Domini Joānis de imola. J. V. Arthemo-
nis in clemētinis opulētissima cōmēta

ria cum quibusdā legalibus apostillis dñi Joānis de folpertis cōgruis locis
ꝓut materijs cōueniebat in margine appositis: necnō elegantissima tabula
que oēs tū ꝑncipales: tū icidētes qōnes: ⁊ queqꝫ notatu digna ſm Al
phabeti ordinē per spe. dñm Nic. de lacu de Alice inferiori yppo
rigieñ. dyoceseos i italia: incliti oppidi clauassij pro clemētissi
mo Karolo duce sabaudie vicariū in penatibꝰ. n. vberti ba
lioti credēdarij cōmorātē: nobilibusqꝫ. d. Jacobio balio
to: ac spagnolo planta ꝯsulibus vna cū solertissimis
viris. d. laurentio de ferrarijs ⁊ Bernardino de
sicardis sindicis auspicacissime sub āno dñi.
M. d. xviij. rēpublicā ꝑdicti oppidi ad
mistrātibus ad laudē ⁊ gloriā oipo-
tētis dei ac gloriose virginis ma
rie mr̄is. necnō sanctaꝝ An-
ne Helene cōemqꝫ legē
tiū vtilitatē nō paruo
qdē labore cōpil
lata recte ⁊ ri-
te demon
strat.

✠

B. E.

¶ Preclarissimo. J. V. doc. d. Baptiste lacus ducali Sabaudie collaterali [illegible] de lacu de Alice. S. D. Pl.

¶ Plinius scd's oium disciplinaꝝ munere ꝑditus optie mi cōsanguinee tps oē perire arbitrabat̃ ꝙ stu[illegible] iniuria. quippe vita ipsa (vt idē optimus ē testis) vigilia est. atqꝫ vt. M. varro sentit hō bulla itidē est. is igi[illegible] virtutū opatiōibus intētus alicuius ꝑclare ac bone artis famā q̃rit. ex qua gloriosum ac eternū imortalitati[illegible] virtute viris parari cōsueuit: quo fit vt tulianū illud in ꝓmilinari de officijs lectiōe sepenumero tacitus mecu[illegible] la. n. vite ps neqꝫ publicis neqꝫ ꝑuatis neqꝫ forēsibus neqꝫ domesticis ī rebus neqꝫ si tecū agas qd neqꝫ si cū alt[illegible]re care officio dz. Cuius in oī vita longe laudabilis ꝑcepti q̃ꝫ studiosissimus fuerit Titus vespesian⁹ integerrimus testis [illegible]quillus suetonius recordatus si qdē olim sup cenā ꝙ nihil cuiq̃ꝫ toto die ꝓstitisset memorabilē illā vocē aureisqꝫ caracte[illegible] dignā edidit. s. amici diē ꝑdidi. Hinc est ꝙ appelli fuit alioqn ꝑpetua cōsuetudo nunq̃ꝫ tā occupatā diē agendi vt nō lin[illegible]cendo exerceret artē ꝙ ab eo in adagiū venit nulla dies sit sine linea ex quo fit vt ꝑles q̃sdaz vitas sibi dari vnusqsqꝫ c[illegible]at ad ipsoꝝ studioꝝ sibi parandā ꝓfessionē cū ꝑsertim (vt ait seneca) dociles nā nos edidit: ⁊ rōnem dedit impfectā. sz [illegible] que ꝑfi-ci possit. nō ab re igit̃ sapientū ꝓnceps in sexto politicoꝝ dixit bonū aīe ꝑciosius est oibus alijs bonis subiūgēdo duplex est fe-licitas. s. contēplatiua ⁊ actiua. quaꝝ ꝓma opus est ad verā rerū cognitionē altera vero ad laudabilē beate vite vsum. Cogitāti igit̃ mihi ac memoria sepiuscule repetenti quo pacto boni nois monumentū parare possem. nihil me hercule ꝑspexi sacrarū le-gum ⁊ canonū studio dignius maius neqꝫ sublimius. si qdē plurima de sempiterni opificis iusticia ac eqtate tractāt. multa de regia ⁊ heroica ac ciuili vita diserūt: nō min⁹ lucide q̃ꝫ ornate. Multa ēt de eius iusticie obiectis ex qbus vere fidei itegritas cōprobat̃ ita vt illā tanq̃ꝫ beatissimā credamus vicia vo q̃si ꝑniciosissima vitemus. nō ab re igit̃ clare elicere possumus. iusticiā nō opinione dūtaxat humana esse laudabilē. sed ēt sua ipsius nā iniusticiā vo nō ob metum legū vel infamie solū vituperandā. sed ēt ꝑp ipsuz malefice nāe sue venenū procul est ꝓrsus effugiendā. Eā ipsam igit̃ iusticiā per quā ⁊ summa imortalisqꝫ felici-tas a nobis acqrit̃ ⁊ in ciuitatibus ꝓ meritis honores ꝓmiaqꝫ distribuunt̃ ⁊ in aīa ꝑtibus aīe pro nā munera tribuūtur velis ac equis (vt aiūt) semp mihi excolendā fore aīo duxi. Eāqꝫ animi mei firmissimū institutū esse cōstitui. s. vtriusqꝫ iuris facultati-bus codices dietim euoluēdo quos (vt domicij pisonis vtar vbo Thesauros esse oz nō libros. ad h vt mihi in ꝓmis amicis quoqꝫ ac necessarijs: ⁊ posteritati demuz aliqd laudis ⁊ emolumenti parare valeā: voluēdo igit̃ proximis diebus diuine ⁊ le-galis sciētie aut hores plurimos in preclarā illā lecturā Joānis Jmolēsis accutissimi in vtroqꝫ iure interpretis: atqꝫ in clemē-tinis ꝑspicacissimi precipuas ac emergentes in eadē lectura qōnes. cū reliquis notatu ac ordine ⁊ supputatione dignis cōpil-laui: atqꝫ ad alphabeticū iudicē redegi opus sane laboriosissimū ⁊ difficile cū oculi momēto infinitos legū casus in eadem le-ctura inueniri posse nō cōcederet: verū si qd ommissum est ꝙ aut nullū aut in versum: seu deprauatū vl' mancū existat minusqꝫ accurate excussiue sit vel impssoꝝ in curia neglectū id mihi vicio forte dabit aliqs idipsum opus laboriosum potiusq̃ꝫ subtile improbans. Occurrerēt forte multa que lz me nō preterierint tñ notata non erunt. hoies. n. sumus ⁊ multis inuolucres nego-cijs successiuis ista tpibus expedire conati sumus in qbus opportunum fuit more apum singulis floribus insidere. anteq̃ꝫ fu-gisse messis huius coaceruatio fieret. que tanto gratior erit ⁊ vtilior q̃ꝫto maiorē in ea ordinē modū ⁊ rōnem seruauimus non eo inficias quedā ex his in aliā q̃ꝫ ipse digesserim supputationez verti potuisse. sed mihi satis fuit clariorē apertiorēqꝫ sensum reddidisse: qd hoie dignius est q̃ꝫ ingenue docere ⁊ fateri per quos profeceris meū. n. haud ratus suz nodos (vt aiunt) in sir-po querere. istud tñ non mediocriter mihi iocūdum est ꝙ tot nos ꝑceptoribus tot exēplis istruxit antiqtas vt videri possit nul-lam forte nascēdi etatez nostram feliciorē extitisse. docende ꝓres elaborauerūt. quippe qui satis sufficienter laudauerit. vim subtilitatem. vrbanitatē. grauitatem. diligentiaz ac dignitatē authorū vndiqꝫ spectabiliū. qui nō mō iura copiose ⁊ vbertim cal-luerunt atqꝫ venustarūt imo. in oimoda boni ⁊ equi facultate excellentissimi fieret quoꝝ volumina non mō ediscēs verū quot-tidie in manibus habenda nosti. Cū itaqꝫ sciētia ⁊ facultas ista infinita penes sit tm̄ opus perfecisse arduū ⁊ difficile fuit ⁊ sa-ne perfecisse in tanta scriptoꝝ multitudine arbitror neminez ex quo fit (vt ait cicero) si nō inter ꝓmos at saltem inter secundos ac tertios pulchrū est ꝑcenseri. quippe si qs impotens achillis gloriaz conseq non pōt Aiacis. aut diomedis nomen ⁊ decus nō aspernabit̃. ipsaruz igit̃ legū facultatē eximiā ac venerandā maiestatē qua nihil dij imortales melius dederunt colamus ve-neremur ⁊ obseruemus toto aīo optamus. nitamurqꝫ semp ad optima ꝙ faciētes iter ꝑcipuos numerabimur. aut multos cer-te infra nos videre continget. Has igit̃ consanguinee mi optime vigiliarū mearū primitias leta fronte legas cui sincero cor-de dicamus atqꝫ addicimus ⁊ si vt naso in silibus fertile pectus habes interqꝫ helicona colētes vberius nulli prouenit ista se-ges. munusculū. n. hoc haud quaq̃ꝫ preciosum est scio: sed ipso maius nullū in ꝓñtiarum a me potuisses accipere. ꝙ si iocun-dum tibi fuisse videro opereprecium satis me fecisse putabo. vale. meqꝫ (vt soles) dilige amaqꝫ.

Idem Nicolo de lacu de Alice. iuris vtriusqꝫ interpres Clauassii vicarius ad solertez
Philibertum de lacu legum professorem ac nepotem per quam dilectum epigramma.

Lassabat iuris lectorem sola peritum
Questio. confusum cum foret istud opus
Ordine ⁊ iudicio fuerant que digna notatu
Omnia digessi iam philiberte nepos
Ipsa tibi iccirco legum studiosa caterua
Debebit. si quidem peruia queqꝫ patent
Me tuis in primis tanto subijsse labori
Impulit admonuit sic quoqꝫ iussit amor

Aurea phebeis radijs radiantur istec
Lectio Joannis nunc imolensis adest
Noctes atqꝫ dies consultos iuris vbiqꝫ
Dogmatibus tantis inuigilare decet
Gratia Joanni tandem sit habenda biolito
Cuius ope atqꝫ opera est editus iste liber.
Vale in christo mi nepos optime.

Tabula.

i principaliū ⁊ emergentiū questionū. ac omniuz ... sunt sup celesti ... ctur Joānis de Imola in ... r spectatū. J. V. interpretē. d. Nicolaū de lacu ... sui vicariatus Clauasij. M.cccccxviij. in pena ... rti balioti credendarij ad laudē oīpotentis dei. ... virginis matris: nec nō sanctaꝝ Anne ⁊ Helene nō ... ruo quidē labore cōpillatū feliciter inchoat. ⁊ sequitur.

Tabula.

¶ Appellatio

Tabula.

Camerarius

¶ Canonicus

Tabula.

¶ Clericus

Tabula.

Tabula.

¶ Infans

Tabula.

Tabula.

¶ Legatum

¶ Restitutio

¶ Sequestrati

Tabula.

Et ita me Nicolaum de lacu de Ilice inferiori ypporigiensis dyocesis italiũ vicariumqꝫ clauarij sua clementia iusticia ⁊ misericordia omnium bonorum spiritualium ⁊ temporalium leticia ⁊ gaudio foelicitare ⁊ coronare dignetur. Ad laudẽ omnipotẽtis dei ac gloriosissime virginis Marie: ac sancti Antonij Amen.

Joānes de imola super clemētinis cum additionibus eximij doctoris domini Laurētij de folpertis nouiter additis.

✠

¶ Elegantissima ac Aurea Cōmentaria eminētissimi Juris vtriusqꝫ Interpretis dñi Joānis de imol. sup clemētinis cū vtilissimis additionibus suis locis appositis feliciť incipiūt.

¶ De rescriptis. Rubrica.

Abbates. ¶ Glo. sūmat ꝛ diuidit cle. diuiditur in duas. qꝛ primo poniť duplex prohibitio. scḋo duplex pena. vna iurꝫ alia hoīs. scḋa ibi si qs āt. ¶ † Ad euidētiam cle. premittatis ḃm do. Anto. ꝙ si actor ꝛ reus sunt eiusdē diocesis opꝫ ꝙ actor ipetret in diocesi de q̄ sunt. de rescrip. statutum. §. cū autem lib. vj. ¶ Si vero diuersarum actor necessitatur ad impetrandum vel in diocesi rei vel in propinqua ꝑ dietam. in propria autem actoris impetrare non potest vt ibi. ¶ † Scḋo premittatis ꝙ pro mēbris subiectis abbates agere possunt ꝛ appellare ꝛ quādo agentes preferantur habeť materia de iudi. cum deputati. de testi. cum olim. ꝛ de religio. domi. cum venerabilis. ꝛ plenius de resti. spo. olim cām. que sufflue tractat hic Pau. Pone casum vt colligitur ex glos. ¶ † No. primo ꝙ presidētes regularibus vocanť abbates. ꝛ qñ habent mēbra subiecta vocantur pres abbates. ꝛ aliqñ priores. de regu. c. fi. † Qui aūt possint in abbates sumi habetur de eta. ꝛ quali. c. j. † Aduerte tñ qḋ dicit Landinus ꝙ nomen Abbas est poti' sollicitudinis ꝛ oneris q̄ȝ honoris. de quo de eta. ꝛ qli. tuam. Zenzelinus ꝯ dicēs ꝙ est honoris nō oneris hoc verum olim. hodie secus de etate ꝛ qualitate. c. j. ¶ Uel intelligitur simpliciter ꝙ nō est ordinis. qꝛ nō numeratur inter ordines. de quibus in prohemio. vj. alleg. xxj. di. cleros. pro hoc etiā qꝛ est dignitas vt statim dicā. Jo. de lig. dicit ꝙ Landinus non negauit fore nomē dignitatis. sed ꝙ est potius oneris si plus hēat oneris q̄ȝ honoris qḋ est verū. fac. xl. dis. an oia. xiij. di. nerui. ¶ † Et an sit dignitatꝫ nomē. vide in cle. attendētes. §. verū. de sta. mo. ꝛ in c. indēnitatib'. §. verū. de elec. in. vj. vbi dicit ꝙ sic. ꝛ hoc tꝫ Hosti. in. c. tuā. pro hoc qꝛ est pre alijs honorādus. de sta. mo. cum ad monasterium. ver. Abbas. ꝛ olim et regularis in minorib' existens poterat assumi in Abbatē. xvj. q. j. legi. hodie secus ēē sacerdos. de sup. neg. prela. c. j. de ipsoꝝ scia qualis in eis regratur vide de elec. cum in cunctis. ¶ † Not. scḋo ex implicatiuo alij ꝙ appellatione religiosoꝝ cōprehenduntť Abbates. dicit tñ glo. hic ꝙ nō semp hec dictio implicat. de quo de rescrip. sedes. ꝛ in auc. ex testa. C. de colla. ꝛ ēt per Jaco. de bel. in auc. vt defuncti seu funera. §. j. colla. v. ꝛ hoc per do. Jo. an. ꝛ cōcludit post † Ja. de bel. ꝙ dictio alius [b] nō implicat vbi precedit vel seqtur materia extranea vel diuersa ꝑsus. vbi precedit similis in substātia vel qualitate vel accidēte vel participante simul in rōne vel iure ita ꝙ potest simul coaptari tunc implicat. allegat. l. qḋ. ff. de reb' dubijs. ¶ † No. appellatione gubernatorū cōprehendi priores ꝛ quoscūqꝫ alios administratores ēt habētes ius non nudam potestatē administrādi. Et no. de hoc ver. gubernator. ¶ † No. ꝙ abbas pōt hr̄e loca subiecta que non sunt de mensa. ꝛ etiā loca ad mensam deputata sicut eps. ¶ † Et no. ꝙ repugnare vr̄ locū esse de mensa ꝛ habere spālem administratorē. de quo. j. de exces. pla. frequens. in glo. no. Inno. ꝛ per hoc vr̄ ꝙ si eps vel abbas talem locum confert in titulū eum separare vr̄ a mensa. Putat tamē do. An. ꝙ collatio talis non preiudicet successori ita ꝙ abdicet locū a mēsa nisi hoc faceret ex cā ḃm eū intelligo ꝛ cū solēnitate debita. ꝛ sic lꝫ interim licite teneat non tamē habebit titulum cū non possit habere titulū temporalē. viij. q. j. tēporis. cum ibi no. ¶ † No. de verbo vexare qꝛ sumitur ꝑ vexatione iudiciali [c] vide de foro cōpetenti. si diligenti. ¶ † No. de ver. ꝑsumpserit. qꝛ notat vexationem ꝛ attentationem cōtra ius. Itē no. aliud interesse aliud expensa. vide de iniur. in nostra. vr̄ tamē idē interesse ꝛ dānū vt pꝫ hic iuncto. c. fi. §. e. ꝛ hoc in glo. antepenul. ¶ † No. ꝙ possibile est quē nō esse iudicē in ꝑncipali. ꝛ tñ posse iudicare in accessorio expensarū. Ad idem de rescrip. c. fi. cum ibi no. ꝛ c. super lr̄is. ꝛ eo. ti. dispendia. in. vj. ¶ † No. vltimo ꝙ in ponderāda dioce. quo ad tractū debitum non attendiť ꝑsona impetrātis lꝫ locus cui' rōne impetrať ꝛ cui actionis substātia queritur. ꝛ cui queriť cōmodum. ꝛ non cui queriť actionis exercitium. ꝛ sic magis attendiť locus subiectus pro quo impetratur q̄ȝ locus supioris impetrātis. † ¶ Ex quo not. ꝙ magis ispici dꝫ cā imediata q̄ȝ mediata. vide de homi. decetero. Itē no. ꝙ poꝛ supioꝛ pōt agere pro loco subiecto. facit de succes. ab intest. cū dilectus. ꝛ de ꝑscrip. auditis. ¶ † No. ar. pro ꝛ cōtra ꝙ hec vba nō valet ꝑcessus vel irritus sit ꝑcessus inducunt nullitatē ꝑcessus ipso iure. ¶ † Circa primam ptē q̄ro an locū hēat cle. qcunqꝫ sint subiecta loca iferiora. dic Pau. ꝙ sic. siue subiecta taliter ꝙ prelat' possit ad nutū remoueri. siue taliter ꝙ nō possit remoueri ad nutū sed sit poti' ꝑpetu' ꝛ necessarius admistrator. An autē vtrobiqꝫ preferať supior in exercitio actionis tractat hic Pa. de quo plene de restitu. spolia. olim cām. de iudi. cū deputati. ꝛ per hoc pꝫ ꝙ ꝑcedit cle. siue locus sit imediate subiect' supiori ipetranti siue mediate qḋ tꝫ ēt Guil. ꝛc̄. ¶ Scḋo quero an dispō cle. procedat in quolibet loco qliscūqꝫ sit locus. Guil. vr̄ sentire ꝙ nō pōderat enim lr̄am que dicit locorū ꝙ verbū significat vnitatem ad loca. de verbo. signi. c. cum in partibus. ꝛ. ff. de vbo. signi. l. pupillus. §. territoriū. vnde concludit ꝙ dꝫ ꝙ locus sit talis ꝙ ꝑsonas ibidē degentes ad se trahat vt accessorias lꝫ ꝑsone alie sint digniores reb'. l. in pecudū. ff. de vsu. zēze. cōtra dicēs loca sumi non tm̄ pro locis magnis sed etiā pro puis ꝛ simplicibus. qꝛ gn̄aliter sequitur ibi ꝛc̄. de priuile. qa circa. ꝛ qꝛ ēt eadē est rō. de ꝯfir. vti. cum dilecta. cū ꝯcor. Idē Ber. ꝛ Jo. de lig. do. An. concordat opi. qꝛ si locus est talis qui habitu sit capax iuris admistrandi. ꝛ si ei queritur substātia actionis que eius nomine est exercēda locum hꝫ cle. Si vero locus sit talis in quo nō cadit habitus administrationis vt qꝛ est particularis vel singularis rei. ꝛ tunc non hꝫ locū cle. qꝛ non est capax substātie actiōis. ꝛ sic cessat ratio cle. Et per hoc dicit ꝙ si locus ad mēsam spectans essꝫ vinea vel nem' vel tale sile ꝙ consueuit dari ad firmā. de exces. prela. clemē. imo haberet locū cle. qꝛ tales non consueuerunt habere spāles administratores. de exces. pla. cle. j. ¶ † Tertio q̄ro qḋ cōprebendať appellatione administratorū. dicit Guil. ꝙ est verbum latū cōprehendens quodcūqꝫ officium ꝛ prioratus qui qñqꝫ est dignitas. s. qñ per electionē assumitur. de prebē. nisi ꝛ. j. cle. proxima ꝛc̄. ¶ † Quarto quero de rōne dubitandi ꝛ decidendi. dic ꝙ rō dubitandi fuit qꝛ videbať debere inspici in ponderāda dioce. ꝑsonā habentē exercitiū actiōis. ꝛ maxime in loco de mēsa qui non hꝫ specialē admistratorem quasi tangeret ius ꝑncipale ꝛ vtilitatē locorū a qbus talia pendēt tanq̄ȝ a capite. ff. de relig. ꝛ sump. fu. l. cū diuersis. ff. de pecu. l. peculium. §. fi. ꝛ ratio decidēdi contrariū fuit ḃm Guil. qs per alium cōsequereť qḋ per secōsequi non posset. ar. l. ij. §. j. ff. de admi. re. ad ci. perti. ꝛ vt restringereť fraus que fieri posset. de qua in glo. ḃm zenze. ꝛ Guil. ꝛ qꝛ inspici ꝛ attendi dꝫ poti' cā imediata q̄ȝ mediata. ꝛ plus habit' ꝛ subā actiōis cuius noie debet fieri intestatio q̄ȝ exercitium ꝛ vtilitas ꝛ quia vbi locus est de mensa ipse superior pro illo vicē obtinet specialem admistratoris in illo ideo ꝛc̄. ¶ † Ultimo istum tex. inducit Guil. in ar. ad questionē vtrū expectanti admistrationem debeať dignitas si vacet. vr̄ ꝙ sic. qꝛ hic appellatiōe administrationis cōprehendiť beneficium ꝛ priorat' qui qñqꝫ est dignitas. de preben. nisi vnde vr̄ ꝙ illi debeatur nisi esset ep̄atus vel per electionis viam ad illā assumeretur. de ꝑben. c. fi. ꝛ eo. ti. cū in illis. in. vj. pro hoc qꝛ noie administrationis cōprehenditur quilibet administrator etiam Archi. quē constat esse in dignitate. iuxta no. de prebē. de mlta. ꝑbať. j. q. iij. saluator. ꝛ tenet Guil. zenze. contra qꝛ non debebitur dignitas. sed simplex administratio mouetur per. c. fi. de preben. ꝛ eo. ti. qꝛ sepe. in. vj. ꝛ qꝛ in bn̄ficialibus strictissime dꝫ fieri interpretatio de ꝑben. q̄ȝuis. in. vj. ꝛ. c. cū in illis. ꝛ. c. cui de nō. facit qḋ no. de rescrip. postulasti. idē Jo. de lig. per easdē rōnes do. An. hoc idem tenet nisi rōne adiuncti aliter declaretur. vt qꝛ lr̄e essent expectantes ad abbatiam vel aliā administrationem. ar. de rescrip. sedes. vel nisi dicerentur ad presidētiam administrationis qꝛ hec verba sonant dignitatē de vbo. signi. q̄ȝuis. facit qḋ no. de prebē. de multa. ꝛ de cle. non resi. qꝛ nōnulli. ¶ Glo. secunda fuit expedita in notabi. ꝛ simili.

a ¶ An sit dignitatꝫ nomen. Adde tex. i. c. ij. ex ḋ iudi. ꝛ ibi panor. in. ij. notabili. no. ꝙ Abbates veniunt appellatiōe ꝑlatorū vltra eū de hoc ē tex. in. c. ꝑbibem'. de cēsib. Et vide Fely. i. d. c. ij. in ꝑnc. vltra quē ad. de ꝙ ēt poratus ꝯuentualis est dignitas ali' nō. gl. est in cle. ꝛ si ꝑncipalis. in vsi. ꝯuentualē. j. e. Itē no. ad ꝑdicta ꝙ abbatia nō est excellēs dignitas lꝫ potius iudicať in nūero inferiorū dignitatū. ita no. abb. i. c. ꝑ tuas el. j. i ij. col. ꝑ glo. ibi iūcto tex. ex de symo. ad qḋ tñ dictū vide tex. in. c. si quis deinceps. xvj. q. vij.

b ¶ Alius. De dictiōe ali' vide per bar. ꝛ Alex. in. l. si fugitiui. C. de ser. fu. tex. iūcta glos. in. l. pe. C. q admitti. ꝛ ibi Jas. barba. i ꝯsi. incip. ni fallor i. ij. vol. alex. xxxiiij. vol. j. barb. ꝯsi. xxj. icip. ꝑclare. aret. in. d. l. pen. barb. consi. xxviij. icipi. scripsit beatissime in. j. vol. Jas. i. l. si vn'. i ꝑn. in. v. colū. ff. de pac. Fely. in. c. iter ceteras col. vj. de rescri. are. in. c. cū nō ab hoie. i v. nōbili. de iudi. fely. in. c. ad audiētiā. el. ij. i. j. col. ḋ rscri. Alex. consi. lxx. col. j. vs. nec ob. in. j. vol. alex. ꝯs. xij. colū. pe. circa fi. vol. ij. vbi ponit de dictione quauis alia alex. ꝯs. cxix. col. ij. vol. ij. alex. ꝯs. ccii, ij. vol. ij. ias. in. l. iij. §. iurari. col. iij. circa mediū ff. de iureiu. alex. ꝯs. xxxj. col. pe. circa ꝑn. volu. v. vbi ḋ dictione qbusue alijs ꝛ si ale. lxxxvij. col. j in fi. volu. v.

c ¶ Iudiciali. Quid autē de verbo mouē cōtrouersiam. vide gl. in. l. lutius. §. fitres. ff. ad treb. gl. in. l. clā possidēre. ff. ḋ acq. pos. fac tex. i. c. j. vbi. d. abb. de ali. iud. mu. causa fa. qḋ aūt de vbo molestare. vide do. Anto. ꝛ do. Abb. in c. ij. in vltia col. de resti. spo. vide ēt Bal. in. l. j. C. de vsufr. vbi ponit ḋ eo qui ē grauat' nō molestare vxorem vsufructuariā fely. in. c. in ꝑsentia. in. ij. col. ḋ probatio. Alexā. in. l. cum de bonis. §. i. in. i. colū. ff. ad. l. falcidiā.

a ¶ Quãuis. Ad de glos. in.c.fi. de cõsue. li. vj.in glos.ij.
b ¶ Istã gl. adde tex.i.l. titi⁹.§.luti⁹ ff.de liber.⁊ posth. ⁊ ibi no. Pau. ð cas. ⁊ Alex. gl. notabilẽ in.l.tale pactũ.§.fi.i gl. fi.ff. de pac. Et ibi vide Iaso.qui ẽt allat Imol. h adde etiã tex.in.l.cum res. in prin. ff.de lega.j. que allat ias. in.l.filiusfa. §.diui.in.ix. col.ff. ð le.j. Adde etiaz alex.ꝯsi.xxii ij.col. pe. in ij.vol.alexã. ꝯsi.liij. i.iij. col.i.iiij.vo. alex.ꝯsi.lvj. col.ij.e. vol.
c ¶ In exorbitantib⁹. Adde ꝙ ꝯtrariũ tz bar.in l.si ꝯstãte.in c ix.q.j.q.pñcipal.ff. sol. ma.vbi tz ꝙ in exorbitãtib⁹ est licita extẽsio qñ ñ sunt correctoria sed limitatoria. ⁊ cum eo trãseũt ibi cõit doc. ⁊ idẽ tz ꝑ mlta Ias. i auc.ꝑterea C. vñ vir ⁊ vx.in fi. col. fely. i.c.pastoral.i.j. colũ. ð rescri. alex.in ꝯsi.l. col.iiij.i pñ. vol.ij. ꝯtriuz tñ ⁊ sic opi. Imo.hic tz roma.consi. cccxxxvij.in cipi.quo ad ꝑmũ.in vlti. col.alex. i h sibi ꝯtri⁹in.l. gall⁹.§.⁊qd si tñ.ff. ð li. ⁊ posth.ale.

ter glo.iij.⁊ expone dum dicit positionem.i.relationem ⁊c.
23 ¶ † Uenio ad gl.in v̂bo presidẽtes que q̃rit qui sint isti alij religiosi ꝑsidẽtes alijs q nõ sunt abbates. Rñdet glo. ꝙ multi.vnde ponit exẽplũ de magistro cruciferoꝝ qui dr̃ magister ⁊ nõ abbas. Itẽ in ꝑore in ordine camaldulẽsiuz ⁊ in mĩstro in ordine minorũ.põt ẽt poni in gñali ordine ꝑdicatoꝝ.j. de sepul.dudũ.§.statuim⁹.⁊ de v̂b.signi.exiui ad fi.⁊ quocunq3 noient tales ꝑsidentes siue vt supiores siue vt ꝑceptores.de iudi.cũ deputati.siue alr ñ ẽ vis.⁊ iõ notãter dixit lr̃a qbuslibet admĩstrationib⁹.fac de v̂bo.sig.q̃zuis. a ⁊.j.q.iij.saluator.
¶ Demũ glo.in ver.⁊ late querit an lr̃a ista procedat siue tales ꝑsidẽtes sint ꝑlati ordinũ vt sunt ꝑdicti de qbus ꝓxime. siue sint ꝑlati monasterioꝝ habẽtiũ mẽbra subiecta vt ẽ videre i ꝑlato nouãtulani monasterij ⁊ põposiani ⁊ siñiũ. Rñdet ꝙ sic.q2 late dz intelligi lr̃a vt precedat in oibus predictis ex quo simplr̃ loqtur.arg.decre.q2 circa de priuil.⁊ cũ ꝯcor. ⁊c.
¶ Tertio q̃rit eadẽ glo.in ver. ⁊ lz nõ intellexerit an locum habeat dispõ cle.in ꝑsidentib⁹ capitulis ꝓuincialibus monachoꝝ de qbus in.c.ea que.⁊ in.c.in singul.de sta.mo. Rñdet glo.ꝙ nõ putat auctorẽ decretalis de talibus intellexisse.qa tales nõ ipetrant pro prouincie monasterijs nec ꝯsueuerunt impetrare.dicit tñ.ꝙ si daret ꝙ quoqũo possent ipetrare pro illis ꝙ tunc locum haberet in illis dispositio cle.q2 eadẽ esset ratio.ergo ⁊c.ar.de confir.vti.vel inuti.cuz dilecta.istã b glo.
24 signanter do.Anto.† ex qua colligit ꝙ aliquãdo fit extẽsio legis vltra intentionẽ statuentis specifice ad id qð si statuẽti propositum fuisset statuisset similiter subsistente paritate rõnis: q2 adest tũc mens gñalis lz non specifica ⁊ appellat hec extensio per paritatem rõnis.hoc tẽperat esse verũ nisi essemus in materia exorbitanti a iure cõi.q2 in illa nõ fieret talis extensio cũ dz fieri restrictio ad v̂ba ⁊ mentẽ ex verbis sumptam specifice nõ ad istã gñalẽ attẽto potissime.q2 illud qð est ex mente ista generali nõ est ex verbis.⁊ ꝫm hoc dicit intelligendã.l.nois ⁊ rei.§.verbuz ex.l.ff.de verbo.sig.que dicit ꝙ id qð est ex mẽte legis dr̃ esse ipsa lege.q2 procedit ⁊ intelligi debet quãdo est ex mente specifica non quãdo ex generali tracta per rationis idẽtitatem.⁊ ꝫm predicta dicit esse intelligenda glo.in.c.j.de tẽpo.ordi.in.vj.⁊ si qs aliter itellexisset. dicit illam male dicere.Et per hoc dicit patere rationem q̃re in exorbitãtibus c nõ fit extensio per idẽtitatem rationis quia sunt stricte intelligẽda ⁊ referenda ad mẽtẽ specifice sumptã ex verbis.hoc est qð aliter dicere ꝯsueuit recolẽde memorie dñs ⁊ preceptor meus.d.Fran.de rampo.⁊ alias dixi vobis in.c.postq̃z de elec.lib.vj.⁊ in.d.c.j.de tẽpo.ordi. qð in exorbitantibus licitum est procedere ⁊ arguere ex mẽte cõprehẽsiua non extẽsiua. Ratio q2 pria colligitur ex verbis. secũda ex sola idẽtitate rõnis.de quo latius dicam in cle.j.j.tit.j. ⁊c.
¶ Ultimo glo.eadẽ in versiculo.⁊ lz de religiosis.querit an qð hic dicitur de religiosis habẽtib⁹ loca subiecta procedat in secularib⁹ prelatis si hẽant loca subiecta in aliena dioces. dicit ꝙ sic per idẽtitatem ratiõis. ideo auctor hic expressit de religiosis q2 magis frequẽtabatur.non q2 non vellet idẽ esse
25 in secularibus prelatis.† Ex hac glo.no.do.Anto.ꝙ dictuz in vno nõ vr̃ in alio negatuz.qñ rõne maioris frequẽtationis id qð est dictum fuerit expressuz nõ vt aliud notaretur diuersum in expresso ad tacitũ.⁊ sic dicit limitandũ.c.nõne.de presump.vnde aũt surrexit hec frequẽtatio magis in religiosis. dicit Guil.ꝙ ex eo ꝙ religiosi frequẽti⁹ hñt loca in diocesi. diuersis quã seculares. Itẽ ꝫm zẽze.q2 multi citius dant religiosis q̃z secularibus.alleg.xij.q.ij.pontifices.⁊ de test.requisiti.facit.l.nam ad ea.ff.de legi. Et per predicta dicit Pau. ꝙ si eps vel alius secularis prelat⁹ hz ecclesiã in alia diocesi spectantẽ ad sui collationẽ.⁊ velit agere pro ipsius possessione ꝙ locũ hz cle.q2 eadẽ est rõ. Nec obst.verbuz alij q2 non semp implicat vt dicit glo.⁊ dixi notãdo. Idẽ tz zẽze.mouetur q2 pena odiosa qñq3 extendit ex rõnis idẽtitale.l.si postulauerit.§.ratio.ff.de adul.⁊.ff.de eden.l.q̃dã.§. nũmularios. ⁊ de elec.si postq̃z.§.fi.in.vj.⁊ de offi.vica.c.j. Nec ob.ꝫm eũ de elec.c.statutum in.vj.q2 ibi non impeditur extensio ꝓpter solam penalitatem.sed q2 est exorbitãtes a iure. Item ꝫm eũ potest dici ꝙ ibi non est eadem ratio q2 diutius vacarent collegiate q̃z alie cum facilius dissentiant collegia q̃z ordinari⁹. de conces.preben.q2 diuersitatem.⁊ lz ordinari⁹ habeat esse cum caplo facilius tñ caplm cum eo consentiet q̃z dissentiet
26 q2 inter pares ꝯsueuit esse inuidia ꝫm zenze. ¶ † No. bene h dictũ si esset verũ sed non est verũ ⁊ cũ reprobat do.Anto.
d h dicens ꝙ est ꝯ regulã in penis. d de reg.iur. in.vj. ⁊ de pe. di.j.§.pe.⁊.l.si de interpretatione.ff.de pe. nõ ob.§.rõ.q2 ibi non est extensio. Item nec.§.nũmularios.q2 ibi nõ est dispositio penalis. Item nec.c.si postq̃z q2 illo casu fit extensio ꝑꝑ cõitatem ⁊ parificationẽ extremorum.vt ibi dicit glo.fin.q̃ nõ est alibi.⁊ q2 participant extrema de eodẽ fine.vt no.glo.fi.in c.j.de postula.prela.in.vj.rñdendo ad ꝯrium.c.cũ in cũctis. Preterea ista dici põt ibi extẽsio iuris. Item non ob.predictis qð dictum est hanc cle.extendi ⁊ tamẽ est penalis. Nam inq̃ztum imponit nullitatẽ processus non est penalis ꝓprie. vt no. Io.an.de elec.c.fi.li.vj.in gl.ij.ꝯriũ sentit Io.an.in.c. dispendia de rescrip.in.vj. Item nec inq̃ztum dicit de expẽsis.q2 non ꝓprie dr̃ pena cum cõprehendat interesse aduerse partis.de materia plenius videbitur in cle.j.j.ti.j. Reuertendo ad mãm decre.querit Pau.qd si non est prelatus superior.sed alius de caplo superioris ecclesie qui agit ꝓ iure admĩstrationis inferioris ecclesie vt pro recupatione alicui⁹ rei male alienate qð potest.xij.q.ij. non liceat de test. cũ olim ꝫm eum. Aduerte anteq̃z rñdeaz nota bñ hoc dictũ Pau.q2 extẽdit iura ꝑalle.que loquunt in canonicis illi⁹ ecclesie cuius res est male alienata ad canõicos supiorꝫ ecclie habẽtis ecclesiam subiectam qð est bene notandum ꝫm do.Ant.dicit pau.ad qõnem ꝙ putat idẽ esse ac si ꝑlatus ageret. quia agit noie ecclesie.⁊ q2 loco prelati agit eius negligentiam supplẽdo ergo ⁊c.ar.regule is qui in ius de regu.iur.li.vj.⁊vt li.pẽ. ecclesia.ij.hinc est qð ꝯ talez sñia lata tz ⁊ preiudicat ecclesie nec tractatur per prelatum vel ꝓcuratorẽ prelati vel capituli nisi doceatur de collusione. pro ꝑdictis facit qð talis potest etiam ante lit.conte.procuratorem constituere vt no.Spe.in ti.de procur.§.rõne quoq3 ver.quid si canonicus. ꝫz pau.qð
27 no.bñ ꝫm do.pau.† q2 mirabile videtur ꝙ canonicus q nullum ius hz in re pro qua agit possit constituere procuratorez ante lit.contes.tñ videtur ꝙ nõ possit sicut nec tutor.C.de ꝓcur.l. neq3.tñ dubium non est in prelato quin hz aliquod ius propriũ in administratione.q2 fructus suos.facit qð nota.C. de bo.ma.l.j. Quid de patrono ecclesiastico vel seculari qui agit pro reb⁹ ecclesie sue site i aliena dyocesi.dicit pau.ꝙ locum hz cle.eadem rõne vt si ponderetur locus ecclesie patronate nõ locus patroni. Idez putat do.An.si tutor ageret nomine pupilli vel curator noie adulti vel ciuitas ꝓ aliq̃ castro vel vnus mercator pro aliquo preposito in alia prouincia ad merces administrãdas ita ꝙ actio sibi quereretur. Idem de
28 similibus. ¶ † Sed iuxta ꝑdicta querit.d.An. ecce ꝙ aliqs cessit alteri iura sua an ponderando loco impetrandi iudicez delegatum attenditur locus cedentis an locus cessionarij cũ cã imediata potius inspici debet q̃z mediata. vt.s̃.dixi notãdo.putat ipse salua meliori deliberatione ꝙ si cessio facta fuit ad cõmodũ ⁊ vtilitatem cedentis vt q2 facta fuit pro vtilitate debiti.⁊ tunc attenditur locus cedentis per hanc cle. cõtrario. Si vero fit ad cõmodum cessionarij vt q2 aĩo donãdi sibi cedit.⁊ tunc.si cessionarius intentat directam nomine cedentis idẽ.C.de procura.qui stipẽdia.cũ ibi no.⁊.l.j.C.de actio. ⁊ obli. Si v̂o intentat vtilem noie proprio.⁊ tunc cũ ista iura considerant in ponderando loco personas trahi inuitas putat ꝙ attendetur locus cessionarij.facit qð no.s̃.eo.c.fi.⁊ per Cy.post Iaco.de are.C.de procura.l.fi.vbi dicit ꝙ reus non potest petere vt cedens se presentet vel vt legalior ꝑsona quãdo cessio facta ad cõmoduz cessionarij. Idem Butrigarius in.l.ij.§.sinautem.vbi glo.tangit.C.de iura. calũ. Nec op.ꝙ exceptio que obstat cedenti obstet cessionario.l. apud celsuz §.de actor.⁊.§.si cuz licentia de do.excep.quia hec exceptio est mere personalis ideo non ob. sicut dicemus de exceptione excõmunicationis.licet ibi Dy.dixerit cõtrarium. de quo s̃.de iure pa.c.j.in.vj.⁊ de re.iu.si quis in ius vo.li. ⁊ similiter non obst.ꝙ agens vtili tenetur defendere cedentem.q2 illud quando opponitur exceptio in rem seu realis vt ibi not. hec
29 vero est exceptio personalis vt predixi ⁊c. ¶ Glos.occasiõe querit quid si causam propriaz vel capitis cui preest prelat⁹ vult agere ⁊ pro illa impetrare rescriptũ delegationis an habebitur cõsideratio ad mẽbrum.dicit ꝙ nõ per lr̃am a cõtrario dum

in.l.j.§. ... falci.ff.ad ... fal.Et id... sentit ale... ꝯsil.xcij.i. ... col. i fi. ... iiij. dũ di... ꝙ fauor ... cãe fit ext... sio in exo... tantib⁹ er... vlt ꝙ re... nõ fiat ex... sio ⁊ ias.i... fili⁹.§.di... ff. de le.j... ix.col.ale... ꝯsili.xx... col.ij.in... vol.ij.⁊v... Fely.i.d... pastorali... ij.col.
d ¶ In... nis. Ad... fely. i.c... lato i.v.... col. de ... Ias. in.§... quens i... col. insti... act.vbi ... imo in p... lib⁹est li... extensio... tex.in.c... porro. ... pri.cã ... amit.⁊ i... Bal.di... illũ tex.... meliore... corpe i... viõ plen... Ias.in.... malefici... ꝑ gl.i v.... ciũ. insti... act. ⁊ I... §.tripli... col.eo.... alex. in ... cxiij.cir... vo.ij.vide... bart.i.l.... exercit⁹... i fa. Pa... ca.i.l.bo... fides.ff.... po.ias.in... qs id q... viij. col... iuris.om... ias. plen... l.fi.i pe.... ff.ð i iu... l. Neq3.... de pro i... opi. bñ... rõnẽ ass... tam ꝑ gl.... d.l. neq3.... militat ...

canonico. ꝙ rc. ⁊ ad istã ɔclõnẽ imo de plato ha bes gl. in.c. q̃ eps.v.q. iij. q̃ assignat rõnẽ iter ꝑlatũ ⁊ tutorẽ eadẽ opi. tꝫ alex.in.d. l.neqꝫ.⁊ ibi dicit ꝙ ẽ cõmunis. ⁊ ẽt a ponit qd in rectoribus hospitaliũ. Et cõmedatarijs ecclesiarum.

a ℂ Interdũ. adde ꝙ istud nõ est incõueniẽs ꝙ actionis suba sit penes vnum ⁊ exercitiũ penes aliuꝫ vt no. in.l.ij.ff. solu.matri.

b ℂ ad cuiꝰ interptationẽ. adde bñ facẽ regulã ꝙ lex interpretãs dꝫ i telligi ſm.l. iterptatã.vt ſ.pe. in aũt. de fi. añ do. b tal.infir. na. ad quã regulã alex.i ɔsi. xiij.col.v.in fi.⁊ col. seq. in.iij.volu.

c ℂ Sed in cõtentiosis. Adde aliaꝫ oziam inter lrãs gratiosas ⁊ lrãs cõtẽtiosas p Fely. i.c. sup litteris. col.iij. in fi. de rescrip.⁊ in.c. Ad audientiam el bo. in .xij. ⁊ xiij.colũ. de rescrip.

d ℂ Ideo cũ exceptio. Adde bene facẽ tex. i.ſ. fi.insti.ð exc ep. vbi dꝫ ꝙ licꝫ exceptio ifamie repellat agẽtem. tñ non

rio dum dicit occasioneꝫ priozatuũ ⁊c. ℂ Exẽplificat Pau. qñ agit cãm ecclesie supioris vt qꝛ agit de iure subiectionis quã hꝫ ecclesia supioꝛ in iferiozes.qꝛ attendit locꝰ supiozis. qñ aũt dicat noie suo agẽ exẽplificat.si pro iniuria illata psone subiecte ⁊ in loco subiecto habitanti noie suo agit qð põt iuxta no.suc.ab itest.c.fi.de ꝓba.lꝫ de pe.c.ij.facit.l.ij.in fi.ff. de iniu.⁊ qð ibi de pr̃e ⁊ filio dĩ. Nec oĩa reprobat Berẽ.p lrãm istã nec occasione ⁊c.qꝛ cã priozatuũ de mensa est ꝑprie plati supiozis ecclesie nihilominus attẽdit locus subiectus in tractu. Sed certe melioꝛ est opi. Pau.nec ob.ṽ.nec occasione qꝛ ibi spectat pncipalr̃ ad mẽsam ⁊ ꝓñtiam ad platũ cũ in exẽptis. Pau.eꝫ pncipalr̃ agit de iure plati incidẽter de 30 iure inferioꝝ. Jo.de lig.tꝫ glo.† do.Anto.ɔcludit ꝓ veritate huius passus ꝙ ᵃ interdũ mã est talis ꝙ ex ea nec actionis suba nec exercitiũ nec cõmoditas actiue vel passiue transfertur ad supiozẽ.⁊ tunc indubitãter ꝓcedit cle.nõ ex alijs viribus eius qꝛ hoc casu nõ loqtur ſꝫ ex viribus .c. statutũ.ſ.cũ aũt.Exemplũ si ageret de obligatione psonali ɔcta ex facto admistratoꝛꝭ taliter ꝙ locus spãlis non obligaret ſm no. de elec.querelã. Interdũ actionis suba ⁊ exercitium ⁊ eiꝰ cõmoditas cõpetit supiori admistratori. ⁊ tunc non ꝓcedit cle. vt dixit glo.⁊ Pau.ſ. Interduꝫ actionis suba remanet penes inferiozẽ locuꝫ. Exercitiuꝫ ṽo ⁊ actiõis cõmoditas transfert in supiozeꝫ.⁊ tunc locũ habebit cle.in ver.nec occasiõe. Idẽ si actionis substãtia ⁊ cõmodum remanet penes inferiozem. locũ.sed exercitiũ ⁊ actionis cõmoditas transfert in supiozẽ ⁊ tunc locũ hꝫ cle.in ver.nec occasione.idẽ si actionis substãtia ⁊ cõmodũ remanet penes inferiozẽ.sed exercitiũ tñ transit ad supiozẽ.vt in pmo rñ.cle. Interdũ actionis suba scindi tur seu multiplicat numero.⁊ vna trãsit ad aliã. ⁊ tũc si trãsit cum eius vtilitate ⁊ exercitio attendit locus eius cui est q̃sita vt dixi in cedente ⁊ cessionario qñ cessio est facta ad cõmodũ cessionarij.qð intellige qñ intentat vtilẽ noĩe suo secꝰ si directã noĩe cedẽtis ⁊ origiarij q̃rentis.vt dixi. Si ṽo in aliũ trãsferat vtilis in suba ⁊ quo ad exercitiũ cõmoditas tñ remanet penes illũ q originarie q̃siuit.⁊ tũc attendit locus originarie querentis.vt dixi.ſ.in cessione fcã ad cõmodum cedẽtis ⁊c.

31 ℂ † Glo.legatozum querit quid in delegatis legatozum vel sedis apostolice.dicit idem vt in.ſ.in nullo decre.statutum.

32 ℂ † Demũ querit qd in inferiozibus ordinarijs. dicit ꝙ locum nõ hꝫ cle.qꝛ nec in illis hꝫ locũ decre.statutũ ᵇ ad cuiꝰ interpretationẽ hec cle.venit. sed locũ hꝫ decre. vt litigãtes de offi.ozdi.in.vj. Sed an ꝓcedat in qbuscũqꝫ lrĩs per quas delegatꝰ impetret dic ꝙ sic.vñ ꝓcedit in forma ea que de bonis dare ɔsueuit pro reuocatione bonoꝝ male alienatoꝝ.de qua de re.eccl.non alie.epi. Itẽ in forma ɔquestus vel alias simplici ad lites. Itẽ in lrĩs ad beneficia si ex eis sit iurisditio contentiosa exercenda.⁊ sic ɔtendit sup exceptione de nouo apposita vt sepe fit iuxta no.de excepti.pastoralis. ſm Guil. ȝenȝe.ṽo dicit ꝙ cle.nõ hꝫ locũ in lrĩs gratiosis.ᶜ ſꝫ in ɔtentiosis sicut ⁊ decretalis statutũ.quã hec cle.interpraṫ. Itẽ qꝛ nõ prefigit ordo executioni.vt no.de ꝑsump.dudũ.⁊ in cle.j. de offi.dele.do.Anto.dicit ꝙ nõ vidit ɔgruũ exemplũ q̃liter possit adaptare ad terminos cle.iõ ei non plꝫ opi. ȝenȝe. ⁊c. ℂ Cõclude quo ad q̃litates req̃sitas in psona delegatoꝝ locum hꝫ decre.statutũ.ſ.j.ẽt i executoribꝰ grãꝝ quo ad tractũ vltra dietã. Idẽ si vtant via iurisditionali assumẽdo ptes iudicis ⁊ iputet sibi ps q nõ ɔsiderat hoc posse vnire.s.ꝙ ipaꝫ viã assumet qð põt ſm no.in cle.j.de offi.dele.secꝰ si assumat ptes executoꝝ per not.in.ſ.in nullo.in.c.statutũ.ſ.eo. in.vj.

33 ℂ † Glo.conuenire querit pro itellectu littere. Ecce ꝙ ego bonoñ.pro mẽbro bonoñ.volo cõuenire prelatũ maiozẽ.cuius mẽbrũ est subiectum diocesi aretine.an potero impetrare bonoñ. Rñdet glo.ponderandũ esse lrãm/que dicit ɔuenire p qð pꝫ ꝙ loqtur in actore ⁊ nõ in reo.⁊ p hoc dicit ꝙ in cãu ꝑposito cũ ɔuenit vt reꝰ supior mẽbri nõ dꝫ attẽdi locꝰ mẽbri.ſꝫ ipsiꝰ supiozis q cõuenit.iõ nõ bonoñ. ſꝫ areti. dꝫ impetrari iudex vel in loco illi pxio.j.dietã ſm de cre.statutũ.ſ.cũ aũt.ſ.e.lib.vj. Mouet gl.pmo qꝛ hec lrã vt dixi logt in actore hoc est qñ supioꝛ agit nõ in reo hoc est qñ ɔuenit. Item qꝛ in fauozẽ reoꝝ est inductũ ꝙ fingat idem admistratoꝛ mẽbri ⁊ suus supioꝛ.ideo in eoꝝ lesionem retorqueri non debet de regu.iu.qð ob grãꝫ. cũ ɔcoꝛ.qð esset in casu ꝑposito si aliud

diceremus.ergo ⁊c. ℂ Fatetur tñ glos.ꝙ prioꝛ est ꝓpositum imediate mẽbro bñ possum bonoñ.ɔuenire ⁊ ꝯ illum ibi ipetrare iudiceꝫ delegatum per.ſ.cum vero. in decre. statutum. ℂ Ultimo dicit ꝙ pdicta procedũt posito ꝙ ẽt in realibus ponderet locus domicilij de quo no.in palle.ſ.cũ ṽo. in glo. olim dicebamus vt dixi ibi.⁊ ratio qꝛ eadẽ est rõ q̃ in psonali. ⁊ ideo nõ hꝫ locũ cle.in reo vt dictũ est.ꝙ ⁊c. Et predicta decidit do.Anto.supflue scripta per doc.hic per doctrinã glo.

34 ℂ † Glo.cozam qbus querit quare lrã hoc exprimit de psonis cozam qbus possint cõueniri mẽbra cõsiderato ꝙ de illis non erat dubium.sed solum de loco.qꝛ demuꝫ corã iudicibꝰ cõpetentibus poterat fieri conuentio. Respõdet ꝙ ideo forte expressit de psonis vt det intelligere ꝙ sicut ipetratꝰ a pore loci potuisset recusari.poterat etiaꝫ recusari si sit impetratus per maiozẽ ordinis.facit qð no.de offi.delega.insinuante ⁊c.

35 ℂ † Scdõ q̃rit glo.vlteriꝰ in ṽ.hoc scias. Ecce ꝙ poꝛ domꝰ seu mẽbri est excõicatꝰ ita ꝙ possit illiꝰ virtute repelli ab agendo.an eodẽ mõ poterit repelli supioꝛ agẽs pro mẽbro si ipse supioꝛ nõ sit excõicatꝰ. Rñdet ꝙ nõ mouet qꝛ ħ solũ disponitur de exceptiõe circa psonas corã qbꝰ dꝫ fieri ɔuẽtio ⁊ circa loca in qbꝰ dꝫ fieri ɔuẽtio nõ circa psonas locoꝝ ipsoꝝ.ᵈ Ideo cũ exceptio pdicta sit mere psonalis nõ obstabit alteri psone.ar.no.de iurepa.c.j.⁊.vj.do.Ant.ħ latiꝰ ɔcludit si q̃rit an exceptio que posset obijci agẽte admistratoꝛe mẽbri possit obijci agẽte supioꝛe plato pro illo est exceptio ɔcernens ius oblationis vt exceptio cõpensationis ⁊ obijci põt per not.in regula is qui in ius.de regu.iur.in.vj.⁊.ff.de.pcu.si qs in rẽ. ℂ Fatet tñ ꝙ pro debito domus supiozis non posset obijci cõpensatio ꝯ creditozẽ agentẽ noĩe iferiozis loci. ad hoc alr̃. de resti.spo.frequẽs.ad fi.in.vj. Si ṽo cõcernit spãlẽ psonã admistratoꝛꝭ mẽbri vt exceptio excõicationis.⁊ nõ ob.vt dictum est. Si ṽo ageret de exceptione psonã iudicis concernente.⁊ tunc dicit ꝙ obstabit qꝛ ad hoc figunt eedem persone superioꝛ domus ⁊ spãlis administratoꝛ vt.ſ. dixit glos. ⁊c.

36 ℂ † Glos.liceret querit an obediẽtiarij q̃dã manu tenẽtur in obedientiarijs possint agẽ pro locis illis ⁊ illa defendere. Rñdet ꝙ sic qð q̃liter intelligit.⁊ an si cõcurrat supioꝛ cũ eo qs preferat.remittit ad no.in.c.cũ deputati.ð iudi. ⁊ de resti. spo.olim cãm.de reli.do.cuꝫ venera.dicẽdum vt in iure pre alle.qꝛ prefert pncipalis prelatꝰ supioꝛ si ad nutũ põt remouere inferioꝛeꝫ cum possit a totali admistratione remoueri.⁊ ɔsequẽter a patre.de offi.deleg.pastoꝛalis.alias secꝰ nisi agat de iure pncipaliter spectãte ad supioꝛeꝫ.vt de iure subiectionis.vel nisi negligens fuerit vel alias repelli posset iferioꝛ ex aliquo defectu ⁊c. ℂ Aduertendũ tñ vt dicit Inno.in palle. c.cum venera.ad fi.⁊ refert glo.ꝙ eo casu quo ꝯ mẽbruꝫ agit ⁊ sic agit de eius defensione nõ põt procedi ad missionem si vnus eoꝝ sit cõtumax sed requiritur ᵉ oẽs vocatos eẽ ɔtumaces.alle.l.ħ ãt.ff.ex q.cau.in pos.ea.vbi ẽt pꝫ amicos vocãdos.⁊ sic fortius predictos.facit qð no.in cle.j.j.de iudi. ⁊c.

ℂ † Glo.hẽet querit an loca de mẽsa hẽant specialẽ gubernationẽ. Rñdet glo.ꝙ non est necesse ꝙ habeant vt innuit hec lrã ⁊ ita interdũ de facto cõtingit ꝙ non hñt per hoc infert ꝙ lꝫ fructus taliũ locoꝝ cõcedat clericis q̃nqꝫ ad firmã nõ tñ diceretur locus vacare per moꝛiẽtalium si eos mori cõtingat alle.no.in cle.frequẽs.j.de exces.pla.in versi.qdam ẽt vbi de hoc ⁊ ibi videbimus que loca ꝓpria dicunt de mensa de q̃ p ᶠ Inno.aliqd ᶠ de re.ec.non alie.vt.ſ.⁊ ibi vide quid iur. in isto loco de mẽsa. Sed põt esse dubiũ quid de locis istis que aliq̃ vniunt in diuersis diocesibꝰ an sifcã sit vnio vniꝰ eccl̃e inferiozis ad aliã supiozem si contingat superiozem agẽ pro administratione inferiozis an debeat seruari cle.doc.hic non tangunt do.Anto.hic tangit ⁊ dicit salua meliozi deliberatione ꝙ si sit vnio quo ad ea que tñ cõcernunt officiũ diuinum de modo viuẽdi.⁊ de alijs ne se.va.c.j.⁊ tũc non est dubium ꝙ supioꝛ nõ hꝫ tunc ptãtẽ agẽdi. Si vero fit vnio quo ad bona tñ illi ecclesie vnite relinqtur spãlis platus qui subest prelato supiozi ⁊ hꝫ locũ indubitanter cle. Si ṽo vnitur ex toto quo ad bona ⁊ admistrationẽ bonoꝝ vt qꝛ vnitur ecclesie superiozi.ita ꝙ supioꝛ hꝫ admistrationẽ inferiozis loci. ⁊ tũc si in tñ vnitur ꝙ nõ retinet aliquẽ habitũ administrationis sed totũ confunditur in locũ superiozẽ.⁊ actiones queruntur in substantia ei ⁊ mouent eius nomine ⁊ tunc non hꝫ locuꝫ cle.

obstat.pcuratori p eo agẽti. Et vide ibi Joã. fab.⁊ cano. i.c. cũ deputati.extra de iudi. An ãt exceptio excõicationis q̃ ob. cedẽti obstet cessionario. vide glo.pe.i.c.j. de iu.pat.in vj. Et Fely. in.c. itellexi mus.ad fi.ð iudi. Quid aũt in plato excõicatoan possit agere noie ecclesie ponit.d. Anto. in .c. nihil. ð ele. Et fely.i.d. c.itellexim ꝰ circa fin.

e ℂ Oẽs vocatos.ad gl.no.i.l.ij.i gl.ij.ff.q. ex cau.in poss. ea.quã allat Bart. i.d.l. nec aũt. i.ṽ. defendi. Et ibi vid alex. Et illã gl.dicit sing. ias.i l.j.ſ. ſꝫ pcuratoꝛ in .iij. colũ.ff.si qs ius di. non obtẽ.

f ℂ De re. ec.non alie. Que bona dicantur de mẽsa. Adde gl. in .d.cle. frequẽs i ṽ. ad mensam quã p sing. alleg. Alex. in ɔsi.lxxix. col.iij. i pn. i pmo vol.⁊ Alex.i cõsi. ix.colũ.iij.in iij. volu. Et de ista materia ponit ẽt do. Abb.in c. cum venerabilis. i.ij. colũ. de exc ep. ⁊ ibi vide fely. i.xj. ⁊.xij.col.

per ea que.s.dixi.secus si retineret habitũ iuriũ ⁊ administra-tionis q̃ꝫ exercitiũ transferatur ad supiorem. tunc locũ hꝫ cle.per ver.nec occasione. ¶ Circa illud vo qd dixit glos.lo-ca de mẽsa nõ hñe spãlẽ administrationẽ dicit ꝙ vidit dubitari qd si eps ꝯtulerit bñficiũ de mẽsa. an mortuo bñficiato bñfi-ciũ dicat̃ vacare qd cadat sub ipetratione expectãtis.dicit ꝙ si ꝯcessio ẽ fcã ad firmã.vt itellexit.gl.vel simpl'r.q2 in dubio sic pficit itelligẽ satis putat decisuꝫ ꝙ nõ vacat per illud qd dixit glo.Si vo expsse id in titulũ ꝯtulisset.tũc si cũ cã legitti ma solueret̃ vnio mẽse.⁊ sic diceret̃ vacare. Si vo nõ subeẽt cã nõ diceret̃ vacare.q2 nõ valeret cõcessio nisi vt ad firmã in pIudiciũ saltẽ successoꝝ.ar.ne pla.vi. suaꝫ q̃relã ⁊ de loca.c. ij.per pdicta.dicit Pau.ꝙ talia loca de mẽsa appellant̃ obe dientie.⁊ de talib⁹ nõ debet̃ ꝓcuratio nec visitatio. de cẽsi.c. fi.⁊ pñt ibi fieri oratoria nõ tñ põt sine licẽtia epi ibidẽ cele-

38 brari.de pruileg.in his ⁊c. ¶ † Glo.vexare notat ⁊ põderat a lrãm ꝙ ᵃ ex sola ipetratione nõ venit qs condẽnandus in ex-pensis vel interesse nisi sequat̃ vexatio vel conuentio. Idem 3en3e.q2 vexatio incipit citatiõe in iudicio. Insti.de pe. teme re liti.§.fi.⁊ q2 ex sola impetratione nil iterest aduersarij hic est qd põt ipetrator nõ vti rescripto de resti.spo.ex ꝯquestiõe lꝫ. Inno.aliter ibi sentiat.⁊ male fm 3en3e.de quo.in cle.ꝯsti stitutionẽ ad fi.j.ti.pxi. Pau.idẽ q2 vexatio fit per solã cita-

39 tionẽ vel iudiciariuꝫ actũ. ¶ † No. de isto verbo vexare qñ quis promittit non vexare sub pena qñ dicatur contraueni-re de alijs vide de fo.cõpe.si diligenti. ¶ Ultima glo. expo-nit ipso iure.i.sine ope exceptionis ⁊ p⁹ h tex.cum glos. dicit Guil.ꝙ hec cle.facit pro opi. Hostie.s.ꝙ surreptio etiam in contentiosis viciat ipso iure.vt no.de rescrip.dilectus. Sed eius opi.cõiter dãnatur in contẽtiosis. vt no.s.e. ad audien-tiam. Nec obst.cle.⁊ similia.q2 loqtur vbi surreptio procedit a cã annullante ipso iure ex dispõne iuris ad qd de rescrip. c.j.lib.vj.vnde surreptio non viciat ex ipso iure nisi nã cause h inducit.Simile qd dicimus de ap.extraiudiciali. de elect. bone.i.⁊.c.cõsideram⁹.⁊ per predicta dicit Guil. ꝙ hec cle. facit pro ⁊ contra ꝙ littere nulle possunt ex expresso cõsensu partiũ ratificari qd pꝫ.q2 habent aliquã validitatem quo ad condẽnationẽ expẽsarum. In contrariũ tex.eo.tit.statutũ ad fi.⁊ hoc credit verius do. Anto. nec credit ꝙ talis iurisditio posset prorogari.q2 lꝫ hꝫ iurisditionẽ in incidẽti. per hoc nõ posset in pncipali prorogari iurisditio alias sequeret̃ ꝙ cuili bet lꝫ funditus non hẽat iurisditionẽ posset iurisditio proro gari cũ saltẽ in illo icidẽti an sit iudex pp dubiũ hꝫ iurisditio nem de rescrip.super lr̃is.ff.de iudi.si quis aliena.qd est ꝯtra tex.de offi.deleg.significantibus. Et hec sufficiãt omissis que hic extrauaganter tractant docto.

Et si principalis.

Prima pars ponit duo pmissiua. Secundo duo prohibitiua scda ibi.in officiali.Diuisio ⁊ summariuꝫ pꝫ in glo. † Pro euidentia premitte qd hr̃ in.c. statutũ.§.j.eo.ti.li.vj.s. ꝙ int̃ cetera que exi-guntur in delegato pape exigit̃ ꝙ sit in dignitate per qd ap-paret ꝙ stricte intelligitur dignitate.s. propria iudicis deleg. q2 sic in dubio vba debẽt intelligi vt naturalẽ ⁊ propriaꝫ na-turam plus respiciant q̃ꝫ accidentaleꝫ.de senten.excommu.si quem.de testa.si pater.in.vj.qd non est modicum fundamen-

2 tum ad dicenda. ¶ † No.primo duplicem spẽm officialium quos põt hr̃e eps.s.pncipalẽ officialem ⁊ foraneũ. ¶ † No.

3 scdo multiplicẽ spẽm seu qualitatẽ priorat̃ũ q2 qdã sunt po ratus pncipales ⁊ pncipalẽ administrationẽ hñtes in bonis vniuersalib⁹ ⁊ in iuribus cõuentus.quidã aũt sunt prioratus infe riores hñtes administrationẽ tm̃ in pertinẽtibus ad clau strũ ⁊ normã regule. Et hoꝝ ⁊ primoꝝ quidã p electiõis viã quidã per puisiõis viã preficiũtur seu assumũtur.oẽs tñ pdi

4 cti cõprehẽdũtur appellatõe religiosoꝝ. ¶ † No.ar. ꝙ de iu

b re ꝯuetui qs ᵇ dꝫ preẽẽ.per viã electiõis pꝫ.q2 hic dicit de ꝯsuetudine qñq̃ꝫ sec⁹. ergo de iure dꝫ pfici per viã electiõis.

5 hoc eni hic pbat̃ a ꝯrio sensu.⁊ de hoc de ele.c.j. ¶ † Quar to.no.declarationẽ.c.nisi de pbẽ.inq̃tũ dicit poratũ ẽẽ digni tatẽ.q2 pcedit in prioratu pncipali nõ claustrali siue iferiori.

6 ¶ † Glos.pncipalis querit quid si eps hꝫ plures officiales isolidũ an poterit vtriq̃ꝫ delegari. Rñdet ꝙ illi q est pncipa-lis.arg.huius lr̃e.Si vo essent eque pncipales.glos.nõ dicit hic sentit tamẽ infra quid iuris.sꝫ dic fm Guil. ꝙ vtriq̃ꝫ põt

7 delegari † Ex quo habes ꝙ vba prolata in vno si pñt in pluri bus verificari intelligunt̃ de pluribus. Et cõclude ꝙ dispo-

c sitio ꝓlata in singulari sine ministerio iuris ᶜ hꝫ locũ in plu-rali.als sec⁹ iuxta no.p Bu.in.l.iij.§.negocia.ff.de neg.gest. vide Bar.in.l.oẽs populi.ff.de iusti.⁊ iur.⁊.ff.de pua.deli.l.

8 nunq̃ꝫ.† Et per hoc põt iferri ad qõnẽ ꝙ si statutũ det pmiũ centũ intrãti prio castrũ.An si duo pmo occurrũt sil' intran-tes eq̃ pncipal'r vtriq̃ꝫ debeãt hr̃e centũ. Ut ꝙ sic per pdcã. de quo per Jac.de are.in.§.ius aũt.in phe.ff. Bar. ponit in l.hoc articulo.ff.de hẽ.insti. Ubi dicit forte hoc veꝝ ꝙ si sta-tutũ dicat qcunq̃ꝫ pmo itrauerit vel qsqs vel si qs itrauerit pmo castrũ ⁊c.vterq̃ꝫ hẽbit pmiũ centũ velut multiplicabile ex quo act⁹ intrãdi cuilibet isolidũ attribuit̃. sup quo fundat̃ pmiũ.ar.l.qui filiab⁹.§.fi.ff.de leg.j.Si vo pmiũ nõ eẽt multi

9 plicabile.vt equus.⁊ tũc facerẽt ptes per ꝯcursuꝫ in eo. † Si vo loq̃ret̃ per vba distributiua.vt qs vel q pmo itrauerit ⁊c. ⁊ tũc neuter dꝫ hr̃e de iure aliqd.l.si fuerit.ff.de reb.du.tñ ex mẽte disponentis est aliud.l.semp.§.negociatores.ff. de iure imu.fm Ja.de are.vt.s.hoc vꝫ ꝯ.l.si fuerit palleg.que loqtur in legatis que fauorabilia sunt ⁊ in oibus mentẽ respicimus l.cũ verũ.C.de fideicõ.faciũt ẽt pdicta ad aliam qõnẽ.s.si sta-tutum det premiũ centũ primo capienti vexillũ. an si duo ca-

d pient eodẽ instanti qlibet hꝫ centũ.dicit Bar. ᵈ in.l.hoc ar-gumẽto.ꝙ hec questio nõ est similis precedẽti q2 actus intrã di cuilibet ibi attribuit̃ pot insolidũ qñ simul intrãt. iõ vterq̃ꝫ eoꝝ habebit centuꝫ hic secus in actu capiendi ex quo simul capiunt sicut dĩ in duobus ferẽtibus trabẽ.l. ita vulneratus ff.ad.l.aquil.ideo nõ habebit qlibet centũ.sed indistincte int̃ ambos centũ diuident̃ equaliter. Hec dicit vera do. Anto.si vba prolata in singulari ex proferẽtis mẽte verificent̃ in casu plurali occurrẽte alias nõ.per qd dicit ꝙ si papa daret dele-gatũ officialem epi ꝙ si duo essent eq̃les officiales non erunt ambo delegati.q2 lꝫ locutio hui⁹ cle.in singulari verificet̃ in plurali tñ actualis datio in singulari non verificat̃ ex mẽte in casu occurrẽte in plurali pp formã mandati.ar. de offi. dele. prudẽtiã.i pn.imo tũc eẽt loc⁹ determiationi gl. ad quã.j.re-mittit.vide ad pdicta Butri.in.l.iij.§.negocia.ff.de neg.ge.

10 ¶ Redeo ad glo.in ver.item quid si simpliciter † ⁊ q̃ro qd si causa delegetur simpliciter officiali de quo intelligit̃ si epus hꝫ plures dic ꝙ de pncipali iuxta no.de offi.dele. qm̃. Si vo vterq̃ꝫ eẽẽt eque pncipalis.⁊ tunc an aliquis eoꝝ intelligat̃ delegatus ⁊ quis recurrendũ est ad no.in pcalle.c.qm̃.q2 si põt ex cõiecturis apparere de quo senserit delegans ille erit.

e alias null⁹.⁊ iputet sibi ipetrãs. ᵉ ar.l.duo sunt ticij. de testa.

11 tu.⁊c. † Sed querit glos. vlterius quid si desijt eẽẽ officialis post delegationẽ.glo. ꝯcludit ꝙ si nõ fuit expressum ꝓprium nomen sꝫ nomẽ dignitatis desinit eẽẽ iudex.p.c.qm̃ abbas. ¶ Ratio q2 tunc vꝫ ꝯtemplata dignitas potiusq̃ꝫ psona.Si vo nomen ꝓprium fuerit expressum ⁊ tũc durat nisi aliud eũ impediat vt q2 forte effect⁹ sit secularis. ⁊ cã sit ecclesiastica. alle.no.in Spe.⁊ ẽt per Archi.in simili in eo qd desijt eẽ ca nonicus.s.eo.statutũ.§.j. Aduerte tñ q2 ibi notari vꝫ simpli-citer ꝙ lꝫ qs desinat eẽẽ canonicus non desinit eẽẽ iudex. ⁊ sic vꝫ ꝯdicere pdictis nisi dicas illud intelligendũ qñ nomẽ propriũ nõ fuit expssum sed verius credo ibi in canonico qui nõ dꝫ hr̃e successorẽ in dignitate.iuxta not.de elec. ꝙ sic vt p Ber.⁊ Inno.iõ ibi non curat̃ an sit expssum nomẽ propriũ vel non.q2 semp hꝫ perinde ac si sit expressum. hic vero loq-tur in eo qui hꝫ successorẽ in dignitate. ¶ Per predicta pꝫ an eo casu quo desinit eẽ iudex cognoscat successor in digni

f tate q2 sensit gl.ꝙ sic. ᶠ per.c.abbas qm̃.do. Sy. de bursano dicit ꝯriuꝫ in casu nr̃o q2 dispõ fundatur super dignitate quã qs hꝫ alterius corruscatione nõ infixa ex se.ideo nõ trãsit ad

12 successoreꝫ.ff.de leg.ij.ꝙ pncipi.⁊.l.si anguste. ¶ † Non ob. decre.qm̃ abbas.q2 loqtur vbi dispõ fundat̃ sup dignitate ꝓ pria.inducit pro hac doctrina casum legũ palle.do. Anto.di cit clarius eẽẽ ꝯcludendũ q2 si dignitas sit psonalis.que cuꝫ psona desinit nec hꝫ subsistere de perse a psona ⁊ tunc dispõ sup tali dignitate non transit ad successorẽ q2 successor non surrogatur in illa dignitate vt antiqua remanente.sꝫ noua cũ ea creata in specie vt est videre in vicario epi q2 mortuo epo non est

---

a ¶ Ex sola ipetratiõe. Adde facẽ bonum tex. in.l.quauis. ⁊ in.l.liber-tus.la.ij.ff. de i ius vo. ⁊ ibi vide Pau. d ca. ⁊ Jas. vide etiã Paul. de ca. in.l.si qs maior.C de trãsa. ibi dicit ꝙ p so lam ipetra-tionẽ rescri pti qs nõ in cidit i penã illi⁹.l.nisi re scripto vtat̃. de hoc tñ vl timo vide fe ly.in.c.ex te nore in.j. ⁊ ij.col.de re scrip. Et ad illud qd dic̃ Jmo.hic ꝙ qs põt n on vti r̃scripto vide.plures ꝯcor.per.d. Jas.in.l.iij.i pn.in.iij.no tabili.ff. qd q̃sq̃ꝫ iu.feli. in.c. ceterũ. col.ix. de re scrip. alex. i cõsi.lxxxvij. in.ij.colũ.in v.volu.

b ¶ Debet pẽẽe. adde tamẽ ꝙ do. Abb. i.d.c. j. de elec. in vlti. notabi-li vult ꝙ ho die etiaꝫ de iure qs pñt. priorat̃ũ eẽ dignitatem. quid autẽ in Abbatia an sit dignitas ponit Jmo. in cle.pce. in.j. colũ. ⁊ ibi dixi.

c ¶ Habe locũ i plur li. Adde b nuꝫ tex. i si p'es. i de lega. suc.

d ¶ In.l. articulo.a de alex.in qui filiab §.j.ff. d le i.ij.colũ.v ponit etia de statuto succedat p mogenitus qd si duo mul nasca tur ⁊ de mi.quibus Et fely.p ne.in.c.ca tulũ in.x colũ. de re scrip.

e ¶ Arg duo sunt de in si. b nã deci.b in auc. q mel. i fi.c v.q̃ro qd prior.C. pbat.⁊ p l. duo su ticij.poni pulchra d ci.Alexa consili.xl volu.iij.

f ¶ Per qm̃ Abba circa hanc mãm bar doct. in.l liberis.§. verba.ff. vul. ⁊ pup vbi ponun an compro missum fe in aliquẽ a batẽ sub n mine digni tatis trãsfe in succes rem. ⁊ ibi ponũt de i tellectu tex in .d.c. abb.⁊ vid Card.flo.i cle.j.j.de o deleg.

non est amplius vicarius nec dignitas de psenti repsentat vicarium idē mortuo vicario. secus si dignitas hēat subsistere de per se vt in dignitate epali vel simili qꝛ mortuo epo vel remoto remanet dignitas. sꝫ mortuo vel remoto vicario extinguit dignitas officialis nec vnqꝫ existeret nisi de nouo crearetur. ⁊ idem in delegato ⁊ canonico in ecclesia nō numerata vt no. d. Ant. in. c. qm̄ Abb. idē vr̄ si sit in ecclesia numerata 13 per not. in. c. ꝓ sicut. lꝫ ipse sentiat ꝯtrū. ¶ † Cōclusionē aūt glo. inꝗtū dixit ꝙ remanet iudex q desinit eē canonicus. vel in dignitate qū nomen ꝓpriū fuit exp̄ssum tꝫ. Paul. mouet. qꝛ ad ponderandū habilitatē psone cui fit delegatio attēdit tps delegatiōis. vñ deficiēs dignitas nō viciat rescriptū nec ptātē cognoscēdi. ⁊ hāc rōne sentit gl. in ver. canonicis in. c. statutū. vbi dicit qualitatē canonicatus sufficere assistere ſm tps date. ⁊ late ibi ꝓsequitur. Ray. finaliter tꝫ hanc partem. ¶ Sed ꝯ hanc rōnem facit ratio quā glos. ibi assignat quare requirantur qualitates canonicatus assistere. de qbus in delegato pape ne. s. p pannosum clericum representet. ¶ Nec rō cōcludit nō solū respectu principij delegātis. sꝫ ēt respectu medij ⁊ finis ⁊ respectu cuiuscꝫ ꝓcessus postea successiui. ergo ⁊c. pp hoc dicit do. Ant. ꝙ hoc est reincidere i illā viā brocardicā difficilē in qua difficile est facere determinationē firmam. s. an cessante qualitate sup qua fundat dispositio remanēte subiecto in substātia. de quo p gl. aliqd de pbē. cū de bñficio in. vj. In ꝓposito tñ ꝯcludi posset ꝙ si dispositiō reqrit qualitates vt p certificatiōe subiecti ⁊ hoc cōstat sufficit qualitatē adesse dispositiōis tpe. l. si cognati. ff. de re. du. 14 ⁊ no. p Cy. C. de sa. san. ecc. l. plꝫ. ¶ † Nā ſtāte declaratione subiecti dispō ad illud applicat nec sumat amplius ꝙ qualitate. iō nō curat an cesset. Si vero qualitatē in subiecto assumat dispō ꝓ cā impulsiua. ⁊ tūc illa cessante.[b] nō cessat dispositio no. de elec. cupiētes. in pn̄. li. vj. Si vero exigit ꝓ cā finali. ⁊ hoc cōstat. ⁊ tūc si exigit illā certo ⁊ determinato tpe requirit ꝙ sufficit sui assistētia ſm tps determinatū. l. iij. ff. de au. ⁊ ar. le. vbi si lego ea q̄ parata sunt tpe mortis vxori illa cedūt legato q̄ tūc parata repiunt. ⁊ sufficit illa tūc esse parata lꝫ ex postfacto vel ante parata nō fuerit. Si vō nō appet tacite vel expsse ꝙ certo ⁊ determinato tpe exigat a disponēte. ⁊ tūc si cōstat illa qualitate assumptā ꝓ cā pmanēdi.[b] cessante qualitate cessaret dispō. ff. q. mo. vsuf. amit. l. si cui balnei vbi sicut legat. vsufructus balnei altero balneo in tabernā extinguit vsufructus ⁊ legatū. facit lex tutelā. ff. de capti. vbi agnatus pōt esse tutor qꝛ agnatus iō si desinit eē agnatus desinit tutela. Nec vera nisi qualitas in melius mutet vel alteret in qualitatē nō mutatē rōne disponentis. ff. de cōdi. ⁊ demon. l. filia. §. j. ad hoc. l. pe. ff. si ex noxali cā aga. ⁊ de pbē. si pauper clericus. in. vj. cū ibi no. Si vō cōstat qualitatē assumptā pro cā agēte iuuāte vel habilitāte mām ad agēte ꝓut agit ⁊ sufficit qualitatē subesse ſm tps quo agit. ff. q satis. cog. l. sciēduꝫ §. fi. vbi no. habitus possessiōis immobilis necessitat queꝫ ad cauēdū qua cautiōe pstita que fundat sup nō hr̄e possessionē nisi cessat. lꝫ postmodū hēat possessionē. qñqꝫ est dubiū qualr assumēs in dispōne illa assumpserit qualitatē. ⁊ tūc si dispositio ⁊ q̄litas est successiua vel saltē sola qualitas vr̄ assumpta ꝓ cā pmanēdi. l. semp. §. negociatores. palle. vbi si cōceditur immunitas negociatori. durat qꝫdiu durat ille negociator. ad id qō no. de scholare in salutatiōe sexti. s̄. ⁊. l. an cor. §. affinitates. ff. de postula. vbi affinis ꝓ affine pōt postulare. ꝙ intelligit demū durāte affinitate. Si vero dispositio est momētanea. ⁊ tūc ſm Bar.[c] in. l. ex facto. de vul. ⁊ pu. Si iungit qualitas vbo dispositiuo tūc ſm tpe dispōnis sufficit qualitatem adesse. l. iij. ff. de adi. le. vbi si legat puero sufficit ꝙ sit puer hꝫ tps legati facti. Si vero iungit verbo notanti effectū aut executionē dispōnis sufficit ſm illud qualitatē adesse. vt. d. l. iij. de aur. ⁊ arg. leg. Ad ꝓpositū ergo si teneremus ꝙ qualitas reqsita in delegato reqrat ne papa repsentet per vilē ⁊ pannosum clericū ⁊ ista sit cā finalis. opꝫ cōcludi ꝯ glo. qꝛ qualitas dignitatis notat cām permanēdi. lꝫ credit ꝙ hec fuit rō impulsiua. Rō vō finalis fuit qꝛ cōiter in dignitate positi reperiunt habiles ⁊ magis itelligunt honestiores ⁊ fideliores cū iaꝫ sint in assumptiōe dignitatis approbati. de elec nihil. ⁊ de pbē. cū iā dudū. sufficeret dignitatē adesse ſm tps dispōnis ⁊ delegatiōis nisi ex fine dignitatis declararet eius inha

bilitas. vel nisi pueniret qualitas opposita totaliter incapacē reddens psonā attēta cā delegata vt si delegat⁹ in spūali assumpsisset viduā in vxorē. ⁊ sic effect⁹ eēt bigamus. ⁊ sic nō posset de cā spūali se immiscere. secus dicit Specu. in tit. de leg. §. excipit. v. qd si cā. Si clericus in minorib⁹ ꝯheret cuꝫ vnica ⁊ vgine habitū deferēs ⁊ tonsurā cū tūc possit cognoscere de cā spūali ⁊ eēt ēt in illa delegat⁹ pape ꝙ nō plꝫ pau. d hic qꝛ nihil de ecclesiastico retinet[d] nisi quo ad duo tm̄. de qbus in. c. j. de cle. cōiug. in. vj. vñ nō pōt esse vicarius epi. vt vbi no. ⁊ de cle. cōiu. Joanes. in. v. q. Jō nō pōt cognoscere de cā spūali sicut nec purus laycus. xcvj. di. bn̄ qdē. Ex hoc apparet qd si cā deleget pori q postea efficit simplex monach⁹ an poterit cognoscere de licētia abbatis si cā ꝓprio noie expresse fuerit cōmissa. vt est dictū de officiali de quo in Spe. in. d. §. excipitur. ver. quid si fiat. ⁊ p Jo. an. in. d. c. statutum. ¶ Ex his habes qualiter dꝫ intelligi qd no. de offi. deleg. lꝫ vndiqꝫ. in glo. ⁊ sup ea. ⁊. e. ti. ꝗuis. lib. vj. An aūt de cā per papā dlegata pncipali officiali epi po lit eps cognoscere. dicit pau. ꝙ nō. ar. de pbē. hi q. i. vj. ⁊ qꝛ in delegata ptāte separatuꝫ est auditoriū epi ab officiali. fa. qd no. de fo. cōpe. verū. ⁊ de elec. ꝗꝗ. in. vj. fatet tñ ꝙ eps pōt eū impedire remouendo eum ab officio qñ nō sub noie ꝓprio facta est delegatio. ⁊ sic inquisitores remouent p suos supiores q tñ non pñt cognoscere de illa cā. j. de here. volentes. ꝙ credit. d. Ant. vex nisi remotio fieret in fraudem iurisditionis deleg. al's posset tanqꝫ inturbātē iurisditiōis delegate aiaduerti. de offi. deleg. 15 c. j. ⁊c. ¶ † Gl. officialis no. vicariū epi vocari officialē alibi 16 aliter appet vt in ea pꝫ. ¶ † Dicit tñ Guil. ꝙ nomē[e] officiale est generale ad oēs hñtes officium iurisditionis lꝫ ex vsu vicarij epi appellant officiales ab officio eis. qꝛ multi notāt 17 vt sit nomen cōsequēs rei. de preben. cum scōm. ¶ † Demū querit glo. quid si aliquis est vicarius epi in spiritualibus tñ nō ē al's officialis epi an poterit ei dlegari. Dicit ꝙ nō saluo nisi ex certa scia principis fieret cōmissio. vt. j. videbit cū vlt. glo. vñ hic loquitur de generali vicario epi qui hꝫ idē cōcistoriū cū epo. qualiter aūt cognoscet ꝙ sit pncipalis officialis epi. Dic eo ꝙ est deputatus ad vniuersitateꝫ cārum ⁊ hꝫ cōmissionē officij generalē. de offic. vi. lꝫ in. vj. ſm Guil. ⁊c. 18 ¶ † Sꝫ qd si hꝫ duos officiales vnū in ciuitate aliū in certa pte diocesis ⁊ solēniore quo ad populuꝫ qs dicet principalis. Dic ꝙ ille q est in ciuitate vbi est caput cathedre. l. cum in diuersis. ff. de reli. ⁊ sump. fu. ſm Zenze. Et si ambo eēnt ex ciuitatē cōstituti ille esset principalis qui representet p principali. de iure pa. cōsultationibus. Rō aūt quare principalis officialis potest esse delegatus pape est qꝛ est in dignitate. p hoc rephēdit Zenze. no. per doc. de pbē. de multa. ⁊ p Arch. de pbē. cum de bñficio. j. in. vj. vbi dicūt ꝙ vt quis dicat platus opꝫ ꝙ habeat dignitatem ppetuam. qꝛ nō est verū vt hic ⁊. j. de sup. neg. pla. c. j. Rō qꝛ hic dignitas attendit plus rōne loci ꝗ psone. de offi. dele. qm̄ abb. de rescrip. si gratiose. lib. vj. ſm Zenze. Sed certe hec cle. ſm do. An. nihil dicit de plato sꝫ de dignitate. ⁊ nō sequit qs est in dignitate. ergo est prelatus. vt no. de iudi. c. ij. Alij assignāt rōneꝫ ꝙ iō officialis principalis dari pōt qꝛ hꝫ ordinariaꝫ. Alij vero delegatā vñ non habēt dignitatē. sed quicquid habēt a cōmittētibus. de offi. dele. sup qōnum. ⁊. e. ti. ꝗuis. in. vj. Alij dicūt iō qꝛ principalis officialis cōiter ad maiora deputat ꝗ alij. hec rō non plꝫ Guil. qꝛ ēt si foraneus deputaretur ad maiora nō posset 19 esse delegatus pape. ¶ † Glo. epi qrit qd in officiali inferioris ab epo vt archi. vel similiū. Rñdet ꝙ secus qꝛ non poterit eē delegatus pape. Ste. ⁊ Math. cōtra si sit officialis inferioris hñtis ordinariā cū territorio. Si vero sine territorio vt qñqꝫ ex cōsuetudine ꝯtingit. de fo. cōpe. cū cōtingat. pcedit glo. ⁊ Guil. tꝫ glo. ar. decre. nonne. de psump. ⁊ decre. ad audientiā. de deci. ⁊ qꝛ isti nō sunt de psonis enumeratis i. c. statutū. §. j. de rescript. in. vj. vñ lꝫ ad officialē epi extendatur pp auctoritatē epalē cui defert. de sen. excō. in. dis. c. qꝛ periculosum. tñ secus est in alijs. Nec ob. ꝙ eadem sit rō in officialibus aliorū qui hñt ordinariam ⁊ territorium de iure. qꝛ responde ꝙ eps hꝫ ordinariaꝫ ⁊ territorium de iure. alij territoriū habēt solū de cōsuetudine. vt. d. c. cum cōtingat. cum ibi notatꝭ. Item non ob. ꝙ idem sit cōcistoriuꝫ vicarij ⁊ pncipalis. de cōsue. c. ij. in. vj. lꝫ pncipalis pōt dari delegatus a

a ¶ Nō cessat disposi. tio. Addō bñ facere regu. gnālē. l. j. §. sexum. ⁊ ibi gl. i v. origo ff. de postu. gl. in. c. due sunt in v. cōmēdatarij. i fi. xix. q. ij. ⁊ fely. in. c. postulasti. i. iij. colū. ⁊ in. c. nonnulli. §. sunt ⁊ alij in xij. colū. de rescript.

b ¶ Cessante qualitate. Adde bñ facere text. ⁊ ibi no. i. l. ticia seyo. §. vsuras. ff. de le. ij. tex. i. §. itē q respublica. insti. de excu. tuto. ⁊ a tex. in. §. fin. Adde bene facere deci. Jo. an. in regula decet. i mer. vbi notabil'r determiat ꝙ hñs immunitatē pp numerū liberorꝫ ad. huc gaudet ea. lꝫ aliq ex liberis sint mortui de q̄. q. vide Ale. i. d. l. sciēdū. §. fi. ⁊ ibi plenissime. d. ia. in. ij. colum.

c ¶ In. l. ex facto. Addō Bar. i. l. cēturio. i. v. iij. col. vr̄. itē q̄ ro iuxta pdicta. ff. de vul. ⁊ pup. ale. i cōsil. j. in. iij. co. circa pn. i. j. vol. ⁊ ale. in ꝯs. xx. i. ij. col. in pn̄. in ij. volu.

d ¶ Nisi q̄ ad duo tm̄. addō panor. idē dicētē i c. ij. i pe. col. circa med. extra de iud. Et alle. d. c. j. de cle. ꝯiu. in. vj. alex. ꝯ. viij. incip. vr̄ suppmo. i. j. vo. ⁊ ale. i. ꝯ. lxj. ici. qꝛ sepissime. i. iij volu.

e ¶ Nomē officiale. adde ꝙ idē vlt bart. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi ptori. i. iij. col. v. q̄ro hic loquit de ptore. ⁊ v. iij. q̄ro qd in officiali. ff. de op. no. nun.

hȝ dignitatē. ergo ⁊ vicarius. qȝ rñde ꝙ dꝛ hñtē dignitatem
a posse dari delegatū est verū. ° si hȝ iure ꝓprio. secus si acci
dētali colore ex corruscatione alterius. vt ꝯtingit in officiali
seu vicario alterius. per hoc pȝ qȝ foraneus epi nō pōt dari.
lȝ qñqȝ habeat maiorē ptātē ꝙ̄ officialis inferioris ẜ Gui.
20 ℂ † Demū querit gl. quid de officiali quē dat capitulū sede
vacā. an dari posset delegat⁹. vr̄ ꝙ nō. qȝ nō pōt dari officia
lis epi qui tunc nō est. sed hic loquitur de officiali epi ⁊c.
ℂ Glo. tȝ ꝯ. qȝ lȝ non sit officialis epi est tñ officialis ep̄alis
iurisditionis in qua succedit capitulū se. vac. de ma. ⁊ ob. c. j.
in. vj. Et per hoc cōcludit gl. idē in officiali electi in epȝ ⁊ cō
firmati lȝ nōdū cōsecrati. ar. de elec. trāsmissam. Per hoc qȝ
quo ad iurisditionē officialis cōsecratio nihil addit. qȝ p illā
maiorē iurisditionē nō cōsequit̄. facit de tēpo. ordi. c. cū nul
lus. §. j. in fi. in. vj. ⁊ sic remanet glo. do. Ant. dicit tutius te
nere ꝯ̄ his duobus casibus. s. in officiali epi electi ⁊ ꝯfirmati.
mouet̄ qȝ hec cle. extēdit decre. statutū. §. j. ad existentē in di
gnitate accidentaliter ꝯ̄ vim verborū platorū cū ibi necessa
rio intelligat̄ de hñte dignitatē iure proprio. Jō vltra viȝ v̄
boꝝ nō est hec cle. extēdēda ad casum in verbis cōprehēsuȝ
velut exorbitans. ar. regule que a iure. de regu. iur. in. vj. ⁊c.
21 ℂ † Glo. cōuentualis querit qualis etas requirat̄ in ista cō
uētuali. ⁊ q̄ dicet̄ ecclesia cōuētualis. remittit ad no. de pmo
ad cle. ne agro. §. ceterū. qȝ dȝ esse. xx. annoꝝ de scdo ad not.
de iure pa. nobis de elec. j. habetis glo. de elec. statutū. in. vj.
22 tangit hic zenȝe. ℂ † Ultimo no. priozatū demū dici digni
tatē si sit cōuētualis al's non. ⁊ sic approbat̄ qd̄ no. abb. de p̄
ben. nisi ⁊c. ℂ Gl. electionē op. hic innuit obedētiā q̄ re
moueri pōt ad nutū. ℂ Nā de alio nō est dubitatio dici i di
gnitate. ⁊ p hoc posse eē delegatū pape. ⁊ idē in pncipali of
ficiali epi q simil̄r pōt ad nutū remoueri. Sȝ ꝯ̄ qȝ isti nō sunt
ppetui ex quo ad nutū pñt remoueri. ergo nō dicunt̄ i digni
b tate. ℂ ᵇ Glo. sol. ꝙ immo dici pñt ppetui. qȝ quādiu viuunt
pñt dici esse in dignitate pp dubiū an remouebunt̄ vel non
ar. l. sufficit. ff. de cōdi. inde. ⁊ decre. cū apostolica de his q̄ fi.
a pla. ⁊. §. neqȝ insti. de auc. tu. Pro h̄ ēt alle. gl. qȝ p morteȝ
ipsoꝝ obedētiarioꝝ dicunt̄ priozatus vacare. j. de sup. ne.
pla. c. j. No. bñ gl. que vult ꝙ idē statuit̄ de dubio ꝙ de ppe
tuo. ℂ Ad idē gl. de rescrip. c. fi. in. vj. Jdē zen. qȝ tales sunt
in dignitate donec tollerant̄ i ea. lȝ ad nutū statuētiū possint
remoueri de offi. vic. sua. ⁊ hic est casus inq̄tū papa repellit
dñiam an p viā electiōis assumant̄ an nō. qȝ nō pp aliud re
pellit. nā ab illa causat̄ an possit remoueri ad nutū an non. de
23 sta. mo. cū ad monasteriū. §. tales. ⁊ i. §. fi. † Et h̄ infert Guil.
ꝙ mutabilitas psonaꝝ nō tollit qn bñficiū duret in sua qua
litate. p qd̄ dicit ꝙ cellerarij vel ꝑpositi eccl'ie annuatim mu
tent̄ bñficia tñ ecclesiastica dicunt̄ ppetua. ⁊ sic vr̄ ꝙ Archi.
vel alius hñs dignitatē nō possit illā tenere. ar. c. j. de consue.
lib. vj. Sibi tñ nō plȝ hoc vltimū. qȝ ꝓhibitio est in ppetuis
quo ad psonā ⁊ vitā. l. j. ff. ꝓ socio. Jtē loquit̄ in bñficijs. sȝ i
p̄dictis nō dat̄ titulus nec instō. vñ ꝓprie nō sunt bñficiales
sȝ admistratores. j. q. iij. saluator. Ad h̄ ex̄uagā. execrabilis.
24 † Jtē qȝ monachus pōt eē delegat⁹ si sit in dignitate. dicit h̄
Guil. plus cōsiderari dignitatē ꝙ̄ cōditionē psone cū alias
monachus si nō sit in dignitate nō sit apt⁹ ad iudicia forēsia
25 de offi. ord. quāto. † An tñ religiosus possit eē delegat⁹ pape
no. xvj. q. j. de pñtiū. de monacho vero vel canōico cathedra
26 lis eccl'ie. no. Arch. de rescript. statutū. §. j. † Nunqd aūt re
ligiosus possit eē vicarius epi. di c ꝙ sic o licētia abbatis. al's
nō ēt si eps dioce. cōsentiat. qȝ in hoc obedēdū est abbati. xj.
27 q. iij. q resistit. † Sed an religiosus possit esse ᶜ arbiter. dicit
c Guil. ꝙ sic de licētia abbatis. ar. c. ij. de testa. in. vj. Pau. di.
cit ꝙ nō pōt esse arbiter nisi de licentia abbatis ⁊ ꝓ vtilitate
monasterij. alle. no. p Hostiē. in summa de arbi. §. si qs possit
in fi. qnimmo ẜm guil. nō posset eē arbitrator. vt no. in Spe.
de arbi. §. sequit̄. v. lȝ qd de simplici lȝ recitet ibi opi. Odo.
ꝯ̄ que dicit ꝙ immo pōt eē qȝ monachus est quasi seruus. xij.
q. j. nō dicatis seruus aūt pōt eē arbitrator. q. vij. §. tria. v. co
gnitores. ergo ⁊ monachus. ⁊ h̄ tȝ Oldra. i aūt. vt differētes
iudices. §. siuo cōtingit. ⁊. ff. ꝓ so. si societatē. fa. lxxxv. di. pue
nit Jo. d lig. tȝ opi. pmā ꝙ nō possȝ eē. qȝ caret velle ⁊ nolle
d. Ant. dicit ꝙ in arbitro tȝ opi. pau. putat tñ vtilitatē mona
sterij satis subesse siuelit eē arbiter inter oēs amicos mona

sterij p no. p Jnn. de reg. iur. cū. J. ⁊. A. ⁊ p no. q fi. sint leg.
28 per venerabilē. † Arbitrator aūt eē poterit solo abbatis im
perio intercedente qȝ sine strepitu iudicij ad cōcordiā redu
cere est act⁹ pius. ar. de fe. c. j. ⁊ fi. ⁊ fa. qd̄ no. Jo. xj. q. j. sicut
d enim. nec ob. eqparatio de seruo ᵈ ad monachū vȝ p quē vr̄
ꝙ etiā sine abbatis impio eē possit arbitrator. qȝ ꝙ seru⁹ ha
beat pro nihilo est ꝯ̄ naturalem equitatē. hinc est ꝙ naturali
ter obligantur. ff. de ꝯdi. inde. l. si ꝙ. organa autē velle ⁊ nolle
in monacho sunt reclusa sub abbatis impio. nec hoc est ꝯtra
naturalem equitatē cū hec conditio causetur a principio vo
luntario voti. p hoc dicit ꝙ nō est bona argumētatio affirma
tiue. hoc pōt seruus. ergo ⁊ monachus. sed negatiue sic per
qd̄ vlterius infert ꝙ lȝ seruus posset nolle adire hereditateȝ
etiā si excoriet̄. l. iij. C. de here. insti. nō sic tñ in monacho. p p̄
dicta dicit ꝙ destruunt̄ multa dicta legistaꝝ q̄ fundant̄ i mo
nacho ex equipatione ad seruū. ⁊ dicūt multa falsa potissime
circa materiā. c. in pñtia. de ꝓba. an. s. monachus hereditateȝ
non aditā transmittat in monasteriuȝ ea sibi delata in vita. de
quo dic vt ibi p qd̄ dānatur opi. Bar. in. l. j. ff. de vulg. ⁊ pu.
29 ⁊ sic dicit de fcō ostēdisse. † An aūt religiosus pōt eē ꝓcura
tor dic vt in. c. ō sindico. ⁊ p Jnn. ⁊ de re iudi. cū. J. ⁊. A. ⁊c.
30 ℂ † Glo. delegatus q̄rit an officialis epi possit eē ꝯseruator
de ꝑori cōuentuali non vr̄ dubiū ꝙ sic per decre. vltimā. s. rñ.
de offi. dele. in. vj. inquātum pmittit ꝙ habens dignitatem in
ecclesia collegiata esse possit conseruator. qȝ sub illo cōphē
di pōt prior p̄dictus. tñ do. An. dicit ꝙ glo. sentit ꝙ nō possit
eē. qȝ cuȝ hic loquatur de abbate si sumus in materia stri
31 cta nō cōprehendit prior. ar. no. in cle. j. ℂ † Restat ergo du
biuȝ de officiali epi. ⁊ vr̄ ꝙ possit esse sicut ⁊ delegatus pape
vt hic iuncta decre. statutū. de rescrip. in. vj. ℂ Jn ꝯ̄riū quia
decre. vltima p alle. loquēs de materia cōseruatoꝝ requirit ꝙ
si quis tanꝙ̄ in dignitatē habēs velit esse cōseruator ꝙ ha
beat dignitatē vel psonatū in ecclesia cathedrali vl' collegia
ta ꝙ secus est in decre. statutū. §. j. vbi sufficit simpl'r ꝙ hēat
dignitatē vel psonatuȝ. nec requirit̄ ꝙ illa hēat in ecclesia ca
thedrali vel collegiata per qd̄ vr̄ ꝙ lȝ possit esse delegatus.
qȝ est dignitate p̄ditus. s. pre alijs dotatus. tñ vr̄ ꝙ nō possit
esse conseruator. qȝ illaȝ dignitatem non vr̄ habere in eccle
sia cathedrali vel collegiata. ꝙ p alle. requiritur decreta. vl.
ℂ Glos. finaliter inclinat ꝙ esse possit. qȝ ex quo datur ꝙ est
in dignitate vr̄ dignitas illa esse in cathedrali cū ex dignitate
epi in descendat iure quasi cōnexionis. iō sicut eps eē possit
sic ⁊ eius officialis qȝ cōnexo ⁊c. de cōsti. trāslato fatet̄. tñ qȝ
egeret declaratiōe Pau. tȝ ꝯ̄riū. s. ꝙ esse nō possit ꝯseruator.
ℂ Mouet̄ qȝ nō pticipat cū epo i his que sunt ordinis pp
que dari pōt eps cōseruator. lȝ solū i his que sunt iurisditio
nis. iō rōne pticipij ꝙ hȝ cū epo vel iure cōnexiōis hoc dici
nō pōt. ꝓ p̄dictis facit qȝ in epo differūt ordo ⁊ iurisditio. de
exces. prela. accedentibus. ⁊ de elect. transmissam ẜm Pau.
Jo. de lig. vr̄ tenere glo. dicens ꝙ potestas cōseruatoruȝ nō
est ordinis pontificalis. ꝙ pȝ. qȝ deputantur abbates ⁊ plati
ecclesiaruȝ collegiataꝝ. vt in p alle. c. fi. Jtē ptās cōseruato
ruȝ est fori iudicialis ⁊ iurisditionis ꝯtentiose que iurisditio
cōpetit officiali principali epi. vñ p cōsequēs dȝ pticipare d
hac ptāte que annectit̄ iurisditioni. do. Ant. tȝ cū Pau. qȝ lȝ
ptās ꝯseruatoꝝ sit iurisditiōis ep̄alis nō applicatur epo sub
rōne iurisditiōis. sȝ ordinis ep̄alis cū ei vt epo. ⁊ sic ꝯsecra
to applicet̄. arg. de re. do. c. j. ⁊ sic pȝ ꝙ officialis epi non pōt
esse cōseruator epi ẜm eum. Nā aut dices ꝙ esse possit eo ꝙ
hȝ dignitatē que alibi dici esse nō pōt. quā in ecclesia cathe
drali vt dixit glo. ⁊ hoc respectu nō pōt. qȝ lȝ diceretur hr̄e
dignitatē in ecclesia cathedrali. qȝ tñ nō est ꝓpria ⁊ infixa. sȝ
accidētalis ex corruscatiōe alterius ideo esse non pōt. qȝ lo
quēdo de dignitate in dubio intelligit̄ de ꝓpria. Aut dices
eum esse posse rōne pticipij dignitatis cum epo. ⁊ eē nō pōt
propter rōnē Pau. qȝ nō pticipat dignitati epi respectu or
dinis quo respectu dari pōt. ⁊ sic residet mihi vr̄ glo. vera p
no. in. d. c. fi. vbi not. ꝙ electus confirmatus pōt eē cōserua
e tor. lȝ nō sit consecratus. qȝ lȝ nō includatur ᵉ sub appellatio
ne epi includit̄ tñ sub hñte dignitateȝ in ecclesia cathedrali.
32 dic vt ibi ⁊c. ℂ † Gl. foraneo. q̄rit qs dicat̄ foraneus ⁊ q̄lis
sit eius iurisditio an ordinaria an d'legata. Rñdet ꝙ forane⁹
dr̄ q in certa pte diocesis vel ad certos actus cōstituitur. de
app. roma.

a ℂ Si hȝ iure ꝓprio. Adde facē ꝙ maior est dignitas ꝙ̄ qs hȝ iur̄ ꝓprio quā ea quā quis hȝ ex corrusca tiōe alteri⁹. Jta ꝓbat̄ in l. j. iūcta. l. fe mine. ff. ō se na. facit. l. si qd in bello. ⁊ ibi glos. ⁊ bar. ff. ō cap. ⁊ tex. in. l. ꝙ principali. ⁊ l. seq. ff. ō le. ij. ⁊ ibi not. Bart. pau. ō ca. ⁊ doct. ⁊ Alex. ꝯsil. iiij. inci. pō deratis. ver bis in fin. in iiij. volu.

b ℂ Gl. sol. adō bo. tex. i. l. iureperi tos. i pnc. ff. de exc. tut. ⁊ gl. i. l. nisi fi nitis. §. cum furiosi. ff. de tu. ⁊ ra. dist. bar. in termi nis i. l. ō pu pillo. §. siqs ipsi ptori in iij. col. in. iij. q. ff. de ope. no. nun.

c ℂ Arbit̄. Adde gl. ⁊ bar. in. l. sȝ ⁊ si ibuū. ff. de arbi. vbi te nēt ꝙ si pōt esse arbiter nec arbitra tor bal. aūt i l. si ex cōsen su. in. ij. col. C. de epis. ⁊ cle. tȝ ꝙ pos sit esse arbi trator cū li centia abba tis. ⁊ vide ēt Alex. in ꝯsl. lxxxj. j. colū. v. volumi.

ap.romana in.vj.de offi.ord.roma.co.li. Jurisditio aut ipso-
ruz est delegata bm Inn.et Host.in d.c.romana. de offi.or.
Hinc est q de sententijs taliu appellat ad epm. Un qd dicit
q vnu cōcistoriu esse officialis epi et epi intelligitur de prin-
33 cipali.de quo allegat glo.de app.romana.in pn.lib.vj. † De-
mu gl.querit quid de decano rurali qui in parte diocesis qn
qz gerit vices epi.vt in.c.ad hec.de offi. archi. dicit idē qd in
officiali foraneo. Na et talis dici pōt foraneus.qz de foris co
gnoscit iuxta.no.in.c.romana de offi.ordi.in.vj.et per conse-
quens nō poterit esse delegatus pape talis decanus. Hec
dico eē vera nisi tales officiales vel decani ex alio capite qz
qz officiales vel decani velint admitti.vt qz forte ptendunt se
canonicos eccl'ie cathedralis vel similiu.qz pnt cle.enim ista
solu eos excludit ex capite pdicto.et nō ex alio.fa.qd no. Jo.
an.de of.dele.c.fi.in.vj.in simili. Ex pdictis pz multas dr'ias
34 inter officialē pncipalē et foraneu. Sz devno est dubiu anvz
datus in certa pte diocesis dicat hre ordinaria an delegataz
glo.sentit q delegatā.du dixit de decano rurali. qui in certa
pte diocesis et c. Idē gl.ff.de iu.om.iu.l.solet. vbi dicit q da
tus ad cās certi loci vel certi castri [a] dr delegatus ad vniuer
sitatē causaru dic q si dat a nō hnte ptatē dādi ordinariam. et
planu ē q ē dlegat⁹. Si vo data hnte ptatē dādi ordinaria tc
principaliter decernit territoriu.vt qz dicit concedimus tibi
tale castru vel tale territoriu vel talē ptē diocesis.et dr hre or
dinaria.l.j.§.cu vrbē.ff.de offi.pfec.vrb.et.C.vbi et apud quē
restō in integ.peti possit.l.fi.sic dz intelligi Azo.in summa.et
ff.de iur.om.iu.§.itē alia.cuius verba ponit Jo.an.de of.de-
leg.qn abb. Unqz cōmissio principaliter refert ad cās talis
castri vel territorij.et tūc Cy.in.l.j.C.qui pro sua iuris.j.q.vl.
tz q sit delegatus.idez Guil.de cu.in.l.ij.C.de spo.et in.l.a
iudice.C.de iudi. Bart.in hac mā loquit diuersimode qnqz
facit dr'iam inter cōmissionē vnius negocij vel pluriu ex vna
et vlem cōmissionē ex alia.vt.l.ambitiosa.ff.de decre.ab ordi.
fa.qnqz an per viā legis fiat cōmissio an per viā cōmissiōis in
l.plane.§.si decurionee.ff.q cuiusqz vniuer.et tāgit in.l.mo-
re.ff.de iuris.om.iu.cōclude bm do.An.cōcordādo eu.qz in-
terdu fit cōmissio cārum simplr in loco nec determinant cāe
nec psone certe et qūocuqz.fiat cōmissio hz ordinariam.qz ex
quo psone vel cāe nō determinant vr data territorio. H est di
ctu Bar.in.l.fi.C.vbi et apud quē.et ibi exēplificat in istis iu
dicibus chartularijs interdu deputat certo cāruz generi nō
expssa persona vel ēt datur vniuersitati certoru negociorum
loco vel datus certo generi psonaz nō expssis causis.et tunc
si in cōcessione exprimitur q faciat [b] auctoritate cōcedentis
nō est ordinarius.sed delegatus.l.j.§.oia enim.C. de ve.iu.
enu.et in prohemio insti.ibi auctoritate nra et c. de rescrip.cu
aliqbus.in.vj. Si vero nō exprimitur q faciat auctoritate cō
mittentis.tūc pcedit vlti.opi. Bar.qz si fit per viā simplicis
cōmissionis vel rescripti vel priuilegij est delegatus vt pz in
inquisitore heretice prauitatis.quē tenemus dlegatu. de hr.
ne aliqui in.vj.et hec in foraneo no.bar.C.de iudi.l.certi. Si
vero per viā.l.vel statuti est ordinarius.et pdicta sunt notāda
pp arbitria q dant quottidie a cōmitatib⁹ aliqbus aut tales
dicant ordinarij vl delegati et effect⁹ ē magn⁹ quo ad ptatē al
teri delegādi.et vt vn⁹ siue altero possit pcedere p ea q no.de
offi.dele.prudētiaz.et q ad effectu an po'sint variare si semel
aliqd deliberauerint.de quo de offi.dele.in lris.et hāc qōnez
35 disputat Bar.in qōne q icipit adunātia gnālis et c. C † Gl.
claustralis qrit qd i sacrista custodie vel camerario monaste-
rij dicit idē.et sic dicit curiā tenere. Sz q pdicta oppōit d.c.
ex tenore.de cōces.pbē.iūcta subscriptiōe vbi dr q claustra
lis et supior possit eē delegat⁹ pape.cui⁹ qriu hic dr. So.glo.
illud de iure antiquo bm q nō erat determinate qlitates re-
quisite in delegato.hodie sec⁹ tā bm ips extrauagā. pnti.inn.
iiij.qz decre.statutu et huius cle.sz ob.pdictis vltra gl.q clau
stralis vr magis idoneus qz officialis epi.cu aliqn sit ppetu⁹
et nō officialis. Itē mortuo abbate durat officiuz claustralis
ne se.va.c.j.sec⁹ i officiali epi.de of.vi.romana i.vj. Rnde q
claustralis nō est idone⁹ vt sit iudex.et h pp regulares obser-
uātias et silētia.et qz tales de se nō sunt apti ad forēsia.qz rō i
officiali epi cessat.iō aut durat post mortē abbatis claustralis
pp curā.s.animaru q cōtinuo iminet.et non est alius q mini-
stret.officialis autē epi eo mortuo nō durat.qz in ptāte epali

est alius q succedit.s.capitulu ne se.va.li.vj.bm Guili.et zen-
ze. C Glo.obseruari opponit.de.c.cu olim de priui. Rndet
ibi ex certa scia pncipis fuit dat⁹ delegatus q formā huius
cle.h expsso.hic secus.facit qd no.de rescrip.statutu. i pn.li.
vj.in gl.fatet tn q certa sciētia delegati h nō posset opari. qz
illu artat cōstō supioru quā tollere nō pōt.et q illā rescribere.
iuxta no.de here.statutu in.vj.gl.magna.facit qd no.de offic.
archi.in.c.fi. Ex hac gl.not.do.Ant.q lz legatus possit aliqd
facere q ius dispēsando nō tn pōt aliqd disponere vel rescri
bere q ius aliud disponēdo. Ad idē gl.palle.in.c. statutu. tu
vero no.ex pn.huius gl.duo. C Primo q sufficit q legē re-
c scribere ex certa sciētia. [c] nec vr necessaria cl'a.nō ob.de quo
de rescrip.nōnulli.et de exces.pla.c.j.in.vj.de cōsti.c.j.e.libr.
36 vj.p gl.et de rescrip.statutu.in gl.pone.e.li. C † Scdo no.vt
aliqd dicat factu ex certa sciētia.op3 h exprimi i lris sicut di-
cimus de motu pprio.c.si motu pprio.de pbē.in.vj. Ad idē
glo.palle.pone in.c.statutu.hoc intellige vt ibi nisi appareat
ex tenore rescripti q habuerit noticiā facti. qz tūc satis dr re
scribere ex certa scientia lz non exprimat. Jo.de imo.

Auditor in romana.

1 C † No.pmo q auditores deputant in cu-
ria per viam rescripti vt faciat ad titulum.
2 C † Not.scdo q auditor datus in curia hz
ptatē cognoscēdi terminandi et exequendi.
3 C † No.tertio q circuitus est vitādus q est veru si sit inuti
lis.al's secus.not.de cā pos.cu dilectus.et vide de circuitu in
extrauagan.execrabilis.et.C.de pignor. in.l.vsucapio. vbi in
4 gl. C † No.de vbo puidere q pprie sonat in actu hnte in se
5 totalē trāsactionē iuris. C † No.q auditor i curia deputat⁹
in cā bnficiali pnūciās bnficiu debitu pōt cōferre illi cui p-
nūciat debitu de iure.secus ergo si ali⁹ sit dputat⁹ extra curiā
6 auditor aut delegatus. † Ex quo.no.q lz act⁹ collatiōi vel p-
uisiōis se habeāt vt executio debiti de iure.nō tn est in ptāte
iudicis pnunciātis cu hoc premittitur ex dispositiōe quadā
auditori vt circuitus euitetur. C Op.q.illud vltimum no.et
vr q quilibet iudex hns al's ptātē exequēdi possit hāc colla-
tionē vel puisionē ex quo est executio facere. et sic non vr q
debeat dici spāle in auditore dato in curia in cā beneficiali.
Un op.de.c.querenti.de offi.dele.et de.l.qui restituere.ff.de
rei ven.soluit do. An.q multiplex est executio. qz quedaz est
puri facti que cōsistit in faciendo rem tradi vel restitui.et hāc
quilibet iudex habēs ptātē exequēdi alias facere vt in qrijs
quedā est executio puri facti hns in se annexuz relatu ius se-
quens.factu sine noua causatione iuris. et idē nā cōdemnāti
in actiōe psonali pōt iudex bona debitoris capere et dare in
solutu.ff.de re iudi.l.a diuo pio.ff.māda.si pcur.§.si ignorā-
ter.et ex illa traditione sequit dnij trāslatio.iuxta no.in.l.pom
po.§.si iussa.ff.de acqui.pos.et sic transfertur ius tertio que-
daz executio q nō hz se ad ius determinatu vt executio puri
facti sed est iuris translatiua in pte residētis vel tertij.et hanc
nō pōt facere iudex qz habēs al's ptātē exequēdi sz hz cō
pellere ptez in qua residet ius ad illud trāsferendu.ff.si hui.
vē.l.egi.et.ff.de no.op.nu.l.si prius. Nā qz iudex pnūciet
mihi seruitutē debitā a ticio aut vsufru.nō poterit mihi crea-
re seruitutē aut vsufru.exequēdo q pnunciat sed habebit p-
tē hoc est ticiu cōpellere ad cōstituēdā seruitutē. Fallit in au
ditore in curia in cā bnficiali qz eo q pnūciat de iure debitu
auctoritate huius iuris ipsum imprimitur ptās cōferendi. vt
sic possit exequi de executiōe ēt iuris in pte residente.qd no.
et per hoc pz q hec cle.ponit ius exorbitans a iure cōi. et sic
cu habeat locu in dato a papa secus erit in dato ab alio. Itez
in dato ab auditore secus in dato a delegato. Itez in dato in
curia.secus erit si extra curiā.bm do. Anto.adde Item in cā
beneficiali. et sic secus in alia que inferius examinabunt et c.
7 C † Gl.j.querit an corā auditore curie possit peti beneficiu
pnūciari debituz et conferri. Rndet q sic bm hanc cle.gni-
8 mo est hodie tutuz.et sic in libello peti bm glo.de quo p Cō.
po.s.eo.mādatu ad fi. † Sz iuxta hoc querit gl.quid si in li-
bello nō fuerit petitu conferri sz solu pnunciari debitum an
post pnunciationē q sit debitu poterit peti cōferri. C Glo.
rndet q sic mouet.qz sicut pōt qferri lz nō fuerit cōmissa col
latio codez modo dz posse cōferre lz nō sit in primo libello

[a] C Dr de-
legatus.ad.
de gl.et bar.
in.l.j.§.j.ff.
qs et a quo
iaso.in.l.a iu
dice i.ij.col.
in fi.C.d iu-
di.et Ale.in
cōsi.clxxxij.
incip.viso p
cessu i.j.co.
circa fi.in.ij.
volumi.

[b] C Aucto
ritate pcedē
tis.add bn
facere id qd
dicit bar.i.l.
more in.ij.
col.ff.de iu.
om.iu.du di
cit q supior
mādās ordi
nario p vba
faciasaucto
ritate nra vr
eu facē dele
gatu et sequi
tur mathesi.
in notabili-
bus suis.in
nota.lxxxvj.
incip.not.q
vbicunqz.et
ias.in.l. ius
aut ciuile.ff.
de iust.et iu.
i.ij.col.v.iij.
adde.et ias.i
l.j.§. et post
opis.i.ij.co.
ff.de oper.
no.nun.

[c] C Nec vr
necessaria.
adde bn fa
cere text.i.l.
qdā cōsule-
bāt.et ibi do
cto.ff.de re
iudi.text.i.l.
barbarius.
ff.de offi.p.
quos tex.ad
hoc allat se
ly.i.d.c.non
nulli. in pn.
colu.xvj. Et
ibidē i.xviij.
col.pōit cir
ca que ope-
retur cl'a ex
certa sciētia
et in col.xix.
ponit an eq
paret cl'e de
plenitudine
ptātis et cl'e
nō obstāte d
quo ēt hr p
fely.in.c.ad
hec circa fi.
et p fely.i.d.
c.nonnulli i
xv.col.circa
fi.vbi ponit
an equipere
tur cl'e motu
proprio.

9 petita collatio. † Ex glo. ista no. ꝫm do. An. ꝙ licita est argu- 10 mētatio de virtute cōmissiōis ad vim libelli. † Secūdo no. ꝙ a nō est necesse ꝙ in libello petat̃ executio.[a] ꝫ sufficit ꝙ petat̃ ꝓnunciari super eo de quo dꝫ fieri cōdemnatio. Aduerte qꝛ vt dicit do. An. dupliciter pōt intelligi qḋ glo. primo an data petitiōe vel libello corā papa in quo ab eo nō petat̃ collatio. an tūc ꝑ simplicē cōmissionē auditor hēat ptātem cōferēdi. ꝛ dicit ꝙ si ꝑ hāc cle. ꝙ est verū ex iure dispēsatiuo vt. j. patebit. Si vero eēt petita collatio corā papa simpl'r postea ꝑ eū fieret cōmissio tūc in auditorē trāsferat̃ ptās cōferendi de rigore. qꝛ iuxta limites petitionis papa cōmittere vr̃. argu. l. si defensor. §. qui interrogat̃. ff. de inter. ac. ꝛ no. de accus. cum oporteat. Scḋo mō pōt intelligi de libello dato corā auditore. ꝛ sic inveritate loquit̃. ꝛ tūc si querit̃ an in casibus de qb[9] infra dicet̃ auditorē vel aliū nō hr̃e ptātē ꝯferendi an postea applicet̃ ex ampliatiōe petitionis in qua corā auditore petit̃ 11 collatio. ꝛ dico ꝙ nō. † qꝛ virtus ptātis auditoris regulariter a forma cōmissiōis ꝛ viribus eius nō viribus libelli seu petitionis. ꝫ al's vbi petitio claudi pōt ꝛ non claudi sub iurisditione iudicis ex cōtentis in libello dicamus iurisditionē iudicis cognosci. ff. de iuris. om. iu. l. j. ꝛ scribit. Inno. in tribus de iudi. ceterū de fo. compe. cū simul. ꝛ. l. cōquestus. Si vero essemus in casibus in qbus dicet̃. j. auditorē vel aliū hr̃e potestatem conferendi. an eius potestati detrahet̃ ex detraciōe libelli vel ex defectu petitiōis cōprehendent̃ petitiōes collationis. dic adhuc ꝙ nō ꝑ eandē rōnem. vñ per hoc infert ꝙ stante ptāte iudicis. ꝫ iudex. ꝑꝑ ineptitudinēꝫ petitiōis non posset se de collatiōe intromittere. eo qꝛ collatio nō est petita ꝛ iudex sup nō petitio ꝓnunciare nō dꝫ de ſymo. ꝫ hely. tñ dicendum ꝙ non propter hoc deficit quin ps lata snia possꝫ petere executionē. C. de execu. rei iud. l. j. ꝛ sufficit ꝙ lata sententia. aut augēdo in factū aut officiū iudicis implorādo petit executionē. ꝙ procedit ēt qñ executio est puri iuris vt no- 12 tanter dicit hic glo. qḋ no. hñ ꝛc. † Demū querit gl. in vẜi. scias qualis sit iurisditio istoꝝ auditoꝝ curie[b] an hēant ordinariā an delegatā vr̃ ꝙ delegatā ꝑꝑ situationē ti. ar. no. de re 13 scrip. tibi q in. vj. † Glos. cōcludit ꝙ auditor ꝯditoriarū ꝛ auditor camere hñt ordinariā ꝫm Gof. ꝛ Host. Alij aūt auditores ꝫm Guil. in Spec. ti. j. §. iij. post pn. hñt ordinariā in cognoscēdo. ꝫ delegatā in ꝓnūciādo ꝛ diffiniēdo. Arch. vo vt refert gl. dicebat Bonifaciū octauū interlocutū fuisse ꝙ i curia nullus hꝫ ordinariā nisi papa. facit qḋ videbit̃. j. ti. pxi. ne rationi. ꝛ sic residet gl. aliter nō ḋclarās. Or hic aduerte credo in hoc tenendū ꝙ curia tꝫ qꝛ standuꝫ est stilo curie de cri. fal. ꝗ graui. Si vero nō appeat tūc an sint ordinarij de iure an delegati colligi pōt ex forma cōmissiōis ꝫm ea q̃ dixi 14 s. cle. pxi. † Circa articulū illū qualiter cognoscet̃ an qs sit ordinarius an delegatus. ꝛ hāc puto veritatē in hoc puncto ꝫ do. Ant. aliter declaret. Querit tñ do. Ant. ꝛ latissime ꝓsequit̃ pmo an ad ptātē cognoscēdi sequat̃ ptās sententiādi. ꝛ ꝓnūciādi. Scḋo an ad ptātē sniandi sequat̃ ptās exequēdi. Ad primū examinat hic. Primo general'r. Scḋo special'r i auditoribus ex qbus patebit itellectus aliquorū q̃ tetigit gl. Ad primū remittit de materia ꝑ Bart. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. ꝛ in Spe. in ti. delegati. §. sequit̃ ver. qd si officiū. vẜi. ꝛ no. ꝙ simpl'r. ꝛ ꝑ doc. de offi. dele.[c] sup qōnū. ꝛ. c. pastora 15 lis. §. pterea. ꝛ ꝑ gl. ff. de ꝓcur. l. qui ꝓcuratorē dat. † reiectis opi. qs hic refert late cōclude ꝙ iterdū cōmittit̃ merus articulus. ꝛ clarū est ꝙ nō vr̃ cōmissa ptās ꝓnunciandi. vt in. c. super qōnum. Interdū cōmittitur mixtus. i. hñs annexā cognitionē. ꝛ tūc pōderāda sunt vba cōmissionis. qꝛ si dicimus cām audiēdā vel cognoscēdā ꝛ fine debito terminādā ꝛ planuꝫ est ꝙ sic. ꝛ sic seruat stilus curie. qḋ facit pro inferius dicēdis. Idē si dicimus cōmittimus tibi cām inter tales reuertentem vel cōmittimus tibi vices nostras inter tales de offi. dele. si delegatus in. vj. ꝛ no. Inn. de offi. dele. si pro debilita ꝛc. facit eo. ti. Quis in. vj. ꝛ. l. j. C. qui pro sua iurisditiōe. Interdum dicit cōmittimus tibi cām inter tales cognoscendam vel audiēdā. ꝛ tūc nō vr̃ cōmissa diffinitio ꝫm Bar. ar. decr. nonne. de pscrip. ꝛ. l. vbi. C. de fal. ꝙ satis placet do. Ant. qui hoc allegat stilum curie de quo pdixi. non ob. ꝙ diffinitio venit ad consequentiam cognitionis. l. de qua re. ff. de iudi. de causa pos. cū super ver. de qua re iudex cognouit ꝛc. qꝛ illud verū in habente potestatem super vtroqꝫ. alias in origināda 16 potestate vnū per aliud nō ꝯcluditur. † Ad scḋm. s. qd in auditoribus an habeant ptātē pronūciandi ꝛ quā cōcludit ꝙ in auditore ad merū articulū planū est ꝙ non per. s. dicta. In auditoribus vero alijs qui ꝯstituuntur a papa concludit ꝙ multiplex est spēs. Or quidā est auditor camere. ꝛ iste est ordinarius ꝛ cognoscit de cāis spālibus ad camerā pape. ꝛ de delictis ꝛ ꝯtibus incuriā ꝑpetratis ꝛ de qōnibus ex eis emergētibus que sint facta inter curiales. ꝛ hic hꝫ ptātē ꝓnūciandi. ꝛ de hoc nō loquit̃ hic. Quidā est auditor ꝯdictoriarū ꝛ cognoscit an littere debeāt impetrari ꝛ cōcedi. ꝛ qui iudices ꝛ quo loco debeāt deputari ꝛ iste adhuc est ordinari[9] ꝛ pōt sentētiare. ꝛ de isto nō loquit̃ hic. Quidā ē auditor curie qui cōstituitur ad cās pticulares. ꝛ hic dupliciter deputatur. Uno mō ab ore ꝓprio pape. vt in cāis magnis ꝛ arduis sicut in electione cathedraliū ꝛ regulariū ecclesiarū. ꝛ in his dantur cōiter Cardinales. de quibus in. c. raynutius ꝛ ray. de testa. ꝛ tales nō ferūt sniam ex generali cōmissione. sed referunt pape post cōclusionē ꝛ ꝓnūciant ex nouo mādato. de cōces. ꝑben. cū nostris ver. auditor. ꝛ hi dicunt̃ hr̃e ordinariā in cognoscēdo delegatā in ꝓnūciando. hoc credo potius de stilo curie ꝗ de iure ex quo spālis fit cōmissio certe cāe. qꝛ in 17 totū dꝫ dici delegatus ꝑ dicta. s. pxi. cle. † Secūdo mō deputantur diuersi auditores in palatio qbus referēdarius vl' alius vice pape inferiores cās cōmittit ꝛ de istis. j. pxi. pōt intelligi cle. ꝛ talis auditor in negocio sibi cōmisso ꝑ cursores curie iuratos citare pōt per se vel alios i curia ꝛ ēt extra vsqꝫ ad duas dietas. vt no. Spec. in tit. de iudi. dele. §. j. ꝛ de citatione. §. dico extra curiaꝫ. tñ si citat vltra duas dietas vel cōmittit nō facit vt auditor. sed solū facit noīe pape sub bulla vt si forte receptionē testiū alibi cōmittat. j. de offi. dele. cle. j. ꝛ tūc facta cōmissiōe sub bulla auditor definit̃ esse iudex i cā 18 illa nisi sibi vt prius iterū cōmittat̃ ꝫm stilū curie. † nullus tñ talis auditor sniam qualecūqꝫ nisi pus cā'rimata cū alijs auditoribus in relationibus de cōsensu alioꝝ oiuꝫ vel maioris partis ferret sed si sunt equales ꝛ discordes itur ad papā hꝫ stilū curie qui attēdi dꝫ. de cōsti. ex litteris. ꝫm Guili. ꝛ vide in Spec. vbi gl. remittit hꝫ do. Ant. ꝑ pdicta vr̃ ꝙ ptās istoꝝ auditoꝝ quāta ꝛ q̃lis sit pēdet a stilo curie de iure vr̃ ex quo requirit̃ spālis cōmissio in qualibet cā occurrētevel ore pape vel ab alio vice eius ꝙ ptās eoꝝ sit delegata. In alijs auditoribus ꝗ camere ꝛ ꝯdictoriarū. qꝛ vident̃ hr̃e ordinariam ꝑꝑ vniuersalē cōmissionē que fit in pnc. cōmissionis officij. quāta aūt si ptās pdictoꝝ pēdet ex forma cōmissiōis de iure cōi. an ptātem habeant ꝓnunciandi dicēdū esset. vt. s. dixi in deleg. ꝛ hoc de primo principali vꝫ nunqd ad ptātem cognoscēdi 19 sequatur ptās pronunciandi ꝛc. † Ad scḋm aūt an ad potestatē ꝓnūciādi sequat̃ ptās exequēdi. Dic ꝙ quedā executio est puri facti vel hñs in se annexū ius ꝙ declaratvt dixi in prima optime. Quedā est puri iuris i prima ꝛ in scḋa dic ꝙ si querit̃ in delegato principis vel subdelegato ab eo dicendū est ꝗ sic. qꝛ in tales trāseūt ea que sunt mixti imperij. l. j. C. qui pro sua iurisdi. cuꝫ ibi no. fa. de offi. dele. querēti. ꝛ no. Bar. in. l. a diuo pio. ꝛ ibi. per glo. ff. de re iudi. In delegato autē ab alio inferiore est opi. de quo in. c. si quis ꝯ cle. de for. cōpe. ꝛ per Inn. de offi. or. cū ab ecclesiarū. ꝛ per Bart. in. l. a diuo pio. ꝛ ibi ēt per glo. ꝛ in Spec. de exe. sen. §. nūc vidēduꝫ. circa pn. do. Ant. hic reprobat opi. Bar. ꝛ gl. in. c. si qs contra clericum. tꝫ opi. In. s. ꝙ possit exequi ad limites ꝛ ad metas sue potestatis ꝛ nō vltra. vñ exequi pōt excōicādo vel multam indicendo. mittendo aūt re ipsa nō pōt. l. ꝓperam. §. finautē res. C. de iudi. vbi dicit esse casum. Sed obuiat qꝛ vr̃ ꝙ ēt actualiter mittendo possit exequi. qꝛ ea que sunt meri e vel mixti imperij pñt delegari[e] ꝫm ius canonicū de offi. or. ꝙ sedē. ꝛ iuris executio ꝫ sit mixti imperij. l. iubere cauere. ff. de iu. om. iu. Respondet ꝙ illud qñ specifice. secus si simpliciter causa est cōmissa. nec specialiter executio est demādata quo ad actum mittendi re ipsa. qꝛ tūc cū talia sint grauis pōderis ēt de iure canōico nedū ciuili nō veniūt in simplici cōmissione de offi. vica. c. ij. in. vj. ꝛ sic in casu dubij qñ facta est simpliciter cōmissio non est facta dr̃ia inter ius canonicum ꝛ ius ciuile. ꝫ in casu certi vbi constat de mente. qꝛ de iure ciuili nō possint ea que sunt meri vl' impij delegari. sec[9] d iure canonico

a ¶ Sꝫ sufficit. Quid autē ecōtra an sufficiat petere exeq habes ꝑ hā. in. l. j. ff. de exc. rei iudi. ias. in. l. ij. §. prius in. j. ij col. ff. d vul. ꝛ pu. alex. in l. si cū nulla in. j. ꝛ. ij. col. ff. de re iu. ꝛ Ias. i. §. oium in. xxv. colū. insti. de acti.

b ¶ Demū querit glos. An auditores hēantiurisditionē ordinariā vl' d legataꝫ. hēs ꝑ Rot. d re iu. deci. xvj. in nouis fely. in rub. ex de rescrip. i iij. col. circa b pn. vbi allat istā gl. ꝛ hēs lati[9] ꝑ fely. i c. nōnulli. §. sunt ꝛ alij. i xij. col. extra de rescrip.

c ¶ C. sup qōnū. Addō ad istā mām Inn. i. c. ad hec de offic. arch. Bal. i c. ad cognitioneꝫ. d pa. tenē. ꝛ alex. plene i. l. a diuo pio i pn. in. viij. colū. ff. de re iu. ꝛ c ibidē co. iij. ponit an is cui cōmissa est cognitio ꝛ ꝓnūciatio intelligat cōmissa executio. ꝛ ias. i. l. ij. in. ij. co. v. vij. facit. ff. d iu. o. iud. qd aūt eꝫ an ei cui est cōmissa executio videatur cōmissa cognitio ꝛ pronū

ciatio. vid Alexā. in. l. a diuo i. colum.

e ¶ Scd ius canoni cum. Add gl. ꝛ doct cle. j. de of dele. gl. i archiepisco de rap. ba l. nec qd §. vbi dec tū. ff. de o dele. ias. in j. i pnc. i colum. ver vij. ista re la fallit. ff. iuris. om. i ꝛ Alex. in a diuo pi ij. col. in ff. de re iud.

canonico ſm do. An. forte tñ hoc eſt veruꝫ qñ aliȷ̈ ꝗ̃ vicario vel in caſu neceſſitatis vel niſi ꝑ papaꝫ poſſunt talia delegari qꝛ in aliȷ̈s caſibus nõ clare reperio. fa. qđ not. in. c. fi. de offic. vica. in. vj. ⁊ ne cle. vel mo. c. fi. eo. lib. ⁊ de preben. ſtatutuꝫ. e. lib. Ité obuiat qꝛ ꝓnunciatiõe finita eſt poteſtas. c. in litteris de offi. dele. ergo nõ poteſt exequi que ſit ratio. Bar. reſpondet ꝙ hec ratio nõ eſt bona. qꝛ cõcluderet ẽt in delegato principis vel pape ꝯtra decre. querẽti. de offi. dele. Unde dic. vt no. glo. in. c. in litteris. ⁊. c. querenti. qꝛ finitur poteſtas ꝓnũciatione delegati ꝗ̃tũ ad actum ſnie vel cognoſcendi vt amplius nõ poſſit illã reuocare vł de cã cognoſcere. l. ſi vt ꝓponis. C. quõ ⁊ qñ iu. nõ quo ad actũ exequẽdi. ex his aperitur via ad intellectũ huius cle. In tertia executiõe. ſ. puri iuris. vt eſt actus collatiõis poſt ꝓnunciationẽ iuris debiti. an iſtã facere poſſit vel hñs ptãtẽ exequẽdi auditor vel alius pũctꝰ iſte pendet in hoc. an cle. procedat ex iuris rigore an ex iure 20 diſpenſatiuo. ¶ † Glo. in v̂bo an nobis. lꝫ ꝙ ex iure diſpẽſatiuo ꝯ̃ cõem regulã. hoc apparet ex littera que aſſignat cãm. ſ. vt circuitus euitetur. ar. l. dñs teſtõ. ff. de cõdi. inde. ⁊ ꝓ caſu allegat ẽt decre. ſuper eo. de offi. dele. vbi pꝫ ꝙ talis non põt exequi executiõe iuris. ꝓ iſta ꝑte fa. de priuile. paſtoralis. vbi ſi concedit monachis vt eccleſias cõuertant in vſus ſuos nõ pñt ſine auctoritate dioceſani. Pau. hic nititur õſendere ꝯ̃riuꝫ. ſ. ꝙ cle. nõ ſit exorbitans a iure cõi. mouet principaliter ꝙ collatio eſt executio ꝓnunciationis iuris debiti. ergo illaꝫ de iure cõi põt facere cũ qlibet delegatꝰ ſaltẽ pape poſſit exequi ſuã ſniam de iure. allegat de offi. dele. querenti. Scđo qꝛ cũ cõmittitur principale.[a] vr̃ acceſſoriũ cõmitti. c. prudẽtiã §. ſexta. de offi. deleg. ⁊ ar. l. ȷ̈. ff. de iur. om. iu. ⁊ in. l. ad legatũ ⁊ in. l. ad rẽ mobilẽ. ff. de ꝓcura. Tertio ad oculuꝫ dicit hoc poſſe oſtẽdi. qꝛ ſi aliqs ſit delegatus in cã debiti ex cã mutui vel alia actiõe ꝑſonali. ⁊ ꝯdemnauit debitorẽ ad ſoluẽdũ debitũ capere poterit bona ⁊ ſoluere. ff. de re iud. a diuo pio. ff. man. ſi ꝓcuratorẽ. §. ſi ignorãtes. nõ ob. c. ſuꝑ eo. ħꝫ eũ. qꝛ ibi nõ litigabat ſuꝑ iure debiti vel non debiti bñficȷ̈ ad qđ collatio ſe immediate hꝫ vt executio. ſꝫ litigabat ſuꝑ iure primarie ptãtis illorũ qui ptãtem hñt p̃ſtandi aut cõferendi ad qđ collatio ſe nõ hꝫ vt immediata executio. qꝛ eſt dare mediũ. ſ. ius bñficiandi ꝙ applicat ad bñficiũ ad qđ poſtea ſequit collatio vt executio. ⁊ ſic ibi de iure debite ptãtis hic đ iure debiti beneficȷ̈ diſputatur. que ſunt ſeparata nec vnũ ſequit ex altero nec ob. ẽt. c. paſtoralis. qꝛ ibi loquit de duobus articulis extraiudicialibus ⁊ ſeꝑatis. quoꝝ vno expedito ꝑ papã alterũ ꝑ ordinariũ eſt expediẽdũ. ſꝫ ħ actus ſnie eſt iudicialis ⁊ cõſequẽter maioris auctoritatis. ⁊ nõ eſt ſeꝑatus ab executiõe imo illũ ad ſe trahit ꝓ ꝓprie dicto. ſ. de actibus extraiudicialibus. facit ꝗ̃tũ ad ꝓpoſitũ. qꝛ ꝓprietas nihil hꝫ cõe cũ poſſeſſiõe. vñ ad ꝯceſſionẽ ꝓprietatis.[b] nõ ſequit ꝯceſſio poſſeſſiõis. q̃ nõ dꝫ ꝓpria auctoritate occupari ſine licẽtia hñtis poſſeſſionẽ intrãdo. l. p̃dia. ⁊. l. ſi ex ſtipulatiõe. ff. đ acq. poſ. ⁊. l. naturaliter. §. nihil cõe eo. tit. Jo. de lig. lꝫ opi. gl. mouet qꝛ collatio nõ eſt executio ſnie. qꝛ executio ſnie non eſt aliud quã declaratio verboꝝ ſnie. quaſi velit ꝙ executio ſnie nõ ẽ 21 niſi in facto declarare verba ſnie. ¶ † Scđo ⁊ melius allat qꝛ nõ ſequit hoc eſt executio. ergo ſpectat ad ꝓnunciantẽ de iure qꝛ hoc eſſet verũ qñ clauderet ſub ptãte ꝓnũciãtisꝰ ⁊ ad aliũ nõ ſpectaret. allegat. l. j. ⁊. l. pe. §. j. ff. de offi. eius cui mã. eſt iuriſditio. vbi delegatus ꝓnũciat mittẽdum ⁊ nõ mittit. qꝛ ad ſe nõ ſpectat ſm Jo. de lig. do. Ant. dicit ꝙ rõ. Jo. de lig. parũ ſtringit. qꝛ reperit ꝙ querimus quare nõ trãſit executio hec. ſ. ptãs cõferendi cũ alia trãſeat. ⁊ vt videtis nõ clare rñdet ipſe Joã. de lig. ad hoc iõ dicit qꝛ difficultas illius dubȷ̈ pẽdet ex iſto an collatio hẽat ꝑ ſe vt purus actus executiuꝰ ad ꝓnũciationẽ iuris debiti. Scđo an dato ꝙ ſic ſe hẽat de iure ſpectet ad hñtẽ ptãtẽ ſniandi ⁊ alr̃s exequẽdi. Ad p̃mũ fatet ꝙ collatio eſt executio ꝓnũciatiõis iuris debiti illã expectãs vt fine ſui. ſꝫ dicit ꝙ nõ eſt executio puri facti ſꝫ ẽ executio iuris ⁊ que p̃ncipalis imo p̃ncipalior qꝛ ꝑ ꝓnũciatiõeꝫ declarat ius ad rẽ ꝑ collationẽ creat ius in re. vñ ꝯcludit qđ dixi i p̃ma oppoſitiõe ꝙ executiõe puri facti vł hñtis ius annexũ trãſlatiue đ vno in aliũ põt qlibet iudex facere ⁊ ꝙ hꝫ ptãtẽ exequẽdi. ⁊ đ iſta loquunt iura ꝑ Pau. alle. executiõeꝫ vero iuris maxime p̃ncipalioris vt eſt collatio ꝑ quã trãſfert ius trãſlatiue de vno in aliũ. ſꝫ opꝫ nouiter creari nõ põt facẽ iudex lꝫ habeat ptãtẽ exequẽdi vt eſt caſus in. l. ⁊ haruꝫ. ff. ſi ſerui. vẽ. in. l. corruptiõe cũ gl. ſua. C. de vſufr. vbi iudex ꝓnũcians ius mihi debitũ vt ſeruitutẽ aut vſufr. nõ põt mihi p̃dicta creare. ſꝫ opꝫ ꝙ cõpellat hñtẽ ptãteꝫ creãdi vt tradat ſm 22 materiã. l. iiȷ̈. §. dare de. §. vſufru. ¶ † Ex p̃dictis pꝫ rñſio ſꝫ rõnes Pau. qꝛ loquunt i executiõe puri facti vel facti hñtꝫ ius annexũ nõ in alia. Itẽ põt ꝙ collatio non eſt acceſſoriuꝫ cũ collatio cõferat ius in re cuiꝰ iuris ptãs pendeat ab alio. vñ vr̃ potius eque principale ius alr̃s principalius ꝓnunciatio vt p̃dixi. ⁊ ꝑ hoc pꝫ rñſio ad oẽs rõnes Pau. tñ ꝓ clariore cõcluſiõe dicit do. An. duo vidẽda. Primo an datus ſuꝑ iure debito poſſit cõferre trahẽdo dubiũ ex viribus cõmiſſionis nõ attẽta forma libelli. Scđo eẽt vidẽdũ qđ iuris attenta forma libelli. de hoc ſecundo dixi ſupra ideo non inſiſto ⁊c. 23 ¶ † Circa primũ cõclude ꝙ ſi executor eſt deputatus a tali qui nõ põt actualiter exeq vt delegatus ab inferiore.[c] ⁊ planuꝫ eſt ꝙ nõ poſſit cõferre. Si vero eſt datus a tali qui exeq poſſit. ⁊ tũc ſi datus eſt ſuꝑ iure primarie ptãtis cõferendi vł preſentandi. ⁊ nõ põt cõferre. ⁊ ſi verba adȷ̈cerent in cõmiſſione que ſeparẽt trãſactionẽ huius ptãtis potius ĩpropria rent. vt eſt caſus in. c. ſuꝑ eo p̃alle. in cuius ĩtellectu optime dixit pa. s̃. ⁊ per hoc putat do. Ant. ꝙ ſi papa cõmitteret cãꝫ an bñficium ſit deuolutũ an nõ. nõ poſſet delegatus cõferre niſi adderet. ⁊ ſi appeat deuolutũ ꝓuideas vel ordines quo caſu dicta v̂ba ꝓprie ĩtelligerent cũ nõ agat de p̃iudicio alte-24 rius ꝗ̃ cõmittẽtis. ¶ † Si vero nõ eſt qđ ſuꝑ iure primarie ptãtis prouidendi. ſed ſuꝑ iure actuali ꝓut applicatur bñficiato ad bñficiũ. ⁊ tũc interdũ eſt qđ ſuꝑ hoc an ſit ſuuꝫ vł nõ ſuũ. ⁊ ſic eſt qđ de iure in re ⁊ nõ ad rẽ ⁊ poterit exequi ⁊ non cõferre. qꝛ hoc eſſet improportionabile ſnie. de fide inſtr. ĩter dilectos. ſic intelligit gl. hic in verbo debitũ. ¶ Interdũ eſt cõtentio ſuper iure debiti beneficȷ̈ ad rẽ. ⁊ hoc eſt proprius caſus noſter. quo caſu dic ꝙ ſi eſt qđ inter beneficiatos cõtẽdentes de rigore planũ eſt ꝙ nõ includeret in mãdato ptãs cõferendi maxime reſidẽte ptãte in ordinario tertȷ̈. ar. decre. ſuper eo. de offi. dele. in rõne ſui de equitate ſic vt hic. ¶ Interdũ eſt qđ ⁊ contentio inter beneficiandũ ⁊ collatorẽ. ⁊ tũc idẽ ſi diſputatio queſtionis eſt ſuꝑ iure dependente a papa vel hñtem cãm ab eo ſtante in papẽ ſolo ſingulariꝰ ⁊ vł i ptãte conferendi vt qꝛ papa dedit gratiã vel legatus. ⁊ tũc lꝫ de rigore ptãs conferendi nõ includeret vt eſt dictũ nunqđ hẽat tñ locuꝫ equitas huius cle. dic ꝙ ſic ſi papa in mõ prouidẽdi reuocaſſet ad ſe ptãtem ordinarȷ̈ nõ eſt dubiũ ꝙ hr̃et locum qñ illã non tranſtuliſſet in executorẽ an tũc cõmittendo alteri deciſionẽ trãſferat ptãs cõferendi poſſet eſſe dubiũ. qꝛ vr̃ ꝙ non. qꝛ in dubio nõ vr̃ velle reuocare executorẽ queꝫ dedit niſi aliud exprimat. Concludit ꝙ ſi ille cui cõmittitur[d] ſubrogatur loco executoris. ꝙ eſt qñ appellatur ⁊ per viam appellationis fit cõmiſſio adhuc ꝓcedit cle. ⁊ eius equitas. qꝛ ille ſurrogatur ex toto loco primi propter appellationem. ſic intelligit dictũ Compo. ⁊ Guil. in locis preallegatis in p̃n. glo. ſed ſi alia via adiretur papa pro iuris adminiſtratione. ⁊ tunc executor cui primitus cõmiſit nõ ſit negligẽs vr̃ ſecus ſi vero eſſet negligens eſſet magis dubiuꝫ tñ dic vt dicã ſtatim. ſ. in caſu qui ſtatim ſequitur in ordinario. Interdum ex modo omittẽdi vel beneficiandi papa non reuocat ptãtẽ ordinariã ad ſe. puta qꝛ qđ eſt ſuꝑ reſcripto in quo mandatum eſt ordinario vt ꝓuideat nullo executore dato maxime ad ꝓuidendũ. nec aliter reuocando ptãtẽ in caſu negligẽtie. nam prima facie non vr̃ ꝙ datus in curia etiã ex iure dependente a papa poſſet cõferre per decre.[e] ſuꝑ eo. in ratiõe ſui. qꝛ nõ eſt veriſimile papã cõmittendo tertio hñti ptãtẽ cõferẽdi p̃iudicare voluiſſe. nihilominꝰ vt circuitus euitet putat equũ cle. locũ hr̃e. ⁊ hoc dicit glo. hic vero voluiſſe que indiffinite loquit. Interdum cõtendit ſuꝑ iure cauſato ab ordinario. ⁊ glo. hic in fin. vr̃ voluiſſe ꝙ hic caſus non ſit poſſibilis quaſi ex iure ordinarȷ̈ nõ poſſit eſſe debitũ vel effectũ ſed male dicit in hoc ſm eũ qꝛ lꝫ non poſſit eſſe effectũ ex iure ordinarȷ̈. qꝛ non poſſit ſibi ligare manus. põt tñ eſſe debitum. qꝛ lꝫ nõ det ius ad vacaturas. de conceſ. preben. c. ȷ̈. tñ vacante prebenda poſſet dare ius ꝓmittendo ⁊ ẽt recipiendo. de prebẽ. relatum. ⁊. c. tit. ſi clericus in. vj. de conſti. cum. M. puta tñ ꝙ

a ¶ Ur̃ acceſſoriũ cõmitti. Adde alex. in. d. l. a diuo pio in iiȷ̈. col. i p̃n. ⁊ i fi. ff. đ re iudi. vbi dic̃ ꝙ ei cui cõmittit cã vr̃ cõmitti oẽ ꝙ ꝑtinet ad eã vel hꝫ đ pẽdẽtiã. alle. ẽt d. l. ad legatuꝫ. ⁊. d. l. ad rẽ mobilẽ. ff. de ꝓcura. ⁊ alia que viđ per eum.

b ¶ Nõ ſequit. Adde facere bonũ text. in. l. j. §. huius aũt. ⁊ l. ſi duo. §. fi. in fina. ff. vti poſſide.

c ¶ Et planũ eſt. Ađđ facere vulgatã reg. ꝙ nemo plus iurꝭ ⁊c. l. nemo plus iuris. ff. de re. iu. ⁊. c. nemo đ re. iu. i. vj.

d ¶ Subrogatur. Ađđ facere regulaꝫ ꝙ ſubrogatum ſapit nãm ⁊c. l. ſi eũ. §. q iniuriarũ. ff. ſi qs cau. ⁊. §. fuerat inſti. de actio.

e ¶ Super eo. Ađđ. d. Abb. i. d. c. ſuꝑ eo in. iȷ̈. no. ⁊ in col. ȷ̈. vſq ad fi. c. j.

non habeat tunc locũ decisio cle. nec de rigore nec de eqtate qꝛ ex quo ipse vel habens cám ab eo nó dedit ius non vr̃ esse vel fuisse in volũtate ꝯferendi cómittendo. quã rõnẽ ponderat Cóp. ꝛ Guil. Et quoꝝ dictis fcã est cle. secus dicit qñ cótenditur sup iure dependẽte a se vel eius locũ tenẽte. qꝛ tunc videtur esse ꝛ fuisse in voluntate conferentis cómittendo iõ cómittendo ꝯfert saltem de equitate potestatem conferendi.
¶ Ex his pateãt decisa duo dubia que tãgit gl. vnũ sup ṽbo
25 debitũ. ver. qd si electio. aliud sup. ṽ. a nobis ꝛc̃. ¶ † Glos. romana curia. q̃rit in dato extra curiã. dicit a ꝯ̃trio cle. ꝙ non hꝫ locũ in illo subdẽs ꝙ in aliquo non corrigit̃ decre. sup eo de offi. deleg. alle. sil̃e. j. de seq. pos. ꝛ fruc. cle. j. Pau. hic lꝫ ꝯ̃
a glo. s. qꝺ locũ hꝫ ẽt in dato extra curiã. qꝛ hec cle. ꝓcedit[a] per punctũ rõnis ẜm eũ. ꝛ sic de iuris rigore. vnde velut nõ exorbitans est extendẽda. per idẽtitatem rõnis ẜm eũ. Jo. de lig. dicit ꝙ si papa super hoc nullũ antea deputauerat executorez tunc poterit ꝓnunciatio iure debito conferre vt circuit⁹ euitetur. Itẽ qꝛ ista talis collatio lꝫ non intrisece tñ extrinsece ꝛ cóplectiue est executio sicut dicimus in rei vẽdicatione cũ petitur quẽ declarari dñm qꝛ intrĩseca executio nó est restõ possessionis. sed est cóplectiua ꝛ intrĩseca. Si ṽo erat deputatus executor idẽ si negligens erat. secus si parat⁹ erat cõferre. qa tunc tenet dictũ Pau. do. Anto. indistincte tꝫ glo. qꝛ hec cle.
b est exorbitans.[b] Ideo ad aliũ casuz non extendẽda. ideo ꝛc̃.
26 ¶ † Glo. a nob̃ q̃rit. qd si a legato ad quẽ spectaret prouisio bñficiȷ̃ fuit fcã cõmissio. An poterit ꝓuidẽ saltẽ si fuissꝫ cõmisset ꝓnũciatio. dicit ꝙ nó ꝑ lr̃az a ꝯ̃trio. Itẽ qꝛ ali⁹ auditor q̃ꝫ papa audit ꝛ ñ ꝓnũciat. ꝺ offi. dele. sup qõnũ. fa. s̃. e. ti. sup eo.
27 ¶ † No. ꝙ factũ legati non censet̃ factũ pape lꝫ qñqꝫ cẽseatur factũ sedis apostolice. de quo per Lap. de elec. si abbatez in. vj. Demũ querit glo. quis dicetur auditor a papa deputatus dicit ꝙ in minorib⁹ causis ille qui ẜm modũ curie ꝑ referendariũ vel aliũ officialẽ ad hoc datũ deputat̃ ad audiendaz talẽ cám bñficialem delatã ad curiam in cathedraliũ ꝛ regularium ecclesiaꝝ causis tam maiorib⁹ q̃ꝫ miorib⁹ ille dicetur a papa deputatus cui papa ex eius ore propria voce cómittit. ꝛ de stilo curie est vt dicit glo. ꝙ has maiores cás bñficiales deuolutas ad curiam vtplurimum cardinalibus cõmittit ꝛc̃.
28 ¶ † Glo. bñficio. q̃rit qd si fuerit qꝺ de dignitate. vr̃ sec⁹ a ꝯ̃
c rio lr̃e iuncto. c. fi. de ꝑben. gl. tꝫ ꝯ̃triũ. qꝛ hic[c] late sumit̃ bñficium vt ẽt cóprehẽdat dignitates. mouet̃ qꝛ in illis est eadem
29 rõ ergo ꝛc̃. alle. qꝺ no. de re. iu. c. j. in. vj. † Ex ista gl. dicit do. Anto. notandũ ꝛ ꝑpetuo mẽti tenẽdũ ꝙ ius exorbitãs ꝛ strictũ lꝫ nõ extẽdat̃ ꝑ rõnis idẽtitatẽ ampliãdo dispõnẽ ad diuersum ṽbi ampliat tñ dispõnẽ ꝛ extẽdit de stricta significatione ṽbi ad latã significationẽ eiusdẽ ṽbi. ꝛ est rõ qꝛ illꝺ qꝺ cóprehendit̃ põt eẽ de mẽte spãli. ꝛ ẜm hoc dicit ĩtelligenda esse q̃ vidistis no. cle. j. s̃. e. ꝑ istã glo. no. quã dicit de facili ali
30 bi nõ inueniri. ¶ † Glo. debitũ q̃rit qd si ꝓnũciaret suũ an procederet cle. dicit ꝙ nõ a ꝯ̃trio lr̃e. pro hoc qꝛ nõ ꝓportionaretur collatio talis snie. vt. s̃. dixi. ar. l. si cui. §. sed queratur. ff.
31 si ser. ven. † Ex hoc cócludit glo. ꝙ aliud est bñficiũ dici suũ aliud debitũ sicut aliꝺ est ius ad rẽ ꝛ aliud in ius in re. alle. de ꝑbẽ. si tibi absenti. in. vj. ꝛ. c. pe. de ꝯces. ꝑbẽ. c. vlti. eo. lib. Deinde querit glo. ecce ꝙ elect⁹ appellauit a denegatione cõfirmationis vel a cassatione electionis nunqd auditor dat⁹ sup cã appellationis si ꝓnũciat bñ appellatũ vel reuocat cassationẽ poterit ꝯfirmare. vr̃ ꝙ non. qꝛ hic loqtur solũ de ꝓuisione ꝛ vbi debitũ est bñficium. ergo non hꝫ locũ in cõfirmatione. ar. de ꝑben. cũ in illis in. vj. In ꝯ̃. fa. qꝛ hoc faceret delegat⁹ in casu ꝑmisso. all'ãt de excep. significauerunt. ꝛ de re iud. ad probandũ. ergo ꝛ iste auditor eadem rõne pro hoc qꝛ ex quo bñ est appellatũ dꝫ facere qꝺ debebat iudex ꝑncipalis cause de excep. dilecte. ꝛ qꝺ no. C. de appel. eos. in ꝑnci. ꝛ de testa. Raynal. in ṽbo condẽnauit. ꝛ in hanc ꝑtẽ vr̃ inclinare ꝛ resi dere glo. lꝫ non clare loquet̃ ꝛ si dicas quare ergo exꝑ̃ssit de prouisiõe ꝛ collatiõe. ꝛ nõ de ꝯfirmatiõe. Rñdet ꝙ ꝺ illa magis erat dubiũ. nã videm⁹ ꝙ ꝯfirmationẽ facit officialis ꝛ capitulũ se. va. ꝛ tñ nõ ꝓuisionẽ seu collationẽ. de insti. c. j. in. vj. ꝛ ne se. va. c. illa. iõ de illa poti⁹ fuit exꝑ̃ssum ħ vt notaret̃ idez nõ esse in ꝯfirmatiõe. sniaꝫ glo. tꝫ do. Anto. alle. qꝛ cassatio ꝛ cõfirmatio bñt se cõnexim tanq̃ꝫ sint directe opposita. ꝛ vno deducto ei⁹ oppositũ a ꝑte aduersa deductum vr̃. ff. de excep.

a ¶ Per punctuz rõnis. Facit regula ꝙ lꝫ dictũ sit spãle tñ dꝫ extẽdi ad limites rõnis. l. cuz pr̃. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. ꝛ. l. regula. §. pen. ff. de iure ꝛ fac. igno.

b ¶ Ideo ad alium casum. Adde ꝙ ista rõ nõ vr̃ tuta ꝑ ea q̃ dicit bart. in. l. si ꝯstante. in ꝑnc. in ix. q. j. q. ꝑn. ff. solu. mr̃i. Et apostillã s̃. in cle. j. in iiij. col.

c ¶ Late sumit̃ beneficiũ. An ãt appellatiõe bñficiȷ̃ contineantur dignitates. vide Fely. in c. postulasti. in. xv. col. ꝛ in. c. in nr̃a i xx. col. extra de rescrip. ꝛ an appellatione beneficiȷ̃ contineatur prebenda. vide panor. in. d. c. postulasti. ꝛ ibi Fely. in vj. colũ.

rei iudi. si iter me. ꝛ de cã pos. cum ecclesia. ad hoc qꝺ scribit Inno. de offi. dele. cũ ꝯtigat. ꝛ de cã pos. c. cũ ecclesia. de resti. spo. ex ꝯqõne. qꝺ tñ sec⁹ ẽ ĩ collatiõe ꝑ respectũ a iure debitũ.
32 ¶ † Glo. poterit. q̃rit an tenebit̃ ad hoc auditor. s. vt cóferat rñdet ꝙ nó. qꝛ hic dicit poterit ꝛ sic ꝑtãtẽ auditori cõmittit. qꝛ non qcqd iudicis ꝑtãti cómittit̃ ꝛc̃. ff. de iudic. non qcqd do. Anto. dicit ꝙ lꝫ glo. seruaret̃ in pratica tñ de iure tenendum est ꝙ cópelli poterit. nó ob. ꝙ hec cle. vtit̃ hoc ṽbo poterit qꝛ illo nó vtitur q̃si velit ponere in ꝑtãte eius. qꝛ de hoc nó erat dubiũ. sed ex eo qꝛ erat dubiũ an ex hoc possim. quo casu ꝛñ
33 dendo per verbũ põt nó ponit in eius voluntate sed ꝑtãte.[d]
d † Et oẽ qꝺ est in ꝑtãte iudicis est necessariũ regularit̃. ar. l. si numerũ. §. iudicãdi. ff. de mu. ꝛ ho. in auc̃. vt dif. iu. ꝑ totũ. ꝛc̃. ¶ Glo. circuitus. alle. ꝯcor. ad tex. ꝛ declarat qũo al's eẽt circuit⁹ ꝛ clara est. iõ illa omitto de mã in. l. dñs testõ. ff. de ꝯdi. inde. ꝛ ꝯcludit̃ qꝛ si circuit⁹ est iutilis est euitãdus alias sec⁹.
34 ¶ † Glo. fi. querit nunqd dispositio cle. inq̃ꝫtuz dicit ꝙ auditor possit ꝓuidere procedat siue de facto pape bñficiũ fuit debitũ siue ex fcõ inferioris vt legati vel delegati qꝺ eẽ põt. iuxta no. de ꝑben. si tibi absenti in. vj. Rñdet ꝙ sic qꝛ littera simpl'r loqtur. Sed cõtra hanc decisionẽ op. glos. qꝛ decisio huius cle. vr̃ ꝓcedere vbi nulli tertio fit preiudiciũ. sed soluz pape cõmittenti. ar. decre. sup eo. de offi. deleg. ꝛ sic vr̃ sentire Cópo. ꝛ Guil. in loco alle. in glos. Respõdet ad illam decre. ꝙ in casu ꝑmisso agit̃ de ꝑiudicio legati vel delegati ꝛc̃. Soluit glo. ꝙ in effectu non vr̃ agi nisi de preiudicio pape. quia ꝑtãs legati vel delegati pape causat̃ a papa nec ex alteri⁹ fcõ põt esse dubiũ vel affectũ. ꝛ sic censetur agi solũ de potestate pape. ꝛ satis videtur hr̃e locũ rõ predictorũ. cõtrarium procederet vbi de alterius ĩmo tertiȷ̃ oino diuersi ꝑiudicio ageret̃. ¶ No. glo. ibi nec ex alterius facto ꝛc̃. qꝛ sentit ꝙ ex fcõ ordinariȷ̃ nõ põt bñficiũ affici vel effici debituz in ꝑncipio bene dicit per. c. j. de ꝯces. preben. in. vj. no. per. c. relatuz. de ꝑben. vt. s̃. dixi. An tñ tũc procedat clemẽ. qñ ex facto ordinariȷ̃ est debitũ. dixi. s̃. ꝙ non. ar. decre. sup eo prealle. sepius. s̃. Pro
35 cõplemento materie q̃ro de aliqbus. † Primo nunqd auditor cõferendo transferat curã aiarum si bñficiũ sit curatum.
36 dic ꝙ sic. qꝛ hoc facit auctoritatẽ pape ẜm Guil. † Secundo an ista institutio sup curaz possit fieri in absentia. dic ꝙ sic. de prebẽ. accedens. Traditio aũt corporalis possessionis fit per lr̃as pape que certos executores extra curiã continebunt qꝛ talium auditorũ extra curiam non extenditur ꝑtãs. vt. s̃. dixi.
37 ¶ Tertio q̃ro an executores qui bñficia ꝯferũt auctoritate pape vel delegati qui illa adiudicant vt sua possint cõmittere curã aiarũ vel mittere in corporalẽ possessionẽ. dicit Guil. ꝙ si spectãt ad collationẽ pape poterũt de re iu. cũ olim. Fatet̃ tñ ꝙ si ipsi ꝓuisi dicunt se ordinariȷ̃s exhibere. ꝛ cũ eoꝝ gr̃a curã gerere. lxv. dis. si qs. Si ṽo nõ spectãt ad collationẽ pa. ꝛ tũc nõ poterũt per. c. sup eo. de ꝓuile. pastoralis do. Anto. dicit ꝙ credit dr̃iam esse an ꝓnũciet̃ bñficiũ iure debituz an pronunciet̃ suũ per viã iurisditionis ꝛ int̃ simpl'r ꝯferentez. qꝛ ꝑmo casu ẽt in casib⁹ in qbus possit cõferre nõ poterit tradere possessionez nisi ad papã ꝑtãs esset deuoluta. qꝛ executio per quã ꝑiudicat̃ iuri tertiȷ̃ nõ vr̃ cõmissa per iura ꝑalleg. nõ ob. hec cle. qꝛ nõ dicit ꝙ possessionẽ possit tradere. sꝫ solũ cõferre. nõ ob. ꝙ traditio possessionis veniat executiue ad ꝓnunciationẽ. qꝛ hec collatio nõ fit vt actus iudicialis cuz cognitione. sed est act⁹ executiuus q̃si extraiudicialis. vnde non trahit ad se executionẽ facit ꝑ decre. ꝑalleg. pastoralis. Sed forte ibi loqtur qñ cõmittit̃ parti quo casu nõ vr̃ ꝯcedi ꝙ ꝓpria auctoritate possessionẽ accipiat ne alias de facili naturã egrediat̃ mãdati. secus videt̃ qñ tertio cõmittit̃. facit qꝺ no. Inno. de offi. deleg. in lr̃is. ꝛ in. c. sup eo. titu. vbi apte hoc tꝫ nisi forte diceres ꝙ negligẽte illo possit. sup quo dicit recurrendũ ad no. de prebẽ. pro illoꝝ. Scꝺo casu qñ ꝓnũciat suũ dicit ꝙ de iure poterit tradere possessio. facti siue beneficium sit deuolutũ siue nõ. qꝛ tũc tradere possessionẽ hꝫ se vt executio puri facti ad pronunciationẽ iudicialez. qꝛ illam ad se trahit. ꝛ hoc verũ etiã in non deuoluto ad papaz. Tertio casu. s. in executore cõferente dicit ꝙ si processit vt merus executor tũc qꝛ illa collatio est act⁹ merus ex̃iudicialis putat ꝙ nõ possit sibi tradere possessionẽ nisi aliud habeat in mãdatis. qꝛ ista executio non trahitur necessario ad actũ collationis extraiu

dicialis

d ¶ Et o[...] qꝺ. Adde glo. in. l. j. in versi. pote[...] ff. de iurisdi[...] om. iu. ꝛ ibi cõiter doc[...] ꝛ glo. in. l. si tibi mãdau[...] ro. §. fina. ff[...] man.

dicialis nisi esset beneficiũ deuolutum vt dixit Guil. ꝛ bene. Si vo executor assumpsisset ptes iudicis in ꝓsequẽdo ꝛ pronunciasset ꝛ cõsuluisset. tunc lȝ hoc posset esse magis dubiũ tñ idem putat qꝛ actus collationis non expedit per modũ iurisditionalẽ. ideo possessio se non hȝ ad illud vt ad actũ iudicialem ꝛ sic ꝓcedit. c. pastoralis. Curam aũt auctorizabilẽ in oĩbus casibus in quibus dixi ꝙ potest conferre bene põt cõferre cuȝ cõferat auctoritate pape qui est sup omnem curam.

38 ¶ Vltio q̃ro an q ꝓnũciauit iure debitũ in termĩs cle. mortuo papa possit ꝯferre. vĩ ꝙ sic ẽm Pau. pp piculũ longeue vacatiõis. ꝛ qꝛ hͦ est volũtarie iurisditiõis ꝛ nõ ꝯtentiose allat qð no. in Spec. de iudice ordiario. §. j. v. qd. si de auctorib⁹ vbi dicit ꝙ pp obitũ pape expirat ptãs auditoris ad h. j. titu. ꝑxi. cle. ij. v. eo. tñ ꝛ hoc finalr̃ seqtur Pau. per qð appet ꝙ ẽt inceptis corã auditore ptãs expirat. Jo. de Jmol.

1 Gratie vt de dignitate. † Pro euidentia premitte ẽm do. Ant. ꝙ acceptatis duobus bñficijs incõpassibilibus ꝛ iure reali cõplete adepto in vtroq; aliquã, do adeptione scdi vacat pmũ ipso iure immediate ex iuris dispõne. vt in casib⁹ decre. de multa de pbẽ. qñq; vacat pmum nõ ex iuris dispõne sȝ ex vi cuiusdã tacite renũciationis. vt qñ bñficia exigũt residentiaȝ ꝯtinuã quo casu adeptione scdi vacat pmũ vi tacite renũciationis. lȝ nõ ex dispõne decre. de multa. vt not. scribit Jnno. in decre. vltĩa. de cle. nõ resi. Jsta ꝓcedebat qñ bñficia ambo erãt effectualiter assecuta. sȝ vbi ad pmũ sola gratia pendebat hic casus nõ erat p illa iura decisus. vñ hoc pȝ ꝙ adeptione scdi incõpassibilis petẽde gratia ad pmũ ẽt in bñficijs de q. bus loquit̃ decre. de multa. ex dispõne iuris ciuilis decre. nõ sequat̃ priuatio vel exclusio prime grẽ ipso iure. qꝛ illud ius vt penale dȝ restringi ad terminos de qbus loquit̃ ꝛ nõ extẽdi. vnde pp hoc anteq̃ emanaret hec cle. de casu eius poterat ꝓbabiliter dubitari. decidit̃ tñ hic ꝙ expirat pma ex viribus tacite renũciationis ꝛ no. in decre. de multa. ꝛ credit decisionẽ rõnabilẽ sumpta rõne a rõne. Jnno. in pdicto. c. fin. ꝛ hoc dicit voluisse tex. Dum dicit renũciare vr̃ q̃si cãm excludens surrogat a tacita renũciatiõe. ¶ † No. p̃io ꝙ lr̃e bñficiales añ eaꝝ executiõeȝ appellãt̃ grẽ. ad hͦ ð pbẽ. si cui i. vj.[a]

2 a

3 ¶ † No. scðo de hoc vbo videris qð not. p̃sumptioneȝ que se hȝ ad veritatẽ ꝛ falsitatẽ. ꝛ sic facit ꝙ si testis dicit sic est vt mihi vr̃ nõ ꝓbat aliqd ad hoc. l. qd tñ. §. si arbiter. ff. de arbi. ꝛ ibi p Bar. ꝛ vide qð no. de appella. pterea requisiti. ꝛ. ff. de acq. pos. l. nãliter in glo. ꝛ per Bar. ff. de ven. inspi. l. j. Si vo testis deponit de crudelitate. vide de testi. q̃tiẽs. ꝛ qð ibi not. de accu. inq̃sitiõis ad fi. ꝛ ibi p Jo. an. qui remittit ad Spec.

4 ¶ † No. tertio ꝙ vbi acceptatione scdi bñficij excluditur pmũ dȝ ꝙ scdꝫ sit pacifice assecutũ idẽ si agit̃ de exclusione

5 grẽ precedẽtis. ¶ † No. quarto ꝙ exclusio iuris a pma grã per adeptionẽ scdi surgit ex viribus tacite cuiusdam presumpte renunciationis que est presumptio iuris de iure.

6 ¶ † No. ꝙ aliq̃ sunt bñficia q̃ nõ sunt incõpassibilia sed de iure pñt teneri. ꝛ sic aliq̃ casu vr̃ pluralitas bñficioꝝ pmissa

7 de iure de q. s. e. grã in. vj. ¶ † No. ꝙ appellatiõe bñficij nõ cõprehendit̃ dignitas. de pbẽ. c. si. ¶ No. ꝙ p lr̃as ad bñficia creat̃ ius ad re ẽt grã pendẽte ꝛ dr̃ debitũ vide glo. de renunciatione veniens. ꝛ Jnno. de conces. pbẽ. ꝓposuit. ꝛ eo.

8 ti. c. j. in. vj. ¶ † No. ꝙ res deueniens ad eũ casuȝ a q̃ incipe põt iure iam extincto nõ validat̃. Ex quo no. ꝙ p remotioneȝ

b cãe extinguẽtis actũ ꝓtinctus[b] actus nõ validat̃. ¶ † No.

9 vlterius ꝙ aliud est aliqd fieri vl̃ patũ esse ad faciendũ. aliq̃

10 tñ equiparat̃ vt hic. ꝛ de appel. interposita. ¶ No. argumẽtũ ꝙ grẽ pendẽti ad aliud q̃ ad dignitatẽ vel bñficiũ curatũ nõ vr̃ renũciare qs p adeptioneȝ scdi bñficij de quo. j. dicet̃.

11 ¶ † No. vltimo ꝙ cã potens ad tollendũ actum purũ ꝛ inesse formatũ est potens ad tollenduȝ actũ. ꝓut est in fieri. fa-

12 cit de iureiur. queadmodũ. ¶ † Glo. j. opponit ꝛ vĩ ꝙ idifferenter p adeptionẽ scdi bñficij quodcũq; sit illud extinguat effect⁹ pme grẽ. cuius ꝯtrium hic innuitur a ꝯrio lr̃e dum dicit ꝙ simul de iure cuȝ dignitate ꝛc̃. Et ñ opponit de decre. si paup. de pben. in. vj. cũ ibi no. sol. glo. Aut adeptionẽ secũdi precedit grã in forma pauperũ ꝛ in forma iusticie. ꝛ tũc loqt̃ cõtrarium. aut precedit lr̃a in forma grẽ. ꝛ tunc procedit hic cle. Ratio diuersitatis. qꝛ lr̃e in forma paupeꝝ seu de iusticia hñt tacitam ꝯditionẽ annexam. nisi fuerit aliud assecutus qð cunq; sit illud. rõ qꝛ tunc cessat iusticia ꝛ ius agẽdi ex decre. cum scdm. Ex qua colligit̃ lr̃a iusticie ꝛ eius forma. que ratio cessat in bñficialibus gratiosis. secũdo in ver. ꝛ qꝛ gñalr̃ q̃rit an procedat cle. siue grã fuerit facta a papa siue ab alio puta legato. Dicit glo. ꝙ sic. qꝛ hic gñaliter loqtur ergo ꝛc̃. ar. de cre. ij. de ꝓiu. lepro. cum si. An aũt procedat in grã fcã ab inferiore q̃ a legato vel papa vĩ ꝙ non per glo. s. c. ꝑxi. in glo. fi. sed tenẽdo qð ibi dixi. s. ꝙ ẽt per iferiorẽ possit effici bñficiũ debitũ lȝ non affectũ ꝓcederet bene. vnde etiã in grã fcã ab

13 ordinario ꝓcederet ẽm do. Anto. ¶ † Glo. renũciare querit qd si qs litigabat sup aliquo bñficio ꝛ litigio pẽdẽte recepit incõpassibile cũ pmo. an videbitur renũciare. Dic ꝙ sic. ꝛ ita tenebãt Jnno. ꝛ Cõpo. s. eo. in nr̃a. pro ipsius bñfacit hͦ cle.

14 ꝛ eius ratio. ¶ † Secũdo querit glo. quid si recipiẽdo ẽm protestat̃ ꝙ nõ intẽdit renũciare grẽ. an tunc procedit cle. vt nihilominus videat̃ renunciare. Rñ. ꝙ si mouet̃ qꝛ talis ꝓtestatio velut facto ꝯrio nõ lȝ nec defendere dȝ in his preiudicialibus ꝛ incõpassibilibus allegat de consti. cũ. M. de elec. vt quis duas in. vj. facit qð no. de arbi. c. j. eo. lib. Sed aduerte ꝙ determinationi glo. repugnat qꝛ ꝓtestatio tẽdens ad tollendã p̃sumptionẽ iuris in fcõ dubio tanq̃ declaratoria mentis ꝓtestantis admitti dȝ. ff. de acq. here. l. qui in aliena. §. celsus. vbi apprehẽdens possessionẽ hr̃ditatis cũ ꝓtestatione ꝙ nõ intẽdit adire ipedit aditionẽ. posito ꝙ remota ꝓtestatione videat̃ adire pp apprehẽsionẽ alicuius rei hr̃ditarie ad hoc l. ac si quis. §. plerisq;. ff. de relig. ꝛ. l. nẽsenius. ff. de nego. ges.

15 † Cõclude ẽm do. Anto. Jnterdũ ꝓtestatio emanat ad declarandũ dubiã volũtatẽ circa factũ multipliciter itelligibile circa qð nulla cadit p̃sumptio plus in vno q̃ in alio ꝛ ꝓtestatio iuuat de ꝯsti. cũ. M. p. Bar. in. d. §. plerisq;. Jnterdum emanat circa factũ ad tollendũ aliud ꝯsecutiuũ dispõne iuris su-

c per quo ius disponit.[c] ꝛ ꝓtestatio nõ iuuat. vt est casus i. d. c. cũ. M. ꝛ. ff. de pecu. si huus. §. fi. vbi si dñs ꝯcedat seruo peculiũ ꝛ protestet̃ ꝙ non intendit teneri ad hoc ꝓtestatio non iuuat. l. fi. §. itẽ si ꝓdixerit. ff. nau. cau. sta. Jnterdum ꝓtestatio tendit ad aliqð tollẽdum ꝯsecutiuũ ad factũ sup quo ius non disponit sȝ p̃sumit. ꝛ tũc si p̃sumit p̃sumptiõe iuris ꝛ de iure idem ꝙ nõ pendet a protestãtis ptãte hanc presumptionẽ tollere. ꝛ sic põt intelligi hec glo. ad hoc tex. cũ dictis docto. de spon. c. is q. Jnterdũ ꝓtestatio tendit ad tollendũ ꝯsecutiuũ a iure p̃sumptũ sup quo presumit solam p̃sumptionẽ iuris. ꝛ tunc iuuat qꝛ põt declarare volũtatem suã ꝯ id qð ius presumit in dubio. ꝛ iste est casus in iuribus alle. ¶ Jn ꝯrium ad

16 hoc ꝙ me. ca. c. j. ꝛ no. glo. de regula. ex parte. ¶ † Per pdicta cõcludit quo ad ꝓpositũ ꝙ si quis acceptat ẽm bñficium incompassibile cum pmo in qualitatibus positis in decre. de multa. post acceptionem secundi insurgit priuatio primi ex dispõne iuris. ꝯ talẽ aũt dispõnẽ non iuuat ꝓtestatio. Jdẽ in termĩs cle. qꝛ lȝ nõ surgat ꝓuatio vi dispõnis iuris. tñ surgit vi tacite renunciationis presumpte iuris. ꝛ de iure. super quo ius firmat pedes. ꝛ sic non iuuat que verba sunt notanda ꝛc̃.

17 ¶ † Glo. bñficiũ q̃rit de exẽplo quid sit bñficiuȝ qð seculo loco acceptatũ põt esse incõpassibile cum pmo. exẽplificat gl. si sit beneficiũ curatũ dignitas vel psonatus. allegat de pbẽ. de multa. Jdem dicit si in eadẽ ecclesia hñs primo vnã prebendã acceptat scdam per decre. lr̃as de concessione preben. Jdẽ dicit si scdꝫ de iure forte spãli. puta ex ꝯsuetudie vl̃ ꝓuilegio reqrit residẽtiã. alias nõ p Jnno. de cle. nõ resi. c. fi. ꝛc̃. Pro intellectu glo. ꝛ materie dicit do. Anto. hic vidẽda esse duo. Prio qñ bñficia sunt incõpassibilia. ꝛ qñ non. Scdo an quelibet incõpassibilitas hẽat operari exclusionẽ prime grẽ.

18 ¶ Ad primũ Jo. de lig. hic recitat oẽs opi. que pñt repiri in mã. an pluralitas bñficiorum sit prohibita. Primo allegat pro ꝛ cõtra. Secũdo ponit opi. Tertio decidit ꝙ pluralitas nõ sit pmissa. Primo allegat ꝙ sit pmissa. qꝛ in certis casib⁹ sit prohibita. s. in casib⁹ decre. de multa. de prebẽ. ꝛ eo. ti. cum singula. in. vj. ꝛ de ꝯces. pben. lr̃as. ergo in alijs vr̃ pmissa. ar. de presump. nõne. Jn ꝯriũ alle. qꝛ institutio beneficiorum est solum propter cultum diuinorũ cõprehendenteȝ ministeria diuinorũ ꝛ deseruientia in diuinis. ꝛ sic qlibet titulus residẽtiam reqrit in diuinis. de cele. mis. c. j. xcij. dis. quasi per totũ.

[a] ¶ No. secundo. De teste deponente p verbum vĩ vide Alex. consi. xv. col. iij. i primo volu. Alex. ꝯsil. x. in fi. col. i. ij. volu. Alex. oino in ꝯsil. cxlvij. in fin. col. in. ij. vo. vbi ponit ð teste dponẽte per vbuȝ credo vel p verbum vr̃. vel verbum iudicio meo

[b] ¶ Actus nõ validat̃. Adde bene facere bonũ tex. insti. de exher. li. in pn. ꝛ tex. i. l. ab initio. ff. de reg. iur.

[c] ¶ Et protestatio non iuuat. adde tex. in. l. alimenta. C. de nego. gest. ꝛ Bar. i. l. nõ solũ. §. morte. in. vij. col. v. circa gn̄tũ. ff. de op. no. nuncia.

a ¶ Quis a clericus nō debet. adde do. Abb. in c. eps ī vlti. no. ⁊ in .c. d monachis. i pma col. ⁊ i c. cum scōm in primo notabili extra; de preben.

s3 ipossibile est quē simul viuere duob⁹ locis. xxj. q. j. c. j. § ⁊c.
19 ¶ † Item ⁊ hanc rationem aduertat qui viuit de beneficio ᵃ qꝛ clericus nō dꝫ hr̄e vltra victum ⁊ vestitū cum vsurari⁹ sit ⁊ nō vsufructuarius. no. Inno. de eta. ⁊ qua. indecoꝝ. pp qd dicit ꝙ cleric⁹ de altari viuē dꝫ nō luxuriari p que tꝫ Archi. de rescriptis statutū. §. assessorē. de offi. ordi. p̄nti in. vj. ꝙ clericus teneṫ restituere qcqd ꝯsumpserit de bonis ecclesie inhoneste vel vltra necessitatē. p quo. x. q. j. hāc ꝯsuetudinē. xij. q. iij. c. j. xij. q. j. §. fi. xvj. q. vj. c. fi. si sic. g q̄rit vltra vnū bn̄ficiū saltē si sit sufficiens q̄rit sup abūdantiā vltra vsuꝫ ⁊ victū. ⁊ sic q̄rit que sunt peccati. g pluralitas inhibita. Sup hoc recitat opi. que colliguntur ex no. lxx. dist. sanctoꝝ. vbi per Jo. ⁊ de elec. dudū. ij. vbi per Ber. ⁊ in. c. iij. de cle. nō resi. ⁊ in. c. fi. vbi p Inno. ⁊ de rescrip. gr̄a in. vj. ⁊ in Spec. de leg. §. nunc restat. ver. illud. ⁊ in decre. extirpāde p Vin. §. j. c. sup iordinata p Hosti. ⁊ p Gof. de pben. ⁊ p Pau. hic ꝫēꝫe. ⁊ Ste. tenent opi. Inno. de q̄ p glo. in. c. gr̄a Jo. de lig. tenet pluralitatē bn̄ficioꝝ indistīcte inhibitam nisi appeat a iure specifice
20 pmissa † do. Ant. ꝯcludit dilucidādo hāc mā3 ꝙ aut hēm⁹ respectū ad ius aut ad ꝯsuetudinē vel aliaz dispōnē spālem.
¶ Primo casu concludit ꝙ in dignitatibus supremis vt in epātibus ⁊. s. pluralitas sine dubio est prohibita. de excessio. pla. sicut qd intelligit nisi rōne vnionis aliud dicaṫ vt si forte rōne paupertatis vnus epātus alteri vniret forte propter defectum populi. qꝛ tūc posset pluralitas sicut in alijs tollerari.
¶ In bn̄ficijs vo inferiorib⁹ duplicibus vt sunt bn̄ficia que appellanṫ dignitates vel psonat⁹ vel incuratis. ⁊ in talib⁹ pluralitas est inhibita. de pben. de multa. qd intellige nisi vnū dependeat ab alio vel sint vnita d elec. dudū. primo. de eta. ⁊ quali. eā te. vel nisi vnū habeaṫ in titulū aliud in cōmēdā. xxj. q. j. qui plures. de elec. nemo deinceps in. vj. ¶ Si vero agiṫ de cōcursu simpliciū beneficioꝝ vel vnius simplicis cū duplici quo casu dicūt doc. hic ⁊ maxime Guil. hoc pcedē a pari. ⁊ tunc in casibus in quib⁹ statim dixi pluralitatē pmissaz in duplicibus. Idē ⁊ fortius dicit in istis quib⁹ adde. Idē si tenetur bn̄ficiū cū pstimonijs vel pēsionibus nō intitulatis iuxta no. s. e. postulasti. Extra pdictos casus dic ꝙ si quis vult hr̄e duos titulos vniformes vel duos canonicatus ⁊ pbēdas in eadē ecclesia hoc est phibitū de ꝯces. pbē. litteras. ⁊ cle. si iuxta. j. de pbē. Si vero vult hr̄e simplicia bn̄ficia in diuersis ecclesijs similia vel dissimilia subaudio vel in eadē dno dissimilia. ⁊ tunc dicit ꝙ vult illa retinere quo ad titulū ⁊ facultatem fructuū pcipiēdi. ⁊ non pōt nisi in vtroq3 resideat p se vel per aliū. de cōsti. cum oēs bm Guil. q dicit intellige debere ꝙ resideat cū effectu. vt. s. singulis dieb⁹ ⁊ horis vel maiori parte horaꝝ intersit cessante impedimēto. alle. de cle. nō resi. relatū qd dicit esse ꝯ quosdā ꝙ in eadē ciuitate in plurib⁹ ecclesijs solēnibus faciunt se residētes insimul ⁊ male de quo. j. d cele. mis. c. j. Ma3 hoc modo de iure qlibet beneficium ēt. xx. sol. requirit residētiā. de cle. nō resi. conquerēte bm Guil. d. An. dicit se credere ꝙ vbi nō lꝫ tenē quo ad titulū nec licebit quo ad fructus ꝙ qn̄ sit statim declarabiṫ. vbi aūt est licitū tenere quo ad titulū licebit quo ad fruct⁹ qn̄ bn̄ficia nō sunt sufficiētia. qꝛ si non repugnat habitus tituloꝝ nō repugnat auaritia redituū. ⁊ sic dicit posse intelligi de eta. ⁊ qua. eā te. cū cōcor. ibi positis vbi potestis videre. Si vero vult tenere plura bn̄ficia talia solū tituli possidēda ⁊ n̄ quo ad lucrādū fruct⁹. ⁊ tūc dicit guil. Inno. esse in opi. ꝙ simplicia possint de iure teneri Hosti. ꝯ. de pbē. sup inordinata. que dicit ꝙ opi. Innocē. seruaṫ de facto. pro qua hec cle. ⁊. e. ti. gr̄a in. vj. ⁊ hoc sequiṫ hic guil. ⁊ ꝫenꝫe. qꝛ papa scit ꝯsuetudinē ⁊ tollerat. d. An. dicit ꝙ
21 q̄dā sunt bn̄ficia q̄ requirūt residētiā. de iure vel cōsuetudine vel statuto ⁊ tunc bꝫ Inn. pluralitas est ibibita. ¶ † Quedā sunt q̄ ex statuto ꝯsuetudine vel alio iure dterminatū est qd residētiā si regrāt ꝙ pōt determiare ꝯsuetudo i diuersis ecclesijs. vt no. gl. i. d. c. gr̄a. ⁊ i illis putat pluralitatē pmissā. q̄ ad titulū ⁊ quo ad reddit⁹ qn̄ sunt tenues vel vbi dficit nūerus clericoꝝ. vel ēt vbi sūt pingues vl' ēt q̄ ad reddit⁹ dū tn̄ i alia debuiat p sufficiētē substitutū assignat] sibi redditib⁹ ad suste
22 tatōēꝫ ⁊ sic pōt itelligi d eta. ⁊ q̄. eā te. ¶ † Quedā sūt bn̄ficia i quib⁹ statutū vl' ꝯsuetudo nō disponit aliud sup nō residētia vl' residētia. ⁊ tūc dicit ipe ꝙ lꝫ doc. cōiter dicāt ꝙ i his Inn. voluerit pluralitatē esse pmissā. tn̄ i veritate d hoc expsse nihil

dicē inno. dicit ꝯriū i. c. fi. d cle. n̄ resi. iūgēdo cū eo qd dic. i. c. cū iam dudū. ⁊. c. sup inordinata. nā dicit in. d. c. fi. ꝙ oīa bn̄ficia q̄ntūcunq3 agilia de iure p̄sumunṫ hr̄e residentiaz. ad hoc de cle. non resi. cōquerente. ⁊ in. c. cum iam dudū. ⁊. c. sup inordinata. dicit ꝙ in bn̄ficijs regrentibus residentiā pluralitas est inhibita. ⁊ sic seqtur bm eū ꝙ pluralitas est inhibita. vn̄ iungendo qd alibi dicit ꝯcludi do. Anto. circa hoc ꝙ q̄dā sunt bn̄ficia que cōferunṫ non in titulū. s3 ad sustētationē pp paupertatem aliqbus pauperibus clericis. ⁊ in talib⁹ de iure cōi residētia non reqritur qꝛ sola pietas iustificat retētionē. liiij. dis. multos. xij. q. ij. aurum. xvj. dis. j. si putat. ⁊ sunt hec verba doc. in. c. clericos. de cle. nō resi. Quedā sunt que cōferūtur in titulū. ⁊ in istis cū oīa regrant de iure residentiā nisi pbeṫ ꝯrium. vt no. in. d. c. fi. pluralitas est inhibita indistīcte de iure nisi ꝯsuetudo aliqd aliud disponat. ꝙ an possit patebit ifra in sequēti mēbro. Scdo vero casu qn̄ habemus respectū ad cōsuetudinē ⁊ querimus an de ꝯsuetudine possit pluralitas vbi est inhabita premitti. Dic ꝙ si sunt beneficia duplicia vl'
23 epātus nō pōt aliqd cōsuetudo. de consue. c. j. in. vj. ¶ † Si vo sunt bn̄ficia simplicia vl' vnū duplex cū alio simplici. ⁊ tūc bn̄ pōt hec ꝯsuetudo ar. a ꝯrio sensu. d. c. bm Guil. ⁊ gl. in. d. c. j. in vbo vnicū. Itē posset ꝯsuetudo dispōnē bm do. Ant. prout putat ꝙ eps hr̄et in ecclesia vicē canonici. de pben. cū ecclesia. lib. vj. ¶ In diuersis aūt ecclesijs duplicib⁹ nō posset ꝯsuetudo pmittē pluralitatē bm Guil. ¶ Ad hoc qd no. in. d. c. gr̄a. dicit tn̄ hic Guil. ꝙ pdicta pcedunt q̄ntū ad titulū q̄ntū vo ad fruct⁹ lucrādos nō possit ꝯsuetudo pmittere pluralitatē tanq̄ ecclesijs onerosaz nisi per se vel aliū resideret.
¶ Ad hoc qd no. de consti. cū oēs. qd putat verū do. Anto. nisi agilitas beneficioꝝ aliud induceret. per tex. de eta. ⁊ q̄li. eam te. Sed iuxta pdicta queriṫ ⁊ reuocaṫ in dubiū an in q̄libet incōpassibilitate locum habeat cle. Sciendū est enim ꝙ q̄dā est incōpassibilitas inducens puationē ipso iure. ⁊ q̄daz nō inducens ipso iure s3 inducens possibilitatē puādi vt pꝫ in. c. de multa. de prebē. ⁊. c. referēte. An ergo locū habeat in qualibet istarū vī ꝙ non sed solū in prima a ꝯrio lr̄e inspecta qualitate bn̄ficioꝝ hic enumeratoꝝ. ex nā dictionis. aliud que est iplicatiua similiū de rescrip. sedes. Pro hac pte facit qꝛ si nō daṫ incōpassibilitas puatiue ipso iure nō vī dari voluntas in esse renunciādo pmā. ⁊ sic cessat rō. ꝯsequenter dispō cle.
¶ In ꝯrium facit qꝛ tex. hic sonare vī ꝙ indistincte si simul de iure teneri nō possunt locū habeat cle. etiam data q̄cunq3 incōpassibilitate. Pau. hic dicit ꝙ quedā est incōpassibilitas priuatiua ipso iure ⁊ in qua ius cōe resistit pluralitati ⁊ vlterius procedit ipso iure puando ⁊ in istis locum bꝫ clemen.
24 Quedā sunt in qbus ius cōe pluralitati assistit de qbus. de elec. dudū. ij. ⁊. s. dixi ⁊ in his non bꝫ locū. Quedā sunt bn̄ficia in qbus ius. cōe nō resistit s3 nō assistit pluralitati vt quādo sunt bn̄ficia in qbus si detur pluralitas nō surgit puatio ipso iure imediate in altero. ⁊ dic ꝙ hec sunt duplicis spēi. qꝛ q̄dā est pluralitas in q̄ daṫ incōpassibilitas nō puatiua ipo iure imediate a iure daṫ tn̄ priuatio ex vi cuiusdā tacite renūciationis. ⁊ tūc ꝯcludit vna cū glo. hanc cle. locū hr̄e. exēplificat qn̄ bn̄ficia sunt talia que reqrunt continuam residentiam etiā extra terminos. c. de multa. In istis locū bꝫ cle. qꝛ bꝫ locum rō. ⁊ ꝙ talis in incōpassibilitas dari possit extra termios decre. de multa. pꝫ ex no. per Inno. in. c. fi. de cle. non residē. Quedā sunt bn̄ficia in qbus daṫ incōpassibilitas s3 nō puatiua ipso iure ex dispōne iuris vel tacite renūciationis. vt qn̄ reqrunt residentiā ad finē fructuū colligēdoꝝ non pp incōpassibilitē tituloꝝ. ⁊ tunc nō bꝫ locū cle. An aūt de iure talez residētiam reqrant beneficia dictū est. s. Aduerte tn̄ glo. que non vī hic sentire ꝙ cōtinuam talem residentiaz que inducat renūciationē bn̄ficioꝝ simpliciū etiā ex vi tacite renunciationis nō vī reqrere ius cōmune. sed tn̄ de iure spāli requiri vī vt pꝫ ex gl. ibi spāli iure. Tu tene ꝙ ēt de iure vt dixi. s. ⁊ sic loqui vī Inno. in. d. c. fi. ⁊c. ¶ Glo. pacificet. ⁊ glo. non pos
25 ses. querunt de duabus qōnibus facillimis. ideo omitto ⁊c.
b ¶ † Glo. resignaueris no. in sui pn. ᵇ ꝙ pempta nō reuiuiscunt ex postfacto. ⁊ per hoc inducit tex. ad qōnem illā nūqd si clericus bn̄ficiatus ꝯxit matrimoniū ⁊ postea dissoluiṫ per professionē sponse nō cognite carnaliter bm decre. ex publico de ꝯuer. coiu. vel qꝛ forte reperitur cōsanguinea an recuperet bn̄ficium

b ¶ Ōd p, empta. adde tex. in .l. qui res. §. areaz ff. de solu. ⁊ facit in simili qd ōcidit Bar. i. l. sequiṫ. §. itez. lebeo .ff. de vsu. ⁊ in .l. j. §. si rem .ff. depo. de emphyteota alienāte irrequisito dño ⁊ postea redimente de qua .q. vide plene p ias. in .l. fi. i. cxxxviij. colum. ⁊ seq. bm ordinem tabule. C. de iure emphyteo.

peret bñficiũ vẽ ꝙ non ex quo semel perdidit per hāc cle. de quo glo. remittit ad not. de cle. nõ coniu. c. j. in pñ. ⁊ vt. j. no. Bar. brix. tenuit hāc ptẽ in q̃onibus suis. Aliȷ võ distinxerunt inter spõsalia de futuro tantũmodo ꝯcta ⁊ inter mr̃imonium de p̃nti. vt pmo casu dissolutis spõsalib⁹ possit redire. ar. de regularibus bñficium in. vj. In scdo no. q2 fuit vinculũ incõpassibile. cũ p̃rin. ⁊ sic perditu3 est ius ad illud cum ei ex hoc videat̃ renũciare. ideo amplius nõ daẽ recursus ad illõ. Hec dicunt vera qñ sponsalia scdo cõtracta vel mr̃imonium tenuerũt. sed si fuissent nulla. ⁊ tunc si pp confectu3 ꝯsensus vtriusq3 põt reuerti. q2 non supuenit vinculũ incõpassibile ex quo nullũ est. Aut nõ t3 ꝑpter defectũ ꝯsensus clerici ⁊ idẽ. Aut pp defectũ consensus mulieris. ⁊ tũc si non erat apta ad matrimoniũ non pditur bñficiu3 de spon. impu. lr̃as. Si võ erat apta perdit illud ne daẽ regressus. q2 q̃ntum in eo fuit cõtraxit. ⁊ sic fuit voluntas renũciandi. Si võ non tenuit ꝑpter aliũ defectũ q̃3 consensus vt pp impedimẽtum cõsanguinitatis vel aliud tũc si erat notũ vtriq3 vel saltẽ clerico nõ pdit bñficiũ q2 non vr̃ habuisse voluntatẽ renũciandi. Hec ob. si dicaẽ ꝙ iste non d3 esse melioris ꝯditionis q̃3 ille qui legittie ꝯtraxit. ar. de pben. eũ qui in. vj. Quia r̃ndet ꝙ hic agitur de ꝑuatione ex renũciatione non ex delicto. Hoc intellige verũ nisi ꝑcessit ad copulã quo casu pp affectũ cum ope subsecuto saltẽ esset ꝑuandus. ar. de bi. nup. Si võ vterq3 ignorauit vel saltẽ clericus. tũc credo ꝙ bñficium perdat. nec amplius ad illud sit reuersus seu regressus. Fateõ tñ ꝙ h̃ qõ disputabilis esset ⁊ caderet in viã brocardicã. An res deueniẽs ad casu3 a quo incipe posset validaẽ de qua. ff. de vbo. obli. l. plurib⁹ ⁊ §. ⁊ si placeat. per Bar. ⁊ Dy. de reg. iur. in reg̃la nõ firmaẽ. lib. vj. vide ad mãm q̃onis Joan. and. de cle. con. Jo. circa fi.

26 ¶ † Glo. vlti. querit nunqd si in casu clericus. acceptãs bm̃ vellet dimittere illud. an posset pmum oli3 sibi debitũ ꝯferri per collationẽ ordinariȷ. vẽ ꝙ non per hanc lr̃am. du3 dicit ẽt si scd3 sis renũciare paratus. glo. t3 ꝯriũ q2 aliud est querere nunqd ex vi gr̃e cui vr̃ renũciasse posset illud ꝯseq per suos executores. ⁊ dicendũ ꝙ non cũ nõ sit amplius sibi debitũ ⁊ sic est interit⁹ lr̃e huius que sic d3 intelligi. Aliud est q̃rere an per ordinariũ possit sibi ꝯferri eo renũciante scdo. ⁊ dicẽdũ est ꝙ sic. q2 iste ex acceptatione scdi non efficiẽ ĩhabilis ad primum olim sibi debitũ virtute gr̃e nec hoc dicit hec cle. iõ bñ poterit ei ꝯferri. Ex p̃dictis glo. no. hic vnũ casum in quo paratur exceptio ꝯ gr̃am que tenuit a pñ. de pluribus aliȷs remittit ad no. de pben. q2 sepe. lib. vj. in vlti. gl. ⁊ dicatis vt ibi. Expedite sunt glo. videamus circa tex. ¶ Op. pmo ꝙ non possit acceptatione scdi perdi gr̃a primi cũ hoc fiat per viam tacite renũciationis q̃ nõ h3 locũ nisi in manib⁹ supioris fiat de renũ. admonet. ⁊ c. ꝙ in dubiȷs. sol. Ste. ꝯrium ꝑcedit in renũciatione expressa. hic loqtur in tacita. allegat glo. de his que fi. a ma. p. c. ex ore. ¶ Hec cõiter nõ tenẽt doct. vt not. in a decre. de multa.[a] Ideo dic bm̃ do. Anto. ꝙ hic agiẽ de renunciatione iuris ad rẽ nundũ q̃sito iure in re. quo casu non est necessaria renũciatio manibus supioꝝ. vt no. gl. de trãsla.

27 iter corpalia ⁊ de elec. si electi. in. vj. ¶ † Quero scdo an lite mota sup ep̃atu renũciet qs ep̃atui p adoptionẽ pacificã curati vel dignitatis. dic ꝙ nõ de ꝯces. pbẽ. cum nr̃is nam pena decre. de multa non habet locum in ep̃atibus bm̃ Paulũ.

28 ¶ † Quero tertio in adoptiõe scdi vacet gr̃a pendens siue ignoret gr̃am siue sciat. siue ignoret bm̃ bñficiũ sibi collatum b siue nõ. Dic q d3 ꝙ sciat vtrũq3 alias nõ vr̃ renũciare[b] cum ignorans ad hoc non consentiat. s. eo. lib. vj. bm̃ Ste. ⁊c̃.

29 ¶ † Quero q̃rto qd sit ꝯsilium bñti gr̃am. ⁊ ad illã anhelãti si sit iam assecutus vt q2 est collatũ scdm. l3 nondũ est assecutus possessionẽ. alias essemus in casu cle. saluo nisi beneficia essent incõpassibilia. dic ꝙ stultus est si renũciat nisi aliter sit securus ꝙ renũciando perderet scdm. ⁊ ad pmum non haberet regressum. perderet tñ scdm. ⁊ ita demum si placeret superiori. alle. no. de renun. qd in dubiȷs. cantum ergo ꝙ nõ renunciet secundo. nisi sit securus ꝙ consequatur primu3. nec viciabitur conditio cum iudice. l3 sit inhibitum cu3 parte. de

30 re. pmu. quesitũ. de pben. nisi ⁊c̃. ¶ † Ultimo quero qñ dicatur qs bñficium pacifice consecutus. dic bm̃ 3en3e. Ste. eo ꝙ hr̃et liberũ cure exercitium l3 bonoꝝ possessionũ maioris partis nõ habeat. alle. no. per Guil. dur. an de elec. l3 canõ. in vj. ponit glo. in. c. cõmissa. eo. ti. ⁊ li. hoc est ꝯ tex. ⁊ gl. de pbẽ. si tibi ꝯcessõ in. vj. nã l3 sufficiat hr̃e exercitium cure quo ad finẽ vt curat tps de quo in. c. l3 canõ. nõ tñ sufficit quo ad fi. vt vacet pmũ nisi hẽat reddit⁹ ⁊ pacifica3 possessionẽ scdi. vt ibi no. Pau. dicit ꝙ pacifice dr̃ possidere qui possidet sine cõtrouersia iuris vel facit iudicialis vel extiudicialis bm̃ eũ itellige. s. maiorẽ ptẽ bonoꝝ bñficiȷ. vt dixi. s. Jo. de imol.

Litteras nr̃as sup. Hec cle. habet mãm subtilẽ. ¶ Glo. nõ diuidit ea3 neq3 summat. mutatis vbis põt sic summari. ¶ † Gratia sup vacaturo non cõprehẽdit bñficiũ post datã in suba creatũ. b. d. ¶ † No. pmo ꝙ appellatione lr̃arũ cõprehẽdiẽ gr̃a pape q̃ est in fieri. ⁊ dicit 3e3e. ꝙ tales bñẽ loco tituli. l3 Cõpost. eo. ti. sup lr̃is. id dicit ve2 quo ad ꝑbatione3 iuris q̃siti. sed ipsa collatio seu ꝑuisio est verus titulus ipsi⁹ iuris q̃siti. de quo p Cal. de rescrip. in nr̃a. ¶ † No. secundo ꝙ mãdatũ de ꝯferendo vacaturas v3 vbi lr̃e sunt pape. ⁊ sic dat ius ad vacaturas. de quo plene ꝯ ꝯces. pbẽ. c. ȷ. ⁊. e. ti. c. ȷ. in. vj. l3 sec⁹ in inferiorib⁹. vt in. d. ȷ. no. de pbẽ. relatũ. dicit tñ hic 3en. ꝙ legat⁹ dat ius ad vacaturas. de offi. lega. p̃nti. in vj. cõis est opi. in ꝯriũ. q2 l3 possit reseruare. nõ tñ dat ius ad vacaturas. vt no. de pbẽ. dilect⁹. ȷ. ⁊ no. Jo. an. de pbẽ. l3. in vj. in nouella. Et h̃ teneas. ¶ Et no. vlteri⁹ sũmariũ. † Ex q̃ no. ꝙ in põderãda vi cõprehensiua rescripti ex pte subiecte mãe bñficiȷ attendiẽ tps date.[c] † Ex q̃ no. ẽt magis late. ꝙ dispõ applicabilis ad alterũ pluriũ subiectoꝝ applicaẽ ad alterum eoꝝ q̃ sunt i essentia bm̃ tps origis dispõnis. ¶ † No. vltio ꝙ dispõ sup q̃litate futura nõ extẽdiẽ ad futura essentialia l3 ad ꝑncipaliẽ essentia in sola q̃litate futura. ¶ † No. bñ glo. ꝙ in exorbitãtib⁹ fit extẽsio ex idẽtitate rõnis. l3 ꝯ voluit gl. s. e. auditor. in v. romana curia. l3 dicẽ potes ꝙ h̃ ꝑcedit pp fortem eqtatẽ fauentẽ multiplicationi bñficioꝝ. vel q2 lata significatione factũ legati dr̃ factũ pape. cui⁹ vices gerit. fa. qd dr̃ in cle. auditor. in v. bñficiũ. l3 bm̃ strictam significationẽ aliud sit factũ legati. ⁊ aliud factũ pape. l3 censeaẽ factũ sedis apostolice. de rescrip. si gratiose. in. vj. cũ ibi no. de elec. si abbatẽ eo. li. sed glo. sequẽs forti⁹ astrĩgit ⁊c̃. ¶ Glos. ȷ. qd hic dicit lr̃as nr̃as ⁊c̃. qd in lr̃is reseruationis legatoꝝ an ꝑcedat cle. dicit ꝙ sic ⁊ multo forti⁹ cũ minoris potẽtie sint q̃3 lr̃e pape. de pben. hi qui. ⁊. c. si postq̃3. in. vj. ⁊c̃. ¶ Glos. tibi q̃rit quid si papa dedisset alicui ptãtem conferẽdi primã vacaturã non exp̃ssa psona. cui d3 ꝯferre. hic dicit glo. ꝙ hic loqtur vbi expressa fuit psona q2 dixit tibi ⁊c̃. an ꝑcedẽt dispõ cle. R̃ndet ꝙ sic q2 eadẽ est rõ. ergo idẽ ius de transla. prela. c. ȷ. de ꝯfir. vti. vel inuti. cum dilecta. cũ si. Idem dicit si cõtulisset alicui fructus beneficioꝛũ primi anni que ꝯtingerent vacare in diocesi aliq̃ vel prouincia q2 nõ cõprehendentur fructus bñficiȷ post datã creati. Mouet q2 eadẽ est ratio ergo idẽ ius vt est dictũ. Idẽ t3 Pau. q2 priuilegiũ tale est ambitiosum ⁊ odiosum. de rescrip. si pp in. vj. de offi. ordi. p̃nti. §. porro. eo. li. iõ restringendũ quo ad preiudiciũ successoris cui fructus sunt ꝑuandi. de elec. q2 sepe li. vj. cũ glo. ẽt ꝯcor. 3en3e. alẽ. de pbẽ. si cui in vj. Sed obuiat q2 imo vr̃ secus in p̃dictis. Nam in casu cle. ideo si disponiẽ q2 ibi agiẽ de litteris que sunt odiose ⁊ per ꝯ̃ns restringẽde. de regu. iur. odia in vj. Sed in casibus q̃onis glo. lr̃e sunt gratiose. ⁊ sic fauorabiles iuxta no. de verbo. signi. c. pe. ⁊ de pben. c. si. eo. ti. dudu3. in. vj. ⁊ per ꝯ̃ns extendẽde. vt in palle. reg̃la odia. ⁊ sic ẽt ad creatũ post datã extendi deberet. Sed r̃nde ꝙ ideo nõ extẽditur q2 l3 extẽsio q̃nq3 fiat non d3 fieri vltra nimã significationẽ verboꝝ. ar. no. in. l. labeo. §. idem tubero. ff. de suppel. le. pro cõclusione asit glo. alle. 3en3e. q2 statutũ etiam penale vel odiosum seruaẽ in alio casu vbi est eadẽ ratio vel penitus similis. de elec. cupiẽtes in. vj. in versi. oẽs clerici. ⁊ in auc. vt hi qui obli. peri. res mino. §. j. col. vj. vbi lex penalis de tutore trahiẽ ad curatorẽ eadẽ rõne. vt ibi no. Accur. Idẽ no. 3en3e. s. e. cle. in fi. Do. Anto. non placet hec ratio l3 determinatio sit v̄a. q2 ꝯstitutio penalis nõ extẽdiẽ ex idẽtitate rõnis. vt dictu3 fuit in. d. cle. j. non ob. auc. vt hi q ⁊c̃. cũ glo. sua. q2 gl. illa est falsa. vel ibi fit extensio q2 tutor ⁊ curator cõiter a iure parificanẽ. vt dixi in d. cle. j. ⁊ sic potest r̃nderi ẽt ad. c. cupiẽtes. hec dicit Pa. vera qñ sit ꝯcessio per viam priuilegȷ. secus dicit in concessione

a ¶ Adeo dic. adde ad ista3. d. abb. in. c. ex ore. in. ȷ. col. de his que fiũt a maio. par. capi.

b ¶ Cum ignorãs. fac reg̃la. l. mater. ff. de in offi. testa.

c ¶ Ex quo not. Adde benefacere qd no. deter minat bart. i. l. si cognatis in pe. q. ff. de re. du. quã deci. re fert Alex. in consil. clxxj. col. ȷ. in pñ. volu. ȷ.

a ¶ Querit qd si. Adde bñfacere qd no. Jo. an. i c. significa-uit ex de cē. Et faciunt plura addu cta p Fely. in. c. cū ac-cessisset col. pe. de ɔsti.

b ¶ Ma-gno labore. Facit in fi. mi. tex. in .l. si qñ. C. de i offi. testa. ꝛ qd dic fely. in. c. caplm. in. iiij. colū. ver. tñ cōtra extra. de re. scrip.

c ¶ Maxi-me p paupe re. Uide tñ gl. in. c. ɔsti-tutus. el. ij. i glo. in v. ipo tentiā. d ap. que dicit ꝙ in bñficijs preferēdus est diues ꝛ nobil' pau-peri ꝛ rusti-co qꝛ p diui tem subleua tur ecclesia. ꝛ illā gl. all'. ad hoc fely. in. c. ad au-res. i. j. col. b circa mediū de rescrip.

d ¶ Exci-piens nega tiue. Ultra allegata in d. l. hoc iur. Adde alex. in cōsi. lxxij. incipiē. viso processu. ꝛ ab. in. ij. col. circa med. i v. volumi. ꝛ Alex. in ɔs. cix. in. ij. col. circa. fi. i. v. volu.

generali vt possit conferre oia beneficia. vel si hoc hñet a iure cōi. qꝛ tunc ēt post datā creata includunt' in mandato. qꝛ hec cōcessio est fauorabilis. Lap. hic ꝫ cōtra gl. dicens ꝙ cle. nō hꝫ locum qñ papa facit gratiā ei cui concedit ptātem cōferen di. alle. de pben. si cui in. vj. Jo. de lig. limitat lapū intelligen-do, put distixit Pau. do. An. dicit ꝙ si cōcessio est fcā specia-lis per viā priuilegij, pcedit gl. tenēdo qd tenebit. j. vꝫ ꝙ cle. hec, pcedit ex rōne intrinseca. ꝫ si ɔcessio est facta per viā iu-risditiñ putat ꝙ tunc excludat' ad futura cū hic agatur de mo-dico piudicio. ar. l. fi. C. que res pig. obli. pos. ꝛ qd infra dice-tur. Si vero fiat concessio generalis putat ꝙ si ɔcessio fiat ab alio ꝗ ab hñte ptātem conferēdi. ꝛ tūc qꝛ tangit' piudicium tertij nō extendit hec ɔcessio quātūcūqꝫ generalis concessa per viā priuilegij ad bñficia postea creata p tertij piudicium. Si aūt hec concessio fiat ab hñte ptātem conferendi. ꝛ sic agit' de piudicio suo tm̄ hec concessio ēt extēdetur ad nouiter creata 9 p illam. l. fi. ꝛ sic pōt intelligi dcm̄ Pau. ¶ † Glo. vacaturo querit qd si lr̄e emanassent sup vacante an cle. ,pcederet. Di-cit ꝙ sic ꝛ fortius. qꝛ tunc nulla est dubitatio. nā non pōt dici vacans ꝙ nōduꝫ est creatum. xxxij. q. ij. ꝙ vero de homicidio si aliquis facit. ff. de ver. sig. l. qui mortui hꝫ ꝫenꝫe. ¶ Demū querit ista glo. an, pcedit cle. siue mādatū fuerit simpliciter, p-uideri de vacaturo siue de vacaturo cum clausula qd duxerit acceptādū. Rñdet ꝙ indistincte, pcedit cū eadē sit rō. ergo ꝛc. 10 de ɔfir. vti. vel inuti. cū dilecta ꝛc. ¶ † Glo. post datā. querit quid si paulopost datā sit creatū nō interueniēte magno iter-uallo an, pcedet littera. Rñdet ꝙ sic. alle. no. p Host. s. eo. c. si. Pro hoc alle. qꝛ inspiciendū est tps date quo ad subsisten tiā bñficij sicut inspicimus tps date quo ad etatē impetrātis. all'. s. e. si eo tpe in. vj. ꝛ ɔcor. s. eo. eā te. ꝛ de pbē. dilectus. ij. Sed ɔ hoc facit. c. ei cui de pbē. in. vj. So. j. patebit. ergo ꝛc. ¶ Glo. creatū in sui principio querit de exēplis. Rñdet po 11 nēdo illa ꝛ clarissima ē. ¶ † Demū in ver. ꝫ qd dices. ᵃ qrit qd si bñficiuꝫ olim creatū tpe date fuerit suppressum. ꝫ post datā fuerit renouatū ꝛ positū in pristinum statū an in tali loco hēbit dispositio cle. vt non cōprehēdatur. alle. pro ꝛ ɔtra no. s. e. ꝗuis. in. vj. glo. vꝫ inclinare ꝙ includatur dicēs ꝙ vꝫ in-cludi. ꝛ sic nō hēat locuꝫ dispō cle. in eo. alle. no. de cōsti. cuꝫ accessissent. in fi. ꝛ qd no. post Host. de cen. significauit super fine pe. glo. alle. ēt pro hac glo. pcipue qꝛ hoc est nouū ꝛ loq-tur tm̄ de creato. ergo nō hꝫ locū in renouato cū vt infra tene bit glo. hec cle. exorbitet a iure cōi ꝛ plus iustificet' a qcā extrin seca. vt dixit in glos. j. idem ꝫ ꝫenꝫe. qꝛ, ppꝛie non dꝫ nouiter creatū ꝙ olim fuit. de iudeis cōsuluit. ꝛ de feu. c. ij. cū si. Pro hoc ēt alle. iura dicentia originē attendendā. ff. de dona. l. qui id qd. ad hoc. qꝛ hec cle. restringenda vꝫ ne ipediat lr̄as ᵇ ma-gno labore habitas vl' acquisitas. ar. de renū. sup hoc. In ɔ-rium facit qꝛ prima creatio fuit extīcta pp subtractionē bñfi cij. ideo qd nūc reuocat' dꝫ dici noua creatio nō antiqua sub stitutio. de ɔsti. cuꝫ accessissent. facit. l. fi. C. de remis. pig. Sed rñde ꝙ lꝫ sit veꝝ qd beneficiuꝫ suppressum non sit in reꝝ na tura vel esse non censeat' quo ad facultatē impetrādi. vt in. c. cuꝫ accessissent. Non tñ sic desit esse quin renouatio reducat illud ad ius primū ꝛ peti possit. qꝛ renouatio in pristinū statū reducit de sepul. in cle. dudū. ff. de mino. l. ꝙ si minor. §. restō. Nō ob. alia iura in cōtra. alle. qꝛ loquimur de iure priuatorū semel extincto vel remisso ꝙ nō reuiuiscit. de ɔse. di. iiij. que-ritur. ꝛ. l. qui res. §. areā. ff. de solu. sed in suppressione bñficij nō est suppressio iuris certe psone priuate. qꝛ tantūmodo va-cāte bñficio fit talis suppssio de dona. ɔsultatiōibus. ¶ Iteꝫ in illis agit' de obligatiōe q̄ velut odiosa nō reuiuiscit nisi ex noua cā. ꝫ in renouatiōe bñficij suppssi vꝫ renouatio reducē illud ad ius primū. iō cedit in grā. Nā ꝛ si lr̄e bñficiales quia odiose sunt restringēde. nō tñ amare iterptande vt affectu ca 12 reant. ar. l. si id qd. §. si ꝗs. ff. de dona. iter vi. ꝛ vx. † ꝛ qꝛ rescri ptū ad bñficia nō est penit' odiosum ᶜ maxie pro paupe no. Cōpo. eo. ti. in decre. c. in. ij. gl. v. ꝫ qd si nō est hm ꝫenꝫe. hoc idē ꝫ Pau. ꝛ dicit videndū qd hꝫ. j. de pe. c. fi. Jo. de lig. di-cit ꝙ glo., pcedit si suppressio fcā fuit ad tps ꝛ ex cā aio reuo candi. Si vo fit suppressum vt sic ppetuo duret ꝛ ɔsilio noui ter habito ex cā emergenti renouatur. ꝛ tunc nō procedit gl. qꝛ non includitur in lr̄is qꝛ oīno nouum vꝫ. ¶ Ratio diuer-sitatis qꝛ suppressum. pmo modo nō vꝫ extinctum. sed cessare

ideo renouatū tunc censet' idem cū pmo. l. sed si manēte. ff. de precario. ff. de vbo. obli. l. inter stipulantē. §. sacraꝫ. ¶ Scōo casu dꝫ nouiter creatū non renouatū. ex quo pmo fuit extin-ctum hm Joā. de lig. do. Anto. dicit ꝙ tota vis huius qōnis pendet in hoc an suppressio extinguat ipso iure bñficiuꝫ seu esse bñficij an solū faciat effectū eius cessare. ꝛ putat ꝙ poti' facit cessare ꝙ ipso iure extinguat'. Hoc demonstrat qꝛ hoc vbo simplici ꝛ nuda volūtate ɔueniendo recōualescat. vt. d. c. cū accessissent. qd repugnat extinctioni ipso iure. Si. n. eēt extinctum noua creatio requireꝛ. vt. d. c. dilecto. ꝛ. c. vacante de pben. per Inno. eo. ti. tue. Hoc ēt pꝫ qꝛ suppressio tacite re-cipit ɔditionē nisi fructus supexcreuerint. vt no. in. c. cuꝫ ac-cessissent. ꝛ. c. cū. M. de consti. ꝛ sic per ɔns supprimentium mens nō quiescit in suppssione ppetua. Per hoc ēt alle. qa talis suppssio venit ɔ publicā vtilitatē est odiosa iuri. iō solū ope exceptionis tollit bñficiū non iure. ar. l. si tibi. §. quesitū. ff. de pac. ꝛ no. in. c. vlti. de trāsla. pla. ꝛ Bꝫ indistincte cū gl. ꝛc. Quia hec vltia ratio non vꝫ nimis bona ideo alie meliores.

13 ¶ † Querit tertio glo. qd si sit dubiū an bñficiū fuit creatuꝫ ante data rescripti an post. nec aliter appet hic ponit gl. exē-plum si forte eadē die vtrūqꝫ factū est. ar. decre. pe. s. eo. li. vj. qs obtinebit an ipetrans an excipiens ɔ illū. vꝫ ꝙ excipiens ɔ ipetrantē qꝛ impetrās est ille qui petit beneficiū ꝛ sic agit. ergo ꝛ incūbit, pbatio. s., pbare illud esse sibi debitū. l. ij. ff. de proba. ꝛ de pba. in. c. ex lr̄is. sed nō pōt probare debitum nisi necessario probet illud creatū ante datā. ergo ꝛc. si non, pbat nō fiat executio. pro eo all'. qd no. de sen. excō. venerabilibus ad fi. li. vj. ꝛ qd ibi no. in glo. pe. vbi petens absolutionem ad cautelā hꝫ probare ꝙ excōicationē precessit apposito ꝛ sic vꝫ hic ꝙ hꝫ probare ꝙ creatio precesserit datā. pro hac ēt parte alle. glo. qꝛ in dubio debemus iudicare pro reo. de proba. in pñtia. ꝛ. c. ex lr̄is. e. ti. pro hoc ēt alle. decre. cuꝫ tu. de testi. hm vnā lec. Ex his ɔcludit ꝙ in dubijs dꝫ succūbere impetrās ꝛ ɔ eū snīa ferri. ¶ In ɔtriū vꝫ ꝙ impetrās debeat obtinere alle. glo. qꝛ in dubijs debemus fauere ei qui hꝫ potiorē grām vel hꝫ eam a maiore vt in preallegato decre. pe. ꝛ de preben. si a sede in. vj. sed iste impetrans est huiusmodi. ergo ꝛc.

¶ Secūdo qꝛ in dubitatione interpretari debemus potius vt res valeat ꝗ pereat. de verbo. signifi. abbate. ꝛ potius pro effectuali executione rescripti ꝗ ꝙ pereat eius executio.

¶ Tertio alleg. glo. qꝛ dato ꝙ dicamus impetrantē actorem tñ aduersarius est excipiēs. ꝫ quo ad onus, pbandi exceptio nē reus dꝫ actor. ff. de excep. l. j. ergo si nō, pbat exceptionē. s. ꝙ post datā sit creatū dꝫ succūbere. alleg., pallegata iura non ob. huic rōni si dicat' ꝙ illud qd dicitur excipientem debere probare exceptionē est verū si exceptio sit affirmatiua. secus si negatiua. C. de nō nu. pecu. l. asseueratio. ꝛ. l. si ex cautione. ꝛ. l. actor. C. de pba. qꝛ rñdet glo. ꝙ illud procederet in mera negatiua. secus in ea que lꝫ proponat' per verba negatiua tñ hꝫ implicitā affirmatiuā ꝛ resoluitur in illam. vt in decre. sup hoc de renun. ꝛ ita est in casu, pposito. qꝛ lꝫ excipiens diceret nego tūc extasse. vel dico ꝙ tūc nō extabat hꝫ iplicitā affirma tiuam in quā resoluit' ꝛ que, pbari pōt. s. dico post datā crea-tam. Ideo merito tali excipienti incūbit onus, pbādi hm gl.

14 vel extra glo. ¶ † Secūdo pōt dici ꝙ ᵈ excipiens negatiue d etiam si non hꝫ implicitā affirmatiuaꝫ hꝫ probare nisi in casi-bus expressis in iure. vt no. Inno. de accu. super his. ꝛ no. de elec. bone. ꝛ est casus de confes. c. j. in. vj. ꝛ no. Jo. an. de reg. iur. sine possessione. in. vj. facit qd no. Inno. de offi. deleg. cū in iure pitus. ꝛ qd no. Bar. ff. de vbo. obli. in illa. ꝛ. l. hoc iu-re. ꝛ hāc partē scdam. s. ꝙ incipiēti incūbat onus, pbandi: lꝫ finaliter glo. alle. pro hoc vltimate hec ɔstō ponendo nouum ius ɔ dispōnem iuris antiqui parat ꝛ inducit exceptionem conuento contra impetrantem. ergo sicut olim obtinere debe ret impetrans. ita hodie nisi probet exceptionē per hanc cle. inductā ɔ regulas iuris antiqui. non obst. alleg. in contrariū qꝛ hm glo. loquūtur. vbi non cōstat de intentiōe actoris. sed in cāu nostro de illa constat statiꝫ ex dispōne iuris facta fide de impetratiōe ꝛ vacatiōe hm gl. quasi vellit ꝙ fundans se ex se cunda habeat fundatā mētionē suam nisi excipiens aliud, p-bet. facit qd no. Inno. de dila. pterea. ꝛ Barto. in. l. ij. ff. si qs in ius vo. nō ierit. cū glos. cōcor. ꝫenꝫe. nec hñent ob. alleg. in ɔtrium hm eum. primo illud qd dꝫ ꝙ impetrans debet proba-re. fatendum

re. fatendũ est. sꝫ pbat hoc. eo qꝛ lr̃a cõprehẽdit hoc bñficiũ. ⁊ apparet hoc esse nisi appeat ꝙ post datam fuerit creatum. ¶ Itẽ non ob. ꝙ in dubijs ⁊c. qꝛ hoc nõ est dubiũ imo certum pro actore. non ob. ẽt. c. venerabilibus ad fi. cũ ibi. no. qꝛ sibi dicens sniam nullã fundat intentionẽ suam super hoc ꝙ app. ꝓcessit nec sua intẽtio est fundata anteq̃ȝ appellationem cõstat precessisse. Nec aũt est fundata eo qđ appeat bñficiuȝ esse creatuȝ ⁊ ꝓportionaꝛ verbis lr̃e. ¶ Itẽ ibi est p̃sumptio cõtra dicentẽ appellationẽ precessisse sniam. qꝛ in dubio gladius sp̃ualis penetrabilior ẽ ictu hoĩs. vt ibi not. ⁊ de appel. pterea ꝭm zenȝe. do. Anto. dicit hic ꝙ q̃ȝq̃ȝ putat ꝙ hec glo. suaret in practica tñ putat ꝙ disputatiue posset dici opposituni. Mouet qꝛ actoris ꝓbatio dꝫ ꝯcludere de necessitate de proba. in p̃ntia. sꝫ agens fundat intentionẽ sup mãdato pape hoc bñficium includẽte. ergo ꝓbare hꝫ verba rescripti. ⁊ mẽtem talẽ ꝙ in rescripto icludaꝛ. hoc aũt non ꝓbat eo ꝙ beneficiũ hodie sit. qꝛ nõ seqtur hodie est ergo olim fuit ante datã vel tali tpe. nec ob. si dicaꝛ. ex quo aliud nõ appeat extrisec⁹. sicut nec p̃sumitur ante sic nec post. qꝛ certe ex quo hoc reuocatur in dubiũ cũ in presenti non sequaꝛ preteritũ necessario intẽtio actoris remanet dubia. nec ob. etiã si dicaꝛ ꝙ de iure antiquo illius erat fundata intẽtio tenendo opi. glo. ꝙ cle. est exorbitans ⁊ inducat nouã exceptioneȝ. ⁊ sic excipiens hẽat probare ex quo daꝛ fundamentũ iuris antiq. qꝛ põt hoc ratio negari tenẽdo lec. quã infra tȝ, vel scđo etiam tenẽdo lecturã glo. vide. ff. de duo. rei. l. ij. per Bar. r̃ndendũ est ꝙ valde est ponderandũ qualiter ius nouũ disponat. an disponat aliqđ a parte agẽtis aggrauãdo illã circa illa a qbus causaꝛ ius agẽdi vel includi vel nõ includi in rescripto. vel rescriptũ extẽdi vel nõ extẽdi stãte dispõne iuris noui in casibus nouis post illã mãm. ex qua producitꝛ ius agẽdi nouo iuri subiecta. ⁊ tũc detrahit iuri agendi nisi accidẽtia per nouuȝ ius acq̃sita assistant ⁊ probaꝛ vt hic. Aut nouũ ius stante iure agẽdi ex parte rei disponit nouã exceptionẽ inducendo. ⁊ tũc ꝓcedit glo. sed hic scđs non est casus noster ꝭm eũ sed p̃m⁹. quapp cõcludit ꝙ de iure videbiꝛ dicendũ ꝙ glo. illa nõ ꝓcedit alias ad predicta no. per glo. ⁊ Bar. ff. de no. oper. nũc.[a] l. nõ solũ §. sꝫ vt ꝓbari. † vbi dicit ꝙ alias vbi ius agẽdi variaꝛ ex tpe vel loco qꝛ vniformiter nõ cõpetit loco vel tpe dꝫ actorẽ p̃tẽ loci vel tpis ꝓbare sup quo fundat intẽtionẽ per qđ dicit ibi ꝙ si agens ⁊ libellans probet mutuũ ⁊ non appet an mutuuȝ ꝓcesserit libellũ an nõ ꝙ sup illo libello nõ põt obtinere ꝯdẽnationẽ. ar. de re iudi. abbate. sane. in. vj. ⁊ qđ ibi no. nã illud ius poterit supuenire pendẽte iudicio quo casu sup eo non põt ferri snia vt ibi. dꝫ ergo ꝓbatio ꝯcludere ꝙ ante ꝯcludaꝛ ius agendi q̃ȝ libellus sit porrectus. † Ex gl. no. tñ duo. Primo ꝙ vbi intẽtio actoris est fundata dicens ius nouũ excludens ius antiquũ fundit⁹ dꝫ illõ ꝓbare. ad hoc optie tex. de rescrip. ꝯstitutus. ⁊ hoc iducit ad qõnẽ quã dicit se de facto vidisse. que erat talis de iure cõi scriptura manu p̃uata trino teste notata saltẽ in p̃sonali ꝯ debitorẽ effectũ hꝫ instrũ publici. C. qui po. in pig. ha. l. scripturas. cum auc. sua ⁊ no. de fide instru. c. ij. Modo statutũ erat factũ bononie. p qđ data erat noua forma scripture faciende agebat quis ex scriptura anti qua obijciebatur qđ nõ haberet formã statuti. agens dicebat ꝙ fuit ante statutũ. cõuentus võ dicebat ꝙ facta fuit postmodum ꝭm glo. istã probare debebit qui dicit statutum ꝓcessisse scripturã. ⁊ sic reus ꝙ intẽtio agẽtis est fundata ꝭm ius antiquum credo attendẽda verba statuti an dicat nulla scriptura priuata valeat sine tali solẽnitate. qꝛ tunc p̃ma facie excludit intentionẽ allegãtis scripturã. ⁊ sic agẽtis. ⁊ ideo agẽti replicanti incũbit. tunc onus probãdi scripturã ante factã fuisse. secus nõ dicat statutũ nulla scriptura fcã post hoc statutũ. qꝛ tunc ꝓcedit hoc dictũ cũ prima facie nũc excludit simplr̃ ius agentis. ⁊ hoc credit verũ qꝛ illo casu fundata est intẽtio agẽtis vt allegaꝛ. ⁊ dicens formã datã nouiter alle. ad exclusionẽ fundate intẽtionis. ergo ꝓbare dꝫ. sed in casu cle. stante iure nouo. ⁊ post hoc ius rescripto manẽte ius reqrit ad intẽtionẽ aliud. s. ꝙ sit creatũ tpe date qđ est de intẽtione agẽtis qđ disponit circa p̃ncipia iuris agẽdi. ¶ Ad hoc optie de elec. dudũ. ij. vbi dicẽs ꝯsiliũ de multo ꝓcessisse ꝯcessionẽ bñficiorũ. de qbus ibi artaꝛ ad ꝓbandũ. ¶ Scđm no. ex glos. ꝙ vbi stante actiõe clara ⁊ exceptiõis obiectu simul reddiꝛ actio ⁊ exceptio. dubia obtinet agens. ⁊ ad hoc alle. hãc gl. Bar. in l. nõ solũ. §. sꝫ vt ꝓbaꝛ. ff. de op. no. nũ. † do. Ant. dicit circa h̃ aduertẽda duo v̓ba. qꝛ q̃nq̃ȝ ex pte agẽtis intẽtio reddiꝛ dubia circa aliquã exceptionẽ vl̃ ꝓbationẽ exceptionis ⁊ dꝫ ꝓbare actor. Exẽplũ statutum est ꝙ in tali prato a medio circa puniantꝛ pascẽtes boues ab alia pte. mõ accusaꝛ qs ꝙ boues ticij missi sunt ad pascua. ⁊ nõ determinaꝛ ps succũbit actor. Idem põt poni de tpe. Exẽplum statutum est de mẽse martij vsq̃ȝ ad mediũ licitum est pascuari non vltra. Accuso ⁊ ꝓbo ꝙ boues ticij missi sunt in pascua de mẽse martij succũbo nisi aliter determineꝛ ⁊ probẽ partẽ tpe punibilẽ. ad hoc. l. j. in fi. cũ. l. se. ff. de incẽ. rui. nau. ¶ Q̃nq̃ȝ per exceptionẽ ⁊ ꝓbationẽ exceptionis actoris intentio ⁊ exceptio rei reddiꝛ dubia. ⁊ tũc si p̃sumptio iuuat aliquã alterũ pro illo ferꝛ snia. Exẽplũ accusatur nobilis vel magnus ꝙ intrauerit palatiũ tempore maij factum est cõsilium quo tpe licitũ est magnatibus ad palatium ire ꝭm statuta dꝫ absolui qꝛ aliter nõ determinaꝛ tp̃us potuit delictũ eẽ. ⁊ õn eẽ in cãu dubij poti⁹ p̃sumiꝛ ꝙ delictũ non fuerit q̃ȝ ꝙ fuerit. ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo. ⁊ l. merito. ff. pro socio. ⁊ sic presumiꝛ pro eo ad hoc tex. ⁊ gl. l. ij. C. de peti. here. vbi si cõtra agente petitione hr̃ditatis opponatur de titulo. ⁊ nõ apparet an processerit licẽtia vel nõ presumitur precessisse vt euiteꝛ delictuȝ ⁊ idem in similibus. Si võ pro neutro est p̃sumptio ita ꝙ presumptio nõ iuuat alterꝫ eorũ. ⁊ tunc dicit Bar. in. d. §. sed vt ꝓbari ꝙ succũbit excipiens. qꝛ ex quo semel intẽtio actoꝛ est clara si reus nõ ꝓbat clare exceptionẽ suaȝ succũbit. qꝛ in exceptionibus est actor ff. de exceptio. l. j. in hoc dicit do. Anto. ꝙ aut opposita exceptione intẽtio reddiꝛ dubia absq̃ȝ alia probatione exceptionis. vt qꝛ id de quo dubitaꝛ reqrit ius a parte agentis. ⁊ tunc dicit ꝙ actor succũbit vt. s̃. dixi. quicquid glo. dixerit. hic aut patefacta exceptione vel obiecta intẽtio reddiꝛ dubia. ius tñ qđ exigit plus procedit ab exceptione. ⁊ tunc procedit dictũ glo. ꝭm eum ⁊c. ¶ Glo. statuimus op. ⁊ videꝛ ꝙ imo ipetrãti debeatur beneficiũ qđ tunc vacat q̃ȝq̃ȝ post datã fuerit creatum. qꝛ ad quẽcunq̃ȝ casuȝ adaptantur v̓ba dispõnis adaptatur ⁊ dispositio. l. qđ constitutũ. ff. de testa. mili. ⁊ c. indẽtitatibus. §. penu. de elec. in. vj. sꝫ verba dispõnis rescripti adaptãtur ad casum ꝓpositũ. nã loquunꝛ de vacaturo vt sic cũ sit vacans deꝛ expectanti. sed certũ est beneficiũ lꝫ nouiter creatũ nondũ alteri collatũ vacare ergo ex quo alteri nõ est debituȝ ipsi impetrãti debeꝛ ⁊ dꝫ conferri. ⁊ hoc fortificat gl. qꝛ fauorabilior est expectatio vacationis per creationẽ q̃ȝ per morẽ ergo forti⁹ dꝫ cadere sub appellatione vacaturi. alle. in ar. accedens de ꝯces. prebẽ. nec ob. si dicaꝛ ꝙ ideo nõ debeaꝛ ipetranti. vacaturum. quod sub tali impetratione non cadit † qꝛ ponderandũ[b] ⁊ inspiciendũ est tps date. ar. s̃. e. eã te. cuȝ li. qꝛ dicit glo. ꝙ q̃ȝtum ad ꝓpositũ tale tẽpus inspiciendũ non est in preiudicium impetrãtis. sicut nec inspiceret in ei⁹ fauorem in casu ecõuerso. vt qꝛ bñficiuȝ qđ tunc extabat tpe date debito modo seu cũ solẽnitate debita. ⁊ non in fraudẽ ipetrãtis fuit extinctũ vel suppressum nõ debeꝛ impetranti ꝭm formam capituli de ꝯsti. cũ accessissent. Itẽ p hoc qđ nõ debeat attendi tps date q̃ȝtum ad propositũ allegat glos. qꝛ si h̃ esset vere sequeremur multa absurda. ¶ Primo eniȝ sequereꝛ ꝙ si impetranti litteras ad beneficiũ curatum ad aliqđ erat bñficium simplex tpe date. ⁊ postea effectum est curatũ qđ nõ deberetur. idem ecõuerso. si impetraret sup simplici ⁊ beneficiũ curatũ tpe date postea efficereꝛ simplex. qꝛ videreꝛ absurduȝ nisi in fraudem impetrantium esse detractio facta cui fraudi est obuiandum. de diuoꝛ. quanto ad fi. ⁊ de renunc. c. ij. in. vj. ¶ Item seqreꝛ scđo si ponderaretur tps date. ꝙ si ipetraret ad collationẽ alicuius. ⁊ ꝭm tps date non spectaret bñficiuȝ ad illius collationẽ. vt si ex ꝑmutatione vl̃ alias fieret alteri⁹ collationis q̃ȝ prius de re. permu. Ad qõnes ꝙ licet tpe vacationis spectaret ꝙ non debereꝛ qđ vr̃ falsum ⁊ absurdũ sicut ⁊ ꝓcedentia. cũ in p̃dictis ⁊ similibus ispici dꝫ tps vacationis ⁊ collationis vt ꝓbat cle. si de bñficio. j. de pben. ⁊ c. ei cui. eo. ti. lib. vj. ¶ Fortificat glo. p̃dicta tertio. qꝛ vltra superi⁹ enumerata sequereꝛ ⁊ aliud preceteris magis absurdũ vꝫ ꝙ si canonicus expectaret pbẽdã ꝙ nõ debereꝛ prebẽda que surgeret ex supexcrescẽtia fructuũ. cũ per id dicaꝛ noua prebẽ. creari. iuxta no. de cõsti. cum. M. ⁊ c. dilecto de pbẽ.

[a] ¶ L. non solũ. Adde ad ista alex. in ꝯsi. lxx. incipiẽ. viso ꝓcessu. i. ij. colũ. circa fi. i j. vol. Alex. in ꝯsi. c. col. ij. post p̃nci. in. j. volum. Alex. in ꝯs. lxxiij. i. j. colũ. circa fi. i scđo volu. ⁊ Alex. in ꝯs. lij. incipi. viso themate. in. v. volu. ⁊ Jaso. in. §. ex malefici. is. i. ix. char. isti. õ actio.

[b] ¶ Inspiciendum est tempus date. De h̃ an debeat i lr̃ bñficialib⁹ ispici tps date vel p̃ntationis habes aliqđ p Fely. in. c. capitulũ col. iij. ver. lr̃e priores extra de rescrip. ⁊ fely. in. c. eam te. in. xvij. colũ. versi. tps date de rescrip.

Margin numbers: 15, 16, 17, 18, 19

¶ Item sequeretur ⁊ quarto ꝙ in ecclesijs non habẽtibus numeruȝ nõ deberet̃ ĩpetranti ſm formã cle. ꝓbenda aliq̃ vel portio ꝯ̃ no. de ꝯceſ. preben. c. pe. in. vj. Hoc cõfirmari põt ẽt 20 vltra dicta per glo. † q2 diſpõ generalis cõcernit futura vnde ſi obligo oĩa mea bona nõ ſolũ ꝓterita ſed ẽt futura ſubijciũtur obligationi. C. que res pig. obli. poſ. l. fin. Itẽ per hoc q2 in reſcriptis quo ad vim eoꝝ attẽdi vꝫ tp̃s pñtatiõis. dilect⁹. ergo creatũ poſt datã dꝫ attendi. Quapropter ex ꝓdictis gl. cõcludit ꝙ hec cle. inducit ius nouũ in cui⁹ deciſione auctor decretalis fuit forte mot⁹ per ſilr̃. q2 ſicut reſcripta ad lites non extendunt̃ ad lites exortas poſt reſcriptuȝ. ſic per ſilr̃ ſtatuit ꝙ reſcripta bñficialia non trahunt̃ ad bñficia creata p⁹ datã. ⁊ bona vꝫ fuiſſe ſimilitudo. ᵃ q2 lr̃e ad bñficia dicunt̃ odioſe. vt ⁊ lr̃e ad lites. allegat de prebẽ. q̃uis in. vj. per qõ cõcludit 21 glo. ꝙ eſt hec mens cle. † ꝙ vt bñficium debeat̃ ĩpetranti requiruntur duo ꝯiunctim. vꝫ q̃ beneficiũ fuerit in rerum nã tpe date. ⁊ ꝙ vacet tpe collatiõis. ad qõ allegat gl. l. rutilia polla. ⁊. l. in lege. ff. de ꝯ̃hen. emp. facit. s̃. e. c. ſi. cũ cõcor. ibi alleg. in quarta glo. Idẽ dicit glo. ꝙ forte pp aliud ſilr̃. potiſſime auctor decre. fuerit motus ad hanc deciſionẽ ex cã extriſeca ne ſcꝫ forte creatores bñficiorũ retraherent̃ a creatione illoruȝ qõ forte feciſſent ſi vidiſſent illa deberi ĩpetrantib⁹ ſtatim vñ ex equitate noluit deberi bñficiũ nouiter creatũ lꝫ vacet. mouetur q2 forte alias non fuiſſet creatũ. ſicut in ſimili ex eadem vel ſimili equitate beneficiũ vacans per ꝑmutationẽ nõ debetur ĩpetranti. q2 forte alias nõ fuiſſet vacatuꝝ. de re. ꝑmu. c. j. in. vj. ⁊ forte citius creabunt cũ ſciant expectãtibus nõ deberi. ar. C. de bo. que lib. l. ij. ⁊. l. cũ oꝫ. ⁊ in auc̃. vt liberti de cetero. §. ſi quis aũt libertũ. Pro hoc ẽt facit q2 non dꝫ illud fundatoribus licẽtia iuris vtentib⁹ in creando qõ fieret ſi ĩpetrãdi ſtatim deberet̃ ⁊ nõ daret̃ ei cui vellent. ar. j. re. ꝑmu. c. j. ſm zenȝe. remanet ergo ꝯcl̃o glo. ꝙ iſta cle. iuſtificat̃ plus ab impellenti. ⁊ extrinſeca q̃ intrinſeca ⁊ rationabili vel finali cã. ⁊ pp hoc dicit ꝙ cle. iſta vſa eſt verbo ſtatuimus. ⁊ nõ ṽbo declaramus. Fatetur tñ glo. ꝙ cũ decre. iſta gñaliter loq̃tur nõ ſolum hꝫ locum in ꝓma ordinatione beneficij. ſed etiã in vlteriori. Exemplum ſi data fuit gr̃a in kalẽ. ianuarij. ⁊ kal. februarij creatur beneficium qõ confertur. Ticio per cuius mortẽ nũc vacat. nam non debet̃ impetranti. lꝫ ratio ꝓdicta nõ deficiat. ſ. ne fundatores retrahant̃ ⁊c̃. Predicta dicit glo. eẽ ṽa qñ q2 expectat vacaturũ ex reſeruatione ſeu virtute reſcripti. ſecus ſi virtute canonie ſibi collate. q2 tũc debet̃ ei bñficium nouiter creatũ forte pp augmentũ reddituũ de ꝯſti. cum. M. de preben. relatũ. ⁊ de ꝯceſ. preben. cũ ſuper. ⁊ ſic nõ hꝫ locũ cle. Ratio q2 tunc non debet̃ ei ſimplr̃ vacaturum. ſed cũ ſe facultas obtulerit que verba etiã in nouiter creato verificant̃ ſa. de conceſ. preben. accedens. ⁊ per hoc eſt expedita gl. magna. Sed aduertendum q2 ſi ponderemus ratio extrinſeca ⁊ impellens quã glo. allegat concluderet ſolũ in patronis clericis in laycis non. q2 per hoc deberẽt retrahi a creando cũ creatũ etiam a tpe date in talibus lr̃is non includeret̃ de offi. le. dilectus. ⁊ de iure patro. cum dilectus. Iuſtificat tñ gl. cle. ex duobus ſimilibus. ſ. ex reſcripto ad lites p. c. ſi. de reſcrip. ⁊ ex ꝑmutatione de re. permu. c. j. in. vj. Io. de lig. ⁊ Pau. videntur velle ꝙ hec cle. procedat etiã in puncto rationis ⁊ ſic 22 reguletur a cã intrinſeca non extrinſeca. † Mouet̃ ꝓmo quia diſpoſitio q̃tũcunq; fauorabilis ⁊ lata reſtringit̃ mãm ſubſiſtentem ſm tempus diſpoſitionis. vnde ſi lego aurum intelligitur de eo quo eſt meũ ſm tempus teſtamenti. ⁊ non de eo qõ ex poſtfacto factum eſt meum. ff. de auro. ⁊ arg. leg. l. ſi ita eſſet legatum. ad hoc. l. fideiuſſor. §. j. alias. ſi. ff. de pig. ⁊. ff. de dãno infec. l. dãni. §. ſi is qui vicinus. vbi cautio dãni infecti non extendit̃ ad domos nouiter emptas ad hoc q2 diſpoſitio que dꝫ applicari certo ſubiecto non applicatur ad illud qõ non eſt vel non appareat ᵇ ſm tempus diſpoſitiõis. ff. de cõtrahen. emp. l. in lege. ⁊ rutilia polla. ff. de pac. l. tres fr̃es. ſm Pau. zenȝe. idem tenet ⁊ probat ſic. q2 diſpoſitio reſcripti ⁊ quelibet alia regulatur ab intẽtione agentis de qua põt patere ex verbis. vel aliter de ꝓben. c. ſi. cum ſi. Ad hoc iura q̃ dicunt recurrendũ ad intentionẽ reſcribẽtis. ſed de bñficio nõ extante ſm tp̃s date reſcribens non potuit cogitare. q2 illud qõ nõ eſt veriſilr̃ non ſupponit̃ intentioni reſcribentis ſicut non ens nõ ſubijcit̃ actui ſenſitiuo. de elec. bone. de ꝓba. q̃m

a ¶ Q2 lr̃e ad bñficia. Adde ꝙ immo ſit ſtricti or interpretatio in lr̃is ad bñficia q̃ in lr̃is ad litem vt dicit do. Anto. in c. olim. in ſi. de verb. ſig. ad qõ tamẽ vide Fely. in. c. cap̃lm. ſ. iiij. col. ex̃ de reſcrip.

b ¶ Scdm tp̃s diſpoſitionis. Adde bñfacere quod dicit Bart. in. l. iiij. §. ꝓtor. ṽ ſi. ſed quid dꝫ nuncius ff. de dã. iſe. bar. in. l. j. ṽ. item aduerte. ff. de ferijs ⁊ qõ dic̃ Alexã. conſilio. lxxxiij. ij. colũ. circa me. in. ij. volu. ⁊ oĩno vide alex. ꝯſi. clxxviij. i. ij. volu. vbi ponit pl'es vtiles deciſiones in hac mã an ⁊ qñ in ꝯ̃ctib⁹ vel priuilegijs vel alijs diſpoſitiõib⁹ trahitur ad res poſtea ſuperuenientes.

cõtra. de teſti. cãm. ij. ergo ⁊c̃. Hoc vltimo ꝯfirmat Io. de lig. nã ponderanda ſunt duo que ſubijciunt̃ huic diſpõni reſcripti. ſ. ſubiectũ ⁊ qualitas ſubiecti exiſtẽtia beneficia ⁊ q̃litas vacationis dictio aũt annotans futurum. ſ. verbum vacaturo concernit qualitatẽ ⁊ non ſubam. Nam non dicit de bñficio futuro ſed de bñficio. ſ. exiſtenti vacaturo ⁊ ſic ſupponit illud in ſuba de preſenti. q2 vere vacare non põt. qõ non eſt in eſſe ſeu in ſuba nec ſpẽ vacationis hr̃e. ergo diſpõne reſcripti preſens in ſuba futurũ in vacatione cõmittitur. ⁊ alleg. glo. ff. de leg. iij. offilius. ⁊. l. a filio. §. j. ff. de ali. leg. ⁊. ff. de aur. ⁊ ar. le. l. ſi quis legauerit. Iſta verba vt dicit do. Anto. hic aſſumpſit a Bar. in. l. ſi ita. ff. de au. ⁊ ar. le. Hoc ẽt firmat nãli rõne q2 in momẽto operabili⁹ oꝫ mãm eſſe in ſuba ⁊ accidẽtibus preparatis ad formã ſm tp̃s operationis ante vel priuſq̃ agẽs inſtituat formã in mãm fruſtra eſt mã quo ad formã quo influi debet. Ius aũt diſpoſitum in bñficialibus hoc eſt reſcriptũ influit in mãm ſm tempus date. q2 ſm illud tẽpus cã agens hoc eſt papa operatur in momẽto. Sic ergo mã tunc nõ ſubeſt eſt impoſſibile ꝙ cã agens in illud influat aliq̃d ꝙ non eſt ſuperueniens ergo ex poſtfacto ſi ſubmittitur operationi ſm ꝙ tẽpus cã agens non operatur. ⁊ ſic papa nihil reſcribit. Ex quibus hꝫ ꝙ hec cle. procedit in puncto iuris. tñ vt iſta alia pa23 teant oꝫ. videre tria. † Primo an ⁊ qñ in reſcriptis tp̃s date vl' aliud attẽdatur. Scdo an qñ diſpoſitio generalis ſimplex vel indiffinita in mã referatur ad futura vel reſtringat̃ ad preſentia vel ꝓterita. Tertio deſcendẽdo ad ſpecifica an ⁊ qñ in bñficialibus ſubiectũ aut accidens aliqõ ergo ſubiectũ exigitur a diſponẽte. qñ id exigatur. ¶ Ad ꝓmũ cõſiderat vndecim caſus. ex quorũ deciſione pꝫ veritas materie. Prim⁹ eſt qñ agit̃ de vi cõprehenſiua reſcripti reſpectu illoꝝ q̃bus ſcribitur. aut eorũ certificatiua. ⁊ attenditur tp̃s date de reſcrip. eam te. Scds qñ agitur de cõtumacie ꝯiunctiua ⁊ attẽditur tp̃s preſentationis. de appel. ſup eo. ij. de preben. dilectus. ij. Ratio q2 ante non põt dici ꝯtumax. Tertius qñ agitur de vi cõprehenſiua reſcripti reſpectu capacitatis ꝑſone pro q̃ ſcribitur ⁊ ceſſante ſurreptione attẽdit̃ tp̃s vacationis. de ꝓbẽ. ei cui. in. vj. qõ tñ. j. examinabit̃. Quartus qñ agitur de vi cõprehenſiua reſcripti ex parte materie ſup qua reſcriptũ emanat ⁊ attẽdit̃ tẽpus date caſus eſt hic qõ tñ ĩfra magis declarabitur. Quintus qñ agitur de vi validitatis reſcripti cõtra viciuȝ ſurrepti ⁊ attendit̃ tp̃s date q2 ex illo tpe attenditur ⁊ ponderatur materia vel accidens cauſans vel tollens ſurreptionẽ ⁊ illo tpe ſurripit̃ vel dꝫ veritas. ad hoc de reſcrip. ſi eo tpe. in. vj. Sextus qñ agit̃ de effectu obligationis ſurgentis ꝯ̃ collatorẽ negligentẽ ĩ ꝯferendo ⁊ attẽdit̃ tp̃s p̃ſentationis. vt in. d. c. dilect⁹. Septimus qñ agit̃ de effectu obligationis ad rẽ. ⁊ tunc attẽdit̃ tp̃s aut collationis canonicatus aut receptionis in canonicũ. de prebẽ. ſi poſtq̃. ⁊. c. clericus. in vj. Octauus caſus qñ agitur de effectu gratie quo ad acq̃rẽdum ius in re ⁊ attendit̃ tp̃s collationis. de prebẽ. c. pe. ⁊ vlt. lib. vj. Nonus qñ agit̃ de effectu reſcripti quo ad finẽ ligandi manus collatori ⁊ lr̃e habent decretũ attendit̃ tp̃s date de reſcrip. tibi qui. in vj. ſi non habẽt decretũ attendit̃ tp̃s p̃ſentationis. aut proceſſus executoꝝ ſm qualitatẽ reſcribentium ⁊ executorũ que patẽt ex diſtinctionibus que colligunt̃ ex. c. ſi ſoli. ⁊. c. ſi cap̃lo. de ꝯceſ. ꝓben. in vj. ⁊. c. tibi qui. de reſcrip. eo. li. Decimus quãdo agitur de vi reſcripti ad effectũ ꝑpetuationis gr̃e. ⁊ attẽdit̃ aut tp̃s date aut proceſſus executoꝝ ſm diſtinctionẽ que ſumit̃ ex. c. ſi ſup gr̃a. de offi. deleg. in vj. iuncto. c. ſi cui. de ꝓben. e. li. Vndecimus eſt qñ agit̃ de effectu reſcripti ꝑpetuãdi ꝯ̃ exp̃ſſaȝ reuocationẽ pape quã fecit tpe ſui ingreſſus ⁊ attendit̃ tp̃s colla. vt. d. c. pe. ⁊ vl. de ꝓbẽ. in. vj. ⁊ de hoc vide pe ꝓben. c. dilect⁹. ij. eo. tit. ⁊ hic de ꝓmo.
24 † Scdm eum ꝯclude aut querit̃ ꝙ inſpiciat̃ tp̃s quo ad vim cõprehẽſiuam reſcripti ⁊ ꝑſonarũ. q̃bus ſcribit̃ vel reſpectu materie ſup qua reſcribit̃ ⁊ inſpicit̃ tp̃s date. ꝓmũ ꝓbat̃. s̃. e. eam te. ſm hic. ⁊. s̃. de reſcrip. c. ſi. aut querit̃ quo ad ponderandũ viciũ ſurrepti ⁊ inſpicit̃ tp̃s date. s̃. eo. ſi eo tpe. in. vj. aut quo ad ponderandã capacitatẽ vel incapacitatẽ perſone ceſſante vicio ſurrepti. ⁊ tunc tẽpus vacationis. vt in eo. c. ei cui. de ꝓben. in. vj. rõ q2 tunc vꝫ ponderari tempus quo act⁹ debet applicari ad perſonã. per ꝯñs tempus vacationis. facit. ff. de le. ij. l. ſi ita quis. aut querit̃ quo ad coniungendã negligentiam

gligentiã seu contumaciã seu inobediendã. ⁊ tunc tp̄s p̄sentationis. nã antea nõ põt videri an sit cõtumax negligẽs aut inobediẽs. vt in.c.dilectus.ij.de p̄bẽ. Aut querit̃ quo ad imprimẽdã iurisditionẽ delegato ⁊ inspicit̃ tp̄s p̄sentationis. vt in.c.sup eo.de app. vñ dicunt dñi de rota in nouis cõclusiõibus ꝙ executori nõ põt imprimi potestas ante p̄ntatiõez per.c.tibi qui.de rescrip.in.vj. ⁊ hec quo ad specificata. quo ad alia dic vt de rescrip.pastoralis.§.j. aut querit̃ quo ad ꝑpetuãdã iurisditionẽ. ⁊ tũc in cõtẽtiosis dic vt.c.lʒ vndiqʒ. ⁊ in.c.gratũ de offi.dele. In bñficialibus dic vt in.c.si sup gratia de offi.dele.li.vj. ⁊ ꝑ Lau. ⁊ de hoc ẽt in.c.p̄senti de offic.le.in.vj. ⁊ in.c.si cui de p̄bẽ.in.vj. Aut querit̃ quo ad effectũ ꝑpetuãdi gratiã ꝯ reuocatoriã.de quo in.c.pe.de p̄bẽ.in.vj. dic vt ibi. q2 inspicit̃ tp̄s ꝙ ius in re est collatuʒ. Aut querit̃ quo ad imprimẽdũ ius ad rẽ. ⁊ inspicit̃ tp̄s date.§.eo gratie. Aut quo ad ius afficiẽdi bñficiũ. ⁊ dic vt in.c.si soli.de cõces.preben.in.vj. Aut quo ad ius querẽdi ius in re. ⁊ inspicitur tp̄s collationi. saluo eo qd̃ h̃r de p̄bẽ.si tibi lib.vj. Potes in breuibus cõcludere ꝙ inspicit̃ tp̄s date vel p̄sentationis vel collatiõis vel ꝓcessus executoris vel aliud ꝓut suadet ratio subiecte materie. Vñ si suadet inspici tp̄s date illud inspicit̃ vt hic cũ si. Si suadet inspici tp̄s p̄sentationis. illud inspicit̃ vt in.c.sup eo.de appel. ⁊ sic de singulis. vt pʒ intuenti ⁊ ꝯsi-

25 derãti rõnẽ singulorũ casuum. ¶ † Ad scõm.s.an dispositio extendatur ad futura an ad p̄terita. ⁊ hec materia est magis legalis q̃ʒ canonica. Dic vt ꝑ Bart.de au. ⁊ arg.le.in.l.si ita cuius verba ad litterã hic refert Jo.de lig. ⁊ d.An. sequẽdo eũ quasi in oĩbus lʒ in aliq̄bus reprehẽdere nitatur ⁊ principaliter ꝓ sequit̃ tres casus. q2 interdũ dispositio emanat cũ verbis p̄sentis vel p̄teriti tp̄is interdũ cũ v̄bis extẽsis in futurũ interdũ cũ v̄bis aptis ad vtrũqʒ tp̄s. [a] Primo casu ꝙ aut tale v̄bũ ꝓfert̃ a lege aut ab hoĩe. Si a lege ꝯclude regulaʒ ꝙ regulariter respicit futura. q2 lex semꝑ loquit̃. l.arriani C.de here. vñ legi.oĩa futura sunt p̄sentia. Ad h̃ allegat oẽs auctoritates que h̃ñtur in.C. que incipiunt. Hodie. Fallit primo si.l.sit priuilegians ⁊ nõ lex cõis. q2 tunc ꝭm eũ nõ respicit futura. vt no.in.l.plʒ.C.de epis. ⁊ cle. ꝙ est notandum. Scõo fallit si lex cõis cõtineat remissionẽ delictorũ. vt q2 dicit statutuʒ ꝙ oẽs banniti eximant̃ a banno soluẽdo centũ q2 intelligitur de preteritis bãnitis nõ de bãniẽdis in futuruʒ ⁊ hoc ne lex videat̃ dare occasionẽ delinquendi.ꝯ.l. cõuenire.ff.de pac.dota. ⁊ decre.vt clericorũ.de vi. ⁊ hone.cle. ⁊ qd̃ no.ꝑ Bart.in.l.cũ lex.ff.de le. ⁊ ꝑ Cy.post Rycar.mal.in.l. leges.C.de legi. Ex hoc pʒ ꝙ si statutũ dicit ꝙ instr̃a in q̄bꝰ est cõfessio guarẽtigie habeãt executionẽ paratã vel ꝙ instr̃a de q̄bus soluta est gabella habeãt executionẽ paratã intelligit̃ etiã de his que post legeʒ sunt confecta. ¶ Si vero ab

26 hoĩe tale v̄bũ p̄sentis vel p̄teriti tp̄is ꝓferat̃. tũc regulariter nõ trahitur ad futura.l.si colono. ⁊.l.cũ stipulamur.ff.de ver.ob. Fallit primo si in dispositione apponat̃ hoc verbum põt vel aliud extensiuũ. q2 tũc extẽditur ad futura.ff. de leg.ij.l.si ita quis. vbi si lego ticio q̃ʒtum capere põt habebit illud nedũ ꝙ capere põt tp̄e testamẽti. sʒ ẽt ꝙ postea. Scõo fallit q̃ñ tale verbũ p̄sentis tp̄is vel p̄teriti emanat circa depẽdentia mere a defuncti volũtate. q2 tũc respicit futura.ff.de leg.j.l.talis scriptura.§.j.al'.fi. vbi si testõr dicit oĩa legata que feci in hoc testõ in quibus dies nõ apposui, volo ꝙ prestent̃ in paschate. non solũ intelliget̃ de legatis factis tũc sʒ ẽt de factis postea in eodẽ testõ aut codicillis illo testõ confirmatis. Tertio fallit si variatio cõtingat circa eãdẽ rẽ vel que haberet̃ loco eiusdẽ rei ex dispõne defuncti. q2 porrigit̃ ad futura.ff. de ali. ⁊ ci.le.l.mella.§.j. vbi si testator legat libertis alimenta q̄ viuus p̄stabat nõ solũ debent̃ illa que p̄stabat ꝭm tempus testamẽti. sʒ ẽt in eodẽ testõ. aut que prestabat post ꝭm tempus mortis. Quarto fallit in q̄bus agitur de modico p̄iudicio. q2 tũc porrigitur ad futura. ⁊.l.fi. ⁊ ibi no.in glo.C.que res pig.ob.pos. vbi si obligo bona mea intelligitur etiam de futuris. q2 in plus nõ obligor soluere q̃ʒ soluere totum debituʒ quo soluto cessat obligatio ad bona tã p̄sentia ꝙ futura ⁊c. Quinto fallit si sit in dispositione adiecta aliqua dictio notans seu determinans tempus. vt est dictio tunc.l.iiij.ff.de cõdi. ⁊ demon. ⁊.l.tutoribus.ff.de testa.tute. Sexto fallit si id qd̃ in futurũ ordinatur accedit primo nõ autẽ est ei eque principale.

b l.fi.§.fi.ff.de li.le. ꝭm [b] Bar.in.l.si ita do.Ant.plʒ ꝙ dictuʒ

27 est ex dispõne legis. † In dispõne aũt hominis dicit Bart. dicta ꝓcedere q̃ñ addit̃ dispõ alteri materie vł qualitati quã illi q̄ respicit capacitatẽ eius cũ quo disponit̃ quo casu dicit tenẽdũ ꝙ est dictum post eũ. saluo q̃ʒ circa casum.l.talis scriptura. q2 dicit ꝙ de illo non dʒ fieri fallentia de per se sed cadit sub illa vbi in materia cõtingit aliq̄d addi in futurũ circa id qd̃ est idẽ. vel ꝙ reputat̃ loco eiusdẽ. si aũt attẽdit̃ dispositio materie vel qualitati respiciẽti capacitatẽ eius cũ quo disponit̃. ⁊ tũc nõ attendit̃ tp̄s dispõnis sʒ tp̄s quo materia dʒ ad ꝑsonã applicari. iõ futurũ post dispõnem testamẽti vł aliã cedit dispõni. q2 vł suspẽsa volũtas ad tp̄s quo applicari dʒ ad ꝑsonã vt est casus in.c.ei cui.de p̄bẽ.in.vj. Scõo casu p̄ncipali q̃ñ emanat dispõ cũ verbis in futurũ extẽsis. ⁊ tũc si v̄ba extensa in futurũ respiciũt dispõnẽ respectu subiecte materie ⁊ accidentiũ totã dispõnem extẽdit in futurũ illi cedunt etiã post essentiata.ff.de ꝯhen.emp.l.nec empti. vbi si vendo tibi futuros fructus comprehẽduntur postea fructus creati.

28 ¶ † Si vero tale verbuʒ futuri adijciat̃ in dispõne alicuius accidẽtie vel qualitati circa substãtiã materie sup qua fundatur dispõ. ⁊ tũc restringit̃ ad subiecta p̄ñtia lʒ q̄litate futura. vt.l.fi.ff.de leg.ij.in glo.in v̄bo oẽs. ⁊ in.l.a filio.§.j.ff.de ali.le.ff.de aur. ⁊ ar.le.l.siquis legauit. Et ex isto mẽbro hẽtis intellectũ cle. q2 de isto est hic casus ex quo appet futurũ. Jo.de lig.dicit ꝑ p̄dicta verba Bart.in p̄alleg.l.si ita. ꝙ si testõr legat oẽs res que possunt reperiri florẽtie. ꝙ res ille que tũc deerãt florẽtie nõ videbunt̃ legate lʒ postea sint repte. q2 v̄bũ põt extẽsiuũ in futurũ ad v̄bũ repiri refert̃. ⁊ sic illud tm̄ extendit ⁊ nõ aliud. Per p̄dicta ẽt dicit ꝙ si testator dicit in testamẽto si nõ vʒ iure testi valeat vt valere põt. Q2 verbũ põt est extẽsiuũ eius ad qd̃ refert̃ ⁊ refert̃ ad v̄bũ dispositiuũ valeat nõ ad verbũ cõditionatũ si nõ valeat. iõ si cõtingat testm̄ rumpi agnatione posthumi post factũ testm̄ illa cł'a nihil operabit̃. facit qd̃ ipse not.in.l.j.ff.de iure codicil. ⁊.C. de li.pre.auc.ex cã. secus si dixisset si nõ põt valere iure testamẽti valeat ⁊c. vt appet ex p̄dictis. Tertio casu principali q̃ñ dispõ profert̃ simpliciter. ⁊ tũc dicit ꝙ interdũ cõcernit nomen collectiuuʒ ⁊ super eo fundat̃ interduʒ super iure vniuersali ꝙ vnitũ est. ⁊ interdũ ⁊ tertio ꝓfert̃ sub oratiõe generali interdũ ⁊ quarto profertur sub oratione particulari. interdum ⁊ quinto sub oratione indiffinita. Primo concernit nomen collectiuũ. ⁊ sup illo fundat̃. ⁊ tũc extẽdit̃ ad futura p̄ticularia que illi collectiuo subijciunt̃.ff.de le.j.l.grege.ff.de leg.ij.l.si peculiũ. vbi si lego gregeʒ vel peculiũ nõ solum animalia vel res tp̄e legati existẽtia ꝯbent̃. sʒ ẽt postea peculo vł gregi submissa. Scõo casu q̃ñ est fundata super vniuersali iure ꝙ vnitum est ⁊ idẽ. vt in.c.q2 circa.de priui. vbi si papa ex p̄uilegio ꝯcedit decimas extẽdit̃ ad futuras. Tertio casu q̃ñ sub oratione generali vt lego vniuersas res meas. ⁊ tũc restringitur ad p̄ñtia. vt.l.fi.§.j.de leg.ij. ⁊.l.si mandauero.§. is cuius ff.manda. vbi publicatis bonis publicantur presentia ⁊ non futura ꝭm bart. hec vera sunt regulariter. Fallit nisi rõne accessionis aliud inducatur qd̃ pʒ in offerente se ⁊ sua. q2 oblatio intelligit̃ non tm̄ de p̄teritis sed ẽt de futuris.xxvij.q.j.vt lex cõtineat. vbi per gl. ⁊ Archi. ⁊ no.de succes. ab inte.c.fin. secus si offert bona sua tm̄ q2 obligatio tm̄ intelligit̃ de p̄sentibus per predicta iura. ⁊ per ibi no.per Archi. Fallit scõo q̃ñ agit̃ de modico p̄iudicio. vt.d.l.fi.C.que res pig.ob.pos.ff.pro socio.l.si societatẽ. sic posset intelli.ff.de ser.vr.pre.l.si seruitutes. Quarto casu q̃ñ oratio p̄ticularis. ⁊ tunc si id qd̃ cedit de futuro venit vt accessio ad id qd̃ principalr̃ dispõni supponitur ⁊ ad illa refert̃ dispõ. alr̃ secus.ff. d le.j.l.ꝙ in rerũ ⁊ si.l.ex toto. ⁊.ff.de vsufru.leg.l. item si adhuc.§.j. vbi si lego fundũ incremẽta postea ad fundũ supueniẽtia cedũt legato. vt est tex.cum glo.de priuil.cũ capella. Scõo casu q̃ñ oratio est indiffinita. ⁊ tũc si agitur de modico p̄iudicio comprehẽdit futura. [c] vt.d.l.fi.C.que res pig.ob.pos. Si vero de magno idẽ si potuit p̄uidẽ oĩa futura.l.fi.ff. d ser.vr.p̄di. vbi si impono seruitutẽ ne luminibus officiat̃ intelligit̃ nõ soluʒ respectu p̄ñtis edificij sed ẽt futuri. q2 vidẽdo domũ potui h̃ cogitari. Si vero ageretur de magno p̄iudicio ⁊ nõ possʒ p̄uideri. tunc nõ trahitur ad futura.ff.de aur. ⁊ ar.le.l. si ita. ⁊.l.

29 si stipulatio.§.j.ff.de ver.ob. ⁊.l.si a colono.e.ti. ¶ † Ex istis

a ¶ Primo casu. Adde notabilẽ de ci. Bart.in l.si mihi ⁊ tibis.§.fi.circa fin.ff. de lega.j. ⁊ alexan. in cõsi. cxciij. incip. ex themate premisso in ij.colum.circa fin. in.ij. volu. ⁊ in cõsilio. xxxiij. incipien. ponderatis his in.iij. colũ. in princi. in v.volu. ⁊ de hac materia habes plenissime ꝑ fely.in.c. fina. de consti.

b ¶ Per Bart. in.l. cum lex.adde do. Abb. idem tenentem in.c.cognoscentes. in.j.colũ. de cõsti. per.d. l.cum lex. q̃ʒ dicit esse singulareʒ idẽ tenet Bar. in.l. omnes ppl̃i. in.xvj. q. princi. in xxj.col. circa fi. in ver. sed quid de tp̄e.ff. de iu. ⁊ iur. ⁊ plures auctoritates alleg. do. Jas.in.l. j.in.j.col. in fi. ⁊ col. seq. ff.de ꝯdi. ex l. vbi ponit pł'es limi.ad d.l.cum lex.

c ¶ Comprehẽdit futura. Vltra bar. ⁊ doc.ĩ d.l.si ita.adde notabilẽ text.in.c. q2 circa. extra de priuileg. cum pluribus cõcor. adductis ꝑ glos.ibi quã videatur.

pōt iferri decisio ad multas qōnes. Prio qꝛ si fertur snia excōicationis in populuꝫ non solū ligabunt pñtes sꝫ ēt postea illucuenientes durāte interdicto. vt scribit Cal. in tractatu de ecclesiastico interdicto sed forte hoc nō ꝓcedit in snia excōicatiōis per scripta i. c. romana. §. in vniuersitatē. ꝺ sen. excōi. vñ in alia dispōne facta de populo ꝓcederet. rō qꝛ est nomen collectiuū. ⁊ sic trahit ad futura sub eo cōprehēsa vt dixi. Itē si lego nepoti vnā partē bonoꝝ intelligit de vna ſm tps testamenti. qꝛ est nomen generale. secus si dicerē lego vnā parteꝫ hereditatis qꝛ est nomē vniuersale. ⁊ ideo cōprehēdit sub eo pars augmentata. de quo p Cy. in. d. l. placꝫ. ⁊. C. de pac. l. fi. Itē pꝫ ꝙ siquis obligat sua bona constituēs se ꝓcario noīe possidere non solum pñtiuꝫ sed futuroꝝ transfert possessio. qꝛ agit de modico ꝓiudicio. ar. d. l. fi. C. que res pig. obli. pos. ⁊ ibi per Bu.[a] Itē ꝙ ꝓmittēs coquere panē titio ⁊ familie non tenet familia postea augmētata. qꝛ agit de magno ꝓiudicio ⁊ nō potuit ꝓuidere. de qua qōne p Jo. an. in. c. quāto. de censi. ⁊ p Bu. in. l. fi. C. de sa. san. ec. ⁊ est qō Bar. brixi. que est dominicalis icipiēs. Quidā paterfa. Et idē si cuilibꝫ canonico sci Laurētij. legata sunt. x. p anniuersario annuatiꝫ ⁊ postea augmētatus est numerus ad viginti cū prius essent decem de quo in. l. non modus. C. de ser. ru. ꝑdi. ⁊ hoc de seruitute ꝑncipali.

30 ¶ † Ad tertiū ⁊ vltimū ꝑncipale ⁊ cuꝫ isto declarabit materia cle. principalis vꝫ in casu vbi a rescribēte in bñficialibus aliquid pōderatur in substātia vel accidēti siue circa ꝑsonam grauatam siue circa materiaꝫ beneficij siue circa personaꝫ honoratā quo tpe talia exigunt existere. ¶ Circa qꝺ dicit aduertēduꝫ i quolibꝫ rescripto tria vel quattuor tempora. Primū tps date. Secūdū presentatiōis rescripti. Tertiū receptiōis rescripti. Quartū vacatiōis. Quintū collatiōis vt pꝫ de rescriptis tibi q in. vj. Hoc premisso dicit q̄ttuor vidēda. ¶ Primo quo tpe exigatur qualitas in grauatis a scribēte pōderata. ¶ Scdo quo tēpore exigat res aut materia bñficij. ¶ Tertio quid de qualitate erga materiam requisita. ¶ Quarto qd de qualitate erga ꝑsonā honoratā. ¶ Ad primū verbigratia mādatur alicui ꝓuideri de bñficio spectāte ad collationē epi florētini q̄ tpe requirat ꝙ spectat ad collationeꝫ eius glo. hic innuit ꝙ sufficit ꝙ spectet ſm tēpus vacationis seu collationis beneficij lꝫ non spectet ſꝫ tēpus date alle. cle. si ꝺ bñficio. ſꝫ itellectū gl. j. de ꝑbē. facit ei cui. in. vj. ⁊ hoc aperte tꝫ gl. i. d. cle. si de bñficio. in verbo existit ꝙ plꝫ do. Ant. ⁊ ideꝫ hic Guil. qꝛ idem iuris est de antiquis ⁊ nouis nūc successis ⁊ qꝛ tps vacatiōis dꝫ attēdi. vt in c. ei cui. secus si ſm tps date spectet ad eius collationeꝫ. sed postea desit spectare ante collationē. Ratio qꝛ rescribēs ad collationē epi florentini intendit grauare epm florētinum ⁊ nō aliū. vt dicit glo. in. d. cle. si de bñficio ⁊ si ꝓponderauit tps collationis. iō si tunc qualitas illa nō adest non vēdicat sibi locū rescriptū. nā rescribēs ponderās qualitatē in grauato vr ponderasse ſm tps quo grauamen applicat ad exercitiuꝫ grauati ꝙ est tps collationis cū illo tpe grauet in eo qꝛ tollitur sibi libertas alteri cōferēdi. de rescrip. mandatuꝫ nec ob. predictis si dicat deuoluta potestate cōferendi ad alium ille subrogatur loco primi in potestate cōferendi. ⁊ sic in grauamine consecutiue. vt lit. pen. ecclesie. ij. de conse. di. j. fabrica. qꝛ responde ꝙ hic secundus non subrogatur loco primi in accidētali grauamine ꝯ intentioneꝫ pape. cuius intētio non fuit alium grauare ꝙ verum putat do. Ant. nisi fraudē expectantium aliud fieret. quo casu salteꝫ affectis manibus collatoris ei non proficeret talis collatio potestatis conferēdi in aliū. ar. decre. quāto de diuor. ⁊ maxime apposito decreto in forma cōsueta decernente irritū q̄ꝫ q̄ꝫ in fraudeꝫ expectantis a quocūqꝫ q̄ꝫuis auctoritate contingeret attentari. ⁊ per hoc tꝫ Paul. in cle. si de beneficio. ꝙ si facto episcopi grauati eo sciente grauamen ius conferendi ad aliū est trāslatū trāsibit beneficiū ad donatariuꝫ cū causa sua ⁊ onere durante. fa. de reli. do. qꝛ monasteriū. ad hoc cle. j. de suppel. negli. pre. Nō ob. secundo si dicat debere inspici tempus date qꝛ ſm illud tempus oritur obligatio ex rescripto. de rescri. eā te. ⁊ qꝛ ad ea sola de quibus cogitabat rescribens tpe cōcessionis rescripti extendi. vꝫ de rescrip. nōnulli. pp q̄ Guili. hoc disputationi reliq̄t. qꝛ nō ꝓcedit. Nec ob. qꝛ qñ qualitas certo tpe verisimiliter est ponderata sicut qñ scribitur ad collationem alterius cū intētiōis est rescribentis tūc illū solum ad cuius collationē scribit grauare ⁊ grauamen ponderasse ſꝫ tēpus collationis. sed iura ꝑdicta in alijs casibus. ⁊ quo ad alia loquuntur. vt ex eoꝝ tenore appꝫt. ⁊ ꝓcedūt ꝑdicta maxime si bñficiū spectās ad eius collationē ſm tps dato ex postscō cessaret p viā euictiōis. qꝛ nō vr illius a quo fuit euictū. ff. de

31 reg. iur. nō vr ſm. ꝫenꝫe. ⁊c. ¶ † Ad scdm quo tpe exigat materia beneficij quo ad rē. glo. hic vr velle ꝙ dꝫ de puncto iuris attēdi tps date. sꝫ sufficeret ipsum esse creatū tpe vacationis. ꝯtiuꝫ tenuit. s. do. Ant. Ideo dicit aduertēdū formā rescripti. qꝛ si scribēs suspēdit dispositionē rescripti in futurū nō soluꝫ respectu qualitatis beneficij aut alterius accidētis. sꝫ ēt respectu substātie cedit rescripto in futurū in substātia ⁊ sic nō attendit tps date sꝫ tps vacatiōis siue variet in substantia tpe date de nō esse ad esse siue eꝯ dūmō fraus cessat ⁊ affecte nō sint manus quo ad supprimēdū ꝑtātē. Exemplū si mandat prouideri[b] cū se facultas obtulerit. hec gratia est in futuro extensa ēt respectu substantie corporis beneficij qꝛ facultas se offerre pōt per creationē beneficij. beneficiū. ergo creatū post dataꝫ grē submittit. ⁊ nō hꝫ locū hec cle. per qꝺ gl. hic dicit ꝙ si aliquis expectat ex canonica vel ex receptione in canonicū ſꝫ practicā. c. relatū. de ꝑbē. ⁊. c. si clericus. e. tit. in. vj. ꝙ talis pōt petere beneficiū ēt post receptionē creatum. qꝛ canonico nō debetur simpliciter vacaturū. sed cuꝫ se facultas obtulerit. hinc est ꝙ ei debetur ꝑbenda per arg. fructuum vel reddituū creata. de ꝑbē. relatum. ⁊. c. dilectus. de consti. cum. M. p ꝑdicta dicit hic Paul. ꝙ si pro aliquo recepto in canonicū a capitulo papa scriberet ⁊ mādaret ꝓuideri ex vi receptiōis ēt si papa cōfirmaret receptionē auctoritate apostolica ꝙ in tali mādato ēt vbi ageret ex virib⁹ mādati ⁊ rescripti includeret bñficiū post datā creatuꝫ. qꝛ illud rescriptū recepit intellectū a natura obligatiōis surgētis ex receptiōe in canōicuꝫ p cuius executiōe emanauerat. q̄ obligatio extēdit nō solū ad vacaturū sꝫ qñocūqꝫ aliter facultas se obtulerit. Naꝫ lꝫ talis diceret receptus auctoritate pape de rescript. cū aliquibus. in. vj. tñ in ꝑbēdis ꝑtēdit ius nō ex reseruatione sed ex receptiōe. iō futurū post datā creatuꝫ includit. Per ꝑdicta ēt dicit Pau. ꝙ si mandetur alicui ꝓuideri in forma iusticie ſm formam. c. cum ſm. de ꝑbē. de eta. ⁊ qua. accepimus. ꝙ cū tale ius nō creetur ex litteris. sed ex receptiōe ꝑambula ad ordines ex q̄ surgit obligatio nō soluꝫ ad vacaturū. sꝫ ēt cuꝫ se facultas obtulerit. iō debetur etiam post datā litterarū iusticie creatū. Per ꝑdicta ēt dicit. d. An. ꝙ si papa cōtulisset canonicatuꝫ. ⁊ mādaret ꝓuideri de ꝑbē. ⁊ mādasset ꝓuideri cū esset in canonicū iam receptus cū tūc tali cōpetat ius duplex agendi vnū ex viribus litterarū aliud ex dispōne iuris. qꝛ canonicus est ⁊ nō dꝫ esse sine ꝑbēda ꝙ si ageret ex dispōne ⁊ vinculo obligatiōis a iure dato qꝛ ſm illud debetur sibi cū primū se facultas obtulerit cōsequet ēt post datam creatuꝫ sit ergo cautus expectās in prebēdis. qꝛ poterit illudere istā cle. si instat ante vt recipiat in canonicuꝫ ⁊ eo recepto ex viribus receptiōis agat. ⁊ non ex viribus rescripti. ⁊ sic cōsequitur beneficiū post datā creatū. pro hoc qꝛ nō dꝫ eē minoris auctoritatis receptio facta auctoritate apostolica q̄ꝫ auctoritate inferioris. ar. d. c. ei qui. ꝙ est notanduꝫ ſm eū. ¶ Interdū rescribens solū suspendit in futuruꝫ aliquod accidēs circa corpus bñficij. vt qꝛ mādat ꝓuideri ꝺ vacaturo. ⁊ tūc cōsiderandi sunt casus duo. Primus qñ qualitas vel accidens variat de nō esse ad esse. Secundus qñ. ꝯ.

32 ¶ † Ad primū si querit quo tpe exigat qualitas hec vacationis. Dic ꝙ sufficit ꝙ addit tpe vacatiōis. ⁊ hoc qꝛ ad hoc rescriptū est in futurū. Sed hic est vnū dubium an beneficiū dicatur vacare eoipso ꝙ est creatum. ⁊ vr ꝙ non nisi saltem vna vice fuerit collatum.[c] qꝛ vacare proprie dr beneficium eo ꝙ sponso priuatur. qꝛ ꝑuatiua qualitas ista vr exigere habitum sponsi per qꝺ vr ꝙ etiā beneficium ante datam creatū ꝙ nulli alij fuerit collatū nō includit in mādato de vacaturo vel de futuro vacante. Credit tñ ꝯ per istam cle. qꝛ vacare intelligit siue sponsam nunq̄ꝫ habuerit siue habuerit. ⁊ sit mortuus ad hoc de transla. prela. inter. Si autem querimus quo tpe exigatur esse beneficij qñ sic est gratia respectu qualitatis in futurum extensa. ⁊ veritas est ꝙ exigit ſm tēpus date. vt hic ē casus. qꝛ ſꝫ illud tps dispō rescripti applicat ad materiam

a ¶ Promittēs. coq̄re. De ista q. facit ēt mētionē Fely. in c. fi. in fi. co. de consti.

b ¶ Cuꝫ se facultas. Quid aūt si aliquis hēat grām bñficij ꝙ vacare cōceperit an hēbit bñficiuꝫ vacans tpe grie hēs notabilē deci. Old. i ꝯ. cccx. ici. thema. tale est quā deci. refert. ⁊ sequit Fely. in. c. ad hec co. ij. de rescrip.

c ¶ Vacare proprie. Addō ꝙ istō ꝓbat i rub. ⁊ in. c. j. ⁊ toto titu. eꝝ ne se. vacā. ⁊ in rub. ⁊ in. l. j. C. de bo. va. lib. x.

teriã. op3 ergo q illo tpe der esse materie. nec ob. q suspẽsa sit dispositio per participiũ vacaturo. q suspẽsa est solũ in h accidenti vacationis nõ in substãtia corpis bñficij. imo pnci paliter ponderatũ est eẽ bñficij. q vno suspẽso reliquũ purũ relictũ est ex vi sermonis de psump. c. nõne. & hoc est vex indubitanter si creatũ est & nunq ordinatũ fuit. plus t3 hic gl. q ẽt si creatũ fuerit post datã & alteri collatũ medio tpe & postea vacet ita q nõ immineat scõa collatio adhuc vi litterarũ hoc nõ debebit. q cũ tũc tpe date nõ extaret non potuit grã ad illud applicari. iõ qcquid de eo ex postfacto cõtigerit amplius grẽ nõ submittit q causat a volũtate mandãtis. & adest solum tps mandati & nõ postea. vñ ad illud nõ extenditur ex quo aliter respectu corpis bñficij nõ est in futurũ extẽsa. Secundo casu qñ contra contingit variatio de esse ad nõ esse. vt q erat creatũ fm tps date & postea suspensum. & hic dicit gl. q hoc bñficiũ nõ includet vel saltim eximetur a lrĩs. & sic attendit tps vacationis & conferri possit. tpa tñ hoc veruz nisi pressio facta esset in fraudẽ expectantis. Hoc t3 hic 3enze. q papa simpliciter scribendo nõ tollit ptãtẽ supprimendi sicut nec cõferendi. de pbẽ. dilectus. de cõces. preben. c. j. §. ex pte in. vj. & vt sic mãdatũ intelligat re in eadẽ forma manente. ff. de annu. le. l. rẽ legatã. fm 3enze. Lau. dicit q glo. pcedit qñ alteratio ptingit re ipsa absq ministerio hoĩs. Si aũt fiat hec suppressio hoĩs ministerio inferioris per vnionẽ vel alter nõ põt piudicare spectanti. maxime si per inhibitionẽ & decretũ est affectũ. ad hoc extrauagans Benedicti sedes apostolica nec est necesse q fiat mẽtio alterationis que fit per hoĩem de beneficio per supiorẽ reseruato. alle. scripta Jo. an. & Arch. de pbẽ. cũ de bñficio in. vj. Jo. de fa. dicebat q si mandatum fuit simplex sine decreto & nihilominꝰ intercessit pcessus executoris affectiuus glo. dicit veruz q mandat ordinatũ soluz ad obligandũ collatorẽ psonaliter vt impediat actũ suppressionis. quo casu dicit q si causa legittima supprimit cessante fraude v3 suppssio sicut valeret alteri facta collatio. de pben. 33 dilectus. ¶ † Si aũt supprimit i fraude hec suppssio nõ põt hrẽ iustã ca3. & sic suppssio nõ v3. p no. de pstĩ. cũ accessissent. & sic bñficiũ deberet expectãti. Si aũt suppressionẽ pcederet decretũ vel alius pcessus executor affectiuus. & tũc ponderãda est forma decreti. q si cõcludit ad ligandas manus supprimẽtis ẽt quo ad actũ supprimẽdi locũ h3 dictũ Lau. al's procedit dictũ gl. Nec ob. qd no. Jo. an. in palle. c. cũ de bñficio. q ibi specialr fuit inhibita alteratio bñficij & inhibitio fuit specificata pape. vñ annullat fortius q inhibitio executoris de cõces. pbẽ. c. j. in. vj. & scribit Jo. an. de cõces. pben. cõstitutus. per qd apparet q dictũ Jo. an. potius facit ptr h pl3 do. Ant. ¶ Sed est dubiũ quid si ante datã ordinatum a fuisset de creãdo. [a] & post datã fuisset creatũ an hic includeretur i litteris. Pau. t3 q nõ q volũtas nõ sufficit vbi opus est facto. de eo qui mit. in posses. c. j. & de app. si a iudice in. vj. 34 ¶ † Quid de bñficio creato ante datã. s3 dotato post Pau. t3 q nõ vr creatũ ex quo nõ est dotatũ. de cõces. eccl. vel alta. 35 c. cũ sicut hec sufficiũt &c. ¶ † Ad tertiũ qd d qualitate erga mãm bñficij requisita. vt q scribitur de curato. & tũc tpis nõ est s3 postea est s3 ex postfacto desijt vel scribit de bñficio cõsueto cõferri clericis secularibus & similr tpe date nõ est vel est postea desijt vel scribit de bñficio certi valoris. & tũc nõ est illius valoris. s3 ex postfacto fuit vel erat sed desijt. gl. hic aperte t3 q nõ inspicit tps date. sed tps vacationis. iõ post datam curatũ includeret sub mãdato de curato. Hoc tñ vr h hãc cle. q qua rõne beneficiũ nõ existens quo ad corpus bñficij nõ submittit gratie eadẽ rõne nõ existẽs quo ad qualitate3 arguẽdo d parte ad totũ de offi. dele. pastoralis. §. j. l. qua de toto. ff. de rei vẽ. pp que gl. hic voluit dicere q cle. ista nõ hret rõnẽ in se. q idẽ deberet esse in nõ existẽte respectu substantie q in nõ existẽte in qualitate a scribente ponderata do. Jo. de fan. conabat ostẽdere rõnẽ diuersitatis inter pdicta. & sic iustificare cle. q vbi a prin. mandati deficit substãtia bñficij nõ reperit rescriptũ aliqd subiectũ sup quo se possit fundare in substituẽdo. iõ necessario euanescit ipso iure a bñficio q nõ est fm tps date. & sic supueniẽs esse bñficij nõ validat quo ad illud grãm nullã. Ar. regule nõ firmatur. de reg. iur. in. vj. aũt bñficiũ est inesse l3 nõ habeat qualitatẽ reperit rescriptũ aliud subiectũ saltẽ in substãtia sup quo fundat. l3 ergo ex toto deficiat qualitas gratia non deficit ipso iure. l3 interi cesset & qualitatẽ expectet qua supueniẽte ad illud applicat. ¶ Hoc dictũ nunq placuit do. Ant. vt ipse hic scribit q sicut defectus subiecti bñficij facit euanescere grãm q subiectũ respicit ita & effectꝰ qualitatis a rescribẽte põderate facit deficere grãm & euanescere eã a subiectis illã qualitate3 nõ hñtibus. ff. de reb. dub. l. si agnatis. ff. de noxa. l. in delictis. §. extraneus. ff. de ne. ge. l. j. iõ dicit q in hoc vr sibi aliter forte dicẽdũ. v3 vt qcqd dicat gl. exigit qualitatẽ subesse fm tps date. nec sufficit qualitatꝰ ex postfacto supuenire h demonstrat p remotiorẽ subiectoꝝ gl. que dicit nõ hrẽ nõ ob. 36 ¶ † Pro cuius declaratiõe dicit aduertendũ q interdũ cõtingit qlitatẽ variari & tpe date de nõ esse adesse. vt q mãdatur prouideri de curato. & id qd a princip. erat simplex est ex postfacto factũ curatũ & ad illud se. non extẽdit gratia. vt hic arguẽdo de substãtia ad qualitatẽ. & hoc voluit alibi glo. no. in cle. si de bñficio. de pbẽ. in verbo capitulum. & clarius ibi Pau. vbi t3 q si bñficiũ alteret in qualitate de mõ eligẽdi & cõfirmãdi ad modũ cõferẽdi. vt q mãdat puideri de collatiuo. & q tpe date nõ erat collatiuũ ex postfacto ẽ factũ q tale nõ includeret. alle. de pbẽ. cũ in illis. §. j. & cle. j. eo. ti. & idem dicit Pau. si alteret de mõ psentañ. admodũ prouidẽdi. S3 hoc vr h dicta superius vbi dictũ est q qualitas cõcernens personã grauatã alteret q nõ attendit tps date. sed vacationis. vt. d. cle. si de bñficio. qd vr h pdicta proxime. Rñdet q quedã est qualitas que cõcernit naturã beneficij. tm. Quedam que concernit personã grauatã tm. Queda3 mixta que concernit grauatam personam simul & naturam beneficij. ¶ Primo casu dicit attẽdi debere tps date vt non includat beneficiu3 ex postfacto assumẽs qualitatẽ requisitã a rescribente. exẽplũ p3 ex. s. dictis. ¶ Scdo casu dicit attendi tps vacationis. vt dicit. s. & exempla posui. ¶ Tertio casu qñ est qualitas mixta. exemplũ mandat puideri ad collatione3 epĩ florentini. ista qualitas respicit psonã grauatã hic est q dicimus pñtator collator vel elector respicit ẽt materiã. hinc est q dicimus bñficiũ collatiuũ electiuu3 vel pñtatiuum. vt. d. c. cum in illis. ¶ Aduertendũ ergo hoc casu q si cõtingit variatio ex pte psone q stãte mãdato ad collationẽ epĩ ex postfacto superuenit ad collationẽ q a princ. non erat q cũ pus erat collatiuũ ita q variatur tm ex pte persone. & tũc dicit q attendit tps collatiõis per ea que. s. dicta sunt. q qualitate3 istam respectu grauate persone rescribẽs vr ponderasse fm 37 tps actualis grauaminis. ¶ † Si aũt variatio cõtingit ex p b te nature. vt q bñficiũ prius [b] erat electiuũ stãte mãdato de beneficio ad collationẽ epĩ. postea illud est factũ collatiuum. q tũc variatio cõtingit principaliter ex pte materie illud nõ includet q illa qualitas attẽdit h3 tps date. & sic d3 itelligi. glo. in. d. cle. si de beneficio. Si aũt cõtingeret variatio mixto vt q pendẽte mãdato ad collationem epĩ. beneficiũ electiuũ ad electionẽ alterius est effectũ collatiuũ ad collatione3 istiꝰ episcopi & nõ credit q includatur ex quo contingit variatio ex parte materie per illa dicta superius. Hoc verũ qñ cõtingit variatio de non esse ad esse. Si vero cõtingit variatio de esse ad non esse. vt q pendente mãdato de curato. tũc curatũ tempore date efficiatur postea simplex. tũc credit q deficeret grã cessante fraude cũ intẽtio pape fuerit istũ hrẽ curatũ. ad hoc. de pbẽ. cui de nõ in. vj. si sic cõcluditur q in qualitate respectu persone grauate attenditur tps vacationis quocunq varief. In qualitate in materia vel esse beneficij si variet de non esse adesse attendit tps date. Si ecõuerso de esse ad nõ eẽ attenditur tẽpus variationis cessante fraude vel alio actu manuũ effectu quo ad ptãtem supprimendi substantiam vel qualitatẽ. Per pdicta decidit q hic tetigit Guil. & nõ decidit v3 si beneficium ex valore suo nõ cadebat sub gratia si ex postfacto sit tm diminutum q cadit sub gratia q istud nõ debebit q variatio cõtingit circa qualitate3 in materia bñficij. secus si variet de valore pprio & pportionabili rescripto ad valorẽ incõgruũ q attẽdit tps vacationis & nõ sufficit illud fuisse in valore pgruo semp intelligẽdo cessante fraude. 38 & hec sufficiãt de tertio prin. ¶ † Ad quartũ & vltimũ mẽbrũ sc3 quid de qualitate respectu persone honorate reqsita an habilitas eius in qualitate attendit fm tempus vacationis. & hic pũctus ẽ valde difficilis cũ difficultas pẽdet ex itellectu

[a] ¶ Et post datã ptr istã d terminatione3 facit regula q ide3 iudicamꝰ de ordinato ad aliqd q de ipso facto vt est bo. tex. in l. q pene. §. diuꝰ quoq ff. de ma. ad quẽ text. vid plene Jas. i l. nãliter. §. nihil cõe in xv. col. ff. de acq. pos. no. Bar. p illũ text. in. l. j. §. s3 si in eo. ff. ad sylla. & plura ponit fely. in. c. eã te. in. xv. col. & in. c. cum adeo in. ij. & iij. colũ. de rescrip.

[b] ¶ Erat electiuu3. Nõ bñficiũ dicatur electiuũ declarat notabilr. d. cã. in cle. q cõtigit. v. vt ãt in. iiij. nota. de religi. d. & refert fely. in. c. in nr̃a col. xviij. i fi. de rescrip. & ibi ponit an in mãdato d puidẽdo d bñficio ptinẽte ad electionẽ capituli veniat bñficiũ collatiuũ. Et d clarat ẽt q bñficiũ dicatur collatiuu3 & in colum. seq. ponit an in rescriptis sit opus facere mentionẽ q beneficiũ sit electiuum.

duorũ capitulorũ repugnãtiũ simul.c.si eo tempore ð re-
script.in.vj.ꝛ.c.ei cui.de pben.e.li.Sup cui⁹ solutiõe variãt
antiqui ꝛ moderni. Nã i ponderãda etate tex.dicit i.c.si eo
tpe põderandũ tps date.c.ei cui.dicit attendi tps vacatiõis
Jo.an.p solutione ꝛ concordia iurium pdictoꝝ posuit tres
solutiões in.d.c.ei cui.in glo.quarũ quãlibꝫ hic examinat.d.
An.finalr tꝫ scdam solutionẽ in ordine ibi positã i glo. quã
sic declarat.qꝛ interdũ mandat alicui puideri de bñficio ex
pressis certis qualitatibus quarũ alique exigũt determinatã
etatẽ ꝛ attendit necessario tps date.qꝛ tunc si psona est inha-
bilis etate ad aliqd bñficiũ de specificato necessario q̊ ad il-
lud rescriptũ peccat i surreptione impetrando determina-
te sup tale vr se asserere habilẽ ad tale.ꝛ si tũc tpis ẽ ihabili-
tas rescriptũ ẽ surrepticiũ.ꝛ p ꝯñs dꝫ inspici tps date quo
ad validitatẽ rescripti.cũ illo tpe surripiat.vt dixi.s̃.vñ sup-
ueniens habilitas non validat rescriptũ in ea pte in qua fuit
surrepticium.ꝛ sic inualidum. ꝛ iõ remanet inualidũ quo ad
39 illã ꝛ quo ad alia in qbus nõ est infectio valida. ¶ † Ex quo
no.q vbi rescriptũ cõprehẽdit plura que sunt separata ẽt in
a beneficialibus [a] surreptio in vno nõ viciat totũ rescriptum
immo remanet validũ in ea pte in qua nõ est surreptio. vt est
casus notabilis in.d.c.si eo tpe. Interdũ mãdat puideri nõ
expssis qlitatibus.vt qꝛ mãdat puideri de pbẽda. tũc posito
q i ecclesia sint sacerdotales ꝛ nõ sacerdotales. nõ põt dici
rescriptũ inualidũ qꝛ illud mãdatũ generis itelligit ciuiliter
vt videat mandatũ de eo bñficio ad qd est habilis.ꝛ q illud
cõferat ad qd reperiet habilis. ꝛ sic si qd viciũ dicat esse nõ
est viciũ surreptionis sed viciũ capacitatis vel incapacitatis
cũ aũt disputat de vicio capacitatis vel incapacitatis nõ da-
to alio vicio rescribẽs vr ponderasse capacitatẽ vel incapa-
citatẽ ꝭm tps quo bñficiũ ad psonã honoratã dꝫ applicari.
qꝛ ꝭm illud tps pdesse aut nocere poterit bñficio capacitas
vel incapacitas psone.ff.de le.ij.si ita.ꝛ dixi.s̃. Nã si testator
legat ticio q̃ᵭtũ capere poterit nõ inspicit tps testi. sꝫ quomõ
ille capere dꝫ post mortẽ.ꝛ ita erit hic.ꝛ sic inspicit tps vaca
tionis quo tpe põt cõferri ꝛ non ante. ꝛ ita intelligit.c.ei cui
de pbẽ.in.vj.ꝛ sic dicit q ꝯsueuit transire legendo. vñ p hoc
infert q si in terminis decre.ei cui.expressisset qualitatẽ im-
petrans.idẽ esset q in.c. si eo tpe.ꝛ econtra si in terminis.c.
si eo tpe.nõ expssisset qualitatẽ.idẽ esset q in.c.ei cui.ꝛ si im-
petrasset expressis qualitatibus facta mẽtiõe de defectu eta-
tis.qꝛ tũc surreptio cessaret.ꝛ dicebat q i terminis.c. si eo tẽ
pore.attẽderet tps vacationis.ꝛ refert Joã.de lig.dicere in
lec.d.c.ei cui.q qdã scholaris suus qui fuit do.Joã.de fan.
doctor do.An.ꝛ dicit se audiuisse a quodã hispano q inter-
fuit disputatiõi q impugnabãt hãc solutionẽ p duas rõnes.
40 ¶ † Primo qꝛ mãdatũ simplr factuꝫ de preben. in ecclesia
vbi sunt sacerdotales ꝛ nõ sacerdo. equipollet mãdato.pro-
uideas de pbẽda siue sit sacerdotalis siue nõ.ꝛ sic nõ est dñia
an fiat expressio qualitatis an non. qꝛ expssio eorũ que insunt
nihil operant.C.de fideius.l.nõ recte.ꝛ de elec.c.ij.in.vj.cuꝫ
b ibi no. ¶ Scdo qꝛ si in casu.ca.ei cui.pape fuisset [b] etas ex-
pressa nõ mandasset verisimilr puideri de sacerdotali ergo si
tacitũ fuerit ð illa peccat rescriptũ in vicio surreptiõis. sicut
ꝛ in.c.si eo tpe.ꝛ p cõsequẽs dꝫ eẽ nullũ rescriptũ.pp h Jo.
de lig.dicebat aliud in mandato alternatiuo. vt in.c.si eo tpe
aliud in mãdato generis.vt in.c.ei cui. rõ colligit ex notatis
in.l.cũ his.§.fi.ff.de cõdi.inde.ꝛ.l. meuius.§.duobus.ff.de
leg.ij.s.q in obligatiõe generis nil a prin.est in obligatione.
secus in obligatiõe alternatiua. hoc impugnabat do.Jo.de
fan.qꝛ ꝭm rõnem pdictã vtrobiqꝫ dꝫ inspici tps vacatiõis qꝛ
rescribẽdo de vacaturo cõditionalr intelligit rescribere si va
cabit vacãte impetrante.ff.de cõdi. ꝛ demon.heres meus.§.
fi.ff.de ver.ob.l.interdũ.ꝛ sic tm̃ a tpe cõditiõis existẽtis.ꝛ p
cõsequẽs vacatiõis oriat obligatio vtrobiqꝫ semp illud tps
inspici deberet ipse nitit euadere arg.ꝛ nihil in effectu boni
41 dicit do.Ant.dicit q dixi.non⁹ob.ꝯ. ¶ † Et primo non ob.
primũ qꝛ verũ est q equipollet quo ad qd. sꝫ nõ quo ad oĩa
equipollet enim in effectu qꝛ alterum ipsoruꝫ debebitur. sed
in modo qꝛ expressis qualitatibus dat peccatum surreptio-
nis.secus eis nõ expssis.qꝛ mãdatũ nõ est pcisum. sed est ge-
neris ꝛ interpretabile vt interpretet de isto vel illo. ꝭꝫ quali
tatem impetrantis. qꝛ non est qñ expresse sunt qualitates.qꝛ

a ¶ Surreptio in vno nõ viciat totũ rescriptũ. Dẽs p feli. in.c.ad audiẽtiã el.j.i j.col.de rescript.vbi ẽt ponit an falsa latinitas in vno capitulo viciet totũ rescriptũ p.d.Abb.ꝛ plene p fely.i.c.ad sedes in.j.co. de rescrip.ꝛ ibi ponit q in testibus ꝛ instrũis an viciũ in vna parte viciet totũ ꝛ an ꝛ qñ surreptio viciet rescriptũ. vid plenissime p fe-li.in.c.ad audiẽtiã el.ij.i xij.col.cũ q̃t tuor sequentibus capitulis.i.c.super lr̃is i.ij. col.eo.titu.

b ¶ Fuissꝫ etas expssa. Adde ea q̃ plene not. p fely. ꝛ alios post. Abb.i c.postulasti. de rescrip.

c ¶ Rñde q veruꝫ est. Addõ q istã doctrinã ponit Bart.in l.iij. in.j.co, ff.de leg.j.ꝛ Bar. i auc, ingressi.s.iij. col.C.ð sac, san.eccl. Et ponit plene do. Abb.in c. cũ dilecta col.pe.extra de rescrip.

de illa vel de illis pcise tunc est scriptum. vñ cum non possit
aliter interpretari ppter expssum. qꝛ verba expressa ꝛ clara
interpretationẽ nõ recipiunt.vt dicit Inno.de testa. cuꝫ cla-
mor.necessario seqt q rescriptũ peccat i surreptiõe ergo ꝛc.
c Et si dicat expssio eorum que insunt nihil operabit. [c] rñde
q verũ est nisi ex ipsa expressiõe exprimat aliter q̃ȝ insit.ff.de
lib.ꝛ posthu.l.iiij.§.si filius.iuncta.l.filium.§.sed cum exhe-
42 redatio.ff.de ꝯtab.cũ si. ¶ † Nõ ob.secundo qꝛ si etas esset
expressa litteras sigillatas nõ habuisset in terminis decre. ei
cui.qꝛ immo certe qꝛ cogitasset mãdãs hoc mãdatũ interpta
bile ꝛ ad sanũ intellectũ reducibile.vt de sacerdotali puide-
retur si esset habilis ad sacerdotalẽ.als de non sacerdotali.ꝛ
sic nulla esset surreptio. Et si dicat sic põt intelligi mãdatum
de bñficio cũ cura vel sine cura.ꝛ hec alternatiua intelligat
de bñficio cũ cura si tpe vacationis erat habilis ad curatũ si
nõ prouideat de bñficio sine cura. Rñdet q hunc intellectũ
nõ potest hr̃e hoc mãdatuꝫ qꝛ impetrãs in terminis si eo tpe
impetrat de bñficio cũ cura vel sine cura pximo vacaturo. ꝛ
sic precisse voluit curatũ si eẽt pximo vacaturũ esset vel non
esset habilis etate. vñ tacendo etatẽ necessario sit expsse im-
petrando seu pcipue peccauerit in surreptione ꝛ rescriptum
quo ad illã ptẽ nullũ.hãc rõnem assignat.c.si eo tpe prealleg.
43 ¶ † Pro clariori tñ cõclusione materie cõcludit q quedã
est qualitas que in psona bñficiati ponderat extrinsece a re-
scribente qñ mandat alicui puideri vocãdo euꝫ doctorẽ vel
scholarẽ vel capellanũ suũ ꝛ similia.ꝛ si hec qualitas variare
tur de esse ad nõ esse. vt qꝛ aderat ꝭm tps date. postea desijt.
attendit tps date.qꝛ censet talis qualitas assumpta. vt causa
efficiendi nõ vt cã permutãdi ꝛ qꝛ defectus qualitatũ nõ va-
riant esse psone.q ponderat pp qualitatẽ nisi ex defectu in-
habilitatur aliter psona. vt vidistis in cle. ꝛ si pncipalis.s̃.e.
Si vero eꝯ variet de nõ esse adesse nõ vꝫ rescriptũ nec vali-
datur ex postfacto.qꝛ peccauit in surreptiõe.ar.d.c.si eo tpe.
Quedã est qualitas que exigit a bñficio non expresse a scri-
bente sed tacite ex natura bñficij.ꝛ tũc si pro beneficiãdo est
rescriptũ expressa qualitate bñficij exigit q assit ꝭm tps date
als non vꝫ rescriptuꝫ qꝛ peccat in surreptiõe.vt.d.c.si eo tpe
q intellige qñ qualitas exigitur cõtemporanee cũ assumptio
ne beneficij.als nõ attendit tps date nec vacationis. sꝫ suf-
ficit suo tpe a iure determinato hãc qualitatem superuenire.
Exemplũ in qualitatẽ ordinis beneficij curati. vt probatur
in decre.si pro clericis.de pbẽ.in.vj.iuncta decre.lꝫ canõ.de
elec.eo.libr. Si vero rescribit non expssa qualitate beneficij
sufficit qualitatẽ adesse ꝭm tps quo beneficiũ est ad personã
applicandũ.vt in.d.c.ei cui.nec ob.glo.de repu.statutum.in
verbo canonicis.ad fi.in.vj.vbi in ponderata habilitate pso-
ne iudicis delegati quo ad qualitatẽ in delegato pape requi
sitã attẽdit tps date.qꝛ ibi loquit in delegatiõe iurisditionis
que imprimit a tpe date rescripti.iõ ꝭm illud tps exigit habi
litas. Et hec sufficiãt de quarto. Nunc sic declarata materia
restat per ordineꝫ respondere ad argu.gl. per que concludit
hãc cle.non pcedere per intrinsecam rõneꝫ.cuius contra.s̃.
couclusum est. Nõ ob.ergo primuꝫ q dicebatur adaptabile
verbis est adaptabile.qꝛ beneficiũ creatum post dataꝫ est va-
caturũ.ꝛ sic est adaptabile verbis respectu accidentis.ꝛ non
mẽti respectu substantie que non poterat applicari ad id qd
nõ erat ꝭꝫ tempus date ꝛc. Ad scdm dum glo.dicit si inclu-
ditur vacaturũ.ergo fortius creatũ cõsequentia pꝫ ex regula
odia. Dic q cã fauoris ꝛ odij nihil infert qñ id de quo queri
tur nõ est applicabile mẽti.q est qñ id de quo agit nõ erat in
reruꝫ natura ꝛc. Ad tertium dicit glo.ꝯriorum est eadem di-
spositio sed creatũ a tpe date ex postfacto suppressum eximit
a lr̃is de ꝯsti.cũ accessissent.ergo nõ ens ꝭm tps date ex post-
facto creatum includetur. Dic q argu. a ꝯrio pcedit qñ ꝯrio
rum est par rõ.sed hic secus. qꝛ super ente dispositio in tol-
lendo põt formari.iõ bñficiũ q est põt excludi. sed super eo
q nõ est ens formari nõ põt.iõ nõ põt includi.ꝛ sic nõ est par
ratio ꝛc. ¶ Ad quintum ꝛ sextum apparet responsum ex p-
missis ꝛc. ¶ Ad septimum dicit glo.si debetur beneficiũ ex-
pectãti ex supcrescentibus.vt in.c.cum.M.ergo debet crea
tum. Dic q arg.procedit qñ agitur ex viribus receptionis.
quo casu ius agendi non solũ respicit vacationis tẽpus. sed
etiam futurum existentie.qꝛ debet cum se facultas obtulerit.
vt supra

et.§.dixi tc. ¶ Ad octauū dū dr q in ecclesia nō numerata in medio mādato de vacaturo includit id cuius facultas se offert p modū canonici iuxta no.p gl.de pces. pbē.c.si.in.vj. et sic necessario includitur post datā creatū. qr pōt dici q illa gl.nō pcedit vel scdo fatēdo illam.dic q illud ibi.iō cōtingit pp qualitatē ecclesie i qua scribit.in qua nō est possibilis vacatio pprie.vñ ne rescriptū.sit friuolū verificat in quadā vacatiōe iproprīa.vt sic res magis valeat q̄ pereat. de q vr rescribēs sensisse ex q̄litate ecclie i q rescribit.Expedita ē mā cle. de q tractat Guil.s.an gfa expirat p mortē.q sunt expedita p decre.si cuj.d pbē.i li.vj.r.c.si sup gfa.d of.dle.e.li.tractat ēt qualr se dz hre executor ad gfaz ppetuadā.q oino sunt impertinētia ad māz cle.que satis sua mā est grauata. iō nō insisto.

¶ De electione et electi potestate. Rubrica.

Cum rationi nō.

Sumat et diuidit in gl.j.diuidit in quattuor ptes. Primo ponit phibitionis cāz.Scdo phibet.Tertio decernit.Quarto ptestat.scda ibi phibem⁹. tertia ibi q si sec⁹. qrta ibi p hoc.Tex.ibi platurā.siue sit pncipalis platura i ecclia siue alia inferior. ª ¶ † No pmo rōnē pro iure posse allegari pcor.d p ben.rō.r.ff.d bo.dā.l.cū rō.d quo.j.di.ius ē.r.c.psuetudo.r §.e.ti.ex eo.i.vj.tc. ¶ † No.scdo q lex et cōstō dz eē rōnalis cōcor.iiij.di.erit aūt lex. ¶ † No.tertio rōnē et cāz reddēdā de eo qd dr. Hungd h pcedit in iuribus.vide de repu.si qñ r.l.non oium.ff.de legi.de teste.vide de testi.cū cām.r.C.de testi.et testiū. ¶ † No.quarto q lex et canon dz esse pformis honestati.cōcor.iiij.di.erit aūt.bz zenze.tc. ¶ † No. quinto q regulariter phibētur sociari seu simul iūgi hoies diuerse pfessionis vel habitus.ratio qr ius et ratio abhorrent in vnitate difformitatē et diuersitatē.vñ vnū in essentia dz esse vnuz in apparatu in forma exteriori.d hoc de vi.et ho.cle. deus q vñ hoc non est congruum neqz decens. bm do.Ant.et sic est argu.q nō pdecenter moretur vel socictur scholaris canōista cū artista. ¶ † No.sexto ex dictiōe vel in lra posita q religiones nō differentiant in substātia ex diuersitate habitus. sed diuersitate religiōis vel pfessiōis.diuersitas tñ in habitu dat quādā drīā accidētalē que qñqz ponderat vt hic bm do. Ant. ¶ † No.disparitatē habitus euitandā.rō qr solet scandalum generare.de vi.et ho.cle.deus qui.et induxit istuz tex. Guil.in arg.p religiosos.quorū aliqui in eadē domo induūtur fulgidis vestibus aliqui sordidis.quorū vtrūqz est reprobatū.xlj.di.§.j.r.c.j. ¶ † Et no.bz.d.An.q epalis dignitas nō ē mere regularis.sz secū cōpatit corp⁹reglare. ¶ † No. argumētū q in iure phibēte generalr nō includit eps.de q de sen.excō.qr piculosum.in.vj.et de pbē.auaricie. per La. ¶ † No.principalr ex cle. q religiosus vnius religiōis nō pōt alteri pfici si sit differēs in altero triū si in habitu religione vel pfessione. ¶ Et no.q nō solū cōcernit pncipalr platurā.sz ēt quālibet aliā. ¶ No.ᵇ scdo q nō obstāte disparitate habitus vel professiōis pōt promoueri ad dignitatē epalē taz secularē q̄ regularē ecclesie. ¶ † No.ᶜ tertio arg.a pzio q religiosus nō pōt pmoueri ad prelaturā secularē inferiorem epali. Hungd autē hec cle. tollit cōsuetudinē appositā eius qui fuisset ante eā. disputat Paul.hic et ponit ad lram no.per. Jo.an.de v.sig.abbate.in fi.et dic vt ibi bm do. Ant. ¶ † Pro euidentia premitte q multipliciter sumit religio. qr tota christianitas qñqz appellat religio.de vo.ex multa.cū ibi no.et de consti.ecclesia sancte Marie.et hoc late loquēdo stricte vero sumēdo canon dicit q duo sunt genera hominuz scz laycale et clericale.xij.q.j.duo. Jtē clericale genus subdiuidit.qr aliud clericale gen⁹ simplex aliud monachale.Monachale subdiuidit qr in tot religiones et professiones quot sunt regule approbate.vñ qdā profitetur regulā sancti Augustini.alij Benedicti. alij Francisci. alij sancti Dominici. Item subdiuidit monachale in diuersos habitus qr monachor alius habitus est albus.ali⁹ niger.alius medij coloris. Diuersitas autē colorū sola nō inducit diuersitatē habitus.

vt pz in cisterciēsibus q induunt varijs coloribus bm Ste. vñ p hoc dicit Pau. q monach⁹ albus et monachus niger non sunt diuersi habitus qr vterqz vtunt habitu monachali et in eodē monasterio.vt est dictū.Qñqz sunt diuersi coloris exēplificat in monasterio vallis vmbrose.alleg.cle.ne in agro de sta.mo.alleg.p predictis qr in iure non est cautum qualis coloris debeant esse vestes religiosor dūmodo sint honesti et religiosi et non diuersi coloris suspecti.xxj.q.j.c.fi. Et not. arch.xvj.q.xij.in noua.pdca va nisi diuersitas coloris iducēt distinctū habitū.vt qr eēt de substātia habit⁹ ipse color. et tūc cōprehēderet sub phibitione huius constōnis. et hoc ēt voluit hic gl.Ex pdictis habetis tria que sunt diuersa.s.pfessio religio et habitus.vñ lz cisterciēs. et cartusieñ. sint eiusdē pfessionis. qr idez pfitent.s. regulā Benedicti. sunt tamē diuerse religionis q attendit ppter diuersum moduz viuendi. iuxta no.de regu.sane.Et similiter dicendū de pdicatorib⁹ q pfitent regulā sancti Augustini. tñ per constōnē se adeo restrinxerūt q pnimiū est in eor religione de regula Augustini.bm Pau. ¶ † Quero de rōne decreta.Dic q rō prie phibitionis fuit que assignat in lra. et qr non debēt iungi quibus studia sunt diuersa nec arandū est in boue et asino.xvj.q. vij.in noua.et de elec.cum cām.Rō ver.per hoc. et sic secūdi statuti fuit: qr maius piculū vertit in vacatione dignitatj epalis.et in vacatione ecclesie cathedralis q̄ aliarum pp multa et ardua incūbētia bm zenze. Itez bm Ste.fuit rō.qr vtilitas publica pferenda est priuate.de postu.pla.bone.cū pcor. episcopus enim preest omnibus ecclesijs sue diocesis.et recipit ēt monachos ad professionem.xviij.q.ij.monasteria.xvj.q.ij. oēs.et de regu.porrectū.ideo tc. ¶ Glo. in ver.pria ps.opponit p decretalem.et vr q pfessus vnius religionis in aliā possit assumi. vnde opponit de.c.nullus.§.eo.in.vj.duz dicit vel alterius religionis tc. ¶ Secundo hoc pbat rōne. qr si religiosus pōt pfici ecclesie seculari ppter curā vt pbat.xvj. q.j.doctos.r.c.se.de sta.mo. q det timorē.ergo fortius pfici poterit ecclesie reglari. lz alterius. et forte minoris religiōis cū ibi minor diuersitatis sit.So.glo.q de cāu hic deciso alique erāt opi.q qdā dicebāt pfessuz vnius religionis posse profici alteri maiori.sed alteri minori reli.non pro qua faciebat decre.lz de regla.Alij et erat cōis opinio approbata p cōsuetudinem q indistincte pfici possit monasterio alicuius religiōis reiecta distictiōe pdicta.qr sufficiebat q circa tria substātialia regule essz pfessus.et hoc placebat Archi.xvj.q.j.q vero.et eo.ti.nullus.in vj.et ēt Jo.an.in decre.cum ad monasteriū.de sta.mo.fa.qd no.xvj.q.vij.in noua. Huic tamē opi. ob.rō huius cle.r.d.c.in noua.cum fi.et cū cām.§.eo.ti. Rñdet gl.j.in ver.socient.quā iunge cū isto.q p rōnē huius cle. et predictor iuriū puidebatur qr electus in platum se cōfirmabat habitui illorū qbus erat pfectus.iuxta no.de vi.et ho. cle.deus qui.et ad.c.in noua.rñdebatur q ibi phibet disparitas vt seculares clerici vel layci ad pfessos secus in disparitate religionis.hodie vero quicquid olim diceret standuz est cle.huic.Ex qua habes q ēt disparitas religiōis pfessionis vel habitus reprobat. Hec intellige vera qñ socialiter et cōuentualiter aliqui vt vnū corpus iungunt. secus si vt singuli ad officiū aliqd explicandū.dū tñ alterius professio eum nō reddat Habilē. vñ pōt clericus et laycus iungi in officio executoris arbitri vel cōsiliarij.de testa. Jo.facit de arbi. cōtingit.de quo in palle.decre.Joā.an.in.ij.oppositiōe.r.e.tit. officij.in glo.pe. ¶ † Ex pdictis apparet q glos.remanet in cōclusiōe q hec cle.sit iuris antiqui correctoria corrigēs potissime decre.nullus.eo.ti.libr.vj.Ber.hoc nō plz. Mouet qr iuris correctio est euitāda.§.e.cuz expediat.in.vj.Ad decre.nullus.§.e.rñdet q ibi dz exponi lra dū dicit alterius.s. monasterij.nō aūt alterius.s.religionis vel habitus. vñ bz eū hec cōstitutio erit declaratiua antiqui iuris nō pmulgatoria noui.p hoc infert q electiōes facte ante publicationē huius cōstitutiōis vident fuisse nulle. pzium tz pp verbū decetero hic positū.q respicit futuras tm electiōes. et sic nō pteritas ante decretalē.iō non tenebant ante publicationē cōstōnis. p cōem opi.doctorum.que pro iure obseruabat bm Ber. No.bene hoc dictū q tollerant gesta virtute cōis opiniōis. lz postea declaret opinionē cōem non fore nec fuisse iuridicam.et per hoc limita.no.de consti.c.fi.et de vsu.cum tu. Cō,

ª ¶ Not.j. Adde bonū text.in.l.scire opz.§.sufficit ibi a naturali.ff. de excu.tuto.et ibi notat bal. et And. de iser.in.pohemio feu. i colum.fin.et plures pulchras auctoritates alle. do.Jas.in.l. iij.§. si liber in.j. colum. circa fi.ff.de pdi.ob cau. et facit bon⁹ tex.in.c. nō nulla extra de preben. et ibi no. do. Abb.et text. in.c.ij.requiris.de app. et plura pulchra et elegātia adducit fely.i.c. tua in.j. colum. ad fi.et colū. ij. extra d iureiuran.

ᵇ ¶ Not. scdo. Adde tamen q religiosus ad q̄uis dignitatem pmotus tenetur seruare substantialia regule etiaz si esset effect⁹ cardinalis Bal. i auc. licentiā col. j.C.de epis. et cleri.

ᶜ ¶ Ecclesia sancte Marie.ad. de do.Abb. in Rubrica extra de regula. et fely. in dicto .c. ecclesia sancte marie.

tu. Contra opinionē tñ istā vȝ ꝙ hec cōstitutio nō sit declaratoria sed correctoria. facit q: nō vr̄. bona responsio ad decre. nullus ibi enī dicit eiusdē vel alterius religionis non dicit monasterij. nisi exponas religionis. i. monasterij. sed hoc est litterā violare. Uel pōt aliter r̄nderi. saluando opi. p̄dictā q: ibi vacat argumētū a cōtrario sensu. ar. no. de elec. publicato ꝛ sic zenze. r̄ndebat.[a] vñ inq̄tū ibi innuit a ꝯrio ꝙ ibi exp̄sse professus potuit assumi in prelatum alterius religionis non tamen dȝ tale argumen. sumi. q: resultaret absonus iuris in-

15 tellectus. ¶ † Ultimo ex glo. j. ibi ex consuetudine roboratā no. do. Ant. ꝙ consuetudo disponens idē qḋ ius. super quo sunt opiniones. ꝛ approbās vnā ex illis non reuocatur. ꝛ lȝ illa sit cōsonans iuri dr̄ aliquid operari. secus si disponeret oino idē qḋ ius clarū ꝛ certū. ꝛ sic temperat no. per glo. de cōsti. c. j. in. vj. facit. l. minime. ꝛ. l. de qbus. ff. de lega. Ad hec etiā gl. lȝ non alleget in cle. statutū. j. e. tit. ꝛc. ¶ Glos. hoīes querit an cle. locum habeat in monasterijs monialiū quo ad earum platos. Respon. ꝙ sic. Mouet̄ q: dicit hic hoīes. ꝙ est generis cōis. vñ declinatur hic ꝛ hec homo. ad idē. l. ho-

16 minis. ff. de ver. sig. ¶ † Ex ista glos. no. do. Ant. ꝙ de ꝑpria ꝛ stricta significatione vocabuli nomen generis cōis cōprehendit in se masculinū ꝛ femininū ēt dato ꝙ i cōi vsu loquēdi aliud ponat̄ ad significandū masculinū ɓȝ eū. Sȝ aduerte hoc vr̄ ꝯ no. ff. de le. iij. l. librorū. §. ꝙ tñ cassius. vbi cōis vsus preualet proprie significationi ꝛ cuicunq; alteri. dic habito respectu ad vulgare procedit qḋ dicit. d. Ant. de vsu cōi qui hȝ ꝙ assumitur pro masculino.[b] sed in latino ꝛ in prolatiōe latina cōprehendit ēt femininū ɓm vsuȝ loquēdi. vñ sane intellige eius dictū. sed obuiat p̄dictis q: vr̄ ꝙ in casu isto non cōprehendat femininū. q: tex. in ver. probibemus dicit ne re ligiosus ꝛc. ꝛ sic de masculo vr̄ tm̄ loqui. R̄ndet glos. ꝙ sub isto masculino cōprehenditur femininū. iuxta no. eo. ti. generali. in. vj. in glo. ij. de quo ibi etiā plene. x. xvj. q. iij. siqs suadente. per Archi. ꝛ per Pau. hic ꝛ Jo. de lig. qui ponit v̄ba

17 Bar. ad litterā que ponit in. l. j. ff. de ver. sig. ¶ † No. ex gl. j. ɓm do. Ant. ꝙ q̄n adiectiuum profert̄ sub voce masculini generis p̄cedēte substātiuo cōis generis[c] ēt in materia stricta cōcipit femininuȝ. de quo p Bar. in palle. l. j. lȝ Butri. cōtra. per. l. j. §. de eo. ff. de pecul. sȝ pōt saluari dictū Bar. ꝙ cōprehendit virtute regule iuris antiqui. de qua in. l. j. de v̄. sig. lȝ nō forte ex proprio significato. ꝛ ita loquit̄ Butri. in. l. q̄cunq;. C. de ser. fugi. vbi per Cy. ꝛ. l. si qs in tantā. C. vñ vi.

18 ¶ † Ex ista gl. no. duo ɓm do. Ant. Primū ꝙ vbi ius corrigēs in verbis rōnis latius loquit̄ q̄ȝ in verbis statuti aut dispositionis statutū ad id extendit̄ ꝙ pōt cōprehēdi ex v̄bis rōnis. ꝛ sic statutū corrigens ex idētitate rōnis scripte extenditur. nō tñ excludunt̄ verba rōnis q̄tūcunq; extendant̄ v̄ba statuti aut dispositionis que verba sunt notanda ɓm eum pp statuta que in probemijs ponunt verba latiora q̄ȝ postea repetant in statuto specifico ad hoc tex. optimus ɓm eum in. l. regula. §. sed lȝ. ff. de iur. ꝛ fac. igno. cōcor. huic glos. j. in v̄bo eligat̄. que clarius hoc ꝑbat certe puto ꝙ glo. ista ꝑbat eꝯ. s. ꝙ attēdēdū est statutuȝ generale ꝛ nō rō specifica. vt apparet ex recitatione eius. Nunq̄d ergo si dispositio sit latior rōne dȝ attēdi dispō. dicit ꝙ sic. alle. glo. de temp. or. cū nullus. in verbo clericus. in. vj. melius in. c. j. in verbo clericuȝ. sȝ dicit ipse ꝙ gl. j. in fi. huius glo. sentit hoc ꝛ verū ꝛ ibi dicā. Non ob. c. cuȝ nullus. q: ibi iō gratia exempli ponit̄ de clerico. vel q: in alia decreta. hoc est exp̄ssum. s. in. c. fi. eo. titu. ꝛ lib. ꝛc.[d]

19 ¶ † Quid aūt si rub. sit generalior nigro. Bu. ɓm eū. C. de vsu. auc. ad hec sentit ꝙ dȝ attēdi nigrū. sȝ certe gl. sentit ꝯriū in auc. de inces. nup. in ꝑn. ꝛ. C. ꝺ inces. nup. aūt incest⁹. ꝛ in rub. C. ne fideius. do. den. ꝛ. l. j. C. ēt ob cyrographariā pecuniā. dicit tñ Odof. in. l. j. C. ēt ob cyrographariā pecu. ꝙ lȝ a rubricis legū sit licitū arguere q: eas fecit Impator tñ secus in rubricis decretoꝝ. q: facte sunt a nō hn̄te ꝑtatē cōdēdi iusvel legē. sed hētis gl. in. q. iij. charta. Ad materiā fa. qḋ no. de coba. cle. ꝛ muli. vestra in rubr. ff. de eo ꝑ quē fa. erat. ꝛ ibi hr̄ an sit licitū arguere ab ordine rubricarū. ꝛ. l. j. de ꝯfir.

20 tu. ꝛc. ¶ † Deinde quero cū gl. an cle. locū habeat in monasterijs monialium q̄ regunt̄ ꝑ mares. ꝙ pōt esse. xviij. q. ij. q religiosus. ꝛ. c. in decima. vr̄ ꝙ non. q: inter tales non est nec esse dȝ societas. de qua hic loquitur in princ. vȝ q: in eodem monasterio sunt mares ꝛ femine simul societate. vt pall. c. in decima. vnde de his loqui non vr̄. glo. tenet ꝯriuȝ ꝑ tex. in v̄. ꝑhibemus. qui loquitur generaliter ergo ꝛc. ꝺ cōiug. lepro. c. ij. cum si. fa. qḋ no. in simili in. c. indēnitatibus. §. sane in gl. magna. ad fi. s. ec. in. vj. Ex ista glo. not. domi. An. ꝙ vbi statutū in rōne sui hȝ strictiora v̄ba q̄ȝ i dispōne apponātur attēditur statutū ꝛ nō rō. sed hoc dicit falsum. q: rō semp restringit dc̄m. ar. l. ꝙ dc̄m. ff. ꝺ pac. ꝛ. l. adigete. §. q̄uil. ff. ꝺ iurepa. Non ob. sol. glo. q: dicit ꝙ illa est vera. sed nō per rōneȝ gl. vnde dicit ꝙ rō hic habita pōt ꝑportionari casui gl. q: societas datur inter platum ꝛ ecclesiā q̄uocunq; cōiūgat̄. vt platus. cum late dici posset sponsus. ꝺ elec. pro defectu. ꝛ sic lȝ non sit societas tāta quāta est inter mares vel feminas tm̄ inter platuȝ monasterij monialiū ꝛ ipas moniales. tñ locuȝ hȝ rō lr̄e que generaliter de qualibet societate, in eodē monasterio loquit̄. Aduerte tñ ꝙ potes dicere ꝙ vbi v̄ba statuti aut dispōnis sunt certa ꝛ clara ꝛ specifica. attēdit̄ dispō poti⁹ q̄ȝ rō. sed vbi sunt dubia vel indefinita seu generalia. tūc secus ꝛ sic pōt saluari gl. ꝛ dc̄m do. An. Fallit si v̄ba dispōnis sunt dubia. Si tamen v̄ba rōnis late sumpta possunt adaptari ad casum dubium vel indefinite comp̄hēsum ꝛ vigeat eadem rō vide de tempo. or. c. j. in. vj. in glo. in v̄bo clericum. sic ēt intel

21 ligitur ista glo. † Conclude q̄nq; rō est strictior dispōne. q̄n q; eꝯ. Primo cāu si dispō ē adeo specifica ꝛ clara ꝙ exp̄sse ꝛ specifice comp̄hendit casuȝ ad quem rō nō adaptat̄. ꝛ tūc attendim⁹ dispōnem ꝛ rō p̄sumitur impulsiua nō finalis. ar. no. de renū. post trāslationē: aut nō specifice sed sub generaliter includit casuȝ de quo querit̄. ꝛ tūc aut rō est impulsiua qḋ in dubio presumitur q̄n est de p̄terito. iuxta not. in. l. ij. §. fi. ff. de dona. p Bar. ꝛ tūc attēdimus dispōnem ꝛ sic intelligit̄ tex. cum glo. in. c. j. de tempo. or. in. vj. Aut est finalis qḋ i dubio p̄sumitur quādo respicit futura. ꝛ tūc ꝑ rōnē restringitur dispō si restrictio fiat ad finem ne quis idebite damnū patiat̄. l. adigere. §. q̄uis. ff. de iurepa. ꝛ. l. ij. C. de noxa. Idē si fiat ne qs indebite ad lucrum admittat̄. ff. de mu. ꝛ ho. l. vt gradatim. §. j. ꝛ. C. de sa. san. ec. l. j. secus si fieret ne qs pderet lucrū idebite. vt. l. p̄spexit. ff. qui ꝛ a quibus. no. Bar. i. l. oēs populi. ff. de iusti. ꝛ iu. in materia interp̄tatiōis statutoꝝ. Ja. tamē de are. in. l. j. ff. so. mat. dicebat ꝙ semp attendit̄ dispositio nō rō. nisi ꝑ eādem legeȝ vel aliaȝ aliud sit exp̄ssuȝ ꝛ sic intelligit̄. l. p̄spexit. sed dc̄m p̄cedens vr̄ verius. Scḋo cāu quando rō est generalior dcō an fiat extēsio. dic ꝙ sic. in nō exhorbitantibus vel correctorijs aut penalibus. Quādo rō est finalis i exhorbitātibus vel correctorijs aut penalibus. dic vt. j. q: aut sunt verba dubia ꝛ fit extensio. aut clara ꝛ regulariter nō fit.

22 ¶ † Gl. monasterijs. querit an ecclesie seculari possit p̄fici religiosus. R̄ndet per hūc tex. ꝙ nō. ꝑhibet̄ q: loquitur tm̄ de monasterijs. vnde nō comp̄hēdit ecclesias seculares. de quo. j. dicet̄ facit. lxiij. di. §. de his. j. de penis. c. fi. ꝛ. c. ex eo. in fi. ꝛ. e. ti. in. vj. ꝛ. c. cupiētes. in prin. ꝛ de cōsue. c. ij. Cōtra hoc facit qḋ no. de sup. neg. pla. grandi. Dic ibi dr̄ appellatione ecclesiaꝝ comp̄hēdi monasteria nō autē ecōtra ꝙ qua

23 liter intelligi debeat. dic vt ibi dixi. ¶ † Querit vlteri⁹ glo. qd de eccl'ia sancti Ambrosij mediolañ. vbi ē duplex collegiuȝ. s. monachoꝝ ꝛ regulariū canonicoꝝ an in ea locū hēat cle. vt sic monachus nō pōt p̄fici regularib⁹ canonicis. R̄ndet ꝙ sic. q: cū quolibet collegiū sit ibi diuisuȝ. q: monachi regūtur ꝑ abbateȝ. ꝛ canonici per p̄posituȝ. Ideȝ. in talib⁹ platis assumēdis locuȝ hȝ cle. q: nō poterit monachus eligi

24 in platū canonicorum nec ꝯ. ¶ † Querit do. an. quid i collegijs mixtis vbi in eodē ecclesie corpore habitant masculi ꝛ femine ad diuina celebrāda vt est florētie ecclesia sc̄i Petri maioris. an de iure sine dispēsatiōe hoc sit licitum. dicit quādo ita iūgūtur ꝙ cōitatem habeāt in eodeȝ choro ꝛ claustro vel dormitorio ꝑhibitum ē. xviij. q. ij. diffinimus. ꝛ. c. pnicio-sum. ꝛ. c. in nullo. Idem si taliter iungātur ꝙ habeāt aditum facilem ad cōfabulāduȝ ꝑ iura p̄dcā. Ideȝ si habēt aditū sepatū nec possunt ꝺ facili cōfabulari tacite q: de mero rigore talia monasteria debēt in lōginquo edificari loco religioso. vt ꝑbatur. xviij. q. ij. monasteria. ij. ꝛ si tale reperiat̄ simul iunctū in eodē loco eps dȝ dimittere moniales in loco suo ꝛ cogere monachos ad edificādū alibi in loco lōginquo monasteriū. ꝛ si facilis nō eēt hec sepatio posset tolerari. dūmodo adeo

a ¶ Uñ inq̄tū. Adde ꝑ ista so. qḋ no. Bald. ꝛ doc. in. l. cōuēticulā. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ gl. in. c. vnico. de eta. ꝛ quali. in. vj. ꝛ ias. plene i l. j. in prin. in iij. not. in. j. fallētia. ff. ꝺ offic. eo. cui mā. est iuris.

b ¶ Sed in latino. Adḋ ꝙ dȝ attēdi cōis vsus loquēdi qui ē peritos ꝛ sapiētes nō q est apud vulgares ɓm Bal. i rub. ff. de suc. e. ꝛ Alex. consi. cxv. co. j. vo. scḋo ꝛ alex. pulchre in cōsi. v. col. j. in fin. ꝛ seq. in. iij. volu.

c ¶ Etiā in mā. Adde ꝙ pulchrā dci. Alexan. ꝯsi. cxv. colū. ij. circa fi. vo. ij. vbi ponit de statuto ꝙ exi stentibus cōiunctis ꝑ lineā masculinaȝ ꝛc. vide ēt ad istam mām ale. ꝯs. cccccij. col. ij. in fi. vol. iiij. ꝛ ꝯ. seq. col. iij. post me. ꝛ ias. plene in. l. si qs id qḋ. ff. de iuris. om. iu.

d ¶ Quid aūt si rubri. Adde glos. notabilē i. l. j. C. de cap. ciui. censi. exnūc lib. x. alex. ꝯsi. j. in ij. colū. circa fi. i. iiij. vol. alex. in cōsi. cix. col. ij. in v. vo. ꝛ Jas. in rub. insti. de actio.

do adeo adinuicē separētur q̄ inter eos non fit cōio. vt.d.c. in nullo.loquunt̄ tñ illa iura de monachis. sed idē credit de clericis secularib⁹ pp idētitatē rōnis. An aūt clerici seculares possint cū religiosis sil' iungi. dic q̄ si volunt iungi tanq̄ plati monachoꝝ nō pñt. Idez si tanq̄ mēbra vni⁹ ⁊ eiusdem corpis iungi velint.p rōnē cū ꝯcor. Si vo vellēt iungi tanq̄ hñtes exercitiū cure populi extrisece.vbi ecclesia ꝯuentionalis eēt curata pñt ⁊ licitū est imo de iure facere debēt de cap. mo.c.j. Idē si volūt hēe titulum in capellis ipsis monachis subiectis extra corp⁹ monasterij.de ma.⁊ obe.dilecta.vbi religiosi hñt clericos subiectos. Si vo volūt intitulari in corpore ecclesie vt capellani. Et sic hēe titulū extra ꝯuentū.in ecclesia tñ regulari.vt separari a corpore collegij.nō vt illi aggregentur. Hosti.vi̇ velle q̄ sic.de sta.mo.ea que.§.precipim⁹ sꝫ certe tex.ibi vr̄ velle cōtra.ƀm do. Anto. dum reseruat tm̄ in pteritū receptis ⁊ sic recipiēdos in futurū indistincte ꝓhibet ƀm do. Anto. Si aūt monachi vellent pbendare aliquez pauperē clericū cā pietatis ad sustētationē non in titulū possent p ibi no.p doc. An aūt ad actū electiōis posset secularis clericus ex pacto vel al'r iungi cū monachis dicit Hostiē. q̄ sic si pactū fuerit in fundatiōe appositū. Idē si postea ꝯsuetudie roboratū.al's nō lꝫ. Ad hoc.s̄.e.ti. constitu-

25 tus.⁊.c.scriptū ⁊c̄. ¶ † Glo.platū.in sui pn̄. q̄rit an ꝓcedat lr̄a in quolibet plato quocūq̄ noīe nūcupet̄. dicit q̄ sic.ª qꝛ sic gn̄aliter loqtur lr̄a.vnde locū hēbit in priore ministro custode pposito archipsbytero.cū si.idē Guil.⁊ Pau.dicētes in q̄libet admistratore ēt ad nutū remouibili.arg.j̄.de supplē. negli.pla.c.j.xvj.q.j.de pſentiū. ¶ Deinde opponit glo.⁊ vi̇ q̄ imo licitum sit q̄ hoīes diuerse religionis simul socientur. vnde oppo.de decre.licꝫ de regula. So.aut loqmur hic tex. aut in trāsitu sociali ⁊ fraterno.⁊ tūc hꝫ locū ꝯriū.qꝛ si est paris vel minoris religionis non est licitū. Cuius tñ tūc requiratur licētia an pape an sufficiat epi ⁊ abbatis.vide de prebē.cū singula.⁊ in glo.⁊ in nouella.⁊ per Inno.de renunciatione. post trāslationē.secus si maioris.vt ibi. Nec ob. rō hic posita que vi̇ gn̄alis ēt ad transitū socialē.⁊ per ꝯñs vr̄ q̄ cle. etiā in illo locū hēat.qꝛ dicit glo.q̄ lꝫ rē sit gn̄alis quo ad talē trāsitum.tñ prohibitio solū est de transitu per viaꝫ prelationis. ¶ No.hñ glo.ƀm do. Anto.qꝛ dispō statuti stricta nō extēditur ad limites rōnis.magis late.ꝯ.s̄.dixit glo.ij.in verbo homines.vnde dicit q̄ glo.hñ sentit in dicto. sed nō in rōne. qa nūq̄ est dare in assumpto aut electo in monachū q̄ ibi sit societas diuerse ꝓfessionis.qꝛ ꝯsideraꝫ tp̄s post assumptionē ⁊ trāsitū.tunc est socius ⁊ societati ꝯfirmatus.cū sit tūc de eadē religione ꝓfessione ⁊ habitu. Si ꝯsideramus tp̄s ante trāsitum nō est disparitas.qꝛ adhuc nō est de illa religiōe. Et si dicas idē deberet eē in plato qui poterit ēt se ꝯfirmare. vt dixit glo. Dicit aliud in plato.qꝛ tunc ei electo querit̄ aliud ius in platione.⁊ anteq̄ sit religioni ꝯfirmatus ad quā assumit̄ cuz ante eligaꝫ q̄ ꝓfiteaꝫ qd̄ non est in assumptione in monachū qꝛ ex sua electione nullū ius querit̄ ante ꝓfessionē.⁊ sic nūq̄ reperitur disparitas in societate.qd̄ ponderat hec cle. Ex gl.

26 ista etiā inq̄tum dicit nō ꝓhibet eligi ⁊c̄. ¶ † No.ƀm domi. Anto.q̄ de monacho ad actuꝫ monachatus ꝓuideꝫ aliq̄n p viā electionis alibi. Idē sentit Inno.de elec.officij. vbi dicit q̄ secularis tāq̄ ihabilis dꝫ postulari ad monachatū nō eligi. Alibi dicit nō meminisse se legisse.iō dicit glo.hñ notādū. qꝛ defacili alibi non repies ƀm eū. Sed certe circa hec habetis bonā glo.in cle.ij.de iudi.in glo.nunqd ergo. ⁊ p Archi. in.c.indēnitatibus.§.si vo ad illā. in verbo recipiat.s̄.e.li.vj. quicqd tñ dicaꝫ hec est impropria electio nec aliqd̄ ius que-

27 ritur ante ꝓfessionē ⁊c̄. ¶ † Glo.religionis.querit qd si religiosus eligaꝫ in prelatū monasterij eiusdē ꝓfessionis ex eo.qꝛ idem profiteꝫ vterq̄ est tñ alterius religionis an habebit locum prohibitio cle. Dicit glo.q̄ sic.per istum tex. qui dicendo hic in ver.prohibemus.de dispari religione vel habitu. ⁊ in princi.de dispari professione dat intelligere q̄ in quocūq̄ istoꝝ trium sit disparitas.⁊ ideo cadit sub prohibitione cle. Idem Pau.hic qui dat exempluꝫ de predicatorib⁹ qui ꝓfitentur regulā Augustini sicut ⁊ heremitani. ⁊ tñ sunt diuerse religionis ⁊ sic se restrinxerunt.qd̄ parum est de illa regula in regula eoꝝ. Quid aūt habeat inducere diuersitatē religionū.dic q̄ maioritas asperitas vite ⁊ silētij.iuxta no.de re.

28 gu.sane.per doc. ¶ † Sed q̄rit Pau.qd si due sint religiones eedē in obseruātijs.sꝫ diuersos hñt inuentores. an sit locus huic ꝯstōni.vi̇ q̄ sic.qꝛ ꝑsone vel rerū idētitas q̄nq̄ consideratur.de rescrip.abbatē.cōtra.credit.s.q̄ vnus possit eligi in prelatū alterius.qꝛ cessat rō ꝯstōnis.nā rōne inuētoris tm̄ nō pñt dici diuerse.cū omniū religionū sit vnus auctor.s. deus ⁊ papa.lꝫ diuersi sint inuētores.de relig.do.c.fi. ⁊ secūdus ordinans vi̇ imitator ꝑme.xxiij.q.j.titius. de hñti.excōicamus.ƀm eū.hoc credit do. Anto.si regule habeant̄ ꝓ eisdē.

29 al's secus.qꝛ tunc procedit glo.⁊c̄. ¶ † Glo.habit⁹ querit h̄ di̇ q̄ triplex diuersitas facit locū huic constōni vꝫ q̄ sit in ꝓfessione religione.vel habitu. Quid de q̄rto .s. de diuersitate coloꝝ.an illa solum faciat locuꝫ huic constōni. Rn̄det glo. q̄ non.qꝛ de illa hic nō expressit ibi ⁊c̄.argu. de transla.c.ij.⁊ de deci.ad audientiā.per hoc infert q̄ oēs canonici reglares q profitent̄ regulā Augustini.lꝫ variāt in colore.qꝛ aliq vtunt̄ albo.alij nigro.alij mixto.alij griseo. poterint inuiceꝫ eligi in platos.hoc iustificat glo.qꝛ eoꝝ habitus est linea cocta.quam portant sub capa.fa.j̄.de sta.mon.ne in agro.post pn̄.⁊ qd̄ no. xvj.q.vij.in noua.ideo nō curādo de colore exterioris vestis cū illam nō sit de habitu vt est dictū pro hac alle.ēt glo.qꝛ videmus q̄ in multis religiosis eiusdem monasterij est duplex color.vt est videre in cistercieñ. qui vtunt̄ albo ⁊ griseo put eis placet.dicit glo.vā eē vbi diuersitas colorū nō est de substantia habitus.⁊ sic non inducit diuersitatē in habitu. alias caderet in ꝯstōnem istā non est ex diuersitate coloris imediate sed ex diuersitate habitus que induceret̄ tūc ex diuersitate

30 coloris.fa.j̄.de reg.eos qui.⁊c̄. ¶ Glo. decetero. querit qd de electionib⁹.ꝑmo factis ante constōnem istam ꝯ formā huius cle.an viciate fuerint p hāc cle. Rn̄det glos.q̄ nō ēt si lis penderet tp̄e huius ꝯstōnis.⁊ hoc innuit verbuꝫ decetero p qd̄ solū irritat futuras.fa.qd̄ no.de postu.pla.c.vno. in.vj. p hoc alle. Lau.q̄ hec ꝯstō est noui iuris.ꝓmulgatoria ⁊ correctiua antiqui.ideo nō respicit electiōes fcās ante publicationē hui⁹ ꝯstōnis. ¶ In cōtra.alle.qꝛ hec ꝯstō fundata est sup naturali inhibitione.s.nō arabis in boue ⁊ asino.facit de vsuris cū tu.finaliter tꝫ idem cū gl.per verbū decetero. Nō ob. cōtra.qꝛ ille tex.non arabis ⁊c̄.dꝫ intelligi ad sanū itellectū. ideo non cōcernit pncipaliter primitiue statum regulariuꝫ q procedit de iure positiuo.secus in inhibitione vsuraꝝ que ꝓcedit a iure diuino.vt.d.c.cū tu.cū ibi no.ƀm eū. Clari⁹ potestis dicere q̄ illa auctoritas nō arabis.pōt itelligi in sensu mistico ƀm no.vj.di.§.is ita.s.non eris tardus in hñ operādo vt asinus.sed laboriosus ⁊ sollicitus vt bos. Ber.tñ aliter dicebat vt vidistis per glo.j.qꝛ dicebat q̄ hec constitutio est declaratoria iuris antiq.tñ qꝛ ꝯ cōem opi. que pro iure seruabatur

31 ideo nō cōprehendit pterita ⁊c̄. ¶ † Glo.eligaꝫ q̄rit an religiosus vnius monasterij postulari possit in prelatū alteri⁹ religionis ꝓfessionis vel habit⁹. Rn̄deo q̄ sic.qꝛ hic tm̄ prohibet ne eligaꝫ nō aūt ꝓhibet de postulatiōe. iō ꝯcludit gl. q̄ ex causa poterit postulari.facit.l.cum pretor.ff. de iudi. facit de

32 ꝑsump.nōne. ¶ † Scdō q̄rit glo. a q̄ dꝫ illa postulatio fieri. dicit q̄ a papa.alleg.qd̄ no.a simili.s̄.c.indēnitatib⁹.post pn̄. in vj.idem tꝫ Pau.qꝛ eps nō pōt ꝯ ꝯciliū dispēsare. de pbē. cū dilectus.⁊ no.s̄.e.cum dilecti. Idē Ste.moueꝫ per.c.dilectus.⁊ per no.per Inno.de tēpo.or. qꝛ dispēsatio hic nō reperitur ꝑmissa.iō eps eam petere non poterit.vt ibi no.fa.qd̄ no.per Inno.s̄.e.officij. Idez etiā ꝫenꝫe. licet dicat Inno.⁊ Hosti.sentire cōtra.in.c.fi.de postu.pla.⁊ non soluit al'r. sed dic hic de postulatiōe solēni quā solus pōt admittere qui pōt cum vicioso dispensare.iuxta no.in.d.c.fi. Sed contra ꝯciliū ⁊ cōiter contra hanc constōnem que cōcilij est non pōt epus dispēsare nec contra legē cōem.j.e.ne romani.⁊.s̄.eo. cū dilecti.cū ibi no.fa.l.iij.C.de offi.ꝑfe.pto.orientis. ⁊ qd̄ not. de offi.archi.c.fi.dictū aūt Inno.loqtur in postulatione nō solēni que est pambula ad electionē. Archi.vo vt refert Io. an. in.c.indēnitatib⁹.tꝫ ꝯ.s.q̄ a solo epo possit postulari per.c.cū

b in magistrū.s̄.eo.† ⁊ qꝛ ᵇ non est de reseruatis pape de qbus

33 in.c.q̄ trāslatione.de offi.le. Sed certe ꝓcedens opīo verior est hodie.lꝫ olim forte secus p.c.cū in magistrū.ꝓealle. sꝫ est hodie clarū per pdicta supius.⁊ p.c.pe.⁊ fi.de fi.pres.⁊ cum glo.tꝫ Jo.de fan.⁊ do. Anto. ¶ Tertio q̄rit glo.qꝛ multipliciter pōt qs assumi in prelatū.s.per viā electiōis.⁊ per viam

Marginal notes:

a ¶ Quia sic general'r Adde hñsa cere tex. i.c. q̄uis de v. signi.⁊ glos. in cle.j.in v. presidentes s̄. titu.j. vbi Imo.

b ¶ Nō est de reserua.tis. que sint resuata pa.pe.habes ēt glos.in.c.sic iniurie ꝺ ex ces.p. Bal. in.l. rescri.pta.C. ꝺ pci.impa. off. ⁊ plene per spec.in ti.de offi. lega.§. nunc videndum.

a ℭ De electióe. Que dicatur electio habes per do. abb. i rubrica ex de postulat. prela.

b ℭ Electó large. adde fed. i ɔs. xxx. icipi. factuz tale est ⁊ fe. ly. in. c. j. in nostra i. xx. col. in fin. ex de rescrip.

c ℭ Propter naturá. Adde bart. per illú tex. in. l. fi. ff. de accep. Jas. plene i. d. l. fi. C. de idi. vid. tol. ⁊ fely. in prohemio decret.

d ℭ In q̃ repit. Addé Jas. in. §. ex maleficijs. i fr. char. circa pn. insti. de acti. alex. in. l. gallus. §. ⁊ quid si tm̃. ff. de li. ⁊ postbu. bar. in auč. sꝫ cú testoꝛ. circa fi. C. ad legé fal. Fely. in c. cám. el. j. col. ij. de iudi. ⁊ alex. in cósi. cxxxvij. col. ij. in pn. in. j. volu.

e ℭ Late tñ suméda. Adde glos. in auč. vt bi q obli. i pn. i v. ad curationé. ⁊ de hac mã qñ i correctorijs fiat extensio hꝫ plene p ias. post alios i auč qs actó nes. C. ó sa. san. eccle. ⁊ viij. fallétiá. imol. h pòit ét alex. cósi. cxxvj. cols. pe. circa fin. volu. ij.

postulationis. ⁊ per viá prouisióis. j. eo. cám. ⁊. s. e. ti. c. j. ⁊. c. vt circa. in vj. qꝛ dictú est de via electionis. ⁊ postulatióis. qd de via. puisionis an p illá preferi poterit in platú alteri⁹ religionis pfessionis vel habit⁹. vꝫ ꝙ sic. qa hic loqtur tm̃ ª de electione. g̃ in puisione locú non hꝫ cú hec diuersa sint vt ꝓbatur in. c. cú in illis. de pben. in. vj. qꝛ hoc per ius antiquum nó corrigit nisi in casu expsso. de ap. pcipim⁹. ⁊. s. e. cú expediat. in. vj. gl. finalr dicit ꝙ lꝫ hoc possit disputatiue defendi. tñ ꝯ. putat esse de méte hui⁹ ɔstónis. Mouet qꝛ ró hic expssa est cóis ad viá prouisionis. ⁊ electionis. ergo ex méte que ex róne colligit. l. di. consuetudo. ⁊. l. j. C. que sit lon. ɔsue. hébit locú cle. ⁊ hoc potissime dicit glo. saltē pcedē in eo qui hꝫ ex iure ad ipsum deuoluto pp electoris negligétiá vel delictuz. qꝛ tūc cú succedat in iure illi⁹ q hébat eligē eodé iure quo ille oꝫ vti. fa. qd videbit. j. de sup. neg. pla. grádi. hm glos. idé tꝫ h Pau. qui format qoné in eo q pót puidere ex iure pprio vel deuoluto. Mouet primo per róné generalé constitutionis.

34 ℭ † Scdo qꝛ ᵇ electio large ⁊ in generali significatióe cótinet in se puisioné ⁊ pñtatioé. de elec. querelá ét alle. sil'e qa institutio qñqꝫ dr electio vel collatio. de ɔces. p̄rebé. post electioné. ⁊ hoc per effectú. vt ibi no. per Inno. Ité qꝛ istitutio ⁊ collatio ponunt pro eodé. de p̄rebé. pro illoꝝ. ⁊. c. accedés de insti. facit de conces. preben. ne captande. in. vj. vñ in gñali significatione ista nó differūt. s. collatio electio ⁊ puisio. nam tendūt ad eundé finé ⁊ effectú. ideo cuz ratio huius ɔstónis cócernit effectú ne disparitas ⁊c. ⁊ cá sit plus attendenda ꝗ̃ factú. xxiij. q. iij. nimiú. ⁊. q. viij. occidit. ideo cóp̄rehédit hic prouisio. ⁊ si dicas q̃re expressit hic de electione tm̃. Respondet ꝙ ideo de illa expressit qa regulares ecclesie regulariter sunt ɔuentuales in qbus de iure cói prouidet per viam electionis. s. e. c. j. xvj. q. vlti. c. cógregatio. non qꝛ vetet idez esse

35 si aliter ꝗ̃ per viá electionis prouideret. ℭ † Sed ꝯ decisioné glo. in pn. fortiter ob. ɔ̃rium tactum per glos. ꝙ ex idétitate vel maioritate rónis non oꝫ induci correctio in casu non expsso. vt no. in auč. quas actiones. C. de sac. sanc. eccle. facit qd no. in regula odia. de regu. iur. in. vj. in. q. per Jo. an. ⁊. s. eo. statutú. in. vj. ⁊c. Quadruplex pót dari rñsio. pma est quia ɔ̃rium procedit qñ ratio nó esset expssa. secus qñ est expssa. qꝛ tunc non extendit imediate ius statuti. sed ius. statute rónis. ⁊ hoc tenebat do. Jo. de fan. alle. l. ij. C. de indi. vi. tollé.

36 Sed certe illa lex hoc nó bene probat hm do. Anto. † qꝛ ibi illud est ᶜ pp nám correlatiuoꝝ que hñt ꝙ statutú in vno itel ligatur statutú ⁊ in alio. ar. ff. de accepti. l. fin. ℭ Scda solutio est que colligitur ex dictis Pau. ꝙ ɔ̃rium procedit quando casus oino est sepat⁹. secus qñ non est oino separatus casus ad qué fit extésio. sed fit ad casuz q sublata significatione cóp̄rehendit casum expressum. ⁊ qꝛ sublata significatióe cóp̄rehendit sub expresso bene pót fieri. ita hic. nam prouisio lata in se continet electioné ⁊ electio etiá prouisioné. ná ⁊ qui puidet eligit in cui dando. iuxta no. de preben. relatum. Et hec solutio pót esse vera hm do. Anto. nil alle. sꝫ bñ facit qd vidistis in cle. auditoꝛ. in verbo bñficio. ℭ Tertia solutio est que colligit sil'r ex dictis Pau. s. ꝙ ɔ̃rium procedit regulariter fallit qñ agit de fienda extensione extremi ad extremú. qñ sic se habét extrema ꝙ participant non soluz de róne generis sꝫ de eodé specifico fine. vt qꝛ in idem tendunt seu ad eundem effectum. qꝛ tunc licita est. maxime vbi in róne lex ponderat finé ⁊ non modú. pro hoc alle. do. Anto. lꝫ Pau. nó alle. glo. in. c. j. in fi. de postu. pla. in solone. c. cú in cūctis. de elec. tu ét alle. no. p Joá. an. in. c. fi. s. e. in. vj. sup glo. ij. qd aūt Pau. sic voluerit. pꝫ qꝛ dicit ꝙ electio puisio ⁊ collatio in generali significatióe ⁊c. vt. s. dixi post Pau. Et aduerte ꝙ hec solutio differt a prima ex eo. qꝛ illa vult qd vbicūqꝫ ró expsse védicet sibi locú védicet ét dispó. ⁊ ita se restrigit. vt hoc habeat locú cuz ex vi rationis expsse agitur de extensione fienda extremi ad extremum que in generali significatione conueniunt ⁊ tédunt ad eundem effectú ⁊ finé. ⁊ huic dicto ɔcoꝛ. vt dixit Jo. an in nouella in. d. c. fi. e. ti. in. vj. sup glo. ij. ⁊ hoc dcm̃ forte verius ꝗ̃ primú propter regulaz cóez que colligit ex. l. precipimus. C. de ap. ⁊ p tex. cú glo. in. c. cóstitutio. s. eo. in. vj. vbi videtur glo. ɔ̃ria dicte prime solutioni. ℭ Quarta solutio colligitur ex. c. si postqꝫ. in fi. s. e. in. vj. s. ꝙ ideo hic licita est extensio. qꝛ collatio electio ⁊ puisio cóiter repiūtur a iure parificata. ideo statutú in vno extéditur ad reliquuz. vt dr. j. in glo. pe. facit qd no. C. ó fur. l. siquis huo. l. quod vo. ff. de leg. ℭ Hác tamé solutionem intelligo sane qñ supuenit cons̃ió in materia in qua repitur fcá parificatio. alias secus. iuxta no. p gl. ó eta. ⁊ qua. c. j. in. vj. ⁊ ne cle. vel mona. c. j. c. li. ⁊. s. e. lꝫ canon. i. vj. ⁊ hec solutio sic itellecta potest esse vera. Tertia vo iuncta pma ⁊ ha potest sustineri. sed prima non placet p ea que dixi. lꝫ pro ea faciat. l. j. cum gl. ff. ó legi. tu. iuncta. l. iij. §. si parens. e. ti. cuz ibi no. sed ibi appet solutio. ha etiaz simpliciter sumpta non plꝫ. p no. per Bar. in. l. oés. populi. in materia statutoꝝ.

d

37 circa materiá iterpretationis. ff. de iusti. ⁊ iur. ℭ † Si ergo q̃rit nūquid in penalibus ⁊ exorbitátibus licita sit extésio per idétitaté rónis. Conclude qꝛ si dispó non est mere penalis licita est extésio. maxie qñ casus expssus fuit specificatus róne maioris specificationis. sic intelligo glo. s. ti. j. in cle. j. in verbo psidentes. ad fi. Si vo dispó sit mere penalis vel exorbitans. ⁊ tūc regulariter nó est licita extensio. ℭ Fallit pmo si agit de extésione fienda ad casum nó specificatú virtute regule iuris antiqui. l. si qs seruo. C. de fur. ⁊. l. qd vero. ff. de legi. ℭ Secúdo fallit si agatur de extésione fienda de vno correlatiuo ad aliud. qꝛ sil'r est propter nám correlatiuoꝝ. l. ij. ⁊ fi. C. de indi. vidu. tol. ℭ Tertio fallit si agatur de extésione fienda vnius extremi ad aliud extremú quádo talia sunt cóiter in iure equiparata. qꝛ licita est extésio in materia in qua facta est eqparatio vt est glo. in. c. si postqꝫ. in glo. p̄realle. s. e. in vj. secus si ageret de extésione fiéda in alia mã. vt est tex. cú glo. in c. j. ne cle. vel mo. in. vj. ⁊ in. c. lꝫ. s. e. in. vj. de eta. ⁊ q̃. c. j. eo. li. ℭ Quarto fallit qñ agitur de extésione fiéda in dispóne iuꝛ cóis ad casum qui cóp̄rehendit sub verbo etiá exppria significatione ᵉ late tñ sumenda. vt est tex. cú gl. s. ti. j. cle. auditoꝛ. in vbo bñficio. secus esset in dispóne hominis. vt in. c. fin. de preben. iuncto. c. q̃uis. eo. ti. ℭ Quinto fallit qñ casus specificatus in dispóne fuisset expssus gra exépli. vt. l. j. ff. vti possidetis. ⁊. C. e. ti. l. j. cú ibi no. iuncta. l. dáni infecti. in pn. p totum. ff. de dá. infec. ℭ Sexto fallit si lex plata sit in casu fauorabili ⁊ pio. l. illud cú glo. sua. C. de sac. sanc. eccle. ℭ Septio fallit qñ agit de extésione fienda per casum qui hm cóez vsuz loquédi. lꝫ nó ex ppria significatione cóp̄rehédit sub expsso l. libroꝝ. §. ꝙ tñ cassius. ff. de le. iij. ℭ Octauo fallit si alias resultaret absurdus vel absonus intellect⁹ fieret extésio ad casum illú. arg. l. scire oꝫ. §. illud. ff. de excu. tut. ℭ Nono fallit qñ agit de extésione fiéda extremi ad extremú qñ illa extrema cóueniunt in gñali significatione ⁊ tendunt ad eūdé effectú. ⁊ ratio respicit finé seu effectú. qꝛ tunc licita est. vt hac gl. iuncto dicto Pau. ⁊ iuncto dicto Jo. an. s. e. c. fi. ⁊ dr poti⁹ fieri extésio ex méte cóp̄rehésiua ꝗ̃ extésiua in pdictis casibus. vt dixi in cle. j. s. ti. j. pdicta vera qñ verba dispónis sunt certa. Si vero sint dubia ⁊ hm diuersam punctuationé pñt cóp̄rehendere vel non cóp̄rehendere casum. de quo q̃rimus vl'als sunt dubia vel generalia. tunc lꝫ simus in materia penali vel exorbitante licitú est verba gñalia intelligere vt cóp̄rehédant oém casum qui cóp̄rehendi potest ex idétitate rónis. etiam si verba cóiter expssa stricte sumpta non aptantur cuilibet casui sub dispóne cóp̄rehensibili. dūmodo in lata significatione possit adaptari. sic itelligo gl. in. c. j. de tépo. ordi. in. vj. in vbo clericum. ℭ Hec puto vera. lꝫ Bar. aliter sentiat in. l. si con stante. in princi. in. ix. q. pme partis. ff. solu. matri. facit qd ipse no. eo. ti. l. si vo. §. de viro. ⁊ in. l. non dubiú. C. de legi. ⁊. l. oés populi. in materia interpretationis. ff. de iusti. ⁊ iur. vide etiá per Cy. in. l. j. C. que sit lon. cósue. ⁊ glo. in cle. lr̃as. in. ij. glo. ⁊. iij. s. ti. j. ⁊ in cle. ⁊ si pncipalis. in verbo epi. s. ti. j. ⁊ in cle. auditoꝛ. in. ij. ⁊ in. iij. glo. in ver. beneficio. Joan. an. in. c. fi. de cósue. ad fi.

e

38 † Simile conclude qñ ratio est generaliter dicta an licita sit extésio. aut querit in penalibus aut in exorbitátibus. aut in correctorijs. aut in alijs. Quarto casu claꝝ. ꝙ sic. Primo casu aut agit ó pena nullitatꝫ act⁹. aut de alia ⁊ si de alia aut est mera pena ex vtraqꝫ pte ⁊ nó est mera pena. Circa hoc vide Jo. and. in. c. dispédia. de rescrip. in. vj. ⁊ de elec. c. fi. in eo. li. ⁊ Pau. in phemio huius operis. in ver. decetero. ⁊ gl. ⁊ doc. in cle. j. de rescrip. ⁊ éti hac cle. hm Pau. ⁊ Lap. ℭ Glo. inane. querit quid si electio facta ꝯ formá cle. confirmetur per supioꝛem an tenebit. Rñdet ꝙ non. per hác lr̃am que dicit inanem talé electioné. ⁊ ipso iure irritam. ⁊ per ɔñs non potest

non pōt ꝯfirmari.alle.glo.no.in fil'i.per glos. in decre.quā sit
eo.ti.in.vj.Jo.de lig.post Pau.latius hoc ꝓsequit̄.Cōclu
de ex dictis oium ꝙ si fca est ꝯfirmatio ex certa scia a papa.lʒ
ar.decre.ꝓposuit.de ꝯces.prebē.⁊ tūc est potius de nouo da
tio q̄ʒ ꝯfirmatio sic intellige glo.inq̄ʒtū dicit de certa scia pa
pe.in.c.q̄ʒ sit.⁊ Pau.hic.⁊ hoc verū siue peccet electio in iur̄
positiuo vt hic siue in iure nāli.hoc est in ꝯsensu.lʒ aliqui in
hoc distiguāt.nā lʒ nō possit facē ꝙ ꝯsensus qui nō iteruenit
interuenerit quo ad essentiaʒ facti.pōt tm̄ hoc facere quo ad
iuris effectū qꝛ pōt tale ius ītroducere q̄le foret ītroductuʒ si
electio valida p̄cessisset.nā de nihilo pōt facere aliq̄d. de hoc
de spon.is qui.C.de rei vxo.act.l.vna.Si vō est facta non ex
certa scia non lʒ ar.c.inter dilectos de fi.instru. Si vō sit fa
cta per iferiorē a papa.⁊ tūc si electio peccabat in iure natura
li non tenet ꝯfirmatio.per no.in.c.ꝙ sicut ꝑ Inno.⁊ Cōpo.
⁊ ibi etiā per Jo.de lig.Si vō peccabat in defectu iuris po
sitiui.tunc glo.in.c.q̄ʒ sit.pꝛealle.⁊ hic.in.c.j.de postula.p̄la.
tenet.ꝙ non vʒ.Archi.ꝯ.s̄.eo.si cui.in.vj.⁊ hoc puto veruʒ.
qꝛ snia in istis beneficialibus transit in rem iudicatā ad pꝛe
iudiciū partis.s̄.eo.cum dilecti.ad fi.vnde non pōt amplius
defectus iuris positiui obijci.forte tm̄ iudex ex officio vel ad
partis denunciationem posset inquirere an canonice fuisset
electus.ar.no.de rescriptis.ꝯstitutus.⁊ eo.tit.ad audiētiā ⁊c̄.
¶ Glo.religiosus.querit an procedat ēt in nouitio. Rn̄det
ꝙ sic.alleg.s̄.eo.nullus.cū ibi no.in vlti.glos.lib.vj.quinimo
procedit etiā in mendicantibus.qꝛ littera generaliter loq̄tur
qd̄ tamē dicit glo.intelligendū saluo casu cle.vt ꝓfessores de
reg.⁊.c.quorūdam.s̄.eo.in.vj.qꝛ eo casu quo eligunt̄ seruata
forma huius clemē.non dʒ esse electio in discordia.vt ibi ⁊c̄.

39 ¶ † An religiosus possit esse rector scholarium.dic si ꝙ sta
tutum vel consuetudo id disponit seruatur si nihil disponit.
¶ Si est mēdicans ⁊ in discordia nō pōt.dic aut est diuersi
tas pro maiori parte laycorū ⁊ pro maiori parte clericoꝝ se
cularium.aut pro maiori parte religiosoꝝ aliquorū q̄ʒ sue re
ligionis.⁊ hoc vltīo casu tm̄ pōt eē.arg.no.ꝑ Bar. in.l.fi.ff.
de collegi.illici.⁊ hui⁹ cle.⁊ qꝛ h̄ casu nō est cura aīaꝝ sʒ tpa
liū.fa.qd̄ no.in cle.qꝛ ꝯtingit in ver.secularibus.de re.do.⁊c̄.

40 ¶ † Glo.secularis.querit an religiosus possit eligi in p̄latū
ecclesie secularis.Rn̄det glo.p̄mo b̄m quosdā ꝙ non mouē
tur isti.qꝛ ex quo tex.ꝑmittit ꝙ eligi possit in ep̄m ecclesie se
cularis.ergo a ꝯ̄rio dat̄ intelligi ꝙ ad p̄laturā inferiorē eccle
sie secularis eligi nō possit.ar.decre.nōne.de p̄sum.cū si. glo.
lʒ ꝯ̄riū.Mouet̄ p̄mo qꝛ hic solū ꝓhibet eligi in p̄latū eccle
sie regularis diuerse religionis ꝓfessionis vel habitus.pʒ ex
p̄ncipio ibi.in eisdē monasterijs focient̄.ergo in pꝛelatū eccle
sie secularis potest eligi.⁊ sic ille tex. a contrario hoc pꝛobat.

41 ¶ † Secūdo qꝛ de iure antiquo hoc erat permissum.vt pro
batur.lv.dis.priscis.lviij.dis.c.j.xvj.q.doctos.cum multis ca
pitulis ibidē.⁊ de sta.mo.ꝙ dei timorē. cum ergo hoc nō re
periatur correctū stabimus illi antiquo iuri.ar.s̄.eo.cū expe
diat in.vj.nō ob.qd̄ hic dꝛ de seculari ecclesia ad quā religio
sus potest in ep̄m eligi.⁊ sic a ꝯ̄rio vꝛ ꝙ secus sit in alia pꝛela
tura ecclesie secularis.qꝛ dicit glo.hic incidēter. hic est dictū
in singulari.qꝛ p̄ncipaliter intendebatur pꝛestari de regulari.
a vt seq̄tur in lr̄a. [a] ideo non dʒ sumi argumentū a ꝯ̄rio illius
incidētis dicti.qꝛ v̄ba incidēter pꝛolata nō disponūt.de pri.si
papa.in.vj.facit qd̄ no.C.de epis.⁊ cle.in.l.ꝯuenticula.vl' b̄m
Pau.ne quis crederet pꝛohibitū.per.c.nullus.s̄.e.in.vj.qd̄
pro parte.hic corrigit̄ credens ipsum in toto corrigi b̄m eū.
vel dic tertio ꝙ nō dʒ sumi argumentū a ꝯ̄rio ad correctionē
iurium.s̄.eo.publicatio.cuʒ ibi notatis.p̄terea b̄m do. Anto.
ꝑtātiue nō dispositiue ista v̄ba sunt ꝓlata.vt est dictū iō dispō
nem nō ampliant.ar.no.in cle.j.j.de pꝛebē.⁊ hoc dicit gl.sibi
placere in ecclesijs secularib⁹ nō collegiatis. qꝛ ad illas pōt
religiosus eligi in p̄latū.⁊ de hoc est nimis dubiū.Sʒ dubiū
maius.est nūq̄d idē sit in ecclesijs secularib⁹ collegiatꝭ vꝛ ꝙ
sic.b̄m glo.alle.no.ꝑ Ber.de sta.mo.c.j.in fi.j.glo.⁊.c. ꝙ dei
timorē.⁊ qd̄ no.Jo.lxxviij.di.c.ij.lxiiij.di.quorūdā.xvj.q.vij.

42 in noua.¶ † In ꝯ̄riū alle.no.ꝑ Hosti.in decre.ꝙ dei timo
rē.vbi ipse lʒ ꝙ monachus nō possit hꝛe p̄positurā vel deca
natū ecclesie secularis.nisi h̄ fiat ꝑꝑ necessitatē cure aiarum.
Pro h̄ alle.gl.ū.qꝛ disparitas habit⁹ ipedit trāsitū p̄latiōis.
s̊ illū multo forti⁹ ipedit diuersitas habit⁹ ⁊ religiōis q̄ adest
hoc casu qꝛ diuersus est habit⁹ diuersa religio ab habitu ⁊ re
ligione clerici secularis.⁊ potissime vꝛ h̄ ꝓhibitū in collegio
clericoꝝ sil' viuētiū.qꝛ in illis potissime viget rō cle. posita in
p̄n.qꝛ qn̄qꝫ fingunt̄ ꝓuilegijs religiosoꝝ.de vi.⁊ ho.cle.c.qm̄
⁊ no.xvj.q.j.in decia.vnde in eis vꝛ idē qd̄ in religiosis di

43 uerse religionis vel habit⁹ ⁊c̄.¶ † Glo.finaliter dicit ꝙ hoc
egeret decisione papali.tm̄ inclinat ꝙ idē sit in ecclesijs secu
laribus collegiatis.qd̄ in non collegiatis mouet̄ qꝛ vt dictū
est cle.ista vr̄ solū ꝓhibere transitū pꝛelatiōis qui fit in mona
sterijs.vt pʒ in p̄n.ibi in eisdē monasterijs.nisi forte dicat gl.
dicas verbū monasterijs exponi pro ecclesijs. sicut in simili.
xvj.q.vij.nemini.sed certe hec esset ipꝛopꝛia expositio.ar.c.ij.
de cōsue.⁊ de sup.negli.p̄la.grandi. in.vj. Non ob.pꝛedicte
decisioni qd̄ dictū est.qꝛ si habit⁹ disparitas tm̄ ⁊c̄. qꝛ pōt di
ci b̄m glo.ꝙ hic non est habit⁹ disparitas qꝛ clerici seculares
non habēt certum habitū.qd̄ ꝓbat qꝛ in iure non est exp̄ssum
de colore vel forma.sʒ ꝑ talia vel alterū eoꝝ dʒ habitū discer
ni ⁊ distingui.vt.j.de regula.eos qui.ergo ⁊c.Unde lʒ certa
forma ⁊ certi colores sint in eis ꝓhibiti de vi.⁊ ho.cler.c.qm̄
s̄.e.clerici.non ꝑ hoc sequit̄ ꝙ certus sit habitus p̄fixus ipsi
clerico seculari. Fatetur tm̄ gl. ꝙ late loq̄ndo pōt dici certus
habit⁹ clericoꝝ secularium.s.qui sit hōest⁹ ⁊ eis ꝯueniēs.nec
eis ꝓhibitus.sicut in simili dicimus habitū laycalē illū q cō
uenit laycis.fa.de sen.excō.si iudex.in.vj.⁊ per hoc pʒ.ꝙ ha
bitus religiosoꝝ est ēt ꝯueniens clerico seculari.⁊ sic nō dicū

44 tur esse disparis habit⁹.¶ † Ex his remanet gl.in ꝯclusiōe
ꝙ in ecclesijs secularib⁹ nō collegiatis ⁊ ēt in collegiatis.li
cet i hoc h̄o sit magis dubiū [b] p̄fici potest religiosus. lʒ dicat
egere declaratiōe cuʒ gl.ꝯcor. Pau. qui tm̄ dicit ꝙ forte Ho
sti.in.c.dei timorē.nō intellexit de dignitate pꝛincipali q̄ sem
per est curata respectu collegij.⁊ sic semꝑ subesset cā dispēsa
tionis.sʒ de inferiore in quo posset rō dispensationis cessare
quasi ꝑ hoc velit rn̄dere ad dcm̄ Hostiē. Lap.vero hic dicit
ꝙ illa cura collegij nō est illa cura de qua iura loquūtur vidē
tur enim intelligi de cura parrochianoꝝ.alle.s̄.e.statutū.i.vj.
alle.ēt qꝛ in ista ⁊ non in pꝛima exercetur offm̄ p̄dicandi ⁊ ad
talem p̄laturaʒ bene posset religiosus eligi sicut ad curatā ec
clesiam non colligiatam pōt eligi pro ⁊ꝯ.fa.qd̄ scripsit Lap.
de p̄ben.cum in illis.in.vj.vbi dicit videndū pꝛo hoc.qꝛ si cu
ra collegij suffecisset debuisset idistincte permitti religiosos
transire ad p̄laturā alterius collegij religiosi. nisi dicas ꝙ ibi
est maior diuersitas q̄ habit⁹ secularis pōt dici nō diuersus

45 ab habitu regulari.¶ † Item vita religiosi pōt dici non cō
uenire ēt seculari.lʒ non eꝯ.⁊ pro opi. Lap.facit qꝛ hec ratio
c cle. [c] lʒ quo ad v̄ba non videat̄ locū hꝛe in secularib⁹ eccle
sijs tm̄ eius mens locū hʒ. Ideo impꝛopꝛiari dʒ verbū mona
sterijs.ex quo dispō est lata. Ste.hoc nō attingit in gl.sʒ dicit
ꝙ monachus nō pōt effici p̄latus canonicorū regularium. ⁊
per hoc dicit appꝛobatā opi. Hostiē. ⁊ repꝛobat opi. Hug.⁊
sequacium de qua.lviij.di.c.ij.⁊.lxxiiij.di.quorundā. Ber.lʒ
cum glos. Mathe.lʒ ꝯ glos.in ecclesia seculari collegiata.de
quo remittit ad decre.p̄terea.de p̄ben.⁊ de vi.⁊ ho.cleri.de⁹
qui.ʒenʒe.ēt b̄m do. Anto. vꝛ velle ꝯ glo.s.ꝙ possit eligi solū
in ep̄m ecclesie secularis non ad aliā pꝛelaturā ecclesie secu
laris dicēs ꝙ in ep̄o est sp̄ale qꝛ in ei⁹ vacatione est mai⁹ p̄icu
lum.ꝑꝑ multa que ei incūbunt plusq̄ʒ alijs.s̄.eo. trāsmissam
⁊ de exces.p̄la.attendētibus.iō vt tanto p̄iculo succurrat̄ ex
pedit cito fieri ep̄os.hinc est ꝙ ēt sunt a iure in multis pꝛiui
legiati.de sen.excō.qꝛ p̄iculosuʒ.in.vj. de offi. deleg.c.ij.e.li.
Idem Archi. recitando de p̄ben.cum singula.in.vj.velle vr̄
ꝙ cōiter teneat̄ opi.glos. ⁊ credo ꝙ illa seruaret̄ in pꝛactica.

46 ¶ † Tamē pro clariori euidētia dn̄s noster hic clare exordi
tur mām querēdo q̄d iuris ante cle. ¶ Secūdo quid post. ⁊
ponit opi.de q̄bus in.c.ꝙ dei timorem. In quibus finaliter
cōcludit cum glo.ꝙ ep̄alem dignitatem secularis ecclesie po
test eligi monachus. Item ad p̄laturā ecclesie secularis col
d legiate qꝛ illa non pōt esse sine cura collegij. [d] Ad ecclesiam
parrochialē curatā non collegiatā pōt similiter eligi de iure
cōi dispēsatiue tm̄ ꝯ regulas alias iuris ꝑꝑ dissolutionē voti
obediētie ⁊ voti paupꝛtatis ⁊ extra claustruʒ vacationem.que
oia monacho repugnāt.facit decre.nihil.ad fi.s̄.e. vbi de isto
iure dispēsatiuo absqꝫ hoīs facto.de iusticia tm̄ pꝛomotionis
eē dicit ꝙ fiat ex cā necia.vt qn̄ nō sunt idonei seclares.xxvj.

a ¶ Jō nō dʒ sūmi arg. Adde glos. in.l.j.C. qn̄ nō pe. par.i glos.j.in.iij. lectu. ⁊ ibi doct.

b ¶ Pꝛefici potest religiosus. Adde do. abb. in.c.nō ē in fi.col.deuoto. vide etiā ea que habētur per do. Abb.in.c.ꝯ monachis de pꝛeben.

c ¶ Licet quo ad v̄ba. Adde bn̄ facere qd̄ not. Bar.ꝑ illū tex.in.l.scire oʒ.§.aiiō in p̄mo notabili.ff. de excu.tu.alexā. ꝯsilio.cxvj. col.iij. post me. in scd̄o volu.⁊ in cōsilio.ccccij. col.iiij.in fi. in.iiij.volu.

d ¶ Ad ecclesiaʒ. Adde do.abb. in.c.qd̄ dei in.ij.col. ex de pꝛebē.

a ¶ De rectoria. Adde Fede. de se. in consil. cx. 7 d. abb. in. c. de zenodochijs i fi. col. extra de resti. domi.

b ¶ Quod lz ostõ. Adde glos. fi. in c. cognoscẽtes 7 ibi do. abb. 7 doct. ex de cõstit.

c ¶ No. p. mo. Adde do. abb. i. c. atsi clerici co. lũ. viij. circa medium de iudi. Alex. in osi. cxxj. i iij. col. in. ij. vo. 7 alex. in consil. cxlij. col. fi. in pn. i. v. volumi. Quid ẽ opinio. In quo differat opi. 7 snia decla rat gl. j. 7. ij. in. §. respõsa isti. de iu. na. gen. 7 ciui. Ibi nulla est dubitatio. adde bonum tex. i. l. fi. in prin. C. de colla. qõ bñs. Adde bald. in auc. gñalr. C. de epis. 7 cleri. cardi. in cle. ij. 7 mag. d. Jas. in. l. p. perandũ. §. finaũt alterutra in. iij. col. ver. prima est. C. de iudi.

d ¶ Nisi opi. Adde Fely. plene in. c. j. in pe. 7 vlti. col. de osti. Qõ licitũ est. Adde. d. Jas. in l. dedi. la. j. §. si liber in quarto no. tabili. ff. de conditione. ob cau.

q. j. c. j. Itẽ q monachi qui pmouent sint honesti in vita 7 boni predicatores de sta. mo. c. ij. §. porro. s. eo. cũ in cunctis. 7 põt talis esse solus. lz tutius sit q cũ socio sit si haberi põt vt in. c. q dei timorem de quo per Hosti. in summa de sta. mo. §. 47 vtrũ. Ad canonicã aũt vel aliã dignitatẽ nõ pncipalẽ in ecclesia collegiata pmoueri nõ põt. lz glo. arguẽdo teneat õ. de vi. 7 ho. cle. deus qui. 7 de pbẽ. pterea. sm Hug. Hosti. 7 archi. õ. lviij. di. c. ij. 7 de regula. s. eo. Ad ecclesiã vo simplicem vel aliud bñficiũ non curatũ seculare planum est sm oẽs q eligi a nõ põt. † De rectoria hospitalis. dic vt colligit ex cle. q cõtingit. de reli. do. in vbo secularib. 7 vide Archi. xviij. q. ij. quidam. q nõ põt ibi prefici cũ deficiat ibi cura ex ptãte clauiu. 48 ¶ † Querit glo. an econuerso secularis possit eligi in epm ecclesie regularis. dicit q sic. q sic est ecõuerso. 7 q eps recipit monachos ad pfessionẽ de regula. porrectũ. 7 q mona 49 chus tñ qñqz sublit epo. xvj. q. j. qui ve. ¶ † Quero an monachus assumptus ad ecclesiã secularẽ teneat suare regulã. dic vt per Jo. xviij. q. j. c. j. 7 xvj. q. j. c. de mõachis. 7 p Goff. 7 Hosti. in summa. de sta. mo. Dic q ab oi eo ad qõ tenet ex regula si id est incõpassibile vz esse absolutus ab alijs cõpassibilibus non per hoc pz q non est absolutus a voto castitatis nec a voto pauptatis respectu sui ipsius. respectu ti. cui qrit 7 ptãtis admĩstrandi sic. quo ad votũ obedietie secus si ecclesia ad quã trãsit abbati nõ est subiecta. quo ad esuz carniũ nõ est absolut nisi rõne scãdali aliud dicat arg. de sta. mo. recolẽtes. §. j. a delatione habit. nõ est excusat põt tñ ratione scandali se in exteriori appatu oformare cũ illis cũ quib hz viuere. de vi. 7 ho. cle. deus qui. a modo aũt bñficiandi bñ est absolutus. vt no. in. c. de monachis. xvj. q. j. per Jo. facit qõ no. j. de cele. mis. in cle. j. Idẽ vz a ieiunijs 7 vigilijs. vt no. in d. c. iij. Itẽ q pp curã oz sepe extraordinarie comedere 7 sur 50 gere. † Sed an epus religiosus remotus ab epatu possit remanere monach pmi monasterij. dicit q nõ. de quo p Fede. 51 in ope suo. c. v. 7 per Jo. xcij. di. si qui sunt. † Quid si monachus elect ad prochialẽ ecclesiã eoipso exñte eligat ad aliã. an reqrat alicui osensus vt consentire possit. Dic q nõ. qa existens ibi solus est subiect epo cui nõ oino subest obediẽtia monachali. ideo osentire poterit. lz transire nõ possit sine eius licẽtia. sicut nec alius clericus secularis. hoc verum nisi añcessisset ecclesie. q tũc esset in ptãte epi. vt dicit ipse. si vis tenere indistincte q reqrat licentia põt dicere q absolut est ab obediẽtia monachali respectu ecclesie cui preest. nõ respectu alioz. vnde adhuc dz monachus. xvj. q. j. psbyteros. cum ibi no. 7 sic itelligant. xvj. q. j. ne pro cuiuslibet. 7. c. de monachis. 7 xviij. q. j. c. j. vñ reqreret licẽtia abbatis vel saltez epi qui est loco abbatis. vt. d. c. de monachis. An autẽ talis eligi põt ad platurã olim sui monasterij tz q sic q pur manet professus circa tria substantialia regule. vt patet ex predictis.

¶ Quero an osuetudo q añ hãc cle. hẽbat oppositũ ei qõ h disponit sit sublata. Pau. tz q nõ. p hoc iste tex. ibi. decetero. Fatet tñ q post hãc cle. non possit induci velut irrõnalis. q lz fuerit irrõnabilis. tñ post hãc cle. esse nõ põt. de quo plene h p Pau. de vb. sig. abbate. p Jo. and. credo q h nõ pcedat per no. in cle. vt hi qui. in gl. qd de posteris. j. de eta. 7 qli. Nam hic solũ reseruat electionẽ factã. sed osuetudinẽ nõ reseruat. nec aliqd expresse circa illam disponit. Ecõtra intelligitur reprobata ex quo declarat ei irrationabilitas. p. c. j. cũ 52 ibi no. de osti. in. vj. † Quid de electionibus factis post ostõnis datã infra duos mẽses. ante tñ aperturã 7 publicationez eius. 7 anteqz puenirét ad noticiã eligentium. an teneat. dicit Pau. q non. pp decretũ hic appositũ qõ afficit etiã ignorãtes a tpe date. Fatetur tñ cũ sint sine culpa. per oñs erũt sine pena. sed vt dixi nõ valebit electio õ inhibitionẽ huius ostõnis. secus dicit si sola fuisset hic inhibitio sine decreto. all. de rescrip. ibi qui. in. vj. 7 de prebẽ. dudum. 7. c. si apostolice. de concess. preben. c. j. in. vj. 7 sic cõcludit q accessoriũ trahit ad 53 se pncipale. hoc est decretũ ostõnis sm Lap. ¶ † No. bñ q decretũ pape ligat 7 afficit ignorantẽ etiam si de eo in decreto non exprimatur. de quo dic. vt. s. eo. si eo tpe in. vj. Idem no. in reseruatione. De inhibitiõe vo an illa solũ afficiat ignorantẽ. sentit hic Lapus q non. sed dic vt colligit ex cle. j. de 54 iurepa. cum glo. ¶ † No. ẽt ex dicto Pau. b q lz ostõ ante duos mẽses nõ liget ignorãtes ad penã extrinsecam. ligat tñ quoad nullitatẽ actus. Idẽ not. sumpta in phemio. in verbo 55 decetero. † Nungd si eps vult vnire duo loca diuersarum pfessionũ 7 habituũ ita q vtriqz remaneãt sua puilegia salua bona sua. sz hẽant platũ cõez. h poterit. nõ obstãte hec cle. Pau. rñdet distiguẽdo modos vnius. de qb hr ne se. va. c. j. p glo. 7 p Jo. xvj. q. j. 7 tpis. 7 ocludit q nõ fiat vnio talit q vtrinqz remaneat sua puilegia salua. 7 sit diuersitas pfessionũ 7 habituũ q tũc nõ põt hac cle. ob. sed si fiat vnio ofusiua ita q monachus vni sit monachus alteri. tũc sic. q cessat phibitio hui cle. 7 ei rõ. ¶ † Querit vltio Ma. qd si monach vadit ad stuphã vel aliũ locũ sile 7 habitũ dimittit. icidit ne in penã. c. ij. ne cle. vel mo. in. vj. vz q sic. q semp ẽt in lectulo oz retinere habitũ. xxiij. dis. sanctimonialẽ. in vestib qb sem per vsura ẽ. 7. xx. q. j. c. fi. ibi 7 pfessiõis veste seu in lectulo 7c. tz oñũ. dũmodo temerarie nõ deponat. nã in. d. c. j. solũ temeritas põderat. ideo cessante illa cessabit pena. facit cle. j. j. de vi. 7 ho. cle. ibi preterqz ex causa rationabili.

Ne romani electioni.

Diuidit in sex ptes. vt pz ex glos. j. q primo ponit de ptãte cardinaliũ sede va. Scõo de officio camerarij vel penitẽtiarij. Tertio determinat qd cõprehẽdat appellatiõe diocesis. 7 qd si papa morit ex curiã. Quarto determinat qd si cõtingat oẽs cardinales exire oclaue. Quito de exceptiõe censure nõ opponẽde õ cardinales eligẽtes romanũ põtificem. Sexto arctat venire debẽtes existẽtes ex curiaz vt veniãt ẽt lz intellexerint sedẽ vacare. Scõa ibi. eo tñ. tertia ibi sane. qrta c ibi. porro. qnta ibi ceterũ. sexta ibi vez. legã vsqz ad. §. sane. c

1 ¶ † No. primo q ex diuersitate opinionuz surgit dubitatio iudicioz. 7 obfuscatio veritatis. 7 hoc q pbabiliter dubitat 2 in talib. † 7 ponit hic Guil. quid est opinio 7 in quo differt a fide dicens q sciẽtia hz cognitionẽ certã. opinio dubitationem fides mediũ tz. q non hz dubitationẽ nec cognitionem certã. de sum. tri. sup rubrica. vñ dicit q opinio est dubia pticularis arbitratio q a doctore alicui scie auctoritatẽ assumit hec nõ est pponẽda veritati. ideo dicit lex q vbi casus legis est. ibi nulla est dubitatio. C. de fur. ancille. de voto. ex multa vbi aũt est dubiũ. fauendũ est opinioni doctoz. de deci. c. j. 7 si ocordari pñt ocordãde sunt. de restit. spo. lĩas. 7. ff. de dãno isec. l. si finita. §. illud. Alia dicit Jo. de lig. circa fidẽ 7 opionem volẽs dare oĩam iter illa que sunt physica. ideo omitto. Sed aduertendũ q dicit zenze. q opinio doctoz ẽt pbabilis nõ est in scriptis redigẽda nisi ad instructionẽ. de postul. pla. c. j. cũ ibi no. 7 per hoc dicit q bñs pro se opinionẽ doc. in aliquo casu si succũbat excusat ab expẽsis. q iustam fouet cãm litigãdi. de quo de ap. vt dilect. 7. c. cũ spãli. per Inno. 7. ff. de le. ij. qui solidũ. §. ẽt. vnde dicit do. Pe. parcẽdũ iudici qui vnã eligit opi. alle. ff. de re iudi. cũ prolatis. 7 de cõstitu. ne innitaris. Rõ pdictoz est q a iure doctor hz ptãte interpretandi. l. j. C. de legi. 7 ibi no. 7 in. c. j. de postu. pla. iõ eius interpretatio reddit rẽ dubiã cũ sit pbabilis. vt dictis iurib d fa. xj. q. j. §. ex his. cũ ibi no. Nec dicit va d nisi opi. eẽt cõiter reprobata. q tũc fatuus esset iudex qui seqretur eam nec excusaret in sindicatu. insti. de obli. que ex qsi deli. nas. in prin. vbi glo. fa. qõ no. de osti. c. j. in nouella. vnde dicebat do. An. post zenze. q opi. subtilior preferenda est. de ferijs. capellanus. de q de iudi. dilecti. hinc est q licitũ est discipulo qñqz magistrũ reprehendere. ff. de odi. ob cãm. l. dedi. dz tñ si põt potius excusare exẽplo Sabini qui sniam magistri sui Cassij 3 bene excusauit. ff. de arbi. l. qualez 7c. ¶ † Circa pdicta sunt videnda duo. Primo que opinio dz seruari. Scõo an opio excusat ab expẽsis. ¶ Circa primum dic q si cõsuetudo approbat vel lex aliqua ciuilis vel canonica illi standuz est. vt in l. meminisse. ff. de legi. 7 in. c. lz cum ibi de foro cõpe. alias si possunt reduci ad concordiã reduci debẽt. de resti. spo. lĩas. Si non pñt illa que cõis seruãda est. saluo nisi per rationem cui rñdere non possit appareat oppositũ. vt not. in. c. j. de osti. per Jo. an. Si vero nõ appareat que sit cõis illa que validitoribus 7 plurib rationibus iuuat. suãda est. ar. l. fi. C. de edicto di. adri. tol. alias que est benignior. 7 benignior dr que fa uet iuramẽto mrĩmonio libertati testõ 7 religioni. vt in. c. j. cũ ibi no. de cogna. spi. 7. c. fina. de re iudi. vel illa que fauet reo

vt ibi

4 vt ibi. ¶ † Circa scdm dic q si opinio sit cosuetudine approbata vel lege excusat alias no excusat sed in neutru pdictoru apparet & appet que sit cois iuuat. Si vo no apparet que sit cois e dubiu. do. Matthe. tz q illa no excusat zeze. ꝯ. sentit. & Jo. an. & Pe. in. c. vt debitus. de ap. & Spec. in loco ibi posito q vz pcedere si sit opinio moderni doc. & auctetici. qz no est verisile q sine magna rone fuerit motus qd poterit discuti per allegationes. vnde pot qs probabiliter dubitare an poterit sustinere. Na si apparebit illa rone fulcita cui bn rnderi no posset pfereda eet coi opinioni. & qd dixi coez opi. pferendam itellige modernoru & auteticoz. de sum. tri. c. j. ad fi.

5 & ibi per Copo. & Jo. an. ¶ † No. scdo de isto vbo obstaculum qz pprie dz ppetuu vel nullitate actꝰ inducens dilatio re

6 gulariter tpalis dz. ¶ † No. tertio q lex inferioris non tollit lege supioris. de quo de ma. & obe. q sup his qd maxie pcedit. vt hic notater dicit glo. qn inferior hz tanta ptate a supiore. vt in cetu Cardinaliu vacante sede. qz ptas talis causatur a papa per qd vz q caplm vacante sede non possit reuocare constone epi quasi ab eo habeat ptatem fm do. Anto. sz certe Fede. de se. disputauit ꝯrium. vt refert Jo. and. de maio. & obe. c. j. in. vj. nec est veru q ab epo causet ptatem caplz sede vacante. sed a papa vel a iure coi. vt patet ex. c. cum olim. & c.

7 bisqz de maio. & obe. & eo. ti. c. j. in vj. ¶ † No. quarto & aliud est modificare aliud corrigere aliud mutare aliud detrahere aliud dispesare. Corrigi dz qn corrigitur statutu nec alid de nouo loco illius fit. Mutatur qn sublato illo aliud loco eius statuit. Detrahitur qn in parte tollit. Modificat qn temperatur & restringit seu limitatur. Dispensatur qn stante statuto in nullo alterato in aliquo statu pticulari suspeditur. qd not. pro statutarijs habetibus ptatem circa statuta. vide glo. & tex.

8 & de offi. deleg. sup qonum. in prin. ¶ † No. illud vulgatu q ide iuris est de toto quo ad totu. qd est parte quo ad partem.

9 cocor. sunt in glo. ¶ † No. q queda sunt in papa per modu ptatis vt creare cardinales. quedam per modum iurisditio.

10 ¶ † No. ex rone lre. in prin. que gnalis est q inferior a papa etia cetus cardinaliu sede vacante non pot mutare vel corrigere constonem edita a papa. & per hoc dicimꝰ q inferior no rescribit ꝯ legem coem. vnde no posset concedere rescriptus

a in causis plenarijs. [a] vt pcederet summarie. & de plano sine strepitu. & figura iudicij et si sit legatꝰ de latere. vt no. glos. de hereti. c. fi. in. vj. Ide in alijs qui hnt ptate ab iperio. l. forma C. de offi. prefec. preto. orietis. ide putat do. Ant. in antianis vel potibus. qz hoc esset absorbere ius alterius q tollere solius pncipis est. ad hoc de offi. deleg. sup qonum. & ide putat in psilio populi. nisi esset populus liber. & hret regalia. qz talia sunt pncipi reseruata. vel dicit q forte posset quoad piudicium eoru. arg. l. oes populi. ff. de iusti. & iu. hoc credo statuedo per. d. l. facit. l. veditor. §. si ꝯstat. ff. coia predio. sed rescribendo vz secus. fa. qd hz in. l. iij. §. plane. ff. qd vi aut clā. An aut inferior possit tollere facultate appelladi. vide in. d. c. sup qonum. & de iureiur. veniētes. & per Bar. ff. a quibus appellare non lz. l. j. & ff. de aqua. plu. arc. l. fi. & in. l. omnes populi.

11 ¶ † No. q vacante sede papali cetus cardinaliu non succedit in potestate aut iurisditione pape. nisi quatenus apparet expressum & sic est approbata opi. glos. de scis. c. j. in. vj.

12 ¶ † No. q iferior a papa no dispesat ꝯ pciliu. ad hoc coiter allegat. vide glo. s. eo. cu dilecti. & quod no. de fi. pres. c. pe. & de preben. c. exposuisti. per Joan. and. post Hostien. & c.

13 ¶ † In v. eo tn. [b] No. q limitata cā limitatu parit effectuz.

b qz ptas data cardinalibꝰ in surrogādo & creādo camerariu & penitētiariu no pducit effectu. nisi tpale ad tps vacatiois. co-

14 cor. l. ita aut. in pn. ff. de admi. tu. ¶ † No. q aliqn dz surro-

15 gari loco alterꝰ id qd vltra numeru ponit & c. ¶ † In versic. sane. No. differentiam inter districtum & territorium & quelibet ciuitas hz districtum & territorium fm do. Anto. contra etiam posset hic colligi per dictione seu. que no. idetitatez in

16 substātia. de postu. prela. bone. i. in glo. [c] ¶ † No. appellatio

c ne districtꝰ non copz ehēdi vltra limites diocesis fm do. Ant. hic tame facit cotra. qz vz hic speciale dum dicit hoc casu.

17 ¶ † No. tertio q res alibi destinata no vz esse vbi nālr e. sz in loco vbi est destinata. Ex quo no. q in positiuis quantu ad dispone ad rem vel quo ad ius qd surgit ex re res vz esse potius vbi est locus destinatus q̄ vbi est locus naturalis rei. ad

18 hoc. ff. de here. isti. l. ex fcō. §. veruz & c. ¶ † Ex ver. porro. no. vnum casuz in quo clerici subijciūtur laycis. aliquos habes.

19 xxiij. q. v. principes. fm Pau. & c. ¶ † Ex ver. veruz no duo remedia ad puidendu cuicuq negocio. s. dei adiutorium cuz

20 spe in deo & solicitudo opationis. i fi. ¶ † No. ho q citatio p decessoris arctat citatu ad compendu coraz successore. & sic i stantia incohoata cum pdecessore trasit ad successorem in iurisditiōe adeo q trasit et effectus citatiōis in tm q no e necessa

21 ria noua citatio. ¶ † Circa prin. cle. qro an papa possit facere constoe p quā sibi sit licitum eligere successorem. Jo. q no lxxix. di. si trāsitus. quā quis possit cuz cardinalibus delibera re. no. viij. q. j. c. j. §. ex his. & sup electione facienda constoe facere. vt hic probat. & xxiij. di. in noie dni. lxiij. di. adrianus. dum tn de ꝯsensu cardinaliu quoru e eligere. vt ibi no. Arch. fm Pau. vide. c. moyses. vij. q. j. fm do. An. q dcm est ex cosensu cardinalium credo veru ex honestate no ex necessitate

22 p. c. significasti. s. e. & d cle. no resi. ex gestis. cu ibi no. ¶ † Secūdo qro an eps possit statuere q canonici teneātur aliquem extrisecus ad electioez vocare vel aliud in electiōe seruare. dic q no. qz no potest statuere ꝯ cōcilium generale. vel ꝯ ius saltem in piudiciuz alterius nisi illi de quoz piudicio agitur ꝯsentiāt. vel pntes sint & taceant. vt no. Hosti. de loca. c. ij. qd vltimu de taciturnitate no est veru. per not. in regula is qui ta

23 cet. & l. filiussa. §. iuitꝰ. ff. de pcu. & c. ¶ † Tertio qro an cetꝰ cardinalium possit restituere fame. vz q no. vt hic. In ꝯrium qz senatus pot. l. j. §. de qua. ff. de posthu. ergo & cetꝰ cardina lium qui illi equipatur. vt no. Inno. in. c. cum se. de re iudi. & xvj. q. j. ecclesia. & xcvj. di. Constatinus non ob. cle. qz intellige q nihil pot eoz que sunt iurisditiōis ꝯtentiose sed voluntarie sic. tutius tn est tenere cotra. fm Ber. do. An. dicit q si cetus cardinaliu hoc no pot ex sua ptate viuente papa pcedit dcm Ber. q non poterit se. va. sed si tenes q possint viuēte papa. vt vz sentire Inn. in. loco palle. tuc poterit etiā eo mortuo qz ea que competunt cardinalibꝰ vi pprie ptatis no negant hic cardinalibus mortuo papa. ¶ No. glos. hic in v.

24 ptinere. ¶ † Quarto quero an cardiales i ecclesijs suis habeātur loco epoz. dic si sunt epi habent loco epoz quo ad iurisditionalia & q ad epalia vel quo ad iurisditionalia tm de q de ma. & obe. his q. & c. cu olim. de cap. mo. cu dilectꝰ. p hoc qz hnt sub se capellanos. vt dictis. c. quos nulla ecclesia inferior epali de iure coi hz. vt no. Inno. in. d. c. cum dilectus.

25 ¶ † Quinto tractat hic aliqui de potestate vicarij pape & de ptate rectoris vrbis non est instandu. qz modicum vtile est.

26 ¶ † Sexto qd si p terra ecclesie vel euidēti piculo cetꝰ cardinaliu vult dare legatu vnu ex cardinalibꝰ no ꝯsentiente an possit coge. dic q dari non pot inuitꝰ ne voce sua priuet. & qa par in parez no hz imperiu sz dici posset oppositu qz vtilitas publica prefereda est. & qz cardinaliuz cetus maior est quolibet cardinali. ar. no. de offi. ordi. irrefragabili. & de sup. negli. pla. c. pe. in. vj. voles dari posset no tn eet gnalis legatꝰ. sed solu in actu illo viuēte. s. eo. vbi piculu. fm Pau. in ver. sane tractat hic. an locus sit de substatia electionis de quo. s. e. cu terra. vbi dicit q non lz honestum sit seruare locu consuetu. Item an possit fieri in loco interdicto de quo. s. eo. licet qz dicitur q sic. & spale in electione pape. s. eo. vbi periculu in. vj.

27 ¶ † Quero an appellatione diocesis coprehendat ciuitas. dic eꝯ q appellatiōe ciuitatz no coprehedit diocesis. xij. q. ij.

28 c. fi. ff. de arbi. si cu dies. §. si arbit. ¶ † Appellatiōe vo diocesis regulari coprehedit ciuitas. Fallit in rescriptis ad lites vel ad hnficia. lz paulꝰ in hoc vltio hic ꝯ glo. teneat. fa. de re. pmu. c. j. in. vj. & de eta. & qua. accepimꝰ. & vide Bart. ff. de

39 vbo. sig. l. ij. ¶ † Quid si eps morit in certo loco diocesis. & ibi vult sepeliri. vt in monasterio monachoruz an ecclesia cathedralis poterit petere canonicam suam. videt q non. quia tota diocesis est sub parrochia episcopi. & ibi debet sepeliri

30 nisi aliud disponat. ¶ † Nam ibi habet domiciliu. de testa. requisisti. vij. q. j. scire. de priuile. c. j. fm Bar. qd est notadu. Idem dici posset de rectore ecclesie vel pore vel plato vl canonico. qz ipsa ecclesia in eu sustinet sacramentoz onus & sic

31 debet habere canonicam. ¶ † An opponi posset exceptio symonie cotra cardinales. dicit q non etiā si notoria sit. j. q. j. sis. qz excōmunicatus dicit hereticus. lz percutiens clericu

a ¶ Ut pcederet. ad. de panor. in c. j. in. j. notabili. de re. scrip. q dic q glo. in. d. c. fi. de hiti. in vj. est per petuo menti teneda. & illa gl. reputatur singularz hz alex. in ꝯsi. cexj. in cipie. pspectis his i. j. colum. circa me. & in. iij. col. in fin. in ij. volu.

b ¶ No. q limitata cā. Adde tex. i l. age cu geminiano. C. de trās. & ibi do. Jas. i. ij. notabili fe. ly. in. c. ceterum. in. iiij. col. & i. c. cu ordine i. ij. colu. de rescrip. in qui bus loc. ponit plchras deci. p istaz regulam.

c ¶ No. appellatiōe districti. Ad. de Felv. in c. rodulphꝰ in. v. colu. in pn. ex de rescri. vbi ponit an districtus copzehēdat et mare. & i fi. eius dē col. poit qd sit diocesis. & an appellatōe diocesis copzehēdat ciuitas. Eti col. x. i fi. & i col. xj. in fi. & in col. x. i fi. & i col. vij. i pn. & in col. vxij. circa me. ponit qd dicat districtꝰ & vn an differat a diocesi vel a comitatu. & an appellatiōe districtꝰ copzehēdat ciuitas.

a ¶ Infe- riorem. Qđ iferior pos- sit tollē. l. su perioris vi. de Bal. i. l. rescripta. in iiij. col. C. de pci. ipe. off. gl. et doct. in c. ex frequē tib⁹. extra ð insti. et fely. in. c. cum ac- cessissent. in iiij. col. in fi. ex de consti.

b ¶ Posse creare. An aūt papa sic pōt creare cardinalem possit et sol⁹ deponē car dinalē. glos. sentit ꝙ sic. et ibi Imol. et do. Abb. in. c. ij. ex de ele. nō resi.

c ¶ In cō- cordia. Ad- de glo. in. c. cupientes. §. ad hec. in v̄. concorden. de elec. i. vj. glos. fi. i. c. j. de maiori. et obe. Et plu- ra adducit. do. Alex. in l. iurisgētiū. §. fi. i. iij. no- tabi. ff. ð pa. vbi dicit idē de v̄bo vna- nimiter et fe ly. in. c. non pōt i vj. col. ex ð re iudi.

d ¶ Ubi casus mor- tis. Adde do. Abb. in c. sup lr̄is. i iiij. col. in fi. extra de re- scrip. vbi di cit ꝙ nō sub tiliter aduer tens multū miratur de casu illi⁹. c. susceptum.

excōmunicatum incidat in canonem secus si hereticū. de quo constet. vt no. Inno. de sentē. excōmu. sac. fm Guil. et zenze.
¶ Ad hoc qꝛ electo in papā non pōt opponi exceptio hr̄sis. lꝫ de illa possit accusari. fm Inno. s. eo licet glos. ibi contra.
¶ Glo. iferiorē allegat ꝯcor. et no. ipsaꝫ hic. et hoc maxie et c.
¶ Glo. tollit opponit de nota. in fi. de off. archipresbyteri.
¶ Secundo hic vult tollere legem superiorum ibi per pene adiectionem iuuare qđ potest. nec etiam hoc prohibetur et c.
¶ Glo. centū opponit ꝙ imo ꝯgregatio cardinaliū alr̄ ap pellet. s. gremiū vel collegiū. vt. xxiij. in noie dn̄i. et c. j. de scis mati. Fatet tn̄ ꝙ pro eodē in effectu supponunt dicta noia.
32 ¶ † Scđo querit an cardinales habeant ius collegij. an vo censeant vt singuli remittit ad notata de iudeis ad liberandā in ver. sacrosancte. et ibi cōcludit ꝙ sic. pro hoc alle. ꝙ vulga. riter appellatur collegium. vt etiam tetigit hic in glo. igit et c. arg. de spon. c. ex litteris. et. §. est et aliud. insti. de donatio.
¶ Itē qꝛ hꝫ arcā cōem quo ad buitia cōia et camerariū spālē loco sindici qui oblata eq̄liter diuidit iter eos. et simul etiam cōgregant ad tractatus totius mūdi expediēdos. et est adeo vnitū cū papa. ꝙ cum ipso vnū et idē est. qui fil. sint legi. p ve-
33 nerabilem. §. sunt aūt. ¶ † Glo. modificari. et glo. dispēsari q̄ runt quid sit modificatio et quid dispensatio. responde vt in eis. quia modificatio sapit diminutionem. de verbo. sig. c. pe.
¶ Dispensatio est qn̄ stante dispōne superioris in aliq̄ casu particulari dispensatur de etate et qualitate. c. j. in vj. et c.
¶ Glo. nō ꝯsonā oppo. ꝙ imo cetus cardinaliū succedit in ptāte papali mortuo papa. qꝛ sic videm⁹ in alijs collegijs. de maio. et obe. his q̄ ergo et c. ¶ Scđo qꝛ non est verisil'e filium dei voluisse mortuo papa suum gregem esse sine pastore. vel ecclesiā sine sponso. ¶ Rn̄det glos. pp hoc olim erant opi. et Hosti. pp predicta tenebat ꝯrium eius qđ hic deciditur. sed opinio eius hic reprobat. et in decretali. vbi piculuꝫ. s. eo. in vj. lꝫ ab illa excusari possit. et ab ista qꝛ eas non vidit. Nō ob- stant ꝯtra. et pmo primū. qꝛ illud in alijs capitulis. qꝛ hoc eis pmittit. hic vero expresse prohibet. vt patent hic et. d. c. vbi.
¶ Non ob. scđm. qa sponsus rector pastor et caput ecclesie est christus mortuo papa. vn̄ lꝫ deficiat vicarius non deficit pncipalis. vnde ꝯcludit ꝙ opi. Hostiē. nō est bona. imo ex ea seq̄ret magnū absurdū. vꝫ ꝙ nō esset necesse nec vtile ecclesie eligi papam. ex quo cetus cardinaliū hr̄et vicarium christi ꝙ non esset expediens nec vtile ecclesie dei. facit de cōces. pbē. qꝛ diuersitatē in parte decisa et c. ¶ Glo. reprobamus oppo. de no. s. eo. licet. vbi cetus cardinaliū vr̄ posse tollere ꝯciliuꝫ. c. lꝫ de euitanda. Solu. aliud est querere nunq̄d pōt tollere illud conciliū vel aliud. dicendū ꝙ non. ¶ Aliud est querere nunq̄d possit cetus cardinalium disponere ꝙ noiatus a plu- ribus in scrutinio sit papa. et dico ꝙ sic. qꝛ hoc non est tolle- re cōcilium. c. lꝫ de euitanda. qꝛ illud concilium met talē ordi nationē approbat cū dicit nisi maior cōcordia iteruenerit. vn̄ in dicto casu cū videat noiatus ab oibus ille qui a pluribus noiatur pcedente tali ordinatione merito tꝫ electio nec dr̄ ꝯ formā dicte decre. lꝫ. et ita ibi tenet Hostiē. Cōpo. et Goffre.
b ¶ Glos. potestatis oppo. de noxa. lxxix. dist. nullus el. ij. vbi notat cetū cardinaliū [b] posse creare cardinalē. Dic ibi poni tur opi. Io. que hic reprobatur. nec ob. ꝙ potest creare papā qđ est plus. et per ꝯn̄s debet posse creare cardinalem qđ est minus. qꝛ nō sequitur. ¶ Nam et capitulum creat episcopū et tamē non confert beneficia ad collationē epi tantū spectā tia. ne se. vac. c. illa. ¶ Glo. pertinenter ponderat litterā que loquitur solū de pertinentibus ad papā. per hoc infert ꝙ hic non impedit cetus expedire que al's ei cōpetunt. tetigi aliq̄d
34 sup tex. in. q. illa an cetus possit restituere fame et c. ¶ † Glo. camerariuꝫ querit quale seu qđ sit officium camerarij. dicit ꝙ eius officium est. qꝛ ad eū spectat tpalia pauperibus erogāre vt no. Io. viij. q. j. c. j. hodie vero dicit glo. ꝙ est magnū in cu ria officium et exercet iurisdictionē ꝯtra oēs debētes camere. et ad hoc et hꝫ auditorē quē et poterit hr̄e sede vac. ar. hui⁹ l'fe. Fatetur tn̄ ꝙ pēdēte ꝓuisiōe faciēda de eligēdo in papā car dinales nil debent hr̄e ab eo. s. eo. vbi piculum. §. ꝓuisionis.
35 ¶ † Glo. maiorē querit de itellectu l'ie. Rn̄det ꝙ intellectus l'ie est qđ officiū penitentiarij maioris qui solet esse cardinalis vel aliquoꝝ iferiorꝫ nō expirat morte pape. Fatet tn̄ ꝙ penitē tiari⁹ maior si ē cardialis n̄ poterit p se offiīi exercere tpe ꝓui

sionis cum debeat esse inclusus conclaui cuꝫ alijs. lꝫ si vellet renūciare voti vel voto stādo extra possit illo tali officio vt fe cit quidam do. castellanus. vt dicit glo. Rō pdecōꝝ est. qꝛ in ꝯclaui nulli dꝫ patere aditus. s. e. vbi sꝫ vbi aditur iudex vbi est opus aditu. de testi. cōstitutus. el. ij. ergo multofortiꝰ ad pe nitentiariū. pōt tamē stare extra vt dixi. qꝛ cuilibet est licitū iu-
36 ri suo renūciare. de regula. ad apostolicā. ꝯcordāt. ¶ † Glo. expirare oppo. de no. s. ti. j. cle. auditor. vbi vr̄ ꝙ camerarius et auditor camere hēant ptātē delegatā. et per ꝯn̄s dꝫ expira- re morte pape. ar. s. de offi. dele. lꝫ. So. glo. si teneam⁹ ꝙ pdi- cti hēant ordiariā. vt tꝫ Spec. ti. iij. §. j. et ibidē dicit de mare- scalco. nō ob. ꝯ. qꝛ talis ptās nō expirat morte pcedētis. s. de offi. delega. c. ij. in vj. ¶ Si tenem⁹ ꝙ hēat delegataꝫ tunc dic ꝙ hoc sit spāle. alle. sil'e. s. de here. in fidei fauorē li. vj. Fatet tn̄ glo. ꝙ de marescalco hic nihil dr̄ in tex. isto. Ratio pōt eē spālis periculū aiarum qđ cōtinue iminet. ne se. va. c. j. in fin.
¶ Glo. cetus oppo. ꝙ imo maior pars cetus sufficiat ad sub rogandū numerū penitentiarioꝝ. l. ꝙ maior. ff. ad muni. glo. fatetur vnde supplet hunc tex. per illū. hoc tn̄ intelligit veruꝫ qn̄ agit de suppletione fienda. j. numerū sed si de fiēda vltra numerū dicit ꝙ requiruntur oēs in plena concordia consen tire et sic itelligit tex. huius ver. eo tn̄ in fi. et sic ille ver. si hoc eidem et c. etiam refertur ad solum proximū casuꝫ. quādo agit
37 de subrogatione vltra numerū. ¶ † No. ex ista glo. ꝙ deter- minatio in fine posita determinās duo determinabilia refert ad proximū tm̄. de quo per Bar. in. l. ptor. §. est dn̄a. ff. vi bo. rap. zenze. tꝫ ꝙ ad vtrūqꝫ referatur per. c. vbi. §. idē. s. e. i. vj. vbi que sunt grauis preiudicij. debent concorditer fieri. tene
38 glo. qꝛ in dubio tutius est illā tenere. ¶ † Not. scđo ex gl. ꝙ
c illud dr̄ fieri [c] in cōcordia qđ fit ab oib⁹ al's vno solo ꝯdicen te non dr̄ fieri in cōcordia. hoc credo verū si ius signāter req̄- rit concorditer fieri alias satis pōt dici cōcorditer fieri qđ fit a maiori parte. sic intelligo glo. s. e. vbi piculū. §. idē in verbo singulis. Idem in glo. in ver. cōcorditer. lꝫ glos. aliter sentiat
39 de re iudi. nō pōt. ¶ † Glo. si hoc querit q̄d si nullo deficiē- te ex numero penitētiarioꝝ cetus cōcorditer vult prouidere pro ampliori an possit glo. inclinat ꝙ non. qꝛ hoc nō est pmis- sum eis. ergo hoc non pn̄t cuꝫ sola permissa pn̄t cardinales se. va. hoc aūt demū pmittitur deficiēte numero igit et c. zēze. tenet cōtra. s. ꝙ imo poterit ex causa pter periculū animarū puta veniente ad curiā magna multitudine populi cui nō pōt satisfacere numerus ꝯsuetus penitētiariorū. mouet. qꝛ ꝯcor- diter magno piculo occurrenti et in casu nō exp̄sso pn̄t ꝓui- dere. vt. s. e. vbi. §. idē. sed nullū est maius piculū piculo aia- rum. C. de sacrosanc. eccle. l. sancimus. igitur et c. pro hoc litte ra hec cum dicit expedire videbitur et c. et hoc videtur veri⁹.
¶ Glo. moriēte. q̄rit an ver. sane pcedat papa cedēte. dicit ꝙ sic. qꝛ quo ad sedē hr̄ pro mortuo. vij. q. j. §. ecce. Item est eadē ratio. s. fauor ꝓuisionis ecclesie dei. ¶ Nec ob de re-
d scrip. c. susceptū. in. vj. qꝛ ibi ibi impetratiōe ad bn̄ficia [d] vbi casus mortis non comprehendit casum cessionis. qꝛ ille sunt ambitiose et restringēde. hic in iuris dispōne vbi de nulla ipe tratione agit. ¶ No. ex hoc limitationē ad. c. susceptum et c.
¶ Glo. diocesim querit de rōne q̄re plus ponderat diocesis q̄ districtus. Rn̄det ꝙ ideo qꝛ diocesis de facili nō variatur districtus sic. qn̄qꝫ per cōcessionē impialem. qn̄qꝫ per occupa tionem principatuum vel ciuitatū. ideo potius ispici dꝫ dio- cesis. Nam ad mutabilitates tpales et rerum tpalium nō de- cet statum ecclesiaꝝ mutari. de relig. do. c. j. Ex istis infert glo. ꝙ si papa morit apud castrū nonātulane vl' bason q̄ loca sunt district⁹ bonon̄. qꝛ tn̄ sunt de diocesi Mutin̄. fiat electio pape in ciuitate Mutin̄. et ibi icludi debēt cardiales p hanc litterā.
¶ Sed ꝯ pdicta oppo. glo. qꝛ vr̄ imo ꝙ melius fuisset pōde- rari territoriū vel districtum proprie sumendo quā diocesim.
¶ Nam in dicto casu qn̄ papa moraret in castro nonātulane vel bason regens ciuitatem Mutin̄. non poterit cogere car- dinales et eos includere in ciuitate Mutin̄. ex quo nō distri- git territoriū dictoꝝ castroꝝ vbi erant cardinales. Rn̄det gl. ꝙ cardinales se debēt offerre et sic sperandū est ꝙ hoc faciāt qđ contingit de facili. quādo saltem aliqui hoc faciant vn̄ per cōsequens verisimile est ꝙ alij seq̄tur ne perdant vocē suā sicut videmus de facto fieri. ¶ Preterea dicit glos. poterit esse locus remissioni. vt si vnus iudex alium iuuet. iuxta not.
de offi.

de offi.ordi.c.j.in cle.pastoralis de re iud.⁊ per hoc p₃ ꝙ nõ ob.cõtrariu₃. ¶ Ideo autẽ plus ponderauit diocesim ppea que dicta sunt que nõ distinguunt̃ per ciuitates aliquas. sed per singulares dominos qui non rñdebant ciuitatibus. vñ nõ poterant cõprehendi bene tunc sub verbis.c. vbi periculum ꝙ loquitur qñ in districtu vel territorio ciuitatis morit̃ papa. vñ ⁊ alia loca cõprehendant̃ que l₃ nõ sint in districtu ciuitatis sunt tñ de dioceſi. iõ accepit territoriũ pro dioceſi.
40 ¶ † No. bene istã gloſ. ſm dñm Pet. ꝙ loca exẽpta l₃ non ſint in dioceſi ſunt tñ de dioceſi. alle. ſimile. qđ no. de reſcrip. ſi pp lib.vj. ¶ Certe hoc nõ dicit glo. nec facit dr̃iam inter in ⁊ de. ſed facit dr̃iam inter diſtrictum ⁊ dioceſim. dicẽs ꝙ talia loca nõ ſunt ꝺ diſtrictu vl̃ territorio ciuitatis. ſunt tñ de dioceſi. ⁊ gl. loquit̃ nedũ de locis exẽptis. ſ₃ ẽt de locis de facto
41 non obedientibus ciuitati ⁊c. ¶ † Glo. hoc caſu oppo.[a] ꝙ territoriũ ⁊ diſtrictus dicatur omne id qđ per ciuitatẽ terret̃ ⁊ diſtringit̃ vt.l. pupillus. §. territoriũ. ff. de ver. ſig. Sol. gl. lr̃a hec ſolu. ꝺ dñ dicit hoc caſu. q₃ ſpãle eſt hoc caſu ꝙ ſumatur pro dioceſi ẽt ſi ſit locus qui per ciuitatẽ nõ diſtringat̃ regulariter ⁊ ſm ꝓpriã ſignificatione₃ ſumit̃ vt ẽ in cõtrario. hic ergo territoriũ ſumit̃ pro dioceſi. alle. gl. ſimile i.c.j.xvj. q.j. ſimiliter dicit ꝙ parrochia. qñq₃ ponitur pro dioceſi late ſumendo parrochiã. qñq₃ regio ſimiliter late ſumendo. alle. fura que in ea patent ſimiliter eꝫ. qñq₃ dioceſis improprie
42 ponitur pro parrochia. de pecu. cle.c.ij.cũ ibi no. ¶ † Ex p̃dictis ergo habes quid proprie cõprehendat̃ appellatione diſtrictus vel territorij. q₃ cõprehendit̃ oĩs locus inter fines ciuitatis vbi magiſtratus ciuitatis põt terrere ⁊ diſtringere. vt.d.§. territoriũ. idem hoc t₃ Lau. dicẽs ꝙ eſt ꝓprie locus ſubiectus ad crimina vel exceſſus puniendum. de pba. l₃ in prin. Idẽ zenze. q₃ dicit ꝙ qñq₃ largius ſumit̃. ſ. p loco matrimo. lxiij. diſ. ego Lu. aliqđ p Inn. de fo. cõpe. cũ cõtingat. ¶ Per predicta determinat hic Pau. ꝙ ſi ſtatuto imponat̃ pena aliqua de ciuitate vl̃ dioceſi bladũ extrahẽdi nõ cõprehendent̃ diſtrictuales. ¶ Ad hoc Ioã. de lig. q₃ ſtatuta ſunt ſtricti iuris. ⁊ ſic reſtringẽda. ff. de ver. obl. l. qcqđ. ideo ſtricte ſumet̃ nomẽ dioceſis. vt differat a diſtrictu. pro hoc ẽt facit iſte tex. per locũ a ſpãli. q₃ ſi ſpãle eſt hoc caſu ꝙ appellatione territorij ⁊ diſtrictus contineatur dioceſis ergo ⁊ in alijs. ſecus facit ad p̃dicta de reg. iur. in penis in.vj. ¶ Videte credo dictũ Pau. verũ qñ diſtrictualis eſt de loco q diſtringit̃ per ciuitatẽ nõ tñ eſt de dioceſi. ſ₃ cũ ex ꝓprio ſignificato dioceſis oẽ₃ locũ ẽt exemptũ in ſe cõprehendat credo
b ꝙ talis cõtineret̃ ſub pena ſtatuti.[b] ¶ † Quid aũt cõpre-
43 hendat̃ appellatione cõitatus. remittit Paul. ad no. xxiij q. viij. ſi vobis. vbi dr̃ ꝙ cõitatus dr̃ curia principis aliter tñ ſumitur in vulgari vt videtis v₃ pro territorio ſubiecto ciuitati in quo maioribus oneribus ſubijciuntur ibi exñtes ꝗ̃ illi q ſunt de ciuitate vel de cõtinentibus edificijs. ar. l. qui in cõti-
44 nentibus. ff. de ver. ſig. fa. l.j. cũ ibi no. ff. ad munici. ¶ † Ex p̃dictis hẽs ꝙ aliud eſt dioceſis. aliud territoriũ. aliud diſtrictus. ⁊ aliud cõitatus. hoc vltimũ nõ credo veru₃. ¶ Nam ſm ꝓpriam ſignificationẽ vt dixi diſtrictus cõprehẽdit oẽm locũ qui per ciuitatẽ diſtringit̃ ſiue cõitatus ſit ſiue nõ. ⁊ ſimiliter territoriũ hic bonoñ. h₃ ciuitatẽ guardiã ⁊ cõitatũ. Imo le hñt diſtrictũ ciuitatẽ ⁊ cõitatu₃. An aũt aliud ſit territoriũ aliud diſtrictũ. vĩ ꝙ nõ q₃ hic ponit̃ dictio ſeu que diſtringit tm̃ verba ⁊ non ſenſu₃. C. de in litẽ iur. l. ad protegendũ. ⁊. ꝺ. de poſtu. p̃la. bone. primo ad fi. gl. põt dici ꝙ de iure latior ſit ſignificatio diſtrictus ꝗ̃ territorij q₃ territoriũ ſolũ ꝯcernit vniuerſitate₃ agrorũ ſubiectorũ ciuitati. d. §. territorium. S₃ diſtrictus poſſet etiã cõprehendere ciuitatẽ vel caſtrum ſubditũ alteri ciuitati. Bart. in. l. pupillus. §. territoriũ. ſentit ide₃ ẽt in territorio. ¶ Per p̃dicta p₃ ꝙ caſtrũ liberũ intra fines ciuitatis non eſt de diſtrictu vel territorio eius. licet de dioceſi eſſe poſſit ꝙ eſt clarũ ſi ſit liberũ q₃ exemptũ. Ide₃ ſi de facto ſubtraxit ſẽ ab obedientia. vt ſentit gl. precedens in
45 verbo dioceſis quicquid hic ſenſerit do. Pe. ⁊c. ¶ † Glo. vacare not. ꝙ inſpiciendus eſt primus ſtatus alleg. ſimile de muliere vidua que denominat̃ a dignitate prioris mariti donec alteri nubat. fa. pro hoc ꝙ ideo d₃ inſpici primus ſtatus q₃ ad illũ reuerſura eſt. ergo ⁊c. de le. ij. queſitu₃. ⁊. l. debitor. ff. de pigno. Per que concludit ꝙ ponderãdus eſt habitus

ſine actu. alle. ſimile. ꝺ. de ſum. tri. c. vno. in fi. vñ dicit zenze. ꝗ̃ vbi eſt curia vĩ eſſe papa. xciij. di. legimus circa fi. nec attẽdit̃ ꝗ̃tũ diſtet l₃ alibi ſit in.c. pñti. de prebẽ. in.vj. in.§. ſacro.
46 ¶ † Glo. omnes. querit quid ſi aliqui vel vnus tm̃ remaneret dic ꝙ in illum vel in illos reſideret ius eligendi. ſicut in vno reſidet ius collegij ex negligẽtia vel delicto aliorum. de poſtu. p̃la. gratũ. cũ ibi no. ⁊ ꝓbatur in. §. ſane. in decre. vbi
47 ꝺ. eo. ¶ † Sed querit gloſ. quid ſi omnes cardinales eſſent mortui. glo. remittit ad no. per ſe. poſt Hoſti. j. ꝺ. eo. l₃. ibi dicit Hoſtien. imaginandum ꝙ deo diſponente non occurret talis caſus ꝙ omnes mortui ſint. ſi tñ occurreret dicit ꝙ electio ſpectaret vel ad conciliu₃ generale vel ad clerum romanũ. ⁊ hoc ſm vĩ equius pp difficultatẽ ⁊ morã que adhiberetur in cõgregatione multitudinis iõ vt euitet̃ piculu₃ vacationis ⁊ more in tanta dignitate ꝙ eſſet maximũ vĩ equius
48 ꝙ ad clerũ romanũ ſpectet. ar. palle. decre. l₃. ¶ † Gloſ. cõpellant. querit qđ ſi aliqui exeant cõclauem. aliqui nõ qđ erit dicit gl. ꝙ p̃ſidens tali territorio vbi eſt cõclauis d₃ cõpellere remanẽtes in territorio vt intrẽt cõclauem ⁊ eos includere ſm formã. c. vbi piculũ ⁊ put ibi dĩ ipſis nõ exiſtentibus. ¶ S₃ an illi ſoli poterint eligere. gl. nõ apit clare. ſentit tñ ꝙ ius eligendi remanet penes remanentes in territorio. alij ſe priuabunt. Guil. hic recitat alios dicere ꝙ exeũtes reintrare preciſe cõpellunt̃ q₃ hic nõ excuſant̃ qn cõpellant̃ niſi ꝓpter duos caſus. ſ. infirmitatis ⁊ debilitatis. Iõ cũ nõ ſimus i altero caſuu₃ p̃dictoꝝ cõpellent̃ intrare ẽt ſi vellẽt voci ſue re
c nũciare p hoc[c] q₃ forte ſi intrabũt trahent alios in ſuã pte₃ de elec. bone. ij. ⁊. c. ſicut finaliter tñ Guil. t₃ gl. p.c. vbi. §. ſane. ꝺ. e. vbi vĩ caſus q exp̃ſſe hic nõ corrigit̃. ergo ⁊c. ar. ꝺ. eo. cum expediat. Pro hoc facit ſm zenze. q₃ quãto pauciores erunt intrantes tanto citius cõcordabunt̃ vt in. §. ſe. ⁊ q₃ nullus inuitus cogendus eſt eligere. ſ₃ h₃ poſſe voci ſue renunciare. ꝺ. e. ti. in cãis. ⁊ de regul. ad apoſtolicã. ¶ Itẽ q₃ ſi inuitus intraret poſſet magis turbare electionẽ ꝗ̃ illi ꝓficere. Nõ ob. iſte tex. q₃ hic duo caſus ſolũ excipiunt̃ qñ oẽs cardinales exeũt. quo caſu nõ eſt rõ quare vnus magis ꝗ̃ alius cõpellat̃. ſecus ergo vbi nõ oẽs exeũt. ¶ Itẽ iſtis duob⁹ caſibus addẽdus eſt tertius qñ. ſ. aliq volũt intrare. aliqui non qui caſus colligit̃ ex. d. §. ſane. q vt hic dixi aperte nõ eſt correctus. igit̃ ⁊c. p ſubaudituũ ⁊ tacitũ intellectũ non d₃ colligi. iuxta not ꝺ. eod. cupientes. §. ꝙ ſi per viginti. in gloſ. in.vj.
49 ¶ † Quero ſcđo quid ſi nulli remanent in conclaui. ⁊ oẽs exeunt territorium loci vbi eſt cõclauis quid erit faciendu₃. Dic ꝙ locus erit remiſſioni vel p̃ſumẽdũ eſt veriſimiliter ꝙ aliqui veniẽt quos alij ſequent̃ ne voce ſua pueñt vt vidiſtis
50 ꝺ. eo. in glo. iuſtũ. in vbo dioceſis in fi. ¶ † Quero tertio qđ ſi oẽs exiuerunt cõclauẽ tñ remanẽt in territorio vbi d₃ fieri electio. ⁊ aliqui reintrãt citius cõclauem ꝗ̃ alij an ſtati₃ reintrantes poterint eligere. glo. dicit ꝙ planu₃ eſt ꝙ ſic ſi alij nõ hñt iuſtã cãm quare nõ reintrẽt a principio aũt debent qñ in
51 trant alios per. x. dies expectare. ꝺ. e. vbi. ¶ † S₃ iuxta hoc q̃rit glo. quid ſi alij non reintrãtes hñt iuſtam cãm. vt q₃ timent mortẽ. vel aliam ſtragem put allegabat̃ poſt mortẽ Clemẽtis nec eſt aliquis dñs ita potens q poſſit ſecuritatẽ ipſis p̃ſtare put ẽt de fcõ dicebatur. vnde ſi nolũt intrare ocã de cã quantũcũq₃ compellant̃ quid erit fiendũ. ⁊ ſi reuocet̃ in dubiũ de iuſticia met⁹ quis cognoſcet ⁊ quis erit iudex cõpetẽs i hoc diſſentiẽdo. dicit glo. ꝙ iſta ħ nõ decidũtur. forte q₃ nõ erant puiſa per auctore₃ huius cõpillationis. vñ adhuc egebũt ⁊ egent prouiſione ⁊ deciſione. ⁊ ſic viuĩ glo. nõ decidit dicere poteſtis ſm Guili. ꝙ ſi dñs tpalis nõ eſt potẽs p ſe p̃ſtare ſecuritatẽ[d] debebit inuocare auxiliũ vel brachiũ vicinoꝝ dñoꝝ.
d alle. xxiij. q. ij. dominius. ⁊. C. de iudi. ꝓpandum. §. ſi autem. ⁊ de treu ⁊ pa. c.j. Quis aũt cognoſcet ꝺ iuſticia met⁹ dicit ꝙ i dubio ille dñs tpalis loci vbi d₃ fieri electio ex ptãte ſibi tradita a iure per decre. vbi piculũ. §. pterea. ꝺ. e. ſm Guil. hoc poſſet ꝓcedere ſi metus ñ ſurgeret a fcõ domini tpalis loci. alias hoc dcm̃ ꝓcederet. ar. l.j. C. ne quis in cã ſua. do. Ant. dicit ꝙ hoc ꝓcedere poſſet ante electiõem fcãm. ſ₃ gl. loqt̃ de fcã in qua dicit ꝙ non eſt remediu₃ dare ꝙ nemo põt iudicare de fcõ pape. ⁊ ex hoc no. glo. iſtam cõtra illos q dicũt hodie poſſe cõgregari cõcilium in factis pape ⁊ egeret hoc deciſione. Aduerte q₃ qcqđ dixerit do. An. glo. loquit̃ ꝺ ele-

a ¶ Dõ territoriũ. quid ſit territoriũ hẽs gl. in.c. ſi qs epoꝝ. xvj. q. v. bal. i rubꝛ. q̃ ſint rega. fely. in c. rodulph⁹. in. xj. col. de reſcri. ale. in d. §. territoriũ. ⁊ alex. in cõſi. lxxxviij. incip. qm̃ oẽ datũ i fi. col.

b ¶ Quid autẽ. Quid ſit cõitatus põit. d. abb. in.c. veniẽs i. iij. notabili ꝺ p̃ſcri. ⁊ fely. plene i.c. rodulphus. in. xiij. col. ꝺ reſcript. vbi ẽt ponit an dicat̃ comes ſine comitatu. Et an comitatiuoꝝ appellatiõe veniat ciues ponit fely. i d.c. rodulphus. in. ix. colum. in fi.

c ¶ Q₃ forte. Addõ tex. i. l. ſi in tres ff. de arbi.

d ¶ Debebit inuocare. Addõ bo. gl. i. l. vj. §. j. ff. ſi quis in ius vocan. non ie.

ctione fienda.et sic non probat id ad qd allegatur.et contra dictuz suuz facit.xxiij.q.v.principes.vbi seculares pñt compellere clericos in casu scismatis.dicere potestis saluando eū q ibi qñ cōstat q faciūt scisma.sed hic nō cōstat q Ro. pontifex faciat scisma immo cōiter reputat verus papa.eēt tñ equuz satis q posset cogi cōciliū cōuocari ne intāto scismate ecclesia dei vigeret.q sentiebat hoc do. Pet.per palle.c. princeps.
52 tū ibi no.† Ex pdictis cōclude q si locus eēt tutus clarū est quō fiendū.Si vero nō est tutus et metus surgat a facto alterius q̄ dñi tpalis loci vbi dz fieri electio.dicēdū est vt.s.Si vero ab alio pcedit.tūc dic q oēs debent concordare de alio loco tuto.alle.lxxxix.di.si quis pecuniā.nec sunt tunc cōpellendi in loco nō tuto intrare qz hec dñia dū dicit de cōpulsio ne ciuiliter intelligendū est nisi iusta cā interueniat.ar.l. sicut ff.de serui.et l.fi.ff.q satis.cogā.et l.pe.ff.de exhi.rei. ᵃ ¶ Nō enim tenent se piculo exponere.s.vt lit.nō cōtest.accedēs facit qd no.Inn.s.e. bone.j.de no.op.nū.c.ij. Quid autem si nullus vult intrare conclaue cessante iusta cā.dicūt quidā q oēs sunt priuati.vt in.§.sane.s.e.vbi piculū.in.vj.tene cōtra hm Hosti.qz ille.§.loquit vbi aliqui intrant et aliqui non. de quo.s.e.lz in verbo nullatenus etc. ¶ Glos.incursuri querit an ciuitas ēt incurrat penā.de qua in.c. vbi periculū.§.ciuitas.s.e.in.vj.in casu istius.§.dicit q sic.qz illa est ēt pena dñi
53 et rectoris ciuitatis. ¶ † No. q lz hec materia sit penalis tū late vr fieri interptatio.et hoc id fit.qz hec decre.venit ad interpretationē.d.c.vbi periculū.id ibi dicta repetita hic intelligunt.ar.no.j.eo.in cle.statutū etc. In.§.ceterū in gl.ceterū. querit nūquid procedit text. ēt si sit exceptio excōicatiōis vel suspēsionis notorie.vt de tali cōcernēte psonas eligētiū cardinaliū nō possit obijci contra electū a duabus ptibus. Rñdet q sic.et hoc vult lra dū dicit cuiuslibet et in hoc appro.opi. Jo. et Cōpost. Sz obuiat q alij cōicando talibus peccāt.de sen. excō.nuper.ergo dz posse de tali excōicatiōe vel suspēsione obijci. Rñdet q immo nō peccant.qz faciūt iuris auctoritate q remouet oēm exceptionē.alle.l.seruus.§.si quis riuū.ff. de riuis. Pro hoc ēt qz in casu necessitatis licitū est excōicato cōicare.de sen.excō.si vero.sed maior necessitas eē nō pōt q̄ carētia vicarij Jesu christi.xxij.dist.omnes. ergo.etc. et q dictum est de electione facta vt contra illam nō possit de tali exceptione obijci.idez dicendū de faciēda vt contra eligētes nō possit obijci. ¶ Et de hoc vltimo proprie loquitur littera. Cōtra pdicta tñ facit.s.e.vbi periculū in.vj. vbi admittitur exceptio interdicti.Dic ibi est exceptio interdicti respectu loci hic respectu persone. Ratio diuersitatis est. qz ex interdicto loci non surgit dissentio.secus in exceptione interdicto loci non surgit dissentio.secus in exceptione interdicti persone. facit
54 qd hr.s.eo.indēnitatibus.§.vt autem.in.vj. ¶ † Glo.verū opponit qz ex quo mortuus est iudex corā quo quis tenebat cōparere nō arctet ad cōparēdū.immo si nō venit dz remitti pena.ff.si qs in ius vo.nō ierit.l.iij.soluit gl. q olim erant de hoc opiniones.qz qdā tenebāt qd hoc decidit.vt Garsias. et Jo.mo.s.eo.cupientes.mouebant.qz iurisditio sede vacāte remanet penes collegiū cardinaliū. Hec tñ rōe ē improbata. s.e.in prin.ad.d.l.ij.dicebāt q ibi nō dr q nō teneat cōparere.lz si non cōparet pena dz remitti.Archi. vero ibi tenebat cōtra decisionez hic positā in casu decre.cupiētes.et hoc pp verbū corā nobis ibi positū.Jo.an.nō tetigit decre. cupientes qz de equitate videbatur vera opi. Archi.de rigore opi. Bart.qz videbat astringi ex eo. qz omni die poterat creari papa et ipse qui venire debebat non poterat diuinare an eēt creatus vel nō. Oz qcqd sit vr hic decisum q vr cōparere q lz sit rigorosum tendit tñ ad expeditionez causarū. et pp hoc forte nō vtit vbo declaramus sz vbo statuimus. ᵇ ¶ † No.
55 de verbo statuimus.idē no.s.ti.j.c.fi.in gl.fi.in prin.et no.intellectū.l.ij.ff.si quis in ius vo.nō ie.idē.s.c.cupiētes.§. q si
56 per viginti etc.† Gl.oratiōis de materia oratiōis remittit ad cle.si dñm.vbi plene no.per Archi.de immu.cle.decet.in.vj. in verbo oratiōis et cur orēt ad deū.hr p eūdē.xxiij.q.iiij.ob
57 tineri.† Gl.quacūqz oppo.et vr q citatus ad curiā nō teneatur ire vel mittere papa mortuo.sz requirit noua citatio successoris.s.de acc.lz.et qd ibi no.in ver.accessissent.fo.gl.oliz de hoc erāt opi.et Hosti.tenebat contra eius q hic decidit.sz eius opi.reprobat hic zenze.dicit q opi. Hosti.pōt saluari i alio

a ¶ Nō.n. Adde hū facere qcitat in locū nōtutuz nō tenet cōparē bart. i.l.recusare. §.fi.ff.ad trebel.gl. in.c. cōis.xxiij.d. ale. in.l.ij.§. si qs in iudicio.ff. si qs cautio.et ias. i.d.l.ij.§.pe. in fi.col. bo. tex.i cle. pastoralis .§. nunqd autē j.de re iudi.

b ¶ No.de vbo statuimus. Adde de significatiōe vbi statuere gl.i.c. latuimus. de of.dele.i.vj. gl.in.c.vt litigātes i gl. ij.de offi. or. in.vj.gl.i.c. j.qrta dic.o. abb.i.c. venerabilis.in ij.colū.extra de iudi.

c ¶ Not.pmo.adobal. in.l.j.C. de re.cre. bar.i extrauag.ad repri.i.v.summarie. in.ij. col. Et ias.i rubri.C. qui admit. in.ij. col.ver. itez ex alio.

d ¶ Nota ar. adō bar. et doc.i.l.iij. §.ptorait.ff. de dā.infec. bal.i.l.ppe. rādū.§. sig. dē i.iij. col. C.de iudi.et feli.i.c.cū sit romana i.v. colum.extra de appel.

iudice q̄ in papa citāte. Cōclude q si citatio est facta ab inferiore a papa nō trāsit effectus citationis in successorē.vt.l. mortuo.ff.de iudi.l.neratius.ff.de reg.iur.et.iij.q.ix. caueāt. et ibi per Archi. Aduertēdū tñ est q si pdecessor incipit citare lz nō citauerit pemptorie sufficit q successor cōpleat nec arctatur ad faciendū iteratō tres citatiōes si due erūt facte vel vnā pemptoriā sz sufficit q factis duabus faciam vnam. Si autē cōpleuisset pdecessor oēs numerū citationū vl amonuerit pemptorie opz successorē vnā facere citationez nō exigit tñ q sit pemptoria.l.et post.ff.de iudi.no.xxiij.q.iiij.de illicita et in Spec.de cita.§.sequit.v.sz nunqd notorius.et se. Per pdicta dicit Archi.v.q.iij.si egrotās. q si delegatus qui cognouit de cā citauerit pemptorie ad sniam audiēdā et postea alteri cōmittat snie plationē is cui cōmittit iterato citare dz ff.de iudi.l.edictū et idē no.p gl.et Bart. in.l.cōsentaneū.C. quō et qñ iud.Si vero citatio fit a papa.et tūc si fuerit exprssuz nomē ppriū in citatione nō arctāt quo ad successorē.facit qd no.gl.post Arch.in verbo verū.Si vero sub noie dignitatis tūc trāsit in successorē vt hic nec exigit alia citatio.sic vr sentire Hostiē.in.d.c.lz.per qd temperat hanc cle. Idē hm do. Ant.si dictū fuit cōpareas corā nobis.p tex.et gl.de rescrip. si gratiose in.vj.et.e.tit.lras.intelligo idē.s.qñ nomen ppriuz fuit exprssuz.certe hoc vr contra gl.in.v.verū si aūt nomē ppriū et appellatiuū eēt exprssum inspiceret forte q pcederet. arg.ff.de stip.ser.l. si seruus cōis.vel dicendū eēt vt colligit ex not.c. qm Abb.de offi.dele. ¶ Glo. mittere.querit de exemplis q sunt isti q arctant ire ad curiā. Rñdet ponēdo exempla per decre.cupiētes.s.e.in.vj.et similia. Jo.de imol.

Causam electionis.

Diuiditur in quinqz partes:quia primo ponitur formam per quā appellatio dz intimari appellato. vt causa beneficialis ad curiaz deuoluat. Scdo,puidet qñ appellat vl ipsius spālis pcurator nō pōt hri. Tertio,puidet qñ nō pōt fieri intimatio pp metū appellati vl suor. Quarto diciat intimatio nez alr factā. Quinto prrogat hūc moduz intimādi ad alios. scdā ibi q forsan.tertia ibi.vex.qrta ibi intimet.qnta ibi idez
c quoqz. ᶜ ¶ † No.pmo q idē statuit ō occasiōe et depēdē
1 tibus ab aliquo q de ipso pncipali q facit cle.ij. de iudi. cū ibi no.p bar.ff.ō ali.le.l.solēt.facit.l.nō dubiū.C.de legi.qñqz sec.ff.de pecu.l.eo tpe.sz ibi id qz ius pōderat cāz primā et
2 immediatā post remotā. ¶ † No.ar.q in appellatiōe sicut et in alijs actibus iudicialibus vr exigi ptis pñtia.vel q ps sit citata.vel saltē q appellatio sit intimata pōt ēt induci in contrariū q̄tū ad validitatē appellatiōis.qz hic vr reqri citatio et intimatio ad hoc q cā sit in curia nō quo ad validitatē appellationis. ¶ No.tertiū casum i quo reqrit spāle mādatū ō quo
3 de pcu.qui ad agēdū.in.vj. ¶ † No.sciētiā pcuratoris specialis nocere dño in generali.dic secus vbi reqrit spāle mādatū.in alijs nocet si hz generale cū libera.ff.de tributo.l.iij.
4 in pn.cū gl. ¶ † No.q vbi ē dies et pena admittit qñqz purgatio more iure dz pmittente exprsse maxime in penis legali
5 bus. ¶ † No.ar.pmo citādū dñz si inueniri pōt.Secundo loco pcuratorē.de quo p Cy.et Bar.C.vñ vi.l.meminerint et p Inn.in.c.fi.de eo q mit.in pos.et p gl.de do.et cōtu. cām.
6 ¶ † No.q cū cā agitat p pcuratorē actus q fit pōst sniam pōt fieri cū dño ēt nō citato pcuratore.sec in actib añ sniaz no.Bar.ff.de re iudi.l.furioso.q hū no.Et no.casum in quo nō expirat offm pcuratoris post sniaz qn valeat actus gest cū eo.ex quo colligi pōt regula q offm pcurator durat vsqz ad actū appellatiōis interposite p se vel paliū et cuiuscūqz so
d lemnitas psecutiue ad eā.et sic ampliat officiū pcuratoris. ᵈ
7 ¶ † No.ar.q nō pōt fieri citatio ad domū nisi vbi dñs vel pcurator inueniri nō pōt.de dolo et cōtu.c.fi. et de eo qui mit. in pos.c.fi.et.d.l.meminerint.et ponderādū est q ad actū huius intimationis fiende ad domū vr ponderari absentia dñi et pcuratoris.ideo sit cautus aduocatus practicās hāc cle. vt faciat fieri discussionem pcuratoris sicut dñi. alr si possit reperiri pcurator lz nō dñs nō valeret si fieret ad domum.
8 ¶ † No.ad quā domū dz citari si dñs et pcurator nō pōt reperiri.qz in illa in qua habitat cōiter vel habitare psueuit. id sit cautus notari vt hoc exprimat quō eo pñte fcā est ad domū in qua

9 in qua cōiter habitare cōsueuit. ¶ † No. bene ex hac decre. intellectū pluriū glos. in tit. de do. et contu. et de eo qui mit. in pos. que dicunt qđ sufficit mittere ad ecclesiā. qz debent intelligi qñ dñs vel ꝓcurator cōmode haberi nō pñt. et no. in qua ecclesia dz fieri. qz in ecclesia cathedrali et in ecclesia bñficij si est qđ de bñficio. Et pondera qđ dz publicari et publice ad ostiū figi. et nota ēt qđ qñ fit ad domū nihilominus dz fieri ad
10 ecclesiā. ¶ † Ex ver. verū nota practicā qñ nō pōt ꝓcedi pp potentiā aduersarij. qz dz sic publicari qđ verisimilr transire possit ad noticiā citati vel ꝓcuratoris etc. ¶ Ex ver. intimatio nota qđ hec intimatio vr solū exigi pp finē deuolutionis cāe. per qđ apparet qđ appellatio nō infringit quo ad alios effectus valebit ergo quo ad hūc finē et possit extra curiā delegari. de quo in glo. [a] ¶ † No. regulā qđ vbi denunciatio vel
11 intimatio requirit solū ad finē certiorandi nō est necessaria si aliter quis sit certus. ad hoc qđ no. de empt. et ven. c. fi. et in Spec. de emp. et ven. circa prin. et ibi per Jo. an. de offi. dele. prudentiā. de rescript. sciscitatus. Et aduerte qđ vt tollat necessitas intimandi opz qđ scientia sit plena. et qđ veniat .j. tps .j. qđ dz fieri intimatio cuius loco subrogat noie alterius dz
12 fieri. .j. idē tps. † Pro euidentia pmitte casum. c. j. s. eo. l. vj. et c. cupiētes ad cuius determinationē venit hec cle. qz causa beneficiali ad curiā deuoluta per viā appellatiōis dz ps arripere iter .j. mensem a die appellationis seu obiectionis. et si iter arripuerit et venerit ad curiā expectata altera parte p xx. dies a die aduentus postea procedi poterit in principali negocio non obstāte alterius partis absentia. et hoc in cāis beneficialibus minoribus in cathedralibus vero et regularibus seruāda sunt tpa decre. cupiētes. qz post cōcessuz pētitū dat mēsis ad iter arripiēdū. et post illū mēsem hñt tps arbitrarium bm distantiaz locorū et post tempus arbitrarium. xx.
13 dies. † Scđo pmitte qđ cā dupliciter pōt eē cā in curia. vno mō vt ibi tractet. alio mō vt extra curiā delegetur. primuz fit in beneficialibus. bm regulariter in alijs nisi expsse ex dispositione pape aliud cōtingat. et vide in decisione rote conclusio
14 ne. cccxxj. et c. xiij. etc. † Quero an ad hoc vt cā sit in curia vltra intimationē de qua hic oporteat ꝓbari qđ appellatio sit ex cā legittima interposita. dic qđ sic. qz quo ad veritatē et iusticiaz appellatiōis nil immutat hec cle. Jđo dz ꝓbari ex cā legittima appellatū. nisi appellās obtulisset se paratū ꝓbare iuxta decr. interposita. de app. que tñ oblatio nil opat in extraiudicialibus appellatiōis. vt ibi no. et s. e. cū inter canōicos et c. cū nobis olim. Nec vera appellāte ꝓsequēte appellationez. sz appellato ꝓsequēte [b] an ipse appellatus hēat necesse docere de iusticia appellatiōis. Cōpost. qđ nō. s. e. statuimus lib. vj. qđ fatet Pau. in appellatiōe. ad papā q est iudex. oiuz ix. q. iij. cuncta. vñ in eo nō est defectus iurisdictiōis. Interposita vero ad inferiorē idē si detulit appellatiōi. ar. de app. cū appellationibus in. vj. Si nō detulit vel appellatum est extra iudiciū tūc si appellatus petit ꝓnūciari male appellatū non curanduz de iustificatione appellatiōis ēt respectu forme qz tendit ad illā impugnandā. ar. de natu. ex libe. ven. c. j. Si vo petit procedi in principali quasi appellatio detulerit negocium ad superiorē. tūc hoc nō potest nisi probet appellationem talem fuisse que detulerit negocium. et sic qđ fuerit .j. tps legittimū et ex cā legittima interposita. de appella. romana. §. cuz autē et §. se. in. vj. facit de rescript. cū dilecta. et qđ not. in Spec. de appel. §. de officio. ver. pone bm Paul. ¶ Nō tñ erit necesse ꝓbare intimationē factā bm formā hmōi. vt dicit glo. in verbo deuolutā in fi. ¶ Ratio qz illa requirit in fauorem appellati nō in eius odiū bm do. Ant. qđ dixit Pau. de papa nō credo verū. qz lz sit iudex oium si adeat p via z querele vel appellatiōis. tñ si adit p viam appellationis. ita demū illius virtute erit cōpetens si sit legittima appellatio. alr
15 secus. .j. eo. cōstōnē. §. insup cū ibi notatis. ¶ † Scđo quero an in appellatiōe iterponēda requirat pñtia ptis. dicit Guil. qđ si est iudicialis dz fieri in pñtia iudicis si haberi pōt. alr dz fieri ꝓtestatio. de app. si iustus. et c. cupiētes. §. si p viginti in gl. li. vj. ¶ Extraiudicialis vero dz fieri in pñtia ptis si haberi pōt. alr si fit in absentia dz postea ei intimari. et sic habes qđ iudicialis nō requirit ptis pñtiaz extraiudicialis sic de alijs differētijs inter eas vide. s. de app. bone. et de maio. et obe. dilecti. Breuiter nō videt differentia pdicta bona. qz

vtrobiqz tenet appellatio. sz nō ꝓdest vt ꝓcedi possit z appellatum ad actum pīudicialem nisi intimetur saltē per iudicez citantē occasiōe appellatiōis. Cōclude qđ dz fieri in pñtia iu-
[c] dicis nisi iusta cā excuset. nō dz tñ ipse iudex queri [c] in hortj sed in loco publico et ad camerā si ius ibi cōsueuerit reddere vt no. gl. s. eo. cupiētes. §. qđ p viginti li. vj. que est notanda si tñ fiat in absentia iudicis tz. sz nō defendit a iurisditiōe illius nec reuocabūtur attentata per viā attētati nisi post intimationē seu scientiaz de app. si duobus. et idē dic de pñtia partis. qz dz fieri in illius pñtia vl saltē ei intimari si in absentia sit facta. vt in cle. .j. s. de appel. alr attentata per partem nō retractabunt per viā attētati. sz per viā iusticie si obtineat in causa. et sic not. in decisionibus nouis. cccx. et facit qđ not. s. de appellatio. cum appellatio. lib. vj. in glo. in et super. et p
16 Inn. de app. dilectis. et per gl. eo. tit. suggestum. ¶ † An aūt possit fieri intimatio ante datiōnē capitulorū. vide i antiquis decisionibus cōclusione. ccxviij. ibi tz qđ sic. et in ꝯclu. ccccl j. ꝯrium tz in nouis cōclu. ccclxxix. sed primū de iure vr verius per no. in d. conclu. ccccl j. qz a tpe interposite appellationis
17 incipit annus ad ꝓsequēdū. ¶ † Tertio an sufficiat appellationē interpositā i pñtia ptis: dicit Pau. qđ nō in iudiciali. qz dz fieri ēt in pñtiam iudicis. de app. suggestū. vñ illa non defendit nisi cū venerit ad noticiā iudicis vt. d. c. suggestum. et no. in Spec. de appel. §. qualiter. ver. itē cautuz. bm Pau.
18 ¶ † In ver. qđ si forsan. quero qs dicat abesse ita qđ intimatio possit fieri ad domū vel ecclesiā. dicit Pau. qđ lz multipliciter qñqz dicat pars abesse. iuxta no. p Archi. et Joā. an. de offi. dele. si delegatus. in. vj. et l. pñs. ff. de ꝓcu. et in auc. de fideiuss. §. j. col. j. tñ qñtum ad casum ꝓpositū dicit illum abesse qui nō apparet in ciuitate vel villa vbi cōsueuit morari vel in loco vicino vel vbi iudiciū agitur lz alibi publice in loco remoto appeat. alle. l. absentē. ff. de ver. sig. et sit rō ne appellās sine culpa cogat vagari et vt tollat via fraudibus q fieri pos-
[d] sent si posset discurrere p diuersa loca. facit. l. iiij. [d] §. abesse ff. de dā. infec. Guil. dicit qđ ille dr abesse qui est extra ciuitatez vel diocesim vbi facta est electio. qz .j. illā est de electione tractandū et inquirēdū. xxiij. di. illud. vel dicit hoc arbitrariū d. An. hic infinita verba circa hoc sparsit cōcludēdo qđ pōt dici arbitrariū cū hoc nō declarat. ar. decre. de cāis. de offic. dele. Arbitrari aūt dz qđ dicat absens q nō est in loco iudicij nec in ciuitate loci iudicij. vel vbi cōsueuit cōiter morari nec alibi est requirēdus. Nec ob. §. si vero. i auc. de exhi. re. col. v. qz ibi de honestate loquitur dum innuit in alijs locis inq-
19 rendū absentē nō aūt ponit necessitatē iurie. † Quid autē si esset in ciuitate sz nō patit se citari. dic qđ sufficit citari ad domū vbi cōiter ꝯsueuit habitare et dz fieri discussio in locis p dcis p nūcios mādato iudicis. ar. l. cū quidā. cuz ibi no. ff. de le. ij. et hoc quo ad casuz cle. qd in alijs casibus infra patebit.
20 ¶ † Quero an ordo q seruatur in intimatiōe sit in citationibus obseruādus. dicit Guil. qđ sic. mouetur. qz ista intimatio fit de appel. extraiudiciali q hz vim citatiōis vel ꝓuocatiōis ad cāz. de appel. cum sit romana. et s. e. statuimus. et c. cupiētes. i. vj. vnde dicit qđ primo dz citari personaliter si potest haberi. si nō potest haberi debet citari ad domū. ad hoc qđ not. de eo qui mit. in pos. c. fi. per Inno. et per glos. de do. et cōtu. cām bm Guil. idem Pau. qui dicit intm hūc ordinē substātificum qđ eius ꝑuersio viciat qđ agitur. Aduertendū tñ qđ lz sit vtile in alijs citationibus qđ fiat publicatio in locū cathedralis ecclesie vel bñficij non tñ est necesse sed sufficit qđ fiat ad domū vbi habitat saluo nisi citaret cleric[9] pro residentia cū habitatio sua debeat eē in ecclesia seu loco bñficij vt i. c. extue. d cle. nō resi. Ideo tūc in loco bñficij dz publicari. alias regulariter secus. qz in citatiōibus alijs iura nō requirūt hāc publicatiōez. ergo de necessitate nō est fienda. et sic ꝓbat pra-
21 cticam hz Pau. ¶ † Ex pdictis pz ꝯsentit Guil. et Pau. qđ non pōt fieri citatio ad domū nisi in subsidiuz qñ non pōt reperiri persona qz est absens. de quo in Spec. de citatione §. sequitur. v. et no. idē Inn. in palle. c. fi. de eo qui mit. i pos. Dy. variauit vt refert Bar. in. l. iiij. §. ptor ait. ff. de dā. infec. sed bar. tz qđ dictū ē. nec ob. ff. de excu. tu. l. scire opz. §. opor-
22 tet. qz ibi ponitur alternatiua ordinis. † Qñ autē dicat abñs cōcludit qđ si est prima citatio ita qđ nunqz fuit in iudicio et cā celeritatē desiderat dr abesse eo qđ in iudicio non inuenitur.

a ¶ No. regulā. Adde fely. plene i c. cū ꝯtingat in. v. colū. ex de rescrip.

b ¶ An ipse appellatus. Adde bar. i l. bi q ad ciuilia. col. ij. C. de app. bar. in. l. j. ff. si tu. vel cu app. imol. in c. bone el. j. de elec. fely. in. c. cū inter in. vj. col. de excep.

c ¶ In hor. Adde bo. tex. in. l. j. §. dies aūt. v. adeūdi aūt. ff. qñ ap. sit.

d ¶ §. abeē Quis dicat pñs vl abñs bēs bo. glo. in auc. de fideiuss. in pn. pñtes gemi. et doct. in. c. vbi piculuz. §. j. de elect. in. vj. d. abb. in. c. cū oēs in. iij. col. circa fi. de ꝯsti. d. abb. in. c. cū inter vniuersas. extra de ele. d. ale. plene i. l. j. i pn. ff. de vb. ob. fely. i. c. qñ frequenter. extra vt lit. non contesta.

23 l.ij.ꝑ alle.§.abesse. ¶ † In alijs cāis nō exigentibus celeritatem si semp fuit in iudicio exigit ꝙ sit absens a ciuitate. vt in auc.de exhib.re.§.si vero.col.vj.⁊.C.de anna.excep. vt ꝑfectius.sic intelligit not.de dolo cām. Si vero ab initio fuit in iudicio.sufficit ꝙ nō inueniat in iudicio. vt in quacūqꝫ cā etiā nō exigēte celeritatē possit ad domuꝫ citari.l.⁊ post edictum.ff.de iudi.⁊.C.qūo ⁊ qñ iudex.l.cōsentaneū.⁊ in auc.q semel.vbi gl.⁊ plene p Bar.i.d.§.ꝑtor.cius verba quasi ad lrām hic ponit do.Ant.ponēdo formā cōmissiōis quā dꝫ facere nūcio iudex ⁊ aliqua alia q̄ ibi ponit Bart.hec vera vbi in certo loco abest extra ciuitatem. sꝫ vbi in certo loco extra ciuitatē abest bñ faceret iudex requirere eū vbi abest ⁊ dare terminū ad cōparendū ƀm distantiā loci.vt.d.§.si vero.tñ nō tenet de necessitate facere. immo ex quo facta discussione nō reperit in ciuitate statim pōt fieri citatio ad domuꝫ.qꝛ ille.§.

24 non ponit ordinē necessitatis.† Sꝫ [a] an sufficit ꝙ qs citet ad stationē vbi cōsueuit artē exercere. dic ꝙ nō. sꝫ vbi cōiter cū familia sua qs habitare ꝯsueuit dꝫ citari.l.lex cornelia.§.domū.ff.de in iurijs.⁊.l.j.§.j.ff.de lib.agno. In intimatione est exꝑssum hic ꝙ nō sufficit fieri in loco ecclesie vel bñficij

25 vel ecclesie cathedralis tm̄. ¶ † Quid si nō hꝫ domū ꝓpriā

26 sꝫ ꝯductā dic.idē vt.d.c.domū. ¶ † Itē qd si iudex cōmisit citari personalr̄ vl̄ ad domū an tꝫ cōmissio ⁊ quō dꝫ intelligi ⁊ qualr̄ nuncius dꝫ referre. ¶ Ad primū dic ꝙ dꝫ intelligi ƀm intellectū iuris. ¶ Ad scđ3 dic ꝙ dꝫ referre specifice nō alternatiue ƀm formā cōmissionis.qꝛ maior est ꝑsumptio pro

27 iudice q̄ꝫ ꝓ nūcio.de renū.in ꝑsentia. ¶ † Quid [b] et si statutuꝫ dicat citationē fiendā personalr̄ vel ad domū. dic vt bar. in.d.§.ꝑtor ait.⁊ ponit hic do.Ant.nō insisto. qꝛ vt statutum aliqd operet citari sufficit ad domū a prin.⁊ sic statutū aliqd

28 addat iuri cōi. ¶ † Quero an amici sint citādi ad hoc vt ꝓcedi possit in absentē ad aliquē actū ꝑiudicialē dicēdū ꝙ sic ƀm Pau.alle.dictū Hosti.de eo qui mit.in pos.c.fi. ¶ Alij dicūt ꝙ id qđ dr̄ de amicis citādis nō est veꝝ nisi in minore nec hꝫ canones inuenit ꝙ tales debeāt citari sed sufficit sola cōtumacia vt fiat missio vt litis nō cōtest. qñ.§.in alijs de eo qui mit.in pos.c.j.⁊.ij.ƀm Pau.⁊ hoc cōiter tenetur ƀm do. Ant.Aduerte glo.iuris ciuilis cōiter tenent primā partē. vt pꝫ ex no.in.l.si finita.in.§.iulianus.de dā.infect.⁊ [c] in.l.hec autē.§.fi.ff.ex qui.cau.in pos.ea. idē Inno. in.c.fi. de eo qui mitt.in pos. ¶ Idē glos.in cle.j.ĳ.de iudi.vltramontani tñ vt refert Cy.in.l.cū ꝓponas.de bo.auc.iudi.pos.tenent ꝯ̄riuꝫ. vñ dicūt spāle in minore seu in ꝓcessu fiēdo ꝯ̄ minorē. credo tutū seruare opi.gl.⁊ Inn.lꝫ forte de iuris rigore talis citatio amicoꝝ nō requirat nisi in ꝓcessu fiendo cōtra minoreꝫ. ¶ Idem dico de fiendo ꝯ̄ ecclesiam vel ꝯ̄ aliā priuilegiataꝫ personā.arg.no.in.l.j.C.de iure reipub.lib.xj.⁊.ff. ex q.cau. ma.l.ergo.facit qđ no.s̄.tit.j.in cle.j.⁊ p Inn.de relig.do.cū

29 venerabilis.⁊ i cle.j.ĳ.de iudi. ¶ † Quero vlterius an anq̄ꝫ fiat citatio ad domū dn̄o absente exigat ꝓcuratorē ꝑus citari dic ꝙ sic si cōstat.vel notoriū est ꝙ dimisit ꝓcuratorē.al's se-

30 cus:⁊ sic intelligit Bar.hanc cle.in.d.§.ait ꝑtor.† Sꝫ iuxta hoc quero quid si dn̄s ⁊ procurator est absens. an prima citatio possit incohari de persona procuratoris. dic ꝙ si dn̄s esset absens.⁊ cōstaret posset citari procurator. al's si nō cōstaret euꝫ absentem deberet fieri discussio ƀm formam.l. cum quedā.ff.de leg.ij.⁊ dixi.s̄.hoc intellige nisi in casu quem statim dicaꝫ qñ essent ꝑsentes. ¶ Si vero vterqꝫ est presens.s. dn̄s ⁊ procurator.tunc regulariter dn̄s primo loco est citandus.fallit in his que sunt leuis ꝑiudicij.qꝛ in illis sufficit cōtumacia ꝓcuratoris ꝑmo loco citati.l.hoc amplius.§.fi.cum l.seq.ff.de dā.infec.cū ibi no.p Bart.in.l.meminerint.C.vñ

31 vi ⁊c. ¶ † Rñdet ad mām specificā cle.quero in casu cle. an sufficiat hitatio sine domicilio.dic ꝙ sic hꝫ ꝫeꝫe. Idē Hosti. in citatiōe de eo qui mit.in pos.c.fi.per qđ dicit ꝙ scholares in loco studij possent cōueniri seu citari.lꝫ ibi nō sortirentur domiciliū nisi habitarēt p decēniū.l.ij.C.de incol.lib.x. de q̄ s̄.de fo.cōpe.c.fi.hoc dictū esset planū si al's sortiret forū rōne ꝯ̄ctus vel delicti ibi ꝯ̄cti.al's posset ibi esse dubiū. tñ ideꝫ vꝫ rōne assidue ꝯuersationis.ar.l.ij.C.vbi sena.vel clarissimi. ⁊.l.ij.vbi de cri.agi opꝫ cum notat] vtrobiqꝫ per Cy.⁊ bart. ⁊ per Inno.de foro compe.ex parte. B.facit qđ not.e.tit.ꝙ clericis.per Hosti.⁊ per Dy.⁊ Bart.in.l.lex cornelia.§.do-

[a] ¶ Sꝫ an sufficit. adđ a bo.text.⁊ ibi bar.no.i.iij. notabili. i.l. j.§.j.ff.de li. agno.ale. in ꝯs.ccccc.ici. visis ⁊ opportune ꝯsideratis i ꝑn. in.j.vol.

[b] ¶ Quid etiā si statutū. Adđ fely.in.c. cām que in fi.co. extra de rescript. ⁊ ibi fely.

[c] ¶ In.l. h autē. Adde do. ias.i.l.j. §. si ꝓcurator.i.iij. col. in ꝑn.ff.si qs iusdi.nō obtē.duꝫ allat gl. quā dicit singularē in l.ij. in ꝑn.ff. qui.ex cau. i pos.ea.

[d] ¶ Factū in domo.ad de bart.in.l. itē apud labeonē.§. cōmitiū.ff.đ in iur.bar.⁊ docto.in.l.cetera.§. h sena tus.ff. de le. j.bart.in.l.j. §. in flumie ff.de flu.

[e] ¶ Uenit contumax. Adde text. ⁊ ea que no. per Barto. ⁊ doctor.ibi in.l.diu⁹.ff. de i ite,rest.

mum.ff.de iniurijs.⁊ per glos.in.l. heres absens.ff. de iudi.

32 ¶ † Quid cōprehendit hic appellatione ecclesie cathedralis.dic epālis qꝛ illa est parrochia cuiuslibet ruralis ⁊ ciuita

33 tēsis seu diocesis.xiij.q.ij.vbicunqꝫ de offi.archi.c.j.† Quid si intra septa ecclesie vel in claustro vel i cimiterio fiat hec intimatio an sufficiat.dicit Pau.ꝙ non qꝛ vere tunc non fit in ecclesia.qꝛ ꝑdicta sunt iuxta vel extra ecclesiam. arg.de sent. excommu.si ciuitas.in.vj.ij.q.j.necessarium. ¶ Ideo plus exigit fieri in ecclesia ƀm Paul.qꝛ facilius transit in noticiā qꝛ ibi est maior concursus populi alia loca sunt magis solitaria. ¶ Cōiter seruatur ꝙ ponitur ad valuas vel portas ecclesie.nec ob.de consecra. eccle. vel al.c.j.in.xvij.q.iiij. si quis cōtumax.de priuile.c.j.in.vj.vbi idem iudicatur de cimiterio cōtiguo quo de ecclesia.qꝛ quo ad alium finem.s.respectu ꝑuilegij cōcessi ecclesie.hic quo ad intimationeꝫ faciendā que facilius transit in noticiam si fiat in ecclesia.vt dictum est.

¶ No.bene hoc dictum Pau.ex quo in simili habes ꝙ factum in porticu nō dr̄ [d] factū in domo. ⁊ sic nō puniet pena

34 statuti puniētis maleficiū factū in domo. ¶ † Quid auteꝫ si in ostio vel in itinere ostij sit factū.an dicit factū in domo dic ꝙ sic si intra clausuram ostij.secus si extra versus porticum. no.per.Bar.in.l.j.§.j.ff.de dona.secus si ageretur de maleficio puniēdo cōmisso ad domū.qꝛ sufficeret.ꝙ eēt iuxta domuꝫ factū.arg.l.qdā iberus.ff.de serui.vrba. ꝑdi.vñ dr̄a est inter dictionem ad.⁊ dictionē in.qꝛ dictio in.notat intrinsicitatem in actu.l.j.ex incendio.ff.de incend.rui.⁊ naufrag. ⁊c.

¶ In ver.verū quero. Quid si non propter metum hoc est appellati ⁊ suoꝝ nō pōt fieri intimatio vt prefert. dic idē hꝫ Pau.qꝛ ꝓcedēdū est sicut si p metū appellati vel suoꝝ contingeret.mouetur.qꝛ illud verbū suoꝝ respicit verbū potētiā ⁊ nō verbū metū al's respicit vtrunqꝫ. ⁊ tūc supplendum est maxime dumtamen metus sit continuus. qꝛ ad dn̄m ⁊ ꝓcuratorem.vñ aduerte: qꝛ si est metus appellati vel suoꝝ sufficit etiam dato ꝙ nō tangat personā ꝓcuratoris. ¶ Si vero est alioꝝ metus opꝫ ꝙ tangat dominum ⁊ procuratorē. vt procedi possit ƀm formam hic positam in hoc verbo verum.

35 ¶ † Quero secundo qñ dicatur verisimiliter posse transire in noticiā.dic hoc relinqui arbitrio iudicis qui arbitratur ex qualitate astantium qui hoc verisimiliter notificent vel notificare possint appellato.de no.oper.nun.l.de pupillo.§.nunciatione.⁊ sic apparet ꝙ est cōsiderandū ꝙ notificatio potuerit ad illum cui dꝫ notificari peruenire.vt i.c.j.de postula.ꝑlato.ƀm doc.tu vide qđ no.de exceptio.exceptionē.⁊ in cle.j.

36 ĳ.de sepul. ¶ † Quero qs ꝓbabit intimationē solēniter factā an hoc dicēs an negās.dic ƀm Guil. dicēs qꝛ hec est solemnitas extrinseca q̄ nō ꝑsumit.no.de re iudi.sicut.⁊ de eo qui fur.ordi.susce.c.ij.debebit tñ hꝫ ꝫeꝫe.eē facta alta voce pluribus astātibus.qui matri.accu.poss.cum tua iuxta eoꝝ idioma.vel capacitatē.l.sꝫ ⁊ si pupillus.⁊.§.ꝑscribere.ff. de

37 institoria.viij.q.j.opꝫ.⁊c. ¶ † In ver.intimatio quero qd si iudex detulit appellationi non tñ facta fuit intimatio de qua hic an sufficiat q̄ꝫtum ad hoc ꝙ dicat cām esse deuolutam in curia Pau.ꝙ sic.qꝛ tūc deuoluitur ad curiā pp aliā cām accidentalem..s.delatiōis in qua nō exigitur forma intimatiōis. de appel.sepe.lꝫ tunc nature cause nō deferat.de appella.cū appellationibus in.vj.ƀm Paul.⁊ dn̄m Ant. Idem dn̄i de

38 rota conclusione.cccxliiij.⁊c. ¶ † In ver.idem quero an in alijs appellationibus exigatur intimatio. Guil.ꝙ nō.qꝛ speciale est in his casibus. In alijs sufficit ꝙ interposita appellatione ⁊ admissa vt ꝓbabili citet ptes.đ appellatio.romana §.j.in.vj.ƀm Guili.hec intellige saluo casu cle.ĳ.de appella.

39 ¶ † Ultimo querit Bertrandus qd si post terminū datuꝫ ad articulandū [e] venit cōtumax post terminū ⁊ tradit articulos ad ꝓbandū de iure suo ⁊ petit admissionē fieri an audiat dic vt per Compost.in decre.sicut.s̄.eo. ¶ Glos.electionis querit an cle.locū habeat i electione facta ad cathedralē seu epālem ecclesiā.dicit ꝙ sic.facit qđ videbitur.j.eo.§.pen.vñ dicit Pau.ꝙ locū hꝫ in epātibus ⁊ ꝑbēdis ⁊ in oibus alijs bñficijs dumtamen datis in titulum in quibus locum hꝫ decre.j.s̄.eo.in.vj.per qđ dicit secus fore si papa dedissꝫ aliqd annuatim alicui ꝑlato vsqꝫ ad bñplacitū suū.'qꝛ tūc nō hꝫ in titulū nec hꝫ locū dictū.c.j. ⁊ per cōsequens nec istud simile qđ no.in cle.ij.ĳ.de iudi.⁊c. ¶ Glos.puisionis notat hic tria

expressa

expressa vt diuersa de quibus in.c.j.§.eo.in.vj.in tex.⁊ gl.e.
4 oti.vt circa.e.li.p gl. † ¶ Gl.ᵃ occasiōe q̄rit q̄n dicat̄ occasiōe
a electiōis vel postulationis ⁊c.appellatū dicit glo.q̄n propter cām electiōis postulationis vel ꝓuisionis appellatur lʒ non appelletur ab ipsa electione vel postulatione vel prouisione. ¶ Exemplū si appellatū fuit a grauamie illato p iudicē aditū sup cā bn̄ficiali electiōis postulatiōis vel ꝓuisiōis.i quo casu ēt locū hʒ decre.j.§.e.i.vj.⁊ ibi no.Cōpo. quinimo plus dicit ibidē Cōpo.ꝙ si super prima appellatiōe fcā in causis p̄dictis dati essent iudices extra curiā.⁊ ab eoꝝ grauamine appellaret̄ ad papā ꝙ locū hʒ dcr.illa.⁊ p̄ñr.ista ⁊ sic dicit Inno.iiij.seruasse de facto lʒ alij sint cōtradicentes ꝙ decre.illa solum locū hr̄et in cā prime appellatiōis interposite in cā bn̄ficiali ad curiā.⁊ nō in scōa appellatione.sed certe vt dicit gl. hoc est cōtra mentē illius decre.q꞉ equiformiter posset ꝓtela riuacatio sicut per primā.ideo pariter dʒ locuʒ hr̄e.ar.decre. translato.de consti.idē tʒ Pau.qui dicit idē si appelletur a ꝯfirmatiōe lʒ Inno. cōtra ẜm eum.§.eo.in.c.j. ¶ Idē si qō super iure electionis vel ꝓuisionis ad quē spectet.q꞉ illud litigium tendit ad ꝓuisionē ecclesiarum contra quarū vocatio nem hec cle.prouidet ẜm Cōpost.⁊ Jo.de lig. ¶ Hec ratio soluʒ concludit q̄n esset qō de iure eligendi sede vacante.vñ melior est ratio q꞉ sufficit ꝙ occasione cause electionis ꝙ ꝓpter illam sit appellatū. ¶ Idem dicit si appelletur extra iudiciuʒ a confirmatione vel inductione in possessionē facit qō no.§.e.si postꝙ in.vj. ¶ Glo. sedem apostolicā.querit quid in appellationibus factis ad inferiorē.dicit ꝙ secus q꞉ nō hʒ locū in illis decre.j.§.e.li.vj.⁊ p̄ñter nec ista Guil. ⁊ zenze. tenent idē in appellationibus ad inferiores.Jo.de lig.tʒ gl. q꞉ sepe reperit̄ hoc verbū apostolica ⁊c.ar.c.ad audiētiā de deci.⁊ q꞉ hec diuolutio fit contra ius.⁊ q꞉ in illis pp distātiā viarum est maius piculum.qō dicit maxime ꝓcedere quo ad effectū citatiōis ⁊ deuolutiōis.tu dic maxīe ꝓcedere quo ad penā.secus q꞉ non hʒ locū decre.illa prima in appella.ad inferiores iuxta no.in cle.non pōt de ꝓcura.⁊.§.eo.is qui contra in.vj. ¶ Glo.deuolui.oppo.de.§.pe.j.eo.cū ibi no.solu. ꝙ hic requirit̄ intimatio ad effectum vt cā deuoluat̄ ad curiā ⁊ sit in curia.⁊ quo ad effectum validitatis appellationis nō.
41 de quo ibi latius ⁊c. ¶ † Glo.appellāti q̄rit qualiter fiet intimatio capitulo vel collegio q̄n contra ipsum appellaret̄.remittit ad no.§.eo.bone.⁊ de conces.p̄ben .si.c.lib. vj.quia dʒ fieri capitulo cōgregato per superiorē vel per illū ad quē spectat more solito ⁊c. ¶ Quid aūt si noluerit cōgregare dic vt ibi dicit glo.ꝙ potest cōpelli per supiorem.vel forte sufficeret fieri singulis.vt singulis.de quo dic vt ibi ⁊c. ¶ Gl.spāliter oppo.de no.in Spec.de citatio.§.sequit̄ ver.quid si procura
b tori.soluit ꝙ oliʒ erant opi.ᵇ an sufficeret itimari ꝓcuratori. ⁊ quidā dicebant ꝙ sic.alij ꝙ nō veritas est ꝙ potest fieri spāli procuratori ⁊ non generali.sicut ibi dicebat Specu.cuius opi.hic approbat̄.Ad hoc de testi.p̄sentium.§. ceterū in.vj.
42 cū alijs alle.in glo.⁊.§.eo.nō iniuste. ¶ † Sed iuxta p̄dicta querit gl.an possit fieri intimatio p ꝓcuratorē.dicit ꝙ sic si sit spālis.secus si generalis.sicut eꝙ fieri pōt spāli ⁊ nō generali vt hic pʒ pro hoc q꞉ talis habēs spāle mandatū in his causis bn̄ficialibus appellare pōt.§.e.§.procurator.in.vj. idem Pau.in effectu vide in decisione rote cōclusiōe.cxxvj.ibi dicunt per quēcūqꝫ ēt nō procuratorē in forma auc.posse fieri
43 intimationē per id qō d̄r in.§.pe.in fi.⁊c. ¶ † Quomō autē debeat formari ꝓcuratoriū ad intimādū.⁊ q̄uo ꝓcuratori fiat intimatio.⁊ q̄uo de ꝓcuratorio sicut de appellatione dʒ fieri fides.remittit ad ea que no.Guili.mandeghot in libello suo
44 in fi. ¶ † Quia satis apparet ex p̄dictis q꞉ dʒ hr̄e speciale
c mandatuʒ ᶜ ad p̄dicta.Quale autē dicat̄ speciale mādatum ꝓcuratoris.dicit pau.ꝙ sufficit ꝙ hēat spāle mādatū ad cām appellatiōis.lʒ nō hēat spāle mādatū ad intimationē faciendaʒ Hostiē.plus sentit.s. ꝙ sufficit ꝙ sit generalis ꝓcurator dūm̄ tractet cām illā in qua postea cōtingat appellari. ꝙ credit do.Ant.fore verum.ar.de rescript.pastoralis in.§.j. facit vltra cum de resti.in integ.substituta.Hoc dictū nō v̄r verū q꞉ non sufficit generale mandatū in cā beneficiali pp penas decre.i.§.eo.que locū habet etiā si per viam aliaʒ quā appellationis cā agitetur.vt no.in cle.non pōt.de ꝓcur.dicebat tñ Bar.ꝙ absqꝫ alia intimatione sufficiebat appellatiōe interposita in absentia iterato corā ipo appellare.q꞉ sufficit q̄liter cūqꝫ quis certus reddat̄.l.certum.ff.si cer.pet.intelligo q̄n fit procuratorē hn̄tem mandatuʒ sufficiens.§.e.ꝓcurator.in.vj.
45 ¶ † Sʒ an sufficiat fieri intimationē appellationis ꝓcuratori habenti mandatum ad cām principalem nō habeat ad cām appellationis.dic ꝙ sic.q꞉ lʒ expiret officiū suū lata snīa duratē tñ quo ad appellationē ⁊ cōsequēter quo ad intimationis actuʒ.siue q꞉ appellatio non haberet effectum ẜm do. Anto.
46 ¶ † Quid si plures essent ꝓcuratores constituti dic ꝙ electio dʒ fieri per iudiceʒ ẜm formam.c.si duo.§.fi. de ꝓcura. in.vj.illorum electio debet fieri ⁊ nō aliorum. vt ibi patet ⁊c.
47 ¶ † Quid si fit procuratori reuocato parum post constōnē anteꝙ susciperet mandatū eo tamen ignorante.dicit hʒ Ber. cum agat de dāno vitādo ⁊ nō de lucro vʒ intimatio tali ꝓcuratori facta.si ēt intimās ignoret ne afficiat̄ dāno ex ꝓbabili ignorātia.facit qō no.in cle.j.de renū.de rescri.ex pte decani.
48 ¶ † Juxta p̄dicta.quero quid si appello ad papā a collatione facta ab epō bonon̄.aduersarius hʒ bon̄.ꝓcuratorē tractātē principalē cām.aliū hʒ in curia tractātē oēm cām ibi per appellationē deuolutā.an sufficiat intimare illi de curia.vr̄ ꝙ sufficit ⁊ oporteat sic fieri quasi ꝓcurator principalis cāe sit in hoc ꝓhibitus p deputationē spālis procuratoris ad cās deuolutas ad curiā.ar.decre.nōne.de p̄sump. Pau.credit ꝯ scʒ oportere intimare dn̄o vel ꝓcuratori p̄ncipalis cāe. mouet̄ q꞉ hic dicit lr̄a.aut eoꝝ alteri cū p̄misisset de dn̄o ⁊ ꝓcuratore principalis cāe. que autē primo dicunt̄ intelligunt̄ in sequentibus repetita.de app.c.scōo requiris.sit ēt rō vt p taleʒ intimationē sciet ꝓcurator p̄ncipalis cāe ab eius ꝓsecu
49 tione appellatū ⁊c. ¶ † Gl.interpositiōe querit an cōputet̄ terminus mēsis de quo in lr̄a a die interpositiōis appellationis an ab hora ⁊ momēto iterpositiōis.dicit ꝙ d momēto ad momētū fiēda est cōputatio.Et hoc sonat lr̄a q̄ dicit ab interpositiōe appellatiōis nō dixit a die interposite appellatiōis. facit qō no.ij.q.vj.biduū.⁊ de re iudi.ꝙ ad consultationem. ¶ Idem tʒ Pau.q꞉ hoc tp̄s est ad odiū appellantis.⁊ fauorem appellati.igit̄ ⁊c.iuxta not.in.l.iij.§. minorē.ff.de mino.
50 ¶ † Qui demū hic ꝓsequit̄ q̄uoᵈ aliud est tp̄s ꝯtinuū aliud
d vtile.de quo videbitis in cle.j.de resti.in inte. vbi per gl. ⁊ p
51 Archi.in.l.fi.C.de tēp.i inte.resti.pe. † Demū querit Pau. quid in.x.diebus datis ad appellanduʒ.dicit ꝙ cōputat̄ tp̄s de momēto ad momētū a tpe snīe ⁊ sciētie.ij.q.vj.anterioruʒ siue agat̄ de appellatiōe snīe diffinitiue vel iterlocutorie siue hn̄tis vim diffinitiue siue interlocutorie. vt si iudex dixit rñdendū libello vel si aliqd p̄cedit vel mādat hoc.n. hʒ viʒ interlocutorie.l.qualē.ff.de arbi. ¶ Si vero al's grauet vel cōminet̄ ita ꝙ illud nō habeat vim interlocutorie vel diffinitiue cū nō ois vox iudicis ⁊c.C.de sen.ex pi.reci.l.j.pōt appellari ex quo grauamen nō reuocat.vñ dicit ꝙ si iudex hodie assignat locū nō tutū ēt si post mēsem requirat̄ vt reuocet ⁊ assignet locū tutū nec hoc faciat poterit appellari. ¶ Idē si cōminetur pti nisi cōsenserit corā eo litigare.de app.cū cessante.⁊ hoc no.in Spec.de app.§.restat.versi. sed quid dices.⁊ ponit Hosti.de appel.romana.in.vj.Hoc dictū dicit.d.An. notandū.q꞉ dicit ꝙ nō meminit alibi se legisse. dicit tñ ꝙ nō plʒ sibi ex toto ꝙ indifferenter post grauamē audiatur quis appellans post.x.dies.de appel.cōcertationi.in.vj.fatetur tñ ꝙ pōt saluari restringēdo dictū Pau.q꞉ si grauamen est momētaneū a die grauaminis.j.x.dies dʒ appellari.vt in.c. cōcertationi.Si vero est successiuū vt trahere ad locū nō tutuʒ. nam omni die qua trahitur grauatur.vt no.de rescript. dilectus.per Cōpost.⁊ tunc possit quandocunqꝫ appellari.⁊ sic intelligitur dictum Pau.Aduertat tñ appellās q̄uo appellet.⁊ a quo ẜm do.And.⁊ si appellet ab actu assignatiōis loci vel altercatione pteriti opʒ ꝙ.j.x. dies appellet a tpe assignatiōis vl' a tpe altercationis.Si aūt a grauamine presenti vel futuro tunc bene admittet̄ appellatio. lʒ assignatio ante x.dies facta esset.Hec dicit vera do.Ant.vbi cōminatio vel actus iudicis hʒ vim snīe adhuc posset appellari post.x.dies q꞉ de isto iudicaret̄ vt de actu seu dicto extraiudiciali.ꝑ not. per Inn.de cōsti.cū oēs.⁊ per doc.de temp.ordi. ad aures. ad hoc.de elec.cōsiderauimus.⁊.c.auditis.ẜm eum. hoc dictum suum v̄r ꝯdicere dicto Pau.vbi dixit ꝙ assignatio loci non hʒ vim snīe cuius oppositū ipse cōsentit,cōcor. tamen

a ¶ Occasione.q̄ autē sit dr̄ia inter cām ⁊ occasionem hēs text.in.c.solite.in p̄n.ex de maior. ⁊ obedien.

b ¶ An sufficeret intimari ꝓcuratori. Adde fely.in.c. cū cōtingat in pe.col.extra de rescrip.

c ¶ Spāle mādatū.De casibus requirētibus spāle mandatū hr̄ p Spec. in ti.de ꝓcu. §.j.⁊ doc.in l. pōponius ff. de ꝓcur.

d ¶ Aliud est tp̄s cōtinuū.Quō dicat̄ tp̄s cōtinuū ⁊ ꝓvtile hēs ho.gl. in rub.⁊ tex. in.l.j.ff. de diuer. ⁊ tēp. p̄scri. d.ias. in.§. rursus in.xvj. colū. de prescrip.

a ¶ Quot aūt dies. ad de bal. in. c. j. in princi. q̄ tpe miles ale. in ꝯ. xlij. a inci. in cā ꝛ lite. in. j. col. in fi. i. iij. vo. ꝛ ale. plene i cōsi. cxiiij. i. cip. visa scripturaꝝ i. ij. col. circa. fi. vsq ad fi. ꝯ. in. v. vol.

b ¶ Expensis. Addō gl. in cle. sepe i ver. ꝓnūciatio. ī. de v. si. bar. in. l. j. ff. de edē. ꝛ ibi do. Alex. in ij col. in. iij. notabili.

c ¶ Que dicaꝛ. Que āt sit dr̄ia inter scripturā auctēticā ꝛ publicā. vid fely. post alios in. d. c. ij. i. ij. col. extra de fide instru.

d ¶ Paratū ad fugā. Adde fely. in. c. cū cōtingat i pe. col. de rescrip.

e ¶ Que dicit copiā. adde do. Jas. b post alios i l. nō solū. §. morte. i. xvj. co. ꝛ se. ff. de op. no. nun.

f ¶ Bar. in l. qdā. adde bal. l. si ignorat. v. mō q̄ro. C. d̄fruc. ꝛ lit. expē. ꝛ plene p ale. i ꝯs. cxxxvij. c ici. i cā ꝛ lite in. iij. col. circa mediū. in ij. volu.

g ¶ Versi. qd si debitor. Quis dicaꝛ vagabūdus vꝛ vagabūdus d clarant gl. ꝛ Bart. in. l. j. C. de tyro. lib. xij.

Pau. in dicto. sed non credo verū hoc dictū ꝛ hāc limitatio
nē ad. c. ꝯcertatiōi. qꝛ generaꝛ loquiꝛ ꝛ indistincte. ergo ꝛc.
de cōiug. lepro. c. ij. Itē credo ꝙ assignatio loci hꝫ vim inter
locutorie. qꝛ est vox iudicis ad cām faciens. ergo ꝛc. ar. p gl.
in. §. oēm in auc. de liti. col. ix. lꝫ Pau. senserit ꝯ. sꝫ. d. And.
non ꝛc. a † Quot aūt dies hēat mēsis remittit gl. ad not. in
52 c. quā sit. s. e. in. vj. qꝛ tot dies quot hꝫ mensis in quo incipit
53 currere tps. no. ēt p bar. ff. de v. sig. l. cū bisextus ꝛc. ¶ † Gl.
porrecto. querit an expēsis itimātis dꝫ in scriptis intimatio
porrigi appellato aut eius ꝓcuratori dicit ꝙ sic mouet p lit
teram que dicit ꝙ porrectio. ꝛ sic innuit ꝙ expēsis porrigere
hūtis hoc hēat fieri sicut in simili dicimus de libello. l. dicit
offeratur libellus ꝛc. intelligitur expensis producentis. iij.
q. iij. offeraꝛ. zenze. dat simile de copia que fit iudici ad deli
berandū que fit expēsis appellātis cū ad opus seu cōmoduꝫ
suuꝫ appellauerit. Guil. tn̄ ꝛ ipse zenze. tenēt ꝙ expēsis ap
pellati. mouenꝛ qꝛ nō artaꝛ hic appellās nisi ad porrigēdum
vel legēdū vel faciēdū copiā si petaꝛ ergo alterū sufficit. ar. l.
j. §. edē. ff. de eden. Itē qꝛ satis grauaꝛ appellās ꝙ intimatio
rite nō facta nō tꝫ. Itē qꝛ vtitur iuris bñficio ꝙ eē debēt sine
diminutio in auc. cōstō q̄ de dignitatib᷑. §. illud. Itē qꝛ forte
appellās metu expēsarū dimitteret ius suū indiscussum. ꝯ. l.
illud. ff. de peti. hē. Nec ob. hec lr̄a dū dicit porrectio qꝛ nō
sequiꝛ ergo expēsis porrigētis sicut videmus in simili ꝙ ille
q teneꝛ edere vel exhibere liberaꝛ dādo facultatē exhibendi
describēdi vel apprehēdēdi. ff. de edē. l. j. §. edere. ff. de tab.
exhi. l. j. §. ꝓtor. Sic recitat do. An. plus nō dicēs. Jo. de lig.
dicit ꝙ facultas describēdi fiet expensis appellātis sꝫ copia
recipietur expensis appellati. ꝛ sic concor. opi. Mihi vꝛ tu
tius esse tenere glo. ꝙ ad alterū duoꝝ teneatur intimans. s.
vel porrigere intimationē in publica forma vel legere vel co
piā facere si petaꝛ. iō si nō legat sed vult porrigere intimatio
nē in forma auc. tūc ꝓcedit gl. qꝛ alꝯ nō satisfaceret vbis cle.
si nō porrigeret suis expēsis. sed copiā tm̄ faceret. nā nunq̄
esset verum dicere ꝙ porrexisset nisi actualꝛ porrigat. ¶ Si
vero legit ꝛ petaꝛ copia posset ꝓcedere opi. zenze. ꝛ Guili.
tn̄ puto adhuc glo. melius dixisse qꝛ tex. dicit simili mō factū
sed nō est dubiū ꝙ. s. dꝫ fieri expēsis porrigētis vt dixi. ergo
54 ꝛ hoc casu vt sic in dubio sic similitudo p oīa. ¶ † Nec ob.
ꝓdictis. l. j. §. edere. ff. de edē. ꝛ. l. j. §. pretor. ff. de tabu. exhi.
ꝓalle. qꝛ aliud est edere vel exhibere aliud porrigere. Nam
sine dubio edit qui demonstrat lꝫ nō dimittat penes aduersa
riū. sꝫ non porrigit aduersario nisi qui actualiter ei tradit. fa.
qd videbitis in cle. j. de appel. Et no. bñ. glo. in eo qd dicit d
55 libello que seruaꝛ in practica. ¶ † No. de vbo porrigere vel
offerre qꝛ significant b expensis porrigere vel offerre hūtis
56 deberi fieri ꝛc. ¶ † Glo. auc. querit qn̄ dicaꝛ scriptura auc.
Rn̄det qn̄ est cōfecta manu publici notarij vel hꝫ sigillū au
tenticū. alle. de sen. excō. cū medicinalis. in. vj. ꝛ qd no. de ꝓ
ba. post cessionē. ¶ Ideo aūt requiriꝛ ꝙ sit in scriptura autē
tica porrecta appellatio. qꝛ graue eēt dicē ꝙ aduersario meo
dicēte se appellasse ad curiā tenear credere. nā cū hec appel
latio hēat vim citatiōis. vt in. c. j. s. eo. in. vj. ꝛ. ij. patebit possꝫ
fatigari valde ꝯ debitū rōnis si forte nō eēt appellatū ad cu
riaꝫ. ꝛ hec ratio cōcernit fauorē appellati. Subdit gl. ꝙ etiā
pōt tēdere in fauorē appellātis hoc fieri facit qd videbiꝛ. j. c.
ꝓxi. §. pe. qꝛ si nollet ꝓsequi appellationē poterit ꝓbare per
scripturā autēticā se intimasse appellationē. ꝛ sic faciliter ꝓ
babit intimationē ꝙ alꝛ nō sic de facili faceret. idē tꝫ Pau. re
mittēs ad no. in. c. j. ꝛ. ij. de fide instru. vbi not. c que dicatur
autētica scriptura. dicit tn̄ ꝙ hic in appellatiōe q̄ daꝛ appel
lato que dꝫ porrigi in forma autē. secus dicit de illa que daꝛ
iudici a quo. qꝛ illa pōt eē nō auc. Rō diuersitatis. qꝛ emissio
appellatiōis pꝫ iudici. sed dicēti se appellasse quis nō teneꝛ
credere. qꝛ aduersarij nimiū faciliter mentiunꝛ. l. j. ff. de qōni
bus. ¶ Glos. plecto. querit an eo casu quo porrigiꝛ debeat
legi. Itē an eo casu quo legitur debeat perfecte legi. ¶ Ad
57 primū dicit ꝙ nō pp alternatiuā hic positā. ꝛ qꝛ hic dū dicit
de porrectiōe nō exprimit de electiōe. ¶ † Ad scōm dicit ꝙ
dꝫ pfecte legi qꝛ dictio per perfectionē significat. l. vrbana fa
milia. §. ꝓnoctare. ff. de ver. sig. Sꝫ quid si nō stet p appellātē
quominus plegat. sꝫ p appellatū dicit ꝙ nō imputabiꝛ ei. ij.
q. vj. anterioꝝ. vn̄ dicit Pau. ꝙ cuꝫ videt d paratū ad fugā

expediat se ꝛ porrigat appellationē ꝛ ex quo illā interponit
presente aduersario sufficit maxime ex quo ante recessum in
choat legere dūm̄ ante recessum tm̄ legat ꝙ sit certus de ap
pellatione ꝭm dn̄m And. certe vꝛ ꝙ ēt si nō inchoauerit le
gere imputeꝛ sibi ex quo stat per eū quominus legeꝛ ei. tuti᷑
58 tn̄ tūc est porrigere in scriptis. ¶ † Glos. cōsimili. ponderat
e litterā e que dicit copiā fiendā si petaꝛ. per qd dicit duo vīm
ꝙ secus si nō petatur qꝛ sufficit ꝙ perlegerit appellationeꝫ.
¶ Idem dicit ꝙ de consi. est eo casu quo fit petitio copie ꝙ
de hac petitiōe faciat petens fieri publicū instrꝫ. alle. de sen.
excō. c. j. in. vj. Fateꝛ tn̄ ꝙ ēt si factū nō posset ꝓbari possꝫ p
testes in casu isto. lꝫ secus in casu. c. j. de sen. excō. in. vj. Rō
qꝛ hoc nō exigit tex. hic. secus ibi facit. l. in exercendis. C. de
fide instr. Guil. aliter sentit tꝫ glo. ꝭm Pau. que dicit ꝙ hec
petitio copie dꝫ esse facta cōgruo loco ꝛ tpe alꝯ nō hꝫ locuꝫ
pena alleg. de elec. cū in veteri. ꝛ de appel. ab eo. in. vj. ꝛ cur
rit tps a die petitionis copie. ꝛ date. iō si nō petiꝛ satis est ꝙ
perlegerit. Si vero petiꝛ nō teneꝛ statim dare. sed q̄primuꝫ
cōmode pōt. l. ꝙ dicimus. ff. de sol. Sꝫ an si nō fiat copia ap
pellatiōis iudici valeat appellatio. dic ꝙ lꝫ nō fcā copia pti
impediaꝛ deuolutio. tn̄ secus si nō fit iudici ꝭm zenze. moue
tur. qꝛ h̄ nō reperiꝛ iure cautū. ꝛ qꝛ vꝫ appellatio fcā i absen
tia iudicis si eius copia nō hr̄. de appel. si iustus. fortius vꝫ si
fit eo ꝑsente q̄uis ei nō fiat copia qꝛ scire dꝫ an grauauerit.
Mat. aliter dicit tene qd dixit. Fatēdū tn̄ ꝙ lꝫ teneat appel
latio facta in absentia iudicis lꝫ nō intimeꝛ ei tn̄ nō ꝓtegit ap
pellātē donec fuerit ipsi iudici intimata. de appel. l. si duob᷑
59 j. rn̄. ꝛc. ¶ † Glos. in domo oppo. de. l. pleriq. ꝛ. l. seq. ff. de
in ius vo. vbi nō dꝫ qs inuito dn̄o intrare domū vt eum citet
immo teneꝛ iniuriarū cuius ꝯriū hic innuiꝛ. So. gl. exponē
do in domo. i. ante domū qꝛ nō est necesse ꝙ fiat in domo sed
sufficit ꝙ fiat ante domū. ¶ Not. ex gl. ꝙ dictio in aliquādo
poniꝛ pro ante qd not. pro illa qōne. Si statuto iponaꝛ pena
aggredienti aliquē in domo vel ante domū vt imponaꝛ pena
si in porticu factus fuerit aggressus vel in cōspectu domus
ꝭm do. An. vide. l. gallus. §. ille casus. ff. de libe. ꝛ posth. ꝛ. l.
f j. §. j. ff. de cloacis. p f Bar. in. l. qdā hiberus. ff. de ser. vrb.
predi. vbi de ista dictione ad dic vt dixi. s. circa textualia ꝛc.
60 ¶ † Glo. habitare. q̄rit an sufficiat vt habitet vt inquilinus
lꝫ nō sit sua. dicit ꝙ sic. alle. l. iiij. ff. de dā. infec. An aūt suffi
ciat ꝙ habeat domiciliū in loco lꝫ ibi nō habitet. Guil. ꝙ nō
qꝛ hic ponderaꝛ domus in qua cōiter ꝯsueuit habitare. ꝙ in
telligit nisi eēt vagabūdus. qꝛ tūc sufficit fieri ad domuꝫ loci
61 domicilij alleg. not. p Hostiē. de eo qui mit. in pos. c. fi. † ꝛ ex
hoc habes ꝙ quis pōt hr̄e domicilium lꝫ nō habitet in loco
62 pro quo est casus de fo. cōpe. postulasti. ¶ † Scdo no. ꝙ qs
pōt dici vagabūdus lꝫ hēat domiciliū ex quo nō habeat certā
habitationē sꝫ p mūdū vagaꝛ. Idē glos. in. l. iiij. §. ꝓtor. ff. de
dam. infec. ꝛ. ff. de iudi. l. habes. lꝫ aliter loquatur in. l. eius q
ff. ad muni. de quo p Inn. in. d. c. fi. ꝛ p Spe. qui tꝫ qd dictū
g est in titu. de cōpetentis iudicis aditione. §. j. g ver. qd si debi
tor. vbi aūt debeat ꝯueniri vagabūdus cōiter dꝛ ꝙ vbiq no.
de fo. cōpe. c. fi. Hostiē. in summa in illo ti. dicit ꝙ hꝫ eligere
vbi vult cōueniri ꝛ ibi cōuenietur ꝛ nō alibi. Jo. an. in addi.
Spec. in loco ꝓalle. ꝙ vbilibet pōt cōueniri nisi caueat de re
deūdo ad domiciliū. alle. l. j. ꝛ. ij. C. vbi d cri. agi. opꝫ. de quo
63 in. d. c. fi. † vbi aūt bānitus possit ꝯueniri dicit ꝙ vbi habitat
etiā ex delicto alibi cōmisso. qꝛ ibi sortiꝛ foꝝ ex sola mora. lꝫ
ibi nō habeat domiciliū ꝑpetuū ꝛ h̄ ne delictū sibi ꝓstet im
munitatē ꝭm Spe. in ti. ꝓalle. ꝛ alle. §. ver. sed pone. Idē di
cit de exiticijs expulsis pp ꝑtialitates. qꝛ poterūt cōueniri
in loco vbi habitāt si publicata sunt bona. alꝯ in loco a quo ē
expulsus. qꝛ ibi sortiꝛ forū ꝛ domiciliū. ꝭm Guili. p qd vꝛ ꝙ
dictū ꝓcedens dꝫ intelligi de bānitis quoꝝ bona publicanꝛ
64 ex eadē rōne. ¶ † Gl. cōiter opp. ꝙ nō sufficiat ꝙ cōiter ha
bitat vbi dꝫ fieri intimatio. sꝫ debeat inspici vt habitet ꝓ ma
iori pte anni. ꝛ sic vltra dimidiā anni habitasse. l. maiore. ff. de
ver. sig. Soluit ꝙ aliud in casu isto vbi sufficit ꝙ cōiter ibi in
habitat ꝛ plus q̄ alibi. lꝫ vltra dimidiā anni nō habitat. qꝛ ve
risimilius trāsibit in noticiā pti si ad talē domū fiat. Aliud in
casu illo quo ad iterdictū vꝫ vtrobiq. qꝛ nō obtinet i eo nisi
qui tpe litis ꝯstitutionis reperiꝛ anni maiore pte possedisse.
65 ¶ † Sed iuxta hoc querit gl. qd si in duobus locis equali
ter ha

ter habitat vbi dz fieri dicit q poterit fieri i quolibet ,put elegerit appellans. fatet tñ q tutum esset in vtroqz fieri. arg. de sepul. euz qui. §. j. in. vj. Remanet ergo gl. in ɔclusione ꝛ est de mēte tex. q sufficit intimationē fieri i loco vbi cōiter plus q̄ alibi consueuit habitare ꝛ sic vr̄ q non sit necesse q sit loco vbi pn̄tialiter habitat tpe intimationis.[a] Bar. in. l. iiij. §. pretor. ff. de dā. infe. dicit gl. ,pcedere quo ad intimationē de qua loquit tex. ,pter tex. istū. secus dicit in citatiōe qz dz fieri ad domū vbi pn̄tialr habitat ꝫm tp̄s citationis. qz tex. exigit q citet vbi degit. vi. d. §. ,ptor. ꝛ p hoc appet q in citatiōe nō est qd vbi equaliter habitat in duobus locis. qz dz attēdi locus vbi habitat ꝫm tp̄s citatiōis. plus vr̄ tenere hic Pau. q ēt intimatio nō sufficiat fieri vbi cōiter habitare ɔsueuit si ibi non habitat ꝫm tp̄s intimationis. vt sic iste tex. intelligat vbi cōiter habitare cōsueuit ꝛ ēt habitat do. An. credit q gl. bn̄ dicat. vbi nō est cert⁹ intimās de habitatiōe mutata aliud si est de hoc certificatus non putat sufficere si ibi intimet vbi primo cōsueuit habitare nisi ēt intimet vbi nūc morat. cuz. n. ista intimatio fiat ad finē certificādi dz fieri ēt ad domū in q̄ degit si de illa est certus ꝛ lz loquat de pterito nō per hoc ex 66 cludit pn̄s ꝛ sic ɔcor. opi. ¶ † Glo. remotis. Nota ex remotione locistatui ius diuersum. ꝛ alle. ɔcor. hoc intelligē qn̄ diuersitas ꝛ remotio locoꝝ inducit varietatez ꝛ diuersitatē rōnis al's secus. l. fi. C. de tēp. in inte. resti. petē. ꝛ in decre. cupiē 67 tes. §. e. in. vj. p gl. ¶ † Quis aūt dicat locus remotus relinquit arbitrio iudicis. vt gl. dicit alle. no. de rest. in inte. in. c. tū 68 ex lr̄is. ¶ † Glo. bn̄ficio. querit qd si sit campestre vel rurale in q̄ forte nō sit copia testiū vel notariū an ,pcedat in illo lr̄a. dicit q sic. vn̄ tūc dz esse cautus vt testes ꝛ notariū ducat secū. ꝛ sic seruat practica fa. §. e. c. fi. in. vj. ,p hoc lr̄a ista que simpliciter loquit. Itē zenze. lz alij dicāt q fieri debeat ad ecclesiaz cathedralē in ciuitate si locus bn̄ficij sit ihabilis. ar. §. e. vbi. §. si vero in. vj. sed in alio casu loquit glo. vt pfert. querit de intellectu lr̄e. Rn̄det q intellectus lr̄e est q si pp potentiā vel metū appellati ꝛ suoꝝ non pōt fieri dn̄o nec ,pcuratori appellati nec ad domū nec in bn̄ficio nec in ecclesia cathedrali. tunc posset fieri in aliquo loco publico ,put hic dr̄. al's si posset fieri ad domū. lz non possit fieri psonaliter pp potentiā vl̄ possit fieri per ,pcuratorē. lz non p dn̄m vel ecōtra vel nō possit fieri dn̄o psonaliter pp potentiā vel metū tamē possit fieri procuratori vel ecōtra. tūc nō posset fieri in loco publico ꝫm formā huius ver. verū. ꝛ hoc voluit lr̄a duz dixit indiffinite ꝛ simplr̄ si fieri non pōt vt pfert quasi loquat eo casu quo nulla de pcedentibus intimationibus fieri pōt. tunc demū possit ad istaz deueniri. secus si aliqua fieri possit de pcedentibus ꝛ sic si pp potentiā non poterit fieri psone fiet ad domū. si non poterit fieri ad domū fiet ad ecclesiam cathedralē ꝛ in subsidium si ēt ibi fieri nō pōt fiat ad locū publicū. vt hic dr̄. Alij dicūt q sufficit intimatio in loco publico incōtinenti qn̄ non pōt pp potentiā vel metū appellati fieri psone. ꝛ hoc tz Gui. qz appellanti pter suaz culpā non dz auferri bn̄ficiū iuris q 69 possit p se facere vel ,pcuratorē. ¶ † Ad hoc de app. ex pte. ꝛ qd ibi no. ꝛ potissime pp culpā aduersarij. qz illi ,pdesse nō dz. Hosti. putat tutiorē opi. primaz qz dz appellans p se vel aliū intimare vel expedire id qd sibi incūbit qualitercūqz potest nec dz hic inspici malitia appellati. lz fauor publicus ne bn̄ficia diu vacent. secus forte in alijs zenze. tz scdaz opi. qz appellatus est in culpa. nec pōt fieri intimatio vt pfert ꝛ sic verificant verba tex. ideo sufficit q fiet ad locum publicū. vn̄ dicebat Gui. q si intimatio nō posset in loco publico. lz posset fieri procuratori ꝛ imputet sibi dn̄s qui se talez reddidit. 70 ¶ † Nam non cōpellit qs eligere ,pcuratorē si magis velit eligere dn̄m. l. j. §. si qs. ff. q vi aut claz. l. fi. ff. ne vis fiat ei ꝫm zenze. ꝛ Gui. Pro ista opi. facit gl. quā ipsi alle. ꝛ ēt. d. An. alle. j. ti. j. in cle. j. in gl. pe. iuncto tex. pro hoc. l. sticbū aut pāphilū. cū ibi no. ff. de solu. vbi si alterū alternatiuoꝝ nō est in obligatiōe ex culpa rei licitū est actori eligē qd vult. tu. ɔcor. opi. vt colligit ex his q̄ dixi sup lr̄a post Pau. qz hec vltima opi. est vera qn̄ est metus vel potētia appel. ..i ꝛ suoꝝ alia qn̄ 71 pp metū vel potētiā ex̄neoꝝ ꝛc. ¶ † Glo. loco aliquo. querit an sufficiat q fiat in vno tm̄ publico loco. Rn̄det q tutū ꝛ de ɔsilio est q fiat in plurib⁹ vt sic facilius trāseat in notitiam prout ēt dixit Gui. mandegbot in libello suo electionū. tamē non est necesse per hanc lr̄am que loquit in singulari ꝛ sic in vno loco verificat dūmodo publicus sit. iō autē exigit vt sit publicus. vt dicit glo. sequēs[b] pp tollēdas fraudes illoꝝ q clādestine faciebāt in absentia ptis vel illoꝝ qui possent intimare. alle. §. oēm. in auctē. de liti. col. viij. ꝛ qd not. §. e. c. fi. in 72 vj. ꝛc. ¶ † Gl. solēniter. q̄rit an sufficiat in quolibet loco publico fieri. dicit q nō. sed dz fieri in loco viciniori domui in q̄ cōiter habitare cōsueuit. vel viciniori ecclesie cathedrali vel loco bn̄ficij ꝫm supius dicta in tex. ꝛ dz fieri publice in publica missa populosa vel in sermonibus aut pdicationibus vel in alio actu frequētato per populū. qz tūc facilius trāsibit in notitiā ꝛ verisimilius attēdenda est verisilitudo vt dicit gl. in 73 verbo verisilr̄. alle. de psump. qz verisilr̄. cū si. ¶ † Glo. deuoluta oppo. ꝛ vr̄ q appellatio ex quo emissa est publice faciat cām deuolui ad curiā ꝛ artet ēt ignorātes a dicto tpe ad arripiendū iter. j. mēsem ad curiā ꝛ p ɔn̄s nulla intimatio est necessaria ꝛc. ɔtrā hic dr̄ in ver. intimatio. iuncto prin. huius cle. vn̄ op. de no. p Inno. ꝛ Hosti. in decre. j. §. e. in. vj. soluit glo. q illa erat opi. Inno. ꝛ Hostiē. que hic reprobat tanq̄ falsa ideo non ob. ¶ Uel scdo pōt dici q hec cle. loquit respectu psone appellate cui dz fieri intimatio vt hic dr̄. dictuz vero Inno. ꝛ Hosti. loquit in alijs psonis quarū non interest. qz illis non est necesse aliquā intimationē fieri. ¶ Uel tertio dicit glo. dictū Inno. ꝛ Hosti. debere intelligi ꝛ restringi ad casum ver. veruz. s. qn̄ ,pter penam vel metū pōt intimatio fieri. qz tūc sufficiet q fiat in loco publico ita publice q verisimiliter potuerit ad notitiaz appellati vel eius ,pcuratoris spālis puenire. Al's aūt non sufficeret appellationē publice emissam vel intimationē publice factā vt est casus i hac cle. Pro qua facit q talis appellatio i cā bn̄ficiali facta ad papā hz vim citationis pemptorie. vt pbat in. d. c. j. §. e. in. vj. ꝛ de appel. in. c. sepe. adeo q nō veniēs in termino iuris sibi a iur deputato in. d. c. j. habeat vt verus cōtumax ꝛ pcedi pōt ɔtra eū vt ɔ cōtumacē in principali negocio. ergo dz esse taliter facta q transeat ad notitiā appellati aut ipsius ,pcuratoris specialis. al's absurdū ꝛ incōgruū esset dicere q cēseret verus cōtumax ignorans cui appellatio nō esset intimata ꝛ ɔtra euz 74 tam grauiter ,pcedi. ¶ † Uult ergo gl. in effectu q cū agat de magno pniudicio qz de ,pcessu in cā principali opz q intimatio apprehēderit psonā nisi malitia vel dolus abn̄tis ptis interuenerit in se absentādo. Et ex isto colligit. d. An. q ad h vt pcedi possit in his q̄ sunt grauis pniudicij. opz q interueniat vera cōtumacia que cōcludit ex citatione ad psonam. de quo in. c. fi. de eo q mit. in pos. p Inno. ꝛ Hosti. ꝛ hic sumpta occasione tangit an citatio ad domū sufficiat eo casu vel fieri pōt. vt qz psona nō reperit. §. vidistis an ꝛ qn̄ possit fieri ad 75 domū. hic tangit an sufficiat. tūc si fiat ad domū. ¶ † Cōcludit post Bar. in. l. iiij. §. ptor. ff. de dā. infec. q in his que sunt leuis pniudicij sufficit. vt in dilationibus vel aliquo emergēti leui. qz tunc nō exigit vera cōtumacia. ideo sufficit citatio ad domū dūmodo simus in casu in quo fieri possit. vt qz persona non reperit vt latius dixi. §. sic intellige no. p gl. in. c. cām. §. de do. ꝛ cōtu. vbi dicit sufficere citationē ad domū. ꝛ qd not. 76 in. d. c. fi. ¶ † In actibus vero que sunt grauis pniudicij qd vr̄ esse qn̄ agit de pniudicio ,ppietatis[c] vel possessionis trāsferende ꝫm Bar. lz Inno. in. c. fi. sentiat pniudiciū possessionis leue sed nō bene ꝫm do. An. qz iura allegata p Inno. nō loquunt vbi agit de possessione transferenda sed de tenuta 77 danda per quā nō transfert possessio. ¶ † Item vr̄ esse magnū preiudiciū qn̄ agitur de examinatione testiuz ad eternaz rei memoriā tūc requirit vera cōtumacia. vt hac glo. ideo regulariter nō sufficit citatio ad domū. Fallit pmo qn̄ impedit per vim vel motū ne citatio ad eū perueniat. vt hic. Secūdo fallit si est pn̄s ꝛ malitiose se occultat. vt in. §. quid sit latitare. Fallit tertio si malitiose se absentauerit. vt hic facit. l. fulcini⁹ §. qd si latitarit. ff. ex qui. cau. in pos. ea. hec aūt malitiosa absentia pbat vel vere si de illa ɔstet per verba plata. vel aliter 78 iuxta no. per glo. in. d. l. fulcinius. vel psumptione. † presumptiue aūt pbat in pluribus casibus. ¶ Primo qn̄ semel per formaliter citatus se absentauerit. iuxta not. in. d. c. fi. ꝛ in. d. l. fulcinius. ¶ Secundo qn̄ aliqn̄ fuerit in iudicio. ꝛ postea se absentat. vt no. Inno. in. d. c. fi. ꝛ in. c. ex pte. iij. de resti. spo. ꝛ in. c. j. qui matri. accu. pos. ꝛ in. d. §. quid sit latitare. ¶ Ter.

[a] ¶ Bar. in l. iiij. §. ptor. ait. adde alexan. plene in d. §. ptor in ij. col.

[b] ¶ Propter tollendas fraudes. Adde bn̄ facere tex. in. l. fin. ff. de ritu nup. ꝛ i. l. existimo. ff. d ad mi. tut. ꝛ qd dicit bar. i. l. post ɔctū. in iij. colū. ver. quart⁹ casus ff. de dona.

[c] ¶ Al' possessionis. adde tñ q bar. in. l. admonēdi. i. viij. col. circa fi. ff. de iureiu. dic q cā possessionis ē modici pniudicij. ꝛ eū sequit Alex. in ɔsi. xcj. in ci. in cā ꝛ lite in. j. col. in. v. volu.

tio presumit qñ ex natura obligationis artat ad morandū in
certo loco vt in marito cuz vxore ꝛ in bñficiato in bñficio. de
cle. non resi. ex tue. ꝛ. d. c. j. hec vera in casibus in qbus a pn
79 cipio citatio ad domū nō sufficit sicut ē vez regul'r. ¶ † Sz
in casibus in qbus sufficit vt est in cā que celeritatē desiderat
vt dāni infecti de dāno infec. l. si finita. §. si forte. ff. vel in casu
liberali. l. neqz infantis. ff. de liber. cā. clarū ꝙ indistincte suf
ficit citatio ad domuz in cā matrimoniali vel bñficiali sufficit
absentia nedū dolosa. sed ēt culposa. dūtñ non possit inueniri
vt hic vñ tunc seruāda est practica huius cle. in mō citandi ꝛ
decre. qm̄. §. sin aūt. s̄. vt in lite nō cōte. per pdicta pz ꝙ in exa
minatione testiū ad eternā rei memoriā nō sufficit citatio ad
domuz regulariter. qꝛ ibi agit de magno piudicio qd intelli
gitur qñ examinantur testes ordinare secus si ex ordinare pp
aliqd periculū. ita ꝙ desideret celeritas. qꝛ tūc sufficit citatio
ad domū ꝭm formā. c. qm̄. §. j. vt lite nō ꝯte. de quo dic vt ibi
ꝛ per Bar. in. §. ptor. ꝛ p Jo. an. in regula presumit in. q. de
80 reg. iur. in. vj. ¶ † Deinde redeūdo ad gl. in v̄. ꝛ hec oīa que
ro cū glo. an dispō huius cle. ꝛ qd dictū est in prin. huius gl.
locū habeat ēt in electionibus cathedraliū ꝛ regulariū eccle
siarū qñ in eis appellat ad curiaz. de quibus loquit. s̄. e. cu
pientes in. vj. ¶ Nam in aliis inferioribus de qbus loquit
s̄. eo. c. j. clarū est ꝙ sic. vt pz ex no. in glo. j. Rñdet gl. ꝙ sic.
vñ necesse erit in illis intimationē fieri ꝭm formaz huius cle.
Pro hoc alle. gl. qꝛ decre. illa cupiētes q̄ loquit in cathedrali
bus ꝛ regularibꝰ fortius punit ꝛ artat quā decre. j. e. ti. pz. qꝛ
decre. illa cupientes. priuat iure q̄sito ꝛ totali ꝓsecutione ꝓ
cessus ꝛ artat ad ꝑsonalē cōparitionē. sed decre. j. solū in ꝓ
cessu fiendo in absentia ꝑtis. ꝛ ꝭm illā satis ē in casu de quo
loquit mittere ꝓcuratorē nec artatur qs ꝑsonaliter cōparere
ergo cū maior sit pena fortior in casu illo fienda est hec inti
matio. ar. auc. multomagis. C. de sa. san. ec. ꝛ sic etiā seruabat
curia lz doc. varie loquerent qñ appellatus nō posset habe
81 ri. sed hoc est hic expeditū ꝛc. ¶ † Tertio quero cū gl. in v̄.
ꝛ no. An. si nō sit facta intimatio ꝭm formā huius cle. tñ al's
ap. est legittime interposita. an ex toto appellatio erit nullius
effectus. Rñdet glo. ꝙ nō. ponderat enim lr̄am que soluz vi
tiat deuolutionē ad curiam ex nō seruata solēnitate in intimā
do. nō aūt vitiat appellationē in substātia. per qd gl. cōcludit
ꝙ lz cā non sit tūc in curia nec teneat ad illaz cōparere infra
terminū decre. j. ꝛ decre. cupiētes. s̄. e. in. vj. ꝛ cōsequenter vt
possit fieri impetratio in curia tñ cū teneat appellatio fieri po
82 terit impetratio extra curiā. ¶ † Pro cuius clariori intelli
gentia glo. dixit tria tēpora aduertenda in istis appellationi
bus ad curiā interpositis. Primū tp̄s est decē dierū datum
ad appellandū a tēpore notitie grauaminis. de appel. cōcer
tationi in. vj. ꝛ per lapsuz huius ꝑscribit appellationi substā
tie appellationis ne possit interponi. Scdm est tp̄s infra qd
dz fieri intimatio vt sic principale negociuz deuoluat ad cu
riam. ꝛ istud est tp̄s de quo in hac cle. ꝛ p lapsuz huius tp̄is.
qꝛ nō fit intimatio infra debitū tp̄s vel non fiat debita forma
prescribere deuolutioni principalis negocij ad curiā nō aūt
substantie appellationis vel ꝓsecutionis eius totaliter quin
saltē extra curiā possit ꝓsequi ꝛ sup ea impetrari. Tertiuz est
tp̄s infra qd qs dz ꝓsequi cām appellationis ꝛ illud in deuo
lutis ad curiā est tp̄s de quo in decre. cupiētes. s̄. eo. in. vj. in
cathedralibus ꝛ regularibꝰ in inferioribus est tp̄s de quo. s̄.
eo. c. j. in. vj. In aliis autē non deuolutis est tp̄s anni ꝛ ex cā
bienij de appel. ex rōne. ꝛ. c. cū sit. Scdm aūt supradictoꝝ nō
pōt esse sine primo. i. deuolutio sine appellatiōe legittime fa
cta. qꝛ nō pōt esse qualitas sine substantia. l. eius qui. ff. si cer.
83 pe. de despon. impu. ad dissoluendū. ¶ † Primū aūt bñ pōt
esse sine secūdo. qꝛ pōt tenere appellatio lz non deuoluat ad
curiā. alle. c. j. de appel. in. vj. bñ enim pōt esse substantia sine
certa qualitate accidentali. vt in facto habemus hic. fa. vt hic
refert hec gl. id qd dicit Jo. mo. in regula generalis. de reg.
iur. in. vj. qꝛ facilius tollit ius singulare ꝛ spāle q̄z cōe. alleg.
ff. de pac. l. si vnus. §. pactus. ꝛ in auc. de nō alie. §. qꝛ nō col.
ij. sed negociū tractari in cōsistorio pncipis. vt est in casu hu
ius cle. ꝛ decre. j. ꝛ decre. cupiētes. s̄. e. in. vj. in istis. s. bñficia
libus est ius spāle ꝛ singulare cū regulariter cāe bñtes ortū
extra curiā. extra illā tractent facit de appel. Nicolao cuz ibi
no. ꝛ de renū. veniens in gl. magna. ideo hoc ꝙ tractat in cu
ria facilius tollitur q̄z ꝙ tractet extra curiam. Refert tñ glo.
alios dicere ꝯ. vt audiuit dicētes ꝙ mens huius lr̄e est ꝙ nō
valet aliquo mō app. nec sup illa ēt extra curiā possit impetra
re si nō sit pdicto mō ꝭm formā huius cle. s. intimata. ¶ Gl.
hoc reprobat dicens ꝙ sibi plz pcedens opi. que plz ēt Jo.
84 mo. in palle. regula generali. vt pz ex pdictis. ¶ † Sz ꝯ pre
dicta oppo. gl. qꝛ si pdicta opi. vera ē erit in ꝑtāte appellātis
illudere decre. statuimus. q̄ prima est ꝛ decre. cupiētes. s̄. eo.
in. vj. ꝛ facere ꝙ negociū non deuoluat ad curiā. qꝛ nō habe
bit nisi nō intimare seu nō seruare formā in intimatione de q̄
loquit hec cle. ꝙ videbit absurdū. Rñdet glo. ꝙ imo nō erit
in ꝑtāte appellantis impedire deuolutionē si appellatus ve
lit. qꝛ si appellatus forte sciens lz plenā ꝛ certaz sciam nō ha
beret. vt differt a casu. §. pe. quē appellans crederet ignoran
tem veniret ad curiā. j. tp̄a decre. palle. vel si papa sciens ap
pellationē citaret appellatū ad curiā si appellans vbi nō eēt
posset ꝓcedi in eius abñtia ꝭm formā palle. decre. qꝛ in piu
diciuz appellantis cā absqz intimatione aliqua est in curia. ꝛ
arctat. j. tp̄a decre. j. s̄. e. in. vj. mens enim ꝛ intētus huius cō
stitutionis est ꝓuidere appellato ignoranti ꝛ nō appellanti. ꝛ
pro tanto ꝯsuluit gl. ꝙ pp predicta cōsulte facit appellans si
dato ꝙ nō seruaret in intimatione formā huius decr. si vadit
vel mittit ꝓcuratorē sufficiēter instructū. j. tp̄a debita de qui
bus in decre. j. s̄. e. in. vj. qꝛ vt dixi possibile esset ꝙ appellatꝰ
esset in curia quē forte crederet ignorare cū sciret al's autē si
nullus eēt ex ꝑte appellati in curia ꝛ si nullus ꝛ ibi ex ꝑte ap
pellantis infra tp̄a pdicta esset planū ꝙ non hr̄et locū pena.
alle. decre. j. s̄. e. que loquit qñ altera ps est ꝑsens. altera ab
sente sed bene posset hr̄e locū pena decre. cupientes. que in
distincte loquit vt vz appellans esset exclusus a totali ꝓsecu
tione. qꝛ vt dictū est in eius fauorē iterato ista nō requiritur
sed in fauorē appellati. Opi. glo. tz ēt Zenze. qꝛ hec intima
tio nō est de substantia appellationis. lz exigat quo ad hanc
qualitatez vt fiat deuolutio in curia al's opz ꝙ fieret infra. x.
dies. ꝛ nō sequit intimatio facit deuolui. ergo est substātia ap
pellationis. qꝛ appellatio pōt eē sine deuolutione vt dixit gl.
pro hoc. qꝛ delatio facit cām esse in curia ꝛ tñ nō est de sub
stantia appellationis. de appel. cordi. ꝛ. c. cū appellationibꝰ.
a in. vj. Itē qꝛ ꝭm eū illa sunt * de substantia actus que cōtem
poranee cū actu introducēdo cōcorruūt seu cōcurrere debēt
non que post actū originatū interueniūt alle. l. cū hi. §. si ptor.
ff. de transac. ꝛ. l. fulcinius. §. qd sit latitare. ff. ex quib. cau. in
pos. ea. ꝛ est casus in. c. cum terra. de elec. ꝛ. l. vniuersa. C. de
preci. impe. offe. sed ista intimatio nō est huiusmodi. qꝛ etiam
post appellationē pōt iteruenire vsqz ad mēsem. ergo ꝛc. dat
sil'e de apostolis. qꝛ nō sunt de substātia appellationis cū ex
postfacto sint dandi ꝛ petēdi. de appel. ab eo. in. vj. ꝭm zēze.
85 ¶ † Nota bñ istud dictū zenze. ex quo habes theoricā q̄ di
cunt de substātiā actus. vide Jo. an. de vsuris. q̄z q̄z in. vj. in
glo. fi. ꝛ sup ea Guil. no. vt hic refert Jo. de lig. tz ꝯ gl. ꝛ hoc
ne illudat ꝓprie appellatiōi ꝯ. c. bone. de postu. pla. ꝛ ne illu
dat c. statuimus. s̄. e. ¶ Item ne fiat ignoranti piudiciū ꝯtra
quē fieri posset impetratio iudiciū. Jo. de lig. dicit hanc opi.
equiorē. Mat. vero dicit ꝙ mens Lau. fuerit eadē cum glo.
ꝛ nisi esset vltima rō Guil. forte posset dicere veruz vel forte
simpliciter dixit verū vt infra dicam pōt dicere ꝙ de substan
tia validitatis appellationis nō est intimatio. qꝛ tenet appel
latio. al's legittime interposita. sed quo ad effectū deuolutio
nis ad curiam in bñficialibus bene est necesse ꝙ facta fuerit
infra tp̄a hic statuta. ¶ In aliis vero causis quā bñficialibꝰ
est necessaria quo ad piudiciū appellati qꝛ ꝓcedit ꝯ eū non
pōt virtute appellationis nisi ei fuerit intimatuz. sic intellige
cle. j. de ap. facit. c. si duobus. de app. ꝛ qd dixi. s̄. ¶ In hoc
tñ differt ab intimatione que fit in beneficialibus. qꝛ illa ar
tat. j. tp̄a decre. j. ꝛ decre. cupientes. secus in ista per qd vr̄ ꝙ
si impetrati sint iudices ante intimationē factā vel al's habitā
scientiā plenam ab ipso appellato ꝙ non teneat impetratio si
appellatus hoc velit. ¶ Et per hoc putet qꝛ mens Lau. po
86 tuit esset eadē cū ista gl. q̄ a pdictis ēt discrepat ꝛc. ¶ † Gl.
appellatū. querit an nō facta intimatione ꝭm formā pmissam
sufficiat ꝓcuratorē hr̄e plenam notitiā ꝛ sciam infra tp̄s quo
debuerit intimatio fieri. Rñdet ꝙ nō. ponderat enim lr̄am q̄
dū dicit sufficere sciam habitā plene soluz dicit de ꝑsona ap
pellati

a ¶ De substantia. adde Fely. i. c. ex ꝑte in. ij. col. extra de ꝯsti. Ang. in ꝯsi. xxvj. incip. Pro decisiōe quesitoruz. ꝛ Fely. plene in. c. cuz dilecta. i. vij. col. ex̄ de rescri. ꝛ ibi refert ēt Car. ꝛ Imo. hic.

pellati nec repetit de psona pcuratoris cū prius quo ad inti
mationē piter dixerit de vtroqʒ ḡ ꝛc.ar.decre.ad audiētiam.
de deci. Idē zenze.ideʒ Pau.q intimationē sibi pcuratori
factā q̄ surgit ex facto appellātis tenet dn̄o intimare.sʒ sciaʒ
quā hʒ vt ipse nō.facit qd̄ no. Dy.in regula eū qui cert⁹ est.
87 ℭ† Notat bn̄ istā glo.ꝙ vbi requirit dn̄m habere plenam
scientiā alicuius facti nō sufficit pcuratorē habere sciam illā
etiam si sit pcurator spālis.qd̄ est bene notandū ſm do. An.
88 ℭ† Gl.plena ꝛ certa.querit an sufficiat dn̄m seu appellatū
habere aliqualē sciam appellationis forte per famā.vr̄ ꝙ sic
a de cle.excō.minis.illud [a] gl.tʒ cōtra p lr̄am istā que dicit ple
na ꝛ certa.ꝛ sic non sufficit aliqualis imo p id qd̄ dicit plena
reqrit ꝙ totius appellationis ꝛ oīum obiectoꝝ hēat notitiā
sicut in simili dicimus de teste.q dʒ dicere plenā veritatē.q
dʒ dicere oīa que sunt de veritate negocij de accu.cū dilecti.
Per id aūt qd̄ dicit certi.requirit ꝙ indubitanter sit certus
vel esse debeat sic fore appellatū put est.vn̄ si hʒ talē plenaʒ
ꝛ certaʒ sciam ex qua certus est vlterius p intimationē certi
ficari nō dʒ cum illa fiat solū ad finē certificandi.qd̄ nō cadit
in eo qui est certus.q qd̄ certū est alia certificatione nō eget
l.j.in fi.ff.de dote preleg.ꝛ in regula euʒ qui certus est in.vj.
89 †Sed iuxta hoc querit gl.qūo poterit ꝯstare ꝙ habuerit istā
plenā ꝛ certā scientiā dicit si apparet ꝙ ꝯsuluit aduocatos ꝛ
amicos sup appellatione in forma in qua fuerit facta vel alia
silia vel q forte appet ꝙ p primū amicū appellati vel p pro
priū amicū appellantis sibi plene fuerit intimata appellatio
in forma forte auctētica. Idē de silibus q forte appet ꝙ ap
pellatus fuit pn̄s vbi ꝛ qn̄ appellatio publicabat.de postula.
prela.c.j.ꝛ qui ma.accu.pos.c.fi.de clan.despō.cū inhibitio.
vel q in pn̄tia multoꝝ dixit appellationē ad sui notitiā pue
90 nisse.arg.de exces.pla.q̄ʒ sit. ℭ† Nota ex gl.ꝙ qn̄ cōstitutio
exigit ꝙ qs habeat plenā ꝛ certā notitiā de illo dr̄ qs habere
b talē notitiā qn̄ hʒ eam [b] per plenā pbationē. Illud enim est
plenuʒ cui nihil deficit ſm Guil. facit.vij.q.j.nihil.ꝛ qd̄ no.
91 s̄.eo.c.j.in.vj.ꝛ.j.cle.pxi.ad fi.ipsius. ℭ† Glo.tp̄s pdictuʒ
in ver.ꝛ nota.querit qd si notificatio sit facta appellato post
tp̄s de quo dictū est in hac cle.dicit ꝙ non artabit appellatū
nec deuoluet negociū ad curiaʒ.mouet p hanc lr̄am a cōtra
rio. Itē q al's sequeret absurdū vʒ ꝙ si post annū vel etiam
quinquēnium fieret notificatio qd̄ artaret appellatū ꝛ deuol
ueret ad curiam qd̄ est absurdū ꝛ cōtra mentē huius cle.que
determinauit tp̄s predictū.de qua determinatione doc.olim
92 non cogitarūt. †Ex pdictis cōcludit gl.ꝙ inter alia substan
tialia que requirunt vt deuoluat ad curiā cā beneficialis de
quibus in.c.j.ꝛ.c.vt circa.s̄.e.in.vj.requirit etiā ꝙ fiat noti
ficatio in debita forma. ꝛ ꝙ fiat ēt infra tp̄s debitū ꝛ probat
hic. Concurrentibus aūt pdictis cā beneficialis deuoluitur
adeo ad curiam ꝙ constituit cōtumax absens si non cōparet
infra tpa debita decre.j.s̄.e.in.vj. ꝛ pcedet in ipsius absen
93 tia ēt ad diffinitiuaʒ sniam in principali negocio. †Nunqd
aūt adeo cōstituatur cōtumax absens si non possit appellare
a snia cōtra eū lata solet esset qō.ꝛ Compo.in decre.j.s̄.e.in
vj.dicit ꝙ qn̄ citatio vel notificatio personaliter apprehēdit
quē fit [c] vere ꝯtumax nec appellat.secus si facta sit ad domū
vel ecclesiam vel locū publicū.q tunc fit ficte ꝯtumax ꝛ per
ꝯn̄s pōt appellare. ꝛ hec opinio vt dr̄ multum viget in curia.
vn̄ per predicta vr̄ aliqbus ꝙ in casu isto non sit equū ꝙ pri
uetur facultate appellandi maxime cū hoc nō sit expssum in
iure.vn̄ satis sit ꝙ puniat in processu ꝛ psecutione cause glo.
finalr̄ remittit ad notata in cle.j.de dolo ꝛ ꝯtu.ad fi. ꝛ ibi cō
cludit ꝙ priuetur ptāte appellandi q citatio iuris nō minus
est no.q̄ʒ citatio hoīs que psonaliter apprehendit de quo ibi
in glo.magna ad fi. Nam hʒ vim pemptorie quo ad oīa talis
intimatio cum termino ſm do. An.alleg.de appel.sepe.ꝛ no.
bene glo.de citato a iure.habes aliaʒ glo.in cle.si ante.ꝛ non
sunt alibi in iure canonico vel ciuili.nota tn̄ in.l.pperanduʒ
C.de iudi.ſm do. Pe. Predicta inq̄ʒtum dictū est ꝙ solum
punitur in pcessu fiendo in absentia sunt vera.vt dicit glo.in
beneficialibus de qbus loquit decre.j.s̄.e. In alijs vero de
quibus loquit.c.cupientes clarū est ꝙ nedū punit in pcessu
imo ēt priuat a psecutione totalis negocij cū cadat ab omni
iure suo.pbat in palleg.decreta.cupientes.§.ꝙ si p viginti.
94 ℭ† Glo.casibus.q̄rit de exēplis q sunt alij casus in qbus
requirit intimatio. Rn̄det ponēdo exempla.ex decre.j.j.de
appel.ꝛ cle.vnam.j.ti.j.per decre.mandato.de pcurato.ꝛ vt
95 lite non ꝯtest.qm̄. †Sed iuxta hoc querit glo. q aliqui sunt
casus in qbus quis nō solum tenet intimare sed ēt reqrere.
vt pʒ in.c.placuit.xvj.q.iij.c.fi.de emp. ꝛ ven.cū alijs simili
bus alleg.in glo.ꝛ in aliqbus ēt quis tenet intimare pape.vt
in.c.graue.de pben.de sta.mo.c.fi.cū alijs alleg.in glo.an ēt
in istis sit forma huius cle.seruāda in intimatione facienda.
Rn̄det ꝙ in primis qn̄.s.quis tenet intimare ꝛ reqrere tutū
esset seruare.ꝛ sic innuit ꝙ nō sit necessariū q in hoc casu nō
loquit cle.nec iste ver.ꝛ sic cū non sit de iure expressum esset
supstitiosum inuentionibus nouis insistere.de transact.c.ij.
ℭ In secūdis aūt casibus.s.qn̄ pape est fienda ꝯcludit apte
ꝙ non putat cle.locū habere que loquit de intimatione infe
rioribus fienda.nō pape.igit ꝛc.ar.de psump.nōne.pro hoc
q in agēdis cū alijs nō est solēnitas aliqua necessaria.q ei⁹
pn̄tia omnē defectū supplet.l.omniū.C.de testa.facit qd̄ no.
96 Inn.de lit.ꝯte.c.j.ꝛ de libel.ob.c.j. ℭ† No.bn̄ gl.ad duo [d]
d Primo ꝙ nō sufficit venditori denūciare litem motā.nisi ēt
requirat vt defendat.hoc vult glo.alleg.c.fi.de emp. ꝛ vend.
de quo in.l.ptor.C.de euic.ꝛ in.l.denūciasse.§.ꝙ tamē.ff. de
adulte. Scd̄o ꝙ dicto casu ꝛ similib⁹ est necesse in intimatiōe
seruare formā huius cle.que solū loquit qn̄ quis tenet inti
mare.vn̄ in casu mixto non hʒ locū.s.qn̄ tenet intimare ꝛ re
quirere.ar.l.non possum.§.prescriptū.ff.de adulterijs.

ℭ Sequitur cle.alia.

1 **Constitutionē vt cir**
ca. †Hec cle.est bn̄ glosata.ꝛ cōsueuit repu
tari difficilis. Dicit aūt do. Pe.eius difficul
tas surgit ex defectu practice q̄ olim erat tpe
huius cle.que mō non viget. q papa oīa be
neficia collationes ꝛ puisiones ipsoꝝ reuocat ad se.ita ꝙ or
dinarij puisores vel electores nō hn̄t se intromittere.tpe aūt
Old.multuʒ practicabat hec mā.ideo sup illa fecit multas
allegationes.vt pʒ in libro allegationū ꝛ ꝯsilioꝝ suoꝝ. Et cō
sueuit hic dicere do. Pe.ꝙ tex.hui⁹ cle.est difficilior aliquo
alio huius voluminis adeo ꝙ nunq̄ʒ legebat hanc cle.ꝛ pce
2 dentē qn sibi darent laborē. ℭ† Glo.vero cle.si an̄ de dolo
ꝛ ꝯtu.dicebat faciliorē aliqua huius voluminis.vos hētis ēt
cle.vnicā de cā pos. ꝛ ppri.que etiā multū est difficilis.venit
aūt hec cle.ad declarationē decre.vt circa.s̄.e. declarādo ali
qua dubia circa illā que Bonifacius nō declarauerat lʒ mul
ta declarauerit tpe suo currētia.ꝛ decidit aliquas opinio.de
quibus.j.videbit.potissime vt hic dicit gl.j.in fi.decidit opi.
Archi.in.c.vt circa.vbi dicebat sufficere electuū seruare iura
antiqua. Rō q psequit ius ppriū priuatū. Diuidit aūt cle.
in.v.ptes. Quia in prima declarat decre.vt circa.nō habere
locū vbi exceptio q̄ opponit directe seu principalr̄ cōcernit
ius opponētis vel ecclesie. In scd̄a ibi ceterū.declarat in ca
sibus exceptis in decre.vt circa.nō admittendū eū qui omi
sit debitā specificationē circūstantiarū. In tertia ibi.sane.de
clarat appellatiōe facta in cā bn̄ficiali p eū qui psequit pro
priū interesse omissa forma decr.vt circa aliū volentē venire
pro interesse cōi.ꝛ nō appellantē nō debere admitti ꝯ appel
latū. In eadē cā psequendo eosdē articulos lʒ possit assistere
appellanti ne colludat ꝛ psequi suū interesse si illud ptēdat.
In quarta ibi.insup.declarat appellantē non seruata debita
forma decre.vt circa.nō esse audiendū p viaʒ querele regulr̄
etiā si illa appellatiōe nolet vti. In quinta ibi illius declarat
omissionē forme decre.vt circa.repellere approbationē fien
dam.ꝛ si vitiare iā factas.tex.ibi. Tertius nō appellās si vult
adherere appellationi facte ꝛ pcessui appellātis. ꝛ clarū est
ꝙ nō admittit in eo qd̄ lr̄a dicit. Idē si nō vult adherere pro
cessui sʒ appellationi. Si aūt nec pcessui nec applōni vellet
adherere clarū ꝙ nō dʒ aliquo mō audiri in eadem instantia
sed nō eꝯrio.secus in tertio appellāte intelligo forma ſuata.
nā iste dʒ audiri in eadē instantia principalr̄ psequendo arti
culos in qbus vniformiter per aliū ē appellatū. ꝛ hoc q ad
eundē iudicē debent tales remitti. ꝛ ex hoc sequit ꝙ si venit
iste tertius infra tpa.c.j.s̄.e.lib.vj.bene quideʒ si non venit.

a ℭ Glo.tʒ ꝯtra. Adde Fely.i.c.cū contingat.in iiij.col.ex̄ de rescript.vbi declarat que dicat certa ꝛ plena notitia ꝛ q̄ dicat certa ꝛ indubitata.

b ℭ Per plenaʒ pbationē.an aūt sufficiat ꝙ sciuerit p famā vide bal. in.d.c.cū cōtingat ex̄ de rescrip.ꝛ ibi plenius per Felyn.in.ij. col.ꝛ seq.

c ℭ Vere cōtumax.quis aūt dicat verus ꝯtumax ꝛ qs fict⁹ habes p gl.i.l. ex ꝯsensu.ff. d ap.d.alex. in.l.pperandū.§.ꝛ siquideʒ in.ij.col. ꝛ in.§.finaūt re⁹ in.ij. col. ꝛ se.C.de iudi.panor.i.c. fi.§.porro.in ij.col . extra vt lit.nō ꝯte. n

d ℭ Primo ꝙ nō sufficit. Adde bar.in l.emptor.ꝛ i l.empti.C.d euic.bart.i.l. nō solum.§. morte.in.xj. col.in pn̄.ff. de op.no.nū ci.ꝛ ibi doct. alex.ꝯsi.xxxiij.in.ij.colū. in.ij.volu. ꝛ Fely.i.c.cū cōtingat i.v. col.d rescri.

a ¶ Et roma cōis est pria. Adde tex. in l. roma. ꝛ ibi glo. ff. ad mu. ad quē tex. vi a de ludo. ro. i cōsi. clxix. incip. magister Paulus.
b ¶ Not. ex cle. j. Adde bo. tex. in l. j. §. stipulonū. ꝟ. stipulatio itaqꝫ. ff. de ꝓ to. stip. ꝛ tex. in l. nō solū §. sed cū pos sez. ff. de no. oper. nū.
c ¶ Et qd no. p Bart. Adde. d. ias. in §. j. i. xiij. colū. insti. de acti. Alex. in ꝯsi. lxxxvj. in ij. col. in pn. in. ij. vo. alex. in cōsi. xxxj. incipiē. in cā executionis in ij. co. circa fi. in. iiij. vo. ꝛ Alex. in ꝯsil. lviij. circa pn ci. in. v. volu.
d ¶ Ubi plura. Adde bū facē tex. i l. pe. C. ō trā. sac. ꝛ ibi ple. ne. d. Jaso.
e ¶ No. ter tium. Adde ad istud no tabile ea que hñtur p bar. ꝛ doct. in. l. si plusoria. §. j. ff. de appell. Alex. in ꝯsil. lx. in fi. in. iij. col.
f ¶ Not. ꝙ vbi forma. Adde dom. abb. in. c. fi. i ij. no. de offi. dele. ꝛ Fely. plene in. c. cū dilecta. i. xij. col. vš. limita hec. extra de rescrip.
g ¶ Et. l. bo noꝝ. Adde Alex. in ꝯsi. lxxxviij. inci. qm̄ oē datū. in fi. co. circa prin. j. v. vol.

idem qꝛ ꝓsecutio alterius faciēdo cām cōmitti sibi ꝓdest. ex quo coꝛam eodē ambo debent esse ad litigandū cōtra appellatum. Tex. ibi in ea. cā. secus ergo in alia cā idest instantia ꝑ viā querele vel actionis si sit tertius nō adherens al's secus. vt in. §. insup. qꝛ audiť cōtra illū ex quo est in curia occasione illius cause.[a] ꝛ roma cōis patria est ſm Guil. tex. ibi eosdē a ꝑrio. secus si alios pura nouiter exoꝛtos ex quo super illis ꝓcessus nō est factus ꝑ appellantē. vñ iste audieť adherens appellationi lꝫ non ꝓcessui. al's si ēt ꝓcessui nō audireť foꝛte illo appellante inuito. Uel foꝛte etiā eo inuito ex quo adhuc nihil dictū erat de hoc nouiter supuento. ¶ In alijs in quibus est ꝓcessum nō audiť inuito appellante volendo principaliter admitti ꝛ assumere in se instantie ꝓuisionē. sed assistere pōt. Tex. ibi nō negamus ꝑ viā actionis vel querele i alia instantia. vel dic ēt in eadē vt bñ aduerseť ꝓdictis ꝛ ēt admittitur principaliť ꝓsequendo eosdē articulos vniformes ꝛ ēt alios cū possit repellere ipsum ex quo ipse qui supuenit ꝓsequitur ꝓpriū interesse. ꝛ ſm hoc prima appellatio omissa foꝛma. c. vt circa. deuoluit sed nō audiť infoꝛmiter appellans. ꝛ hoc tꝫ hic lapus. ꝛ sic adherebit appl'oni lꝫ non ꝓsecutioni. ꝛ ꝓsequiť ꝙ appellans nō pōt hoc intelligo si ignoꝛauit appellationē ꝛ sit tertius adherens. Nā si nō adheret appellationi nō video quō i eadē instātia debeat admitti.[b] ¶ † No. ex cle. primo ꝙ facilius qs repelliť a ꝓsecutione iuris publici ꝗ̄ priuati hoc iō qꝛ id est magis infixū ossibus priuati ꝗ̄ publici. ¶ † No. scdo ꝙ ius cōpetens ecclesie nō diciť ius ꝓpriū seu priuatū plati. ¶ † No. tertio ꝑ generali allegatione qꝛ vř sufficere lꝫ nō allegeť ti. de quo hic per Guil. ꝛ de coba. cle. vestra. breuiter illa sufficit vbi ꝑ eam qs reddiť certus al's nō. ¶ † No. ꝙ aliqd ꝑmittiť indirecte. simile ecōtra ff. de aucto. tu. l. j. facit. l. qm̄. C. de adul. ꝛ. l. seruos. ff. de accu. simul iungēdo. ſm dictū Old. ꝛ dictū Pet. ꝛc. Ex ver. ceterū. ¶ † No. ꝙ ꝓponēs exceptionē inepte succūbit. facit. l. j. §. ab eo. ff. de flumi.[c] ꝛ qd no. p Bar. ff. de excep. l. j. de ꝓponente actionē ineptā habemus de iudi. in. c. examinata. ꝛ in l. j. ff. si messoꝛ fal. mo. dix. ſm do. Pe. ¶ † No. scdo ſm do. An. ꝙ vbi ius artat aliquē ad singularē expressionē facti. nō sufficit expssio in genere nisi circūstantie specifice exꝑmanť. ad hoc de excep. pia. in. vj. Ratio pꝫ qꝛ qd fit in genere non dř fieri i specifice. l. ꝓtoꝛ. §. ꝙ aūt. ff. d iniur. † Ex quo nota casum in quo accipiens artať ad declarandū exceptionē ꝑti ad validitatē exceptionis absqꝫ eo qd aliqd opponať. Et nota q̄ dicunť circūstantie. qꝛ ille de qbus substantia facti circuiť ꝛ ad factū circūstant. ¶ † Not. vlterius ꝙ[d] vbi plura sepata accumulanť ad actū ꝛ finē eundē omisso solēnitatis in vno nō vitiat aliud ad hoc de re. iu. vtile in. vj. ¶ † Nota ꝙ plus opereť substantiā ad notitiā ꝑuenire ꝗ̄ circūstantiā vel qualitatē. † ꝛ sic no. ꝙ melius est ex toto omittere ꝗ̄ opponere foꝛmitatē seu foꝛmā nō seruatā. ꝛc. In ver. sane. † No. prio ꝙ ius ꝑncipalis agētis regulat ius tertij veniētis ad hoc. c. ij. vt lite pen. in. vj. ꝛ qd no. p Inno. de re iudi. cū super. ꝛ de dila. c. ꝓterea ſm dictū Pe. ¶ † Scdo no. ſm verū intellectū ꝙ vbi plura ꝑ appellantē in cā electionis opponunť ꝛ in altero foꝛma seruať in altero nō admittiť appellans ad ꝓsecutionē eoꝝ in qbus foꝛma est seruata. ꝛ repelliť ipse vel assistere volens pro cōi interesse a ꝓsecutione eoꝝ in qbus foꝛma nō est seruata. pro interesse aūt priuato nō repelliť. † Ex hoc nota scdo ꝙ tertius cōparens nō admittiť ad ꝓsequēdū instantiā ꝑ principalē infoꝛmiter incboatā qñ instantia est in foꝛmis nō solū respectu ꝑncipalis ſꝫ ēt respectu ipsius tertij assistere volētis attēto mō ꝛ foꝛma in iudicio assistere velit. s. vbi ius vtriusqꝫ pariter subijciť foꝛme. Si aūt attento modo quo venit ius suū. foꝛme nō subijciť admittiť ad ꝓsequēdum instantiā ēt infoꝛmiter incboatā respectu ꝑncipalis que tñ ad foꝛmis respectu ipsius de nouo veniētis attento mō quo venit. ¶ † No. tertiū[e] cōparētē pro suo interesse posse in iudicio tripliciter assistere. Prio instantiā in se assumēdo. Scdo simplr ꝛ nō assumpta instātia assistendo. Tertio instantiā nouiter incboādo. de qbus modis de testi. veniēs. de re iud. cū sup ꝛc. Ex ver. sup. no. singularē limitationē ad. c. examinata de iudi. qꝛ ꝓpter ineptitudinē instantie ex ꝓsumpta calūnia nō solū qs excludiť ab instantia. sed ēt a meritis cāe quo ad potentiā opponēdi. nec pōt omissa instātia nō rite incboata deducere in alia rite inchoata id qd in prima inepta deduxerit. ¶ † No. scdo ꝙ inepte ꝓponēs crimina vel defectus non solū repelliť ab instantia ꝓposita sed ēt a meritis cāe ēt si per viā excipiendi vel defendēdi neqꝫ aliqd agendi noui deducere velit. Ex quo no. casū in quo quis repelliť a defendendo. ¶ † No. ꝙ vbi ex inepta ꝓpositione qriť ius aduersario circa merita cāe non pōt ab illa ad euitandū penā inuito aduersario desistere. Et sic not. generaliter ꝙ vbi ex facto alicuius queriť ius alteri non pōt in ꝑiudiciū alterius illi renūciare. ad hoc. l. si pōt moꝛtē. §. fi. ff. de ꝯtabu. l. petēde. ꝛ qd vtrobiqꝫ no. C. de tempo. in inte. resti. pe. ꝛ in. c. j. de mu. peti. ¶ No. ꝙ dicēs foꝛmā seruatā in actu grauať onere ꝓbandi ꝛc. ¶ Ex ver. illud vero. † No. primo ꝙ cōfessio facta in instātiā minus legittime ꝓmota transit in notoꝛiū. ꝛ sic appet ꝙ defect' foꝛme instātie nō vitiat ꝯfessionē. ꝛ sic cōfessio quo ad sui esse nō exigit instantiā. Ad hoc casus cū dictis Inno. in. c. pisanis de resti. spo. ꝛ. c. cū dilectus. de oꝛdi. cog. ad hoc c. j. ꝛ. ij. de accu. in. vj. ꝑ Inn. de accu. qualr ꝛ qñ. ff. de custo. reo. si cōfessus. vbi per Bar. plus ēt vř hic ꝓbari ꝙ cōfessio in minus legittima instātia facta ꝑiudicat. ꝛ sic facit ꝓ dicto Bar. l. ab hostibus. §. sed qd simpliciter. ff. ex quib. cau. ma. vbi tꝫ ꝙ ꝓbatio plena in iudicio summario nō lediť ex qualitate instantie quo minus habeat effectū plene ꝓbationis. ¶ † No. ꝙ exceptio excludens quē ab opponēdo ꝑpetuo illa vi pemptoꝛia pōt qñcūqꝫ opponi añ oppositionē tñ non vitiat gesta. qñ ius opponēdi fundať sup fauoꝛe priuato opponētis ꝗ̄tūcunqꝫ ea ꝓposita in futurū ipso iure repellať.[f] ¶ † No. ꝙ vbi foꝛma a iure data fundať sup fauoꝛe priuate persone nō valent gesta omissa foꝛma. Ita demū si ps opponat al's si non opponat valent gesta. ¶ † No. ꝙ exceptio repellens quē a ꝑtāte ꝓbandi pōt dici pemptoꝛia. ad hoc glo. de excep. c. j. ꝛ de testi. in. c. de testibus. ꝛ eo. ti. ex pte ade. vbi tꝫ gl. ꝙ exceptio reprobatoꝛia testiū quasi repellens ꝓbationem pōt dici pemptoꝛia. qd bñ no. ¶ Opponiť primo ꝛ vř ꝙ oppositio criminis absqꝫ specificatione circūstantiaꝝ sufficiat. vñ oppo. de. c. pñtium. de testi. in. vj. in. §. testis. Solu. in testibus. qñ ꝯ eos opponunť crimina sufficit infra terminū datū opponere sine specificatione circūstantiarū vt ibi. sed postea pte petente pōt ꝛ tenetur oppositionē specificare. qꝛ hoc nō est de nouo ꝓponere ſꝫ declarare. ar. l. heredes palā. §. sed si notam. ff. de testa. ꝛ ita loquiť ꝯtriū idē in inquisitione. qꝛ nō seruať talis specificatio. vt no. Innocē. ꝛ Hosti. de pur. ca. c. fi. Idē in accusatione de leui ꝛ notoꝛio crimine qꝛ nō teneť tunc accusans ad talē specificationē. no. insti. de publi. iudi. in prin. ꝛ. l. leuia. ff. de accus. In cā vero bñficiali est spāle ꝙ requiriť talis specificatio in obiectū exceptionis ꝑ decre. vt circa. ꝛ per istā. olim vero sufficiebat generaliter opponere periuriū vel homicidiū. iuxta no. per Inno. de appe. cōsti. ꝛ de elec. cū inter canonicos. Rō iuris noui fuit vt tolleret via calūnijs maxime in istis bñficialibus ſm Paul. pꝫ decre. vt circa. Scdo tractat hic Pau. an elapso hoc termino de excipiēdo vel opponēdo possit opponi exceptio dilatoꝛia vel pemptoꝛia. ꝛ ponit qd scribit Compo. de elec. ꝙ sicut. ꝛ qd no. do. An. de excep. pastoꝛalis. qꝛ ꝯclusio ē regulariter ꝙ nō nisi in casibus decre. pastoꝛalis. lꝫ aliq distinguāt inter dilatoꝛias ꝛ pemptoꝛias decre. pastoꝛalis. nō loquiť in pereptoꝛijs qd tenuit Cōpo. in palle. c. ꝙ sicut. dic vt ibi. ꝛ in ꝑalle. c. pastoꝛalis. ¶ † In ver. sane. quero qd si appellans nō habeat ratā appellationē. an indistincte possit ꝓsequi dicit Pau. ꝙ ita demū pōt eam hře ratā ꝛ ꝓsequi si infra tpa appellationis interponēde. ꝛ sic. j. decē dies a tpe scie ratificet. ij. q. vj. nō solet.[g] ꝛ. l. bonoꝝ. ff. rē ra. ha. ꝛ sic infra decem dies a tpe scie. al's repelliť cū nō appellauerit nec ratum habuerit vel adheserit tpe competēti nocet tñ ei adhesio facta post tpa. lꝫ ei non ꝓsit. ad hoc. l. cū pretoꝛ. §. illud. de libe. cā. facit ad ꝓdicta. l. j. ff. de app. recipi. fa. qd statim. j. videbitis. Aduertendū tñ ꝙ talis nō appellans sed assistens non teneť ad seruandū foꝛmā decre. vt circa. vt ibi no. vř tñ ꝙ artať ad seruanda tēpoꝛa decre. ſ. eo. qꝛ illa generaliter loquiť artans omnes quoꝝ interest. ¶ † Scdo quero an ꝓcessus habitus cū isto ꝓsequente ꝑiudicet principaliter tertio cōparēti pro interesse. dicit Pau. Compo. tenere ꝙ sic. ſ. e. c. j. in. vj. ꝛ in tm̄ sit ꝑiudiciū ei per ꝓcessum in curia. ꝙ si pronūcieť super

principali

principali et forte omisso articulo appellationis. hic et cui⁹ interest amplius nõ audietur sup his sup quibus pronũciatum est. lz snia sit formata tm̃ in appellantem et appellatũ. dũm sciuerit appellatus cum illud. c. j. §. e. in. v. nocet seu citet oẽs et cã electionis censet vt cã popularis. facit decretalis cum dilecti ad fi. cum ibi no. in glo. §. eo. t. c. cupientes. §. ceterũ. eo. ti. in vj. vñ nõ audietur nisi probet de collusione. sed si solũ pronunciet sup appellationis articulo. tũc ille cuius interest admittet. et et appellans petẽdo electionẽ cassari ex alia cã. qd hodie intellige si appellans formã seruauerit vt hic dicit glo. q dictũ est scientẽ tm̃ artari per decre. primã credo verũ sed nõ q non piudicet per sniam ignorantibus nisi doceat de collusione vel ignorantia et priuato interesse ar. no. in decre. cupientes. §. ceterũ in glo. fi. An aũt renũciatio cõclusio vel alicuius litis terminus q excluderet appellantẽ excludat tertiũ Guil. q non regulariter gestũ cũ appellante nõ nocet tertio in casu de re iudi. quãuis fm do. An. qd dicit de collusione credo verũ qd no. in palle. c. cũ dilecti. et c. cupiẽtes. et in. c. j. et. ij. de collu. dete. Sz q dicit de termino vel renũciatione si fiet in vim iurisditionis ptentiose. puta renũciando allegationibus non credo verũ si sciuit cãm agi. qz [a] cuicũqz nocet a snia nocet et et pcessus pambulus. vt. l. si mater. §. fi. et ibi per do. Bar. ff. de excep. rei iudi. et p Inno. de testi. cãm q. secus credo si renũciat p modũ voluntarie iurisditionis. vt renũciãdo liti. qz tunc vr remanere ius saluũ tertio. Nam presumitur q appellans tũc foueat iniustã cãm. et ideo destiterit intellecto iure appellati. ar. ij. q. vij. si vero. et hoc intellige si appellatus et illi quorum interest non pdicat. alr renũciare non posset. qz ista appellatio hz vim citationis quo ad oẽs quorũ interest iõ p illã quo ad ptes est iurisditio ppetuata. vñ iuri iam quesito alij nõ posset eo inuito renũciari. vt hic et in. §. pe. et p Inno. et Hosti. de resti. spo. ex cõquestione. Itẽ qd dicitũ est tertium veniente audiri intellige si appellans vel appellatus psequatur in cã. secus si neuter psequitur. lz forte alrs remaneat ei ius suum saluũ. qz pcedi poterit contra appellatũ si citet. et non aliter qz cõstitutio decre. j. nõ reputat absentẽ psentẽ nisi cũ alter eorum prosequitur. sed Compo. et Archi. iuxta no. §. e. statuimus in. vj. in nouella sup gl. nunqd et c. In ver. insup quero quare plus admittitur in casibus exceptis in decre. vt circa q in alijs glo. hoc declarat declarãdo intellectũ decre. vt circa.

25 videbitis eum ea. † Querit hic Pau. pro intellectu. c. vt circa. An eps in casu illius capituli teneat prestare iuramẽtum corporale. An vero sufficiat verbo iurare. et arguit pro et contra vt facit gl. decre. vt circa. finalr tz post Archi. qd ibi tz Jo. an. in additione vz q sit spale in iuramẽto calũnie et testiũ [b] alrs dz iurare corporalr. alle. de iureiurã. ego enim. de pur. ca. totiens. ij. q. vj. quotiens. et est rõ qz in alijs casibus nõ reperitur priuilegiatus et c. ¶ In ver. illius vero oppo. et vr q cõfessio et et probatio hic facta tanq in tela nõ legittime instituta non valeat. ar. ij. q. vj. §. diffinitiua. et l. platam. C. de sen. et interlo. om. iud. cuius contrariũ hic vr velle solutio tollendo primo cõtrariũ inqntũ cõcernit cõfessionẽ. Scdo inqtum cõcernit probationẽ. Ad primũ dic q pfessio facta in instantia minus legittime instituta et rõne forme piudicat cõfitenti. qz pfessio ad sui esse et validitatẽ non exigit calorẽ instantie. sed sufficit q ex abrupto fiat corã iudice et recipit implemẽtũ sui ex solo calore iudicis. l. pinde. §. fi. ff. ad. l. acql. et no. de elec. duduz. el. ij. ideo dicimus q cõfessio facta coram iudice cõpetenti et in iudicio nullo valet. de restit. spo. pisanis. et in. d. c. j. et. ij. de accu. in. vj. qd temperat Bar. in. l. si cõfessus. ff. de custo. reo. fore verum qñ hec cõfessio indistincte est facta et expsse. secus aũt si indirecte. alle. l. iubemus. cũ glo. sua. C. de li. cau. vbi dicit q accusatus si opponat exceptionẽ suã cõtra accusantem. qd ab accusando dz repelli. qz socius criminis ẽ q ex tali tacita cõfessione non dz dãnari. facit qd no. glo. lz do. An. non alle. in. c. j. de testi. in. vj. Per pdicta etiã dicit Inno. de ord. cogni. c. ij. q pfessio facta in tela summaria hz vim plene pbationis. qz ex qualitate tele in nullo ledit integritas confessionis. qd est notandũ. Per hoc et dicit alibi de accu. inqsitionis. qd lz ex modo pcedendi dispensat in quãtitate pene qñ procedit per inqsitionẽ. tñ si de delicto cõstet p dispẽsationẽ non attenta qualitate tele iudicij cũ de illa non curet cõfessio quo minus integritatẽ suam obtineat poterit de delicto integra pena imponi quasi de illo plenarie constet qd est notandum. et per hoc tollitur contrarium de cõfessione. Sed de probatione est magis dubium qz illa ledit ex qualitate tele iudicij. l. pe. ff. de his q sunt sui vel alie. iur. cũ ibi no. de testi. veniens. ij. Pro solutione contrarij potestis dicere q si tela agitat ex defectu forme oĩno est nulla. et tũc est fatendũ q pbatio est nulla. de rescrip. dilecta. et ita loquitur contrarium. Si vero tela nõ est oĩno nulla. sed ita demũ si ps opponat. et tũc pbatio facta añ oppositionẽ est valida. postea vero nõ. et ita hic. Nã hic nullitas tele fundat sup fauore partis. ideo est nulla ita demũ si pars opponat q põt qñcũqz pendẽte iudicio opponere fm Pau. vel dic scdo pariter ad vtrũqz contrarium q cõfessio et pbatio nõ valent quo ad vtilitatẽ ptis instantiã male incohoantis et ita cõtrariũ valet tñ quo ad iudicẽ. vt de his que ibi cõstant etiã tela male instituta posset se fundare in tangẽtibus publicam vtilitatẽ et determinare qd iustũ est. ad hoc qd no. gl. §. e. si forte. in. vj. in. v. glo. Et hoc ad lrãm dicit glo. §. eo. cupientes. §. ceterũ. in ver. excluderet. fm gl. in ver. cõtumacia. et. §.

26 de postu. plat. bone. ¶ † Oppo. vltimo q hec exceptio non posset opponi ante litis cõte. quasi sit dilatoria. de re iudica. [c] inter monasteriũ. So. dicit Pau. [c] quedã est exceptio dilatoria pcessus. et hec põt opponi qñcũqz lite pendẽte seu pcessu. facit de excep. pia. in. vj. et e. ti. exceptionẽ. Quedam est exceptio pemptoria psone. et hec et põt opponi qñcũqz. alleg. cle. religiosus. j. de pcu. Quedam est dilatoria psone vt exceptio militie et hec demũ ante lis cõte. põt opponi vt in cõtraria fm Pau. fa. l. ita demũ. C. de pcur. Querit demũ Pau. circa pdicta qd si ante probationẽ factã opponit appellatus q nõ dz audiri appellans qz formã nõ seruauit. nũqd audiet cum semel eũ admiserit. dicit q non. nisi expresse cõsenserit. Mouet qz hic non fit cõtesta. alleg. cle. ij. de iudi. fm Pau. Certe hec rõ non est bona. qz in causis in qbus non fit cõtestatio [d] idẽ operat actus pdictorius circa merita q ptestatio in alijs iuxta no. C. de pcur. l. nihil. et l. pcuratoribus. in. c. cũ M. de cõsti. vnde melior vr rõ qz cõstitutio loquens de hac exceptione respicit quãlibet ptem pcessus. ideo contra quãlibet põt opponi. ar. decre. exceptionẽ. de excep. et eo. ti. pia. in. vj.

27 ¶ † Glo. ij. querit nunqd hec cle. habeat aliud inouare vel declarare circa terminos decre. statuimus. et in. c. cupientes. §. e. in. vj. Rñdet q nõ. ponderat. n. hic lrãm q facit mẽtionẽ de decre. vt circa. et sic dat intelligere q circa alia iura nõ intendit declarationes facere vñ restringẽda est cle. ad terminos illius decre. cũ veniat ad illius interpretationẽ. facit qd no. j. e. statutũ. pro hoc facit qz decr. palle. cupiẽtes loquunt etiã qñ qs psequitur interesse ppriũ in appellatione q non est in casu decre. vt circa. vel huius cle. nec iurandũ dicit glo. de hoc qz põderent circa diuersa q statuũt decre. vt circa. et pre alle. nã decre. vt circa. artat ad exprimendũ et iurandũ qñ interponitur appellatio et dat formam appellationi. decre. pdicte artant ad veniendũ. j. tpa appellatione prius ltime interposita. et sic dant formã pcessui supposita validitate applonis et ea interposita formalr et legittime et bñ dicit gl. qz hec est pncipalis dña inter decre. vt circa. ex vna pte. et pal. decre. et ex alia video eo casu quo locũ hz decre. vt circa. cõsequenter locum habent dicte decre. sed non semp est cõtra. qz qñqz habent locũ dicte decre. lz nõ habeat locũ decre. vt circa. vt qñ quis psequitur interesse priuatũ vel ecclesie. qz tũc sufficit appellationẽ interpositã ex legittima vel pbabili cã. fm formam decre. j. de ap. li. vj. lz nõ fuerit seruata forma decre. vt circa et sic interposita fieri dz pcessus fm tpa palle. decre. In causis beneficialibus de multis alijs differẽtijs inter pal. decre. que tñ descendũt ex pdictis habet per Lapũ in. c. vt circa. et

28 ibi et per Joã. de sancto Georgio. ¶ † Glo. directe opponit q nunq seruãda sit forma decre. vt circa. qz vbi tãgitur ius ecclesie non hz locũ vt hic dr. sed nunq est dare q quocũqz fiat oppositio non tangat ius ecclesie cũ agat de ipsius prelato et ipsius ecclesie intersit hre bonũ platũ et canonice et legittime pmotũ et non criosum. et ecõtra non hre malũ. arg. l. qui fundũ. §. si tutor. ff. pro emptore. et l. interdũ. §. qui tutelã [e] ff. de fur. [e] Soluit glo. q lrã hic dicit directe voluit dicere ad cõtrariũ q qñqz directe et principaliter tangitur ius ecclesie q qñ sit infra patebit. et non hz locũ decre. vt circa. Idem si tangitur principalr et directe ius opponẽtis vt hic pz. quãdoqz

[a] ¶ Cuicũqz nocet sententia. Adde bar. in. l. sepe in fi. pn. ff. de re iudic. do. abb. in. c. cãm el. j. et ibi Fely. plene de testi. alex. in pſ. xxxvj. i. ij. co. circa me. i. ij. vo. alex. i pſ. cxxxv. in fi. i ij. vol. et cõsi. ccviij. cir. fi. in eo. volu.

[b] ¶ Alrs dz iurare corporaliter. Adde Jas. in auct. sacra puberum in. ij. col. circa fi. p⁹ bart. Bal. et doc. ibi. C. si ad uer. vẽ. tex. et ibi bal. et doc. to. i. l. p. C. si mi. ma. se di. xe.

[c] ¶ Quedã est dilatoria. De istis exceptionibus vide in. l. exceptionẽ. C. de pba. et i. l. pemptorias. C. sen. resci. non pos.

[d] ¶ Idem opat. Adde bar. et doc. in l. nulla dubitatio. C. de pcura.

[e] ¶ Pro ista so. Adde q in sili dicit gl. in. §. fi. in. sti. de iusti. et iure. i glo. ij. et. ij.

directe ⁊ principalr̄ nō tangiť ius ecclesie vel opponētis sed scd̄ario vel indirecte seu per ꝯñam tangiť ius ecclesie. Exēplum qñ apponiť exceptio ꝯ formaȝ electionis. vel oppniť defectus vel crimen ꝯ ꝑsonas eligentiū vel electi. ⁊ tūc locū
29 hȝ decre. vt circa. ¶ †Glo. ecclesie. querit de intellectu lr̄e ⁊ de exemplo. R̄ñdet in principio ꝙ intentus pōt esse lr̄e ꝙ ecclesia se opponit ꝓponendo directe ius suū. ⁊ sic de ecclesia se opponente cōtra electionē factam ad aliā ecclesiaȝ pōt etiā esse sensus ꝙ nō loquať de ecclesia se opponente ꝯ electionē factā ad aliam ecclesiam. sed al's de iure ecclesie quaȝ facta est electio disputať directe. vñ dicit ꝙ verbū opponentis ꝙ hic sequiť pōt cōiungi cū hoc verbo ecclesie. ⁊ ēt nō cōiungi. ⁊ vtroqȝ mō ꝓcedit lr̄a vt supra intelligēdo. qñ autem dicať directe agi de iure ecclesie nititur glo. exēplificare ponendo primo exēpluȝ per decre. scriptū ⁊. c. cōstitutū. ⁊. c. cumana. s̄. e. ⁊ de cā pos. cū ecclesia. vȝ qñ certa ecclesia vl' prelatus ipsius noīe se opponit ꝯ electionē factaȝ dicendo hoc esse de iure ipsius ecclesie ꝙ vocē hēat in electione. ⁊ p ꝯñs irritandū cum ea cōtempta sit facta electio cōtra decretal. ꝙ sicut. s̄. e. ti. ⁊. c. ecclesia vestra. Scd̄o ponit exēplū per decre. cū dilectus. de cōsuetudine qñ vȝ ecclesia vel ꝑlatus ei⁹ noīe se opponit ꝯ electionē factam dicens ꝙ ad eam spectat prouisio vel ꝙ de ipsius gremio debuerit eligi. ⁊ p cōsequēs cassari debeat electio aliter facta. Ad idē decre. ij. de resti. in inte. de ver. sig. abbate certe his casibus cū principalr̄ tangat ⁊ stricte ius ecclesie opponētis non hȝ locū decre. vt circa. vt in appellatione necessario sit forma illa seruāda. Ideȝ dicit glo. si disputeť directe de iure ecclesie ad quā facta est electio prouisio vel postulatio ⁊ ponit duo exēpla primo per decre. cōsiderauimus de elec. qñ vȝ diciť ꝙ cōtra priuilegia ipsius eccle. facta est electio prouisio vel postulatio. Ultimo ponit exēplum per decre. cōstitutus. de rescrip. qñ. s. opponiť de numero. qꝛ dicit ꝙ receptus est per rescriptū apostolicū vltra numerū terminatū ecclesie non facta mentione de numero in rescripto. qꝛ sil'r his casibus cum agiť principalr̄ ⁊ directe de iure ecclesie non hȝ locuȝ forma decre. vt circā in appellatione interponēda ⁊c. Habetis ergo istā expeditam. sed aduertendū qꝛ inqn̄tū posuit glo. exēplum per. c. cū ecclesia sutrina. dicit Lau. ⁊ idē sentit hic Mat. hoc ꝓcedere si clerici sutrini appellant qꝛ canonici velint eligere sine eis. Idē si al's diceret electionē fieri nō debere nō admisso certo ꝑlato. secus si appellauerūt ab electione facta vel fienda de certa ꝑsona ex eo qd̄ spernerenť voces coꝝ. qꝛ tūc ꝓm eum potius diceret obiectio in formā ⁊ defectus forme cuȝ oēs sint vocandi ad electioneȝ qui ius habeant in electione ex forma decre. qꝛ pp ideo. tūc seruāda esset forma decre. vt circa. ꝓm eū Ienze. lȝ glo. ⁊ illa vr̄ verior. qꝛ ēt in p̄dicto casu qñ obijciť ꝯ electionē factaȝ vel fiendā de certa ꝑsona dicta de cā prosequunť canonici directe principaliter ius ecclesie sue allegando illud esse de iure ecclesie sue ꝙ debuerint vel debent interesse electioni. lȝ ꝯñam ⁊ indirecte seu scd̄ario resultet effectus forme. ex hoc pȝ ꝙ decre. vt circa. intelligēda est qñ poniť defectus forme annullans electionē ꝙ nō est in defectu cōtemptus. vt in. c. ecclesia nostra. ij. nā principalr̄ ⁊ directe. tūc tangiť primo casu de forma. In scd̄o secus lȝ dicamus ꝙ opponere ꝯ formā solū cōpetat hn̄tibus ius in electione ⁊ opponere de cōtemptu solum ꝯtemptis iuxta no. de accu. sup his. ꝑ Inno. ⁊. s̄. e. vt circa. in glo. quoꝝ interest in vj. vel forte posset dici attēdi debere an ꝯtēptus principalr̄ se fundet allegādo defectū forme ex decre. qꝛ pp. dicēdo nō seruatā formā illius decre. cū ex illius forma oēs qui ius hn̄t sint vocādi. qꝛ factū nō fuit de ipso q ius habebat pp ius suū vel ecclesie sue. An vero principalr̄ ⁊ directe se fundet ex iure suo vel eccl'ie sue dicendo electionē cassandā pp ius suuȝ vel eccl'ie sue cuius virtute debuit vocari ⁊ interesse. ⁊ sic primo casu locū hȝ decre. vt circa. scd̄o nō. Similē diām vidistis in mō p̄acticādi in cle. j. s̄. ti. vlti. Ultra exēpla glo. pōt poni exēplū si dicať p monachos alicui⁹ monasterij ꝙ abbas illius nō pōt in epm̄ eligi. xvj. q. j. §. huic ēt. Gui. vero hic ponebat exēpla ex̄nea vȝ p decre. cū ad quorūdā. de exces. plat. ⁊ de appel. dilectus. ⁊. c. de priore. ⁊ de re iudi. cū. I. ⁊. A. de accu. cū olim. certe hec nō sunt ꝯgruētia exēpla. qꝛ nō tangūt māṁ electionis i qua sumus. iō illa vtpote nō digna recitatione vt ipse dicit omitto. sed ideo forte illa quesiuit. qꝛ difficile sibi visuȝ fuit repire exēplū ꝙ nō tangeret principalr̄ ius ecclesie. sed certe lȝ qñqȝ tangeret scd̄ario ⁊ indirecte id nō est
a attendendū vt dixi in ꝓcedenti glo. facit^a. l. si qs nec cām. §.
30 res pignori. ff. si cer. pe. †Sed qd si opponať exceptio inopie facultatis eccl'ie ad quā bn̄ficiatus si petit admitti. an diceret respicere directe ius ecclesie. Stephan⁹ dicit se vidisse dubitari. ⁊ vr̄ ꝙ sic. alle. de vita ⁊ ho. cler. qm̄. de insti. c. j. ⁊. c. auctoritate. de ꝑces. ꝑbē. c. ex pte. Finaliter dicit se determinasse ꝯtra. de ꝯsilio auditoꝝ. s. ꝙ nō dicať respicere ius ecclesie. Moueť qꝛ hec exceptio obreptionis gr̄a qꝛ tacuerit inopiā facultatū plus respicit formā q̄ȝ ius ecclesie. Si aūt hoc opponereť ꝯ ꝓuisionē faciēdam per epm̄. dicit ꝙ tūc respiceret ius ecclesie dicit Guil. do. An. putat pōderandū modū opponēdi. qꝛ si opponēs dirigat oppositionē ꝯ rescriptū opponēdo surreptionē. Ste. dicit verū. si vero opponit in vim perēptorie dicēdo ꝙ ibi nō dȝ recipi pp inopiam ecclesie ne graueť ecclesia. tūc credit ꝙ talis obiectio respicere dicatur ius ecclesie. ⁊ idē si dicať dignitatē de qua ꝓuiderit nolebat suppressam ⁊ ꝓuētus alioꝝ vsibus deputatos. de cōsti. cum accessissent. ꝓm do. An. vel aliter possemus dicere in ista exceptione inopie qꝛ ꝯsiderandū est an ecclesia met illam exceptionē opponat. ⁊ tūc dicať opponi ius ꝓpriū ecclesie qūocūqȝ fiat obiectio. lȝ in ꝯñaȝ resultet defectus forme. ⁊ ita vr̄ fuisse de mēte gl. hic in vltimo exēplo ꝙ ponit p decre. cōstitutus. nā cōstat ꝙ ibi est obiectio obreptionis respectu taciturnitatis numeri q̄ reddit rescriptū nullū. vñ glo. vult ꝙ qꝛ principalr̄ fundať ex iure ecclesie dr̄ concernere ius ecclesie qñ ecclesia se opponit. Si vero tertius talē exceptionē opponat tunc dicať ꝯ formā qꝛ extraneus principalr̄ se fundat ex defectu nullitatis forme rescripti. nec se opponit vt ꝑsequať ius ecclesie lȝ in ꝯñam tangat ius ecclesie vel suuȝ qꝛ si ille ꝯ quē obijciť non hȝ ius opponens habebit. ita sentit glo. j. in verbo opponētis. ver. ꝑcepi. ⁊ in vbo cōi. iūcto vltio exēplo huius glo. ꝙ ponit per p'alle. decre. ꝯstitutus. vel possumus dicere ꝙ tertio se opponēte ꝓcedat qd̄ dixi. sed ecclesia se opponēte cōsiderať forma opponēdi an opponat ad merita an ad ꝓcessum. ⁊ si ad ꝓcessum an principalr̄ fundato se ex defectu forme an ex iure ꝓprio. Cōclude ꝙ vbi exceptio originať ⁊ fundať a iure opponētis. si est ecclesia dr̄ respicere ius ecclesie. Si tertius dr̄ respicere ius tertij opponētis nō attēto mō opponēdi. qꝛ vr̄ de mēte glo. in vltimo exēplo. lȝ forte de iure posset dici modū attendendū qd̄ forte fuit de mente glo. in exēplo vltimo. Si vero originať ⁊ fundamētatur al's ex iuris dispositiōe aliquid disponētis vt pro forma. ⁊ tūc est obiectio in formā. Modo habetis exempla quādo obiectio directe respicit ius ecclesie. Restat videre q̄ sunt q̄ possunt opponi ꝯ formā. dicit Pau. ꝙ ꝯ formaȝ dr̄ obijci si dicať ꝙ non est seruata forma in decre. qꝛ pp in maioribus bn̄ficijs. In simplicibus vero beneficijs pōt dici cōtra formaȝ obijci si obijciat maiorē partē capituli non ꝯcessisse. non aūt in simplicibus est seruanda forma decre. qꝛ pp. lȝ Hosti. ꝯ. vt not.
31 s̄. e. c. j. in. vj. ¶ †In ꝓmotis vero ad hospitale opponi pōt defectus forme ꝓm formā decre. qꝛ ꝯtingit de re. do. Iteȝ dr̄ obijci cōtra formā si dicať forma rescripti non seruataȝ circa cōditiones exp̄ssas. de cōces. ꝑben. in cle. j. vel si dicať ꝙ facta sit ꝓuisio vel electio cōtra cōsuetudinē ⁊ priuilegia ecclesie ꝓm Pau. Hoc tamē vltimū videť respicere principaliter ius ecclesie ēt si opponēte. lȝ secūdario defectū forme vt gl. s̄. dixit. dictū Pau. posset ꝓcedere tertio se opponēte an aūt opponente cōtra ꝑsonas eligentiū sit opponere ꝯtra formā. Inno. ⁊ Compo. s̄. e. c. j. in. vj. ꝙ sic. ⁊ fateť Pau. qñ opponitur carentia potestatis eligentiū. qꝛ tunc est obijcere cōtra formā. secus si opponanť crimina vel defectus lȝ hic equipareť. Io. de lig. dicit ꝙ opponere ꝯ ꝑsonas eligentiū inhabilitatē vndecūqȝ ꝓuenientē. cuius cōtraria habilitas est de forma cōsilij. c. qꝛ ꝓpter. est obijcere in formā. al's sic obijcere est in personā simpliciter vt hic. ⁊ satis vr̄ residere cuȝ dicto Pau. modice tñ vtilitatis est hec inuestigatio cū non statuať ius diuersum in casu cle. inter obiectionē in formam ⁊ obiectiones in ꝑsonas eligentiū. Sed an hec cle. inqn̄tū seruādū dicit formā decre. vt circa. locuȝ hēat si aliud apponať q̄ȝ hic dr̄ puta si obijciať ex alia cā electionē postulationē vl' ꝓuisionem non

a ¶ L. si qs nec causam. Addo ꝙ ista regula poniť in pnc. illius l. nō in. §. res pignori. ⁊ ad illā regulā vltra plene posita p. d. iasō. ibi. Addo gl. in. c. ꝯsuluit. in v̄. ꝑpantes de vsur. ⁊ gl. in. c. cū ec̄nt. ex̄ de symo. ⁊ deci. alex. i cōsi. cxix. col. ij. circa fi. in v. volu.

nem non tenere ꝙ̄ꝫ propter crimina vel defectus vel defectū forme dicit Pau.ꝙ nō ſꝫ ſufficit eſſe interpoſitā appellationem ex cā legittīa.ī.x.dies.Exēplū ſi dicaᷓ electū renūciaſſe idē dicit ſi non per viā appellationis ſed ꝑ viā querele petat p̄ncipalr̄ electionē ſuā cōfirmari ⁊ aduerſarij infirmari.Ratio q̄ꝛ decre.vt circa non hꝫ locū vbi per viā querele ꝓcediᷓ. Tangit ēt incidēter hic Pau.an ſi dicto caſu ꝓbeᷓ aliud ꝑ qd̄ dēat electio caſſari ſit caſſanda electio ſi nō ꝓſit alteri p̄ti ⁊ an poſſit peti declarari cā quare dꝫ caſſari.de quo de re iudi.cū Bertoldus.Tangit ēt que hn̄r de reſcrip.in.c.ij.⁊ de iudi.exhibita an duobꝰ obiectis ſufficit alterū probare dic vt
32 ibi ⁊c̄.¶ † Glo.opponētis querit de exēplo qn̄ dicatur exceptio opponētis.Rn̄det gl.ponēdo exēplū vt q̄ꝛ opponēs dicebat beneficiū ad ſe ſpectare ⁊ eſſe ſuū vel dicebat ſibi debitum beneficiū. iō non potuiſſe alteri conferri. vel dicit forte ꝙ fuit cōtēptus t̄pe quo ꝓceſſuꝫ fuerit ad electionē.vel forte dicebat ꝙ ipſe canonice erat electus.vn̄ alius eligi nō potuit.vn̄ q̄ꝛ in caſibus p̄dictis ⁊ ſil̄ibus obiectū reſpicit directe ius opponētis.iō non eſt neceſſe in appellatione ſeruare formā decre.vt circa vt hic dicit lr̄a ſecus qn̄ obiectū indirecte vel per reflexionē tangeret ius opponētis vt q̄ꝛ p̄ncipaliter agiᷓ de debilitando vl̄ iminuēdo iure aduerſarij forte q̄ꝛ opponiᷓ contra formā vel contra ꝑſonas eligentiuꝫ vt electi ſm̄ Matthe.Ste.⁊ zenze. Tangit hic Matthe. an ꝓuiſus
a agens dēat docere de collatione ⁊ ꝑtāte cōferētis. ⁊ de ido-
33 neitate.dicit ꝙ ſic † [a] q̄ꝛ hec vt extrinſeca nō p̄ſumiᷓ lꝫ intrinſeca ſic de p̄ſumptione dudū. ⁊ vt eccleſia bene.c. vnico per Inno.⁊ Hoſti. de cōceſ.p̄ben.c.j.in.vj.ꝙ dicit ꝙ ſiq̄s petit bn̄ficiū ꝙ̄ꝫ probet de canonica inſtōne ſi non ꝓbat p̄dicta ante concluſionē cāe vel certum terminū datum ad ꝓbandū ſuccūbet.⁊ ſic dicit de facto ſe vidiſſe Ja.de are.exiſtēte pro
34 actore.⁊ Archi.pro reo alle.de trāſac.ex lr̄is ⁊c̄.¶ † Gl. in verbo ꝑcepi querit de vna q̄ōne que de fcō fuit ī curia.Ecce ꝙ papa mādauit mihi ꝓuideri in certa dyoceſi.puta ferrariē ſi de beneficio ꝙ nō excedit ſummā ſeu valorē quinquaginta florenoꝝ vel ſub cōditione ſi de loco dyoceſis in quo ſcribebat eſſet oriundus.demuꝫ ſecūdo ſcribit pro titio ⁊ nō expreſſo aliquo valore vel cōditione mādauit ſimpliciter ꝓuideri de bn̄ficio vacante vel vacaturo emanatis dictis reſcriptis vacauit certū bn̄ficiū in dicta dyoceſi ferrariēſi. ego feci illud cōferri ꝑ meū executorē titiꝰ ſil̄r idē fecit ꝑ ſuos executores ipſum ſibi cōferri.⁊ ſciēs collationē mihi factā appellat a ꝓuiſiōe mihi facta ⁊ a ꝓceſſibus executoꝝ meoꝝ dicens ꝙ nō potuit mihi cōferri ex eo. q̄ꝛ bn̄ficiū excedit ſummā in reſcripto contentā. vel q̄ꝛ non ſum oriūdus de loco in reſcripto cōtento. Modo queriᷓ an in hac appellatiōe dēat titius ſeruare formā decre.vt circa vr̄ ꝙ non q̄ꝛ hec appellatio fundaᷓ ſuper iure appellantis ⁊ non ſuꝑ defectibus aliquibus vel criminibus.⁊ per ꝯn̄s non dꝫ hr̄e locū vt hic dr̄. In ꝯ̄rium alleg.not.q̄ꝛ vtroqꝫ caſu ſiue opponaᷓ de defectu valoris ſiue de defectu cōditionis opponiᷓ ꝯ̄ formā ꝓuiſionis.ergo locū hꝫ decre. vt circa q̄ꝛ locum hꝫ non ſolū ſi opponiᷓ cōtra formā electiōis ſurgēte ex capitulo q̄ꝛ ꝑꝑ.s̄.eo. ſed ēt ſi opponiᷓ ꝯtra formā ꝓuiſionis. q̄ꝛ illa cadit obiectio in formā vt ibi pꝫ ex tenore tex.decre.vt circa ⁊ decre.ſtatuimus eo.ti.in.vj. Pro hoc alle.gl.q̄ꝛ ſcd̄a obiectio.ſ.de defectu conditionis pōt dici obiectio in ꝑſonā prouiſi que defectiua dr̄ ex loco originis quo ad illud beneficiū ex forma reſcripti ꝙ in hoc ēt ſatis conuenit iuri cōi honeſtatiuo lꝫ non neceſſitatiuo iuxta notata de reſcriptis ſi opponēte in gl.fi. ergo locū hꝫ illius reſpectu decre.vt circa que locuꝫ hꝫ vbi in formā aliq̄d obiectū vel in ꝑſonas eligentiū vl̄ electi ꝓuiſoꝝ vel ꝓuiſi.⁊ in hac ꝑte reſidet gl. ⁊ ſic vr̄ remanere ꝙ ī dicto caſu ſeruāda ſit forma decre.vt circa ⁊ hāc vltimā ꝑtē tꝫ Do.An.q̄ꝛ tex.hic nō pōderat intereſſe ſimpl̄r ſed pōderat ꝙ ſuꝑ intereſſe vt ſuꝑ fcō ſpecifice exceptiōis fundeᷓ exceptio opponētis. ſꝫ hoc caſu nō fundaᷓ p̄ncipalr̄ ſuꝑ ītereſſe opponētis ſed ſuꝑ defectu forme. lꝫ in ꝯn̄tiā tāgiᷓ ius illiꝰ opponētis q̄ꝛ ſi ego p̄mus nō habeo ius in bn̄ficio ipſe titiꝰ hꝫ
35 ergo ⁊c̄. ¶ † Gl.appellātē inducit decre.que ſimpl̄r loquiᷓ de appellāte nō exprimēte ad ſedē apoſtolicā vel ad papā ꝙ decre.vt circa hēat locū in appellatiōibus īterpoſitis ad inferiores.ꝙ tenet glo.in.c.vt circa in verbo appellari.fateᷓ tn̄ planum eſſe ꝙ ſolū in appellatione extraiudiciali locum habeat.s̄.eo.cōſtitutio.in.vj. ¶ Glo.perſonas querit que ſunt iſta que pn̄t opponi cōtra perſonas. Reſpondet remittēdo ad no.in.c.vt circa in.§.ceterū. ¶ Glo.circūſtantiaꝝ. ⁊ glo.
36 ſuꝑhis declarant lr̄am ⁊ lr̄ales ſunt. ¶ † Gl. de nouo opp. ⁊ vr̄ ꝙ imo iurādo circūſtātias de nouo veniſſe ad noticiā vl̄ eaꝝ probationē dꝫ audiri.vn̄ op. de decre.vt circa.s̄.e.in.vj. vbi audiᷓ ſuꝑ exceptiōibus quas iurat de nouo ad eius noticiam ꝑueniſſe vel illaꝝ ꝓbationē ſo.gl.ꝙ hoc faciebat dubiū in decre.q̄ꝛ videbaᷓ idem dicendū de circūſtantijs ꝙ de ſubſtantia exceptionis vel de ꝓbatione ſubſtātie exceptionū tn̄ ꝯ̄rium hic deciditᷓ: q̄ꝛ diuerſa eſt rō.nam nō eſt quid imputeᷓ illi qui nō exp̄ſſit exceptiōes ſi illas ignorauit. q̄ꝛ non dꝫ anceps periuriū ſubire. ⁊ idē ſi ſciuit eaꝝ ꝓbationē. lꝫ pro tūc nō habeat ar.ij.q.vij.pleriqꝫ in prin. ſed eſt bn̄ imputandum illi qui exp̄ſſit exceptiones ſi nō exp̄ſſit debitas circūſtantias q̄ꝛ ſi illas neſciebat vl̄ nō habebat probationē potius debuit tacere ar.d.c.pleriqꝫ. nec debuit vagari cā diſcrimine aduer-
37 ſarij.s̄.e. vt quis duas † per hoc pꝫ ꝙ interdū magis expe-
b diens eſt [b] in totū veritatē tacere ꝙ̄ꝫ minus ꝑfecte dicere. vt cōſueuit no.ꝑ Jo.an.in decre.bone de cōfir.vti. vel inu.⁊c̄. ¶ In.§. ſane gl.omiſſa ⁊ gl.ꝓſequēte oppo. ꝙ lr̄a implicet ꝯ̄dictionem cōtra regulaꝫ vbi repugnātia.de reg.iur.ff. ꝙ ſi omiſſa forma decre.vt circa eſt appellatum ergo non potuit proſeq̄ appellationē ipſe qui appellauit vl̄ alius ei adherēs per ea que hn̄r in decre.vt circa cuius ꝯ̄rium hic dr̄ in text.⁊
38 in glo.in v̄bo eadem † naꝫ ex quo forma nō eſt ſeruata habeᷓ perinde acſi appellatū nō eſſet ⁊ ſic ꝓſequi non poſſet.ſolui glo. ꝙ in aliq̄bus exceptiōibus ſeu obiectiōibus fuerit ſeruata in aliq̄bus v̄o non illas aūt in quibus ſeruauit alia requiſita in cle.p̄cedēti ⁊ in.c.ſtatuimus.s̄.e.in.vj. ⁊ ita intelligiᷓ hic quatenus ꝑmit ꝓſecutionē. Uel ſcd̄o dicit gl.poſſumus intelligere ꝙ aliq̄ obiecerit in q̄bus non artabaᷓ ad formā ⁊ illa fuit ꝓſecutus.ita intelligiᷓ hic q̄tenus dicit de proſecutione alia aūt exp̄ſſit nō ſeruata forma in q̄bus artabatur ad formā ⁊ illa fateor ꝙ nō potuit ꝓſequi ita ꝯ̄rium vl̄ tertio extra glo.dic ſm̄ Guil.⁊ Ste.ꝙ de iure ꝓſequi non poterat ex quo forma non erat ſeruata vt in ꝯ̄rio. ſed de facto ſic ⁊ ita erat hic q̄ꝛ de facto ꝓſequebaᷓ ſm̄ p̄dictos. Uel quarto dic ſm̄ eos ꝙ inuito aduerſario proſequi nō pōt ex quo omiſſa eſt forma.ſed eo patiente ⁊ non ꝯ̄dicente ſic ita intelligiᷓ hic forte enim patiebaᷓ appellatus colludens ne ſuper illis obiectiōibꝰ alius decreto ēt finito illo iudicio audireᷓ de accu. de his iuncto.c.cum dilecti ad fi.s̄.e.⁊.e.ti.cupiētes.§.ceterum ad fi.in.vj.⁊ iō ibi permittiᷓ vl̄ alius aſſiſtat ne colludaᷓ. Uel dic quinto ſm̄ Ste. ꝙ vbi certū eſt formā non eſſe ſeruatam non pōt ꝓſequi ita ꝯ̄rium.ſed vbi eſt dubiū an ſit ſeruata tūc interiꝫ dū pendet dicta altercatio non pōt proſequi caſus exp̄ſſos in q̄bus nō ſeruauit vt ibi ſed alios caſus qui ex poſtfacto ſuꝑueniſſent de quibus ī.c. vt circa ſic ⁊ de illis pōt hic intelligi q̄uocūqꝫ tn̄ appellatum ſit in curia occaſione appellationis ſiue illa fuerit formiter interpoſita ſiue non tenetur tn̄ rn̄dere per viam querele vl̄ accuſatiōis tertio cōparente ꝓ ſuo intereſſe vt ſequiᷓ q̄ꝛ roma cōis patria eſt nec hꝫ priuilegiū reuocādi domū ex quo accuſatio talis eſt in curia ſecus ſi eēt extra curiaꝫ.q̄ꝛ ex quo appellatio nō tenuiſſet non arbitraᷓ ad veniendū nec poſſet trahi illuc per hūc ter-
39 tium nō appellantē ex quo ibi nō eēt ſm̄ Guil. † an renūciatio vel cōcluſio litis ſeu terminus perēptorius cuꝫ p̄ncipali appellāte nocet iſti tertio dicit Guil.ꝙ nō q̄ꝛ cū ſolis appellato ⁊ appellante actū eſt in iudicio vel extra.ideo non nocet iſti qui rōne priuati ītereſſe eſt admiſſus. videte ſi ꝓſecutus fuit appellationē indebite q̄ꝛ formā non ſeruauit. credo hoc clarū.q̄ꝛ cum non legittimo ꝯ̄dictore actum eſt igitur ⁊c̄.ar.l. cū nō iuſto.de collu.deteg. Si v̄o ꝓſecutꝰ fuit debite appellationē tūc ſi tertius cōparet pro intereſſe cōi p̄iudicaret ſm̄ ea que dixi ſuꝑ tex.ar.l.iij.ff.de popu.acti. iūcta decre.cū di-
c lecti ad fi.de elec. [c] Si v̄o tertius pro ſuo ītereſſe p̄uato cōparet nō vr̄ ꝙ ei p̄iudicet.q̄ꝛ diuerſa ē cā eius ⁊ diuerſuꝫ ius ab eo ꝙ iudiciū eſt deductū per principalē. ergo non ob.exceptio rei iudicate facit qd̄ no.Inno.de teſti.cū olim.d.Archi.ꝙ ītellige ſi ignorauit cām agi ar.no.in.c.cupiētes.§. ce-
40 terū in fi. † An aūt tertius cōparens p̄ferri debeat p̄ncipa-

a ¶ Quia hec vt extrinſeca. An ⁊ qn̄ ſolēnitaſ extriſeca vl̄ itriſeca p̄ſumaᷓ.vid̄ plene ꝑ bart. ⁊ doc.i.l. ſciēdū.ff.de v̄b.ob. ⁊ doct.ī §.fi.inſti.de fideiuſ.

b ¶ In totū tacē. add̄ Ale. ī addi. ad bar. in.l. ait p̄tor in.j. addi.ff. d̄ iudi. vbi alleᷓat ad hoc iſtū tex.cuꝫ glo.

c ¶ Si v̄o tertiꝰ. adde bn̄ facē ea q̄ dicit alex.in ꝯſi.cxlij. ici. viſo ꝓceſſu circa fi. i.v. volu.

li appellanti si hoc petat dicit Ste. ꝙ sic si ꝓsequat᷑ interesse ꝓprium tertius appellans. ⁊ appellās pricipalis iteresse cōe alle. l. iij. ff. de popu. act. al'. si vterqꝫ ꝓsequit᷑ iteresse cōe nō dꝫ pferri nec pōt in se sumere litē sed pōt assistere ne fiat collusio. vt hic dr̄ facit qđ no. in si'i per Inno. de pbē. dilectus hoc dicit verū viuente principali appellante eo vero mortuo vl' aliter ipedito bn̄ posset tertius assumere litē in eo statu in 41 quo inuenit. vt in. c. j. ⁊. ij. vt lite pendēte in. vj. † Sꝫ an ꝓsequēs iteresse cōe possꝫ p ꝓcuratorē litigare dicit Ste. ꝙ nō ar. l. lꝫ. §. in popularibus. ff. de ꝓcur. Tu dic vt no. s. c. cupientes. §. pe. in. vj. qꝛ hoc verum in agēdo secus in defendēdo. Nunqd aūt iste cuius noie est appellatū si tn̄ est ratificatuꝫ j. decē dies dēat audiri dicit Matthe. ꝙ nō alle. no. p Inno. s. eo. c. j. in. vj. cuius opi. dicit hic approbari maxīe p tex. superiorē ibi appellante ꝓsequente ⁊c̄. Quia non tenet᷑ pars ꝓsequi appellationē infra decendiū ꝙ hꝫ ad appellandū ex quo pꝫ ꝙ non appellās vl' non ratificans non dꝫ admitti ad prosequendū appellationē. Ratio est qꝛ non faciens alterū predictorū vr̄ nolle agere. imo consentire ei ꝙ est falsum ƀm Matthe. qui tn̄ fatet᷑ ꝙ victoria appellantis prodest nō appellantibus vel appellationē nō ꝓsequētibus ar. l. j. §. j. ff. si vnus ex pluribus dictū Matthe. inīqtum dicit non debere admitti nō appellantē nec ratificantē vr̄ verū si velit principaliter venire vt principalis. [a] sed si vt assistens liti ne fiat collusio vr̄ secus cū eius intersit ne ei fiat piudiciū in totū vel saltem coequale per ꝓcessum pncipaliter appellātis ƀm ea que superius dicta sunt. Item vr̄ verum si venit rōne cōis inter- 42 esse. secus si rōne proprij iteresse p tex. hic in fi. ⁊c̄. † Gl. non appellās querit hic dr̄ tertiū non appellantē non debere audiri pncipaliter volendo venire non vt adherens si cōpareat pro interesse cōi ⁊ velit ꝓsequi articulos inchoatos p aliū. Quid si iste tertius vult venire adherens super pdictis articulis ꝓsequēdo interesse cōe an dꝫ audiri vr̄ ꝙ sic qꝛ hic solū ꝓhibet vbi principaliter venire vult glo. tꝫ contra licet maius sit dubiū sed huic lr̄a obstat in fi. ibi lꝫ appellanti ⁊c̄. Respondet gl. ꝙ illud est pp interesse tertij vt pmittatur ibi assistere. videte si gl. intellexit ꝙ rōne priuati interesse ibi permittat᷑ assistere planū esset. Sed nō vr̄ de mente illius littere que vr̄ loqui de interesse cōi vsqꝫ ad ver. nō tn̄ exclusiue qꝛ ibi postea loquit᷑ de puato interesse. vnde non vr̄ ꝙ gl. bn̄ dixerit inīqtuꝫ dixit tertiū vt adherentē non admitti nisi forte ꝙ vr̄ verū dicas ꝙ glo. voluit drīam facere inter adherentem ⁊ assistentē. Lapus hic aliter dicit ⁊ multū offuscat text. ⁊ intellectuꝫ. iō omissis eius dictis cōcludo ꝙ oī casu in quo rōne forme non seruate repellit᷑ appellans repellit᷑ ⁊ adherens siue in eadē instantia siue in alia siue p viaꝫ appellationis. siue per viā querele velit venire [b] tertius vō adherēs si venire vult in eadē cā idest instantia repellit᷑ in pdictis casibus in diuersa non assistere. tn̄ semp pōt ne fiat ei collusio. ⁊ hec est mens huius tex. ⁊ huius gl. ⁊ gl. in ver. eadeꝫ causa ⁊ in v̄. articulos ⁊ adherere est in se litē assumere cū alio. Sed assistere est alteri litē ꝓsequenti assistere. Lapus vō hic alijs verbis vtitur. qꝛ dicit ꝙ omisso forme decre. vt circa repellit appellantē. repellit ēt tertiū si sit adherēs. Idē in alio supueniente qui non sit adherēs vt hic. §. sane ꝙ vltimuꝫ intelligit Joā. an. ƀm Lapum si eodē durante iudicio venit. ⁊ hoc in expssis in quibus forma nō est seruata. sup non expssis vero dicit post Guil. tn̄ esse audiendū ratione cōis interesse. ⁊ in eadē instantia. vt no. Guil. in decre. vt circa rōne aūt priuati interesse audiretur ēt sup male expssis. ēt eodē durante iudicio vl' finito ƀm notata post Guil. in decre. vt circa in glo. si 43 ergo ⁊c̄. † Glo. eadē cā qrit quid si in alia cā velit principaliter iste tertius admitti ꝯtra certū appellatū an dꝫ audiri. Rn̄det gl. ꝙ sic a ꝯrio lr̄e intellige in alia cā. i. in alia instātia vt pꝫ ex sequētibus. ⁊ qꝛ alias nō hr̄et hoc dubium. Sed cōtra oppo. gl. qꝛ vr̄ ꝙ nullo modo dꝫ admitti ēt in alia instātia. Unde oppo. de. §. insup. j. xj. pxi. Sol. gl. aut iste tertius qui in alia cā hoc est instātia vult venire p viā accusatiōis seu querele nō ꝓsequēdo appellationē erat de adherētibus pncipaliter appellātis. ⁊ tūc oino excludet᷑ sicut ipe pncipalis. vt in ꝯrio. Aut nō erat de adherētib⁹. ⁊ tūc ꝓcedit ꝙ est dictū iterato ꝯtra tex. in pdicta opi. gl. qꝛ si hoc est verū ꝙ tertius in ista instātia contra appellatū admittatur. ergo nil pderit appellatio ꝙ iste tertius nō possit pncipaliter venire in instātia appellationis. qꝛ vna via fugiet alia incurret. vt ita dixerim. So. glo. ꝙ imo pderit multū ipsi appellato istū tertiū repelli respectu instātie appellatiōis. qꝛ appellās succūbit q forte nō succubuisset isto tertio admisso ⁊ cōdēnabit᷑ appellato in expēsis. Preterea dicit gl. forte iste tertius vidēs se non admitti in instātia appellatiōis forte amplius nō aget vl' forte si aget repellet᷑ ex alio capite ex quo forte nō fuisset repulsus si p viā appellatiōis egisset. iō multū pdest illi appellato 44 hūc tertiū nō admitti in instātia appellatiōis ⁊c̄. † Glo. cōe qrit qn̄ dicat᷑ tertius ꝓsequi interesse cōe. Rn̄det gl. qn̄ etiā prosequit᷑ ius ⁊ interesse cōe sibi ⁊ appellāti. Exēpla plura ponit gl. puta ille q est electus vel ꝓuisus dr̄ criminosus vel dr̄ defectuosus ex defectu nataliū. vl' dr̄ ꝙ ꝓuisio vel electio facta fuit facta per eū qui nō potuit illā facere pp crimina vel defectū. vel dr̄ ꝓuisionē factā per lr̄as surrepticias ⁊ alia similia forte nō factā electionē vel prouisioneꝫ seruata forma debita. nā his casibus pretendit᷑ interesse cōe ipsi ter- 45 tio ⁊ appellāti qui dictis de cāis appellauerat. † No. bene exēplū ꝙ gl. posuit de surreptione lr̄arum. ⁊ per eā habes iuncta alia gl. in verbo opponētis in v̄bo percepi. ꝙ attendi dꝫ id qđ in ꝯntiam fit cum tertius opponit exceptionē surreptionis cū principaliter obījciat de forma lꝫ inconsequentiā tangit᷑ ius ecclesie vel ius propriū id nō attendit᷑. vt dicit hic glo. ⁊ gl. palle. secus si ecclesia ipsa vel platus eius noīe hāc exceptionē obījceret. qꝛ tūc cum pp ius suū defendendū ne vꝫ molestetur fiat oppositio dr̄ obiectio directe respicere ius ecclesie qꝛ originat᷑ exceptio illa pncipaliter a iure ecclesie. sꝫ in casu pcedente non originat᷑ principaliter a iure ecclesie. sꝫ 46 opponētis. † Glo. articulos querit de qbus articulis loquatur. Rn̄det de illis quos non specificauit lꝫ expsserit. qꝛ ad ꝓsecutionē illoꝝ nō admittit᷑ appellās nec ēt adherēs. vt hic clare pꝫ. Idem erit de mēte decre. vt circa licet nō ita clare in ver. alioquin. Idem dicit Pau. de specificatis qꝛ ex quo appellās ꝓsequit᷑ appellationē. ⁊ p ipsum cā est incepta non dꝫ supueniens audiri pncipaliter sup eisdem articulis. sed assistere pōt si vult alle. no. p Compo. s. e. c. j. in. vj. in vlt. 47 col. ƀm Lapum. † Scđo gl. in ver. lꝫ opp. ⁊ vr̄ ꝙ imo lꝫ vnus repellat per ineptitudinē ꝓpositionis vel pp effectuꝫ opponētis tn̄ alius in quo cessat dictus defectus non deberet repelli. vnde opponit᷑ de. c. ꝓhiberet᷑. ij. q. j. ⁊. c. libellorū e. cā. q. vij. ⁊. s. de accu. veniens. ⁊. ff. de accu. hi tn̄ ⁊. l. iij. in fi. vbi no. de repulsiōe ista pp ineptitudinē libelli facit. l. si maritus in fi. ff. de adul. ⁊. l. iij. §. iterdum. ff. de libe. ho. exhi. fortificat gl. opi. qꝛ negligentia vel culpa vnius in male exprimēdo non dꝫ nocere alteri habenti equale interesse arg. regule le delictū ⁊ tale non dꝫ aliquis de re. iur. in. vj. So. gl. ꝙ hoc erat ꝙ faciebat dubiū in decre. ⁊ pp hoc prima facie videret᷑ decre. istam cōtinere iniquitatē tn̄ decisio hic posita est equa qꝛ si nō esset hec decisio iutilis ⁊ derisoria fuisset ꝓuisio decre. vt circa que excludebat appellantē debita forma nō seruata. qꝛ si tertius posset indifferenter admitti appellans qui videret se exclusum submitteret pedagogū in eadē cā seu instantia qui clare formaret ⁊ exprimeret male formata ⁊ insufficienter expssa per illū. ⁊ per alium cōsequeret᷑ ꝙ per se nō posset. ⁊ sic illuderet᷑ decre. vt circa ⁊ pararet᷑ via fraudi cō- 48 tra decre. qn̄ de diuortio ad fi. † Nec hn̄t ob. cōtra. q̄ loquunt᷑ qn̄ tertius vult admitti in alia cā seu instātia. hic auteꝫ qn̄ in eadem quo casu dicit glo. imputet sibi iste tertius qui a principio nō appellauerit. iō non admittet᷑ in eadem instātia pncipaliter. licet assistere possit sup expssis ne fiat collusio. vt hic ꝓdr̄ ⁊ tunc dꝫ in statu in quo iuenit assumere ƀm Pau. pterea dicit gl. satis est ꝙ isti tertio reseruaret᷑ questio nullitatis. ideo non est absonū ꝙ in instantia appellatiōis repellat᷑. Glo. ne colludat dicit in pncipio sup expssis volens tollere oppositionē de ꝯrietate lr̄e quā tetigit gl. i v̄. ꝓsequēte. [c] 49 † Demū querit qd ꝓsit adherere. ⁊ qd permittat᷑ huic assistenti remittit ad no. in. c. ij. in fi. de ꝓcur. in. vj. ⁊ in. l. si suspectam. ff. de inoffi. testa. qꝛ pōt pducere testes quos nō pducit pncipalis. vel saltē implorare officiū iudicis. vt faciat pn- 50 cipalem illos pducere ⁊c̄. † Glo. pprij qrit quo iure admittet᷑ iste ꝓsequens proprium interesse. Et rn̄det per viam appellationis. si pp id sit appellatū ēt si non sit seruata forma decre.

[a] Sed si assistens. adde ale. in ꝯsi. lx. ad fi. iiij. volu.

[b] Tertio vero adherēs. vide tn̄ tex. ⁊ ibi gl. i. l. si suspectū. ff. d iof. testi. ⁊ bal. in l. añ litē. ff. d procur.

[c] Demū querit. adđ bal. i. l. añ litē. ff. d ꝓcu.

decre.vt circa vel admittetur per viã querele si non sit appel latũ pp illud. Et si dicas quõ in eadẽ cã potest ptendere interesse publicũ ⁊ priuatũ. Rñdet glo. ꝙ hoc nõ est absonum ꝙ accusatio publica vel popularis qñq; cõtineat puatũ interesse. vt pbat in.l.iij.§. sed ad p̃les.ff. de sepul.vio.⁊.ff. de pcur.lz in popularibus in prin.cuz suis cõcor.⁊c. ¶ In.§.
a insuper gl.j.⁊ glo.in ver. querele simpl'r opponi cõtra istum
51 §.† ⁊ ª vr̃ ꝙ repulsus a via appellationis admittat per viaz querele cuius ꝯriũ hic dr̃. Unde oppo.de no. per Cõpo.s̃.e.c.j.in gl.qualẽ vtraq; vbi dicit ꝙ pars appellans qui non prosequit appellationẽ.j.tpa illius decre.i.põt puisionẽ vel electionẽ impugnare per modũ querele ẽt in eisdem cãis in quibus appellauit nedũ ex aliis. hic aũt dici vr̃ ꝯtra in simili ergo ⁊c. Soluit gl. ꝙ dictũ Cõpo. loquitur in diuerso casu vnde nõ hz obstare q2 loquit de pena decre.j.s̃.eo.in.vj.hic aũt loquit de pena decre.vt circa. Quaz non vidit Compo. Ratio aũt illius dicti est q2 pena illius decre.i.nõ est vt nullatenus audiat appellãs lapsis tpibus de qbus ibi.lz secus sit in lapsu tpis decretalis cupiẽtes eo.ti.⁊ li.vt ibi not.in.§. si vo in gl.j.idẽ vel in lapsu anni vel biẽnij dati ad psequenduz vel in lapsu tpis de quo in decre.cũ sit romana.⁊ decre. psonas.de appel.sed solũ est illius pena.vt non ob.absentia ipsius appellãtis pcedi possit in negocio pncipali.iõ merito audit postea per viã querele.hic aũt vt dixi loquit i pena decre.vt circa que imponit penã ex duplici capite. q2 prĩo imponit penã illi qui in artando non seruat formã sibi positam qñ non audiat ẽt super expssis. ¶ Scdo illi qui exprimit obiecta.sed non cũ debita forma.q2 nõ exprimit debitas circũstãtias ꝙ non audit sup non expssis debita forma vel nullaten9 nisi in casibus exceptis vñ cũ per decre.illã vt circa simpliciter repellat ab opponẽdo intelligit repellere nedũ per viam appellationis.sed ẽt per viã querele.⁊ ita ẽt decl'at iste.§.hic ergo simpliciter in penaz repulsus nullatenus est audiẽdus vbi vo punit vt pcedi possit in eius cõtumaciam audiet per viã querele.q2 audiretur ẽt per viã appellationis si in pcessu fiẽdo cõtra eũ apperet. Nec miruz si diuersa est pena huius decre.ab illa decre.j.s̃.e.q2 diuerse sunt culpe vt vr̃ ⁊ pz
52 per se. iõ nimirũ si diuerse sunt pene. ¶ † Simile videmus in decre.cumana cũ ibi notatis ad finẽ.s̃.e.in gl.fi. Aduertẽduz tñ vt pz ex p̃dictis.⁊ tangit gl.in ṽ.itẽ scias ꝙ circa obiecta in qbus reqrit forma tradit duplex forma p decre. vt circa vna est ꝙ in appellatione oĩa ⁊ singula dẽat exprimi in instro publico seu l'ris autẽticis. Scdo ꝙ sup obiectis dẽat iurare ẽm formã ibi traditã sicut ergo est duplex forma sic ⁊ duplex est pena.vñ si prima forma seruet ⁊ scda.s.in exprimẽdo non seruet.dicit gl. ꝙ pena est ꝙ nõ auditur ẽt super expressis.vt.s̃.e.ti.is qui i.vj. Si vero seruetur scda forma.s.in iurando.sed prima.s.in exprimẽdo non seruet tũc que sit pena aduertendũ est q2 si nihil exprimit debito modo nõ auditur appellãs nisi in casibus ibi exceptis in p̃alle.decre. in ṽ. nisi. Si vero expssit aliqua debito mõ aliqua non ⁊ tũc audit super expssis debite.⁊ super non expssis in casibus exceptis super expssis aũt non debite specificatis nõ auditur ẽt si velit iurare circa circũstantias de nouo puenisse ad illũ hec dicit glo.vera esse in obiectis in qbus requirit forma. Nam si quis vellet aliqua psequi in quibus nõ artatur ad formã de quibus.s̃.in pn.cle.tũc posset illa psequi ẽt si neutrã dictaꝝ formaꝝ seruasset q2 nõ debite expssisset nec iurasset. Et bñ dicit p p̃dicta dicit Lap.hodie clarũ est que sit pena nõ seruãtis cõstõnẽ.vt circa q2 pena est vt nõ audiat inuito appellato sup male expssis ⁊ male iuratis ⁊ ẽt exprimẽdis nisi in casi-
b bus exceptis de qbus ibi in qbus audietur ẽt appellato inui-
53 to † ᵇ non autẽ est pena ꝙ appellatio ipsa nõ valeat.q2 videmus ꝙ cãm pncipalẽ defert ad curiã.⁊ ẽt appellatio si appellatio fuit intimata vel ad noticiã eius puenit.s̃.c.pxi.facit.§. fi.j.hac.e.constõne ẽm eum. Nam lz non audiatur tñ iudex appellationis ex officio procedere potest.vt patet ex his que videbuntur in.§.fi. ꝙ nõ esset si appellatio non valeret fa.s̃. eo.si forte in.vj.contrarium tamen sensit Ioã.an. in nouella s̃.eo.ti.li.vj.in.c.q2 ppter.⁊ ibi etiam per Lap. Sed obuiat predictis q2 dicitur ꝙ etiam in casibus exceptis non dz audiri super non expressis per ea que habentur de appel. cum cãm.⁊.j.de appel.in cle.appellanti. Soluit ꝙ hic est speciale.vt cãm nõ expssam in appellatione quis possit prosequi in casibus p̃dictis. Ratio est q2 in illis nõ est in culpa.iõ dz audiri ar.decre.ij.de cõsti. Sed iusta p̃dicta quero vos videtis cõclusum post Cõpo.⁊ gl. ꝙ si infra tempora p̃fixa in decre. j.s̃.eo.in.vj.cõparuit appellatus audiri dz appellans deueniens ad prosequendã appellationem suã etiaz si post dicta tẽpora veniat faciat.l.petẽde.C.de tem.resti.in ite. petẽde.†
54 † Quid si null9 cõparuit infra dicta tpa an appellãs postea veniẽs dẽat audiri psequendũ appellationẽ Ioã.de lig.hic post longã ⁊ plixam disputationez tenet ꝙ non. Mouet q2 dicta decre.pma vr̃ ibi statuere ⁊ prefigere terminũ ad prose-
c quendũ. ᶜ ergo si infra illud non fiat prosecutio deserit appellatio.sicut in simili videmus in decre.cũ sit ⁊.c.personas de appella.⁊ eo.ti.c.suggestũ.de hoc in.l.ij.C.de tempo.appel. vbi lapsus fataliũ facit deseri causam.ergo eodẽ modo dicamus in casu proposito vbi ius statuit terminũ ad cãz introducendã in cõcistoriũ pape do. Pe.tz ꝯrium. Mouetur q2 in dicta decre.nõ dr̃ ꝙ appellatio sit deserta p lapsuz dicti tpis sed ꝙ procedit alicuius abñtia nõ ob. ⁊ loquit qñ alter fuit pñs ⁊ fuit infra tpa. Unde cum constõ illa sit penalis ⁊ contra ius cõe ẽm qd datur annus vel biẽniuz ex cã ad pcedendũ non dz extendi ad penã ibi expsse non cõtentã maxime ad casum de quo loquit expsse ar.regule in penis. de re. iur.in.vj. Pro hoc alle.gl.istam in ṽbo insup.⁊ dictũ Compo.de quo ibi in gl. ⁊.s̃.dixi alle. ẽt gl.in ṽbo deuoluta.s̃.in pxi.cle.vbi gl.apte vult ꝙ ẽm tpa istius decre. ista p̃fixa sint solũ respectu psecutionis fiẽde in curia. ⁊ hoc credo tutius pp auctoritatem glo.p̃alle.in ver.deuoluta pro hoc q2 nõ dz esse melior conditio appellati cõtumacis q̃z comparentis ⁊
d non cõtumacis ꝯtra decre. ᵈ eũ qui de p̃ben.in.vj. sed si nõ esset cõtumax si cõparet nõ esset appellatio deserta. ergo fortius nõ erit eo cõtumace existente. h̃ credo ẽt de mẽte huius gl.que dicit penã decre.i.solũ esse in pcessu fiendo nõ in to-
55 tali desertione. ¶ † Glo.repellit q̃rit indifferenter repellat appellãs ab obiectiõib9 in qbus formã nõ seruauit. Rñdet gl. ꝙ non sed ita demũ ꝙ hic petat ⁊ instat appellat9 ar.eius ꝙ videbitis.j.in fi.huius ptis. Idem ẽt tenuit sup gl. prosequẽte. Sed nunqd admittet inuito appellato ad psequẽduz exceptionẽ nullitatis cõtra sniam excõicationis ⁊ alios pcessus cõtra ipsum olim factos p executores sup gr̃a illa. Rñdet Guil. ꝙ si vbi ex hac cõtingeret ius aduersarij ledi per hãc l'ram ex quo nõ seruauit decre.vt circa secus dicit in alio casu q̃z i nõ seruãdo hãc decre.excluderet vt q2 seruasset tpa appellatiõis vel duas diffinitiuas habuisset ꝯ se alle.cle.j.de
56 seque.pol.⁊ fru.ẽm Guil.⁊c. ¶ † Glo.expssis oppo.de repugnãtia l're que dicit sup expssis nõ audit nisi formã seruauerit.si.n.nõ expssit ergo formaz seruauit.ergo male dicit nisi formaz seruauit q̃ ad expssa. Rñdet gl. ꝙ nulla ẽ repugnãtia q2 põt intelligi ꝙ expssit sed nõ debite.q2 nõ cũ debitis circũstantijs.⁊ tũc clare pcedit l'ra sine ꝯdictiõe vel põt scdo intelligi ꝙ debite expssit.⁊ tũc ꝙ psequit nisi forma ⁊c. Intelligatur de forma in iurãdo quasi velit ꝙ lz debite expssit.si tñ formã in iurando nõ seruauit non audit ẽt sup expssis per viam querele cũ nec sup illis audiat per viaz appellationis ar.re-
57 gule cum qd vna.de regu.iur.in.vj. ¶ † Glo.p̃terq̃z querit de intellectu l're.⁊ rñdet ꝙ intẽtus l're est ꝙ appellans q formã nõ seruauit in exprimendo audit super articulis nouiter emergẽtibus vel ad noticiã nouiter pueniẽtibus. vel super quibus supuenit facultas pbandi in qbus casibus audiret per viã appellationis. ⁊ sic multofortius per viã querele nõ autẽ est sensus l're ꝙ si formã non seruauit in exprimendo q2 forte non expssit debitas circũstantias ꝙ pp supuenientiam noticie illarũ vel pbationẽ illarum audiat q2 hoc esset cõtra §.j.huius cle.⁊ ideo glo. in sui pncipio dicit ꝙ ista dictio preter excipit ab illo ṽbo alijs. Sed nunqd iste iurabit agendo per viã q̃rele in casibus illis exceptis sicut si ageret per viã appellationis rñdet Guil. ꝙ credit ꝙ sic mouet. q2 alias nõ esset in illis casibus cũ illi semp iuramẽtũ requirãt posset tñ dici ẽm eum ꝙ requirit iuramentũ.vbi per viaz appellatiõis agit.secus si per viã querele.primuz vr̃ tutius ppter rõnem decre.vt circa.s. vt calumnijs obuietur scdm tñ forte verius
58 per ea que dixi post Pau.circa gl.in ṽ.eccl'ie ⁊c. ¶ † Glo. nolle querit que poterit esse rõ mouens istũ ad nolendũ vti

a ¶ Ut ꝙ repulsus a via appellatiõis.addõ facere ea q̃ habent in.l. si qs adũsus text.⁊ i glo. C.de p̃ci. i-pera.offe.

b ¶ Nõ ãt ẽ pena. An aũt annullatio act9 dicatur proprie pena hr̃ per abb.⁊.d.fely. post gl. i c. cognoscẽtes.extra de consti.

c ¶ Ergo si j. addõ bñ facere ꝙ dicit ale.i ꝯs.xcv. icip. ⁊ si vt puto in.iiij. vol. i.ij.col. cir. med.dũ all'at.l. iperator.ff. de postu.fac ẽt r'a ꝙ tps d̃ notat formã autez. Que supplicatio vbi no.doc. C.d̃ p̃ci.ipera.offer.⁊ p fely.i.c.cuz dilecta i.ix. col.ṽ.viij. signũ ex̃ d̃ rescrip.

d ¶ Eũ q. Habes similẽ tex. i.l. seruus.ff. ꝙ vi aut clam.

appellatione dicit glo. forte de cõsilio aduocati hoc faciebat q2 celabat appellationem vel dicebat q illa nõ vult vti vt sic posset cãm ꝓseq p viã querele quã nõ poterat p viã appellationis. q2 in illa formã nõ seruauerat. Demũ gl. inducit istuz tex. ad qõnẽ de qua per Inno. ꝛ Hosti. de resti. spo. ex cõquestione vz q ille contra quez impetratũ est rescriptũ possit illo vti inuito ĩpetrante [a] q est vez si factum est cõe. ꝛ sic ius est quesitũ pti aduerse. vt q2 illi⁹ virtute ꝓcessuz est ad citationẽ ar. de offi. dele. gratũ alias posset lacerare. ꝛ p hac opi. bñ facit iste tex. ex quo colligit̃ r̃ła q vbi ex facto aduersarij queritur mihi ius illo inuito possuz vti facto suo ex quo ius est q̃situ mihi. ad hoc. l. petẽde cũ ibi no. C. de tẽ. resti. in inte. petẽ. 59 ꝛ in. l. si post mortẽ in fi. ff. de ꝯtab. ¶ † Glo. fides q̃rit quãlis dz esse fides hec que dz fieri de appellatiõe. an dẽat esse plena an sufficiat semiplena p vnũ testẽ ꝛ lr̃as quas procurato: absentis de cuius mãdato constat vult impetrare sup appellatione p ea que not. Cõpost. s. eo. c. j. in. vj. glo. lz contra vz q regrat̃ plene per istũ tex. q̃ simpliciter dicit fidẽ deberi 60 fieri. † Ex quo no. q vbi fit mẽtio de fide vl' de ꝓbatiõe [b] intelligit̃ de plene in dubio p hoc q2 semiplena ꝓbatio nõ est ꝓbatio. vt not. in. c. j. s. e. in. vj. ꝛ in. c. vt circa ꝛ sic vr̃ q semiplene ꝓbans non excuset̃ ab expensis lz q̃nq3 semiplena ꝓbatio suppleat̃ p iuramentũ de iureiurãdo. c. fi. ẽm do. Pe. ¶ Nec ob. dictũ Cõpo. ꝓalle. q2 dicit gl. q loquit̃ in diuerso casu. q2 loquitur quo ad hoc vt procedi possit in absentia ptis ꝛ quo ad hoc vt ꝓbetur negociũ deuolutũ ad curiã hoc autem q̃n quo ad penã repulsionis dz ꝓbari appellatio quo casu plenio: reqrit̃ ꝓbatio cũ de maiori p̃iudicio agat̃. Preterea dicit gl. ibi loquit̃ de ꝓbatione fiẽda corã iudice appellationis quo cãu leuio: sufficit hic de fiẽda corã iudice querele quo casu durio: requirit̃ pp diuersitatẽ instantie. Preterea tertio dicit gl. ibi agit̃ de ꝓbanda substãtia appellationis. hic de ꝓbatiõe forme appellatiõis. ꝛ sic in multis diuer- 61 sus est casus. de quo loquit̃ Cõpost. ab isto. † Ex hac vltima solutione nota. q in dubio durio: vr̃ fieri ꝓbatio in ꝓbanda qualitate q̃z in ꝓbanda substantia. p̃ma solutio vr̃ tutio:. Ex p̃dictis cõcludit gl. q vtile est appellatio sibi tradi copiã appellationis in forma autẽtica tpe quo sibi intimat̃. q2 p hoc ostendẽdo illã corã iudice si nõ fuerit forma seruata poterit semp repellere appellantẽ ẽt si postea vellet agẽ p viaz querele. dicit tñ hic Guil. ꝛ Pau. q posset ẽt ꝓbare per testes ar. l. in exercẽdis. de fide instr. ꝛ in eo. ti. in decre. cũ Ioãnes q2 id de quo scriptura dz intercedere non subijcit̃ necessitati ꝓbandi p scripturã. sed sufficit p testes ꝓbari. lz Hosti. ꝯtra de priuilegijs cũ olim. ꝛ facit qd no. Bar. ff. ad. l. aquil. in. l. 62 aquil. si deletũ. ¶ † Glo. quesitũ q̃rit nunqd aduersario cõsentiente vel patiente ꝓsequi qs posset exceptionẽ informiter ꝓpositã dicit q sic. q2 hec repulsio fit in fauorẽ appellati. ideo eo patiente bñ ꝓcedit. Pro hoc vr̃ casus in. c. ꝓxi. nec ob. s. e. ab eo. in. vj. cũ ibi no. q2 ibi loquit̃ in diuerso casu. vbi vz quis non repellitur ex solo fauore ptis. sed pp fauorẽ publicũ vt citius causa bñficialis terminetur. ideo ibi ius operatur in paciẽtia ptis. vt ibi no. in gl. fi. vñ dicebat lapus q vt appellans audiatur nõ ob. q formã non seruauerit decre. vt circa cedit incõmodũ appellati. [c] iõ eo patiẽte audiri dz seu in casu. c. ab eo. q audiat̃ appellãs nõ seruata forma illi⁹ decre. respicit cõmodũ appellati. ꝛ in eius cõmodũ. ꝛ onus est q non audiat̃. iõ ibi ẽt de cõsensu appellati nõ põt penitere vel ꝓ̃termittere formã. q2 iuri in odium inducto non põt renunciari iuxta not. in. l. nã ꝛ si. ff. ad mace. ꝛ no. de fo. cõpe. si diligenti ꝛc. Glo. forme querit de cuius forme omissione loquit̃. Rñdet q potest intelligi de omissione forme in iurando. ꝛ ẽt de omissione forme imp̃imẽdo ẽm distinctionẽ quã 63 vidistis. s. in gl. insup ꝛc. ¶ † Glo. ltie querit quid si inuito ꝛ ꝯ̃dicente appellato fieret receptio ꝓbationũ sup articulis super qbus non dz recipi. Rñdet q non nocebit sibi moueatur per istũ tex. a ꝯ̃rio dum dicit per cõfessionẽ aduersarij vel alias legittime ꝛ sic si non legittie sit recepta ꝓbatio nõ no- 64 cet † dicit tñ gl. q de cõsuetudine practici cõsueuerũt semp admittere articulos saluo iure imptinẽtiũ ꝛ nõ admittẽdo:ũ quo casu clarũ esset q non noceret ꝓbatio sup illis facta q2 pp protestationẽ p̃dictã non cõsensisset de quo de offi. dele. cum cõtingat sup gl. pe. de testi. ex pte ade. facit q dixi super

tex. ad fi. Lapus hic dicit q talis probatio valebat in p̃iudicium appellati non aũt in fauorem appellantis. vt ipse possit dicere eam valere. Et qd si dicatur quid prodest eã valere in p̃iudiciuz appellati si non põt appellans dicere eam valere. Rñdet q ꝓdest in hoc q2 poterit iudex iudicare ẽm eam ex officio nec appellatus nec appellãs dicere poterit se grauatum siue ꝓnũciet siue nõ. nec per ꝯ̃s appellare alleg. q scripsit Io. an. de re. iur. infantibus in solutione qõnis. ꝛ Guil. in spec. de offi. iud. §. ĩpedit ẽm Lapũ facit qd no. de excep. exceptionem Guil. hic aliter dicit vz q ea que sunt acta cãe ꝛ litis ꝛ sic acta iudicialia sunt inualida. de alijs que nõ habent dependentiam necessariaz a lite sicut confessiones. ꝛ similia que facti sunt ꝛ factũ concernũt q2 illa semper durant per no. p Inno. de elec. inq̃sitionẽ ꝛ de testi. cãz que. Or credo tutius tenere gl. que magis cõformatur lr̃e que simpliciter loquit̃. Istum tex. in. §. sane inducit La. cõtra opi. Inn. de qua de accu. sup his. ꝛ Archi. de qua. xxiij. di. illud. vbi dicunt q ad opponendũ seu excipiendũ cõtra electũ admittit̃ quilibet. dicit enim per hũc text. q talis opi. dãnatur q2 imo solũ vr̃ admitti ille cuius interest rõne ꝓuati vel cõis ĩteresse nõ ali⁹. vt hic a ꝯ̃rio ꝛ sic vr̃ hic approbari opinio gl. de qua s. e. vt circa in. vj. in gl. quo: interest dicit tñ q sufficit q interesset etiaz de facto non in iure cõsistit. ff. de reg. iur. quatenus ꝛ qd no. Inno. ꝛ Hosti. de testi. veniẽs. Non tamẽ sufficeret q quis diceret ecclesiaz sibi obligatã. q2 tale interesse bursale non attendit̃. vt no. in. d. c. super his. Idem tenet hic Ma. dic vt i. d. c. sup his per do. An. q2 hic in obiectiõe defectus vel criminuz in obiectu vero de cõtẽptu solus contempt⁹ se opponere põt. In obiectu fame solũ illi q hñt ius in electione. q2 nõ interest eccl'ie alios admitti si alias sit bo- 65 nus. ꝛ est de cõsensu maioris ptis electus ꝛc. † Querit do. Pe. [d] an de ineptitudine libelli possit opponi post sñiaz dicit q sic alle. c. cũ dilecti. de emp. ꝛ ven. vbi dicit esse casum. ꝛ alle. dictũ bal. in. l. edita. C. de edẽ. ꝛ. ff. e. ti. l. j. hoc credo vez q̃n resultaret iuris erro: exp̃ssus in sñia. vt est in casu. d. c. cũ dilecti al'. credo sec⁹ ar. c. j. de re iu. ꝛ. l. j. §. C. q̃n ꝓuo. nõ ẽ ne. 66 ¶ † Scdõ q̃rit an ꝛ q̃n libellus est ineptus. s3 ꝓbatio apta an valeat ꝓbatio dicit q Spe. in ti. de offi. iud. §. deseruit dicit q sic ꝛ ꝓ̃t fieri sñia si p̃t sustẽtari libellus sec⁹ si nullo mõ põt sustineri alle. c. exaĩata cũ ibi no. s. de iudi. ꝛ de resti. spo. 67 cum ad sedem. ¶ † Tertio q̃ro an iudex possit supplere vbi [e] est ꝓposita exceptio inepta. dicit q nõ p. l. libello:. §. q si libelli. ff. de accu. vnde dz tunc potius reijcere libellũ q̃z supplere ẽt vbi agit̃ de vindicta publica. vt ẽ maleficijs in qbus põt multũ iudicis officiũ iuxta no. de testi. cũ clamo:. ꝛ in. l. si non defendant̃. ff. de penis. ꝛ in questione Bar. iudex maleficiorũ. Ultimo pro cõclusione tex. in. §. sane. ꝛ in. §. insup ꝛ co: que intricate hic scribit La. possetis sic distinguẽ. q2 aut est appellatũ seruata debita forma in oĩbus. aut est appellatũ debita forma nõ seruata in aliquo. aut ẽ appellatũ debita forma seruata in aliqbus ꝛ in aliqbus nõ. Prio casu in ꝓsecutione appellatiõis audit̃ appellãs vel adherẽs. alit̃s võ tertius nõ adherens in eadẽ instantia volẽs ꝓ̃ncipaliter admitti non audiet̃ ex quo cã est iã cepta per vnũ sed assistat si vult ẽm Compo. s. e. c. j. in. v. col. q intelligit verũ nisi doceret se ignorasse appellationẽ interpositã ꝛ doceat de ꝓprio interesse cũ alius appellãs prosequeret̃ cõe nam tũc audiet̃ etiaz principaliter assumendo in se instantiã cuz sit interposita ista appellatio pro oĩbus quo: interest. s. e. c. j. li. vi. Secus in casu. l. qui de crimine. C. de accu. q2 tũc in noua instantia tñ audiet̃. ꝛ sup̃sedebitur p̃us incboate. vnde isto casu adherebit appellationi sed nõ appellanti. alias nõ video q̃ño posset eãdem instantiã ꝓsequi vel dic q tertius nõ adherẽs nunq̃ auditur. sed assistẽdo tñ saluo nisi prosequat̃ interesse ꝓpriũ ꝛ doceat ignorasse. ꝛ hoc verius vr̃ ar. l. si cui. ff. de accu. ꝛ. ff. de popu. acti. l. iij. ꝛ no. s. e. cupiẽtes. §. ceterũ in. vj. in gl. fi. ꝛ per Inno. de ꝓben. dilecto facit qd no. s. e. cuz dilecti ad fi. ꝛ C. de accu. l. siquis homicidij. ꝛ. l. qui de crimine. Finita aũt instantia. an audiet̃ sup alijs appellãs vel adherẽs. dic q nõ si sup negocio electionis est ꝓnunciatũ. secus si super articulo appellationis tñ ar. c. cum inter de re iudi. ꝛ. l. iulianus. ff. de condi. inde. ꝛ qd no. per Compo. s. e. c. in. vj. Idem dico de alio tertio veniẽte ꝛ non adherente. ꝛ hec va nisi duobus casibus

a ¶ Qd est vez ꝛ. add. d. Iaso. i. l. iij. ĩ pn. i. ij. co. i. iij. no. ff. q qsq3 iur. fe. ly. i. c. cetez a fin. ix. col. ex de rescri. ꝛ ale. i ꝯs. lxxx vij. icip. viso themate i. ij. col. post pn. i. v. vol.

b ¶ Intelligit̃ de plene. add. bal. i. c. j. i pnc. si de iue. inter do. ꝛ vasal. lis oriat̃ in vsi. feu. ꝛ fely. i rub. de ꝓba. in pn.

c ¶ Iõ eo patiẽte. ad. de. d. ab. i. c. fi. §. is aũt. i ij. no. d offi. dele. ale. i. c. cũ dilecta i iij. col. v. li. mita hec ex de rescrip.

d ¶ An de ĩeptitudine libelli. adde gl. repu. singularez isti. ď acti. i ver. scdõ i fi. quã gl. dicit singularẽ bal. i l. ex h iure i pe. col. ff. de iusti. ꝛ iu. ꝛ pls allat iaso. in. §. j. in pe. char. vs. postremo iuxta illi. de ac. ale. i ꝯsil. c lxxix. i. ij. co. i. ij. vo. ꝛ ale. i ꝯs. cxxxix. i j. colũ. circa med. i. ij. volu. fely. in. c. examinata i viij. colũ. de iudi.

e ¶ Qd si libelli. add bal. i. l. edita i. xij. col. C. de eden.

casibus p̄rio si vellet dicere collusum. scdo si doceat se ignorasse cām agitatā ꝛ appellatā ꝛ vellet ꝓsequi ꝓpriū interesse per no. in. d. §. cete. ꝛ hoc de p̄rio cāu p̄ncipali. ¶ † Scdo casu qñ est appellatū debita forma nō seruata. tūc si in nibilo fuit seruata nō audit̄ appellans nec adherēs in eadē vel alia instātia et per viā q̄rele. vt in. §. sane iūcto. §. insup siue velit venire sup exp̄ssis informiter siue sup nullo modo expressis. Fallit tñ hoc vltimū qñ venire vult sup nullo modo expressis in tribus casibus exceptis in decre. vt circa in qbus etiā tertius nō adherens audiret̄ ēt in eadē instātia intelligo nisi ꝯdicat appellans ꝛ velit ipse admitti. ex quo cā est super eum cepta. vt. s. dixi. Si tñ de facto admittat̄ sup informiter exp̄ssis pōt ipsi appellāti assisti per adherentē vel aliū ne colludatur. an aūt tertius nō adherēs possit admitti ꝛ in eadē cā seu

68

69 istātia seu alia. dic vt ī sequēti cāu. ꝛ hec ꝯ scdo ꝛc. ¶ † Tertio casu qñ est appellatū debita forma seruata in aliquibus. ꝛ in aliquibus nō dic ꝙ super male exp̄ssis ꝛ male iuratis nec appellans nec alius adherens vl' nō adherēs ēt si ꝓpriū interesse priuatū velit prosequi audit̄ volens principaliter admitti in eadē cā seu instantia ꝛ hoc per rōnē glo. in v̄bo articulos. ne appellās vna via obtineat vbi in alia succūberet. ꝛ hoc de mēte glo. in verbo eadē cā ꝛ in verbo nō appellans ꝛ in v̄bo articulos ad fi. ꝛ in v̄bo proprius assisti tñ poterit appellanti de fcō forte ꝓsequenti ne colludat. vt in. §. sane in fi. iuncta glo. in v̄bo non appellās in fi. ꝛ hoc in eadē instantia in alia vero ēt durante p̄rio iudicio pōt admitti tertius non adherens per viā querele. vt in glo. in v̄bo eadē ꝛ probat̄. §. sane a ꝯrio appellans v̄o vel adherens ēt in alia instantia et per viā querele replet̄ vt in. §. īsuper. hec super male exp̄ssis ꝛ male iuratis. Super nō exp̄ssis non audit̄ appellās ꝛ adherēs in casibus exceptis in decre. vt circa in v̄bo nisi. ꝛ tūc demū cum specificatiōe ꝛ iuramentū vt ibi dr̄. Alius v̄o tertius nō adherēs cui⁹ īterest ꝑm Lap. itelligo respectu cōis interesse vt. j. patebit fuisse de mēte sua audit̄ in casibus p̄dictis exceptis ꝛ super non exp̄ssis eadem durante instantia. Ꝯ non credo si non adheret iudicio ēt non iurando intelligo si venire vult per viā q̄rele. aƚ. ob. decre. vt circa nisi dicas illā artare solū appellantē ꝛ adherentē ꝙ intelligo, dūmō abñs fuerit tpe appellatiōis interposite. Si aūt p̄rius p̄ns in nullo audiret̄ p̄rio iudicio eo finito audiret̄ solum si super articulo appellatiōis esset ꝓnunciatū. vel si docere. de collusiōe ꝛ hoc qñ tertius cōparēs ꝓsequit̄ cōe interesse. Si v̄o prosequeret̄ priuatū interesse tūc audiretur ēt eodē durante iudicio vel finito ꝑm Lap. intelligo ēt in articulis male exp̄ssatis vł iuratis in diuersa instātia vt lr̄a sonat. ꝛ sic fraus euitet̄ de quo in glo. in verbo articulos ꝑm Lapū vt scripsit Guil. in c. vt circa in glo. si ergo appellans ꝙ itelligit eē vez si ignorauerit appellatū lʒ sciuerit cām agi. sed si sciret appellatum tūc ēt pro suo interesse nō audiret̄ finito illo iudicio ꝙ intelligo si sup negocio appellationis fuit ꝓnunciatū alle. no. per Cōpo. s. e. statuimus. in. vj. in gl. ꝯstituto. ꝛ ī gl. ad quid. Ratio est q: illa cōstitutio ex quo est appellatū vocat oēs quorū interest absolute. ꝛ sic ēt si intersit respectu proprij interesse que rō cessat vbi nō est appellatū. q: vbi agit̄ per viā querele quo ad defectū artatiuum ꝛ deuolutiuum non hʒ locum illa cōstō vt ibi no. Est tñ dr̄ia ꝑm Lapuʒ qñ scit cām agi lʒ nesciat appellatū inter eum qui hʒ cām ab appellato ꝛ eum qui non hʒ vt dicit Cōpo. p̄rio casu fit p̄iudiciū. scdo non fit p̄iuciū iure suo p̄uato. Ratio q: decre. statuimus nō artat ignorantē appellationē. vt. s. ꝑ pri. cle. alias nec etiā artat vbi agit̄ per viā querele vt p̄dixi. Sed contra illud dictū vʒ ꝙ p̄iudicare ēt debeat ignorāti appellatū si sciuerit cām agi. facit q̄d no. gl. in. §. ceterū cum iuribus ibi allegatis. q: vr̄ etiam p̄iudicare. tūc non h̄ñti cām nisi doceat de collusione vel ignorātia ꝛ p̄prio iteresse potestis dicere ꝙ nō fit ei p̄iudiciū ex ꝓcessu facto in curia si nō sciuit illū ibi agi sʒ putauit alibi agi. alias forte secus cogita. Ex p̄dictis pʒ ꝑm Lapū ꝙ iter nō adherentē qui ꝓsequit̄ suū ꝓpriū interesse. ꝛ aliud q nō ꝓsequit̄ ꝓpriū interesse sed cōe non vr̄ dr̄ia si velint venire durante iudicio in eadē instantia q: ambo repellunt̄ si volūt ꝓsequi male exp̄ssatos vel male iuratos in alia instātia vterq̄ admittit̄ si abñtes fuerint appellatiōis tpe ꝛ sint ignorātes. sed si finito iudicio h̄ñ est dr̄ia q: p̄us audit̄ si doceat de ꝓ

prio interesse. Scdo nō nisi doceat de collusiōe. Sed ꝯ hoc

a facit[a] q: cui hʒ obstare s̄niam hʒ obstare ꝛ ꝓcessus. de testi. cām ꝑ Inno. sed pro sequēti interesse cōe ēt ignorāti obstat s̄nia nisi doceat de collusiōe. ergo eodē mō debemus dicere de ꝓcessu ꝛ si nō dʒ audiri in alia instātia eodē durāte iudicio ēt si ignorauit appellatū nisi doceat de collusiōe potestis dicere dictū Lapi nō ꝓcederet. ꝛ ꝯ ipsum facit a ꝯrio v̄. ꝑ hoc intelligēdo vt intelligit glo. vel potestis dicere ꝙ regula illa cui obstat s̄nia ꝛc. ꝓcedit vbi eadē est rō alias secus ꝛ ita hic q: ꝯueniens est ꝙ pendēte iudicio ex quo appellans nō pōt ꝓsequi male exp̄ssos iste posset ꝓsequi si cā est finita nō est vlterius de ꝓsecutiōe querendū. Si v̄o fuit p̄ns tpe appellationis male iterposite ꝛ tacuit īputet sibi q: vr̄ velle agere ꝛ acquieuisse tali appellationi. ꝛ consentire ꝛ factū est ꝑm Mat. fatetur tñ ꝙ victoria appellantis ꝓdest tūc non appellanti vel appellanti. ꝛ non prosequenti. l. j. C. si vnus ex pluribus appellauit ꝑm Mat. Jo. de imo.

A plerisq; ecclesijs ne. Diuidit in tres ptes p̄ncipales. q: in p̄ria pte ponit̄ ꝯstiōis cā. In scda ꝯstō. In tertia ꝓtestatio. scda ibi volētes. tertia ibi sane. Scda ps facit q̄ttuor ꝑut gl. dicit no. i isto. ¶ † No. q̄liter se dʒ h̄re plat⁹.[b]

b

1

2 q: dʒ ꝓdesse iuxta sci expedientiā ꝛ hʒ ꝙ decēs est. ¶ † No. obnubulari ꝛ offuscari dignitatē ecclesiasticā ex duob⁹ vʒ ex

3 vagatiōe ꝛ mēdicitate. ¶ † No. ex v̄b. volētes ar. ꝙ pena cōferētis vel ꝓuidētis nō extēdit ad eū cui fit collatio vel ꝓuisio nec ecōtra. ꝛ vide. lxxxj. di. tātis daniel. ꝛ Inn. de re iudi.

4 ꝯuis. ¶ No. ꝙ eccl'ie cathedrali ꝑp'lo ꝛ clero xp̄iano carēti supiori ēt inferiori a sede apostolica ꝓuidere pōt de plato nisi eēt hec ꝓhibitio ꝑm do. An. Sed certe imo vr̄ idē fuis

c se añ hāc ꝯstōnē ar. no. s. e. ꝯꝗ in. vj. ꝛ tʒ hic Guil. sup gl. in

5 v̄b. supioꝝ.[c] ¶ † No. ꝙ appellatiōe ꝑp'li cōp̄rehēdunt̄ solū

6 xp̄iani subiecti ꝛc. ¶ † In v̄bo null⁹ no. ꝙ l̄nia plati nō excurat subiectos in delictis vel in his que agunt̄ cōtra ius. ff.

7 ad. l. aquil. liber hō ꝛ in regula ꝙ qs mādato li. vj. ¶ † Not. bene ꝙ hic vr̄ aptuʒ ꝙ illegittime ꝓmotus ad ep̄atū contingat eū ex illegittimate repelli pōt repetere primū monasteriū ꝛ sic apparet ꝙ per actum ꝓmotionis seu receptionis nullo modo renūciat nec absoluitur a iure monasterij ꝙ est h̄ñ notandū ꝑm do. An. Sed de hoc non mirandū. q: ex quo electio non sortit̄ effectū habet̄ pro nō facta. ar. l. quotiēs. ff. qui satisd. cog. alias esset secus ꝑ no. in cle. j. de elec. ꝛ ꝑ Jo. xcij.

8 di. si qui sint ꝛc. ¶ † Ex verbo nos enim no. ꝙ cōsecratio ad ep̄atum iure positiuo post reddi nulla ꝛ sic vr̄ ꝙ decretū iuris annullet etiā sacramētalia sup quo vide gl. s. e. ꝓuida. in

9 vj. ꝛ de consue. quāto per Inno. ꝛc. ¶ † Ex ver. sane no. ꝙ casus sp̄alis nō dʒ trahi ad ꝯñtiam. vnde si p̄tātem restringit in aliquo casu contra ius in alijs casibus nullo mō restringit

10 nec ampliat. † Ex quo no. ꝙ arg. per locū a sp̄ali non ꝓcedit quando. l. exp̄sse disponit non sumi vel aliq̄ñ sumendo illud aliud cōcluderet contra ius facit q̄d no. de elec. publicato. ꝛ

11 C. de epis. ꝛ cle. ꝯueticulā ꝛ. l. ij. C. de cōdi. iser. ꝛc. ¶ Quero primo an religiosus appetēs dignitatē peccet mortaliter vr̄ ꝙ non q: opus bonum desiderat. viij. q. j. qui ep̄atum. In ꝯrium facit q: deū dimittit ꝑp tp̄alem honorem de regula. lʒ xix. q. ij. due dic ꝙ si appetit vt prosit non peccat. xxxvj. di. si quis. xvj. q. j. monachi si vt ꝓsit. ꝛ tunc lʒ illud q̄d appetit in se sit bonum. s. ep̄atus tamen appetere est malū ideo peccat.

12 ¶ † Secundo quero quid si ep̄s est pulsus cū populo ꝛ clero an eo mortuo locum hēat cle. vt possit ibi eligi ep̄s Pau. ꝙ sic mouetur q: tūc ep̄atus caret clero ꝛ populo xp̄iano eo tamen viuente poterit iurisditionē exercere. vt in cle. j. de foro compe. ꝛ durat ep̄s alle. ad primū ꝙ locus desinit esse sacer per captiuitatem hostium. l. cum locati. ff. de relig. dictuʒ plʒ sed non rō. q: non est verum ꝙ per captiuitatem hostiuʒ locus desinat esse sacer. ¶ Nec ob. l. cū loca q: vt sentit hic

d gl. verum est ꝙ desinit esse sacer[d] quo ad exercitiū ministrorum cuʒ ecclesia viduetur ministrie. vt no. vij. q. j. pastor. Ad hoc ꝑm ʒenʒe. q: semel sancta non coinquinat̄. de coha. cle. vestra. de re. iu. semel deo ꝛc. in. vj. nec est necesse quo ad cle. ꝙ sit locus captus ab hostibus. sacer eniʒ est ꝙ clero caret ꝛ populo xp̄iano licet non sit in hostiū p̄tāte. vide ad predicta

a ¶ Ꝙ cui hʒ obstare. adō pau. in c. cāʒ el. j. ꝛ ibi plene fely. ex ꝯ testi. alex. i cōsil. cxxvj. icip. i cā ꝛ lite i. ij. co. cir. med. i. ij. vo. ale. i ꝯsil. cxxxv. i fi. ꝛ i ꝯs. cc. viij. circe fi. vol. ij.

b ¶ Ꝙ dʒ ꝓdesse. ad. de face gl. i l. ꝓses. C. ꝯ trāsac. ꝛ ibi bal. ꝛ saly.

c ¶ No. ꝙ appellatione. Qui veniat appl'one ꝑp'li. vid. d. abb. i. c. j. col. ꝯ vita ꝛ ho. cle. ꝛ fely. plene in c. eccl'ia scē marie i. xx. vj. col. i fi. ꝛ ꝛ col. se. ex de consti.

d ¶ Quo ad exercitiū ministroꝝ. an ꝑ captiuitatē hostiū locus desinat eē sacer. vide gl. i. §. sacer i v̄. manet insti. de re. diui.

13 Jo.in.d.c.pastoral.z Inno.ꝟ sepul.l.pe.z fi.zc. ¶ †Quero in verbo volẽtes quare plus ponderat frequẽtiã in recipiẽtibus ꝙ̃ in dantibus dicti Guil.ꝙ maior repit̃ importunitas in eis de rescrip.c.fi.in.vj.z de cõces.p̃ben.detestãda.eo.lib. ¶ Quero qd de electiõibus factis an̄ hãc cle.dicit Guil.z Pau.ꝙ p̃us facte per priuilegiũ vel consuetudinẽ valebũt sed amodo nõ valebunt.vt sic priuilegiũ videat̃ amittere zc. xj.q.iij.p̃uilegiũ. ¶ †Ex hoc dicto nota.s. per hãc constõnẽ 14 vr̃ priuilegiũ sublatũ lz nil dicatur de eo.z hoc est iõ qꝛ alias non posset aliquid opari hec p̱hibitio cum de iure cõi nõ liceret ante hanc constõnem.vt.s.tetigi z tanget̃ in gl. sup gl. supiori.alias p ius cõe non teneret̃ priuilegiũ nisi de ea expresse fieret mẽtio.de p̃scrip.veniẽs.z qd no. de rescrip.c.j. contra hoc facit ꝙ saltim potuit opari respectu iuris cõsuetudinarij.So.vbi a iure inhibet̃ cõsuetudo vr̃ solũ inhiberi z dãnari futura nõ p̱terita.de quo dicet̃ i cle.statutũ. de elec. z in cle.ij.de re.eccle.nõ alie.z per Cy.in.l.oudũ.C. de ꝯbẽ. emp.z in.l.ij.z fi.C.que sit lon.cõsue. ¶ †Quero an cle.lo15 cum hẽat solum in religiosis tm̃ videtur ꝙ sic.qꝛ frequẽtius sic faciunt vt dicit cle.dic contra qꝛ in oibus locũ hz. sed p̃cipue in religiosis ꝑm Guil.facit ꝙ vidistis in cle.j. in ver.p̃sidentes in gl.de rescrip.hoc intellige in p̱ncipali statuto secus in penali.vt in gl.facit qd no.de rescrip.dispẽdia li.vj.in nouella zc. An hñs p̱tatem in tali loco eligendi p...lt eligere vr̃ ꝙ sic qꝛ tantũ loquitur de p̱uisione. Tene ꝙ non qꝛ ex quo p̱hibet̃ prouisio dr̃ ẽt ibibita electio ꝑm Pau. lz in cõ. facit.c.cũ in illis.de p̃ben.in.vj. sed illud in mã rescriptorũ que est ambiciosa facit gl.in cle.fi.j.eo.† Quid si eps hz sal16 tẽ duos subditos vr̃ ꝙ sufficiat ꝙ hic dicit subditis.arg. regule pluralis locutio.in.vj.cũ cõcor.ꝯ̃rium tz Pau.qꝛ.s̃. dicit populo in quo saltẽ requirunt̃.xj.q.iij.vnio.ff.vi bo.rap.l. p̱tor.z no.de elec.c.j.vlterius dicit Ber.hic aptũ esse ꝙ ecclesia nõ desinat esse cathedralis.lz careat clero z pp̱lo.z sic facit p opi.Joã.z Archi.de qua.s̃.e.lz canon.in.vj.dicit tñ ipse Ber.ꝙ aut discesserũt aĩo non redeũdi seu reuertẽdi z ecclesia desinit esse p̱rochialis z cathedralis.Aut nõ discesserũt eo aĩo z tũc secus.ħ reprobat Jo.de lig. qꝛ nõ dz pendere a p̱tate populi z cleri facere ecclesiã desinere cathedralez esse.vij.q.j.multotiẽs.vt eccle.bene.c. vno de reli.do.c.j. Alij dicũt ꝙ p̱rochialis z cathedralis desinit esse si passa est aratrũ.ff.de vsufru.l.an vsufructus ꝙ intellige verũ si fcã sit auc̄tate supioris.alias secus.vt no.Inno.de no.op.nũ.c.ij. z de sen.excõ.grauem. Posset tñ hec cle. induci p alia opi. qꝛ aliud hic statuit̃ qñ caret clero z populo z aliud qñ nõ ca17 ret zc. ¶ †Quero in ver.nullus qd si talis eps ageret noĩe ecclesie an ei obstaret exceptio. Pau.ꝙ sic. qꝛ hec exceptio hec ecclesia caret clero z populo p̱bari põt saltẽ indirecte.z approbata ꝯstat istũ nõ esse epm̃ nec eẽ põt de quo p Inno. de electione nihil z per Archi.xij.q.ij. alienatiões.xiij.q.iij. nõne.xlij.di.quiescamus.ad ħ qd no. in Spe.de actore.§.j. ver.qd si contra prelatũ. Quare nõ valet cõsuetudo dicit ꝙ onerosa est ecclesijs.de cõsuet.c.j.vltimo dicit Stepha. hic colligi ꝙ cõsecratus in epm̃ remanet subiectus inferiori. sic al's archieps eẽt subiect⁹ epo.de renũ.ad supplicationẽ.vij. q.j.nequaꝗ̃ zc. ¶ In ꝟ.sane op.ꝙ possit ampliare qꝛ si speciale est in his vt nõ possit supiores p̱uidere.ergo in alijs secus de iure cõi que argumẽtatio p̱cedit in iure.l.ius singulare.ff.de leg. ¶ Soluit zenze.ꝙ argumentatio nõ p̱cedit in his que ordinant̃ ad diminuendũ.qꝛ nõ dñt in alijs ampliari ne cõtra propositũ amplient̃.ff. de cõdi.z demon.l. cũ tale §.fi.ff.de le.j.l.legata inutiliter. vel dic vt dixi in notabilib⁹ zc.

18 ¶ †Glo.z populo q̃rit cũ populus z clerus sint diuersa.vt probat̃ in decre.ex p̱te de priuile.de sen.excom. si sñia in.vj. hinc est ꝙ in odiosis vnũ aliud non cõp̱rehendit in.c. sedes. In fauorabilibus aũt ᵃ populus cõp̱rehẽdit clerũ ex p̱pria significatione insti.de iure naturali.§. plebs ꝑm zenze.fa. de foro cõpetẽ.dilecti. Quid ergo si altero tm̃ careat ecclesia an locum habeat cle.videt̃ ꝙ non.qꝛ hic copulatiue requirit ecclesiam carere populo z clero. sed hñs alterum tantũ non caret vtroꝗ̃ ar.no.de rescrip.inter ceteras.z.l.si heredi p̃les ff.de cõdi.insti.sicut videmus in simili ꝙ hñs vinũ non includitur cũ carente panẽ z vino. z hñs codicẽ tm̃ non includit̃ sub carẽte codice z digesto. Et similiter hñs aurũ nõ includitur sub carente auro z argẽto. Ex q̱bus pz ꝙ ecclesia habens clerũ vel populũ non includit̃ sub carente clero z populo. Pro hoc facit scõo ꝑm glo. qꝛ alias non esset differentia an diceret̃ clero vel populo an clero z populo ꝙ non est dicendũ cum dr̃ia debeat esse inter copulatiuã z disiunctiuã nisi sumeremus copulatiuam pro disiunctiua ꝙ esset impropriare lrãm. Improprietates aũt sunt excusande nõ seruande.de ver.sig.p̱terea cũ ibi no. Tertio pro hoc alle.gl.ꝙ absurdum esset dicere ꝙ ex quo hz clerũ vel populũ illi clero vel populo subtraheret̃ p̱latus.z hoc nõ multũ pũgit vt atte19 statur gl. †In ꝯ̃rium allegat qꝛ carere idẽ est ꝙ nõ hr̃e constat aũt si dixisset nõ hz vel nisi habeat clerũ z populũ ꝙ requireret̃ ꝙ hr̃et vtrunꝗ̃ pp copulam sicut esset videre in simili in exẽplis.s̃.positis.ergo in hñte alterum tm̃ ex quo nõ hz vtrũꝗ̃ artat constõ pro ħ alle.decre.cũ in cunctis.de ele. iuncta decre.eaz te.de eta.z qua. vbi idem vr̃ dicere si careat scientia moribus z etate. z si nõ habeat sciaz mores z etatẽ. Ultimo all'at pro z contra.z sic pro vtraꝗ̃ p̱te.l. si is qui ducenta.§.vtrũ.ff.de reb.du. Finaliter gl.dicit ꝙ lz hoc egeret decisione.tñ p̄ria ps sibi plus plz cum gl.concor. Pau.per 20 rõnes gl.† Non ob.contra qꝛ dicit ꝙ carere nõ est idem ꝙ non hr̃e qꝛ carere indicat p̱uationẽ que in duobus cõiũctis non verificat̃ in altero tm̃ verbũ hr̃e indicat effectualẽ impletionẽ que non dat̃ nisi vtrũꝗ̃ impleatur seu habeat̃ hinc est ꝙ dicimus ꝙ i alternatiuo negocio neutrũ dz fieri. In affirmatiuo alternatiuo sufficit alterũ fieri de mut.pe.c.j.de reg. iur.in alternatiuis in.vj. zenze.tz contra gl. ꝙ sufficit ꝙ altero tm̃ careat mouetur qꝛ mens huius cle. fuit reprimere temeritatẽ sic p̱uidentiũ z recipientiũ.lz temeritas est ẽt in ecclesia hñte tm̃ populũ vel tm̃ clerũ. ergo menti stabitur etiã contra ꝟba.ff.de excu.tu. ᵇ l.scire.§.aliud.s̃.e.si postꝗ̃ in.vj. Secundo qꝛ cõiunctim consideratis clero z populo carens altero tantũ dicitur clero z populo carere.argumen.l. cum eisdem.ff.de edil.edic. Tertio qꝛ hic clerus z populus non preferunt̃ simul sed sepatim z semper in medio est verbũ carentis verbũ careat.vt sic sit sensus z que.s.eccl'ia careat populo.s.tm̃ z que.s.eccl'ia repete verbũ careat clero.s.tm̃. Ad rõnes gl.respondet z primo. ¶ Ad primũ dum dicit ꝙ dz carere vtroꝗ̃ p̱pter copulam.z hec rõ cessat in cõstõne prohibitoria in pluribus.vt cõiunctim cõsideratis. Non ob.rõ ꝙ attendi dz proprietas ꝟboꝝ.qꝛ imo mens maxime vbi aliter salua esse nõ põt.de ꝟb.sig.itelligẽtia.z.c.p̱terea. Nõ ob. tertio ꝙ absurdũ eẽt ꝙ eccl'ia carens populo tm̃ vl' clero tm̃ careat epo.qꝛ hr̃e poterit papã vel epm̃ a papa. Nõ ob.vltimo ꝙ in copulatiuis dz vtrũꝗ̃ cõcurrere qꝛ ħ veꝝ nisi aliud sufficiat.de quo de rescrip.c.cũ inter cetera.ff.de ꝟ.sig.l.sepe ꝑm zenze. Ber.concordando opi. qꝛ si ecclesia caret populo tm̃ nõ p̱cedit cle. ne clerus absꝗ̃ culpa puet̃ p̱tate eligẽdi.z sic p̱cedit opi.zenze. si clero tm̃ z tũc p̱cedit qꝛ nullum infert̃ preiudiciũ populo habenti p̱tatẽ p̱uidendi.de elec.sacrosan.z.c.massana. ħ reprobat do.An. z merito qꝛ hic textus nõ ponderat p̱iudiciũ inferioꝝ vel hñtium p̱tatem eligendi vel p̱uidendi.sed ponderat tm̃ mendicitatẽ z opp̱robriũ cleri z vagationẽ do.An.dicit hic duo vidẽda. vnũ an ex vi locutiõis sermonis sit dr̃ia an oratio proferat̃ affirmatiue per hec ꝟba caret clero z populo xp̱iano. An negatiue non hz 21 clerum z populũ.† Scõo est videre quid de effectu z materia copulatiue. Ad primũ dicit ꝙ est dr̃ia ex vi locutionis.qꝛ dicendo affirmatiue requirit cõcursum vtriusꝗ̃ copulatiuorum qui non dat̃ in carentia alterius. z sic non verificatur in altero. Negatiua vero negat cõcursũ copulatiuoꝝ qui cõcursus non dat̃ altero existẽte.vide gl.in cle.sepe.j̃. de ꝟ.sig. vbi similem q̃onem ponit. Ad scõm dicit aduertendum ᶜ ꝙ oratio pluralis gemiat suas singularitates qñ respicit diuersos effect⁹.l.falsa.§.j.ff.de cõdi.z demon.z qd no.in.l.ꝗ̃uis C.de impu.z alijs substi.z.l.heredes mei.§.cũ ita.ff.ad trebel.cũ ibi notatis.modo in p̱posito cum papa hic ponderat duplicẽ cãm vagationis.s.z mẽdicitatis si ecclesia hz populum tm̃ z non clerum hic necessario vagatio vel mendicitas non includit̃. similiter nec eꝯ. ideo satis putat maxime ex eo qꝛ hec constõ est penalis ꝙ altero tm̃ existẽte nõ hz locũ pena cle.vt dixit gl.z Pau.maxime qꝛ in penis ꝟboꝝ itellectũ propriũ z strictam significationẽ sequitur.z qꝛ dato ꝙ verba possint

a ¶ Populus cõprehẽdit clerũ. adđ bal. i.l. j.§.hui⁹ studij i.ij.col. ad fi.ff. ꝟ iu sti.z iu.z fe ly.i.c. ecclesia scẽ marie in.xxvj. col. in fi. ex de cõsti.

b ¶ Lege scire.§.aliđ. adđ ale.i cõ si.cxvj.i.ij. col.p⁹ med. i.ij.volu.z i ꝯsi.lij. i.iiij. col.circa fi. i.iiij.volu.z ale.i ꝯsi.liij. i.ij.col.post med.e.vol.

c ¶ Quod orõ p̃lalis. adđ Bar.i d.l. hr̃des. §.j.ff.ad trebel. z i.l. nã ħiure in fi. ff. de vul. z pup. z fely. plene in.c. oẽs.j.di.

possint dupliciter intelligi inq̃tum pōt restringenda est cle. arg. regule. in penis tenemēti glo. [a] de istis verbis affirmatiuis bn̄ibus in se priuationē inclusam an applicent̄ ad nām verboꝝ simpliciū affirmatiuoꝝ an ad nām negatiuoꝝ. Et cō. coꝝ. glo. in cle. sepe. vide. l. fi. ff. de doli excep. de nā copulatiue in. l. pe. C. de vbo. signi. ꝛ per Jo. mo. de hr̄ticis accusat᷒. vbi dat versus per Bar. in. l. j. ff. de iusti. ꝛ iur. ꝛ aliqd de leg. iij. in. l. re ꝯiunctim. ꝛ plene in. §. vtrū in. l. si is qui ducenta. ff. de reb. du. do. Anto. ēt h̄ plene ponit ꝛc̄. Conclude si ponit̄ inter incōpassibilia resoluit̄ in disiunctiuā ꝛ ponit̄ pro vel. ff. de vsufruc. le. l. si ticio. ꝛ de iniurijs. olim. Si ponit̄ iter ea q̄ sunt idē resoluit̄ in adiectiuū alteruꝫ de copulatis si pōt fieri alias in expositiuā. idē in. l. j. ff. de pac. l. dis. ꝯsideret p Archi. ꝛ. xxxj. dis. omino. ꝛ per doct. de vi. ꝛ ho. cle. monasteria. Si vo ponit̄ iter cōpassibilia diuersa. ꝛ tūc prosequtur latissime qnq3 mēbra. q2 interdū copulat cōditiōes interdū cās interdū res aut personas interdū qualitates demōstratiuas rerū vel pso narum interdū actiones. Cōclude si certū est de mēte dispo nentis sit lex vel homo. illam serua in dubio si mens dispo nentis verificat̄ in quolibet copulatiuoꝝ per se nō reqritur cōcursus vtriusq3 alias regularit̄ reqritur cōcursus. Aduer tendum tñ q2 dicit ꝙ mens disponētis vꝫ esse in ampliando fauorē ꝛ restringēdo odiū arg. regule odia in. vj. Jtē aduer tendum ꝙ vbi copulat q̄litates nec appet expresse vel ꝯiectu ras an copulet illas respectu diuersorū subiectoꝝ an eiusdeꝫ ꝙ in hoc casu ꝛ dubio cū natura copulatiue sit ampliare. l. ea tñ adiectio. ff. de leg. iij. iō poti᷒ refert̄ ad diuersa subiecta q̄ idē vt sic amplief̄. ꝛ sic dispō plura cōprehendat. per qd̄ isert

22 ad qōnē disputatā per Bu. † ꝙ si lego militibus doctorib᷒ vel mercatorib᷒ vel artificib᷒ artis lane verificat̄ in militibus [b] tm̄ [b] vel artificibus vel tm̄ a mercatoribus tm̄. ad hoc. l. patronus. ff. de lega. iij. in. §. j. Nec est mā larga. Jn mā vo stricta ꝛ exorbitanti intelligeret̄ respicere idē vel diuersum put plus restringit̄ odium ꝛ plus ampliat̄ fauor. nisi aliter peteret de mēte. per qd̄ dicit si imponet̄ pena nobilibus ꝛ bastardis aliquē ꝑcutientibus intelligeret̄ de bastardis ꝛ nobilib᷒ simul. ꝛ sic bastardi non nobiles vel nobiles nō bastardi nō

23 cōprehenderent̄. C† Glos. christiano querit an locus sacer per captiuitatē hostiū desinat esse sacer. Rn̄det ꝙ nō ꝛ bn̄. ꝛ rn̄det ad. l. cū loca. ff. de reli. put supius tetigi super lr̄a ideo non insisto. facit qd̄ no. per Jnnocē. in. c. pe. ꝛ fi. de sepul. ꝛc̄.

24 C† Glos. religiosos ponderat lr̄am ꝯ religiosos dicens ꝙ ipsi interdū laborant importune ꝛ p corruptelas vt ꝓmoueātur. ꝛ sic exeunt laqueum obediētie. ꝛ per ꝯn̄s dicere pn̄t cū psalmista. Laqueus contritus est ꝛ nos liberati sumus ꝛc̄. vnde dicit ꝙ pp istas importunitates qn̄q3 miranda ꝯcedun tur. hinc est ꝙ glo. dicit se vidisse religiosum ꝯsecratū ad titulum qui non erat in rerū natura. nec ēt patere poterat p ꝓuinciale vbi oēs tituli sunt descripti. ꝛc̄. Glo. superioꝝ q̄rit quo iure spectaret hec ꝓuisio ad supiores ꝛ non inferiores a papa. dicit ꝙ nō est curandū. q2 quouis modo spectaret procedit cle. subdens ꝙ quattuor ꝑncipales patriarche de qb᷒ de priuilegijs antiq̄. ꝛ aliqui archiepi sub eis cōsueuerunt facere multū ꝯ hanc cle. ꝯ quos ēt emanauit hec cle. dū dixit q̄tū cunq3 ꝛc̄. vt infra dicit glos. sup illo verbo. Guil. dicit ꝙ non vidit qualiter hoc facere potuerit tales supiores nisi de iure

25 spāli. q2 de iure cōi nō. s̄. eo. q̄ q̄ in. vj. ꝛc̄. C† Glo. obnubi [c] lat. opponit ꝙ nō possit [c] ex mēdicitate obnubilari dignitas epālis. q2 ita est eps Egubinus sicut eps rome vrbis. ꝛ sic ēt quilibet pauperrimus eps. xcij. dis. legim᷒. igitur ꝛc̄. facit de coha. cle. vestra. soluit glo. ꝙ reuera coinquinari vel obnubilari non pōt. sed quo ad famā seu opinionē vulgi sic. q2 male vꝫ vulgo ꝛ male loqtur qn̄ videt epm̄ male ornatum. facit qd̄ no. de ꝓuile. c. j. ꝛ qd̄ no. in. d. c. legim᷒. in quo aūt ꝯsistat serenitas pōtificalis dignitat̄ hr̄ in cle. si qs de penis q2 sunt pa rietes ꝛ colūne alioꝝ. facit de accu. q̄lr̄. ij. de voto magne ꝛc̄.

26 C† Glo. spāli querit an sufficeret hr̄e generalē ꝑtātem ꝓuidendi super epatibus. Rn̄det ꝙ non per hanc lr̄am a cōtrario. Jllud est eni spāliter qd̄ est a generalitate exclusum. ff. de iure fisci. l. ita fidei qd̄ intelligit Guil. etiam si hr̄et ꝓuidendi potestatē super episcopalibus spectātibus ad ꝓuisionē papalem. facit de preben. c. ij. in. vj. Quādo ergo dr̄ hr̄e spāle mandatum. dicit do. Anto. ꝙ tunc quando exprimit causam propter hoc nō transit sub gn̄ali mandato. vt q2 dictuꝫ est nō obstante ꝙ clero careat ꝛ populo xp̄iano. vel alias est certificatus ꝛ cōmittit alias excluditur ex defectu volūtatis in cōmittendo. ꝛ sic itellige iura que exigūt spāle mandatū. ꝛ hoc tꝫ hic Pau. ad lr̄aꝫ. Sed an legat᷒ de latere hoc possit ex mādato legationis. zenze. ꝙ nō per lr̄am istaꝫ ibi q̄tūcunq3 ꝛc̄. facit de priuiegijs. q2 circa. cū cōcor. ꝛ. xix. di. si romanoꝝ ꝛc̄.

27 C† Glo. xp̄ianis. q̄rit an vacāte ecclesia prochiali i scisma te ꝯstituta vel infidelitate possit ad electionē vl̄ ꝓuisionē ꝑcedi. Rn̄det glo. ꝙ nō. ꝛ idē glo. s̄. in vbo de pastore. qnimo vt dicit glo. circa q̄ttuor sedes ꝑriarchales q̄ diu sunt in ꝑtāte infideliū vel scismaticoꝝ spāl̄r ꝓuidit Bonifaci᷒ in ex̄uagāti sancta romana. vbi dr̄ ꝙ q̄diu scisma durat ipsis vacantib᷒ an̄ electionē postulationem vel prouisionē quouismodo ꝑcedi nō possit. nisi prius ad apostolice sedis noticiā deducatur decernētes irritū ꝛ inane qcquid cōtra predicta per quēquā contingeret attentari sciēter vel ignoranter. ꝛ irritat q̄scunq3 cōsuetudines vel statuta ēt iuramēto vel ꝯfirmatiōe vallatas

28 ēt quecūq3 ꝓuilegia ꝛc̄. C† Glos. prelato. querit q̄ pena erit puniendus prelatus licētians subditū contra formā cle. que dicit ꝙ pena erit arbitraria cū hoc non determinatur. ar. c. de causis. de offi. deleg. vel dic ꝙ sic trāsgressor canonis puniri poterit cui᷒ pena. iiij. dis. deniq3. ꝛ. s̄. eo. generali in. vj. in glo. C Glo. in versi. ꝛ in epm̄. querit an ex solo consensu ꝓmot᷒ contra formam huius cle. incurrant hanc penam. Respōdet ꝙ non ponderat enim lr̄am que copulatiue loquendo requirit etiam vltra consensum consecrationē. facit pro hoc q2 ille pene vt odiose sunt restringende. vt in regula in penis in vj. C Glo. ꝓmiserit quicq3 in absolute coacto dicit ꝙ in eo cessaret hec pena. nec imprimeretur character. alle. ꝙ me. cau. sacris. ꝛ de bap. maiores. C Glo. honores querit qualis est pena sta nō recipit in pōtificali honore. Rn̄det ꝛ clarissima ē ꝛc̄.

29 C† Glo. monasterij. querit an decretalis locū hēat in eccle [d] sia regularium canonicorum. Respondet ꝙ sic. [d] quia talis ecclesia appellatur monasterium de priuilegijs cuꝫ olim. ij. ꝛ per hanc litteram dicit glo. patere a contrario. ꝙ pena huius cle. non potest habere locum in alijs q̄ in religiosis ꝓmotis. dispō tamen habeat ēt in alijs locū. vt. s̄. dixi facit qd̄ no.

30 de rescrip. dispēdia. in. vj. ꝛc̄. C† Glo. ꝑlato op. de. c. j. xviij. q. j. vbi per ꝓmotiōem soluitur ab obediētia. Rn̄det ꝙ hic nō tenuit ꝓmotio ibi sic. facit qd̄ no. Jo. xcij. di. si qui sunt a quibus aūt ꝓmotis valide ꝛ legittime liberet̄ factus eps. not. in d. c. vno. ꝛ. xvj. q. j. de monachis. ꝛ. c. ne pro cuilibet. ꝛ dixi in cle. j. s̄. e. glo. tenet Fede. in opere suo cōsilio. v. ꝛ cōsilio. xxij. alle. dcm̄. c. ne pro cuilibet. ꝛ Archi. ibi. vbi dicit ꝙ eps dispēsare non pōt vt monachus qui renūciat capelle redeat ad primum monasterū alle. de renū. ex transmissa. ꝛ. xvj. q. vlt. c. fin. vnde dicit ꝙ tūc remanebit monachus epi ex quo alibi nō ē ꝓfessus ꝛ eps ordinabit viam suam. lxxx. di. ad reatum. ꝛ per Jnno. ꝛ Hosti. de regula. porrectuꝫ. Quid aūt si talis ꝓmoueatur ad ecclesiaꝫ regularē tunc tenere vr̄ Fede. ꝙ remanet monachus secūdi monasterij. alle. de sta. mo. cum ad monasterium. vbi de hoc p Jnno. ꝛ Host. de symo. dilectus. ij. Jstaꝫ qōnem disputat ipemet consilio. xxij. ꝛ ibi concludit ꝙ si quo cāu desinat esse monachus secūdi non repetit primū locuꝫ. ꝛ ꝙ si ꝓmotus est ad secūduꝫ absq3 ꝓfessione secūdi loci ꝙ nō remāet mōachus secūdi. qd̄ vltimū nō plꝫ do. An. q2 ex quo patitur se ꝓmoueri ad secundum tacite ibi ꝓfiteri vꝫ. ar. s̄. de elec. officij. ꝛ. c. cum in magistrū. vide. s̄. e. nullus. in. vj. ꝛ. s̄. e.

31 cle. j. C† Glo. vel aliquod pōderat lr̄aꝫ que decernit irrituꝫ quicq3 attentatuꝫ ꝯ ꝓmissa vel aliquod ꝓmissoꝝ per quod infert ꝙ nō valet ꝓuisio fcā de tali ecclesia. nec licētia data. nec ēt ꝯsensus ꝑstitus nec ēt ꝓmotio fcā de tali ecclesia ꝯtra formam cle. quinimo ne consecratio fcā ꝯ formā cle. valet. qd̄ in telligit gl. quo ad executiōem nō quo ad characterē. q2 ille semel impssus nō pōt irritus fieri alle. no. de conse. di. v. man᷒ in vlti. glo. ꝛ quod no. de consue. quanto. super glo. j. gl. tenet Ste. alle. vij. q. j. eps. ix. q. ij. nullus. ꝛ. c. epm̄. ꝛ de temp. or. cōsultationibus. Jdeꝫ tꝫ hic Pau. vnde dicit ꝙ talis ꝓmotus carebit honore in executione. remāebit tñ habitus q2 de substantia consecrationis nō est ꝙ ad certam ecclesiam cōsecret̄ sed sufficit ad generalem cōsecrari que vnica est. xxiiij. q. j. loquitur de trāsla inter. Nec residet in dubio an effectus cōse.

a C De isti verbis affirmatiuis. ad. de do. Jas. i l. si pus. i. xj. col. ff. ꝺ op. no. nū. bar. i l. si minoreꝫ C. de in ite. resti. bart. in l. ij. ff. de bo. pos. i fan. vel fu. vel Jas. i §. eq̄. in. vij. char. insti. ꝺ acti. vbi all. glo. singula rem i. l. fi. §. fina. in vsic. exceptionē. ff. de do. ex cep.

b C Uel artificib᷒. De mā alternatiue. vide ꝑ. cti. papiē. in j. lib. in vsic. nō astrigēs. i. ij. ꝛ. iij. col. panor. ꝛ fely. in. c. int ceteras. de rescrip.

c C Ex mēdicitate. vide bonum tex. in. l. ad subeūda. C. de dcu. li. x.

d C Quia talis ecclesia. adde tū ꝙ secus est in ecclesijs secl̄arib᷒ q2 be ñ veniūt appellatiōe monasterio rum ḿm do. Abb. in. c. j. in. iij. col. cir ca me. extra ꝺ iura. calū.

crationis ipediat pp decre.ita φ sit nulla.de quo in.d.c.manus.τ in.c.quáto.Guil.hic dicit pmo φ est dña inter ea q̄ cõpetunt rõne officij vel ordis τ ea q̄ cõpetunt ex mádato accidentiali cũ admiculo ordis. Pzío casu phibit⁹ ꝯfert. Scdo nõ.xcv.di.puenit.lxxx.di.c.j.hec tenuit gl.palle.c.quáto.τ.c. manus.vel scdo ꝺm eũ dici põt φ tota ptás epi vltra pſbyteratũ est circa corpus xpi mysticũ qď est ecclesia.vt ad ordinãdos sacerdotes τ siĺia vñ papa ex plenitudine ptãtis potest ptãtẽ illã circa corpus xpi mystici ꝯcedere nõ hñti τ tollere hñti.ſʒ ptãtẽ circa corp⁹ xpi veꝛ nõ ꝺm eũ.τ sic sentit Guil. φ eps deposit⁹ ordinãdo nõ ip̄rimeret characterẽ qď est ꝯtra tex.de ordi.ab epo.c.j. Nec ob.si dicat φ epat⁹ non est sacer ordo per se.τ sic nõ imprimit characterẽ.τ sic p ꝯñs põt deleri ex toto.τ sic vi φ Guil.hñ dicat q2 rñde φ sunt opi.theo

32 logi tenent.ª †φ est ordo ꝓut sumit ordo p officio.xxj.dis. clerus vbi de hoc cũ siĺibus.ná eps mĺtos act⁹ sacros facit. de electiõe φ sicut.§.pterea.ſʒ sumẽdo vt pro sacro epat⁹ nõ est ordo.de hoc in.phemio.in.vj.τ de pur.cano.quotiens do. Anto.vi φ hec sit veritas salua determinatiõe ecclesie φ ordo pſbyteralis τ epalis fuerũt vnũ τ idẽ in pmitiua ecclesia vt pbat.xxj.di.in.noua.τ.xcv.di.olim.τ.xciij.legim⁹. iõ idem vtriusq3 erat character τ lʒ postea in aliquo prelato fit epalis ptás τ presbyteralis ẽt tpe apostoloꝛ vt in iurib⁹ pdictis remansit tñ idẽ character aliqlit impssus in pſbytero τ ampli⁹ in epo ex dispõne apostoloꝛ que iter pretat imo est dispõ dei. ar.de cele.mis.cũ marthe.τ ex hoc infert qď opi. q̄ hʒ φ epalis dignitas nõ sit ordo.est ṽa intelligẽdo de ordine al's separato a presbyterali illi cõnumerato vel accumulato.sed dico ꝺm eũ φ bene est ordo idẽ cũ presbyterali licʒ in aliquo potentie maioris.τ sic saluat vtraq3 opi. Pro hoc ꝯclude ad ꝓpositũ φ si epo prohibet ptás ordinandi.vel phibet quo minus cõsecretur.vł eius ꝯsecrato per decretũ annullet valebũt gesta q̃tum ad characterẽ τ habitũ qui aliquo modo põt dici iesse epali dignitati τ dixi τ hec est cã q̃re si destituat vel deponat adhuc remanet eps quo ad habitũ.τ per ꝯñs ordinando imprimit characterem.vt.d.c.j.de ordi.ab epo. per hoc dicit se dixisse.de facto φ ordinatus ab epis creatis auctoritate alterius summi põtificis etiã qui romanoꝛ verus pontifex nõ est sicut necesse est esse.vij.q.j.in apibus φ illi celebrando cõficiunt verũ corpus christi cũ ipsi pontifices consecrati fuerũt a pontificibus antiquis.τ sic ceperunt characterem.τ p ꝯñs creãdo alios episcopos lʒ cõtra prohibitionem impresserũt characterez τ ordinari receperunt.pro hoc facit qď habetur de scisma.c.j.vbi ordinati a scismaticis receperunt characterem τ conficiunt.ix.q.j.ordinationes.

a ℭ Qď est ordo.an episcopatus sit ordo vid gl. in.c.cleros. in versi.eps xxj.dis.

b ℭ No.φ ṽba. Adde tex.in.l.fin. C.de his q. ve.eta.τ i.l. ex ea parte §.insulã cuʒ ibi not.ff.de verbo.obli. τ vide pulchram deci. Fely. i rubrica. extra de maio.τ obe. In fi.col.

c ℭ Ad cuius declarationem. Adde beneface re regulam φ cõstitutio interptans debet intelligi in terminis constitutionis inter ꝓtate.§. pe. in auc. ꝺ fil. añ do. istru. na.

ℭ Sequitur aliud.c.

Quod circa religiosoꝛũ. Breuis non diuidit. Collige casum ꝺm domi. Pet. ex glos. hoc intendit.

1 ℭ † No. primo φ electiones mẽdicantium in discordia τ non mendicantium a minore parte capituli non valent. vt probatur.s̃.eo.

2 quorundã in.vj. ℭ † Not.secũdo φ verba a iure prolata in sua rudi τ materiali significatione intelligũtur φ quádo verba sunt talia que plus in facto q̃ in iuris effectu regulãtur vt est verbum discordia.facit.l.lutius.§.tres hẽdes .ff. ab treb.

3 †Ex quo ᵇ nota φ verba prolata in materia nãliter seu regularite r debẽt intelligi nec inspicimus iuris effectum.l.tu-

4 telas.ff.de capi.di.† τ per hoc dicimus verbũ filij φ nãle est φ appellatione filij cõprehẽdit ẽt bastardus vt ibi no. Bar.

5 ℭ † No.tertio φ verba prolata in dispõne in dubio. nõ referuntur ad casum fictũ sed verũ.facit.l.iij.§.hec ṽba.ff.de neg.

6 gest.cũ ibi no.τ de rescrip.susceptũ in.vj. ℭ † No. φ iterdũ qs sibi non prodest τ alteri nocet facit.C.de natu.lib.autẽ. lʒ

7 facit.ff.de leg.j.plane. ℭ † No.triplicẽ spẽm vocũ q2 alique cõsistunt in facto τ iuris effectu simul.vt voces date ab illis qui de iure τ facto possunt eligere.quedã in fictione vt voces habẽtium τ habitũ iuris seu potestatem eligendi τ non habẽtium actualiter vocem vere.sed ex iuris fictione. queda3 nec in fictione.nec in iure consistunt.sed in solo facto vt voces nõ

8 habentium habitum nec actum iuris eligẽdi. ℭ † No. φ vbi verba proferunt in mã que põt intelligi de facto τ de iure si nõ est mã aptabilis in oĩ sui parte ad dispõnẽ vt sonat in iure in dubio verificat in mã facti tñ.probat hoc q2 papa annullat electionẽ factã a pte miori. Nec dispositio prout annullat non põt referri ad minorẽ partez numeri prout sortit in iure effectũ tñ.q2 sic erat ẽt ante nulla necessario vt aliqui addat refert ad factum numeri.τ pro hoc reprobat opi. Joã.an.de

9 qua in.c.indẽnitatib⁹.§.sane.vt dicit Guil. ℭ † No.φ.vbi ṽba que possunt itelligi de iure τ' de fcõ si generaliter ꝓferũtur in aliqua materia intelligi debent de fcõ. si aliter intelligẽ

10 do dispõ nihil opraret. ℭ † No. φ aliud põt dici subsistẽ tripliciter vel in esse.s.in iuris effectu aut in iuris fictiõe aut i facto tñ τc. ℭ Glo.electionis querit quid si religiosi ad quos spectaret ius eligendi ad aliquã platuram secularez elegerũt aliquo modo nõ mẽdicantẽ τ non religiosuz in discordia.maior tamẽ ps fuit concors an tenebit electio. vi φ non per hãc lrãm duz dicit circa religiosoꝛ electionis τc.glo.hic tʒ cõtra. quia hic loquitur de electionibus passiuis.hoc est quádo ipsi religiosi eligũtur a quibuscũq3 eligantur sint religiosi vel nõ. nõ aũt de electionibus actiuis.hoc est quando ipsi religiosi

c eligũt.mouet q2 hic loquit decre.quorũdam.ᶜ ad cuius declarationez hec venit.ergo τc.hʒ tñ locum siue ꝓuideat de religioso per viã electionis siue postulationis vel ꝓuisionis. Ex quo nota φ qñq3 ad plures dicit spectare prouisio. lʒ ꝓprie

11 ad vnũ sicut collatio τc. ℭ † Glo.cõstitutiõe querit ꝺ qua cõstitutione loquatur. Respondet φ loquitur de cõstitutione.c. quorundã.s̃.eo.in.vj. Sed iuxta hoc querit an loquat ꝺ cõstitutione.c.indẽnitatibus. Rñdet φ nõ qď ꝓbat primo. q2 hic loquitur in singulari numero dicendo constõne cuz indubitãter loquit de capitulo quorũdam.non cõphendit aliam constõnem.q2 sic loqueretur de plurib⁹ ꝓpter φ debuissʒ in plurali dicere si hoc voluisset cõphendere. ℭ Probat secũdo q2 in decre.indẽnitatibus non solũ tractat de discordia in minoritate numeri imo ẽt tractat de numero duplo maiori quando ꝓceditur p viam compromissi. Itez de maiori non duplo maiori τ ẽt minori. Sed decre.quorũdam.loquit solum ꝺ electione in discordia fcã τ de facta a miori pte numero.ideo hñ pʒ φ de illa decre.indẽnitatibus nõ loquit. Fatetur tamẽ gl. φ lʒ ad lrãm de illa non loquat tñ ꝓpter idẽtitatez dispositionis hui⁹ cle.locũ hʒ in casu decre.indẽnitatib⁹ respectu ei⁹ qď ibi dĩ de numero saltẽ quo ad.§.si q̄ vo.de quo cum glos.seq.τc.

12 ℭ † Glo.in facto.querit de itellectu τ exemplificatione lrẽ. Rñdet litteram exẽplificando φ mens τ intentus cle.est φ si ex decem electoribus octo elegerunt aliquẽ de ordine mẽdicantium τ alij duo elegerunt alium de ordine nõ mendicãtiũ vel cõtradixerunt vel ꝯdicũt electioni de mẽdicante. Modo si aliquid opponitur cõtra istos duos propter qď negat ipos vocem habuisse.vt q2 dicũtur excõmunicati suspẽsi τ irregulares vel ea vice priuati ptãte eligendi vel aliquid aliud simile.puta q2 vota expresserũt ꝯ formã capituli.ij.s̃.eo.in.vj. facit de postul.gratum.τ de cõsue.cum dilectus.ꝺm Zenze.ꝓpter qď dĩ virtutes τ ptãtes capituli cõsistere τ fuisse in illis octo.τ per ꝯñs dĩ ex iuris fictione electionem concordẽ. cũ illi octo fuerint cõcordes qui ex iuris fictione represẽtãt capitulum certe hoc nõ prodest mẽdicanti nec ipsum iuuat. Similiter si ex decẽ canonicis vel monachis quattuor tñ elegerint religiosum nõ mẽdicantẽ mõ si dicatur φ reliqui sex vel saltẽ tres ex reliquis sex sunt suspensi τc.vt.s̃. ꝓpter qď allegatur electionem illam factã a toto capitulo vel a maiori pte saltem attẽta fictione iuris que fingit suspẽsos non fore de.c. respectu vocis dande.hoc non valet iuuare talem electuz. τ hic est intellectus littere. Sed iuxta hoc glo. in ver. ſʒ quero querit vos videtis voces excõicatoꝛum cõputari vt noceant.

13 nunqd voces excõmunicatoꝛũ τ similium cõputantur in numero vt prosint τ augeant numeruz τ suffragium in tñ φ ex illis vocibus possit sequi ꝯfirmatio que alias non posset fieri illis exclusis.exẽplum ponit si ex electorib⁹ sex elegerũt religiosum nõ mẽdicantez qui oẽs sex erant excõicati vel saltem tres ex eis.ná si cõputant poterit cõfirmari vt electus a maiori parte.al's secus.glo.rñdet φ non q̃tum ad casuz.c.quorũdam.mouet q2 in quolibet casu illius decre.constõ illa soluz ipedit τ nocet nõ aũt adiuuat τ aperte appet ex verbis illi⁹ decre.alias sequeret absurdissimũ vʒ φ si ex viginti canonicis decem

eis decem et octo elegerint mēdicantē et duo aliū quod valet electio duorū quod est absurdū. unde prima non valet iure spāli. secunda iure cōi. facit. ff. de here. insti. l. et si nō lex. pro hoc etiā allegat glo. quia videmus in simili quod si ex viginti electoribus nouē eligerūt professum. et sic regulariter nō sequitur quod per hoc electio fcā per nouē intellige excōicatos vel inhabiles alias dz valere. vt est casus in. c. scriptū. s. e. et in. c. indēnitatibus. §. si vero. et §. si qua vo. unde cū iura antiqua in hoc repiant correcta nec mutata. nō est nrm illa mutare. arg. C. de testi. sancimus facit. s. eo. cum expediat. in. vj. Hec dicit gl. fore vera vt voces inhabilium non augeant numerū quantum ad casuz capituli quorūdam. quantum autē ad casum decre. indēnitatibus. inquantum loquitur de electione facta per viam scrutinij a duplo maiori numero a principio vel ēt ex post facto subsecuto accessu debite inquantum ēt loquitur de electione fcā per viā cōpromissi. cui minor ps se opponit vz dicendum esse secus. vt vz voces inhabilium prosint et augeant numerū. Ratio quia ibi dz quod cōfirmari debeat taliter electus exceptione aliqua non obstāte aduerse ptis. Unde in hoc vz electio abbatisse vel priorisse esse similis electioni cardinaliū quorum voces augent numerū etiā si sint excōicati. s. eo. ne romani §. pe. et hoc sm glo. satis vz fuisse de mente illius decre. indēnitatibus. tn quia aliqui tenent cōtra. et glo. olim tenebat contrarium ibi dicit si quis vult defendere oppositū potestis rndere quod voces inhabiliū nō prosint. nam lz ibi nō audiatur exceptio ptis tn officiū iudicis non deficit. vt ibi pz. et sic iudex ex officio examinabit an electio sit canonice facta et per quos ab habilibus. et si repiret eā factā ab inhabilibus cassabit eā. Or glo. finaliter vz adherere pcedenti opi. unde dicit quod hec opi. destrui vz per. §. sane. quod vz intelligendū quod ex cōsideratione numeri sit inuēta electio canonice fcā. puta respectu forme et materie dz confirmari. et sic vult quod iudex in confirmatione electionis et examinatione solū hēat respectū ad formam et mām electionis seu ad habilitatē psone electe non ad numerū seu habilitatē vel inhabilitatē eligentiū. Inquantū aūt decretalis indēnitatibus loquitur de electione facta a maiori parte. non tn duplo maiori. concludit glo. quod respectu administrationis ipedientis locū cle. habebit. quia illo respectu nō admittitur exceptio partis. respectu vero electiōis cassande sic: quia illius respectu bene admittitur exceptio. lz summarie cognosci debeat vt ibi dz. Fatetur tamē glos. quod predicta quantum ad casum decretalis indēnitatibus egerent decisione papali. Zenze. tamen dicit quod illud caplm satis est declaratū propter idēptitatem rōnis. Idem paulus dicens illud spāle in mulieribus sicut et multa alia. [a] quia non tenentur scire iura. vt no. j. q. iiij. §. notandū. credit do. Anto. quod si tot sint voces inhabiliuz quod non remanet electa a maiori parte habiliū ex officio poterit ipsam cassare. et in hoc posset supplere. si aūt nō sunt tot quod remaneat electa a maiori parte satis credit quod iudex illam non cassabit. quia non est verisile papam voluisse electionē a minori parte attētis vocibus habiliū confirmare. Exēplum si duodecim sint moniales. et octo elegerunt vnam et oēs octo sunt excōicate vel saltē quattuor ex illis. Credo tutius tenere glo. quod exceptio inhabilitatis persone eligētis nō admittitur in monialibus ne oriatur scādalū et ne vna discooperiat opprobiū alterius. que fuit ratio illius decretalis vt ibi notatur ideo cum illa pariformiter locum habeant etiam in electā a minori parte respectu vocum inhabiliū. ergo et cetera. ar. de cōsti. trāslato. Redeo nunc ad glo. in versi. et cetera. † et quero an voces absentium et non vocandorum et vocatorū qui noluerint venire vel expresse renūciauerunt cōputentur in numero. et si dicatur electus a minori parte qui non est electus a maiori etiam talibus cōputatis. vz quod sic. [b] quia predicti nō hnt vocē ex fictione iuris ergo et cetera. per hāc cle. que loquitur simplr et idisticte. In contrarium facit. quia satis vz absurdū voces taliū cōputari. ex quo actualiter nō hnt vocē in. c. alia rōne quasi inhabilitatis defectus psone. lz alias sit de numero capituli. et ad hāc partē inclinat glo. lz dicat quod decisione egeret. unde concludere vz taliū voces nō cōputari sicut nec ēt cōputantur voces nō constitutorum in sacris in collegijs secularium. prout cōiter tenetur per cle. ij. de etate et quali. et sicut etiā nō cōputantur voces nō professorum in collegijs ēt feminarum in. c. idēptitatibus pallegato. Per pdicta glo. concludit quod de mēte huius cle. est quod hns alias vocē lz accidēter eaz perdiderit non excludebatur ex fictione a numero. sed non est mens quod nō hns alias vocem cōputetur in numero. vnde quia tales non habent alias vocē vt pz ex predictis. et in decretali quod sicut. de elect. et c. quia propter. merito non augēt numerum. hoc cōfirmat gl. per simile: quia sic videmus in electione pape vbi in duabus partibus cardinalium nō computantur non inclusi qui sunt exclusi ex renunciatione tacita vel expressa. lz alias cōputetur excōmunicati vt pz ex decre. vbi piculū. §. sane. s. eo. in. vj. iuncta cle. ne romani. §. pe. Idē dicit zenze. quod non constituti in sacris non cōputantur. quia eorum repulsio per dictā cle. ij. est magis ad factū quam ad iuris effectuz. quia et si de facto admittantur tn non habēt vocem vt ibi pz tamen nō possunt dici priuati voce iuris fictione cum eam non habuerint. insti. de capitis diminutione. §. seruus. sed illi tantū qui eam habent et ipsam pdunt ex aliqua cā. tales saltez de facto sunt de numero. quamuis non ex iuris fictione. et sic loquitur hoc caplm sm zenze. † dns

16 Anto. hic idem tenet quod glo. hic prosequendo latius quinque casus. Quia primo quidam sunt priuati habitu primario a quo surgit habitus numeri. et iuris eligendi. et sunt priuati secundario habitu. s. illo iure eligendi et cōmuniter actu vt sunt intrusi vel renunciantes beneficio ita quod perdant possessionem vel priuati beneficio nulla possessione retenta. Secūdo quidaz sunt habentes habitum primariū iuris a quo surgit habitus secūdarius iuris eligendi. vt sunt canonici non constituti in sacris. vel qui non sunt in etate. Tertio sunt quidam habentes habitum primariū et secūdarium iuris eligendi. actu autē vocis dande sunt priuati de iure et de facto. saltem pro tūc vt sunt absentes in loco de quo non debent vocari vel nolunt interesse vel renūciantes voci. Quarto quidam sunt habentes habitum primarium et secūdarium carentes actu vocis de iure sed nō de facto. vt interdicti suspensi excōicati et similes. Quinto sunt quidā habentes habitū primariū quia canonici. et secundariū. quia hnt habitū iuris eligendi. et hnt actuz de iure lz non admittantur de facto. quia sunt contēpti. in primis duobus generibus non locū hz indubitāter cle. quia quo ad nihil cōputantur in numero. Idē in tertio quod plane pcedit si fateantur inhabilitatē suā alias secus fore vr sm Guil. quia tunc faciunt discordiam pp dubiū do. Anto. credit hoc examinationi iudicis relinquēdum vt si repereat eos taliter inhabiles nō cōputet in numero alias sic. In quarto genere in dubio locum hz cle. nec ob. ij. q. j. nomen quia sm Paulū potius facit pro quia ibi dicit quod deponi debent de matricula [c] excōicati et supprimuntur. et sic nō ex toto delentur de numero. In quinto genere idē si persistant in contradictione. si aūt consentiant ex postfacto tunc si post cōsensum prestitum ab electo non pcedit. secus si ante sm Bernar. quod vltimū non plz Jo. de lig. quia consensus post scrutiniū non auget numeruz. s. eo. in genesi. et c. ecclesia dicit sm do. Anto. si agitur de discordia tollenda. vt in mēdicante procedit dictū Ber. si quo ad augmentū numeri dictū Joā. de lig. et hoc est tenēdum reiecta distinctione Joā. de lig. qui distinguebat inter priuatos ab hoie imediate. vt si quis esset interdictus aut priuatus a papa potestati eligēdi. Quia eligit contra consilium. quia propter. et tunc nō cōputetur in numero vos talis. et inter priuatum a dispositione iuris vel fictione imediate lz snia vel factum hoīs sit cā talis priuationis. vt quia est excōicatus vel suspensus ab hoie vel a iure. propter quod priuatur a iure ptāte eligendi vel quia sciēter elegit indignuz contra c. cū in cunctis. quia his casibus et similibus bene cōputabuntur in numero. Idem dicit in puatis sm formā decre. ij. s. eo. l. vj. et hunc dicit intellectū cle. que dicit voces cōputari in fcō nō in iuris effectu quasi velit quod voces non cōputentur imediate quando ex facto hoīs non ex iuris dispositione nō sunt voces. assignat pro ratione diuersitatis. quia mitius agitur cū lege quam cū hoie. ff. de arbitris. l. celsus. hec opinio cōiter non tenetur quia negari non pōt priuatum ob hoie ptāte eligendi habitu esse de numero eligentium. et vocem suā vocem esse in facto et nō vocē inspecta iuris dispositione. Est ergo intentus cle. quod voces surgentes ab aliquo alio habitu ptātis eligendi cōputantur. que aūt surgunt a non habitu non cōputentur. nec obstat predictis dictū Inno. s. eo. scriptū. vbi dicit nō cōputanduz in numero vocē priuati ptāte eligēdi. si sit priuatus ante actū electionis. si aūt priuaretur in actu electionis illa vice vox eius lz nō tribuet suffragiū alicui cōputaretur. tn in numero. quia procedit in alijs electionibus nō reglariū et cetera. † Querit do. An. quid

a Quia non tenetur scire iura. Vide tamē ad hoc an mulieres debeant scire iura tex. et ibi bar. et doc. i l. nec passim C. de iure. et fac. igno.

b Quia predicti nō hnt vocem. adde Inn. in. c. j. de ma. et obedi. do. abb. et alios maxie fely. i pe. col. in. c. cum omnes extra de consti.

c Excōicati. An aūt excōmunicati possint eligere. vel eligi. vid. d. Abb. in. c. Il la quotidia na extra de elec.

a ¶ Quid ẽ fictio. In quo aũt differat fictio a p̃sumptiõe habes glos. in .l. vica. §. accedit i v̄s. presumátur C. d̄ reivẽo. act. quá pro glo. p nota. a bili all'. alex. in ɔ̃si. clviij. in fi. col. circa pn. in secũdo volu.

b ¶ No. p̃mo. Adde do. Abb. in c. cũ oliz. ex̃ de maiori. ⁊ obed. vbi ét ponit quam ptãté ⁊ in q̃bus capl'm hẽat sede vacante. de q̃ ét d̃r p do. b Abb. i. c. cũ venissent de i in integ. resti. ⁊ in. c. venerabilis. ex̃ d̃ fo. cõpe.

c ¶ Et an i dubio. Add̃ Bal. Ang. ⁊ doc. i. l. q̃ tale. ff. solu. mat. bal. i. l. si non sp̃ale C. de testa. expo. in. §. ⁊ q̃ pnci pi in .v. col. circa fi. isti. de iure nat. gen. ⁊ ciui.

Lege. ij. ad c de Bal. in d. l. ij. C. de reb. alie. nõ alie. ⁊ in fi. l. Bal. in. l. fi. C. pl' vale. quod agi.

d ¶ Et per ɔ̃ñs. Adde ꝙ istam conclusionẽ tenent omnes doct. in. c. fi. extra de cõsti. vt dic̃ ibi Fely. in vij. col.

17 si sint. xij. canonici ⁊ duo excõicati ex illis religiosus nõ mendicans est elect' a vi de non excõicatis si isti duo non cõputantur in numero habebit maiorẽ partẽ alias non. an cõputabuntur in numero. Pau. ꝙ nõ. q̃ nõ cõputabunt in numero nedũ vt vocẽ dent s ét vt nõ sustineant numerũ dic ɔ̃ ḃm do. Anto. p hác cle. per quá sibi nõ pl' hoc dictũ Pau. certe ipse non bñ pcepit dictũ Pau. ⁊ male eũ recitat q̃ Pau. in effectu vult id qd̃ dixit glo. circa. c. quorũdá. s. ꝙ voces excõicato⁊ nocent. nõ aũt ꝓsunt. id̃ si ad cõplendũ maiorẽ partem sit aliqs excõicat' nõ pficiet. Mõ expedita mã cle. itrinseca.

18 † Aliqui hic tractát mãm fictionis ponẽtes qd est fictio a ⁊ vñ dicat. ⁊ quot sunt sp̃es fictiõis. de quo hic p Guil. ⁊ per Jo de lig. qui ad l'ram q̃si ponit v̄ba Bar. in. l. si is q. p ẽpto re. ff. de vsucap. vbi plene no. in mã. ⁊ dic vt ibi. ⁊ vide glo. s̃. de spon. is q. ⁊. xxvij. dis. qd̃ iterrogasti. ⁊ in. l. non est verisil'e ff. qd̃ me. cau. ⁊. l. siue apud acta. C. de ꝓba. tractat h̃ do. Ant. an aliqd sufficiat de fcõ fieri v'l de iure. siue q̃rim' quo ad effectũ pene euitãde. siue cõmittẽde siue sit pena legalis siue cõuentionalis siue quo ad effectũ creandũ. siue quo ad creãdũ aliũ effectũ. ⁊ q̃ mã est magis legalis q̃ canonica ⁊ pẽdet ex declaratione legũ omitto. ⁊ ɔclude ꝙ vbi ɔ̃stat de mente illa est ḃuanda in dubio si ɔuentione facti qs ledit̃ v'l de fcõ cogitare alias solũ de iuris effectu. l. si qs maior. C. de transac. vbi de hoc. ⁊ in. l. ea qdẽ. C. si mancipiũ ita fuerit alie. vt per Cy. ⁊ Dy. ⁊ Bonifacius in. l. quidá cum filiũ. ff. de verbo. oblig. Ultimo querit do. Pe. de qõne de qua per Bar. ff. de adul. l. si maritus sit in magistratu. §. j. ¶ Se. cle.

Statutum sup bonis. Ponit dictũ cũ certa determinatione. Scd̃o ab illo excepit. scd̃a ibi ceterũ. b

1 ¶ † No. p̃io ꝙ capl'm sede vacãte succedit in ptãte iurisditionali siue ecclesiastica siue seculari. ⁊ sic v̄r succedere in accidẽtali iurisditione non solũ in nãli de q̃ de fo. cõpe. ve⁊ de maio. ⁊ obe. c. j. in. vj.

2 ¶ † No. scd̃o ꝙ iurisditio in tpalib' in terris ecclesie subiectis v̄r tpalis ⁊ non ecclesiastica. ⁊ sic v̄r ḃm leges ⁊ non ḃm canones terminãda de quo in. c. si duob' de appel. ⁊ in. c. ij. de arbi. lib. vj.

3 ¶ † No. ꝙ id qd̃ d̃r capl'm sede vacãte succedere in iurisditionalibus h̃z locũ non soluz in cathedrali ecclesia. sed ét in alia collegiata vel cõuentuali inferiori. facit. j. de supple. neg. pla. cle. j.

4 ¶ † No. hic de v̄bo emolumentũ qd̃ sumat̃ pro redditu pecuniario. ⁊ intelligit̃ dedu ctis expẽsis ⁊c̃. Ex verbo cetero⁊.

5 ¶ † No. ꝙ de iure cõi ad aliũ q̃ capl'z nõ deuoluit̃ ptãs iurisditionalis sede vacante.

6 ¶ † Et no. ꝙ vbi deuoluitur cõsuetudine disponẽte vel p̄uilegio q̃ tunc cũ emolumẽto deuoluitur emolumẽtum. tũc nõ

7 reseruatur futuro successori. ¶ † Not. scd̃o ꝙ ius sp̃ale cõprehendit in se ius priuilegij ⁊ consuetudinis ⁊ ꝙ põt aliud ius cõprehendẽ ḃm do. Anto. puto tñ necessariũ illud auctoritate ap'lica ɔ̃firmari.

8 ¶ † Not. ḃm do. Pe. difficilius tolli p̄uilegiũ ɔcessum dignitati q̃ psone. facit de rescript. c. pe. in vj. Et an in dubio. c videat̃ ɔcessuz dignitati v'l psone hábes gl. de insti. cũ venissent. ⁊. xxv. q. ij. i summa ⁊ p Bar. de p̄ui.

9 leg. l. pe. ⁊ de hoc ét in reg'la p̄uilegiũ. in. vj. ¶ † No. ex sigillo q̃nq̃ percipi emolumẽtuz qd̃ est maxĩe in partib' vltramõtanis. quo aũt multis de causis potest sigillũ charte imponi. habet̃ de fide instru. c. ij. ⁊ an p̃sumatur positum de voluntate eius cuius est. dic vt in simili cõsueuit dici de instr̃o cancellato penes debitorem reperto in. c. ecclesia. ij. vt lite pendente. Item an in dubio sigillans dicatur cõsentire habes glos. C. de reb. alie. non alie. l. ij. ¶ Oppo. p̃mo ꝙ capl'm sede vacante non succedit in ptãte iurisditionis tpalis. vt not. p' Inno. de fo. cõpe. verũ. nã hec potestas est accidẽtalis in qua nihil est cõe inter prelatum ⁊ capl'm. Solu. dic ꝙ forte capl'z habebat aliquá cõmunitatem in tali iurisditione pp qd̃ in illa succedit per ea que no. Inno. vbi. s̃. per. c. j. ne sede vacan. in. vj. Hoc non placet quia hic in bonis istis cõmunibus cle. non habet locũ vt hic. ij. glos. dicit ideo dic ꝙ hic capl'm succedit in hac parte ex dispõne alicuius cõsuetudinis vel statuti aut vlteri' iuris sp̃alis. vel dic tertio ꝙ loqtur de emolumẽto veniente aliũde q̃ exercitio iurisditionis pp solũ habitũ vel pp solũ exercitiũ in vita plati dat̃ forte omni anni tm̃. ⁊ si occur-

10 rat solutio in vacatione reseruáda est successori. ¶ † Quero primo an vacãte sede salaria que dabant̃ ab ep̃o aduocatis ⁊ procuratorib' debeant solui. dicit Pau. ꝙ sic q̃ tunc magis eget ecclesia aduocatis ⁊ ꝓcuratorib' qui aduocare ⁊ litigare possint si reddit' ep̃ales occupent̃. Ad hoc de sindici. c. j. vnde tales habebũt dicta salaria etiá cuz ecclesia non litigat. Ad hoc de offi. or. p̃nti. §. porro in. vj. nec ob. ne sede vac. c. ij. vbi nulla lis d̃z tũc hẽri q̃ aliq̃n d̃z haberi ḃm Pau. saltẽ eni

11 de facto vexari. ¶ † Scd̃o quero an occupat ante dispõnem huius cle. de emolumentis iurisditionis a cap'lo sede vacãte debeant solui. Guil. ꝙ sic mouet̃ q̃ hec constitutio est iuris

d antiqui declaratoria. b ⁊ per ɔ̃ñs trahitur ad preterita. ar. s̃. eo. cum in cunctis. §. sane. vnde dicit ꝙ posset agi ɔditiõe ex hac decre. ad repetendũ ea que forte pp opi. Jo. an. fuerunt vsurpata q̃ sic faciendo inciderũt in pena illius decre. sepe pp generalitatẽ eius ibi quicqd ⁊c̃. Et q̃ in dubijs erat melius abstineri de homi. significasti ḃm Guil. facit de spon. veniens do. Anto. putat hoc verũ quo ad loca vbi nulla erit cõsuetudo opposita ɔ̃ hanc cle. ⁊ sic pro opi. Jo. an. trahit̃ retro per glo. in. c. j. de postula. pla. in. vj. ⁊ qd̃ no. de consti. c. fi.

12 ¶ † No. tñ ex dicto Guil. ꝙ nõ excusatur a pena faciens ɔ̃ ius super quo sunt opi. qd̃ est verũ q̃ñ penat venit imponenda pp culpá. sed si ius exigeret ad penam dolũ vel latá culpá bene excusaret si ius esset dubiũ. ff. de iuris ⁊ fac. igno. l. ij. ⁊ qd̃ scribitur per Bar. ff. depositi. l. ꝙ nerua. ḃm do. Anto. videte in q̃tum dicit ꝙ in pena ĩponenda nõ excusaret̃ faciens ɔ̃ ius. super quo sunt opi. v'l verum: q̃ dubietas opinionum maxĩe vbi iudex seqtur approbatum a iure cõiter excusat ab omni culpa. ar. no. in pre alle. c. j. de postu. prela. ⁊ de ap. cum sp̃ali. ⁊. c. vt debit'. facit qd̃ no. glo. j. de ɔsue. cuz venerabilis. secus si esset opinio cõiter reprobata per no. s̃. de consti. c. j.

13 per Jo. an. ⁊. s̃. e. ne romani. † Tertio an esculenta vel poculenta sint successorib' reseruáda. Pau. ꝙ nõ. q̃ sunt in mera libertate donãtis. de rescrip. statutuz. §. insup. in. vj. sec' q̃ sint

14 debita rõne debite ɔ̃ſiõnis. † Quero an si capl'm sede vacãte facit aliquẽ de canonicis officialẽ possit ei determiare salaria de bonis plature vacãtis. Cõclude ꝙ sic q̃ nõ d̃z iste officialis suis stipẽdijs militare de p̃scrip. cũ ex officij. cũ nõ. debeat os bouis triturãtis ⁊ laborãtis ligari de ḃbẽ. extirpáde ⁊ q̃ illud qd̃ agit officialis agit ad vtilitatẽ plati non capituli. ideo ei d̃z fieri solo de bonis prelature. nec obst. ꝙ capl'm sede vacante exercet iurisditionẽ iure suo. de maio. ⁊ obe. is q. ⁊. c. cũ olim. ⁊ sic de suo debeat ꝓuidere officiali. q̃ l' exercet iure suo. exercet tñ nõie plature ⁊ ad op' ⁊ ad vtilitatẽ platurе nec obstat ét ꝙ ẽ ordiari'. ⁊ sic nihil d̃z hr̃e de vi. ⁊ bo. cle. cũ ab oi. q̃ nõ est ordinari' nõie suo nec ad opus suũ. ideo ei solui d̃z pro labore. ⁊ de bonis plature ad cui' op' ipse laborat nec de hoc deducet expẽsas q̃s domi eẽt facturus. no. de rescri. statutũ. §. isup. in. vj. ⁊. ij. q. j. in p̃mis. l' aliq ɔ̃ ḃm pau.

15 ¶ Quero quid cõprehenditur appellatione emolumẽti. dicit Pau. ꝙ ẽ fruct' ⁊ vtilitas seu cuiuslibet rei acq̃sitio. Alij dicunt vt Lapus ꝙ est fructus ex molendino proueniens.

16 ¶ Sexto quero qua rõne consuetudinis potest hic extrane' acquirere ⁊ non capl'm. dic ḃm Pau. ꝙ capl'm ex cõnexitate ad prelatũ succedit in iurisditione ne sede vacante. c. j. in. vj. cũ similibus. ⁊ sic sola perceptio emolumẽti esset in p̃scriptione ɔ̃suetudinis qd̃ esse nõ potest ét in extraneo quasi eẽt irrationabilis ɔ̃ regulam qui sentit onus in. vj. sed vbi ille ad quẽ non deuoluitur a iure cõi sede vacan. iurisditio eá h̃z de consuetudine põt eius accessoriũ prescribere. s. emolumentũ in preiudiciũ prelati ⁊ iurisditionẽ in preiudiciũ capituli. Ex hac rõne sequeret̃ ꝙ forte prescribi põt ḃm. c. j. de rescrip. in vj. q̃ hec ꝓp̃rie nõ est ɔ̃suetudo s prescriptio l' aliquo respectu dici posset ɔ̃suetudo. iuxta no. de ɔsue. c. ij. in. vj. vñ melior rõ que colligit̃ ex solone sequẽtis. q. v̄z q̃ decre. q̃ sepe

17 non recipit extraneos. † Septimo quid si de iure cõsuetudinario deuoluit̃ iurisditio cum emolumẽto ad capl'm alterius ecclesie an hẽat locum iste finis. R̃ndet ꝙ sic ḃm Pau. q̃. c. q̃ sepe non recipit extraneos qui non sunt de eodẽ collegio. ergo nec ista declaratio ⁊c̃. ¶ Glo. collegiatarum querit qd in alijs. R̃ndet ꝙ nõ h̃z locũ cle. nec decre. q̃ sepe. s decre.

18 presenti. de offi. or. in. vj. ¶ † Glo. dimissis querit an l'ra procedat idistincte in oibus bonis dimissis sede vacãte. R̃ndet ꝙ non

q̄ nō sed solū in dimissis a prelatis vt lr̄a dicit. Et per hoc di. cit glo. post Archi. qui hoc tenebat in. c. q̄ sepe. q̄d non h̄z locum in bonis cōmunibus prelati. ⁊ capituli. sed solū in bonis distinctis prelati. Ratio q̄ bona cōmunia non sunt a pla to solo dimissa. alle. xvj. q. ij. hoc ius. ⁊ c. l3. ⁊ c. charitatez. ⁊ c. illud. ⁊ c. de laycis. ⁊ q. v. sicubi. ⁊ magis ad propositū ne se de vacā. c. j. in. vj. ⁊ de regula. c. vlti. eo. li. Sed ɔtra hoc facit multum lr̄a que sequitur cum dicit aut alias vndecunq̄ ⁊c. ⁊ plus nō dicit glo. sed potestis dicere q̄ nō ob. q̄ d3 intelligi aut alias vndecūq̄. s. de bonis prelati. q̄ hoc. c. solū loqtur in casu decre. q̄ sepe. ideo cum illud nō habeat locum in bonis cōibus. ergo istud arg. in auc. de fil. ante dota. istru. na. §. j.

19 s̄m do. Pe. ⁊c. † Glo. reseruādis querit per quē bona prelature sint s̄uanda se. vacā. remittit ad no. in. c. q̄ sepe. q̄ debēt seruari per iconomū ecclesie si h̄3. xxv. dis. qm̄. xij. q. ij. non licea. ⁊ c. illud. vel per visitatorē seu administratorez si h̄3. de sup. neg. prela. ecclesie in vj. his deficientibus recurre ad no.

20 per Jo. an. xij. q. ij. illud ⁊c. 3en3e. ¶ † Glo. declaram⁹ opi. ⁊ vi q̄ fructus ɔuenieus ex iurisditione capituli sede vacā. illi debēt q̄ accessoriū regulatur s̄m nām p̄ncipalis vt in regula accessoriu3. sed iurisditio que est p̄ncipalis transit ad capl'm se. vacan. ergo ⁊ fructus ex ea ɔuenieus qui est accessoriū ad hoc regula qui sentit lib. vj. ⁊ q̄ nō d3 labor eē sine mercede in auc. de iudi. §. ne aut labor. Huius timore fcā est glos. que dicit q̄ olim de hoc casu erāt opi. pp ɔ̄rium formatū. nā Jo. an. glosator huius opis ⁊ sexti tenebat oppositū eius q̄d h̄ di per rōnē. s̄. dictā. ⁊ Archi. tenebat idē q̄d hic est decisu3. mouebatur pp generalitatē decre. q̄ sepe. vbi ɔhibebat indiffinite occupari bona vacationis t̄pe obueniētia. Itē q̄ capl'm

a h̄3 custodiā ⁊ admistrat noīe alieno nō suo^a vnde d3 custodire nō vsurpare. ⁊ sic dicebat bonifacium declarasse glo. nō vt hic refert dicit q̄ cū vltima vice legeret. vj. dicebat q̄ nō recedebat ɔpterea a sua opi. nisi videret declarationez ad rōnes. Archi. rn̄debat. ⁊ p̄mo ad id q̄d dicebat de verbo obuenientia ḡnaliter prolato rn̄debat q̄ restringebat̄ pp relatiuu3 que ibi subiunctum ad bona obueniētia que debēt futuris successoribus reseruari inter que nō erat hoc emolumētum ex iurisditione ɔueniens. Ad id q̄d dicebat de custodia rn̄debat q̄ nō succedit t̄m in custodia sed ēt in iurisditiōis exercitio al's sequeret̄ q̄ non posset recipe procurationē visitādo. de quo j. de here. multorum. Or quicquid olim esset non est in standum q̄ standū est declarationi hui⁹ cle. per quā p3 q̄ nō corrigit imo reprobat opi. glo. in decre. q̄ sepe. Ratio huius declarationis potuit esse q̄ ēt in hoc casu viget ḡnalitas rōnis c. q̄ sepe. v3 ne hac occasione ɔtrahat̄ vacatio. Pro hoc etiā

b facit^b cōmendator ⁊ admistrator ecclesie q̄ non facit fruct⁹ suos l3 hēat admistrationē. s̄. e. nemo deīceps in. vj. Silr̄ visitator l3 hēat liberā. s̄. eo. is cui i. vj. silr̄ tutor. l. a tutorib⁹. §. fi. ff. de admini. tuto. Nec ob. q̄ accessoriū sequat̄ nām p̄ncipalis q̄ illud est verū nisi dispositio vel ratio dispōnis cōcernat solū accessoriū non p̄ncipale s̄m Pau. ar. de iureiuran.

21 debitores ⁊c. ¶ † Glo. ex iurisditione querit que sint emolumenta ex iurisditione ɔuenientia. Rn̄det q̄ pene pecuniarie vel emēde que occasione debitoꝝ soluunt̄ officio de offi. ordi. dilectus. facit q̄d no. de penis l3 facit q̄d no. de sen. excō. venerabilibus. §. deniq̄ in. vj. ⁊ de offi. ordi. irrefragabili. §. fin. vel dicit glo. q̄ forte loqtur de quota litis que pōt ex ɔsuetudine deberi s̄m no. per Guil. in spec. de salarijs. §. j. in versi. illo. Si vo ordinarius ⁊ se. hoc glo. reprobat per decre. cum ab oi de vi. ⁊ ho. cle. vbi in simili casu non h̄3 locū cōsuetudo seu nō v3. vel extra glo. pōt poni exēplu3 in sportulis iudicis in auc. de iudi. §. ne aūt labor col. vj. nec ob. de rescrip. statutū §. insup in. vj. q̄ illud in delegato pape. vel loqtur de mulcta ob ɔtumaciā. l. ij. §. fi. ff. de iudi. vl' loq̄t̄ de penis penitētiū vt no. de symo. ad aures de delic. pue. c. ij. ⁊ de rap. i archiepatu xij. q. ij. deuotissimā. xviij. dis. qm̄. s̄m 3ē3e. Limitat t̄n Pau. hoc procedere qn̄ emolumētum directe prouenit ex iurisditione. secus si ex cā ɔsone exercētis iurisditionē gratis aliqd detur. vt si officiali dato a caplo propter missionē in possessio.

22 nem aliquid donat̄ s̄m Pau. † In glos. sigillo querit qd est

c emolumentū ex sigillo ɔueniens. dicit glo.^c q̄ si sigillū fit ad vsum causarū forte cū fiebat lr̄a citatoria vel aliud sīle sigillabatur ⁊ certū qd soluebat̄ vel si forte erat ad vsum cōtractus sigillum soluebatur certū quid qn̄ ɔ̄ctus recognoscebat̄ seu publicabat̄ cum sigillo curie. q̄d forte fiebatur ɔpter defectū vsus tabellionum. alleg. de fi. istru. cum dilect⁹. ⁊ de fo. cōpe. romana. in. vj. Hec dicit vera Pau. qn̄ apponitur sigillū ab officiali noīe officij. secus si officialis apponat sigillū testimoniale noīe suo ɔprio ⁊ non officij ⁊ per hoc appet q̄ pro sigillo est licitum aliqd accipe. Ad hoc de delic. pue. c. ij. nec ob. de symo. c. ij. q̄ illud in sp̄ūalibus. s3 ⁊ ibi t̄n pro labore pōt dari. vt ibi no. ⁊. j. q. ij. plane. s̄m 3en3e. ⁊c. ¶ Glo. vel secularis op. de op. de. c. nouit. de iudi. vbi ecclesiasticus s3 nō itromittit ꝺ t̄palib⁹. Soluit q̄ forte plat⁹ hēbat t̄palē iurisditiōez in loco q̄ erat forte de terris ecclesie. arg. de ap. si duob⁹ ⁊c.

23 ¶ Glo. cōsuetudine querit an in casu huius cle. ɔ̄ dispōnem eius valerent statuta vr̄ q̄ sic. q̄ hic solū prohibet̄ ɔsuetudo ⁊ non statutū. Si aūt voluisset id prohibere exp̄ssisset etiā de illis hic sicut ⁊ ibi. ar. de deci. audientiā. Rn̄det glo. tenendo oppositū v3 q̄ etiā statuta nō valēt ɔ̄ hanc cle. Nec ob. q̄ hic non exprimat de illis. q̄ lic3 hic non exprimat satis est in illa exp̄ssisse ad cuius declarationē ⁊ interpretationez hec venit. cū dicta in iure iterpretatio intelligant̄ repetita in iure interpretante. Nil alle. glo. s3 tex. est in auc. de fil. ante do. istru. na. §. j. Pro hoc q̄ hec non corrigit decre. q̄ sepe. imo illam cōfirmat. sed illa tollit ɔuilegia ⁊ statuta ⁊ cōsuetudies ergo ⁊c. Idem 3en3e. q̄ satis fuit vnū ex illis exp̄mere. Nam cū hic illa oia supponant̄ vno ex illis sublato sublata alia videntur. ar. de cōsti. translato. ⁊. C. de nup. si libertā. Ex hac glo. no. bn̄ s̄m do. Anto. q̄ cōstitutio declarans aliam recipit oēs limitationes ampliationes ⁊ declarationes ɔstitutionis declarate.

d per q̄d dicit Lapus q̄ si ad statutum fiat aliq̄ adiectio^d censetur repetita in ɔstitutione declarante ecōuerso q̄d no. bene remanet ergo ɔclusio q̄ etiā hic intelligitur prohibita statuta

24 nedū ɔsuetudines. ¶ † Sed iuxta hoc q̄rit glo. quā ɔsuetudinem intelligit̄ hic ɔhibere ex quo p decre. q̄ sepe. erat iam prohibita ɔsuetudo. dicit gl. q̄ voluit tollere ɔsuetudinē que

e fuisset inducta post illā decre. ɔ̄ capl'm huius cle.^e que alias nō fuisset sublata nisi exp̄sse fuisset fcā mētio. p ea habent̄ in c. j. de ɔsti. in. vj. Aduerte aliqui h̄nt in glos. voluit aliqui noluit. s3 de mēte gl. vr̄ fuisse q̄ hēat in lr̄a voluit hāc glos. ɔsueuit do. Pe. allegare pro singulari post do. suū Bal. dicēs q̄ glo. vult q̄ dānata simpl'r cōsuetudine intelligat̄ dānata preterita ⁊ non futura. ⁊ si habetis in glo. noluit multū facit pro hoc dicto. Si habetis etiā in littera voluit. ide3 vr̄. q̄ s̄m hoc ius emanasset hec constō decre. q̄ sepe. l3 prohiberet ɔsuetudines simpl'r non t̄n intelligebat̄ prohibuisse consuetudinez que post illā itroduceret̄. hinc est q̄ post iducta valuit ⁊ valeret nisi per hanc ɔstitutionē esset sublata. An aūt hoc dictu3 sit verū. j. dicam cū glo. concor. Pau. respectu eius q̄ dictū est de cōsuetudine. dicit t̄n q̄ l3 tollat cōsuetudinē post inductam. q̄ exp̄mit t̄n priuilegiū vel indulgētia que derogarent illi post ɔcessa nō tollit. q̄ hoc non exp̄mit s̄m Pau. Lau. h̄ dicit q̄ id q̄d de ɔsuetudine dicūt glo. ⁊ Pau. non vr̄ bn̄ dictum. q̄ ex quo per. c. q̄ sepe. dānata erat consuetudo nō poterat induci cōsuetudo nec inducta valebit. ⁊ sic per ɔ̄ns nō erat necesse h̄ fieri mētionē de ɔsuetudie. alle. q̄d no. Jo. an. de verbo. signi. abbate in glo. pe. in fi. ⁊ Pau. in cle. j. s̄. e. vbi aperte volunt dānata consuetudine futurā intelligi dānataz pro isto dicto ēt facit vltra eū q̄d no. Cy. C. que sit lon. cōsue. l. ij. ad fi. vbi apte hoc t3 ⁊ tangit aliqd in. l. dudū. C. de ɔ̄hen. emp. Ad hoc est tex. cum glo. in. c. j. de consti. in. vj. vbi appa

25 ret q̄ cōsuetudo irrationabilis nō valet. † Illa aūt d3 irrationabilis que ɔhibet̄ a iure vt ibi exemplificat gl. Ad hoc auc. cassa. C. de sac. sanc. eccle. ⁊ in auc. nauigia. cū si. C. de fur. vbi dānatur simpl'r consuetudo. ⁊ tamē doc. intelligunt. q̄ t3 cōsuetudo ɔ̄ ipsam post illa iura. Nō ob. hec cle. q̄ dicit Lap. q̄ respexit factum q̄ forte de facto erat inducta ideo illā de facto tollere voluit quasi de iure ministerio hoc nō eēt necesse exprimere. facit. l. j. cū ibi no. ff. de ferijs. vbi aliquid reuocatur quatenus de facto ɔcessit. facit q̄d no. de appel. dilecto. Ex predictis ergo remanet ɔclusio. q̄ dānata simpl'r consuetudine intelligit̄ reprobata sequens seu futura. hoc intelligo verū esse vbi ɔsuetudo non sequat̄ exp̄sse sup casu exp̄sso. s3 super casu dubio. q̄ tunc non intelligitur reprobata cū circa illius interpretationē standum sit cōsuetudini. l. minime. ⁊. l.

a ¶ Unde d3. Adde i sīl'i bonum tex. i. l. q fundum. §. si tutor. ff. p ēp. tex. ⁊ ibi gl. i l. pactu3. C. de pac. ⁊ gl. in. l. p̄ses. C. de trāsac.

b ¶ Cōmēdator. adde Alex. in ɔsi. xcvj. icip. visis narratis in. j. col. i fi. ⁊ princ. seq. in. iiij. volu. Quia illud est ver. Ad de q̄ idē voluit gl. in. c. accessoriu3. de regu. iur. in vj. dū all'. d. c. debitores. ⁊ ita ea3 ponderauit fely. ibi. s. in c. debitores in. ij. col. circa medium.

c ¶ Quod si sigillū. de sigillo vide plura p fely. in. c. ij. in fi. col. extra de fide istr.

d ¶ Censetur repetita. adde q̄ idē dicit Alex. i ɔsi. xiij. icip. circa p̄mum dubiū. in. j. col. in p̄n. in v. volu.

e ¶ Que al's nō fuisset. adde t̄n q̄ consuetudines generales ⁊ vulgares cēsentur sublate etiā si ꝺ eis nō sit facta mētio. fely. i c. sup lr̄is in vj. col. circa med. extra ꝺ rescrip.

si de interpretatione.ff.de legi. Ideo oꝫ ꝙ ꝯstitutio sequens declaratoriā illius tollit expꝑsse alias non intelligeret sublata ⁊ ita pōt ītelligi hec glo.⁊ dictū Pau.hic. Nā hic ꝯsuetudo nō emanauerat sup casu expꝑsso clare in decre. q̄ꝛ sepe. sꝫ sup casu de quo erāt opi.vt vidistis cū gl.in v̄bo declaram⁹.iō p decre.q̄ꝛ sepe nō erat sblata nec ēēt nūc nisi fuisset hꝫ expꝑssuꝫ. 26 †Credo veꝝ in dubio ꝙ dānata ꝯsuetudine ītelligit dānata p̄terita ⁊ futura saluo nisi futura emanet sup cāu dubio.ar.c. cū dilect⁹ de ꝯsue.⁊ hoc clarū añ supuenientiā ꝯstōnis declaratorie.sꝫ postea est dubiū an ītelligat tūc ēt ꝯsuetudo illa introducta in casu dubio sublato. La.hic sentit ꝙ sic gl. sentit ꝯ.sꝫ forte dictū La.veri⁹ p no.in cle.j.s̄.eo.vbi p illā cle. correcta opi. cōi ītelligit correcta ꝯsuetudo p̄ncipalr idē dispo. nens vt ibi no.in gl.j.ꝓ hoc q̄ꝛ ꝯsuetudo disponēs id qđ ius a cōe censet ius cōe. [a] ⁊ iō si corrigit ius cōe corrigit ⁊ ꝯsuetudo.⁊ sic si declarat ius antiquū ⁊ reprobat opi.vꝛ ēt reprobari ꝯsuetudo. Secus si p̄ncipalr aliqd disponerēt. puta ꝙ de certo gremio monasterij alteri⁹ religionis fieri dꝫ electio.⁊ ꝓ dicto Lap.fa.p̄ncipiū hui⁹ glo.⁊ ei⁹ rō ⁊ ideꝫ vꝛ in statuto ⁊ in p̄uilegio qđ in ꝯsuetudie añ delationē ⁊ postea idē ēt i ea. an aūt fcā p̄textu talis ꝯsuetudīs irritent pēdēt ex no. i cle.j. s̄.eo.⁊ in.c.j.de postu.p̄la.in.vj.⁊ in.c.j.de cle.nō resi. lib.vj. 27 Ex his q̄ dixi añ tex.⁊c̄.†Ex p̄dictꝭ no.limitationē ad gl.c.j. de ꝯsti.in.vj.vbi dicit ꝙ ꝯsuetudo ideꝫ disponens ꝙ ius cōe nihil opat.q̄ꝛ illud est veꝝ vbi disponit sup casu claro ⁊ certo in iuris dispōne. Secus si sup dubio q̄ꝛ tūc declarat illđ ius ⁊ adijcit vinculū adeo ꝙ sublato illo iure postea nō intelligit sublata cōsuetudo nisi aliud expꝑsse.dicatur. Ad hoc ēt glo.in cle.j.s̄.e.ti.hoc quo ad consuetudinē quo ad priuilegiū vel indulgentiam cōcessa. In hoc casu dubio eadē rōne ⁊ idem vꝛ in statutis.dico ꝙ non videret sublata.ex quo nō exprimit vt dixit Pau.secus in ꝯcessis in casu certo.vt p̄dixi al's forte in distincte secus in statutis. q̄ꝛ illa nō hñt īterp̄tari ius nec pñt fieri cōtra ius supioris.de offi.archi.c.fi.⁊ hoc sentit glos.ista in prin.nisi referas illam ad casum certū decre.q̄ꝛ sepe. nō ad casum dubiū huius cle.qđ tamē est contra mentē glo. In priuilegijs similiter vꝛ secus q̄ꝫ in cōsuetudine nisi ex certa scia sint cōcessa seu cū clausula.non ob.ẜm no.de exces. p̄la.c.j.in vj.⁊ de rescrip.c.j.⁊.c. nōnulli. Naꝫ p̄uilegioꝝ natura nō est interpretari nisi dicas ꝙ cle.rōne dubij ꝓbabilis sustentet vt voluit Pau.qđ est notandū pro limitatione no.de rescri.c.j. 28 †Glo.expense.querit q̄ sint ille expense. Rñdet ponēdo exēplū si aliquid datur officiali iurisdictionē exercenti vel sigillanti.vel si fiāt expēse incerta charta ⁊ si.⁊ alle.iura. Nota officiali dandū salariū sede vacante.de quo in.c.pe.de offi.vica.⁊.l.j.§.diuus.ff.de varijs ⁊ extraor.cog.⁊ est clarū in creato sede vacante.sed in electo ab ep̄o est dubiū.tñ doc.idē ar.l. diē defuncto.ff.de offi.assessoꝝ.de facto tñ nō seruatur nisi ꝓ tp̄e quo seruiunt viuente ep̄o vel nisi postea confirmet ⁊ ser 29 uiat ⁊c. †Glo.singulares ꝑsonas q̄rit an iste tex. intelligi debeat de singulis ꝑsonis extraneoꝝ. an vero possit intelligi ēt de singularib⁹ ꝑsonis ipsoꝝ capituloꝝ seu collegioꝝ.vꝛ ꝙ non per decre.q̄ꝛ sepe.vbi tollunt priuilegia quantuꝫ ad eos. In contra.facit.q̄ꝛ al's hic ista verba supflue essent ꝓlata nisi de talibus intelligantur ꝯsiderato ꝙ p decre. quia sepe.certū erat nō ligari extraneos sed solū capitula ⁊ ipsoꝝ ꝑsonas.gl. fi.dicit ꝙ putat ꝙ p̄ma ps sit vera.nec ob.decre. q̄ꝛ sepe. quia locū hꝫ qñ non vēdicat sibi singulares ꝑsone ex iure dignitatum suaꝝ cum priuilegiū dignitatis ibi non tollat.sed alia de cā.dicit tñ in p̄ncipio redarguēdo cōpositorē decre.ꝙ debuisset hoc clare decidere q̄ꝫ fecerit salua pace ipsius ⁊ qđ si tūc adhesisset fecisset decl'are cū glo.cōcor. Pau. in effectu q di cit ꝙ si singulares de cap'lo rōne bñficij vel ordinis hoc vēdicant locū hēbit cle. in hoc fi. Idē si rōne dignitatꝭ puta si erat ꝯsuetudo ꝙ si erat p̄m⁹ sacerdos exercet iurisditionē cū emolumēto sede vacā.vt canonic⁹ q hꝫet talē p̄bendā vl' ꝯsil'e aliud vñ dicit gl.sequens ꝙ si rōne ꝑsonatuū vel officioꝝ singulares ꝑsone hoc vendicāt. Idē est dicendū siue in eadem ecclesia.siue in alia hñt ꝑsonatū talē vel tale officiū. Exēpluꝫ ponit si cōpetat archi.in ecclesia cathedrali vel in ecclesia collegiata vbi sit canonicus.lꝫ sit archidiaconus ecclesie cathedralis hec v̄a qñ ꝯsuetudo vel priuilegium deferri iurisditionē cū emolumēto.secus si defert iurisditionem tm̄ vt dicit in verbo emolumēto ⁊c̄. Glo.sp̄ali.querit qd appellet hic ius spāle rñdet ꝙ statutū factū in fundatione dignitatis vl' ecclesie.xviij.q.iij.eleuterius. vel res iudicata vel arbitrium.alleg primum de re iudi.cū inter.⁊.c.cū olim. de p̄scrip. ⁊ de arbi. cum olim vel extra glo.pōt poni exēplum in concessione fcā per superiorem dignitati.de insti.cum venissent.

[a] Et iō si corrigit ius cōe. Adde Fely.i.c.j.i x.colū.vsqꝫ ad fi.c.j. ex de ꝯsti.⁊ qd opetur talis consuetudo cōformis iuri cōi videt Bar.in.l.j. in p̄nc.ff.ad l.falci.iud.⁊ Alex. in.l.si ita stipulat⁹ ff.de verbo. obli. Bal. i c. nāli. in fi. si de feu. fu. cōtro. inter do. ⁊ agna. Ias.in.l. ꝓperandū.§. siue aūt i.ij. col. in fi.C. de iud.

[b] Quid est licentia. Adde de v̄bo licentia Bart. in.l. alio hꝫde in iiij.col. i p̄n. ff.de ali.leg.

Cum cōcessa religioso. Concessio licētie generalis religioso de ꝯsentiendo electioni facte vel fiēde nō valet.h.d. No.summariū. 1 † No.tollendā mām ambitiōis potissime in religiosis. [b] † Quid ē licētia.dicit Guil.ꝙ 2 est gr̄a per quā lꝫ qđ ante non licebat ⁊ dꝛ a liceo es. ⁊ q̄ꝛ gr̄a est ideo perpetua dꝛ nisi ad certū vsum vel tp̄s def.de cōmo. c.j. Item tanq̄ꝫ fauorabilis est amplianda.de reg.iur.odia.in vj.vnde per hoc dicit ꝙ licētia de essendo in scholis vel alia nō perit morte ꝯcedentis.no.Inno.de cle.nō resi.cū ad hoc lꝫ glos.ibi sentiat ꝯriū ẜm Guil.sed illam glos.intellige ẜm Zenze.vbi ex cā reuocatur qđ pōt secus si sine cā reuocetur. de regu.iur.mutare.lib.vj.facit qđ no.lxxj. dist. clericos. ẜm zenze.⁊ etiā successor ex cā pōt reuocare.ẜm Guil.vt.d.c.cū 3 ad hoc.⁊.s̄.de elec.innotuit.†Ex istis apparet ꝙ hñs licentiam recipiēdi ordines a quocūqꝫ ep̄o hoc facere poterit ēt proprio ep̄o mortuo. Ad hoc qđ no. Archi.đ elec. cū ex eo. in vj.super v̄bo septēnium.ẜm Guil.⁊ adde ibi per Io. an. 4 ⁊ eo.ti.lꝫ in.vj.† Secūdo quero etiā qs sit supior in danda licentia. dicit Zenze. ꝙ immediatus .s̄.eo.quam sit. ⁊ .c. si religiosus.in.vj.⁊ ibidem.no.facit.eo.titu.quorūdam.ideꝫ 5 Paul. in regula aliud disponat. † Tertio quero quid si hec licentia generaliter daretur a papa dic ꝙ illa valeret. q̄ꝛ non est legibus ligatus.ff.de legi.l.princeps.⁊ de concessio. preben. proposuit. de accusa.ad petitionem. ⁊ de translatio. 6 prelato.quāto. † Quarto que quid si aliquis est monach⁹ vnius monasterij tēpore electionis ante cōsensum trāsiuit ad aliud monasterium qs prelatus licētiabit eum videt ꝙ nō sit de hoc tractandū.q̄ꝛ videt ꝙ ex transitu ad scđꝫ vꝛ renūciasse iuri quesito ex electione.q̄ꝛ renunciat bñficio ⁊ dignitati si haberet qđ est plus.ad hoc cle.gratie.de rescrip.⁊ de voto ꝑ tuas. Sed si teneam⁹ ꝙ nō renūciet secūdus abbas cui nunc subest licentiabit eū q̄ꝛ de illius preiudicio agit. Credit dñs Anto.ꝙ non videat renunciare iuri quesito ex electione per transitū ad scđm monasteriū mouet q̄ꝛ status secūdus nō repugnat electione cū adhuc non ꝯsenserit sed bene repugnat habitui beneficij secularis.in cle.gratie repugnat habit⁹ secūdi beneficij gratie.ideo si casus contingeret ecōuerso q̄ꝛ īpe 7 trauerat ad gr̄am hñs bñficiū illi nō renūciaret. † Quinto quero ad que bñficia reqratur.dicit Pau.ꝙ ad ep̄atuꝫ.s̄.ec. cle.j.vel ad beneficiū curatū vl' ad prelatura eiusdē professionis vel habitus alias licentia data de certa religione diuersi habitus vel ꝓuisiōe iaꝫ fcā seculari dignitate vel ꝑsonatu nō curato nō tꝫ cū ad illud nō possit trāsire.vt no.Hosti.de sta. mo.ꝙ dei.⁊ dixi.s̄.e.cle.j. In postulatione aūt non reqritur. licētia cōsentiendi cū postulat⁹ non hēat consentire.s̄.eo.cu 8 pientes.§.deniqꝫ.in. vj.ẜm Pau. Sexto quero qd si religiosus habita licētia ītrat postea arcti⁹ monasteriū cui⁹ sunt bona medio tp̄e q̄sita.dicit ꝙ p̄oris monasterij.vt no. i Spe. de sta.mo.ver.xij.hoc ītellige nisi oīno fuisset habitus pro derelicto tūc si interim aliud querit non vꝛ queri p̄mo monasterio cū sit sub obediētia ep̄i ẜm do. Pe.qui alleg. Fede.de senis sic tenuisse in publica disputatione cōsi.xix.fa.qđ no.xvj. q.j.qui v̄e.lꝫ Bar.aliter senserit.ff.de stipu. ser.l. qđ seruus. 9 † Septimo quero qd si legetur aliqd religioso sub conditione ⁊ ante cōditionem extantē sit ep̄s cui querit legatū. dic ꝙ ep̄atui.q̄ꝛ in legatis ⁊ fideicōmissis attendit tēpus legationis ⁊ ꝯditionis extantis.ff.de regu.iur.l. que legata.ff.qñ di. le.ce.l.si vsufruct⁹.secus si religioso esset aliqd ꝓmissuꝫ sub conditione.q̄ꝛ tunc spectat tp̄s promissionis ⁊ sic deberetur p̄mo monasterio.ff.de v̄b.obli.l.si filius.⁊ de stip.ser.l.fi.hoc est verū in cōditionibus casualibus.secus in potestatiuis.qa p̄ma trahit retro.scđa non.l.potior.⁊.l.qui balneū.ff. qui po. in pig.ha.de quo plenius per Bar.in.l.si filius.⁊ qđ no. de rescri.si pro te.in.vj.⁊ de materia per Io.xviij.q.j.c.j. ⁊ .q.ij. 10 c.j.⁊c̄. † Glo.ij.querit de vna q̄stione que est facillima.⁊c̄.

Glo.

11 ¶ † Glo. tertia querit qd si religioso fuit data licētia generalis vt cōsentiat postulationi noīatiōi collatiōi vel p̄ntationi si quā de eo fieri cōtingeret an locū hēbit cle. vr̄ q̄ nō qr̄ soluz loquit̄ vbi licētia dat̄ de cōsuetudo electioni ⁊ p̄uisioni. igitur ⁊c. de pbē. cuz in illis in. vj. gl. tз cōtra. qr̄ h̄ vbū p̄uisioni latū est ⁊ cōp̄rehēdit oīa. s̄. dicta. nā p̄ oīa. s̄. dicta p̄uidet̄ ecclesie. facit qd̄ no. s̄. eo. si cōpromissarius. §. idē in fin. vltime

a glo. in. vj. ⁊ qd̄ vidistis. s̄. eo. q̄ circa in glo. ij. ᵃ Naз de vbo isto p̄uidē de vbo cōmittere vel̄ disponere bēs. j. ti. ij. cle. j. ⁊c.

12 ¶ † Gl. quā querit de rōne lr̄e quare viciatur hec licētia generalis dicit gl. qr̄ forte posset cōtingere q̄ eligeret̄ ad locuz cui nō expediret illū p̄fici. ⁊ si cogitasset p̄latus forte licentiā specialē nō dedisset. melioꝛ est rō que assignat̄ in lr̄a. licet hec posset esse impulsiua. nā finalis nō est. qr̄ sequeret̄ q̄ teneret si cōtingeret eū eligi ad locū cui cōsensisset p̄latus si in spem cogitasset q̄ est ꝯ̄ lr̄aз que generaliter loquitur do. Pe. assignat rōnem per decre. ad audiētiā de eccle. edifi. s. qr̄ rei que nōduz est inesse nō pōt adhiberi cōsensus. Oꝛ hec rō paruz vз per ibi no. qr̄ lз non possit adhiberi consensus illius rei q̄ nō est vt tūc operet̄. tn̄ si speret̄ eē pōt adhiberi vt operet̄ cū

13 erit inesse. ¶ † Scdō querit glos. qr̄ hic loquit̄ qn̄ licētia cōcedit̄ generalis. quid si concedit̄ specialis vt si exprimat̄ locus. Exemplуз qr̄ dicat̄ q̄ cōsentire possit si eligatur ad istaз p̄laturaз forte vacanteз vr̄ q̄ secus a ꝯ̄rio littere glo. tз idē scз q̄ nō vз. qr̄ obstat ratio ambitionis. de qua in lr̄a. ⁊ p̄ con

14 sequēs dispositio argu. decre. translato. de consti. ¶ † Not. bene gl. q̄ in exorbitātibus licita est extēsio p̄ idētitatē rōnis sз hoc iō. qr̄ hic ex p̄prio significato generis casus specific⁹ cōtinet̄. dic vt dixi in cle. j. s̄. eo. facit qd̄ no. in cle. auditoꝛ de

15 rescrip. in verbo bn̄ficia ⁊c. ¶ † Gl. nullius querit qd si velit ꝯsentire virtute talis licētie generalis electiōis p̄us facte de ipso eo tn̄ ignorāte. an possit vr̄ q̄ sic. qr̄ respectu illius cessat ambitio ex quo iam ante licētia facta erat gl. tз cōtra. per litterā que dicit indistincte nullius ꝯformitatis esse quasi intētus sit littere q̄ licētia sit dāda sup certo nō i genere ⁊ sup

16 incerto ⁊c. ¶ † Glos. infirmitatis. querit quid si virtute talis licētie cōsentit. Rn̄det q̄ nō vз ⁊ incurrit penā. qr̄ priuatus est ex hoc oī iure quesito de electiōe s̄m ea que hn̄tur. s̄. eo. si religiosus. primo rn̄so. in. vj. ⁊. h. d. glo. satis ēt erat de mente iuris antiqui inq̄tū vз decre. si religiosus p̄alle. in. j. ⁊. ij. rn̄so. ⁊ decre. quā sit eo. tit. lib. vj. loquebat̄ de cōsensu p̄stando electioni facte quasi secus esset in faciēda p̄ut aperte est hodie hic decisum ⁊c. Demuз glo. in v̄. tn̄ oppo. hic vr̄ q̄ male

b facit Abb. in cōcedendo talē licentiā generalē. ᵇ tn̄ si pur cōcedat teneat. sicut in simili videmus q̄ male facit Abb. si absoluat monachū vt transire possit ad aliud monasteriū si non hз illud paratum si constet q̄ euз recipere velit tn̄ si pur concedit tenet iuxta no. per Inn. de renun. c. fi. per Hosti. de iureiur. sicut ex litteris. Rn̄det glo. q̄ per predicta rōnem oliз tenebamus ꝯ̄rium. qr̄ expresse in iure antiquo non habebamus oppositu з forte lз tacite fuisset de mente. vt dixi. ex quo vз q̄ hec cle. exorbitare vr̄ a regulis iuris per qd̄ concludit glo. q̄ stricte intelligenda est in casu suo. ex quo infert q̄ si talis licentia generalis s̄m formaз cle. daretur clerico seculari de consentiendo ⁊ trāseundo ad aliud bn̄ficiū si ad aliud p̄moueret̄ valeret talis licētia. lз secus in religioso quā in seculari clerico vt hic. pro hoc qr̄ maioꝛ notari pōt ambitio pp̄ vi p̄fessionis in religioso quā in seculari clerico iō ibi est maioꝛ p̄hibitio. facit. s̄. e. cle. in plerisq̄з. Ideo aūt dixi in seculari dataз licentiā de cōsentiēdo ⁊ transeundo. qr̄ pp̄ soluз consensum absq̄з transitu non esset necessaria. qr̄ posset consentire absq̄з alia licentia seculari electus lз nō trāsire vt in decre. q̄ in dubijs de renun. ⁊ eo. tit. admonet. Sed obuiat p̄dictis. qr̄ nō pōt dari p̄tās aliq̄ circa bn̄ficiuз vacaturū ne aperiatur via vacaturis ꝯ̄ cōciliū lateranē. de conces. pbē. c. ij. ⁊. c. cōstitutus. Solu. glo. circa bn̄ficiū vacaturū p̄tās actiua hoc est vt dat̄ p̄tās eligēdi ad vacaturū vel p̄mouēdi bn̄ est p̄hibita a iure. vt in ꝯ̄rio sed p̄tās passiua per quā quid habilitat̄ ad vacaturū si ei in futurū cōtingat conferri bn̄ pōt dari ⁊ est permissa. alle. de transla. c. fi. ⁊ de fi. presby. c. j. ⁊. ij. in. vj. vbi q̄nq̄з per epm̄ dispensatur vt illegitimus possit habilitari vt possit p̄moueri ad vacaturū cū gl. cōcoꝛ. Pau. lз Guil. ꝯtra.

17 per alle. c. ꝯstitutus sed nō ob. vt p̄xime dixit gl. ¶ † No. tn̄ ex his que dixit glo. ibi qr̄ ad solum consensum ⁊c. q̄ quo ad cōsensum p̄stādū in seculari clerico nō exigitur licētia supioris. exigitur tn̄ quo ad transitū q̄ vltimū dicit Pau. esse vez qn̄ trāsit ad ecclesiā alterius diocesis. al's sufficeret tacita de eo q̄ nō ꝯ̄diceretur per no. de renū. c. fi. ⁊. c. admonet. ⁊. vj. q. j. placuit. do. Ant. dicit q̄ si transeat in eadem diocesi ad bn̄ficium ex quo surgit vacatio primi q̄ non tз transitus quo ad preiudiciū superioꝛis quominus illū reuocare possit transitum ⁊ tacitaз renunciationē infringere. per no. de renun. ad. monet. ⁊ de preben. de multa. ponit autē hic Pau. ⁊. d. Pe. post eū formā dande licētie religioso qui monasteriū arctius vult querere. de quo per Inn. de renū. c. fi. qr̄ dз sibi dari potestas ⁊ licētia querēdi nō tn̄ licētiari nisi ex quo reperit sibi placituз vt sic interim sit sub obediētia abbatis licētiātis. nō autē dз statiз licētiari absolute ne det̄ materia dissolutiōi ⁊ va

18 gationi ꝯ̄ cle. in plerisq̄з. s̄. eo. ¶ † Querit Pau. an cle. locū habeat si monachus eligat̄ ad papatū. ⁊ sic nō ꝯsentire possit nisi legittime licētiā obtinuerit. Rn̄det q̄ sic alleg. xvj. q. j. ne p̄ cuiuslibet. ⁊ qd̄ no. Jo. xviij. q. ij. quā sit pro hoc qr̄ non hз velle vel nolle. vt. d. c. si religiosus. d. Pet. tз ꝯ̄. qr̄ nulla exceptio obijci potest electo in papam nisi heresis. lxxix. dis. si qs pecuniā. xl. di. si papa. ⁊ ideo nō poterit sibi obijci q̄ nō legittime consentit. Nec ob. q̄ non hз velle seu cōsensuз qr̄ illud ex iuris fictione non naturaliter. Nam videmus q̄ comedit bibit ⁊ loquitur no. in auc. Idem est. ⁊ auten. Idem excipit̄. C. de bo. q̄ lib. ⁊ no. in. l. q̄ operari. ff. de regu. iur. ⁊ in auc. de monachis. §. cogitandum. coll'. j. pro quo facit qd̄ no. de despon. impub. c. j. in. vj. vbi ex sponsalibus ꝯ̄ctis cū monacho oritur publice honestatis iusticia. Pro hoc ēt facit qr̄ in electione ad tacitā dignitateз vr̄ liberari a p̄tāte abbatis. ar. l. fi. C. de accu. li. x. ⁊ insti. quib. mo. ius pa. potestatis sol. §. filius.

a ¶ Nā de vbo. Adde ō isto verbo tex. ⁊ glo. in c. cū in illis §. j. de pbē. i vj. gl. an̄pe. i. d. c. lз eo. ō p̄rebē. glo. ⁊ bal. in. c. abbate. de rescrip.

b ¶ Tamē si pur. Addō facere in simi. quē dicit do. fely. i. c. fi. i. xiij. colū. ibi ⁊ ē bene notāduз ex de consti.

¶ De renunciatione, Rubrica.

Cum illusio ⁊ variatio. Ponit dictuз. scdō ibi nisi. Ponit exceptionē a dicto ⁊ qd dtermi net de dictis antiquoꝝ ponit gl. j. in fi. ¶ † No. p̄mo q̄ illusio

1 ⁊ varietas maxime in p̄sonis ecclesiasticis ē inhibita. p̄ hoc dicūt doc. i. c. cōtinebat̄. de his que fiūt a p̄la. q̄ lз secularibus liceat variare re vēdita vni alteri eā tradēdo vt sic secundus sit potioꝛ. C. de rei ven. l. quotiens. tn̄ hoc nō

2 est licituз clericis iō primus erit potioꝛ. † Quid aūt sit illudere dicit glo. in ver. illusio. in fi. q̄ est decipere vel deridere. Alij dicunt q̄ est vnuз pp̄ aliud ostēdere. variare vero sumit̄

3 pro mutare. ¶ † No. scdō q̄ cessio vel renūciatio dignitatis potest fieri per procuratoꝛem nec eo q̄ quis constituit p̄curatoꝛem ad renunciandū beneficio vr̄ renunciare beneficio.

c adde ⁊ vide gl. de elec. c. j. in. vj. in gl. fi. ᶜ ¶ † No. tertio ca-

4 sum in quo valent gesta extraiudicialia per procuratoꝛeз reuocatū anteq̄з ad eius noticiā trāseat reuocatio vel eius cum quo negociū dз gerere. ad hoc. l. j. §. sз si quis. ff. q̄ vi aut clā.

5 ¶ † No. paria esse notificationē factā esse vel stare per eum cui fieri dз vide gl. s̄. ti. j. in cle. cūm. ¶ Opp. do. Pet. de. l. is qui. ff. de cessi. bono. vbi in cessione facta admittit̄ penitentia. Sol. q̄ ibi in vero dn̄o cui plus p̄mittit̄ hic in p̄lato q̄ est p̄curatoꝛ. de dona. ceterū. iō ei minus p̄mittit̄. vel scdō fauoꝛ fame cedētis ibi suadet cessionē posse reuocare ne laceretur eius fama p̄ creditoꝛes. hic fauoꝛ fame cedentis in casu isto suadet oppositū. s. nō posse reuocari ne notet̄ vз p̄sona ecclesiastica de illusiōe ⁊ variatiōe. iō nō admittit̄ penitētia. nomē enim monachi dз eē sanctū ⁊ nō sacrilegū. ō no. op. nū. c. ij. ⁊ sic idē fauoꝛ diuersa operat̄ idē in simili. no. de elec. si qs iu-

d sto. in. vj. ¶ Scdō opp. ᵈ de. c. fi. de p̄curatoꝛe in. vj. iuncto. c. ij. de trāsla. Soluit ibi q̄ in mr̄imonio carnali hic in sp̄uali vbi nō semp reqrit̄ cōsensus dissoluēdo immo ēt q̄nq̄з quis inuitus deponit̄ multe alie dn̄ie no. i. c. tue de spō. Aduerte tn̄ q̄ p̄prie loquēdo hic agit̄ de matrimonio dissoluēdo. i. c. fi. de p̄curatoꝛibus de matrimonio ꝯ̄hēdo. vn̄ casus sunt diuersi adeo q̄ ibi dixit La. q̄ si ageret̄ de matrimonio spirituali ꝯ̄hendo. idē eēt dicēdū q̄ in matrimonio carnali ibi dicitur. nec ob. hec cle. que hoc casu nō loquitur ⁊ qr̄ in ꝯ̄hen-

c ¶ No. tertio. Adde tex. i. l. si mādassē. ff. mā. ⁊ plene fely. i. c. ex pte decani. i. v. col. extra de rescript.

d ¶ De. c. fi. Adde fely. in. d. c. ex parte decani. col. v. vbi plene ponit de intellectu. d. c. fina.

do requirit̃ cõsensus ꝫ in dissoluẽdo nõ semp. qꝛ vt dixi etiã qñqꝫ qs inuitus ꝺponit̃. de quo dic vt ibi dictũ fuit. An aũt hec cle. locũ hẽat ẽt si ex cã permutationis fiẽda sit cessio. ꝫ 6 ibi La. ꝙ sic. qꝛ loquit̃ indistincte. † Sꝫ querit do. Pet. qd si qs renũciat ꝛ in nullius manibus an ꝫ renũciatio. dicit ꝙ nõ. ꝫ spãle est in papa q nõ recognoscit supiorẽ. š. e. c. j. li. vj. Alij dicũt ꝙ ꝫ in piudiciũ suũ, ꝫ nõ in piudiciũ supioris. qꝛ iuri reali renũciari põt alio absente. š. e. veniẽs. vbi p Inno. facit qꝺ no. de pac. cũ pridẽ. ꝛ. C. de pac. postq̃ liti. ꝛ. ff. de liberatione legata. l. nõ solũ. §. liberationis verba. ꝛ hoc vr̃ verũ secus forte si in manibus layci. qꝛ ibi vr̃ infici ex toto pp p̃sentiam layci. argu. de renun. ꝙ in dubijs. de quo dic vt ibi.

7 ¶ † Quero qd si credẽs notificationẽ puenisse ad pcuratorẽ administrat cũ nõ puenerit an valẽt que facit. dic ꝙ valẽt que vt prelatus gessit donec sciuerit. sicut dicimus in iudice qui ignorat iurisditionẽ reuocatã. š. de ap. si duobus de restitu. spo. audita. lxiij. di. tibi domino. cũ ibi not. ꝑm Guil. ꝛc. ¶ Glo. cedendũ. q̃rit an dispositio cle. pcedat in procuratore dato solũ ad petendũ licẽtiã cedẽdi. Nã de dato ad cedẽdũ loquit̃ cle. Uin. ꝛ Inn. dicebãt ꝙ nõ immo vꝫ reuocatio etiã post petitionẽ p̃sentatã superiori. alle. de elec. cũ post petitã a ꝯrio ibi obtẽtã ꝛc. quasi secus si nõ sit obtẽta. ꝫ solũ p̃sentata petitio. allegat ẽt decre. lecte. š. eo. Sed huic opi. decre. bene obuiat ver. Nec nocebit. de postu. prelato. vbi post postulationẽ supiori presentatã nõ est locus penitentie. ergo eodẽ mõ in pposito. soluit ꝙ aliud in postulatiõe q̃ fit publice ꝛ solẽniter. Aliud in hac petitione que nõ fit publice nec cũ aliqua solẽnitate. iõ licita ẽ penitẽtia maxime cũ illius intersit vt sic facilius tollat̃ id qꝺ facili⁹ inducit̃. ar. regule pme de re. iur. Et istis infert̃ ꝙ si post dictã reuocationẽ cõcedat̃ licẽtia ꝙ nihil operat̃. hoc intelligit Inno. si supior sciẽs reuocationẽ illã cõcedit. Si aũt ignorasset teneret licẽtia ꝛ valeret. Hec fuit vna opi. quã sequi videbat̃ Inn. ꝛ Uinc. dicebat tñ Inn. ꝙ post poterat distingui an per procuratorem sic petita dicta licentia an p nũciũ vt sic primo casu nõ valeat reuocatio post p̃sentationẽ factã supiori. In scða sic hec poterat esse scða opi. de ista dr̃ia inter nunciũ ꝛ pcuratorẽ aliquid. j. dicet̃ vt in gl. fi. 8 Tertio dicit [a] per rõnẽ cle. dici põt idẽ in pcuratore dato ad petendũ licentiã ꝙ hic dicitur de pcuratore dato ad cedẽdũ. per qꝺ concludit ꝙ si pcuratori ad hoc cõstituto ꝛ petẽti data sit licẽtia cedẽti postq̃ reuocatio puenit ad pcuratorẽ vel cessante malicia ꝙ coget̃ talis q tale mandatũ dedit cedere per ea que habentur in decre. q. daꝫ. š. eo. Iteꝫ ꝫenꝫe. dicit ꝙ sibi imputet qui procuratorem non certificauit. ꝛ sic vr̃ ꝙ non curetur an p̃sentata sit petitio licentie superiori vel nõ. p quo iste text. qui ponderat solũ an cessio sit facta non aũt ponderat an mãdatũ pcuratoriũ de cedendo p̃sentatũ sit inter que est dr̃ia iuxta no. de elec. si quis iusto. an aũt possit reuocari postulatio post p̃sentationẽ factã a supiore remittit gl. ad no. in. c. bone. post Hosti. ꝛ ibi ꝫ ꝙ ante locus nõ sit. ꝫ secus in electiõe publicato scrutinio. vt no. de electione. publicatũ. q̃q̃ Ber. teneat idẽ in electione 8 ꝛ postulatiõe. dic vt in. c. bone. ꝛc. ¶ † Glos. pcuratorẽ q̃rit an sit dr̃ia an vnus an plures procuratores sint constituti in casu cle. ꝛ si plures sint cõstituti an sit dr̃ia an insolidũ an cõiuncti sint cõstituti. Rñdet ꝙ nõ. dicẽs ꝙ nec est dr̃ia an laycuꝫ vel clericũ cõstituerit ꝫ tutius sit clericuꝫ ꝯstituere. per no. de preben. accedens per hoc dicit Pau. ꝙ laycus pcuratorio noĩe potest acceptare beneficiuꝫ de quo de cõcessiõe pbẽ. in cle. j. pro hoc qꝛ põt cedere vt hic ꝙ est odiosuꝫ. ergo ꝯuerso acquirere ꝙ est fauorabile. ꝛ qꝛ ꝯriorũ eadẽ est disciplina. xxiij. di. hospitiolũ. Honestũ tñ est fieri per clericum 9 ꝑm Pau. ¶ † Glos. sponte querit quid si coacte rñdet ꝙ secus a ꝯrio littere. iõ tũc nõ valeret cõstitutio pcuratori. de pcuratoribus accedẽs facit. c. ad audiẽtiã ꝙ met. cau. de pena cogẽtiũ clericos ad renũciandũ bñficijs. vide in cle. multorũ 10 de penis ꝛc. ¶ † Glos. libere. querit qñ dicat̃ libere cõstitui procurator. dicit glo. ꝙ libertas põt cõsiderari ex parte cõstituentis. qꝛ dꝫ esse liber in cõstituẽdo de pcuratore accedẽs. Item põt considerari ex parte cõstituti. qꝛ non in diẽ vel sub cõditione. Ex hoc vr̃ ꝙ cle. locum non habeat in cõstituto in diem vel sub cõditione. ꝙ temperat. glo. verũ ante diẽ vel cõditionẽ. ꝛ idẽ sequitur ꝫenꝫe. Nã aliquid ante faciẽdo nihil

a ¶ Per rõnem cle. De ista rõne pulchre p fely. i c. olim in. ij. col. de re iu. ꝛ fely. i. c. ex pte decani. i iiij. col. extra de rescript.

b ¶ Si sciuerit. Adde bñ facere ea que pulchre dicit fely. in c. cũ ꝯtingat in. v. colum. de rescript.

c ¶ Ut nudus minister. Adde Imol. in. c. mandato. in col. iij. de pcura. Fely. plene. in. d. c. ex pte decani. i. x. col. ver. fallit qnto. extra de rescriptis.

agit qꝛ ꝯ formã mãdati facti de rescript. cũ dilecta. Secus si iam dies vel cõditio euenisset tpe quo pcurator vult cedere qꝛ tũc idem ac si a principio pure essꝫ cõstituta. alle. l. potior ff. qui potiores in pignore habeant̃ ꝛ not. de rescri. si pro te. i 11 vj. ¶ † Glo. ignorantẽ querit de ratiõe quare sufficit reuocationẽ puenire ad noticiã pcuratoris. ꝫ nõ puenerit ad noticiã superioris. vt inuit hec lr̃a. Rñdet ꝙ iste pcurator in casu cle. vr̃ datus ad negociuꝫ. ꝫ in procuratore dato ad negocia sufficit reuocationẽ ad eum puenire. ff. mandati. si mãdassem ꝛ qꝺ notat. de rescri. ex pte decani. ergo ꝛc. quasi vellit ꝙ i pcuratore ad iudicia nõ sufficeret pcuratori intimatã reuocationẽ sed deberet esse intimata iudici vl̃ aduersario. Qr qualiter hoc debeat intelligi ifra patebit. Idẽ dicit ꝫẽꝫe. [b] si b sciuerit pcurator reuocationẽ ꝫ ad eũ ñ puenerit ĩtimatio dñi qꝛ eadẽ est rõ. s. qꝛ est datus ad negocia. fa. licet non alle. š. ti. 12 pxi. cle. cãm ꝛc. ¶ † Glo. qũolibet querit qũo potuerit reuocatio fieri. Rñdet ꝙ multis modis vꝫ reuocãdo exp̃sse ꝛ ẽt tacite dãdo aliũ pcuratoreꝫ. Itẽ p mortẽ subsecutã. dicebat ꝫenꝫe. ẽt ignorãte pcuratore ipsam mortẽ p no. ff. si cer. pet. eius qui. dicit tñ gl. ꝙ tũc vacaret morte bñficiũ nõ renũciatione. de rescript. suscepti. in. vj. ꝛ de pbẽ. dudum eo. titu. ꝛc.

13 ¶ † Glos. teneat oppo. voluit ꝛ vr̃ ꝙ teneat reuocatio ꝛ impediatur actus etiaꝫ si reuocatio nõ transiuit in noticiam pcuratoris. vñ opi. de. l. si pater. ff. de manumis. vindi. ꝛ. l. si penituit. ff. de diuor. ꝫ ista posset induci in ꝯriũ. Item op. de c. vlti. de procuratoribus in. vj. Huius timore facta est glos. que dicit ꝙ circa casum hic decisum olim erant opi. Uincẽ. enim in decre. veniẽs. š. eo. videbat̃ primo tenere ꝙ hic dicit̃ postea vero ad h̃ recedere videbat̃ ꝛ hoc tẽperare. vꝫ ꝙ non teneret renũciatio. ita demũ si cõstituẽs incũbebat possessiõi ꝛ publice reuocauerat mãdatũ. ꝛ tũc nõ reqrebat pcuratorẽ vel supiorẽ certioratũ. Fatebat̃ tñ ꝙ tenebat̃ ad expensas ꝛ interesse ei cuius interfuit reuocationẽ intimatã. allegat pro ista opi. scða de pbẽ. dudũ. in fi. in. vj. ꝛ. ff. si cer. pet. eius q in puincia. ꝛ pro ipso faciebãt ẽt iura in ꝯrium allegata. tñ his non obstã. decidit̃ pro prima. opi. s. ꝙ non teneat reuocatio. ꝛ per cõsequẽs teneat cessio nisi in noticiã procuratoris vl̃ superioris trãsiuerit reuocatio. Nõ ob. ꝯria nõ ob. c. vltimũ de pcuratoribus lib. vj. qꝛ ibi est specialissimus casus in matrimonio. s. ꝯhẽdo vbi impedit̃ matrimoniũ ẽt si reuocatio non pueniat ad pcuratorẽ vl̃ aduersariuꝫ. Nõ ob. ẽt. l. si penituit de diuor. qꝛ illa põt ẽt facere ꝯ. vt vidistis de procuratoribus c. fi. in. vj. vel rñde vt primo ꝯrio. qꝛ ibi spãle in matrimonio carnali. Nõ ob. l. si pater. de manumissis vindicta. qꝛ ibi loqtur qñ mandatarius interuenit vt nudus minister hic. vt procurator. Et hinc sumpta occasione glos. hic in ver. ꝛ vide generaliter subintrat an impediat actus exercendus p mãdatariũ si reuocatio mãdati nõ puenit ad noticiaꝫ pcuratoris vel aduersarij. recitat opi. qꝛ prima fuit opi. Dy. in palle. l. si pater. qui dicebat ꝙ aut mandatarij nõ intererat an actus teneret vel nõ. ꝛ tũc impediebat̃ actus ẽt si reuocatio nõ puenissꝫ ad eius noticiã. vt in. d. l. si pater. aũt itererat mãdatarij. ꝛ tũc nõ impediebat̃ actus nisi in eius noticiã trãsiuisset reuocatio ꝛ sic intelligebat. l. q mãdassem. ff. mãdati cuꝫ si. hec opi. vr̃ ꝯ casum huius cle. vbi non intererat mãdatarij an actus teneret vel non ꝛ tñ non impeditur actus nisi reuocatio trãsiuerit in noticiã pcuratoris vel aduersarij. iõ scða datur opi. in vr̃. Alij dicebãt ꝙ aut loqmur in reuocatiõe exp̃ssa ꝛ semp' opꝫ procuratorẽ reuocatũ certificari in pallegata. l. si mãdassem aut in tacita que fit per morteꝫ. ꝛ tunc secus. Idem ꝫenꝫe. vt dixi in glo. proxi. fa. allegat. l. eius qui in puinciã. Nec opin. vr̃ ꝯ pdictã. l. si mandassem. que aperte loquit̃ in reuocatiõe exp̃ssa ꝛ tñ nõ requirit̃ ibi reuocationeꝫ intimatã pcuratori. 14 iõ dat̃ tertia opi. in ver. † quare alij dicũt ꝙ aut mãdatarius c interuenit. [c] vt nudus minister aut vt pcurator. primo casu reuocatio impedit actũ gerendũ sine certioratione. vt. d. l. vt si pater. ibi enim filius erat nudus minister p̃ris ꝙ pꝫ. qꝛ manumissus p filiũ de' mãdato patris nõ est libertus filij ꝫ patris. ff. de manumissis. l. nepos. ff. ꝺ iure patro. l. si filius. sic ẽt põt intelligi. l. si penituit. palle. ꝛ dictũ. c. vltimuꝫ de procura. in. vj. Secũdo casu qñ interuenit vt procurator tunc si actus gerendus ad sui essentiam requirit concursum volũtate dñi. exempluꝫ in trãslatiõe dñij ꝙ sine nostro facto nobis auferri non

non pōt.ff.de reg.iur.id qđ nr̄m.⁊ tūc impedit actus ex reuo
catione ēt non intimat.sic pōt intelligi.l.eius q in ꝓuinciam.
§.quas vero.⁊.ff.de dona.l.j.§.si quis denotarius. sic ēt pōt
intelligi lꝫ gl.nō dicat decre.vlti.de ꝓcuratoribꝰ in.vj.vbi ex
a rōne ibi inserta hoc mēbꝝ colligi pōt ibi vt dixi. ᵃ † Fallit
15 fauore liberatiōis.ibi lꝫ liberatio si sit solutio ꝓcuratori reuo
cato.lꝫ in liberatione tribuēda reqrit ꝯsensus dñi sic dꝫ in
telligi.l.eius qui.§.quas vero.⁊.l.cuꝫ quis.§.j.de solu.⁊.l.ꝙ
hoiem.§.si ita ticiū. Si vero ad essentiā actus nō reqrit cō
cursus volūtatis mādātis vt si mādat emi liber vel equus q
pōt emi ēt ignorāte dño eius noie ⁊ reuocatio sola sine cer
tioratione nō impedit actum. Jta intelligit.l.si mādassem.ff.
mandati.hec opi.vr̄ esse ꝯ casum huius cle. vbi ad essentiam
actus requirit volūtas mandantis.qꝛ agit de perdēdo dño
⁊ tñ non impeditur ex sola reuocatione sine certioratione.vñ
cle.vr̄ destruere opi.istā ⁊ ēt opi.illā dicvt.s̄.dixi gl.vr̄ dicere
ꝙ sit spāle in casu isto vt actus nō impediat ex sola reuocatio
ne nisi aliter sit intimata ꝓcuratori vel superiori.rō huiꝰ spā
litatis pꝫ ex prin.cle.s.ne illudat superiori ⁊ ne cōtingat va
riatio ꝙ est maxime in personis ecclesiasticis reprobatū. ⁊ p
hoc vr̄ glos.extra casum cle.residere in hac tertia opi.que vr̄
ipsa veritas saluo casu cle.rō diuersitatis inter nūciū ⁊ ꝓcu
ratoreꝫ colligitur ex no.in.c.fi. de ꝓcuratoribus in.vj.⁊.l.⁊
16 lꝫ.ff.de consti.pe.† Aduerte tñ ꝙ pdicta opin.procedit quo
ad substātiā actus impediēdā vel nō sꝫ respectu a ctiōis mā
dati si intersit mādatarij rōne forte aliquarū expensaruꝫ.dic
ꝙ semper opꝫ reuocationē mādati in eius noticiā trāsiuisse.
vt illius interesse euitetur petitio.vt no.gl.in.d.c.vlti.de ꝓcu
rato.in.vj.in glo.pe.facit.d.l.si mandasseꝫ. Jtem ꝙ dictū est
respectu validitatis substātie actus in vlti.casu qñ actus ge
rit per ꝓcuratorē ad cuius esse nō requirit cōcursus volūta
tis mādantis ꝓcedit actus si nō transiuit reuocatio in noti
ciam ꝓcuratoris.si vero trāsisset valeret nihilominus actus
sed nō in ꝓiudiciū dñi nec quo ad repetēdas expēsas sic in
telligit.d.l.si mādassem.facit.l.si quis ꝓhibuerit.ff.de publi
cis iu.cuius intellectus pꝫ ex pdictis ⁊ tetigi in.d.c.fi.ibi.n.
b impedit dñij trāslatio. ᵇ qꝛ nō pōt ille actus fieri sine cōcur
su volūtatis dñi.sꝫ nō vēditionis ꝯtus qꝛ illa poterit fieri ēt
citra mādātis cōsensum.facit qđ no.gl.in.§.alie.insti. de act.
⁊ hoc in reuocatiōe extraiudiciali ⁊ respectu validitatis actꝰ
vel actionis dande inter ꝓcuratorē ⁊ dñm. sꝫ respectu ꝓiu
dicij actionis dande inter aduersariū cū quo ꝯhit ꝓcurator
⁊ ipsum mādātē an sufficiat reuocationē factā lꝫ nō trāsierit
in noticiā aduersarij nō tāgit gl.hic sed gl.j.inverbo faciēda
que breuiter concludit ꝙ si psona cū qua actus geri debebit
fuit impssa in mādato illi est faciēda intimatio reuocationis.
Si nō fuit expssa sꝫ generaliter fuit datū mādatū. ⁊ tūc ideꝫ
vr̄ dicendū.qꝛ imputet sibi q mandatū generale dedit: vnde
oibus debuit intimare.tñ qꝛ hoc eēt nimis difficile subdit gl.
c ꝙ saltim tūc dꝫ intimari ꝓcuratori ⁊ sufficit.videte credo gl.
verā quo ad casum cle.extra casum vero cle. conclude ᶜ qꝛ si
mādatū est datū spāle de gerēdo actuꝫ cū certa psona illi dꝫ
intimari reuocatio.l.si fideiussor.§.j.ff. mādati ꝙ intellige si
notificatū fuit mādatū al's nō esset necessaria intimatio reuo
catiōis vt in simili notanter dixit gl.in.c.ij.de ꝓcura.in.vj.in
glo.magna.⁊ dixit hic do.Ant.si vero non fuit expssa psona
d in mādato.⁊ tūc si publice fuit ꝓpositus qꝛ fuit generalis ꝓ
curator. ᵈ ⁊ institor publice dꝫ reuocari in loco ꝓpositionis
⁊ lr̄is intelligibilibus ꝭm idioma loci sicut publice fuit insti
tutus.l.sꝫ si pupillus.§.pscribere.⁊.§.de quo palā.ff.de in
stitoria.Si vero nō fuit publice constitutus ⁊ ad actus vl' ale
sed simplr̄ datū mādatū de certo actu expediēdo nō d̄termi
nata psona cū qua actus geri debeat. ⁊ tūc sufficit reuocatio
neꝫ intimari ꝓcuratori vt hic dixit glos.hoc intellige ꝭm do.
Ant.nisi dñs eēt certificatus cū qua psona actū gerere intē
dit vel cepit.qꝛ tūc illi eēt faciēda si fuisset de mādato certifi
cata.facit de rescrip.pastora.§.fi. al's ꝓcedit ꝙ dictū est ēt in
iudicijs.Rō qꝛ tūc intimādo ei facit qđ potuit. nō.n.potuit
alijs intimare cū ignorauerit cū quo ꝯxisset. iō sufficit. qꝛ ꝯ
hens cū ꝓcuratore debuit cogitare h̄ venire posse.⁊ sic lꝫ ēt
Math.filiniani.⁊ ita publice disputauit vt refert Cy.i.l.mā
datū.C.mād.vbi plene de materia dicit tñ.d.An.ꝙ h̄ cāu ita
publice dꝫ fieri reuocatio ꝙ verisimiliter possit trāsire in no
ticiā oium de loco in quo fuit sic similiter ꝯstitutus. hec vera
in reuocatione expssa in tacita vero q̄ fieret p mortē non est
necesse ꝙ notificet ēt in iudicio.l.iij.ff.que sen.sine appel.re
scin.Rō qꝛ nō pōt aliqd imputari nō notificāti no. Bart.in
l.j.C.de satisdādo.⁊ in.l.si ꝓcuratorē absentē.ff.de ꝓcu.⁊.s̄.
tetigi in.ij.opi.pōt tñ mādatarius repetere si qd eius intersit
17 sciuisse ne iusta puniat ignorātia.in.§.recte isti.mādati.† Ex
predictis pꝫ ꝙ non est dr̄ia inter procuratorē ad iudicia ⁊ ꝓ
curatoreꝫ ad negocia.qꝛ vtrobiqꝫ est dicendū aut ad noticiā
eius cū quo actus geri debuit nō puenit noticia mādati aut
deuenit.⁊ hoc scdo casu aut fuit mādatū spāle aut generale.
⁊ si generale.aut fuit deuentū ad spēm dño sciēte aut nō glo.
nō cōiter faciūt dr̄iā inter ꝓcuratorē ad iudicia. ⁊ ꝓcuratorē
ad negocia dicētes ꝙ in ꝓcuratore ad iudicia nō sufficit re
uocationē fieri nisi intimet aduersario vel iudici.secus in ꝓ
curatore ad negocia.vt no.de rescri.ex pte decani. ⁊ in.l.j.§.
sꝫ si ego.ff.ꝙ iussu pn̄t saluari tñ ille gl.respectu cōiter acci
dentiū qꝛ cōis accidit aduersariū certificari de mādato in iu
dicio cū reddat in inuitū ⁊ disputet ibi de apicibus iuris ꝙ
de mandato in ꝯtu ⁊ cōius accidit mādatū dari de agendo
cū certa psona in iudicio ꝙ in ꝯtu. Itē in alio est dr̄ia.qꝛ in
iudicijs sufficit reuocationem intimari iudici lꝫ nō intimetur
aduersario.secus in ꝯtibus. Jtē qꝛ lꝫ iudiciū sit actus q nō
pōt exerceri sine voluntate dñi.l.si pupilli.§.videamus.ff.de
neg.ge.tñ nō impedit ex reuocatiōe nisi trāsiuerit in noticiā
iudicis.vel aduersarij certificati.de mādato.secus in ꝯtibꝰ
vt.s̄.dixi ꝙ intellige i reuocatiōe expssa. Nā in tacita queqꝫ
fit p mortē.secus.vt.s̄.dixi.⁊ hoc forte.iō est ne illudat supe
riori vel iudici ⁊ pp auctoritatē iudiciorū.facit qđ no.C.si tu
tor vel curator interuenit.l.fi.⁊.l.si ptor.§.marcellus.ff. de iu
di.cū si.Habetis expeditā substātialiter gl.istā.⁊ gl.inverbo
facienda ⁊ materiā cle.substantificam.lꝫ do.Pet.aliter dicat
post Bal.in.l.j.C.de satisdādo.⁊ do.Ant.latissime ēt psequi
referēdo opi.Guil.scdo opi.Paul.demū dicēdū qd sibi vr̄
de materia hr̄ in preallε.l.mandatum.C.mandati per Cyn.⁊
Bar.in.l.j.C.de satisdan.vbi ēt per glo.⁊.l.si procuratorem
absentem.ff.de procura.⁊ in preallε.l.eius qui in prouinciā.
⁊ per glo.in.c.ij.de procura.in.vj.⁊ eo.titu.⁊ li.c.vl.i.⁊ ibi ēt
e per.Jo.an.hec in reuocatione quo ad iudicia vel ꝯctꝰ ᵉ quo
18 ad maleficia.dic vt per Jnn.de homi.ad audiētiam.† Nun
qd aūt p mortē semp itelligat tacite mādatū reuocatū ñ ē no
stra materia hic in mādato iurisditiōis.dic vt in.c. lꝫ vndiqꝫ
de offi.dele.⁊ in.c.gratuꝫ ⁊ relatū ⁊ eo.titu.cuꝫ plures in.vj.
f ⁊.c.si a subdelegato: ᶠ qꝛ morte reintegra cōtingēte reuocat
al's non.de quo ēt in.l.⁊ qꝛ.ff.de iuris.om.iudi.dicit autē de
finere esse integra p citatiōis actū ꝭm cōem opi.lꝫ Host. alr̄
dicat in alijs casibus dic vt per Bart.in.l.ij.§. si quis dede
rit.ff.de dona.ꝙ hic ad litterā ponit do.Anto. Sed omitto.
qꝛ esset leges declarare ⁊ non canones. Conclusio est ꝙ re
gulariter mandatū re integra finitur morte mandātis. Fallit
in certis casibus in iure expressis vt in procuratore cōstituto
in rē suā vel dato quo ad aliqd faciēdū post mortē ⁊ si.l.illaꝫ
C.de dona. ¶ Ex glo.notetis intellectus duos ad.l.si pater.
ff.de manumis.vindicta.tertiū habetis per glo.in.c. tibi dño.
19 lxiij.dist.⁊c. ¶ † Glos.manibus querit in cuius manibus sit
facienda cessio beneficij. Rñdet ꝙ in manibus pape si erat
dignitas episcopalis cui cedi debebat.alle.c.j.⁊.ij. de trāsla.
prela. Si vero erat inferior dignitas tūc dꝫ fieri in manibus
confirmatoris vel collatoris ēt si talis sit inferior episcopo.
alle.no.s̄.c.admonet.vij.q.j.episcopus de loco. vltimate cō
cludit scdam psequēdo Jnn.s̄.e.ꝙ in dubijs. vꝫ ꝙ in illius
manibus est fienda cessio bñficij qui pōt destituere beneficia
tuꝫ ipso inuito.hoc idē sequit Paul. temperat tñ primū di
ctum verū qñ institutio vel destitutio simul ad ipsum de iure
spectat vl' ꝯsuetudine.si aūt qs pscripsisset cōfirmationē non
possit ꝯsentire cessiōi qꝛ pscriptio ē odiosa.C.de anna.excep.
g l.fi.iō vno pscripto remanet ius cōe in alio ᵍ qꝛ pscriptio re
stringit ad id tm̄ ꝙ pscriptū est.de elec.cumana.⁊ de deci.cū
20 cōtingat cū ibi no.† An aūt in cessiōe reqrat cōsensus bñtis
ius psentandi.dicit Paul.ꝙ sic qꝛ eius interest. vñ si ad ab
batem spectat pn̄tatio ad epm cōfirmatio exigitur cōsensus
abbatis in renūciatione.alle.de of. Archi.ad hoc de pbē.in
lateranē.adeo ꝙ in manibus abbatis i tpalibꝰ tm̄ renūciare

a ¶ Fallit fauore liberatiōis. addō fely. in.d.c. Ex pte decani.in.ix.col.i fi.⁊ ibiī.viij. col.⁊ tribus sequētibus plene ponit mām huius cle.eā ápliā do ⁊ limitā do.

b ¶ Qꝛ nō pōt ille actꝰ. Adde imol. in.d.c. ex pte decani. ⁊ ibi fely.i.vij. col.vsi.fallit scdo de regula.

c ¶ Quia si mandatū est datuꝫ spāle. Addō abb.i d.c.ex pte d cani.⁊ ibi fely.in.xij.col. versic.tertia regula.

d ¶ Et institor. Addō fely.in.d.c. ex pte decani.i iiij.colū.ver. reuocatio ꝓ curatoris.

e ¶ Quo ad maleficia. Addō fely.in.d.c. ex pte decani.i v.co.v. scdo regula.

f ¶ Qꝛ morte reintegra. Addō.d. iaf. in .d.l. ⁊ qꝛ quā legit cū l.more .i.ij. col. in fin.⁊ col.seq.ff. d iuris.om.iu. vbi pulchre ampliat ⁊ limitat.

g ¶ Quia prescriptio est odiosa. Adde glos. in.§.fi. in v. presidiuꝫ in auctenti. vt eccl.roma.

et in manibus epi et in spūalibus tm̄ renūciare non possunt qr hec sunt adeo coniuncta qꝫ vnū sine alio eē nō pōt.j.q.iij. si qs obiecerit.et no. Inn.eo.ti.et Hostié.c.fi. hoc tn̄ dictū qꝫ requirat cōsensus pn̄tatoris in cessiōe nō vr̄ de mēte Inn. inq̄ꝫtuz dicit qꝫ sufficit qꝫ fiat in manibus illius solius q pōt inuitū destituere nisi dicas qꝫ fieri dꝫ in manibus eius q pōt inuituz destituere accedente tn̄ consensu pn̄tatoris. nec hoc negat Inn.p quo facit qd no.in decre.de re. pmu.c.j.in.vj.
21 Et h vr̄ verius.† Recitat hic Pau.dictū Inno.qꝫ ponit.s. eo.qꝫ in dubijs.s.an reqrat̄ cōsensus capituli ecclesie cui re-
22 nūciat̄.de quo dicēdū vt ibi.qr dicit qꝫ sic† an aūt requiratur cōsensus.c.eccl'ie cathedralis qn̄ in manibus epi fit cessio.dicit qꝫ nō nisi renūciaret̄ magne dignitati vel als fiat magnuz preiudiciū ecclesie ex cessiōe.alie.de his que fiunt a pla.q̄sto. ¶ Glo.alios oppo.qꝫ sufficiat p vnū impediri reuocantem. alle.l.ij.§.boies.ff.vi.bo.rap.et qr ē eadē ratio.igit̄ et c.soluit resoluēdū plurale in singulare.sicut in simili in decre. vt priuilegia.de priuile.facit qd vidistis in cle.ij. de rescript.de isto numero plurali et c. ¶ Glo.eorū alterū querit an sufficiat qꝫ sit impeditus notificare alteri pdictorū hoc est supiori vel p-curatori.lz non fuerit impeditus notificare cuilibet. puta qr forte fuerit impeditus notificare pcuratori. sed nō supiori. vel eꝯ.dicit qꝫ sic p hāc litterā.hoc forte est verū qn̄ p pcuratorē vel supiorē impedit̄.secus vbi qn̄ p tertiū.ar.eoꝝ q dixi in cle.cām in v.vt pfert̄.vr̄ tene glosaz istā simplr̄ in casu isto ar.l.iā hoc iure.ff.de vulg.et pup.et c. ¶ Gl.vltima querit an in hac intimatiōe seruāda sit forma cle.cām.s.tit.j.dicit qꝫ sic vt vidistis not.in.§.fi. ¶ No.bene hanc glo.iuncta pcedēte qr facit ad id qd dixi in gl.pcalle.vt prefertur. ¶ Sequitur

¶ De supplenda negligentia prelatorum. Rubrica.

Uia regulares plati.

Diuiditur in quattuor partes principales. qr in.j.parte ponit de regulariū platorū negligentia in bn̄ficijs supplenda p diocesiz et de mō supplēdi. In scd̄a parte ponit de ecclesijs nō applicādis mēsis platoꝝ nec grauādis in pēsionibus. In tertia determinat de quibus ecclesijs pdicta intelligantur. In quarta declarat duas constitutiones Bonifacij vz decre.pn̄ti.de offi.ordi.et de pbē.cū singula in.vj.scd̄a ibi
1 eadē.tertia ibi premissa quarta ibi in qbus. ¶ † No.in vbo disponere qꝫ est aptū importare plenā dispositionē et puisio-
2 nē.de quo de pbē.cū in illis in.vj. ¶ † No.scd̄o de isto vbo cōmittere.qr idē importat qꝫ pferre.vn̄ valeret collatio si collator diceret cōmitto.vide gl.ī iurepatro.c.fi. vr̄ tn̄ qꝫ aliqua sit dr̄ia inter cōmittere et cōferre fm̄ Guil.Credit do.Anto. qꝫ hec sit dr̄ia.qr collatio est qn̄ pfert̄ tit.irreuocabili cōmissio qn̄ cōmittit̄ reuocabiliter ad nutū.dicit hic zenze.qꝫ cōmittere est ppie ad tps ecclesiā gubernādā cōmittere de sta.mo. cū ad monasteriū.§.tales.de quo h in gl.in vbo committere. ¶ No.nō alterāduz statum ecclesie. ¶ † No.qꝫ ptās loco
3 alterius subrogata regulat̄ fm̄ nāz eius cuius in loco subrogatur.de quo in glo. ¶ Not.de iure cōi diocesanus supplet negligētiā pferēdi pticularia bn̄ficia ad platos ēt regulares spectātia qꝫ est verū i nō exēptis.In alijs aūt supplet auctoritate apostolica.Ex quo not.qꝫ ibi papa reintegrat ptātē casualē in exēptis nō substituit oīno eādē qualitatē pme plati. sz nouā creat.et sic in exēptis hꝫ auctoritatē delegatā p illud verbū auctoritate nostra.cōcor.de rescrip.cū aliqbus in vj. de hoc in glo.in verbo apostolica.et sic habes qꝫ qn̄qꝫ a iure datur delegata ptās.qꝫ ē qn̄ hoc exprimit expsse vel p aliqua verba hoc importātia.de quo de offi.ordi.irrefragabili.§.ce-
4 terū.adde et de hereti.ad abolendaz. ¶ † Ex versi.eadē not. qꝫ in appellatione ecclesie nō cōprehēdit̄ bn̄ficiū sonans in dignitate nisi aliter exprimeret̄.sed beneficium simplex.facit
5 de preben.c.fi. ¶ † No.hic quattuor phibita monachis seu prelatis regularibus sibi subiectis. Primo ne applicēt bn̄ficia ad mensam propriam. Scd̄o qꝫ pensiones nouas nō im-
6 ponāt.Tertio qꝫ ipositas nō augmētent.Quarto qꝫ nouiter impositas nō exigāt. ¶ † No.qꝫ phibit⁹ nouiter iponē nō vr̄ phibitus antiquas exigere vel augere.qꝫ est notādum p his

a ¶ Not.qꝫ ptās.Adde hn̄ facē text. in.l. gayus. ff. de manu. et in.l. q.xl. §. nā si hr̄s. ff. ad treb.l. si cū.§.q in-iuriarū.ff. si quis cau.§. fuerat insti. de acti. bo. text.in.c.fin. xciij.di.facit l.si ita lega-tus.§.fi.ff.ī le.ij.text.i.c. a dilecto iūcta gl.i v.subrogātes. extra de preben.

b ¶ Quid cōprehēdat̄ appellatiōe beneficiorū. Adde fely. in.c.ad audiētiā. el 'bo in pn̄.de rescri. fely. in c.postulasti. in.x.col.et fely.in.c.i nostra.i.xx.col. in princi. de rescrip.

quibus sunt concessa priuilegia imponēdi pedagia vel collectas.an si postea phibeant̄ nouiter iponere possint antiquas
7 augere. ¶ † No.argumētuz qꝫ platus exempt⁹ ad mēsaz ppriam non vr̄ subijci iurisditioni ordinarij.lz delinquat in rē non exemptā vt vr̄ hic pbare tex.cuz auctoritate dlegata hic puniat eps sed potest restringi.qr tūc auctoritate delegata faciat quādo applicat loca exēpta et eodez modo colligi qꝫ exēptus negligens circa beneficia non exempta non possit iudicari p ordinariū ex vi potestatis ordinarie nisi eodem modo
8 restringas et c. ¶ † Ex v.pmissa no.bonū tex.ad cognoscēdū qn̄ beneficia sunt de mensa.s.quādo non hn̄t spālem administratorē aliuz a supiore plato.psumitur enim qꝫ sunt de mensa.dicit tn̄ hic zenze.qꝫ in his q̄ sunt de mensa ponunt̄ simplices ministri vel collectores.ar.s.e.sicut.et no. Inn.ī sta.mo.
9 c.j.et ij. ¶ † Nota q comphendunt̄ appellatione rectoris ecclesiaꝝ.qr comphendit̄ ēt psidente dignitati vel alteri ecclesie.quod no.pter mandata que qn̄qꝫ fiunt rectorib⁹ ecclesiarū. credo hoc verū salua consuetudine.ar.no.in.c.j. de cō-
10 sue.in.vj. ¶ † No.arg.qꝫ manuales priores nō possunt reuocari nisi ex cā cuz hic dicat eos reuocādos demū cū oportue-
11 rit.ī quo infra. ¶ † Nota nō eē licitū plato regulari occupare bona vacātia pticularis bn̄ficij sibi subditi. Ex quo no. ex
12 tēsionē decre.qr sepe.de ele.in.vj. ¶ † No.qꝫ pluralitas i prioratibus regularibus et curatis est phibita religiosis a ꝯrio. qr in nō curatis vel in nō regularibus prioratib⁹ vr̄ pmissa.
13 de quo de rescri.cle.gr̄e. ¶ † No.in phibēda pluralitate nō est vis an per se an per aliū qs se habeat exercere in bn̄ficijs. ¶ Oppo.ad primā ptem et vr̄ qꝫ ad capitulū deuoluatur potestas nō ad diocesanū.de cōces.pbē.c.j. So.hoc fallit regularibus in quibus pter negligentiā plati nō deuoluit̄ potestas ad capitulū nec ecōuerso.ar.de statu regu.c. ea q̄ Guil. dicit hoc falsum. vnde dicit qꝫ nec in isto nec in alio casu fiat deuolutio de plato in cōuentū vel eꝯ in inferiorib⁹ capitulis a capitulo ecclesie cathedralis.nam.c.cuz in cūctis. de ele.ad fi.de conces.pben.c.ij.solum loquūtur in.c.et plato cathedralis ecclesie.vnde secus in alijs assignat cāz inter platos et illa collegia.et inter platos et ecclesiā cathedralem qr est spōsus. de test.requisisti.Itē in multis differūt cathedrales ecclesie ab inferioribus.de elec.q̄ꝫ.in.vj. Item qr eps hꝫ matrimoniū spūale cum ecclesia sua et indissolubile citra auctoritatez pape.sec⁹ in alijs inferiorib⁹ de trāsla.pla.c.ij.et no.de post. pla.c.ij.et dicit Ber.hic qꝫ hoc tenet curia vz qꝫ pter negligentiā plati inferioris epo nō deuoluatur potestas ad capitulū vel cōuentū nec eꝯ.glo.tamen hic dicit deuolui de capitulo ad platum.et vr̄ vera.qr nō est absonuz supiorem supplere negligentiā inferioris.sed eꝯ sic nec credo illam esse alibi. hec tamē vera saluo stilo curie qui ius facit.ī cri.falsi q̄ꝫ graui.tamen caueat qr nō repetitur bene cautū expsse qꝫ pxim⁹ supior alius ab epo suppleat negligentiaz in conferendo.iō
14 cogita. ¶ † Querit hic Guil.qd cōphēdat̄ appellatiōe administratiōis.dicit qꝫ ppositura cameraria in quibuscūqꝫ rebus vel iurib⁹ redditibus habeātur que ēt dicunt̄ pcuratores.j.q.iij.saluator. Sed nūquid tales habent curā. dic qꝫ licet alias curaz nō habeant tn̄ si ex officio suspendūt clericos cum delinqūt quo ad hoc dicuntur hr̄e curā. de ma. et obe. delicta.In ꝯriuz tamē facit.qr si aliqua spālitas in his beneficijs aderat quādo ipsis religiosis ꝯferūtur reseruant̄ epis no.Inno.de priui.pastoralis.de excep.cum venerabilis.i fi. Guil.hoc disputatiōi relinquit.Jo.de lig.dicit qꝫ habēt curam fori cōtētiosi non penitentialis.ar.no.de elec.dudum.ij. dum tn̄ sine ecclesiastica.per ver.alia et qr pmisi de ecclesiasti-
b cis ᵇ † Quid comphēdat̄ appellatiōe bn̄ficioꝝ.dicit Guil.
15 qꝫ omnia quecūqꝫ sint illa et hoc pter vbū generale quevis et pter specificatiōez.que pcessit de pcura.qui ad agendū in.vj.imo dixit do.Fran.qꝫ si sumit̄ alijs verbis generalib⁹ vbū bn̄ficia includeret pmissa.qr idefinita et c.pro zenze.alle. glo.j.de pbē.cle.j.in vbo queuis.facit glo.s.de rescri.i.cle.
16 auditor. ¶ † No.ex h dcō duas limitatiōes ad.c.fi.de pbē. qr appellatiōe bn̄ficij comphendit̄ simplex.veꝝ est nisi specificatio pcedēs seu spērū enumeratio aliud iducat vel vboꝝ generalitas ex qua appet qꝫ de opposita mente aliud iducat̄ dicit tn̄ Guil.qꝫ vbi precessit specieꝝ enumeratio gen⁹ intelligitur ī partibus expssis et eiusdē generis et gradus ad hoc

xcv.distin.

17 xcv. di. illud ad hoc cle. nõ põt de pcuratoribus. ¶ † Quero qualis erit hec ptãs super exemptis. zẽze. dicit q ordinaria. qz datur a iure. igitur rc. iuxta no. ff. de iur. om. iu. l. r qz. Itez qz nõ perit morte pape sicut delegata in auc. vt nulli iudi. §. r hoc vero no. de offi. dele. qñ idẽ Mathe. Pau. tz contra dicens q est delegata pro quo ibi. auctoritate nostra rc. r dicit cum delegatũ a iure ideo non expirat morte pape. de quo in 18 simili de offi. ordi. irrefragabili.[a] ¶ † No. bene qñ in aliqua dispõne apponit verbũ auctoritate nostra. qz videbit delegatus et si per viã legis talis ptãs concedat. vide qd dixi de rescrip. in cle. r si pncipalis. r qd no. de hereti. ad abolẽdã in fi. 19 ¶ † Quinto quero qñ dicat ecclesia cõsueta regi p clericos seculares. dic q qñ per. xl. annos r vltra sic est recta de pbẽ. cũ de beneficio in. vj. qñuis ẽm alios in cõsuetudine que nõ est ẽius sufficiat. x. anni. vt no. xij. dist. cõsuetudo r de cõsue. c. fi. per Cõpost. r eo. tit. c. fi. in. vj. idẽ Mathe. dicit de intellectu. c. cũ de beneficio. vt dixi in. d. c. fi. qz ibi iõ pp dubium an pscriptio sit cõtra pmeuũ statum ecclesie. r cõsequẽter ẽ ius 20 ar. c. cũ dilectus de cõsue. ¶ † Sexto quero an dignitas vel beneficia pticularia pñt cõferri extra cõuentuz religiosis vel al's. dicit Guil. q nõ arg. huius cle. vbi pz q Abba. non põt dare prioratũ monacho alterius monasterij nisi canonice eẽt trãslatus ad suũ monasteriũ. idẽ Ste. vbi nõ pñt monasterio idonei monachi reperiri. qz tũc poterit auctoritate diocesani alteri cõferri de pbẽ. graue. dũm non sit alterius religionis vel habitus r hoc ne diuvacent bñficia. ¶ No. hoc dictũ. qz extendit cle. j. ẽ. ti. ij. que loquit in pncipalibus platuris ad p 21 ticularia beneficia. ¶ † Septimo quero cũ tps incipiat currere a tpe scientie epi qñ dicet eps scire. dicit Guil. q psumitur scire citius. vel tardius put magis vel minus vacatio est publica. ar. j. de cõcess. pbẽ. cle. j. nisi aliter pbaret sibi notuz esse. ẽ. ti. ij. cãm ante fi. facit qd no de rescript. cũ cõtingat. de cle. excõ. illud adde. r de conces. preben. ex parte astenẽ. vbi 22 per Jo. an. in simili. ¶ † No. bene hoc dictũ an eps psumat siue vacationẽ beneficiorũ sue diocesis. r sic qñ negligens dicetur in puidẽdo. ¶ Vltimo inducit Lapus istum tex. per Hosti. de quo vidistis in cle. j. ẽ. ti. ij. in glos. pe. dic vt ibi rc. 23 ¶ † In ver. eandẽ oppo. de no. per Inno. de sta. mo. c. ij. vbi no. q Abb. bona mẽse monasterij sui põt diuidere r dare monachis suis pensionẽ. sed dic q ad tps põt vt ibi nõ ppetuo vt hic.[b] qz vnire r diuidere spectat ad solos epos. vt de ex 24 cessi. pla. sicut. r cle. j. §. ad hec de sta. mo. ¶ † Quero quare nõ põt Abb. pticularia bñficia. applicare mẽse sue. dic q hoc eẽt vnire q est tñ eporuz. vt. d. c. sicut r qz talia sunt in antiq statu seruãda de priuil. pastoralis. cũ ibi no. ẽm Guil. posset ex cã de cõsensu ordinarij applicare. vt in. c. vacãte de pbẽ. r d. c. sicut ẽm zenze. rc. ¶ Circa scdam ptẽ huius versi. pen 25 siones. † quero qd est pẽsio. dic q est certa portio ex mẽsa vl beneficio ex cã ad tps nõ ppetuo separata r pẽdet a pprietate beneficij a quo subtrahit sicut vsufructus a pprietate. de pi 26 gno. c. fi. xvj. q. j. possessiões. xij. q. ij. qcũqz bz guil. ¶ † Quero quot sint spẽs pensionũ. dic quedã licite vt dictis iurib[9]. quedã illicite vt hic. Quid si pẽsionarius vxoret vel fiet miles an vacet pẽsio. dic q nõ vbi nõ est assignata in bñficiũ ecclesiasticũ. sz p officio vel seruitio tpali vt pro pulsando campanas r similibus. de iureiur. breui. vide de rescri. postulasti. xvj. q. j. possessiões rc. An pẽsio posset cũ bñficio ecclesiastico pmutari. dic q nõ qz est titulus ecclesiasticus cũ sepe pro officio tpali det. vbi dictis iuribus ergo rc. de symo. cũ eẽt. r 27 de pac. cũ pridez. † Quid si pẽsio data eẽt p tit. ad ordines secz sup patrimonio vel mẽsa plati an pmutari possit cũ bñficio. Rñdet q nõ de istis pẽsionibus. no. de cẽsi. phibem[9]. r de pbẽ. nisi ẽm Guil. Circa tertiũ ẽ. s. an veteres opp. de no. p Inn. de pbẽ. de monachis. r de cẽsi. phibemus. dicit paul. augmẽtare nõ põt sine cã cum cã sit de auctoritate diocesani. alle. no. per Hosti. de censi. significauit. ¶ Quero de intellectu lre huius ver. inẽtũ phibet pẽsiones augeri. dicit Guil. q littera vult q et si p. xl. annis sunt imposite nõ tñ proderit hec possessio immo cogeť p diocesanuz cessare. cã tñ cognita r iuris ordine seruato. de cã pos. c. fi. r de elec. querelam. al's esset spoliare r posset restitui vt ibi cum possessor sit in sua possessione tuẽdus. vt lite pen. c. j. nisi possessio esset vsurpata q talis posset abbolari r spoliari p ordiariũ r nõ restitueret

qz ordiarius offiñ suũ exequit r nõ spoliat. de pac. accepim[9] ad hoc. de resti. spo. accepta. r. c. cõquerẽte. r. C. de vsufruc. l. vsus. ẽm zenze. Ex hoc apparet q sola pscriptio. xl. an. non dat titulũ. facit de censi. puenit. An aũt sufficeret bonafides per. xl. an. absqz titulo. dic q forte nõ ctra epm qui bz ius cõe pro se. xvj. q. vij. oẽs. r de exces. pla. sicut. sz in cõsuetudine vt hic apparet nõ requirit titulus sed sufficit cã rõnalis cũ debito tpe. de conse. c. fi. ẽm Guil. dic vt ibi an si augeať pensio sola ps aucta sepabit. dic q sic. ar. re. vtile in. vj. qz in separa 28 bilibus vtile rc. vt ibi. † Que dicunť noue pensiões. dic ille q nõ fuerunt imposite tpe fundatiõis. nõ q sunt pstite spacio x. annoz nec que sunt iposite post decre. phibemus de cen. de quo dic vt eo. ti. significauit ẽm Lau. an cle. locũ hẽat in exẽptis et pape imediate non subiectis vr q sic. qz gnãliter loquitur in ẽriuz q nõ solũ in exẽptis imediate subiectis. vt in cle. si de bñficio. de prebẽ. de sta. mo. attendẽtes. j. rñ. r hoc tucius ẽm Lau. facit de offi. dega. sup eo. In ver. pmissa dicit hic Guil. q iste tex. facit in argumẽtũ q in separatiõe seu distinctiõe bonoz vel ministroz attẽdi dz ẽsuetudo. r sic est argumẽtũ q nõ opz vnũ bñficiatũ pbari si semel p. xl. an. ecclesie sint solite p vnũ regi. facit. xj. di. ecclia'z. Nec ob. q sine canonica institutiõe nõ possideanť r per ẽñs nõ pscribuntur vt in re. prima. in. vj. sic vr q in distinctione. arg. de resti. spo. ex transmissa qz in cõpassibilibus r cõnexis cõsuetudo sufficit sicut in depẽdentibus de cõsue. cũ dilectus. de ver. signi. abbate. de eta. r quali. eam te. de cõsti. trãslato. ẽm Guil. In ẽ. in qbus an pluralitas administrationũ sit inhibita. Guil. q nõ q pz. qz. ẽ. de illis locutus est r hic eas in fi. nõ phibz sed tacet. vt detur intelligi q nõ eis inhibita sit de prebẽ. cuz singula in. vj. per qd dr saluari posse opi. Hosti. de pben. de multa. vt plures administratiões possunt vni ẽmitti. r sic adhuc seruat cõsuetudo i hospitalarijs ẽm Guil. dicit Pau. q quicquid notent aliqui de pbẽ. cũ singula in. vj. q plures platuras regulares nõ possit quis retinere et si sint prioratus 29 simplices sine cura † vel sint obediẽtie[c] manuales. qcqd no. Hostien. in. c. de multa. r Archi. de offi. or. psenti. xvj. q. vij. si quis. qz corrigunť. Et sic Pau. damnat opi. Guili. ẽ. proxime positã. voluit et dicere Archi. in. d. c. psenti q tales prioratus simplices r obedientiarij nõ vacẽt q in eis non bz locum. c. psenti. q corrigitur hic ẽm Paul. Inducit vltimo Guil. hũc textũ q[d] prioratus sit dignitas siue sit collegiat[9] vel nõ. curatus vel non r qñuis sit mutabilis de preben. nisi §. fi. r de rescrip. cle. ij. r ex hoc sequitur q lz cũ alio bñficio cõpassibilis ex pte cure vel collegij que sibi non iminẽt tñ nõ est sibi cõpassibilis in eo q est dignitas. sicut nec alie dignitates de preben. de multa ẽm Guil. rc. ¶ Gl. ij. querit an in secularib[9] platis locũ habeat cle. Rñdet q nõ inquãtũ bz ius nouũ vel piudicat priuilegio exẽptoruz. mouet p litterã a ẽ 30 rio dũ dicit de reglarib[9]. facit ẽ psump. nõne. ¶ † Gl. plati querit quid si non spectaret collatio vel puisio ad platos sz ad caplm tñ q esse põt de regularibus. c. fina. in. vj. an statim capitulo negligente eps potest supplere negligentiaz ex iure deuoluto. Et rñdet q nõ imo dicit q pus deuoluetur ptãs ad platum r demũ illo negligente ad epm alle. cle. si de beneficio. j. de pben. Guili. tz ẽrium. s. q et tunc statim deuoluet 31 potestas ad epm. † vñ dicit q appellatiõe plati hic ctinẽtur qui in cferendo seu dispõnẽdo primi sunt siue sit vt collegiũ siue vt singuli. alle. de symo. ex insinuatione tene gl. quã tenet et Pau.[e] qui dicit q appellatione plati cõprehendunť q habent ppetuam dignitatẽ. de preben. de multa. cũ ibi no. saluo qd habetur de cõsue. c. ij. in. vj. r ibi essent capitula ecclesiarũ cathedralium nõ est dubiũ q glo. pcedit. sed in nõ cathedralibus est magnuz dubium qz nõ inuenit q fiat deuolutio de 32 vno ad aliũ rc. ¶ † Glo. dispõnẽ. querit quid si cõprehẽdatur hic appellatiõe dispõnis dicit collusio vel puisio per qd dicit q secus esset si ad electionẽ vel puisionẽ regulariũ spectaret beneficiũ. qz tunc nõ deuolueretur ptãs ad epz semp sed ad instituentẽ vel cõfirmatẽ siue ille eẽt diocesanus siue alius. facit de offi. dele. super eo. lz glos. non alle. idẽ tz zẽze. dicens q tũc seruanť iura antiqua. ẽ. e. sicut. r de iure pa. qm r. c. cum pter. Pro hoc qz ẽm eũ pñtator nõ pprie disponit. sed viam parat vñ psentatus non bz ius in bñficio donec sit admissus lz hẽat ius petendi se admitti. de re iudi. cũ ber

a ¶ No. bñ Adde ias. i l. ius aũt ciuile in. ij. co. ff. de iu. r iu. r in. l. j. §. r post opis in ij. colũ. ff. de oper. no. nũ.

b ¶ Ex vnire. En autez eps possit vnire bñficiũ sine consensu pconi ponit. o. ab. in. c. q in ecclesiaruz de cõsti. r ibi et ponit an legatis delatẽ possit vnire.

c ¶ Manuales. q dicanť obediẽtie manuales. adõ inn. in. c. cũ dilecta. r i. c. edoceri. ẽ rescri.

d ¶ Prioratus sit dignitas. Ad de sed. ẽ se. consil. xxv. r cõsil. xxiiij.

e ¶ Qui dicit. Prelatorum appellatiõe quoniã comprehendantur habetur per. d. Abb. r doc. maxime fely. in. c. ij. in glos. fi. extra de iudi.

toldus. Guil. tz cōtra. dicens ꝙ verbū dispónē cōprehendit pñtationē. de pbē. lz in. vj. maxime vbi pcedit vbum generale ꝛ verbuz plenariā vel quecūqꝫ vel queuis de ma. ꝛ obc. so lite. sed hic pcedit verbū queuis alia igit ꝛc. vñ dicit exponi debere dispositionē. i. ordinationez ſm Guil. sed certe vbuz q̄uis alia nō referť ad vbū dispónem. sed ad vbū beneficia.

33 ¶ † Glo. cōmittere. querit quare vtať hoc verbo cōmittere. ꝛ ſi verbo cōferre. Rñdet ad tollēdā fraudē quā faciebāt p̄lati qui dicebāt se nō cōferre. sz cōmittere vel castaldis ꝛ pedagogis. ꝛ sic nō hre locū cōciliuz lateraneñ. ꝙ loquebať in hñte ptātē cōferendi. certe in effectu est cōferre vel puidere. ideo pinde esset ac si dixisset se cōferre. ꝛ not. de hoc verbo cōmittere. vt dixi super litterā ꝛc. ¶ Glo. lateraneñ. alle. vbi est hoc cōciliū. s. in. c. ij. de cōces. pben. deinde oppo. de no. p Inn. ꝛ cōpo. de elec. ne pro defectu. vbi dicūt in prioratibus conuentualibus seruanda tpa decre. ne pro defectu siue pui deatur per viā electionis siue puisionis. ꝙ Cōpo. ibi fatebatur in ppetuis nō in tpalibus. hic vero vř qḋ vbi puideť per viā puisionis sunt seruanda tpa cōcilij lateraneñ. s. c. ij. de cōces. pbē. So. ꝙ olim de hoc erant opi. vt pz ex ibi not. hodie per cle. istā clarū est ꝙ si prioratus est principalis in ecclesia regulari collegiata ꝛ ei puideť p viaz electiōis locū hz indistincte. c. ne pro defectu. secus si per viā puisiōis. qꝛ tūc seruāda sunt tpa decre. ij. de cōces. pbē. vñ in hoc corrigiť opi. Inn. ꝛ Cōpo. intelligēdo ꝙ loquať de prioratu et cōuētuali

34 prout loqui vř cū indistincte loquatur. ¶ † Glos. locorum. querit quid si prelatus alterius diocesis hz prioratū in diocesi. bonoñ. quē negligit cōferre quis supplebit negligentiā an eps bonoñ. an eps diocesanus psone religiose. dicit p litterā istā que dicit diocesanis locoꝝ ꝛc. ꝙ eps bonoñ. ad idē s. eo. tit. c. ij. ibi in suo epatu ꝛc. facit qḋ videbiť. j. in pri. glo.

35 ¶ Glo. sua auctoritate. † querit an in prioratibus ꝛ nō exemptis ecclesijs si plati sint exēpti que hñt ꝯferre diocesani suo iure suppleāt negligētiā. Rñdet ꝙ sic. vñ solū i ecclesijs exēptis ꝛ platoꝝ exēptoꝝ intēdit hic papa cōcedere ꝙ auctoritate apostolica diocesani suppleāt. alle. de puile. cū capella. ꝛ

36 c. ex ore. † Scḋo querit an post deuolutā ptātē ad epm si ipe eps negligat. j. sex menses cōferre possit cōferre supplendo suā negligentiā. Rñde ꝙ nō. qꝛ hic pmittiť supplere negligētiā inferiorū platoꝝ: sz nō suā ppriā. vñ tūc deuolueť ptās ad metropolitanū si sit pximus supior vel papaz si eps sit ei immediate subiectus. hoc clarū in beneficijs nō exemptis. sz dubiuz est an in beneficijs exemptis platorum exemptorum deuoluta ptāte ad epz ex negligentia platoꝝ currat tps semestre epo. Scḋo si currat. an elapso semestri deuoluať ptās ad metropolitanū an ad papā. Ad primū vř dicēdum ꝙ nō. j. de prebē. si de beneficio cū ibi no. in glo. sed nunqḋ p hoc relinquiť supflua qḋ. scḋa tñ ad illā rñdet nihilominus gl. ꝙ dato ꝙ curreret qḋ vř ꝙ ad papā nō ad archiepm deuoluať. alle. de cle. egro. c. vno. in. vj. remittēs ad no. de here. ad abolēdā super glo. fi. Pau. hic cōcor. cū gl. in scḋo. qꝛ hec ptās nō est ordinaria sed delegata. iō in ea nō succedit archieps ad hoc qḋ no. de fo. cōpe. verū in primo tz ꝯ glos. qꝛ hic equiparanť beneficia exempta ꝛ nō exēpta sz in nō exemptis currit. ergo in exemptis pro quo facit. qꝛ vitanda est longa vacatio quā abhorrent iura que alias surgere possent. ꝛ sic residet. Pa. lz dicat ꝙ alij contra. tutius vř sequi glo. qꝛ hec cōclusio sequtur necessario. Nunqḋ autē eps beneficia vacantia in curia posset cōferre. dic ꝙ nō nisi post mensem de prebē. lz in. vj. ꝛ idez in deuolutis ad papā ſm Guil. ꝛ Pau. ¶ Glo. in exēptis oppo. s. eo. sicut soluit illud ius vetus ꝙ hic corrigitur.

37 ¶ † Glo. negligentiaz [a] querit qḋ si platus sit priuatꝰ rōne delicti nō pp negligētiā an poterit eps supplere. dic ꝙ non si platus est exēptus ꝛ bñficiū est exēptū. qꝛ hic nō exprimitur de delicto. sz de negligētia in nō exēptis dicit ꝙ sic. alle. not.

38 de elec. q̄. ꝑꝑ. in. vj. ¶ † Gl. secularibus. querit an si ecclesia cōsueuit regi p seculares clericos monachi pñt pñtare regularē. Rñdet ꝙ nō. ꝛ ita tenebat Abb. ꝛ Pe. in decre. s. e. p qbus facit hic tex. ꝙ tñ gl. tēperat pcedere si bñficiū sit non curatū vel volūt pñtare vt claustralē quasi secus si beneficiū sit curatū ꝯñteť nō vt claustralis. de hoc p Host. de re. ecc. nō alie. possessiōes. guil. dicit ꝙ pōt dici ꝯ. qꝛ facilius est trāsire de secularibus ad regulares. de dona. apostolice. xij. q.

a ¶ Querit quid si. An aūt eps possit supplere negligentiā platoꝝ statuendo eis certū terminuz ēt si expresse collatio ad eū nō sit deuoluta pōit. d. abb. i. c. cū eccl'ia in. iij. col. de electio.

b ¶ Et qa res ꝯ facili. Adde plura pulchra ꝛ elegātia pfe ly. in. c. cum oēs i. iij. col. ꝛ in. c. cū ac cessissent. in iij. col. ꝛ i. c. cām que. in ix. col. circa fi. extra ꝯ cōsti.

c ¶ Que sť ꝯ mēsa que aūt dicanť ꝯ mēsa declarat gl. in cle. j. §. quidaz. in vř. ad mēsam ꝯ exces. pla. ꝛ. d. ab. in. c. vt sup i ij. col. de re. eccl. nō alie. ꝛ illā glo. in d. cle. j. ad h rep. sin. alex. in ꝯsi. lxxix. in. iij. col. in ꝑn. in. j. vol. ꝛ ale. in ꝯsi. ix. in. iij. col. in pn. in. iij. volumi.

ij. bone rei. secus eꝫ de reb. ecc. non alie. possessiones. de sta.

b mona. ea que. §. j. Itē pp reliquias primi status: [b] qꝛ res de facili reuertiť ad naturā suā. xxxv. dis. ab exordio. Nec in tali casu ſm eū pcedit. c. de bñficio. de pbē. i. vj. lz alij teneāt ꝯrium ſm Paul. Nec obst. ꝙ si vř h deuoluta ptāte ad epm nō posse in regularibus puidere qꝛ nō est tū libera ptās cōferendi in iure deuoluto sicut in iure pprio ordinarij. qꝛ cōferens ex ptāte deuoluta cōferre pōt cū consil. aliorū alś nō de cōces. pbē. c. ij. ꝛ de elec. ne pro defectu. facit. s. ti. ij. c. j. hz Guil. do. Ant. dicit ꝙ qḋ stat in hoc an canōici impsso statu in bñficijs ex cōsuetudine habeāt ptātē mutādi statū eccl'ie. ꝛ satis putat ꝙ non. qꝛ hoc residet in ptāte epi ex quo iaz est impressus. iō collatio aliter fcā vel alio nō dato pp qḋ putat cle. locū hre sic gl. pcedere ꝛc. ¶ Glos. monasteriorū qꝛ alia

39 est litteralis. † querit qḋ si nō reperiť aliqs idoneus in monasterio q possit pfici illi bñficio quid fiet. remittit ad not. de pben. cū singula. in. vj. qꝛ ex cā alius poterit pfici in subsidiuz ne bñficiū vacet cū necessitas legē nō habeat. de ꝯsue. quāto

40 cum si. Scḋo glo. in ver. ꝛ optime inducit istū tex. † ad qōnē quā olim disputauit. vz an ille quē deuoluiť ptās eligēdi teneatur eligere de illo collegio de quo tenebať eligere q neglexit. qꝛ fa. iste tex. ꝙ sic qꝛ potestas surrogata vř surrogari cū eadē qualitate ꝛ natura que aderat in ptāte principali. de qua qōne gl. remittit ad mercuriales sub hoc tit. qꝛ olim mercuriales locauerūt sub titulis cōgruis ꝛ melius stetissent. tñ postea pro cōplemēto nouelle sexti imposuit sub tit. de re. iu.

41 ꝛ ponit qōnez pdictā in regulā ꝯ eū. † Itē inducit gl. tex. ad no. de elec. publicata in vlti. q. vz ꝙ si electores ēt compulsi nolint eligere noīatum in scrutinioꝫ ꝙ supior ad quez deuoluiť ptās teneť de illo puidere cuz sit iā ptās limitata. ar. l. nō intelligiť. §. fi. ff. de iure fisci. ꝛ qꝛ res transit cū onere suo. de pigno. ex litteris. ꝛ hoc tz Paul. Idē zēze. qꝛ plus nō deuoluitur ad superiorē quā eēt penes neglegētē. per pdicta dicit ꝙ si superior ex iure deuoluto cōfert alicui monacho alteriꝰ monasterij ꝙ nō tz collatio. alle. de cōsue. cū dilectus. ꝛ de v. sig. abbate. ꝛ qꝛ nō oz illudi huic cle. ar. s. ti. j. cle. j. ad h no. p Hosti. s. eo. c. ne p defectu. lz no. ibi per Inn. ꝛ Ber. aliqualiter possent induci in ꝯriū. sz nō obstāt. qꝛ ibi poterat capituluz. vnūqꝫ eligere. sic ēt ptāte supior. hic secus. qꝛ a princi. solū erat prouidēdū de monachis illius monasterij ꝛ non de

42 alijs. ¶ † Gl. imponat. Oppo. de no. ꝛ cen. significauit. ꝛ c. prohibemus dicit ꝙ platus auctoritate ppria nō pōt augere vř de nouo imponere maxime sine cā sz cū cā auctoritate epi sic. de quo dicendū vt in dictis iuribus. Idem zenze. alle. de preben. vacan. de exces. prela. sicut. de eta. ꝛ qualita. eaz te. de sta. mo. cle. j. §. ad hoc. Idem Mat. alle. de censi. significauit. xviij. q. ij. seruitiuz. ꝙ intellige ſm Math. qꝛ lz augeanť redditus nō oz augeri cēsus. fuit enim casus dubius. C. de vsu. l. si ea. l. qñ augenť pdia nō pōt augeri census. ꝛ. ff. de vsufr. l. si fundū. ꝛ. l. sz si insule. de cēsi. quāto. ꝛ qḋ ibi no. ꝛ in cle. j. ꝯ

43 cēsi. in. §. pmissa. ꝛc. ¶ † Gl. de mēsa. No. ex lřa ꝙ bñficia [c]

c que sunt de mēsa nō dicunť vacare iō in eis nō hz locum ꝙ hic dicitur de negligentia supplenda. Item nec qḋ dicit de pensione augenda. qꝛ totum est abbatis. vñ dicebat Pau. ꝙ poterat abbas ponere monachum de mensa qui soluat certū quid de bonis ipsius prioratus non aliunde. vt not. Inno. de sta. mo. c. ij. ver. prioratus. non tamen posset antiquuz statutum ecclesie mutare ſm Guil. alle. gl. no. per Inn. de pui. pasto. vbi de ptāte platorum in bonis locorū subiectoruz ꝛc. ¶ Glos. cum oportuit. pro intellectu illius versi. remittit ad no. in decre. cum ad monasterium. de sta. re. ꝛ qui cle. vel vo. insinuante. statiz videbitis cū glo. seq. quid voluerit per hāc

44 remissionē. ¶ † Glo. reuocari in prin. sui querit an hi claustrales pñt stare soli. dicit ꝙ non. vnde dicit ꝙ secus in alijs qui preponuntur regimini ecclesie secularis curate. de quo j. de sta. re. ne in agro. §. ad hoc. ꝛ ibi de hoc dicetur. Deinde in ver. sed aduerte ob. ꝛ vř ꝙ in talibus prioratibus obediētiarijs non habeat locū decre. concilij lateranen. s. c. ij. de cōces. prebē. cuius ꝯrium hic dř qḋ sic ostenditur qꝛ derisio ad hoc sequeretur. nam non habebit nisi Abb. cuius negligentiaz suppleuerit eps positum ab epo statim reuocare ꝛ si hodie conferret vni eps abbas cras reuocabit ꝙ est derisoriuz. quia sic verbis ꝛ non rebus lex esset imposita contra decre.

commissa

cõmissa.§.porro de elec.in.vj. Nec potestis dicere ꝙ talẽ sic ab epo institutũ abbas reuocare nõ possit.q2 nõ põt plus vel aliter cõferre supplens ꝛ ꝯferens ex ptãte deuoluta ꝙ̄ pnci, palis negligens possit ex iure pprio.vt.s̃.§.pxi. Jtẽ q2 alias apta esset via ad faciendũ ppetuũ claustralẽ ꝙ nõ est de men te huius decre.q2 nec papa hoc vult facere nec cõcedere.de confir.vti.vel inuti.ad nr̃am.ꝛ.c.porrectã.ꝙ aũt aperta eẽt di cta via p3.q2 non h̃ret dictus Abbas volens preficere nepo tem suũ vel sibi earũ seu amicũ nisi pmittere labi tẽpus vt sic postea ille institueref per epm̃ ꝛ esset ppetuus talib⁹ aũt frau dibus obuiandũ est de diuor.quãto ad fi.glo. rñdet ꝙ h̃ erat qd̃ faciebat dubiũ ꝛ pp p̃dicta olim nõ fiebant hmõi supple, tiones ne v3 abbas cras reuocaret illũ cui eps hodie cõfer, ret.tñ hodie standũ est decisioni huius decre. Nec ob. ꝯtra. q2 imo non erit derisoriũ si satisfit iuri in supplendo negligẽ, tiam abbatis. Nã non põt negari qn aliquo saltem respectu hoc sit vtile.abbates eni erubescent saltẽ notari de negligen tia.ꝛ ideo magis erunt attẽti circa ꝓuisionẽ faciendam.fa.de accu.q̃l̃r.i. Jtẽ ẽm zenze.nõ erit alio respectu elusoria h̃ ꝓui, sio seu epi suppletio.q2 si abbas postea reuocet institutum ab epo ipse institutus ꝯ̃ illud poterit iplorare officiũ iudicis seu supioris ne sola volũtate absq3 casu reuocef.vt not. Jnno.q cle.vel vo.insinuante.vbi glo.p̃cedens remisit.vt no.de offic. 45 ordi.pñti.in.vj.per archi. ¶ † No.glo.ꝛ dictũ zenze.ex q, bus habes prio ꝙ si manualis a papa ꝯfirmef põt destitui.ꝛ ad claustrũ pro libito reuocari.hoc est verũ si in forma cõi fa, cta sit ꝯfirmatio vel cõstet de veritate litteraru3 que in dubio presumunf false.vt.d.c.porrecta.sed si ex certa scia esset fcã nõ põt destituere sine noua cã.sic itellige no.per Jnno.de re iudi.decetero.ꝛ de offi.deleg.sup eo. vbi ponif veritas. ꝛ de 46 confir.vti.vel inuti.bone. † Scd̃o no.ex dicto zenze.ꝙ obe, dientiarij ꝛ manuales nõ pñt absq3 cã reuocari qn saltẽ ha, beant ptãtẽ iplorandi officiũ iudicis.pro hoc faciũt iura que dicũt cũ oportuerit reuocef.vt dicit hic lr̃a.ꝛ.s̃.de sta.mo. cũ ad monasteriũ.cum si.que notãt cãm debere subesse. Posset a tñ huic rñdere.q2 vt dicit Guil.ᵃ verbũ oportuit.qñq3 sonat inhonestũ.xxv.q.j.c.j.l3 qñq3 cõtra in necessitatẽ vt ibi no. de libel.obla.c.j. Sed ꝯ̃ predicta facit.q2 sola volũtate pñt reuo cari ꝛ amoueri.c.ij.añ fi.de sta.mo. Jtẽ q2 isti dicunf obedien tiarij ꝛ sic ad libitũ reuocari posse debẽt ne reuocef obedien tia Guil.cõcludit in materia manuali qui nõ est ꝯfirmat⁹ a pa pa nec per viã electionis ꝓuisus nec ꝓmotus ad ecclesiã cu ratam ꝙ mala volũtate remoueri nõ põt si de illa cõstat. imo tũc poterit supplicare supiori ne remoueaf sicut ꝛ hu⁹ sup, plicare põt.l.j.C.de pci.impera.offe.insti.de his qui sunt sui iuris.circa mediũ.ꝛ no. Jnno.in.d.c.insinuãte.qd̃ ponit Jo. an.in.d.c.cũ singula.de prebẽ.in.vj.ꝛ de offi.ordi. p̃senti. eo. lib.per archi. Si võ non ꝯstat de mala volũtate.q2 reuocans alle.cãm rõnabilẽ tunc subditus eã negans nõ o3 difficultatẽ facere cũ de hoc fiat summaria cognitio seu indagatio.de sta. mo.c.j.§.tales de accu.q̃liter.ij.de symo.per tuas.põt tñ etiã de q̃litate cãe opponere.q2 o3 esse.ꝓbabilis ꝛ equa.de appel. interposita.xj.q.iij.illa. Si aũt de cã probabili ꝯstat ẽt summa rie sine cause cognitione ꝛ absq3 iuris ordie repellef. nẽ ob. pacto de nõ remouẽdo ad vitam.de ꝓule.volẽtes.§.in co.in vj.ꝛ no. Jnno.in.d.c.insinuante.do. Anto. credit ꝙ si appa, ret ꝙ fiat iusta de cã clarum est ꝙ põt.si cõstet ꝙ sine cã clarũ b est ꝙ fieri non o3 ᵇ in dubio si allegat cãm iustam.ꝛ illã dicit verã.tunc dicit ꝙ forte est standũ v̈bo prelati.q2 meli⁹ scit qd expediat monacho.ar.c.ad aures.de tẽp. ordi. põt enim h̃re notã aliquã cãm occultã quã exprimere nõ expedit ꝛ eo ipso ꝙ ꝯ̃dicit esse inobediens vr̃ dum tñ persona supioris sit ho, nesta ꝛ nõ subsit p̃sumptio alicuius odij.ꝛ hoc voluit h̃ paul. qui ẽt dixit ꝙ hoc dĩ velle Jo.an. de capel.mo.j.c.j.in vj.vbi dicit ꝙ tales libere reuocari pñt ne frangaf obediẽtia s3 po, tius seruef.ꝛ hoc placet do. Anto.an aũt morte ꝯ̃dicentis ta les obedientiarij reuocentur.ꝛ vr̃ ꝙ sic.q2 pñt expresse reuo cari vt est dictũ.ergo ꝛ tacite. Pau. l3 contra. sicut in simili. videmus ꝙ legatus potest ad nutũ reuocari ꝛ tñ morte pape non expirat officium eius de offi.leg.c.ij.in.vj.alle. etiam sile de delegato re non integra.ꝛ in precario de offi.deleg. l3.ꝛ de preca.c.fi.alleg.etiam sil'em decre.si delegatus.de offi.deleg. in.vj.l3 secus in casu decre.si gratiose.de rescrip.in.vj.ꝙ̄uis

Vicen.sentit ꝯ̃rium in hoc vltimo de elec.dudũ.ij.ẽm Pau. qui dicit ꝙ l3 isti religiosi obedientiarij possint ad nuiũ reuo cari.tñ secus in bñficijs collatis clericis secularib⁹. q2 illi nõ sunt de claustro.nec ad claustrũ pñt reuocari nec debẽt bene, ficia eis ad ips̃ conferri.vij.q.j.pastoralis.ꝛ forte per papam vt ibi.l3 secus in dignitatibus tpalibus que danf ad ips̃. de iudi.c.fi. Redeo ad glo.in ver.itẽ scias ibi glo̊.inducit istum tex.ad qõnẽ ꝙ si papa cõcedit alicui priuilegiũ recipiẽdi fru ctus beneficioꝝ vacantiũ.q2 illi debeanf fruct⁹ priorat⁹ ma, nualis mortuo ibi presidẽte vel remoto.nã ꝯstat ꝙ talia bñfi, cia manualia que sunt de mẽsa dicunf vacare deficiẽte ibi gu bernatore vt hic determinaf.fatetur tñ ꝙ hic tendit ad noxã. q2 ex hoc seqtur in ꝯ̃nam quasi ppetuatio claustraliũ.q2 abba tes timẽtes fructus non occupari per tales ꝓuilegiatos sepe tollerant illũ quẽ expediret remoueri.ꝛ quẽ alias remouerẽt. ideo dicit ꝙ si assisteret pape declarari vel statui ĩpetraret vt talia ꝓuilegia non extẽderenf precise ad manualia sed solum deberef certa quota de talib⁹ bñficijs.puta.xx. vel sil'is ipsis ꝓuilegiatis durante tpe priuilegij.q2 per hoc stante dicta de, claratione non impediref correctio manualis nec ẽt frustra, rentur penitus ꝓuilegia ꝛ bene dicit ꝛc̃. ¶ Glo.ꝯstitutionẽ3 in pncipio alle.vbi est hec ꝯstitutio.de ide op.de no.in.c.pñti de offi.ordi.in.vj.per Joan.mo. Rñdet ꝙ in casu hic decisio olim erãt opi.inter Archi.ꝛ Jo.mo.ꝛ opi. Jo.mo. hic repro batur inq̃tum dicit priorat⁹ cõmendatitios non vacare si in, tellexit de manualibus. Si võ intellexit de illis de mẽsa po, tuisset ve3 dicere vt hic p3. ¶ Glo. statutũ in pncipio.querit vbi sit hoc statutũ. Rñdeo ꝙ in.c.cũ singula. de prebẽ. in. vj. ¶ Demũ op.de no.in.d.c.cũ singula. Glo.respõdet ꝙ illud de quo erant olim ibi opi.hic deciditur per hunc tex.ꝙ appro bat duas opi. Jo.an.ibi no.quarũ prima erat cõtra Archi.v3 ꝙ decre.illa etia3 locũ habeat ꝛ in prioratibus manualibus. Jtem ꝙ locũ etiam habeat in non curatis ꝛc̃. ¶ Glo.curatã ap.ꝙ ille tex.nobis seruiat de vento.q2 erat olim decisu3 per decre.cũ singula.ꝛ sic frustra fcã est decisio de eo de quo erat casus.q2 vbi casus legis ꝛc.l.ancille.C.d̃ fur. So. glo.ꝙ oli3 c non erat clare decisu3 ideo hic decidif ꝛ ᶜ declaraf. Dubium enim erat olim an verbũ curatis ibi positu3 determinaret ver bu3 prioratibus ibi positũ.an verbum ecclesijs ꝙ ibi ꝓxime precedit.hodie clarũ ꝙ solum referf ad verbũ ecclesijs. q2 in 47 prioratibus et non curatis locũ h3. ¶ † Nota bñ ex ista gl. iuncta decre.ista cũ tex.decre.cu3 singula.in prin.ꝙ qualitas adiuncta ꝛ posita post duo subiecta referf ad ꝓximũ tantũ ᵈ d nec q̃lificat oĩa p̃cedẽtia ẽt ĩ eadẽ oratione posita. imo dispõ verificaf in quolib3 ẽt in primo non qualificato circa hoc v3 an qualitas iure posita in vno casu intelligaf in alio repetita. ꝛ nũquid dcm̃ in vno casu intelligaf in alio repetitum.in vno capi.legis vel statuti.do. An.hic refert v̈ba Bar.in.l.prox.§. est differentia.ff.vi bo.rap. Et q2 hoc esset declarare leges nõ canones.ideo non insisto concludit quo ad casum nostru3 ꝙ vbi plura in eadem orone ꝓferunf ita ꝙ ab eodem verbo re, gũtur dcm̃ in vno intelligatur in alio repetitum.l.j.iũcta.l.ij. §.qd̃ ait.ff.de incen.rui.nau. Fallit si ex repetitione qualitat] cõtingeret ius corrigi vel resultaret absonus itellectus. q2 p tales repetitiones ꝛ subauditiões nõ d3 induci correctio ha betis glo.l3.non alle.de elec.cupientes.§.ꝙ si p viginti. Fal, lit ẽt si mens verificaref in q̃libet distributiuo sine repetitio, ne qualitatis.ꝛ ita intelligif hoc capi. ꝛ.c.cum in singula.ẽm do. An.posses dicere ꝙ hic nõ vtitur v̈bo declaratiuo. vnde forte de iure erat secus sed hic de nouo statuitur. q2 hic dicit cẽsuimus.qd̃ est idem ꝙ statuimus.facit qd̃ no.s̃. de rescrip. cle.vlti.in glo.in ver.statuimus.dicatis latius de materia per 48 Bar.vbi.s̃. † Tu tene mẽti duas vel tres ꝯclusiones.vna ẽ qd̃ in exorbitãtib⁹ nõ sit r epetitio.secũda ꝙ vbi vna lex ꝓce, dit p modũ regule alia specifice disponit illa. secũda intelligi tur de oĩbus legibus de materia loquẽtib⁹ ꝛ repetit idẽ ĩ sta, tutis.tertia ꝙ idem si vna lex venit ad interptationẽ alterius dcm̃ in.l.interptata intelligif dcm̃ in.l.interptande vidistis d̃ elec.in cle.statutũ.ide3 si in statutis et vbi vidistis.ꝓ ista deci pi possunt aliqua quottidiana. Primo ꝙ si statutu3 in prima pte dicit ꝙ hoc habeat locũ in pteritis.q2 hoc est exorbitans nõ intelligetur in seq̃nti pte a iure repetita.vt tenuit disputen do Jac.de bel in autẽ.vt cũ de app.cog.§.fi.facit.l.talis scri,

a ¶ Verbũ oportuit de hoc v̈bo h̃t ẽt p gl. in.l. cũ o3 ĩ gl.j. C.de bo. q̃ lib.ꝛ gl.ij.in l.j.ff. d̃ iusti. ꝛ iure.

b ¶ Jn du bio. Adde ĩ simi.gl. no.ĩ l.relegati.in glo̊.fi.ff.de penis quã3 glo. reputat singularem do. Abb.in c.q̃ in eccle, siarũ. in.iiij. col. de ꝯsti. ꝛ ibi Fely.ĩ xx.col. ꝛ ple ne Jas.in.l. si testm̃.C.d̃ testa. ꝛ fely. ĩ.c.ad audiẽ tiam el.ij. in iiij.col.extra de rescrip.

c ¶ Et de, claraf.adde ꝓ ista so. ho nũ tex.ĩ a.c. vt ex ac.istã. do.circa me diũ in v̈. Et hec dicim⁹.

d ¶ Nec q̃ lificet. adde do. Abb. in c.cãm que. ĩ ij. col. extra de rescript. Alex.in ꝯsi. xxiiij. in .vj. col.circa me diũ. volu.ij. Alex.in ꝯsi. xxiiij. in.j. ꝛ ij. col. in.iij. vol. Bart. ĩ l.in repeten dis.ff.de le. iij. are. in.l. centurio. in xxvj. col.ff. de vul.ꝛ pu. Jas.in.l. pa cta nouissi, ma. i.ij. col. circa fin.C. de pac.

49 ptura cũ ibi no. de leg. j. † Scḋo si statutũ dicat ꝙ iudex teneat̃ ferre quãlibet sñiam cũ ꝯsilio sapientis ꝙ si alio statuto postea caueat̃ ꝙ in cert: cãis deat ꝓcedi summarie de plão ⁊c. quod intelligitur repetitum ꝙ possit consilio sapientis committere. quia primum statutum procedit per modum regule. ⁊ ita disputando tenet Oldra.

¶ De etate ⁊ qualitate Rubrica.

Cum ecclesie quibus. Permissa rõne excitat officiũ diocesanoꝝ circa obseruantiã canonuꝫ loquẽtium de ꝓmouẽdis ad bñficia ibi. nos volentes. parue tñ vtilitatis est hec ꝯstõ vt ħ dicit glo. j. qꝫ simplr̃ nouat ius antiquũ sine 1 adiectione alicui⁹ pene. ¶ † No. ꝙ mãdare vt iura seruentur nõ vi frustra ᵃ forte iõ. qꝫ plus solet timeri ⁊c. xxiij. dis. ꝗꝗ. ⁊ de here. si aduersus. ¶ 2 † No. scḋo tres q̃litates q̃ reqrunt̃ in qlibet bñficiãdo. s. mores etas. ⁊ scia. 3 † Ex quo no. ꝙ q̃lites reqsite in ꝓmouẽdo in epm̃ reqrunt̃ et in q̃libet bñficiando si est veꝝ in genere respectu gñalis q̃litatis non respectu quãtitatis. 4 † Ex hoc no. cũ nõ fiat mẽtio de ordine ꝙ regulariter beneficia non hñt ordinẽ annexũ. dic vt de elec. dudum. j. ¶ 5 † No. ꝙ ad officiũ diocesani spectat ꝓmoueri habiles ad bñficia ⁊ ingrere an aliq inhabiles sint ꝓmoti ad h. c. nihil ẽ. de elec. ⁊ c. cũ nobis. ⁊ c. si postꝗ. ¶ 6 † No. ꝙ faciẽs ꝯ canones maxie publicã vtilitatẽ ꝯcernẽtes peccat mortalr̃. de pena transgressoris canonis vide de electio. generali. in vj. ¶ 7 † No. ꝙ vt plat⁹ sit bon⁹ nõ sufficit vt in se sit bon⁹ nisi et in subditis q̃ ũ in se est sicr̃ sit bonus. de quo in glos. hic no. ¶ 8 † Glo. in ver. ⁊ põt exponi. querit an in ꝓmouẽdo ad ministeria ecclesiastica. puta ad dignitates vel psonat⁹ reqrat̃ cõcursus qualitatũ de qbus in lra. vꝫ ꝙ nõ a ꝯrio littere. qꝫ hic loqtur de promouendo ad ecclesias. ⁊ sic ad regimen ecclesiaꝝ. glo. tꝫ ꝯriũ. qꝫ eadem est rõ ⁊ qꝫ hic est casus exponendo ecclesie. i. ecclesiastica mysteria. qḋ sat põt fieri in cãu isto cũ constõ ista nil noui exorbitans a iure antiquo inducat sꝫ mere innouat ius antiquũ. facit de ꝯsti. translato. cũ si. ¶ 9 † Gl. scia querit qualis scia requirat̃ in epo ⁊ qualis in aliis ministris ecclesie. Rñdet ꝙ sufficit cõpetẽs scia que requirit̃ ƀm qualitatẽ officij. lꝫ non adsit eminẽs scia. de elec. ecclesia. ij. ⁊ c. cuꝫ nobis. oliꝫ. ꝙ si est psalmista dꝫ scire psalmos. si est excorcista excorcismos: si subdiacon⁹ dꝫ scire epistolã ⁊ legẽ lectiones si est diaconus dꝫ scire euãgeliũ. si pſbyter dꝫ scire canones penitẽtiales ⁊ missam celebrare. xxxviij. di. oẽs. ⁊ c. que ipsis. Si aũt est eps̃ dꝫ hr̃e sciam noui ⁊ veteris testamen. i. ⁊ et iuris positiui. qꝫ est iudex animarũ ⁊ dꝫ ius reddere. xj. q. j. de ꝑsona Archidiaconus similiter dꝫ scire ius. qꝫ hꝫ ius reddere de ea q̃ ad ei⁹ officiũ spectãt turpe eni est ab alio querere doceri qḋ qs scire dꝫ. in auc. de sanctis. epi. §. j. colla. ix. ᵇ 10 † Que ãt dicat̃ scia eminens ⁊ que cõpetens remittit ad no. in. c. cuꝫ in cunctis. ꝑ Inno. ⁊ Cõpo. qꝫ eminẽs dicitur qñ qs hꝫ sciẽtiam in promptu sine aperitione libri. Alia dr̃ cõpetens q̃ hr̃ demũ per aperitionẽ libri. 11 † Nũquid aũt oino illitterat⁹ debeat vel possit ꝓmoueri dic ꝙ nõ. ꝓmotus tñ characterẽ recipit vt ibi no. xxxvj. di. c. j. 12 † An autẽ parũ sciens possit ꝓmoueri. dic ꝙ sic si est spes de eius ꝓfectu. alias secus nisi sit ecclesia quesitus eget cõtẽplatione ꝗ scia vt monachoꝝ ⁊ heremitaꝝ 13 † Sꝫ an peccet ꝓmoueri se faciẽs si nõ hꝫ sufficiẽtẽ sciaꝫ ad ordinẽ quẽ suscipit requisitã. dic ꝙ sic vt in pall. c. omnes. xxxviij. di. Fatetur tñ ꝙ ex cã cum tali põt dispensari. qꝫ imperfectũ scie. supplere potest ꝑfectio charitatis. de renũciatione 14 nisi. §. ne ꝑ defectu. idẽ ꝫẽꝫe. qꝫ ꝓdicta oĩa tãgit ⁊ explicat. † Tãgit ẽt an eps iuris ignar⁹ possit petẽ salariũ ꝓ assessore. ⁊ dicit ꝙ nõ. qꝫ dꝫ eẽ pitus. vt. s. tetigi. de quo ꝺ rescr. statutũ. §. assessorẽ. ⁊. §. insup in. vj. ⁊ in spe. de sal. §. j. v. si vo ex ordina- 15 rius. ¶ † Glo. de etate. q̃rit an in ꝓmouendo requirat̃ qualitas ordinis. dr̃ ꝙ nõ. qꝫ hic nihil de eadẽ dr̃ in glo. ad hoc remittit ad notata de pbẽ. si pro clericis paupib⁹ in. vj. qꝫ si agatur de ꝓmouẽdo ꝑ viã electionis ad dignitatẽ vl̃ psonatũ vel bñficiũ curatũ requirit̃ ꝙ sit i ordine sacro. sec⁹ de ꝓmouẽdo per viam instõnis vel ꝓuisionis seu rescripti apostolici. vt. d. c. si pauper. de elec. lꝫ canõ. ⁊ c. cũ ex eo. in. vj. ⁊ vtrobiqꝫ. de

a ¶ Forte ideo. Adde bonum tex. i fi. in. l. item apud labeonẽ. §. hedictuꝫ. ff. de in iu. ⁊ in. l. iij. §. mirat̃. ff. nau. caupo. sta.

b ¶ Que aũt dicatur. Adde Inno. ⁊. d. ab. in. c. cum in cunctis. §. j. de elec. ⁊. d. Abb. i. c. q̃liter. eo. ti.

c ¶ Propter ei⁹ auctoritatẽ. adde de auctoritate gl. do. Jas. plene i l. vt vim in pe. col. ff. de iusti. ⁊ iur. Ant. corse. in rep. suo ad Abb. in fin. reperto. Alex. consi. xcij. i. j. col. i fi. in. ij. volu. Alex. in ꝯsi. lxix. i. iiij. col. in pn. in iiij. vo. alex. i ꝯsi. lj. ij. col. circa pn. ⁊ i ꝯsi. lv. in. xj. col. ⁊ consi. lxxiiij. i. iiij. colum. circa med. vo. iiij. ⁊ Alex. i ꝯs. lix. i. iiij. col. in. ij. volu.

d ¶ Obligat̃. q̃ pena puniat̃ trãsgressores. ll. ponit. d. ab. in. c. j. i gl. ij. de ꝯsti. ⁊ ibi fely. in. iiij. col. ⁊ Bal. in. l. legi virt⁹. ff. ꝺ legi.

e ¶ An iudex teneat̃. adde fely. in c. cũ oẽs. in xij. col. ꝺ ꝯst. ⁊ ang. in. §. oẽs. in fine col. insti. de suspec. tut.

hoc. ⁊ de elec. dudum. i. ⁊ hoc sequitur Jo. an. Pau. tamen ⁊ Jo. cal. ꝯ. per. c. lꝫ canon. qḋ est in mã electiõis. ⁊ ꝑ. c. si paup. ꝑalle. de insti. c. j. ⁊. ij. in. vj. cũ si. ⁊. c. si pro clericis. de pbẽ. in. v. qḋ loqtur in mã rescriptoꝝ que est odiosa eo. ti. ⁊ li. ꝗuis. ⁊ tñ ibi non reqritur ꝙ sit in sacro ordie tpe impetrationis. Item qꝫ alias non esset dria inter promouẽdum in epm̃. ⁊ promouendũ ad dignitatẽ vel bñficium curatum. non ob. c. pterea. de eta. ⁊ quali. qꝫ ibi loqtur de iure dispẽsatiuo absqꝫ facto hois. sicut in simili de elec. nihil ad si. nõ ob. c. dudũ. qꝫ ibi dꝫ exponi vel pro. ⁊ vt dicit clarius patere ex antiq. ⁊ idẽ ibi seqtur do. guasaldus. Ꝺꝫ credo tutius tenere glos. palle. c c. dudum. ⁊. c. preterea. In dubijs eni tutius est illi inherẽ ᶜ propter eius auctoritatem. vide in clemen. j. j. de offi. vica. ⁊c.

16 ¶ † Glo. rõne officij querit an diocesani eo qḋ hic dr̃ vtant̃ potestate delegata an ordinaria. Rñdet ꝙ ordinaria. qꝫ ħ excitatur officiũ eoꝝ. non aũt de nouo si dat̃ aliqua ptãs pꝫ. qꝫ dicit qbus rõne officij ad hoc. de offi. ordi. lꝫ. ⁊. c. graue. vbi ꝑ Inno. vnde vbi papa scribit ordinario si non appet vꝫ excitare eius officiũ nisi alteraret in aliquo iurisditionẽ ordiariã. forte dando ptãtem ꝙ summarie ꝓcedat in cã vbi prius ordinarie procedi debebat. de quo per Bart. ff. de iusti. ⁊ iu. l. ius 17 ciuile. ⁊. ff. de offi. pre. l. sepe. ¶ † Glo. vltia querit q̃ erit ista determinata vltio cõtra istos diocesanos negligẽtes. Rñdet ꝙ erit vltio seu pena spãlit̃ circa hec statuta. qꝫ pñt ad supiores pena arbitraria puniri. in auc. vt diffe. iudi. §. j. facit de 18 offi. delega. de causis. de offi. ordi. ad repri. cũ ibi not. † Que aũt sit pena gñalis transgressoꝝ canonis remittit ad no. de treu. ⁊ pa. c. j. ⁊ de cele. mis. dolẽtes. de elec. gñali. in. vj. Pau. hic dicit ꝙ si quis transgredit̃ canones ⁊ contẽnit. qꝫ credit papã non posse canones cõdere est hereticus ⁊ vt hereticus puniendus. xix. dis. nulli fas. ⁊ est etiam excõicatus. de here. excõicamus. Si aũt credit ꝙ possit canones condere tñ illos d contẽnit ⁊ non seruat obligatur ᵈ ad mortale peccatũ si cõtinent canões ꝑcepta affirmatiua vel negatiua. xiiij. q. j. qḋ ꝑcipitur de vbo. signi. in cle. exiui. secus si canones dẽt ꝯsilium. tm̃. de maio. ⁊ obe. statuim⁹. qḋ esset si hoc exprimeret̃. vl̃ alia rõ hoc suaderet. ff. de his qui no. isa. l. hec vba. ꝓdicta va nisi fiat trãsgressio canonis ex cã rõnabili qꝫ tunc non obligat̃ qd ad mortale etiã si sit canon precepti. no. Archi. lxxvj. dis. vti. põt aũt deponi talis trãsgressor canonis ꝯtinentis preceptũ. vt no. de elec. gñali in. vj. ⁊. iiij. dis. §. vlti. qḋ limitat Pau. forte verũ nisi tm̃ semel offenderet. qꝫ pma offensa non dẽat deponi alleg. lxxiiij. dis. honoratus. Credo ꝙ si in contemptum canonis transgredit̃ sciẽter etiã pro pma debeat deponi. arg. de sen. excõ. cum illoꝝ ad fi. ⁊ de exces. prela. c. si. Si vo non seruat canonẽ non in contẽptũ. sed ex negligentia vel errore. tunc ꝓcedit qḋ dicit Pau. qꝫ pro pma vice non deponit̃ ad 19 hoc qḋ no. xix. dis. in summa. † Per hanc cle. dicit Steph. ꝙ cõferens bñficium sciẽter indigno peccat mortalit̃ qꝫ ifidelis est dño suo cõmittens eius misteriuꝫ idigno. facit. lxj. dis. 20 miramur. vbi casus. ⁊ qḋ no. in cle. j. de magistris. † Querũt hic aliq aliqua de mã consilij. querẽtes. Primo qd si alt̃ tñ ligatoꝝ petat ꝯsilium an dꝫ dari expẽsis vtriusqꝫ an petẽtis tm̃. ⁊ dicunt ꝙ petẽtis ꝯ quẽ forte iudex sentit. alleg. iiij. q. iij. 21 §. vẽturum ƀm Mathe. ⁊c. † Querunt scḋo qd si duo cõsiliarij discordent ⁊ assumunt tertium qs ꝓuidebit tertio de salario. dic ꝙ illi duo debẽt cõicare illi tertio suũ salariuꝫ ne de dolo suo cõmodũ reportent. no. in Spec. de salario assessoꝝ. 22 §. salariũ. † Quid si cõsultor cõsultat cõtra ius ᵉ an iudex te- e neatur sequi veritas est ꝙ nõ. de quo in regula nullus ex cõsilio in. vj. ⁊ de offi. deleg. si pro debilitate. ⁊ de consuetudine ad nostram. ⁊ de electio. cum in veteri. ⁊ de arbi. cum tempore. ⁊ per Bar. in. l. j. §. si plures. ff. de exer.

Ubi qui diuinis in ca. Que sunt pres. qꝫ pmo declarat nõ existentẽ in sacris non hr̃e voceꝫ in capitulo cathedralis ecclesie vl̃ collegiate. Scḋo idẽ dicit de habẽte bñficiũ cui annexus est ordo nisi ad illũ promoueat̃ cessante impedimẽto infra annũ qꝫ illo elapso tũc non hꝫ vocẽ in ea ⁊ ei subtrahit̃ 1 pars dimidia distributionuꝫ. scḋa ibi. illi vero. ¶ † No. pmo argumentũ ꝙ lex loquẽs de actu ꝑ vba preteriti tpis. quãdo est penalis restringit̃ ad preterita tm̃ vl̃ presentia non autem ad futura

ad futura.p3 q2 hic dicit mácipati vel mancipabunt in poste
rum.7 sic nõ sufficiebat primum. 7 ad hoc adde no.in cle.ad
lras.de rescrip.2riu3 vide verũ per no.de his que vi metusue
2 cau.fi.c.j.in.vj.¶†No.ex negligentia aliqñ aliquẽ priuari
voce capituli que est latior pena quã priuare voce electiõis.
3 q2 per hoc priuat etiã alijs actibus.¶†Not. casum in quo
priuat9 voce nõ integrat ad actũ vocis et ex pticipatione ha
bentiũ vocẽ.hoc ideo q2 est puatus ex solo defectu iuris. se
cus si ex inhabilitate a iure in psonã impressa de qua de elec.
4 cũ vintonien.¶†No. q in collegiata vl cathedrali ecclesia
qs nõ h3 vocẽ nisi saltẽ sit in subdiaconatu ɔstitut9. In vsi.
5 illi vo. a ¶†No.q dispõ penalis loquens per vba pñtis
a vel pteriti tpis nõ respicit futura.sed restringit ad pñtia vel
preterita.p3 ibi nõ obtinẽt vel obtinuerint in futuru3.facit
qd dixi.s.bm do.Anto. Sed certe hoc est hic pp dictionem
nunc alias secus per no.q me.cau.c.j.in.vj.per Jo.and.7c.
6 ¶†No.q in dispõne penali sup nõ fcõ finito excipit iustũ
ipedimentũ qsi pena in dubio sup negligẽtia fundet q exclu
ditur dato legitiõ impedimẽto.de pig.significate de quo de
7 cõce.pbẽ.q2 diuersitatẽ.¶†No.q annexio ordinis ad bñfi
cium in dubio annecti vr nõ vt contẽporanee exigatur cũ bñ
ficio s3 exigatur post 7 sic vr q regulariter pp ordinis assum
ptionẽ nõ detur inhabilitas bñficiãdi quin dato ordinis de
8 fectu possit dignitatẽ 7 bñficiũ assumere.¶†No. tps statu
tum ad assumendos ordines qñ beneficiũ h3 ordinẽ annexũ.
9 ¶†Nota penã nõ assumentis ordinẽ in bñficijs nõ curat3.
q2 non priuatur iure beneficij. sed dimidia distributionũ pri
10 uat 7 voce capituli.¶†Nota q pena successiua a iure impo
sita cõmẽsuretur quãtitati cõtinuate 7 est in dubio tpalis nõ
11 ppetua.de quo de consti.ex lris.¶† No.ex fine ar.p 7 ɔtra
q per penã nouiter impositã a iure non vr recessum ab anti
qua.vide de hoc Bar.ff.vi bo.rap.l.j.7 Cy.in.l.q sepulchra
ff.de sepul.vio. Primo per lram ibi mãcipati.arguit 3e3e. q
quilibet bñs beneficiũ in ecclesia et sine cura tenet ad horas
canonicas qd p3 q2 est mãcipatus diuinis officijs hoc est ele
ctus nũcupatus vel deputat9.vt hic dicit glo.de quo de cele.
mis.c.j.vbi p Hosti.7 Jo.an.q2 h est veritas.et si sit i studio
optat tñ Hosti.puidere q sufficeret tũc dicere officiu3 beate
12 virginis.¶†An aũt bñs ordines sine bñficio teneat ad ho
ras canonicas.dic q sic si est in sacris.alias nõ vr artari cum
13 possit retrocedere.de quo dic vt ibi.†Tractat hic Pau.que
sint ecclesie collegiate.dic vt p glo.de elec.statutũ in.vj.7 per
Jo.an.de iurepro.nobis.7 p Inno.e.ti.postulasti.7 de elec.
14 c.j.An aũt suspẽsus a ptãte vocis dãde seu a ptãte eligẽdi
vel a dimidia distributionũ si eligat ibi vl alibi valeat electio.
dicit Guil.q sic. sec9 i suspẽso ab officio.7 idẽ et si a bñficio.
q2 respectu bñficij cuius est suspẽsus eligi non põt.de elec.p
cõpromissarios. in.vj.7 ibi no.in gl.de elec.per inqsitionem.
eligere aũt bñ põt suspẽsus a bñficio tm̃ in alia electione.etiã
in ecclesia in q est suspẽsus.vt no. Inno.d elec.cũ vintonien.
15 fa.qd no.eo.ti.cũ in cunctis. † Ex pdictis p3 q suspẽsus nõ
in totũ.sed in aliq parte vt a voce que est de fructibus bñficij
de resti.in integ.c.ij.cũ ibi no.vel ab alijs fructib9 vel pane vel
vino vel dimidia distributionũ vel hmõi bene potest eligi.qn
imo 7 eligere nisi vbi expresse vox subtrahitur.Ratio qa ta
lis suspẽsio non est da suspensio ad bñficia.sed quedã subtra
ctio certi iuris pticularis in penã.de tẽpo.or. ex tenore.7 de
penis oẽs bm Guil.Et aduerte q2 suspensio a bñficio velut
indiuidua 7 nõ restrictiua ad locũ inhabilitare ipsum nõ põt
in vno qn alio nõ inhabilitat quasi ɔtaminet.7 afficiet perso
nam.sed suspẽsio a bñficio bene põt inhabilitare ad certũ lo
cum tm̃.s3 in hoc solo est dña inter suspẽsionem ab officio 7
bñficio.nã alias data qualibet snia indiffinitiua qlibet ẽ eius
dem effectus 7 vbilibet inhabilitat 7 per hoc p3 ratio diuer
sitatis Guil.quã assignat inter suspẽsionẽ ab officio 7 a bñfi
cio.dicens q pna pcedit a claue que vbilibet extenditur. de
treu.7 pa.c.ij.sicut 7 deus a quo clauis mouet.xj.q.iij nemo.
sed pna procedit a iurisditione humana que nõ transit terri
toriũ de ɔsti.c.ij.in.vj.7 iõ pcedit.q2 suspẽsio simplex 7 idiffi
nita a bñficio vbilibet extẽdit effectũ suũ vt p3 ex predcis. q2
tũc et illa afficit psonã velut lepra.facit.l.ex ea.ff.de postulan.
16 †Quid si canonic9 est in subdiaconatu s3 est puat9 executiõe
pp bigamiã ei tñ cũ dispẽsatiõe est reseruata canonia 7 pbẽ
da.7 forte executio minoris ordis. ¶An talis canonic9 ha
bebit vocẽ.dicit Pau.q sic.q2 tex.hic non reqrit subdiaco
natus executionẽ.sed essentiã tm̃.ideo hẽbit vocẽ cũ dispen
satio sibi reseruat canoniã ex qua 7 loci assignatiõe 7 stalli in
caplo 7 choro ipsi competit vox.de consti. cũ. M. 7 essentia
ordis tribuit vocẽ bm Pau.Idẽ putat do.Anto.in alio irre
gulari ex defectu sine culpa sua 7 forte idem et est si surgat ex
delicto ante tñ q sit puatus.2riũ tñ t3 La.7 Jo.de lig.Mo
uentur q2 tex.artat ad essentiã non pp ipsam tm̃.s3 vt ecclesie
seruiat in diuinis.ar.de cle.non resi.relatũ.qd fieri nõ potest.
per nõ existentẽ in sacris.pro hoc etiã q2 si esset suspẽsus ab
executione ordis ergo carcere d3 voce q ex ordine cõsequi
vult.ad hoc de ɔsue.cu3 dilectus.de rescrip.sciscitatus. 7 de
preben.ei cui.in.vj.do.Anto.his nõ ob.t3 cu3 Pau.mouet
q2 data existẽtia ordis sufficit q p eũ non stet quominus hẽat
executionẽ ordis.q2 p hoc nõ sunt negligẽtes.de pces.pben.
q2 diuersitatẽ.talẽ aũt negligẽtiam ponderat maxie in secun
da parte.igitur 7c.Hec dicit vera quo ad alios actus q quo
ad actũ vocis electionis.In illo eni posset La.dicere veru3
bm eum per.d.c.cum dilectus.7 sic in effectu quo ad casum
cle.respectu vocis dande in electione non h3 vocẽ in caplo.
sed respectu aliorum actuũ sic.Forte tutius esset tenere sim
17 pliciter dictũ La. b †q2 suspẽsus ab ordine vr suspẽsus ab
b oibus que ab ordine descendunt.sed vox capitularis ab illo
descẽdit.vt hic p3 ergo 7c.7 hoc sentit glo.in verbo ɔstitut9.
in pn.7.j.in cle.pxi.Aduertendũ tñ.q2 dicit do.Anto.sequẽ
do suam opi.q quo ad habitũ ordis non ponderat negligen
tia.vnde qñocunq3 det non habitus etiã sine negligẽtia non
h3 canonicus vocẽ.sed dato habitu quo ad executionẽ pon
deratur negligẽtia.nã illo dato est satisfactũ vbis cle. q est pe
nalis 7 satisfactũ est et menti si nõ staret per eũ quomin9 hẽat
executionẽ.pro hoc q2 in dubio ex quo nõ exp̃ssa appent ver
ba sup actu vel sup existẽtia.disponẽtia credẽdũ est q in actu
ponderant negligentiã vt minor sit penitẽtia.ar.regule in pe
nis.de re.iu.in.vj.Et si dicas sicut in habitu nõ exigit negli
gentiã sic nec in actu.ɔña nõ pcedit cũ ista sint sepata.ideo de
vno aliud nõ infert.qui fil.sint legi.per venerabile3.§.j.l.fi.ff.
18 de calũ.7c.in ver.illi vero. †Quid si oẽs canonici pbendarij
debent esse in sacris ex consuetudine vel statuto.nunquid ca
nonicus expectãs non in sacris habebit quotidianas distri
butiones integras cũ sit ibi cõsuetudo q expectantes illa ha
beant.dicit Pau.q sic.secus dicit si cõsuetudo vel statutum
simpliciter dicat q oẽs canonici debeant esse in sacris.nec
19 adijceret de pbẽda.alle.ar.de pben.si p clicis.in.vj.† Quid
si bñficium non h3 annexos sacros ordines sed minores.dic
idem in illis q hic dr de sacris hoc tñ casu nõ pmotus ad sa
cros habebit vocẽ in caplo si sit in minoribus.secus si pben
de nõ haberẽt aliquẽ ordinẽ annexũ.q2 tũc nõ haberet voce3
nisi eẽt in sacris cõstitutus.vt.s.in.j.rubrica.Et sic p3 q hoc
casu melioris est ɔditionis bñs bñficiũ cui annexus est ordo
minor q bñs bñficiu3 cui nullus est annexus ordo.forte idẽ
si sit annexus ordo.q2 hec constõ nõ intendit in ver.illi vero
ampliare.sed restringere 7c.ar.l.legata inutiliter.ff.de leg.j.7
pro hoc q2 primũ rñsum loqtur indistincte igit 7c. Hoc suffi
cit tñ quo ad vtrũq3 q sit accolitus bm Pau.quo ad primu3
20 glo.sentit 2riu3 7 illã putat verã do.Anto.†Quid si bñficiũ
exigit certũ ordinem.an ad vitandas penas sufficit ipsu3 pro
motũ ad maiores q requirat bñficium Pau.q sic q2 nihilo
minus retinet minores 7 eorũ 7 executionẽ.xxv.dis.prelatos
xv.q.j.c.j.7.ij.7.lxxiiij.dis.c.iij.secus in dignitatibus secula
rib9 vbi character non iprimit.C.de digni.l.iij.lib.xij.dicit tñ
Jo.mo.de pben.si pro clericis.in vj. q sacerdoti expectanti
nõ põt puideri de pbẽda bñte diaconatũ annexũ 7 subdiaco
natum bm Pau.de quo ibi.7 de rescrip.cum aliquib9. in vj.
pro declaratione littere que dicit cessante impedimento 7c.
21 ¶Quero qd si ipedimentũ puenit ex culpa pp qd nõ põt
promoueri ad ordinẽ reqsitũ ad bñficiũ.dic q nõ excusat de
quo dic.s.eo.c.j.7.c.qris.7 de elec.l3 canon.in.vj.per gl.7c.
Quid erit interim durante anno.dic q integras distributio
nes 7 voce3 in caplo habebit.nisi alias ipediat vt si prebẽda
esset diaconalis vel presbyteralis 7 nõ subdiaconalis.s.eo.
22 Rñdeo bm Pau.7c.†Quid d anniuersarijs p dfunctj fiat.
dic idẽ q de distributionib9 qttidianis.vt no.Jo.and.de cle.

a ¶No.q Adde ple ne per fely. in.c.fi. extra de consti.

b ¶Quia suspensus. De m'tipli ci spẽ suspẽ sionis. vide gl.in cle.cu pientes i v. nota nouaz de penis.q alleg.t omi. Abb. in.c. at si clerici.i ij. col. extra de iudi.

nō resi.c.j.in.vj.ƀm Guil. Nec ob. ꝙ hoc statutū sit penale & p ꝯñs nō d3 extēdi de elec.statutū in.vj. qꝛ ƀm zenze. extendit ex idētitate rōnis qꝛ isti nō promoti nō p̄nt in ordib⁹ deseruire.alle.zēze.no.p se de rescrip.cle.j. Nec rō non placet vt ibi dixi.ideo dicit do. Anto. ꝙ hec pena nō est īponēda cū talia ᵃ † nō sint quottidiane distributiōes.s3 aliō sepatu3.nec ob.qd̄ no.in.d.c.j.qꝛ ibi in nō iteressentib⁹ diuinis.hoc in iteressentibus s3 nō in ordine reqsitū ad bñficiū. † Quid si qs h3 prebendā sacerdotalē in ecclesia in alijs ecclesijs simplicē & nō est p̄sbyter īfra annū an p̄dat hāc dimidiā distributionē in oībus Guil. ꝙ nō.s3 solū in illa ecclesia in qua deliqt.arg. de elec.si cōpromissarius in.vj.venio ad glo.&c̄. Glo. in ver. cām dedit. Querit qd dederit cām huic ꝯstōni. Rñdet ƀm ꝙ no.per Hosti.in duob⁹ locis.v3 in decre.extirpande.§.q vō. de preben.& in decre.ij.de offi.archip̄sby. dicebat eni in.§.q vero.ꝙ equū erat ꝙ sicut mior subdiacono nō eligit̃. ita nec eligeret dicens ꝙ ꝯstōnes legatorū in p̄uincia sic esse statutum ꝙ nō ex̄ns in sacris non h̄ret vocē qd̄ dicit glo. ēt fuisset statutū per multos ep̄os quos ꝯstat cōstōnes facere posse ƀm no.per Hosti.de offi.archipresby.c.vlti.in.c.ij.palle.dicebat ꝙ sicut iter cardinales nullus erat qn saltē eēt diacon⁹. ita inter canonicos nullus d3 esse qn saltē esset in sacris.alle. in ar.§.eo.q̄ris cū alijs similibus.alle.ēt ad predicta qd̄ dicit canon.xvj.dis.satis euidēter.vbi dī illicitum esse eū qui non est in ordine ecclesiastico ecclesiasticis intermisceri tractatib⁹. qd̄ maxie ex eo vī illicitū.qꝛ tales retrocedere p̄nt ab habitu clericali.de elec.cū ex eo.in.vj. No.bene ex glo.ꝙ ante additionē huius ꝯcilij tenebat cōstitutio ep̄i ꝙ non h̄ret vocē nō existens in sacris.pro quo facit.§.eo.queris.ꝯ tenui in repetitione.c.cū oēs.de consti.qꝛ hoc statutū est cōtra ius cā non subsistēte.nec bñficij qualitate hoc reqrente. iuxta not.plene per glo.de elec.l3 canon.in.vj.& l3 glo.j.in verbo in eisdem. ergo fieri nō poterat & factū nō tenebat.§.de elec.ne romani. fa.qd̄ no.in addi. Spec.sup rubrica.de elec.&c̄. ¶ Glo.regularibus inducit tex.ad ea que vidistis in.c.vt circa.de elec.eo. cōpi.vt non ꝯstitutus in sacris in ecclesia collegiata nō cōputetur in numero neqꝫ ex iuris fictione.sed nec ēt de fcō. rō qꝛ iste nō h3 habitū iuris eligēdi.igit̃ &c̄. ¶ Glos.mancipati.in prin.exponit lr̄am & dicit quare vtitur hoc verbo & clara est. 25 † Deinde in ver.in his igit̃ querit nūqd eo casu quo ꝯuersi vel professi layci h̄nt vocem in electione. qd̄ esse pōt ex consuetudine vel p̄uilegio.ƀm no.de elec.ex eo ꝙ in fin. in.vj. sit illud hodie correctū per hāc cle.saltē in ecclesijs regularib⁹ vī ꝙ sic.qꝛ nō sunt ꝯstituti in sacris.cōtra l3 gl.qꝛ hic q̄tenus requirit adesse ordinē sacrū loqtur de mancipatis hoc est de electis & deputatis ad diuina officia.sed predicti conuersi vl̄ professi layci nō sunt deputati diuinis officijs ex quo sunt meri layci de ꝯsti.eccle.sancte marie cū si. ergo habebunt vocē. l3 non sint in ordine sacro.& ita ꝑuat̃ de facto. hoc ēt ꝯfirmat glo.qꝛ al's dicēdo oppositū sequeret̃ ꝙ per hāc constōnē moniales nō haberēt vocē in suis capitulis.cū ille pp̄ sexus fragilitatē nō p̄nt aspirare ad ordines de pe.& re. noua q̄dam. & xxviij.dis.diaconissam. Ex p̄dictis infert glo.ꝙ eadē rōne cōstitutio illa nō ligat ex̄neos q nō sunt instituti in ecclesijs collegiatis.l3 in illis h̄nt vocē in.c.quo ad certos act⁹ rōne ecclesie sue.de elec.scriptū.& c.cumana.qd̄ tñ glo.tēperat esse verū nisi iō haberēt vocē in alia ecclesia ꝙ vocē haberēt in p̄prio caplo.qꝛ tunc in ꝯñam ēt in extranea ecclesia vt possent h̄re vocē reqreret̃ ꝙ essent in sacris cū al's in p̄pria voce h̄re nō possent cū glo.concor. Pau.dicens ꝙ in cōuersis hospitalium vel prioꝝ locoꝝ non innuit aliud cle. que loqtur de ecclesijs.aliud aūt est hospitale.aliud ecclesia.de p̄ben.cle. per lr̄as. Idē de ꝯuersis ecclesie nō collegiate cū de collegiata h̄ tm̄ loquat̃. Idē de ꝯuersis ecclesie collegiate que solū de cōsuetudine vel p̄uilegio h̄re p̄nt vocē per rōnē quā gl. dixit.s. qꝛ tales nō sunt deputati diuinis officijs.nec ob.ꝙ hic tollūtur ꝯsuetudines.qꝛ itelligunt̃ tolli in casu in quo loqtur cle. Itē non ob.xij.q.j.duo sunt.vbi vī ꝙ tales sint deputati diuinis officijs.qꝛ sunt deputati quo ad cantādū nō celebrandū. & sic itelligit̃ illud.c.fa.qd̄ no.xiij.dis.rō.vbi per glo.vel ꝙ ibi loqtur de diuinis officijs respicit clericos.ꝙ autē ibi subdit contēplationi respicit laycos ꝯuersos.de qbus ibi seqtur. p̄ hoc qꝛ aliud est officiū monachale aliud clericale aliud ꝯuer

sale & vnū ab alio nō cōprehendit̃.xvj.q.j.si cupis.&.c.se.&.c monachus:vñ bigam⁹ pōt eē monachus & nō cleric⁹ pp̄ que dicit Pau.ꝙ si hic nihil expressum fuisset de regularib⁹ non fuissent iclusi regulares monachi &c̄. ¶ Glo. officijs q̄rit an cle.in hoc p̄io rñso procedat ēt si nō sit annexus sacer ordo officio seu bñficio ad quos qs est p̄mot⁹. Rñdet glo.ꝙ sic & in hoc differt a versi.illi vō.qui.j.p̄xie seqtur qui loqtur vbi 26 certus ordo bñficio est annexus &c̄. ¶ † Glo. in posterū op. hic velle lr̄a ꝙ nedū recipiēdis in posterū possit aspioꝛ status iudici.s3 ēt receptis cū hoc artet ad ordies sacros ēt iam receptos. Sed ꝯ hoc op.glō.& vī ꝙ iam intitulat⁹ saltē nō professus aspioꝛ nō possit induci.vñ op.de.c.nec his.xv.q.j.&.c. integritas.xxxij.q.j.&.xx.q.iij.p̄sens.ad qd̄ fa. qꝛ nemo inuit⁹ cogēdus est crescere.lxxiiij.dis.gesta.vbi de hoc fa.qd̄ no. de reg.iur. ᵇ ꝙ oēs.de sta.regu.c.j.in.vj.circa p̄n.per glo. So. glo.ꝙ ꝯria locu3 h̄nt incontinentia que non indicit̃ inuito hic quo ad alia.s.quo ad sacros ordines propterea dicit glos. ꝙ decre.nō cogit eos p̄cise sed causatiue.nec p̄uat eos beneficio.sed solū p̄uat voce capituli. vñ merito hic fieri pōt.nam bñficio p̄uari posset si vrgēte necessitate eccl'ie renueret ordinari.vt no.§.eo.queris.& sic multofortius faciliter p̄uari pōt voce capituli & pro cā sufficere vī ꝙ nō sit ī sacris cū nō possit tunc bñ deseruire in diuinis.& sic qui nō laborat nō māducat.ƀm glo.cōcor. Accur.ff.de dā.infec.l.q̄uis. Scd̄o op.gl. & vī ꝙ non debeant in preteritum includi mancipati diuinis officijs.qꝛ ꝯstitutio d3 dare formā futuris negocijs & nō p̄teritis.§.de cōsti.c.fi.cū concor. Rñdet glo. ꝙ ꝯstitutio ista nō porrigitur ad preterita.qꝛ non ligat preteritas institutiones sed futuros tractatus & actus capitulorū.hoc nō videt̃ verū. qꝛ imo hic aperte loqtur de iam institutis.ideo glos.in v̄. Itē non viciat.aliter rñdet v3 ꝙ hec constitutio non dī respicere preterita attēto eo sup quo disponit p̄ncipaliter disponit enī sup actu vocis dande vel nō dande non aūt disponit sup voce iam prestita.ideo merito hec ꝯstitutio non dī p̄ncipal'r disponere sup p̄teritis.sed sup futuris habētibus tm̄ ꝯnexitatē ab actu de preterito. Idem no.de elec.l3 canon.in.vj. &.j.de 27 testa.cle.vnica. † Ex p̄dictis no.ponderandū id sup quo cōstitutio p̄ncipaliter disponit.qꝛ si sup actu de futuro. l3 h̄eat connexitatem ab actu de preterito dī respicere futura. si sup actu de preterito dicit̃ respicere p̄terita.ex quo p3 ꝙ vbi cōstitutio dat certam formā alicui actui si actus ille est fiendus in futurū.l3 habeat ortū a cā de preterito subijcit̃ forme ꝯstitutionis.secus si sit cā.vnde ꝯcludit hic do. Ant. tres casus. qꝛ si dispositio respicit actū & subiectū seu suppositū de futuro.& hoc ꝯstat & tūc exigit̃ vtrūqꝫ esse de futuro. Si vō respiciat actū solū prout inest vel inesse pōt subiecto de preterito & illi dat formā.vt hic in cle.j.j.de testa. Interdum vō lex dat formā actui & appet an det illi formā prout ibi h̄eret subiecto de preterito vel futuro.& tunc si alteri est iam ius p̄uatū quesitum ad qd̄ si extenderet̃ dispositio illud tolleret.& tūc censetur formā dare actui prout inest subiecto de futuro. qꝛ nō est intētio statuētis alteri⁹ iuri p̄uato p̄iudicare.& iste ē casus de ꝯsti.c.fi.iuncto.c.statuimus.de maio.& obe.idē si act⁹ preteritus oīno rōne cōnexitatis in ꝯñtiam attingeret̃:vt in glos.in cle.vnica.j.de testa. Si vō non tolleret ius p̄uatū quesitu3. & tunc respicit actus futuros.ēt p̄ut inherent subiectis de p̄terito.vt hac glo.in cle.j.de test.& in cle.j.de vi.& hone.cle. Rō qꝛ sufficit de futuro pendere. ex quo act⁹ futurus est ille qui dispēsationi subijcit̃.alle.de vsur.cum tu.& ibi per Inno.sed cōtra predicta fa.glo.cle.j.j.de testa.vbi dr̄ ꝙ cle. illa q̄ subijcit executores etiā exēptos ordinarijs & dicit glo. ꝙ non cōprehendit nisi deputatos ad executionē qui post tp̄s illi⁹ cōstitutionis delinquerunt & male gesserunt.cui⁹ oppositū deberet esse.qꝛ cū dat formā in rōne reddenda que est in futurū deberet ēt formā dare p̄teritis gestionib⁹ quarū ratio nō eēt reddita. Rñdet ipse ꝙ illa cle.dat formā in rōne reddēda in hūc finē solū vt retrahat admistratores a male admistrando. vnde non fuit intētio auctoris disponere de rōne reddenda ex sola mala administratione p̄pter se.sed de rōne reddēda pp̄ detrahere male administrationi & gestioni.vt ab illa retrotrahuntur executores.ideo o3 ꝙ & rōnis redditio & gestio sit de futuro cū p̄ncipal'r vtrūqꝫ respiciat.nō est tā necesse ꝙ fuerit deputatus executor post illam cle.& illa est veritas. ¶ Glos. propensius

---

ᵃ ¶ Non sint quottidiane. Que dicant̃ quottidiane distributiōes & q̄liter constituant̃ ponit Innoc in.c. cu3.m. & in.c. cū accessissent.de ꝯsti.& Ang. in.l. si partē ff.de ser. rustico. predi.

ᵇ ¶ Quod oēs. Adde ꝙ gl.in.d.c. ꝙ omnes.ad hoc alle. fely.in.c.cum oēs. in.iij. col. circa fi. extra de cōstitu.

propensius exponit hoc aduerbiu͂ et vn͂ deriuat. subiungens et de hoc aduerbio ꝓpensius ⁊c. ¶ Glo. in. c. q̄rit qd de stallo chori. an ꝑ hoc illud ꝑdat. dicit ꝙ nō. cū de illo hic nō fiat 28 mētio. ad hoc regula in penis in. vj. ¶ † Scd̄o querit quid si aliqs de canonicis seu de capl'o velit dare vocē vt priuatus non vt de capl'o an ille per hoc sit priuat⁹. R̄ndet ꝙ nō eadē rōne. q: ibi priuat voce capitulari. Ex hoc infert glo. ꝙ canonicus non ꝯstitutus in sacris in ecclesia in qua viget ꝯsuetudo vel statutū vel optādo domū vel p̄bendā eque bn̄ poterit optare sicut ꝯstitutus in sacris nisi exp̄sse statutū vel ꝯsuetudo aliud disponeret. rō q: talis optatio cōpetit cuilibet canonico rōne canonie. vel prebēde quā hȝ et non ꝯstitute in sacris. de ꝯsti. cū. M. cuȝ ibi no. non rōne vocis capituli. Per ꝑdicta et infert ꝙ pōt dare delegat⁹. de rescrip. statutū in. vj. ⁊ et agere pro prebēda sicut exis in sacris de ꝓba. ex l'ris. ⁊ et epm̄ associare. ⁊ fructus ex hoc percipe ⁊ ecclesiam defendere. Ad primū alle. de cle. non resi. ad audientiam. Ad scd̄ȝ 29 de conces. p̄ben. ex ꝑte cum similib⁹. ¶ † Glo. cōcedit querit qd si de facto admittat cū fratribus ⁊ socijs ad electionem an ei⁹ vox aliqd opabit. vr̄ ꝙ sic per no. de elec. cū vintonien. ꝯ̄ credit glo. Mouet q: hic inhabilitat ꝑsona ex iuris rigore ideo ⁊ talē defectū non pn̄t consocij tollere. ꝯ̄riuȝ loqtur vbi ꝑsona non inhabilitat sed solū priuatur actu dāde vocis pro illa vice. pro quo facit et l'ra que hic dicit nullo mō ⁊c. ꝑ quā 30 l'ram glo. et ꝯcludit ꝙ ꝯ̄ hoc nō posset eps dispēsare. † Ex gl. a ista cū tex. no. bn̄ ᵃ ꝙ eps non potest dispēsare cōtra ꝯstōnem vniuersaliter actū prohibentē: vt per verbū nullo mō vel nullatenus ⁊ similia. sic̄r nec ꝯ̄ canonē cōciliarem. s̄. de elec. cle. ne romani. ⁊ eo. ti. cum dilecti in glo. ⁊. j. cle. proxi. in glos. sed do. Anto. hoc pro limitatione Hosti. de qua in. c. at si clerici. §. j. s̄. de iudi. ⁊ offi. or. c. j. sup glo. vbi dicit epm̄ posse regulariter dispēsare cōtra canones respiciētes factū expediēdū ꝑ mīstros seu subditos. q: illud erit ve ꝑ reglariter fallit in ꝑdictis duo. casi. Cal. tn̄ in. c. at si clerici tȝ indistincte epm̄ non posse cōtra ius dispensare nisi vbi appet expressum vel pmis 31 sum. ar. cle. ne romani de elec. cum si. † Et no. et ꝙ cōsensus partiū nil pōt opari ꝯ̄ ius inhabilitans personā vel vniuersaliter actū prohibēs. facit. l. quos ꝓhibet. ff. de postulādo ⁊ qd̄ 32 vidistis de rescriptis statutū. §. cuȝ vo. † Sed an valebit electio fcā ab alijs istū admittentib⁹ scienter Inno. sentit finalr ꝙ nō in. c. illa de elec. lȝ vacillet finaliter tn̄ dicit idē dicendū in electoribus. qd̄ in iudicibus in qbus cōstat ꝙ nō vȝ gestū ab eis scienter admittentib⁹ quē habilitare non pn̄t. s̄. de offi. deleg. cū sup. In ꝯ̄riuȝ vr̄ facere qd̄ no. in re. ꝑ alicui. de reg. iur. Jo. de lig. ⁊ Pau. in. c. ꝑalle. alla tenent ꝙ vȝ per not. in regula ꝙ alicui suo noie vbi Jo. an. hoc apte tȝ nec ob. c. illa 33 q: ibi loqtur ᵇ † qn̄ admittit excōicatus cui⁹ admissio inficit b voces alioꝝ. q: peccant sibi cōicantes. hic sec⁹. Itē nō ob. c. cum sup. q: ibi admittēdo aliū secū videbat fateri se sine illo procedere nō posse hic secus. nā lȝ pn̄t per se facē. tn̄ de grā aliū admittere pn̄t. lȝ hoc casum nō possint. ¶ Glo. ꝯstitutus op. de cle. ꝑxi. vbi vr̄ ꝙ non sufficiat ꝙ sit in sacris. sȝ reqrit ꝙ sit saltē in etate. xviij. annoꝝ. fatet glo. ꝯ̄ quasi cū als. careat executione ordis. consequēter etiā caret voce capituli qd̄ no. propter ea que tetigi in tex. post Pau. Deinde querit de ali 34 quibus questionib⁹ ad l're declarationem. † Quid si canonicus vacationis tpe nō sit in sacris. sed tpe quo iminet electio sic. an hēbit vocē in electione. vr̄ ꝙ non ponderādo initiuȝ de elec. dudū. j. glo. tȝ ꝯ̄. q: sufficit ꝙ tpe electionis fiende sit habilis. alle. de excep. apostolice. ⁊ de elec. cum inter. i. in fi. pro hoc et alle. q: sic̄r in eligendo sufficit ꝙ tpe electionis fiende sit habilis. lȝ forte tpe vacationis fuerit inhabilis. de elec. dudū. el. j. ⁊ el. ij. alle. et alia similia. q: sufficit ꝙ qs sit canonicus tpe quo iminet electio. licȝ nō fuerit tpe vacationis. sic̄r sufficit ꝙ tpe electiōis qs sit in loco. vnde dȝ vocari vt vocet. lȝ tpe vacationis nō fuerit. ad hoc de elec. dudū. el. ij. ⁊ ibi no. nec ob. ꝙ dr̄ in initium spectandū in electionibus. q: ve ꝑ est si loqtur de initio electionis. secus si de initio vacationis. vt pȝ per ꝑdicta. Ex glo. no. ḃm do. Ant. ꝙ vbi ꝑsone habilitas reqritur ad actū certū. sufficit ꝙ adsit ḃm tps exercitij actus. seu quo ad exercitiū actus applicat ad ꝑsonā. ad hoc de p̄bē. 35 ei cui. in. vj. vide de rescrip. cle. l'ras. ¶ † Scd̄o querit glo. in ver. sed fortius. nunqd si iminet electio canonicus non ꝯstitutus in sacris velit ordinari ad sacros. j. proxima quattuor tpa teneant canonici illū expectare maxime si hoc petit ⁊ de proximo futura sunt q̄ttuor tpa. R̄ndet glo. ꝙ nō alleg. c. j. ne sede vacā. ad fi. in. vj. vbi in simili de hoc vr̄ esse casus. ꝑ hoc et alle. glo. q: alias seq̄ret eadē rōne ꝙ ḃm antiqua iura canonici tenent expectare cōcanonicum impuberem cui⁹ pubertas finiret infra terminū electionis ⁊ sic̄r absentē de loco remoto. vnde non dȝ vocari si dicat se velle venire ad ecclesiam ⁊ sic̄r excōicatum dicentē se velle petere absolutionē vel nouicium dicentē se velle profiteri. q̄ oīa ꝯstant absurda ⁊ iuri nō cōsona velut dilatantia vacationē ꝯ̄ id de app. oblate. ad fin.

36 ¶ † Tertio querit qd si nullus sit de capl'o in sacris ⁊ iminet aliud faciendum in capl'o quo expediretur. Respondet glo. ꝙ per prelatos id solū poterit expediri. Mouet ꝑ ꝑalle. decre. vnicam. ne se. va. in. vj. alle. et no. de elec. cum ecclesia.

37 ¶ † No. bene ex glo. ꝙ nedū prelatus supplet negligentiam capituli de quo in. c. cū in cunctis. de elec. ⁊ de cōces. preben. c. ij. ⁊. s̄. ti. j. cle. vnica. in verbo plati. sed et supplet inhabilitatē ⁊ defectū seu inualescentiā capituli qd̄ est no. dignū. hoc ꝑcedit qn̄ aliud iminet faciendū q̄ȝ electio plati ḃm do. Ant. dic hoc verū in ecclesijs inferiorib⁹ a cathedralibus. In alijs vr̄ secus ar. no. de elec. q̄ȝ. in. vj. no. s̄. ti. j. in cle. j. in ver. prelati. certe glo. ꝑcedit indistincte cuȝ hic nō eligat electio tpalis dignitatis ex quo supponim⁹ prelatū supiorē. ⁊ sic epm̄ ⁊ sic regularit̄ verū est supiorē negligentiam inferiorum supplere.

38 ¶ † Deriuatur ergo tertio ḃm glo. qd si iminet electio prelati faciēda. ⁊ nullus de capl'o est in sacris per quē vel qūo expedietur. R̄ndet gl. ꝙ proxim⁹ supior plati ⁊ capituli hēbit expectare lapsum termini iuris. quo lapso poterit prouidere ꝑ decre. ꝑalle. ne se. va. c. j. ij. rn̄. ⁊ de elec. cōmissa in. vj. in ꝑn.

39 † Ex hoc no. ḃm do. Anto. ꝙ platus supplet negligentiā prelati et qn̄ datur defect⁹ respectu facultatis se habilitandi. nec ob. qd̄ dictū est. s̄. non expectandū a canonicis concanonicū non existentē in sacris. q: ibi sunt cōcanonici qui sunt capl'm ⁊ ex iure proprio habēt ptātem eligendi seu prouidendi. hoc aūt casu supior hȝ prouidere ex iure deuoluto ⁊ ptāte iō citi⁹ pn̄t eligere canonici qui iure ꝓprio ⁊ ordinario ptātem hn̄t q̄ȝ proximus supior qui vti dȝ ptāte deuoluta que nunq̄ȝ deuoluitur nisi per lapsum termini. ar. decre. cōmissa. in princi. ꝑalle. ⁊ sic dicit glo. tenendū. lȝ asserat ꝙ ꝑdicta egerent decisione subiungens ꝙ ꝑdicta pro repetitꝭ vult haberi in. §. ꝑxi. Sed ꝯ̄ decisionē glo. facit. c. q: diuersitatē. de ꝯces. prebē. vbi impedito nō currit tps. ergo cum capl'm sit impeditū ꝓpter defectū ordinis ei non dȝ currere tps. lȝ r̄nde per no. in. c. si. de elec. q: iputet sibi capl'm si cuȝ potuit facere se ordinari. j. tps iuris ⁊ non fecit. secus ergo si non posset. j. illud ordinari. ar. no. in. d. c. fi. ⁊. d. c. q: diuersitatem. aduerte tn̄ q: inq̄tum glo. dixit expectandū lapsum terminum iuris vt ante nō possit superior prouidere. Pau. hic sentit ꝯ̄rium dicens ꝙ proprie nō cadit deuolutio cuȝ talis defectus respiciat quālibet singularē personā ⁊ priuatā que non hȝ vocem ⁊ sic eam non pōt ꝑdere. xxxij. q. ij. ꝙ vo. sed est eius suppletio ꝙ inferior facere nō pōt ꝑꝑ sui inhabilitatem. cū igit ius eligēdi vacantis ecclesie nō sit penes aliquē ꝑdictoꝝ. pȝ ꝙ statim velut pura ꝓuisio est penes supiorē ⁊ nō sit penes capl'm actu vel habitu. ⁊ sic ḃm eū quo ad voces capl'i nō existētes in sacris equiparant mortuis. per que vt ꝑdixi vr̄ velle Pau. ꝙ supior platus statim hēat ptātē prouidēdi nec hȝ necesse lapsum terminum iuris expectare. do. Anto. putat ꝙ si dicat defectus in canonicis cui⁹ suppletio non pendet a ptāte eoꝝ. vt defectus etatis tunc dicit verū. Pau. mouet q: tūc tps currē nō pōt. vt in ꝑalleg. c. q: diuersitatē. ideo nō pōt tunc supior per viā deuolutionis prouidere sȝ supplere. vnde tūc dicit ꝙ in epatibus papa hȝ ꝓuidere. per no. de elec. q̄ȝ. in. vj. ⁊ per not. s̄. de elec. in cle. in plerisq̄. In alijs inferiorib⁹ dignitatibus 40 dicit ꝙ statim putat equuȝ ᶜ † ꝙ eps superior ꝓuideat. vt sic c prouideat ꝑꝑ defectū. sicut prouideret ꝓpter delictū. vt. d. c. q̄ȝ. de elec. in. vj. Si vo datur defectus in canonicis quem tollere pendet a ptāte canonicoꝝ. vt q: si sunt in sacris. ⁊ pn̄t se ad sacros habilitare. ⁊ tunc supior hēbit ꝓuidere per viam deuolutionis. q: negligētes vident ꝓ posse nō facere ex quo facere pōt vt possint. ff. de re. iur. l. qui pōt de elec. c. si. nec ob. si dicas ꝙ nō hn̄t actualē vocē. q: fateor non tn̄ habitualem.

a ¶ Quod episcopus non pōt dispensare. ad de Inno. in c. dilect⁹. de tēpo. or. i. c. dilecti. el. ij. in. ij. col. de app. ⁊ doct. in. c. at si clerici. §. de adulte. de iudi.

b ¶ Quando admittitur. An aūt excōmunicatus possit eligē vr̄ eligi vide do. Abbā. in. c. illa q̄tidiana. de elect.

c ¶ Quod episcopus. Que autem sint iura epalia declarat. do. Abb. in c. conquerēte extra de resti. spo.

gus vocis ꝛ a iure ꝓcessus eliditur. hoc dico pp no. in cle. ꝙ circa nec hoc negari pōt cū in veritate cōprehēdi pōt negatiua. iō ille habitus vtilis trāsit in supiorē lꝫ esset inutilis penes canonicos. ad h. ff. de noua. l. doli. ꝛ. l. fideiuſ. cū his. §. j. de iurepa. c. j. in. vj. Cōclude aūt spectat ad platum ꝛ caplm collatio pbendaꝝ seu bñficioꝝ. aut ad platū tm̄. aut ad caplꝫ tm̄. Primo casu qlitercunqꝫ vno impedito alter supplet. vt c. vno. ne se. va. in. vj. qd lꝫ loquat in epo ꝛ caplo locū habet ēt in alo inferiori prelato. ar. c. fi. de re. in. vj. ꝛ hoc opat ratio cōionis quā hñt in actu. Scdo casu aut spectat ad platū tm̄ simplr aut ad prelatū cū consilio ꝛ cōsensu capituli. pmo cāu mortuo epo non deuoluit eo negligēte sic. vt in. c. ij. de cōces. preben. secus in inferiorib⁹. qꝛ non reqritur ꝙ caplm prelati inferior ab epo suppleat defectū. Si vero sit suspēsus vel excōmunicat⁹. si negligens est in petēda absolutione deuoluit caplm lapso termino iuris. ar. c. fi. de elec. vt no. in. c. qꝛ diuersitatē de ꝓces. prebē. als non currit tps ꝛ spectaret in epo ad papaꝫ. In inferiore prelato posset ad epm spectare si iminet piculū in expectatione. Si vo deliquit. qꝛ confert sciēter indigno in epo deuoluit ad eius caplm. In alijs h nō reperit. s. cū in cunctis in fi. ꝛ fa. qd no. s. ti. j. cle. j. vnde tunc deuoluet ad epm in inferioribus. qn̄ prelat⁹ ecclesie inferioris confert indigno. Si vero prelatū cū ꝯsensu vel ꝯsilio. ꝛ tunc idē per oīa saluo ꝙ epo suspenso si est in mora statim cām supplet vt est tex. cū glo. in. c. vno. iij. rñ. ne se. va. in. vj. Tertio casu quādo ad caplm tm̄. ꝛ tunc aut simplr aut cum cōsilio vel ꝯsensu prelati. pmo casu si negligit deuoluit ad proximū supiorē sit epus vel alius. glo. est in cle. j. s. ti. j. ꝛ facit. c. qꝫ de elec. in vj. ꝛ. c. ne pro defectu. de elec. ꝛ cle. si de beneficio de pben. Si vo sciēter eligit indignū in cathedralib⁹ ad papā deuoluat. in alijs ad pximū supiorem per. c. qꝫ de elec. in. vj. Ideꝫ si sit excōicatum vel suspēsuꝫ caplm si est in mora petēdi absolutionē als nō currit tps. Si vero oēs de caplo sunt mortui. Pau. sentit ꝙ proxim⁹ supior ꝛ hoc casu sit papa in cathedralibus. in alijs proximus prelat⁹. arg. c. qꝫ. lꝫ h casus ibi non hñ sit expssus. ꝛ tm̄ hoc est de mente Pau. ꝛ glo. ꝛ si eēt proximus supior epus hoc esset clarum. ar. x. q. j. regenda. In alio est dubiū magis. ꝛ psertim per no. per Inno. in. c. diuersitatem. [a] Si vo sint illi de caplo. sed ihabiles qꝛ non sunt in sacris dic vt dixi. s. post do. An. cū glo. Si vero spectat ad capitulū cum cōsilio vel cōsensu prelati idem qd. s. saluo eo qd dixi. s. s. in suspenso prelato qn̄ ad prelatū spectat cū consilio capituli. Quid aūt si episcopus sit mortu⁹ vel remotus. hoc casu decidit in. c. preal le. vno in. §. illi vero. Glo. certi querit an ꝓcedat lra. ēt si miores ordies tm̄ sint ānexi. Rñdet ꝙ sic p litterā que simpliciter dicit certi ordines nec adijcit siue

41 sint sacri vel non. de priuile. qꝛ circa. cū si. † Glos. annexi. querit qūo possit hoc esse ꝙ bñficio sit certus ordo annexus. Rñdet ꝙ multis modis. s. d iure cōi. exemplū pꝫ. s. e. c. j. ꝛ de elec. cū in cūctis. §. inferiora. qꝛ ꝓmoued⁹. s. in abbatē vel archipresbyteꝝ vel decanū dꝫ fieri psbyter in archi. diaconus. Itē ex pmeua instōne bñficij. qꝛ sic fuit istitutū vt ꝓmouēdus ad illud teneret esse in certo ordine. Iteꝫ pōt esse ex antiqua cōsuetudine vel statuto. ad hoc de ꝯsue. cū dilectus cū ibi no. Itē pōt esse ex dispōne iuris. ar. de pbē. significatū bm Guil.

42 ꝛc. Scdo gl. in v. ꝛ intelligo. querit an ꝓcedat lra ista si icerte prebēde sit ordo ānexus exemplū si tertia prebēda vacans sit seu esse debeat sacerdotalis pōt hre ministrū ibi deputatū sacerdotē. Rñdet gl. ꝙ sic vnde dicit ꝙ lra ꝓcedat siue certe siue incerte prebēde sit ordo ānexus qꝛ lra simpliciter loquit. alle. ēt no. d ꝯces. prebē. ꝓposuit in pn̄. fatet tamē glo. ꝙ lra dꝫ intelligi qn̄ preben. vel bñficiū hꝫ ordinē annexū ex eo qꝛ ꝓmotus ad prebendā vel bñficiuꝫ tenet se facere ꝓmoueri ad certū ordinē. sec⁹ dicit si pbēda vel bñficiū iō hret certū ordineꝫ ānexū ꝙ nō possit cōferri nisi exñti in certo ordine. qꝛ tūc nō esset repire tēpus in quo quis hret prebēdam vel bñficiū. ꝛ nō esset in ordine. ꝛ sic nō ꝓcederet lra q loquit de hñtibus seu obtinētibus bñficia quib⁹ ordo sit ānexus. hec dicit va de iure cōi. nā ex dispōne pape p lras eius posset qs etiā nō existens in ordine requisito ad beneficiū. ꝛ illi adeo ānexo ꝙ nō existenti in ordine cōferri nō posset ꝓmoueri. ꝛ tūc locū haberet littera ista. rō qꝛ lꝫ sit dispensatū. respectu tituli. non tamē quo ad alia est dispensatum. fa. quod not. xij. distin. nos ꝯsuetudinem. ꝛ de fil. presby. c. j. ꝛ. ij. in. vj. per quod dicit glo. ꝙ si esset dispensatū nedum respectu collationis tituli. sed etiā vt non teneretur ad recipiēduꝫ ordinē non ꝓcederet lra. qꝛ tūc hret vocem ēt si non esset in ordine annexo pbende vel bñficio. Cuꝫ glo. cōcor. Pau. qui dicit ꝙ dato ꝙ cū aliquo exñte in ordine dispenset vt habeat pbendaꝫ non pro hoc vr dispēsatum vt habeat vocē nisi dispensetur vt nō teneat ꝓmoueri ad ordinē. al eg. de pben. non pōt. in. vj. ad hoc no. de cle. non

43 resi. c. j. in. vj. in gl. no. ꝙ de priuile. pastoralis. cū si. † No. bene ex glo. ꝙ est dare duplicē ānexionē ordinis ad bñficiuꝫ. qꝛ qdam requirit ordineꝫ pambulum vel contemporanee bm tps collationi bñficij. ꝛ tūc ordo deficiēs viciaret collatiōeꝫ. qdam requirit ordinem post bñficium iam assumptuꝫ vel simpliciter. ꝛ tūc sufficit ꝙ post supueniat. vide de pbē. si pro clericis. in. vj. ꝛ de institu. c. ij. e. li. ꝛc. Glo. in eisdem exponit lrām in prin. in quibus ecclesijs. Secūdo in ver. sed mihi reuocat in dubium pro intellectu lre nunquid cle. ista in primo rñ. ꝛ secūdo habeat locum in principali platura ecclesie collegiate. puta in archipsbytero vel plebano plebis. vt sic nō posset dare vocē in caplo nisi sit in sacris. vt in pmo rñ. vl nisi sit in ordine requisito ad prelaturā. constat eniꝫ ꝙ illi est certus ordo annexus presbyteratus. s. eo. c. j. Arguit Guil. pro ꝛ ꝯ.

44 vr eni ꝙ sic. cū hic loquat [b] † de dignitatibus ꝛ psonatib⁹ nedū de prebē. vel officijs. ad hoc. de rescrip. statutū. in prin. in. vj. vbi idē iudicat de pncipalibus platuris ꝙ de inferioribus platuris bñficijs ꝛ pbendis. ad hoc ēt. c. pe. de offi. le. in pn̄. in. vj. vbi per legatū nō pōt ipediri ꝓuisio pncipalis plature vt sic celeriter illi ꝓuideat. ꝛ sic ꝛ hic dꝫ celeriter ꝓuideri pncipali dignitati. vt isti sint in ordine requisito ad illā. hoc scdo cōfirmat glo. qꝛ nō est rōnē dare diuersitatis quare magis arcendus sit hñs personatū vel canoniam ecclesie collegiate qꝫ habens prelaturā principalē videt ꝙ magis sit arcēdus. qꝛ plus est astrict⁹ qꝫ predicti. de rescrip. edoceri. est. n. prepositus ad regimen sui ꝛ alioꝝ vt ibi. vnde dꝫ in seipso ostēdere quid habeant subditi facere. de elec. cum in cunctis in pn̄. ꝛ sic cum sit caput ab ipso velut capite inchoandū est. ar. l. argētarius. §. edi. ff. de eden. In ꝯrium alle. glo. pmo de cre. statutū. de elec. in. vj. vbi in dispōne penali non cōprehēditur prelat⁹ principalis ecclesie collegiate. Scdo hoc ꝯfirmat per deductionē ad absurdū. esset eni absurdū ꝛ incōueniens ꝙ prelat⁹ pncipalis ecclesie priuaret voce pp defectuꝫ ordis. nec ꝓcederet ēt sine graui dāno ecclesie cui⁹ negocia sunt ordināda. ideo hoc euitandū. ar. decre. j. de cōsue. ꝛ hāc

c partē tꝫ glo. in ver. vnde pōt. ꝛ illam. tertio cōfirmat. [c] qꝛ platus ꝛ caplꝫ sunt diuersa. vt pꝫ in rubro ꝛ nigro. s. de his que fi. a pla. sine ꝯsensu capi. ꝛ ne se. va. c. j. in. vj. cum si. ergo sub appellatiōe capituli. de quo fit mētio hic ꝛ in pmo rñ. cle. nō

45 cōprehēdit prelatus. † Sed pdictis obuiat qꝛ saltē de latissima significatione vocabuli plat⁹ noie capituli vr cōprehendi. qꝛ caput rōne effect⁹ resultātis ex prelato ꝛ caplo cū prelatus ꝛ caplm faciūt vnū corpus. de his que fi. a prela. c. nouit ꝛ vr pbari. de ꝯces. pben. post electionē. Rñdet glo. ꝙ nō sequitur prelat⁹ ꝛ caplm faciūt vnū corpus. ergo plat⁹ includitur sub appellatione capituli. sꝫ hoc nō ꝓcedit. qꝛ imo poti⁹ seqtur oppositū cū appareāt diuersa ex quo simul faciūt vnū corpus. ꝛ dato ꝙ ꝯtineret seu includeret vnū sub alio eēt ex latissima significatione nō ex propria. vt est dictū nec cōiter ēt id cōtingit. ideo cū sum⁹ in mā correctiua iuris veteris ꝛ penalis in qua stricta ꝛ non latissima est fienda interpretatio. de regu. iur. que a iure. ꝛ regula in penis. in. vj. ideo non cōprehendit. Itē nō ob. decisioni glo. verbū dignitatis hic positū qꝛ loqtur de habēte dignitatē ecclesie. sꝫ in ecclesia. ꝛ sic loqtur de pncipali prelatura. iuxta no. in cle. j. in gl. de isto tertio j. de prebē. ꝛ sic residet glo. dicēs ꝙ idē dicendū circa decret. vt professores. j. de regu. iur. vt ibi no. Silr appellatione capituli non cōprehendit pncipalis prelat⁹. Fatet tm̄ ꝙ h ꝛ ibi necessaria esset declaratio cum glo. cōcor. zenze. dicens ꝙ h agitur de priuando quē voce in capitulo ꝛ distributionibus quottidianis que pene cōmuniter non cadūt in prelatos. hec rō parum viget ideo videt melior ratio gl. Ex glo. tñ no. duo. Primo intellectū ad id qd dicimus prelatus est in ecclesia sine caplo. ꝛ ecclesia in prelato. de testi. requisisti. qꝛ intelligit id de latissima significatiōe vocabuli nō ex stricta. Secundo

---

a Si vo sint. Vide Imo. i col. prece. in pn̄.

b De dignitatibus. ꝛ personatibus. No. ꝙ est dria iter dignitateꝫ ꝛ personatuꝫ vt probatur in. c. lꝫ ꝛ i. c. qꝛ sepe de pben. i. vj. Et per Jo. an. in. c. qꝛ nonnulli. de cle. non residē. ꝛ Oldra. in cōsi. clxj.

c Quia prelat⁹ ꝛ capitulū. Ad. de do. Ab. in. c. p⁹ electionē in. ij. col. in prin. ex de cōces. preben.

cũdo no. ꝙ appellatione bñficiȷ vel dignitatis in ecclesia nõ
46 cõprehendit̃ principalis dignitas ecclesie. ¶ † Tertio not.
ꝙ in iuribus ꝯtingẽtibus ꝛ penalibus simul nõ fit extẽsio ẽt
per maioritatẽ rõnis nec de stricta significatione ad latissimã
ad latã sic ẽm do. Ant. alle. no. ꝑ se in cle. j. de elec. ꝛ de rescri.
in cle. auditor. Qr qualiter hec intelligant̃ in. d. cle. j. dixi ꝛc.
¶ Glo. impedimẽto oppo. de. c. j. ꝯ. e. vbi nõ vr̃ curari an ex
impedimẽto q̃s ꝓmoueri ꝓhibeat̃. So. ibi culpa sue interue
niẽte nõ põt ꝓmoueri. hic secus iõ cũ tũc ꝓmouendus nõ sit
in negligẽtia ꝛ pena ista imponat̃ negligẽti nõ cadit in eo. ꝑ
qd̃ cõcludit ꝙ secus esset in ꝑmo rñ. cle. vbi ẽt iustũ impedi-
mentũ absq̃ culpa ꝓueniẽs nõ iuuaret. qꝛ ibi nõ imponitur
pena rõne negligẽtie. ꝛ hoc no. pp ea que dixit gl. in ver. cõ-
stitutus in pe. q. vt ibi non dicatur ꝑlatus supplere negligẽ-
47 tiã capituli ꝛc. ¶ † Glo. j. annũ querit a quo tpe iste annus
currere incipiat. Rñdet in primis institutis a tpe quo ligat
hec cõstõ de quo. s. in ꝓhemio in. §. sane. In alijs instituen-
dis a tpe habite possessiõis vel quo ꝑ eos stetit. alle. de elec.
48 cõmissa in. vj. ꝛ in. c. l3. e. tit. ¶ Gl. ex tũc querit hic vr̃ velle
ꝙ demũ lapso anno sit locus pene huius cle. s3 ꝯ. s. in. j. rñ.
soluit gl. nõ subsistẽte impedimẽto indubitãter post annũ lo-
cũ h3 hec pena que est priuatiõis vocis capituli ꝛ dimidie
ptis distributionũ in ꝓmoto ad bñficiũ hñs certũ ordinẽ an-
nexũ ante vero nõ hẽbit locũ pena ex capite huius v̄. pote-
rit tñ locũ hr̃e ex alio capite. s. ex primo rñ. que est pena tm̃ ꝑ-
uationis vocis capituli puta si aliquis hñs ꝑbẽdã diaconalẽ
nõ eẽt subdiaconus certe. j. annum excludit̃ ex primo capite
sicut si excluderet̃ ẽt si ꝑbẽda esset subdiaconatus. post annũ
vero excluderet̃ ex hoc scdõ capite huius v̄. ẽt si eẽt subdia-
conus si nõ eẽt adeptus ordinẽ diaconalẽ. ꝙ intelligit gl. ces-
49 sante impedimẽto. vt hic dr̃. ¶ † Gl. donec. querit an in il-
lis ordinatis cesset pena. Rñdet ꝙ sic pp dictionem istã do-
a nec que sui nã ad tpe h3 suspẽdere alle. no. de elec. qꝛ sepe. a
¶ No. de ista dictiõe donec pp statuta que dicũt qñq̃ femi-
naz excludẽdã donec masculus supuixerit. de quo Bart. ff.
ad tertul. l. fi. ꝛc. ¶ Glo. nullo mõ ponderat lr̃am que sic vni
uersaliter ꝓhibet. ꝑ qd̃ dicit ꝙ cõcessio capituli ꝛ dispẽsatio
nil potest opari ꝯ hãc cle. No. bene gl. ad id qd̃ dixi in gl. in
ver. cõcedat̃ ꝛc. ¶ Gl. distributionũ qd in ecclesijs in qbus
nõ hr̃ vox capituli nec dant̃ distributiões an locũ hẽbit cle.
Rñdet ꝙ nõ. qꝛ pena huius cõstõnis ꝛ eius verba adaptari
tunc non pñt. ergo ꝛc. Ar. de elec. indẽnitatibus. §. pe. in. vj.
50 ¶ † Secũdo querit nunqd h3 locũ in ꝑpositis capellanijs
vel altaribus in ecclesia collegiata vel cathedrali ex quorum
instõne tenet̃ ille institutus officiare ecclesiã. Exemplũ ponit
glo. in ecclesia boñ. Rñdet glos. ꝙ sic si distributiones certe
dent̃ ipsis interessentibus in diuinis. qꝛ dimidia eis subtra-
hat̃ si nõ sint in ordine requisito ad bñficiũ. quo ad redditus
aũt capellanie vel altaris locũ nõ hẽbit. vt sic aliquid de illis
sibi subtrahat̃. qꝛ hec pena hic nõ imponit̃. igit̃ ꝛc. ar. decre.
ij. de transla. pla. ꝛ regule in penis de re. iur. in. vj. Idẽ dicit
Pau. in archidiacono ecclesie collegiate que nõ eẽt de capi
tulo de cõsuetudine vel statuto. qꝛ locus eẽt pene quo ad di-
stributiões quottidianas. Ex ꝑdictis not. ẽm do. Ant. ꝙ di-
spositio penalis nõ refert̃ ad subiecta ex toto pene incapacia
s3 refert̃ bñ ad subiecta aut ex toto capacia pene aut i pte ꝛc.
51 ¶ † Glo. certis horis inducit tex. ꝑ ꝯsuetudine ecclesiaruz
collegiatarũ. que hñt ꝙ distributiões que ordinant̃ dari per
certas horas nõ ꝑ oẽs ꝛ attribuũt aliquas ptes misse. l3 nõ
fit de his horis canonicis. iuxta no. de celebra. mis. c. j. ꝛ pp
b hoc forte decre. vnica de cle. nõ resi. dixit de officijs b nõ de
horis quasi vellet comprehẽdere illas que darent̃ in missa. ꝛ
sentit glo. esse missaz de officio l3 nõ de horis. fatet̃ tñ glo. ꝙ
honestius eẽt ꝙ fieret cõparatio ꝑ oẽs horas vt sic meli⁹ ser
uiret̃ eccl'ie in diuinis. alle. tñ ꝙ equa d3 fieri distributio i ma
tutina. ꝛ vespera. qꝛ equa dat̃ indulgẽtia. j. de reli. ꝛ ve. sanc. si
dñm in fi. Guil. l3 ꝯriũ. ergo. ꝛ idẽ 3en3e. dicẽs ꝙ talis ꝯsue-
tudo de qua in pn̄. gl. nõ v3. alle. de ꝯsue. di. v. nunq̃. xxxj. di.
§. cãm. de cele. mis. c. j. ꝛ qꝛ rõnabilis vr̃. de cle. nõ resi. c. j. in
vj. ꝛ qꝛ est ambitiosa. de cõsti. cũ oẽs. ꝛ qꝛ denarius diuinus
non debetur nisi tota die opante. de magistris. c. vlti. nec ob.
hec lr̃a certis horis. qꝛ hic nõ diminuit de septẽ horis l3 eas
decernit ab alijs horis vt. d. c. nunq̃. ꝛ. d. c. j. ẽm Guil. ꝛ 3ẽ-

3e. ꝛ sic residet do. Ant. forte est tenere tutius gl. ꝑ istuz text.
qui simpl'r loquit̃. nec ob. ꝯria qꝛ generalia sunt nec multuz
stringunt ad ꝓpositũ. ¶ Gl. interfuit. opp. ꝙ immo in totuz
priuari debeat nõ solũ dimidia. de cle. nõ resi. c. j. in. vj. Sol-
uit ibi qñ nõ interest in diuinis. hic sic s3 nõ in ordine anne-
xo bñficio. al's enim si nõ interest priuaret toto ꝛ daret̃ alijs
interessentibus ꝛ officiũ faciẽtibus ẽm Guil. alle. de offi. vi.
52 c. fi. de ap. pueni. de cle. nõ resi. cũ a nobis. ꝛc. ¶ † Gl. dimi
dia querit an hec pena vẽdicet sibi locũ. ẽt si ex reliqua dimi
dia distributionũ nõ possint isti bñficiati se sustẽtare. Rñdet
glo. ꝙ sic imputet enim sibi ex quo poterit hãc penã euadere
ordines debitos recipiendo. alle. no. in si. de elec. qꝛ sepe. in
glo. aliud. in. vj. ꝛ per hoc p3 ꝙ nõ ob. de elec. l. cũ vintonieñ.
in gl. no. ꝙ in fi. ꝛ de ap. pastoralis. in fi. vlti. gl. vbi egenti d3
dari tm̃ ꝙ possit se sustẽtare. qꝛ istud verũ est vbi nõ põt aliter
sibi ꝓuideri. s3 hic põt sibi ꝓuidere ꝛ penaz euitare recipien
do ordines. igit̃ ꝛc. per hoc p3 ꝙ gl. dicit veruz. l3 Guil. re-
prehendat eã dicẽs sufficiẽtẽ sustẽtationẽ illi dãdã. qꝛ ẽt de-
posito subueniret̃. l. di. accedẽs. ꝛ ꝑ hoc qꝛ incõgruũ est ꝙ in
opprobriũ cleri mẽdicet. de renũ. ad supplicationez vñ dice-
bat ꝙ per al's vias cõpellitur ordinari si cã subsit. alle. de tẽ-
po. ordi. ad aures. tene glo. ẽm do. Ant. ꝛ ad alle. ꝑ Guil. p3
53 rñsio per ꝑdicta. † Scdõ gl. in ver. ꝛ scias. querit cui dabitur
ista dimidia ps distributionũ que subtrahet̃ illi non ꝓmoto
ad ordinẽ annexuz. Rñdet ꝙ accrescet alijs interessentibus
diuinis alle. insti. de le. §. si eadẽ. ꝛ. l. j. ff. de vsufruc. accre. qd̃
temperat gl. verũ. nisi de ea aliter esset ordinatũ ex statuto vel
cõsuetudine ecclesie. alle. de cle. nõ resi. c. j. in. vj. ꝛ no. j. de vi-
ꝛ ho. cle. in cle. ij. ꝛ sic residet gl. Guil. vero dicit ꝙ cõuerten-
tur in vtilitatez ecclesie. qꝛ ei subtractũ est officiuz. alleg. xvij.
q. iiij. si quis deinceps. ꝛ de offi. or. si canõici. in. vj. cõcludẽs
ex hoc post ordinationẽ suã ipsis sic priuati sibi nõ restituet̃.
alleg. in ar. de elec. cõmissa. in. vi. 3en3e. aũt l3 glos. quã dicit
posse tolerari ꝑ tpe futuro. d. Ant. dicit aduertẽdũ qualiter
disponat ꝯsuetudo. qꝛ si dicit ꝙ distributio fiat inter oẽs in-
teressentes in diuinis ꝓcedit glo. Si vero dicat ꝙ det̃ certũ
quid cuilibet canonico interessenti in horis diuinis. ꝛ tũc ꝓ-
cedit opi. Guil. qꝛ vr̃ de mẽte statuẽtis ꝙ cuilibet iteressenti
tñmõ det̃ illud deputatũ ꝛ nõ plus. vñ ex dispõne consuetu-
dinis plus ei dari nõ d3. Itẽ nec ex iur̃ accrescẽdi qꝛ nõ sunt
tũc cõiuncti s3 disiuncti. ꝛ iõ nõ est locus iuri accrescẽdi. nec
ob. l. j. ff. de vsufru. accre. alle. ꝑ gl. vbi si relinquit̃ cuilibet lo
c cuz h3 ius accrescẽdi c † quasi sint cõiuncti verbis vel saltẽ
54 re. qꝛ ibi loqmur in alia materia. s. in vltima volũtate in mate
ria vsufructus relicti in qua materia facilius est locus iuri ac
crescendi. hic aũt sumus in materia quasi ꝯctus in qua nõ est
locus iuri accrescendi sic faciliter maxime ex quo sua est alia
iuris dispositio que vult superfluos fructus applicari ad vti
litatẽ eccl'ie. de v̄. sig. c. pen. ꝑterea ibi loquit̃ in pte data ꝛ po
stea defecta. hic in pte nunq̃ data nõ ordinato. nã cõstitutio
que dicit dari interessentibus itelligit̃ de interessentibus vt
debẽt. vñ si testator reliquerit cuilibet canonico interessenti
tali die in diuinis tm̃ non ꝑ hoc cresceret pars nõ interessen
tiũ alijs qꝛ non interessentibus nil datũ vr̃. ꝛ ius accrescendi
locuz h3 in pte data ex volũtate disponẽtis ꝛ ex postfacto ei
ablata quasi caduca vel ꝑ non scripta aliter q̃ per volũtatez
disponẽtis. l. j. C. de cadu. tol. ꝛ hãc dicit fore veritatẽ in qua
dicit se reperijsse Jo. de lig. cõcordare ꝛc. ¶ Gl. statutũ. q̃-
rit an priuilegia ꝑ hãc cle. intelligat̃ reuocata. Rñdet ꝙ non
qꝛ de illis hic nõ fit mentio. alle. simile de capel. mo. c. j. in. vj.
¶ No. bñ hanc glo. ꝛ vide aliã huic cõcordẽ de sepul. dudũ
55 ad fi. ꝛ de elec. cũ non deceat in. vj. ¶ † Glo. vlti. querit que
sunt pene statute ꝯ nolẽtes ꝓmoueri ad ordines. remittit ad
no. s. eo. queris. ꝛ de elec. l3 canon. in. vj. de pena aũt religio-
sorũ nõ faciẽtiũ se ꝓmoueri ad ordines. remittit ad cle. ne in
agro. §. ceterum. j. de sta. mo. ꝛc.

G Eneralem vero eccle

sie. Breuis est ꝛ nõ diuidit̃. declarat aũt etatẽ
reqsitã in ꝓmouẽdo ad sacros ordines corrigẽs in h̃ cano-
1 nes antiquos q aliter disponebãt. de qbus in gl. j. ¶ † No.
ꝑmo vires generalis ꝯsuetudinis. qꝛ act⁹ sacramẽtales seu sa
cramẽtoꝝ habilitas ihabiles etate sic ꝛ ꝯ i sacramẽto mr̃imo

a ¶ No. de ista dictione donec. vide ꝺ ista dictio ne Alexã. in cõsi. lxvj. ici. viso testõ. in ij. colũ. circa pn̄. i. iij. vol.

b ¶ No. de horis. De istis horis vide. d. abb. in. c. j. de ce lebr. mis.

c ¶ Quasi sint cõiũcti. De istis cõ iunctis hẽs plene ꝑ bar. ꝛ doct. maxi me. d. ias. in sua solemni repe in. l. re cõiuncti. ff. de ver. obli.

nij. vt in. c. iij. de cõsangui. et affi. et diligẽter ponderanda est lr̃a que loquitur in cõsuetudine generali. ex quo pꝫ a ɔ̃trio ꝙ particularis cõsuetudo alicuius loci hoc iducere nõ põt circa sacramẽtalia ex quibus solius pape est disponere. † Ex h̃ no. cõsequẽter pꝫ do. An. ꝙ generalis cõsuetudo ecclesiarũ tollerata p papã põt operari circa dependẽtia a ptãte solius pape ꝙ est valde notabile. certe hoc nõ vr̃ mirãdũ ꝙ cõsuetudo ɔ̃ ius põt disponere iuxta no. de cõsuetudine. c. fin. nec repit ꝙ hoc sit de reseruatis pape nisi ex eo qꝛ inferiori nõ lꝫ ɔ̃ ius disponere. vt pꝫ notatis de offi. dele. ꝙ translationem [a] circa reseruata aũt specifice soli pape nõ vr̃ posse operari cõsuetudo nisi eẽt tanti tpis cuius initij memoria non existit. qꝛ illa viꝫ priuilegij obtinet. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aq̃ quoti. et esti. de v. sig. sup qbusdaꝫ. §. j. no. Cy. C. de emãci. libe. l. j. et Bar. de publi. l. publicanus. §. j. ❡ † No. ꝙ generalis cõsuetudo aliqñ trãsfundit in ius simile. qñqꝫ spãlis. vt in. c. cũ inhibitio de clã. despon. in pn̄. Ex quo not. ꝙ ius superueniens post consuetudineꝫ adijcit vinculum. de quo de cõsti. c. j. in. vj. ❡ † No. ꝙ cõcurrente multiplici impedimẽto ad remotionẽ vnius nõ sequit̃ remotio alterius. ad h̃ de p̃ ben. nõ põt in. vj. ❡ † Ultimo no. etatẽ reqͥsitã ad ꝓmotiõeꝫ sacrorũ ordinũ. Opp. ꝙ generalis obseruãtia nõ tollat canoneꝫ. qꝛ nõ põt alia obseruãtia originari sine peccato de ma. et obe. c. ij. ergo nõ põt sumere effectũ. ar. j. q. j. principat⁹. So. intelligit̃ hic qñ cõsuetudo nõ est p̃cepti vel ꝓhibitiõis origi natur ex iusta cã. ɔ̃triũ qñ ɔ̃suetudo est ꝓhibitionis vel p̃cepti et nõ inducit̃ cõsuetudo ex iusta cã. vt gulositatis vagationis vel alia cã. tũc enim lꝫ excuset a pena tpali. nõ tñ generali seu diuina. iiij. di. deniqꝫ et ibi no. facit de sta. re. c. j. Idẽ si ex obseruantia cõstõnis surgat graue scandalũ. viij. di. cõsuetudineꝫ. et. d. §. neqꝫ ꝑm Guili. Preterea põt dici ꝙ hic fuit triplex cã quare vꝫ consuetudo. s. qꝛ a canone approbata. et qꝛ rescripta. et qꝛ cessabit cã finalis cõstõnis. facit. lxiij. di. §. verum. et. §. his oĩbus. ad mãm vide de treu. et pa. c. j. cum not. et per Archi. iiij. di. §. leges. et qꝺ no. de cõsan. et affi. ꝙ circa Pau. hic dicit ꝙ si cõsuetudo est rõnabilis et ꝑscripta tollit legẽ. vt no. Jo. in. d. §. leges de cõsue. c. fi. et in hac sufficit tacitus cõsensus principis. aut nõ est legittime ꝑscripta et nõ tollit̃ lex nisi intercedẽte pape auctoritate ar. iuriũ ꝑalle. nec ob. l. oẽs populi. ff. de iusti. et iur. qꝛ loquit̃ in subiecto impatori q bꝫ potestatẽ a populo. iõ facit. l. ɔ̃ principẽ et consuetudinẽ dato ꝙ non sit ꝑscripta. dũm̃ sit legittimo tpe formata. hic autẽ loquitur in cõsuetudine ɔ̃ papã que nõ causat nec recipit ptãteꝫ a populo. sed a deo. vt fuit ratio Archi. in. d. §. leges. Si autẽ cõsuetudo nõ sit introducta ɔ̃ legeꝫ sed ipsa lex ab initio habuit obseruãtiã. et tũc quidã dicũt ꝙ transgressores nõ incurrũt peccatũ. vt no. ŝ treu. et pa. c. j. qꝛ vt lex valeat tria requirunt̃. s. statutũ et ptãs in cõdẽdo et ꝙ moribus approbet̃ subditorũ. vt no. Archi. in. d. §. leges et. §. fi. ꝙ vltimũ hic deficit. iõ tũc nõ obligat trãsgressores Hostiẽ. in. d. c. j. de treu. et pa. dicit ꝙ in cõstõnibus que sunt p̃cepti nõ excusat mos nõ vtentiũ. vñ dicit. §. leges intelligẽdũ in cõstõnibus simplicibus. Exẽplũ ponit de ma. et obe. statuimus. sed certe satis idẽ importat statuo ꝙ p̃cipio. vt in. c. his de v. sig. alle. xiij. q. j. ꝙ p̃cipit̃. Pau. dicit hoc dictũ Host. posse intelligi de his que suberãt ꝑm tpa ɔ̃stõnis p̃ceptorie nõ de his que postea successerũt qꝛ ꝑscriptio qñqꝫ capit vires a successore nõ ab incohoante de iurepa. cura. xvj. q. iij. sacerdotes. dic de hoc vt plenissime p do. Ant. in decre. ꝙ circa. de cõsan. et affi. vbi plenissime istũ passuꝫ examinat. potestis dicere ꝙ peccat exercẽdo actũ ad finẽ priuati cõmodi. sꝫ inqñtũ intẽdit finẽ publicuꝫ ɔ̃suetudinis que tẽdit ad vtilitatẽ publicã nõ peccat. ar. xxiij. q. iij. qui peccat. et per hoc pꝫ ꝙ ꝓcedit etiã in his qui erant tpe cõstõnis p̃ceptorie. al's sequeret̃ ꝙ nõ inchoaret a tpe illorũ sed a tpe successorũ q haberẽt bonã fidẽ. nec ob. c. cura qꝛ ibi nõ inchoat̃ a p̃decessore ꝑscriptio sꝫ a successore sꝫ bꝫ bonã fidẽ. qꝛ sic innuit factũ p p̃decessorẽ. vt ibi not. et hoc intellige ẽt si a prin. non recipiatur lex p̃cepti. qꝛ nõ ẽ in ptãte inferiorũ tollere legẽ supiorũ. vel ipsam nõ recipe arg. xxj. di. inferior. nec ob. §. leges [b] qꝛ est dictũ gratiani ꝙ non est auctẽticũ iuxta no. ŝ rescri. c. ij. et. ij. q. iij. §. hic colligit̃ et c. ❡ † Quero an circa etatem de qua. ŝ. possit eps dispẽsare vt minor possit ordinari. dicit Pau. ꝙ nõ alle. de tẽpo. ordi. dilectus. Idẽ glo. hic secus dicit in ordinato extra quattuor tẽpora. vt no. Hosti. de temp. ordi. ɔ̃sultatiõi. ꝑm Pau. Quid si minor. xviij. annis q non põt esse subdiaconus impetret in ecclesia collegiata vbi p̃bẽde nõ hñt annexos ordines an valeat rescriptuꝫ vr̃ ꝙ non cum non sit habilis ad iura canonie quo ad vocem capituli. ŝ. ꝓxima cle. et sic nõ vr̃ valere. de rescrip. si eo tpe in. vj. Cõtrariũ putat Pau. qꝛ de esse canonicatus nõ est vocem hr̃e. vñ inhabilis ad vocẽ põt esse canonicus. de elec. ex eo ꝙ in. vj. ꝑm Pau. Ex quo no. ꝙ taciturnitas defectus inhabilitatis que est circa aliqua pticularia cõsecutiua ad canonicatus vel bñficiũ et nõ ad habitũ substãtie bñficij vel canonicatus nõ viciat litteras. ꝙ est valde notãdũ ꝑm Ant. † Quid si quis. ĩ. xviij. annum faciat se ꝓmoueri ad ordinẽ annexũ alicui p̃bẽde valebit ne et ꝑderit ei vt sic obtinere possit p̃bẽdam hñtem ordinem ad quẽ est ꝓmotus ante etateꝫ. Mat. Jo. an. et Archi. dicũt ꝙ non dꝫ puniri quo ad suspensionem. vt. ŝ. de temp. ordi. vel non est cõpos. iõ nõ dꝫ esse melioris cõditionis ad bñficiũ cõsequẽdũ. ar. c. euꝫ qui de p̃bẽ. lib. vj. ꝓ hoc qꝛ nõ dꝫ inspici factũ sed qualitas facti de elec. cũ cãm. et hoc sentit glo. lꝫ Pau. ɔ̃ vt vidistis. ŝ. c. ꝓxi. et c. ❡ Glo. j. opp. de. c. j. et. ij. per totũ. lxxvij. dis. et. lxxviij. di. c. j. iij. et vlti. et. xviij. di. de his. vbi aliter distinguit̃ etas ordinandoruꝫ q̃ hic dr̃. Rñdet glo. ꝙ illud ꝑm canones antiquos hic de iure nouo ꝙ illos corrigit et simil'r corrigit seu determinat no. de elec. cũ in cunctis. et de temp. ordi. vel non est cõpos. de quo aliud in gl. se. ❡ Scõo opp. gl. ꝙ hec decre. sit male situata sub hoc titu. qꝛ immo debuit situari sub ti. de temp. or. cũ tps ordinandorũ tractet [c] ɔ̃. l. ij. ff. de sta. ho. Rñdet gl. ꝙ decre. ista pp cõnexitatẽ quã bꝫ cũ materia p̃cedẽti fuit posita sub hoc tit. fatet̃ tñ ꝙ ꝓprius stetisset sub rub. specifica de tẽp. ordi. facit. ŝ. c. ad aures. cũ ibi no. ❡ † Glo. obseruantiã. querit vñ ꝓcedebat ista generalis obseruãtia et vñ trahebat originem. Rñdet gl. ꝙ ꝓcedebat a. §. inferiora. c. cũ in cunctis. de elec. nã ꝑm canones antiquos ordinãdus ad sacerdotiuꝫ dꝫ esse. xxx. annorũ cõpletorũ ꝙ pꝫ per. §. inferiora diminuebat̃ õ etate ordinãdi tps. v. annorũ qꝛ sufficit ꝑm. §. inferiora tetigisse. xxv. annũ. vñ eodẽ mõ videbant̃ diminuẽdi. v. anni de etate diaconi et subdiaconi. per qꝺ videbat̃ ꝙ ẽt in. xv. anno possit quis promoueri in subdiaconũ. et in. xx. v. ad diaconatũ vñ dicebamus antiquos canones correctos p. §. illum inferiora. ꝙ etiã cõfirmabat̃ qꝛ ẽt ꝑm canõẽs seruabant̃ certa interstitia seu interualla tpis inter ordinem et ordinẽ que constat hodie non seruari. igitur et c. vñ qꝛ talia interstitia nõ seruant̃ concludit glo. ꝙ purus laycus in carnispriuio in festo resurrectionis põt esse p̃sbyter qui põt ꝓmoueri ad oẽs minores in vna dñica vel in vna die quattuor temporũ. et in alia potest ordinari in subdiaconuꝫ. in sabbato mediante quadragesime in diaconũ. et in sabbato sancto in p̃sbyterum vt in decre. iij. de temp. or. Hostiẽ. vero volẽs seruare antiquos canones ad. §. inferiora. dicebat ꝙ ibi dispensabat̃ in etate pp curã. et ꝑm Inn. erat̃ ibi necessitas ex eo qꝛ vocatus erat ad bñficiũ ꝙ reqrebat ordinẽ. iõ tũc sufficiebat etas. xxv. annorũ in p̃sbytero. al's secus. gl. reprobat istorum opi. et rñsionẽ. nã vr̃ absurdũ ꝙ dispensatiue dr̃ ꝓmoueri ad ordines annexos bñficio cũ tñ de iure cõi ad bñficiũ curatũ talis ꝓmoueat̃. et per cõsequẽs eodẽ mõ dꝫ posse talis promoueri ad ordineꝫ sacerdotij illi annexũ. Preterea satis videret̃ absurdũ ꝙ maior. xxiij. annis. qꝛ ingressus. xxv. possit habere beneficiũ curatũ et nõ sacerdotiũ. Itẽ sequeret̃ aliud absurdum ꝑm p̃dicta. s. ꝙ eadẽ esset etas epi et sacerdotis vꝫ xxx. annoruꝫ pp que dicit glos. ꝙ sepe clamabat in scholis ɔ̃ opi. Hosti. et etiã sepe in curia scripsit potissime vni Cardinali nominato in glos. vt determinaret̃ etas in promouendis ad sacros. et iõ pp hoc forte emanauit ista cle. qꝛ pp predicta fuit summe vtilis et necessaria. Item fuit valde vtilis ꝓpter precedentẽ cle. al's enim circa illã emanare potuissent multe inextricabiles. q. nisi hec cle. emanasset. nam canonicus volens hr̃e vocem in. c. si fuisset maior. xiiij. annis qꝛ ingressus. xv. lꝫ minor. xx. vt hr̃et vocem in. c. fecisset se ordinari in subdiaconum fuisset sibi obiectum illum hoc non ob. repellenduꝫ velut non rite promotũ propter defectũ etatis. iuxta no. de p̃bẽ. ei cui. in. vj. ĩ sictis canonibus de quibus in prin. gl. j. fuisset replicatũ ꝙ illi canones sublati erant p ɔ̃triaꝫ cõsuetudinem

a ❡ Circa reśuata. adde alex. i ɔ̃si. lxxiij. incip. viso puncto in. ij. col. circa me. i. iij. vol. et ias. i. l. de qb⁹ in. xj. col. v. ꝓmaꝫ tñ conclusionẽ. ff. de leg.

b ❡ Or est dictũ gratiani. Adde gl. xiij. di. i summa in gl. ij. et plures alias allegatas p fely. in. c. ij. in. xix. col. in fi. et pn̄. se. ex de rescrip.

c ❡ Contra l. ij. De istis situationib⁹ ponit. d. ias. in rub. insti. de actio.

tudinem generalē demū fuisset publicatuȝ q̄ hec nō erat nā pp opp. Inn. et Hosti. p̄dictā quā sequit̄ Archi. in dicta decre. ei cui. de p̄bē. in. vj. iō ad hoc et similia dubia tollēda vtilis fuit hec declaratio ꝛc. ¶ † Ex gl. no. duas regulas in mā extēsionis s̄m do. An. ᵃ Prima q̄ vbi duo extrema sic se habēt q̄ vnū venit ad alterū cōsecutiue et ɔnexū imutatio i vno etiā ex iure stricto ad aliud extēdit̄. ad qd̄ de ɔsti. translato. et no. gl. de p̄bē. q2 intm̄ de rescrip. statutū. §. j. in. vj. de re iudi. cū oli. Scd̄a regula q̄ ibi duo vel tria ad se inuicē hn̄t subordinate et gradatiȝ in vno p̄ imutationē sequit̄ gradatim imutatio in reliquo vide q̄ circa idē no. in. d. c. cū in cūctis ꝫ eū ista regula scd̄a hic nō sumit̄ imo potiꝰ opposita. q2 nisi emanasset hec qd̄ verioꝛ videbat̄ in iure opi. Inn. et hosti. facit tn̄ pro ipso qd̄ no. C. de sac. san. ecc. illud p gl. ibi reprobat per Pet. et Bar. qn̄ dispositio fit per noīa simplicia. vt est hic. et ibi secus qn̄ per noīa respectiua ꝛc. ¶ † Demū querit gl. in ver. ȝ qd erit de p̄motis ante hāc decre. si p̄moti sunt añ etatē de qua h̄ an habeāt executionē ordinis. ᵇ dicit q̄ satis putat q̄ sic si tpe cle. erāt in etate. de qua hic lȝ tpe ordinationis nō fuissent ar. de tēp. oꝛ. vel nō est cōpost. Si vero nō eēt in etate de qua hic carebūt executiōe vsq̄ quo p̄uenerint ad etatē de qua hic. ¶ † Ultimo querit gl. an ordinatus ad sacros. j. pubertatē. et sic in pupillari etate teneat̄ ad cōtinentiā seruandā remittit ad no. de cle. per sal. p̄mo. c. j. q2 veritas est q̄ nō. vt ibi no. saltē si nō erat doli capax. dūm̄. j. xiiij. annū ꝫ. dicit ꝛc. ¶ Gl. antiqs opp. de. c. j. lxxvij. di. vbi s̄m antiquos canones sufficiebat q̄ qs eēt in. xiiij. anno. vt possit p̄moueri ad subdiaconatū. cuius ꝯ̄riū hic inuit̄ et. s̄. dictū ē. R̄ndet q̄ ibi intelligit̄ de. xiiij. anno. incohoādo. post infantiā. et sic extēdebat̄ vsq̄ ad. xxj. et sic nō ob. ꝛc. ᶜ ¶ Gl. in v̄. decernimus ponderat lr̄am que nō dicit declaramus. quasi velit dicere q̄ corrigit iura antiqua nō aūt opi. Inn. et Hosti. et no. bene. de hoc ver. decernimus et ver. statuimus vidistis in cle. q2 regulariter ad fi. ¶ † Gl. libere querit qn̄ dicat̄ libere p̄moueri. dicit gl. qn̄ sine dispensatione qd fieri pōt nō subsistente alio impedimēto q̄ etatis al's sec⁹. Itē dr̄ libere p̄moueri si nō hēat bn̄ficiū aliqd̄ q̄ reqrat ordinē. q2 tūc cogeret̄ p̄moueri ad ordinē requisitū. ¶ Gl. in. xviij. anno querit an sufficiat xviij. annū incohoatum. R̄ndet q̄ sic. sufficit enim q̄ attingat. xviij. annū. et idē dicit de sequētibus tpibus: q2 sufficit q̄ qs illa attigerit lȝ nō cōpleuerit. Mouet̄ q2 ille q est maioꝛ. xvij. et in. xviij. anno lȝ nō sit. xviij. annoꝝ v̄r esse in etate legittima. Uñ cū lr̄a nō reqrat q̄ sit. xviij. annoꝝ ȝ q̄ sit in. xviij. anno sufficit illū attigisse. q2 sic verificata sunt verba lr̄e. Fatet̄ tn̄ gl. q̄ oliȝ erat secus. q2 reqrebat̄ tp̄s eē cōpletū. vt dixit gl. j. ¶ † Ultimo no. gl. ex hac decre. iūcta p̄cedēti in p̄mo rn̄so. q̄ impubes nō hȝ vocē in. c. nisi sit in. xviij. anno. q2 ante non pōt esse subdiaconus vt hic pȝ q2 requirit̄ q̄ possit hr̄e vocē in. c. put ibi dr̄. ¶ † Not. bene ex gl. dñam esse an lex p̄ferat etatē per verba ablatiua. vt in. xviij. anno q2 tunc lex requirit annū ceptū. ȝ nō cōpletū. an p v̄ba genitiui. xviij. annoꝝ. et tūc requirit̄ q̄ sint cōpleti p hoc aperte est casus. ff. ꝯ manu. testa. l. si ita fuerit ꝛc. † Hinc sumpta occasione tractant hic aliqui an vbi ius requirit certā etatē sufficiat annū ceptū eē. ᵈ an exigat̄ q̄ sit completus de qua materia tangit Joā. lxxvij. di. subdiaconus. et. c. clericus. lxxvij. di. et ibi p Archi. de ele. cū in cunctis. §. inferioꝛa de offi. dele. cū viginti de ver. signi. auunculus. et per Archi. xij. q. j. c. j. et p legistas in. l. si cui. ff. de leg. j. vbi p Bar. l. ex his. C. qn̄ di. le. ce. vbi per Cy. et per glo. Accur. in. l. iij. §. minoreȝ. ff. de mino. et in. l. j. C. qn̄ di. le. ce. domi. Anto. tamen refert opin. glos. in. d. c. subdiaconus non insisto quia ibi habetis. Finaliter concludit tres casus principaliter q2 interduȝ stante certitudine tpis querit̄ an in prin. tpis aliquid sit soluēdū an i fi. et tūc hec nō materia nr̄a sed de illa dicendū vt per doc. in. c. p̄uenit de arbi. et in. l. j. C. qn̄ di. le. ce. vbi gl. et Cy. et Bar. in. l. hoc anno. ff. de ver. obl. q2 si aliquid annuatim est soluēdū dȝ solui in princi. anni cuiuslibet. Si vero vnica est solutio dȝ solui in fine anni cum dies sit addita cā demōstrationis. l. liber homo. §. decē. ff. de ver. ob. Interdū querit̄ de cōputatiōe tpis vbi simplr̄ tp̄s p̄ferat̄ per numerū annoꝝ nō respectiue ad certā p̄sonā. Et q̄ritur an cōputetur tp̄s de momēto ad momētū. an vero sufficiat q̄ vltimus annus sit ceptus vt habeat̄ pro cōpleto. et tūc adhuc nō est nostra materia. sed dic vt p gl. in. l. iij. §. minoreȝ ff. de mino. q2 dȝ distingui. an agatur de fauore an de odio vt. Interdū numerus annoꝝ exigit̄ in respectu ad certā p̄sonā vt in dandis honoribus et similibus. et tūc si ius disponens de etate declarat an velit attendi principiū an finē anni. et tūc illud serua. et tunc si querit̄ de rōne reddi pōt alia nisi q2 placuit sic legislatoꝛi q̄ aliqn̄ reddi nō possit p̄suasiue. et hic ē casus in. d. c. cū in cūctis. §. inferioꝛa. et in. d. l. ad rē publicaȝ qn̄qȝ. l. aliter nō declarat. et tūc p̄sequit̄ v̄ba Bart. in. l. si cui p̄realle. ff. de leg. j. ȝ nō insisto q2 eēt declarare casus legū. ȝ cōclude breuiter vt ipse vltimate tangit cū p̄fert̄ a lege tp̄s vt ab hoie q̄ si cōstat de mēte illa est seruāda. Si nō ɔstat. et tūc interdū p̄fert̄ in genitiuo. et requirit̄ annū eē cōpletū. vt. d. l. si cui. et hac gl. Interdū p̄fert̄ in ablatiuo. et tūc si cū p̄positione in sufficit q̄ annus sit ceptus in hac glo. et. d. l. si ita. Si vero p̄fert̄ in ablatiuo sine p̄positione requirit̄ q̄ sit cōpletus. vt in cle. j. de sequest. pos. et fru. in verbo triēnio. Rō surgit ex virtute sermonis et cōis vsus loquēdi ar. d. l. si ita. Aduerte tn̄ q̄ hoc mēbrū qn̄ sine p̄positiōe p̄fert̄ in ablatiuo videbat̄ cadere sub scd̄o cāu p̄ncipali sub tertio in quo sumus. Interdū p̄fert̄ in accusatiuo. et tūc si p̄fert̄ cū dictiōe ante. et tūc sufficit annū inceptū eē vt est casus recte intelligēdo in. l. qui filiū. §. j. ff. ad treb. et. ff. de mu. et ho. ad rē publicā. et hāc theoricā ponit tex. de ver. sig. in. l. vrbana p̄dicta. §. fi. Aut p̄fert̄ cū dictiōe significāte rē p̄fectā. vt dictione per vel cū futuro subiunctiui. et tūc reqrit̄ annū cōpletū esse. ff. de cōdi. et demon. l. putabaȝ. et. l. si in annos. et. d. l. si cui. hec vera nisi ex p̄cedētibus vel sequētibus aliud appareat fuisse de mēte disponētis vt si testatoꝛ dixisset. Instituo ticiū cū peruenerit ad xxv. annū et demū i substōne dixisset et si decesserit. xxv. anno ruȝ taleȝ substituo. q2 tūc cū substituerit vsq̄ ad extremitateȝ principij sufficit. xxv. inceptū sic dicit intelligendū. l. qui filiā. §. sabinus. ff. ad treb. lȝ aliter legiste intelligāt et male s̄m eū. Si vero p̄fert̄ i accusatiuo absq̄ aliquo v̄bo notāte p̄fectionē. et tūc si agit̄ de fauoꝛe hr̄ annus ceptus p cōpleto si fauoꝛ est q̄ habeat̄ de cōpleto. Si agit̄ de odio q2 tpis cursus inducit odiū. et tūc expectari dȝ finis q2 nō sufficit illū ceptū vt palle. l. rē publicā. ff. de mu. et ho. et. l. q filiū. et. ff. de diuer. p̄scrip. l. in vsucapione. et in. d. l. iij. §. minorē. ff. de mino. vbi p gl. Accur. ꝛc. ¶ † Gl. diaconatus. q̄rit an existēs in. xx. anno eligi possit in archidiaconatuȝ. et v̄r q̄ sic. q2 pōt p̄moueri ad ordinē requisitū ad dignitatē archidiaconalē. vȝ ad diaconatuȝ vt hic pȝ. gl. tȝ ꝯ̄ q2 immo requirit̄ q̄ sit. xxv. an. vt in. c. cū in cunctis. §. inferioꝛa. de elec. que hic nō corrigit̄ igit̄ ꝛc. de elec. cū expediat. in. vj. nec tȝ p̄dicta cōsequētia pōt p̄moueri ad ordinē requisitū ad dignitatē. ergo ad dignitatē poterit p̄moueri. al's sequeret̄ q̄ cū in p̄mouendo ad ep̄atū sufficit q̄ sit subdiaconatus. s̄. e. a multis ēt sufficere deberet ad dignitatē ep̄aleȝ et ad illā p̄moueri posset qui esset in. xviij. anno q̄ est falsum et absurdū. iō ꝛc. ¶ Gl. anno querit qd si prius ante etatē hic determinatā ordinat̄ quis ad sacros ordines. R̄ndet glo. q̄ punit̄ ordinans et ordinatus. q2 ordinans est suspensus a collatiōe ordinū. et ordinatus ab executione ordinis collati vsq̄ ad etatē legittimā. de tēp. ordi. vel non est demū gl. querit an circa istaȝ etatē possint ep̄i dispēsare. R̄ndet q̄ non per hanc decre. et per decre. dilectus. de temp. oꝛ. ¶ † No. bene glo. q̄ circa etatē quo ad ordines ᵉ nō dispēsat ep̄s. vide glo. de elec. cū dilecti. ¶ † Glo. p̄mouendi. q̄rit hic agit̄ de etate promouendi ad minores. sed que erit etas. R̄ndet q̄ ab infantia. s. vt sic minoꝛ īfante possit p̄moueri ad illos. alle. xxviij. di. de his. ꝯ tē. oꝛ. nullꝰ i. vj. et. xxvij. di. c. ij. et que notant̄ in summā eiusdē. dic cōcludēdo etates. si querit̄ de etate ordinis prime tonsure sufficiūt. vij. anni. de tēpo. oꝛ. c. fi. in. vj. i alijs annis a. vij. annis. s. vsq̄ ad annū. xij. pōt qs effici ostiariꝰ lectoꝛ et exorcista et a. xij. s̄. acolitus. lxxvij. distinctio. in suma vō dicit Pau. q̄ acolitus pōt quis esse in. xiiij. anno. e. di. subdiaconus. j. q. j. puer. in ordinibus sacris q̄lis etas requirat̄ seruandū est q̄ hic dr̄. In ordine ep̄ali serua decretalē cū in cūctis. hec de etate p̄mouendoꝝ ad ordines. Si vō q̄rit̄ de etate p̄mouēdoꝝ ad bn̄ficia tūc si ad ep̄atum serua decretalē cū in cunctis. q2 idē q̄ ep̄ali. si ad alia bn̄ficia duplicia vt in abbatijs et dignitatibus et personatibus et ecclesijs curatis. et tūc exigunt̄. xxv. anni incohoati vt. d. c. cuȝ in.

ᵃ ¶ Prima q̄. Add̄ bn̄ facere q2 ēt i penalibus et sic in mā stricta de cōne. xis idē iudicat s̄m pa. noꝛ. et alios cōiter i. d. c. translato. ex de consti.

ᵇ ¶ Dicit q̄ satis putat. Add̄ fely. in. c. fi. in xj. col. v̄. sal. lit quinto. extra ꝯ ɔsti.

ᶜ ¶ Gl. i. v̄. decernimꝰ. De v̄bo decernimꝰ. vide. d. abb. et fely. in. c. ij. i fi. co. extra ꝯ iudi. vbi ēt ponit fely. ꝯ. v̄bo statuimus volumus censemus et rn̄demus.

ᵈ ¶ An exigatur. Add̄. gl. in. §. fi. in v̄. minoꝛi. isti. qui et exqui. cau. Et ibi plene poꝛ.

ᵉ ¶ Nō dispēsat ep̄s. In qbꝰ aūt possit dispēsare ep̄s habes gl. notabilē. in. c. dilectus. in gl. in v̄. p̄missa. et ibi. d. abb. de tēp. ordi.

a cunctis. a † In abbatissis exigunt̄.xxx.de elec.indénitatib9 in.vj. In simplicib9 bñficijs puta si sint canonie. ꝛ exigunt̄. xiij.de pbēdis sup inordinata. Nec ob.de elect. ex eo ꝙ in vj.qꝛ ibi illud fuit dispēsatiue vel ibi factū narrat̄.si sunt alia beneficia simplicia.ꝛ tunc sufficiūt septē anni cōpleti. ꝛ.d.c. sup inordinata.qꝛ tūc nō pñt fieri clerici.vt est dictuȝ in.d.c. fi.de tēp.or.in.vj.ergo ꝛ bñficiū hre de prebēdis. cū ſm hec vera nisi talia bñficia haberēt de iure statutorū vel cōsuetudine certū annexū ordinē vt sunt pbēde sacerdotales ꝛ eccl'ie rurales ꝛ altaria ꝛ similia.de pbē.significatū vel esset principales administratores ecclesie lȝ nō curate qꝛ tūc requirit̄ ꝙ sint.xiiij.annorū.ꝛ no.Inn.s.eo.tit.in.c.pterea.ꝛ not.de rescrip.si eo tempore in.vj.in nouella super glos.si vero querit̄ de etate in actu promouēdi seu trāseundi ad religionē. ꝛ tūc in masculo sufficit etas.xiiij.annorum in femina.xij.xx.q.j. in summa.ꝛ ibi no.de reg.c.postulasti ſm Guil.

a ¶ In abbatiss. De etate que requirit̄ in abbatissa. abbate ꝛ pomonacho regulari clerico curato ꝛ in simplici ꝛ in ceteris pōit do. Abb.in c.cū in cunctis.§.j.i.v.col.de elect. ꝛ latius i.c. sup inordinata.ð pbē.

¶ De officio vicarij. Rubrica.

Ue de ecclesijs curā. b Nō pōt cōmode diuidi ad lr̄am b qꝛ vnico cōstructu claudit̄ mentaliter pōt tñ diuidi in tres partes sicut sunt tria.d.ij.ibi ac de ipsoruȝ tertia ibi ꝛ de eoꝝ. ¶ † No.pmo ꝙ aliō est hre ecclesiā curatā in titulū aliud in vicariā.ꝛ hinc ē ꝙ statutū in vno non extendit̄ ad aliud extensione hois sed extensione iuris sic. ¶ † No.scðo tria que hic extendunt̄ de ecclesijs curatis in titulū collatis ad collatas in vicariā ppetuaȝ. primū qð acceptatione scði vacat primū.scðȝ ꝙ sicut in illis quis dȝ certo tpe promoueri ad sacerdotiū sic ꝛ in istis. tertio ꝙ illa etas que requirit̄ in illis requirit̄ ꝛ in istis. Not.in curatis tñ locū hre cle. ¶ † Opp.ꝛ vr̄ ꝙ ecclesia curata nō possit dari ppetuo in vicariā de elec.nemo i.vj. Sol. incōmēdaȝ dari nō pōt vt ibi sȝ vicariā sic vt hic ꝛc. ¶ † Quero an inferior epo dispēsare possit sup nō residētia dic vt p Inn. ꝛ Hosti.de cle.nō resi.relatū.ꝛ p Paul.hic p Archi.ij.q.vj. biduuȝ.ꝛ in Spec.ti.ij.§.sunt quoqꝫ circa fi.vide Jo.an.de elec.lȝ canon in gl.pe.ꝛ sup ea i.vj.qꝛ ꝯclusio est ꝙ sic si pōt priuari rōne nō residētie al's secus. an existēs in minoribus possit eligi ad vicariaȝ ecclesie curate. vr̄ ꝙ sic qꝛ hic nihil dr̄ de ordinibus.ad hoc qð no.lx.di.c.j.in.q.j. ꝗcqd de electione cū in cūctis.§.inferiora. vbi nō fit mētio ð ordinibus nec ob.lx.di.c.j.ꝛ.ij.qꝛ illa.c.sunt abrogata ꝛ correcta ꝗtū ad h̄ vt ibi no.in.d.c.j.ꝛ idē Inn.tȝ in dignitate nō curata in.c. pterea de eta.ꝛ quali. Hosti.ibi ꝫ dicēs ꝙ ad aliquā dignitatēȝ eligi nō possit existēs in minoribus.ꝛ sic sentit gl. de his que fiūt a maiori pte capituli.c.j.ꝛ.c.ex ore vide ð h̄ tactū de elec.lȝ canon.in.vj.eo.tit.dudū.i. Idē tȝ Hosti. ꝛ Jo.an.in ecclesia curata de elec.ex eo ꝙ in.vj. de pbē.si.p clericis.e.li. Archi.tȝ ꝫ.s.ꝙ ēt ad ecclesiā curatā possit eligi existēs in minoribus. Mouet̄ qꝛ nō occurrit rō quare potius talis admittatur per viaȝ pñtationis ꝛ institōis.vt in.c.j.ꝛ.ij.de insti.in vj.ꝛ p viā rescripti apostolici vel collatiōis pape.vt.d.c.si p clericis.ꝗ per viā electionis.nā presentatio ꝛ rescripta sunt odiosa ꝛ extraordinaria. Itē qꝛ sic tenendo semp oporteret ꝙ tpe pmotionis sue habebit aliqð beneficiū.cū sine titu.pmoueri nō debeat ad subdiaconatū.de pbē.cū ſm. Item sic tenēdo nō eēt dr̄ia inter pmouēduȝ in epm ꝛ eligēdū ad ecclesiā curatam vel dignitatē.ꝙ nō vr̄ equum.idē tȝ Cal. in.c. dudū.primo mouet̄ p pdicta. Item qꝛ in.§.inferiora non fit mētio de ordine nec in cle.j.s.tit.j. Itē p decre.lȝ canon.vbi vr̄ casus nō cauillando cū illa decre.sit posita in materia electiōis.ꝛ sic vr̄ casus debere intelligi iuxta materiā qñ procedītur per viā electionis.ar.l.impatores.ff.de in diē adiec. nō ob.decre.dudū.j. c qꝛ ibi dȝ exponi vel.p ꝛ vt clarius vbi pȝ ex antiqua ſm eū. Itē nō ob.d.c.ad pterea qꝛ dȝ intelligi de dispōne iuris nō hois.simile in.c. nihil est ad fi.de elec.idem tȝ do.Ias. Pau.hic dicit ꝙ quo ad dignitatē curatā pcedit opi.pdicta.ꝛ sic intelligit no.p Inn.ꝛ Cōpo. ð elec.dudū.i. ante fi.sic ptransit.d.Ant.lȝ nō recitet dicta cal. Mihi vr̄ tutius tenere gl. Jo.an.p decre.dudū.i.vbi casus nō cauillādo ꝛ exponere vel pro ꝛ.est oīno lr̄am destruere vel violare cum dicte dictiones opposite sint nature.vñ absonū est vnā in aliā exponi aliquo alio nō apparēte.nō ob.decre. lȝ canon.qꝛ dȝ intelligi qñ p aliā viā ꝗ electionis pcedit̄.vbi dicit glo.naȝ cuȝ expsse nō corrigat ius antiquū decre.dudū.i. nō est nr̄m per subauditiōes ꝛ suppletiōes corrigere.ar.no.p gl. de ele. cupiētes.§.ꝙ si per.xx.in.vj. Itē qꝛ illa decre.nō intēdit pncipaliter hoc dubiū decidere.sȝ solū supposito ꝙ qs sit canonice pmotus an teneat̄ pmoueri ad sacerdotiū.nec ob.ꝙ nō esset dr̄ia inter promouenduȝ ad episcopatū ꝛ pmouēdū ad dignitatē vel beneficiū curatū qꝛ lȝ nō sit respectu ordinis ē tñ respectu etatis.vt.d.c.cū in cūctis. ꝙ sufficit nec ob. ēt ꝙ nō fit mentio in.§.inferiora.de ordine qꝛ suppleri dȝ p decr. dudū.ar.l.scio quesitū.ff.de testi.ꝛ qð no.ff. de publi.l.de p cip.ꝛc. ¶ † Quero an cle.locū habeat in ecclesijs prochialibus non annexis. Rñdet Pau.ꝙ nō qꝛ illis perpetuus rector dat̄ non vicarius annexis autē dat̄ vicarius. dicit tñ ꝙ possit locū hre in nō annexis in casu cle.j.de supplen.ne.pla. ponit hic Guil.quādā summulā sup materia vicariorū recolligendo alibi dicta referam vlteriora alijs pretermissis ꝛc. d

b ¶ Qꝛ vnico. Adde in simi. Bal.ꝛ fulgo. in.l. petēs.C. de pact.

c ¶ Qꝛ ibi dȝ exponi.ð dictione vel ponit gl.i.l. liber hō .§. decē.ff. ð v. ob.ꝛ i.l. vbi pactū.C. de trāsac.ꝛ bar. in.l.s.§. officiū.ff. de aq plu.ar.

† Querit.n.primo quid est vicarius.refert vt glo. dicit hic ꝙ vicarius est qui principalis rectoris nomine deseruit ecclesie. Scðo querit quot sunt species vicariorum.dicit ꝙ quattuor qꝛ quidā ppetui ad parrochiales ecclesias constituti vt hic quidā assumunt̄ ad alios actus.nō tñ perpetui vt mercenarij ꝛ capellani.nā expedit missam celebranti secum hre p sbyteruȝ.vij.q.j.nihil.quidaȝ sunt speciales non ad curā sed certuȝ articuluȝ actuȝ vel locū.s.e.tua.quidā nō ppetui nec ad curaȝ nec ad certuȝ.sed generaliter dantur ad oia sicut faciunt prelati dum se absentant.de preben.datuȝ.in.vj. de tēpo.ordi.cū nullus.e.li.ꝛ etiā qñ dantur in pñtia vt sunt vicarij eporū.de offic.vica.c.j.in.vj. † Circa primā spēm querit quid facit eos perpetuos. Rñdet ꝙ auctoritas ep'alis. qua mediante illi cōstituunt̄ ad curā animarū que semp imminet de transla.veniens.ꝛ de elec.cle.ne romani pp quā auctoritatem cēsent̄ ppetui ꝛ immutabiles.s.e.ad hoc.de prebē.de demon.de capel.mo.c.j.in.vj. † Quid si nō sunt positi ad ecclesias parrochiales.sed alias dic ꝙ nō sunt ppetui sȝ ad libituȝ remouebit platus nisi sint per epm instituti.arg.dicti.c. sic dicit Inn.de pbē.in lateranē si. † ¶ Quero quis hȝ curā aiaruȝ an vicarius an platus quo ad hoc vt dent̄ decime vel primitie. Rñdet ꝙ vbi ecclesia est subiecta monachis ꝛ monachi sunt tñ patroni vel hñt certas portiones in ecclesia ꝛ certi fructus ꝛ redditus sunt vicarij tūc cura aiarum ꝛ pdicatio pdictorū spectat ad vicarios.sic intelligit gl. de prebē. exposuisti. Si aūt fructus general'r sit monachorū certa portione relicta vicarijs vt dȝ de pbē.c.j.in.vj. ꝛ vicarij comedūt de mensa prioris.ꝛ tūc de iure cura aiarū ꝛ pdicatio fructū spectat ad eos maxime in foro ptētioso sed exercitiū cure ad vicarios spectat in foro anime.de pbē.s.e.in.vj. Ideo rubr. de capel.mo.non dixit vicariorū vel eporuȝ. sed dixit monachorū sic dicit intelligendum de pbē.cū singula.in.vj.ꝛ tales monachi vendicāt sibi decimas ꝛ alia iura.de pscrip.ex trāsmissa.de sepul.ex parte.ꝛ.c.in nostra.ꝛc. e ¶ Quero ꝙ ius habeāt tales vicarij ppetui in ecclesia.dicit ꝙ sunt quasi pcuratores in rem suam.ꝛ sic pcuratores facti dñi litis.de pcu. c.j.in.vj.seu tanꝗ emphyteote hñtes vtile dñiuȝ.C.de iure emphy.per totū.tanꝗ cōductores ad non modicū tps.ff. si ager vectig.l.ij.Sed an pferant̄ vero dño seu principali rectori.rñdet ꝙ ꝗuis tales vicarij non sint dñi.C. de pscript. xxx.an.l.male agitur.pferuntur vero dño ad id qð spāliter ptinet ad eos.qꝛ dicuntur vtiliter dñi pp ius vtile qð hñt in re de in inte.resti.c.j. nō tñ pscribunt ꝫ veros dominos. vt.d.l. male agit̄.vide Hosti.de cre.non resi.qꝛ nōnulli.ꝛ fuit in sili qð de facto bono.qꝛ principalis rector volebat audire confessiones capellani qui cōsueuerunt audire hoc nollebant ꝛ querebant̄ an potuisset pscribere.ꝛ fuit in ecclesia sancte marie maioris dño se.assistente pro capellano ꝛ do. An.p rectore.ꝛ de materia vica. vide per Hostien.in sum.e.ti. qð no.de elec.cum ex eo.in.vj.vbi hēs an sine auctoritate epi possit cōstitui vicarius tpalis veritas est ꝙ sic ad modicū tps cā subsistente.vt qꝛ forte opȝ ꝙ paucis diebus sit absens al's secus. ꝛ intellige ꝙ cōstituat̄ in vicariū talis quē notuȝ sit esse presbyterū al's secus.ar.ð cle.peg.c.j.ꝛ fi.p totū. † Nungd autem

d ¶ Querit enim pmo. Quis dicat̄ vicarius ꝛ ð multiplici vicario declarat.d.Abb. in.c. extirpāde.§.qꝛ vō i iij.col.de p bē.ꝛ in.c.postulasti.ꝛ ibi plene fely. i j.col. de rescrip.

e ¶ Quero qd ius. An autem vicarius dicatur habere ecclesiaȝ in titulum vide glo.in.c. cōstitutus de fil.presby.

tem curatus occupatus in q̃dragesima possit cõmittere curã monacho vt audiat confessiones parrochianorũ suoꝝ. habetis glo. singularẽ ꝙ nõ si monachus al's nõ pñt. alicui eccl'ie curate in cle. j. de priui. alia, ꝓsequit̃ hic Guil. ⁊ Pau. que tãgunt̃ in tit. de offi. vica. in decre. ij. in. vj. ⁊ in. c. vlti. de of. leg. eo. li. ⁊ multa ponũt que parue sunt vtilitatis. iõ omitto. q2 vi 12 distis vlteriora. ¶ † Gl. scdo querit cũ duplex possit eẽ cura sc3. fori penitẽtialis. ⁊ fori iudicialis de elec. dudum. ij. cũ ibi no. an littera ꝓcedat indistĩcte3 sit hic mẽtio de cura. In vtraq3 cura rñdet ꝙ sic alle. no. p ſe ⁊ p Hosti. de pbẽ. de multa. idẽ 3enze. ⁊ Guil. qui dicũt ꝙ tales curate ecclesie vacant̃ procbiales de elec. l3 canon in. vj. ⁊ subaudit ad lr̃a3 in bñtibus a sc3. qualẽcũq3. ᵃ † Quid autẽ si cura. dicit Paul. ꝙ est onꝰ 13 ⁊ sollicita custodia alle. de peni. ⁊ remis. c. oĩs vbi plenius ponit̃ diffinitio curie p Archi. viij. q. j. q epatũ. xviij. q. ij. cognouimus. ⁊ in Spec. ti. ij. §. videndũ. v. Itẽ q̃rit̃. S3 an quo ad terminos cle. ⁊ decre. l3 canon sufficiat eccl'ia curata. habita l3 nõ sint in actu creata. Opi. sunt de quo in palle. c. l3 canon Pau. hic dicit p hãc cle. reprobari opiniones dicẽtiũ ꝙ sufficit ꝙ sit habitu curata p lr̃am hic dũ dicit bñtibus. ⁊c. ᵇ sic exigit ꝙ actu hẽat curã nõ solũ habitu ad hoc. l. nomẽ filiarũ. §. hr̃e. ff. de v̄. sig. p qua cessat cã cõstõnis q̃ fuit actuale exercitiu3 sit actualiter nõ sit curata. ergo cessare d3 cõstõ. arg. l. adigere. §. q̃uis de iure pa. ff. vñ si desinit hr̃e populũ vel pp hostes vel alia de cã cessabit hec cle. ⁊ dispositio l3 canon all. xvj. q. j. ⁊ tp̃is ẽm Pau. ⁊ idẽ Hosti. in decre. de multa de p ben. ¶ Gl. emittẽdis oppo. de. c. extirpãde. §. qui vero de p ben. ⁊ no. plene. e. ti. de multa vbi p exceptionẽ scdi curati nõ vacat primũ. Rñdet ꝙ hic d3 procedere regulariter fallit in casibus ibi no. q2 fallit vbi bñficiũ curatũ ẽ annexũ alteri nõ curato. vel dependens ab illo vel alijs similibus ibi no. in. d. 14 c. de multa. facit de pbẽ. sup eo. in. vj. ¶ † Scdo querit glo. in extrauagãs. Jo. an. xxij. que icipit execrabilis ⁊ eius pena locũ h3 in vicarijs ꝑpetuis ecclesiaꝝ curatarũ. Rñdet ꝙ sic q2 ibi loquit̃ de ecclesijs ⁊ bñficijs ⁊ officijs curatis. ergo p 15 cõsequẽs locũ h3 in vacarijs. ar. huius cle. † no. bene istã gl. ẽm do. An. ꝙ dispositio penalis ⁊ corrigẽs recipit extẽsiõe3 iuris ad extremũ in quo reperit̃ regula antiqua ambo extremo parificatã. ad hoc. gl. l. si qs seruo de furto 3riũ dicit glo. b in regula que a iure. ᵇ S3 dic ꝙ illa gl. ꝓcedit q̃n cõstitutio disponit circa nouã materiã in qua extrema nõ reperiunt̃ parificata a iure. nã l3 quo ad materiã de qua de regula. nõ solũ in. vj. sint parificati minores alij mẽdicantes nõ tñ sunt parificati quo ad materiã detractiõis quare iõ dispositio facta 3 ius de quarta in minoribus non trahit̃ ad alios. vt dicit illa glo. facit qd no. per doc. in. d. l. si quis seruo. ⁊ qd no. p bart. in. l. j. §. lex falcidia. ff. ad. l. fal. ⁊. ff. de iusti. ⁊ iur. l. oẽs populi al's ꝓcedit hec glo. ⁊ no. extensio pasiua q2 extẽdit̃ p regulã antiquã qd no. ẽm do. Ant. tu adde gl. in. c. j. de eta. ⁊ quali. i vj. que aperte dat pdictã theoricã ⁊ in decre. j. ne clerici vel monachi in. vj. ⁊ ibi pbat̃ iuncta decreta. dudũ. ij. de elec. ⁊c. 16 ¶ † Gl. ꝓmouẽdũ. querit an debebit ꝓmoueri ⁊ q̃n incipiat tp̃s. j. ꝙ debeat promoueri. Rñdet ꝙ. j. annũ qui incipit a tẽpore quo habuit pacifice possessionẽ bñficij vl' per ipsu3 stat de elec. l3 canon ⁊. c. cõmissa in. vj. Deinde in versi. ⁊ in hoc differt oppo. q2 v3 ꝙ non possit vicaria cõcedi non existẽti in sacerdotio. vñ oppo. de. c. nemo deinceps de elec. in. vj. Sol uit glo. ꝙ diuersitas casus est non oppositio. q2 ibi loquit̃ q̃n cõmittit̃ ecclesia in cõmenda. Et sic cõmẽdatario hic q̃n cõmittitur vt vicario quo casu idẽ est sicut q̃n cõmittit̃ in principali rectori. iõ põt taliter cõmitti non sacerdoti dũmõ fieri possit sacerdos vt hic iuncto. c. l3. canon. Ratio diuersitatis est q2 cõmenda non d3 fieri nisi subsistente necessitate ⁊ vtilitate ecclesie. iõ vt plene necessitati ecclesie succurrat̃ op3 ꝙ 17 sit sacerdos cui cõmittit̃ cõmenda ecclesie curate. ¶ † Tertio gl. in ver. ⁊ scias querit quid si. j. annum moneatur vicarius vt faciat se promoueri ⁊ monitus non obtemperat an poterit priuari vicaria. v3 ꝙ non q2 habere v3 annu3. j. quem põt promoueri vt hic iũcto. c. l3 canon. ergo ⁊c. ar. regule indultum. de reg. iur. in. vj. 3 l3 glos. q2 cum talis pena eẽt de iure antiquo. s. e. c. fi. iõ cum non reperiatur hoc correctũ remanet saluũ pro hoc fa. qd dicimus in simili in principali rectore. q2 per pena3 decre. l3 canon. de elec. in. vj. non tollitur pena antiqua decre. cum in cunctis. §. inferiora. facit. s. cle. proxi. in fi. qd no. in. c. l3 canon. in glo. antepe. in princip. ⁊c. ¶ Glos. sacerdotium. oppo. de no. decre. l3 canon. palle. vbi v3 no. ꝙ decretalis illa locũ nõ h3 in vicarijs ꝑpetuis. Sol. 18 glo. ꝙ ibi ponit̃ opi. Archi. que hic corrigit̃. ¶ † Scdo q̃rit gl. nunqd epi potuerũt dispẽsare cũ istis vicarijs perpetuis vt differre possint ordinationẽ ad sacerdotiũ vsq3 ad septẽniũ si velint esse in studio sicut pñt in pncipali rectore. de elec. cũ ex eo. in. vj. v3 ꝙ nõ q2 magis v3 restrictus ad residẽtiã vica- c rius q̃ pncipalis de pbẽ. extirpãde. §. j. ᶜ † Itẽ q2 vicarius 19 nõ põt dare vicariũ. s. eo. clericos. sed hoc casu oporteret. vt daret. vt p3 in. c. cũ ex eo. ergo ⁊c. Cõtrariũ t3 gl. per hãc cle. iuncto. c. cũ ex eo. q2 si hoc põt eps in principali rectore. vt in c. ex eo. ergo ⁊ in vicario. ar. huius cle. secũdo hoc cõfirmat per generalitatẽ illius. c. cũ ex eo. vbi generaliter permittitur epos dispẽsare cũ his qui obtinet ecclesiã curatam. ⁊ sic põt etiã cõprehendere vicarios tertio per hoc alle. glos. q2 rõ ibi posita. s. vt repleat̃ ecclesia vniuersalis viris scientificis. pariter h3 locũ in vtroq3. ergo ⁊ idẽ ius. de cõsti. translato. nõ ob. c. clericos. q2 rñdet glo. ꝙ ibi vicarius nõ dabit vicariũ. sed eps dispensatiue loco vicarij perpetui põt vicariũ septẽnalẽ dare sicut ibi ponit̃ loco principalis rectoris. vt i palle. c. cũ ex eo. §. porro. nõ ob. etiã. §. si vero. q2 illud ꝓcedit in ecclesia annexa secus si nõ esset annexa. q2 ille est ita astrictus rector ad residentiã sicut vicarius ecclesie annexe. Habetis gl. ex- 20 pedita3 l3 non rñdeat ad dictu3. §. qui vero. † Ex gl. ista not. d do. Ant. aliã regula3 in materia extẽsionis. s. ᵈ ꝙ vbicũq3 ius reducit vnũ extremũ ad paritatẽ alterius extremi dispositio illa in extremo parificato recipit 9ditiões ⁊ limitatiões pmi. Nam v3 hic ꝙ dato hoc ꝙ vicaria sit parificata rectorie oĩa iura loquentia de rectoria extenduntur ad vicariam. ad hoc l. j. §. j. ff. ad. l. fal. ⁊ habet optimũ tex. de ser. non or. miramur. 21 ¶ † No. secundo ꝙ ius dispensatiuum q̃tum ad potestatis cõcessione3 extenditur per idẽtitate3 rõnis. de quo in. c. at si 22 clerici. de iudi. ¶ † Tertio no. ꝙ id qd d3 vicarius non põt dare vicariu3 procedit vbi propria auctoritate dare vult. se- 23 cus si auctoritate supioris qd no. bene ⁊c. ¶ † Gl. etate q̃rit an episcopus possit dispẽsare cũ rectore circa etatẽ vt minori. xxv. annis possit cõferri vicaria. Rñdet ꝙ non sicut nec põ test in rectore. vt in. c. j. de eta. ⁊ qua. in. vj. nam respectu bene ficij curati nõ potest eps dispensare. vt ibi. Paul. dicit arch. tenet in. c. l3 canon. ꝙ ex cã necessarie ipe possit. tene gl. ⁊ be- 24 ne q2 cãus est in. d. c. j. ⁊c. ¶ † Glo. ꝑpetuis q̃rit an in tpalibus locũ habeat cle. Rñdet ꝙ nõ a 3rio lr̃e. alle. simile q2 nõ est necesse fieri mentiõe3 de vicaria temporali sed de ꝑpetua sic. de rescrip. postulasti. de istis aũt vicarijs temporalibꝰ ponit exemplũ per decre. ꝑuenit. de app. ⁊ de elec. cum ex eo. cũ e si. ᵉ † Qualiter autẽ cognoscat̃ vicarius ꝑpetuꝰ a temporali. 25 Rñdet glo. ꝙ cognosci põt per ea que habent̃ in. c. extirpãde. §. qui vero. ⁊ de capel. mo. c. ij. in. vj. q2 ꝑpetuus est ille q pficitur ecclesie vbi principalis rector nunq̃ exercet curã ⁊ ponit̃ loco rectoris impediti ⁊ instituit̃ auctoritate epi. Temporalis vero qui loco temporalis rectoris impediti qui al's exercet curã. cũ gl. cõcordat Guil. dicẽs ꝙ duo sunt necessaria vt locũ habeat cle. s. ꝙ sint ꝑpetui. Secũdo ꝙ ad curam animarũ pficiant̃ in ecclesijs vt hic p3. per qd dicit ꝙ in alijs speciebus vicariorũ locũ nõ h3 de qbus supius dictum est. ¶ Glo. parrochialiu3. querit quare nõ simplr̃ dixit de ecclesijs curatis sed adiecit de parrochialibus ecclesijs curatis. Rñdet glo. vt daret intelligere ꝙ solũ in ecclesijs parrochialibus annexa pmissa sit vicaria ꝑpetua ⁊ simpliciter in beneficijs curatis ex quo declarat̃ decre. extirpãde. §. q vo. de p 26 ben. ¶ † No. glo. in duobus. Primo ꝙ dr̃ia est ᶠ inter pro f chialem ecclesiã ⁊ curatã. Secũdo ꝙ de iure nõ põt cõstitui vicarius ꝑpetuus nisi in ecclesia parrochiali curata. ¶ Gl. volumus opp. hic v3 innui ꝙ ista cõstõ inducat ius nouũ. s3 cõtra. q2 immo idẽ videbat̃ de iure antiquo. Nam primũ de pluralitate ꝙ hic d3 probari v3 p decret. j. ⁊. c. pruideas. s. e. scdo de sacerdotio v3 ꝓbari in. c. fi. s. eo. tertiũ de etate v3 probari per alle. decre. fi. ⁊ p decre. sup eo de pbẽ. in. vj. Rñdet gl. ꝙ immo illa cõstõ est noui iuris promulgatoria. ⁊ iõ vtitur verbo volumus ⁊ nõ vbo declaramus. ⁊ p iura antiqua palleg. non apparebit ꝙ imponeret̃ pena priuatiõis ipso iure q̃

a ¶ Quid autẽ ẽ cura. Adde sede. in cõsi. lxxx.

b ¶ S3 dic. adde gl. i. c. l3 canon. in v. parrochialis de elect. i vj. ⁊. d. ias. in §. ex malesicijs. i. ix. car. in pnc. insti. de actio.

c ¶ Ite3 q2 vicariꝰ. addo hosti. ⁊ Jo. an. in. c. clericos extra de offi. vica. ⁊ Inn. in. c. cũ romana. de offi. vica. in. vj.

d ¶ Qd vbicũq3. Adde bñ facere ꝙ dicũt Bar. ⁊ doc. in. l. j. ff. de leg. j.

e ¶ Qual'r aũt. addo fe. ly. in. d. c. postulasti. d re- scri. in. j. col.

f ¶ Inter prochialem. Que dicat̃ eccl'ia prochialis declarat. d. abbas in. c. in nostra. extra de sepultu.

hodie per hanc decre. imponit. iuncta decre. lz canon. Forte tñ dicit glo. q satis erat de mente eorũ ét q hic statuit, put pz quo ad primũ. z no. p Ber. in. c. j. §. e. de scđo pz per decre. cõmissa de elec. in. vj. que in sui princ. latius loquit q decre. 27 lz canon. de tertio pz ét ibi satis zc. ¶ † Ultimo querit glo. an per adeptioné dignitatis vel psonatus ét nõ curati vacet vicaria ppetua. dicit q sic sicut eñ in acceptiõe bñficij curati in rectoriã vel vicariã. z idẽ ẽꝫ. ar. decre. dudũ. ij. de elec. z si dicas quare hic nõ fecit mẽtioné de dignitatibus z psonatibus. Rñdet q in alijs nõ requirit q qs pmoueat ad sacerdotiũ. de quo h z i. §. iteriora. i decre. i cũctis. nõ aũt vt vellet notare p exceptioné eoꝝ ñ vacare vicariã ppetuã añ bitã zc.

¶ De officio delegati. Rubrica.

Iudices sup recepti. Nõ põt cõmode diuidi. qz vnico verborum cõstructu claudit. mentaliter tñ põt diuidi in duas ptes sicut duo sunt dicta. scđa ibi. nec nõ. ¶ † Not. pmo dlegatũ in cã ciuili posse alteri subdelegare vices suas ad articulũ receptiõis testium. ex quo a ẽrio inferunt duo. pmo q si nõ est iudex. sz als purus executor nõ põt alteri delegare. † Scđo q delegatus in cã criminali nõ põt alteri delegare receptioné testiũ. sz vices suas ad id cõmittere. ¶ † Ex scđa pte no. q executor datus ad pmouendũ alicui. si per inquisitioné solerté zc. nõ vr purus executor facti. iõ põt alteri cõmittere vices suas. nec vr electa industria psone. ¶ † Ex quo no. q vbi cõmittit inqsitio certe psone de bñficio ita q principalr intendat puisiõi persone qualitercũqꝫ abijciatur cla ét inquirẽdi psonam nõ vr electa industria ita q alteri vices suas delegare nõ possit. ¶ Not. tertio q delegatus datus cum cla si eum vice zc. recipit cognitionem. z cõsequenter potestatez subdelegãdi zc. ¶ Gl. j. in v. z no. opp. z vr q delegat' ad receptiõem testiũ nõ possit alteri subdelegare. qz talis vr merus executor. z iõ nõ subdelegat. s. e. c. fi. † Solu. gl. q verbũ iudicis hic in lra positum tollit ẽriũ q interdũ alicui delegat receptio testium vt iudici. z tũc põt alteri subdelegare vt hic. Interdũ dlegat receptio testiũ alicui vtputa executori. z tunc nõ põt subdelegare ita loquit ẽriũ. † Quomodo aũt cognoscet an delegatio sit facta vt iudici an vt executori gl. dat theoricã notabilé. quã glo. alibi nõ habetis. lz in dictis doc. sic qz aduertẽdum est q aut cõmissio receptiõis testiũ fiat alicui receptis iaz iuramentis testiũ z examinatis fm q fieri dz sup articulis sup quibus debent recipi z similiter super interrogatorijs ita q sola examinatio facti restat. z tũc dr merus executor z examinator testiũ. nõ auté iudex nec pprie ét dr receptor. Ubi aũt cõmittit receptio testiũ pdictis non examinatis nec discussis ita q hz cogere testes z citare illũ ẽ quẽ pducunt vt veniat ad vidẽdũ eos iurare ita q cõsequẽter hz exaudire exceptiones z recipere iuramẽta z examinare interrogatoria. z refrenare multitudiné testiũ z punire ét testé q vacillando aures eius offenderet fm formã. l. nullũ. C. de test. tũc iste nõ dicit executor merus. sz iudex z receptor testiũ cuz iurisditionem habeat in pdictis. z iõ merito. qz iurisditioné hz ex quo illaz hz a principe põt subdelegare. l. a iudice. C. de iudi. Quod auté hic fuerint a sede apostolica deputatus pz hoc ex vbo a sede apostolica. q etiã cõiungi dz cũ vbo iudices vt glo. hic dic. † Nunqd mera examĩatio testiũ possit fieri die feriato. Rñdet glo. q sic qz illa est puri facti nec est actus iurisditionalis. vt ẽ dictũ. iõ oi die fieri põt. z ita no. Spe. in tit. de fer. §. ij. ver. sed quid si tũc † habetis illã glo. expeditã ex qua notria. Primo q receptor testium qui non est simpliciter examinator põt punire testé vacillãté. Scđo qualiter cognoscat an articulus receptiõis sit merus an mixtus. qz ex qualitate facti ppendit. de quo de offi. dele. sup qõnũ. z. c. fi. z de re iu. 9 cuz bertholdus. † Tertio q delegatus põt punire testez vacillãté. Quarto q dz attẽdi tps receptiõis seu depositionis. ex quo gl. pcludit q nõ viciat dictũ testis deponẽtis die feriata dũmõ die iuridico iurauerit. Rõ hui' dicti est qz actus depositiõis [b] trabit ad actũ iuramẽti z ad ei' tps. l. si qñ. C. de testi. z ibi no. i auc. de testi. §. pe. colla. vij. z de testi. venerabili. ¶ † Circa primũ inquãtũ gl. dixit q receptor testium si nõ sit merus executor põt punire testé vacillãté est aduertẽduz. qz idẽ tz Guil. dicẽs maxime hoc verũ si hret illã clam. si aũt odiose subtraxerint zc. de quo de testi. cog. c. j. z. c. dilectorũ. z idẽ tz Pau. qz tales hñt iurisditioné in multis vt in notificãdo quãta sit fides testibus adhibẽda z de fideiuś. cõstitutis. z no. de pba. qm ẽ. z de testi. psumpt. in. vj. certe hec ratio cõcluderet ét in simplici examinatore. p no. in. d. c. qm vñ melior est rõ gl. Si aũt aliquis eẽt merus executor z etiã examinator testiuz non cõpelleret testes nisi in cõmissione sit 11 expssum. vt no. s. eo. sup qõnũ. z. c. fi. ¶ † Circa tertiũ qđ seqtur ex isto primo vz q delegatus põt punire testé vacillanté. est aduertẽdũ q hoc vr ẽ dictũ Inn. in. c. dilectus. vbi intelligit. l. nullũ. C. de testi. in ordinario. z vr pbari. ff. de fal. l. diu'. z ibi hec no. Bar. z vr ét pbari. §. si vero ignoti in auc. de testi. colla. vij. Potestis cõcedere ista dicta vt gl. ista pcedat in delegato principis qui equiperat ordinario. l. a iudice. C. de iudi. iuncta. l. imperiũ. in. fin. ff. de iuris. om. iud. alia dicta loquant de iurisditiõe inferioris. ¶ Circa quartũ vz q attẽdi dz iuramẽti nõ depositionis testium cuius est ratio quã dixi 12 s. attende qz hoc inducit do. Pet. ad quas qõnes. † Prima est an si testis iurauit coraz iudice in palacio vel alio loco deponit dictũ suum. z dixit falsum. an si accuset de falso debeat poni locus in quo iurauit an in quo deponit falsum. constat enim q aliquis locus debeat poni. ij. q. viij. libellarũ. qz vr p pdicta q locus in quo iurauit. nã licita est argumẽtatio de tépore ad locuz. ff. si cer. pet. l. vinuz. sed tps depositionis trabitur ad tps iuramẽti. vt. s. est dictũ. ergo [c] z locus depositionis trabit ad locũ iuramẽti. z ita dicit q reperit quidã doctorem perusinũ cõsuluisse. Mouet ét qz examinatio z iuramẽtũ cõplent vnũ totũ vt pz de se. iõ dz attendi actus qui palam fit. non actus qui occultat. ar. l. iij. §. fi. ff. de dona. inter vi. z vxo. z melius facit. l. iij. §. si quis palam. ff. de iure fisci. Tertio p hoc alle. l. omnis. z. l. pe. C. de agri. z censi. lib. xj. vbi inspicit locus in quo debẽt eẽ ascripticij nõ locus vbi sunt. facit clene romani. de elec. z. l. qui domũ. z. l. q ait. ff. de adul. de quo 13 plenius hic per cũ zc. † Scđa qđ an si testis iurat. j. terminuz z deponit post terminũ an valebit eius dictũ. vr q sic per pdicta ex quo tps iuramẽti tm inspicimus. de quo in. c. pia. de excep. in. vj. z per Bar. in. l. damni. §. sabini. ff. de dam. infec. z hoc tenet Butri. si simplr datus sit terminus ad probanduz. secus si ad probandũ z probatũ babẽdũ. z ita vr statutũ bononie. Mouet qz pductio incumbit pti sed iudici examinatio. vt in. l. si qñ. C. de test. vñ sufficere dz pti si. j. terminum facit qđ ei incumbit. Bart. vero in. d. §. sabini. dicit q vtrobiqꝫ dz fieri depositio z publicatio. j. terminum als non vz. Mouet qz lz examinatio debeat fieri per iudicé tñ fiet cura z sollicitudine ptis. vt in. d. l. si qñ. C. de test. q temperat esse veruz si aliqua negligentia põt imputari pti vbi aũt nõ possz imputari negligentia pti sed iudici pcedit qđ dictũ est vt teneat testificatio z sine dubio tutius est propter opiniones vitandas q depositio fiat. j. terminũ pp pdicta dicit do. Pet. [d] q multi notarij [d] ponũt dié iuramẽti tm z nõ dié depositionis. forte posset dici q ante factũ seruãda sit opi. Bart. post factuz ne peat probationũ facultas ar. l. qm. C. de here. sic pcedit opi. Butri. simile no. Jo. an. de electio. nibil ad fin. de materia in speculatore. de teste qualiter ver. is quoqꝫ. Predicta vera qñ datus ẽ terminus ad probandum. secus si datus esset ad producendum testes. qz tũc sufficeret eos pduxisse z fecisse iurare. j. terminũ. Ité pdicta va respectu actus 14 iuramenti. z depositionis. † publicatio aũt in dubio põt fieri post terminũ. vt no. Spe. in loco palle. z de dila. §. j. ver. Sz nunquid. z se. z ver. illud plene per Jo. an. in additionibus spe. super preallе. ver. is quoqꝫ. z vide qđ dixi in. d. c. pia. z in Spec. de dila. §. j. ver. sed quid si. j. z dños de rota in nouis conclusionibus. lxxij. z in antiquis conclu. ccclix. z c. ¶ Gl. ciuili opp. hic vr innuere q secus eẽt si in causa ét criminali cõmitteret receptio. Sed cõtra. qz cã ét criminalis possit delegari seu subdelegari. vt not. de officio. ordi. q ad sedez. per glo. z. xxiij. q. iij. illud. xcv. di. c. j. de rapto. in archiepiscopatu de rest. in integ. c. j. z in Spe. ti. j. §. ij. ver. Item q est delegatus in cã. Solu. glo. q hic vacat argumẽtũ a contrario sensu propter iura in ẽrium allegata. qz resultaret intellectus contra

[a] ¶ Nunqd aũt. adđ tñ q iuramẽtũ testiuz dz pstari die iuridica alex. i cõsil. ccxij. i cipit. viso z oportune discusso. in. ij. col. in. ij. vo.

[b] ¶ Trabit ad actũ iuramẽtũ. adđ bar. i. d. l. si qñ. C. de test. z ale. in cõsil. xlij. i iiij. col. circa me. i. iij. vol.

[c] ¶ Et loc' depositiõis. Adde bar. i d. l. si qñ. C. de testi. vbi se rmittit ad no. i hac cle. z ibi ét põit de teste iurãte. j. terminũ z deponéte post terminum de q ét ibi p Pau. de cast.

[d] ¶ Ponunt dié iuramẽti. adđ Bal. i. l. gesta. C. de iudi. z Bar. i d. l. si qñ. in fi. C. de testi.

tra ius. Ideo nō oȝ sumi. vt no. de elec. publicato. ꝛ de eta. ꝛ quali. c. j. in. vj. lȝ enim in cā criminali testes sunt exhibendi corā iudice. in auc. de testi. §. ꝛ qm̄. ꝛ. C. de fi. instru. auc. apud eloquētissimū. ꝛ no. iij. q. ix. testes. ꝛ de iudi. at si clerici. in. iij. glo. ꝛ de testi. cog. c. j. ꝛ per ꝯñs nō de facili oȝ fieri cōmissio alteri. tñ non sequit̄ ꝙ fieri nō possit. Ad lr̄am ergo duȝ dicit 15 in ciuili cā subaudiendū est maxime. † ℭ Ex gl. habes p̄mo ꝙ in criminali testes exhiberi debēt corā iudice vt coram eo a deponāt. Quare aūt hoc fit. dic p̄o iō vt iudex ꝑpēdat fidez testiū. s. de testa. cōstitutus. ꝛ de fideiuſ. cōstitutus ꝛ vt subij- 16 ciat cū tutore si expediat. iij. q. ix. saluo. † An aūt ꝛ qñ clerici possint torqueri plene hr̄ in regula cū in ꝯtēplatione. de reg. iur. in. c. bonafides de deposito q2 nō torquet̄ nisi sit infamis 17 ꝛ vilis vt ibi. † Scd̄o hēs ꝙ cā crīalis pōt delegari. ꝛ ꝙ in ea ꝑcedat hec cle. ꝛ sic ꝙ hic dicit de ciuili notat accidentiā facti Pau. hic quo ad terminos. cle. tȝ ꝯ͂rium dicens ꝙ hec cle. nō haberet locū in criminali sumpto argumēto a ꝯ͂rio lr̄e ꝙ in dubio est validū de his que fiunt a p̄latis cū apostolica. Nec ob. iura alle. p Guil. que dicūt cām criminalē posse ꝭm canones delegare q2 ꝭm eum loquunt̄ in ordinario. secus in delegato ēt pape vt hic dicit a ꝯ͂rio. Ratio ꝭm eū q2 in crīali vr̄ industria electa. secus in ciuili. Pro hoc q2 in multis dif- ferūt ciuiles a crīalibus. s. quo ad litigantes quo ad iudicē ꝛ quo ad modū ꝑcedendi. vt pȝ ex his que hn̄tur de actu. ve- 18 niens. ij. q. viij. libellor̄ de ꝑcu. tue. † Ex p̄dictis pȝ cōclusio ꝙ delegatus ēt principis nō pōt subdelegare cām crīalem ꝛ sic residet do. An. Idē sequit̄ do. Pe. hic allegat no. p Cy. C. qui pro sua iurisditio. l. vnica. ꝛ ibi p Pe. allegat et q2 vbi maius periculū ꝛc. de elec. vbi piculū in. vj. vñ cū cā crīalis sit magis ardua vr̄ electa industria vt sic in illa cautius agat̄. Idē sequit̄ Fran. accur. ꝛ Lau. de rauē. in. d. l. j. Mouetur per rōnes allegat. ꝛ q2 ordinarius nō pōt delegare. l. ij. C. de pedaneis iudi. ergo fortius nec delegatus ne plus operetur cōcessio p̄ncipis ꝙ̄ legis. gl. in. d. l. j. tȝ ꝯ͂riū quā sequit̄ Guil. de cu. ꝛ Bar. in. l. pōt in. §. quindena. ff. de lega. iij. q2 exemit semel terminos ꝓhibitionis ex quo ipsa cā criminalis semel est delegata igit̄ ꝛc. vt. d. §. quindena. pro hoc optime fa. l. vi- deamus. ff. ꝙ me. cā. Itē pro hoc vr̄ esse casus in. d. l. j. C. qui pro sua iurisditione que simpl'r loquit̄. ꝛ sic ēt in dicta cā cri- minali. lȝ alij restringant ad causas ciuiles tm̄. Non ob. ꝙ vi- deat̄ electa industria q2 dicit hoc non esse verū nisi aliud ap- pareat. Idē non ob. ꝙ ordinarius de iure ciuili nō delegat cām criminalē. q2 illud iō q2 faceret iure ꝑprio sed delegat⁹ facit iure principalis. Ideo potestis ꝯcordare opi. vȝ ꝙ opi. Pau. ꝛ sequaciū ꝑcedat de iure canonico. Scd̄a de iure ci- uili. Ratio diuersitatis est q2 cū de iure canonico ordinarius posset delegare. ꝛ ideo vr̄ electa industria pp arduitatē nego cij ex quo cā est crīalis. ꝛ q2 cessat ibi rō ꝙ semel exiuit cām ꝓhibitionis. Uel potestis dicere ꝙ vbi cā est simpl'r com- missa tūc posset delegari ēt si sit criminalis vt in ꝯtrario ꝛ sic procedit opi. glo. ꝛ alior̄ sed vbi est cōmissa receptio testium in crīali. tūc q2 signāter ille articulus est cōmissus i quo mul- tuȝ ꝯsueuit opari industria ad veritatis indaginē ꝑcedit opi. Pau. vt nō possit subdelegare quasi videat̄ electa industria. pro hoc dicta auctētica apud eloquētissimū lȝ posset induci cōtra ꝑcedens mēbrū. sed loquit̄ de iure ciuili. Ista ꝑcedūt b tenēdo opi. [b] cā crīalis ꝭm canones possit delegari de quo per gl. ꝛ do. An. in decre. ꝙ sedes. de offi. or. ꝛ in alijs iurib⁹ supius alle. Sed aliter cōsueui dicere vȝ ꝙ ēt de iure cano- nico regul'r ꝑcedit cā criminalis delegari. Fallit si a princi- pe deleget̄. vt in. c. illud p̄alle. ꝛ in. d. c. in archiep̄atu. Fallit scd̄o si necessitas hoc suadeat vt q2 eccl'iasticus hȝ iurisditio nem tp̄alez. ne cle. vel mo. c. fi. in. vj. Fallit tertio si delegatio fiat vicario. vt in. c. ij. de offi. vica. in. vj. ꝛ ibi tetigi. Nec mir̄ al's cōtingit vt pȝ ex no. in. d. c. ij. ꝛ. c. fi. e. ti. ꝛ li. de p̄bē. statu- tum in. vj. ꝛ hoc tenendo ꝑcederet soluȝ scd̄a cōcordia non 19 prima ꝛc. ℭ † Glo. necnō exponit lr̄aȝ ex qua habes ꝙ due negationes faciūt vnaȝ affirmationē. Scd̄o hēs de dictione 20 ista nec que hȝ ampliatā copulā cū negatione ꝛc. ℭ † Glo. executores. querit an executores gratis hn̄t iurisditionē or- dinariā an delegatā. Rn̄det ꝙ delegatā pȝ q2 tractatur eorū c mā sub hoc titulo. [c] Nota ꝙ licitū est arguere ex situatione titulor̄. Ad idem glo. de rescrip. tibi qui in. vj. ꝛ de offi. dele. 21 c. j. e. li. ℭ † Glo. aliqbus op. ꝛ vr̄ ꝙ executor datus ad ꝑui dendū aliqbus si sint idonei ꝛc. nō subdeleget. q2 circa per- sonas vr̄ electa industria ex quo simpl'r dixit aliquibus non noīando aliquē. ar. s. e. is cui. in. vj. c. fi. e. ti. Soluit gl. intelli ge ꝙ hic mādauit aliqbus ꝑuideri. s. certis noīatis ita ꝙ elec ctio personarū non erat in p̄tāte executoris sed solū indaga- tio qualitatis personarū. vt ibi no. Hosti. s. e. c. fi. §. is autez. vñ non erat demandatū nudū ministeriū sed executio mixta ꝛ in ꝯ͂rio non erant specificate ꝑsone. ꝛ per p̄dicta dānat̄ sti- lus curie. de quo p Hosti. in. d. c. fi. ꝛ Inno. eo. tit. ex litteris. ℭ Glo. per inq̄sitionē. opp. ꝛ vr̄ ꝙ non possit alter cōmitte- re vices suas talis executor datus ad ꝑuidendū alicui p in- quisitionē solertez ꝛc. q2 ex quo ei mandat̄ inq̄sitio vr̄ electa industria. ar. s. eo. c. fi. ꝛ sic nō oȝ posse subdelegare. Rn̄det ꝙ hoc faciebat dubium tñ ꝯ͂rium hic decidit̄ q2 non per hoc sequit̄ ꝙ sit electa industria. nā ordinarius inquirere oȝ. ꝛ ēt ille cuius electa est industria. facit. xxx. q. v. iudicantē. ꝛ de iu- di. exhibita. cū ibi no. ꝛc. ℭ Concludit vltimate glo. ꝙ h lr̄a cōsueuit frequēter adduci in forma paupez de qua de p̄bē- cum scd̄m. ꝛ de p̄ben. si pro clericis. in. vj. ꝛ pro principali di cto glo. fa. q2 ꝑsumptio facit pro bñficiando. de ꝑsump. c. fi. ꝛ sic facilis erit inq̄sitio. ideo non vr̄ electa industria ꝛ lȝ forte propter infamiā esset ꝑsumptio ꝯ͂ inquisitū. tñ inquisitio non est principale qd̄ cōmittitur. sed incidenter cōmittit̄. sed col- latio est principale cōmissum q̄ pōt cōmitti alteri ex quo ꝑso- na est exp̄ssa. igit̄ ꝛ per ꝯñs inq̄sitio que est p̄ambulū colla tionis. ar. de offi. deleg. p̄te. ꝛ. c. ex lr̄is. ꝭm Pau. secus autez dicit vbi principaliter mandat̄ inquisitio in capite ꝛ mēbris q2 nō pōt delegari. s. e. c. fi. pro rōne diuersitatis. facit. c. sup eo. de p̄ben. in. vj. Item in primo casu agit̄ de priuato cōmo. Scd̄o de publico vt malitia puniat̄. de sen. excō. vt fame ꝛc. 22 ℭ † Glo. repererint. que est gl. magna ꝯsueuit reputari diffi cilis ꝛ male ꝑcipi eius intellectus tradā eam vobis clare se- quēdo eius ordinē. lȝ do. An. hic ꝑ saltū legat ꝛ intrabo glo. querēdo vt est de mente gl. lȝ do. An. intret per oppositionē opponēdo de. c. fi. s. e. clarius intelligit̄ intrādo p q̄nē. ꝛ ita etiā pȝ ex epilogo. Jo. an. dicit enim ꝙ gl. ista primo querit. arguit pro ꝛ ꝯ͂. ponit opi. Inno. an forma sapiat ꝯditionē an motionē. Scd̄o ponit de arbitrio executoris ꝛ de effectu ꝑ- cessus. Tertio ponit opi. distinguentez in forma cōditionali aut ius alterius ledit̄ aut nō cui obijcit ꝛ soluit dupl'r. Ulti- mo ponit finale dictū Inno. nō curantis an sit ꝯditio vel mo nitio sed an dicat̄ si est idoneus vel si ꝯstiterit. ꝛ p id finale di ctū q̄nē in primo loco formatā soluit. scd̄a ibi dicit tñ. tertia ibi dicit demū. quarta ibi dicit enim. Tu tñ latius ꝛ clarius summa istā glo. q2 primo format vnā questionē. Scd̄o arguit pro. Tertio ponit dictū Inno. distinguēdo inter cl'as que so nant in cōditionez. ex quo decidit̄ vna q̄o principalis in mā 23 vȝ † an ꝑuisio facta ab executore dato ad ꝑuidendū ꝯ͂ verita tem clausule in rescripto apposite valeat nec ne. ꝛ de hoc ēt tractat primus ver. dicit enim Inno. el. ij. in ver. si tñ monitio glo. Quarto ponit illud dictū Inno. circa arbitriū executo- d ris ꝛ defectū ꝑcessus ex quo soluunt̄ tres q̄nes. [d] Prima est an executor datus ad ꝑuidendū possit assumere p̄tes iudi cis apposita aliqua clausula vel ēt nulla. ꝛ hoc tangit in ver. dicit tñ Inno. ꝛ in ver. qui ēt dicunt. ꝛ post ver. dicit demum 24 Inno. ꝭm ver. pōt tñ. † Scd̄a est an ꝑsupposito ꝙ assumeret partes iudicis teneat̄ tūc vocare p̄tes vel cause cognitionē adhibere ꝛ qualē ordinē oȝ seruare. ꝛ hoc tangit post ver. tñ dicit ibi pōt ēt ibi no. ꝛ nō vocatus ꝛc. post ver. dicit demum 25 primo scd̄o ver. potest tñ ibi. ꝛ tūc si nō admittit ꝛc. † Tertia q̄o est an sit differētia an sit ꝑcessus factus vt a iudice vocata parte ꝛ cā cognita. An vero vt ab executore vel p̄te nō voca- ta. ꝛ hoc tangit ibi primus ver. tñ dicit in ver. differūt. ꝛ post 26 ver. dicit demū. ij. ver. pōt tñ ibi. ꝛ tūc si. † Quarto glo. ponit aliud dictū Inno. distinguētis in forma cōditionali. aut alte- rius ius ledit̄ aut non cui obijcit ꝛ dupliciter soluit. ꝛ ex hoc 27 dicto surgit decisio alterius q̄nis p̄tēte in mā vȝ † an ꝑsup posito ꝙ executor datus ad ꝑuidendū possit assumere p̄tes iudicis necessitet̄ illas assumere ita ꝙ ꝑuisio al'r facta nō p̄e cedente cāe cognitiōe nec p̄te vocata nō valeat. ꝛ hec in effe ctu est q̄stio primo loco formata in glo. lȝ hoc faciat in ver. di

a ℭ Ex glo. hēs. Adde Alex. in apo stil. ad Bar. in auc. apud eloquentissi- mū. C. de fi. instr. ꝛ adde ēt vnū casuz in q̄ in crīali cā receptio testiū pōt cō- mitti p Ang. in additi. ad bar. in. l. ij. in fi. C. de nau- fra. li. xj.

b ℭ Nō cā crialis. adde Imo. in cle. auditor. i. 4. colū. s. de re scrip. ꝛ Jas. in. l. j. in. vij. col. v. septio ista regl'a. ff. de off. ei⁹ cui mā. est iurif.

c ℭ Not. ꝙ. Adde plene d. Jas. in ru brica institu. de actio.

d ℭ Prima est. adde ho- sti. ꝛ doc. i. c. fi. ex de p̄e- sump.

est demū.j. Ultimo ponit finale dictū Inno. non curatis an clausula sonet in cōditionez aut monitionē sed an dicat si est an si cōstiterit. ⁊ ex hoc sequit questio.v. de qua ꝓxime dixit. ⁊ qđ glo. in principio formata. ⁊ recedit Inno. ab opi. quam posuit in versi. dicit demū. el. ij. melius dixisset gl. Tu dic ſm 28 Inn. q₂ Inn. ēt dixit. Tu dic in. d. c. fi. de p̄sump. ¶ † Quero igit cū glo. an dato executore ad ꝓuidendū cum clausula de qua in lr̄a an anteq̄ ꝓuideat sit necesse ꝙ p̄cedat cause cognitio ⁊ vocentur hi quorū interest vt sic aliter facta non teneant. Arguit glo. ꝙ sic q₂ hoc sonare videt̄ cl'e. s. illud verbum reperierit. ⁊ illud verbū per inquisitionē. ex q̄bus vr̄ ꝙ cause cognitio d₃ p̄cedere ⁊ per ꝯ̄s pars vocari. Nam al's nō posset bn̄ inq̄ri vel reperiri veritas cū merita causarū ⁊c. de resti. in integ. cu₃ ex lr̄is. ⁊ in. l. fi. C. si per vim vel alio mō.

29 ¶ † Glo. in ver. dixit Inno. Arguit ad cōtra. per ea q̄ not. a Hosti. in. c. fi. ſ. de p̄sump. vbi dicit [a] si abijcitur cl'a sonans in monitionē vt est clausula si persona sit idonea q₂ illa tacite subintelligebat̄. de p̄sump. c. fi. qđ tenet ꝓuisio ēt cōtra veritatē clausule factā q₂ talis clausula non dat nouā formā mandato. sed instruit executorez quali p̄sone habeat ꝓuidere. vn̄ hoc casu tenet ꝓuisio facta indigno ⁊ ēt excōicato lata ꝓpter illud ꝯ̄ cōtumaces. potuit enim fieri p talē executorē cū iurisditionē habeat. igit̄ ⁊c. ar. ſ. e. p̄terea. ⁊. c. ex lr̄is. † secus aūt 30 esset in clausula sonanti in cōditionē. exemplū si dicat̄ prouideas Petro si de tali villa sit oriūdus q₂ iste tacite nō subintelligitur. ideo capit cōditionē ⁊ adijcit mādato nouā formā q₂ tacite nō inerat. vnde si fiat ꝯ̄ veritatē clausule ꝓuisio. non valet ꝓuisio nec ēt tenet excōicatio lata ꝓpter hoc tanq̄ lata cōtra formā mādati. ar. de rescrip. cū dilecta. hinc est ēt ꝙ nō audiret̄ petens ꝓuisionē suam ante oia executioni mandari. q₂ negat̄ fundamentū iurisditionis quo non exn̄te cōsequenter accessoriū ꝙ est ꝓuisio in casu nr̄o subsistere nō pōt arg. de fide instru. inter dilectos ar. ſ. e. cū in iure. fa. qđ no. Inn. in. c. fi. palle. Habetis glo. vsq₃ ad ver. dicit tn̄ Inno. ex qua habes is primo ꝙ duplicis generis reperiunt̄ clausule que in scriptis apponunt̄. q₂ quedā sonant in ꝯditionē quedā in 31 monitionē. prime ꝯditionāt gratiā secūde nō. [b] † Qual'r aūt b consideretur an sonent in cōditionē an in monitionez tetigi supra. q₂ qn̄ exprimit̄ ꝙ tacite inerat sonat in monitionē. al's in conditionē. fa. l. muto. §. j. ff. de tutel's. ⁊ hoc sentit glo. in 32 fra in verbo dicit demū Inno. j. ¶ † No. scđo ex glo. ꝙ exceptio surreptionis in istis clausulis sonātibus in cōditionē eis nō purificatis impedit ꝓuisionis effectū hoc est adeptionis ꝓfessionis ex qua de hac cōditione quasi facta sit ex̄ formam mādati ⁊ p̄tātem delegati qđ no. pro limitatione. c. cōstitutus de app. q₂ loquit̄ vbi nō opponit̄ defectus fundamenti p̄tātis quo casu solum exceptio cr̄is cū instantia obijci pōt de accu. accedens. hoc intelligit verū do. An. qn̄ possessio peteret̄ corā ordinario qui pōt istas exceptiōes admittere. An aūt ꝓcederet hoc si peteret̄ possessio corā executore qui haberet p̄tātem dandi possessionē. ⁊ tūc obesset dicta exceptio. Inno. ambigue loquit̄ in. d. c. fi. glo. hic indistincte transeundo vr̄ sentire ꝙ do. An. dicit ꝙ quicq̄d sit de iure de facto dicit se expertū ꝙ nō admittunt̄ tales exceptiones. sed dicit ꝙ male faciunt maxime qn̄ opponit̄ p̄dicta exceptio p possessorem a quo nō est abdicanda possessio sine cāe cognitione. de p̄bē. l₃ in. vj. l₃ aūt glo. hic dicat p̄cise ꝙ ꝓuisio non tenet. tn̄ infra dicit alternatiue ꝙ aut nō tenet aut non venit cassanda. declarabo infra. ¶ Sed redeo ad glo. in ver. dicit tn̄ Inno. q₂ hucusq₃ vidistis arg. pro ⁊ cōtra ad q̄ōnez p̄missam. tamē huic ar. in ꝯ̄rium faciliter possent r̄ndere. q₂ in q̄ōne glo. queritur an tenet ꝓuisio ⁊ ꝓcessus facti sine cāe cognitione. S₃ Inno. de hoc nō dixit in ꝓximo dicto sed an t₃ ꝓuisio ⁊ ꝓcessus nō subsistente veritate clausularū. ⁊ hoc. j. sentit gl. in ha solutione ad ꝯ̄riū formatū. Ad scđam opi. ⁊ ēt in tertia opin. forte tn̄ ver. dixit Inno. ſ. recitatus melius recitaret̄ intrando nouū questitū. an. s. daret̄ executor cū aliqua cl'a si fiat ꝓuisio nō subsistēte veritate clausule. an teneat ꝓuisio ⁊ ꝓcessus ob illa₃ factus. Pro cuius solutione ⁊ euidētia p̄mittit quō reperiunt̄ clausule duplicis generis q₂ alique cl'e sonant in monitionez alique in conditionē prime cōditionant gratiam secūde nō. vnde in primis nō tenet. in secūdis sic. ⁊ ideo infert ꝙ l₃ collatio facta indigno ⁊c. vt in glo. p₃ ⁊ supra dixi.

a ¶ Si abijcit̄ cl'a. adde do. Abb. in d. c. fi. in pe. col. ad fi. ex̄ de p̄sump.

b ¶ Qual'r aūt. Adde bo. text. cum notatis ibi p gl. ⁊ doc. i. l. si decē cum petiero. ff. d ver. obli.

c ¶ Nisi p̄sentib⁹. Adde. d. Ab. in c. cōquerēte. in. ij. colū. ex̄ de resti. spo.

d ¶ C. cū dilecta. Adde bal. i. l. neq₃ natales. i fi. col. C. de p̄batio.

hoc ideo dixi q₂ qđ dicit̄ de isto ver. dicit Inno. supra recitato non vr̄ inferre cōtra principale quesitu₃. non enim querit̄ an teneat ꝓuisio ⁊ ꝓcessus nō subsistente veritate clausula₃ Sed an teneat ꝓuisio ⁊ ꝓcessus si fiant sine cāe cognitione in isto ver. dicit tn̄ Inno. ꝙ ēt in prima incipit fouere quesitū principale ⁊ ponit vnā opi. ad illam que est ista ꝙ in arbitrio est executoris siue sit datus cū clausula sonāte in monitionē siue cū clausula sonante in cōditionē an assumat p̄tes meri executoris. an assumat p̄tes iudicis. ⁊ siquidez assumit p̄tes meri executoris pōt ēt sine cāe cognitione. ⁊ sic ꝯ̄ter nullis vocatis ꝓuidere pōt de beneficio vacante. Si vero assumit partes iudicis tūc in p̄tāte eius est inq̄rere de p̄tētis in clausulis p̄dictis vocatis his quos res tangit ⁊ ēt illis nō vocatis dū cōmittēs iurisditionē habuerit. Mouet̄ gl. q₂ sic posset facere delegatus. vt est. ſ. dictū. ergo ⁊ delegatus q̄ eius vices gerit. facit de rescrip. sup lr̄is. ⁊ ſm hoc restat cōclusio ꝙ indifferēter t₃ ꝓuisio nō adhibita cāe cognitione. ⁊ nullis vocatis maxime qn̄ vt executor ꝓcessit ⁊c. ¶ Circa ista₃ opi. primā glo. hic interserit duas q̄ōnes. vna est in ver. differunt 33 tn̄. Scđa in ver. qui etiā. † Prima est an sit dr̄ia an fiat ꝓcessus cū cause cognitione p̄tibus vocatis. an vero sine cāe cognitione p̄tibus nō vocatis. R̄ndet gl. ꝙ sic q₂ primus p̄iudicat illis quos res tangit. ex quo cā cognita eis vocatis factus fuit. Scđs nō. vt no. Inn. in palle. c. dudū. fa. l. pe. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. ⁊. l. fi. C. si p vim vel alio mō ⁊c.

34 ¶ † Scđa qđ est an si cl'a aliqua non sit adiecta in rescripto executor nihilomin⁹ possit assumere p̄tes iudicis. R̄ndet ꝙ sic. q₂ tacite subintelligit̄. facit de elec. causa₃ que. ⁊. d. c. fi. de presump. igit̄ ⁊c. ar. l. cū quid. ff. si cer. peta. hec dicit glo. vera nisi esset purū ministeriū cōmissum. q₂ tūc nō posset assumere p̄tes iudicis. de offi. delega. c. fi. in ver. dicit demū Inno. ⁊ alios ⁊c. ¶ Ponit scđam cōsultationē ⁊ opinionē ad quesitum quorūdam quos dicit Inn. melius dicere. q₂ si loq̄mur de executore qui dat̄ cū clausula sonante in monitionē procedant ꝓxime dicta seu prima opi. si vero loq̄mur de dato cū cl'a sonāte in cōditionē vt q₂ exprimit̄ cōditio que nō inerat. Exemplū q₂ mandat̄ prouideri alicui sub cōditione si de tali vico est oriūdus. vel si est doctor in sacra pagina. vel alia sit̄i tacite nō subintellecta. vt si mandet̄ inquisitio veritatis cōtra aliquē sub cōditione si fuit infamatus. tūc subdistinguūt isti. q₂ aut per tales lr̄as tollit̄ vel ledit̄ ius alterius ⁊ ordinarij c prouisoris vel collatoris ⁊ tūc non pōt ꝓuidere [c] nisi p̄n̄tibus vel vocatis his quos res tangit ⁊ cā cognita de cognitione cognoscat. Fatet̄ tn̄ ꝙ de plano ⁊ sine libello ⁊ litis cōtestatione poterit ꝓcedere qđ dicit glo. hodie esse expeditu₃ p cle. ij. de iudi. vbi bn̄ficialibus ꝓcedit̄ de plano ⁊ sine strepitu ⁊ figura iudicij. aut per tales lr̄as nō tollit̄ nec ledit̄ ius alterius. Exemplū si ꝓuisor ordinarius vel collator mandat prouideri sub p̄missis cōditionibus. Et tūc t₃ ꝓuisio facta ēt sine cāe cognitiōe. ⁊ ēt nō vocatis p̄tibus. Rō q₂ tūc cōgrue nō pōt dici ꝙ sint p̄tes. ex quo de alterius p̄iudicio nō agit̄. ¶ Sed ꝯ̄ istam opi. op. glo. in ver. ⁊ si dicas. ⁊ vr̄ ꝙ imo etiā qn̄ ordinarius ꝓuisor vel collator mandat ꝓuideri sub premissis cōditionibus dicat̄ agi de p̄iudicio tertij. Nam agitur de p̄iudicio ecclesie cui forte expedit plus h̄re istū sic ꝯditionatum ⁊ in quo cōcurrant ꝯditiones ⁊ qualitates p̄misse q̄ aliū vel ēt istū si cōcurrant p̄dicta. ergo saltē ipsa ecclesia debebit vocari ⁊ clerici ecclesie poterūt venire ad defensionez. de test. cū olim. cum ibi no. de re. ec. non alie. si quis p̄sbyterorū. R̄ndet glo. suppliciter primo ꝙ q̄uis agat̄ de p̄iudicio ecclesie. tn̄ si ipsa nō vocata facta est ꝓuisio per executorē seu delegatū contra ꝓuisionē hoc opponi non pōt q₂ nec potuisset hoc opponere cōtra ꝓuisionē ordinarij collatoris seu ꝓuisoris cu₃ delegatus eius vices sustineat quasi modicū sit ecclesie in hoc p̄iudiciū ex quo sit ordinarius taliter ꝓuidisset non posset opponere. Scđo soluit gl. ꝙ aliud est querere an ꝓuisio delegati possit annullari rōne forme mādati nō seruad te. ⁊ tūc dicit ꝙ sic. ar. de rescrip. [d] cū dilecta. sic ⁊ posset ꝓuisio ordinarij ꝓuisoris forma facta nō seruata. ar. ij. q. vj. plāti §. diffinitiua. aliud est q̄rere an possit annullari ex eo q₂ p̄tes non fuerūt vocate. ⁊ dicendū est ꝙ nō. q₂ non sequit̄ ꝓpterea ꝙ illos sit necesse vocari in ꝓuisione facienda. Hec solutio non vr̄ tollere proximū ꝯ̄riu₃ sed potius p istam vr̄ recedere ab ista

ab istā secūda opi. et sic indifferenter nō sit necesse partē vocari ad validitatē prouisionis et pcessus. lz al's posset ex alio capite. s. pter falsitatē clausularū reddi nullus. Ideo gl. in ver. dicit demū Inn. ij. dat tertiā solutionē. et est tertia opi. ad

35 questitū principale et est talis † q aut in rescripto est adiecta a cl'a cū verbo notante veritatē cōditionis. puta [a] si est aut est adiecta cl'a cū verbo notāte et sonāte iudicialē indaginē. puta si cōstitit q talis sit de tali vico etc. Primū mēbrū psequit glo. annectēdo ad illud scdam qōnē vsqz ibi. secus ibi psequit scdm. primo casu qñ obijcit clausula cuz verbo notante veritatē cōditionis. dicit gl. q indifferēter sine clausula sonat in cōditionē siue in monitionē tz puisio delegati ēt sine aliq cāe cognitione facta. et pñr ēt ptibus non vocatis. Et intelligo gl. q tz q nō pōt esse nulla rōne obmisse cāe cognitionis vel vocationis partiuz vt pz ex sequētibus. Mouet qz talis nō est iudex sz puisor. vt in. c. venerabilē. de elec. in ver. exercuit. Jō non artat ad cāe cognitionē ad quā artari cōsueuit iudex. Fatet tñ q si cōditio vel monitio nō est vera q id qd fecit seu acceptauit puisor seu delegatus tanq obreptitie factū sit cassabit vel cassum nūciabitur. al's de re iudi. cū olim. vr q glo. hic loquit alternatiue. Sed ē in ver. dicit tñ Inno. loquitur pcise. sed concorda qz ibi glo. loquit qñ adiecta fuit clausula sonans in cōditionē hic simul mixtū locuta est glo. qñ sonat in monitionē vel cōditionē. vñ q dicit q cassum nūciabitur pcedit in clausula sonante in cōditionē. q aūt dicit q cassabit procedit in clausula sonante in monitionē. Nam ibi mero iure tz prouisio cū talis clausula nō cōditionet mādatum qz cuz iniuste factū est retractari dz. et sic declarat do. An. Circa istud primū mēbrū et primū casum gl. Primo querit an retēta ista opi. p vera possit puisor assumere si vult partes iudicis qz ex pdictis pz q nō necessitat. Rñdet q sic. Sed tūc in ver. et si nō admittit. scdo querit gl. qd si illas assumit sed non admittit opponentē. i. dicentē qui opponit de falsitate clausule qd erit. Rñdet gl. q poterit ab eo appellari qz ex quo ptes iudicis assumpsit dz seruare iudiciarium

36 ordinē. al's grauat ptem. iō pōt ab eo appellari. † No. bñ hanc gl. qz hac rōne innuit. q vbi qs pōt vti duplici ptāte vna electa non pōt illā omittere in piudiciū ptis. facit ad no. de iureiur. qntauallis. l. j. ff. de iudi. et. l. si domū. ff. de fur. per Dy. et Bar. et Cy. et glo. C. de epis. audi. l. si ex cōsensu. et auc. ibi posita. In ēriū tamē facit qd sequit. vnde refert glo. et alij dicunt cōtrariuz. vz q ab ipso tunc nō poterit appellari.

b Mouet [b] qz talis puisor non tenet assumere ptes iudicis vt est dictū. et illas assumit solū illud facit ad suā instructionem. ergo nō pōt dici pars p hoc grauari. et p ēns appellare nō poterit. et sic nullū erit remediuz nisi sicut si pcessum esset partibus iudicis nō assumptis. et in isto gl. residet et nō bñ fa. ad mām. d. c. qntauallis. et vide glo. in cle. sepe. de ver. sig. in

37 verbo ptibus. † Glo. psequit scdm mēbrū et scdm casuz qñ in rescripto adiecta est clausula cū verbo sonante indaginē iudicialē. [c] puta si cōstiterit q talis sit de tali vico etc. et tūc subdistinguendū est. qz si per tale rescriptū piudicat iuri alterius. vt ordinarij collatoris. et tūc nō tenebit puisio facta sine cāe cognitione et ptibus nō vocatis rō qz hoc importat natura et virtus clausule. cū. n. per talem clausulā videat datū mādatū vt iudici cuius est pprie indagare. et corā quo aliud nō pōt dici cōstare nisi cā cognita ptibus vocatis. vt. l. fi. C. si per vim vel alio mō. de resti. in inte. cū ex lr̃is. ergo silr ita erit dicendū in isto. Si vero p talē rescriptū non piudicat iuri alterius. tūc valebit q fiet ēt sine cāe cognitione et ptibus nō vocatis. rō qz tūc vr sibi cōmissio facta. vt iudici sed velut bono viro vt sic tanq bonus vir se infomet et faciat q sibi constat de veritate clausule. ideo sufficit et satis est q se instruat. lz nō pcedat. vt iudex ex quo non est iudex vel inqsitor. Rñsio rōnis est qz sufficere dz q faciat id qd faceret ordinarius delegans ar. de rescri. sup lr̃is. Ultimate qz hucusqz nō vidistis nisi opi. gl. pmissa executione quare hic posuit glo. istā cū habeat p Inno. et Hostiē. de psump. c. fi. dicens q iō posuit qz vtile esse putauit summaria glo. pdictoz cuz satis plixe sint. Certe lz plixe clariores tñ sunt. Cōcludit q p finē huius gl. solui pōt primū quesitū. et sic vr approbare vltimā opi. positā s. in v. dicit demū. quā ēt approbat Inn. in. d. c. fi. et Lap. hic dicēs q executor nō cogit vocare ptes nec adhibere cāe cognitionē nisi opposita sit clausula si cōstiterit et preiudicet alteri. secus dicit La. si scriptū esset si repieris etc. Nō differentie surgit bm eū ex significatione verboz qz ēstare est esse clarum et certū qd esse non pōt nisi partiū assertione et cā cognita. sed repire est de re pdita scire qd scit etiā absqz aliqua cāe cognitione iudicial'r dictū suum est vez et forte seruaret in practica non video tñ magnū fundamentū quare aliud in verbo repit. do. An. primo dicit q in practica seruaret tertia opi. et sic finaliter residet put facit hic gl. aliquo tñ addito vt infra videbit. do. Pe. dicit se cōsuluisse q semp necessitetur executor assumere ptes iudicis vbi pdictoz apparet. alle. no. in. l. a diuo pio. ff. de re iudi. et de offi. dele. pastoralis. qz vero §. ptera. Nam dicit q nō vidit differentiā inter hūc executorem et illū de quo ibi alleg. ēt. l. meminerint. C. vnde vi. vbi dicit expssum. al's dicit si oppositū fieret posset appellari. et ita dicit se cōsuluisse circa lr̃am vbi non erat clausula si pces veritate nitant. que tñ subintelligit de rescrip. c. ij. erat tamē cl'a amoto quolibet detentore p quā poterat de titulo cognoscere bm no. de cōces. pben. pposuit. alle. ēt ad pdicta qz nō est verisil'e q in dubio papa velit piudicare iuri tertij. arg. s. co. ti. sup eo. dicit tñ q nō potuit tantū clamare q obtineret. Certe cum reuerentia vr q opi. glo. sit melior. qz. l. a diuo pio cum ibi no. §. ptera. cuz alijs. s. alleg. loquant quādo cōmittens nō poterit extraiudicial'r pcedere. Ideo nimirū si delegatus vel datus ab eo executor similiter hoc non pōt. sed hic sumus in materia bñficiali vbi delegatus et cōmittēs posset extraiudicial'r pcedere sine cāe cognitione nullis vocatis. iuxta no. de elec. c. fi. in. vj. Ideo circa ptātem delegati ab eo pōderanda sunt vba an talia pferat. p que appareat q inten

38 dat dare ptātem solū iudicialē an non. † Ex pdictis apparet lucidatā hanc mām executoz deputatoz ad puidenduz sup bñficialibus quā do. Pe. reducit ad tria mēbra. Primo an executores debeāt citare. Scdo an debeant cognoscē si pdictoz appareat. Tertio an teneat puisio si cōditio non sit vera an vero reddat surreptitia. d. An. et melius reducit ad qnqz mēbra. Primū est nunqd executor datus ad puidendū cuz aliqbus clausulis vel sine his sup qbus hz se informare ad

d purificandā grām [d] possit ptes iudicis assumere. Scdo an sit necesse q ptes iudicis assumat. an vero sufficiat assumere partes informatoris extraiudicialis. Tertio an in casu in quo assumpsit ptes iudicis sit necesse q ptes vocet et qualē ordinem dz obseruari. Quarto an sit aliqua dr̃ia. an assumpserit partes iudicis vel nō iudicis quo ad effectū pcessus. Quinto an assumptis partibus iudicis vel nō valet pcessus vel sit nullus si nō repiant vera q ad grām purificandā requirant. Ad primū pz ex dictis dicendū q sic in oibus clausulis et ēt sine aliqua cl'a. Fallit si esset executor ad nudū ministeriū facti. vt dixit gl. hic in ver. qui ēt dicūt. Ad scdm cōclusio est q

e regul'r non necessitet ptes iudicis assumere. [e] Fallit regula in vno casu tm̄. s. qñ datus est cū cl'a sonante iudicialē indaginem. puta si tibi cōstiterit et p lr̃as piudicat. Tertio et idez forte si ageret de priuando quē possessione. ar. c. lz. de pbē. in vj. et hoc tz ēt do. An. et. j. dicet. Ad tertiū dic q tenet cāe cognitionez adhibere et ptes vocare eo casu quo ptes iudicis assumpsit si ad illas assumendas necessitabat. q qñ fit dictū est prime in alijs casibus in qbus necessitabat. Concludit glo. q non. vt pz hic in gl. Circa primā opi. positā in ver. dicit tñ Inno. in ver. pōt ēt. et circa tertiā opi. ad fi. in ver. alij cōtra. do. An. dicit q putat hoc vltimo casu equū esse ēriū nisi ex toto recederet a pcessu primo. ar. no. de iureiur. quintauallis. al's non valet pcessus. Fatet tñ q practici hoc non admittūt. sed simpliciter inherent glo. et sic iam in casu succubuisse se refert. hec dicit vera nisi in forma rescripti expsse haberet q citari dz pa. qz tūc clarū esset illuz citandū. ar. no. de rescrip. cū dilecta. eo tñ casu quo vt iudex pcedit dicit q sufficit si obseruat ordinē de quo in cle. sepe. de verb. sig. iuncta cle. ij. de iudi. forte posset dici in secūdo casu qñ assumit ptes iudicis q nō teneat. et si assumpsit respectu oium gerendorū vel simpliciter exprimēdo hoc q intēdit assumere ptes iudicis pcedit dictū An. p no. in. d. c. qntauallis. Si vero simpliciter in aliquo actu pcessit vt iudex nō coget in alio actu separato pcedere vt iudex vt glo. in silī in cle. sepe. de verb. sig. in verbo partibus. per quā glo. idem vr dicendū de eo qd no. in

a Si est. De cl'a si ita est. et ō cl'a si idoneus est. vide Fely. i c. ij. i. iiij. col. ex de rescri.

b Ot talis puisor. Adde hñ facere qd i sili vult gl. in. l. circa. in glo. magna circa fi. et ibi multū no. Bar. ff. de pba.

c Puta si cōstiterit. An aūt hec cl'a requirat citationē ptis. vide gl. i cle. pñti. in v. cōstiterit. de cē si. et Fely. in c. ij. i. vij. col. in prin. ex de rescri. vbi ēt ponit de cl'a si ita reperie ris.

d Possit partes iudicis. Add. d. Abb. i. c. pastoralis. §. qz vero. i. ij. col. de offi. dele.

e Fallit regula. adde Jo. an. i addi. Spec. de peti. et po. §. qm̄. et. d. ab. in. c. cōquerē te. in. ij. colū. de resti. spo

simili preal. decre. quintauallis. Ad quartū dic ꝙ est dr̄ia eo casu quo necessitabat̄ q̄z valet ꝓcessus si assumit adhibendo cāe cognitionē partibus p̄ntibus non vocatis al's secus vbi vero nō necessitabat̄. sed assumpsit volūtarie ſm glo. non est dr̄ia in ꝓcedendi mō. vt. s̄. ꝓxime dixi circa tertium. q̄z vtrobiq̄z posset ꝓcedere sine ordine. ⁊ ibi fuit dictū. q̄ntum aūt ad preiudiciū partiū bene esset dr̄ia q̄z vt ꝓcessit ordine seruato ⁊ assumptis ptibus iudicis piudicat ptibus qd̄ est actum vt snia nisi appellet̄ intra spaciū. x. dierū a die grauaminis. q̄z snia in bn̄ficialibus ad piudiciū ptis transit in rem iudic. de elec. cū dilecti ad fi. ⁊ de rescri. ad audiētiā. sed vbi ꝓcessisset ptibus iudicis nō assumptis. tūc nō piudicaret qn̄ ptes possent ppetuo reuocare illegitime factū ab executore. q̄z acta extraiudicial'r nō transeūt in rē iudi. iuxta no. de his q̄ fiunt a ma. par. ca. c. j. p Inno. ⁊ hoc dixit hic gl. circa primā opi. in ver. differunt tn̄. Itē ſm aliquos erit dr̄ia. q̄z si nō assumpsit partes iudicis non pōt ab eo appellari vt a iudice cū nō sit. sed vel assumpsit ptes iudicis. tunc poterit ab eo vt a iudice appellari. qd̄ est verū ſm alioꝝ opi. in qua glo. residet hic. ⁊ Inno. in. d. c. fi. pōt ēt dici ꝙ vtrobiq̄z idē siue assumpsit siue non. vn̄ facit admittere exceptiones legittimas vt refert superiori non tn̄ tenet̄ admittere nec cognoscere. facit qd̄ not. de despon. impu. c. ad dissoluendū. ⁊ de cōces. pbē. ꝓposuit qn̄ assumpsit vbi necessitabat̄ assumere al's si nō tenebat̄ appellatio nihil suspenderet de eo qd̄ esset iniuste factū q̄z censet̄ vt extraiudicialis ex quo nō necessitabat̄ assumere lꝫ assumpsit. ⁊ hoc inducit do. Pe. hic ad q̄ōnē notatā in. c. q̄ntaual-

39 lis. † vꝫ an si ille in quē cōpromissum est factū vt in arbitrū ⁊ in arbitratorē [a] si cepit procedere. vt arbiter possit redire ad viā arbitratoris q̄z vr̄ ꝙ sic p hanc glo. p quā pꝫ ꝙ ille q̄ pōt ꝓcedere vt iudex ⁊ vt executor eligēdo ꝓcedere vt iudex nō vr̄ se restringere qn̄ possit ꝓcedere vt executor. de quo remittit ad no. in palle. c. q̄ntauallis. ⁊ ff. de testa. mili. l. iij. p Dy. ⁊ ff. de fur. l. oīm. per Bar. dici pōt vt colligitur ex glo. in cle. sepe. in verbo ptibus. ⁊. s̄. dixi in simili. Circa tertiū mēbꝛū do. An. in pūcto glo. an sit dr̄ia quo ad appellationē putat ꝙ vtrobiq̄z appellatio deuoluat̄ ad superiorē vt reuocet iniuste factū. nam ab executore appellat̄ modū si excedit de re iudi. ꝙ ad cōsultationē cū ibi no. lꝫ enim nō grauaret exceptionē non admittēdo ⁊ cū ptibus non ꝓcedendo seu absq̄z partibus ꝓcedendo grauat tn̄ si ꝓuidet ꝯ formā clausularū facit qd̄ no. Inno. de elec. cū inter. R. de cōces. pben. proposuit. vn̄ dixit Inno. in. d. c. ꝓposuit. [b] ꝙ executor ad ꝓuidendū dꝫ admittere legittimas exceptiones cū talis executor sit nūcius mixtus. ⁊ subintelligat̄ si sit idoneus lꝫ nō sit exp̄ssum. de rescrip. cū adeo. ⁊. c. cām. ⁊ q̄z legittime exceptiones sunt admittēde. de offi. dele. ex pte. final'r tn̄ do. An. residet in hoc q̄z dicit se satis putare ꝙ ēt vbi assumpsit ptes iudicis volūtarie teneat̄ admittere exceptiones. nō tn̄ artet̄ ad cognoscēdum. sed dꝫ referri supiori. de re iudi. decetero. Si autē non assumpsit ptes iudicis non artat̄ admittere exceptiones. Si aūt repellat legittimas exceptiōes. ⁊ appellet̄ nō retractabit̄ qd̄ factū est nisi cōstet de veritate exceptionis nec sufficit tūc ꝓbationis oblatio. vt no. Inno. in. d. c. cū inter. ⁊. c. cū nobis olim. ⁊ ponit Jo. an. de rescrip. c. j. in v̄. sed nunqd̄ exceptiones. Remanet ergo cōclusio ꝙ si assumpsit ptes iudicis vbi tenet̄ clarū est q̄z in oībus iudicat̄ vt iudex. Si v̄o assumpsit vbi nō tenet̄ ⁊ sic volūtarie assumpsit tenet̄ admittere lꝫ non cognoscere q̄z nō pōt recedere a ꝓcessu vt dictū est. s̄. Referre tn̄ dꝫ supiori per. c. decetero. de re iudi. Si vero nō assumpsit ptes iudicis. vbi nō tenet̄ admittere nec cognoscere lꝫ appellatio vt ab actu extiudiciali ſm do. An. forte posset dici ꝙ siue nō assumpserit ptes iudicis siue assumpserit sed voluntarie vtrobiq̄z sit idē vt nō teneat̄ admittere nec cognoscere lꝫ solū teneat appellatio vt ab actu extiudiciali cū a mero executore appellet̄ si modū excedat. ⁊ hoc magis vr̄ de mēte glo. hic vel dic ꝙ nō tenebit appellatio si appellet̄. eo q̄z non admittit̄ exceptio sed si ex eo excedit̄ modus in ꝓuidendo ꝯ veritatē clausule tūc sic. Ad quintū an valeat ꝓcessus ⁊ ꝓuisio. an vero sint nulli an reperiant̄ vera que requirūtur ad

40 gratiā purificandā. ¶ † Glo. in ver. tn̄ dicit Inno. ⁊ sic ante primā opi. dicit ꝙ tenet ꝓcessus in datis executoribus cum clausulis sonantibus in monitionē. ideo valebit ꝓuisio facta de indigno. qd̄ dicit verū Pau. si sit talis indignitas circa quā curia cōsueuit dispensare. al's secus vt si sit oīno illitteratus. per no. de exces. pla. inter alias si dati sint cū clausulis sonantibus in cōditionē ꝓcessus sit nullus ⁊ ꝓuisio subsistēte

41 falsitate clausularū. de quibus nō cognouerit. † Scdō glo. circa tertiā opi. in ver. dicit demū Inno. ij. dicit alternatiue ꝙ aut ꝓcessus erat nullus aut annullādus seu de facili reuocabit̄. d. An. cōcordat ista dicta q̄z in cl'a sonante in monitionem lꝫ snia. sed reuocabit̄ q̄z snia iniusta in iudicialibus nō transit in rē iudi. quo ad iudicē nec quo ad ptes respectu vie denūciationis euangelice. iuxta no. de rescrip. ad audientiā. ⁊ hoc credo siue ptes iudicis assumpserit siue nō. q̄z nō cōditionata ptās executoꝝ per superiores dicta ex quo cl'a sonat in monitionē. In clausulis v̄o sonātibus in ꝯditionē erit nullus ꝓcessus ſm eū ꝙ intellige qn̄ nō assumpsit ptes iudicis al's vr̄ ꝙ si sit cognitū de veritate clausule iudicialiter ⁊ pronunciatū ꝙ ꝓcessus teneat. sed veniat tractandus p no. in. d. c. ad audientiā. ⁊ hoc in casibus vbi nō artat̄ assumere ptes iudicis. In illis enim si nō assumpsisset ptes iudicis ex quo tenebat ꝓcessus ex alio capite q̄ ex defectu veritatis cl'e eēt nullus. s. ex eo q̄z nō processit vt debuit. Modo est expedita hec mā. ⁊ habētis eā clarissime lꝫ reputetur valde difficilis.

42 ¶ † Glo. a sede apostolica op. ꝙ delegatus nō subdeleget de app. cū cām. ⁊ ibi no. ⁊. l. a iudice. C. de iudi. Soluit hic in dato a sede ap̄lica ibi in dato ab inferiore a principe qui nō subdelegat ēt lit. cōte. coram eo ſm verā opi. no. in. d. c. cum cām. [c] Sed an hoc sit verū ēt si delegatus ab inferiore sit delegatus cū ptāte subdelegādi. Archi. ꝙ sic. Jo. an. ꝯ. ⁊ cōtra eius opi. tenet̄ de quo. s̄. e. is cui. in. vj. ⁊. l. more. ff. de iurisd. om. iudi. c. j. de ꝓcur. ⁊ in. vj. ⁊ per Cy. C. de iudi. l. a iudice.

43 ¶ † Glo. cōmittere q̄rit qd̄ in successore executoris. an in eo ꝓcedat dispō cle. R̄ndet ꝙ sic. q̄z eadē est rō dūmodo cōmissio facta fuerit sub noīe dignitatis. secus si exp̄sso ꝓprio noīe. q̄z tūc transit ptās aliqua in successorē. s̄. de offi. dele. c. qm̄ abbas. iō indubitanter delegare nō posset. ¶ Sed querit vltimo glo. quid si alicui cōmittit̄ nudū ministeriū sub nomine dignitatis an transeat in successorē. remittit ad not. per Inno. ⁊ Hosti. s̄. e. c. fi. vbi vr̄ cōcludi ꝙ non. facit qd̄ no. per Bar. ff. de vulg. ⁊ pup. qui liberis. §. hec v̄ba. vbi oīno vide.

43 ¶ † Glo. fi. q̄rit nunqd̄ delegatus ab ordinario possit alteri cōmittere nudū ministeriū facti qd̄ occurrit in iudicio faciēdo vr̄ ꝙ non p decre. cū cām. de app. ꝯriū tenet glo. per no. s̄. eo. sup q̄onū. in prin. sup glo. si ergo. ⁊ per no. in Spec. eo. ti. §. j. ver. sed nunqd̄. ex ista gl. habetis ꝙ delegatus ab ordinario nudū articulū sine cognitione aliqua delegare pōt q̄z per se vr̄ facere vnde pōt cōmittere vnū articulū sicut ⁊ citationem cōmittit. sed cū cāe cognitione nudū articulū cōmittere pōt ne al's per ptes totā cām delegaret. q̄z qua rōne posset vnum delegare posset ⁊ alium. ⁊ est cōis opi. canonistarū. Pe. ⁊ Cy. ꝯ in. l. a iudice. C. de iudi. q̄z ꝓhibet̄ genꝰ ⁊ quelibet eius spēs. l. j. in fi. cū ibi no. ff. de suis ⁊ legi. ⁊ sic cum delegato ab inferiore a principe generaliter ꝓhibet̄ delegatio ergo ⁊ cuiuslibet articuli cā ꝓhibet̄. facit qd̄ no. C. de accu. l. reos. ⁊. l. ij. ff. de pub. iudi. l. pe. §. ad crimen. ⁊ forte hec opi. est de iure verior tn̄ satis pōt sustineri ꝓcedens opi. q̄z vr̄ mera executio. iō vr̄ posse cōmitti sic ⁊ citationis actus. An aūt indistincte ⁊ delegatus p̄ncipis vel pape possit delegare. ponit hic Guil. Pau. ⁊ Inno. ⁊ Hosti. s̄. e. c. fi. ⁊ do. An hic p

44 multa verba. † Cōclude ꝙ si cōmittitur mera executio ita ꝙ est purus ⁊ nudus minister. ⁊ sic nudū ministeriū nō pōt delegare ēt si cl'a prebens iurisditionē ꝯ rebelles sit adiecta ſm Pau. q̄z tūc nō poterit principale cōmissū delegare lꝫ solū expediendū virtute clausule. Si aūt sit cōmissum negociū requirens cause cognitionē regulariter pōt delegare. Fallit si electa sit industria psone ꝙ qn̄ sit pꝫ ex. s̄. dictis cū glo. j. ⁊ in glo. in verbo ciuili. ⁊ in verbo inq̄sitionē. Si vero sit cōmissum negociū mixtū sicut est ꝓuisio de bn̄ficio. q̄z pōt esse vt merus executor ⁊ vt iudex. vt in glo. magna. ⁊ tūc idē q̄z pōt delegare vbi appet electa industria. vt pꝫ ex hac cle. iūcta gl. in verbo aliqbus ⁊ que ibi dixi. Ultimo do. Pe. limitat hic predicta ⁊ gl. j. inq̄tū dictū fuit ꝙ merus executor nō subdelegat esse vera [e] qn̄ q̄s hꝫ examinare ex delegatiōe alterius secus si ex iure ꝓprio lꝫ ad requisitionē alterius iudicis. vt q̄n vnus

---

[a] ¶ Si cepit ꝓcedē vt arbiter. addō bar. in. l. si societatē. §. arbitroꝝ. i. iij. col. v̄. quero qd̄ si incepit ff. pro socio.

[b] ¶ Dō executor. Adde d. Abb. in. c. decetero. ex de re iudic.

[c] ¶ Sed an hoc sit verū. Adde. d. Jaso. plene i. l. a iudice i. ij. col. v̄. iij. limita. C. d̄ iudi.

[d] ¶ Sub noīe dignitatis. Addō gl. in. l. ⁊ q̄z i gl. in v̄. anq̄z in fi. ff. de iuris. om. iu. ⁊ ibi doc. maxime d. Jaso. in fi. col.

[e] ¶ Qn̄ q̄s habꝫ. Adde panor. ⁊ do. cto. in. c. cū bertoldus. de re iud. ⁊ i c. qm̄. §. his aūt d̄ of. del.

vnus iudex cōmittit alteri extra territoriū cōmittentis exami natione testiū.q: tūc delegare pōt.alle.no.in spec.tit.j.§.iam nūc.ver.sed nunqd delegatus.per qd dicit φ si ab illo tali q ex iure ,ppio exaiare hz lz ex iussu alterius iudicis appellet seu appellari ɔtingat φ appellari debebit ad supiorē ipsius nō ad supiorē cōmittētis alle.no.i.c.sup qōnū.qd dicit singu larē ⁊ notandū ad hoc lz nō alle.qd no.Bar.ff.de re iudic.a

45 diuo pio.§.j.†Tractāt hic doc.circa mām executoꝝ.⁊ prio querit Guil.an executor possit inuocare brachiū seculare.re mittit ad no.s.eo.de causis cōiter tenet φ sic.de quo.s.e.c.

46 significasti.¶†Scdo querit an executor datus ad ,puiden dum possit cognoscere de bñficio φ nō vacat de facto ꝗuis vacat de iure ⁊ cā cognita de ipso vt de vacāte ,puidere.alle. pro ⁊ ɔ.Finalr ɔcludit φ pōt qñ papa spāliter sibi hoc cōmi sit.alle.de ɔcesſ.pben.cū nostris.⁊.c.lrās.debebit tñ vocatis vocādis hoc facere.⁊ cāe cognitione pmissa.alle.de restitu. spo.cōquerēte.dicit aūt maxime ptes vocādas in traditione possessionis.de pbē.lz eps in.vj.Nec ob.d.c.cū nostris.⁊.c. lrās.q: loquunt qñ in impetratione qs tacuit de possessione colorata qua expssa papa difficiliter cōcessisset.⁊ sic nō valuit

47 impetratio.de rescrip.sup lris ßm Guil.†Ex isto dicto no. do.An.φ executores in abdicāda possessione necessitant as sumere ptes iudicis ⁊ cāe cognitionez adhibere ⁊ exceptio nes legittimas admittere. ᵃ q: alicui nō est auferēda posses sio sine cāe cognitione.⁊ p hoc dicit dicta gl.magna pcede re qñ possessio est vacans vel ꝗtū ad ,puisionē non ꝗtuz ad possessionē si alius possidet q: illi sine cāe cognitione auferri

48 nō dz vt est dictū qd no.ad declarationē cle.†querit Ber trandus ponit φ executor datus ad ,puidendū de bñficio cū clīa si p inqsitionē ⁊c.de qua in lra cōmisit simplr alicui exe cutionē mādati aplici.mō cōmissarius inqsiuit ⁊ anteꝗ im pleuerit plenarie inqsitionē se absentauit.petit impetrās ab executore vt ,puideat ei q dicit φ nō pōt ex quo simplr alteri cōmisit vices suas.an possit vr̄ φ nō.s.eo.ꝗuis in.vj.ɔriū tz per no.p Inno.s.eo.in lris.⁊ p no.s.e.cū plures.in.vj.vbi si pluribus negociū est cōmissum insolidū si vnus incepit alte rum ɔtingat impediri alter exeq poterit.Ad iura ɔria rñdet φ loquunt in iudicialibus.vt no.Inno.in.c.lris.eo.tit.de re

49 iudi.c.j.ad fi.¶†Vltimo querit Matthe.an per clām mo neas ⁊ inducas possit executor cōpellere epm si nō hz māda tum ad ,puidendū tz φ sic.mouet.q: p hanc clām dat iuris ditio als ɔiret rescriptū si eps parere nollet.facit.s.e.ex litte ris.⁊.c.pterea.Itez q: ad verbū moneas dat monitio.⁊ per cōsequens p verbū inducas dat coactio.vt aliqd operet po tissime cuz inter ista posita sit copula vt inter duo diuersa ex trema.facit de pbatione lz cām.Non ob.si dr̄ φ verbū indu cas nō importat coactionē vt in.c.discretionē.de eo qui cog. cōsan.vxo.sue.⁊.s.e.ti.c.veniēs.⁊ de ɔiug.lepro.c.j.q: in.c. discretionē mulier nō potuit cōpelli ad intrandū religionez. ideo rōne subiecte materie verbū inducas ibi non importat necessitatē.sīlr nō ob.c.veniēs q: loquit in foro penitētiali in quo fit monitio.hic in iudiciali in quo nō fit.Itē nō ob.d.c.j. de cōiug.lepro.q: loquit de cōparatiua ,pmissione ßm eum ⁊ do.An.Ex pdictis no.de natura huius verbi inducas q: sua natura importat necessitatē saltē qñ copulat cū verbo moneo nisi natura subiecte materie inducat aliud.de.q.pdicta remit tit do.An.ad no.per Io.an.de pbē.si pro clericis in verbo monito.in.vj.habent expedita que hic doc.scribunt.

¶De offi.iudi.ordi. Rubrica.

E clericoꝝ audatia.

1 Primo pmittit cām mādati.Secūdo illud summit ibi eiusdē.¶†No.φ eps sub cor rectione excessuū ⁊ delictoꝝ in sua diocesi solus fundat intentionē de iure cōi.ad hoc

2 de fo.cōpe.cū cōtingat.⁊.xj.q.j.de psona.¶†No.qñ qs di

3 cat delinquere ex audatia.de q hic in vbo audatia.¶†No. etiā qñ qs ex insolētia dicat delinquere.de quo hic in glo.in

4 verbo insolētia.¶†Op.φ solus eps nō sit ordinariꝰ.ij.q.j. nemo.de offi.or.cū a d ecclesiarū dicit Pau.φ solus eps est ordinarius in oibus ⁊ sup oēs post papā in sua diocesi cum aliȷ sumant ordinariā sub epo.gl.hic vr̄ velle φ quo ad corre ctionē solꝰ eps hēat ptātē de iure.Aliȷ si hñt hāc de iure sin gulari tm̄.qd no.de fo.cōpet.cū ɔtingat.de offi.archi.ad hec qd ponūt hic aliq.q: pria opi.vera est in leuibus.scda in gra

5 uibus excessibꝰ.¶†Quero qs exemit clericos a iurisditio ne tpali.Guil.hic ponit dicta Inno.de maio.⁊ obe.si qs.q: papa aucītate dei eximit.⁊ potuit ēt sine ɔsensu impatoris.⁊

b rō nālis id suadet.xcvj.di.cū ad verū.⁊.c.duo sunt. ᵇ ⁊.c.ipe tor.nā cū dederūt corpus ⁊ aiam in seruitiū xpi.xvj.q.j.cui.⁊ per ɔns pape iudicio ⁊ ɔstōnibus subesse debent velut res spūalis.x.di.imperiū.⁊.c.susceptū.de ma.⁊ obe.solite.p qd dicit φ priuilegiū clericoꝝ solū iudicandū est ßm canones ⁊ nō ßm leges.q: eius est interptari cuius est cōdere.de sentē. excō.inter alia.Per pdicta dānat Guil.multas gl.Inn.pri mo in eo qd dicit.de sen.excō.vt fame.φ clericū fugitiuū qs capere pōt absqz nota excōicationis p.l.aīt ptor.§.si debito rem.ff.de his q in frau.cre.⁊.ff.de pe.l.respiciendū.Et per hoc ēt dānat gl.de iudi.cū non ab hoie.que palle.l.⁊.ff.de adul.l.capite.dicit φ clericus deprehēsus in facinore potest detineri per.xx.horas.⁊ dānat dictū Inno.de fo.cōpe.trās missa.vbi dicit φ dñs feudi q sup hoc est ordinarius si ɔdē nauerit clericū in amissione feudi pōt ipsum impune si est re bellis p spatulos expellere.ar.de resti.spo.olim.Iō in oibꝰ pdictis dicit standū regule posite.xvij.q.iiij.si qs.nisi ibi

c canō vel papa excipit nō aūt vbi excipit lex.sic tz Hosti.in.c. vt fame.Bertran. ᶜ hic ɔriū.⁊ tz cū Inno.⁊ gl.q: snīa excōi cationis nō infert absqz peccato mortali.sed non vr̄ laycus esse in peccatis mortalibꝰ in dictis casibꝰ ex quo facit aucto ritate legis.xxiij.q.iij.qui peccat.p hoc alle.ēt q: als daret mā auferēdi bona aliena ⁊ violētias inferēdi ɔ mentē huius cle.Ad ɔriū rñdet φ de oibus pdictis est expssum ex mente. de sen.excō.si clericus.in.vj.Petit tñ declarari.pro hoc ēt facit q: canon si qs suadēte.posuit manū temerariā.sed tūc nō vr̄ temeraria.igit ⁊c.Ad hoc ēt de elec.cū expediat.in.vj. ⁊ de no.op.nū.c.j.in.vj.cū ibi no.Ad idē q: ius generalr lo quens dz declarari p ius spāle.ff.de adul.l.capite qnto.iun cta.l.j.C.de pua.car.⁊ hoc tz do.Pe.⁊ dicit tenere.d.Bal. in auc.statuimus.C.de epis.⁊ cle.Et credo eqs hoc tenere saltē post factū potissime illa rōne q canon si qs suadēte solū

6 posuit manū temerariā.¶†Quero an eps possit corrigere exēptos delinquētes in suo territorio.Hosti.ponit in sūma de priuile.⁊ Io.mo.de priuile.epoꝝ.in.vj.vbi p Io.an.rñ det Guil.φ si qd est notoria vel factū notoriū pōt eps decla rare ius inter exēptos ⁊ subiectos quo ad ɔiudiciū exēpto rum.per qd infert φ si delegatus citat ɔ formā mādati.vel si fratres mēdicātes detinēt notorie porrectionē parrochialis ecclesie debitā.vt in cle.dudū.de sepul.poterit cognoscere ⁊ declarare talia fieri non debere neqz posse.si hoc ēt suis pu blicare subditis.q: parū esset iura cōdere ⁊c.de elec.vbi pe riculū.§.pterea in.vj.Ordinariȷ aūt sunt executores iuriū in parrochiȷs suis.de sen.excō.nup.xviij.di.p totuz.ad hoc.de cōsue.cū inter.vbi papa sine petitione aliqua irritat ɔsuetu dinē malā.nec dz expectari i notoriȷs φ agat.xvij.q.iiij.ecce. Ad hoc q: vbi querit an aliqd.de iure possit fieri vbi non est necessarius iuris ordo.de fil.psby.qm.⁊ no.Inno.⁊ Cōpo. in.d.c.cū inter.Idē vbi agit de facto notorio.de trāsla.ꝗto.

d hinc est φ petitio iniqua ᵈ ex facto φ nō pōt esse nō notoriū repellit ex officio iudicis.de offi.vica.c.j.⁊ p Inno.de iudi, examinata.in addi.ff.de assesso.l.j.cū ibi not.hinc est ēt φ in notorio iudex pōt dicere lra papalis nō ob.nec priuile.lz als de priuilegio pape nō posset se intromittere.de fi.instru.ac cepimus.de iudi.cū venissent.⁊ ibi no.de priuile.cuz psone in.vj.Ad hoc alle.infinita alia gnālia.Hosti.in summa loco preal.dicit φ si exēptus delinquerit ēt in loco exēpto ⁊ circa rem exēptaz ⁊ notorie ita φ piudicet alteri poterit eps p ex cōicationē punire.als nō.alle.de priuile.patētibus.⁊.c.tua rum.§.verū.Io.mo.in.d.c.epoꝝ.addit φ si ēt in loco exem pto delinquat circa id in quo nō est priuilegiatus.⁊ sic circa rem nō exemptā φ priuilegiū ad id nō extendit.⁊ sic poterit punire.Ioā.an.in.c.epoꝝ.residet φ si psona est exēpta sim pliciter nō locus tunc quocūqz delinquat pōt puniri.Si aūt est exēpta quo ad locū ⁊ delinquat in loco exēpto.tūc graue est dicere exēptos puniri per ordinariū extra casus impssos

a ¶Or alt. cui.adde Inoc.in.c.de multa ex de pben.⁊ Io. an.in.c.ppo suit de ɔcesſ preben.

b ¶Et.c.im perator.Ai de ibi gl.no tabilē ⁊ do. Abb.in.c.ec clesia scē ma rie in.ij.col. in fi.extra de ɔsti.⁊ in.c.at si clici.i.vij. col.in fi.ex de iudi.⁊ Alex. in ɔsi.xlix.in j.col.in.j.vo.

c ¶Hic ɔ rium.Adde d.Abb.in.c. cū nō ab ho mine.i.iij.co lū.de iudi.

d ¶De scō notorio.Ad de bñ facere qd dicit do. Ias.pꝰ alios in.l.ij.in.vij. col.in pn.ff. si quis i ius vo.nō ie.vbi tz φ lz regu lariter qs te neat cōpare re allegaturꝰ suū ɔuilegiū tn̄ fallit quā do eēt nota rius.vide tn̄ ibi per eum.

in iure. sicut est in casu cle. j. de sup. neg. pla. ⁊ sic p hoc ɔcludit do. Ant. ꝙ putat ꝙ lʒ ordinarius posset declarare id qđ vult ius ⁊ subditos nõ teneri nõ poterit exercẽ iurisditionẽ suã in exẽptis ad hoc de pri͛le. c. j. in. vj. Ad. c. patẽtibus. ⁊. c. tuarũ. rñdet vt ibi dixi. ⁊ no. qꝛ nõ loquit͛ in oĩno exẽptis nec ẽt delinquẽtibus in loco exẽpto. Cõtra hoc tñ vʒ ꝙ nõ possit etiã declarare. facit glo. j. de seq. pos. ⁊ fruc. in cle. j. p qua de ap. in. c. dilectis. Potestis dicere ibi in facto nõ notorio. vel dic vt. j. dicet͛. idẽ tʒ do. Pe. qꝛ dicit ꝙ tunc ẽt indirecte põt punire exẽptos. vtputa ꝓhibẽdo parrochianos ad ecclesiã exemptoꝝ accedere ex quo ista cl'a subest. al's forte secus. de priuil. q̃ꝫto. Fatet͛ tñ ⁊ dicit se de facto vidisse ꝙ eṗs qñqꝫ excõicat exẽptos in facto notorio vel alio ⁊ exẽpti eṗm. ⁊ sic fit 7 derisio in pp'lo. ¶ † Quero qua pena posset ordinari⁹ punire clericos. dicit Pau. ꝙ si sunt enormia ⁊ talia [a] in qb⁹ eṗs nõ põt dispẽsare. sed reqrunt dispẽsationẽ pape. de qbus p Inno. de cor. vi. c. j. ⁊ de iudi. at si clerici. ⁊ in spec. ti. ij. §. nũc videndũ. ver. x. dʒ punire ꝓut ius dictat nec in talibus vʒ cõpositio q eṗs ingrat. no. v. q. ij. si primates de alijs excessibus põt cõpescere ⁊ punire p penã pecuniariã. not. de pe. lʒ. xvj. di. q̃ꝫq̃ꝫ. vel verberib⁹ subijcere. xxiij. q. v. c. j. vel in exiliũ mittere. de calũ. c. j. de iudi. cũ non ab hoĩe. ⁊ de penis felicis in vj. p quo aũt crĩe qs veniet deponendus. no. lxxxj. di. c. j. ⁊ p Io. an. de iudi. at si clerici. Nunqd aũt pro simplici fornicatione qs deponat͛ vr͂ ꝙ nõ. lxxxj. di. Maximianus. ⁊ ibi no. ⁊ ij. q. vij. lator. ꝙ põt esse verũ in simplici fornicatione. sʒ dicit Pau. ꝙ illa nõ põt esse in ɔstituto in sacris dic vt p do. An. in. c. at si clerici. Certe doc. ɔsiderant incestũ respectu mulie 8 ris cũ qua cõmittit͛ fornicatio. ¶ † Quero in qbus delictis iudex eccl'iasticus puniet laycũ. dicit Pau. Inno. dicere. ꝙ solũ in eccl'iasticis. de pur. cano. nos inter. Archi. de ɔsue. nõ est. in. vj. ꝙ in qbuscũqꝫ. Zenze. tʒ primã quo ad penã tp̄alẽ. al's frustra esset gladius apud dñm tp̄alẽ sʒ ibi agit͛ de pena 9 penitẽtiali vel quasi de iudi. nouit. † Ultimo tractat h͛ Guil. an ⁊ qñ possit iudex ex inqsitione ꝓcedere ⁊ ponit multa que habent͛ de accu. qual'r. j. ⁊. ij. q. ⁊. c. cũ oporteat. Inter cetera ponit ꝙ nõ põt inqrere ad vtilitatẽ priuatã ⁊ pro iure ꝓuato nisi qñ nõ põt agi pp fraudẽ aduersarij maxime si sit notoriũ peccatũ. de quo p Inno. de iureiu. ad nostrã. dicit ẽt an ⁊ qñ procedit͛ per viã inqsitionis reqrat͛ ɔtestatio. de quo vt lit. nõ cõte. qm̃. §. sunt ⁊ alij. de re iudi. cũ. I. ⁊. A. ⁊ de pur. ca. cum dilectus. de testi. cũ olim. ⁊. c. cũ clamor. cuʒ ibi no. qꝛ dicit ꝙ sic in duobus casibus. s. qñ p̄sens est ille ɔ̃ queʒ inqrit͛ ⁊ vbi procedit͛ ad ptis instigationẽ intellige ea p̄nte al's secus cuʒ 10 sit eadeʒ rõ que in pte inqsita. † Ultimo querit an eṗs possit facere statutũ ꝙ absqꝫ infamia ꝓcedat͛ ɔ̃ dictam decre. qual'r vel absqꝫ expositione articuloꝝ ⁊ final'r tʒ ꝙ nõ. qꝛ iuris beneficiũ nemini est auferendũ. de secũ. nup. c. fi. ⁊ qꝛ ɔ̃ iura nõ 11 statuit. xviij. dis. c. j. ẜm Guil. ⁊c. ¶ † Glo. priuilegij q̃rit de quo priuilegio hic loquat͛ cũ multiplex sit priuilegiũ clericorum. de vi. ⁊ ho. cle. c. fi. cũ ibi no. Rñdet de priuilegio canonis si qs suadẽte. cõcernẽte ĩmunitatẽ ꝑsone. ⁊ de priuilegio 12 fori. de fo. cõpe. nullus. ⁊. c. si diligẽti. ¶ † Glo. diffamat͛ op. ꝙ ecclesia velut res sancta diffamari nõ possit de coha. cler. ⁊ mu. vestra. rñdet ꝙ in se non põt inquinari vel diffamari. sed respectu vulgari de ea male p̄iudicari vel verificari ⁊ dehone 13 stari. ⁊ sic alleg. ij. q. v. si mala fama. ¶ † Glo. scãdala. [b] no. b scandalis obuiandũ. ⁊ alle. iura. Guil. hic ponit de isto verbo scandalũ. Est. n. scandalũ factũ vel dictum p̄bens occasionẽ 14 ruine. de quo de elec. quorũdã in. vj. ¶ † Glo. insolẽtijs. ponit qđ sit insolẽtia. ⁊ no. bñ eã. ⁊ vide de postu. ex pte de cen. q̃ꝫq̃ꝫ in. vj. de sta. mo. c. ij al's fi. al's antepe. ¶ Sequitur.

a ¶ In qb⁹ eṗs. De quibus aũt delictꝭ possit episcop⁹ dispẽsare. vid plene p Fely. i c. at si clerici §. de adulterijs extra de iudi.

b ¶ No. scãdalis. Uide gl. in. c. q scãdalizauerit. i gl. fi. circa fi. de reg. iu. gl. in. c. ij. de tẽpo. ordi.

c ¶ An legatus possit. ad de gl. in cle. fi de bñficio j. de p̄ben. ⁊ d. Abb. i. d. c. venerabil'. in. j. colũ. extra de p̄ben.

d ¶ Ut ei⁹ motus. De motu ꝓprio ponit Fely. in. c. si qñ. in fi. colũ. circa prin. ⁊ i. c. ad aures. i. iiij. col. circa fin. ex͂ de rescri.

Et si apostolice sedis.

Nõ põt diuidi. Mental'r ponit duo dicta. Primo vnũ in legatis sedis ap'lice. Scđo aliud in alijs collatoribus. scđa ibi. in alijs. 1 ¶ † No. ꝙ oẽ id qđ inducit surreptionẽ in 2 gestis a papa ĩducit surreptionẽ in gestis a legato. ¶ † No. scđo ꝙ taciturnitas cuiuslibet bñficij reddit collationẽ nullã 3 a legato factã. ¶ † No. ad hoc ꝙ valeat collatio bñficij facta a legato aliud obtinẽti exigit͛ ꝙ facta sit mẽtio sp̄alis. si ergo 4 sufficit gn̄alis. ¶ † No. ꝙ taciturnitas bñficij nõ reddit sur 5 reptitiã collationẽ factã ab ordinario. † An legatus ex͂ ꝓuinciã sibi decretã possit ɔferre bñficia. dic ꝙ sic non finita legatione. al's secus. sic intellige no. de offi. leg. nouit. ⁊ p Archi. 6 s̃. e. ti. c. j. in. vj. † Quid de dispẽsatione legati an valeat non facta mẽtione de bñficio. Pau. ꝙ nõ eadeʒ rõne intellige in casu in quo posset. al's. n. qđ nõ hr̃et dubiũ. Idẽ dicẽdum in cõfirmatione papali p quã ɔfirmat alicui bñficiũ. no. Archi. 7 de p̄bẽ. si motu ꝓprio. in. vj. † an impetrãs teneat͛ facere mẽtionẽ de pẽsione. dicit ꝙ nõ si hʒ in stipendiũ nõ in titulũ. vt no. Archi. in. c. si motu ꝓprio. ⁊ p doc. de rescrip. c. postula 8 sti. ⁊ Zenz. hic. † Quid de bñte hospitale quo ad administrationẽ an teneat͛ de illo in impetratiõe facere mẽtionẽ. Pau. ꝙ nõ. qꝛ nõ hʒ in titulũ ecclesiasticũ. de reli. do. c. ij. §. vt autẽ. 9 aliud in p̄stimonijs. vt no. in. d. c. postulasti. † [c] an legatus posc sit ɔferre bñficia ad sedẽ ap'licã deuoluta. Zenze. ꝙ sic. alle. de p̄bẽ. venerabilis. secus dicit in vacãtibus in curia. de pre 10 ben. statutũ. ⁊. c. ij. in. vj. ⁊ no. s̃. de offi. le. c. j. in. vj. ¶ † Gl. legato op. de. c. j. de offi. leg. vbi legatus nõ põt ɔferre bñficia dicit ꝙ hic in legato de latere ibi in alijs q non p̄nt. nisi aliud ex eoꝝ priuilegijs pateat. vt ibi habet͛. facit de priuile. porro. 11 ¶ † Glo. facta q̃rit an ꝓcedat hic cle. in rescripto ẽt si collatio sit facta ꝓprio motu allegato. gl. dicit ꝙ hic apte nõ declarat sed debuisset declarare. vr͂ dicenduʒ ꝙ sit nulla qꝛ l'r̃e hic simpl'r loquit͛ ergo ⁊c. ar. decre. qꝛ circa. de priuileg. ⁊ hoc tʒ Io. mo. de offi. leg. c. fi. in. vj. Idẽ Archi. in. c. si motu ꝓprio glo. tʒ ɔ̃riũ dicẽs ꝙ collatio facta motu ꝓprio legati tʒ etiã si fiat bñti aliud bñficiũ nõ facta mẽtione de illo. rõ qꝛ tũc cessat vitiũ surreptionis ex quo fit motu ꝓprio. de p̄bẽ. si motu ꝓprio. in. vj. de quo latius in. d. c. fi. de offi. le. in. vj. Zenz. hic tʒ opi. Io. mo. ⁊ Archi. per cle. istã que simpl'r loquit͛. Ideʒ d Pau. dicẽs ꝙ sp̄ale est in papa [d] vt eius motus ꝓprius operet͛ qꝛ solus est legib⁹ solutus. vñ secus in alijs. de ɔces. p̄bẽ. ꝓposuit. ⁊ no. de sen. excõ. nulli. pro hoc qꝛ maioris est auctoritas g͞ra pape q̃ꝫ legati seu alterius inferioris. de p̄ben. hi q. in. vj. ⁊ de ɔces. p̄bẽ. si soli. cũ ibi no. e. li. Itẽ qꝛ sacrilegij instar obtinet rep̄robare q̃ approbauit. xvij. q. iiij. §. sacrilegiũ. ⁊. l. j. C. de cri. sacri. ⁊ hanc opi. ẽt Lau. ⁊ Mat. do. An. nitit͛ 12 cõcordare opi. dicens † ꝙ motus ꝓprius legati tollit surreptionẽ sicut ⁊ motus ꝓprius pape. qꝛ est eadẽ rõ. nõ. n. tunc põt imputari qđ pti ex quo nõ impetrauit. vñ nõ põt ibi dici surreptio q̃ surgit ex taciturnitate veri ⁊ exp̄ssione falsi. de rescrip. sup l'ris. ⁊ sic ꝓcedit opi. gl. Putat tñ ꝙ si apponit͛ in l'ra legati. qꝛ motu ꝓprio fecerit ꝙ ĩmo illi l'r̃e nõ est standum ĩmo poterit ꝓbare ɔ̃riũ, vt sic in hoc gaudeat l'ra pape p̄rogatiua p̄alijs. iuxta no. in cle. j. de ꝓba. ⁊ sic ꝓcedit alia opi. An aũt motus ꝓprius tollat nullitatẽ l'r̃e ex defectu intẽtionis. dicit ꝙ nõ. vñ si appet ꝙ aliud bñficiũ hr̃et ille cui facta est talis collatio motu ꝓprio legati de quo nõ erat certificatus legatus ꝙ si fuisset l'ras nõ ɔtulisset ꝙ tũc vitiabit͛ l'ra intelligo q̃ꝫtuʒ ad effectũ qꝛ nõ poterit vti l'ra si velit primũ retinere vt pʒ ex no. j. in gl. qbuslibet. ⁊ in dubio dicit p̄sumẽdã ignorantiã ẜm eũ cũ aliud nõ ꝓbat͛ qꝛ nõ est verisil'e ꝙ ɔferat al's beneficiato ɔ̃ iura ẜm do. An. facit qđ no. in. d. c. si motu ꝓprio. ⁊ in cle. si romanus. eo. tit. videre veritas huius q̃nis pẽdet ex rõne diuersitatis inter collationẽ legati ⁊ collationẽ ordi 13 narij collatoris quo viso appebit veritas q̃nis. ¶ † Quero igit͛ pro declaratiõe p̄dictoꝝ. ⁊ cle. que est rõ diuersitatis inter collationẽ factã a legato ex vna pte ⁊ collationẽ factaʒ ab alijs ex alia. Rñdet gl. in ver. voluimus ꝙ est iđ qꝛ ptãs legatoꝝ de latere vel alioꝝ qñ ex sp̄ali cõcessione p̄nt bñficia cõferre est ptãs extraordinaria. lʒ. n. faciãt vice pape. tñ per eoruʒ ptãtem p̄iudicat͛ ordinarijs collatoribus. vñ talis ptãs velut extraordinaria ⁊ alteri in p̄iudicialis ⁊ accidental'r supinducta fuit merito restringẽda. Collatio vero ordinarioꝝ est ordinaria natural'r ideo velut fauorabilis ampliãda. ad hoc de rescrip. ad hec. de re iudi. c. fi. de reg. iur. odia. in. vj. fa. qđ no. in sil'i de rescrip. c. j. ⁊. c. statutũ. in. vj. ⁊ si dicas ꝙ ĩmo ⁊ legati ptãs ordinaria est. de offi. le. c. ij. in. vj. ⁊ sic non vr͂ ꝓcedere qđ est dictũ. dic ꝙ est accidentaliter ordinaria virtute mãdati legati. ideo hoc respectu extraordinaria dici põt. Sed cõtra rõnẽ glo. facit qđ no. hic in gl. in verbo bñtibus. in fi. vbi dicit ꝙ idem in delegatis ab ordinarijs ꝙ in ordinarijs qđ bene ꝓbat l'ra hic cũ dixit vniuersaliter in alijs quibuslibet. ⁊ tamẽ

τ tamen delegata ptās extraordinaria est iuxta no. ỏ rescri. c. j. in. vj. p gl. ergo ex eo qꝫ ptās legatoꝝ sit extraordinaria nō vr̄ dicendū secus in eis q̄ȝ in alijs cuius ꝯriū dixit gl. Potestis rn̄dere φ ptās delegata q̄ deriuaṫ ab ordinaria lꝫ sit extraordinaria. tn̄ fauorabilis ē cū p eā nō p̄iudiceṫ ordinario imo illi faueat cū tēdat ad illi⁹ executionē. facit qḋ no. ỏ ele. si cōfirmationē in nouel. in. vj. secus in delegata que nō deriuatur ab ordinaria ptāte. qꝫ tūc illa est restringēda cū p ipāȝ p̄iudiceṫ ordinarie ptāti. τ sic ēt sentit gl. cū dixit τ collatoribus p̄iudicās. τc. ȝēȝe. autē dat aliā rōnē quā colligit ex no. de rescri. statutū. in. vj. In simili p gl. dicit. n. φ rō est qꝫ ordinarij magis sciunt bn̄ficia τ psonas locoꝝ suoꝝ q̄ȝ papa in toto orbe vel legatus in tota p̄uincia. ar. de p̄sump. quāto. τ c. quosdā. xvj. di. qḋ diciṫ. iō aliud in papa vl' ei⁹ legato. aliḋ in alijs collatoribus. Et si dicaṫ hec rō cessat si collatio fieret p ordinariū extraneo. qḋ fieri pt. de isti. c. iij. qꝫ nō hꝫ illū notū. Rn̄det φ hoc non dꝫ attēdi qꝫ cōiter dꝫ cōferre suis. lxj. di. c. nullus. τ c. obitū. C. de epi. τ cle. in ipsis q̄ȝuis collatio al's facta teneat de elec. cū inter. τ qḋ ibi no. Huic ratiōi ȝenȝe. obuiat p hoc qḋ glo. dixit in v̄bo bn̄tibus vbi dicit φ idē i delegatis ab ordinarijs φ dr̄ in ordinarijs. τ tn̄ ꝯstat

14 φ delegatus ordinarij† [a] qui forte erat ex̄neus. l. j. C. q pro
a sua iurisditione nō hꝫ noticiā oīum de dyocesi. iō melior vr̄ gl. nisi sustineas rōnē ȝenȝe. p. l. nā de ea. ff. de le. vt dicas φ hoc nō dꝫ attēdi qꝫ cōiter deleganṫ sb̄diti q bn̄t notos alios de dyocesi. His hic suppositis nō rite pōderanṫ p̄dcā appet ex rōne gl. φ in delegato iō nō vꝫ collatio in casu cle. pp defectū ptātis ex rōne ȝenȝe. sequiṫ φ nō vꝫ rōne surreptiōis nō rōne defectus ptātis. τ sic si rō gl. est vera dedit sibi de ligno in pedē si rō ȝēȝe. eēt va tūc opi. gl. eēt va τ ȝēȝe. sibi dedisset de ligno i pedē puta φ vtraqꝫ rō eē potuerit vt. j. dicā.

15 † Ex p̄dictis vr̄ φ in p̄ncipali q̄sito an vꝫ mot⁹ p̄prius legati tollat surreptionē est v̄ior opi. ꝯ gl. s. Jo. mo. τ Arch. τ aliorū p rōnē gl. nā illa opi. ēt est cōis cū gl. n. solus Steph. cōcordat lꝫ. d. Ant. τ d. Pe. teneāt gl. pro h̄ ēt cle. si roman⁹. de p̄ben. q̄ dixit si romanus pontifex τc. nō dixit sedes apostolica. τ sic legat⁹ nō cōprehēdiṫ ar. no. p La. de elec. si abbatē in. vj. Pro hoc ēt cle. ista que simpl'r loquitur. ergo τc. Iteȝ qꝫ hic loquiṫ q̄n collatio facta fuerit si collatio pōt fieri absenti. de p̄ben. si tibi in. vj. ergo hic loqui vr̄ ēt si fiat motu p̄prio pro hoc ēt qꝫ lꝫ rō ȝenȝe. potuisset esse rō cle. tn̄ sil'r τ illa gl. ēt potuit esse rō cle. τ tn̄ cū in dubio dicēdū est vtrāqꝫ fuisse ex quo nō appet magis de vna q̄ȝ de alia ar. l. gn̄aliter ff. de fideius. sed vbicūqꝫ due rōnes cōcurrunt lꝫ vna cessat τ alia nō remanet dispō. vt no. per glo. in. l. liberorū. §. notāter ff. de his qui not. infa. τ probaṫ in. §. affinitatis insti. de nup. ergo τc. iō si collatio fit ad impetrationē viciatur ex duplici defectu. s. surreptionis τ ptātis si facta sit motu p̄prio viciatur solum ex defectu ptātis facit. l. τ si non lex. ff. de b̄di. insti. hoc vr̄ mihi pro modo lꝫ alias legēdo sextum tenerē cum opi. gl. motus qꝫ non videbaṫ annullari hec collatio ex defectu ptātis. sed ex defectu volūtatis attēta rōne ȝenȝe. quā sumebā ex decre. statutū de rescrip. in. vj. cū ibi no. per gl. pon.

16 derat lr̄aȝ. ¶ † Glo. spālis que vult quo ad hoc vt tollaṫ surreptio requiṫ φ sit facta mētio spāl's per qḋ dicit approbatam opi. Archi. in decre. vltio de offi. dele. in. vj. vbi dicebat φ nō sufficiebat in ipetratione fieri mētionē gn̄alem b̄m formā decre. nō pōt in fi. de p̄bē. in. vj. φ inducit ēt ad no. de re-

17 scrip. i n̄ra. † Demū q̄rit de q̄litate cure bn̄ficij φ hꝫ ipetrās an sit fiēda mētio de cura bn̄ficij φ ipetraṫ clarū est φ sic de p̄bē. cū in illis in. vj. Rn̄det gl. remittēdo ad no. de p̄ben. in

18 cle. j. τ ibi videbitis p Cal. de rescrip. in n̄ra. † [b] Qn̄ aūt di-
b caṫ eē facta mētio spālis bn̄ficij dicit hic ȝenȝe. q̄n est fcā mētio de bn̄ficio τ eius circūstantijs. τ de oībus que p̄nt mouere cōcedentē ad bn̄ficiū dandū concludentes φ gn̄alis non sufficit alle. de do. ex lr̄is. de rescrip. sup lr̄is. cum si. ¶ Glo. quibuslibet op. φ ēt alius nō possit cōferre a legato bn̄ficiuȝ bn̄ti aliud bn̄ficiū cū pluralitas bn̄ficioꝝ sit inhibita de p̄bē. qꝫ intantū. Rn̄det φ nō viciaṫ eo φ nō sit facta mētio spālis. φ secus est in collatiōe legati. Tn̄ an possit vtrūqꝫ retinere de iure. an vo dispēsatiue bn̄ debit bn̄i ꝯsideratio si vtrūqꝫ

19 velit retinē. de q̄ de rescrip. i cle. gr̄e eo. ti. gr̄a in. vj. ¶ † Gl. collationi q̄rit an possit fieri collatio vel p̄sentatio de habēte aliud bn̄ficiū. Rn̄det φ sic nec de hoc est dubiū qꝫ talis pēdēt ab officio ꝯfirmatoꝝ vl' instrumētoꝝ. s̄. e. cū vos. τ ỏ ele. nihil est vn̄ nil est φ imputetur parti. Ideȝ pau. lꝫ dicēs hoc verū ē si sit curatū bn̄ficiū qḋ teneṫ qꝫ poterit nihilominus taleȝ p̄ntatū instituere. dicit tn̄ φ ille carebit p̄o si bn̄ficia sunt cōpassibilia. de offi. vica. in cle. j. τ de p̄ben. ỏ multa. An aūt legatus possit dare ius ad vacaturas ȝēȝel. φ nō lꝫ possit reseruare. de offi. le. c. iij. in. vj. Ideȝ Jo. and. de p̄rebē. licet, eo. ti. τ hoc cōmuniter teneṫ. lꝫ ꝯtrariū noteṫ. de rescri. lr̄as. τ de p̄rebē. hi. qui in. vj. ¶ Glo. habētibus. q̄rit an p̄cedat hoc ēt si ex iure deuoluto habeat ptātem conferēdi. Rn̄det φ sic per lr̄aȝ que vniuersaliter dicit quibuslibet p quā dicit ēt i delegatis ab ordinarijs quod not. per ea que supra dixi. ¶ Glo. vltima oppo. ỏ. c. ordinarij. in fi. s̄. eo. in. vj. vbi collatio fcā habenti aliud bn̄ficiuȝ est ipso iure nulla. Rn̄det φ collatio non viciatur ex vi surreptiōis. τ ita loquiṫ hic potest tamen ex alio capite viciari vt si sit facta habenti plura beneficia non vnicam tantum prout ibi dicitur.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

Instrumēto vel lr̄is. Primo pōit dictū. Scḋo rōnē illi⁹ assignat. Scḋa ibi cū p hoc. ¶ † Not. φ aliud vr̄ eē

1 littera aliḋ instr̄m τ sic in stricta significatione vocabuli appellatione instr̄i nō compre-

2 hendiṫ scripta p̄uata φ est notādū pp statuta. ¶ † No. φ ꝯtus p̄curatiōis pōt p̄fici per nūciū vl' epistolā iter abn̄tes. Ratio qꝫ solo cōsensu perficitur ar. l. cōsensu. ff. de acti. τ ob.

3 ¶ † Not. φ per exceptionē instr̄i quis vr̄ recipere τ approbare cōtenta in eo sil'r dicimus in tradēte instr̄m qꝫ in eo cōtenta tradere vr̄ de renū. sane. de offi. deleg. coraȝ vt lite pen-

c dente ecclesia. de consti. c. ij. [c] sil'r τ in producente instr̄m qꝫ vr̄ omnia in eo cōtenta fateri vera esse vt no. Inno. de censi.

4 cū olim. ¶ † No. φ p̄testatio iuuat p̄testantē. q̄n fit ad tollēdum sensuȝ surgentē ex iuris p̄sumptione tn̄ τ hoc ideo qꝫ pendeat a ptāte p̄testantis. vide φ dixi. s̄. de rescrip. gratie

5 ea. cōpilatione. ¶ † No. scḋo φ in pendētibus a ꝯsensu qs facto demū ꝯsentit q̄n daṫ sn̄ia τ certificatio eius q facit al's nō cū errans τ ignorās non cōsentiat. ff. de iurisd. om. iudi. l. si per errorē. Cautela est in casu cle. vt p̄bet receptionē fa-

6 ctā esse per sciētē. ¶ † No. casum in quo qs p̄cise cōpelliṫ ad factū iudiciale τ q̄n qs recipit mādatū dn̄o cauēte τ pro

7 eo satisdāde. ¶ † No. p̄ratică procuratoris sufficiētis qꝫ dꝫ cōstituēs p̄stare cautionē quā hꝫ p̄stare p̄ p̄curatore de dn̄o defendēdo si cōstituaṫ a pte actoris τ φ dn̄s ratū habebit vl' de iudicio soluēdo si fit p̄curator ex pte rei de quo de p̄cur.

8 c. j. insti. de satisda. §. sed hodie τc. ¶ † [d] No. ꝯsequēter ex
d hoc φ persona publica alteri stipulādo ēt absentie τ p̄ cautione ēt recipiēdo obligationeȝ querit ad hoc. l. gayus. ff. de vsu. insti. de inuti. stipu. §. siqs alij. vide de hoc do. Ant. in salutatione gregoriana in v̄bo seruus. τ vide Inno. de cōuer. cōiug. dudū. Adde ēt Jo. an. de vsuris q̄ȝ in. vj. τ per bar.

9 ff. rem ra. habe. l. iij. ¶ † No. φ paria sunt aliqua nō fieri vel minus legittime fieri concor. l. quoti. ff. qui satisda. cogan.

10 ¶ † Quero an mandatū p̄curatoriū possit p̄bari al'r q̄ȝ per litteras vel per instr̄m aut per testes videtur φ non vt hic a contrario. τ ar. s̄. e. c. j. Ad hoc qꝫ posset p̄iudicari dn̄o si eo absente producerenṫ testes. τ sic non valere vr̄ si recipiantur ar. s̄. de testi. In noie dn̄i Guil. tenet ꝯriū ar. l. in exercendis. C. de fide instru. s̄. de fide instru. cū Jo. Non ob. c. j. s̄. eo. qꝫ ibi fuit ēt in odium illius qui sepius variauit in constitutione p̄curatorij. Nō ob. ēt φ dicitur φ p̄iudicabiṫ dn̄o qꝫ in dubio cōpelleṫ p̄curator p aduersariuȝ cauere de rato sub pena de offi. dele. corā τ sic p̄curator soluet penaȝ si dn̄s contradicat vr̄ ergo sentire Guil. φ non probeṫ mandatum per testes Jo. de ra. τ Pe. τ Cy. tenent φ nō pōt p̄bari per testes. ad hoc inducunt decre. primā. s̄. eo. τ similia iura que dicūt mandatū per lr̄as p̄bari. Item qꝫ testes deponere debent pte p̄nte vel cōtumace. sed ad hoc non erit citatus dn̄s τ per ꝯn̄s nec cōtumax igiṫ τc. Ad hoc insti. de excep. §. idē

e si in iudicio per qḋ cōcludunt φ exigiṫ [e] probatio probata

a ¶ Qui forte. An ỏ legatio possit fieri ex̄neo pōit gl. τ ibi doc. in l. cū q. ff. de iuris. om. iu.

b ¶ Qn̄ āt dicaṫ. adde fely. in. c. ad aures in. j. col. v̄. de q̄litatib⁹ τ col. sequē. ex̄ de rescrip.

c ¶ Sil'r τ i producēte. adḋ ale. i ps. cviij. icip. vi so p̄cessu i ij. col. circa med. τ i. iij. col. τ i cōsil. cxij. cir. p̄n. i v. volu.

d ¶ Nota ꝯn̄r. Adde bart. τ doc. i l. stipl'o ista §. si stipuler ff. de v̄b. ob.

e ¶ Probatio p̄bata. adḋ bal. i l. Impator ff. ỏ sta. ho. τ pulchre per d. ias. i. l. j. i vj. col. i p̄n. ff. de op. no. nuncia.

vt est ꝓbatio instrī isti. de satisda. §. si naũt. ꝓbatio aũt per testes non est ꝓbatio ꝓbata. q̄ꝛ multa possunt opponi ꝯtra testes que non contra instrm̄ facit qd̓ no. Inno. in simili de electione per inquisitionē ⁊ de fide instru. cuꝫ Jo. tertio pro h̄ facit q̄ꝛ nō dꝫ effici conditio rei deterior per interuentū ꝓcuratoris. l. ij. §. recte defendi. ff. ex q. cau. in pos. ea. sꝫ eo casu fieret q̄ꝛ ꝓbatio facta cū ꝓcuratore nō ꝑiudicaret dn̄o cum res inter alios acta ⁊c̄. l. j. ⁊. C. q̄bus res iudi. non nocet ⁊c̄. Guil. de cu. simpl'r tꝫ mādatū posse per testes ꝓbari. q̄ꝛ ius dicit ꝙ pōt cōstitui ꝓcurator per nunciū ꝙ nō esset si reqreret scriptura. l. j. ff. eo. tn̄ q̄ꝛ mādata nō ardua pn̄t ex nō scripto ꝓbari vt in autentico de colla. §. eos ⁊ vt li. in. §. q̄ꝛ v̓o ⁊ in autētico in medio litis. §. hoc dicimus. Quarto ꝓ h̄ alle. q̄ꝛ sequeret ꝙ per lr̄as ꝓbari nō possit cū oporteat lr̄as si negent ꝑ testes ꝓbari. Nō ob. ꝙ testes dn̄t recipi ꝑte pn̄te q̄ꝛ recipient pn̄te ꝓcuratore. Itē nō ob. ꝙ dicta testiū non ꝑiudicabūt absenti. q̄ꝛ dicit ꝙ nō ꝑiudicabūt sibi quin possit dicere ꝙ nō sit ꝓcurator. ⁊ ꝑ ꝯn̄s teste dixisse falsum sicut nec instrm̄ ꝑiudicaret quo minus posset dici falsum. vel dic scd̓o notabiliter ꝙ ꝯ̃ria procedūt in negocijs in q̄bus necessaria est ꝑtis pn̄tia. hic in negocio vbi nō est necessaria pn̄tia imo potius necessaria est absentia. q̄ꝛ si dn̄s esset pn̄s nō esset necessaria ꝓbatio mādati. Ideo testes tūc bene pn̄t deponere absente ꝑte. q̄ꝛ tale negociū est in quo reqrit partis absentia quo casu agi vr̄ inter ꝑtes vt possit ꝓbari in abn̄tia ad hoc. l. sed si interpellatus. §. si arbiter. ff. de arbi. non ob. l. j. C. de māda. ꝑin. q̄ꝛ loquit de mandato officialis ⁊ in cā ardua de quo. s̄. de offi. dele. cū in iure ⁊ hāc opi. tenuit Azo. in sum. 11 huius ti. † dꝫ tn̄ ꝙ testes [a] sint oī exceptiōe maiores. facit. l. optimā. C. de ꝯhen. ⁊ cōmit. stip. Guil. idē in Spe. de ꝓcu. §. rōne aũt forme circa ꝑin. Ad hoc gl. de ꝓcur. c. j. idem tꝫ bar. in. l. j. ff. e. Ad rōnes pe. rn̄det ꝙ iste ꝓbatiōes hēbunt ꝑiudicare absenti ex quo facte sunt dubio subsistēte sicut in sil'i dicimus de iudice qui rōne dubij ꝓnūciat se cōpetentē ⁊ hꝫ iurisditionē. ff. de iudi. l. siqs ex aliena de rescrip. sup lr̄is cū sil'ibus. ⁊ sic ꝓcurator rōne dubij dr̄ ltia ꝑsona ad examinandū an sit ꝓcurator. ⁊ sola superest dn̄o accusatio falsi cōtra testes sicut ⁊ contra instr̄a. Idem tꝫ in. l. non solū. §. qui alieno. ff. e. hoc dictū Bar. vr̄ contra no. ꝑ doct. de rescrip. super lr̄is. ⁊ Cy. ⁊ bal. in. l. lꝫ. C. eo. ⁊ sic Bar. vr̄ sibi ꝯ̃rius vbi dicunt ꝙ si iudex ꝓnūciauit aliquē procuratorē esse cuꝫ non sit non ꝑiudicat dn̄o hec sn̄ia cū non sit in ꝑtāte iudicis dare procuratorē lꝫ dare tutorē sic. iō tūc ꝑiudicat. l. j. §. idē pōp. ff. de falso tu. auc. ⁊ hoc ēt Jo. an. in addi. spec. in ti. de sindico. §. qd si iudex lꝫ vbertus de bobio ibi ꝯ̃. Ad hec q̄ꝛ certi sunt in q̄bus res iter alios acta alijs ꝑiudicat iter quos iste nō numerat. vt pꝫ ex not. in. l. j. ⁊. ij. C. q̄bus res iudi. nō 12 nocet. ⁊ ꝑ Inno. qui fil. sint leg. cām. † Quapropter ꝯcludit do. An. ꝙ mādatū ꝓcuratoris pt̄ [b] ꝓbari ꝑ testes vel instr̄a prout hꝫ cōis opi. Si vero querit an ꝓbatione facta per testes vel instr̄a possit dn̄s contradicere ꝓbationi facte coram iudice cōcludit ꝙ si dn̄s fuit citatus ad videndū legittiationem personaꝝ ꝑiudicabit sibi q̄ꝛ negociū dicet gestum cū eo ad h̄ qd̓ no. Cy. in. l. j. C. de aduo. diuer. iudi. ⁊ qd̓ no. lxxxj. di. tātū ⁊ de symo. dilectus ⁊ qd̓ no. per do. An. de re iudi: cum sup ⁊. c. pe. ⁊ per hoc dat cautelā vt semper citetur dn̄s ad videndū legittimationeꝫ ꝑsonaꝝ hoc vr̄ si tenemus ꝙ in isto actu velut leuis ꝑiudicij sufficit citatio ad domuꝫ si supponimus dn̄m absentē facit de eo q mit. in pos. c. fi. ꝑ Inno. etiā dixi in cle. cām. de elec. Si v̓o dn̄s nō fuit citatus. ⁊ tūc si dn̄o ignorāte facta est ꝓbatio ⁊ iudiciū agitat in cā principali ei nō ꝑiudicat si ꝯ̃dicit cū sit. de offi. dele. cū oliꝫ abbas vt li. non conte. c. j. in fi. Si vero sciuit ⁊ tūc si erat procurator ex parte rei qui egit iudiciū sciente dn̄o videtur dn̄s ratificare tacite quasi ꝓcurator gessit. vtiliter ei⁹ negociū ex quo reus necesse hēbat se defendē cū iudiciū reddat iuitū. l. iter stipulantē. §. j. ff. de v̓. ob. ⁊. l. fi. ff. de sepationibus. Sic pōt intelligi dictū Inn. in. c. ex ꝑte decani. de rescrip. Si v̓o erat ꝓcurator ex ꝑte actoris. ⁊ tūc si dn̄s cepat agere iudiciū preiudicat sibi ꝙ facit ꝓcurator eo sciēte rō q̄ꝛ tacēdo vr̄ approbare seu tacite ipsum restituē ex quo icepit iudiciū arctabit ad illud ꝓsequendū de do. cām cuꝫ ibi no. ⁊. C. qūo ⁊ qn̄ iudex auc̄. qui semel. ideo cuꝫ cōmodum sit ei ꝙ ille veniat ad defendendū vr̄ ipsum cōstituere procuratorē vel saltem approbare ꝙ facit eo sciente nisi cōstet ꝯ̃rium ar. no. Inno. de elec. in genesi. ⁊ sic intelligit no. ꝑ Inno. de rescrip. ex parte decani de re iudi. q̄uis. ⁊ de offi. dele. cū in iure. Ex ꝑdictis habes duo intelle. ad dictuꝫ Inno. in. c. ex ꝑte decani. q̄ꝛ vel hꝫ locum qn̄ ex ꝑte rei quis interuenit. vel qn̄ quis ex parte actoris an iudicio incepto. Tertio pōt intelligi qn̄ est cōiuncta ꝑsona agens noīe alieno iuxta not. per Cy. in. l. inuitus. C. e. ⁊ hoc tꝫ hic do. Pe. lꝫ Inno. sentiat ꝯ̃rium in. c. q̄uis de re iudi. Quarto pōt intelligi qn̄ exceditur mādatū in aliquo. vt est casus in. c. olim abbas. de offi. deleg. Quinto pōt intelligi qn̄ iam alias habuit mandatū arg. ff. de re. iu. l. semꝑ ⁊. l. cum quis. §. j. ff. de sol. non tn̄ puto duos primos itellectus ꝓcedere ꝑ no. in decre. cū pro cā. s̄. de ꝓcur. in. l. iij. §. in hac. ff. iudi. sol. ⁊ i. l. ex ꝑte. ff. fa. herc. vbi in foro iudiciali nō dr̄ qs vtiliter gessisse nisi obtineat ⁊c̄. Si v̓o ꝓcurator an̄ iudiciū ceptū per dn̄m iteruenisset. ⁊ sic ab initio ⁊ tūc nō vr̄ approbare q̄ꝛ cessat rō predicta. vnde hoc cāu ⁊ eo casu quo ignorauit est dr̄ia inter ꝓbationē factā per instrm̄ ⁊ per ꝓbationē factā per testes. q̄ꝛ prima est de per se absq̧ alio calore iudicis ⁊ ante ꝓductionē ꝓbatio ꝓbata. Scd̓a vero secus. ideo illa secūda non facit ꝑiudiciū ne grauat onere ꝓbandi. Per ꝑdicta concludit ꝙ non est tutū ei contra quē ꝓducit procuratoriū ꝙ admittat ꝓducens ad id ꝓbandū per testes per qd̓ dicit ꝙ si accederet nō admitteret ipsum nisi de rato caueret. vel si testes essent oī exceptione maiores. predictis aũt nō ob. ꝙ ꝓbatio per testes ⁊ instr̄a equiparant. vt in. l. in exercendis. q̄ꝛ veꝝ est quo ad illos qui fuerūt in iudicio. sed non quo ad extraneos. Non ob. ēt ꝙ iudex ꝑꝑ dubiū possit cognoscere. an sit iudex. ⁊ sic per ꝯn̄s ꝑꝑ dubiuꝫ an quis sit ꝓcurator possit de hoc cognoscere. q̄ꝛ vtrūq̧ potest ꝑdictorum. sed non sic ꝑiudicat sn̄ia lata sup procuratione dn̄o q̄ꝛ non est lata cū eo sicut lata sup iurisditione q̄ꝛ est lata cū ꝑtibus ⁊ hec est veritas ꝺm eum quicqd dixerit Bart. mihi vr̄ ꝙ nec ꝓbatio ꝑ testes nec ꝓbatio per instr̄a imediate ꝑiudicet dn̄o. q̄ꝛ dn̄o cōparēte sicut oporteret testes ꝓduci iterato sic oportebit iterato instrm̄ ꝓduci nec sufficeret ꝓductio facta sicut in sil'i dicimus in auc̄. l. ij. cū ibi no. ff. iudi. sol. ⁊. l. nāliter. §. nihil cōe. ff. de acq. pos. vn̄ si forte instrm̄ amisisset nō ꝑiudicaret dn̄o ꝓductio fcā nisi al'r fieret ꝓbatio ꝑ testes 13 ꝺm formā. c. cū oli. ⁊. c. j. de ꝑuile. ¶ † In hoc ergo solo erit dr̄ia inter ꝓbationes testiuꝫ q̄ꝛ ꝓbatio instrī prōptior est. ⁊ si dicas quare ergo admittit procurator sine cautione ex quo talis ꝓbatio non ꝑiudicat. dic q̄ꝛ iudex dꝫ pro certo opinari ⁊ firmā credulitatem hr̄e ꝙ iste hꝫ mandatū. Cautio auteꝫ rati dꝫ de iure exigi qn̄ est dubiuꝫ de mādato. ⁊ per ꝯn̄s hoc casu non exigi ex quo non est dubiū. ⁊ q̄ꝛ verisimile est ꝙ codeꝫ modo reprobat contra dn̄m si expediet ⁊ si dubitaret de testiū vel absentia diuturna hr̄et remediū. c. qm̄ frequenter vt lit. non conte. Item pro ꝑte rei possit fieri ꝓbatio ad eternam rei memoriā ꝺm formā. c. ꝑalle. qm̄. §. sunt ⁊ alij ꝙ clarū esset si dn̄o semel in iudicio fuisset vel alias apparet ꝙ maliciose se absentasset. alias fieri nō posset nisi rōne mortis im14 minētis vel absentie diuturne: vt. d. c. qm̄ in ꝑn. † Quid si dicat ꝙ ꝓducēs instrm̄ non est ille qui in instr̄o nominat lꝫ sic vocet. Dic ꝙ ꝑsumit pro ꝓducēte. l. si qua per calūniā ⁊ ibi 15 per Cy. C. de epis. ⁊ cle. † [c] Quid si reuocet in dubiū an sit notarius q dr̄ scripsisse. ⁊ an ꝑsumat scripsisse que dr̄ dic ꝙ non regulariter vn̄ primū dꝫ probare ꝺm formā no. de fi. instru. c. j. per Inno. ex̄ de ver. sig. c. veniēs ad fi. in. vj. scd̓ꝫ dꝫ probare per cōparitionē ⁊ similia facit in auc̄. de here. ⁊ fal. §. si v̓o absunt. de fi. instru. ⁊ cautela. §. sed sui iuris. Fallit si instrm̄ est ꝑma facie sine macula non abolitū nō canzellatuꝫ nec in aliqua sui ꝑte suspectū ⁊ de longinquo ꝓductū sit per personā non suspectā ar. l. siqs ex argentarijs. §. j. ff. de edē. ⁊ no. in Spe. in ti. de instru. edi. §. restat ver. sed quid si ꝓdu16 citur. ⁊ per hoc limitat no. per Inno. in. d. c. j. ⁊c̄. † Quid si dn̄s nō cauisset debito modo dicit zenze. ꝙ nō ꝑiudicat sibi ꝓcurator recipiendo instrm̄ tale per locuꝫ a ꝯ̃ria pro hoc q̄ꝛ alias posset valde ꝑiudicari ꝓcuratori non idoneo ꝑ do. reuocato. iō deficeret ꝑsumptio cōsensus que ē eā quare defendere tenet ar. no. de elec. in genesi ⁊ in regula is qui tacet in 17 vj. † Quid si dominus cōstituat procuratorē sub hac forma

constituo

[a] ¶ Sint oī exceptione. Qui āt ad testes dicā tur oī exceptiōe maiores decl'at gl. i. §. itē v̓. boꝝ i v̓. idoneos isti. de iuti. stip. d. abb. ī. c. j. in x. col. d̓ iud. Ale. i cōsil. xviij. i co. fi. i ꝑn. i. j. vo. ale. i ꝯs. xix. i col. iiij. cir. med. ī. ij. vo.

[b] ¶ Probari per testes. add̓ gl. ⁊. d. abb. ī. c. j. ex̄ d̓ ꝓcu. ⁊ an mēdaciū possit ꝓbari ꝑ vnuꝫ testeꝫ cū iuramēto. vid̓ pano. ī. c. cū ꝓ cā ex̄ e. ti. bal. i. l. j. ff. d̓ ꝓcu. ⁊ bal. ī l. j. C. eo.

[c] ¶ Quid si reuocet i dubiū. add̓ imo. ⁊ alios i. c. fi. ex̄ de fi. istr. ⁊ ale. i ꝯsi. lxx. ici. i cā vtēte in fi. col. ī ꝑn. i iij. volu.

constituo talem pcuratorē p quo pmitto de rato ꝛ iudicato soluendo noīe oium quoꝝ interest. nunqd valet talis promissio si nō appet de pmissione pcuratoris. vr̄ ꝙ non q2 hec satisdatio. que fit pro pcuratore est ptoria. ꝛ sic reqrit fideiussorē. l. ptoria. ff. de fideius. s3 fideiussoria nō pōt esse sine pncipali. ff. de fideius. l. j. ꝛ. l. fideius. obligari. ergo ꝛc. sed hic nō est pncipalis p quo fideiubeat. ex quo pcurator nihil pmittit nā nō pt dici ꝙ ipse do. sit ēt pncipalis. q2 si eēt ēt suiipsius fideius. ꝙ esse non pōt. ff. de fideius. l. neratius. §. j. ꝛ. l. heredes. §. j. igit ꝛc. In hoc sunt multe opi. quas recitat hic do. An. ꝛ hn̄r per Cy. i. l. j. C. de satisda. ꝛ p Bart. ff. iudi. sol. in

18 rubrica† ꝛ finaliter residet in opi. Cy. v3 q' d3 pcurator pmittere nuda ꝛ simplici cautione. ꝛ tūc illi accedet oblo dn̄i cū releuamento ab onere satisdandi. nec aliter fieri posset q2 omitteret forma ptorie stipulationis ꝙ fieri non posset nisi a ptore. ff. de pto. stip. l. j. in fi. ꝛ. ff. de ver. obli. ꝛ. l. in couētionalibus. Dicit ibi Cy. ꝙ hec est pria qō quā habuit postꝙ exiuit de studio ꝛ ꝙ nunꝙ potuit obtinē sup hac exceptione v3 ꝙ nō esset idonee satisdatū nisi pcurator simplici cautiōe caueret. Bar. hoc idē t3 de iure in loco palle. qn̄ pro dn̄o nullus fideiussit. Si vo dn̄s pmisisset. vt. s. ꝛ dedisset fideiussores. tūc clarum esset ꝙ ptineret. l. si defunctus. ff. de pcura. alle. ad pdicta. l. tribus. ff. de vsufruc. ea. re. que vsu cōsu. ꝛ gl.

a in. l. iij. §. ꝙuis. ff. si cui plusꝙ p. l. fal.[a] potes sustinere cōe3 cōsuetudine3 vt teneat pmisio do. ēt in prio casu. Nec ob. ꝙ non pōt esse fideiussor sine pncipali. q2 potest dici ꝙ hic erat pncipalis oblo in psona pcuratoris qui obligabit ex quasi contractu ineūdo in lit. cōte. ꝛ ēt in actu snie. l. ij. §. ide3 scribit. ff. de pecu. ꝛ. l. ij. §. fi. in gl. ff. de pto. stip. nec ob. l. plautius ff. de pcu. vbi vr̄ pbari per lit. cōte. non obligat quis ei ꝙ in snia deuenit. sed solū instātie ꝙ p3 q2 ibi fit executio in dn̄m non in pcuratorē. ꝛ per pn̄s non d3 tenere fideiussio iudicatum solui q2 repellit sine pncipali q2 rn̄de ꝙ l3 do. obligetur vtili oblone ei ꝙ velit in snia que h3 effectum contra eū. dic vt. l. plautius. tn̄ directe obligat procurator vt est tex. cū glo.

19 ff. de re iudi. l. iij. §. siqs condēnatū in glo. fi. † Ultimo inducit Guil. cle. istā in ar. ad qōnem quidā arrestatus seu detētus ad hoc vt relaxeret dicit iudici do vobis istos fideiussores qui corā vobis sub pena tali venient de die in die3 ad vestrā requisitionē illi erant pn̄tes ꝛ nihil dixerūt. ꝛ sic scripti fuerūt i libro curie. Querit an illi sint obligati vt fideiussores vr̄ ꝙ non q2 fideiussor vbis obligat. l. blanditus. C. de

b fideius. dicūt aliq eos obligari p[b]. l. cū ostēdimus. §. fi. ff. de fideius. Tu fm Oldra. Guil. Ja. de ra. ꝛ Bar. in pn̄ū dicētes ꝙ illud spāle in stipulatione rē pupilli saluā fore in qua etiā stipulat pupillus inhabilis ad stipulādū. l. seruū. ꝛ. l. nō quasi. ff. rē pupil. saluam fore sic residet do. An. do. Pe. vno anno tenuit opi. primā scdo anno aliā. Potestis cōcordare opi. q2 prima opi. pōt pcedere si pro maleficio ad vtilitatem publicā accipit fideiussor. Nā cū respublica pupillo eqparetur. l. rēpublica3. C. de iure reipu. li. x. iō erit ibi ꝙ ibi dr̄ in pupillo facit qō no. Bar. ff. so. ma. l. que dotis. Scda pcedit

20 vbi accipit fideiussor p maleficio ad vtilitatē priuatā. † Tractat hic Pau. de multiplici cautiōe q2 qdā est cautio de rato quedā iudicatū solui que cōtinet in se tres clas. ff. iudi. sol. l. iudicatū solui quedā est de defendēdo in cā recōuentionis quā h3 pstare litigans in diuersis casibus. ꝛ pro diuerso mō venit ad iudiciū. de quo in. c. j. ꝛ. c. mādato. de pcu. ꝛ no. l. solum. §. qui alieno. ff. e. cautionē rati pstari h3 per pcuratore3 actoris vbi est dubiū de mādato. l. j. C. de pcu. ꝛ ibi hr̄ qn̄ dicatur esse dubiū. ꝛ in. c. corā. de offi. dele. q2 qn̄ per vnū teste3 probat vel reperit hr̄e instra cāe penes se ex pte rei regulariter nō prestat cautio iudicatū solui nisi in casu vbi interesset actoris vt in rei vendicatiōibus ꝛ silibus. l. pōpo. §. si is qui ff. de pcur. ꝛ. l. nō solū. §. ij. ff. e. Ite3 cautio de defendēdo in cā recōuētiōis ꝛ de iudicato soluēdo pstat. ff. de pcu. l. actor l. seruū. §. fi. ff. eo. Cautio vo iudicatū solui pstat regulariter ex pte rei ꝛ sufficit ēt si esset dubiū de mādato vel cōstaret ꝙ non hr̄et mandatū ꝛ que sit ratio plene no. in. l. non solu3. §. qui alieno. ff. e. ꝛ. s. e. mādato. Ad pdicta vide qō no. Jo. i. c. monachi. xvj. q. j. vbi dicit ꝙ monachus agēs nō d3 admitti si sit dubiū de eius mādato. rō q2 nō pt cauere de rato nec se obligare nisi de mādato abbatis. vt. d. c. monachi ꝛ sic limita

21 ri d3. l. j. C. de pcu. † Gl. lris opp. q2 inuit lras puatas vel sigillu3 puati facere fidē. sed cōtra de. l. instra. C. de pba. glo. soluit ꝙ pn̄ū pcedit regulr. Fallit qn̄ agit de pbando mandato pcuratoris. q2 tunc lra ꝛ sigillū priuati facit fidem arg. huius cle. ꝛ. ff. e. l. si pcuratorē absentē vbi de hoc. Que aūt est rō spāliter gl. nō dicit. Ideo dicit Guil. hic ꝙ littera priuata de manu scribētis facit fidē ꝯ ipsum sicut ꝛ cōfessio sua ar. ff. de interro. acti. l. de eta. §. j. ꝛ ita hic q2 facit fide3 contra dn̄m scribentē ꝛ similiter eius sigillū. sed pro scribente nō facit fidē. vt in pn̄o vt in. l. rōnes. ꝛ in. l. exēplo eo. ti. de pba. ꝛ sic si dn̄s vellet pbare se dedisse mādatū per lras sua manu scriptas ꝛ eius sigillū nō posset. ꝛ per hoc vr̄ ꝙ si pcurator alicuius pn̄tat lrām scriptā manu cōstituētis cum eius sigillo ꝙ non pbet. vt necessario pcurator d3 admitti. l3 aduersarius possit illū admittere si velit. Idē Jo. an. de pba. post cessionē. vbi de mā plene. sed cōtra hoc facit hec cle. ꝛ. l. si pcuratorem. ff. e. pp qō recitat hic do. An. opi. de qbus in palle. l. si pcuratorē. vt hic per doc. ꝛ per Cy. ꝛ alios i. l. si qua per calūniam. C. de epi. ꝛ cleri. ꝛ per bar. ff. de publi. l. si publica-

c nus.[c] finaliter cōcludit ꝙ si querit an credat lris ad piudiciū dn̄i dicendū est ꝙ si sunt lre puate sigillate sigillo autētico. ꝛ tūc si cōstat ꝙ si de volūtate hn̄tis sigillare sint sigillate pbant fm Bu. Si vo constat ꝙ sigillo publico sint sigillate sed nō pstat ꝙ de volūtate sigillare hn̄tis sint sigillate tūc credit Jo. an. post Bu. in. d. l. si pcuratorē ꝙ nō admittet pcurator. nec credit tunc lris. q2 hoc est magni piudicij igit ꝛc. ar. no. in. c. post cessionē. de proba. ꝙ dicit veꝝ nisi forte vellet solū pcurator admitti ad impetrandu3 vel vellet admitti cū cautione de rato ar. de rescrip. nōnulli. ꝛ p Cōpo. de elec. c. j. in. vj. l3 Bar. dicat eū indistincte tūc admittendū p. l. si ꝙ per calūniā ꝙ sibi non pl3. Per pdicta forte posset dici hoc veꝝ nisi sigillū teneat per psonā idoneā ꝛ sufficientē ꝛ caute sicut quottidie i sigillis dn̄oꝝ. q2 tūc sit vera opi. Bar. quasi tūc de facili nō sit suspitio ꝙ subtractū fuerit facit qō not. in l. j. §. sed ne fraudādi. C. de lati. li. tol. l. labeo. ꝛ. l. postꝙ. ff. de pac. ꝛ de cōsue. c. ij. Nec ob. no. in. c. post cessionē. q2 loquūtur vbi lre sint sigillate sigillo iudicis actū exercentis hic qn̄ sigillo autentico lris scriptis per aliū actu3 ad sui cōmodum

22 exercentē. † Quid aūt dicatur sigillu3 autenticū dicit Bar. in. d. l. si procuratorē ꝙ eoipso ꝙ est alicuius dn̄i vel cōitatis alle. l. j. ff. de ser. fug. ꝛ. l. diuus. de offi. psi. ꝛ in auc. vt nul. iudi. §. si vero quis. Si vo sint lre sigillate priuato sigillo si sint sigillate sigillo alieno ꝛ hoc cōstat s3 nō cōstat ꝙ de dn̄i ꝯstituentis pcuratorē volūtate sigillate sunt ꝛ nō pbant. Idem si cōstat lras sigillatas. s3 nō cōstat cuius sit sigillū q2 his casibus ꝛ silibus nil pbant. Si vero lre sint sigillate alieno sigillo ꝛ de volūtate dn̄i ꝛ tūc pbant. l. testiu3. §. j. ff. de testa. ꝙ vr̄ verum si sumus in actu in quo nō requirat sigillū de substantia alias si sit actus in quo sigillū requirat de substātia. vt in testō in scriptis non vr̄ sufficere nisi vbi quis nō hr̄et sigillum propriū vel cōmode hr̄e non posset. ꝛ de hoc facit mentionē. vt in. d. §. j. ar. no. p Inno. de fi. instr. c. ij. Si vo littere sunt sigillate sigillo pprio ꝛ priuato. ꝛ tūc si cōstat ꝙ de volūtate dn̄i sigillate sint ꝛ tūc pbant sine alia pbatiōe fm eum ꝙ intelligo in piudiciū dn̄i sic intellige gl. hic in ver. ꝛ est casus. sed in piudiciū tertij non ar. l. rōnes. ꝛ. l. exēplo. ꝛ. l. instrumenta. C. de pba. Idē si nō essent sigillate aliquo sigillo sed scripte manu dn̄i vel alterius de ipsius volūtate ꝛ hoc staret per cōparationē lrārum legittime factā fm formā. l. cōparationes. C. de fi. instru. ꝛ. l. scripturas. C. qui po. in pig. ha. cū sua mā. vel alias legittime puta per testes ar. l. in exercendis C. de fi. instr. Si vo cōstat ꝙ lre sint sigillate sigillo dn̄i. s3 nō cōstat ꝙ eius volūtate ꝛ tunc dicit Bart. in. l. si pcuratorem ꝙ littere sint approbate pbant. alias nō probant ēt in piudicium dn̄i. Approbatio aūt pōt fieri duobus modis fm eum. Primo si h3 testimoniū publicū ꝛ q2 notarius attestatur ꝙ dn̄s fecit dictas lras proprio sigillo roborari alle. C. de fide instru. auc. ad hec. Scdo pōt per testes qui fuerūt pn̄tes qui dixerūt se vidisse sigillare. l. siquis ex signatoribus. ff. quead. test. aper. qō no. in. l. ij. circa prin. e. ti. Pōt ēt tertio vltra eu3 approbare per cōfessionem aduerse partis. vt no. gl. in. d. l. si

23 procuratore3. ff. e. Nunqd aūt alias generaliter aliūs instrumentis priuatis credat. dic vt in. d. c. ij. de fi. instru. plene no.

a Potest sustinē. adō ad hanc. q. pau. de ca. i d. rub. ff. iudi. sol. cir. fi.

b L. cu3 oñdim[9]. ad de ale. i. l. j. i pn. i. iiij. co. ff. ō v. ob. ꝛ ibi plenius d. ias. excutit itellectū d. l. cū ostendimus. §. fi.

c Finaliter ꝯcludit. ad de Bald. ꝛ pau. de ca. i d. l. si procuratorē. ff. de pcur. gl. i. l. pacta nouissima i v. maxie ꝛ ibi. d. ias. C. ō pac.

a ¶ Quid si ꝓcurator. adde bal. in d.l. si ꝓcuratorez i.ij. colum.ff.de procu.

b ¶ Querit qd si dominus. adde bal.i.d.l. si ꝓcuratoré.

24 ¶ † [a] Quid si ꝓcurator hꝫ sigillũ tm̃.nec hꝫ aliquã scripturam an ex hoc ꝓbeť aliqḋ mandatũ dic ꝙ nó q꞉ sigillũ velut indeterminatũ nihil arguit de per se determinãte vt no.Archi.de offi.ord.i.c.ꝗuis.⁊.c.si canonici i.vj.⁊ tꝫ hic Guil.
25 † An aũt habens instr̃a ad cãm facientia penes se presumať ex hoc hr̃e mandatuꝫ si hoc alle.dic ꝙ sic adeo ꝙ admitti dꝫ saltẽ cũ cautione rati.de offi.dele.corã ⁊ not.Bar.in.l.ij.§.
26 due cãe.ff.ad carbo. ¶ † Gl.debito mó [b] q̃rit qd si dñs cóstituit aliquẽ ꝓcuratoré promittendo se ratum habituruꝫ id legittime fecerit ꝓcurator an idonee diceť satisdatũ seu cautum remittit gl.ad no.de dila.exposuit Jo. tenuit ꝙ nó.xxj.q.j.relatio.idẽ Gof.ibidẽ idẽ Spec.i ti.de ꝓcu.§. róne aũt forme ad fi.j.col. Idem finaliter vr̃ seq Jo.an.in.d.c.expo-
27 suit lꝫ ibi Host.sentiat ꝯriũ. † An aũt videať ꝓcurator idonee constitutus si constituať ad certũ tp̃s tm̃. vel ad lit.cóte.
28 vide qḋ no.de procur.c.j.in.vj. ¶ † Ultimo glo.not.ex lr̃a ꝙ non legittime factũ hr̃ pro non facto sicut hic non idonea cautio non hr̃ pro nó cautione alle.pro cócor.l.quotiens.ff.qui satisd.cog. ¶ Glo.cauit querit de qua cautióe loquať. Rñdet ꝙ de illa iudicatũ solui. q꞉ loquiť de procuratore ex pte rei qui illã cósueuerit interponere iuxta no.s̃.e. mãdato ⁊ dixi.s̃.post pau. ¶ Glo.ꝓtestationẽ oppo.ꝙ ꝓtestatio nó dꝫ operari q꞉ vr̃ ꝯria facto igitur ⁊c̃.de cósti.cum.M.soluit glo. ꝙ hic ꝓtestatio non est ꝯria facto. imo se cópatitur cum illo ⁊ est illius declaratoria siue ꝓtestatio fuerit generalis.vt q꞉ protestatus fuerit ꝙ recipiẽs instr̃m procuratoriũ nó intendit se obligare.sed vult deliberare ad qḋ alle.de resti.spo.olim el.iij.siue fuerit spãlis puta si protestatus fuit ꝙ nó intendit recipe mãdatũ certe cãe in ꝓcuratorio inscripte. Nã hec stant simul ꝙ qs recipiat instr̃m.⁊ tñ velit deliberare vel nolit acceptare mandatũ certe cause ibi incluse ⁊ aliarũ sic.l.in cãe in prin.ff.de procur.Secus aũt qñ facto est contraria q꞉ tunc nó valet.vt in ꝯrio de hac materia vidistis in cle.gratie.de rescrip.cum gl.cócor.Guil. qui dicit ꝙ vbi factuꝫ est multipliciter intelligibile.vt est hic q꞉ pót recipi vt deliberet ⁊ ẽt vt acceptet ⁊ tũc ꝓtestatio iuuat q꞉ declarat factũ idem si factũ sit vniformiter intelligibile. vt si agať de detrahendo sensui p̃sumpto ex p̃sumptióe iuris tm̃ vt not.in simili de lit.conte.c.j.⁊ in.d.c.cũ.M.de consti.secus si esset p̃sumptuꝫ p̃sumptióe iuris. ⁊ de iure vt in cle. gratie ⁊ hec v̂a que dixit gl.qñ ꝓtestatio sit contẽporanee cũ accu.idẽ si ex interuallo q꞉ tunc ꝓtestatio similiter iuuat si p̃mo ꝓcedat protestatio ⁊ sequať factũ ⁊ vr̃ ab ea recessum. Nec ob.l.cũ p̃les.§. locator horrei.ff.locati.vbi per ꝯñs factũ vr̃ recessum a p̃ambula protestatione quia illud qñ est iformiter intelligibile. vide Bar.de no.op.nũc.l.nó solũ.§.fi.ƀm Guil.⁊ do.An.forte hec distinctio de iure nó ꝓcedit an factũ sit informiter itelli-
29 gibile vel nó. ¶ † Gl.sciẽter querit qd si ignorãs qd instr̃m continet vel lr̃a ⁊ receperit illa an videbiť acceptare. Rñdet ꝙ non a ꝯrio littere qua errantis vel ignorãtis nullus est cósensus alle.iura sufficiẽter alleg. de p̃ben.si bñficia in.vj.sic nec ẽt inducunť ignorãtes esse cótẽptores. de cle.excó.mi.c.apostolice per hoc cócludit gl. ꝙ vt hẽat locũ cle.reqriť ꝙ scienter recepit. Itẽ reqriť ꝙ sponte q꞉ officiũ procuratoris dꝫ esse voluntariũ.l. inuitus.C.e. sil'r dicit gl. ꝙ in cófessione vt p̃iudicet predicta duo requirunť de cófessis.c.fi.cũ ibi
30 no. † Ex p̃dictis appet [c] ꝙ recipiens sponte ⁊ sciẽter instr̃m vr̃ acceptare ẽt mandatũ si nulla premissa ꝓtestatióe recipit ⁊ hec est veritas. vñ cautus sit articulans. vt articulet spóte ⁊ sciens recipit vt dixi in notabi. Guil.tñ aliter dicit vt.j. videbiť. ¶ Glo.receptis ampliat cãm decre.lꝫ.s̃.eo.in.vj.ad casum huius cle.que loquiť in tacita acceptatióe ibi vero in
31 exp̃ssa. ¶ † Scḋo querit qñ incipiat officium procuratoris. Rñdet a tp̃e acceptationis alle. sil'e in iudice in.c. super eo de app.p꞉ hoc vr̃ ꝙ actus gestus ante acceptationẽ sint nulli lꝫ reuera fuerit cóstitutus ꝓcurator ipso ignorãte.de quo.s̃.eo.is qui in.vj.in nouel.⁊ no.bñ hãc gl.⁊ dños de rota i no-
32 uis cóclu.ꝯclu.clxiiij. ¶ Gl.cogi.op.ꝙ nó possit cogi ꝓcurator defendere dñm ẽt si sit satisdatio de iudicato soluẽdo p̃stita sꝫ sufficere dꝫ actori ꝙ cómitteť stipl'o iudicatuꝫ solui ob rẽ nó defensaꝫ si ꝓcurator nó defendat.ff.e.l. inuitus.§.fi.cũ.l.se.⁊.l.nó cogendũ cuius ꝯriũ hic inuiť.Sol.glo. ꝙ ꝓcurator rei regul'r non cogiť p̃cise dñm defendere ẽt si sit satisdatũ. Fallit in certis casibus. ¶ Primo qñ dñs satisdedit pro ꝓcuratore illo p̃nte ⁊ tacente.l.filius.§.fi.cum.l.seq.ff.e.⁊.l.sed ⁊ he.§.p̃ter.vbi gl.magistra. Ró est.s.ne fides fallat duobus.s.dño ⁊ aduersario.⁊ eadẽ róne ideꝫ si abñte ꝓcuratore satisdet ꝓ eo dñs ⁊ postea ꝓcurator ratũ habuerit ff.e.l.si defunctus.j.rñ. ⁊ ita loquiť hic ⁊ hoc i ꝓcuratore rei ꝓcurator v̂o actoris cogiť p̃cise defendere dñm in cã recóuentióis si p̃stiterit satisdationẽ vel alius ꝓ eo sciente vl' nó.non curo. Aduerte tñ in casibus in qbus dixi nó cogi p̃cise. Fallit si actio sit pitura.q꞉ tũc cogiť salteꝫ quo ad cóte.lit.ff.eo.l.sꝫ ẽt ⁊ in his ⁊.l.inuitus.§.fi. Iteꝫ si in casibus in qbus dixi cogi. Fallit si subsit iusta cã euꝫ excusandi.ff.e.l.filiusfa.cum se. naꝫ ex iusta cã posset ẽt post lit.conte.reuocari.ff.e.l.post lit.cũ se.⁊ eo.tit.c.ij.in.vj. Ró diuersitatis inter ꝓcuratorem ex p̃te rei ⁊ ꝓcuratoreꝫ ex p̃te actoris est q꞉ ꝓcurator ex p̃te actoris est admissus vel maius.s.ad agẽdũ q̃ꝫ sit ꝓcurator rei qui est admissus ad defendẽdũ. Causatiue.n. extra p̃dictos casus non pót cogi ꝓcurator defendere vel ꝑ actionem mãdati vel ad interesse.vl' q꞉ alias denegabiť sibi actio.
33 l.iuitus.§.pena.ff.eo. ¶ † Ex p̃dictis habetis an ⁊ qñ ad factũ iudiciale possit qs cogi p̃cise de quo ꝑ gl.magistrã.ff.e.l.sed ⁊ he.§.p̃ter. An aũt alius qs possit cogi ad factum p̃cise dic vt no.in.l.stipula.nó diuidunť.ff.de ver.ob.per bar. si est obligatus ex dispóne legis vel hominis succedet loco obligationis legalis vel ex dispóne rerũ pót cogi p̃cise.l.stipulatio.§.hꝫ.ff.de no.op.nũc.⁊.l.fideicómissa.§.fi.ff.de le.iij.al's regulariter sufficit p̃stare interesse.l.siqs ab alio.§.fi. cócordat.ff.de re iudi. Fallit si factũ sit habẽs ad mixtam cãm bonorũ. ⁊ sic non erit merũ factũ vt rem tradi ex cã emptionis l.certi códitio in prin.per gl.ff.si cer.pe.⁊.l.j.ff. de acti.emp.cum ibi no.ff.de ver.obli.l.in cóuentionalibus. vel nisi forte electa sit industria ƀm Dy.in.d.§.hꝫ ⁊ ibi per glo.facit.l.inter artifices.ff.de solu.lꝫ Bar.in ꝯrium in p̃alle.l. stipulationes sed do. Fran.de rãpo.tenebat opi.Dy.quã vr̃ seq gl.in p̃alle.§.hꝫ. Ad p̃dicta facit qḋ no. Inno.j. de sen.excó.in.c.sacro.in gl.magna. Redeo ad gl.in v̂b.⁊ per hoc ⁊ opp.⁊ vr̃ ꝙ non possit cogi ꝓcurator defendere.q꞉ licitũ est renũciare mãdato ẽt acceptato anteq̃ꝫ intersit mãdantis insti.man.§.recti.⁊.§.mãdatũ soluit gl.illud in reintegra. sed hic desijt esse integra ex quo pro ꝓcuratore dñs satisdedit ipso sciẽte ⁊ nó
34 ꝯdicente. ¶ † Glo.in oĩbus q̃rit an non p̃iudicet etiaꝫ quo ad futuras lites. Rñdet ꝙ sic si sunt incluse in mandato ꝙ fieri pót iuxta no.s̃.e.nó iniuste. An aũt ꝓcurator datus simpliciter videať datus ad lites futuras Spec. in ti.de ꝓcu.§.róne aũt forme ver. sed quid si procuratoriũ in.§.j.ver. item opp.⁊ no.s̃.e.quid ad agenduꝫ in.vj. ⁊ dñi de rota in nouis cóclusionibus cóclu.clxvij. ⁊.cxxij.tenẽt ꝙ sic ar.l.fi.C. que res pig.obli.⁊.l.si seruit⁹.ff.de ser.vrb.p̃di.secus dicit in ꝓcuratore qui recóueniť in cã recóuẽtióis iuxta no.ff.e.l.diuꝫ vt sic ibi infinitas euiteť in illo q post p̃ncipale propositũ co-
d giť defendere. Ideꝫ Pau.⁊ Ma.Bar.ꝯriũ [d] in.l.dãni.§.sabini.ff.de dam.infec.vbi dicit ꝙ nó vr̃ datus ad futuras lites per gl.ibi positã in.l.iij.§.fi.ff.de tute.⁊ ibi ꝑ Dy. Non ob.l.fi.C.que res pig.ob.pos.q꞉ nó ẽ modicũ p̃iudiciũ ꝓcuratori cogi in oĩbus cãis exequi mandatũ. Item non ob.l.si seruitus.ff.de ser.vrb.p̃di. q꞉ ibi potuit p̃uideri iudiciuꝫ hic non ergo ⁊c̃.iuxta ea que dixi de rescrip.in cle.lr̃as. ¶ Glo.assensuꝫ opp.⁊ vr̃ ꝙ exceptione instr̃i qs non videať mandato se astringere ⁊ illud acceptare.q꞉ ꝓcurator nó datur inuitus.l.iuitus.C.eo.sed iuitus dr̃ qui exp̃sse non cósentit.l.inuitus.ff.de ser.vrb.p̃dio.ergo ex quo exp̃sse nó consentit nó dꝫ obligari nec videri mandatuꝫ recipere ad hoc q꞉ in facto
35 oneroso.vt est qñ agitur de obl'one † tacens habeť [e] pro nó
e cósentiẽte no.per Inno. de elec.in genesi. ⁊ in regula is qui tacet in.vj.⁊ in.l.filiusfa.§.inuitus.ff.de ꝓcu.sed hic agiť de facto oneroso vꝫ de obligando ꝓcuratorẽ ⁊ q꞉ officiũ ꝓcuratoris est onus insti.de excep.§.fi.⁊ ibi no. ⁊ de iudi. cũ deputati.ergo ⁊c̃. Nec ob.si dicas imo officiũ ꝓcuratoris necessariũ est.l.j.ad fi.ff.eo.⁊ per ꝯñs obligať quis ẽt iuitus q꞉ rñdet ꝙ exponi dꝫ ibi necessariũ.i.vtile vel expediẽs.nó aũt vt precisam necessitateꝫ notaret.vel dicit glo. ió necessarium dicitur officiũ ꝓcuratoris.q꞉ qñqꝫ ex parte cóstituẽtis est necessariũ.q꞉ cogitur quis ꝓcuratorem cóstituere. de elec.cu-

pientes

c ¶ Qḋ recipiẽs sponte. adḋ i sil'i hñ facẽ text. nota.in.l.filiusfa.ff. ad mace.⁊ ꝙ p eũ dic fely.i ꝓhe.decre.i vj.col.ale. i ꝯsi.lxxviij. i j.col.v̂.corroborať i.j.vo.⁊ alex.in ꝯsi.cxlvij.in iij.col.circa fi.in.ij. vol.

d ¶ In.l.dãni.§.sabini. Adde ꝙ melius pónit bar.i.d.l.dãni.§. si is q edes.⁊ imo.i.l. q fundũ §.si funduꝫ. de le.j.

e ¶ Pro ñ consentiẽte. an ⁊ qñ p̃ñs ⁊ tacẽs dicatur ꝯsentire ponit plene bar.i.l.q̃ do tis i pe.⁊ vlti.col.ff. so.ma.⁊ fely. i c.nóne ex̃ d p̃sump.

pientes in .vj. sed ex parte constituti nunq̄ est necessariũ. iõ cũ hic agamus de officio ꝓcuratoris ex pte ꝯstituti remanet ꝙ inuitus dr̃ qui non cõsentit expsse vt est dictuꝫ. Soluit gl. aut datur simpliciter taciturnitate nõ iuncta cũ aliquo actu ⁊ tunc ꝓcedit ꝯ̃rium qꝛ tacens nõ vr̃ cõsentire vbi agit̃ de obligatione vl̃ actu oneroso. aut dat̃ taciturnitas seu pacientia iuncta cũ aliquo actu. puta receptionis instr̃i seu charte ꝓcuratorij sine ꝓtestatione tũc bñ vr̃ consentire vbi agat̃ de actu oneroso ⁊ obligatiõe. l. si filiusfa. ff. ad mace. ⁊. l. quo enim. §. j. ⁊ ibi no. ff. rẽ ra. ha. Nec ob. ꝓdictis ꝙ dicit. l. j. in fi. ⁊. l. ij. ff. e. vbi dr̃ absens non põt cõstitui ꝓcurator dũmodo ratum hẽat qꝛ satis vr̃ ratũ habere eoipso ꝙ chartã seu instr̃m ꝓcurationis recepit. Nã ipso facto dr̃ tunc qs cõsentire ⁊ ratuꝫ habere facit. l. Pau. rñdet non tm̃ verbis. ff. rẽ ra. ha. similia multa ad hoc ex qbus dat̃ consensus ipso facto alle. glo. per

36 nota. xj. q. iij. estimãt. de offi. dele. cũ sup. ¶ † Ex ꝓdictis ergo restat ꝯcl'o ꝙ sola receptiõe instr̃i sciẽter facta sine ꝓtestatione obligat ꝓcuratorẽ ad mandati executionẽ qꝛ nõ datur simplex taciturnitas. sed iuncta cũ aliquo actu Guil. tꝫ ꝯ̃riũ dicens ꝙ sola receptione instr̃i in dubio non vr̃ consentire nisi ꝓbet̃ ab aduersario ꝙ aĩo recipiendi mandatũ ꝓcuratoris instr̃a receperit ꝙ poterat cõstare per verba ipsius ꝓcurationis vel aliũ actum exteriorẽ. vt cũ hic dr̃ scienter allegat s̃. de elec. constõnẽ ⁊ cle. cãm. §. verũ. Itẽ qꝛ qui sciam dicit illã dꝫ probare. ff. de ꝓba. l. verius. ⁊. l. ei qui dicit ⁊ in regula ꝓsumit̃ in. vj. ꝫenꝫe. tꝫ gl. qꝛ cle. ista non exigit nisi ꝙ scienter receperit instr̃m ꝓcurationis sine ꝓtestatione. Pro hoc qꝛ alias ista cle. seruiret nobis de vẽto. Item qꝛ sepe qs ipso facto cõsentit vt est dictuꝫ ad hoc. l. cũ ostendimus. §. fi. ff. de fideiuſ. tu. Ad hoc qꝛ recipiẽs instr̃m vr̃ approbare oĩa in eo contenta. de renũ. sane de offi. dele. corã. ix. di. c. vt veteruꝫ. ⁊ c. si ad scripturas. cũ si. ⁊ no. Inno. de excep. cũ venerabilis. ⁊ de cen. cũ olim ⁊. iij. q. ix. puta ßm ꝫenꝫe. do. An. forte mẽs Guil. nõ fuit diuersa a mente glo. ⁊ ꝫenꝫe. qꝛ vr̃ voluisse ꝙ si non probet̃ scia dẽat ꝓbari ꝙ aĩo recipiendi mandatum suscepit instr̃m procurationis. sed si illa probet̃ tũc vr̃ velle argui ex hoc consensum pꝫ duꝫ dixit. Item qꝛ sciam alleg. ⁊c̃.

37 † Quõ probet̃ autem scia non declarãt doc. potestis dicere ßm do. Pe. ꝙ si recipit instr̃m procurationis apertuꝫ ⁊ non sigillatũ videat̃ sciuisse ⁊ ꝯ̃iter recipere mandatũ si non ꝯ̃dixit infra tps̃ ifra ꝙ potuit verisimiliter cõmode legisse secus si tunc ꝯ̃dixisset vel recepisset ipsum sigillatũ ar. l. ij. §. fi. cum ibi no. ff. ad. l. rodi. de iac. in. c. ꝯstitutus. de testi. ßm do. Pe. Posset enim probari scia si probaret̃ ꝙ in traditione instr̃i esset dictũ accipe instr̃m illud in quo te talis suũ ꝓcuratoreꝫ constituit in tali cã per filia ad hoc. l. fulcinius. §. quid sit latitare cum ibi no. ff. ex qui. cau in pos. ea.

On põt procurator.

a Primo ponit dictũ. Scdo illud determiat. Tertio rõnem assignat. scda ibi nisi. tertia ibi cũ. ¶ † No. ꝑmo ꝙ si ꝓcurator hñs mãdatũ ad iurãdũ de calũnia eoipso dr̃ hr̃e sufficiens mãdatũ lꝫ nõ fuerit adiectũ ad iurandũ in aiam cõstituẽtis ⁊ etiã si nõ adijciat̃ cã in q̃ dꝫ iurari ꝙ nõ pp no. in. l. j. C. et per ꝓcuratorẽ cãm restõnis in integ. agi pos. ⁊ in. l. que bona. §. si alieno. ff. de dã. infec. ⁊ ex hoc apper practica. c. j. ⁊ fi. de iura. calũ. in. vj. Ad h̃ qd̃ no. Bar. i auc̃. ꝑncipales. C. de iura.

a 2 ¶ † ᵇ No. ꝙ ad h̃ vt ꝓcurator possit iurare de calũ. vl̃ de veritate dicẽda reqrit̃ spãle mãdatũ nec sufficit ꝙ hẽat mãdatũ ad iurandũ de calũ. vt possit iurare de vitate dicẽda nec ecõ

3 uerso. ¶ † Not. ꝙ cl'a gñalis ẽt in mã ꝓcurationis adiecta enumerationis certoꝝ casuũ exigentiũ spãle mandatũ nõ cõprehẽdit casus ponderosiores expss̃is spãle ẽt mandatũ exigentibus. ⁊ sic vr̃ ꝙ in materia ꝓcurationis. ⁊ sic larguꝫ genus subseq̄ẽs restringat̃ ad quãtitatem specierũ enumeratarum. ¶ Op. do. Pe. de. c. veniẽs. de accu. vbi in cã criminis ꝓcurator non admittit̃. sed ꝑ viã exceptionis sic. qꝛ talis cẽset̃ via ciuilis. de accu. sup his ⁊ no. de ꝓcuratoribus tue

4 ⁊. d. c. veniẽs. † Tractat hic Guil. an ⁊ q̄ñ qs arctet̃ ad cõparendũ per ꝓcuratorẽ si ꝑ se nõ cõpareat. dic vt no. de pcur. querelã. de do. ⁊ cõtu. dilecti. v. q. iij. si egrotans. ⁊ per Bar. in. l. j. ff. de diuer. ⁊ tẽpo. rescrip. qꝛ regulariter si põt artatur.

5 Fallit in certis casibus i iure expss̃is. † Tractat hic Pau. ẽt an hñs mandatũ ad agendũ si non hꝫ mandatũ ad defendẽdum dicat̃ hr̃e mandatũ sufficiens de quo in. c. qui ad agendũ. s̃. e. in. vj. puto ꝙ sic qꝛ in ꝯ̃niaꝫ hꝫ ad defendendũ iuxta

b no. in. l. mutus. §. penã. ff. e. ᵇ quid aũt si expsse esset dictum ad agendũ tm̃. Bar. sibi ꝯ̃dicit in. d. §. pena dicit vnuꝫ aliud dicit in. l. seruũ. §. fi. ff. e. Conclude ꝙ regul'r ad h̃ sufficiens est mandatũ. dũmodo velit vt extraneus defendere ⁊ satisdare de iudicato soluendo. Fallit si ꝑtender et̃ iteresse forte qꝛ reali agere. vt. l. pomponius. §. si is cũ ibi no. s̃. e. dixi in. d. c.

6 qui ad agendũ. ¶ † Glo. iurandũ op. ꝙ tale mandatũ cum specificatione gñali casibus aliquibus requirentibus spãle mandatũ sit sufficiẽs in casu ꝓposito. vt in. d. c. q ad agendũ e. ti. in. vj. Rñdet gl. ꝙ hoc faciebat dubiuꝫ in decre. tm̃ hoc non ob. decidit hic ꝯ̃rium per rõnem l'r̃e. qꝛ per gñaleꝫ cl'am non cõprehendunt̃ grauiora expss̃a. vt hic dicit facit qd̃ no. de rescrip. sedes. ¶ Glo. in mãdatis querit nungd sufficiat ꝙ sit datũ mandatũ vt possit obijcere crimina ⁊ defectus cõtra electũ dato ꝙ i ꝓcuratorio nõ fuerit data specificatio criminum. ¶ Glo. rñdet ꝙ sic alle. no. per Cõpo. de elec. c. j. in vj. in gl. pe. alle. ẽt dictũ Spec. cõtra ꝙ oppo. de elec. ꝓcurator in. vj. Soluit hic in ꝓcuratore dato ad appellandũ. qꝛ in illius ꝓcuratorio ⁊ ẽt in appellatiõe dꝫ exprimere circũstantias criminũ. vt ibi dr̃ rõ qꝛ via appellatiõis est magis fauorabilis pti q̄ via querele ⁊ magis ꝑiudicialis ei ꝯ̃ quẽ agit̃. Ideo magis artat̃ vt illã hr̃e possit ⁊ hic vt tollat̃ mã obuiãdi malicijs. vt in. c. vt circa de elec. in. vj. Guil. tꝫ cõtra dicẽs ꝙ ẽt in mandato ꝓcuratorio simpliciter ad opponenduꝫ dꝫ fieri specificatio criminũ mouet̃ per decre. vt circa ⁊. e. ꝓcur. de elec. in. vj. vñ ꝑ hoc cõcludit ꝙ rõ cle. non ẽ soluꝫ illa que reddit̃ in tex. s. qualitas ⁊ maioritas cãe. qꝛ sub generalitate

c non includit̃ cã maior expss̃a sicut in simili ᶜ de matrimonio carnali dr̃ de ꝓcur. c. fi. in. vj. sed ẽt est cã defectus specificationis quã desiderat natura negocij vt. d. c. vt circa ꝙ habeat impedire ne transeat sub generalitate ad hoc de elec. ꝓcurator in. vj. Cõiter tenetur glo. ßm do. An. pro hoc facit glo. qꝛ text. hic se non fundat ex defectu specificationis. ergo ⁊c̃. ar. decre. ad audiẽtiã. de deci. pro hoc ẽt qꝛ decre. vt circa ⁊ decre. ꝓcurator loquunt̃ solum q̄ñ procedit̃ per viã appellationis. secus si per viã q̄rele. vt ibi no. ⁊ per Pau. s̃. de elec. in cle. constõnẽ. Idem domi. de rot. in nouis ꝯcl'onibus cõclu.

7 cclvij. ¶ † Glo. hẽat querit qd si mandatũ sit datũ ad opponendũ crimina ⁊ defectus. tñ nõdum susceptũ est mandatũ an tenebit oppositio facta. Rñdet ꝙ non alle. no. per Cõpo. in. d. c. j. ⁊ que vidistis in cle. ꝓcedenti. Itẽ dñi de ro. conclu. cxx. Aduerte tñ qꝛ puto ꝙ si mandatũ hꝫ ⁊ sit sibi mãdatum datum ⁊ noĩe dñi exceptionẽ obijcit vt illius ꝓcurator ꝙ vr̃ suscipere mandatũ ar. s̃. e. c. ꝓxi. ⁊. l. pau. rñdet non tm̃ verbis ff. rem ra. ha. ⁊. l. ij. §. fi. e. ti. Sed forte hoc non ꝓcedit ꝑ no. in. l. j. in fi. ff. de ꝯ̃hen. emp. ⁊ in. l. ꝯsensu. ff. de acti. ⁊ ob. Dñi

8 tñ de rota sentiũt ꝑmã ꝑte in nouis ꝯcl'onibus. ¶ † Gl. in personã querit qd si velit obijcere in formã vl̃ in ꝑsonas eligentiũ vel ꝓuidentiũ an sufficiat mãdatũ in forma de qua in ꝑmo rñso cle. Rñdet gl. ꝙ sic a ꝯ̃rio cle. Naꝫ nõ solũ est sufficiens ad opponendũ cõtra ꝑsonã electi. sed ẽt cõtra formã electionis. alias ergo erit sufficiens. pro h̃ alle. gl. qꝛ talis cõtra quem excipit̃ non punitur ẽt exceptione criosa ꝓbata. de ordi. cog. cũ dilectus. Nõ rõnis. qꝛ exceptio non directe cõtingit ꝑsonas testiũ vel eligentiũ. sed ꝑsonã electi cõtra quã principaliter excipit̃ ne suã intentionẽ obtineat. vt. d. c. ij. de ordi. cogni. ⁊ de excep. c. j. que rõ cessat q̄ñ excipit̃ cõtra ꝑsonam electi. Or melior rõ est qꝛ obijciens non incurrit penaꝫ extrinsecaꝫ nisi q̄ñ obijcit in personã electi. vt pꝫ ex. d. c. j. de

d elec. in. vj. Ideo solũ tunc repellitur sine spãli mãdato. ᵈ ne dñs alias ex facto ꝓcuratoris incidat in penã extrinsecaꝫ fa

9 cit. l. j. s̃. si ꝓcurator. ff. siqs ius dicẽ. non obtẽ. ¶ † Glo. electi querit qd de eligendo. qꝛ hic loquitur q̄ñ opponit̃ iã electio. Rñdet ꝙ si contra certã personaꝫ fiat locũ habebit cle. alias secus. vt in decre. qꝛ contra certã. s̃. e. in. vj. Idem dicit de postulando pro hoc alle. hic tex. ibi facienda ⁊c̃. ¶ Secũdo gl. in ver. ⁊ no. op. hic vr̃ inuere ꝙ si aliqs opponit se per viã querele ꝙ locuꝫ hẽat pena extrinseca suspensiõis a bñficio per trieniuꝫ nedum intrinseca in cõdẽnatione expẽsaꝝ si

a ¶ No. ꝙ ad h̃. Adde bart. i. l. ij. §. finaũt in. ij. col. C. de iura. calum.

b ¶ Quid aũt si expsse. adõ. d. is so. plene i. l. actionẽ i. j. colũ. C. de procur.

c ¶ De matrimõio dr̃. adõ gl. i. d. c. fi. ð ꝓcu. i vj. quã pro singlari all'. panor. i. c. sedes i. ij. col. ad fi. ex̃ de rescrip.

d ¶ Ne dominus. adõ bñ facẽ tex. i l. si procurator v. ꝙ si in debitũ cum ibi no. ꝑ doc to. ff. de cõ di. inde.

succumbit. Nam hic simplr loquit non distincto an per viá appellationis an querele agat tñ dicit istam ptátem opponédi criminales defectus contra electú velut sup grauioribus nó tráſire sup generalitate ꝙ nó vr̄ nisi q2 obijciens si succú bit cadit in pená predictá. Sed cótra q2 imo vr̄ dictá penaꝫ locum hr̄e solum qñ procedit per viam appellationis. vt no. Cópo. in. d. c. j. gl. pe. ⁊ Spec. in ti. de ꝓcur. §. j. ver. qd si cá vbi dicũt p̄dicti cópo. ⁊ Guil. ꝙ pena decre. j. s̄. eo. de elec. in. vj. solú hꝫ locú qñ est in curia ꝑ appellationé cócludés ꝑ hoc ꝙ si cá nó est in curia. sed solum corá metropolitano vel alio ordinario ét per appellatióis viá vel si est in curia aliter q̃ per viá appellationis non hr̄et locú pena decre. i. p̄alleg. ⁊ per ꝯñs generale ꝓcuratoriú túc sufficeret sed iste text. innuit ꝯ̃riuꝫ dú simplr ⁊ indistincte loquit vt p̄dixi ⁊c̄. Rñdet gl. ꝙ illa opi. Cópo. ⁊ Guil. corrigit per hác cle. pro aliquali tñ solutióe p̄dicte opi. ⁊ eoꝝ que ibi no. dicit gl. ꝙ possumus sic dicere ꝙ aut cósideramus decre. i. p̄alleg. per respectum quo ad deuolutioné negocij ad curiá ⁊ citationé que ibi fit a iure infra tempora ipsius decre. ⁊ túc solú habeat locú qñ cá est in curia per viaꝫ appellatióis. ⁊ hoc respectu ꝓcedat opi. p̄dictoꝝ ⁊ ꝙ ibi no. Jo. an. Aut ꝯsideramus decre. illá inq̃ꝫtum loquit de pena succúbentis in ꝓbatione eius ꝙ opponit. ⁊ túc locú hꝫ in qualibet cá beneficiali ét si nó sit in curia vl̄ si sit in curia aliter q̃ per appellationé nec in hoc ꝓcedat opi. p̄dictoꝝ ⁊ ita pót intelligi hec cle. ⁊ forte ét fuit de mente p̄alleg. decre. i. ꝑꝑ no. per Inno. de accu. sup his ⁊ statim patebit facit ad p̄dicta decre. vt circa i fi. c. si forte. de elec. i. vj.

a ¶ Nó dꝫ admitti. ad. de ele. i ꝯsi. lxxxvij. in. j. co. cir. med. in. v. volu.

10 ¶ † Tertio gl. in ver. ⁊ si sic querit de róne cle. ipsam sic generaliter intelligédo vt est dictú. Rñdet gl. ꝙ ró pót esse illa que colligit ex no. per Inno. in. d. c. super his ꝙ ꝓcurator[a] nó dꝫ admitti sine spáli mádato ad id obijciendú ex cui[9] obiectióe si succúberet dñs pateret diminutioné status sui ar. ff. de mino. l. illó. ff. eo. l. nó solú. §. fi. facit. l. j. §. si ꝓcurator. ff. siq̄s ius dicé. non obtépe. sed sic est in casu ꝓposito q2 si succumbá in ꝓbatione obiectionis criminú ꝯtra personá electi suspésus est dñs ab ecclesiasticis bñficijs per trieniú. ⁊ si interim se ingerat ꝑpetuo illis priuatur vt ibi. ⁊ per ꝯñs status illius minuitur ar. l. pe. ff. de var. ⁊ extraordi. cogni. ergo ⁊c̄. Sed huic dicto obuiare vr̄ gl. in ver. ⁊ licet primo quia licet inq̃ꝫtum ibi imponit pena priuationis perpetue si se ingerat infra trieniú duráte suspensione posset dici ex hoc eius status diminui tñ inq̃ꝫtum ibi imponit pena temporalis suspésionis ad terminú nó vr̄ ex hoc diminui eius status. Rñdet glo. per interpretationé q2 lꝫ pena sit tpalis. vt est ibi a p̄ncipio seu in p̄mo gradu tñ dicitur cótinere diminutioné status ꝙ pꝫ q2 relegatio fit ad tp̄s qñq3 ⁊ silr dánatio in opus publicú ⁊ tñ continere dicunt diminutioné status. l. quidam. ff. de pe. ⁊. d. l. pe. ff. de vari. ⁊ extraordi. cog. ergo ⁊c̄.

b ¶ Quia pl̄es rónes. adó tex. qui solet ad hoc alľari i. §. affinitatis in. sti. de nup.

11 ¶ † Scdo predictis obuiat gl. in ver. ⁊ sic rñdebat p̄dictis q2 procurator gñalis sine spáli mandato pót agere actione iniuriaruꝫ ⁊ sic cám de crimine agere. Jté ad dissoluendaꝫ societaté. vt. l. sed si vnius. §. procuratoré. ff. de iniur. ⁊. l. actione. §. renunciare. ff. pro soc. Ergo eodé modo vr̄ ꝙ absq3 spáli mandato admitti déat ad obijciédú crimina ⁊ defectus ⁊ ad dissoluédum spirituale cóiugiú. Rñdet Inno. in p̄alle. c. sup his q2 in ꝯ̃rijs licet succúbatur in ꝓbatione non ex hoc sequit diminutio aliqua status ideo sufficit ꝙ gñaliter sit ei mádata omnium negocioruꝫ dñi administratio. secus aút est in casu nostro. ió merito sine spáli mandato nó admittit per ea que superius dicta sunt.

c ¶ Et i mã rescriptoꝝ. adó fely. in c. nonnulli §. sunt ⁊ alij i. j. col. i fi. ⁊ col. se. ex̄ de rescrip. bonú tex. i cle: j. in v̄. q̃ꝫuis aliaꝫ dispó né. j. ó p̄bé. qué ad hoc alle. fely. i. c. sedes in. ij. col. v̄. cľa generalis ex̄ ó rescrip. vbi plene ponit hác mãm ⁊ ét vió eúdé fel. i. d. c. sedes i. vij. colú. v̄. v. ócľatio. Cárú q̄dam dicunt maiores. q̄dá medie. q̄dá miores. adó imo. j. i col. seq. cir. medium.

12 † Ex p̄dictis remanet ꝯclusio ꝙ ró cle. fuit ꝙ nó dꝫ admiti ꝓcurator sine spáli mádato ad obijciendú id ex cuius obiectione si succúberet dñs pateret diminutioneꝫ status. Sed cótra hoc vr̄ prio ꝙ cle. ista hác róné nó ponderat nec assignat. ergo ⁊c̄. ar. decre. ad audientiá de deci. Rñdet glo. j. fatédo ꝯ̃riú ꝙ hic nó ponderat ró p̄dicta forte voluit dicere nó per hoc sequit ꝙ etiá illa non fuerit ratio:[b] q2 plures rónes pñt concurrere ad eandem dispónem. l. liberorum. §. notat. ff. de his q not. infa. vel dicit gl. ij. ꝙ pót dici ꝙ imo satis ponderat rónem predictá q2 intellexisset maioritatem vl̄ grauitaté cáe cósiderari debere ꝫm predicta qñ vꝫ ex defectu ꝓbatióis obiectoꝝ possit incurri diminutio stat[9] facit ꝙ statim dicet in gl. seq. ¶ Scdo contra p̄dictá rationeꝫ facit q2 sequeret ꝙ siquis non hr̄et bñficia in ecclesia cótra cuius p̄lati electioné se opponit. q2 tunc in illo nó hr̄et locú hec cle. imo sufficeret procurator generaliter constitutus vt procurator possit obijcere crimina vel defectus ꝙ vr̄ esse cótra hanc cle. que simplr loquit ꝙ id autem sequeretur pꝫ q2 pena suspésionis a beneficijs est restricta soluꝫ ad beneficia ecclesie cótra quá se opponit. vt in. c. si compromissarius. de elec. in. vj. ergo cú túc ipsa dicta pena locú non habeat videt cessare ró Inno. ⁊ per ꝯñs dispó arg. decre. cum cessante de app. Soluit gl. ꝙ imo. adhuc durat ró. q2 lꝫ tunc non inferat dicta pena ꝑ ius ipso iure. tñ salté arbitraria pena venit iponenda per iudicé qui silem penam poterit iponere iuxta no. in p̄alle. c. si cópromissarius in fi. facit de elec. per inq̄sitioné

13 ideo locú habebit ⁊ tunc dispó cle. ¶ † Not. bene gl. istá ex qua habes primo intellectú decre. j. de elec. in. vj. Et non est alibi hec gl. q2 vr̄ inq̃ꝫtuꝫ ibi loquitur de pena generaliter dꝫ intelligi secus inq̃ꝫtuꝫ loquit de deuolutione negocij ad curiam ⁊ artationé ad parendú in curia iuxta terminú ibi statu

14 tum. ¶ † Scdo no. ex gl. theoricá Inno. ꝙ vbi ex facto ꝓcuratoris posset dñs incurrere pená diminutióis status nó dꝫ admitti sine spáli mádato. Pau. vo hic vr̄ dare aliá theoricaꝫ q2 dicit ꝙ grauitas ⁊ maioritas ét alio respectu puta ꝑ illú respectú ꝯ̃ illú ꝯ̃ qué fit obiectio hꝫ facere locú cle. ꝑ qó ifert ꝙ ét si aliq̄ pena nó iponeret opponéti tñ q2 negari nó pót qn crimé vel defectus afficiat vel aggrauet aduersarium de elec. sup eo. ⁊. c. per inq̄sitioné hr̄et locú cle. Certe hoc dictú non plꝫ qa ꝯ̃. l. sed si vnius. §. ꝓcurator. ff. de iniur. iúcta l. j. ff. de his q no. infa. vbi pꝫ ꝙ dánatus actióe iniuriarú infamat ⁊ tñ ad agendú admittit ꝓcurator sine spáli mandato vt. d. l. sed si vnius. §. ꝓcuratoré vt. s̄. est dictú ⁊c̄. Bar. vero in. l. in illa stipulatione in fi. ff. de ver. obli. ⁊. l. gerit. ff. de acq̄here. ⁊. l. si ꝓcurator. ff. de códi. inde. dat theoricá gñaliter ꝙ vbi ex facto ꝓcuratoris dñs possit incidere in pená ét pecuniariá ⁊ sic nó restringit se ad pená diminutionis status ꝓut vr̄ facere Inno. túc nó admittit sine spáli mandato ⁊ hec ét potuit esse ró cle. vt dicebat hic. d. Pe. qui dicebat ꝙ q2 hic erat cá mixta q2 non simplr agebat de exceptione ⁊ repulsione. sed ét de punitione. ió media via eligebat ⁊ nó sufficeret generale ⁊ requireret spále. Secus si ageretur de repulsione tm̄ q2 sufficeret generale. Or satis hoc hꝫ modicú saporé ꝙ vltio dixi. ¶ Glo. grauiora cósueuit reputari difficilis ⁊ male cóiter percipi eius intellectus credo ꝙ habebitis eaꝫ clare Jo. an. sic epilogat. q2 dicit ꝙ glo. primo alle. vná concor. Secúdo soluit dubiú. de quo remittit. Tertio tollit obstátiá

15 grauioꝝ. nó sequor ex toto hunc epilogú. ¶ † Quero ergo prio núquid id qó hic dr̄ ꝙ sub clausula generali nó veniút maiora exp̄ssis habeát locú ét in rescrip.[c] ⁊ in materia rescriptoꝝ. Rñdet gl. ꝙ sic alle. tex. de rescri. sedes ꝫm hoc vr̄ idé esse in materia rescriptoꝝ ⁊ in materia ꝓcuratióis. Sꝫ ꝯtra text. ⁊ p̄dcá opi. glo. ⁊ vr̄ ꝙ imo aliud sit materia ꝓcuratióis q̃ rescriptoꝝ. q2 in materia ꝓcurationis deberent cóprehendi ét maiora exp̄ssis cú sit lata. ⁊ per ꝯñs amplianda. lꝫ secus in materia rescriptoꝝ que est stricta. ⁊ ꝑ ꝯñs restringéda. vt pꝫ ex no. i. d. c. sedes semꝑ. iij. gl. fac. e. ti. nónulli. ⁊. c. vlt. Sꝫ hic vr̄ tex. sentire ꝯ̃riuꝫ ⁊ similiter glo. igit ⁊c̄. Soluit glo. ꝙ ꝯ̃rium ꝓcedit regulariter. q2 regulariter est verú. q2 aliud est in rescriptis vbi stricta fit interp̄tatio. ió maiora exp̄ssis non comprehendant. Aliud in mã ꝓcuratióis vbi lata fit interpretatio. ⁊ ꝑ ꝯñs cóprehendunt maiora exp̄ssis. Fallit in casu huius cle. que aút est ró spálitatis glo. hic in prin. nó dicit

16 sed. j. patebit. ¶ † Juxta hec quero cú glo. ecce ꝙ in ꝓcuratorio exp̄ssi cám ep̄alem vel fidei vel alteri similem demú fuit adiecta clausula gñalis an túc poterit ꝓcurator virtute p̄relibati mádati attentare ea que dicunt in lr̄a vꝫ obijcere crimina ⁊ defectus vr̄ ꝙ sic. q2 cause de quibus in lr̄a dr̄ non sunt maiores exp̄ssis cuꝫ maiores sint ep̄ales ⁊ fidei. Cause vero alie bñficiales sunt medie cause pecuniares minores. vt no. Jo. an. post Host. de cri. fal. c. j. ergo cú cá bñficialis de qua in lr̄a nó sit maior exp̄ssis q2 est de minore mediocriú. vt dixi dꝫ admitti ꝓcurator. Contrariú tꝫ gl. q2 adhuc stat ró cle. vt pꝫ ex his que dicta sunt in gl. prece. ⁊ statim dicet. Non obhec lr̄a. q2 vr̄ inuere oppositú q2 rñdet glo. ꝙ diligenter ponderanda sunt v̄ba lr̄e. nam facienda est differentia inter cám ⁊ casum. q2 hic nó dicit ꝙ generalitas adiecta exp̄ssioni cause in

ſe in procuratorio non includit caſus maiores. qꝛ hoc eſt falſum. nam ille cōprehendenꝛ ſub mandato gn̄ali ad cās etiam nulla ſpecā expreſſiōe. vt ꝓbaꝛ in. l. j. ff. e. ⁊ no. in. d. c. ſedes ⁊ ſic multofortius cōprehendiꝛ ſub gn̄ali clauſula ſpecificatis aliquibus. ar. ſ. e. qui ad agendū. in. vj. ſed dicit ꝙ generalitas adiecta in ꝓcuratorio caſu quo reqreret ſpāle mandatū non includit maiora vel grauiora. Maioritas aūt ⁊ grauitas attēdi ⁊ ꝯſiderari debēt ex his q̄ dcā ſunt. ſ. ī ꝑcedēti gl. circa fi.

17 ¶ † No. aūt ex his que dixit glo. hic. ſ. ea. glo. poſt Hoſtié. qꝛ dicunꝛ maiora vel grauiora qn̄ ex defectu ꝓbationis ꝓcuratoris dn̄s incurreret penam diminutionis ſtatus. vnde merito talia ſub clauſula tali generali non cōtraueniunt ad hoc qꝛ talia ſunt odioſa iuri intantū ꝙ ſi ꝯtingat eccleſiā ꝑmittere labi ꝑemptoriū datum ad talia proponendū nō reſtituiꝛ q̄ꝫ q̄ꝫ alias ꝯſueuerit reſtitui etiā poſt ꝑemptoriū. iuxta. Cōpoſt. de elec. ꝙ ſicut. ⁊ per Spec. in loco alle. in glo. Ideo nimiruꝫ ſi de facili non tranſeat ſine ſpāli mandato. qa in iſtis odioſis fienda eſt ſtricta interpretatio. arg. regule odia. de regu. iur. in vj. cum cōcor. Videtur ꝙ glo. ſatis obſcure pertrāſit. lꝫ aliq̄liter ipſam ampliauerim ⁊ declarauerim vnde do. Pe. hic dicebat ꝙ ꝯcluſio glo. ſtabat in hoc. qꝛ volebat ꝙ in mā procurationis cl'a generalis cōprehendat ea que venirent ēt ex generalitate clauſula nō expreſſa. ſed non veniūt ea que reqrūt ſpāle mandatū. Certe hic nō eſt intētus glo. vt pꝫ ex ſupradictis. ⁊ hoc clarius patebit ex īfra dicēdis. vnde do. Anto. hic

18 aliter dicit. vꝫ ꝙ cōclu. glo. eſt iſta † qꝛ interdū ſumus in mā ſtricta. vt reſcriptum. ⁊ tunc generalis clauſula reſtringiꝛ ad metas qualitatis ſpecierū precedētium ſeu precedentis enumeratarum.[a] † Interdū ſum⁹ in materia larga vt in mā ꝓcurationis regulariter. ⁊ tūc clauſula generalis cōprehēdit etiā maiora exp̄ſſis. vt dixit hic glo. de cā fidei ⁊ alijs. ⁊ ſic intelligitur dictū Inno. i. c. ſedes. Fallit qn̄ ſub cl'a gn̄ali quis agit cōprehendere caſus reqrentes ſpeciales mandatuꝫ. tunc qa cenſetur materia eſſe ſtricta. ideo nō cōprehendunꝛ ſub dicta clauſula maiora exp̄ſſis etiā ſi precedat enumeratio ſpecierū reqrentium ſpāle mandatū. ⁊ multofortius ſi non precederet talis enumeratio. qꝛ genus ſubſequens reſtringiꝛ ad quātitatem ⁊ qualitatē ſpecierum enumeratarū. vt. l. fin. §. cui dulcia. ff. de vi. tri. ⁊ ole. le. hec eſt mens ſua in paucis verbis. lꝫ lati⁹ proſeqtur per plures caſus. Sed ꝑdictis obuiat qꝛ non vꝫ ratio diuerſitatis quare genus ſubſequens enumerationem ſpecierū reqrentium ſpāle mandatū non cōprehēdat maiora expreſſis. ⁊ tamē qn̄ ſequitur enumerationem ſpecierū nō requirentiū ſpāle mandatū cōprehendit cauſas maiores exp̄ſſis. ⁊ ſic cum eadē ratio videaꝛ vtrobiqꝫ idem ius dici dꝫ. de conſti. trāſlato cum ſi. ꝑꝑ hoc refert hic do. Anto. ꝙ al's dānauit iſtam glo. ⁊ dabat aliam ſolonem ad cle. cōcordando cū dicto Inno. que colligiꝛ ex his que ꝯſueuit dicere. de reſcri. ſedes. ⁊ ſtatim diceꝛ. Guil. de mon. Lau. hic dicit ꝙ intētus cle. eſt alius q̄ꝫ dictū eſt. vꝫ ꝙ clauſula adiecta enumerationi ſpecierū non cōprehendit grauiora. ſꝫ bene cōprehēdit grauia vel magna moueꝛ. qꝛ iſta cle. negādo cōparatiua vꝫ conſequēter ꝯcedere poſitiua. facit de preſump. nōne. Unde dicit ꝙ quedā ſunt maxīe cauſe vt qōnes fidei que hn̄t multas ſpecialitates. de hereti. per totū. Quedaꝫ maiores vt ep̄alium ⁊ ſupiorū. de offi. le. ꝙ tranſlationē. de elec. in. vj. Quedaꝫ mediē ⁊ alie bn̄ficiales. de tranſac. ſup. Quedā minores vt feudales ⁊ alie tꝑales. de cri. fal. c. j. in fi. Ex his dicit ꝙ apparere pōt qn̄ vna expreſſa alie cōprehendunꝛ. qꝛ nō cōprehendūtur maiores in cōparatiuo. ſed grauia ⁊ mediocra. ⁊ ſic in poſitiuo ſm eū. Hec verba nihil releuant. ſm do. Anto. ⁊ bn̄ qꝛ ſunt cōtra caſum cle. que vꝛ velle ꝙ etiā medie cauſe non cōprehēdanꝛ. qō pꝫ qꝛ ſimpl'r loqtur ⁊ probatur ex decre. j. de elec. in. vj. iuncta tn̄ iſta cle. Ideo do. Anto. dicit tenendā ſolutionē glo. ſm quā reſtat reddere rōneꝫ diuerſitatis. de qua ſupradixi aſſignat ipſe eam. qꝛ procuratoriū inq̄ꝫtum intendit in ſe cōprehendere caſus exigētes ſpāle mandatuꝫ eſt ſtricti iuris. qō pꝫ. qꝛ exorbitat a regula iuris cōis que vult regulariter mādatū gn̄ale ſufficere. ſm no. ſ. e. qui gn̄aliter. in. vj. Nō ſuccedit diſpoſitio. c. ſedes. de reſcrip. quatenus aūt intēdit cōprehendere caſus non exigētes ſpeciale mandatuꝫ eſt lati iuris. qꝛ inſeqtur nām regularem. Ideo tunc procedit dictū Inno. in. c. ſedes. Poteſt etiaꝫ ⁊ alia ratio aſſignari ſm eum. qꝛ vbi agit qs cōprehendere caſus reqrentes ſpāle mādatū

b maiores expreſſis ſub cl'a gn̄ali clauſula fatigareꝛ[b] in duob⁹. ꝑmo in eo qō cōprehendit caſus ſpāles nō exp̄ſſos. ſcdo fatigaretur in cōprehendendo maiores exp̄ſſis. ideo ſufficit qō opereꝛ in ꝑmo abſqꝫ eo qō opereꝛ in ſcdo. ar. l. ꝙ labeo. ff. de cōpen. ⁊ no. in. l. j. in prin. ff. de acq. poſſeſ. circa retentionem poſſeſſionis. Sed qn̄ agitur de cōprehendēdo caſus nō reqrentes ſpāle mandatū. tunc cōprehēdit etiā maiores exp̄ſſis qꝛ non fatigaꝛ in cōprehendendo exigētes ſpāle mandatū. ⁊ ſic in vno ſolo fatigaꝛ. qō facilius fit. Ex ꝑdictis appꝫt deciſio qōnis ſm eū. Quid ſi in ꝓcuratorio ſit dictum vt iuret de calūnia ⁊ de veritate dicēda. ⁊ poſtea ſubijcitur clauſula gn̄alis vt poſſit ēt alia maiora exp̄ſſis. an tunc pn̄t opponi crimia vel defectus. dicūt aliqui ꝙ ſic. alij ꝙ non. niſi exp̄ſſum fuerit vnū de maioribus culpa predicta adiecta. ar. de procur. q ad agendū. in. vj. Nam ſicut ibi non venit aliqd de reqrentib⁹ ſpāle mandatū ēt ſi dictū ſit in mādato lꝫ reqraꝛ ſpāle mādatum niſi exp̄ſſus fuerit aliqs caſus de reqrentibus ſpāle mādatum adiecta dicta clauſula generali. ita hic non veniat cl'a generali aliquid de maioribus alterius generis ſpāle mandatum reqrentibus niſi aliquid eorū exp̄matur ꝑꝑ eandē rōnē propter quod infert ꝙ ſi expreſſa ſunt aliqua crimina vel defectus non venient ſub clauſula generali maiora vel grauio-

c ra expreſſis. ſed expreſſis aliquibus de maioribus tamen[c] adiecta clauſula gn̄ali qualiacūqꝫ fuerint alia exp̄ſſa de exigētibus ſpāle mandatū venient alia exigētia ſpāle mādatuꝫ ſm do. Lau. ⁊ An. Habetis expeditā glo. cū ſcriptis docto. ⁊ vt videtis nō remanetis bn̄ clari de ītellectu gl. ⁊ mā. Idō aduertendū ꝙ intellect⁹ glo. ⁊ cle. ſtat in vidēda rōne cle. ⁊ que ap. . . entur hic grauiora ⁊ maiora videtis q̄liter ītelligit domi. Pe. ⁊ do. Anto. gloſ. ⁊ ſilr qualiter Guil. intelligit grauiora ⁊ maiora. ⁊ qūo rō cle. ſm eū potiſſime eſt ꝑꝑ defectū ſpecificationis criminū. vt. ſ. vidiſtis circa glo. in v̄bo in mandatis. ſed nō bn̄ dixit tam in rōne q̄ꝫ in dicto. vt. ſ. vidiſtis. Pau. de leaza. dicit aliter q̄ꝫ Guil. qꝛ dicit glo. circa rōnē cle. circa intellectuꝫ verboꝝ que dicunꝛ grauiora vltra glo. adit ꝙ grauiora dicunꝛ etiam ſi non inferꝛ pena opponēti. ſed ſufficit ꝙ crimen vel defectus opponaꝛ qꝛ reſpectu eius cōtra quē obijciꝛ dꝫ ſaltē cā grauis. qꝛ non pōt negari quin crimen vel defect⁹ afficiat eū. vt ī. c. ſup eo. de elec. ⁊. c. per inqſitionē. Or in hoc non bene dicit. vt dixi. ſ. in glo. practice in. l. ſꝫ ſi vnius. §. ꝓcurator. ff. de iniur. iuncta. l. j. ff. de his qui not. infa. Nō ob. l. non ſolum. §. fi. ff. eo. vbi exigitur ſpāle mandatum. vbi agitur de cā fame. qꝛ verū ex parte ei⁹ qui venit infamādus. ſecus ſi ex parte illius q ꝯ talē agit. vt in. d. §. ꝓcuratorē. qꝛ tunc ſi nō venit pena imponēda opponēti non exigiꝛ ſpāle mandatum. vt. d. §. ꝓcuratorē. Mihi vꝛ ꝙ rō cle. ſat' forte fuerit illa quā tetigit glo. ꝑce. poſt Inno. in. c. ſup his de accu. ⁊ quā ibi tetigi. ⁊ tn̄ gn̄alius loquēdo pōt dici ꝙ rō cle. fuit qꝛ vbicūqꝫ ex facto ꝓcuratoris poſſet dn̄s incurrere penā etiam aliā q̄ꝫ diminutionis ſtatus nō admittaꝛ ſine ſpāli mādato. facit. l. ſi ꝓcurator. ff. de ꝯdi. inde. ⁊. l. j. §. ſi ꝓcurator. ſi quis ius di. non obtē. ⁊ ſic intelligit Bar. cle. in. l. in illa ſtipulatiōe per te nō fieri. ff. de v̄bo. obli. ⁊ ſic multofortius ſi poſſet dn̄s incurrere penā diminutionis ſtatus nō admittereꝛ ſine ſpāli mandato. dixit Inno. ex hoc infertur ad intellectū iſtorū verborum que dicanꝛ hic grauiora vel maiora. qꝛ illa qn̄ procurator iſta exercet poſſet dn̄s penā incurrere ex facto ipſi⁹ ꝓcuratoris. vt dixit glo. ꝑce. ⁊ ēt iſta remittēdo ad illam. Aduertendū tn̄ ⁊ per hoc clarius patebit ītellect⁹ dictorū verboꝝ ꝙ ſi exprimeretur caſus in que veniret pena pecuniaria imponēda de mū ſubijcereꝛ gn̄alis clauſula nō cōprehēdereꝛ caſus in quo imponereꝛ pena diminutionis ſtatus. vt ſuſpēſionis a bn̄fi-

d cijs. vt in caſu cle. vel ſimilis. qꝛ hoc eſt maius exp̄ſſis. ar.[d] . l. in ſeruoꝝ ff. de pe. iō nō includereꝛ per hāc lr̄am in fi. Sed ſi exprimerenꝛ in mādato aliq̄ crimina vel defect⁹ in qbus daretur ptās ꝓcuratori illa opponē ſub clauſula gn̄ali. poſtea adiecta venirent ēt maiora crimina vl' defectus maiores. qc. quid dixerit Lapus. ratio. qꝛ non p hoc dꝫ dici caſus maior expreſſis cū ex fcō ꝓcuratoris ſuccūbentis in ꝓbatiōe maiorem penā nō incurrat dn̄s q̄ꝫ ſi ſuccūberet in expreſſatis. ⁊ h eſt verus intellect⁹ cle. ⁊ iſtorū verboꝝ. de qbus hic in fi. qui partim colligiꝛ ex dictis per glo. prece. ⁊ iſtā ⁊ partim ex di-

a ¶ Interdum ſumuſ. Adde fely. in. d. c. ſedeſ de reſcri. in vij. col. circa fi. ⁊ col. ſeq.

b ¶ In duobus. Adde benefacere qō no. in. l. j. C. de dot. ꝓmiſ.

c ¶ Adiecta cl'a gn̄ali. Adde fely. in. d. c. ſedes. i. vij. colū. ver. q̄rta declaratio.

d ¶ L. in ſuoꝝ. Adde Iaſ. in. l. ꝓperandū. in ꝑn. in. iij. notabili. C. de iud. ⁊ fel. i. c. īter ceteras. in. vj. col. v̄. decia. extra de reſcrip.

a ¶ In cõtrariũ. Add de bñfacere qz maior dz dici tpe sic re. §. plʼisti. de act. 7. l. si cui. §. fin. ff. de vbo. sig.

b ¶ Sz ẽt supplet. Ad de fely. late in. d. c. cum in. vj. col.

c ¶ An aũt fraternitas spũal. Add de do. abb. in. c. cũ te in iij. colũ. vbi alij cano. ex ỏ psti. 7 do. Jas. in. l. exigendi. i. iiij. col. ver. xiij. limita. C. de procur. do. Abb. i. c. cũ dilecʼ. i. iij. col. de psue.

d ¶ Procurator laycı. Adde ad hoc an possit esse pcurator layci do. abb. plene i. c. sacerdotibʼ. i. ij. col. 7 in. c. sz nec in. j. col. ex̃ ne cle. vł mo. 7 dom. abb. i. c. cũ. i. 7. a. circa fi. extra de re iudi. 7 fely. in. c. ij. in. j. col. de iudi.

e ¶ Quando circa ad de q istud pbatur i. l. ij. iuncta rubrica. C. de cõsor. eius lit.

f ¶ No. ex glos. Adde Jo. an. 7. d. abb. i rubrica. extra de regul. 7 do. abb. 7 fely. i c. ecclesia sancte marie i. j col. de pstit.

ctis Bar. in. d. l. in illa stipulatiõe per te nõ fieri. An aũt sub clausula generali comprehendat casus in quo dñs incideret in penã citius. lz nõ in maiorẽ exemplum in decre. si forte. de elec. in. vj. vĩ q sic. ex quo maioritas cõsideratʼ respectu pene maioris. vt est dictũ ᵃ in ɔ̃riũ. qz nõ vʼ siliis expresso. arg. l. si. §. cui dulcia. ff. de vin. tri. 7 oleo le. cogitabis. ¶ † Glo. fi. in pn. alle. cõcor. ad hũc finẽ in quo dĩ q genus subsequens restringit ad quãtitatẽ specierũ pcedẽtiũ enumeratarũ. Deide opponit 7 vĩ q casus illoꝝ obiectorũ non dicatʼ esse grauior casibus expressis. cuius ɔ̃rium littera dicit q sic ostendit. qz constat q per iuramentũ ligatur anima que preciosior est cũctis rebus 7 pciosior est ẽt corpore. de pe. 7 re. cũ infirmitas. 7. xij. q. ij. pcipimus. sed isti obiectus solum ligãt corpus tm̃. qz diminuunt statũ. vt ibi est dictum. ergo casus iuramenti expressus maior est casu obiectoꝝ non expsso. 7 per ɔ̃ns dz casus obiectorũ cõprehẽdi sub generali clausula. cuius ɔ̃riũ littera dicit soluit gl. q nõ est verũ q per iuramentũ 7 facto pcuratoris ligetur anima dñi ad piurium imo demũ ligatʼ dñs si ipse sit in culpa. vt in. c. fi. de iureiur. in. vj. sed ex facto pcuratoris nõ pbantis obiecta bñ illaquearetʼ corpus dñi 7 diminueretʼ eius status. ideo grauior ẽt maior dz esse casus obiectorum q̃ casus iuramenti expressati.

Religiosus procurator. Non põt cõmode diuidi mentaliter. tñ potest diuidi in duas ptes. Primo pmittit casum similẽ per quẽ. Scdo decidit casum aliũ. scdã ibi ita. ¶ † Not. primo q fraternitas spũalis nõ habilitat vel inhabilitat ad pcuratoris officiũ exercendũ. ¶ † No. scdo q regulariter religiosus nõ est habilis ad officiũ pcurationis. Fallit qñ venit pro consorte eiusdem litis. ¶ † Not. tertio a ɔ̃rio cle. q religiosus põt esse pcurator pro alio religioso sui vel alteriʼ monasterij intercedente licentia plati. hoc intellige sane si cõcurrat vtilitas monasterij. vt in. c. ij. de postu. 7 de sindico. c. vno. de re iudi. cũ. J. 7. A. 7 ibi per Inno. ¶ † Not. quarto q litis cõsortium nõ solũ supplet defectũ mãdati. vt hic 7 i. c. cũ. M. de consti. ᵇ sed etiam supplet inhabilitatem psone ad procurationẽ suscipiẽdam vt h̃ pbatʼ. ¶ † Nota quinto q inhabilis ad pcurationẽ suscipiẽdã inhabilis est ẽt cũ spãli mãdato ad sustinẽdũ quãdo vicũ piter ɔcernit vtrãq ptatẽ 7 ad vtrãq ɔcludit. ¶ Ultio no. tex. cũ gl. j. ¶ Op. pmo q cum fraternitas suppleat defectũ pcurationis seu defectũ mãdati. de rescri. nõnulli. Solue q carnalis fraternitas supplet defectũ mandati. vt ibi. s. spũalis non vt hic. 7 ita cõiter tenetʼ de quo no. in. d. c. nõnulli. 7 de pcu. c. fi. sup gl. vlti. † An ãt hec fraternitas spũalis suppleat inhabilitatẽ psone ad pcurãdũ casus est hic q nõ. lz secus sit in hoc ẽt in carnali. C. e. ti. l. exigẽdi. ibi tñ loquitʼ quãdo pro patre interuenit nõ qñ p fratre. vñ dicit q secus si p fratre. arg. l. ius singulare. ff. ɔ legi. 7 tñ melius põt poni exẽplũ per. l. j. §. fi. ff. ɔ postu. 7. l. an eoꝝ. §. j. e. ti. An aũt suppleat carnalis fraternitas defectũ quo ad ptatem postulandi vel ipetrãdi. vide gl. q sic de postu. c. fi. Idez vĩ de spirituali cuz agatʼ de modico piudicio lz non suppleat mãdati defectũ. ¶ Quero an pcedat cle. in quolibet religioso. Pau. q sic. siue sit obediẽtiarius siue claustralis. de quo in Spec. de acto. ad fi. ver. monachus. ¶ † Scdo q̃ro quis cõprehendiʼ hic appellatione pcuratoris. Dic q qlibet administrator. ḡ. e. petitio. j. q. iij. saluator. ¶ † Tertio q̃ro an religiosus possit ɔstitui pcurator ab alio religioso diuerse religionis de licẽtia abbatis. vĩ q sic p decre. sopite. de cen. vbi vĩ casus. Cõtrariũ tz hic Guil. dicẽs q religiosus canonicũ regularẽ vel eʒ vel religiosus religiosum alterius religionis nõ põt ɔstituere pcuratorẽ. Mouetʼ per cle. j. ḡ. de elec. eiusdem aũt religionis religiosum ɔstituẽ põt q̃uis essent diuersoꝝ monasterioꝝ. arg. huius c. sic itellige decre. sopite. palle. zenze. hic tz ɔ̃riũ. vz q possit ẽt religiosus alteriʼ religionis esse pcurator pro alio religioso de licẽtia abbatis. Mouetur qz põt esse ᵈ pcurator layci qui oino est diuerse pfessionis. q si. sint le. per venerabilẽ. ergo multofortiʼ pro religioso alteriʼ religionis. Itẽ qz nõ reperitʼ iure cautũ q diuersitas religionum bẽat ipedire ɔstõnẽ pcuratoris ḡ 7c. ar. de trãsla. pla. c. iij. ij. q. v. consuluisti. Ad hoc. c. sopite. de cen. qd loqtur. 7 sic non vĩ restringendũ. ar. decre. qz circa. de priuile. cum si. Nõ ob. cle. j. de elec. qz rñdet. q licet diuersitas religionũ ificiat electionẽ. nõ tñ seqʼ q bẽat ificere pcurationẽ. qz sunt diuersa. 7 sic de vno ad aliud nõ dz iferri. q si. sint le. p venerabilẽ. 7. l. papinianʼ exuli. ff. de mino. 7 qz diuersa ẽ rõ. nã p officiuz pcuratoris ad nullã societatẽ iungitʼ. qd secʼ est in electiõe. iõ cessat q̃tũ ad hoc rõ dicte cle. cessare dz dispõ. arg. l. adigẽ. §. q̃uis. ff. de iurepa. 7 de app. cũ cessante. bm zenze. do. Anto. cõcordãdo opi. putat q si procuratoris vtilitas monasterijs applicetʼ nõ sit dũia an sit sui vel alteriʼ religionis pro quo pcurat. 7 sic pcedit opi. zenze. vbi aũt nõ appet aliq vtilitas pcedit opi. Guil. qz satis vĩ vtile monasterio q pcuret p religioso eiusdẽ religionis iõ p tali posset esse pcurator itercedẽte tñ licẽtia abbatis. 7 ita põt itelligi cle. sic dicimʼ q satis pcurari dĩ vtilitas monasterij qñ p amicis monasterij pcuratʼ. iuxta no. in decre. cũ. J. 7. A. p Inno. de re iudi. sed isti satis pñt dici amici monasterij. ex quo sunt religiosi eiusdẽ religio

9 nis. igit 7c. ¶ † Quero qs erit supior in dãdo licentiã. dicit Pau. q primus vt abbas. alle. vj. q. j. q ve. 7 no. p Inno. de re iudi. cũ. J. 7. A. 7 facit qd no. de elec. si religiosus. in vj. 7 eo. ti. li. quorũdã. Põt ẽt eps dare licentiã. vt. d. c. qui ve. bm Guil. sed itellige q tunc exigitʼ consensus abbatis. arg. C. de bonis qz lib. l. fi. 7. lxxxvj. dis. puenit. vel itellige hoc de mona cho qui nullius monasterij est. bm no. de elec. in cle. j. 7 cle. in

10 plerisq. ¶ † Quero qs dicatʼ ɔsors. gl. hic ponit do. Anto. remittit ad no. per se de consti. cũ. M. vbi de hoc plene declarat qz dĩ consors ᶜ qñ circa eandẽ litem aliqui hñt cõionem iuris cũ aliquo de quo vt in decre. cũ dilecti de do. 7 ɔtu. i gl.

11 † An religiosus admittatʼ pro suo ɔiuncto ad agendũ recitat hic Pau. q nõ. de postu. c. ij. 7 ibi tenetʼ q nõ. nisi de abbatis licẽtia 7 pp vtilitatez monasterij. Ratio. qz eius cogitatio dz

12 esse in celis cũ mundo mortuus sit. Quid si religiosus efficitur pcurator de licẽtia supiorum 7 est litem cõtestatus vel est factus pcurator ad negocia ita q alias si nõ esset religiosus suo iure posset substituere. an tũc possit absq licẽtia supioris Pau. tz q sic. sicut posset in casibʼ in qbus põt per se litigare sine licẽtia abbatis vel supioris. mouetʼ qz suus supior dãdo ei licentiã oĩa concedere vĩ accessoria ad illã sine qbʼ explicari non põt mandatũ. de offi. deleg. prudẽtiã. §. añpe. ij. q. vij. cũ pastoralis. 7 per hoc dicit q si ei delegetʼ cã a papa vel ab alio qui hoc possit q si legittime susceperit cãm eam poterit subdelegare vt quilibet secularis clericus. per pdicta 7 hanc cle. dicit Pau. q executor religiosus non põt officiũ suũ delegare vel cõmittere sicut acceptare nõ põt sine licẽtia supioris. de testa. c. ij. in. vj. 7 idẽ de fratribus minoribus multofortius qz illi sunt incapaces officij executorũ. vt in cle. exiui. de vbo. signi. intellige hoc dictũ Pau. anteq̃ susceperit hoc offi

13 cium legittie. alias ɔ̃diceret supiori pꝛie dicto. † An sufficiat in casu cle. petere licentiã. zenze. q non nisi obtenta. alleg. de elec. si religiosus. in. vj. Pro hoc inducit dictionẽ siue h̃ positã que bm eũ cũ sit priuatiua nõ reqritʼ solũ ɔsensus petitioni sz ẽt ɔcessiõi. all. l. j. §. si pꝛes. ff. de exerci. 7 ne se. va. c. j. i vj.

14 † Tractat hic Guil. an religiosus possit eẽ arbitʼ dic vt dixi. in cle. ij. de rescrip. qz veritas est q non. An aũt possit esse iudex. dic vt in. c. presentium. xvj. q. j. qz regulariter nõ. Fallit si

15 ex certa scia detʼ a papa. de priule. cũ olim. ij. Quid si religiosus vtiliter eget cãm monasterij 7 sine licentia abbatis. an teneat qd egit. Mat. q sic. arg. l. nõ eo minus. C. de pcur. isicto c. j. de resti. in integ. cum ibi no. ¶ Glos. j. in versi. 7 qd dicit. Querit an cle. locum bẽat in omni religioso seu pfesso. Rñdet q sic. qz generaliter loqtur. igitur 7c. vt in decre. ij. de cõiug. lepro. Contra qd op. glo. q imo non ois professus non cõprehendatʼ qz aliqui sunt qui absq alterius licẽtia pñt eẽ procuratores. de cen. sopite. 7 qd ibi no. p Hostiẽ. 7 Jo. xvj. q. v. presentiũ. de testa. c. ij. in. vj. Soluit glo. q in omni pfesso religioso claustrali locum hz ita q dz intelligi qd superiʼ est dictũ non tñ locum habet in religioso qui sit Abbas vel platus. vt in ɔ̃rio. rõ qz ille cũ alios sub ptãte sua bẽat. xij. q. j. nolo. 7. c. non dicatis. non est sub alterius potestate. arg. l. nec in ea. ff. de adul. Ideo non requiritur licentia alterius etiã diocesani in ipso. ad hoc de trãsla. ɔtingit. Idem tenet M. atth.

16 ¶ᶠ † No. ex gl. q cõprehẽdantʼ appellatione religiosoꝝ. q cõprehendunt solũ pfessi. Latius sumitʼ de ɔsti. ecclesia. vide bonã glo. de voto. ex multa. vbi tripliciter dicitʼ religiosus scz qz pro

qz professus.vel qz honestus laycus. vel qz christicola quasi 17 religionē seruās. ¶ † Glo.et si per aliū op. ꝙ imo qñ p aliū religiosum eiusdē monasterij vel pfessionis est ↄstitutus licet possit esse pcurator qz inter tales licere dz qđ īter extraneos nō lz.ar.cle.j.§.de elec.ꝛ eo.ti.qz pp.Soluit glo. ꝙ hoc facie bat dubiū non tñ hz obstare.qz illud verbū vbi nō frangitur obedientia que hic frangeret̄ si sine licētia supioris in cuius manus vice dei posuit velle ac nolle.de elect. si religiosus.in vj.posset pcuratorē assumere.iō cū dicta rō indifferēter locū hēat ꝙtum ad hūc casum indifferēter locū habebit dispō.ar. l.adigere.§.ꝙuis.ff.de iure pa.ꝛc. ¶ Glo.licētia oppo.ꝙ nō sufficiat licētia abbatis nisi adsit.scđm.s.ꝙ intercedat vtilitas monasterij.xvj.q.j.monachi.ij.ꝛ de postul.c.ij.Soluit glos.fa tendo ↄtrū.vnde supplēdus est iste tex.per iura cōtraria.hoc itellige vt declaraui sup tex.ꝛ no.de re iudi.cū.J.ꝛ.A.vbi ēt dicit Inno.ꝙ alius a monasterio nō poterit hoc refricare in 18 dubiū an vertat̄ vtilitas cū eius nō intersit. ¶ † Scđo oppo nit ꝙ ēt sine aliqua licentia.ꝛ ēt sine vtilitate monasterij possit religiosus esse pcurator pro his qui sunt de numero monaste a rij. ᵃ sicut simili videmus in milite armate militie qui pōt idi stincte esse pcurator in cā numeri sui.C.de pcu.l.militē.ꝛ no. xvj.q.j.monachi.Rñdet glo.ꝙ aliud est in milite armate mi litie.aliud in religioso.pro rōne diuersitatis remittit ad no. in palle.c.monachi.Rō pōt esse ne frangat̄ votum obediētie vt dixi que ratio cessat in milite armate militie.ideo est secus.

19 ¶ † Glo.suscipe.querit qđ si non ob.hec cle. Religiosus ↄ formā huius cle.suscepit pcurationis officiū ꝛ litē est ↄtesta tus.an poterit obijci ↄ eum de ībabilitate.quidā ꝙ nō ex quo lis est ↄtestata.ar.l.ita demū.C.ꝛ.ꝛ de re iudi.iter monasteriū cū ibi no.glo.lz ↄtrūz fm Hosti.de quo.s.eo.in nr̄a. sup glo. qñ dicatur.ratio qz hec cle.inhabilitat personā eius.ideo po terit in quacūqz parte processus cōtra eum opponi.ar.de ex cep.pia.in.vj.Non ob.decre.inter monasteriū cum si.qz pce dit in exceptionibus dilatorijs.sed hec exceptio censetur eē pemptoria cū monachus pro mortuo reputet̄ quo ad mūdū. xvj.q.j.placuit.ꝛ in auc.de mona §.cogitandū.Nō ob. ēt qđ dž de milite in.l.ita demū.qz illud in milite cuius persona nō est adeo inhabilis.vt predixi in precedēti glo. ppterea miles per li.ↄtes.efficit̄ dñs litis seu instātie.ar.de pcur.c.j.in.vj.qz pōt hr̄e propriū ꝛ suo noīe libere agere.C.eo.l.qui stipendia. secus in monacho qui non pōt hr̄e propriūz.facit qđ no.xvj. 20 q.j.monachi.Idē sequtur Pau. ¶ † Glo. cōsorte. querit an consors pro cōsorte audiatur sine mādato ante lit.contes.vel post remittit ad no.de cōsti.cum.M.in pma glo.ꝛ de dolo. ꝛ cōtu.cū dilecti.in.j.glo.ꝛ sup ea.ꝛ.C.de ↄsortib⁹ eiusdē litis qz veritas est ꝙ admittit̄ post lit.cōtest.sine mandato. cū cau tione tñ de rato.vt in.l.j.ꝛ.ij.C.de consor. eiusdē litis facit.l. 21 si petitoriū.ff.de iudi. ¶ † Glo.ↄstituere querit an lr̄a ista idi stincte procedat inꝙtū hic dr̄ ꝙ sine licētia prelati non possit procuratorē ↄstituere.vt sic hic nō possit esse in casibus in q. bus posset esset psonaliter in iudicio sine licentia abbatis.gl. rñdet ꝙ nō.imo loqtur tm̄ in casibus in qbus psonaliter esse non possit in iudicio sine licētia vt hic pz.vnde in alijs casib⁹ in quibus psonaliter in iudicio esse posset est secus. qz sicut posset in illis causis per se sine licētia.ita per aliū poterit esse sine lnia.arg.regule qui per aliū.de regu.iur.in.vj.ꝛ.l.filiusfa. in prin.ff.e.quinimo vt dicit glo.melius est ꝙ in illis per aliū sit in iudicio ꝙ per se cū monachus debeat vacare silentio ꝛ cōtēplationi nō strepitibus iudicioꝝ de sindico.c.j. Casus aūt in qbus possit religiosus personaliter esse in iudicio sine licētia abbatis enumerat glo.pmo si supior eū denunciat vel accusat.de accu.ex pte.ꝛ.c.oli. Scđo in cā electionis sui mo nasterij.de consue.cū dilectus.de rescrip.cuz dilecta.ꝛ de re iudi.ad probandū.Item in cā electionis proprie cui cōsentit de supioris licentia.qz poterit procuratorē sine noua licētia constituere quasi videat̄ supior dando licētiam vt consentiat electioni dedisse ad oīa ↄsecutiua vt electio effectū sortiatur. ar.de offi.deleg.ptérea.ꝛ.c.ex lr̄is.Ex glo.no.regulam ꝙ vbi cunqz quis pōt psonal'r esse in iudicio per se pōt ꝛ per pcu ratorem.ad hoc.l.diuus.ff.qui pe.tu.ꝛ sic in casib⁹ in qb⁹ pōt minor per se esse in iudicio quoꝝ aliqui no.de resti. spolia. ex parte potest etiā esse per procuratorē si alias nature cause nō 22 repugnet.qđ no.bñ. ¶ † Glo.substituere.querit an hoc pce dat ꝙ substituere non possit etiam intercedēte licētia abbatis vr̄ ꝙ sic per lr̄am que simpl'r loquitur ↄtrium lz glos.mouet̄ p verbū ita qđ precedit quasi illa additio sit repetitiua pceden tium.qđ not.qz qñqz ponitur in statutis. ¶ Sed contra hoc op.gl.ꝛ vr̄ ꝙ imo in substituēdo non reqrat̄ licentia abbatis. qz iste vr̄ velut pica vel organū ↄstituentis vnde vr̄ ptās deri uari de ↄstituente in substitutū per mediā psonā religiosi p curatoris ↄstituti substituētis vt per fistulā vl' cānale lapideū arg.j.q.j.si fuerit.ꝛ sic per ↄñs non dz requiri licētia abbatis cū vt dixi ptās non deriuet̄ pncipaliter a religioso. sed a prio cōstituente per mediū ipsius religiosi. Rñdet glo.ꝙ hoc non obst.non tenet substitutio facta sine licētia abbatis. Ratio qz ita frangit̄ votū obediētie substituēdo sine licentia vel susci piendo substōnē sicut si vellet pcurationis officiū assumere. ideo merito neutrū facit.xij.q.j.nolo.ꝛ.c.nō dicat̄.J. ꝛ de elec. si religiosus.in.vj.Nec ob.ꝙ per religiosuz velut per fistulā vel lapideū cannale vr̄ substitutus recipere potestatez a dño. qz negari non pōt.dato ꝙ hoc esset quin hoc sit mediāte actu ipsius religiosi substituētis. ideo cū illo actu frangat̄ abdica tio volūtatis ꝛ votū obediētie nō pōt merito fieri vt est dictū.

23 ¶ † Glo.expresse querit quādo dicatur hr̄e mandatū exp̄sse ad substituendū.dicit glo.forte quādo hz mandatuz de certa psona substituēda. Idem tñ dicit ꝛ si de icerta.s.e.c.j. in vj.

24 ¶ † Glo.finalis inducit tex.ad qōnem illā vulgatā. ᵇ Nun b quid vz si aliqs cōstituit procuratorē inhabilē ꝛ dedit ei man datum ad substituendū.an substituere possit habilē. vr̄ ꝙ nō. per hanc cle.quidam.vt Pe.de bel.perti.tenet ↄtrium. moue tur per regulam qui per aliū.de regu.iur.in.vj.Nam dñs dz posse facere per aliū qđ per se potest ꝛ ibi. Nec ob.ꝙ consti tutus sit inhabilis qz substitutus nō vr̄ ab ipso substitut⁹.sed a dño.l.item eorū.§.si decuriōes.ff.ꝙ cuiusqz vni.no. ad hoc l.institutio talis.de ↄdi.insti.vbi pz ꝙ lz in codicillis nō pos sit hr̄s institui.tñ si instituat̄ in testō nominādus in codicillis tenebit institutio quasi censeat̄ noīatus in testō sicut in pposi to iste noīatus a constituto censeatur a dño cōstituente noīa tus.nec erit curandū de ībabilitate medij sicut nec ibi curat̄. Ad idem sil'r facit.l.cum esset.ff.de ser.vr.predi.vbi pz ꝙ fui c tus cōcessa ab illo qui habuit a dño potestatē cōstituēdi ᶜ vr̄ cōcessa a dño non ab ipso.Ad idez de offi.deleg.iudex.in.vj. ꝛ de fo.cōpe.si qs cōtra clericū.vbi iudex inhabilis pp recu 25 sationis obiectū pōt subdelegare. ¶ † Glo.finaliter pro cō cordia opi.distiguit triplicē spēm inhabilitatis. qz qdaz sunt oīno inhabiles vt hui qui non pn̄t esse in iudicio. C.de iudi.l. huus vel furiosus.C.de iudi.cū furiosus.ꝛ tunc non tenebit substō a tali fcā sicut nec ↄstō de ipsis fcā tenet.ad hoc alleg. de offi.deleg.iudex.in fi.in.vj.modicū tñ facit si ponderet̄.qz ibi non habebat ptātem ab hoīe substituendi sed a iure. ideo ius suam ptātem ibi limitauit prout voluit ꝙ nō sic vr̄ repiri in ptāte hoīs.ad hoc.l.fi.cum ibi not.C.qui po. in pig. ha. ibi lex suum non tuū denegat auxiliuz.ppterea ibi hz ptātē sub stituendi solum inꝙtum iudex.vnde si oīno desijt esse iudex nullam hz ptātem.hic non substituit virtute mādati ab hoīe ad substituendū qđ durat.ergo ꝛc.vnde per hoc melius facit hec cle.Quidā sunt inhabiles ad suscipiendū officiū pcura tionis pp defectū auctoritatis supioris q̄ interueniente eēnt habiles.ꝛ tūc nō est necesse ꝙ in substōne interueniat aucto ritas sicut in assumptiōe pcuratiōis.vt pbat in hac cle. Qui dam sunt inhabiles p exceptiōis obiectū q̄ non opposita al's essent habiles vt mlieres.ꝛ tūc pn̄t substituē.ꝛ tenebit substō nec poterit exceptio aliqua obijci.alle.gl.in arg.palle. decre. iudex.in pn. Per pdicta infert glo.ꝙ solui pōt qđ.de qua de 26 pba.post cessionē. † nunqd vz si excōicatus substituat teneat substō.de qua de pba.in.d.c.post cessionem. qz vr̄ ꝙ tenendo opi.ꝙ non valeat ipso iure procuratoriū in quo excōicat⁹ cō stituitur pcurator ꝙ nō tenebit substō.qz nec substituere pōt tenēdo aliā ꝙ ipso iure valeat.lz possit exceptione elidi tene bit substō.ꝛ per ↄñs vr̄ esse opi. ꝙ nō teneat ipso iure p.d.c. post cessionē.si erat excōicatus tēpore assumptionis mandati vel constōnis.nam al's non deberet sibi pdesse absolutio sub secuta qua intercedente tolleret̄ exceptionis obstaculū. cui⁹ ↄtrium ibi dr̄.do.Anto.dicit ꝙ aut in substituendo excōicat⁹ interuenit vt simplex declarator ꝛ valz substō. Exemplum si dixerit dñs constituo talē procuratorez quē talis nominaue.

ᵃ ¶ Sicut in sili. adde hūfacere qz etiaz religio sus dicit̄ mi les glo. in.l. miles. i pn. in gl.ij.ff.de re iudi.

ᵇ ¶ Nunqd . Adde Bar.in.l.j. §. item acq rimus.circa fi.ff. de acq. pos.ꝛ bal.in l.j.ff. de pro cura.

ᶜ ¶ Videt̄ ↄcessa a do mino. adde Jo.an.in.c. is cui.de p. ben.in.vj.ꝛ bo.tex. in.l. certe.§.j.ff. de preca.

rit. ita dicit Cal. in decre. post cessionē. idē Bar. ff. de ꝓdi. isti. l. illa institutio. An vero nō īteruenit vt simplex declarator ſʒ vt substituens. ⁊ tūc Jo. an. ⁊ Cal. tenēt ꝙ substituere nō pōt per supius dicta. do. Anto. dicit ꝙ imo pōt ꝙ valebit substō nō fiat. mouet̄ q: lʒ excōicat⁹ sit inhabilis ad ꝓcuratoriū pn̄cipale suscipiendū q̄ñ sit ordinata in finē iudicij. tñ nō est inhabilis ad actū extraiudicialē per viam ꝯctus vel quasi. vt est suscipe mandatū ad substituendū qui act⁹ extra iudiciuʒ fieri pōt cū nō sit ihabilis ad ꝯhendū iuxta no. plene de do. ⁊ ꝯtu. veritatis. de sen. excō. si vo. vnde cū mādatū suscipe ⁊ substituere expediant̄ per viā ꝯctus simplicis exiudicialis mrito h facē poterit. Nō ob. iste tex. ṗdcis q: h cā ihabilitatis ꝯcludit ad vtrūq;. s. ad pn̄cipalē ꝯstōnē ⁊ substōnē. vñ a ꝯrio seq̄t̄ ꝙ si cā ihabitat̄ ꝯcludit ad pn̄cipalē ꝯstōnē ⁊ nō ad substōnē pōt substituē lʒ ꝯstitui nō possit ꝓcurator. ⁊ sic si cā ihabilitatis ꝯcludit ad vtrūq; neutrū poterit. si ad alterū tm̄ alterū poterit. ⁊ sic intellige theoricā gl. ƀm eū. Ex ṗdictis habes duo. ṗmū decisuʒ pn̄cipale q̄situ in genere formatū ꝑ distinctionē gl. scd̄o hēs decisionē ex dicta theorica ad aliā. q. specificā. Circa primū vr̄ ꝙ distinctio glo. nō ꝓcedat in p° mēbro. imo potius opi. Pe. de bel. pti. q: c. iudex. qd̄ alle. non ꝓbat eius intentū vt dixi. nec vr̄ differentia an dicat̄ substituo queʒ talis elegerit. aut quē talis nominauerit ex quo mediū est incapax. ar. no. in. l. qui ita. §. j. ff. ad treb. ⁊ no. de procu. c. fin. in vj. ⁊ in cle. j. de renūcia. circa intellectū. d. c. fi. de procu. in vj. facit. l. cū pater. §. hr̄ditateʒ. ff. de leg. ij. ⁊ in. l. ex facto. §. si qs rogat⁹. ad trebel. ⁊ hoc pōt esse verū in dubio. ſʒ in casu certi vbi constaret ꝙ ageret actū substituēdi fundamentū in ꝑsona cōstituit. tunc procedit opi. glo. Circa scd̄m vr̄ ꝙ procurator excōmunicatū nō posset substituere. q: lʒ substituere videat̄ actus iudicialis. tamē ordiat̄ in fineʒ actus iudicialis ex quo substituit ad iudicia. ideo vr̄ prohibitus talis act⁹ sicut ⁊ ipse actus iudicialis cuius est ṗambulum. arg. l. oratio. ff. de spon. cū si. cogitabis. † Nunqd aūt excōicat⁹ possit substituere ꝓcuratorē excōicatū ad petendū absolutioneʒ. Matthe. ꝙ sic. maxie si sint excōicati ex eadē cā. ⁊ ꝯstituēs velint absolui de rescrip. c. j. in. vj. ⁊ de iudi. intelleximus. ⁊ qd̄ ibi no. do. Ant. hoc nō credit nec hʒ obstare. c. j. ⁊ c. itellexim⁹. ꝑalle. q: aliud in excōicato ꝑ se veniēte. q: ille necessario venit. iō dʒ admitti vt ibi. aliud ueniente pro alio q: talis nō venit necessario. ideo nō est admittēdus ƀm do. Anto. tu potes ꝯcordare opiniones ꝙ rōne ꝯsortij liceat. q̄ñ sunt excōicati ex eadē cā. al's secus. ᵃ nā ꝯsortiū litis facit licitū qd̄ al's non liceret. vt hac cle. ⁊. l. j. ⁊. ij. C. de consorti. eiusdem litis.

Procuratorem a prela. Nō pōt cōmo- de diuidi. Potestis tñ dicere ꝙ ṗmo ponit dictū. Scd̄o illud ampliat ⁊ declarat. scd̄a ibi etiā notabilis est casus ꝯ quē ṗma facie quilibet rn̄deret. ᵇ † No. ṗmo ꝙ appellatione plati non cōprehēdit̄ simplex rector ecclesie. vide de cle. egro. c. pe. ⁊ in cle. ij. de sepul. in verbo platus. † No. scd̄o diʒam inter ecclesiā ⁊ beneficium. ⁊ sic facit ꝙ per mandatum vt ꝓuideat̄ de beneficio nō possit prouideri de ecclesia. in q̄ sit ibi aliqs rector principaliter residens. † No. ꝙ mandatū prelati ad lites vel negocia non habita distinctione an sub noīe dignitatis an sub noīe ꝓprio de᷑ non vr̄ ꝑpetuari litis ꝯtesta. vel negocij inceptione ꝯ tacitā reuocationē surgentē ex morte prelati. qd̄ vr̄ verū ṗma facie qui nesciret hūc casum diceretq; oppositū. vt dicebat hic do. Pe. † No. ꝙ mandatū ad exercitiū act⁹ iudicialis vel exiudicialis qui agitari nō pōt noīe mandātis post mortē mandātis ꝑꝑ mortem nec successoris noīe vt ab eo ius causet̄ finit̄ morte mādātis ēt nō reintegra ƀm do. An. sentit rōne capl'i ⁊ sentit ꝙ capl'm succedēs plato causet ṗtatē ab eo hr̄e. Certe hoc nō est vex. imo causat̄ a lege ꝑꝑ electionē canonicā. vt dixi in cle. ne romani. de elec. q̄ aūt potuerit eē rō cle. j. patebit ⁊c. Op. ꝙ plat⁹ nō possit ꝯstituere ꝓcuratorē añ lit. ꝯte. in cā ecclesie de l. neq;. C. e. vbi tutor h nō pōt ī cā pupilli añ lit. ꝯtes. ḡ ne platus in cā ecclesie cū tutori cōparet̄. vt in cle. q: ꝯtigit. de reli. do. ⁊. l. orphanotrophos. C. ꝺ epi. ⁊ cle. sol. aliō in rectore plato ⁊ quolibet bñficiato q in cā ecclesie ꝯstituit ꝓcuratoreʒ ēt añ lit. ꝯte. vt hic ⁊ de iura. cal. cuʒ cām. ⁊ ibi ꝑ Jnn. ⁊ ꝑ Jo. v.

ᵃ Nā cōsortiū. adde Fely. i. c. cū M. ferrarie. sis i. vj. col. de consti.

ᵇ No. ṗmo. Adde do. Abb. ⁊ Fely. i. c. ij. in glos. fi. ex de iudi.

ᶜ Aliud in tutore. ad de do. abb. i c. petitio. i. j. col. extra de procu.

ᵈ Aliud est mādare. Adde gl. in l. sepe. ff. de offi. ṗsi. bal. in. l. legi vir tus. ff de le. gi. fely. in. c. nā concupiscentiam. in ij. colū. circa medium de rescrip. ⁊ fely. in. c. licet in corrigendis. extra ꝺ offi. deleg.

ᵉ Quia equiperant̄. Vide glos. in. d. l. ṗses.

ᶜ q. iij. c. fi. ᶜ aliud in tutore. Rō q: ṗlatus hʒ pingui⁹ ius ⁊ liberiorē administrationē ꝑpter ꝑceptionem fructuū quā habeat tutor. vt ibi no. vnde ēt de iure ciuili platus ante lit. cōte. ꝓcuratorē ꝯstituit. vt in autē. de san. epi. §. si q̄ñ. q̄uis ibi gl. exponat ꝓcuratorē. i. sindicum vel iconomū. Non. ob. si dicatur ꝙ ꝓcurator sit a dño. l. j. ff. e. sed platus nō est dñs. de do. ceterū. xxij. q. vij. ꝙ aūt. q: ēt nō verus dñs q̄ñ facit ꝓcuratorē lit. nō cōte. vt patet in bonis filij. l. j. C. de bo. mat. q̄uis ibi glo. aliter sentiat. Jtē maritus in bonis pafrenalibus. l. fi. C. de pac. cōuen. qd̄ intellige si hʒ administrationē ⁊ vsufructuʒ. ſʒ platus est pater spūalis. itē spūalis spōsus. vij. q. j. sicut. xvj. di. in scripturis. ergo ⁊c. Ad hoc q: platus est in ꝑte dñs tenēdo ꝙ sit vsufructuarius vel illi cōparetur. de offi. ord. ꝑñti. in. vj. vel saltem est dñs illius iuris administrādi. ideo pōt ad id ꝓcuratorem ꝯstituere. Propter ṗdcā ꝯtingit ꝙ q̄uis nō sit plene dominus tñ vēdicat rem ecclesie. in auten. de alie. ⁊ ephy. §. hec oia. Op. secūdo ꝙ male dicit hic lr̄a dum dicit ꝓcuratorē ꝯstitui pro ecclesia. q: non ꝯstituitur pro ecclesia. sed ꝑ administratione ecclesie cū nō sit dñs. ⁊ dictio pro no. dñium. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. fi. Solue ƀm ꝫēʒ. exponēdo ꝑ ecclesia. i. pro administratione ecclesie. † No. de illa dictiōe pro.

† Quero qs cōphendit̄ h appellatiōe rectorʒ. dic qcunq; ꝑor q quādoq; est curatus. de ṗbē. nisi. Jdē de vicario ꝑpetuo. ar. ē. de offi. vica. cle. vnica. Jdē de cōmendatitio qui licet non sit platus. xxj. q. j. plures. tñ titulum canonicū hʒ de elec. duduʒ. ij. ⁊ legittimā administrationē. de ele. nemo deinceps in. vj. ⁊ per Hostiē. de accu. si ꝯstiterit. ⁊ ibi ēt per Jnno. ⁊. d. c. duduʒ. ƀm ʒenʒe. † Secūdo q̄ro an ꝑceptū expiret morte ꝑcipientis. Pau. dicit ꝙ nō. dicūt tñ aliq ꝙ ᵈ aliud est mādare. aliud ꝑcipe. xiiij. q. j. qd̄ precipit̄. ⁊ xviij. q. ij. dudū. dic vt ibi ƀm do. Ant. Adde tu ⁊ vide Bart. in. l. fundi. §. j. ff. de acq. pos. ⁊ in. l. ⁊ q: ⁊ ibi per glos. ff. de iurisdi. om. iudi. vide ēt hic per Jo. de lig. dicere potestis ꝙ nō est dr̄ia int̄ iussum ⁊ mandatū si fiant a ꝑuato. l. j. ff. mādati. ⁊ ibi casus. Si vero fiant a supiore idē vr̄. q: mandatū vel rogatio superioris vr̄ preceptū. l. j. ff. ꝙ iussu. hoc verum regulariter. Fallit quo ad ṗtatem subdelegandi q: vbi cōmittitur cā per verbū precipimus non pōt subdelegari. secus si per verbū mādam⁹. vt no. glo. singularis que non est alibi. ff. de offi. presi. l. sepe ⁊ sic dicit seruare curiales pape ⁊ imꝑatoris nō. alleg. tñ tex. hoc bñ probantē vr̄ tñ in alio esse dr̄ia. q: proprie iussus vr̄ esse quādo emanat circa ea que incūbunt ex officio fiendo. Mādatū vō vbi non incūbebat hoc facere. iuxta no. in ꝑalleg. l. ⁊ q: ⁊ in. l. fundi. §. item alicuius. ff. de acqui. here. ⁊. l. si per epistolam. per do. Anto. Glo. ij. querit de quo rectore loquatur cle. Rn̄det ꝙ de rectore ecclesiastico. vt pʒ ex lr̄a ibi pro ecclesia ⁊c. Fatetur tñ ꝙ Jnno. ⁊ Hostien. in. c. dilecti. de foro cōpe. ⁊ Spec. in loco ꝑalle. in illa glo. loquebātur etiam de rectore ciuitatis vel aliarū vniuersitatū seculariū in quo quid dicendū sit. dic vt ibi no. q: vr̄ idem dicendū in illis. Guil. ſʒ ꝯriū. q: in illis cessat ratio ⁊ cā illius edicti ne se. va. nō cū habeat locū ille titulus in talibus rectoribus vniuersitatis seculariū. ʒenʒe. tʒ primū. q: ius ecclesiasticū ⁊ publicū vniuersitatis gaudēt eisdē ꝑuilegijs. C. de sac. san. eccl. l. fi. Jdeo idē dʒ dici in illis qd̄ in istis ecclesiasticis h dr̄. ar. de ꝯsti. trāsla. ad hoc ᵉ q: equiparant̄ administratores ecclesie ⁊ vniuersitatis. iuxta no. in. l. preses. C. de trāsac. ff. de iure fisci. l. si procu. §. j. ⁊ hoc est maxie verū quo ad negocia nōdū cepta. ar. ff. si certa petat. eius qui. ƀm ʒenʒe. do. Anto. putat hoc verū q̄ñ administrator hʒ ius administrandi nudū ⁊ ꝑsonale. vt q: non habʒ dñium ciuitatis vel vniuersitatis. alias dicit idem in ꝓcuratore a tali rectore constituto. qd̄ diceret̄ in ꝓcuratore constituto a testatore quo ad heredeʒ. † Sed iuxta hoc quero an cle. cle. locū habeat in ꝓcuratore ꝯstituto a rectore hospitalis. dicit ʒēʒe. ꝙ sic q: eadē est rō. ḡ idē ius. q: hic dicit rectore ⁊c. qd̄ verbum est generale ⁊ latum ⁊ locū hʒ pro omni administratore. de ꝓcu. petitio. ad hoc etiā alle. verbū vl'e quolibet h positum. ⁊ sic vniuersaliter quilibet rector dʒ cōprehēdi. ar. de maio. ⁊ obe. olim te. ⁊ qd̄ no. ff. de here. insti. l. hoc articulo. Jn ꝯrium facit talia non dicuntur esse bñficia. de ṗbē. in cle. ꝑ lr̄as. Rn̄det ʒēʒe. ꝙ nō. per hoc seqtur ꝙ hoc capl'm in talibus locū non hēat cum vigeat eadē ratio. s. fauor locorum ⁊ eoꝝ piculū euitet̄. Nō ob. si dr̄ ꝙ hoc. c. exorbitās. sit restringendum

gendū.vt in regula que a iure.de reg.iur.in.vj.q2 dicit ʒēʒe.
φ imo ponit ius cōe. Preterea posito φ exorbitaret.tn̄ quia
eadē rō.idē o3 esse ius.iuxta no.per ʒēʒe.in cle.j.de rescrip.
Mens eni cditoꝝ que vtrobiq3 est eadē pp rōnis indēnita
tem pferēda est vbis et odiosis ꝫm eū.alle.C.de libe.pte.l.j.
ff.de excu.tu.l.scire o3.§.aliud. Ber. hic t3 ꝯriū dicēs φ ex
quo hospitale nō est cōmissum nec collatum in titulū non h3
locū cle.q2 ex quo nō est collatū in titulū non pōt constituere
procuratorē ante lit.ꝯte.q2 eius electa est idustria.j.de relig.
do.q2 ꝯtingat. Itē q2 tunc hn̄t instar tutoꝝ qui ante lit.ꝯteste
non ꝯstituit ꝓcuratorē.C.de ꝓcura.l.neq3.vnde si ante ꝯsti
tuit o3 dici φ auctoritate ep̄i cōstituit.ꝛ si sic est non o3 expi
rare ptās taliter ꝯstituti. Ratio q2 tūc auctoritate iudicis cō
stituitur vt actor.iuxta no.in.d.l.neq3.verisimile est φ nō cōsti
tuatur nisi idoneus.ideo eius officiū tunc non expirat morte
prelati.secus in ꝓcuratore cōstituto a prelato.q2 cū ille absq3
iudicis auctoritate cōstituat.constituitur qn̄q3 non idoneus.
ꝛ qn̄q3 ꝯstituit ꝯsanguineus ꝛ amic9.ideo facili9 expirat offi
cium eius. Nec ob.de ꝓcur.petitio.vbi non est drīa in noib9
an ꝯstituat vt procurator.an vt actor.q2 l3 non sit drīa quoad
effectū q2 vterq3 h3 ptātē cogendi.est tn̄ drīa quo ad solēnita
tem cōstituendi.q2 aliter constituitur actor ꝛ aliter sindicus ꝛ
ꝓcurator.vt.d.c.petitio.ꝫm Ber.vnde sic residet do. Anto.
ꝛ do. Pe.hic t3 opi.ʒenʒe.q2 nō est bona eq paratio rectoris
hospitalis ad tutorē.q2 rector hospitalis annuatī3 reddit rō
nē.vt in ꝯalle.cle.q2 cōtingit.sec9 in tutore. Itē officiū recto
ris hospitalis est ꝑpetuū.secus in officio tutoris.iō accedit
potius ad nām prelatoꝝ q̄ꝫ tutoꝝ. ¶ Tertio q2 res hospita
8 lis eodē ꝑuilegio gaudet [a] quo res ecclesiaꝝ de resti.in integ.
auditis.x.q.ij.hoc ius ꝛ.C.de sac.san.eccl.autē.hoc ius por
rectū.ꝫm do. Pe. Ad hoc et facit vltra eū.q2 rō Ber. nō est
vña.q2 non cōcludit in procuratore cōstituto post lit.contes.
a rectore hospitalis q2 in illo saltem locu3 o3 habere hec cle.
¶ Glo.pro ecclesia opp.φ mandatū re nō existente integra
nō finiat morte mandātis.ff.e.l.defunctus.insti.manda.§.itē
si adhuc.ꝛ.C.mēda.l.mandatū.cum si. Soluit φ lr̄a hic tollit
ꝯriū.q2 aut loqmur in ꝓcuratore ꝯstituto a prelato ꝓ eccle
sia.ꝛ sic loqtur lr̄a aut in procuratore ꝯstituto a prelato in cā
propria patrimoniali.ꝛ sic loqtur ꝯriū.q2 expirat re itegra.
9 re vero non integra nō expirat.† Qn̄ aūt dicatur res esse itē
gra. Rn̄det glo.φ in iudicijs dr̄ res integra esse ante lit.ꝯtes.
In negocijs vō dr̄ integra qn̄ non sunt facta preparamenta
intrinsecis.secus in extrinsecis.credo idē vtrobiq3.ar.no. in
l.si pecuniā.in pn̄.ff.de ꝯdi.ob cau.q2 si agitur de reuocatiōe
tacita ꝑ mortē vtrobiq3 illa nō surgit.ex quo res nō est ex to
to integra.siīr si agitur de expssa vtrobiq3 nō pōt reuocari nisi
10 prestetur interesse. ¶ † Scdo glo.in versi.hoc aūt op.ꝛ vr̄ φ
si ꝓcurator ꝯstituat pro ecclesia duret etiā post mortē. cuius
ꝯriū hic vr̄.nā ecclesia nunq̄ morit.xij.q.ij.liberti. de rescrip.
si gratiose.in.vj.ergo cū illa sit data ab illo qui dare potuit.s.
a prelato et sine ꝯsensu capituli.iuxta no. de rescrip. edoceri.
ergo eius officiū o3 durare et post mortē prelati in cā sibi cō
missa et si re integra ꝯtingat.ꝛ multofortius si re non integra
ar.l.annua.§.a ticia.ff.de annu.le.ꝛ de fo.compe.dilecti. ꝛ de
ꝓcu.petitio.vbi in silī cōcessum sub noie dignitatis durat ſꝑ
q2 ipsa dignitas nunq̄ morit. sic dicere debem9 in ꝓposito.
¶ Glo.rn̄det φ hec erat qd faciebat dubiū in cle. Nā ꝑpter
hoc ꝯriū Inno.in ꝯalle.c.dilecti.tenebat oppositu3 eius qd
hic decidit et si res esset integra hic in ꝓcuratore ad iudicia.
In ꝓcuratore vō ad negocia fatebat φ q̄uis gn̄aliter esset
cōstitut9.tn̄ post mortē ꝑlati nō poterat incipe noua negocia.
alle.ff.de neg.gest.l.nā ꝛ seruus.§.si imo.quasi velit φ ia3 in
choata possit ꝑseq.cui9 ꝯriū in hoc et hic decidit.vn̄ Hostiē.
vt dicit glo.hic ꝛ latius in glo.seq.quā assumo aliter dicebat
φ procurator dat9 ad iudicia in cā ecclesie a ꝑlato nō pōt age
re cām mortuo ꝑlato donec ecclesie sit de ꝑlato ꝓuisu3. mo
uebat q2 se.va.nihil est inouandū et lit.ꝯtes.an̄ vacatione3 ne
se.va.c.j.ꝛ vltramon.vbi ꝓbat hoc inq̄ꝫū ibi loqtur de rece
ptione testiū que o3 fieri regulariter post lit. contes. vt lite nō
cōtes.per totū.vn̄ per hoc mirabat Hosti.q̄uo aliqs de h du
bitaret.pro quo pōt allegari qd no. Inno.ne se.va.c.j.vbi di
cit φ et a lite icepta desistendū est nisi quo ad testes valitudi
narios vel similes.de quibus vt lit. non contes.c.q̄m.§.j.nec

est bona rn̄sio ꝫm eū ad dicta capitula si dicat φ ibi loquatur
qn̄ prelatus ꝯueniebat.ꝛ sic ex pte rei interueniebat ꝓcura
tor.hic qn̄ prelatus agebat ꝛ sic ꝓcurator erat ex pte actoris.
q2 si procedūt in ꝯuento vt ei nō ꝑmittat defensio interim se.
va.multofortius procedūt in agēte cū fauorabilior sit defen
sio q̄ꝫ actio.vt p3.ff.de ꝓcura.l.seruum quoq3.§.publice.ꝛ.l.
pōponius.§.fi.ꝛ.l.alienū.C.e.cōtra hanc opi. Hostien. facit
hec cle.inq̄ꝫtum dicit reuocari censemus.q2 ꝛc̄. inuit Hosti.
φ ꝓuisio de rectore ecclesie vacātis ꝓcurator poterit proseq
litē ex mādato antiquo dum dixit φ nō pōt agere donec eccle
sie esset de ꝑlato prouisum.ar.eoꝝ que vidistis in cle.ij.§.de
eta.ꝛ quali.in vbo donec.sed hoc nō vr̄ verū. q2 si reuocatur
mādatū per mortē prelati vt hic p3.ergo reassumere non pōt
absq3 nouo mādato.ar.l.qui res.§.archā.ff. de sol. Quapro
pter forte Archi.in decre.si duo.de ꝓcu.in.vj.vbi late exaiat
hanc mām hoc ꝯsiderans.l3 non viderit hanc cle.aliter dice
bat volens ꝯcordare opi.ꝓdictas.q2 aut ꝓcurator erat ꝯstitu
tus a prelato ꝛ capl'o in cā cōi vel que est ꝑncipaliter capitu
li.ꝛ tūc durat post mortē prelati.ꝛ sic pōt intelligi opi. Inno.
Aut fuit ꝯstitutus in cā distincta prelati.ꝛ tunc expirat morte
ꝑlati.ꝛ sic itelligit opi. Hosti. Contra istā opi. Archi. facit h
cle.que simplr̄ loqtur.igit ꝛc̄.ar.decre.ij.de ꝑiug.lepro. cū si.
propter qd glo.hic dubitat. Nunqd hec cle. voluerit tollere
opi. Archi.ꝛ distinctionē predictā.ꝛ breuiter dicit φ qcquid
fuerit de mēte auctoris cle.non videt φ fuit expediens reuo
cari opi.predictā.imo vr̄ iuridica fuisse ꝛ esse.[b] ꝛ ꝑ ea alleg.
qd no. Inno.de cōsue.cum dilect9.ꝛ de resti.in integ.c.ij.vbi
dicit φ ꝯuentus mortuo abbate pōt per sindicū agere ꝛ cue
niri de rebus que ꝑtinent ad ꝯuentū vl' simul ad vtrosq3.sec9
tn̄ in his que ꝑtinerent tm̄ ad abbatē.alle.ne se.va.c.fi. Fina
liter glo.dicit φ opi. Archi.pōt esse vera iuncta opi. Hostiē.
q2 in ꝑmis duobus casibus.qn̄ ꝓcurator est constitutus in cā
prelati ꝛ capituli vel ꝑncipal'r capituli.ꝛ tunc sit verū ꝑ inte
rim se.va.non possit ꝓsequi cām vt dixit Archi. sed sede ple
na ꝛ creato nouo ꝑlato bene poterit proseq ex antiquo mada
11 to qd solū fuerit suspensum ꝫm hoc.vt et sensit Hostiē.† In
tertio vō casu [c] qn̄ a prelato fuerit cōstitutus in cā ꝑlati tm̄.
tunc ꝓcedit hec cle.q2 expiret oīno eius mandatū nec postea
creato prelato pōt ꝓsequi litē et iam ceptā sine nouo mādato
cum eius mandatū sit iam reuocatū vt hic dr̄ ꝛ sic remanet cō
clusio glo.φ si ꝓcurator est ꝯstitutus in causis spectantib9 ad
ꝑlatū vel ad ꝑlatū simul ꝛ capl'm tm̄ morte ꝑlati cessat officiū
ꝓcuratoris s3 nō expirat ipso iure.vn̄ reuiuiscit exercitiū per
substōnē noui ꝑlati. Pau.hic al'r dicit φ interdū ꝑlat9 est ꝑn
cipalis in ꝯstituēdo.q2 ꝯstituit prelat9 ꝓcuratorē cum ꝯsensu
capituli.qd o3 fieri de iure cōi in negocio cōi.de rescrip.edo
ceri.ꝛ tunc mādatū expirat morte prelati. Interdū capl'm est
ꝑncipale in ꝯstituendo.q2 ꝯstituit capl'm cum auctoritate pre
lati.ꝛ tunc nō expirat morte sed interim cessat. Si vō fuit cō
stitutus a prelato ꝛ capl'o simul qd differt a ꝑmo casu. q2 hic
vterq3 est eque ꝑncipalis.facit ne se.va.c.j.in.vj.ꝛ de elec. cū
ecclesia.cum ibi no.ꝛ tūc durat procurator. similiter per hoc
patet φ si bona spectant ad prelatū ꝛ capl'm similiter φ si ꝑla
tus est ꝑncipalis in constituēdo φ ipso iure expirat manda
tum morte ꝯstituētis.l3 ꝯriū sentiat glo.do. Anto. dicit cō
cludendā esse veritatē.q2 si negociū in quo ꝓcurator ꝯstituit
spectat ad prelatū tm̄ procedit cle. Si vero spectat ad capl'm
tm̄.tunc satis putat φ in his que pn̄t tractari se.va. non expi
ret ptās ꝓcuratoris.nec exercitiū et mortuo ꝑlato. Ratio q2
tūc prelat9 in talibus iteruenit.vt auctoritatē prestans ꝛ ꝯsti
tutio fit ꝑncipaliter a capl'o.ideo cū talis auctoritas finiatur
momēto nō assumat ptātem auctorizantis pro cā ꝑmanendi
nec sup illa pēdet si factū est capituli. In hijs vō negocijs q̄
se.va.tractari non pn̄t.dicit φ durat procuratoriū sed finitur
exercitiū vsq3 ad aduentū noui prelati quo substituto poterit
proseq ex iuribus antiqui mādati sine sciētia vel mādato no
ui prelati. Si vō negociū spectat cōiter ad prelatū ꝛ capl'm ꝛ
tūc q2 in illo prelat9 est ꝑncipaliter constituens ꝫm no. de re
scrip.edoceri.credit φ procuratorē extinguat ipso iure post
mortē prelati.mouet.q2 tunc vr̄ cōstitutus ꝓcurator pro ad
ministratione tpali ꝛ ꝑsonali que finit in vita ipsius ꝑlati. ideo
simplr̄ expirabit officiū ꝓcuratoris q2 ius admistrādi maio
ri iure in alium transferre non potuit q̄ꝫ penes se hr̄et.arg.de

a ¶ Quo res ecclesiarum. Adde do. Abb. in c.ad hec. de relig.domi. ꝛ do.abb.in c. dilectos. de bone.

b ¶ Et pro ea.adde do. abb. in .d.c. cum dilect9. in.ij.col.de ꝯsue. vbi dicit φ illa opi. Inno. est mirabil'.

c ¶ Quando a prelato An sol9 ꝑlatus possit cōstituere procuratorē ponit fely. i.d. c. edoceri. i iiij.col. ver. solus prelatus.extra de rescrip.

iurepa. q aūt.cum si.⁊ qꝫ absurduꝫ eſſet dicere q dare poſſet admiſtratioē ꝓ tpe quo nō erat prelat⁹. Sed huic opi. vī obſtare. qꝫ capl̄m ſuccedit in ptāte adminiſtrandi ⁊ in admi. niſtratione plati.⁊ per ꝯñs non vī finiri morte prelati ſed du rare eadē deuoluta ad capl̄m. ⁊ ſi ſic ergo dꝫ durare ꝓcura toꝛ. Rñdet q capl̄m ſuccedit in genere in admiſtratione pla ti.ſed nō in eadē ſpecifica admiſtratione. qꝫ ſpēs admiſtratio nis que erat in prelato velut pſonalis ⁊ coherens titulo pla ti extinguet morte plati ſicut ⁊ titulus.vñ in illa nō pōt ſucce dere capl̄m.vñ cū ptās capituli lꝫ in genere ſit eadē.tñ qꝫ di uerſa eſt in ſpē.⁊ ſic eſt noua admiſtratio.vñ ſicut noua admi niſtratio ita nouū exigit mandatū.⁊ hec fuit rō cle.ſm eum. Sed aduerte q per pdicta nō vī ſublatū ꝯtñ.ſ.pmo loco foꝛ matū.de fo.cōpe.cū dilecti.cū ſi.facit de offi.dele.qm̄ abbas. vbi pꝫ q factū ſub noīe dignitatis nō finit morte ſaltē re non integra exñte.facit de offi.le.lꝫ ⁊.c.gratū ⁊ relatū.vbi appet q iuriſditio delegata ea ꝑpetuata per citationē non expirat per mortē delegātis.pp hoc doc.hic multū laborant dādo rōneꝫ diuerſitatis inter mandatū iuriſditionis ⁊ mādatuꝫ litis aut negocij factū a plato. Nā dicit ꝫeꝫe. q ptās delegata nō pen det a cōmittente.lꝫ potius a lege cōfirmante q̄ lex eſt ꝑpetua ideo ꝑpetuo manet moꝛtuo delegāte re nō integra. lꝫ in ptā te ꝓcuratoꝛis que tota hꝫ ab hoīe.ideo illo moꝛtuo expirat. Et ratio non plꝫ do.Anto.qꝫ tota ptās delegati eſt in delegante ⁊ foꝛtius atqꝫ magis q̄ ſit ptās procuratoꝛis in conſtituēte. qd̄ apparet. [a] †qꝫ poſt lit.ꝯteſ.ꝓcurator nō reuocat ſine cā.ſe cus in delegato.ff.de iudi.l.iudiciū ſoluit ex not.ſ.eo.q̄uis in.vj.⁊ de re iudi.cū Bertoldus. ideo ꝫenꝫe. aſſignat aliam rōnē.qꝫ in mādato iuriſditionis.iō nō finit mandatuꝫ re non integra.qꝫ ſic vī ſuadere itereſſe publicū vt lites citi⁹ finiant. ar.c.finē litibus.de do.⁊ contu. In mandato vo procurato ris ꝯſtituti a plato itereſſe publicū ſuadet vt finiat mandatū. qꝫ publice intereſt cām tunc nō tractari.qꝫ ex hoc poſſet cō tingere alienatio rei eccleſie vel ꝯctus vel quaſi. qꝫ alias de beret fieri in ꝯctu pambulo.in.c.j.de reb.eccle. nō alie.in.vj. Hec rō ſatis eſt a remotis.iō aliā aſſignat dicens q nō ē dña inter mādatū iuriſditionis ⁊ mandatuꝫ litis aut negocij ſiue ꝓcuratoꝛis niſi in hoc qꝫ titul⁹ ne ſe.va. īpedit exercitiū litis eccleſie.lꝫ non īpedit exercitiū litis inter alios.ideo cū māda tum ꝓcuratoꝛis ſi extēdat ad caſum in quo īpedit exercitium litis.eſſet ꝯ ti.ne ſe.va.ius interpretat ꝯſtituentē velle reſtrin gere mandatū ad tpꝰ quo cōpetit exercitiū in mandato vero iuriſditionis non ſit litis exercitiū inter alios impeditū. ideo nō finit moꝛte mandātis ſeu ꝯſtituentis.ex quo res nō eſt in tegra.do.Anto.dicit q pōt dici rōnē dñe eſſe qꝫ mādatū pro curatoꝛis refert ad admiſtrationē reſpicientē cōmodū man dantis ⁊ ius eius pticulare.qd̄ ius finit moꝛte eius.ideo ſil'r finit mandatū moꝛte illius. Sed mādatū iuriſditionis reſpi cit cōmodū alienū.iō nō eſt abſurdū q perpetuari poſſit po teſtas in delegato ⁊ firmari in eo.iō poſt moꝛtē conſtituētis ⁊ mandātis durat iuriſditio in delegato.lꝫ finiat ius admiſtrā di in pſonam mandātis.⁊ hec eſt rō ſm eū.ſi qua dari poteſt. Ex pdictis habetis rōnē cle.que eſt duplex ſm ꝫenꝫe. Pria eſt fauoꝛ eccleſie.qꝫ intereſt eccleſie cām non tractari ſede va. per ti.ne ſe.va.Hec rō nō eſt bona.qꝫ ēt ſubſtō prelato in ca ſu cle.nō poterit proſeq. Scōa eſt qꝫ vī mandatuꝫ a pncipio limitatū.vt duret ſolū vſqꝫ ad tpꝰ quo pōt fieri exercitiū litis circa rem eccleſiaſticā.Hec ſil'r nō eſt bona eadē rōne. Ter tia eſt rō do.Anto.que eſt talis q ideo hic finit mandatū moꝛ te prelati.qꝫ vī cōſtitutus ꝓcurator pro admiſtratione tēpo rali ⁊ perſonali prelati que finit in vita illius. ideo finit cum ius admiſtrandi maioꝛi vice transferri nō potuerit q̄ hꝫ pe nes ſeipſum.ar.j.q.vij.daibertū.⁊ de iurepa.q aūt.cum ſi.ad hoc lꝫ non alle.qꝫ ſi vſufructuarius cōſtituit procuratoꝛē rō ne iuris vſufruct⁹ finiret mādatū procuratoꝛis moꝛte vſufru ctuarij ēt non re integra ꝯtingente.l.ſi quis domū.§.j.ff.loca ti.⁊.l.neceſſario.§.j.ff.de peri.⁊ cōmo. rei ven. ergo eodē mō dꝫ finiri in ꝓpoſito.ar.no.de offi.oꝛ.c.pſenti.i.vj.An aūt hec rō ſit vera patebit ex ſequētib⁹ do. Pe.aſſignat.hic duas al's rōnes que nō ſunt ſufficiētes.pma eſt quā dicit fuiſſe Pau. q ideo expirat mādatū procuratoꝛis conſtituti a prelato in cā eccleſie.qꝫ in ptāte admiſtrādi ſuccedit capl̄m vacāte ſede. ideo cum ad ipſum debeat libere admiſtratio que nō rediret

a ¶ Quia poſt lit.ꝯteſ. adde ad notata i.l.⁊ ga ff.de iur. om. iudi.⁊ ibi.d. Jaſ. in ſpe. in.iiij. colū. circa fi.not. hanc dñam inter mādatuꝫ procuratoꝛis ⁊ delegatiōe iuriſditionis.

b ¶ Quia ex quo. Adde bñfacere bonum tex. in.§.cum filius verſi. ⁊ qꝫ placuit.i ſti. de here. que ab inte. in.l.gay⁹.ff. de manu.⁊ i §.q quadraginta v.naꝫ ſi hrs.ff. ad tre.fa.l.ſi eū §.q iniuria rum.ff.ſi qs cau.

c ¶ Ubi reqſita in conſtruēdo.adde Bart.in l.j.§.⁊ poſt opis.in.j. col. circa fi. ff.de no.op. nūc. Jaſ. in l.diuꝫ in.ij. col. in verſi. in .iiij.C. de teſta.⁊ ibidē in.ij. colū. Fely. in.c. cum acceſſiſſent.in.ij.colum.in fi. extra de ꝯſti.

ſi duraret procuratoꝛ.merito expirat mandatū. Hec rō nō vī 13 bona.[b] †qꝫ ex quo capl̄m ſuccedit prelato in admiſtratiōe ⁊ eſt illius ſucceſſoꝛ deberet eodeꝫ iure vti quo prelatus.vñ ſicut prelatus non poteſt reuocare re integra. ſic nec deberet per capl̄m reuocari vel ei⁹ contēplatione a iure induci reuo catio.ar.regule ſi quis in ius.de regu.iur.in.vj. maxīe ſi ido neus ⁊ ſufficiens eēt ꝓcurator ⁊ ſufficere dꝫ q in alijs admi niſtrationē hꝫ.Scōa ratio quā dicit ſe aſſignare eſt talis.quia vbicūqꝫ procuratoꝛ ꝯſtituit ab admiſtratoꝛe aliquo gcunqꝫ ſit admiſtratoꝛ ſi moꝛit conſtituens deſinit ꝓcuratoꝛiū.alleg. tex.⁊ ibi no.per Bar.ff.de acqui.here.l.ſi per epiſtolam.per qd̄ infert q etiam in procuratoꝛe cōſtituto a tutoꝛe vel alio ſi mili admiſtratoꝛe locum hēe poteſt cle.qꝫ eadeꝫ eſt rō.ad hoc inducit qd̄ in ſimili conſueuit dici de officio coadiutoꝛis qd̄ expirat moꝛte pncipal.de cle.egro.c.j.i.vj.⁊ de ſup.neg.pla. grandi.⁊ de offi.vica.c.j.in.vj.⁊.l.ſolet.ff.de tutel. dicebat tñ q lꝫ crederet verum eſſe qd̄ dixi poſt eum.ſ.ſ.q cle. iſta locū habeat in omni procuratoꝛe cōſtituto ab admiſtratoꝛe alio q̄ prelato.tamē cogitanduꝫ erat ſuper hoc ⁊ merito qꝫ ſi per epſam.hoc nō probat.hoc eni loqtur qñ res integra. Item ſi nō eſt aſſignare rōnē cle.ſed repetere queſituꝫ quare vꝫ ſic eſt q expirat mandatū ēt re non integra qñ a plato eſt ꝯſtitutus vel a tutoꝛe vel admiſtratoꝛe. Lap. hic vī dicere ſeu ſentire. ⁊ ita ēt vī ſenſiſſe Inno.in palle.c.cū dilecti.de fo.cōpetē. q rō cle.ſit qꝫ fcā ſub noīe pꝛopꝛio tranſeunt in ſucceſſoꝛe ⁊ ſic intelligit ⁊ reſtringit cle.qñ vꝫ procuratoꝛ fuit cōſtitut⁹a pla to ſub noīe pꝛopꝛio non ſub noīe dignitatis.al's ſecus.moue tur per no.per Inno.de teſti.preſentiū.in.vj.vbi dicit q ꝓcu ratoꝛ conſtitutus a prelato ⁊ caplo ſimul poteſt per ſolū pla tum reuocari.⁊ ſic non eſt dña an a prelato tm̄.an a prelato ⁊ caplo fuerit conſtitutus.cuius ꝯ.dixit glo.hic.⁊ Pau.⁊ do. Anto.vt vidiſtis.Sed certe dictū Inno.in.d.c.preſentiū.dꝫ intelligi qñ capituli cōſenſus fuit ex ſupabundanti nō de ne ceſſitate reqſitus.alias ſi de neceſſitate fuiſſet adhibit⁹. q qñ ſit habes ex no.de reſcrip.edoceri.tunc ſolus prelatus reuo cari nō potuiſſet.ar.regule oēs res.de regu.iur.⁊.l.tria pdia. 14 ff.de ſerui.ruſti.pdio.[c] †vbi reqſita in cōſtruēdo reqrunt in deſtruēdo.⁊ ſic ēt Bar.intelligit in.l.neqꝫ.C.e.ti. Preterea hec opi.Lap.nimis reſtringit hāc cle. que ſimpl'r loqtur. iō nō vī bona.Poteſtis aſſignare aliā rōneꝫ q̄ colligi pōt ex.l.j. C.de actio.⁊ obli.iuncta.l.ſi illa.C.de actio.⁊ obli.ſ.qꝫ moꝛte pncipalis expirat officiū admiſtratoꝛ etiam re non integra vbi non reperit ſucceſſoꝛ ſuccedens prelato in titulo benefi cij.cū in beneficialib⁹ ſeu in bñficijs eccleſiaſticis nō hꝫ locū ſucceſſio in.c.ad extirpandas.de fil.preſby.⁊.c.ex tranſmiſſa. adde de ꝯſtituto a prelato per moꝛtē ipſi⁹plati.⁊ hec eſt ratio q̄re officiū coadiutoꝛuꝫ expirat moꝛte pncipalis. vt.d.c.j.de cle.egro.in.vj.⁊ de ſup.neg.pla.c.grande.c.ij.⁊ per hoc pꝫ q nō ob.q imo platus hēat ſucceſſoꝛē.qꝫ hꝫ capl̄m.vt in.c.cuꝫ olim.⁊.c.is qui.de maio.⁊ obe.qꝫ non hꝫ ſucceſſoꝛē in titulo. ſed in ptāte admiſtrādi ſe.va.ideo alius rectoꝛ nouus crea 15 ri dꝫ.†Ex pdictis cōcludere potes in materia iſta.an.ſ.pro curatoꝛ cōſtituat in cā eccleſie.⁊ aut querit an expiret manda tum per moꝛtē plati.⁊ ſic tacite reuocet.Aut queritur qs ex preſſe poſſit ipſum reuocare.pmo.caſu.Aut ꝓcuratoꝛ eſt cō ſtitutus a prelato tm̄.qd̄ poteſt eſſe in bonis diſtinctis prela ti vel cōibus vbi negociū non eſt arduū. ⁊ tūc ꝓcedit cle. qa reuocat ⁊ extinguit moꝛte plati.Aut fuit cōſtitutus a prelato cuꝫ conſenſu capituli.qd̄ poteſt eſſe ⁊ dꝫ fieri in negocijs ar duis.iuxta no.de reſcrip.edoceri ⁊ idem aut fuit cōſtitutus a plato ⁊ caplo.qd̄ pōt eſſe in bonis cōibus in qbus adutrūqꝫ ſimul expectabat adminiſtratio de cōſuetudine vel alio iure ſpeciali.⁊ tunc non reuocat ſed ſuſpendit eius officium quo ad ea que non poſſunt tractari ſede vacan. ſecus quo ad alia iuxta no.per Inno.de ꝯſue.cum dilectus.⁊ de reſtitu.⁊ iteg. c.ij.Aut fuit conſtitutus a caplo cum conſenſu prelati.quod poteſt eſſe ⁊ debuit fieri in bonis capituli diſtinctis quando negociū eſt arduum.⁊ tunc idem.qꝫ eadem eſt ratio.Aut pro curatoꝛ fuit ꝯſtitut⁹ a caplo tm̄ qd̄ poteſt eſſe in bonis diſtin ctis capituli. vbi non agit de negocio arduo. vt.d.c.edoceri cū ibi no.⁊ tūc nō expirat mandatū nec ſuſpendi moꝛte prela ti.qꝫ ab illo nō fuit conſtitutus.nec hoc caſu loquit cle.hic in reuocatione tacita per moꝛtē. In reuocatione vero expreſſa

quis

quis posset reuocare. dic sine dubio qui cōstitui pōt reuoca-
16 re. ar. regule prime de reg. iur. † Sʒ an constitutus a plato ꝛ capitulo possit per solū platū vel capitulū reuocari. Dic ꝙ nō. eo casu quo de necessitate vtriusqʒ cōsensus fuerit adhibi
a tus. [a] al's poterit reuocari absqʒ illius cōsensu cuius cōsensus nō erat necessarius. sic dʒ intelligi dictū Inn. de testi. ꝑ sentium in. vj. ꝛ qḋ no. Bar. C. e. neqʒ. que aūt potuerit esse rō cle. pʒ ex. s. dictis. ꝑ que pʒ r̄nsio ad ꝯ̄riū primo formatuʒ de iuribus dicentibus gesta sub noīe dignitatis durare post mortē. qꝛ fallunt i casu isto. ꝛ que sit rō fallētie totū vidistis. s.
¶ Glo. negocia querit an locuʒ hēat cle. ēt in ꝓcuratore ad negocia. R̄ndet ꝙ sic. ꝛ hoc vult littera dū dicit negocia. ꝛ postea subdit quasi vellet dare intelligere ꝙ ēt in ꝓcuratore ad iudicia ꝛ negocia locū hʒ cle. ꝑ hoc qꝛ eadem est rō. ergo idē iuris. ¶ Glo. finalis opponit ex quo lis nō est cōtestata. ꝛ sic res nō est integra nō reuocet̄ ꝑ mortē. qꝛ nec exp̄sse possit reuocari de ꝓcu. c. ij. in. vj. Soluit ꝙ exp̄sse possit reuocari ex certis causis. de q̄bus in. d. c. ij. in. l. filiussa. §. fi. c. u. l. seq. ff. e. Jō nō est absonū ꝙ hoc casu reuocet̄ ꝑ mortē. hoc nō est clare soluere ꝯ̄riū cū hic nō appareat aliqua de illis cāis hic adesse. Ideo dicebat do. Pet. hic ꝙ in casu nostro nō expirat officiū ꝓcuratoris ꝑꝑ tacitā reuocationē. qꝛ sic plus oparetur tacita reuocatio q̄ꝫ exp̄ssa. ꝙ absonuʒ vr̄. sʒ iō qꝛ morte principalis expirat officiū coadiutoris. vt in. c. j. de cle. egro. cuʒ si. in. vj. Certe hoc dictū est expresse ꝯ̄ hunc tex. vbi apte dr̄ ꝙ reuocat̄ mandatū. pʒ ibi. dū dicit reuocari cēsemus ꝛc. Jō dicere potestis ꝙ vbi est eadē rō nō dʒ plus opari tacita reuocatio q̄ꝫ exp̄ssa. sʒ secus vbi est diuersa rō. ꝛ est in cāu ꝓposito vt pʒ ex rōnibus supius alle. ꝑ rōne cle. Demū glos.
b in ver. ꝛ facit. inducit cle. ad duas qōnes. [b] † Prima ē an
17 mortuo eo qui dedit vicariū expiret officiū vicarij. qꝛ vr̄ ꝙ sic ꝛ ita ēt seruat̄. vt glo. dicit per hanc cle. de offi. vica. romana. in. vj. Si aūt non est mortuus sed excōicatus. tunc suspenditur officiū vicarij. nō aūt extinguit̄ vt ibi probat̄. ꝛ eodeʒ mō diceremus cōtingēte excōicatione in ꝑsona plati cōstituētis procuratorē. qꝛ suspēderet̄ officiū ꝓcuratoris nō autē extin-
18 gueret̄. † Scḋa qḋ est an mortuo plato q cōpromisit de reb. eccle. finiatur cōpromissum. qꝛ vr̄ ꝙ sic. per hanc cle. de quo in Spec. de arbi. §. finitur ver. quid si plaus. Hanc glo. no. ꝭm do. Ant. in eo qḋ dicit de officiali. ꝛ etiaʒ de cōpromisso.
19 † Quid autē eꝫ si cōpromissum sit in prelatū sub noīe dignitatis. an cōpromissum transeat in successoreʒ. Dic ꝙ non. vt no. Bart. in. l. qui liberis. §. hec verba. ff. de vulga. ꝛ pup. rō qꝛ ex natura negocij in quo cōiter aliqui tantuʒ consueuerūt eligi vr̄ contemplata persona non dignitas. ergo ꝛc. arg. no. in. c. fi. de offi. dele. videtis. s. de offi. deleg. cle. vnica.

¶ De resti. in integ. Rubrica.

Decclesia aduersus.

1 Ponit pmo dictū. Scḋo illud determinat ꝛ declarat ibi. sʒ nō fiet. ¶ † Not. primo ꝙ aduersus p̄scriptiones currētes aduersus seu ꝯ̄ ecclesiā dat̄ eccl'ie restō. dū tn̄ ecclesia sit lesa ꝭm do.
2 Ant. certe eoipso vr̄ ledi qꝛ currit prescriptio. Ad hoc. l. si in emptiōe. §. minores. ff. de mino. [c] ¶ † No. ho
c ꝙ in lesionibus ꝯtingētibus ex cursu tp̄is est dare tp̄s ad qḋ
3 dat̄ restō ꝛ tp̄s. j. qḋ dat̄. s. tp̄s quadriēnij. ¶ † No. hic text. apertū ꝙ tp̄s ad qḋ dʒ dari restō nō cōcludit tp̄s quadriēnij
4 j. qḋ dʒ dari ꝙ qualiter intelligi debeat. j. patebit. ¶ † Not. ꝙ restō limitat̄ ad qualitatē lesionis vt ad tm̄ tp̄s det̄ restō. j. q̄tū tp̄s se extēdit lesio ꝛ non vltra. ¶ Gl. j. dicit ꝙ determinat cle. hic qḋ no. in. §. sʒ si ꝑ ptorē in. l. quotiēs. ff. ex q. cau. ma. dicit ēt Guil. ꝙ determinare pōt no. ꝑ Inno. s. e. c. fi. vbi dicit Inn. ꝙ lʒ tp̄ales p̄scriptiones nō currant minoribus. sed ipso iure seruent̄ illesi. l. in minoribus. C. in qui. cau. rest. in integ. nō est neces. secus tn̄ in ecclesijs. qꝛ currūt. sʒ datur restō ꝙ hic approbat̄ lʒ Hosti. in. d. c. fi. tʒ ꝯ̄riū. ꝭm Guil. potes ēt declarare que ponit Inno. ꝛ Hosti. s. eo. c. aditis. vbi no. an aduersus p̄scriptionē. xl. anno. detur restitutio ecclesie qꝛ hic vr̄ ꝙ sic. ¶ Not. bene hoc dictū ꝑꝑ ea que dicētur in
5 alia glo. in verbo lapsuʒ. ¶ † Glo. ij. querit quis habebit petere restōnem pro ecclesia. an illaʒ noīe ipsius poterit petere platus sine speciali mādato. R̄ndet ꝙ sic alle. no. ꝑ Inn.
6 s. eo. sciscita. alle. etiā no. in spec. e. titu. ¶ † Scḋo querit qd si per lapsum tp̄is nō lederet̄ ecclesia. sʒ platus vel al's ꝑsona ecclesie. Exemplū qꝛ lapsum est tp̄s in quo platus debuit ꝓuidere. vel in quo canonici debuerūt eligere. an cōcedetur restō. R̄ndet gl. ꝙ nō. alle. no. s. e. c. fi. in. vj. ꝛ no. in spe. e. ti.
7 ¶ † No. bn̄ gl. primo ꝙ lʒ platus dicat̄ ꝓcurator. nō tn̄ solū pōt illa que pōt ꝓcurator habēs liberā. sʒ ēt pōt oīa exigētia
d spāle mādatū. ad hoc qḋ no. de elec. is cui in. vj. ꝛ dic vt ibi. [d] qḋ non est verū ꝙ posset oīa exigentia speciale mandatuʒ. vt
8 pʒ ex ibi no. ¶ † Scḋo no. ꝙ appellatiōe ecclesie nō cōprehendit̄ platus vel canonici ecclesie respectu iuris priuati ꝑ-
9 lati vel canonicorū ꝭm do. Ant. ¶ † Itē no. bn̄ ex gl. ꝙ quo ad restōnis beneficiū nō eodē priuilegio gaudet clericus in rebus ꝓprijs quo gaudet in rebus ecclesiasticis. ꝛ sic limita.
10 no. de pig. in. c. ex litteris. ꝛ. xvij. q. j. in. c. similiter. ¶ † Glos. aduersus querit qd importat hec dictio dicēs qḋ dr̄ ꝙ ꝯ̄ sub
11 dēs ꝙ in mā restōnis multū vsitatū ꝑ legislatores. ¶ † Gl. lapsum querit de exēplo qn̄ ecclesia dr̄ ledi ex lapsu tp̄is ita ꝙ dari possit restō. R̄ndet ponēdo exemplū per. c. ij. s. e. ꝛ ꝑ c. auditis. ꝛ. c. coram. puta qꝛ. j. tp̄s statutū nō ꝓduxit ꝓbationem quā ꝓducere poterat. ¶ Scḋo exemplificat glo. ꝑ. c. cōstitutus. s. e. vt qꝛ ecclesia non obtulit p̄ciū emptori. ꝛ sic recuperaret rē cū posset. j. certū terminū. ¶ Tertio ponit glo. exemplum per. c. fi. e. tit. s. qn̄ lesa est qꝛ passa est labi dicendū datum ad appellationē interponēdā. Naʒ in oībus p̄dictis casibus ex quo lesa est ex lapsu tp̄is dabit̄ restō vt hic dicitur.
12 ¶ † Iuxta p̄dicta querit glos. quid si ecclesia lesa est ex eo ꝙ lapsum est biennium datū ad appellationeʒ ꝓsequendam cū tn̄ in illo biēnio fuissʒ legittime impedita. an tūc seruabit̄ ipsa ecclesia illesa ipso iure. an vero dabit̄ restō. Dic ꝙ nō seruabitur ipso iure illesa sicut nec quilibet maior. de app. ex rōne cū ibi no. sed dabitur sibi restō. vt ibi hr̄. Cōclude ergo in h̄ tp̄e dato ad appellationē ꝓsequendam. qꝛ si lapsus est annus ecclesia negligente ꝛ non impedita dat̄ secūdus demuʒ mediante restōne. Si vero lapsus est annus primus ecclesia existente impedita dat̄ secundus ipso iure sicut ꝛ maiori. Si vō labat̄ secūdus annus. tūc siue negligentia siue subsistēte impedimento lapsus sit dabit̄ restō. qꝛ ipso iure currit. vt pʒ ex
13 no. in. d. c. ex rōne. de app. ꝛc. ¶ † Vltimo querit illa glo. qd de p̄scriptiōe. xl. an. an ꝯ̄ illā restitui possʒ ecclesia. R̄ndet gl. ꝙ nō. qꝛ sic erat in illa de iure antiquo. vn̄ cū hic de tali prescriptione nihil immutet̄. qꝛ de illa nil loquit̄. ergo ꝛc. pʒ qꝛ hic solū loquitur qn̄ agitur de prescriptione ꝯ̄ cuius lapsum restitui pōt. qꝛ tunc procedit qḋ hic dr̄. vt. j. quadriēniuʒ peti possit. sed ꝯ̄ dictā prescriptionē non datur restō vt dictuʒ est. ergo ꝛc. cū glo. concor. Ber. Inn. ꝛ Phi. s. e. auditis. ꝛ ita pronunciauit Clemens quartus. vt refert Spec. e. tit. §. sigs autem. ver. hoc aūt nōtādū. motus qꝛ nō reperitur in iure cautum ꝙ restituatur ecclesia aduersus talē p̄scriptionē. lʒ reperiat̄ ꝙ quedā tp̄a vt scismatis ꝛ similiū subducant̄ de tp̄e p̄scriptiōis. vt in. c. de quarta. de p̄scrip. Hosti. tʒ ꝯ̄riū. ꝛ idem
e tenet hic Ste. ꝛ Pau. per hanc cle. que simpliciter loqtur. [e] ꝛ qꝛ ecclesia compatur minori. s. e. c. j. sed minori datur restō aduersus talem p̄scriptionē in. l. fi. C. in qui. cau. resti. nō dʒ esse necessaria. Nec ob. si dicat̄ eadē rōne restituat̄ quadriēnium. j. qḋ dat̄ restō. ꝛ sic erit ꝓcessus in infinitū ꝯ̄. c. cum in multis. cū cōcor. de rescrip. lib. vj. qꝛ r̄ndet ꝙ nō sequitur. qꝛ immo nō restitueret̄ aduersus tale quadrienniū. qꝛ ius spirituale faciliter tollitur. ꝛ semel cōcessum amplius nō dat̄. facit l. necnō si quis sepius. ff. ex qui. cau. ma. ꝛ qḋ no. C. de diuer. rescrip. l. j. per Cy. idē tʒ hic Io. an. in addi. dicit enim super hac glo. in versi. non cōpetit. ꝙ immo aduersus lapsum dicte p̄scriptionis. xl. an. cōpetit ecclesie restō per hāc cle. per quā reprobat̄ ꝭm eū opi. Ber. ꝛ sequaciū. in. c. auditis. e. ti. ꝛ approbat̄ hec opi. Accur. per no. in auc. de eccle. ti. §. ꝑ temporalibus. coll. ix. ꝛ Hosti. in summa huius tit. §. item opp. Ad hoc alle. Pau. ꝛ zenze. qꝛ ponere exempla ad hāc decre. que posuit gl. nō vr̄ eē de mēte cle. qꝛ sic eēt suplue cū dicta exēpla ꝛ casus dictoꝝ exemploꝝ eēnt determinati ꝑ iura alle. in glo. vn̄ vr̄ ꝙ de mente cle. fuit loqui in prescriptionibus extraiudicialibus in quibus erat dubium ꝑꝑ opi. doc. ꝛ sic cō-

[a] ¶ Al's poterit. Adde bn̄ facere notabileʒ deci. bar. in. l. heredes. §. si qd post. i. j. col. v. qd. n. si in. j. ff. ō testa. quā seq̄t Pau. ō ca. ꝯsi. cccl xiij. incip. dubiū facit ale. late in. l. hac cōsultissima. §. si qs aūt. C. de testa. ale. in ꝯsil. cxlvj. in pe. ꝛ vlti. col. in. ij. vo. ꝛ alex. in ꝯs. cij. i. iij. vo.

[b] ¶ Pria est. An autē mortuo epō vel excōicato expiret officiū vicarij pōit. d. abb. in. c. qm̄ de offi. delegat.

[c] ¶ No. ho ad illud notabile ꝛ seq. adde plene notata ꝑ gl. ꝛ doct. in. §. rursus inti. de actio.

[d] ¶ Qḋ nō est ver. adḋ bn̄ facē qḋ no. gl. in. l. p̄ ses. C. ō trā sac. ꝛ ibi vid̄ ias. i. iij. col. in. v. not.

[e] ¶ Et qꝛ ecclesia. Adḋ glo. in. l. res publi. C. ex q. cau. maio.

a ¶ d. l. ꝑperādū. addo d. Iaſ. in §. rurſus. i. viij. car. in fi. inſti. de ac. ale. in cōſi. cxxxvj. in pn. ⁊ ꝯſil. cxxxvij. ī pn. in .ij. volu. ⁊ alex. in cōſi. ciiij. in .j. co. in .v. vol.

b ¶ Qḋ di caſ. addo tex. ⁊ gl. in. l. j. ff. de diuer. tē po. pſcrip. ⁊ d. iaſ. i. §. rur ſus. in. viij. col. inſti. de actio.

c ¶ In du bio vero. ad de do. iaſ. in d. §. rurſus. in. viij. cart. inſti. de acti.

ſequēter vř loq̄ de pſcriptione. xl. an. de qua erāt opi. in. c. auditis. Ad hoc qḋ dixit Guil. in prima glo. vbi dixit ꝙ hec cle. venit ad determinādū no. in. c. auditis. s. e. do. Anto. hic gl. ⁊ credo ꝙ nō vidit additionē rōnis Paul. ⁊ zenze. finalř poſſet rūderi. q2 hic nō intēdit principalř decidere quo caſu deř reſtitutio. ſed. j. q̄tium tp̄s. de quo erant opi. vt pȝ in glo. magna. facit qḋ hř in cle. ſi dignitatē. in fi. de pben. ¶ Gloſ. leſam opp. ꝙ nō deř reſtō eccleſie. ꝫ ſit leſa. s. e. c. j. cū ibi no. ⁊ de re. ecc. nō alie. c. pe. So. gl. hic qñ fuit leſa enormiter. ibi qñ in modico. quo caſu eccleſie ſicut nec minori reſtō nō cō
14 cediř. ff. ea. l. ſcio. ¶ † Scḋo querit an ſi eccleſia ſit leſa i nō opponēdo declinatorias. j. terminum poſſit reſtitui remittit ad no. s. e. c. corā. q2 veritas eſt ꝙ nō. q2 vř agi de modico ꝑ iudicio ex quo nō attingunř merita cāe ⁊ negocij principalis de quo ēt vidiſtis in. c. j. ⁊. ij. de reſt. in inte. in. vj. vñ nō inſiſto.
15 ¶ † Gl. finiri. opponit ꝙ imo nō ſit neceſſe finiri. j. quadrie/nium. q2 pp lit. ꝯteſta. fit permutatio iuris cōpetētis in. xl. an. l. fi. C. de pſcrip. xxx. an. Sol. glo. ꝙ ꝯ̄riū eſt verū regulariter. Fallit in officio iudicis ꝙ datur ꝑ reſtōne impetrāda. q2 in eo eſt ſpāle. vt nō ppetueř per lit. cōteſt. ad hoc de offi. iud. c. ij. cū ibi no. immo eſt neceſſe oīno cām finiri. j. quadrienīū. ꝙ tñ glo. tēperat eē verū ſi ſtaret p eccleſiā. ꝫ ſi nō ſtaret p eā ꝫ per aduerſariū. tūc poſſet cā extēdi vltra quadrienīū. l. petēde in fi. C. de tēpo. in inte. reſti. petē. ex quo gl. infert ꝙ ſi per ap pellationē aduerſarij doloſe interpoſitam ꝓtelata ſit cā vltra quadriennium nō imputabiř eccleſie quin illā poſſit ꝓſequi etiā poſt quadrienīū ſicut nec imputareř minori. ad hoc alle. gl. in. l. intra vtile. ff. de mino. ⁊ de reg. iur. imputari. in. vj. Ad hoc ēt. e. ti. c. j. in. vj. ⁊ qḋ no. s. eo. cū ex lr̄is ſup gl. ij. per que pȝ idē eē ſi allegeř enormiſſimū dānū eccleſie vel tp̄s vite ꝑ lati. cuius tpe ſurrexit leſio. ꝫ de hoc vltimo ſint opi. q2 Ar chi. ſentit ꝯ̄riū iuxta no. i. d. c. j. ad fi. de reſti. i inte. in. vj. in gl. fi. ⁊ ſup ea. Demū gl. in ver. ꝫ quid ſi poſt. querit ecce ꝙ fini tuȝ eſt quadriennuȝ ex negligētia eccleſie tñ hoc nō obſtāte ei cōceſſa eſt ei reſtō. an tenebit ſnīa ⁊ eadē qḋ poſſet eē in mi nore leſo facto maiore. refert gl. ꝙ Accur. in. l. fi. C. de tēpo. in inte. reſti. petē. ꝫ ꝙ ſic. q2 talis ſnīa nō eſt ꝯ̄ ius litigatoris iō dȝ tenere. l. ij. C. qñ ꝓuo. nō eſt neceſ. de re. iudi. c. j. ꝙ glo. hic dicit intelligēdū ſi nō appelleř. ⁊ ita credēdū eſt fuiſſe de mente Accur. alle. d. l. ij. C. qñ ꝓuo. nō eſt neceſ. ⁊ de re iudi. cū inter nos. Refert demū glo. ꝙ aliqui ꝯ̄ mouenř q2 reſtō/nes cōcedunř ꝯ̄ ius cōe. vt. l. j. ff. e. ⁊. l. in honorarijs. §. ꝫ cū reſciſſa. ff. de ac. ⁊ ob. merito ſunt reſtringēde nō laxande ſeu ampliande. ꝙ fieret ꝫm opi. ꝓcedenteȝ alle. d. §. ꝫ cū reſciſſa. ⁊ de reg. iur. que a iure in. vj. ad hoc ēt alleg. inſti. ꝙ ſnīa lata poſt tp̄s datū tutori ad pſequendā excuſationem ipſo iure eſt nulla. ff. de excu. tu. l. ſcire opȝ. §. cōſequēs. eadē ergo rō ne. ⁊ iſta. Ad hoc ēt qḋ no. in. l. ꝑperādū. poſt prin. C. de iu. di. vbi no. in ſimili. q2 ſnīa lata poſt tp̄s triēnij in alia cā q̄ re/ſtitutionis ipſo iure eſt nulla. ⁊ ſic p ꝯſequēs eodē mō lata in cā reſtōnis poſt quadrienīū. Hāc opi. ēt Diobertus tenuit vt gl. refert. ꝑ qua ēt alle. cle. appellāti. j. de appel. ⁊ ſic reſi/det per qḋ vř approbari opi. Dy. ⁊ zenze. hic dicit ꝙ pma opi. eſt verior moueř. q. fauor eſt rei cām finiri. j. quadrienīuȝ. vñ cū eo volēte poſſȝ aliqñ ꝓcedi vltra quadrienīū. C. de temp. in integ. reſti. petē. l. pe. ergo eodē mō poterit eo patiēte ⁊ de lapſu tp̄is nō excipiēte. ⁊ ſi ſic ꝓcedat tenebit ſnīa debuit. n. vt non teneret excipi ⁊ probari de lapſu ſicut ꝯſueuit dici in ſimili in tpe fatali appellationuȝ. qḋ dȝ excipi ⁊ ꝓbari. C. de temp. app. l. fi. §. fi. ad. §. cōſequēs. rñdet ꝙ ibi eſt ſpāle fauo re pupilli. ſicut eſt ſpāle ꝙ excuſatio p falſuȝ obtenta eſt ipſo iure nulla. l. j. C. ſi ex falſis allegationibus vel dicit ꝙ illud. iō q2 in pn. tenuit datio tutoris. ꝫ eſſet caritura effectu ſi. j. tp̄s debitū excuſatio ꝓponereř. iō ſi nō ꝓponiř. j. tp̄s. ꝫ eo lapſo admitti nō dȝ in dānū pupilli. Or ꝓcedēs ſolutio magis cō cludit ad no. in. l. ꝑperandum. dicit ꝙ ibi iō nō tȝ ſnīa. q2 erat lata per acta que pierant. iō nihil potuerūt ordinabiliter age re de accu. quaſř. i. Tñ aduertēdū eſt. q2 rō zenze. ſatis vȝ. q2 ꝫ poſſit reo dilationē petēte ꝓrogari inſtātia nō reperitur ꝙ aliter poſſit ꝓrogari. do. Ant. hic recitat opi. Oldra. de qua ꝑ Cy. in. l. ꝑperandū. ⁊ p Bar. ibi. ꝓſequēdo quattuor caus q2 qñq3 ſtatuitur tp̄s pti. qñq3 actiōi. qñq3 iudici. qñq3 inſtā/tie primis duobus caſibus vȝ ſnīa poſt tp̄s lata velut lata ꝯ̄ ius litigatoris. Tertio caſus idē q2 tȝ. ꝫ iudex. qñq3 puniař. l. j. vt omnes tam ciuiles q̄ criminales. Fallit ſi cū lapſu tē/poris finireř iuriſditio. de offi. deleg. de cauſis. Quarto caſu
a nō tȝ. vt. [a] d. l. ꝑperādū. ⁊ qḋ no. ibi. Ex ꝓdictis appet ꝙ pū tus qōnis. gl. ſtat in hoc an hoc tp̄s ſtatuař inſtātie an actiōi. do. Ant. ⁊ zenze. ſentiūt ꝙ actiōi ⁊ ſub hoc mēbro ponit do. Ant. caſum. l. fi. C. de tempo. in integ. reſti. pe. que loquiř de quadriennio reſtōnis dande. de quo hic. ⁊ ſic vř tenere pmā opi. hic poſitā. Mihi vř ꝙ ſecunda opi. in qua glo. reſidet ſit verior q2 tp̄s vř ſtatui inſtantie non actiōe. ꝙ ſic oſtēditur. q2 vbi tp̄s ſtatuiř a iure ad litē determinandā intelligiř ſtatui in/ſtantie. vt pȝ ex. l. ꝑperandū. C. de iudi. cū ibi no. Nā ibi bis ꝟbis vtiř ⁊ tñ cōiter intelligiř ꝙ ſtatuat tp̄s iſtantie. ergo ⁊c. Ad hoc ēt hec cle. que dicit ꝙ cā dȝ finiri. j. quadrienīū. ⁊ ſic vř referre ſe ad inſtantiam. arg. no. C. de tranſac. l. cauſas vel lites ⁊ de ver. ſig. c. forus. Aduertendū tñ. q2 dicit do. Pet. ꝙ arbitriū poteſtati cōceſſum nō extendiř ad inſtantiā. alle. l. ſi in. l. §. ff. locati. ⁊ ibi per Bart. vide oīno. ¶ Gl. quadrien/nium opp. ꝙ immo deř vtilis annus. l. in honorarijs. §. ꝫ cū reſciſſa. ff. de ac. ⁊ ob. Soluit ꝙ illud olim hodie ſecus eſt. q2 illius loco datur quadriennīū cōtinuuȝ. Qḋ aūt dř tp̄s vtile ⁊ ꝙ continuum. patebit ex gloſ. ſeq. Aſſumamus ergo eam.
16 ¶ Glo. continuuȝ. querit q2 in iure fit mētio. qñq3 de tpe cō tinuo vt hic. qñq3 de vtili. vt. d. l. in honorarijs. §. ſed cum re/
b ſciſſa. [b] qḋ dicař eſſe tp̄s cōtinuū ⁊ ꝙ vtile. Rñdet gl. ꝙ tp̄s continuuȝ eſt illud qḋ iuxta ſonū verbi cōtinue currit nō at tento an dies ſit feriata. an nō. ⁊ an quis ſit in preſentia an in abſentia. ⁊ an habeat copiā iudicis an nō. ⁊ ſub iſto cōprehē ditur tp̄s qḋ dař ad pſcriptionē. l. fi. C. de pſcrip. lon. tempo. Tp̄s vero vtile eſt ꝙ nō currit diebus feriatis. vel q̄bus q̄s eſt impeditus agere rōne abſentie. vel non habita copia iudi cis. l. ij. C. de diuer. ⁊ temp. pſcrip. ⁊ ſub iſto cōprehendebař vtilis annus qui olim dabař ad reſtōnem petendā ⁊ qui ho die datur actioni reſciſſorie. de quo in. d. §. ſed cum reſciſſa. Aduertendum tñ. q2 vt dicit glo. quoddā eſt tp̄s ex toto cōti nuum de quo ſimiliter eſt predictū. quoddaȝ eſt vtile de quo ad principium q2 non currit niſi ſcienti. ſed continuum in ꝓ greſſu vt tp̄s datum ad appellationē interponēdam. l. ab eo. C. qūo ⁊ qñ iudex. ⁊. l. j. C. de ferijs. Quoddā eſt continuum vno reſpectu. vt q2 veniunt dies feriati ⁊ dies non feriati. ꝫ alio reſpectu vtile. vt q2 nō currunt tp̄a abſentiarū ⁊ iuſti im pedimenti. de quo de cōceſ. pbē. q2 diuerſitatem. in fin. ⁊ ſub iſto quarto membro dicit glo. ꝙ pōt poni tp̄s quadrienniuȝ. de quo eſt in littera nil alle. ſed pro hoc vř caſus in. l. fi. C. de
17 tempo. in inte. reſti. pe. ad fi. ¶ † No. bene gloſ. iſtā qñ dicař tp̄s ex toto vtile. ⁊ qñ ex toto continuum ⁊ qūo poteſt ad q̄d eſſe vtile. ⁊ quo ad quid eſſe cōtinuum. q2 eſt plenior gloſ. de corpore iuris ꝫm do. Ant. intelligo. ſ. de iure canonico. Nā de iure ciuili habetur glo. mag. vñ hec ſumpta fuit in. l. fi. C. de temp. in integ. reſti. pe. Sed qūo cognoſcemus an ſit vtile vel continuum. dic ſi in iure hoc exprimitur. ar. c. porro. ⁊. c. recepimus. de priuile. ⁊ de deci. ad audientiam. vel ſi dicitur cōtinuum vel vtile pſumendum eſt ꝙ ex toto ſit ſic niſi aliud appareat. iuxta no. ff. de edil. edi. l. cū ſex. in. l. annus. ff. de ca/ lū. ⁊ in caſu noſtro. ꝫ ſimpliciter hic dicat. cōtinuuȝ tñ appa ret per. d. l. fi. C. de temp. app. tempora abſentie ⁊ iuſti impe/
c dimēti ſubducēda. ⁊ per cōſequēs hoc reſpectu vtile [c] † In
18 dubio vero ſi ſimpliciter ſtatuitur certū tp̄s nec adijciř ſit cō/tinuum vel vtile. gl. eſt ſingularis ⁊ nō eſt alibi ꝙ pſumiř eſſe cōtinuum in rub. ff. de diuer. pſcrip. ꝙ limitat alia gl. ſingula ris fore verū qñ tp̄s ſtatuiř a pte iuris ciuilis. ſecus ſi diſpoſi tione preterea. ita no. in gloſ. inſti. de perpe. ⁊ tempo. ac. §. j. ⁊ Bar. in. d. rubr. per que alias dixi ꝙ cū cōſtitutio ſynodalis edita ab epō vel ꝓuinciali edita a legato vel alia edita a dn̄o tpali. vt marchione vel ſimili dř cōſtō ꝓtoria iuxta no. p bart. in. l. patris. ff. de bo. poſ. ⁊. ff. de v. ob. l. ſtipulationes. ij. ꝙ tp̄s intelligereř eſſe vtile ſecus ſi eēt ſtatutū edituȝ a populo. ꝫ a
19 dn̄o ꝯfirmeř. ꝑ. l. oēs populi. ff. de iuſti. ⁊ iur. ¶ † Gl. a tpe le ſionis. querit a quo tpe currat minori illud quadrienīū. ⁊ ſilř maiori eo caſu quo ei cōpetit reſtō. a quo enim tpe currat ec/cleſie hic apte dř. Rñdet glo. ꝙ minori leſo currere incipit a pn. xxv. āni. ⁊ ſic finita etate miori. Maiori vō leſo tpe abſen tie icipit currē a tpe reuerſiōis lapſo modico tpe ꝙ dař far/

cinulas

cinulas cōponēda.l.ab hostibus.§.sed ꝙ simpliciter.ff.ex q-bus cau.ma. ⁊ in hoc differunt ab ecclesia qꝛ ecclesie statim currit a tpe lesionis ⁊ est ratio. qꝛ ecclesia ponit̄ in puncto. xxv.anni.in prin. ⁊ sic loco minoris facti maioris.vt no.in.c.j.⁊.ij.§.eo.in.vj. Ad hoc qꝛ si al's ecclesia censeretur minor

20 nunq̄ ei curreret ꝙ ēt absonū arg.l.j.ff.de vsur. ¶ † Scdo gl.in verbo ⁊ no.inducit cle.ad no.p Inn.in.c. corā.§.e.vbi dicit Inn.ꝙ si dato termino pemptorio ecclesie ad ꝓbandū ⁊ infra illud nō probabit pp qd lata fuit sniā ꝯ ecclesiā ꝙ sibi incipit currere quadriēniū ad restōnē petendam a die finis seu lapsus peremptorij nō aūt a die sniē. Naz cōstat ꝓut hic dicit cle.quadriēniuz incipit currere a die lesionis.sed finito termino statiz lesio fuit cōpleta pp quā danda esset restitutio si peteret̄ ab ecclesia ēt si nulla sniā fuisset secuta. vt in.c.ij. ⁊ iij.§.eo.tit.igitur ⁊c.pp qd concludit Inn.vbi.s.ꝙ vbi secuta est sniā post lapsum talis pemptorij caute facit petens restitutionē si petit nedū aduersus talē sniam.sz ēt aduersus ꝓbationē.qꝛ ex vtrisqz lesio surrexit. Fatet̄ tn̄ Inno. ibi.⁊ glo. refert hic ꝙ aliqui dicunt ꝯrium dicentes ꝙ quadriennium cōputatur a tpe sniē ⁊ satis est petere restōnez ꝯ sniam. ad h̄ alle.l.j.§.j.ff.de mino.sed primum dictum plus placet Inn. ⁊ sic residet glo.⁊ ipsa veritas est vt apparet ex predictis ⁊c. ¶ Glos.si minus.hec glo.tota quasi legalis est ⁊ ponit tres

21 opi.legistarū ⁊ tertiā approbat ⁊ coadiuuat. ¶ † Ultimo ꝯrijs.rn̄det.hic est epilogus. Jo.an.opp.ꝓ introitu gl. ⁊ vr̄ ꝙ vbi lesio surgit ex tpe nō det̄ quadriennīū ad restōnez petendaz si minori tpe surrexit lesio.vn̄ opp.de.l.ꝙ si per ptorem. §.quotiēs.ff.ex qui.cau.ma.⁊.l.necnon.§.si qs sepius.e.ti. ⁊.l.fi.ff.de mino.cū multis alijs similibus.alle.in gl. Huius

a timore ꝯrij facta est gl. [a] que dicit ꝙ olim dissensiones erāt inter legistas.de hoc an vz. si minori tpe quadriennij surgat lesio det̄ restō.j.quadriennīū.quidaz enim.⁊ fuit opi. accur. Bul. Azo.⁊ Py.qui dicebāt ꝙ nō.vn̄ considerabant duos esse casus principales.qꝛ interdū petebat̄ restō aduersus lesionē surgentē ex sniā vel ꝯtu.⁊ tūc clarū ꝙ dabat̄ quadriēniuz integrū.vt in.c.j.⁊.ij.§.e.in.vj.⁊.§.co.cōstitutus.C.de tempo.in īteg.resti.pe.l.fi. Interdū petebat̄ restitutio aduersus lesionez surgentē ex lapsu tpis.⁊ tūc si surrexerat a lapsu tpis quadriennij vel maioris adhuc clarū ꝙ dabit̄ quadriēnium. Si vero surgeret ex lapsu tpis minoris quadriennij.⁊ tūc ꝟm eos nō dat̄ a iure integrū quadriēnium ad restōnem petendā.sz solū tn̄ tps q̄tū est tps lesionis.⁊ sic intelligunt iura ꝓalle.in ꝯrium. Horū opi.vr̄ ꝯ.l.fi.C.de temp.in integ. resti.pe.que simpl'r dat quadriēniuz.⁊ aperte vr̄ esse ꝯ hanc cle.vn̄ recitat gl.scdaz opi.que erat Ja.blanderini ⁊ Odof. qui tenebant ꝯrium.vn̄ dicebat considerāda esse duo tpa.s. tempus.j.qd dz dari restitutio ⁊ tps ad qd restitutio dz concedi. Tempus ad qd dz dari restitutio est tps ex cuius lapsu surrexit lesio.⁊ istud est q̄nqz quadriēniū.q̄nqz maius. q̄nqz minus ꝟm accidentiam factorum ꝟm quā contingit.q̄nqz lesionez causari a cursu maioris temporis.q̄nqz a cursu minoris tpis.§.eo.cōstitutus.⁊.c.auditis.⁊.c.ij.eo.tit.lib.vj. Tēpus vero.j.qd dz dari restitutio est tps quadriēnij.⁊ illud integraliter est dandum etiā si a cursu minoris tpis surrexit lesio.l.fi.C.de tempo.in integ.resti.peten.ꝙ temperant pdicti esse veruz nisi in tpe quadriennij reperiatur.j. tn̄ tps negligens q̄tum est tempus ad qd dz dari restitutio. al's enim si esset negligens.j.tantum tempus non restitueret̄ post negligentiaz talē ēt si.j.quadriennium adhuc essemus. Ratio qꝛ tempus negligentie cōputatur cum die vel tpe lesionis vel absentie ⁊ cū illo cōpensat̄ seu illud corrodit.⁊ sic intelligunt isti iura in ꝯrium alle. Hec opi.scda vr̄ falsa eadē rōne qua p cedens.s.ꝙ lex finalis.C.de tēpo.in integ.resti.pe. simpliciter dat quadriennium ⁊ aperte ēt vr̄ ꝯ hāc cle. iō datur tertia opi.que in tpe ad qd cōcedi dz restō cōcor.cū pcedente. sed in tempore.j.qd discordat.qꝛ dicūt ꝙ tps.j. qd dz dari restō sit minus quadriēnio.ēt ⁊ si negligens sit hn̄s restōnez petere.j.tps quadriennij per tn̄ tps ad q̄tū debebit dari restō.ꝓ l.fi.pcalle.facit hec cle.in tpe vero ad qd dz dari restitutio. concor.cum precedentibus opi.qꝛ illud est tantum q̄tū fuit tempus lesionis ⁊ non amplius.ne al's in lucro reperiat̄ qui restōnem petit.contra.l.j.in prin.⁊.l.vz.ff.ex quib.cau.maio. vbi pz ꝙ sufficit ꝙ non versetur in damno.qꝛ plus nō debet afferre restitutio quā abstulerit lesio.l.ꝙ si minor.§.restō.ff.d mino.⁊ sic intelligunt iura in ꝯriuz alle.vt sic de tempore loquantur ad qd dz dari restō.ꝙ est difforme ⁊ est q̄nqz minus quadriennīū ꝟm accidētiā facti.nō in tpe.j. qd dz dari. qꝛ illud semp est vniforme ⁊ est tps quadriennij. ⁊ hanc opi. sequebatur do. Pet.de bel.pti.⁊ hec opi.tertia hic approbat̄ ꝟm glo.per hanc cle.q̄ ꝟm hoc facta fuit ad decidendas opi. Hanc opi.hic approbataz ꝯfirmat gl. qꝛ satis vr̄ absurdum rigorosum ⁊ mirabile ꝙ lesus in lapsu diel tm̄ hēat restōnez petere ⁊ obtinere.j.diem prout vult prima opi. vel saltem se preparasse ꝓut secūda opi.qꝛ sic nimis augustaret̄ habēs restitutionē petere ꝯ.l.fi.C.de edi.di.adri.tol.⁊.l.qm̄.C. de hereti.hoc ēt scdo cōfirmat gl.alia rōne.qꝛ si qs eēt lesus lapsu triennij in vsucapione rei mobilis nō debuisset dari quadriēniuz ꝟm primā opi.sz hoc vr̄ falsum.qꝛ olim dabat̄ vtilis annus taliter leso. ergo ⁊ per cōsequēs hodie dz dari quadriēniū ꝙ loco vtilis anni successit.vt.l.fi.C.de tempo.in inte.resti.pe.arg.c.ecclesie.ij.vt lit.pen.⁊.l.j.§.j.C.de rei vxo.actio. per que cōcludit gl.tertiā opi.fore verā.vt indifferēter tps.j. qd dz dari restō sit tps quadriennij ēt si tps ad qd sit minus.

22 vel ēt si negligēs sit infra illud. ¶ † Mō restat rn̄dere ad ꝯria.§.formata.⁊ qꝛ insistere in solutiōe ꝯriorū pdictorū esset declarare leges.iō nō insisto.sed do vnā solutionez generalez ad oia ꝯria quā hic ēt glo.amplectit̄ vz ꝙ ꝯria loquunt̄ in tpe ad qd dz dari restō ꝙ est difforme ꝟm accidētiā factorꝫ ⁊ minus q̄nqz quadriēnio.l.fi.C.de temp.in inte.resti.pe. ⁊ hec cle.loquunt̄ in tpe.j.qd dz restō ꝯcedi.ꝙ est semp vniforme vt est dictū.vel dicit gl.in vs̄i.vel suis.ꝙ si quis vellet intelligere illa iura nō ꝓ tpe ad qd.sed de tempore.j.qd pōt dici ꝙ loquit̄ de anno vtili ꝟm tempora antiqua ⁊ q̄n lesio anno cōtingit.vt in.§.si quis sepius.vel non loquitur de restōne cōcedēda officio iudicis.sz de illa que ipso iure fit a lege absqz facto iudicis.vt in.l.si debitrix.ad velleia.cū si.vel de restōne aliqua nō loquit̄.vt in.l.cū post.ff.q̄n ac.de pecu.est anna.⁊ ꝓ hoc sit rn̄sum ad iura in ꝯriuz allegata. Modo restat rn̄dere ad rōnes quas faciunt tenentes opi.oppositaz.dicunt enim primo ꝙ si opi.sua nō teneatur sed secūda vel tertia sequitur absurdum vz ꝙ deterior erit conditio illius qui vsucepit tpe minoris etatis aduersarij vr̄ tpe absentie illius cā reipublice q̄ si tunc non vsucepisset.ꝙ est absurduz. ⁊ cōsequenter erit melior conditio illius cōtra quē est vsucaptū q̄ illius ꝯ quē nō est vsucaptū.ꝙ similiter est absurduz. ꝙ pz.qꝛ si vsucapio fuerit incboata maiori etate vel ꝯ maiorez post reuersionem cōpleret̄ triennio.j.qd tantūmō audiretur is ꝯ quez vsucapitur.sed si compleat̄ in minori etate. vz in absentia aduersarij quadriennīū sibi dat̄.j.qd auditur aduersarius ꝯ quem vsucapitur. ⁊ sic maius tps reperitur hr̄e is ꝯ quem vsuceptū est in minori etate vel tpe absentie q̄ si nullo mō esset tūc vsucaptuz ꝯ eum.sed post maiorem etatem vel in presentia esset completa.ꝙ est absonum.qꝛ non dz vsucapio in minori etate vel absentia aduersarij facta tolere vel diminuere ius vsucapientis.immo illud augmentare vel fortificare cum inducta in fauorē vel augmētum nō debeāt operari ꝯriū.ar.l.nō solet ff.de reg.iur.⁊ regule ꝙ ob gratiā.de reg.iur.in.vj.⁊.l. ꝙ fauore.C.de legi.⁊.l.in libello.§.si quis seruū.ff. de capti.cum igit̄ hoc sit absurdū.ergo ⁊ per consequēs opi.ij.⁊.iij.ex qua sequit̄ absurditas.absurditates aūt in iure sunt vitande.l. nā absurdū.ff.de bo.lib.⁊.l.qd dr̄.ff.de impen. ⁊ cle.romani.de iureiur.de re iudi.apostolice.in.vj. Rn̄det gl. per interēptionem.vn̄ dicit glo.ꝙ non est verum ꝙ deterior sit cōditio vsucapientis ꝯ existentē in minori etate vel in absentia q̄ si vsucepisset.ꝙ pz.qꝛ si non esset vsucapio tunc completa posset ipso iure sine alio obstaculo vendicare rē suā.j.triennium.sz modo ex quo est completa in minori etate vel in absentia nō pōt is ꝯ quem est vsucaptum vendicare rē. immo obstabit ei vsucapio nisi impetret tollit obstaculū vsucapionis adeo ꝙ ꝟm quosdā ad hoc agere posset pro recuperatione rei q̄n est vsucaptum est necesse ꝙ prius intentet iudiciuz rescindens hoc est implorare officiū iudicis per qd prius rescindat̄ impedimētū vsucapionis.postea vero intentare hz iudiciū rescissoriū hoc est ꝓstinā actionē que sic appellat̄.qꝛ competit vsucapiōe rescissa.insti.de accu.§.rursus. In h̄ tn̄ vltimo di-

b cit gl. [b] ꝙ seruat̄ de facto ꝯriū.qꝛ non fiūt duo iudicia sepa-

a ¶ Que dicit ꝙ olim. Adde gl. in §.rursus. in v̄.annū inst. de acti. ⁊ ibi doc.late.

b ¶ Qd seruat̄ d facto. Addē.d.iaſ. optime declarātē in.d. §. rursus in sti. de actio.

rata. vnum. s. quo impetretur officiũ rescindẽs. aliud quo impetreẽ iudicium rescissoriũ. imo eodẽ iudicio simul hec expediunẽ qȝ eodẽ libello simul vtrũqȝ intentatur extra ordinẽ. tñ qȝ petiẽ vsucapionẽ rescindi ꝛ illa recissa rẽ restitui. facit qđ no. in simili in. l. quid de inofficioso. ff. de inoffi. test. ꝛ. l. iij. §. j. ff. ad exhib. ꝛ qđ no. Inno. in. c. cũ ex lrĩs. š. e. ꝛ in spec. e. ti. in quarta pte. ver. sed nũquid in eadẽ. ꝑ hoc pȝ ꝙ nõ est melior cõditio illius ꝯtra quẽ non est vsucaptum. ꝗ̃ illius ꝯ̃ quẽ est vsucaptum qȝ vendicãdo infra trieniuȝ. qđ potest qñ nõ est vsucaptum ꝑpetuasset actionẽ infra. lx. ãnos. l. fi. C. de pscri. xxx. an. Sed eo casu quo est vsucaptũ lȝ implorãdo officiũ iudicis infra quadriẽnium nõ ꝑpetuasset illud per ꝯtestationẽ. vt. š. dictũ fuit in alia glo. Ideo nimirũ si equum fuit dari lõgius tps ei⁹ cõtra quẽ vsucaptũ est in minori etate vel in absentia ꝗ̃ illi cõtra quẽ vsucapiẽ in maiori etate ꝛ in pñtia. qȝ si illud tps triẽnij qđ est minus fauorabile. qȝ sine aliquo obstaculo agit ꝛ recipit ꝑpetuationẽ infra. xl. ãnos qđ nõ est in tpe quadriẽnij. iõ equa fuit in hoc dispõ iuris. qȝ q in vno grauatur ꝛc. l. eũ qui. ff. de iureiu. † Habetis gl. vestrã expeditã ex qua habetis ꝙ est dare iudiciũ rescindẽde vsucapiõis vel alterius act⁹ ex quo actu surgit lesio qđ alio noĩe nũcupaẽ officium rescindẽs. ꝛ datur ad remouẽdũ obstaculũ circa id qđ est de iure validũ. ꝛ datur ꝑp suadentem equitatẽ. Itẽ est vere iudiciũ recissorium qđ alio noĩe appellatur vtilis actio rescissoria vel vtilis restitutoria. ꝛ an simul ista duo iudicia pñt ĩtẽtari ꝛ in eodẽ libello vidistis ꝙ sic. An aũt ꝑ iudiciũ resciđens possuȝ ĩplorare restõneȝ rei. Dic ꝙ sic si lesio sit in traditione rei. alias secus vt sic illud det restõ qđ abstulit lesio. l. qđ si minor. §. restõ. ff. de mino. ꝛ no. in. l. qui ꝑprio. §. iteȝ q̃ritur. ff. de ꝓcur. ꝛ hec est vitas. ¶ † Scđo habetis ꝙ est dare in materia restõnis tps ad qđ dȝ dari restitutio ꝛ tps. j. ꝙ In tpe ad quod nulla est cõtẽtio. In tpe. j. qđ tres sunt opi. vt vidistis. ꝛ gl. remãsit. cũ tertia. vȝ ꝙ indistincte ẽt minor ꝛ maior si lesi sint ex pte tpis possunt petere restõnẽ in integrũ infra quadriẽniũ ẽt si lesio a cursu minoris tpis surrexit. ꝛ ẽt si negligenter se habeant restõne petẽda infra quadriẽniuȝ. ꝛ sic tps istud quadriẽniũ semp sit vniforme. ꝛ sic in effectu tenet opi. vltramon. ꝛ Cy. Bal. vero in. §. sed qđ simpliciter tenet scđam. s. Ja. Bal. Odof. ꝛ eam sequitur Ja. bu. ꝑ iura ꝛ rõnes supius alle. Nec ob. ꝑdicte opi. hec cle. q̃ dictã opi. corrigẽ vr: qȝ dicit Bar. in. d. §. sed ꝙ simpliciter ꝙ hec cle. dictã opi. nõ corrigit. imo potius illã approbat. Nã scire debetis ꝙ in minori nõ currit tps quadriẽnij. nisi finita minori etate. qȝ in illa nullaten⁹ currit. sed ecclesia semp censeẽ iure minoris. š. e. c. j. ᵃ vñ videbatur ꝙ ei nunꝗ̃ curreret quadriẽnium. qȝ tñ hoc esset absonũ. statutũ fuit ꝙ a tpe lesionis curreret quadriẽnium. š. eo. c. j. in. vj. ꝛ sic in hoc ecclesia censeẽ iure miõris facti maioris. ꝛ hoc erat clarũ qñ ecclĩa erat lesa ex lapsu quadriẽnij. vẽ maioris tpis. Propter hoc surgebat dubium an ꝛ qñ petenda est restõ ad minus tps quadriẽnio. qȝ lesa est in lapsu minoris tpis quadriẽnij. an simpliciter ecclesia dȝ habere minus tẽpus quadriennij infra ꝙ restõnem petat si in illo sit negligẽs. ꝛ sic an tractari dȝ ẽt vt maior isto casu sicut in ꝓcedenti. ꝛ hoc deciditur in hac cle. ꝙ nõ dȝ habere miṽs tps quadriẽnio ẽt si lesio surrexit ex cursu miõris tpis quadriẽnio ẽt si negligẽs sit. ꝛ h̃ vult hec cle. ẽm Bar. quasi in ecclesia hoc sit spãle ꝙ indistincte ei detur quarriennium. ꝛ sic ꝯ̃riũ pȝ ꝙ innuerit secus esse in alijs. per qđ relinquiẽ ꝙ hec cle. est seruanda quo ad ecclesiã. sed quo ad alios iura ciuilia retenta scđa opi. ꝑ qua vẽ casus in. §. siqs sepius ad quẽ non vẽ sufficienter rñsum. Nam ibi vẽ loqui de tpe. infra qđ dȝ restitutio peti. ꝛ tñ dicit ꝙ si in ãno fuit lesio dȝ. j. annum restitui. Nec ob. si dicas vt dixit glos. ꝙ ibi loquiẽ de vtili ãno ẽm iura antiqua. vt dicit gl. in ꝟa sol. ad illũ. §. qȝ tex. dicit ꝙ in ãno ꝯtinuo fuerit lesus. vñ nõ põt dici postea ꝙ de eo. ãno. loquaẽ cũ ãnus qui oliȝ dabaẽ ad restõnẽ petẽdã eẽt vtilis. vt. š. dcm̃ fuit in alia gl. Restat rñdere ad icõueniẽtiã q̃ glo. dicit sequi ex prima ꝛ scđa opi. Nõ ob. primũ incõueniens de quo gl. hic dicit vȝ ꝙ si qs eẽt lesus in vna die hr̃et restõnẽ petere in vna die. qȝ rñdet ꝙ restõ proponi dȝ in vno die subducto tamẽ ante tps qđ datur ad ꝑparandũ. ar. §. sed ꝙ simpliciter. postea võ hr̃et iputare sibi si negligẽs fuit q̃re se tm̃ artauit. si võ negligẽs non sit sufficiat ꝙ petat restõneȝ ꝛ illã principiet illa die ꝛ postea finit si poterit. j. quadriẽniuȝ vt dicit Bar. in. l. fi. C. de temp. in integ. resti. alle. gl. de resti. in integ. l. diuus. vñ data vigilantia ꝯ̃ illaȝ diẽ tps nõ põt iam corrodere seipsum ex quo negligens non est qȝ cursus ꝛ corrosio causaẽ ex negligentia vt dictũ est. Per hoc pȝ ꝙ ẽt nõ hȝ obstare ẽm incõueniẽs. ꝙ allegaẽ de vsucapione. qȝ si dabitur vigilantia poterit cã durare ẽt per integrum quadriennium cõtinuũ. Et si dicaẽ eadẽ est rõ in maiore ꝛ minore que est in ecclesia. ꝛ sic idẽ ius dȝ esse maxime cuȝ ista equipanẽ. š. e. c. j. Sustinẽdo opi. Bar. posset dici ꝙ si eadẽ esset rõ. tñ hec cle. que corrigit iura ciuilia quo ad casuȝ istum nõ est extendẽda ex idẽtitate rõnis. ar. no. in auc. quas actiões. C. de sac. san. ecc. ꝛ in regula odia. de reg. iur. in. vj. Preterea põt dici ꝙ immo nõ est eadẽ rõ. nã maior a ꝑncipio vel minor factus maior põt esse in negligẽtia. sȝ ecclesiã nunꝗ̃ in negligentia. qȝ ipse non negligit. ꝛ lȝ platus negligat ex hac negligentia surgeret cã dande restõnis ecclesie. iõ interim. j. quadrienniuȝ nõ potest tps negligentia corrodere tps lesionis. sicut dicimus in simili in minori etate nõ currit sibi quadriẽniũ a tpe lesionis nisi sit negligẽs ne si dicamus currere cũ adhuc sit minor deẽ restõ restõnis. ꝛ sic fiat ꝓcessus infinitũ. l. interdũ. ff. de mino. ꝛ. d. l. fi. C. de tẽp. in integ. resti. pe. per qđ cõcludiẽ necessario ẽt ẽm mẽtẽ opi. Ja. balduini ꝛ sequaciuȝ ecclesiaȝ debere hr̃e integrũ quadriẽniuȝ. vel tertio posset dici ꝙ hec cle. nihil facit. qȝ dicit ꝙ restituiẽ ad tps lesiõis j. quadriennũ. ꝛ ẽt si sit minus quadriennio. Sȝ si sit negligens illud corroditur. ergo ꝑ ꝯsequens nullũ est tps ad qđ deẽ restitutio. ꝛ si quo ad nihilũ restitueẽ ẽt attẽta hac cle. que nõ impedit ex sui serie corrosionẽ ex negligẽtia. sȝ dicit dari restõnem. j. quadriennuȝ ꝓcedens tantũ dictũ sibi magis vẽ de mẽte cle. ex quo remanet ꝯclusio ꝙ ĩ minori facto maiore. vel in maiore a principio leso ex lapsu tpis minoris quadriẽnio si negligens sit. j. tãtũdẽ tpis non dabiẽ postea restõ etiã si aliquid supsit de quadriẽnio nõ ex defectu tẽporis infra ꝙ qȝ adhuc superest de illo. sed de effectu temporis ad qđ nulluȝ est ex quo est corrosum vel cõpensaẽ cũ tpe negligentie. Sed ꝯ̃ ꝑdicta facit qȝ ex quo daẽ quadrienniũ ad restõnẽ petendã. ergo interim nõ põt deprehendi negligẽtia nisi lapso toto tpe. ar. l. qui hoc anno. ff. de ver. ob. Rñde ꝙ nõ dat sibi simpl'r quadriẽniũ ad restõneȝ petendã. sȝ ita demũ si. j. illud vigilanter se habeat. vt tolligitur ex palle. l nec nõ. §. si qs sepius. cũ alijs. š. alle. Iteȝ ꝯ̃ ꝑdicta facit ꝙ si vsucapio est cõpleta in absentia nõ põt amplius vsucapi vel pscribi res qȝ semel meũ amplius non põt effici meũ. l. res ꝑprie. C. de leg. ꝛ. l. sequitur. §. qui lata. ff. de vsucap. Si vero nõ est cõpleta. sed completur in pñtia non vẽ quid imputandum si restõneȝ non petijt anteꝗ̃ esset completa vsucapio. qȝ ante non competit. ar. l. j. in fi. C. de anna. excep. Responde ꝙ si est cõpleta vsucapio nihilominus põt interim vsucapi vel pscribi. qȝ qđ vẽ quod meum est non potest per me vsucapi ᵇ verum est si erat meũ irreuocabil'r alias secus. l. ij. ꝛ. iij. C. ꝙ me. cã ꝛ. l. i libello. §. si quis seruo. ff. de cap. ꝛ. l. sequitur. §. lana. ꝛ qđ ibi no. ff. de vsuca. Si vero non erat completa ꝛ in absentia. licet esset icboata sed finita esset in pñtia. ꝛ tunc dicit ꝙ interiȝ est ꝙ imputetur si non petit de iure cõi cum possit qȝ dilatio que datur ad petendã restõnem de iure spãli non impedit cursuȝ tpis ad complẽdã pscriptionẽ de iure cõi vel ad corrodẽdũ tps lesionis. q̃ corrosio fit de iure cõi. vñ lȝ duraret tps restitutionis cõcedẽde. ex quo tñ de iure cõi esset corrosuȝ tps ad quod cõcedi dȝ nõ põt dari restõ ex defectu tpis ad quod. ꝛ hanc dicit esse veritateȝ. vt sibi vẽ. ¶ Or aduerte. Mibi vẽ ꝙ interdum datur negligentia nõdum cõpleta lesione. ꝛ tũc lȝ Bar. sentiat ꝙ corrosio ex hac tpis restõne. tñ non credo verũ cũ in illo nõ põt dici negligens anteꝗ̃ cõpetat. vt. d. l. j. in fi. Sed si daretur negligentia iam cõpleta pscriptione. tũc eius opi. forte de iuris rigore est verior. sed credo ꝙ in practica seruareẽ opi. glo. huius saltẽ in foro canonico. In foro ciuili forte seruareẽ opi. Bar. ¶ † Glo. quadriẽnio. opp. ꝙ ipso iure serueẽ ecclesia illesas cursu pscriptionis. ꝛ ꝑ ꝯñs nõ sit necessaria restõ ᶜ qȝ ecclĩa equipaẽ minori. š. e. c. j. Sȝ minori tpalis pscriptio ipso iure nõ currit. vt. l. fin. C. in quibus cau. resti. nõ est ne. ergo ꝛc. Soluit gl. remittẽdo ad no. š. eo. cõstitutus. sup gl. ꝯsuetudine. ꝛ i. c. fi. š. e. in. vj. veritas est ꝙ lȝ equi

ᵃ ¶ Unde videbaẽ. adde ꝑ ista rõne tex. ꝛ ibi gl. in. l. nisi finita. §. cũ furiosus. ff. de tute. ꝛ ratio. distra.

ᵇ ¶ Verũ ẽ. Adde bar. i l. j. in fi. col. i fi. ff. de le. j. ꝛ do. ias. in. §. sic itaqȝ. in iij. car. versic. quarto põt insti. de acti.

ᶜ ¶ Qr ecclesia equiperatur. De hoc vide ẽt glos. in. §. ex maleficijs. i versic. iudiciuȝ insti. de actio.

licet equiparetur quo ad effectū.q2 in effectu sibi nō nocet p̄scriptio.nō tñ equiparaī quo ad oīa.vt sic seruet ipso iure illesa sicut minor.vt ibi p3 ⁊ in similibus. Nūquid aūt p̄scriptio statutaria tp̄alis currat minori.Jnn.ꝙ non per.c. constitutus.s.e.Bar.aliter dicit in.l.fi.palle.Or canoniste seruarent dictū Jnn.❡Gl.pbabit opp.ꝙ immo ex sola affirmatione ecclesie asserentis se lesam det̄ restitutio.vt p3.s. in p̄n. cle.cuius ꝯ̃rium hic dr̄.Soluit gl. ꝙ ille tex.d3 suppleri per istuz.ex quo concludit ꝙ l3 ex assertione vel affirmatione ecclesie vel minoris asserētis lesionē examinet̄ an lesi sint an nō tñ nō cōcederet̄ restō nisi probet̄ lesio.ad hoc.l.naz ⁊ postea §.si minor.ff.de iureiurā.⁊.l.fi.C.e. de quo remittit ad no.in

26 Spe.e.ti.§.ij.v.⁊ illud.⁊ plene i.d.§. si minor. ❡†Quero quid si petat̄ restitutio per viaz exceptionis.an possit peti vltra quadriēniū.vr̄ ꝙ sic.q2 que annua sunt ad agēdū ppetua sunt ad excipiendū.l.pure in fi.ff.de do.excep.❡Tene ꝯ̃riū

a per.l.necnō.§.exceptio.ff.ex qui. cau.maio. [a] Rō q2 hec nō est mera exceptio.immo iō non cōpetit.q2 cōpetit actio.ergo solum durat ad tp̄s vite actionis.Ad hoc.l.papinianus.§.si filius.ff.de peti.here.⁊ q2 imputandū est reo cur se nō opponit ante.ex quo agere potuit.facit ad hoc de rescri.qui aūt.⁊ ꝙ ibi no.⁊ p Jnn.de ordi.cog.c.fi.⁊ est ex̄p̄ssuz in.d.§. exceptio.⁊.l.nā ⁊ postea.§.si minor.ff.d iureiurā.❡Nō ob.huic d.l.que agnitis.ff.de excep.vbi dat̄ restō solū.j. quadriēniuz ꝯ̃ lataz sniam per falsas pbatiōes.⁊ tñ cōpetit exceptio ppetuo.q2 rn̄de vt no.in.c.cū venerabilis.de excep.⁊ p Bar.in l.diu'.ff.de re iudi.q dicit ꝙ exceptio dat̄ ad aliud quā actio seu restitutio in casu illo.q2 ipsa exceptio ibi durat ppetuo.

27 ❡†Quero an istud quadriēniū possit minui a iudice. Concludit Guili.ꝙ nō.ad hoc qd̄ no.Dy.in regula indultuz.de reg.iur.in.vj.⁊ qd̄ no.gl.de elec. cupiētes.§.ꝙ si p viginti.e.li.Rō q2 statuit̄ absq3 facto hoīs a lege ad litē terminandā. iō inuita pte nō pōt minui.ar.palle.regule indultū. ⁊.xxviij. di.de his.l3 autē minui nō possit.tñ pōt prorogari petēte reo ⁊ surgit ipsa prorogatio ipso iure data dilatione.l.petēde.C. de temp.resti.pe.in integ.ꝙ intelligo petēdo dilationē.vt ibi al's nō credo.simile i auc.si tñ.C.de tēpo.appel. vbi pōt fieri prorogatio per viam cōpromissi ēt cuz al's fieri nō posset fm vnam opi.Jtē prorogat̄ a iure ex cā.puta pp legittimū impedimētuz iudicis vel ptis. vt absentie cause reipublice.l.intra vtile.ff.de mino.⁊.l.fi.C.de tēpo.resti.pe. ⁊ hec est cōis opi. Bart.tñ aliter dicit in.l.ij.ff. de re iudi.cuius opi.hic sequit̄ do.Pet.sed an excōicatus possit restōnē petere.Guil.ꝙ nō siue sit minor.siue platus.Ratio q2 principaliter petēdo restitutionē magis agere dr̄ q̄3 defendere.ar.c.ij.de of.iudi.fa. cit qd̄ no.de pcur.ex insinuatione.per glos.vbi no. ꝙ nō pōt restōnē petere agēdo interdicto sine iudicio recuperāde possessiōis.facit de excep.cū inter.⁊.c. significauerūt.vbi de hoc fm Guil.secus dicit vbi incidēter peteret̄ pseq̄uēdo appellationē.puta si peteret se restitui aduersus lapsum rōne legitimi impedimēti ⁊ ob hoc maius tp̄s peteret q2 cū cōcessa sit p̄secutio appellationis.de rescrip.c.j.in.vj.cōsequēter censerentur cōcessa oīa incidētia ad illā.ar.de offic. dele.ptērea ⁊.c.ex litteris.Jtē secus dicit Jo.de lig.si excōicatus appellans spoliatus sit post appellationē.q2 posset agere p viā attentati.l3 nō posset directe restōnē attentati petere principaliter.alle.xxiiij.di.Jn noīe dn̄i.cū ibi no.vbi no. Jo.ꝙ q̄nq3 quis possit restōnē petere indirecte quā nō possit directe petere ad hoc q2 hec petitio est de pcessu appellatiōis que sibi est permissa.vt.d.c.j.de rescrip.li.vj.igit̄ ⁊c.ar.d.c.ex litteris facit.xj.q.iij.q̄mmultos.⁊ hoc t3 Ber.qd̄ no.bn̄ ⁊ tene mēti.

28 Ad h̄ qd̄ no.de app.bone.⁊ de ma.⁊ obe.dilecti. ❡†Querit Pau.i cuius foro petit̄ restō ista. dicit ꝙ in foro rei.alle. l.ij.⁊ fi.C.vbi ⁊ apud quē restitutio peti d3.de bac.q. p Guil. de cu.in.l.q certo loco.ff.de cōdi.inde.⁊ p Bar.in.d.l.ij.fa.

29 cit qd̄ no.de fo.cōpe.c.fi.p do.Ant.❡†Ultimo tractat hic Pau.an tp̄s negligētie plati ⁊ cuius facto surrexerit lesio ecclesie subducat̄.de quo vidistis in.c.j.in fi.s.e.in.vj.⁊ glo. ibi t3 ꝙ sic.l3 Archi.⁊ do. Pe.hic tāgit primo an eccl'ia aduersus confessionem possit restitui.dic vt dixi s.eo.c.ij.in.vj. ❡Scd̄o an si minor t3 me obligatū.nec restōnē petit an agē possit ꝯ̃ illū maiorē factū.vr̄ vt approbet vel restōnē petat.dic ꝙ sic.alle.ff.de ac.emp.iulianus.§.siqs colludētē.⁊.l.si inde-

bituz.in p̄rin.ff.rē ra.ha.⁊.l.j.C.creditorē euic.pig.nō debe-

30 re.❡†Tertio qd̄ si petat̄ dilatio que nō pōt claudi intra instantiaz.remittit ad no.p Jnn.de test.vltra tertiaz.⁊ ibi Jnn. t3 ꝙ non.⁊ est iusta cā dandi restōnēz aduersus sniam. potestis dicere hoc verū vbi est postfacto hoc cōtingit.s3 si a p̄nc. adeo breuius est instantia forte ex forma statuti ꝙ nō posset dilatio ēt a p̄rin.claudi.tūc forte q2 nō staret p pte nec per iudicem progaretur ipso iure.argu.no.in.l.j.in fi.C. qui accu.

31 cu.non pos.p Cr. [b] ❡†Quarto an ex solo lapsu tp̄is pbet̄

b lesio.Jo.de san.ꝙ non fm Euge.alle.l.naz ⁊ postea.§. si minor.ff.de iureiu.⁊ posset esse ꝙ nō h̄ret pbatiōes aliquas.d. Pe.t3 ꝯ̃rium.mouetur q2 hoc veniat examinādū in iudicio rescissorio nō insisto.Breuiter si est lesa ex lapsu pemptorij summarie debebit cognosci an habeat pbatiōes an nō:⁊ sic an sit lesa.s.c.auditis.cum ibi no.⁊.c.ij.postea fateor ꝙ in iudicio rescissorio plene dēbit pbari.vt dicit do. Pet.facit de testi.veniens.ij.Si vero lesa est ex lapsu tp̄is ꝯ̃ actiones ecclesia.tūc eoipso pbatur lesio ꝙ lapsuz est tp̄s.iō dabit̄ restō ar.l.si emptione.§.minores.ff.de mino.

❡ De iudicijs. Rubrica.

Caduz Bonifacius.

Hec constitutio pcessit cōcilium vienēse. vt glo.j.hic dicit.Diuiditur aūt in tres ptes.q2 primo ponit ꝗstōnem Bonifacij. Scd̄o illam restringit.Tertio ptestat̄.scd̄a ibi.q2 vo. tertia ibi porro. ❡†Not.primo casum in quo citatio p edi-

1 ctuz arctat statim citatum.❡Et no. que requirant̄ ad hoc vt citatio illa locum hēat q2 ꝙ ex auctoritate apostolica ex certa scientia special'r ipsam cōmittentis ⁊ in casibus hic positis. Et sic no.a ꝯ̃rio ꝙ extra casus hic positos fieri nō pōt. Jte3 ꝙ per inferiorē a papa nō pōt fieri citatio p edicta de quo.j.

2 dicet̄. ❡†Jtē no.ꝙ talis citatio h3 effectū citationis psonalis q̄n citatus impedit per se vel alium quominus citatio ad euz perueniat.⁊ sic est maliciose absens. vel q̄n ad eū citatio non pōt peruenire. ⁊ sic nō vr̄ ꝙ general'r pcedat cū hoc sit

c speciale contra illud qd̄ habetur.vt lit.nō contest.q̄m.§.ij. [c]

3 ❡†Ultimo no.ꝙ cōstitutio vel cl'a generalis non refert̄ ad

4 specificata aliter prouisa. ❡†Quero quot modis possit fieri citatio.dicit Guil.ꝙ quattuor.quos vt notos hic nō psequitur do.Ant.Est enim citatio per nūciū cū litteris. de proba. q̄m ꝯ̃.per ptorē.C.q̄uo ⁊ q̄n iu.auten. qui semel.⁊ in corpore vn̄ sumit̄.Jte3 p edicta vt hic.⁊.d.auc.qui semel. Jtē iuris dispōne.c.j.⁊.c.cupiētes.de elec.in.vj. Jtē ꝙ fit ad monitionē iudicis.C.q̄uo ⁊ q̄n iu.l.cessante.⁊ no.de offi.deleg. cōsuluit. Jtem adde ꝙ quedā est citatio verbalis.quedā realis que fit re ipsa citādo psonā ⁊ capiēdo illā ⁊ ducēdo ipsaz ad iudicem.vt.l.consentaneum.cum ibi no.C q̄uo ⁊ q̄n iudi.

5 ❡†Glo.citationes.oppo.ꝙ hec cle.nō fuerit situata sub cōgruo tit.q2 debuisset poni sub tit.de dila. maxime cū pma citatio de qua ēt hic loquit̄ nō dicat̄ iudicialis s3 anteiudicialis.vt no.p Jnn.⁊ Jo.an.post eū de pba. q̄m ꝯ̃.⁊ sic nō debuit poni hic in materia.de iudi.cuius ꝯ̃riū factuz est ꝯ̃.§.q. bus.C.de nouo codice cōponēdo.soluit glo.ꝙ re vera cōpetenter ⁊ cōgruenter potuisset poni in tit.de dila.tñ ēt satis cōpetenter ponit̄ sub isto tit. q2 l3 prima citatio dicat̄ anteiudicialis.tñ per eū firmat̄ iudiciū ⁊ ppetuat̄ iurisditio ⁊ ēt puenit̄.de offi.dele.l3 vndiq3 ⁊.c.gratū de fo.cōpe.pposuisti. ic circo vt sciret̄ an sup citatiōe.de qua hic posset fundari. iudi

d ciū fugit cōgruēter sub hoc tit. posita decre.ista. [d] ad h̄ insti. de pena temere litig.§.fi.nec est mirandū si decre. nō ex toto cōgruēs tit.sub illo ponat̄.q2 sic ⁊ al's cōtingit in decre. vltima.s.de eta.⁊ quali.ea.cōpila.⁊ in.c.j.⁊.ij.de iudi.in.vj. Dicūt tñ doc.ꝙ l3 prima citatio dicat̄ anteiudicialis.tñ est de pcessu ⁊ est principiū iudicij.iuxta no.de pba. q̄m ꝯ̃.⁊ de offi. dele.prudentiā.in p̄rin.⁊ insti.de pe.te.litig.§.fi. ❡Glos.q. buscunq3 declarat quare dicit qbuscūq3 q2 exp̄ssius cauetur in cōstōne Bonifacij.vbi ēt oēs ꝯ̃rie indulgentie tolluntur. ❡Gl.vndecūq3 oppo.hic innotuit ēt vltra duas dietas arctare citationez in casu isto ⁊ ēt extra prouinciam. contra ad vtrūq3 decre.statutū.de rescrip.in.vj.eo.titu.nōnulli.⁊.iij.q2

a ❡Rō q2 hec.adō bā. in.l.ij.v.q̄ro vtrū.ff.d exce pti.ale. in l.nā ⁊ si postea.§. si minor.ff. de iureiur.ale. in l. si finita.§. eleganter.in ij.colū.ff.de dam. infect.

b ❡Quarto an ex solo Adde ea q̄ post Bart. ⁊ alios dicit d. ias.in.d.l. nā ⁊ postea. §.si minor. i pe.col.ff. de iureiur.in v̄. sed tu aduerte.

c ❡Ultimo not. Adde tex.in.l.doli cl'a ⁊ in.l. stipulatiōes cō modissimuz cū ibi not. p doc.ff.de v̄. obliga.

d ❡Ad h̄ insti. Adde Bart.⁊ doc. in rubrica.C. de in ius vocan.

a ℂ Qui est vicarius. adde gl. s. in p he. huius libri q dicit q papa e de' in terris.

b ℂ Ubi edicta. adde gl. & doc. i. l. si qs id qd ff. de iurisd. om. iudi.

c ℂ In citatione p edictum. Adde car. in ps. cl. iiij. incipi. in q. que vertit & fely. plene in. c. cognoscētes. i. vj. & vij. col. ex de consti.

d ℂ Spālr. Adde bar. i l. j. ad fi. ff. si quis in ius vo. nō ie. bā. in. l. fi. ad fi. C. si ꝯ ius vl' vti. pub. glo. j. l. Sed & si qs. §. qsitū ff. si qs cau. fely. in. c. ad aures i. j. co. v. de qlitatibus extra d rescrip.

a vj. nemine. Soluit hic in papa citāte^a qui est vicarius illius qui est dn̄s totius orbis. iuxta illud psalmiste. Dn̄i est terra & plenitudo eius. de deci. tua. ℂ Scd'a ꝯria in alijs facit q Jo. no. xvj. q. j placuit. vbi no. q qꝛ i foro pniali sacerdos tȝ vicē dei potest absoluere delinquentez etiā extra parrochiā. 6 ℂ † Gl. albo. querit quid est albū. rn̄det q est locus dealba b tus^b vbi edicta describebantur al's iura. Et si dicas quō tot edicta fieri poterāt. dic finito termino edicti videbat' & ponebatur aliud. no. autē. qui semel. C. qūo & qn̄ iud. de quo glo. ēt hic remittit' ad spe. i ti. de dol. & ꝯtu. & i ti. de citatiōe. Demū querit an oēs iudices possent citare p edicta. Rn̄det q non sȝ demū certi. qui autē sint illi remittit ad no. in Spec. in tit. de citatione. §. sequit' vs. & no. ibi ꝯcludit Spec. q maiores ordinarij & delegati a principe citare pn̄t per edicta. sed pedanei hoc est ordinarij hn̄tes cognoscere de paruis & vilib' causis & delegati inferioris a principe citare nō pn̄t p edicta sed p nunciū vel p litteras p nūciū destinatas. lȝ qdā dicunt q pedaneus vel delegatus inferioris a principe nō possit citare p nūciū q nō est verū. vt no. in. l. sancimus. C. de iudi. & ibi recitat spec. fabulā de Azone & olderico delegatis i quadā cā. que no. ēt per Cy. in. d. l. sancimus. Fatet' tn̄ Spec. q citatio per edicta olim erit in vsu. sȝ hodie nō. sed frequētatur modus citatiōis per nūciū vel epistolā. Possumus tn̄ dicere q lȝ citatio per edicta nō fiat in albo hodie vt olim tn̄ fit per cedulas affixas ad fores palatij. vt videtis. Concludit ergo prosequēdo spēs citationis que fieri pn̄t ab hoie. de qbus dixi in prin. q citationē p admonitionē facere pōt qlibet iudex ēt delegatus inferioris a principe. qꝛ & illā pōt arbiter facere. ff. de iudi. l. sed si interpellatur. facit. l. cessante. C. quō & qn̄ iudex. in citatione per nunciū dic idē. ar. palle. sȝ si interpellatur. lȝ alij ꝯ. vt predixi & no. in. l. sancimus. In alijs tribus speciebus citationis. dic q illas facere non pōt. nisi sit ordinarius de maioribus vel legatus principis. vt no. i auc. qui semel. & d. l. consentaneū. & ff. de iuris. om. iudi. l. j. & ij. 7 † Sȝ iuxta pdicta superest videre an in oi casu supposita potestate iudicis possit citari quis per quālibet spēm citatiōis de pdictis. Cōclude q due spēs citatiōis pn̄t fieri in oi cā. s. p nūciū seu p epistolā & admonitionez iudicis. vt in iuribus palle. Citatio vō p ptorē fieri nō pōt regulr' de iure cōi. Fallit in duobus casibus. primus est si veniat citāda multitudo. secūdus est si veniat citanda psona q dȝ esse in loco. sȝ ignoratur locus loci vt qꝛ extraneus de longinquis ptibus citatus fuit vt cōpareret corā iudice vsq ad sniam inclusiue. qꝛ intelligit' ciuiliter dicta citatio. s. q stet in ciuitate nō semp coraȝ iudice idō pōt tūc fieri citatio p pcōnē preconizātē p loca publica ciuitatis. vt no. Bar. in extrauagāti ad reprimēdaȝ. in verbo p edictū in ciuitate reali. Dic q regulr' illa fieri nō dȝ vt no. in. l. cōsentaneū palle.^c In citatiōe p edictū est dubiū an in oi casu fieri possit. vr' q nō sȝ solū in casibus hic expressis p hāc cle. In ꝯrium facit. l. edictuȝ. & l. pemptoriū ff. de iudi. & d. auc. q semel. dicit Bart. in extrauagāti palle. ad reprimēdū in verbo edictū. q aliud de iure canonico ɓm qd nō pōt talis citatio fieri nisi in casibus hic expssis & aliud de iure ciuili ɓm quod potest generaliter fieri. dicit tamen q de iure ciuili cū iudici detur electio vt bono viro eligēdi q̄ speciez citationis velit iuxta no. in simili p Jnn. de cōsti. c. j. nō debebit eligere speciē istā citationis p edicta nisi in casibus hic positis al's poterit appellari. Casus autez hic positi sunt qn̄ quis facit impedit vel pcurat quominus possit citatio ad eū puenire. qd dicit ibi Bar. maxime pcedere vbi venit citāda aliqua cōitas vel multitudo vel aliquis inimicus vel rebellis iudicis alle. de rescrip. statutū. §. j. & ij. in. vj. debebit tn̄ hȝ eū cognitionē aliqualē adhibere sup h anteq̄ sic citari mandet. alleg. pro cōcor. ff. ad treb. & l. de etate. & l. sciēdū. Sȝ iuxta hoc insurgit dubiū cū in citatiōe ista p edicta debeat poni terminus cōcedēs ɓm distātiā locoꝝ qūo iudex poterit scire distātiā locorū cū papa vel iudex qui forte est in vrbe nō possit scire in quo loco sit absens nec testes vident' posse super hoc deponere ex quo ps non est presens. Rn̄det ibi q scire poterit considerando vulgi opinionem. Mouet' per. §. illud in auc. de exhi. rei. col. v. ibi examiet iudex in quē locū abijsse dicatur. ℂ Not. q dicit dicat'. & sic respicit formā vel vulgi opinionē. dicit tn̄ Bart. ibi q cōiter cōsueuit hr̄i respectus ad locū vbi cōsueui habitare ɓm. l. iiij. ff. de dam. infect. Jlla tn̄ extrauagans ad reprimēdā strictus prouidet q̄ hec cle. qꝛ 8 ibi innuit posse procedi lite nō cōtest. q hic dicit. ℂ † Not. bene dictū Bar. q incōtū sensit q vbi iudex vt bon' vir cognoscet pōt appellare si male arbitratur ꝯ. no. i. l. j. ff. de iudi. & Jnn. in. c. psenti. que erat extrauagās de rescript. & Jo. an. in addi. Spec. in ti. de appel. do. Pet. disputando tenuit pmuȝ. lȝ hoc dictū nō allegauerit. facit. l. si qua pena cū ibi no. 9 ff. de ver. sig. † Ex pdictis ergo apparet q sentit Bart. q inferior a principe possit citationē facere per edicta in casibus hic positis. ꝯriū sentit hic glo. in verbo ex certa sciētia. Potestis dicere pro cōcor. q specificus citandi modus de quo hic in littera fit mētio. l. in audiētia vl' palatio apostolico fieri nō pōt per iferiorē a principe sine eius mādato spāli ex certa scientia facto. & ita intelligit' gl. palleg. Sȝ simili citandi modus. s. in audientia ipsius iudicis fit. & sic loquit' dictū Bar. vel dic scdo qd dictū Bart. pcedit de iure ciuili gl. palle. de iure canonico. qꝛ ɓm illud nō pōt inferior a papa ēt similē citationez illi de qua in littera facere. vn̄ vltra citationem de q̄ hic in casibus hic positis deberet facere intimationē citationis in loco viciniori ɓm formā decre. cām. s. de elec. eadē cōpill'. & hoc esset equum ēt seruare in foro ciuili pp not. hic in glo. in verbo restringimus. facit optime. j. tit. j. cle. vnica vbi ē 10 spāle in casu illo. ℂ † Gl. solemnes querit qui sunt isti dies solemnes. de qbus hic fit mētio. Rn̄det q sunt tres. vȝ dies iouis sancte. dies ascēsiōis. dies basilicarū Pet. & Pau. q̄ ē 11 octaua sancti Martini. ℂ † Gl. generales. qrit q sunt isti casus in qbus papa ꝯsueuit facere pcessus generales. Rn̄det q ver. facit enim illos ꝯ hereticos & portātes saracenis merces prohibitas ꝯ piratas ꝯ exigentes vel ponentes noua pedagia & cōtra falsarios litterarum apostolicarū. alle. iura sua. ℂ No. ex ista glo. pcedēte dies solēnes & casus in quibus papa pcessus generales facit. ℂ Gl. papa querit an cle. habeat locuȝ in inferiore a papa. Rn̄det q non a ꝯrio lr'e saluo tamen casu cle. j. j. de fo. compe. ℂ No. bene gl. pro his que dixi. s. super gl. in verbo albo. ℂ Gl. spāliter. querit an sufficeret mādatuȝ generale de citādo talē. Rn̄det q nō a ꝯ- 12 trario littere. facit de psump. nōne cuȝ si. ℂ † No. ex gl. q vt d aliquid dicat'^d spāliter expssum opȝ q fiat digressio ad speciez nec sufficit generalr' exprimere. vide Jo. an. de rescri. c. j. in. vj. & Bar. ff. de vulg. & pup. l. j. ℂ Glos. ex certa sciētia ponderat litterā. que exigit citationē istaȝ fieri ex certa sciētia & alle. similia per qd concludit q secus si interueniat ignorātia vel error cū talia opponātur sciētie & cōsensui & ponit qd pprie sit ignorātia vel error. Tu adde bonā gl. q̄ hr̄. ff. de testa. l. de statu. & ff. de iur. & fac. ignorā. sup rub. & j. q. iiij. §. no- 13 tandū. † Qn̄ dicat' ex certa sciētia cōmitti talis citatio. Rn̄det gl. qn̄ apparet q intēdit tollere ius cōe ɓm qd dȝ fieri citatio psonalis vel ad domū. s. vt lit nō cōtest. qm̄. §. porro. de eo qui mit. in pos. c. fi. cū suis cōcor. & j. tit. j. c. j. ɓm quid etiā requirendi sunt amici anteq̄ pcedat' ꝯ cōtumacē ad missionem in possessionē. alleg. ff. ex quib. cau. maior. l. Jtem ait ptor. & l. seq. §. fi. de quo remittit ad no. de do. & cōtu. cām. vide circa hoc qd dixi in cle. cām de elec. qꝛ in psonis pnilegiatis vt in minore ecclesia & similibus glos. procedit al's secus. lȝ equum esset seruari in oibus. facit qd no. in. l. cū ppōnas. C. de bo. auct. iudicis possiden. ℂ Glo. mandate. no. parificari mandatum & iussum vt colligitur ex cle. iuncta extrauaganti Bonifacij. & remittit de materia vide qd dixi. s. de offi. ordi. cle. j. seu. ij. & qd no. ff. d offi. psi. l. spe. ℂ Glo. litterarū ponit que sit dr̄ia inter locū audiētie litterarū ad locū palatij qꝛ auditor contradictoriaꝝ manet in primo loco alij in secundo. 14 ℂ † Glo. maiores querit qd cōprehēdat' appellatiōe maioris ecclesia. dicit q ecclesia maior loci ēt si nō sit cathedralis alle. j. de sen. excō. ex frequētibus. ℂ Glo. locoruȝ opp. q ēt dȝ hr̄e rō cōditionis personarū & qualitatis negociorum. vn̄ opp. de. c. cū sit romana de appella. Fatetur ꝯrium. vn̄ dicit 15 hāc litteram supplendam per illā. ℂ † Gl. psonaliter querit ad declarationem littere an citatio ista per edicta in casu cle. constituat quē manifestū cōtumacē. Rn̄det q nō. sed hn̄ cōstituit verū cōtumacē taliter citatū sicut cōstitueret' per citationem personaliter factā p nūciū iuxta no. de sen. excō. venerabilib'. §. sec' in. vj. An aūt tales possent appellare. & remittit ad

tit ad no.cle.j.de do.ꝛ ɔtu. Ex pdictis gl.cōcludit ꝙ sensus littere est ꝙ oīs pcessus qui possit fieri cōtra psonaliter citatum poterit ēt fieri cōtra istum sic citatū. ꝛ ecōtra ille qui cōtra psonaliter citatū fieri nō possit nec poterit cōtra istum.qs aūt pcessus posset fieri ꝯ psonaliter citatū. remittit ad nota. in.c.fi.de eo q mit.in pos.ꝛ in.q.quā disputauit de receptio-
16 ne testiuȝ.de qua hodie in regula psumit in.vj. †Ex pdictis etiā infert ꝙ excusationes qs pponere posset psonaliter citatus posset.ꝛ iste taliter citatus ꝛ als nō.alle.de appel.sepe v. quid aūt.p hoc ɔcludit Guil.hic ꝙ lȝ psumptio hec de notitia sit iuris.nō est tn̄ iuris ꝛ de iure qm̄ admittit pbationē in
8 ɔtrīu.[a] facit qō no.de spon.is qui do.An.adherēdo pdictis credit ꝙ illam pbationē admittit quā admitteret vera citatio personalis p qō dicit ꝙ admitteret excusatio p quā non perimeret citatio.lȝ excusaret.vt ēt dicit Guil.ad hoc cle.j.ꝛ qō ibi no.de pba.ꝛ est ēt de mēte Pau.ꝛ Jo.de lig.q tractant
17 hic†an valeat citatio als extra istū casum si nō transit in notitiam citati ꝛ ponūt no.de eo qui mit.in poss.c.fi.dixi in cle. cām.ideo omitto qꝛ regulariter in actibus leuis piudicij non requirit secus in actibus grauis piudicij.presumit tn̄ in notitiaȝ transire in certis casibus de qbus dixi in palle.cle.nō insisto plus.lȝ do.Pe.hic insistet.facit ad pdicta qō no.spe. in ti.de citatione.ꝛ Bar.in extrauagāti ad reprimē. ❡Gl. restringimus op.ꝙ forma citationis de qua ēt in alijs casib[9] locū habeat.lȝ psertim in istis vt in extrauagan. Bonifacij. Soluit gl.ꝙ illa dictio psertim stat pro maxie ꝛ implicat ꝛ restringit ad casus hic exp̄ssos ꝛ in alijs corrigit. Si vero staret pro tm̄ ꝛ tūc nō ob. ❡No.de illa dictione psertim ꝛ vide de fi.psby.ad abolendā.ꝛ.l.illud.ff.ad.l.acql.cū gl. ❡Ultimo glo.iustificat cle.qꝛ vt dicit gl.graue erat dicere ꝙ hoc citandi modus adeo piudicialis in omni casu fieri possit.cū talia edicta nō semp oībus innotescant.ideo nō debuit indistincte cōcedi.vt in sil̄i dicit lex de voce pconis in auc.qui semel
18 ꝛ in corpore vn̄ sumit.C.quō ꝛ qn̄ iudex. ❡†Gl.vel quoꝝ. querit an vt citatio ista fieri possit vt sufficiat alteruȝ de his q̄ dicunt in littera. Rn̄det ꝙ sic ꝛ hoc pp naturaȝ alternatiue. ar.regule in alternatiuis lib.vj. Aduerte qꝛ hoc vr̄ satis iniquum ꝙ si psona sit extra domiciliū ꝛ tute possit citari.lȝ tute non possit adiri eius domiciliū possit hec citatio adeo piudicialis fieri.vn̄ refero hanc alternatiuā ad diuersos casus.s.vt ibi psonalis fienda veniret citatio sufficiat prima ps alternatiua.vt possit fieri citatio p hunc modū vbi sufficiat ad domū scd̄a pars sufficiat alternatiue.ꝛ hoc puto de mēte cle.p glo. tn̄ facit qꝛ vtroqꝫ casu alternatiue fingit psonal̄r citatus ꝛ sic melius est tenere glo. Intelligi tn̄ pōt tex.cū glo.qn̄ citādus moraf in loco qui non pōt tute adiri.secus si alibi faciat co-
19 piā sui vt in cle.cām de ele c.ꝛ sic hēo in apostil.tex. ❡†Gl. tute querit qs habebit hoc cognoscere.dicit ꝙ iudex citans alle.extrauagā.Bonifacij.qꝛ hec cle.tangit de citatiōe.recitat do.Pe.quedā de mā citationis.s.an citatio extra territoriū fieri possit.de quo de fo.cōpe.romana.§.ɔhētes in.vj. ꝛ in cle.pastoralis.de re iudi.ēt tractat an ex̄neus exigens.j. territoriū possit citari.de quo p Inno.de dila.c.ij.nō insisto.

Diuiditur in tres ptes. qꝛ

Dispendiosam,

primo ponit ɔstōnis cā. Secūdo cōstitutio. Tertio extensio.scd̄a ibi statuimus.tertia ibi volētes.Tex.ibi dispēdiosam exponit.i.dānosam vt in.j.gl. ❡†No.prio hic quattuor
1 b casus in qbus pcedit de plano sine strepitu ꝛ figura iudicij.
2 ❡†[b] No.idē esse iudicium cōnexoꝝ qō est principalium.
3 ❡†No.ꝙ cōstitutio cōiter respicit futura nisi aliud dicat.
4 ❡†Itē no.ꝙ qn̄ extēdit nō respicit pendētia p appellationem nisi hoc exprimat ēt quādo dat formā actui successiuo. ❡Glo.ij.lr̄alis est ꝛ voluit tollere opi.facilē. ❡Gl.subtili op.ꝙ imo cōmendata sit subtilitas p.c.capellanus.ā.de fer. sol.ꝙ qn̄qꝫ cōmēdat vt in ɔrio.qn̄qꝫ reprobat vt hic.de quo remittit ad no.de iudi.dilecti.dic subtilitas pnitiosa reprobatur.sed vtilis ad veritatis indaginē ꝛ iuriū declarationē cōmendat. ❡Gl.restringere op.ꝛ vr̄ ꝙ hic nō restringat subtilitas ordinis iudiciarij imo laxet hoc est relaxet illā in casib[9] hic exp̄ssis.vt pȝ ex tenore cle. Rn̄det gl.ꝙ hic nō restringit subtilitatē ordinis iudiciarij.sed laxat vt est dictū.sed bn̄ restringit dispendiosa pzogatio litiū.de qua in prin.pmisit.ꝛ ad illā dȝ referri verbū restringimus.ꝛ ex hoc hētis cām generalē ɔstōnis.Sed instat gl.quare plus in casibus istis restringit dispēdiosa pzogatio q̄ in alijs. Rn̄det prio ꝙ hoc pōt dici de arbitrarijs de qbus nō cogunt reddere rōnē.iuxta no.de rescri.si qn̄.pro hoc.qꝛ ista potuisset addere casus primitiarū oblationū ꝛ similiū de qbus in glo.cuȝ in illis videat rō vȝ qꝛ agit de re pia ꝛ fauorabili.vel scd̄o dicit glo.ꝙ ideo aliud hic in istis expressis.q̄ in alijs.qꝛ in his potissime versat periculū aiarū ꝛ frequētius ɔtingunt.iō taliū ptelatio magis est piculosa.facit vt lit.nō cōte.qm̄.ꝛ de ap.oblate:
5 c ad fi.accedat.l.nā ad ea.ff.de legi.ꝛc. ❡†Gl.electionibus[c] op.ꝙ in causis electionū nō possit pcedi de plano sine strepitu ꝛ figura iudicij.imo pcessus factus lite nō cōte.nō teneat ā.de elec.dudū.ij.Soluit illud erat in vetus qō hic corrigit.
6 ❡†Glo.bn̄ficijs.querit qd si sit qō sup hospitalibus deputatis ad elemosynas vel leprosos.An habebit locū cle.alle. ꝙ non.qꝛ aliud est bn̄ficiū aliud hospitale.vt in cle.p lr̄as.de prebē.Cōtrariū tȝ qꝛ nedū hic loquit de bn̄ficio.sed ꝛ qn̄ est qō de offō pȝ ex verbo officijs in lr̄a posito.sed pposit taliб[9] locis dicunt hr̄e officiū vt pȝ.j.de re.do.qꝛ ɔtingit.vbi tales vocant rectores ꝛ equipant tutoribus ꝛ curatoribus.ꝯ ꝛc. Per hoc infert gl.idē esse si sit qō de monachatu.cū monachatus sit offm̄.dicit glo.maxime pcedere si dicamus monachū eligi puideri vel postulari ad qō facit qō no.de elec.officij.p Hosti.ꝛ Inn.ꝛ hoc qꝛ lr̄a ista apte loquit in causis electionū ꝛc. Idē tn̄ est dicendū si dicamus euȝ creari fieri vel recipi vel ordinari.de regul.c.j.ꝛ vlt.li.vj.ꝛ de elec.indēnitatibus.§.si vero.xvj.q.vlti.c.vlti.ꝛ hoc iō qꝛ negari nō potest quin saltē sit officiū ecclesiasticū.de quo ēt apte lr̄a loquit.ꝛ hoc alle.gl.qꝛ nō pōt negari qn cle.locū habeat in canonicatu regulari cū hic simpl̄r loquat de canonicatibus.sed de canonicis regularibus ꝛ monachis ideȝ est iudiciū.de sta.mo. ꝙ dei timorē.ergo ꝛc. ❡Ultimo hoc ɔfirmat gl.qꝛ ita viget cā cōstitutionis in regularib[9] sicut in singularibus.ergo ꝛc.
7 de transla.c.ij.cū si. ❡†No.bn̄ istaȝ glo.inqn̄tū dicit monachū eligi ꝛc.ꝛ alle.no.in.c.officij.qꝛ dicit do.An.ꝙ hoc alibi nō habet.certe imo habetur in.§.si vero.in.c.indēnitatibus. pcalle.p Archi.ꝛ Jo.an.post eū glo.aūt tȝ Pau.alle.vltra predicta qꝛ hic loquit aperte qn̄ est qō de pbenda sed monachus ex monachatu dꝫ consequi pbendā in victu ꝛ vestitu ꝛ alijs q̄ administrant in loco.de regula.dilectus.ꝛ de symo. dilectus. Ad hoc qō no.Hosti.de regula.c.fi.vbi dicit cām monachatus expediri sine libello qō intelligit de monacho astricto certe regule in specie.certe ideȝ credo ꝛ si in genere vt in casu.c.ij.de regu.in.vj.Idē dicit de ɔuerso oīno plene ꝛ in totū.de quo.xxvj.q.j.vt lex.de priuile.vt priuilegia.ꝼm Pau.Itē no.bene gl.ibi.item pzogatio.qꝛ sentit ꝙ ex idētitate rōnis licitū sit facere extensionē in materia exorbitante a iure tm̄.de quo dic vt dixi in cle.j.de elec.dic vt ibi dcm̄ fuit.
8 †Deinde glo.in v̄.p lr̄am.querit qd si sit qō de ecclesia vt de pprietate.vt qꝛ dicat alteri subiecta.an locū habeat cle.Rn̄det glo.ꝙ nō.qꝛ tunc dꝫ qō de bn̄ficio.alle.not.in sil̄i in.c.ij. de do.ꝛ cōtu.ꝛ vt lit.non cōte.c.ij.ꝛ de eo qui mit.in poss.c.j. in.vj.vbi differētia est in sil̄i quo ad missionē fiendā in possessionē an agat de ecclesia vt de pprietate an de titulo seu bn̄ficio.Simil̄r est differētia quo ad pmutationē pscriptioneȝ ꝛ transactionē.qꝛ pmutari pscribi ꝛ transigi pōt qn̄ agit de ecclesia vt de pprietate.als secus alleg.iura ꝛ sic exponi debet cas.s.cās bn̄ficiales non ecclesias vel dignitates ꝼm Guil. assignat ēt rōnē.qꝛ vbi agit de ecclesia vt de pprietate nō īminet periculuȝ vacationis diutine.secus qn̄ agit de ea vt in tituluȝ.Si vero agat de bonis ecclesiasticis vt de bn̄ merito assignatis locum hȝ cle.si vt in titulū sint assignata.als secus
9 ꝼm Guil.facit de rescrip.postulasti.cum ibi no. ❡Ultimo querit glo.quid si sit questio ex eo.qꝛ agat ad remotionē beneficij.an tūc locū habeat cle.Rn̄det ꝙ sic si negat fedus cōiugi spūalis seu titulus.secus dicit glo.si nō negaret titulus sed pter crimen peteret remoueri bn̄ficiatus.qꝛ tūc non haberet locū cle.Ad hoc alle.no.per se post Inno.ꝛ Hosti.vt lit.non ɔtest.qm̄.§.si vero.sup.j.glo.Guil.hic videt tenere cōtra glo.Dicit enim ꝙ si negat fedus spūale vel titulus.vt qꝛ dicat intrusus vel symoniachus.de quibus.j.q.j.ordina.

a ❡ Facit qō no.Addō gl.ꝛ doc.in l.si.ff.ꝙ me. causa.

b ❡ Nota idem.Adde plene not.in c.trāslato de consti.

c ❡ Op.ꝙ i causis.Addō do.Abb.in d.c.dudū.in iij.col.v.no. etiā de elec.

tiones.⁊ agaꝛ ad eos remouendos tunc non hꝫ locuꝫ cle.qꝛ non agiꝛ tunc de bñficio.sed de crimine cõtra psonã ẜm euꝫ tene gl.⁊ pro dicto Guil.an sit verũ.vide qđ no.de renũ.nisi cum pridẽ.in prin.qꝛ in intruso non dicit bñ.sed an bñ dicat in symoniaco pendet ex ibi no.qꝛ saltẽ in notorio symonia co nõ bene dicit potestis dicere glo.pcedere qñ principal̃r agiꝛ de nullitate matrimonij spũalis siue tituli siue allegetur symonia vel intrusio in modũ cãe de reg.iur.c.j.in.vj.dictuꝫ Guil.pcedit vbi principal̃r petiꝛ quis remoueri pp crimen

10 heresis vel symonie.⁊ hoc est de mẽte Jo.de lig. ¶ † Glo. ecclesiasticis.querit qđ si sit qđ de bñficio seculari in foro tñ ecclesiastico. Rñdet ꝙ tũc locũ non hꝫ cle.qꝛ hic nil imutaꝛ

11 in eis.ergo ⁊c.ar.l.pcipimus.C.de appel. ¶ † Gl.decimis querit ad declarationẽ lr̃e.qꝛ multiplex est decima.qꝛ [a] qdaꝫ debeꝛ ex iure diuino.⁊ quedaꝫ debeꝛ ex pacto pollicitatione vel voto.quedã ex dispõe papali ⁊ dꝛ decima papalis ⁊ an in oibus locũ habeat cle.vꝛ ꝙ sic qꝛ general̃r vꝛ loqui glo.tꝫ ꝯiũ.vñ dicit ꝙ solũ locũ hꝫ in decima debita de iure diuino qñ de illa est qđ.hoc ꝓbat per lr̃am istam que non simpl̃r loquiꝛ de decimis.sed de decimis ad quarũ pstationẽ q tenenꝛ monitione pmissa coherceri pñt censura ecclesiastica.per qđ cõcludit ꝙ nõ habebit locũ in decima debita ex pacto pollicitatione vel voto.Ad hoc alle.not.de deci.tua.in fi.j.gl.vbi dr̃ia dꝛ esse inter decimas debitas iure diuino ⁊ al̃s.idem tꝫ Pau.qꝛ decima de iure diuino semper est decima [b] nec põt minui.per pdicta etiã cõcludit glo.ꝙ si de decima papali de quo.j.de pbẽ.in cle.si de bñficio sit qđ inter illũ cui papa cõcessit ⁊ clericũ bñficiatũ a quo petiꝛ nõ hꝫ locũ cle. ⁊ sic dicit glo.ꝙ putat fuisse de mẽte cle.Ad hoc qꝛ talis decima papalis vel aliter debita quã de iure diuino nõ est semp sub cota decime.sed qñqꝫ est vigesima vel alia cota.facit de vo.c.fi.ꝓ hoc ẽt alle.gl.qꝛ hec cõstitutio est exorbitans a iure cõi ⁊ corrigit iura antiqua.⁊ per ꝯñs nõ est extẽdenda sed potius re

12 stringẽda.ar.de regu.iur.que a iure in.vj. ¶ † Juxta pdicta querit glo.qđ si sit qđ inter duas ecclesias sup iure pcipiẽdi decimas ad quã ipsarũ spectat.non aũt cũ debitore decime an locũ habebit cle.vꝛ ꝙ nõ.qꝛ tũc est qđ sup ꝓprietate iuris decimarũ.⁊ sic nõ vꝛ ꝓprie dici qđ esse super decimis.ar. eius qđ est dictũ.s̃.in glo.in verbo bñficijs.Contrariũ tꝫ gl. per hanc lr̃am.qꝛ negari non põt quin sit qđ super decimis sed tunc locũ hꝫ cle.vt hic dꝛ ergo ⁊c. Jteꝫ pro hoc alle.glo. qꝛ cle.locũ hꝫ in qõnibus quoquo mõ tangẽtibus qõnẽ sup decimis vt pꝫ ex lr̃a ibi si eas quoquõ ⁊c. sed negari nõ põt hanc.q.tangere qõnẽ decimarũ ergo ⁊c. Huic decisioni ob. duo.primo qꝛ hic vꝛ loqui qñ est questio inter debitorẽ ⁊ ecclesiam pꝫ hoc cũ dicit ad quarũ ẽt prestationẽ ⁊c. Scđo obuiat qđ est dictũ in gl.in ver.bñficijs.s.ꝙ cle.non hꝫ locũ vbi est qđ de ꝓprietate bñficij.⁊ sic non vꝛ habere locũ vbi est qđ de ꝓprietate iuris decimarũ. ¶ Glo.rñdet ad primũ ꝙ non bñt obstare.qꝛ illud qđ hic in lr̃a subdiꝛ ad quaꝝ ⁊c.non hꝫ determinare vel restringere id qđ pcedit.sed est quedaꝫ interpositio vt hic dicit gl.patere ex eo qđ lr̃a hic dicit ad quaꝝ

13 etiã ⁊c. † Et ista gl.no.do.An. [c] ꝙ dictio qs vel qui nõ semp stat restricte nec semp facit orationẽ restrictiuã qñ stat interpositiue ẜm do.An.Ad hoc alle.vltra eam gl.de offi.dele.c. pe.in.vj.Jn ꝯrium tñ facit qđ dixit glo.in.j.q.vbi videꝛ glo. sentire qđ restringit.qđ declarat.c.pcedens cui adiungiꝛ vt in prin.glo.in.c.tñ semel declarato restrictionẽ non inducat vt in hac gl.⁊ sic potestis cõcordare.⁊ hec no.pro statuis.qꝛ qñqꝫ iste interpositiões ponunꝛ in eis vel dic ꝙ nõ ob.id qđ dixit glo.in prin.qꝛ glo.non simpl̃r ex illo moueꝛ.sed ex alijs rõnibus ibi positis.Ad scđm gl.rñdet ꝙ nõ ob.qꝛ vbi est qđ sup ꝓprietate bñficij nõ põt dici cã bñficialis.Ad hoc cle.j. j.de cã pos.ideo locum nõ hꝫ cle.sed vbi est qđ de ꝓprietate iuris decimarũ bñ põt dici esse qđ decimalis nec hoc negari põt.ideo locũ habebit cle.Cõtrariũ tꝫ Ber.qꝛ ecclesia possidere põt decimas sine piculo.dicit tñ cle.pcedere siue agaꝛ de decimis psonalibus siue realibus siue mixtis vt sunt decime aialiũ.alle.no.p Hosti.in sum.de deci.§.quot sunt spẽs. ⁊ de deci.aplice.facit ꝓ Ber.qꝛ põt pscribi ius ꝓprietatis decimarũ p ecclesias.de deci.ꝓhibemus. ⁊ de pscript.c.j.in vj. Jtẽ non sic põt ecclesia censura ecclesiastica coherceri vt layci.sed pro hoc facit ẜm Jo.de lig.si referamus tex.ibi ad

a ¶ Quedã debeꝛ iure diuino. Ad de text.in.c. tua el.j.de deci.tex.in.c.in aliqbus.§.ille.⁊ ibi not. do.Abb.e.

b ¶ Nec põt minui. Addõ tex.⁊ ibi do. Ab.in.j.no. in.c.j.ex de deci.in.c.ex pte.⁊ ibi do. Ab.i vlt.no. ⁊ in.c.i aliqbus.⁊ ibidẽ not.d.Abb. e.ti.de deci.

c ¶ Qs dictio qs. De hoc relatiuo hr̃ p Bar.in l.j.i.j.op.C. de sum.tri.⁊ bar.in.l.oẽs ppl'i.ff.de iu sti.⁊ iure.⁊ Ang.in.§.j. in.ij.no.insti. de act.

d ¶ Contra aduocatos. Adde tñ ꝙ aduocati q fouent iniustas cãs peccant mortaliter vt est glo. in.c.cãmqꝫ. de do.⁊ ꝯtu. ⁊ gl.in.c.breui.de iureiu. ⁊.d.Abb.in c.j.in.ij.col. de iura.calũ.

14 eas decimas ⁊ oĩa alia pmissa. † Tangit ẽt hic Guil.an valeat cõsuetudo sup decimis nõ pstandis in totũ vel in ptem. dicit vꝫ in psonalibus non pstandis integris.⁊ sic in minori parte in realibus nõ.alle.no.de deci.in aliqbus.in fi.de quo dicendũ vt ibi.⁊ in.c.a nobis.e.ti.⁊ sup rubrica.sed an super istis decimis debitis a subiectis pcedi possit tanqꝫ sup notorio sine iuris solẽnitate.dicit Pau.ꝙ sic si cõstat illuꝫ a quo petiꝛ subiectũ esse vt in obediẽtiarijs ⁊ silibus.⁊ de iure debitis.no.Jnno.de cen.significauit.⁊.c.venerabili. ⁊ de ver. sig.ex pte. Jdẽ Ber.qꝛ ius cõe notoriũ est ⁊ ab oibus sciri dꝫ de ꝯsti.c.j.⁊.l.ij.ff.de iur.⁊ fac.ign. Jdeo facientẽ ꝯ velut notorie delinquentẽ põt supior ex officio punire.Ad hoc qđ no.de of.vicã.c.j.dicit tñ ꝙ se informabit sũmarie ꝙ ille possessiones sint in parrochia illa sicut fit cũ qs vult missionẽ in possessionẽ facere.vt lit.nõ cõte.qm̃.§.ꝙ si super. Ad hoc de

15 app.ꝓterea. † Nunqđ aũt seruet cle.ꝯ laycos q ex longa cõsuetudine absqꝫ titulo perceperũt.dicit Pau.ꝙ sic.qꝛ plus peccant auctorizando qꝫ rustici q dant eis alle.xxiiij.q.iij.qui aliorum.Cõtra hoc facit lr̃a hic cũ dicit ad quarũ pstationẽ pñt qui tenenꝛ ⁊c. Sed rñde ꝙ interpositio est vt dixit gl.⁊ nõ restringit inqꝫtũ agaꝛ de decimis iure diuino debitis vt est di

d ctũ.sed an locũ hꝫ [d] ꝯ aduocatos qui iuuant nõ soluẽtes vel cõtra cõfessores qui in foro cõscientie remittũt vel ẽt ꝯ statutarios qui ius super decimis faciũt ⁊ statuta.vide ar.de offi. dele.c.j.de sen.excõ.quãto.xxiij.q.iiij.non inferẽda.Guil.dicit ꝙ hec opi.nõ bñ iure fundaꝛ.pro hoc qꝛ tũc non agiꝛ ime

16 diate ad decimas.sed ad interesse rõne decimaꝝ. † Juxta pdicta qrit Guil.qđ si prior ruralis excolebat aliquas possessiones sui priorat⁹ in aliqua prochia ⁊ retinet earũ decimas⁊ qꝛ dicit possessiones sui priorat⁹ esse de dote ecclesie.⁊ sic nõ debere soluere de deci.nouũ genus.vel dicit eẽ noualia proprijs manibus culta.de deci.ex pte.An si rector ecc̃lie petat illas an locum habeat cle.dixit ꝙ sic qꝛ ꝯ tales religiosos est ius cõe de deci.c.ij.in.vj.Secus dicit si interueniendo noĩe sue admĩstrationis ius percipiẽdi decimas sibi attribuit de priuilegio vel ꝯsuetudine ẜm eũ.alle.de pscrip.auditis.q̃ nil facit forte fuit motus pp id qđ dicit glo.in prin.sed certe ex quo fundamẽtum ⁊ origineꝫ hñt a iure diuino vꝛ ideꝫ vtro

17 biqꝫ † Nũquid aũt cle.locum hꝫ in decimis vel alijs bonis ecclesiasticis in sustẽtationẽ assignatis ad vitã pcario non in titulũ. Guil.tꝫ ꝙ non vnde dicit ꝙ locũ hꝫ vbi hꝫ locũ.c.vt circa.de elec.in.vj.vel eius declaratio.puta ꝙ ẽt largius locum hꝫ cũ illa satis sit stricta in terminis suis.vt ibi no.⁊.e. ti.cle.constonẽꝫ.An aũt locũ habebit vbi agiꝛ de iure clericali.vt in terminis.c.si iudex.de sen.excõ.in.vj.quidaꝫ ꝙ sic qđ nõ plꝫ Pau.qꝛ cessant verba cõstõnis ⁊ ꝓlatio tũc nõ est piculosa.ergo ⁊c.sec⁹ si agaꝛ de clericatu accessorie.vt in c.ex lr̃is.de trans.qꝛ tũc cum locuꝫ habeat in principali locũ habebit in accessorio.⁊ hoc ꝓbatur in regula accessoriũ.cuꝫ

18 pcor.hꝫ Pau. ¶ † Glo.ꝓstationẽ q̃rit an in solutiõe decimarũ debeat fieri deductio seminis vel sumptuũ. Rñdet ꝙ si in pdialib⁹.secus in psonalibus.de quo remittit ad plene

19 no.de deci.pastoral'. ¶ † Gl.tenenꝛ q̃rit an nõ oẽs teneanꝛ ad decimas. Rñdet ꝙ oẽs layci tenenꝛ nisi doceãt se ꝓuilegiatos.vt i.c.a nobis.ꝺ deci.Jn clericis ãt qđ iuꝛ. sit remittit ad no.de deci.nouũ genus qꝛ tenẽtur pro pñmonialib⁹ non pro dote ecclesie.Jn religiosis vero qđ iuris sit remittit ad no.de deci.ex pte.i.qꝛ tenẽtur ad decimas pter qꝫ noualium q̃ ꝓprijs manibus incolũt nisi sint cistercieñ.qꝛ illi non tenẽtur ad decimas ꝓprijs laboꝝ manibus vel sumptibus excultorum.Sed an locũ hꝫ cle.in oibus pdictis si agaꝛ ꝯ eos in cãu in quo posset. Rñdet ꝙ sic per hãc lr̃am que simpliciter

20 loquiꝛ ⁊c. ¶ † Ultimo subdit qñ ꝯ religiosos asserẽtes decimã saltẽ integram nõ esse in pcepto emanauit cle. cupien

21 tes.de penis.⁊ ibi videtis q̃ pena talib⁹ iponaꝛ ⁊c. ¶ † Gl. pmoniti.q̃rit qualis dꝫ eẽ ista monitio an sufficit ꝙ sit generalis de spãli nõ est dubium vt in iuribus in prin. gl.alle.gl. respõdet ꝙ sic.vñ dicit ꝙ multi ordinarij seruãt ⁊ vꝛ ecclesijs esse expediens ꝙ moneãt generaliter oẽs soluere debẽtes decimas fructuũ pdiorꝫ q̃ habent in parrochia vt illa soluant.⁊ sniam excõicationis fulminãt in nõ soluẽtes adeo ꝙ postea ecclesia poterit denũciare nõ soluẽtes excõicatos accedat ꝺ iureiu.ad nostrã.ij.⁊ poterit sic formare sniãꝫ iudex ẜm Bertrã

fm Bertrā. Monemus vos pro primo scđo ⁊ tertio ⁊ peremptorio termino assignamus vt decimas de talibus fructibus taliū possessionū sitarū in tali parrochia rectori eiusdem soluatis. Aliogn ex nūc prout ex tūc sniam excōicationis pferimus in his scriptis. Nec ob. de sen. excō. romana. §. caueāt. in. vj. vbi snia excōicationis generalis futura cōcernēs fieri nō pōt qꝛ illud verū nisi pcedat mora vel culpa vt ibi dicit. ⁊ sic et intelligunt pdicta. Bertrā. hic aliter rn̄det. dicit. n. ꝙ talis snia. ideo pōt fieri ex cā futura. qꝛ hoc est ius de futuro debitū. ideo sicut pōt fieri snia in futuro pro iure seruitutis. ita pōt sniari p sniam excōicationis. Ad primū alle. no. de sepul. in nostra. ⁊ in d. §. caueant. Nō ob. d. §. caueāt. qꝛ loquit in casibus in qbus tractus futuri tpis nō spectat ad iudicez fm Bertrā. ⁊c.

22 ¶ † Quero an snia lata ꝯ ius vel ordinē iuris valeat. Pau. hic trac. de quo in. c. j. de re iudic. ⁊. ij. q. j. in summa. xvij. q. iiij. vxor. de offi. dele. de cāis. ⁊ de re iudi. c. fi. li. vj. id omitto. vnū tn̄ notandū dicit qđ nō omitto vz ꝙ si ferat snia omissa pbatione testiū vel alia qꝛ nō sit facta si nō fuit petita snia nō est nulla. qꝛ est ꝯ ius litigatoris. alle. de re iud. cū inter vos. ⁊ qđ no. xvij. q. iiij. vxor felicis. Nō ob. fm eū. ij. q. j. nos in quēq. qꝛ expone ibi non possimus. i. nō debemus absq ptis piudicio fm Pau. hoc est veruz fm do. An. nisi nō appareat ꝙ ps sit supplantata in pbando. vt no. in. l. platum. C. de sen. p Bar. ad hoc de resti. in inte. cū ex lrīs. vide ad mām gl. in. c. ecclesia scē marie de ꝯsti. ⁊ de re iudi. cū bertoldus. ⁊ qđ scribit Inno. de cōces. pbē. post electionē. adde de proba. qm̄ ꝯ.

23 ¶ † Glo. coherecere querit de duobus. s. an appellari possit in cā decimarū. ⁊ an possit inuocari brachiuz seculare ꝯ ptinaces. Ad primū dices ꝙ nō. de deci. tua nos. ij. in fi. qđ intellige nisi cā rōnabilis allegeī. puta priuilegiuz vel quid simile. Ad scđm dic ꝙ sic alleg. de homi. postulasti.

24 ¶ † Gl. matrimonijs qrit qꝛ multis modis pōt agi de matrimonio an indistincte locuz hēat. Rn̄det ꝙ sic siue agaī de eo impediendo. siue de eo declarādo. vt qꝛ aliqs vēdicat aliquā in cōiugē que negat se vxorē siue de eo dirimēdo qđ intelligit glo. siue petaī dirimi de facto vt qꝛ a pncipio ꝯctus inter fideles nō tenuit obstāte impedimēto canonico. an petaī dirimi de iure. vt qꝛ a prin. tenuit sed nō fuit ratū. vt qꝛ ꝯctū inter fideles ⁊ petiī ex postfacto dirimi qꝛ non pn̄t habitare simul sine cōtumelia creatoris fm ea que hn̄tur de diuor. gꝫto. ⁊. c. gaudemus. cōtra pdicta op. glo. de. c. j. ⁊. c. accedēs. ij. vt lit. non cōte. vbi nō pōt pcedi qn̄ agiī de federe matrimonij lit. non cōte. nisi in ptis cōtumaciā. rn̄det illud ius vetus hodie secus vt hic pꝫ iuncta cle. sepe. de verbo. sig. hec vera qn̄ hic agiī de federe matrimonij. quid aūt si nō agiī de federe matrimonij. sed agiī ad separationē thori pp crimen adulterij. an tūc habeat locū cle. rn̄det gl. ꝙ nō. ar. c. j. vt lit. nō cōte. cū ibi no. vbi pꝫ ꝙ lꝫ etiā interueniente ptis cōtumacia de iure antiquo nō poterit lit. nō ꝯte. pcedi. secus vbi de federe agebat vt pdixi.

25 ¶ † Querit demū glo. an locū hēat cle. si sit qđ de sponsalibus. vꝫ ꝙ nō. qꝛ aliud est matrimoniū. aliud sponsalia vt pꝫ ex copula que inter ea ponit in rubrica de spōsalibus. sed hic loquiī in matrimonijs. igiī ⁊c. Cōtrariū tꝫ gl. qꝛ lꝫ qđ sponsaliū non sit principalr qđ matrimonij. est tamē qđ tangēs cām matrimonialē. ideo locū habebit cle. p tex. ibi aut eas ⁊c. No. bn̄ gl. [a] ꝙ statutū dans formā pcessus alicui actui habeat locū et impendenti. facit qđ videbitis in gl. seq.

26 ⁊ qđ no. Bar. ff. de ali. leg. l. solent ⁊c. ¶ † Ultimo glo. qrit quid si sit qđ principalr successionis ⁊ nataliū tn̄ in ea incidit qđ matrimonialis. qꝛ forte dꝛ illū qui petit successionē nō esse natū ex legittimo matrimonio an locū hēbit cle. rn̄det glo. ꝙ in principali. q. nō hꝫ locū. in alia aūt matrimoniali incidenti si deferaī ad iudicē ecclesiasticū prout dꝫ de iure fieri de ordi. cog. tuā. tūc bn̄ locū hēbit ad hoc qđ no. p Inno. ⁊ Hosti. q fil. sint le. nati. vbi dicūt hoc casu et fm vetera iura nō esse necesse offerre libellū ⁊ fm hoc intelligo dictū Ber. hic. s. vt ex incidēti locū hēat nō ex principali. Pau. hic sentit gl. pcedere qn̄ cā principali agitaī corā seculari. secus si corā ecclesiastico qꝛ nō mutabiī forma negocij cū accessoriū seq debeat principale.

27 ¶ † No. bn̄ glo. ꝙ vbi qđ incidēs venit sepatim tractāda a pncipali nō assumit nām pncipalis. imo hꝫ pinde ac si principalr agitareī. secꝰ vbi nō venit sepatim coraz iudice alio agitāda p ea q̄ dixit gl. s. ⁊ dicit et in se glo. ⁊c. ¶ Glo. vsure qrit ad lrē declarationē cuz multis modis pōt esse qđ de vsuris. An indifferēter locū habeat cle. Rn̄det gl. ꝙ nō sed demū qn̄ principalr est qđ de vsuris. vt qꝛ agiī de eis repetēdis vel repetētis vt cōpensenī cū sorte. Nā tūc bn̄ habebit locū cle. et si dicaī p vsurariū vel eius heredē ꝙ sit casus in quo nō teneī recōpensare qđ est in casibus no. de vsu. salubriter. ⁊. c. cū cōquestus. nā attēdenda est [b] forma petitionis. ⁊ si illa attēta cōcludiī cām vsurariā esse sufficit vt locuz habeat cle. alle. ad hoc no. de fo. cōpe. cū sit. per Inno. ⁊ Hosti. secus dicit glo. si principalr sit qđ de debito qđ petit creditor. qđ ex forma petitionis nō cōcludiī vsurariū. qꝛ tūc lꝫ debitor excipiet illud vsurariū tn̄ non habebit locum cle. Moueī gl. qꝛ attēdenda est forma petitionis vt est dictū. sed illa attenta nō est vsurariū. imo est sup credito seu debito ex cā mutui vel alio ꝯctu ex quo ꝯtingit agi. Cōfirmat hoc glo. qꝛ cū principalis qđ sit mota p illuz qui excipiēdo dꝛ vsurarius si cā deberet sic extra ordinē agitari ⁊ expediri fauereī ipsi vsurario ꝯ mentē huius ꝯstōnis que fuit potius eis nocere. ergo ⁊c. ar. regule q̄ ob grām. de reg. iur. in. vj. Accedat qđ no. de fideiuss. cōstitutus in vbo calūnie.

28 ¶ † No. ex glo. ꝙ ad cognoscendā mām vt discernaī modus in pcedendo ponderaī qđ est deductū in libello silr ponderaī quo ad iurisditionē iudicis cognoscēdā. vt no. Inno. de iudi. ceterū. de fo. cōpe. cuz sit. ⁊. c. cōquestus. pdicta dicit vera Guil. qn̄ qđ est principalr de vsuris. vt de vsuris. Si vero agaī de vsuris vt de interesse vt qꝛ agiī de retētione vel recupatione vsurarū per eū qui petendo dicit ꝙ est talis casus in quo vsure peti pn̄t vt in dote ⁊ silibus. vt no. de vsu. salubriter. ⁊. c. conquestus. ⁊ sic tūc non hꝫ locū cle. qꝛ cessat piculū aie cū tunc nō petanī vt vsure sed vt interesse. fa. de fo. cōpe. dilecti. fa. qđ no. ff. p socio. l. sociū. §. qui in eo. Nec dicit glo. fore vera qn̄ debitor excipit ꝯctū vsurariū. Si vero nō simplr exciperet. sed pateret pnūciari ꝯctū esse factū in fraudē vsurarū. tūc bn̄ haberet locū ꝯstō ista. qꝛ qđ esset principalr super vsuris. Aduerte qꝛ pōt glo. intelligi qn̄ qđ est principalr sup vsuris vt qꝛ principaliter petiī per debitorē pnūciari cōtractū fore vsurariū. ⁊ tūc qđ non hꝫ dubiuz. pōt et intelligi qn̄ debitor excipit ꝯ petitionē creditoris ⁊ nihilominus petit pnūciari cōtractū vsurariū. ⁊ tūc qđ est magis notabilis. ⁊ ex eius solutione no. ꝙ vbi due qōnes principaliter in iudicio vertūtur circa idē quarū vna est priuilegiata alia non ⁊ pposite sunt a diuersis lꝫ nō priuilegiata fuerit primo pposita tn̄ seruari dꝫ priuilegiū. Scđo loco pposite. facit qđ no. ff. de pba. l. circa ⁊ de resti. spo. ex cōquestione. ⁊ de offi. delega. cum cōtingat.

29 ¶ † Iuxta pdicta qrit glo. ecce ꝙ vsure repetunī ꝯ laycū in foro seculari qđ fieri pōt fm opi. Hosti. ⁊ Lau. quā sequiī. ar. xiiij. q. j. qđ dicā. ⁊ Goff. de fo. cōpe. cū sit. An tūc locū habebit hec cle. in tali foro seculari. Rn̄det gl. ꝙ nō moueī [c] qꝛ nō pōt papa nec et est eius intētus tollere ordinē iudiciariū nisi quo ad suū forū ecclesiasticū. arg. no. de arbi. c. ij. in. vj. de reg. iur. c. ij. eo. li.

30 ¶ † No. bn̄ gl. ꝙ quo ad ordinatoria iudiciorū seruāda est lex fori in quo iudiciū agiī. de quo plene de fo. cōpe. ꝙ clericus. ⁊ p Cal. in. q. sua que incipit statuto ciuitatis caueī vbi alle. hanc glo. ⁊ p Bar. in. l. j. C. de sum. tri. ⁊ ibi et p Cy. ⁊ glo. ⁊ in. l. j. C. de emā. liber. ⁊. C. que sit longa cōsue. l. j. Nec dicit glo. pcedere tenēdo opi. ꝙ in foro et seculari repetit possit vsura quā tenuit arch. ⁊ pdicti. Ad qđ facit. c. ad nostrā. ij. de iureiu. vbi vꝫ casus ad hoc et ꝙ isti videtur mixti fori cū et in ecclesiasticis. l. ciuilis penā imponit. C. ꝯ here. p totū. Sꝫ nunqd hec opi. sit de iure vera gl. hic vꝫ residere ꝙ nō. nā rn̄det allegatis p dicta opi. ⁊ alle. ꝯ illā. alle. n. ꝯ illā qđ no. de iureiu. ex lrīs in vlt. gl. ⁊ de offi. or. c. j. de fo. cōpe. c. cū sit. xj. q. j. in summa. vij. q. ij. c. j.

31 † In qbus oibus vꝫ cā vsurarū inter cās ecclesiasticas ad ecclesiasticū forū spectātes enumerari. ad hoc et alle. hāc decre. q̄ annectit cām vsurarū tribus alijs cāis mere ecclesiasticis. ergo ⁊c. ar. c. trāsla. de cōsti. Ad ꝯria rn̄det ꝙ non ob. c. j. ⁊. c. ad nostrā. ij. qꝛ dꝫ intelligi [d] ꝙ ibi sunt vba narratoria ptis iurantis non pape ideo nō imponūt ius ad id qđ dꝛ ꝙ leges et in ecclesiasticis penaz imponunt per qđ vꝫ ꝙ sint mixti fori. Rn̄det per not. in. c. inqsitionis. §. j. ⁊. c. se. in fi. de heret. vbi pꝫ ꝙ crimen heresis est mere ecclesiasticū ⁊ de eo nō pōt cognoscere secularis. lꝫ circa illud ciuilis penā imponit. ⁊ sic nō est bona cōse-

a ¶ Nō statutū. Adde bal. in. l. j. C. de re. cred. ⁊ d. Jas. in rubri. C. qui admit. i. ij. col.

b ¶ Forma petitiōis. adde bn̄ facere tex. in. l. cuz qdā. §. quotiens. cū ibi no. per doc. maxime do. Jas. ff. de iuris. om. iudi.

c ¶ Qꝛ non pōt. Adde felyn. in. c. canonū statuta in ij. col. v. tertia declatio ex de cōsti. ⁊ ibi etiā vide Panor. i. ij. notabili.

d ¶ Qꝛ ibi sunt verba. Adde p ista so. gl. notabilem in. l. j. in gl. magna in iij. lect. C. qn̄ nō petē. par. ⁊ ibi no. docto. ⁊ Fely. in. c. j. in qrta ad fi. ⁊ colū. se. ex de cōst.

quētia punit̄ per.l.ciuilē ergo de deo pōt agi corā seculari. ⁊ sic residet gl. per qd̄ vr̄ sentire ꝯ opi. Archi.⁊ sequaciū per qd̄ ꝯñr relinquit ꝙ qd̄ gl.s̄.formata non ꝓcederet qd dicendum. Pau.de liaza.in cle.j.de vsur.vr̄ concordare opi.dicit a eni° ꝙ si est qd̄ sup facto.puta an solute sunt vsure an nō vel sit mutuatū sup vsuris vel nō ⁊ tunc pōt hec qd̄ agitari ēt corā iudice seculari. Si vero sit dubiū sup iure.puta an ꝯci° inuitus de iure sit feneratitis° an nō ⁊ an sapiat vsurā vel nō. 32 ⁊ tūc solū pōt agitari corā ecclesiastico. †⁊ idē de iuramēto si agat̄ de iuramēto vel sit cā.puta matrimoniali. Idē sequit̄ Bar.in.l.titia.ff.so.ma.⁊ in.l.oī nouatione.C.de sa.san.ecc. Idē vr̄ tenere Jo.an.de or.cog.tuā. Refert do. Pe.hic ꝙ do. Bal.tȝ ꝯ in.l.quotiēs.C.de iudi.vbi dicit ſm euȝ ꝙ si sit qd̄ de matrimonio siue sup facto siue sup iure sit qd̄ dȝ agitari corā iudice ecclesiastico nō corā seculari.alleg.d.c.tuam.⁊ qui fi.sint le.cāmq̄ cū si.⁊ sic olim residebat do. Pe.in lectura sua hic postea mutauit opi.⁊ cōsuluit ꝯtriū vna cū recolende memorie do. Gas.de cal.vt audiui a dño Pe.hic ⁊ a do. Gas.in ti.de vsu.⁊ hec opi.velut plurimoꝝ sententijs ⁊ auctoribus roborata de iure vr̄ verior.ꝓ qua vr̄ casus in.c.ꝑalleg. ad nostrā.ij.nō cauillando.⁊ qd̄ no.in.d.c.tuā.⁊ de fo.cōpe. c.cū laycus.in.vj.gl.tñ forte pp eius auctoritatē seruaret̄ in practica.⁊ ꝓ ipsa facit q̄r forte leuiores ꝓbationes sufficiunt in foro ecclesiastico iuxta no.de iureiurā.ex l̄ris.sic in matrimonio lȝ sit qd̄ facti forte admittent̄ testes in foro canonico q̄r al̄s nō admitterent̄.vt in.c.sup eo.de testi.⁊ qui ma.accu. pos.vn̄ do. An.hic nihil dicit.sed in.c.cū sit cōsueuit adherere 33 re opi. Bar.⁊ Pau. ¶ † Gl.tangētibus querit qñ dicat̄ cā tangere cām electionis ⁊ ꝓuisionis. Rn̄det qñ disputatur ad quē ꝑtinet electio vel ꝓuisio ⁊ sit de potestate eligere vel ꝓuidere b̄ntis. Idē tȝ Pau.hic qd̄ intelligit do. An.qñ hec qd̄ venit decisiue ad electionē pendentē. Ideȝ dicit generaliter quotiēscūq̄ agit̄ de aliquo qd̄ tangit ipsam cām b̄nficialem pp administrationē seu titulū.vt q̄r dr̄ electio nulla pp solēnitatē omissam.vel q̄r cōfirmans non potuit ꝯfirmare vel electū vltramōtanū in discordia ⁊ sic administrare nō posse vel si q̄s se opponit cōsiderando.vel si agatur cōtra electores vt priuent̄.al̄s secus.vn̄ ꝙ si rector petit pecuniaȝ lȝ opponat̄ ꝙ nō est in possessione rectorie nō ideo in ipsa ꝓcedet̄ in forma huius cle.q̄r hec qd̄ non tangit cām b̄nficialeȝ in aliquo. Qñ aūt dr̄ tangere cām vsurariā.dicit glo.ꝙ tūc dr̄ qd̄ illam tangere si forte petat̄ relaxari iuramētum de illis soluendis. 34 ¶ † No.bn̄ glo.q̄r ſm hec subtiliter intuēdo videt̄ velle ꝙ b in relaxatione a iuramēto cōcedenda sit ᵇ necessaria ptis citatio.qd̄ pȝ q̄r tunc hȝ locū cle.vt dicit hec gl.⁊ ꝯñter cle.sepe. de ver.signi.que emanauit ad huius declarationē ⁊ per ꝯñs necessaria est citatio vt pȝ ex dicta cle.sepe. Aduerte tamē.q̄r Jo.an.in addi.Spec.sup rubrica de iureiurā.videt̄ hoc fateri in casu in quo glo.loquit̄.circa qd̄ vide Inno.de iureiu. debitores.⁊.c.seq. Sed si esset prestitū iuramentū de non petendo relaxationē a iuramēto.tūc dicit ꝙ cū relaxatio ab alio sit modici ꝓiudiciū poterit iudex ex officio suo ēt in absentia partis relaxare. Oldra.in suis cōsilijs cōsilio.ccv.idē videt̄ dicere.dicit.n.ꝙ in absolutione cōcedenda ad viam cōperiendam nō est necessaria citatio ptis.sed in alia que fieret ad preiudiciū creditoris.sic habetis vnū exēplum qñ dicat̄ questio tangere cām vsurarū. Aliud ponit hic Pau.s.qñ dicet̄ testamentū vsurarij nō valere de vsuris ꝗcꝗ in.vj.vel qñ dr̄ vsurariū nō sepelliendū in cle.j.de vsur.vel si fideiussor repetit vsuras a debitore quas soluit creditori de fideius.ꝓuenit.ꝙ 35 an possit.dic vt ibi no. ¶ † No.bn̄ hoc exēpluȝ q̄r hoc casu videt̄ peti vt forsvel interesse ⁊ tñ hȝ locū cle.ex quo fundamentū susceperūt a mera vsura al̄s videret̄ secus ꝑ ea q̄ dcā sunt.s̄. Idē dicit si petat̄ ꝙ vsure cōpēsent̄ cū debito vel fructus extenuasse debitū de pig.cuȝ ꝯ.⁊ de vsur.c.j.⁊.ij.vn̄ cōclusiue exponit hic Guil.quoquo mō.i.principal̄r vel incidenter dūtñ eadē sit rō.al̄s secus alle.de cōsti.trāslā. In decimis aūt ponit exēplū qñ dubitat̄ an decime sint in ꝓrochia. ⁊ an sint noualia pp.c.ex pte de deci.ſm Zenze.pōt poni exē- 36 plū ꝑ.c.j.de deci.in.vj. ¶ † Gl.valeat q̄rit an cogat̄ iudex in his casibus ꝓcedere ſm formā hic descriptā ⁊ cle.sepe.de v̄. sig. Rn̄det ꝙ nō ꝑ l̄ram hic a ꝯtrio ꝑ quā hic cōmittit̄ ptāt iudicis.⁊ ꝑ ꝯñs nō necessitatis.ar.l.nō quicq̄d.ff.de iudi.⁊ de offi.dele.cōsuluit ꝑ qd̄ cōcludit glo.ꝙ ēt inuitis ⁊ ꝯdicentibus ptibus poterit ordineȝ iudiciariū obseruare in casibus istis si volet.secus si in casibus in q̄bus de iure dȝ ꝓcedere ſm formā ꝓcessus de qua hic in cle.sepe.q̄r tūc inuitis partibus nō poterit ordinē iudiciariū obseruare.vt in cle.sepe. in fi.de ver.sig. Per ista infert gl.ꝙ de ꝯsilio est ꝙ in casib° in q̄bus est dubiū an cle.locū habeat de q̄bus vidistis.s̄.iudex in illis seruet iudicioꝝ ordinē.ad oē dubiū tollendū q̄si hec via tutior sit.⁊ per ꝯsequēs eligenda de despō.iuuenis. 37 ¶ † No.bn̄ istā gl.ad intellectū cle.sepe.in fi.⁊ no.ex ea ꝙ verbū dȝ importat necessitatē ⁊ verbū valeat ptāteȝ. ¶ Glo. figura pro intellectu hoꝝ verboꝝ remittit ad cle.sepe.de v̄b. sig.⁊ ibi videbitis.q̄r ꝑ hoc vr̄ remota solēnitas tendens ad litis ordinationē non q̄ tendit ad veritatis indaginē.de quo 38 plene ibi ⁊ plenius ꝑ Bar.in extraua.ad reprimē. ¶ † Gl. vltima op.ꝙ dato ꝙ hoc nō esset exp̄ssum ꝙ traheret̄ ad pēdentia ꝑ appellatis.tñ de iure trahi deberet cuius ꝯtriuȝ hic innuit̄.vn̄ op.de no.in.c.lȝ canon.de elec.in.vj. Soluit gl.ad pendentia ꝑ appellationē non extenderet̄ nisi esset dictū ꝙ ad dependētia extendat̄.ita intellige hic.ad pendētia aūt al̄s q̄̄ per appellationē bene extēderet̄ cōstitutio in qua expressum esset illā trahi ad pendētia. Hec dicit glo.vera qñ cōstitutio respicit litis decisionē.sȝ si respicit ordinē ⁊ modū ꝓcedendi vt in casu nostro.tūc in dubio ēt sine aliqua exp̄ssione intelligit̄ respicere p̄ntia pendētia quo ad ea que sunt futura alle.glo.no.in ꝑalle.c.lȝ canon.de materia remittēs ad no.ꝑ Cōpo.in.c.ij.de cōsti.⁊ ꝑ Guil.in spec.de ap.⁊ vidistis aliquid in cle.vt hi qui.de eta.⁊ qual.⁊ ꝑ glo.in ꝑal.c.lȝ canon. ⁊ per legistas in.l.leges.C.de legi.⁊ ibi Cy.⁊ Jac.de bel.in auc.vt cū de ap.cog.in prin.⁊ ꝑ Bar.in.l.oēs populi.⁊ in.l. 39 sancimus.C.de sa.san.ec. ᶜ † Nunq̄d aūt possit fieri cōpositio sup decimis tractat hic Ber.nō est nostra m̄a dic vt in.c. vt sup.de re.ec.nō alie.⁊.c.fi.q̄r veritas est ꝙ nō sup futuris sine auctoritate pape.nec ob.de transac.statuimus.q̄r ibi loquit̄ qñ est qd̄ inter duas ecclesias non inter laycū ⁊ ecclesiā 40 ad hoc.c.venerabilis.de ꝯfir.vti.vel inuti. † An aūt si agat̄ de beneficio iudicio possessorio locū habeat cle. Tangit hic Guil.vr̄ ꝙ non pp no.de iur.calū.l̄ras ⁊ de elec.cuȝ dilecti. In ꝯtriū facit q̄r talis cā tangit cām b̄nficialē cū saltē ꝓbabiliter de titulo suo habeat facere fidē.iuxta no.de resti.spo.in l̄ris.⁊.c.ex pte.⁊ vt lit.pen.c.j.in.vj.⁊ in cle.j.j.de cā pos. Ad hoc q̄r hec cā est ꝓprie b̄nficialis.hinc est ꝙ pro b̄nficio agi pōt possessorio ⁊ petitorio.vt in ꝑalle.cle.j.de cā pos.⁊ ꝓpri. ⁊ in cle.j.de seque.pos.⁊ fruc. Itē pro hoc q̄r cōtinētia cause nō dȝ diuidi.C.de iudi.nullis.de cā pos.c.j.⁊.ij.nec ob.l.naturaliter.§.nihil cōe.q̄r quo ad effectuȝ s̄nie vel exceptionis rei iudicate nō hȝ cōe ꝓprietas cū possessione.in alijs secus lit.nō cōte.c.j.vel loquit̄ in ꝓphanis. Nec ob.c.s̄.vt lit.non cōte.per qd̄ multi tenēt ꝯtriū q̄r ibi illud est ꝓpter odiū in separatione cōiugis ⁊ pp fauorē matrimonij que hic cessant. ⁊ sic dicit Guil.ꝓnūciatum in palatio apostolico.

¶ De foro competenti. Rubrica.

Quāuis sacris canoni. Diuidit̄ in sex.q̄r primo statuit de ꝓcessu fiendo ꝯ expulsores ꝯsiliarios ⁊ fautores ꝑ epos expulsos a ꝓprijs sedibus.scd̄o de iurisditione al̄s inter subditos exercēda.tertio de licētia a diocesano petēda ꝑ epos.quarto de fide exhibenda in certis casibus v̄bo ipsoꝝ epoꝝ.quinto de suffragio vitioꝝ epoꝝ illis adhibendo.sexto ꝓtestat̄ de iure ꝑsidentiū locis vbi tales epi iurisditionē exercēt.ha ibi easdē.tertia ibi volumus.quarta ibi sane.q̄nta ibi quorūdam.sexta ibi ꝑ premissa quoq̄ ⁊c. ¶ Gl.j.in fi.hic ponit q̄s dederit cām huic cōstōni.q̄r expulsio aliquoꝝ epoꝝ qui erant in consilio isto. 1 ¶ † No.ꝙ epūs nec ꝑ se nec ꝑ aliū regul̄r pōt iurisditioneȝ d suā exercere ex̄ diocesim.rō q̄r ᵈ iurisditio coheret territorio 2 l.fi.C.vbi ⁊ apud quē.⁊.ff.de offi.ꝑfec.vrb.l.j.§.cū vrbē. † Et ex hoc no.ꝙ expulsus a re corporali vr̄ expulsus a iure incorporali illi inherēte. ¶ No.casum hic exceptū a regula ꝑdi- 3 cta in epo expulso. † Et no.casum in quo sufficit citatio per edictum.

---

a ¶ Qd̄ si ē q̄stio. Adde bal.in.l.filiū ff.de his qui sunt sui vel ali.iu.⁊ alex. in ꝯs.ix.inci. prestātissime doctor i.iiij. volu.

b ¶ Neces- saria ptis citatio. Adde d. Abb.in.c. j.⁊ ibi Fely. in.v.colū.ex̄ de iureiurā.

c ¶ Nūq̄d aut̄. Adde doc.in rubr. extra de dci. ⁊.d. Abb. in c.statuimus. de transac.

d ¶ Jurisditio coheret. Adde bart. in.l.j.in pen. col.circa fi. ff.de iur.om. iu.⁊ Alex.in cōsi.xxxv.in- cip.viso.ꝓces su in.j.col.in fi.in.iiij.vol.

edictũ. Itẽ no. pro generali allegatione vt sufficiat de quo h̄ in glo. ij. ⁊ in. c. vestra. de coha. cle. ⁊ mu. † No. delicta nõ remanere impunita. facit de sen. excõ. vt fame. † No. casum in quo citatio põt fieri die feriata regul'r ↄtra de quo de fe. c. fi. † No. modũ quẽ h̄nt tenere epi expulsi si velint vti iurisditione sua. † No. casum quo stat̃ assertioni asserẽtis ad cõmodũ suũ regul'r ↄ. ff. de testi. l. nullus. † No. ꝙ sine licẽtia diocesani nõ dꝫ qs actum iurisditionalẽ exercere saltẽ petita in casu isto al's dꝫ esse petita nõ obtenta. † No. ꝙ vtens aliquo iure ex gr̃a ⁊ rõne fauorabilitatis non ꝓscribit. cetera sunt clara.

10 † An epõ expulso possit archieps iniuriam vindicare dic ꝙ
11 nõ. q: nõ est de casibus. no. de offi. or. pastoralis. † An cõsulens teneat̃ de ↄsilio tractant hic qdã. vt Guil. dic vt in. l. ij. in fi. ff. mã. ⁊. l. sepe. ad fi. ff. de v. sig. ⁊ in. l. nõ solũ. §. si qs mãdato. ff. de iniur. p Bar. ff. de fur. l. si is q opeꝫ. ⁊. l. qui seruũ. §. si duo. ⁊ p gl. ff. de reg. iur. culpa caret. ⁊ p Io. an. ⁊ Dy. de reg. iu. nullus ex ↄsilio. ⁊ p doc. de offi. dele. c. j. Dic vt in ↄctibus nemo tenet̃ ex ↄsilio nisi fraudulentũ sit. ⁊ tũc tenetur de dolo ei cuius ꝑiudiciũ tendit vel vbi al's non esset facturus. primũ ꝓbat̃ in. l. ꝙ si scires. ff. de dolo. scdm in. l. si remu
a nerãdi. §. si tibi. ff. mã. [a] In delictis si cõsuetudo ꝑficit̃ delictũ tenet̃. vt. l. j. §. ꝑsuadere. ff. de seruo corrupto al's nõ tenet̃ nisi delicto secuto. ⁊ hoc si non erat al's facturus. Si aũt erat al's facturus sunt opi. ⁊ glo. ↄ Dy. ⁊ Bar. tenent indistincte
12 ꝙ tenet̃ per. l. j. §. incidit. ff. ad turpil. ⁊c. † Que sit forma appellandi pp locũ nõ tutũ ponit hic Zenze. dic vt. s. de appel.
13 ex pte in ver. si vero. ¶ † Quero facta citatione vt hic dꝛ ad quid ꝓcedere poterit eps. dic ad oĩa ẽt ad sñiam eis amplius nõ citati si citati fuerũt ad totã cãm. secus si ad aliquẽ spãleꝫ articulũ. q: tũc ad aliũ non ꝓsequeret̃ nisi iterato citarent̃ vt no. Inno. de offi. dele. ↄsuluit ⁊ de ꝓcu. auditis. ⁊ no. de do:
14 ⁊ ↄtu. eũ qui in. vj. † Sed qd de citatis ad locũ suspectũ qui iterato ibi citant̃. an pñt excipere ẽt post litis ↄte. dic ꝙ sic in alia instantia. secus si in vna incepit rñdere q: nõ poterit apponere nisi ea finita. instantia aũt dꝛ durare hoc casu ab hora prima cõparitionis vsq; ad datã licentiaꝫ ptibus a iudice. vt no. Ain. de rescrip. dilectus. ij. Cõpo. e. ti. nõnulli. Archi. de elec. cũ dilecti facit. ff. de op. libe. l. cãpanus. ⁊. l. opis. facit qd̃ no. in Spec. de appel. §. restat. ver. ⁊ no. vbi ponit̃ de grauamine successiue qd̃ dixi in cle. cãm. de elec. ⁊ in. c. nõ solum de appel. in. vj. facit qd̃ no. de offi. ord. ad reprimendã. ⁊ de testi. significauerũt ꝺm Pau. in v. eisdẽ qd si inter duas dietas nõ põt eps secure morari an poterũt subditi trahi vltra duas dietas. Guil. hic conat̃ defendẽ ꝙ sic ⁊ satis diffuse h̄ ꝓsequit̃. sed eius sñia excusari nõ põt qui sit ↄ istaꝫ cle. que nõ ꝑmittit tractũ subditi vltra duas dietas. ideo nõ poterit talis tractus fieri maxime cũ scimus in casu exorbitante a regulis cõibus seu ↄ regulã que hic ponit̃ in prin. cle. ⁊ iõ omissa eius opin. cõcludendũ est ꝙ trahi nõ põt pro hoc regula iuris qd̃ vero. ff. de legi. ⁊ de re. iur. que a iure in. vj. Itẽ pro hoc facit. l. in agris. ff. de acq. re. do. Ad hoc est q: nõ est tam in fauore episcopoꝝ hoc statutũ q̃ ẽt ad cõmodũ subiectorũ ne graue incõmoduꝫ patiant̃ si traherent̃ vltra duas dietas. Nec ob. ꝙ deficiat iusticia q: nõ est verũ. nã erit papa vel alius supior q
15 potuerit cognoscere de sup. neg. ꝑla. si eps. in. vj. † In vere eorũdẽ. quero an vicini epi possent exeq sñias istoꝝ epoꝝ expulsoꝝ si non fuerint reqsiti. Lapus hic dicit ꝙ sic. alle. c. ij. de offi. leg. ⁊ no. p Hosti. e. ti. nouit. ⁊ dicit expssum de fo. cõ
16 pe. postulasti. ⁊ de ap. c. j. ⁊. xj. q. iij. si qs ꝑsbyter. † An aũt in tali executione debeat aliqs citari. dicit ꝙ nõ ⁊ silr nec libellus dꝫ dari nec aliqs ordo iuris seruari. alle. no. in Spec. de executione sñie. §. nũc dicendũ in ver. sed pone. ⁊ p qd̃ dicit etiã ꝙ tanq̃ meri executores non poterũt ptes iudicis assumere nec cognoscere an bñ vel male fuerit ꝓnũciatũ ⁊ simil'r nõ potuerũt recusari vt suspecti nec appellari ab eis cũ sint meri executores de offi. dele. sup qõnũ. ⁊ de app. nouit. ⁊ no. Inno. ⁊ Hosti. de offi. dele. cũ in iure. ⁊ Archi. ij. q. vj. §. sunt quoꝝ in v. ab executore. ⁊ p Guil. in spec. ꝑdicto. §. fi. p hoc etiã dicit ꝙ si tales admitterẽt exceptiones posset appellari ab eis q: modũ excederẽt. ar. no. in. c. ꝙ ad ↄsultationẽ de re
17 iudi. ⁊ p Io. an. de ↄfir. vti. vel inuti. ꝺm La. c. j. ¶ † No. bñ ex ꝑdictis ꝙ in executione sñie nõ est necessaria citatio ptis qd̃ intellige qñ executio petit̃ officio iudicis ⁊ sup re de qua non est cognitũ. secus si iuris actionis vel si sup alia re q̃ sit cognitũ. iuxta no. p Bar. in. l. a diuo pio. §. si sup rebus. ⁊. l. inter dies. ff. de re iudi. ⁊. l. meminerint. C. vñ vi. ⁊ p Inno. ⁊ Hosti. de appel. ex rõne. facit qd̃ no. p glo. ff. de mino. l. intra
18 vtile. in prin. † de mã aũt meri ⁊ mixti executoris in. c. pastoralis. §. q: vero. de offi. dele. ⁊ in cle. iudices. e. ti. ⁊ p Bar. in d. l. a diuo pio. in prin. ⁊ aliqui p Inno. in. c. decetero. de re
19 iudi. ⁊c. ¶ † Glo. iurisditionẽ op. ꝙ ẽt eps non expulsus in aliena diocesi possit iurisditionẽ exercere. vñ opp. de no. in. c. nouit. de offi. dele. So. glo. hic loquit̃ de iurisditiõe ↄtẽtiosa que nõ põt regul'r exerceri in aliena diocesi. Fallit in epo expulso ꝺm formã huius cle. In ↄrio vero loquit̃ in iurisditione volũtaria que ↄsistit in excõicando ⁊ absoluẽdo ⁊ in collatione bñficioꝝ ⁊ delegatiõe causarũ de qua dicendũ vt no. in
20 d. c. nouit. † An aũt eps possit in aliena diocesi cũ altari viatico celebrare dic ꝙ sic vt in. c. fi. de priuile. in. vj. Sꝫ an posset celebrare cũ põtificalibus. dic vt videbitis in cle. ⁊ archiepil. j. de priuile. cũ glo. cõcor. Guil. ⁊ Zenze. exprimẽtes qd̃ no. in. d. c. nouit. ⁊ in. d. cle. archiepo. ⁊c. ¶ Glo. eps querit quid i aliis inferioribus ꝑlatis ab epo eiectis a suis sedibus. dicit ꝙ locũ nõ hꝫ decre. per locũ a ↄrio. fatet̃ tñ ꝙ in electis cõfirmatis nõdũ cõsecratis locũ habebit. alle. de elec. transmissa. ⁊ de trãsla. ꝑla. c. j. ⁊ hic. ⁊ p hoc facit q: in his q̃ iurisditionis sunt eandẽ ptãtem hꝫ electus cõfirmatus quã ⁊ cõ
21 secratus. vt no. in. d. c. trãsmissam. † Ex glo. no. do. An. ꝙ ibi in mã iurisditionali a lege ꝓfert̃ verbũ eps vel ab alio verificat̃ legis dispõ in electo ↄfirmato nõduꝫ cõsecrato q: verba sunt intelligẽda ꝺm subiectã mãm q̃ q̃ al's in stricta ⁊ ꝓpria
c significatiõe appellatiõe epi cõprehẽdat̃ eps ↄsecratus. [c] vt no. gl. in. c. j. de re. do. ⁊ idẽ dicit Pau. de archiepis patriarchis ⁊ supioribus. ij. q. ij. nullus. in casibus in qbus metrepolitans intraret diocesim suffraganei dare põt ꝑuilegiũ in casu de iure expsso. de ↄsec. c. j. ⁊ fi. in. vj. al's in aliis no. de of. or. pastoralis. fatet̃ tñ cũ archieps dare põt priuilegiũ in diocesi suffraganei de ↄsensu oium epoꝝ. vt no. xvij. q. vj. placuit. cir
22 ca fi. fa. de pe. ⁊ re. nr̃o. ¶ † Glo. ꝓteruis notanda est ex qua habes ꝙ qs dꝛ improbus ⁊ qs ꝓteruus. ¶ Gl. ꝓsequẽtiuꝫ
23 de mã qñ liceat fugere ꝑlato ꝑsecutiones ⁊c. ¶ † Glo. aut earũ parte qd si in minima pte diocesis ꝓprie eps expulsus põt secure morari nõ tñ in maiori vel dimidia parte an hẽbit locũ decre. dicit ꝙ nõ. p tex. q: hoc dicit qñ nõ põt morari in aliqua pte sue diocesis nõ aũt simpl'r qñ nõ põt morari in pte diocesis. Nã lꝫ appellatione ptis simpl'r ꝓlate intelligat̃ dimidia. vt in. c. ij. §. j. de deci. in. vj. l. nomẽ filiarũ. §. portionis. ff. de v. sig. tñ secus est qñ ꝓfert̃ cuꝫ adiũcto dictionis aliqua
d ¶ No. bñ ꝙ aliud est dicere simpl'r in pte ⁊ aliud [d] in parte
24 aliqua. ¶ † Iuxta ꝑdicta q̃rit gl. qd si eps expulsus de propria sede põt stare ⁊ manere in aliquo loco sue diocesis exẽpto ⁊ sic de facto ibi recipit̃. an poterit ibi ꝓcedere ⁊ edere pro tribunali. gl. alle. pro ⁊ ↄ ⁊ final'r cõcludit ꝙ poterit p. c. luminoso. xviij. q. ij. in fi. vbi eps nõ põt locare cathedram in loco exẽpto nisi recipiat̃ a ꝑlato illius loci. Ad hoc etiã hec decre. q: si p eã dat̃ licẽtia sedendi in loco nõ subdito alterius diocesis. fortius dꝫ cõcedi in loco subdito sue tñ diocesi qui etiã est subditus quo ad quedã. de qbus in cle. ij. j. de ꝑuile. No. bñ glo. ꝙ ẽt in mã stricta volens aliqd exercere ext̃ diocesim põt fortius illud exercere in diocesi licꝫ locus sit exẽptus. ⁊ sic no. ꝙ locus exẽptus equipat̃ loco alterius dioce
25 sis. fa. qd̃ no. in. c. j. de priuile. in. vj. p glo. p aliũ. ¶ † Glo. ecclesiis op. ꝙ nõ possit eps vindicare iniuriã illatam ne sit iudex in cã sua ↄ id qd̃ habet̃. C. ne qs in sua cã. l. j. Soluit gl. ꝙ eps iniuriã ecclesie sue illatã bñ põt vindicare vt hic. ⁊. ij. q. vij. si qs erga. ⁊. c. si qs ab epo. de male. c. j. ⁊ de penis. romana. in. vj. Iniuriã aũt ꝓpriam eps vindicare non põt vt in cõtrario. qd̃ est intelligendũ ꝺm not. in. c. ex pte. de ver. sig. q:
e hoc verũ [e] nisi sit notoria. facit qd̃ no. p gl. ⁊ doc. de iudi. cũ venissent. ⁊ per Cy. in. d. l. j. ne qs in sua cã. ⁊ p Bart. ff. de
26 pe. l. si qs. §. si forte. Quid de archiepo dic vt. s. dixi. ¶ † Gl. indulgẽdũ op. ꝙ eps nõ possidens iurisditionẽ illã nõ possit exercere vt no. Ain. de ꝓcur. in. c. petitio. in fi. j. glo. ⁊ ꝓbat̃ xj. q. j. c. si quis q̃. ⁊ de ↄsecr. di. j. c. hoc ergo. facit ad no. Io. an. post Ain. in. c. venerabilẽ. §. rõnibus. in ver. loco. qui fil. sint le. glo. soluit ꝙ hic est spãle in fauorem epi expulsi. ⁊ hoc

a ¶ In delictis. Adde gl. ⁊ doct. in §. aliqñ in v. certe. insti. de oblig. que ex delic.

b ¶ Qd̃ in executione. Adde Bal. in. l. j. C. si p vim vel alio modo.

c ¶ Vt no. gl. Adde. d. Ab. in. c. taꝫ l'ris in. j. no. de testi. do. Ab. ⁊ ibi fely. in. j. colũ. in. c. eã te. ext̃ de rescrip.

d ¶ In pte aliqua. Addẽ bal. in. c. j. §. j. de ↄtro. in uesti. ⁊ alex. i ↄsi. lxxj. inci. cõsideratis. circa med. in iiij. volu.

e ¶ Nisi sit notoria. Adde bñ facere que dicit. d. Ias. in. l. qui iurisditioni. in. ij. colũ. v: limita tñ qñ. ff. de iurisdi. om. iudi.

27 sonat lr̃a hic dū dicit indulgendū. † No. bene ex glo. iuncto dicto Ain. ſm do. Ant. ꝙ eoipſo ꝙ eps expulſus a ciuitate vel dioceſi eoipſo vr̃ ſpoliatus quaſi poſſeſſione iuriſditio nis. ꝛ ſic nō pōt illā exercere dato ꝙ habeat ꝓprietatē. vide Inno. de reſt. ſpo. in lr̃is de capel. mo. dilectus. ꝛ ar. de elec. ſi abbatē in. vj. ꝛ de ſup. neg. pla. ſi eps. e. li. ℂ Gl. inſignib⁹ remittit ad decre. ſtatutū. in prin. de reſcrip. in. vj. vbi hr̃ quis dicat̃ inſignis. Pau. hic dicit ꝙ hoc vt dicat̃ iſignis neceſſe eſt ꝙ ibi inueniant̃ neceſſaria ꝓ ſede ꝛ eqtatu lȝ non ſint ibi periti. vt no. ſpec. in ti. de citatio. §. ij. v̄. ſm quē locū. In pce denti tñ ver. qd ſi locus nō eſt inſignis nō ſufficit ſi locus nō eſt inſignis lȝ ibi iudex duceret tot pitos quot ſufficerent ꝓ cōſilio ꝛc. ℂ Glo. ꝛ iuriſditiōe pōderat lr̃am q̄ copulatiue lo quit̃ ꝓ qd̃ dicit duo hic ponit reqſita vt eps poſſit in loco ex̃ dioceſim exercere iuriſditionem. ſ. ꝙ ibi ſit habitatio ſecura. Scđo ꝙ liberū poſſit hr̃e exercitiū iuriſditionis. Tertio req rit̃ ꝙ locus ſit ſecurus citatis vt pȝ ex his que in lr̃a dicunt̃. Pau. hic dicit ꝙ exigunt̃ hic quinqȝ. ſ. ꝙ locus ſit inſignis. ſcđo ꝙ ſit vicin⁹ dioceſis epi expulſi. Tertio ꝙ ſit ſecus epo quo ad morā ibi trahendā. Quarto ꝙ ſit ſecurus quo ad iu riſditionē exercendā. Quinto ꝙ ſit ſecurus citatis. ℂ Glo. cōſiliarios q̄rit ꝙ cū duplex ſit cōſiliū. ſ. ꝙ allicit ad delictū. ꝛ qd̃ nō. de quo de penis felicis. §. illud in. vj. An in vtroqȝ lo cuȝ hēat cle. dicit ſic q2 vterqȝ punit̃ lȝ vnus magis altero ꝛ de mā ꝯſilij remittit de quo ēt hic Guil. ℂ Glo. fautoribus querit an ſufficiat locū eſſe ꝓcuratori fautoꝝ. dicit ꝙ nō arg. huius lr̃e. ꝛ q2 in arduis qs nō tenet̃ mittere procuratorē de

28 ꝓcu. querelā cū ibi no. ꝛ. v. q. iij. ſi egrotās ꝛc. ℂ † Gl. diuus querit an ſufficeret vna die citationē iſtā facere. dicit ꝙ nō ꝓ lr̃am iſtā que in plurali loquit̃. ar. de re. iur. pluralis. iō ad mi nus reqrit̃ ꝙ duobus diebus facta ſit. dicit tñ ꝙ tutius eſt ꝙ fiat tribus diebus. ar. de cle. nō reſi. tua. ꝛ. xxiij. q. iij. de illici ta. idē tȝ Pau. ꝙ hec citatio ſuccedat in loco alterius citatio nis q̄ dȝ eſſe trina. ergo ꝛc. ar. de reg. iur. is qui. in. vj. qnimo forte eſſet equū de quattuor ar. ff. de iu. l. ad peremptoriū. ꝛ. l. poſt edictū ſm eum. Zenze. tñ hic ſentit ꝙ in primo citatorio poſſet mitti pemptorie ſȝ tene primū q2 hic agit̃ ad ꝓſumen dam ſciam citati ꝓ veriſiſitudines ꝙ facilius ſit ſi in plurib⁹ dilationib⁹ fiat. An aūt ſufficiat pdicta fieri in vna eccl'ia. Di cit Zenze. ꝙ ſic q2 lȝ loquat̃ hic in plurali de eccleſijs. iō ſic loquit̃ pp reſpectū quē hȝ ad pluralitatē eccleſiarū ꝛ locoꝝ epoꝝ. ar. de priuile. priuilegia. ſa. ff. ad mu. libertus in princ. Sed Zenze. dicit tutius eē ꝙ fiat plurib⁹ eccleſijs ꝛ ſic ma gis ſeruat̃ vt facilius ꝛ veriſimilius tranſeat in notitiam ꝛc.

29 ℂ † Glo. feſtiuis op. ꝙ citatio nō poſſit fieri die feriata. de. l. ij. §. fi. ff. ſi qs in ius vo. nō ie. ſoluit hoc ſpāle i caſu iſto ſicut in alijs de qbus in. c. j. ꝛ in. c. fi. de fer. Nō ſpālitatis eſt vt fa cilius trāſeat in notitiā citati vt hic dr̃ fatet̃ glo. ꝙ alij fuerūt in opi. ꝙ citatio ꝛ citatiōis pceptū indiſtincte ēt extra caſum iſtū poſſit fieri die feriata. ꝛ ſic nō poſſit hoc eē ſpāle. ſed non pōt fieri ad diē feriatā ſi fiat vt in illa r̄ndeat. ſecus ſi vt ſolū cōpareat alle. no. in. d. c. fi. de quo ibi plene ꝓ Jo. an. in prin. ꝛ ꝓ Guil. in ſpec. de citatione. §. j. ver. itē excipit̃ ꝙ citatio ſit ad diē ꝛc. de quo dixi in. c. cupiētes. §. ꝙ per. xx. circa pn̄. vbi

30 glo. tangit ꝛc. ᵃ † An citatio poſſit fieri die dñico ꝓ die nō fe riata. diſputauit Bu. ꝛ tȝ ꝙ tres ſunt actus. ſ. preceptū iudi cis de citādo nō pōt fieri cū ſit ſnia interlocutoria. C. de epi. ꝛ cle. l. cū clericis. Itē citatio nūcij ꝛ hec fieri nō pōt die dñi co. ſecus in alijs feſtiuitatibus ſm Dy. Bu. ſed Bar. idem ſentit in alijs. l. j. §. itē nūciatio. ff. de no. op. nū. Item relatio nūcij ꝛ hec fieri pōt die feriata. vide Bar. in v̄bo de plano in extraua. ad reprimēdā. vbi ſentit pceptū poſſe fieri die feria ta ad neceſſitatē hoiuȝ. ꝛ Jo. an. in. c. fi. dicit ſeruari ꝙ ſit pce ptū ꝛ citatio die feriata ꝓ nō feriata. Sed forte illud ꝓcedit de iure ſi non ſit dies feriata in honorē dei al's ſecus ꝓ id qd̃ no. Bar. in extraua. ad reprimē. in ver. de plano. vide dños de rota ꝯcluſione. ccclxxviij. Poteſtis dicere opi. bar. veraȝ de iure. aliā de ꝯſuetudine. pro qua facit glo. que fuit additio

31 in. l. ſi corā de ferijs. † ſed eẽ an poſſit fieri ad diē feriatā. cōi ter ꝙ nō vt dicūt dñi. de rota. ſecus ſi dr̃ vſqȝ hoc q̄ñ expreſſe dicit̃ ad diē feriatā. ſed late dic vt ꝓ Bar. in. l. ij. de tēpo. ap. ꝛ dixi in. c. cupiētes. §. ꝙ ſi per. xx. tñ q̄ñ dr̃ ad diē facit ꝯ cōem opi. c. veniēs. de accu. niſi dicas ibi ſpāle in papa vel in crimi

ᵃ ℂ An citatio. Addo. d. Jaſ. i. §. quadrupli in. iij. char. in fi. v̄. circa tñ iſti. de actio.

ᵇ ℂ Ubi dr̃ ꝙ ſi. Adde bene facere no. ꝓ Bart. in. l. ſi certis annis. C. de pac.

nalibus ꝛc. ℂ Glo. ad diuina q̄rit ſi cōueniſſet ad audiendū verbū dei. R̄ndet glo. quaſi diceret̃ ſatiſfactū ꝯtōni q2 pdi catio ēt includit̃ appellatione diuinoꝝ. ar. de offi. ordi. inter cetera. ꝛ ꝓ hoc ꝯcludit gl. ꝙ ſicut pdicari pōt in loco interdi cto. de ſen. excō. r̄nſo. ſic ꝛ citatio fieri. alle. no. poſt Dolti. de

32 clā. deſpō. c. fi. in v̄bo eccleſijs. ℂ † No. hic ꝙ appellatione diuinoꝝ cōprehēdit̃ pdicatio ꝛc. ℂ Glo. ꝓſumat. querit an admitti poſſit ꝓbatio in ꝯriū ꝯ hanc ꝓſumptionē de qua tex. loquit̃ dicit gl. ꝙ ſic q2 hec eſt ſimplex ꝓſumptio iuris. ſecus in ꝓſumptione iuris ꝛ de iure que dicit̃ fictiō. alle. qui matri. accu. poſ. Impropzie locuta eſt gl. q2 dr̄a eſt inter ꝓſumptio nem iuris ꝛ de iure fictionē iuxta no. de ſpō. is qui. C. de rei vx. act. l. vnica. §. accidit q2 ꝓſumptio eſt ſup dubio. fictio ſup certo. ꝛ nō recipit ꝓbationē in ꝯriuȝ ēt per cōfeſſionē partis ſecus in ꝓſumptione iuris ꝛ de iure in auc. ſed iam neceſſe. ꝛ in corpore vñ ſumit̃. C. de dona. ante nup. Ex pdictis appa ret an iſti qui citati ſunt ſm formā huius cle. habeant̃ pro le gittime citatis ꝛ ſint veri ꝯtumaces ita ꝙ nō poſſint appella ri. Zenȝ. dicit ꝙ nō. q2 non habent̃ per ꝓſonaliter citatis ſed pro legittime citatis. ad hoc facit qd̃ ſtatim dixi. q2 hec nō eſt preſumptio iuris ꝛ de iure. Per pdicta ꝛ per hūc tex. dicit Zenze. hic patere ꝙ impediēs citationē nō eſt habēdus pro vero ꝯtumace. Nec ob. c. q̄m. §. porro. vt lit. nō cōteſt. q2 lo quit̃ in certis caſibus. ꝛ iō regul'r ſecus vel ſm euȝ aliud eſt in ꝓcuratoribus ne citatio ad eos perueniat vt ibi. Aliud in procuratoribus ne in locis de qbus hic attentet̃ citatio. ꝛ ſic

33 pōt intelligi cle. j. de iud. ℂ † Juxta pdicta quero ad qd ꝓce di poterit facta citatione. Dic ꝙ ad oīa ēt ad ſniam ꝛ eis am plius nō citatis ſi fuerūt citati ad totā cām. ſecus ſi ad aliquē articulū ſpālem tm̄. q2 in alijs nō pōt fieri ꝓſecutio niſi itera to citarent̃. vt no. Inno. de offi. dele. cōſuluit. ꝛ de ꝓcu. audi tis ꝛ no. gl. de do. ꝛ ꝯtu. cū quē in. vj. facit qd̃ no. de accu. ad

34 petitionē. ꝓ Inno. † Quid ſi aliqs fuit citatus ad locuȝ ſu ſpectū an ſi iterato ibi citet̃ poſt litis ꝯteſt. poſſet excipi. dic ꝙ ſic vt no. de reſcrip. dilectus. Fatendū tñ ꝙ ſi in vna inſtā tia incepit r̄ndere nō pōt opponere ſeu excipe niſi illa finita. durat aūt inſtātia hoc caſu ab hore pme cōparitionis vſqȝ ad datā licentiā ꝑtibus a iudice. no. Ain. de reſcrip. dilectus. ꝛ Cōpo. eo. ti. nōnulli. ꝛ de elec. cū dilecti. facit. ff. de ope. liber.

b cāpanus. ꝛ. l. operis ᵇ vbi dr̃ ꝙ ſi qs ſciēs ſe poſſe recuſare opas petitas illas ſoluit donare vr̃ alia tñ vice nō ꝓſtabit in uitus niſi ad hoc ſe obligauerit. ꝛ idē no. in Spe. de appel. §. reſtat. ver. ꝛ no. vbi ēt dicit ꝙ q̄diu durat grauamē interlocu torie quo qs ꝯtinue ledit̃ illa nō trāſit in rē iudicatā ēt poſt. x. dies. ꝛ ſic a iudice poterit appellare donec duret grauamē ꝛ ſic donec reuocet̃. ar. de pe. di. vij. c. fi. ad fi. ver. qui autē ſm Pau. qd̃ no. q2 notabile eſt dictū ꝛ declarat ea q̄ dixi in cle. cām. de elec. facit qd̃ no. de offi. or. ad reprimēdā. ꝛ ꝓ Inn. de teſti. ſignificauit. ℂ Glo. eccleſijs querit an ſit neceſſe ꝙ ſint cathedrales. dic ꝙ nō. lr̃a hoc nō exigit Zenze. tñ dicit ꝙ req rit̃ ꝙ ſint parrochiales. q2 ad illas ſolet ꝛ tenet̃ populus ꝯue nire de ꝯſe. di. j. miſſas ꝛ de parroch. c. j. cū ſimilibus in ver bo eiſdē ꝛc. ℂ Glo. indulgemus op. ꝙ hic nihil indulgeat̃. q2 de iure cōi hoc vr̃ licere iuxta no. de offi. leg. nouit. Soluit glo. interdū eps in aliena dioceſi vult inter volētes exercere iuriſditionē de lnia obtenta a dioceſano loci. ꝛ tūc pōt a iure cōi vt in ꝯriū. interdū vult cognoſcere inter ſubditos iuitos vel ēt eis volētibus ſolū petita licētia ſed non obtēta. ꝛ tunc regul'r nō lȝ. fallit in caſu huius decre. ꝛ ſic in duob⁹ hic eſt ſpālitas ꝛ indulgentia. facit de offi. ordi. cū eps. ꝛ qd̃ ibi no.

35 ℂ † No. bñ. q2 ſentit gl. ꝙ non pōt fieri ꝓrogatio de loco ad locuȝ alterius dioceſis niſi cōſentiente dioceſano illius loci. Idē in glo. in. d. c. cū eps. legiſſe aliter dicūt in. l. ſi qs ex cō

36 ſenſu. C. de epi. audi. vbi ꝓ Cy. ℂ † Glo. ſubditos querit an poſſit eps expulſus cognoſcere ſm formā huius cle. j. aliena dioceſi inter ſubditos ſi ſint layci. dicit ꝙ ſic eo caſu quo aga tur de cā que ſit de foro eccleſiaſtico. c. ij. de excep. in. vj. ꝛ hic per hūc tex. qui indiſtincte loquit̃. ſecus dicit in nō ſubditis. q2 inter illos ēt ſi eſſent clerici cognoſcere non poſſit ēt ipſis cōſentiētibus niſi petita licētia ꝛ obtenta. ar. eoꝝ que dixi in

37 glo. ꝓcedenti a ꝯrio lr̃e. ℂ † Juxta pdicta querit glo. quid ſi vnus ſit ſubditus forte ꝯuētus. alter nō. an poterit inter eos cognoſcere in caſu huius cle. dicit ꝙ nō per iſtam lr̃am a cō

trario

trario sensu. Nam hic solū datur ptās cognoscēdi iter subditos. ꝛ sic in plurali. ꝛ idō si alter sit subditus alter nō. nō habebit locū cle. maxime cū exorbitet a regulis iuris cōis. ꝛ sic non est extēdenda ar. de reg. iur. que a iure in. vj. nec ꝓcedūt si ambo ꝯsentiunt. Per pdicta pꝫ fortius si ꝓcedere si ambo cōsentirent sed alter solum. secus dicit gl. si lrā dixisset ꝙ eps possit de suis subditis iusticiā exhibere. qꝛ tūc posset ministrare iusticiā actori non subdito ꝯtra subditū. secus eē ēt si reus cōsentiret, per pdicta ponderāda est ergo lrā que dixit ꝙ inter subditos possit cognoscere nō aūt dixit ꝙ de sub-
38 ditis possit iusticiā mīstrare. † Qui aūt dicant subditi an cōprehēdant illi qui sortiunt forū rōne delicti vel ꝯtus in loco epi expulsi. dicit gl. ꝙ non sed solū subditi rōne domicilij nā alij pdicti nō dicunt ꝓprie subditi sed solum forū sortiti.
39 † No. bn̄ singularē glo. ex qua habes primā dr̄iam inter ista
a vba inter subditos ꝛ de subiectis. ᵃ Scd̄o ꝙ applone subditi stricte loquēdo soluꝫ cōprehēdit subdit⁹ rōne domicilij nō aūt subiect⁹ iurisditiōe fori sortiti. ad h̄ de cōsti. vt aiaruꝫ in. vj. ꝛ qd̄ ibi no. ¶ Gl. morā op. ꝙ regrat locū esse vicinio rē vicinoꝝ. vt. s̄. in pn̄. Solu. diuersitas casuū soluit ꝯriū. qꝛ hic qn̄ inter subditos cognoscere vult ibi qn̄ cōtra fautores
40 ꝛ sil'es. ¶ † Glo. oimodā q̄rit an eps eiectus a ꝓpria sede in alia dyoecesi s̄m formā huius cle. exercet iurisditionē etiā criminalē inter subditos. ꝛ maxime si exigit depositionē beneficij vel carcerationē psone. Rn̄det ꝙ sic per text. qui hic vl'r ꝛ in genere dixit ꝙ oimode iurisditioneꝫ exercere pōt. ꝛ sic nullā spēm iurisditionis excepit de ma. ꝛ obe. solite ad fi. ad hoc qꝛ iurisditio large sumpta est genus cōprehendēs in se merū ꝛ mixtū imperiū. l. ij. ꝛ. iiij. ff. de iurisdi. om. iudi. ꝛ idō iuncta cū signo vl'i oia predicta dꝫ cōprehendere fa. de sen. excō. vt fame. ꝛ eo. ti. si clericus in. vj. de pe. ꝗuis. e. li. No: bene ꝙ lꝫ iurisditio simplr̄ prolata cōprehēdat iurisditionē in se prout est spēs distincta a mero ꝛ mixto imperio. tn̄ qn̄ profertur cū adiuncto oimode cōprehendit ēt in se merū ꝛ
41 impiuꝫ. † ᵇ Et ex hoc nota diligenter s̄m do. An. ꝙ si aliqs
b in aliquo territorio dat alicui oimodam iurisditioneꝫ ꝓpter adiunctionē oimodam non solū transibit iurisditio ꝓprie ꝛ stricte sumpta. imo ēt transibit iurisditio vl'is prout est apta comprehendere merū ꝛ mixtum imperiū per hoc infert ꝙ si adunantia generalis hn̄s merum ꝛ mixtū imperiū transferrat oimodam iurisditionē in conciliuꝫ vel alios vꝫ transferre ēt
42 que sunt meri ꝛ mixti imperij ꝙ bn̄ not. ¶ † Alterius quero cum glo. in ver. itē per hanc litterā. nunqd hic episcopus eiectus poterit in aliena dyocesi s̄m formā huius cle. cognoscere ꝛ iudicare inter subditos s̄m cōstōnes suas. Rn̄det ꝙ sic siue illa respiciāt ordinē iudicij siue dcisionē siue punitioneꝫ dūm̄ negociū de quo agitur sit intra dyocesim epi eiecti cōmissum. Nā tunc sicut si esset in sua ꝓpria dyocesi posset hoc facere si poterit existēs in aliena s̄m formā huius decre. ex eo qꝛ mens huius decre. est sibi dare eandē iurisditioneꝫ in aliena dyocesi seruata forma huius decre. quā hr̄et in ꝓpria. ꝛ per hoc infert ꝙ si casus occurrēs inter subditos eēt cōmissus ex dyocesim epi eiecti nō posset in illa dyocesi s̄m suas ꝯstōnes iudicare vel punire sicut nec existens in ꝓpria dyocesi hoc posset. vt in. c. vt aiarū. §. j. de cōsti. in. vj. de quo
43 plene est dicendū vt ibi. ¶ † No. bn̄ ex gl. s̄m do. An. ꝙ vt materia subijciat statuto ꝛ. l. attendit iurisditio vt sicut subijcietur mā iurisditioni. ꝛ ita statuto iudicantis. ꝛ sic sequitur
44 nām fori sortiri facit ad no. de fo. cōpe. ꝙ clericis. † Scd̄o no. s̄m. d. Pe. ꝙ ēt in ordinarijs iudicijs non seruant statuta loci vbi iudiciū agitat. in decisorijs hoc est clarū. sed dic ibi
c spāle in casu isto ᶜ alias regulr̄ i ordinatorijs inspicit locus iudicij. l. iij. §. fi. ff. de testi. ꝛ not. in. l. j. C. de sum. tri. ꝛ fi. ca. ꝛ
45 l. j. C. de emā. lib. † Per pdicta pꝫ an eps eiect⁹ poterit cōtra subditū delinquentē in dyocesi aliena vbi morat eiectus procedere ꝛ ꝓuenire ordinariū loci. Ber. dicit ꝙ nō qꝛ intelligitur iste tex. ꝙ possit oimode iurisditionē exercere sine piudicio illius in cuius dyocesi morat. sed hic ipediret piudiciū qꝛ si fuisset in ꝓpria dyocesi forte nō ꝓuenisset ordinariū. qꝛ nō ita cito ad eius noticiā ꝓuenisset ar. de psump. q̄sto. Jo. de lig. tꝫ ꝯriū ꝙ ēt sensit gl. ista in fi. Nec ob. rō Ber. per c. cum ecclesia. de elec. nec est attendendū illud aduenticiuꝫ ꝙ non sic potuisset scire ex quo a canone hꝫ facultatē cognoscendi ꝛc. ¶ Glo. exercere q̄rit an eps eiectus possit hāc iurisditionē sibi concessam exercere per aliū. Rn̄det ꝙ sic dūmodo in loco morā trahat vbi per aliū vult exercere facit regula pōt. de re. iu. in. vj. ꝛ tex. in pte ꝓcedēti ibi citati faciāt.
46 ¶ † Gl. nō fuerint q̄rit hic dr̄ subditos q nō fuerūt expulsores nec fautores non posse vltra duas dietas trahi. Quid eniꝫ si eēnt expulsores vel fautores. Rn̄det gl. ꝙ si ꝓcedit ꝯ tales expulsores. tūc pn̄t trahi vltra duas dietas vt trahant in loco viciniori. vt. s̄. in pn̄. Si v̄o non citant vt expulsores sed ad petitionē alioꝝ forte pro debitis citant. tūc vr̄ esse de mēte lr̄e ꝙ sufficiat epm̄ trahere morā i loco ad quē citant ēt si distet vltra duas dietas trahi poterit ꝙ esset nimis durū ꝛ rigidū. vn̄ dicit gl. ꝙ si hic fuit intētus lr̄e ꝙ possint trahi vltra duas dietas saltē debuit adijcere numerū vltra quē trahi nō posset. puta vltra q̄tuor sicut facit sepe curia in lr̄is cōseruatoribus. ꝛ residet gl. per qd̄ vr̄ ex quo ꝙ aliter hic non declarat seruandū sit ꝙ dixi lꝫ sit durū ex quo sic scriptū est ar. vj. q. iij. scriptū est in lege. ꝛ sic spāle est in odiū taliū expul
47 sorū ꝛ fautoꝝ. ¶ † Glo. nō trahant querit qd si subditi de facto trahi nō pn̄t infra duas dietas. dicit gl. ꝙ adhuc nō poterint trahi vltra duas dietas per hanc lrām que simplr̄ loquitur qd̄ no. pro hiis que dixi in tex. qꝛ hoc est tenendum. lꝫ Guil. ꝯ sed male qꝛ hoc est exorbitās. ꝛ qꝛ hoc est statutū nō tm̄ in fauorem epoꝝ sed ēt subditorū ne graue dispendiū patiant nec deficiet iusticia. qꝛ poterit adiri papa vel eius supe-
48 rior. ꝛ hoc tꝫ Jo. de lig. in. §. volumus. ¶ † Gl. añ oia q̄rit qd si factus sit ꝓcessus licētia nō petita de hoc a dyoc. loci. Rn̄det gl. ꝙ ipso iure erit nullus per hunc text. qui ante oia
d vult peti licentiā. ꝛ sic ᵈ si puertat ordo erit nullū ꝙ fiet ar. de ele. ꝓuida in. vj. p hoc pꝫ ꝙ si a pncipio eps eiectus ꝓcedit in casu cle. ante licentiaꝫ petitā lꝫ postea supueniat licētia nō valebit ꝓcessus. ꝛ hoc tꝫ Pau. qꝛ hic ordo vr̄ de substantia. de rescrip. c. j. in. vj. ꝛ qꝛ ꝓcessus est nullus factus extra casuꝫ idultū p hāc decre. ex defectu ptātis. ꝛ si dicat ꝙ imo pōt sequi ratificatio si gerēs actū habuit spem de ratificatione illius per no. lxiij. di. salonitane. ꝛ. q. ij. lugdun. Rn̄det ꝙ illud ꝓcederet in ratificatione pape vel in ratificatiōe illius cuius noie actus est gestus. de sen. excō. cū qs i. vj. que oia
49 hic cessant ꝛc. ¶ † Gl. dyocesan⁹. q̄rit qs appellat hic dyocesanus a quo peti dꝫ lnia. Rn̄det gl. ꝙ ille qui hꝫ iurisditionem epālē in loco ꝛ hoc clarū. Idem si hēat iurisditionē q̄si epalem in loco vt qꝛ sit platus inferior epo qui ex priuilegio forte illā habeat dūm̄ taliter illam hēat ꝙ eps ibi illam nō habeat alias eps dyocesis oino esset requirendus facit qd̄ no. j. in glo. in vbo habentibus in fi. c. Guil. dicit ꝙ in actibus tangentibus iurisditionē vel actum epalem a dyocesano est petenda licētia. In tangentibus aūt alios inferiores ab eis est petenda. de vsupal. ex tuarum. de offi. Archi. ad hoc in fi. de prescrip. accedentes tene gl. Deinde glo. querit an sufficiat hanc licentiā dari vl' peti ab officiali epi. Rn̄det gl. ꝙ nō si solum est officialis generalis ꝛ maxime si psens est eps vel circa dyoce. de tempo. ordi. cuꝫ nullus in. vj. ꝛ de offi. vica. c. j. ꝛ. ij. de offi. or. romana ad fi. e. li. Quid aūt si multuꝫ distet tunc vr̄ ꝙ sufficiet ab officiali peti per dictam decre. romana in fi. de offi. ordi. Si vero multū distat eps nec in loco officialis sit a quo peti possit. tūc dicit glo. ꝙ satis putat de mēte lr̄e sufficere epm̄ requiri apud domū solite habitationis ar. ij. q. vj. biduū. s̄. de elec. in cle. cām facit qd̄ not. de resti. in inte. c. cum ex lr̄is. in fi. An capitulū sede vacāte hanc licentiā dare poterit. dic ꝙ sic per ea que dixi in prin. gl. ꝛ p ea que not. j. de here. cle. j. ꝛ qd̄ habet de temp. or. cum nullus. §. ij. in. vj. facit ꝙ videbitis in fi. c. Sed q̄ro an in absolōne ab excōicatione sit necessaria petēda licētia a dyoce. loci. Ber. ꝯsuluit ꝙ sic. Jo. de lig. ꝛ Hosti. tenēt hic non esse necessarium si ex officio ꝓcessit. secus si ad ptis instantiā iuxta no. de offi. lega. nouit ꝛc. ¶ Glo. in pmissis ponderat lraꝫ que in plurali loquit per qd̄ dicit ꝙ ēt in primo casu decre. seruādum erit ꝙ
50 hic dr̄. ¶ † Scd̄o querit an sufficiat petere gn̄alē licentiā vt possit ꝓcedere ꝯ expulsores ꝛ ꝯ subditos. Rn̄det ꝙ sic licet alia non fiet specificatio de personis vl' cāis. mouet per hūc tex. qui simpliciter loquit. ꝛ qꝛ graue esset sic singula specificare. fatet tn̄ gl. ꝙ si pro certa cā spāli sit petita licētia nō poterit in alia procedi nisi petita iterata licentia siue fuerit con-

a ¶ Scd̄o ꝙ applone subditi. adde gl. i. c. nup i ver. tūc erit absolutō ex d̄ sen. exc. ꝛ d. An. i. c. fi. de fo. cōpe.

b ¶ Et ex h̄ no. addē ias. i l. impiū i. v. colū. v. ex h̄ vltra alios. ff. de iurisd. om. iudi.

c ¶ Als regularit. adde. d. ab. i. c. j. i. ij. not. ex de consti.

d ¶ Si puertatur ordo. adde plene no. p fel. i. c. cū dilecta v. ordo de fo. cōpe.

51 cessa in prima siue denegata ꝛc. ¶ † Gl. nequierint q̄rit q̄n dicat̄ nō posse h̄re licentiā. R̄ndet siue exp̄sse denege̊ siue taceat̄ ꝛ non cócedat̄. facit de ap. ab eo in. vj. ꝛ. s̄. de regula.

52 l3 ꝛc. ¶ † Gl. p̄cedat querit qd si subditi ep̄i eiecti volūt cō queri de p̄cessu ep̄i eiecti dicēdo ipsū iniquū corā dyocesa no loci an potuerūt. R̄ndet q̄ nō q̄ iste eiectus p̄cedit aucti tate huius ꝯstōnis. ꝛ sic aucitate pape. iō de fcō ipsius ordi narius loci nō pōt se intromittere ad hoc. q̄ pp necessitatē expulsiōis cōmittit sibi locū. ꝛ sic perinde est acsi eēt in pro prio loco iō nō d3 posse dyocesan⁹ loci de ei⁹ p̄cessu cogno scere. q̄ par in parē ꝛc. de elec. i notuit. idē t3 Guil. dicēs q̄ hic nō est nisi quedā p̄rogatio loci. petitio aūt licētie ē ad re uerētiā ꝛ nō ad subiectionē q̄ p3. q̄ ēt ea negata p̄cedit̄ au ctoritate huius ꝯstōnis. facit de regula. l3. ꝛ. j. de sepul. cle. dudū qd aūt si ep̄s eiectus aliō deliquerit faciēdo ex̄ casum cōcessū sibi ab hac ꝯstōne an possit tūc dyocesanus loci co gnoscere r̄ndet q̄ sic per no. iij. q. vj. c. j. ꝛ de rap. c. j. nā tunc efficit̄ subiectus rōne delicti ibi cōmissi. ꝛ iō ꝛ ibi pōt cōueni ri sicut ꝛ rōne ꝯctus si ibi ꝯheret vel ratiōe domicilij ex quo moraz ibi traxit p iura p̄alle. de p̄rochi. c. fi. ꝛ de fo. cōpe. c. fi. s̄m Guil. hoc vltimum non pl3 s̄m do. An. q̄ ibi rōne more posset trahi. q̄ nō est ibi p̄petui vsus cā. sed ad tp̄s per no. in d. c. fi. Fatetur tñ q̄ rōne p̄miscui vsus posset ibi ꝯueniri ēt de ꝯctibus alibi gestis per. l. ij. ꝛ. iij. C. vbi senatores. ꝛ. l. ij. vbi de cri. agi op3. ꝛ qd ibi no. per Bar. ꝛ qd ibi notauit ip̄e

53 do. An. in. d. c. fi. ¶ † No. b̄n hanc gl. q̄ per eam. ꝛ per no. de rescrip. c. fi. decidit̄ qō legistarum de qua per Cy. in auc. qua in p̄uincia. C. vbi de cri. agi op3 v3 an de facto delegati pape possit ordinarius loci se īpedire per p̄dicta p3 q̄ nō si querimus de p̄cessu facto virtute delegatiōis. secus si aliter extra p̄tātem delegatā delinquat qō no. s̄m do. Pe. sed Jo. an. in. c. fi. de rescrip. aliter sentit. s. q̄ dūmodo nō tāgat̄ pro cessus. q̄ lite finita agit̄ ad finē vt iudex puniat̄ non vt retra ctetur poterit cōueniri ad hoc. q̄ exēptus delinquēs in loco non exēpto l3 circa rē exēptā punit̄ per ordinariū. vt si non

54 portat capā religiosus exēptus. ¶ † Altio gl. querit qd si ep̄s dyocesis delinquit in loco sue dyocesis in quo inferior p̄latus h3 iurisditionē an poterit ibi puniri remittit ad no. in c. cū i ferior. de ma. ꝛ obe. q̄ vī q̄ sic si hēbit iurisditionē q̄si ep̄alem ar. eoꝝ que dixi. s̄. in glo. in v̄bo dyocesanus. al's se cus in. §. sane. Glo. sup his ponderat l̄rā que dicit sup his que hic exp̄mit credi assertioni ep̄i eiecti ꝛ sic a ꝯrio super alijs non credit̄ arg. l. cum p̄tor. ff. de iudi. ꝛ de p̄sumptione nōne per hoc infert si dicāt loca ad que citant citati esse secu ri non credit̄ in hoc eoꝝ assertiōi. Idē si dicūt loca in q̄bus p̄cedunt eē viciniora. Idē si dicūt aliquē esse expulsum seu fautorē q̄ nō est de exp̄ssis hic ideo se defendēte tali debebit aliter constare. Nec ob. p̄dictis si dicat̄ hic credit̄ assertioni ep̄i eiecti in maioribus. ergo ꝛ in minoribus. q̄ hoc ar. non p̄cedit in exorbitantibus de pui. sane. ꝛ de rescrip. postula

55 sti. cū ibi no. † Q̄ū aūt triplici de cā statur assertioni vl' scie alicuius p̄sequit̄ hic Mat. q̄ p̄rio pp non subsistentiā pec cati. xxxiij. q. ij. vir cū propria. Scdo rōne scādali ꝛ multitu dinis. iij. di. deniq̄. Tertio q̄ deficit iudiciū vel p̄batio vt hic de quo p̄ Jo. de here. vt cōmissi ad fi. in. vj. An aūt lega to cardinali credat̄ refert Ste. op. qdā q̄ credit̄. Alij dicūt hoc veꝝ nisi aliquid obijciat̄. Tertij dicūt hoc verū q̄n nulli fit p̄iudiciū. Quarti dicunt hoc veꝝ in p̄tinentibus ꝛ cōcer nentibus officiū. vt si penitētiarius vel vicecancellarius. al's de rigore nō stat̄ nisi stilus al'r hēat s̄m Ste. de quo. xcvij. di. nobilissimus. ꝛ. c. cū a nobis. de test. ꝛ de priui. cū olim. facit qō no. in cle. j. j. de p̄ba. Cōclude si sit stilus vel cōsuetudo illi est standū si nō appet [a] in p̄tinētibus ad officiū credat̄ in

56 alijs nō si tendūt ad p̄iudiciū tertij obijciētis ꝛc. ¶ † Glo. assertiōib⁹ op. q̄ assertiōi alicuius nō sit credēdū maxie in cā p̄pria. de p̄batio. q̄m ꝯ. de testi. veniens ꝛ cōsilibus. Soluit hic sp̄ale q̄ vni soli credit̄ ꝛ sine iuramento in cā p̄pria ꝛ sic triplex est sp̄ālitas regulariter cōtra vt in ꝯrijs. ꝛ de testi. ve nerabilis. ꝛ. c. nup in v̄bo eorūdē. ¶ Gl. in p̄missis op. q̄ ēt in alijs casibus teneant̄ ep̄i vicini denūciare p̄cessus eorū epoꝝ vicinoꝝ cuius ꝯriū hic innuitur a sensu ꝯrio vnde op. de. c. cure. xj. q. iiij. ꝛ de tre. ꝛ pa. c. j. Soluit gl. regulari ter factū i aliena dyocesi nō tenent̄ alij ep̄i denūciare. Fallit in casibus hic exp̄ssis. ꝛ sic intelligi d3 l̄ra factū aūt in p̄p̄ia dyocesi b̄n tenent̄ regul'r vicinis ep̄is denūciare vt in ꝯrio. ¶ Glo. ab eis ponderat l̄ram per quā a ꝯrio dicit q̄ nō suf ficit vicinos ep̄os requiri ēt si illius intersit. q̄ per hoc non tenebunt̄ denunciare. ex quo ab ipsis ep̄is p̄cessus facienti bus nō sunt requisiti qō not. ꝛ sic facit q̄ ad petitionē partis nunq̄ alius iudex d3 executionē s̄nie ab alio late facere. sed demū ad l̄ras iudicis iudicātis. de quo plene per Bar. in. l. a diuo pio. §. j. ff. de re iudi. ꝛ per Bu. ff. de iudi. l. argētariū

57 §. noia. ꝛ vide qō dixi. s̄. post Lau. circa tex. ꝛ. c. ¶ † Gl. re quisiti querit qd si requisiti nolūt denūciare an regrens po terit illos punire dicit gl. q̄ nō sed debebūt agere cū supio re eoꝝ vt illos cogat ꝛ puniat. de iurepa. cū nullus q̄ itelli git nisi forte requisitus h̄ret iustam cām nō denūciandi. vt q̄ notorie essent iniuste s̄nie q̄ peterent̄ denūciari de offi. dele. si q̄n ꝛ de offi. le. studuisti. Nā p̄cessus iniustos notorie non tenet̄ denūciare. secus de dubijs. xj. q. iij. iulianus. xxiij. q. j. quid culpat̄. de temp. or. ad aures. ꝛ qō ibi no. per Host. s̄m Guil. facit de app. solicitudinē zenze. hic t3 ꝯriū dicēs q̄ semp tenet̄ denūciare ex p̄cepto huius. c. nec pp iniusticiam p̄cessus p̄ut h̄ vitare ar. de offi. ordi. pastoralis. §. si vō. Nec ob. no. i. d. c. ad aures. q̄ ibi loquit̄ de p̄cepto iniusto iniūcto a supiore quo casu nō obediēdū in malis p̄petrādis. s3 hic in denūciatiōe que de p̄ se nō est mala nec p eā plus litigat̄. de ap. pastoralis. maxie cū tali denūciatiōe executorie sit tm̄ lo cus cū p̄cessus transiret in rē iudi. ff. de p̄cur. l. ij. §. fi. ff. de his qui no. infa. l. furti. sic recidet do. An. ꝛ puto tenere gl. ar. de ap. solicitudinē. ꝛ qō no. de sen. exc. p tuas ꝛc. ¶ Gl. h̄ntibus ponderat l̄ram que simpl'r de h̄nte iurisditionem in loco loquit̄. ꝛ ideo cū inferior ep̄o q̄nq̄ in loco ꝛ in p̄sonas h̄nt iurisditionē ep̄alem vel quasi. de priuile. abbates in fi. in vj. de illis ēt hic loqui vī qō no. propterea que dicta sunt cū

58 gl. in v̄bo dyoc. ꝛc. ¶ † Glo. vt predicit̄ querit qd si aliq̄s inter subditos dyocesis ꝛ loci vbi morat̄ eiect⁹ ep̄s eiectus cognoscit ꝛ iudicat an fiat p̄iudiciū ep̄o dyocesano loci. Re spondet gl. q̄ sic. q̄ tūc esset negligēs dyocesanus in patiē do illud cū hoc nō sit p̄missum a iure. ꝛ iō posset prescriptio currere. secus q̄n solum inter subditos p̄prios ep̄s eiectus cognoscit ꝛ quare cū aucitate iuris hoc facit in iur̄ ep̄o dyo cesis loci nulla possit negligētia imputari. ꝛ iō non currit p̄ scriptio. ¶ No. b̄n tex. ꝛ gl. ex qua habes s̄m do. An. q̄ ibi aliquo casu sp̄āli alicui attribuit̄ iurisditio illo cāu cōis iuris ditio vt repugnās iurisditioni ꝛ possessioni in casu sp̄āli ve salte ab illa differēs ꝛ cū illa se non cōpatiens nō est p̄scripti

59 bilis ꝛc. ¶ † Quero an ep̄s possit cogere subditū recipere ordines ab alio. dic q̄ nō nisi delegando. nā sicut potest cām eo inuito delegare ita ꝛ actū ordinandi. de tēpo. or. ex teno re q̄ intelligit Pau. si delegat ordinationem in sua dyocesi nisi forte eēt ipedimētū. vt si aliq̄s ep̄s nō vult venire ad suā

60 dyocesim. † Est. n. regulare [b] q̄ subditus iuitis alijs subij

61 ci nō pōt nec se subijcere p̄lato inuito de p̄scrip. cū nō liceat de fo. cōpe. significasti. ¶ † Quero qd si papa mādat fundū restitui. j. xv. dies al's citet q̄ infra duos menses cōpareat ad curiam. dic vt in spec. de cita. §. j. ver. sed pone.

¶ De causa pos. ꝛ proprie. Rubrica.

Causa b̄nficiali. Non reci pit cōmo dā diuisionē p̄t tñ dici q̄ due sunt p̄tes sicut

1 duo sūt dcā. scda ibi ne vi spoliat̄. ¶ † No. p̄rio q̄ in b̄nficialib⁹ appellatio v̄e cāe statū deuoluit ad curiā seruatis his q̄ h̄nr in cle.

2 cām. de elec. ¶ † No. scdo ar. p̄ ꝛ ꝯ q̄ in cā app̄lonis possit accumulari recōuentio. de quo de mu. peti. c. j. q̄ possit. facit intelligēdo q̄ nulla sit sp̄ālitas. In ꝯriū facit si dicimus q̄ sit hoc sp̄āle in cā beneficiali facit qō no. de resti. spo. ex con questione. Et not. q̄ procedit recōuentio in casu cle. siue fiat

3 ab appellante siue ab appellato. ¶ † Not. tertio q̄ in cā ap pellatiōis admittit̄ accumulatio petitorij cū possessorio a di uersa p̄te ꝛ ab eadē ꝛ sic possibilis est concursus in petitorio ꝛ possessorio sup eadē re ēt eis accumulatis a diuersa parte

4 in cā beneficiali ꝛ sic in iure incorporali. ¶ † Nota q̄ accu mulatio

a ¶ In p̄ti nētib⁹. adde b̄n facē q̄ di cit ias. in. l. age i. j. col. v̄. vn̄ cōsu luit. C. d̄ trā sac. ꝛ fel. i. c. ceterū i. iiij. col. extra de iudi.

b ¶ Quod subdit⁹ iui tus. adde gl. notabilē i. l. iuit⁹. i gl. j. ff. d̄ fideicō. li. bal. i. c. in ḡnali si de feu. fue. con tro. i. ter do. ꝛ ag. in vsi. feu. ale. i ꝯs. xxv. i pe. co. i. v. vo. ꝛ ias. i. §. itē huia. na i. xij. car. in p̄n. insti. de actio.

c ¶ No. se cūdo ar. ad de Bart. in auc. ꝛ ꝯnter i. j. col. v̄. q̄. ro nūqd in cā. C. d̄ sen. ꝛ in interlo. om. iudi.

mulatio possessoriꝫ suspēsiua petitoriꝫ admittit̄ post cōclusio nem in cā pn̄cipali appellatiōe suspēsa dūmodo opponat̄ an̄ cōclōnē in cā appellationis. Et no. ꝙ nō solū admittit̄ accu-
5 mulatio suspēsa petitoriꝫ intētati a se. sed ēt a diuersa pte. † ꝛ sic no. ꝙ id qd̄ dr̄ ꝙ post ɔclōnē in cā nō admittit̄ accumulatio possessoriꝫ petēte petitorio ē ver̄ in pn̄cipali instātia nō dū pendēte appellatione. secus si sit appellatū ex hoc no. ꝙ appellatio nō solū suspēdit sniam sed ēt effectuꝫ cōclonis in cā de qua dic vt in. c. significauerūt. de testi. ꝛ not. in. c. fr̄nita-
6 tis. e. ti. p do. An. ꝛc. ¶ † No. ꝙ in cā bn̄ficiali pōt intentari possessoriū extrinsecus in cā ꝓprietatis. ꝛ sic possessoriū in bn̄ficialibus nō hꝫ annexā cām ꝓprietatis. ꝛ sic pōt dari possessoriū in bn̄ficialib⁹ absqꝫ tali ꝓbatione de quo dicet̄ cū gl.
7 ¶ † No. ꝑm do. Pe. ꝙ possessoriū pcedit petitoriū nō qꝛ sit dignius cū regulr̄ ꝓprietas ad se trahat possessionē. s. e. cū dilectus. sed in odiū spoliātis vt hic. qnimo si a pn̄cipio intentat̄ petitoriū vr̄ intētari ꝯ cōsiliū. l. is qui destinauit. ff. de rei ven. ¶ Op. j. ꝛ vr̄ ꝙ impossibile sit a diuersa pte sup eadē re accumulari petitoriū ꝛ possessoriū recupande. qꝛ agēs petitorio dicit aduersariū possidere de iu. exaīata. ꝛ silr̄ agēs possessorio dicens aduersariū possidere. ꝛ sic negat se possidere. ꝛ iō petitoriū cōtra eū dirigi non pōt. l. fi. ff. de rei ven. Sol. hic loquit̄ in cā bn̄ficiali in qua agit̄ de iure tituli ꝙ est incorpale. hinc est ꝙ in bn̄ficialibus nō datur verū petitoriū
a cū ititulatus nō sit dn̄s rex bn̄ficij. de dona. ceterū. [a] lꝫ dat̄ cōfessoria vel quasi cōfessoria sicut pro iure incorpali. vt no. Inno. s. e. cū sup. ꝛ de v̄. sig. abbate. ꝛ iō possibilis est cōcursus qꝛ cōfessoria cōpetit ēt pro turbato in possessione vt no. de iudi. exaīata per gl. ꝛ de cā pos. cū ecclesia. ꝛ iō agēs petitorio in cā beneficiali non negat possidere. ꝛ per ɔ̄ns merito ꝯrium agi pōt possessorio recuperāde facit qd̄ no. Bar. in. l. naturaliter. §. nihil cōe circa cōbinationes. ff. de acqui. pos.
8 ¶ † Op. scd̄o ꝙ bn̄ficiati nō pn̄t agere petitorio. qꝛ nō sunt dn̄i sed ꝓcuratores. de dōa. ceterū. hinc est ꝙ talia dicunt̄ in nullius bonis isti. de re iudi. §. sacre. Solutio dic ꝙ plati nō sunt dn̄i eccl̄ie nec rerū ecclesie. imo ꝓcuratores. lꝫ respectu tituli. ꝛ ptātis admistrādi sunt dn̄i. ꝛ sic quo ad administrationē ꝛ gubernationē. vt no. Inno. de eo qui mit. i pos. c. j. ꝛ de pba. ex lr̄is ꝑm Guil. idē Bar. de re. eccle. nō alie. c. ij. in
b vj. [b] Sunt ergo q̄si tutores qui loco dn̄oꝝ funt. ff. de vsuca. p emptore. l. q fundū. §. tutor. ꝛ ff. de admi. tu. l. q tutelas. ꝛ no. i autētico de alie. ꝛ emphy. §. qm̄ cognouimus col. iij. facit cle. qꝛ ɔtingit. de reli. do. vbi plati cōparant̄ tutorib⁹. Ad idem. C. de epi. ꝛ cle. l. orphanotrophos ꝛc. ¶ Op. tertio ꝙ nō cōpetat bn̄ficio possessoꝝ qꝛ nō possidet res eccl̄ie. vt no. in. c. cū sup de cā pos. ꝛ de eo qui mit. in pos. c. j. Sol. ad pticulares res bn̄ficij n̄ agit possessorio suo noīe qꝛ illas n̄ possidet. sed ad bn̄ficiū bn̄ agere pōt petēdo sibi illud restitui. qꝛ illud possidebat rōne iuris administrādi noīe autem ecclesie bene pōt petere res ad bn̄ficiū ptinentes ēt que tpe vacationis aduenerūt ēt nondū adepta corpali possessiōe p ecclesiā qꝛ ecclesia semp est ꝛ xp̄s eius dn̄s. xij. q. ij. liberti. ꝛ sic semp repetit̄ qui spoliat̄ ex occupatione reꝝ predictarū. Ad hoc qd̄ no. de resti. spo. olim. ij. ꝛ. c. pisanis. ꝛ. c. in lr̄is. ꝛ. d. c. cuꝫ super qōne ꝛ qd̄ ibi not. per Inno. ꝛ doc. s. eo. ꝑm Guil. ꝛc. ¶ Op. quarto ꝙ pp odium alterius nil dꝫ statui. xxx. q. iiij. inter querelas. de re iudi. c. j. in. vj. So. odio ꝑsone nil statui dꝫ sed odio vicij vel excessus sic ꝑm guil. ¶ Quero primo an hec cle. locū hēat in bn̄ficijs deuolutis p imediatū subiectū de qbus de elec. cupiētes in. vj. Guil. ꝙ sic eadē rōne ar. de cōsti. translato. ꝛc. ¶ Quero scd̄o an ꝓcedat cle. siue appellatio sit iudicialis siue extiudicialis qdā ꝙ solū in extiudiciali i qua ꝓprie dr̄ itentari possessoriū ꝛ petitoriū. In iudicialibus autem non dꝫ ꝓprie intentari cum sit intentatuꝫ. ꝛ sic in illo non vꝫ littera verificari ꝯriuꝫ hic zenꝫe. mouet̄. qꝛ tex. hic loquit̄ indistincte. ꝛ qꝛ in iudiciali in effectu intentat idē ꝙ prius est intentatū. qꝛ idē est actor in cā appellatiōis ꝛ pn̄cipali. vt no. de renū. in pn̄tiā ꝑm zenꝫe. ꝛc. ¶ Quero in quo differt renūciatio a cōclusione. sup hoc ponit Pau. qd̄ no.
9 s. eo. pastoralis. vt ibi no. p Inn. ꝛc. ¶ † Ultimo quero an snia lata in possessorio ꝑiudicet in petitorio vel ecōtra. dic vt per doc. s. eo. pastoralis. ꝛ. c. dilectus. ꝛ p Dy. in regula qui ad agēdū in. vj. ꝛ p bar. in. l. nālr̄. §. nihil cōe. ff. de acq. pos. per que satis sunt expedita q̄ hic not. Pau. circa hoc de mā
10 etiā per Cy. in. l. incerti. C. vn̄ vi ꝛc. ¶ † Gl. ij. querit an decre. an hēat locum si agat̄ de ecclesia vt de ꝓprietate. dicit ꝙ non. qꝛ tūc non est ꝓprie qd̄ bn̄ficialis de qua tm̄ hic loquit̄. Ad hoc qꝛ tūc non est tm̄ periculū de eo qui mit. in pos. c. j. ꝛ eo. ti. eum qui in. vj. In bn̄ficialibus ergo tm̄ hic loquitur qꝛ idistincte loquit̄ habebit locū siue sit qd̄ de maioribus beneficijs vt dignitatibus ꝛ ꝑsonalibus siue de minoribus beneficijs. vt simplicibus. vt de pbendis ar. de reg. iur. bn̄ficiū in. vj. cū ibi not. Per pdicta dicit hic Pau. ꝙ in alijs cāis a bn̄ficialibus non hꝫ locū cle. facit deci. c. ad audientiam ꝙ ergo erit in illis dicit Pau. ꝙ si appellat̄ ante datū libellū ꝛ ante lit. cōte. ꝛ tūc in cā appellatiōis non lꝫ alias cās ꝓsequi ꝙ expensas in appellatione. ꝛ silr̄ nec pcessuꝫ primi iudicis ex nouis actis vl̄ cāis iustificare vel impugnare. vt in cle. appellanti. j. de appel. finita aūt cā appellationis pōt appellās intentare petitoriū ꝛ possessoriū corā iudice appellatiōis sicut pōt corā iudice principalis cāe qꝛ coram prio nō fuit inceptum litigium in autētico de liti. §. omnem. ꝛ de ver. sig. in c. ex parte. ij. ꝛ ideo coram iudice appellationis poterit intē-
c tari iudiciū sicut posset corā iudice pn̄cipalis cāe [c] in cuius
11 locū succedit virtute appellatiōis ꝑm Pau. † No. bonum dictū ꝛ singulare ꝙ extēdit. c. non solū. de appel. in. vj. vt sic vꝫ iustificata appellatione non solū iurisditio iudicis ad quē extendat̄ ad principalē cām iam ceptā corā iudice a quo sed etiā ad cām corā eo incboandā sup qua nōdū datus est libellus corā iudice a quo dūm̄ citatio itercesserit ꝑm do. Ant. ꝙ maxime verꝫ putat qn̄ in citatione appet cā expssa que nouiter incboat̄. Idē dicit de appellato si i cā pn̄cipali erat actor ꝛ reus ante libelli oblationē ex cā appellationis al̄s reus nō posset per recōuentionē agere cū illa non habeat locū in cā appellationis in qua non lꝫ ꝓsequi alias cās q̄ȝ in appellatione exp̄ssas. l. ij. §. legatis. ff. de iudi. ꝛ de non mu. pe. c. j. ꝛ sic pertrāsit dn̄s Ant. credo dictū Pau. ꝓcedere in casu de quo loq̄t vꝫ qn̄ agit̄ de possessorio ꝛ petitorio. ꝛ sic finita cā appellatiōis possit corā iudice appellatiōis cā recepta coraꝫ pn̄cipali agitari. ꝛ hoc ne cōtinentia cāe diuidat̄ ꝯ. l. nulli. C. de iudi. hoc qn̄ appellat̄ ante libellū oblatū. ꝛ lit. ɔte. Si aūt libellus erat datus pti vel lit. cōtestatio fcā tūc qꝛ actor tenet̄ illā instantiā finire. C. qn̄o ꝛ qn̄ iudex auc. q semel. s. de dolo cām nisi forte illā posset iuris bn̄ficio suspēdere. ꝛ ad aliam trāsire. s. e. pastoralis. tūc nō credit Pau. ꝙ si intētatū sit petitoriū posset trāsire ad possessoriū qꝛ noua instātia est opus ex eo qꝛ nō est ad supioreꝫ delata virtute appellationis cū sit ex alia cā generatus. lꝫ posset appellari ex hoc ar. de offi. de. leg. insinuāte iūcto. c. ad hoc si vna cū ibi no. de appe. In cā
12 aūt bn̄ficiali ꝓcedit indistincte cle. ¶ † Ex pdictis pꝫ ꝙ est spāle in cā bn̄ficiali in casu cle. qꝛ sicut in illa appellās ꝛ appellatus pariter arctant̄ per. c. statuimus. s. de elec. in. vj. sic vterqꝫ poterit in illa possessoriū ꝛ petitoriū intētare ꝓut hic dr̄ ꝑm Pa. ꝛ hāc rōnē sentit gl. j. in v̄bo appellato do. Pe. hic dicit spāle in cā bn̄ficiali ꝙ appellatio i vno articulo deuoluat i alio ēt respectu aduerse ptis ꝛ hoc vt celerius expediat̄ ꝛ deuoluit simplr̄ cāꝫ adeo ꝙ ptes cogent̄ cōparere instructe sup cā tota i istis bn̄ficialibus ēt si appellatus nō petierit lꝫ in alijs secus. de app. cordi. in. vj. hinc ifringit ꝙ ex quo cā simplr̄ deuoluit̄ ad curiā intelligit̄ deuoluta tā respectu possessoriꝫ q̄ȝ petitoriꝫ sicut in sil̄i si delegat̄ simplr̄ cā intelligitur respectu vtriusqꝫ legata. vt in. c. j. de sequest. pos. ꝛ fruc. Tamē per hoc dicit. d. Pe. ꝙ nō possit renūciari appellationi in ꝑiudiciū alterius ptis facit cle. ɔstōni in fi. ꝛ qd̄ ibi no. s. de elec. ꝛ sic limitat. l. siquis libertatē. ff. de pe. he. ꝛ qd̄ ibi no. vbi dr̄ ꝙ factū sup vno articulo nō nocet nec pdest in diuerso. ꝛ per ɔ̄ns appellatio in vno articulo non dꝫ pdesse in alijs. ꝛ hoc est regulr̄ in alijs cāis nō bn̄ficialibus de test. c. raynucius. ꝛ. c. raynaldus. ꝛ ꝙ in eis no. ꝛ. l. fi. C. qn̄ ꝓuo. non est nec. Sed pdictis ꝛ huic cle. obuiare vr̄ qꝛ decre. statuimus. s. de elec. in. vj. solū vr̄ loq vbi abȳcit̄ aliqd in ꝑsonaꝫ vel in formā. ꝛ no. vbi qs prosequit̄ interesse ꝓpriū facit cle. ɔstōni. s. de elec. ꝛ in. c. vt circa. de ele. in. vj. dicit. d. Pe. ꝙ non vidit aliā solutionē nisi ꝙ dicamus ꝙ lꝫ nō possit appellari nisi vt ibi dr̄ postqꝫ tm̄ est appellatuꝫ potest deduci in cā appellatiōis. Potestis dicere melius ꝙ decre. statuimus

---

a ¶ Sꝫ dat̄ confessoria. adde Jo. fa. i §. equs i. ij. col. ꝛ ibi. d. ias. i. ij. not. isti. de actio.

b ¶ Sunt ergo q̄si. ad de gl. i. l. presens. C. ɔtrā fac.

c ¶ In cuius locū. ad de. d. abb. i c. sepe ɔtingit i pe. col. v. iij. h̄ qrit. de appel.

generaliter ꝓsequit̄ qualitercūq₃ occasiōe bñficialis appel/ let̄. vt ibi no. Compo. in verbo pp hoc. Ité q₂ hec decre. h₃ locum ēt vbi quis prosequit̄ ꝓpriū interesse l₃ forma decre. vt circa in appellatione interponēda tūc non hēat locū sicut nec in appellatione iudiciali. vt. c. constō. de elec. in. vj. ⁊. d. cle. constōni. sed tūc in appellando seruāda est forma. c. cor/ di. de appel. in. vj. de quo plene dixi in. c. vt circa super gl. fi. ¶ Gl. per appellationē op. ꝙ idē sit dicēdū si per querela₃ sit deuoluta cā bñficialis ad sedē apostolicā. q₂ tūc maior est rō. vt idē dici dēat cum nā appellationis sit strictior ꝑ no. in c. j. de mu. peti. Ad hoc q₂ paria sunt cām deuolui ad sedem aposto. ꝑ querelā ⁊ ꝑ appellationē de offi. leg. c. j. ſa. de ꝯfir. vti. vel inuti. cū dilecta. Soluit gl. fatēdo ꝯriū ꝙ idē ⁊ forti⁹ est dicendū si ꝑ querelā cā sit in curia. ⁊ sic subaudiendū est maxīe ad lrām. iō aūt exp̄ssit de appellatione. q₂ de illa magis erat dubiū. Videbat̄ enim ꝙ solū id esset cognoscendū per 13 iudicē appellationis sup quo esset appellatū ⁊ nō aliud hinc a est ꝙ corā iudice appellatiōis [a] nō sit recōuētio iuxta no. ma xime ꝑ Joā. an. in. d. c. j. de mu. pe. ⁊ sic videbat̄ ꝙ de alio q̄₃ sup quo eēt appellatū nō posset cognosci ꝑ iudicē appella. tiōis siue eēt appellatū ab īterlocutoria ꝑ cle. appellāti. j. de appel. siue a snīa diffinita. ij. q. vj. ad fi. sine exiudiciu₃ ꝑ. c. vt circa de elec. in. vj. tñ hīs nō ob. q₂ ex nā cāe bñficialis cā est deuoluta ad papā ꝑ appellationē ad ipsu₃ interiecta ꝑ. c. sta tuimus ꝑalle. de elec. in. vj. iō voluit hic papa ꝙ non ex pctō aliter euētu appellatiōis posset fieri id qđ hic dr̄. vñ hec de/ cre. vult hoc esse spāle in casu isto. ⁊ hoc innuit verbū decerni mus hic positū regulr̄ cōtra ⁊ ita ꝓcedunt supius alle. ⁊ hec est bona solutio ⁊ gñalis ad oīa ꝑdicta. vel dicit glo. si volu/ mus spāliter aliter rñdere ad. c. circa vt possumus dicere ꝙ nō h₃ locū cū quis ꝓsequit̄ ꝓpriu₃ interesse vt hic erat. ⁊ sic 14 hoc respectu nō h₃ obstare. ¶ † Gl. ad sedē apostolicā q̄rit quid si ad iferiorē sit appellatū dicit a ꝯrio lr̄e secus. Guil. hic tenet ꝯrium per no. in. d. c. j. de elec. in. vj. ⁊ eo. ti. vt circa Zenze. t₃ gl. per rōnem gl. ⁊ q₂ appellatio ad aliū inferiore₃ interiecta refert̄ ad solum appellationis articulū nec de alio pōt se itromittere de ap. romana. §. cū aūt in. vj. ⁊ hoc ēt not. gl. in cle. non pōt de ꝓcur. vel dicit ꝙ id qđ dr̄ ꝙ appellatio deuoluit cām ad curiā ex toto ex natura cāe vel per aliū actū 15 accidētalē nō h₃ locū in appellatiōe ad inferiores. ¶ † Gl. spoliant̄ op. ꝙ possessoriū ⁊ petitoriū ab eadē pte non p̄nt in tentari cuius cōtrariū hic innuit̄. vnde op. de ꝓcur. in. c. pa/ storalis in. iiij. glo. ⁊. C. de inter. l. incerti. Sol. gl. hic loquit̄ in possessorio recuperande p₃ q₂ dicit in odium spoliātis in quo est certum ꝙ pōt intentare cū petitorio q₂ tunc nulla sur git repugnantia cū ꝑ vtrūq₃ dicat aduersariū possidere. Cō/ trariū loquit̄ i possessorio retinēde q₂ regulariter nō pōt in tētari cū petitorio rōne ꝯtrarietatis. q₂ petitoriū dicit aduer sariū possidere ⁊ ꝑ possessoriū retinēde dicit se possidere iu/ xta no. de iudi. exaīata. ⁊ in. d. c. pastoralis. iō rōne ꝯtrarieta b tis nō p̄nt simul intentari regulariter vt no. de iudi. l. si idē. [b] Fallit qñ respectu diuerse possessiōis intentaret̄ puta posses soriū rōne ciuilis ⁊ petitoriū rōne nālis. vt no. in. l. cla₃ pos/ sidere. §. fi. l. naturaliter. §. nihil. cōe. ff. de acq. pos. Itē fallit in corporalibus in q̄bus ēt possidenti ꝯpetit petitoriū. vt. s̄. dixi in oppositiōe. ⁊ no. in. c. exaīata. de iud. ⁊ in. d. c. cū eccle sia. s̄. eo. ⁊ plenissime per Bar. in. §. nihil cōe circa ꝯbinatio/ 16 nes ⁊c. ¶ † Scđo op. ⁊ vr̄ ꝙ hic nō sit spāle in odiū spoliā tis. q₂ suspēso petitorio trāseat̄ ad possessoriū imo vr̄ eē ius cōe ꝑ no. in. d. c. pastoralis. in. iiij. gl. ante mediū vbi p₃ ꝙ su spēso possessorio pt̄ rediri ad iudiciū petitoriū in quo nullū versat̄ odiū. ⁊ sic non est spāle ꝙ ecōtra de petitorio ad pos/ sessoriū fiat trāsitus in odiu₃ spoliantis. quidā dicunt gl. illā reprobari per hūc tex. hoc non est tenendū in dubio ar. c. cū expediat. de elec. i. vj. Jdeo gl. hic dicit ꝙ id qđ ibi dixit gl. pōt dupliciter defensari. Primo q₂ gl. ibi non dicit aliqđ de suspēsione. vñ non dicit ꝙ suspēso possessorio redeat̄ ad pe/ titoriū. sed dicit ꝙ possessorio inchoato reddit̄ ad petitoriū. vnde potest intelligi renūciatio prius possessorio. ⁊ tunc gl. clare ꝓcederet nec iste tex. ꝯdicit facit qđ no. ff. de vi ⁊ vi ar. l. cū fundū. §. fi. ¶ Scđo dicit glo. ꝙ si volumus intelligere illā gl. de suspēsione vt si velit ꝙ suspēsio pendēte possesso/ rio oīno possit intentari potest saluari pendēte cā principali

[a] ¶ Nō sit recōuentio. adde bar. in auc. ⁊ q̄nī i pe. col. v. q̄ ro nūq̄d. C. d̄ sen. ⁊ iter lo. om. iudi.

[b] ¶ Fallit qñ. vid ang. ⁊ doc. in. §. eque i gl. in v̄. neget isti. de actio.

[c] ¶ Or pē dēte. de hac mā ponunt plene bar. ⁊ scrib. i. l. edi ta. C. d̄ edē.

[d] ¶ Quis actus. adde bñface que no. Bart. ⁊ doc. i. l. nul/ li. ꝑ illū tex. ⁊ ibi maxie o. iaf. i. j. no. C. de ꝓcur.

secus in cā appellatiōis q₂ in illa bene est spāle in odiū spo/ liantis ꝙ suspendi possit petitoriū ꝑ possessoriū intentationē ⁊ sic secus. vñ ecōtra. ⁊ ante hāc cle. nō licuisset in cā appel/ latiōis trāsire de petitorio ad possessoriū nedū d̄ possessorio ad petitoriū ar. eo₄ que vidistis cū gl. iij. s₃ ꝑ hāc cle. in odiū spoliantis est inductū ꝙ de petitorio possit transiri ad posses 17 soriū. ¶ † Ex ꝑdictis p₃ ꝙ interdū non fit accumulatio be/ neficio₄. sed vno finito per renūciationē alterum intentat̄. ⁊ sic est accumulatio inculcatiua ꝑmi iudicij vt ita loquatur. ⁊ tūc clarū ꝙ id fieri non pōt si aliud repugnet vt dixit gl. Jn/ terdū fit accumulatio iudicio₄. ⁊ hoc dupliciter q₂ alij qñ fit accumulatio inculcatiua q̄dā ꝑmi iudicij suspēsiua de prima non loquit̄ glo. hic in fi. sed habetur in. c. pastoralis. ⁊ tetigit c gl. hic in prin. Nā hec p̄ia que dr̄ inculcatiua ex eo [c] q₂ pē dente vno iudicio alterū accumulat̄ nō ad finē alterū suspē dendi. sed vt sup vtroq₃ procedat̄. Et tunc ꝑmittit̄ siue ꝑmo sit intentatū possessoriu₃ siue eꝯ. ⁊ sic pōt intelligi tertio glo. ꝯria ꝙ intellige in possessorio recuperāde ita ꝙ non resultet ꝯrietas in simultanea intētatiōe. Scđa vō accumulatio ꝓut est iudicij ꝑmitus intētata suspensiue est ꝑmissa si fiat transi/ tus de petitorio ad possessoriū. vt hic dr̄. Si vō eꝯ fieret trā situs de possessorio ad petitoriū. ⁊ tūc hec nō ē licita ꝓm zen ze. q₂ hoc ꝓuilegiū h₃ spoliatus in odiū spoliātis. vt hic ⁊. s̄. de or. cog. c. fi. adeo ꝙ putat do. An. per. d. c. fi. ⁊ ꝑ auc. qui semel. C. q̄uo ⁊ q̄n iud. q̄ vult ꝙ a iudicio cepto nō l₃ recede re suspendēdo facit. ff. de rei ven. l. qui destinauit. ⁊ de resti. spo. ex cōquestione ꝙ non poterit ēt ꝓncipali cā pendēte su/ spēso petitorio intētare petitoriū. ⁊ sic non ꝓcedit ꝙ vlti mo hic dicit gl. in fi. in. ij. solutione gl. c. pastoralis. nō simpliciter loquit̄ per rōnem illā q₂ solum in odiū spoliantis hic conce/ ditur ꝙ suspēdi possit hoc petitoriū. q₂ hec rō non est gñalis cum. c. pastoralis. locū h₃ ēt qñ de petitorio transitur ad pos sessoriū aliū q̄₃ recuperandū vt ibi p₃ sed per rōne₃ que colli gitur ex. l. ordinarij. C. de rei ven. ⁊. l. is qui destinauit. eo. tit. que cessat qñ ecōtra de possessorio transitur ad petitoriū vñ tunc ob. auc. qui semel. C. q̄uo ⁊ q̄n iud. non est ꝓuissu₃ hoc casu non poterit dicta suspensio fieri quicquid dixerit glo. 18 ¶ † Glo. ante ꝯclōnem op. ꝙ nō sit fienda cōclusio in cāis bñficialibus vt in cle. sepe. de ver. sig. So. ex necessitate non est fiēda. sed de volūtate fieri possit vt hic. Scđo op. gl. ꝙ ēt post conclusionē in cā appellationis liceat suspendere peti/ toriū. s̄. e. pastoralis in fi. So. hoc ve₄ regulariter q₂ post cō clusionē in cā non l₃ transitum predictū facere fallit in dicte decre. pastoralis. in fi. q₂ tūc d₃ posse fieri suspēsio petitorij saltem incboati a se quo casu loquit̄. d. c. sicut ibi cōtingit in alijs cāis non bñficialibus ꝓm glo. suspendi aūt ab aduersa/ rio intentatū non vr̄ interesse ipsi⁹ si est cōclusum in cā. Uel potestis dicere ꝓm do. An. ꝙ hec cle. locum h₃ qñ fit accu/ mulatio in cā appellatiōis quo casu difficili⁹ admittat̄ ex quo ista cle. hoc nō dicit. c. nō pastoralis loquit̄ in cā principali. ⁊ ideo nō est trahēda ad istā ⁊ maxime tenēdo ꝙ hec cle. exor/ bitat a iure cōi ꝑmittēdo aliquā accumulationē in cā appel/ lationis. Or tutius est tenere gl. que sine dubio est equior ꝙ aūt dicit gl. nō licere post conclusionē in cā regulariter accu d mulationē fieri. iō dicit do. An. si nō fit cōclusio in casu. [d] q₂ actus qui fieri solet in actu cōclusionis vel post cōclusione₃ ille habebit̄ pro conclusione in cā sicut in simili dr̄ in. c. cum M. de consti. super. j. gl. ⁊ qđ no. per Inno. de dila. preterea ⁊ de ap. si duobus. ⁊ sentit gl. extracta de v̄bis Inno. in. c. j. in v̄bo absentia. de elec. in. vj. ¶ Gl. suspēdere q̄rit an liceat hanc suspensionē facere sine metu condēnationis expēsarū dicit ꝙ sic alle. no. s̄. eo. pastoralis sup v̄bo agi pōt ꝙ etiam prosequit̄ hic zenze. ¶ Glo. ⁊ exponit ⁊ pro eo vel alle. cō/ cor. ⁊ hoc ideo q₂ verificat̄ sensus cle. ēt in altero tantū isto₄ casuum. Et sic no. ꝙ vbi culpa inter duo in quo₄ altero veri ficat̄ sensus disponētis vel loquentis exponitur plerisq₃. de elec. ⁊ per Bar. in. l. is q ducēta. §. vtru₃. ff. de reb. du. ⁊ per Cy. in. l. pe. C. de v̄. sig. vel potestis dicere ꝙ forte gl. hic ex/ ponit ꝙ non vr̄ q̄si possibile ꝙ petitoriū ab vtraq₃ pte intētet̄ super eadem rē. ⁊ est ve₄ regulariter in rebus corporalibus secus in incorporalibus iuxta no. de iudi. in. c. examinata. s̄. 19 eo. cū ecclīa. ¶ † Glo. pe. inducit decre. ad no. ꝑ bar. de or. cog. c. fi. ꝑ Jo. ij. q. ij. c. j. ⁊ ꝑ Gof. Inno. ⁊ Ab. de resti. spo. ex conquestione.

ex conquestione. In qbus iuribus dicunt pdicti q si super vna re intentet petitoriu ab vno et ab alio possessoriu recuperande pus dz audiri pponens possessoriu lz scdo loco ppo suerit et sic duplice effectu hebit intetatio possessorij recuperande. qr facit interim silere petitoriu. Ite nihilominus pcedetur in possessorio. et sic hebit effectu actionis et exceptiois per qd gl. pcludit q hoc casu vtilius est agere possessorio q excipe. qr per exceptione no cosequeret effectu aliqué actionis. sed solius repulsionis. de or. cog. c. ij. et per hoc bnfacit hoc simplr dicit p intentatione possessorij suspendet petitoriu et procedet in possessorio. Ad hoc et palle. c. ex conquestione. Host. ibi tz priu dicens q nisi excipiat qn egit possessorio q no suspendet petitoriu sed sup vtroq simul aget. qr hoc est officiu actionis vt heat effectu exceptiois sicut nec econtra. Ad decre. ex coquestione rndebat q ibi dz intelligi q prius excipit et postea et egit sic et possit rnderi ad hac decre. sed est diuinare. io do. An. hic concludit cu gl. sane tn intelligendo ipsam. et pro tato dicit aduertendu q interdu petitoriu et possessoriu est simul actu vtroq velut sup duabus mutuis petitioibus. de or. cog. c. dilectus q itellige nisi alr per via exceptiois opponat vt ibi et in. c. fi. eo. tit. vn illo casu ad suspendendu petitoriu exigitur exceptio spoliationis et h est clarum sm oes interdum petitoriu possessorium intetant super eadem re a diuersis q est possibile in iuribus incorporalibus ex cosequenti in bnficialibus vt est dictum in primo contrario. Vel etiam qn respectu diuersaru possessionu fieret intentatio pdictor. vt. s. tetigi. Et tunc opiniones fuerut de quibus tetigit gl. do. An. hic et in. c. fi. et in. d. c. ex coquestione. Tenet q sola accumulatione possessorij no suspedat petitoriu nisi salte opponat dependentia possessorij vel nisi ex forma petitiois in possessorio sit exclusa exceptio. vt si dicat peto primo et ante oia sup possessorio pcedi. qr alias petitio non hz in se fine repellendi sed psequendi. vt in. d. c. cu dilectus. et sic intelligit opi. Host. non tn erit necesse vt opponat exceptio spoliatiois qr sola pendetia possessorij hz h priuilegiu. vt scdm no copatiat petitoriu ab aduersa pte inchoatu. et effectus erit magnus scire an sit necesse opponi exceptione expoliatiois. an vo sufficiat exceptio litis pendete. et hoc pp necessitate pbandi id qd excipit vt dicit Inn. i. d. c. fi. qr si artaret ad opponedu exceptione spoliatiois subijceret necessitati pbadi spoliatione. Sed tenedo qd dixi no artabitur nisi ad ondedu pendentia possessorij qd erit facile et sic ex toto no adheret. d. An. opi. Inn. sic ex toto op. hosti. An aut ista suspesio pot fieri post litis cote. variat ibi gl. et et pariat doc. in. d. c. ex coquestioe. et ibi tz Ant. q si spale in ca bnficiali et matrimoniali post litis cote. exceptio dilatoria vel petitio bns in se effectu dilatoriu possit obijci post litis cote. ante coclusione in ca vt hic. et in. d. c. ex coquestione. Vel dicit ipe tenere indistincte q ante pclone in ca et in alijs causis post litis cote. admittit dicta exceptio qn post lite cotestatam accumulat possessoriu: qr ius opponedi depedetia possessorij originari vr post litis cote. et io post litis cote. pot opponi. de offi. dele. c. sinuate. [a] et no. i. l. j. C. de cosor. eiusde. lit. de materia remittit ad no. plenius i. d. c. fi. et in. d. c. ex coquestione. de resti. spo. Potestis iugere has solutioes simul. qr si possessoriu sit accumulatu post litis conte. pcedit scda solutio si an litis conte. pcedit pma. Vide in Spec. de testi. §. nuc videndu ver. Sed pone q Host. in loco allegat in gl. et Archi. in. c. eu qui de eo qui mit. in pos. i. vj. et Lau. de castel. in alle. xxiiij. et dnos de rota coclusione. iiij. † Gl. solo opponit hic tex. dicit q solo possessorio i ca bnficiali pt pcedi et sic vr velle q nil heat in eo docere de petitorio. et p pns q no sit necesse iustificare possessione. ad h facit optie de resti. spo. in lris. vbi et pdo madat restitui. Sz cotra qr imo vr q in bnficialibus oino in possessorio obtinear sit necesse iustificare possessione cu notorie appeat de defectu tituli vr repellédus cu bnficiu ecclesiasticu non possit sine canonica institutione possideri. vt in rla prima de reg. iur. in. vj. et vr apte pbari q sit necessaria dicta iustificatio in decre. pstitutus. de filijs psbyterox gl. remittit ad no. in. d. c. costitutus sup gl. ij. et p Host. in sum. de resti. spo. §. in casibus ver. qd ergo qr possumus dice q i. c. pstitutus [b] erat notoriu de defectu tituli. et qr possidens carebat titulo suo. Hic aut no erat notoriu sed dubiu an hret titulu vel no. vl dicit gl. hic q si volumus simpliciter inherere lre et simplr fateri priu non hret obstare cotrarium. qr quis dr in solo possessorio pcedere et si iustificet possessione vt pz in simili in decre. ex pte de resti. spo. et. c. ad decimas. e. ti. in. vj. vn aliud est intentare petitorium et aliud possessoriu. et iustificare illud ex titulo vbi natura possessorij hoc requirit ita hic. na no per hoc minus diceret in solo possessorio pcedi ex quo in petitorio no procedit quinimo nec intentat. et sic non obstat hec lra. La. hic dicit q Gui. in spe. de resti. §. nuc dicendu ver. sed pone. dicit q in bnficialibus petens restitui no restituitur nisi probet titulu. Fatetur tn q aduersarius objciens de pprietate non est audiedus. et sic intelligit. c. in lris. de resti. spo. d. An. remittit ad no. p se i. c. in lris. d. Pe. ad no. in rla prima. de reg. iur. in. vj. Jo. an. in addi. Spec. in rubri. de resti. spo. d. An. hic dicit dicendu vt ipse dixit i. c. in lris palle. vbi ponit dicta Jo. an. i addi. spe. sup hac rubrica. Circa qd dicit et videndu qd not. Inno. in c. costitutus palle. et de postu. pla. bone. ij. et in. c. ex pte. M. de resti. spo. et ibi per Jo. an. in gl. quasi dicat vltra mediu. et per Archi. i. c. j. de eo qui mit. in pos. ca rei serua. in. vj. facit qd no. gl. in. c. cotingit. de dolo. de ma et in decisionibus rote conclu. lxxviij. et. xxxv. et. cccclxiij. et. d. Pe. hic remittit ad no. in regula pma de reg. iur. et de offi. ordi. in. c. ordinarij e. li. qr aut est notoriu q no hret ius in bnficio vel ius coe facit cotra eu. et tunc no obtinebit in possessorio nisi pbet titulus no dico iusticia tituli vel no est notoriu nec ius coe facit cotra illu. et tuc nec titulu nec iusticia tituli nec necesse pbare vt in. c. in lris. de resti. spo. et. c. ite cu qs. huic dicto obuiare vr. c. camq. de rescrip. iucto. c. j. de reg. iu. qr semp vr ius coe facere cotra petete bnficiu. vel ipsius possessione nisi appareat de titulo. et sic obuiare vr qd no. s. de resti. spo. ex trasmisso. et. c. ex pte. M. vbi in mrimonio carnali si agit possessorio dz iustificari possessoriu. ergo et eode mo in mrimonio
21 spirituali vel eius possessorio. vn cocludit q in possessorio in bnficialibus semp dz iustificari possessione salte sm sui pma
22 figura. non aut plenarie vt eet expediés in petitorio. † Qualiter aut dz fieri dicta iustificatio variat Jano. qr in decre. in lris in gl. magna prio reqrit q probet q sit inductus in possessione auctitate supioris. et io requirit installatione. sifria alle. de ca pos. cu olim et hoc sentit in vna pte. In alia parte sentit q sufficiat q probet q aliqua gessit. vt canonicus scietibus pacietibus his ad quos ptinet alle. ff. de serui. l. quotiens in c. bone. ij. de postu. pla. aliter loquit qr dicit q sufficiat pbari q ingressus sit possessione pacietibus custodibus ecclesie vel alijs qui hnt possessione ad hoc vt dicat hre possessionez tn qr est euidenter tuc iniusta no sufficit ad possessoriu recuperande. et hoc dicit ibi et in. c. cu ecclesia. s. ti. j. et hoc dictuz no. bn in. c. ex pte. M. de resti. spo. dicit aliter vz q eoipso q facit quis actu proportionabile tm canonico vel salte et canonicis scietibus et pacietibus alijs canonicis ad quos ptinet et aio queredi possessione no requirit alia auctoritas superioris vt ibi dicit q plus plz sibi q ibi dicit q id qd dixit in. c. in lris. Pau. et Ber. et coiter hic scribetes tenent primuz dictu Inno. positu in. c. in lris. s. q requirit q sit inductus in possessione auctoritate supioris. et q eius pacientiaz habeat. et ita tz stilus curie. vt dicut dni de rota in coclusionibus palle. vz. lxxij. et. ccccxxxiiij. et. cccclxij. dicut tn pdicti dni de rota in locis pdictis q lz cofessio ptis non iustificet titulu. qr non pot dare titulu. vt no. in. c. fi. de eo qui mit. in pos. in. vj. et. c. fi. de confes. e. li. Tamen cofessio ptis iustificat possessione quo ad causandu possessoriu recuperade. Jo. an. in ti. de resti. spo. sup rubrica in addi. dixit [c] q si costat notorie bnficiatu non hre titulu. et tunc eius possessio quaz habuerit no est sufficiens ad partu possessorij alle. no. de fil. psby. costitutus. per Inno. qnq beneficiatus ingredit ad possessione nec costat de titulo pro vel pr. et tuc facit dria inter prelatu et beneficiatu extra cogregationem ex vna pte et canonicos. et sic bnficiatu in cogregatione ex alia qr in primis non est possibile q habeat possessione sine titulo qtum ad effectum possessorij recuperade. vnde nec sufficit paciétia supioris in beneficiatis vero in cogregatione vbi no sunt canonici dicit q sibi plz dictuz Inno. in. c. ex pte. M. s. q in odium violenti sufficit q pbet se aliquid fecisse in cogregatione pacietibus

a † Et no. i l. j. Addo q als e i. l. ij. et poit. d. ias. i l. ita demu i j. col. v. limita prio. C. d procur.

b † Erat notoriu. ad de bnfacere ea que post alios adducit. d. ias. i. l. naliter. §. nihil coe i. v. col. cir. pnc. ff. de acqui. posses.

c † Nd si pstat notorie. add bal. i. l. ordiarij i vlt. col. cir. medi. C. de rei ve. et ias. in. l. naliter §. nihil coe i v. col. cir. fi. ff. de acqui. pos. vbi etia alle. Inno. i d. c. pstitutus de fil. psby. et adde etia d. ab. i. c. ij. i ij. col. de resti. spo.

canonicis ad partū possessoriū. Hec sunt dicta doctorū nostrorum stilus aūt curie hz q̄ sit inductus in possessionē auctoritate superioris. et illius petitionē hēat vt p̄dixi do. Ant. in d. c. ex lr̄is. dicit pro intelligētia huius passus esset vidēdū p̄rio q̄le ius hēat canonicus vel platus. Scd̄o qualē possessionē de q̄bus plene in. c. fi. de cā pos. et p̄prie. et breuiter concludit q̄ bn̄ficiatus nullā hz possessionē q2 est p̄curator eccl'ie de dona. in. c. ceterū. Et ideo si quā dicat habere dz hr̄e q̄si possessionē et sic illā dz hr̄e per pacientiā supioris ar. ij. §. dare. ff. de vsufruc. et de elec. querelā. et de postu. bono. et sic per ɔ̄ns pz q̄ nō hz possessionē nisi respectu tituli. Ex hoc infert q̄ dicta q̄si possessio dari nō pōt nisi data paciētia supioris q̄ hz ptātē dandi et ɔ̄ferēdi q̄si possessionē al's nō. et sic nō vr̄ dr̄ia fienda inter bn̄ficiatū in cōgregatione et alios vel imo vtrobiq3 est dicendū. ¶ † Si aūt querimus quo ad p̄tē possessorij dicit q̄ si bn̄ficiatus esset in antiqua possessiōe et de paciētia supioris nec eēt notorius defectus tituli. tūc illa q̄si possessio pōt parere possessoriū recupande. Si autē nouiter eēt ingressus tunc lz aliq̄d fecit sciente supiore non credit q̄ h̄ sufficeret vt sentit Host. in. d. c. in lr̄is. lz faceret aliquā presumptionē de quo remittit ad no. in p̄ralle. c. fi. de cā pos. in repetitione sua mihi vr̄ p̄mo inuestigandū an quasi possessio in bn̄ficialibus possit haberi sine titulo et vr̄ q̄ non q2 sicut in mr̄imonio carnali nō est dare quasi possessionē sine titulo. vt in. c. trāsmissa. et. c. ex pte de resti. spo. ergo nec in mr̄imonio spirituali cū regulariter equiparent. vt. c. ij. de transla. prela. et per ɔ̄ns in beneficialibus nō erit dare quasi possessionem sine titulo. Ad hoc q2 vbi ius resistit possessiōi dz p̄bari modus per quā hr̄i pōt [a] vt pz in libero hoīe qui non pōt possideri nisi certa de cā que dz p̄bari. ergo eodē modo in bn̄ficialibus. q2 ius resistit dicens bn̄ficiū ecclesiasticū nō posse sine canonica institutiōe possideri nec hr̄i. de insti. ex frequētibus. de reg. iur. et. c. j. in. vj. In ɔ̄rium facit. c. in lr̄is p̄alle. et s. eo. cū sup. vbi restituit ad possessionē qui caret titulo. ergo illā ante habuit sine titulo. videte si querit simpliciter an sit dare quasi possessionē in bn̄ficialibus sine titulo et dico q̄ sic que habebit ex sola paciētia supioris ar. l. quotiēs. ff. de vsufruc. cū si. Si vō querit an sit dare quasi possessionē in bn̄ficialibus que sit sufficiēs ad ptū possessorij sine titulo. et tunc sir̄r dico q̄ sic per. c. in lr̄is. et per. c. itē cum q3. s. eo. et p̄ hāc cle. requirit tn̄ q̄ sit colorate iustificata ad hoc vt pariat possessoriū. † Quid aūt exigat vt dicat colorate iustificata dic q̄ quedā est possessio quā ius nō iniustificat. lz inducat p̄sumptionē ɔ̄ possidentē vt in quasi possessiōe iuris eligēdi. et tūc sufficit q̄ probet paciētia eoꝝ ad quos spectabat. vt in. c. cū3 eccl'ia. s. eo. Quedā est possessio quā ius cōe iniustificat nisi adsit titulus vt possessio canonicatꝰ vel bn̄ficij vl' iuris decimalis. vt in. c. ad decimas. de resti. spo. in. vj. et tūc aut est notoriū de defectu tituli. et tūc nō parit possessionē. vt no. i. c. cōstitutus. de filijs p̄sby. p̄ Inno. Aut est notoriū de defectu tituli. nisi q2 nō appet an titulū hēat. sed dubitat an hēat vel nō. et tunc de hoc sunt opiniones de q̄bus p̄dixi stilus curie hz q̄ requirit q̄ probet q̄ sit indutus possessiōe auctoritate superioris. et eo paciēte aliq̄d gesserit. Mihi vr̄ q̄ sit vera opi. Inno. quā posuit in. c. in lr̄is in. ij. gl. magna in ver. si tn̄ vel let suo noīe. et. c. ex pte. M. in fi. magne gl. vbi in effectu idē dicit lz ƀm vba que ibi dicit ipsemet sentiat se dicē ibi diuersum ab eo q̄ dicit in. c. in lr̄is. sed nō est verū. et idē sentit in c. bone. ij. de postu. pla. in. j. glo. magna circa p̄n. ij. col. q2 ad res bn̄ficij nō pōt agi possessorio recuperāde noīe p̄prio. q2 illas noīe suo nō possidet. lz noīe ecclesie facit de dona. in. c. ceterū. lz si vult suo noīe petere gn̄al'r restōnē possessiōis iuris epalis vel abbatialis vel canonicalis. et tūc bn̄ pōt q2 spolians illū intēdit spoliare et non ecclesiā. Oportet tn̄ q̄ ad h̄ vt possit obtinere tali petitiōe restōnis q̄si possessiōis dci iuris q̄ auctitate supioris vl' eius ad quē ptinebat ex officio habuerit posōnē gn̄alē dignitatis vl' iuris canonicalis. s. per installationē vl' aliū modū ɔ̄suetudinariū. vel ēt sciā3 q2 sciēte et paciēte supiore vl' illo ad quē spectat dare posōnē fuerit in q̄si posōne admīstrādo illis sciētibꝰ et pacientibꝰ facit l. quotiēs. ff. de rui. et q̄d no. de elec. q̄relā. et i. c. bōe. ij. p̄alle. et i. d. c. in lr̄is. et. e. ti. ex pte. M. et sic pz q̄ nō req̄rit copulatiue inductio in possessionē et paciētia. imo vr̄ sufficere alterū3 p̄dictoꝝ pro hoc tex. in decre. in lr̄is. vbi dicit q̄ ēt p̄do restituēdus est. p̄do aūt dici non pōt qui auctitate supioris est indutus vt no. in decre. nihil. de elec. et facit. ff. de acq. pos. l. iuste. et sic audiui q̄ tenebat recolēde memorie. d. Joā. de san. in hac cle. et hoc credo p̄cedere ēt si possessio sit recēs multofortius si antiq̄. Nec ob. p̄dictis [b] equipatio de mr̄imonio carnali. q2 nō semp est bona equipatio p̄ no. in. c. tue. de spon. Huic opinioni ob. fortiter decre. ad decimas. de resti. spo. in. vj. vbi no. sufficit paciētia ad ptū possessorij q̄n ius iustificat possessionē. Si ibi iustificat ɔ̄ agentē p̄ reo. secus si non pro reo. vt ibi no. vn̄ cōsidera. quedā est notorietas que reddit quē inhabilē alio nō apparēte. et de hac loquit. c. ɔ̄stitutus. q̄dā est notorietas que non arguit p̄sonā inhabilē sed p̄sumit illā. et tūc dic vt p̄sumit pro reo ɔ̄ actorē3 alias nō vt in. c. ad decimas saluo eo q̄ dr̄ de bn̄ficialibus infra q̄n q3 nō est notoriū nec p̄sumit ius pro vel cōtra. vt q̄n agitur de bn̄ficio et nō cōstat de titulo. et tūc p̄cedit. c. in lr̄is &c. Jō tutius vr̄ tenere opi. quā tz stilus curie. et quā tenent dn̄i de rota in locis p̄alle. Aduerte tn̄ et no. bene ex remissiōe quā dedit gl. ad. c. constitutus. q̄ vbicū q3 opponit exceptio notoria defectus p̄prietatis siue sit notoria per cōfessionē ptis vl' rei euidētiā puta q̄ quis sit illegittimus. et tūc depellit agēs possessorio ēt recuperāde nisi iustificet possessionē puta ostēdēdo dispensationē super nālibus. vbi vō non appareret notorie de defectu p̄prietatis. tunc q̄d iuris vidistis. s. et no. bn̄. q2 hoc est cōe loqui glosaꝝ. et doc. s. an sit notoria exceptio proprietatis an nō. † Sed aduertēdū est q2 habetis vnā gl. que istā mā3 limitat et declarat vz in. c. fi. de resti. spo. in. vj. q2 dicit q̄ dictū est notoriā exceptionē p̄prietatis non solū tollat ius agētis. sed ēt fundat ius opponētis. secus si tm̄ detraheret iuri agētis nec fundaret ius opponentis. et ex hoc sequit q̄ si vellet opponere q̄ ipse agēs nō est dn̄s sed ipse alius. et hoc est notoriū ex quo dicerē me dn̄m admitteret hec exceptio. secus si dicā q̄ ipse non est dn̄s. lz ego hoc est notoriū. Jo. an. in addi. Spe. sup ti. de resti. spo. reprobat illā glo. et dicit eā cōtra casum. c. cōstitutus. de fil. presby. vbi exceptio illa tu es natus ex p̄sbytero. q2 erat notoria admittit et tn̄ nō fundat intētionē excipientis. q2 non sequit nō habēs ius ergo ego habeo. vt. s. de rescrip. olim do. An. cōcor. opi. in. d. c. in lr̄is dicēs dictū Inno. in. c. cōstitutus. et dictū Jo. an. in dicta addi. p̄cedere in cā bn̄ficiali. Sed si agat i alia mā q̄ȝ bn̄ficiali p̄cedit gl. in. c. ad decimas. et ita loquit glo. illa q2 loquitur in cā decimarū que nō est bn̄ficialis cum tn̄ agat de proprietate. Ratio dr̄ie est q2 in bn̄ficialibus nō pōt beneficium tenere sine canonica instōne. vt in regula p̄ma de reg. iur. in. vj. iō dz q̄ adsit verus titulus vel p̄sumptus facit de insti. ex frequētibus. et. ij. q. j. legū. lz in alijs rebus secus q2 eo q̄ teneo iuste teneo quo ad te lz ius non habeā nisi sua p̄prietas ius meū cōfundat. et ideo in illis pōt dici possessor [c] ɔ̄tū ad te liberas edes habeo. et quo ad te iuste possideo ex quo nō est dn̄s. q2 lz ius nō iustificet possessionē meā non tn̄ illam iniustificat hoc casu. secus in bn̄ficialibus. q2 non iuste tenet qui titulū non hz ex quo notoriū est titulū illū nō hr̄e. et sic nō poterit quoquo modo dicere se iuste tenere. Nec ob. p̄dictis decre. porro de diuor. que vr̄ pturbare p̄dicta et velle q̄ etiā exceptio notorie p̄prietatis nullo casu admittat. q2 potestis dicē q̄ ibi reuera nō erat notoriū. et sic innuit dictio etiā ibi posita vel dic q̄ ibi loquit in notorio p̄sumptionis q2 actus cōsanguinitatis nō est p̄babilis nisi p̄sumptiue sic nec actus copulatiue. de quo in. c. vr̄a. de coha. cle. et mu. p̄dicta in notoria dispōne vl' p̄batiōe. vl' dic q̄ ibi loquit de restōne que fit ex officio iudicis ad pctm̄ euitandū que nō ip̄edit ex obiectu defectꝰ notorie p̄prietatis. † Si ergo q̄rit an in possessorio recuperāde admittat exceptio proprietatis. dic q̄ si nō repellit clarū q̄ sic. s. de resti. spo. c. fi. Si vō repellit per replicationē. et tūc si non est notoria repellit ēt si incōtinenti offerat p̄batio saluo casu. c. lr̄as. ad fi. eo. ti. vbi loquit in cā mr̄imoniali. Si vero est exceptio notoria. tunc si est notorie dispōnis q2 ius sic disponit admittit. vt i. c. ad decīas. adeo q̄ si circa factū requirit aliqua p̄batio ad p̄bandū notoriū admitteretur. vt no. in. d. c. ad decimas. Si vero est exceptio notoria facti transeuntis vel permanentis. et idem in. c. significasti. de diuor. vbi exceptio adulterij notoria admittitur. et tamen

---

23 (margin, at "Si aūt querimus")

24 (margin, at "Quid aūt exigat")

25 (margin, at "Sed aduertēdū est")

26 (margin, at "Si ergo q̄rit")

a ¶ Ut pz i libero. adde tex. i. c. ex pte et ibi do. abb. i. j. col. extra de resti. spo.

b ¶ Equparatio de mr̄imonio. adde tex. et ibi gl. et doct. in. c. Porro. de diuor.

c ¶ Quātū ad te. Adde tex. ita dicētē i. l. loci. §. cōpetit. ff. si ser. ven.

tamen est facti trāseūtis. & dato ꝙ aliqua probatio summaria vel extraiudicialis exigeret͂ ad ꝓbationē notorij admitteret͂. vt dicit Inno. no. in. d. c. significasti. & alibi hoc dictū non ponit ꝙ sciat do. Anto. Quīqʒ est exceptio notorie ꝓbatiōis q̄ ex ꝓbatione fit notoriū. de vbo. sig. cū olim. & c. ex pte. & tunc admittit͂ vt dicit Inno. in. c. in lr̄is. & in palle. c. cōstitut⁹. & de renun. sup hoc. Est tñ dr̄ia inter possessionē sup iure bñficiali ex vna pte. & sup alijs ex alia. qꝛ pmo casu requirunt͂ duo. s. concludat intētum opponētis & defectū iuris possidentis. & sic dʒ intelligi glos. in. c. ad decimas. lʒ Jo. an. dānet illam in addi. Spec. palle. sed male ꝫm eū. In scdo sufficit ꝙ ꝯcludat defectū iuris agentis vʒ in cā beneficiali. Quīqʒ opponit͂ exceptio notoria p̄sumptionis & potestis dicere ꝫm eū ꝙ nō ad mittitur in. c. porro. palle. tñ non ponit pro constanti qꝛ alijs modis pōt r̄nderi predicto. c. porro. An aūt contra agentem per viam attētati obstet exceptio ꝓprietatis. dicunt dn̄i de rota ꝯclusio. xij. & ꝯclu. lxxxviij. ꝙ sic si est exceptio notoria. alle. dictū Inno. in. c. bone. de appel. Rō qꝛ tūc agētis nō iterest. Ideo tunc non dʒ admitti ad q̄cunqʒ partem prosecutionis appellationis. ij. q. vj. non solēt. & de elec. cum inter. R. & pro hoc qꝛ alias daret͂ mā peccandi. quā rōnem ponderat Inno. in palle. c. significasti. de diuo. & hec dicunt vā q̄n reuocatio fieret ad petitionē partis. secus vbi fieret ex officio. ar. glo. fi. in. c. in lr̄is. qꝛ poterit reuocari nō ad finē restituendi illū qui ius nō hʒ. sed vt restituatur illi qui de iure dʒ habere alle. no. Inno. de cōsti. cū. M. Si vō nō opponat͂ exceptio notoria nō admittit͂. & plus dicit ꝙ lʒ sit necesse in bñficialib⁹ ꝫm stilum curie iustificare possessionē agenti possessorio recupan de tñ hoc nō erit necesse in via attentati. s. vt hēat necessario iustificare possessionē. & in hoc plus hēbit via attētati q̄ possessoriū recupande. Mouent͂ per glo. Inno. in. c. dilecti. de maio. & obe. & in. c. bone. de appel. vbi multe dr̄ie ponunt͂ int͂ viā attētati & possessoriū recupande. & sic dicūt determinasse Oldra. in. q. suis. An aūt agēti possessorio recupande obstare hēat reseruatio pape. Dicūt dn̄i de rota in locis palleg. ꝙ sic mouent͂. qꝛ reseruatio nō solū hʒ tollere ꝓprietatē. imo ēt euidēter inficere possessionē. & sic nullū hʒ coloratū possidere talis ꝯ reseruationē possidens. & ideo dʒ admitti qꝛ nō pōt colorare possessionem suam qd̄ est necesse.

De dolo & contumacia. Rubrica.

Si ante diffinitiuam. Primo dictū a q̄ scdo excipit. scda ibi nisi.

1 ¶ † No. pmo ꝙ recedens appellās tanq̄ ꝓtestans de nō cōparēdo corā iudice a quo nō est iterato citādus de necessitate. & contumacia. tñ eius declarabitur ex euētu appellationis [a] & sic no. ꝙ ꝓtestans de nunq̄ cōparēdo corā iudice non est citandus.

2 ¶ † No. scdo ꝙ cōtra talē contumacem pōt procedi ad actus ēt grauis p̄iudicij. vt ad actus sententie.

3 ¶ † No. tertio ꝙ recedēs appellās necessario nō est verus ꝯtumax ēt si fuerit citat⁹ postea. lʒ distiguit an cā fuerit manifeste frustratoria. & est verus ꝯtumax an nō. & tunc sec⁹. & ex h̄ colligūt gdā ꝙ vt ps repellat͂ appellans exigit͂ manifesta cōtumacia. sed certe hoc non dicit cle. lʒ dicat ꝙ exigat͂ ꝙ cā sit manifesta frustratoria. h̄ aūt nō exigit ex eo qꝛ exigat͂ manifesta ꝯtumacia in repellēdo a facultate appellādi. lʒ iō exigit qꝛ si cā nō est manifeste frustratoria nō cōcluderet͂ ēt actu cōtumax. qꝛ posset probabiliter dubitare de legittimitate cāe. & sic posset eē ꝙ nō eēt ꝯtumax aliquo modo nedū non manifeste.

4 ¶ † No. ꝙ appellans a diffinitiua nō vr̄ recedere ab appellatione ab iterlocutoria prius iterposita nec ab eius effectu. de quo aliquid in glo. & plenius de app. dilecto. & c. bone. eo. ti.

¶ Glo. nō differens opp. ꝙ sn̄ia diffinitiua lata post appellationē ab iterlocutoria sit nulla. de app. cū appellatiōib⁹ in vj.

¶ Soluit gl. lr̄a tollit ꝯriū. ibi loqt͂ q̄n defert iudex appellationi quo casu ēt si fuerit frustratoria ex delatiōe ligant͂ man⁹ iudicis. hic aūt loqt͂ q̄n nō detulit. an aūt debeat deferre. dicit glo. ꝙ bñ facit si nō defert si putat ex falsa cā appellatum. vel illā frustratoriā. Nā nō reuocabit͂ qd̄ fiet per eū ēt post dictā appellationē ab iterlocutoria nisi pus iustificata appellatiōe & probata veritate cause. de appellatio. non solum in vj. & c.

¶ Glo. ꝓmulget oppo. ꝙ nō potuerit ꝓcedi ad sn̄iam diffinitiuā in absentē. vñ oppo. de. c. q̄m. vt lit. nō pte. Sol. [b] ꝙ hic dʒ intelligi ꝙ lis erat ꝯtes. vel erat de casib⁹ in qbus litis non cōtes. pōt ꝓcedi ēt ad sn̄iam diffinitiuā. vt lit. nō ꝯtesta. q̄m in

5 tex. & in glo. ¶ † Glos. appellare in ꝑn. notat ex lr̄a ꝙ appellans a diffinitiua nō vr̄ renūciare appellationi ab iterlocutoria. & sil'r nō ratificat sn̄iam nullā. & hoc olim ēt tenebat Inno. & Hosti. de appel. dilecto. & Spec. in loco hic alle. in gl. Que aūt possit esse rō huius. dicit glo. notabiliter ꝙ ratio pōt esse. qꝛ geminatio appellationū non dʒ submittere sed subtrahere appellantē a ptāte iudicis. Nam vt dicit ꝫeꝫe. q. c. q. d. fit: fit ad declarationē iudicis. facit. xxxj. q. ij. lothari⁹. & qd̄ ibi no. & de appel. bone. c. directe. & eo. ti. si a iudice. in. vj. Non ob. ei ꝙ dictū est ꝙ ratificat͂ sn̄ia per appellationē. l. iij. §. falsus. ff. rez ra. ha. qꝛ r̄ndet remittendo ad no. in decre. i. de re iudi. qꝛ ibi sn̄ia non erat oino nulla. sed tenebat in preiudiciū procuratoris lʒ nō preiudicaret dn̄o vt ibi no. & in. l. lʒ. C. de ꝓcur. & ff.

6 de ap. si exp̄ssum & c. ¶ † Glo. vlti. in ꝑn. querit q̄n dicat͂ appellatio ab iterlocutoria manifeste frustratoria. R̄ndet quando nulla est cā exp̄ssa in appellatiōe. vel si est exp̄ssa nō est legittima. dato millies ꝙ eēt vā. puta forte ꝙ appellauit q̄a rex erat in francia vel in sicilia. vel si erat legittima erat manifeste falsa. Idē si erat ꝓnūciatū cām esse falsam & a tali ꝓnūciatione non fuit appellatū. Nam si postea ex eadē causa qs pretēdit grauari & appellat erat aperte frustratoria. Deinde glo. in v. & aduerte. op. & vr̄ ꝙ tex. iste non procedat. innuit eni ꝙ ver⁹ cōtumax possit appellare nisi sit manifeste cōtumax. lʒ hoc vr̄ esse falsum cum iura dicant simpl'r contumacem in nō veniēdo nō posse appellare. ij. q. vj. §. sunt quoꝝ. in prin. xxiiij. q. iij. de illicita. C. de iudi. properandū. §. cum aūt. & C. quorū ap. non reci. l. j. ff. de iudi. l. & post. §. fi. & ff. de appel. ex ꝯsensu. §. fi. lʒ secus sit in cōtumace in non cōparendo. qꝛ ille bene pōt appellare. vt. l. creditoꝝ. §. iussus. ff. de appel. Et rō diuersitatis notat͂ in glo. s. qꝛ nō veniens peccat in duob⁹. s. qꝛ nec venit nec paret. sed cōtumax non parendo solū in vno. s. qꝛ non paret qꝛ bene venit. ꝙ aūt hic innuat͂ ꝙ cōtumax in nō veniendo ita demū repellatur ac si sit manifeste contumax pʒ. qꝛ appellans friuole ab interlocutoria & recedens est contumax. & tñ si hoc non est manifestū appellat. ergo & c. Huius timore fcā est glo. ista tota que ꝫm do. Anto. ꝓncipaliter facit qnqʒ.

7 qꝛ pmo declarat [c] † quis dicat͂ ꝯtumax verus euidens. & qs fictus & hoc facit vsqʒ ad ver. itē sciendū. Ibi scdo tractat an & q̄n contumax manifestus verus aut fictus repellat͂ a ptāte appellādi ponēdo opi. vsqʒ ad ver. Et ex his posset cōcludi. Ibi tertio glo. pro ꝯcludēdo veritatē in puncto reducit punctum ad practicam vsqʒ ad ver. Ad tex. ibi quarto reuert͂ ad terminos tex. illum declarādo & reducēdo ad actum practicū vsqʒ ad ver. Ex p̄dictis ibi. v. ꝯcludit ad nouū dubiū vsqʒ ad fi. So. ergō glo. j. ꝙ posset dici ꝙ per hunc tex. limitetur & distinguant͂ iura in ꝯrium alle. qꝛ debēt intelligi in vero contumace & manifesto. secus in vero ꝯtumace si non est manifeste cōtumax. hec solutio vr̄ destruere iura in ꝯrium alle. & potissi. me. d. l. ex ꝯsensu. §. fi. & d. l. & post dictum. nec hʒ obstare cle. ista vt pʒ ex his que dixi notādo. & clarius. j. patebit. ideo gl. hic recitat opi. Guil. quā posuit in ti. de cōtuma. §. j. ver. & no.

8 qꝛ dicit aduertēdū † ꝙ triplex est ꝯtumacia euidens vā & p̄sumpta seu ficta vel interp̄tatiua. dicit ꝙ fictus vel p̄sumptus cōtumax appellat. verus aūt ꝯtumax non appellat ēt si nō sit euidēter ꝯtumax. & multofortius si esset contumax euidenter appellat aūt fictū vel presumptū contumacem illū qui est citatus ad domū. verū illū qui est p̄sonaliter citatus euidentem ꝙ p̄sonaliter. dixit se nolle venire. an tñ hoc sufficeret dicē extra iudiciū ꝙ nō vult venire vt dicat͂ euidens contumax remittit glo. ad no. in. c. venerabilis. §. secus. de sen. excō. in vj. & ibi vr̄ tex. cum glo. de quo latius infra dicam. Ja. vero de are. dicebat cōsiderandum triplicē contumaciā. s. veram verissimam & presumptā. verissimā appellat quā. s. appellat Spec. euidentem veram & fictā appellat vt. s. dixi post Specu. & concludit ꝙ fictus contumax appellat. verus ēt appellat si veniat iudi-

d ce sedente pro tribunali. & aliter non. ff. de resti. in integ. [d] l. diuus verissim⁹ nullo mō appellat. alle. ff. ex qui. cau. i pos. ea. l. fulcinius. §. fi. videte oēs in hoc ꝯcordāt. qs dicat͂ euidēs seu verissimus ꝯtumax. Itē ꝙ non pōt appellare saltē si non

[a] ¶ Et sic not. ꝙ adde Bar. i. l. cōsentaneū. in iij. col. versi. vlteri⁹ opp. gl. & Bar. i l. tres denū ciatiōes. C. quō & quando iud. bal. i l. non deberi. C. ō fidei cō. lib. bal. i l. ea que. C. quō & quando iud. glo. in. c. de illicita. xxiiij. qō. iij. panor. in c. j. i. xj. col. de iud. & ibi fely. i. v. col.

[b] ¶ Quod hic dʒ intelligi. Add gl. in. l. post edictū in gl. magna. ff. de iudi.

[c] ¶ Quis dicat͂ contumax. Adde glo. in. l. fin. i gl. magna. circa fi. ff. de i iteg. resti. Bar. in ex uagā. ad reprī. in gl. in ver. citatū. & glo. in. l. pe. in vb̄i. existimari. in fi. ff. de in integ. resti. Alex. i l. ꝓperandū §. sinaūt re⁹ i. ij. & iij. col. C. de iudi.

[d] ¶ L. diuus. Limita nisi sit rusticus qꝛ veniens etiā p⁹ auditur ꝫm Bald. in. l. ij. ff. si qs in ius voc. nō ie. & Jas. i. l. si qs id qd̄ i vij. col i gnto notabili. ff. de iurisd. om. iudi.

venerit iudice sedente pro tribunali.eo aūt veniēte sunt opi. de qbus in.d.l.diuus.Ja.de are.tz vt dixit glo. q tunc nullo mō audit.de quo.j.dicā. In vero aūt ⁊ ficto contumace dicit ibi glo.in ver.sed circa q quadruplex fuit opi. Si querit qs appellari debeat verus cōtumax ⁊ qs fictus.Et silr quadruplex est opi.si qrit an ɔtumax nō euidens vel ēt verissim⁹ pos

9 sit appellare. ¶ †Redeo ad pmum ⁊ quero qs dicat verus contumax ⁊ qs fictus.dicit glo.q qdruplex est opi.de vo cōtumace.hoc est quis dicat verus contumax.⁊ similiter qdruplex est in ficto hoc est quis dicat fictus ɔtumax. Quidā eni dicunt illum solum esse verum cōtumacem quē.s.dixi verissimum ⁊ euidentē.s.qñ aperte dixit se nolle venire. Fict⁹ autē dr qui dixit se vēturum vel nihil dixit.sed nō venit.⁊ hāc opi. tetigit glo.vlti.in.l.fi.ff.de resti.in integ.Scda fuit opi. q verus cōtumax dicat ille qui fuit inuentus psonaliter ēt si nihil dixit.sed fictus dicatur qui nō psonaliter fuit inuentus sz citatus ad domū.facit qd no.in.l.ex consensu.§.fi.ff. de appel. Tertia fuit opi.q verus ɔtumax dicatur ille qui cognouit si citatū.lz psonaliter nō fuerit citatus seu inuent⁹per nunciuz. fictus dicat qui nō fuerit inuētus nec recognouit se citatum. facit.l.j.§.j.ff.qñ appellandū sit. Quarta opi.fuit q citatus citatione hoīs dicat verus cōtumax ēt si non fuerit inuentus nec cognouerit se citatū.sed fictus ɔtumax dicatur ille[a] quē ius citat.⁊ pro illis facit qz mitius agitur cū iure q̄z cū ministro iuris.l.celsus.ff.de arbi.⁊ qd not.Compo. in decre.i.de elec.in.vj. Pro istis ēt facit qd dicim⁹ in sili de iterpellatione.qz vā interpellatio dr que fit ab hoīe.ficta que fit a iure fauore psone puta minoris.vt.l.ticie seye.§.vsuras.ff.de leg.ij. ⁊ in.l.in minorū.C.in qui.cau.in integ.resti. non est ne. Que aūt predictarū opinionū sit verior.glos. non placet pma opi. nec quarta sed secūda.Tertiam aūt opi.dicit in se veram. qa si incidēter constaret q cognouisset pemptoriū. lz nō fuisset inuētus per nunciū diceret verus contumax.⁊ de isto posset loqui.§.finaūt.in.l.properandū palle.⁊ per glo. est expsse casus.lz non alleg.in.l.ex cōsensu.§.fi.ff.de appel.vbi tex. dicit eum qui cognouit pemptorium edictū appellare non posse velut cōtumacem.non autez dixit eum qui psonaliter citatus fuerit.⁊ est tex.melior qui sit in corpore iuris. Si aūt id iudicialiter non cōstaret.tunc qz ex presumptione non habemus iudicare dicēdus est fictus ex quo aliter non cōstat q habue

10 rit noticiam citationis de se facte.⁊c̄. †Hoc premisso querēdum est de scdo vz nunqd ɔtumax posset appellare. Rñdet glo.in ver.itē sciendū q quadruplex circa hoc est opi. Pria est opi.⁊ hec est cōis q verus ɔtumax non appellat. sed fict⁹ C.quo ⁊ qñ iu.l.ab eo.⁊.ff.qñ appel.sit.l.j.in fi.⁊.C.de lib. cā. l.si quis.facit ēt pro istis hec decre.i.⁊c̄. Scda fuit opi. Jo. balduini ⁊ Odoff.quā sequebat Marti.sil.doct. in legibus. Jo.an.vz q nullus ɔtumax possit appellare ēt si sit fict⁹ mouetur p.l.pperandū.§.finaūt.C.de iudi. vbi loqtur de citato nō inuēto ⁊ cōtumace.⁊ tñ dicit q nō appellat. Pro istis ēt facit.l.⁊ post edictū.§.fi.ff.de iudi.nil supplēdo sed certe necessaria est sibi suppletio glo. Nam dz intelligi de vero alias id qd subiungit q cōtumax non auditur male diceret qz snīa lata q̄ nō ɔtumacē est nulla nec eget remedio appellationis. ⁊ si vellet dicere q dz intelligi cōtumax non audit appellans non ɔtumax bene audit.s.bñficio nullitatis vel restōnis non conueniret rñsio narratis q̄ illud qd hr de fide instru.c.inter dilectos ver.ceterū.⁊ diuideret sensus eiusdē auctoritatis q̄ id qd hr de bap.in.c.maiores post pn.Tertia opi. fuit q verus ɔtumax nō appellat fictus sic si venit iudice sedente pro tribunali.ar.l.diuus.palle.alias secus.⁊ sic intelligūt palleg. §.finaūt.in.l.pperandū.Hec opi.inuit vex ɔtumacē nō audiri si veniat iudice sedēte p tribunali.ar.l.diuus palle. al'a secus.⁊ sic itelligunt palle.§.finaūt.qd est q̄.l.diuus.Ideo datur quarta opi.vz q fictus cōtumax appellet.similiter verus. sed euidens seu manifestus vel verissimus nō.⁊ pro hac opi. facit hec cle.vt.s̄.tetigi formādo ɔrium de sen. ex venerabilibus.§.secus.⁊ per illū tex.in.§.secus.vr aperte probari q citatus nō inuentus dicat ficte ɔtumax qz potuit esse q taliter fuit ipeditus q venire non potuit.⁊c̄.que pdictax sit vā opi.

11 ¶ †Glo.vr inclinare in cōem opi.s.q verus ɔtumax nō appellat.sed fictus sic.q aūt fictus possit appellare probari pōt per.l.⁊ post.§.fi.hoc etiam probat glo.in versi. cum igitur eo

a ¶ Quem ius citat. adde Alex.i.l. properādū. §.finaūt re⁹ in.iij.col. v. vij. cōclusio C.de iudi.

b ¶ Quia pleni⁹. Adde plene nota.per bar.⁊ doct. in.l.in prouinciali. §.j.ff.de op. no. nuncia.

c ¶ Tamē cognouit. adde Alex. plene i.l.pperandū.§. finaūt reus. §.j.⁊.iij.col. C.de iudi.

casu quo ɔstat q si appeat q ficte ɔtumax fuerit ipeditus taliter q venire nō potuerit.⁊ snīa esset lata q̄ eū q restitueret q̄ snīam de re iudi.in decre.cū Bertol.⁊ de resti.in integ.ex lrīs ⁊.ff.de dā.ifec.si finita.§.si forte.⁊ de re iudi.l.qsitū.ergo fortius ex bñficio pbabilis abñtie excusari debebit a ɔtumacia vt sibi posset appellare put potuisset pñs. ⁊ sic obtinē snīam retractari rōne iniqtatis.non rōne abñtie tm.vbi aūt si fuisset pñs nō posset appellare.vt qz pcederet bina appellatio. ⁊ sic eēt tertia q̄ nō est licita.de ap.sua nobis.tūc dicit gl. q si fuisset absens ex pbabili cā posset restitui. ⁊ tūc eēt sibi necessaria restō.de q̄ i palle.decre.cū bertold⁹.⁊ in alijs supi⁹ allat.

12 ¶ †No.bene diligēter ⁊ aduerte.qz glo.infert q si dat restō ei qui fuerit impeditus venire fortius dz dari ei ptās appellandi eo casu quo potuisset appellare si fuisset presens.sz certe imo potius vr sequi oppositū.qz hec remedia vident incōpassibilia. Nam remediū appellationis est remediū iuris cōmunis.remediū restōnis est remediū extraordinariū ⁊ subsidiarium nō ɔcurrens cū remedio iuris cōis.l. in cause.ij.in prin.ff.de mino. Potestis dicere q remediū restōnis aduersus snīam nō excludit per remediū appellandi. [b] qz plenius subuenit remediū restōnis.vt pz ex no.in.l.fi.C.si aduer. rem iudi.⁊.l.j.ij.C.si sepius.resti.postul.facit qd no. Inno. de prescrip.ex trāsmissa.ad fi.⁊ de resti.in integ.c.j.p Jo. an.l.fi.C. si minor se ma.dixe.⁊ sic bene seqtur ɔña glo.qz si agat qd est maius fortius dz dari qd est minus . Preterea ista remedia vident respicere diuersos effectus.⁊ ideo pñt cōcurrere.naz appellatio respicit iniqtatem iudicis. Restō aūt non dat pncipaliter rōne iniqtatis.sed rōne absentie ⁊ indisticte respicit snīam.⁊ sentit ēt glo.si bene ispiciat. Sed aduerte qz pdicta pcedunt qñ apparet q quis fuit impeditus venire. Sed qd in dubio qñ non appet an citatus ⁊ nō inuētus fuerit impeditus an poterit appellare.tūc rō glo.nō infert. In casu tñ glo.sentit q appellare poterit si non constat iudicialiter illū cognouisse se citatū qz possibile est q non cognouit vl' q fuit impedit⁹.ideo dz audiri. His sic presuppositis circa theoricam glo.in ver.⁊ ex his infert ex pdictis ad practicam in hac materia qz si ille citatus qui nō venit appellet poterit iudex a quo nō recipe appellationē si sciat illum manifestū vel euidētem ɔtumacē vel verū ⁊ poterit nō obstante dicta appellatione vel executiōe in cā pcedere. Judex aūt appellatiōis datus sup appellatione pmo ⁊ ante oīa debebit cognoscere de hoc preiudiciali ⁊ inqrere .s. an poterit appellare an nō. ⁊ sic fcā sup hoc discussione ⁊ adhibita cause cognitiōe si repierit illū appellantē fuisse euidentē vel manifestū ɔtumacē.vel ēt verū qz cognouit se citatū siue fuerit inuētus siue nō nec apparet de ipedimento quare nō venit ⁊ sic contēpsit venire.⁊ tūc pnūciabit appellare nō potuisse.⁊ sic appellationē nō deuoluere. Si vo cōstaret q fuisset impedit⁹ taliter q non potuit venire.vel q hz probabilē excusationē qre nō venit.forte qz pbaliter credit terminū pgatū.de resti.in integ.ex lrīs. ⁊ qd ibi no.post Uin.⁊ Tan.vel non appet q fuerit inuētus. nec q cognouerit se citatum.⁊ tunc ideo nō appet eū ɔtempsisse pronūciabit appellare potuisse.⁊ sic appellationē deuoluere. ⁊ de ista postea cognoscet facit qd habetur in simili. per do. Anto.de appel.ad hec si in vna.⁊ de resti.spolia.solicite.⁊ de testi.veniens.ij.⁊ de ap.nō solū.in.vj.in.iij.glos. In qbus pz antētia de piudiciali qōne cognoscēdū.⁊ hoc dictū dicit gl. q sic.qd vr aliqbus satis nouū.tñ est rōnabile vt pz ex predictis. Attēde tñ qz nō credo q iudex appellationis dz reijcere appellationē nisi qñ iudicialiter ei ɔstat quē euidenter vel verū contumacē.per ea que.s̄.dixit glo. ante ver. itē sciendū. secus si nescierit eum verū contumacē. qz tunc non vr q valeat pcessus postea per eū fact⁹ qñ esset a diffinitiua appellatum qz non fuisset cert⁹ ex iuris psumptione de fundamento ptāte sue.ar.l.qro.ff.de eo qui pro tutore.⁊ ei⁹ qd no.in.l.nullum per Bar.ff.de pdi.⁊ demō.⁊.ff.ex qui.cau.in pos.ea.l.hr aūt.§.j.per dicta appet q non ob.l. properandū.§.finaūt.C. de iudi.per quā vr ēt fictū ɔtumacē nō appellare qz dz itelli

[c] gi in eo qui erat vere contumax.vt qz lz non fuerit inuētus. tñ cognouit se citatum.pdictis etiā inqtum dictū est verū cōtumacem nō appellare.lz nō sit euidēs vel manifeste ɔtumax vel verissime nō obstat hec cle.lz glo.clare non respondeat qz ideo potest appellare qñ appellatio est maifesta frustratoria.

qz possibile

q possibile est q vere nō fuit cōtumax. Unde hec cle. nō dicit q exigat cōtumacia manifesta lz bene dicat q exigatur q cā appellandi sit manifeste frustratoria nō pp hoc vt requirat manifestā ɔtumaciā. sed vt saltē adsit vā q si cā non eēt manifesta frustratoria necessaria nō concluderet ɔtumacia cū circa eā caderet pbabilis ignorantia. & sic excluderet vā ɔtumacia. Exigit ergo cām appellationis manifeste frustratoriā non vt includat manifestā ɔtumaciam. sed vt exigat verā & illā nō excludat. Ex his aūt que. s. dixit glo. hic in ver. ad tex. igitur redeundo cōcludit pro intellectu tex. reducēdo illum ad actū practicum q in casu cle. primo & ante oīa coraz iudice appellati. erit cognoscēdum de pma appellatione velut preiudicia a li. Ad scōm ar. de or. cog. tuā.ª & ex euētu & diffinitione illius dabit initium vel negabit cognitio fiēda de scda appellatione. sic dicit tex. in simili in decre. si forte. de elec. in. vj. Unde si appellationē apparebit primā fuisse manifestā frustratoriā pronūciabit scōaz appellationē nō deuoluere. Si vo nō apparebit illā frustratoriā. tūc pnūciabit scōam appellationē de 13 uoluere & illa pcedet. † Sed aduerte q nihil occurrit dubiū qn appellatio nō est manifeste frustratoria. nā si cā ex q est appellatū est vā lz non sit legitiā ex quo apte frustratoria. q poterit pbabiliter dubitari an eēt legitiā vt qnqz cōtingit iuxta no. de appel. vt debit. Et tūc est clarū q tūc pcedet sup secūda appellatione. q nō fuit cōtumax. q appet q satis hz pbabilē excusatione nō veniendo. facit qd nota. in. d. c. ex lris. de resti. in iteg. Si vo cā pdicta est falsa. tūc si eēt manifeste falsa satis dr fuisse manifeste frustratoria per ea q dixit glo. in pn. Si vo nō erat manifeste falsa. est mihi dubiū an poterit pcedi in scda appellatiōe tex. hic vr velle q sic. q simplr dicit q lz appellatio. scda si pma non fuit frustratoria manifeste. & sic sentit glo. in isto ver. In ɔtrium facit qd seqtur in glos. in ver. sed scōm hoc. & q vr iustum fuisse reuera contumacē ex quo ex falsa cā appellauerit potestis dicere & forte fuit de mente glo. in ver. Ad tex. igit. & in ver. sequē. q iudex a quo nō debz reijcere appellationē a diffinitiua q sibi iudicialiter nō ɔstat illum verū contumacē. & sic itelligit iste tex. tn corā iudice ad quē discutiet an bn appellauerit ab interlocutoria & si repellitur ex falsa cā appellatū nō pcedat in appellatione a diffinitiua. facit qd dictum est supra in simili de illo qui citatus non fuit inuētus. sed postea cognouit se fuisse citatuz q est verus cōtumax. & lz appellatio eius recipiatur a iudice a quo. tamē hec postea discutit corā iudice ad quē. Uel possum alr dicē & forte hoc fuit magis de mēte cle. q lz eo casu quo appellat ex falsa cā. sed pbabili pcessus iudicis a quo nō reuocet. sed remanet firmus ēt si sit fact post appellationē ipsam ab interb locutoria. Et sic loqtur ᵇ decre. non soluz de appellatione. in vj. & de dolo & ɔtumacia eūq eo. lib. & qd seqt in glo. in vsi. sz scōm hoc. tn nō denegat potētia appellādi ab actu secuto p dictā primā appellationem nisi illa fuerit manifeste frustratoria. vt simplr dicit hec cle. Nec obst. q retro appuit q fuerit verus cōtumax si apparet ex falsa cā appellatū q non est verum. Nā ex quo erat dubiū an cā esset vera vel non. Nō pōt dici q ille interim cōtumaciter fuerit absens. q ex quo appellauerat arctabatur ad cōparendū corā iudice ad quē & iterim fuit sibi licituz tali remedio iuris taliter se subtrahere a ptāte iudicis a quo. Et satis punit si ex falsa cā appareat appellatū q tenebit pcessus factus si nō appellet. Itē ɔdēnabit in expensis parti aduerse & remittet ad pmū iudicē. de appella. vt debitua. & eodē titulo non solum. & c. romana. in. vj. de do. & contu. eum qui. in. vj. Iste passus est mihi dubius nec repio eū per doc. bene declaratū. Stepha. vo vt habeo in apostilla hoc vr sentire. Sed aduerte q pōt forte dici q cum appellet c ab interlocutoria cum illa debeat impugnari ex eisdē actis si cā est falsa non pōt esse non notoria ᶜ cum notoriū sit qd ap14 paret per acta. † Cōclude q euidens seu verissimus vel manifestus cōtumax non appellat. Idē si sit verus contumax & inspecto pncipio citatiōis. vt q fuit psonaliter citatus. & nō venit nec apparet cā quare non venit. Nec vera qn nullatenus venit. Si vero venit iudice sedente pro tribunali an tūc audiat. Ex quo iure. s. appellatiōis remedio an via spāli restōnis ifra dicet. Si vo qs sit fict ɔtumax inspecto pncipio seu tpe facte citationis q citat fuit ad domuz nō psonalr sed est post scō est verus. q cognouit se citatū. & tunc si hoc ɔstat iudicialiter iudici a quo nō recipiat appellationez non tn dicet ex hoc manifestus ɔtumax. q possibile est q voluisset venire si non fuisset ipeditus. Sed verissimus non psumitur venire voluisset pp verba ab eo plata. & sic dr verissimus & euidens q nulla tergiuersatione pōt excusari verisilr. nec psumit mutasse voluntatē arg. eum qui. ff. de probatio. Si vero non constat iudicialiter pōt illā recipere. tn de hoc discutietur coram iudice ad quē. Et si repiat fuisse verus ɔtumax ex post facto nō pcedat in appellatione. fictus aūt ɔtumax appellans bene auditur a iudice a quo. & a iudice ad quē ex quo est ex toto fictus. q citat nō est psonaliter nec apparet q sciuerit se citatum. Redeo ad glo. in vsi. sed scōm hoc & oppono q intellectus datus per glo. ad cle. in ver. ad tex. vz q pus. & ante oīa corā iudice appellationis scōe debeat discuti de pma appellatione velut pudiciali nō pcedat. q si hoc esset verū secūda appellatio nullius videret effect nec aliqd operari. Nā aut pronūciabit pmo bn fuisse appellatū. & tunc snia diffinitiua & quicqd erit agitatū post appellationē illam primā retractabit vel per viā nullitatis vel per viā attētati. de appellatio. nō solum in sexto. & sic circa reuocationē sententie diffinitiue nihil opabitur appellatio scda ab illo interposita. Hec pma pars arg. colligitur q non dz pronūciari super hoc incidēti. de or. cogni. c. j. & q pncipaliter pter se non disputat an bene sit appellatū ab interlocutoria an male. nec pncipalr petit reuocatio attentatoz. ideo ex hac incidēti cognitione nō pōt sequi effect reuocationis snie per viā attētati cū ad hoc nō agat. sz ad finē vt possit pcedi sup appellatiōe a diffinitiua. & sic aliū effectū non dz operari. de ord. cogni. c. ij. & ad hoc tendit primus effectus glo. ex quo subseqtur secūdus &c. Si vero cōtingat pronūciari male appellatū. apparet ex postfacto illum fuisse ɔtumacē & sic remanebit snia diffinitiua valida & qcqd ante gestum fuerit. facit qd no. post Hosti. & Inno. de appel. interposita in fi. j. Rn. & sic etiā hoc casu nil opabit appellatio a diffinitiua frustra. ergo vr hic dare potentiā appellandi ab ipsa diffinitiua ex quo in oēm euētū nil hz opari. arg. l. aliquādo. ff. ad velle. Rndet glo. q imo mlta pōt operari appellatio scda a diffinitiua pter que nō reddit supflua potentia appellandi ab illa. Ecce dicit glo. pmo pōt dici q opet. q nō cogetur proseq primā appellationē. sz poterit psequi scōaz. & si excipit de cōtumacia replicabit de iusta appellatione. & de illa pma appellatione ab interlocutoria iudex scōe appellationis cognoscet nō ad effectū vt pronunciet bene vel male esse appellatū. vel vt reuocet attentata hm formā decre. nō solum palle. sz ad effectū solū vt pronūciet an ille poterit scōo appellare a diffinitiua an nō. & sic i effectu an appellatio scda deuoluerit negociū ad illū an non. & hoc licite fieri pōt ppt dubiū. sicut & in simili iudex aditus per appellationē sup articulo sup quo tertio est puocatū pōt de hoc cognoscere & pnunciare lz appellare tertio nō posset. de appella. sua nobis. ita in pposito iste iudex scōe appellationis lz forte pp cōtumaciam appellati nō poterit de hoc cognoscere & pnunciare ad h. q vt iudex pnūciari pōt an sua sit iurisditio. de rescrip. 15 sup lris. & ff. de iudi.ᵈ l. si quis ex aliena. † No. ex h prio d effectu q reuocatio per viā attentati solū hz locū qn qs pncipaliter prosequtur appellationē cuius virtute vult attētata reuocari. Secus si icidenter illā psequatur qd no. hm do. An. Itē scōo pōt dici q operet scōa appellatio q poterit illā psequi ēt si lapsum sit tps prosecutionis pme post tn iterpositionē scōe. Si aūt an iterpositionē scōe appellatiōis eēt lapsum tps psecutionis pme. & sic eēt deserta an tunc possit appellari & an teneret appellatio diffinitiua vel aliud oparet. notatur de appel. in. c. directe sup gl. ij. & ibi de hoc per do. Anto. vbi dicit se declarare hāc glos. Ibi tenet q si appellatio pma fuit deserta per renūciationē. & sic facto partis pōt appellare. Si vero deserta fiat ex negligētia tūc si cōparuit in pncipali post desertionē pōt appellari. secus si nunq cōparuit. vt hic. Itez tertio pōt dici q operari pōt dicta appellatio. Scōa q possibile esset q aliqd pbabile dubiū excusaret appellantē ab interlocutoria a contumacia. facit de elec. c. j. in. vj. tamē illa appellatio non posset iustificari per pbata & sic non obtineret p cle. appellari. de appel. & tn poterit modo obtinere in appellatione a diffinitiua scōo loco iterposita. Itē qrto pōt operari appellatio scōo loco interiecta. q posset esse q appellatio

a † Et ex euentu. Ad de facere in simi. qd dic Alex. in ɔsi. lxxxix. in prima col. ver. tertio p hoc in prio vol.

b † Decre. nō solū. Ad de Alex. in cōsil. lxxxix. incip. diligēter consideratis in fin. col. ij. volu.

c † Cū notoriū sit. Ad de Inno. in c. p tuas ex de testi. alex. i ɔs. lix. icip. xpi saluatoris in fi. col. in. iiij. vol. & Fely. i. c. ex tenore in fi. col. d rescri.

d † L. si quis ex aliena. Uide Panor. in c. cum ordinem i fi. col. ex de rescri. & ibi plene Fely. in vj. col. & seq.

ſecūdo interpoſita eſſet interpoſita ad aliū iudicē q̃ȝ eēt iterpoſita ꝑma. ꝛ forte eſſet magis gratus q̃ȝ ꝑmus. ꝛ ſic magis expediret corā illo ageret q̃ȝ corā ꝑmo: qꝛ in multis maxime in arbitrarijs expedit [a] hr̃e iudicē gratioſum. de offi. deleg. 16 cōſuluit. ꝛ qꝺ ibi no. ¶ † No. bn̄ ex hac glo. ſm̄ do. Anto. ꝙ lȝ appellatio a ſnīa interlocutoria fuerit interpoſita ad vnuȝ iudicē. nihilomin⁹ appellādo a diffinitiua pōt ad aliū iudicē appellari. qꝺ ītelligit eſſe verū ſi renūciatū fuerit appellationi. Si aūt vellet ꝓſeq̲ primā ꝛ appellare a diffinitiua ad aliū iudicē eēt maior dubitatio. qꝛ hec cā vꝫ in ſe hr̄e quādam cōnexitatē. ꝛ iō forte nō admitteret̃ qs volens coram diuerſis iudicibus trahere eundē in eadē cā. ar. de reſcrip. c. fi. ꝛ eo. ti. diſpēdia. in. vj. ꝛ maxīe ꝓꝑ cōnexitatē cauſe ꝛ cōtumaciaȝ. ar. c. fi. de iudi. ꝛ de cā poſ. c. j. ꝛ ꝺ ſequeſ. c. j. ꝛ. l. nulli. C. de iudi. Itē qꝛ vna eſt ꝑiudicialis ad aliā. poteſtis dicere glo. procedere qn̄ nō obijcit̃ exceptio vel qn̄ nō ꝓſeq̄tur niſi ſecundaȝ appellationē. Deinde glo. in ver. Ex ꝑdictis q̄rit vltīo an citatus a iure vel arctatus per decre. j. de elec. in. vj. ſi nō venit nec miſit an poſſit appellare a diffinitiua ſi non docet de iuſto b īpedimēto qꝺ hēat ipſum excuſare a ↄtumacia. [b] vꝫ ꝙ ſic q̄ſi lȝ verus ↄtumax dicat̃ citat⁹ ab hoīe ꝛ non appellat. tn̄ ſecus 17 in citato a iure. ¶ † Glo. ex predictis ↄ̃riū determinat. nā ille dꝫ verus ↄtumax qui cognouit ſe citatū. ſed nō eſt dubiuȝ ꝙ fortius qs hȝ noticiā citationis iuris q̃ȝ hoīs. qꝛ in citatione iuris nulla pōt pretendi ignorantia. qꝛ non eſt licituȝ ius cōe ignorare in decre. j. ꝛ ſcꝺa. de ↄſti. ſecus in citatione hoīs qn̄ nō fuit ꝑſonal̃r inuentus. ꝛ iō fortius in tali dicendum eſt ꝙ non pōt appellare. de hoc tetigit glo. in cle. cām. §. j. in glo. vlti. de elec. ꝛ no. bene caudā huius glo. que eſt ſingl̃aris ſm̄ do. Pe. nec habes alibi vȝ ꝙ citat⁹ a iure eſt verus ↄtumax ꝛ non pōt appellare. legiſte non hn̄t de hoc aliquā gl. ſm̄ eū ſed ſolū dictū, Bar. in. l. ꝑꝑerandū. §. ſinaūt. C. de iudi. ideo no. bene per hoc ſit expedita glo. ſubaliter ꝛ effectualiter ꝛc̄. Clarius tn̄ poſſum⁹ cōcludere in hac materia cōtumacie ſm̄ Bar. in. l. fi. ff. de reſti. in integ. lȝ ſatis fuerit de mēte gl. vt ēt ibi Bar. atteſtat̃. qꝛ qdā eſt manifeſtus ↄtumax vere ꝛ exiſtēter. ꝛ apparēter. hic non audit̃ a iudice a quo nec ēt a iudice 18 ad quē ſi appellet. † Quidā ſcꝺo eſt manifeſtus ↄtumax apparēter qꝛ citat⁹ ꝑſonaliter dixit ſe nolle venire. tn̄ ſi eſt verus cōtumax exiſtēter. qꝛ fuit impeditus venire ꝛ hic audit̃ appellans a iudice ad quē ſed nō a iudice a quo. vn̄ ꝓbare habebit impedimentū corā iudice ad quē ꝛ ab illo audiet̃. ff. de appel. l. ſciendū. ꝛ. C. de appel. l. a ꝓconſulibus. Idē dicit do. Pe. ſi velit ꝓbare īpedimentū corā iudice a quo ꝛ tūc audiat̃ appellans qꝛ eſt eadē rō. ꝛ qꝛ forte iudex reuocabit grauamē de impedimēto. de re iudi. cū Bertoldus. ꝛ. c. ex lr̄is. de reſti. in integ. ꝛ ſic euitabit̃ circuitus arg. cle. auditor. de reſcrip. ꝛ. l. dn̄s teſtamēti. de ↄdi. inde. ff. cū ſimi. Tu dic ꝙ nō eſt hec cognitio iudicis a quo qꝛ eius ꝓnūciatio nil ꝑiudicaret ſȝ iudicis ad quē eſt hec cognitio. de reſcrip. dilectus. ꝛ. d. l. ſciēdū. quicqd dicat hic do. Pe. fa. qꝺ no. de oblatione probationū que fit in appellatione extͣiudiciali. de elec. cū inter. ꝛ. c. cū nobis olim. hic ſi vult venire per viā appellationis. ſecus ſi per viā reſtōnis tn̄ pōt ad ſui inſtructionē an debeat appellationē recipe ſe informare ꝛ recipe probationē tn̄ nō faciet ſnīa ei⁹ 19 preiudiciū iudici ad quē ꝛc̄. ¶ † Quidā aūt tertio eſt verus cōtumax ꝛ exiſtēter ꝛ apparēter ſed non manifeſte. vt qꝛ ꝑſonaliter citat⁹ nihil dixit vel dixit ſe venturū ꝛ non venit nullo modo iuſto īpedimēto detentus. Idem ſi non fuit perſonaliter citatus ſi iudicialiter conſtat ꝙ cognouit ſe citatū. qꝛ tunc nō audiret̃ appellans a iudice a quo nec a iudice ad quē ꝛc̄. 20 ¶ † Quidā q̄rto eſt verus cōtumax exiſtenter ꝛ nō apparenter ſed ficte. vt qꝛ fuit citatus ad domū. ſed poſtea cognouit ſe citatū ita ꝙ poſtea citatio illū apprehēdit nō tn̄ hoc iudicial̃r ↄſtat iudici a quo. ꝛ tūc hic appellando audit̃ a iudice a quo qꝛ ſibi nō liquet illū verū ↄtumacē ſed non audiet̃ corā iudice ad quē ſi hoc ꝓbabit̃ corā eo ꝙ ſciuerit ſe citatū ꝛ cōtēpſerit venire, nā tunc nō ꝓcedet̃ ſup illius appellatiōe. ꝛ ſic pōt intelligi. l. ꝑꝑerandū. §. ſinaūt. C. de iudi. ꝛ hoc vꝫ ſentire gl. h ſm̄ Bar. ꝛ dicit verū. qꝛ hec ſentit in ver. ꝛ ex his duȝ de-21 clarat practicā. ¶ † Quidā q̄nta eſt fictus ↄtumax ꝛ apparēter ꝛ exiſtēter. qꝛ citat⁹ fuit ad domū nec ꝑuenit ad illū citati. ꝛ tūc iſte audit̃ a iudice a quo ꝛ a iudice ad quē. ꝛ hec eſt locutio ꝛ ↄcluſio Bar. in. d. l. fi. ꝛ clarius loq̄tur q̃ȝ glo. tn̄ in effectu nō diſcrepat a gl. nec ab eius ſnīa. vt pȝ ex. ſ. dictis. Per ꝑdicta pȝ an dicens ſe nolle venire īdiſtīcte ſit dicendus manifeſtus cōtumax vel euidens veriſſim⁹ an non. de q̄bus lati⁹ tetigit Io. an. in addi. Spec. in ti. de cōtu. §. j. circa ꝑnci. qꝛ ſi venit lȝ ꝑdixerit ꝑdicta v̄ba non eſt cōtumax. qꝛ iſta v̄ba manifeſtus ꝛ ſimilia qualificant ſubām cōtumacie qua ceſſante ceſſat qualitas. Si aūt non venit ꝛ tūc ſi iuſte fuit impeditus vt qꝛ fuit captus dum veniret vel graui infirmitate detentus vel aliud ſil̃e interuenit. ꝛ hoc ꝓbant ꝛ tūc qꝛ illo ꝓbato tollitur ↄtumacia ↄ̄ſ̄ter ceſſat q̄lis ↄtumacie. ar. l. ij. ff. de vſufruc. ꝛ. l. eius qui in ꝓuinciā. ff. ſi cer. pe. ꝛ ideo nō dȝ dici tūc cōtumax nec ↄ̄ſ̄r manifeſtus ↄtumax. Interdum aūt nō venit nec probat̃ aliqua iuſta cā impedimēti. ꝛ tūc ↄcludit in additiōe ꝑdicta ꝙ interdū de dicta rn̄ſione quā fecit citatus qꝛ dixit ſe nolle venire. conſtat ex v̄bis ꝓbatis in iudicio tp̄e citationis. Interdū de dicta rn̄ſione quā fecit extra iudiciū ↄſtat ↄfeſſione propria quā poſtea fecit exiſtens in iudicio. Interdum de illa cōſtat per teſtes. Interdū per ſolā rōnē nuncij. ꝑmo caſu quando conſtat in iudicio per ꝑmam rn̄ſionem in iudicio factam. ꝛ tūc hec eſt manifeſta cōtumacia. qꝛ oē qꝺ in iudicio dictum eſt manifeſtū. ꝛ ſic dȝ intelligi tex. ꝛ glo. quā ſic declarat ibi Io. an. in nouel. de ſentē. excō. venerabilibus. §. ſec⁹ in vj. Idem dicit in ſecūdo caſu ſi in iudicio ↄfitetur ſe nuncio extͣ iudiciū rn̄diſſe ꝙ venire nolebat. ꝛ idē dicit in tertio caſu qn̄ in iudicio eſt probatū per teſtes ipſuȝ ſic rn̄diſſe nūcio extra iudiciū qꝛ eadē eſt ratio cū per ꝓbationes ēt teſtium iudicat̃ notoriū de coha. cle. veſtra. ꝛ. c. fi. ꝛ de verbo. ſigni. cum olim. ¶ In quarto ꝛ vltimo caſu quādo de illa reſponſione facta c nūcio extra iudiciū in iudicio [c] ↄſtat per ſolā relationē nūcij tunc dicit eſſe magis dubiū. vnde dicit ſi tenemus opi. illā ꝙ relationi nuncij non credat̃. de qua de proba. qm̄ contra ꝛ de appel. cum ꝑti. planū eſſet ꝙ non eſſet cōmacia manifeſta. q̲a ſi nuncio referēti ſe citaſſe non credit̃ multominus credetur de rn̄ſione quā fecit citatus. Si aūt tenemus opi. ꝙ relationi nuncij referētis ſe citaſſe credat̃. dicit Io. and. in dicta addi. 22 ꝙ idem vꝫ dicēdum. ſ. ꝙ non ſit manifeſta cōtumacia. † qꝛ cū nuncius referēdo dictam rn̄ſionem referat vltra officiū ſuuȝ d qꝺ iurauit [d] non dȝ ſibi credi iurat enim ſe citare ꝛ referre ſe citaſſe. ideo ſicut nūcio non credit̃ ſuper cōmiſſione iudicis vt no. Spec. de cita. §. ſeq̄tur. v̄. ſȝ nūqd in precedēti. ſic nec credit̃ ſuper rōne partis. qꝛ hȝ factum ſuū referre ꝛ non alienum. ꝛ ideo ſi referat factū alienū non credit̃ ſicut nec crederet̃ ſi diceret ſe v̄bis aut factis iniuriatū citato. nec ob. ſi dꝫ ꝙ rn̄ſio citati vꝫ citationi annexa. ꝛ per ↄ̄ſ̄s rōne cōnexitatis dȝ credi nuncio qꝛ nō eſt verū qꝛ certū eſt citationē ex omni ſuo gradu ꝑfectā citato tacente. ꝛ ideo ad ↄcludendā manifeſtaȝ cōtumaciā oportebit aliter ꝓbari ꝛ ad quā probationē fiēdā debebit citat⁹ vocari. de teſti. in. c. noīe dn̄i. Ex ꝑdictis apparet verificatum id qꝺ tetigit glo. circa prin. vȝ an dicēs nūcio extra iudicium ſe nolle venire dicatur manifeſtus contumax. qꝺ no. bene qꝛ legiſte ſimpl̃r vidētur ſentire ꝙ ſic. in. l. fi. ff. de 23 reſti. ī iteg. † Iuxta ꝑdcā occurrit dubiū an talis manifeſtus ↄtumax ſit iterato citādus poſtq̃ȝ dixit ſe nolle venire. Guil. tȝ ꝙ non. alle. l. fulcinius. in fi. ff. ex qui. cau. in poſ. ea. Idem Io. in. c. de illicita. xxiij. q. iij. in mag. glo. idē Inno. de accu. ad petitionem. Idē Hoſti. in ſum. de dolo ꝛ contu. §. ij. Idē Accur. in prealle. l. fi. ff. de reſti. in integ. C. qn̄o ꝛ qn̄ iu. l. tres denūciationes. Idem Guido de ſuza. in. l. diuus. de reſti. in integ. Idē tȝ Hoſti. de do. ꝛ ↄtu. venerabili. Idē Bart. in. l. ex ↄſenſu. ff. de appel. lȝ do. Anto. hic dicat ibi eū tenē ↄ̃riū. Io. de deo. in lib. v. cauillationuȝ tȝ ↄ̃rium vbi de pemptoria lȝ idem ſub dubio forte Io. de cu. vt ſcripſit Io. and. in. d. c. venerabilibus. §. ſecus. Ad hoc qꝛ lȝ dixerit ſe nolle venire in ꝑma citatione non ſeq̄tur ꝙ nolit venire in ſecūda. Itē q̲a pōt mutare propoſitū. de procur. lȝ in. vj. ff. ad tertul. l. filij mater. ꝛ hoc placet Io. an. tamē dato ꝙ articulus ad quē eſt citatus poſſit expediri non expediet̃ abſq̃ȝ noua citatione vt no. glo. in. c. eum qui. de dolo ꝛ cōtu. in. vj. ſm̄ Io. an. do. Anto. dicit ꝙ putat ꝙ differentia ſit an citetur ad totam cauſam qꝺ aliqn̄ eſt poſſibile. iuxta no. de dolo ꝛ ↄtu. cū dilecti. ꝛ de offi. deleg. cōſuluit. ꝛ per Io. an. in Spec. de citatione. §. j. in ver. itē lȝ in die pemptorij. in addi. ꝛ tunc ſi dixit illa verba nolo venire

a ¶ Hr̄e iudicē gratioſum. Adde Bal. in. l. vt vim ī. j. col. ff. de iuſti. ꝛ iur. ꝛ Fely. in c. ꝑ tuas. in pe. col. in fi. ex̄ de teſti.

b ¶ Vꝫ ꝙ ſic. Adde Alex. in. l. ꝑperandū. §. ſinaūt reus. in. iij. col. v̄ſ. vij. cōcluſio C. de iudi.

c ¶ Cōſtat ꝑ ſolā relationē. adde Bart. in. l. tres denunciationes. ī fin. C. qn̄o ꝛ qn̄ iudex.

d ¶ Nō dȝ ſibi credi. ad de Bart. in l. j. §. curacarius. ff. ꝺ of. ꝑfec. vꝫ. Iaſ. in. l. ꝑperandum. §. j. in iij. col. C. de iudi. Iaſ. in l. ſi ſuū. in. j. colū. C. qui teſt. fa. poſ. ꝛ Iaſ. in. §. q̄drupli. in. ij. car. circa fi. v̄ſi. an ꝛ qn̄. ī ſti. de actio. Guil. tenet ꝙ nō. adde Bart. in. l. cōſentaneū. in. iij. col. v̄ſ. vlteri⁹ op. ꝛ in. l. tres denunciatiōeſ C. qn̄o ꝛ qn̄ iud. gl. in. c. de illicita. xxiiij. qō. iij. Panor. ī. c. j. in. xj. col. de iudi. Bal. ī l. nō deberi. C. ꝺ fideicō. lib. ꝛ bal. i. l. ea q̄. C. qn̄o ꝛ qn̄ iudex.

venire nõ iterato citãdus nisi ostendat iudici se penituisse qa presumit durare in eadẽ volũtate donec eã purget. facit dcm̃ c. eũ qui. i rõne sui. Nã sicut ibi tacita ꝓtestatio de nõ cõparẽ do q̃ surgit ex actu appellatiõis facit ꝙ iterato citari nõ dȝ. vt ibi pȝ. et hic fortius hoc opabit̃ ex expressa. aut est citatus ad vnũ articulũ. et tũc si dixit se nolle venire ad illũ in alijs itera to est citãdus si simpl'r rñderit se nolle venire. et tũc rñsio hec in dubio reducet̃ ad actus ad quos vocatus est et iterato erit vocãdus. Si aũt rñderit se nunq̃ venturũ ad illum casuȝ est dubiũ. tenere ꝙ non est citandus vlterius. qꝛ si etiam absq̃ citatione id dixisset nõ est citandus. vt no. Bar. in. l. ex cõsen su. §. fi. de appel. alle. pro casu. d. c. eum qui. eadem rõne dicit verũ. qꝛ si ad vnaȝ citationẽ etiã nõ pemptoriã dixerit se nũq̃ venturũ. vt dixit Bar. in. d. l. ex cõsensu. §. fi. et in. d. l. fi. ff. de

24 resti. in integ. ℂ † Ulterius circa id qd̃ dictũ est de vero cõ tumace quero qd si in pmis citationibus fuit quis inuẽtus. quid erit an dicet̃ verus cõtumax dic ꝙ non ƀm Bar. in. d. l. fi. ex quo non erat peruẽtum ad pemptoriũ in aliqua ex illis citationibus in qbus fuit inuentus in pemptoria citatione lȝ in illa quarta que fit ex humãitate post pemptorium nõ fuerit inuẽtus. qꝛ per sequẽtem citationẽ non purgatur cõtumacia ꝓcedens. facit. l. et post edictũ. ff. de iudi. et in decre. ꝯsuluit. de offi. dele. fit eni ad malitiã supandã vt ibi pȝ. facit. C. de iudi. autẽ iubemus. ƀm Bar. hec limitat do. Anto. esse vã qñ agit̃ de effectu ꝑncipalis ꝓcessus. Si vero ageret̃ de effectu ꝯdẽ nationis expẽsarum satis credit ꝙ non audiretur appellans et esset verus cõtumax in ꝑma citatione per no. de procurato. q̃relã. et sic ẽt limitat dictũ Spec. in loco palle. dũ dicit citatũ quẽ apprehẽdi citatione et maxie trina apprehẽdi citatuȝ etc.

25 ℂ † Circa istũ contumacẽ verũ querit quid si citat' et ꝑsona liter inuẽtus non venit ex eo ꝙ timuit cõparere. propterea qa iudex solitus erat cõparẽtes facẽ renũciare iuri suo. vel erat rusticus qui timebat ire sine aduocato an tũc dicet̃ verus cõ tumax existẽter et appareter. an võ solum dicat̃ verus apparẽ ter sed nõ existẽter. quasi fuerit legittimũ impedimẽtum. dicit Bar. in. d. l. fi. ꝙ tale est iustũ impedimẽtum. et sic cẽsendus est ꝯtumax apparẽter tm̃ sed nõ existẽter. secus si dicit se non cõparuisse qꝛ tradidit obliuiõi citationẽ. qꝛ obliuio nõ ꝓsumi tur nisi trãsacto longo tpe. ff. de acq. pos. l. pegre. et not. in. d. l. ex ꝯsensu. §. fi. Idẽ si dicit ꝙ nõ credebat ꝙ iudex ita cito ꝓ cederet. qꝛ ispicit̃ qd̃ credere debuit. ff. si cer. pe. l. ꝙ te. et no. in. d. l. ex cõsensu. §. fi. et in. d. l. fi. Itẽ aduerte qꝛ vr̃ forte posse dici ƀm do. Anto. ꝙ inuẽtus citatus dicat̃ manifestus contu max qꝛ qd̃ nuncius inuenerit vr̃ de parte officij nuncij. et sic si in iudicio refert se inuenisse vr̃ standũ sue relationi ƀm eum. Sed certe nõ seqtur ꝙ sit manifeste ꝯtumax. qꝛ possibile est ꝙ hũerit animũ veniẽdi. et sic nõ appet euidẽter ꝙ venire ꝯtem pserit. nec ob. c. venerabilib'. §. secus. qꝛ loqtur qñ in iudicio ꝯfitet̃ quis se nolle venire vel se contumacẽ. qꝛ tũc est mani festa contumacia. secus si solum confitetur se citatum.[a]

26 ℂ † Ex ꝑdictis appet ꝙ ad hoc vt ꝯcludat̃ vã ꝯtumacia nõ exigit̃ vt in iudicio appeat ꝙ rñdeat se nolle venire nec hoc dicit hic glo. nec in. §. secus. in. c. venerabilib'. et sen. excõ. in vj. sed bñ exigit̃ illud vt concludat̃ manifesta ꝯtumacia. et hec fuit mens glo. et Io. an. hic et in. d. §. secus. lȝ Bar. al'r intelli gat in. d. l. fi. et glo. istaȝ et palleg. et per hoc reprobat illas. sed

27 male vt appet ex ꝑdictis. ℂ † Ulterius circa mãm istã q̃ro de effectu ꝯtumacie ṽe vel manifeste. dic ꝙ est duplex. Pri mus est qꝛ vã ꝯtumacia grauat in duobus. ꝑmo cõdẽnatione expensarum premittẽda non dico tm̃ facienda. qꝛ qlibet quo modocũq̃ ꝯtumax dãnatur in expẽsis. vt in. c. querelã. de ꝓ cura. sed rõne contumacie vere itelligo et manifeste premitti tur. qꝛ ibi excõicatus absolueretur statim prestita cautione de expẽsis reficiendis vbi cõtumacia nõ esset manifesta. de vbo. signi. ex pte. mõ non absolueret̃ nisi premissa satisfactiõe ex pensarũ qñ est manifestus cõtumax. vt. d. c. venerabilibus. §.

28 secus. et ita intelligit. c. j. de iudi. ℂ † Scd̃s est effect' qꝛ gra. na circa facultatem appellãdi. et que cõtumacia repellit a po testate appellandi. glo. hic plene tetigit et .s. explicaui. iõ non insisto. Sed habemus circa hoc videre. nunqd quilibet ꝯtu max gaudeat priuilegio velocis redditus. hoc est vt audiatur si veniat iudice sedente pro tribunali. Io. an. in addi. Spec. predicta recitat multas opi. Bart. in. d. l. diuus et in. l. fi. ff. de

resti. in integ. concludit ꝙ quilibet ꝯtumax gaudet dicto ꝑui legio. qꝛ auditur si venit iudice sedẽte pro tribunali. Naȝ pp velocẽ redditum vera contumacia trãsfundit̃ in fictam: quasi parũ videat̃ audisse vocẽ preconis presumit. n. tũc. l. qd̃ vole bat venire in termino. sed qꝛ non fuit memor de die vel paruȝ audiuit vt presumit. l. ideo audit̃ appellãs statim vel saltẽ pe tita restitutione vnde vr̃ ꝙ si solũ erat verus cõtumax. sed nõ manifestus ipso iure audiat̃ ad appellãdũ. Item via restõnis ad totam cãm cum hec remedia concurrant vt sensit glo. ver' aũt contumax vel manifestus solũ auditur bñficio restõnis et ad appellandũ tm̃ ꝙ plus delingt. et hec videt̃ veritas quam tenet glo. in. l. diuus. Si vero nõ fuerit reus cõtumax manife stus. tũc audiet̃ saltẽ beneficio restõnis. Io. an. in dicta addi. et hoc circa ꝑn. recitando opi. Iac. de are. vr̃ tenere ꝙ manife stus vl' euidẽs ꝯtumax nõ gaudeat ꝑuilegio velocis reddit'. secus in vero vel ficto ꝯtumace. et ƀm hoc erit alius effectus cõtumacie manifeste. d. An. tȝ hic opi. Io. an. qñ est manife stus cõtumax appenter et existenter ꝙ tũc idistincte repellitur a quocũq̃ iudice siue a quo siue ad quem. vbi aũt manifestus cõtumax appenter. sed nõ exñter tunc lȝ repellitur a iudice a quo admittet̃ a iudice ad quẽ. facit. c. romana. §. j. de foro com pe. in. vj. et sic dicit posse intelligi qd̃ tȝ Guil. in loco pal. vbi dicit notoriũ ꝯtumacẽ veniẽtem iudice pro tribunali sedente audiri appellando. et sic intelligit̃. ij. q. vj. sunt quoꝝ. Mibi vi det̃ ꝙ equior sit opi. Bar. quã sequnt̃ cõiter legiste. ideo ve lut illa benignior vr̃ amplectẽda. ar. l. benign'. et. l. in ambigua

29 ff. de legi. et hoc tȝ hic Guil. de mõte lau. ℂ † Altiõ reuo cat in dubiũ. d. An. id qd̃ glos. circa fi. tetigit. vȝ nunqd aliqs eodẽ instãti in eodẽ libello possit ꝓsequi appellationẽ a gra uamine et a diffinitiua vr̃ ꝙ nõ quasi hec iudicia se inuiceȝ nõ compatiant̃. qꝛ appellatio ab interlocutoria nõ põt aliter iusti ficari q̃ ex cã deducta in appellatiõe. vt in cle. appellãti. j. de app. secus in diffinitiua qꝛ oĩa veniũt per que sñia est iniusta C. de ap. l. eos. ij. q. vj. ab eo. In ꝯriũ vr̃ quiutrãq̃ põt iterpo nere vt hic pȝ ergo eadẽ rõne poterit vtrãq̃ ꝓsequi. de exce. significauerũt. ad hoc qꝛ appellãti lȝ quãlibet sñiam ĩpugna re et appellationẽ defendere. ff. de ap. l. scio. ff. fa. herc. l. qdaȝ. vnde ex prima appellatiõe si valet petit sñiam postea latã pro nũciari nullã et reuocari per viã attentati. de app. nõ soluȝ. in vj. et si ꝑma appellatio si valuit pȝ ƀm sñiam retractari vltimo remedio appellatiõis. de priuile. cũ olim. ad hoc. vt not. ꝺ ap. dilecto. et in spec. de sen. prola. §. iustus. ver. sȝ nũquid tales. Nec sunt ista ꝯ. qꝛ tẽdãt ad eũdẽ finẽ. s. iustificationis appel lationis et cassationis ꝓcessus. Pau. vt ipe hic refert dicit ꝙ sibi vr̃ ꝙ nõ admittat̃ ad ꝓsecutionẽ sup ambabus. imo de ꝑ mo tanq̃ de ꝑiudiciali cognoscetur. de oꝛ. cog. in. c. tuã. Naȝ stante nullitate prime ex cã frustratoria repelleret̃ a ꝓsecutio ne scd̃e. qꝛ est vere ꝯtumax. et sic prima est ꝑiudicialis ad secũ dam. iuxta. d. c. tuam cum ibi no. ƀm Pau. do. An. limitat hic hoc dcm̃ Pau. ꝓcedere qñ pendet nullitas prime appella tiõis ex cã manifesta frustratoria. et de illa opponit̃ ꝯ ꝓcessuȝ secũde. Si aũt ptenderet̃ nullitas prime appellationis ex cã nõ manifeste frustratoria vel dato ꝙ ex manifeste frustratoria ptenderet̃ et non opponit̃ ꝯ ꝓcessum secunde de ꝑiudicio ꝑ me tunc valeret ꝓcessus. ꝯ iudiciũ sup ꝑiudicialibus vȝ nisi opponatur[b]. vt not. in. l. ij. C. cõi di. et. ff. de excep. l. fundi. et. l. fundũ. et de oꝛ. cog. tuam. et hoc casu posset ꝓcedere. j. opi. hȝ

30 do. An. ℂ † Querit zenze. quid si nõ appellat̃ a diffinitiua lata post appellationẽ ab interlocutoria. dicit ꝙ tũc transiret in rẽ iudi. adeo ꝙ ex illo grauamine nõ iustificaret̃ nec sume ret vires appellatio ab interlocutoria. lȝ aliq ꝯriũ teneant sed male facit cle. appellanti. de ap. ℂ † Ultimo q̃rit Steph. cu ius sit cognitio an appellatio sit admittẽda vel nõ dicit ꝙ iu dicis a quo sit tñ nõ recipiat legittimã puniet̃. l. qm̃ iudices. C. de ap. ad. iudicem aũt ad quẽ spectabit an appellatio sit le gittima. ꝺ app. vt debitus. ƀm Steph. bene dicit in se tñ si iu dex a quo si recipit non ꝑiudicat quo minus iudex ad quẽ de hoc cognoscat. l. sciendũ. ff. de app. et in decre. dilectus. de re scrip. vnde iudex a quo sup hoc nihil hȝ ꝓnũciare. sed iudex ad quẽ. vt ibi pȝ. et sic cognitio iudicis a quo est potius respe ctu informationis sue vt sciat quid agere debeat.

[a] ℂ Ex ꝑdictis appet. Adde bart. et doct. in. l. ex consensu §. fi. ff. ꝺ ap.

[b] ℂ Ut no. in. l. ij. Adde bar. in. l. edi ta. i. vj. colũ. ver. expedi tus. C. de edẽ. alex. in l. in ꝓuincia li. §. j. i. ij. co lũ. ff. de op. no. nũ. iaſ. i §. qdã in. v. cã. circa me diũ insti. de actio.

ℂ Ut lite pendente. Rubrica.

Si duobus i romana.

¶ Circa casum dubiũ pncipaliter distinguit duo mẽbra. Scdã ꝓtestat̃ scdm mẽbruꝫ ibi. Si vero alter. ꝓtestatio ibi Salua tñ. In primo subdistinguit triplicẽ casum. ⁊ in secũda subdistinguit duplicẽ. ⁊ tertiã similiter subdistinguit in duos. scdã pars pncipalis subdiuidit̃. qꝛ subdiuidit̃ in. iij. mẽbra. ⁊ tertiũ similiter subdistinguit ptes patebũt in lr̃a.

1 ¶ † Not. pmo ꝙ vbi dubitat̃ de titulo in põderãda vacatione vel vacatiõis loco attendit̃ locus possessionis. [a] ⁊ sic ex possessione ꝓsumit̃ titulus.

2 ¶ † Not. bñ singulariter hic ꝙ hoc casu nõ solũ ꝓsumit̃ titulus ad cõmodũ possidentis. sed ẽt tertij.

3 ¶ † Itẽ not. ꝙ qñ titulus deducit̃ in iudiciũ incidẽter ex possessione ꝓbat̃ titulus. de primo an ex possessione ꝓsumat̃ titulus ad cõmodũ possidentis dic vt no. de resti. spo. cũ ad sedẽ. ⁊ ibi per do. An. ⁊ per Inn. de ꝓsump. illud ⁊ per Bart. ff. de cõdi. insti. l. quidã in suo ⁊ ꝑ Cyn. C. que sit lon. cõsue. in. l. ij.

4 ¶ † Item no. ꝙ in ꝯcursu ptãtis maior ptãs absorbet effectuꝫ minoris. ad hoc. s. de pbẽ. si a sede. in. vj. ⁊ de offi. dele. sup qõnum. §. si vero. ⁊. c. volẽtes. de offi. dele.

5 ¶ † No. quarto in bñficiali. q. morte alterius litigantiũ nõ perimit̃ instantia quatenus sup̃stes intẽdit beneficiũ. imo ⁊ illo mortuo sup eadẽ instãtia pt cognosci ⁊ iudicari de iure bñficiali. hoc ideo qꝛ talis instantia si solũ est cũ pte sed ẽt cũ iudice pp publicã vtilitatẽ que ẽ vt bñs ius teneat bñficiũ. ⁊ non bñs nõ teneat. ar. de elec. cũ nobis olim. ⁊ de app. cõstitutus. ⁊. c. oblate. ⁊ ideo lꝫ instãtia perimat̃ per respectu ad pteꝫ. qꝛ qđ beneficialis vt ꝑsonalis nõ trãsit ad heredẽ nõ ꝑimit̃ tñ cũ iudice quin possit super eadem. instantia ꝓsequi ad effectũ vtilitatis publice terminãde. Ex vltima pte notetis ꝙ papa in ptãte conferendi bñficia ad alioꝝ collationẽ spectãtia hꝫ plenã ⁊ liberam dispõnẽ in qua põt vti ptãte inordinata. per qđ vr̃ ꝙ in alijs bonis hac ptãte vti nõ possit vt alterius iuri valeat ꝑiudicare sine cã legittima ⁊ sic intelligitur dictũ Innocen. de cõsti. que in ecclesiarum.

6 ¶ † No. [b] qđ impotẽt hec verba habeat plenã ⁊ liberã ptãtem. qꝛ important ptãtẽ inordinatã ⁊ ꝙ possit contra iura etiã absqꝫ cã. qđ no. pro cõpromissis ⁊ ẽt si adunantia daret ptãtẽ aliquibus plenã ⁊ liberã. qꝛ vr̃ dedisse qđ potest ẽt cõtra iura ⁊ ad ꝑiudicium ꝓuatũ. de verbo oĩmodam vidistis in cle. vnica. de so. cõpe. vide Bar. ff. de le. j. l. j. ⁊. l. si sic in extrauagan. ad repri. in verbo videbit̃.

7 ¶ † No. iterdũ queri de iure mortui ad effectum vt discutiatur ius viui. cõcor. l. iij. C. si pen. appel. Et nota vacationẽ dici in loco vbi ꝑsona moritur. Nam ꝑsona hꝫ ius ⁊ ius sequit̃ personã. l. fi. C. de ꝑscrip. lon. tẽpo.

8 ¶ † No. argumentũ sn̄iaꝫ in dubio ferẽdã pro digniori feu. sed hoc est verũ. vt in decre. nouit. de iudi. ⁊ in regula in iudicijs in. vj. nõ ob. hic tex. nõ est ius dubiũ sed certũ.

9 ¶ † Not. ꝙ lꝫ de iure ad tertiũ spectãte iter aliquos litigetur nõ fit illi tertio ꝑiudiciũ. facit de testi. veniẽs. de quo plene de re iudi. cũ sup ⁊. c. j. ⁊c. ¶ Oppo. primo ꝙ possessio sola eius q moritur nõ fundet intẽtionẽ pape vel alterius ordinarij sup vacatione in loco. qꝛ sola possessio in bñficijs non dat ius absqꝫ canonico titulo. de reg. iu. c. j. in. vj. Cõstat aũt canonicũ tituluꝫ debere oñdere de symo. lꝫ beli. igitur ⁊c. Dic ꝙ possessio sola ius nõ dat. tñ facit ꝓsumptionẽ hoc casu ꝓ ipso iure. Nam ille qui detinet ꝓsumit̃ possidere. vt no. Inno. de priuile. cum olim ẽm zenze. ⁊ Guil. qđ dicit Pau. esse verũ nisi ius possidenti resistat.

10 ¶ † No. bñ istud dictũ ẽm do. An. ꝙ lꝫ possessio bñficij nõ possit hr̃i sine titulo vbi cõstat de defectu tituli. possessio tñ põt hr̃i qꝛ eo ꝙ dat̃ possessio titulus presumitur.

11 ¶ † Quero an locũ ĥeat cle. siue principaliter litiget̃ sup beneficio siue incidẽter. verbigratia. qꝛ ꝯtra electũ opponit̃ pluralitas bñficij. Guil. ꝙ nõ ⁊ sic dicit tenere Archi. in. c. j. ꝺ eo qui mit. in pos. in. vj.

12 ¶ † Quero qđ si morit̃ vnus litigantiũ lite principali nõ pẽdente. sed iã facta diffinitiõe a qua non est appellatũ. dic ꝙ tũc expectabat̃ mors opponetis sn̄iam ꝓ se quo ad collationẽ fiendã per papã. de pbẽ. c. ij. i. vj. Nec sufficeret mors succũbẽtis ẽt si ꝺ facto possideret tpe mortꝭ sue. cũ per eius mortẽ bñficiũ nõ vacet de iure ẽm Pau. in vsi. ꝙ si vnũ.

13 ¶ † Quero qđ si ordinarius dicit neutrũ mortuorum ius habuisse ambobus mortuis an debeat audiri. dic ꝙ sic. ⁊ euẽtus declarabit. vt hic ⁊ in v. si nõ alter. ⁊ in v. nisi audiet̃. ergo qꝛ eiꝰ itereſt. de test. veniẽs. ij. Nã ꝓbato eoꝝ neutꝛ ius habuisse. pꝫ ꝑ eoꝝ mortẽ non potuisse in curia vacare ius qđ nõ habebãt. j. q. vij. danibertũ. cũ si. ẽm Guil. ⁊ zenze. Alij tenẽt ꝯtriũ qꝛ hec exceptio nisi ⁊c. nõ ponit̃ in ver. ꝙ si vnũ. sꝫ in ver. si vero alter. vñ vr̃ ꝑsumere ista cle. ambobus mortuis ꝙ alter eoꝝ habebat ius ⁊ hoc tenẽt quidã vt dixi. s. vt nõ impediatur collatio pape lꝫ postea reseruet̃ ius habenti ꝯ ꝓuisum ius suũ. gl. hic in verbo nisi tꝫ pcedentẽ opi. vt sic intelligatur dcã exceptio ẽt hic repetita. facit. ff. de le. j. l. talis scriptura. secus vbi solũ refricaret̃ in dubium quis mortuoꝝ ius habuis.

14 set ambobus mortuis. vt in gl. in v. possidebat ⁊c. ¶ † Quero qui dicuntur bñficium possidere vt videamus qñ locuꝫ hꝫ cle. Dic ꝙ ille qui detinet ꝑsumit̃ possidere nisi ius resistat. vt no. In ino. de priuile. cũ olim. ⁊ not. de accu. l. stipulatio ista. §. hi quoqꝫ. ff. de ver. ob. Itẽ ille qui possidet vel detinet oĩa bona vel maiorẽ ptẽ. de resti. spo. frequens. in. vj. q. iij. si qs obiecerit. ⁊ sic spectatur sola possessio rex tpaliũ nõ tm̃ spũalium. hoc verũ nisi sit curatũ bñficium qꝛ tũc ille vr̃ possidere q hꝫ liberũ exercitium cure. vt no. de elec. cõmissa. in. vj. ⁊ facit qđ no. de pben. si tibi cõcesso. e. li. Ex pdictis appet ꝙ lꝫ beneficium nõ possit detineri sine titulo. magnũ tñ est cõmodũ possidere. de conces. pben. cũ nostris. de pben. lꝫ eps in. vj. cũ si.

15 ¶ † Quero qđ si litigans ꝯ possessorẽ beneficij renũciat liti ⁊ cãe in manibus supioris cõsentientis an dicat̃ lis pendere. dic si mouebat litẽ. qꝛ dicebat bñficiuꝫ sibi collatũ dicetur lis pendere. donec per sn̄iam lis terminetur ẽt si alter possideat. sicut in cãu mortis. Nã ꝑ renũciationẽ vacabat si ad renũciãtem spectat. ideo opꝫ ꝓpter hunc finem cognosci ptãs eius a quo dicebat sibi collatũ beneficium interim. ergo est in suspẽso. Si vero nõ dicebat bñficium esse suũ sed alia causa petebat illũ amoueri. tũc per renũciationẽ instantia est finita. quia per hoc de nouo nõ vacat bñficium. ⁊ sic lis amplius nõ pen

16 det. arg. huius. c. in pn̄. ibi collatũ ⁊c. ẽm Pau. ¶ † Quero si ambo sunt mortui in curia vel extra. an si tertius cuius itereſset vel oñdere ad neutrũ ipsoꝝ spectare an seruet̃. vt hic dĩ. Guil. ꝙ sic qꝛ hic nõ distinguit. ⁊ est rõ qꝛ cũ nõ vacat in curia remanet ius ordinarij saluũ in conferendo. xvj. q. vij. oẽs. de relig. do. c. iij. certe falsum est qđ hic non distinguit imo distinguit in v. nisi forsan. Circa vltimã ptem no. Pau. lr̃as pro protestatiõe ⁊ ponit aliqua verba q̃ sunt modice vtilitatis. dic vt habetur de elec. cumana. ⁊ de consti. cũ. M. de re. iu. in generali. in. vj. ⁊ per Jo. mo. ⁊ per Barto. in. l. nõ solũ. §. morte

17 ff. de no. op. nũ. ⁊c. ¶ † Altio per lr̃am in fine hic dicit pau. [c] ꝙ papa [c] põt quẽ nuda volũtate priuare beneficio suo de absoluta ptãte. facit quod no. x. di. c. j. ⁊. ij. q. vj. oẽs. ⁊. c. seq. ⁊. c. decetero. dicit tñ ⁊ hoc not. ꝙ rem meã non possit auferre. qꝛ in hoc nõ hꝫ liberam ptãtem. Non posset per hoc priuatum hospitale declarare publicũ ꝓprio motu quod not. pro qõne Pizotanoꝝ de Florentia in quoꝝ hospitali hec qđ de facto

18 contingit. ¶ † Gl. bñficio querit. quid si litigaret̃ sup dignitate. Rñdet ꝙ idẽ qꝛ eadẽ est rõ. ⁊ ideo appellatione beneficij ex quo a iure ꝓfertur cõprehendit̃ ẽt dignitas vt no. in. c. j. de reg. iu. in. vj. qđ intellige nisi esset dignitas ep̃alis qꝛ illa in dubio nõ icluditur appellatiõe beneficij ẽt i dispõne iuris qñ est ius exorbitans a iure cõi. vt no. per gl. ⁊ Joan. an. s. de pben. c. ij. in gl. ij. ⁊ sup ea. de elec. auaricie. ⁊. c. quã sit. e. li. ⁊c.

19 ¶ † Glo. collato querit qđ si nõ esset litigium sup beneficio collato sed sup vacãte. an esset debitũ an ꝓcederet decre. dic ꝙ nõ a ꝯrio lr̃e. Aliud est eniꝫ beneficiũ dici collatũ ⁊ sic suũ cũ per hoc dicat se hr̃e ius in re. Et aliud dicere sibi debitum cũ per hoc dicat se hr̃e ius ad rem. facit qđ no. in cle. auditor.

20 de rescrip. ¶ † Juxta pdicta querit glos. quid si aliquis fuit electus in ꝓpositum. sed nõ fuit cõfirmatus ⁊ mortuus est in curia. an dicet̃ vacare ꝓpositura in curia. Archi. vt refert gl. dubitauit de hoc in decre. si electio de elec. in. vj. ⁊ ibi allegat pro ⁊ contra. no. ꝑ Jo. lxiij. di. quanto. glo. hic per hũc text. a ꝯrio ⁊ per ea que statim dixi dicit ꝙ putat pdictam qõnem eẽ solutam vꝫ non dicat̃ in curia vacare ẽt si sup electiõe vel cõfirmatione litigasset in curia. ratio qꝛ ante confirmationẽ non põt dici suũ sed sibi debitũ. ideo cũ demũ hic dicatur vacare in curia per mortẽ litigãtis qñ dicebat bñficiũ suuꝫ qñ est sibi collatũ vel qñ est ꝯfirmatus in pmisso casu erat secus ex quo nondum erat cõfirmatus ad hoc qꝛ durat prima vacatio vsqꝫ ad con-

[a] ¶ Et sic ex possessione. Adde alex. i cõsil. x. in. ij. col. post pn̄. in. iiij. vo.

[b] ¶ Nota qđ. De vbo liberi ponit plene ias. i. l. j. i. ij. col. C. de sacr. san. ecc. ias. in. l. nemo põt in vij. col. ff. de le. j. Are. in cõsi. lxxvj. in cip. diligenter. alex. i cõsili. lxx. in. j. col. in. j. vol. alex. in cõs. xij. in. ij. vo. barb. in. c. q in ecclesiaꝝ de ꝯsti. feli. in. c. j. i. xvj. col. de ꝯsti. alex. in ꝯsil. xcvj. i. v. vo. ale. ꝯs. lxxx. in. v. ⁊. vj. colũ. in. j. volu. Are. i. c. sup his in. j. colũ. de accu. do. abb. i. c. j. in. ij. colũ. v. not. ibi de offi. ordi.

[c] ¶ Qđ papa põt quẽ. Adde feli. plene in. c. q in ecclesiaꝝ in. iiij. colũ. circa pnc. in vr̃ pma ꝙ lꝫ ex de cõsti.

ad cõfirmationẽ intellige q̃ transierit in rẽ iudi. facit de elec. cupientes. ⁊ c. q̃ sit. ⁊ c. auaricie. vbi per Io. an. eo. tit. in. vj. vt ibi p3 demũ p cõfirmationẽ que trãsiuit in rẽ iudi. dr̃ desi-
a nere prima vacatio. de trãsl. c. j. ⁊ ij. [a] ¶ † No. bñ singula-
21 re3 gl. q̃ de facili alibi nõ inuenies ẽm do. An. q̃n. s. electus dicat̃ h̃re ius in re. q2 nõ a tpe electiõis ⁊ cõsensus. ⁊ tũc h3 ius ad rẽ. Ius aũt i re h3 per actũ solũ cõfirmatiõis ⁊ ab illo tpe ius tituli quo h3 ius i re. p̃dicta inducit gl. ad ea que no. de elec. cupientes. §. q̃ si per. xx. in vltima gl. dic vt ibi q2 bñficiũ electi nõdũ cõfirmati si priuati in re ex electione quesito ex nõ obseruãtia illius cõstõnis nõ d3 cõfirmari per papã. s3
22 pertinet ptãs ad eligẽtes iterũ eligẽdi. ¶ † Iuxta p̃dicta q̃rit gl. qd si electus cõfirmat̃ in curia ad talẽ dignitatẽ q̃ per adeptionẽ illius vacãt priora beneficia an dicentũ illa priora bñficia vacare in curia. Archi. dicit q̃ nõ. q2 nõ erat inspiciẽdus locus cõfirmatiõis cũ p illũ nõ vacarẽt bñficia. s3 inspiciendus erat locus adeptionis possessionis pacifice. vel in quo potuit apprehẽdere possessionẽ pacifice l3 forte nõ fecerit cũ tũc demũ vacent. de preben. l3 eps. in. vj. ⁊ ita dicebat Archi. in decre. cõmissa. de elec. e. li. Idẽ ad litterã t3 Paul. de liaza. non hic. sed in cle. in plerisq3 de elec. vbi recitat opi.
23 Archi. in verbo platũ. † Deinde circa p̃dicta querit gl. qd si cõfirmatus in curia ibi manet ⁊ per p̃curatorem apprehẽdit possessionẽ beneficij extra curiã. in quo loco dicent̃ tũc vacare priora bñficia. dicebat Archi. in loco palle. s. in decre. cõmissa. q̃ in curia moueẽ q2 p adeptionẽ talis possessiõis fingitur mortuus quo ad priora bñficia. vij. q. j. §. ecce in qbus. s3 mori nõ põt qs nisi vbi psonalr̃ est. ergo cũ esset in curia ibi cẽset̃ mori. ⁊ p cõsequẽs ibi vacare. ¶ Gl. nõ pl3 illud dictũ Archi. mouet̃ q2 ex hoc dicto sequeret̃ q̃ si existẽs extra curiã mitteret p̃curatorẽ ad renũciandũ bñficio in curia q̃ nõ diceret̃ bñficiũ vacare in curia. s3 extra ex quo d3 attẽdi loc⁹ vbi est cõstituẽs p̃curatorem. q̃ est falsum ẽm Archi. met vt ipse no. in decre. ij. de p̃bẽ. e. li. nec ob. palle. §. ecce in qbus. q2 r̃ndet gl. p no. gl. de rescrip. susceptũ. in. vj. in gl. pe. q2 nõ est verũ q̃ renũciãs vel possessionẽ apprehẽdẽs sit vere mortuus. s3 solũ. i. ex fictiõe q fingit̃ mortuus cõstat aũt q̃ illa fictio bñ põt trahi ad locũ vbi apprehendit̃ possessio. ergo ibi põt fingi mortuus. l3 ibi nõ sit. ⁊ p cõsequẽs debẽt dici bñfi-
24 cia priora ibi vacare. † Ex p̃dictis cõcludit gl. q̃ si p p̃curatorẽ ad hoc h̃ntẽ mãdatũ apprehẽdit possessio bñficij in illo die vacãt priora bñficia ⁊ in illo loco vbi p̃curator possessionẽ apprehẽdit. nõ aũt in loco vbi est cõstituẽs. si aũt amicus vel alius negociorũ gestor apphẽderet possessionẽ extra curiã p illo ⁊ noĩe illius q est in curia ⁊ existẽs in curia hoc acceptaret seu h̃ret ratũ tũc bñ posset p̃cedere opi. Archi. nam ante ratihabitionẽ nõ vacãt. s3 demũ in die quoq3 fit ratihabitio. ⁊ p ɔsequẽs in illo loco in quo fit. facit. c. si tibi absenti. de
25 p̃bẽ. in. vj. ⁊c. ¶ † No. bñ ex ista gl. singulari ẽm. d. Pe. in q̃ loco cẽseat̃ actus eẽ celebratus q p aliũ expedit̃. q2 si est celebratus p p̃curatorẽ cẽset̃ ibi gestus p p̃ncipalẽ vbi p̃curator actũ gessit. Si vero p nõ h̃ntẽ mãdatũ tũc cẽset̃ gestus in loco vbi fit ratihabitio. qd̃ no. bñ q2 q̃nq3 cõtingit delictũ noĩe alterius cõmitti in loco aliquo quẽ scit ille cuius noĩe cõmittit̃. An ergo poterit puniri i loco maleficij p̃petrati si ibi al's nõ sortiat̃ forũ vr̃ ex p̃dictis eẽ distinguẽdũ. an p p̃curatorẽ an per negociorũ gestorẽ. sit actus gestus seu delictũ cõmissum. de quo per Bart. in. l. j. si vt p̃ponitur. ff. de fideius. ⁊. l. libellorũ. ff. de accu. ⁊. ff. de adulte. l. q domũ ⁊. l. nec in ea. eo.
26 ti. facit de cõsecra. ecclesie vel alta. c. j. i. vj. cũ ibi no. ¶ † Ulterius gl. in ver. itẽ aduertẽdũ q̃rit an bñficia priora electi in epm̃ ⁊ cõsecrati in curia dicant̃ vacare in curia. dicit q̃ nõ si ille tũc nõ est adeptus possessionẽ ep̃atus. nã demũ ɔsecrato epõ. vel lapso tpe cõsecrãdi ⁊ habita possessiõe ep̃atus pacifica vacãt priora bñficia. de elec. cũ in cunctis. ⁊ iõ si cõsecratus in curia iuit ad ptes ⁊ ibi adeptus est possessionẽ nõ dicẽtur bñficia priora in curia vacare nisi fuerit reseruata. Fatet̃ tñ q̃ curia hoc dictũ nõ reciperet. s3 d̃ iure deberet recipere p supius dicta ⁊ p no. in. d. c. cũ in cunctis v̄. cũ vero sup gl.
27 vltima Cõpo. ¶ † Gl. mori. q̃rit qd si vnus morit̃ in curia alter ibi renũciat vel ambo renũciãt ibi an p̃cedat l̃ra. dicit q̃ sic. q2 siue mors nãlis vtriusq3 sequat̃ in curia siue mors nãlis vtriusq3 sequat̃ i curia siue mors ciuilis p̃cedit l̃ra. ar. vij. q. j. §. ecce. In quibus idẽ dicas in renũciatione tacita q2 est mors ciuilis de qua ẽt hic loquit̃ vt dixi. l3 al's mors simpl'r dicta sumat̃ p naturali. ff. de v̄. ob. ex ea. §. insulã. ẽm 3en3e.
28 ¶ † Glo. ordinariũ. [b] querit qs appellet̃ hic ordinarius.
b R̃ndet gl. q̃ collator ẽt si sit inferior epõ nec h̃eat ordinariã
29 iurisditionẽ in loco. de ɔces. p̃bẽ. si soli in. vj. † Et no. bene ex gl. q̃ in mã collatiõis appellatiõe ordinarij al's nõ h̃ns iurisditionẽ ordinariã ɔtinẽtur. Et idẽ t3 3en3e. alle. cle. ij. de of. ordi. al's aũt sepe sumit̃ p epõ. de offi. or. p totũ. ⁊ facit in arg. q̃ ad epm̃ solũ spectat collatio. ar. j. de here. cũ ex iniuncto. no. de elec. cũ ecclesia. de sup. neg. p̃la. dilectũ. p Archi. de appel. a collatiõe in. vj. ¶ Glo. nisi no. bñ p intellectu eo⁊ q̃ dixi in litteris. Nã gl. hãc exceptionẽ ẽt in inferioribus intelligit repetitã facit. ff. de leg. j. l. talis scriptura ⁊c. ¶ Gl. possidebat. in p̃n. querit quare ẽ q̃ attẽdit̃ hic penes quẽ fit possessio. R̃ndet gl. q2 sepe cõtingit q̃ in multis actibus melior est cõditio possessoris. de p̃bẽ. si a sede in. vj. nimiru3 ergo si eodẽ mõ sit melior cõditio illius penes quẽ morit̃ ille q est possessor. deinde opponit glo. q̃ vtroq3 mortuo vno in curia alio extra ẽt post mortẽ talis possidẽtis vr̃ q̃rẽdũ ad que3 de iure spectet bñficiũ. sicut dr̃ hic q̃n alter tm̃ morit̃. In v̄. si vo alter. R̃ndet gl. q̃ h̃ est spãle in casu isto cũ vterq3 est mortuus ⁊ nisi h̃ fuiss3 hic exp̃ssu3 p̃cederet ɔ̃riũ. Rõ aũt spãlitat' eẽ potuit. q2 ex quo vterq3 mortu⁹ erat difficile fuisset h̃ inuestigari. iõ p celeri expeditiõe fuit statutũ attẽdi locũ vbi mor-
30 tuus est ille q possidebat ⁊c. ¶ † Gl. neutro q̃rit qd si vterq3 possidebat isto⁊ q mortui sunt q2 forte vterq3 pariter p̃bat d̃ possessiõe. dicit gl. q̃ melior erit cõditio pape eadẽ rõne. alle. no. de rescrip. duob⁹. in. vj. ⁊ de p̃bẽ. si a sede. e. li. Q̃ũo autẽ
c possit eẽ lis tũc inter tales. dicit gl. [c] q2 forte ambo se p̃uocabãt adinuicẽ interdicto vti possidetis vel vnus ɔ̃ aliũ vicissi3 appellauerat. facit. l. j. C. vti possi. Quare aũt omisit hũc cau3 dicit gl. q̃ iõ forte. q2 nõ de facili cõtingit. ⁊ q2 vtroq3 possidẽte neuter vr̃ possidere q2 duo insolidũ possidere nõ p̃nt. de p. ba. l3 vel saltim pacifice h̃ ɔtingere nõ põt q̃ req̃ret̃ vt possessio ɔsideret̃. de ele. cõmissa. in. vj. veritas est q̃ impossibile est duos insolidũ pacifice vel nõ pacifice possidere. s3 bñ põt eẽ dubiũ qs possidebat ⁊ potest eẽ q̃ vterq3 asserit se possidere. ¶ Gl. intersit. d̃clarat q̃ũo tertij possit interesse q2 rõne tituli pp quẽ h̃ebat ius in re vel ad rẽ vel rõne iuris eligẽdi p̃ntãdi vel cõferẽdi ⁊ forte mortuũ ipse elegerat vel cõtulerat illi
31 ⁊ iõ dicebat ad se rediisse ptãtẽ ⁊c. ¶ † Gl. euẽtus. [d] no. bñ
d gl. cũ tex. quẽ alle. q̃ dubius est litis euẽtus. iõ nõ de facili libẽter qs deberet litigare vẽlle. ¶ Gl. ad neutrũ opp. q̃ imperfecte sit locutus auctor decre. q2 nõ exp̃ssit aliud mẽbru3 q̃n ad supstitẽ dicat̃ ptinere. R̃ndet gl. q̃ iõ omisit q2 erat indubitatũ lex aũt de dubitabili eẽ d3 de carbo. edi. l. q̃ labeo. ⁊ eadẽ rõne omisit membrũ q̃n ad vtrũq3 spectaret. q2 h̃ est impossibile. facit de elec. vt qs duas. in. vj. ⁊ iõ nõ fuit exprimẽdu3 ⁊c. ¶ Gl. pe. opp. q̃ nõ r̃ndeat ad q̃siũ an. s. vacauerit in curia ɔ̃. l. de etate. §. q interrogat̃. ⁊. §. nihil. ff. de interro. act. R̃ndet q̃ si nõ p̃ncipaliter r̃ndeat tñ satis tacite r̃ndet. q2 si spectat ad ordinarium collatio non dr̃ vacare in curia ⁊c.

Uz lite pendente nihil.

Ponit dictũ q̃ scdo limitat ⁊ d̃clrat. ba
1 ibi dicit tñ. † No. primo regulã q̃ lite pẽdẽ-
2 te nihil est innouãdũ. ¶ † No. scdo q̃n dicatur lis pendere q2 a tpe citationis que transiuit in noticiam citati vel per citatum stetit quo minus transiret. exigit̃ tñ q̃ in citatiõe talia sint exp̃ssa p que potuerit citatus de lite instrui ⁊ hoc ad finẽ vt inducat̃ litis pẽdẽtia sic ⁊ al's ad finẽ excludẽdi deliberatoris sup libello de dilatiõe. p̃terea ⁊ p h̃ cõcludit̃ a ɔ̃rio q̃ quo ad alios effect⁹ t3 citatio p
3 quã ps citat̃ ⁊ nõ instruit̃ in lite. † Et no. hic q̃ttuor reqsitavt inducat̃ litis pẽdentia. Primo q̃ citatio emanet. Scdo q̃ a iudice ɔpetẽte. Tertio q̃ sit talis q̃ p eã plene possit istrui citatus. Quarto q̃ puenerit ad noticiã citati. Quito req̃rit̃ q̃ tpe õbito emanauerit vt sentit gl. i v̄. ɔpetẽte ⁊c. ¶ O p. pmo q̃ aliq̃ p̃nt inouari lit. pẽ. q2 ex̃ns i q̃si possione iuris eligẽdi

a ¶ No. bñ singularem. Adde ea q̃ ponunt̃ p fely. i. c. eã te. i j. col. de rescrip. doc. in c. trãsmissa3 ⁊ in. c. nihil. de elec.

b ¶ Querit qs appellet̃. adde hosti. in c. j. de of. or.

c ¶ Q2 forte. adde text. i l. si duo. in p̃n. ff. vti possi de. cum si.

d ¶ No. bñ gl. adde bar. i l. si qs cũ aliter. in. ij. col. v̄. q̃ro qd si in ɔ̃cru. ff. d̃ v̄. ob. ⁊ bar. in. l. ij. in. iij. col. v̄. quero vtru3. C. de rescin. ven.

vel psentandi poterit eligere vel psentare de resti. i inte. c. ij. de iurepatro. cōsultationibus. dic q nihil pōt attētari in piudiciū status pristini ante litē. sz bñ pōt aliqd innouari ꝯsecu turū ad statū primeuū q liti nō piudicat. a & ideo pēdēte lite pōt quis vti possessione & effectu. vñ dicit Paul. q talia pñt fieri ante lit. cōtest. & post. vt no. s. eo. ti. c. j. Nā pp negatiōez appellantis & ꝓhibitionē alicuius nō dz qs ꝓhiberi vti iure suo. C. de rei vē. l. si fundū. & de censi. in. c. venerabili. p Inn. 4 ẽm Pau. &c. ¶ † Glo. j. oppo. de notatis in. c. j. §. eo. soluit q de hoc olim erat dubiū qñ diceret lis pendere hodie tenē duz est q hic dr. Hostiē. enim in. d. c. j. ponebat multos modos p quos dicebat lis pēdere. s. p litis cōtest. & p porrectio nez libelli principi factā ēt si nōdū facta eēt impetratio & cōmissio & fortius si facta eēt impetratio & cōmissio & fortius si citatio eēt secuta. alle. de ꝯsti. cū. M. & de despō. impu. ad dissoluēdū in qbus nō appet de lit. cōtest. & eius opi. ē approbata hic cū determinatiōe hic posita. qz sufficit citatio qualificate cōmissa vt hic dr ēt si litis ꝯtest. nō sit facta. deinde gl. opponit q hec rub. supfluat p rubricā de resti. spo. ꝯtrariū sic hr in ꝓhemio greg. & in ꝓhemio. vj. Soluit glo. sequēdo Hostiē. in pālle. decre. j. s. e. q nō est verū q ista rub. supfluat per illam. Nā reuocatio q̄ fit p hūc titulū expedit de plano & sine libello ex puro & mero iudicis officio. vbi aūt necesse est libellum offerri & litē ꝯtestari. vt ꝓbat de resti. spo. olim & tribus. c. sequētibus. & de offi. dele. cōsultationibus. & no. p Bart. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil cōe ad fi. vñ aduertēdū q ad effectū huius reuocatiōis fiende p hunc titulū solū informabit se iudex ꝯ duobus & summarie vz an citatio pcesserit & an per ptē sit aliqd indebite innouatū. & sic summarie reuocabitur attētatū li. pen. sic & i alijs casibus vt dicit gl. sequēs opat pēdētia. de qbus de offi. leg. pñti. §. j. in gl. ij. li. vj. Nā vt ibi notat summarie ēt reuocant q̄ fiūt appellatiōe trāsactiōe dilatiōe vel inuocatiōe superiorū vel itineris arreptiōe pēdēte de appel. intimasti. significāte. & cū spāli & c. vt nostrū. s. e. ecclesia. ij. de cle. pegri. c. j. Ad mām facit qd no. Inn. de ma. & obe. dilecti. de appel. c. bone &c. 5 ¶ † Gl. inouare ob. q imo sit licituz aliqd innouare lite pen. vñ op. de. c. ij. de resti. i ite. viij. q. iiij. nonne. & de no. s. e. in rub. facit. s. de iurepa. ex lris in. c. cōsultationibus. Soluit q vti pōt qs sua antiqua possessione vt in cōtrarijs nec. i. innouare est. & sic nō ob. hic autē loquitur qñaliquid innouat vt qz possessor priuat sua possessione vel alienatur res litigiosa. vel sup ea impetrat priuilegiuz tacita litis pendētia. facit. s. e. dilectus & de testi. cām q̄ ij. vñ dicebat hic Paul. q nihil pōt attētari in piudiciū status pristini ante litē cōtest. vt. s. in. j. oppositiōe. ¶ Gl. ad hoc op. q ēt ad ꝑpetuādā iurisditionē idē sit qnimo ibi nō vr requiri tanta expssio in citatione quāta hic requirit. s. de offi. deleg. gratū. Soluit gl. fatēdo ꝯtrariū. iō hoc respectu subaudiendum 6 ibi maxime &c. ¶ † Glo. postq̄ querit b ex quo tpe inducat litis pēdētia & vsq3 ad qd tps duret. Rñdet q vt pz ex text. isto incipit induci ex tpe citatiōis emisse ẽm formā hic descriptā. durat autē vsq3 quo lis sit finita & illa demū finita expirat facit. c. ij. eo. ti. in. vj. & qd no. in. l. j. C. de pscrip. long. tēp. vbi bonus tex. cū gl. qñ aūt dicat lis terminata. dicit gl. c qñ finita est per sniam a qua nō est appellatū vel per transactionē vl iuramētū vel alio simili mō iuxta id qd hr de litis cōtest. c. j. in vj. facit qd no. de confes. c. fi. super vltima gl. & qd no. j. c. px. ¶ No. bene glo. istaz que declarat extrema pendētia liti &c. 7 ¶ † Glo. cōpetente. querit glo. ad littere declarationez quid si citatio emanauerit a iudice qui habebat iurisditiōez cause cū exercitio poterat tñ p exceptionē elidi. an dicet emanasse a iudice cōpetēte. Rñdet gl. q sic siue exceptio cōcernat ꝑsonā iudicis rōne forte suspitionis siue cōtingat iurisditiōez qz forte dicet rescriptū surrepticiū. de rescript. litteris. & de offi. dele. suspitionis. mouet gl. rōne qz certū est q in pdictis casibus vz processus in principali si non exciditur. de re iud. inter monasteriū. & no. de rescri. ad audientiā. ij. ergo in ꝓposito quo ad litis pendentiā inducendam dicitur satis citatio emanasse a iudice cōpetente si nō excipitur dūm citatio als fuerit cōpetēs seu legittime. facta & legittimo tpe. arg. huius tex. de fo. cōpe. ꝓposuisti. & qd no. de offi. deleg. cū plures. in vj. Sicut enim requiritur q iudex sit cōpetēs vt hic dr. & ita etiaz requiritur q citatio sit cōpetens seu legittime facta als non operaret effectū. iuxta no. in. d. c. ꝓposuisti. & d. c. cū plures. Quo aūt multis modis dr iudex cōpetēs & citatio nō legittima tractat hic Pau. de quo in Spe. de citatiōe. §. j. per totū Lap. hic limitat gl. aliquātū dixit cle. habere locū si iurisditio sit exceptiōe elidibilis ꝓcedere qñ ē exceptio dubia. secus si notoria. qz talis citatio nō inducit litis pēdētiā. iij. q. j. suspecti de fi. psby. qm. de appel. ex pte. facit cle. pastoralis. de re iudi. & qd ibi no. gl. vbi aūt iurisditio eēt ipso iure nulla. vt qz rescriptū eēt impetratū ab excōicato de rescript. c. j. in. vj. vel est surrepticiū in beneficialibus citatio facta a tali nō inducit litis pēdētiā. si est dubiū attēdit litis euentus. s. c. pxi. 8 ẽm Lau. ¶ † Glos. citatio. opp. q immo ex sola cōmissione cause sine citatione litis pēdētia inducat. s. de testi. cām que. vbi ex illo tpe impedire vident priuilegia vel rescripta. So. glo. ibi quo ad effectū impediēdi priuilegiū vel rescriptū hic quo ad aliū effectuz. facit qd no. super gl. pe. dic ẽm do. An. q ibi agitur de nullitate rescripti ex vicio surrepti iō attēdit tps commissiōis. hic aūt agitur de nullitate attentati pp litis 9 pendentiam. iō attenditur tps citationis. † An aūt ante litis contest. possit iudicis officiū implorari. tractant hic aliqui de quo de app. significante. quo ad reuocationē attentatorum. claruz est q sic si emanauerit citatio ẽm formā huius cle. &c. ¶ Gl. & ad ptē opp. q non sit necesse citatiōnē peruenisse ad partē sed sufficit illaz legittime emanasse ẽm canones & iura vñ opp. de. c. vlti. in fi. cum ibi no. de offi. leg. Soluit gl. istud ꝓcedit quo ad inducēdā litis pendētiā ibi quo ad litis iurisditionē ꝑpetuandā q facilius sit. & sic diuersitas casus tollit 10 ꝯtrariuz &c. ¶ † Gl. vltima querit quid si iudex in citatorio dixit cōpareas corā nobis die tali ticio respōsurus sup quadā domo. Rñdet glo. q ex quo nō pōt plene instrui citatus per talē citationē nō sufficiet ad inducendā litis pendētiā vel viciuz litigiosi per hunc tex. facit. s. de dolo & cōtu. c. ij. Per pdicta ꝯcludit gl. de consi. q actor cui expedit inducere litis pendentiā inserat libellū in citatiōe vt sic plene possit instrui de dila. c. ij. facit cle. cām. de elec. Fatet tñ q lz nō inserat libellus in citatorio si tñ talis sit expssio p illā plene pōt instrui 11 citatus sufficiet. † Quid aūt si iudex sufficieter expssit tñ nuncius nō sufficienter retulit an sufficit. dicit gl. & bene q nō. qz requirit q plene puenerit ad noticiā citati ipsa citatio. vñ de 12 cautela est q dimittat cedula citationis ipsi citato. † cū glo. cōcor. Pau. dans simile d in cā criminali in qua exigit q citatio cōtineat oīa que accusato obijciunt als venire nō tenet v. q. iiij. si pmates. lxxxj. di. maximianus. & no. iij. q. ix. iudicas & in hoc casu qñ fit tanta expressio non habebit citans deliberatorias. q dicendum est vt habetur in. c. preterea. de dila. q hic prosequitur Paul. & superflue. Idem dicit Guili. in supplicatione data principi ad prescriptionem interrumpendam. C. qñ libellus principi datur. l. ij. ẽm Guil.

¶ De sequestra. pos. & fruc. Rubrica.

Ad cōpescēdas litig. Primo posuit casum nouū sequestrationis faciēde. Scdo ponit impedimēta. Tertio ꝓrogat cōstonē ad pēdētia. Quarto exceptionez remouet. scda ibi si quis aūt. tertia ibi in 1 pmissis. quarta ibi nō obstāt. ¶ † No. pmo q in statutis iuris appellatiōe bñficij cōprehēdit dignitas & psonat curata e & non curata. e ¶ † Scdo no. q vbi agitur de bñficio lz nō 2 sit permissa missio pmittit tñ sequestratio. † Et not. casum in 3 quo locū hz sequestratio lz regulr sit ꝓhibita. l. qñ lata ē snia 4 vna in bñficialibus & a papa ꝯ recentē possessorē. † Et no. q recens possessor quo ad mām istā dr iste q nō possedit vltra 5 trienniū. ¶ † No. tertio penes quē dz fieri sequestratio. qz penes idoneā psonā que idoneitas exigit pncipalr circa duo. s. 6 circa curā ecclesie. & circa curā reddituuz. ¶ † No. vlterius effectū talis sequestri. qz hz ptātē administrādi bona & redditus ecclesie & fructus colligit. p qd pz f q in ipsum trasfert f possessio. de quo dicēdū. vt in. c. examinata. de iud. & p ibi no. 7 decidunt hic multa p doc. † Ex scda pte no. penaz i pedietis 8 sequestrationē. † Et no. casuz in quo qs icurrit excōicationē 9 ipso facto. ¶ † Scdo not. q canō est late snie ēt qñ loquit p verbs

a ¶ Etiā pēdēte. Adde gl. in. c. non solū in glos. mag. de ap. in. vj. gl. in. l. imperatores §. si magistra tua in vš. ab aduersario. ff. de app. & d. abb. in. c. cū. M. i pe. col. circa fi. extra de ꝯsti.

b ¶ Ex quo tpe. Add tñ q lis nō dr ordinata nisi facta litis cōtestatiōe gl. i l. lite ordinata. C. de lib. cau.

c ¶ Qñ finita est p sniaz adde bñ facere tex. cuz ibi not. p gl. & doc. in. l. j. ff. de re iud.

d ¶ In cā crimiali. adde tex. in. l. libellorū. cum ibi plene no tatis p bart. & doct. ff. de accu.

e ¶ Secundo no. q vbi Adde Joā. an. in regula generali de reg. iur. i. vj. in mercu. & d. abb. in. c. olim. de rescrip.

f ¶ Qd in ipsum transfert. Adde bar. post gl. in. l. j. ad fin. C. de ꝓhi. seque. & alexā. in consil. xc. ix. in. ij. colū. in. v. volu.

verba sonātia futurū si adiungitur eoipso vel ipso facto vide glo. in regula in penis in. vj. ꝛ de here. c. ij. ꝛ. c. ꝙ sit. in verbo
10 vacuetur de elec. c. lib. ¶ † Not. ꝙ lꝫ excōicatus restituatur ex restōne nō est liberatus nisi absoluat. vide Inn. de eta. ꝛ
a quali. cū bone. ꝛ gl. in cle. j. de deci. ¶ † Not. ꝙ p hec vba
11 noueris te cecidisse a iure tuo inducit̃ snia late snie. vide de
12 appel. ꝑterea. ꝛ de iudi. c. j. cū ibi notatis. ¶ † Not. ꝙ cōstō noua non dat formā in negocijs pēdētibus p appellationeꝫ
13 nisi exprimatur. vide glo. de elec. lꝫ canon in. vj. ¶ † Not. ꝙ pendentia nullitatis snie nō tollit effectus q imprimuntur a tpe snie. ꝛ sic nō tollit ꝑsumptionē snie nec effect⁹ ab illa ꝑ
14 sumptiōe surgētes. ¶ † No. hic Pau. ꝙ snia lata in posses sorio est diffinitiua. ꝙ colligit ēt gl. ꝙ hic ē ꝯ gratianū. ij. q. v. sunt quorū. de quo de iudi. c. si. per do. Ant. de insti. cū venis sent. de offi. dele. cōsuetudinibus. ꝛ de resti. spo. cū ad sedeꝫ.
15 ¶ † Ultimo no. casum in quo de cā ad curiā deuoluta se intromittit ordinarius. s. qñ attentata tendūt in finē appellatio
16 nis de app. cū teneamur. ¶ † Oppo. primo. ꝙ appellatione
b beneficij [b] nō cōprehendit̃ curatū vel dignitas. de pbē. c. si. eo. tit. cū in illis in. vj. Dic ꝙ in iure vel in reali priuilegio ecclesie vel loci qꝛ fauorabile est verbū beneficiū late intelligit̃ ꝛ cōprehendit curatū ꝛ dignitatē. de ver. sig. c. pe. secus in priuilegijs vel gratijs que psonis cōcedunt̃. qꝛ restringunt̃ velut ambitiose. de pbē. ꝙuis in. vj. ꝛ. c. cū in illis. facit qđ dicimus in simili de verbo diocesis. qꝛ in priuilegijs cōprehendit ciuitatē. vt no. de offi. ordi. c. j. secus in litteris cōtētiosis ꝛ beneficialibus de rescrip. Rodulphus. de eta. ꝛ quali. accepimus. ꝛ no. gl. singularis de re. pmu. c. vno in. vj. ¶ † Que
17 ro quid si agat̃ de beneficio vt de ꝓprietate an habebit locū cle. Dic ꝙ nō. qꝛ sequestratio cessat nec hꝫ locuꝫ nisi vbi ius exprimit cuꝫ sit regulariter prohibita. C. de ꝓhibi. sequestra. pecu. l. j. Itē qꝛ bñficiato pacifice possidēte bñficiū pōt inter alios de ipso vt de ꝓprietate disputari. vñ absurdū esset a bñficiato q nō impedit fieri sequestrationē ꝛ eū priuari sua possessione ꝙ esset ꝯ iura. C. de iure fis. l. facultas. lib. x. ꝛ vt lite penden. per totuꝫ ꝛ ad hoc. qꝛ hic dr̃ fructus reddendos victori. sed illi qui agit de bñficio vt de ꝓprietate nō debentur
18 fructus. de offi. ordi. pñti in. vj. ergo ꝛc. ¶ † Quero scdo an per iudicē litis possit fieri sequestratio. Pau. ꝙ nō sed p ordinariuꝫ. qꝛ ille melius cognoscit psonas idoneas ad seruiēduꝫ ecclesie ꝛ que principaliter curā animarū hꝫ. xij. q. j. percipimus. x. q. j. regenda ꝛ. c. decretū. Fatetur tñ ꝙ als regulariter in casibus in quibus cōcedit̃ sequestratio regulariter fit per iudicē litis ēt si ab eo sit appellatū nisi appellatio sit a superiore recepta. qꝛ tunc ad eū esset recurrendū. C. quorū ap. non reci. l. ab executore. hec vera nisi iudex a quo appellatiōi detulerit. qꝛ ex quo detulit nō pōt amplius se intromittere de cā nec de accessorijs de ap. dilectus. §. ꝑterea. ꝛ. c. ti. cū appellationibus. in. vj. nisi forte p matrimonio vellet se intromittere vbi periculū versat̃ anime. vt not. de matrimonio ꝯ. inter eccle. cō. c. ij. ꝛ. c. iij. ꝛ hic est casus spālis in quo ordinarius se intromittit de cā ad supiorē deuoluta. xvj. alios casus ponit Spec. in tit. de appel. §. pe. in prin. ſm Pau. sentire ergo vr̃ Pau. ꝙ decre. ij. de matri. ꝯ. interdic. eccle. ꝯcto ponit casum spālē. sꝫ aduerte ſm do. Ant. ꝙ vt ipse tāgit de app. cuꝫ teneamur. ꝛ. c. qua frōte. ꝛ. c. sollicitudinē. ex illo tex. sumit regulā vꝫ ꝙ iudex a quo pōt se intromittere circa ea que tēdūt ad faciliorē exitū appellationis dūmō p hoc nō cōtingat iudicē se intromittere de cognitiōe articuli appellatiōis vt pꝫ ex illo. c. sollicitudinē. quā regulā dicit ꝓcedē qñ nō ē delatū. si āt delatū appellatiōi possꝫ saluari opi. pau. ꝛ sic tūc ēt regulr̃ se tūc nō posse intromittere de talibus. ꝯ cū tñ est ꝙ determinat Jo. an. de app. cū spāli. vbi determinat iudicē qui detulit appellationi posse terminū statuere ad appellationē ꝓsequēdā
19 ꝛ hoc vltimū putat verius esse Jo. an. ¶ † Quero tertio an ordinarius possit ꝓnūciare vel declarare impediētē vel occupantē cecidisse a iure suo. ꝛ vr̃ ꝙ nō qꝛ cā est in curia. ꝛ sic vr̃ ꝙ ordinarius nō possit plus se intromittere ꝙ p hoc ꝑmittat hec cōstitutio. In ꝯriū facit qꝛ occupatio vel impedimētū fit circa suam diocesim. ꝛ sic rōne nouiter cōmissi poterit penam iuris p delicto declarare ex quo nō est necessaria ꝓuatio ꝓp factū notorie in sua iurisditiōe cōmissum. ar. ff. de offi. ꝓsi. l. ꝓfes. xxiiij. q. iij. ecce. ꝛ qꝛ cessat ꝓuilegiū ꝛ appellatio in notorio iudici vt iudici. de app. romana. §. si autē. in. vj. qꝛ reatus oēm honorē excludit. s. de offi. ordi. cle. j. §. ꝙuis autē hec sit pena iuris opus tamē vr̃ facto declarādo nō priuādo qꝛ ius
c priuati [c] de here. cū ſm in. vj. ſm Guil. do. Anto. dicit hic se credere ꝙ hic possit declarare. qꝛ hec est pena que inducit remediū ordinariū. de app. cū teneamur. ꝛ qꝛ hoc ius est extraordinariuꝫ post app. ꝛ qꝛ hec est mera declaratio iuris. ar. de
20 app. qua fronte. in prin. ꝛ. c. pastoralis. §. j. ꝛc. ¶ † Gl. ꝯ possessorē ponderat lr̃am que loquit̃ qñ snia est lata ꝯ possessoreꝫ p petitore. p hoc infert ꝗd plura. Primo ꝙ si fert̃ snia ꝯ petitorē p possessore nō hꝫ locū cle. Idem si inter duos aut plures petitores bñficij fert̃ snia p vno ꝯ reliquū nō dico ꝯ possessorē. Idē si fert̃ snia ꝯ possessorē sꝫ nō p petitore. vt qꝛ forte ad priuationē agebat petitor nō aūt dicebat bñficiū ad se spectare. ꝛ pro hoc bene facit littera hic cum dicit in petitorio vel possessorio. ꝛ tñ postea restringit se solum ad casum qñ snia est lata pro petitore ꝯ possessorē. facit qđ no. Hostie. in summa huius tituli ad fi. ꝛ est ratio huius vltimi dicti p hꝫ ſm zenze. qꝛ agens ad priuationeꝫ non agit de beneficio nec agit petitorio vl̃ possessorio super beneficio ꝙ hic tex. exigit. Iteꝫ qꝛ tex. hic mandat restitui fructus victori in cā qui non redduntur agenti ad priuationē. de rescrip. olim ad suū enīꝫ
21 cōmodū nō agit sꝫ alienū vt alter priuet̃ ſm zenze. ¶ † Glo. diffinitiua querit quid si nō fuit lata diffinitiua snia sed interlocutoria pro petitore ꝯ possessorem an habebit locū decre.
22 Rñdet ꝙ non a ꝯrio sensu huius littere. † Juxta hoc querit
d gl. [d] qđ est interlocutoria snia ꝛ qūo cognoscet̃ a diffinitiua. Rñdet glo. ꝙ interlocutoria snia est que ꝓfert̃ inter principiuꝫ ꝛ finē cause super his que incidunt vel emergūt. Diffinitiua aūt snia est que finē cause imponit ꝛ principalē qōneꝫ diffinit. de qua glo. remittit ad Spec. de sen. ꝓla. in. j. colū. no. bene ꝛ signa glos. illam que dat differentiam inter sniam interlocutoriam ꝛ diffinitiuam. vide qđ not. ij. q. j. in summa. Guil. vero in cle. j. ꝯ. de re iudi. dicit ꝙ interlocutio est declaratio iudicialis super aliquo articulo summarie ius tribuens inter partes dicta a loquendo. qꝛ inter partes sine alia solēnitate ꝓfert̃. s. de re iudi. ꝙ ad cōsultationem. ꝛ in summa loco ꝓalle. iste diffinitiones seu descriptiōes pñt trāsire habēdo respectū ad cōiter accidentia tñ nō sunt oīno generales. Nā alique sunt interlocutorie que post finitā cām pro diffinitiua ferunt̃. vt ille q ꝓferunt̃ p executiōe snie. ff. de re iud. a diuo pio. §. j. Quedā sunt interlocutorie que ꝓferunt̃ cū plena cognitiōe nō summarie. l. a ꝓcedēte. C. de dila. ꝛ. l. si finita. §. iulianus. ff. de dam. infec. cū ibi no. ꝛ in. l. pñti. C. de his qui ad eccle. confu. ꝛ. l. cū ꝓponas. C. de bo. auc. iudi. pos. Quedaꝫ autē sunt diffinitiue que tñ summarie ꝓferunt̃. C. de sen. auc. nisi. ꝛ iō hoc est altius inuestigandū ꝛc. An autē snia que fertur sup exceptione pemptoria dicat̃ interlocutoria. An vero diffinitiua hr̃ in cle. si. j. de app. per gl. ꝛ Jo. mo. de elec. cup ē tes. §. ꝙ si per. xx. Potes dicere ꝙ snia interlocutoria est que fert̃ inter principiū ꝛ finē cause. vel ēt post p illius executiōe vel cū iudex auctoritate interponit vel decre. vel in casib⁹ in
23 quibus non fert̃ diffinitiua. ¶ † Gl. sup bñficio querit qđ si nō eēt qđ sup bñficio. sꝫ si pro alio iure reali vel psonali. Rñdet gl. ꝙ tūc nō haberet locū cle. p locū a ꝯrio ēt dato ꝙ sup tali iure fert̃ diffinitiua p petitore ꝯ possessorem ꝛc. ¶ Gl.
24 dumtaxat signat cām tempij huius cle. est. ¶ † Gl. possessorio no. ex littera. qūo sup possessorio fert̃ diffinitiua snia. concor. c. vlti. de iudi. de quo dixi in no. facit qđ no. in. l. j. C. si de mo. pos. fue. ap. ꝛc. ¶ Gl. ꝓmulgata querit an ꝓcedat cle. si nō sit ꝓncipalis cā in curia sꝫ cā appellatiōis. rñdet ꝙ sic qꝛ
25 eadē est rō. ¶ † Gl. bñficiū querit qs facto seqstro hꝫ formā cle. exercebit iura spectātia ad bñficiū vl̃ ad bñficiatū illius actiōe. Rñdet gl. ꝙ sequester. pōderādū enīꝫ est ꝙ hic nō tm̃ modo sequestratur fructus. sꝫ ēt bñficiū. iō ēt iura bñficij sequestra. poterit exercere. facit qđ no. in simili pbē. si tibi concesso i. vj. ꝛ maxie ꝓcedit hꝫ cāu hꝫ gl. qꝛ i cāu isto seqstri possidet. ꝯ q plene no. ꝯ iud. examiata. hꝫ Jo. an. ad pdcā fac hꝫ
e Guil. [e] hic. n. seqster. hꝫ lriaꝫ administratione sicut ꝛ cōmēdatari⁹. ꝯ ele. nemo deinceps. i. vj. ¶ † Gl. ēt op. ꝙ i mā stricta vt ē mā seqstratiōis q regłr ē ꝓhibita nō dēat appellatiōe bñficij cōprehēdi dignitas. vñ opponit de. c. vltimo de pbē. ꝛ. c. cū in illis. e. ti. i. vj. Soluit illud posse ꝓcedē i cāu dubij

a ¶ Not. ꝙ p hec verba Adde fely. i. d. c. j. i. vij. col. v. not. ꝙ ista verba ꝯ iudi.

b ¶ Nō cō prehēdit̃ curatū. adđ fely. in. c. postulasti i. xv. col. extra de rescrip.

c ¶ De here. c. cū ſm. Adđ doctrinaꝫ Bal. in c. j. §. i. qui. mo. fe. amit. quā p elegā ti alle. d. tas. i l. ij. in. xxvj. col. ſm ordinē tabule. C. de iu. ēphy.

d ¶ Quid ē adđ gl. i. l. que restituē in gl. fi. ff. de rei vē. ꝛ ale. in cōsi. l. ich visis act] in pe. col. circa me. in. ij. vo.

e ¶ Hic. n. sequester. qꝛ dicat̃ seque ster declarat tex. in. l. seqster. ff. de v. sig. ꝛ i. l. pp. C. de po. ꝛ ias. in. l. si fi. deiussor. §. fi. ff. qui sa. tis. cogan.

a ¶ Per v̄ba vniuersalia nullatenus. Adde gl. repu.fin. in auc.si qua mlier.C. ad velle.de qua facit magnū festū car.flo. in.c.sup lr̄is de rescrip.ꝛ vid tex.egregiū ꝛ notabilē.in.§. sanctissimas. in auc. de alie. ꝛ empby. ꝛ fely.in.c. rodulphus. in xix.ꝛ.xxi.co. in p̄n.de rescrip.

b ¶ Nō meret̄ h̄re nomen. Adde Bald.in.c. constitutus. de trāsa. plene pfely.i.c. Ex tenore.i ij.v.ð rescri. nullo de rescrip.ꝛ in.c. super lr̄is. i ix.col.v̄fi.limita .j.e.tit. alex.in cōsi. cxxiij. in.iij. col.circa fi.i liij.vo.ꝛ ale. in ɔsi.cxxvj. in.ij.colū.in v.volu.

c ¶ No.bū istā gl. adde Bald. in.l. generaliter. in.ij. col.C. de epi.ꝛ cle. Bald. in.l. j.C.si anon. cōpe.iudi.ꝛ plene alexā. in addi. ad Bar.in.l.j. §.ꝛ parui.ff. ꝙ vi aut clā. in addi. magna circa medium.

d ¶ Qꝛ in multis casibus. Adde bar. in.l.j.§. ꝛ parui i.ij. col.ad fi. v̄s. itē aduerte. a ff. ꝙ vi aut clā.ꝛ ibi ale. allegat istaz glo.ꝛ al's cō col.

sed hic in casu certi.iō prudenter fuit hec expressio facta ꝛc. 27 ¶ † Gl. trienniū. querit quid si ad impediendaz sequestrationē obijcit̄ per possessorē ꝙ per trienniū possedit pacifice. Rn̄det gl. ꝙ de his duobus velut de p̄iudicialibus ante oīa dꝫ discuti.facit de or.cog.tuā. Fatet̄ tn̄ ꝙ nō sufficiat annuꝫ tertiuꝫ incohoatū vel pro maiore illius p̄te possessuꝫ.sꝫ requiritur ipsum fore cōsumatū ar.huius littere ꝛ de reg.ad nr̄am facit qd̄ no.de elec.cū in cunctis.in prin.ꝛ.l.iij.§. minorē.ff. 28 de mino.ꝛc. ¶ † Gl. antea. querit quid si trienniū sit cōpletuꝫ post litē motā.rn̄det gl.ꝙ nō sufficit ad impediēdā sequestrationeꝫ.qꝛ dꝫ ante litē motā esse finitū.nā postea nō dr̄ qs pacifice possidere.C.ð acq.pos.l.nemo. Et idē multofortius si trienniuꝫ post sn̄iaꝫ est cōpletuꝫ.aut anteꝗ̄ sequestratio sit 29 petita. ¶ † Not.bn̄ vt sis cautus in formando articulos.qꝛ vbi requirit̄ ante litē motā p̄scriptionē eē cōpletā nō sufficit simpl'r capitulari ꝙ sunt tot anni.qꝛ nō ɔcluderet necessario de tp̄e ante litē.facit qd̄ no.Bar.ff.de acqui.pos.l.celsus ꝛc. 30 ¶ † Glo.loci ordinariū.querit an in casu huius cle. sit ōria an ad loci ordinariuꝫ spectet instō ꝛ destitutio an nō. Rn̄det ꝙ nō ex quo littera hoc nō distinguit facit qd̄ hr̄ in simili de vsuris ꝗ̄ in.vj. Fatet̄ tn̄ ꝙ in alia materia appellatiōe ordinarij cōp̄rehendit̄ tm̄ instituēs ꝛ destituēs.de offi.or.c.iij. in vj. Attende tn̄ ƀm do.Ant.ꝙ hic appellatur ordinarius ep̄s diocesis cum hic dicat ordinarium loci. vt not.in.d.c.ꝗ̄ꝗ̄. 31 ¶ † No.bene istā gl.de verbo ordinariū.vide glo. super ti.j.in cle.j.in verbo.ordinariū.ꝛ de vita ꝛ ho.cle.in cle.j.de of. or.in.c.ordinarij.in.vj. Deinde gl.in v̄.ꝛ no.opp.ꝙ de cā ad curiā deuoluta inferior se nō hꝫ intromittere.de app.vt nr̄m de elec.ꝗ̄uis in.vj. Soluit gl.ꝙ hoc est sp̄ale in casu isto facit de app.cū teneamur.ꝛ qd̄ ibi no.p Hosti. Guili.hic enumerat alios casus vltra istū in quibus inferior se intromittit de cā ad papā deuoluta. Unus est in.d.c.cū teneamur. Tertius in.c.per tuas de app. Quartus eo.ti.p̄uenit. Quintus de ma.ꝯ interdic.ecc.ꝯ.c.ij. Sextus.s.de ap.si duobus. Septimus de ap.si a iudice in.vj. Octauus.s.e.c.fi. de quo dic 32 vt ibi. ¶ † Glo.idoneā.querit quid dicat̄ idonea p̄sona. Rn̄det ꝙ inter cetera esset equū vt dicet̄ idonea.qꝛ esset in ordine requisito ad b̄nficiū.ꝛ sic plenā ꝛ debitā curā agere possꝫ ar.de elec.nemo deinceps in.vj.cū similibus.facit de app.p̄uenit.ij.forte tamen non est necesse ex quo hic non exprimit̄ dummodo alias sit idoneus. ꝛ hoc satis credo de mente gl. 33 ¶ † Gl. restituat.q̄rit an sequester poterit fructus q̄ sup̄sunt deductis oneribus cōuertere in vtilitatē emptiōis p̄diorū p b̄nficio vel in aliā vtilitatē b̄nficij. Rn̄det ꝙ nō p hūc text. qꝛ limitate dat sibi p̄tateꝫ vt fructus p̄cipiat vt sic illos restituat.secus vbi nō fuisset p̄tās adeo limitata de offi.or.p̄nti in 34 vj.ꝛ de of.or.cū nos ꝛc. ¶ † Gl. fi. q̄rit que dicet̄ finalis victoria. Rn̄det duobus modis.qꝛ vel p sn̄iaꝫ pape vel latam de sp̄ali mādato.ꝛ sic nō lꝫ appellari. vel si lata ab alio sit nō est appellatū vel nō pōt appellari facit qd̄ videbitis in.c.j.j. 35 de re iudi.ꝛc. ¶ † Gl. restitutus pōderat lr̄am que requirit actualē restōnē.per qd̄ cōcludit ꝙ nō sufficeret cautio de restituēdo.alle.simile qd̄ not.de elect.qꝛ sepe in.vj.ꝛ de immu. ecclesiarū q̄ꝫ eo.li.ꝛc. Glos.nullatenus op. ꝙ ordinarius a sn̄ia canonis pōt absoluere.de sen.excō.nup. Soluit ibi q̄ꝫ 36 nō inhibet̄ absolutio.hic secus ꝛc. ¶ † Juxta hoc querit gl. qd̄ si facta sit absolutio p ordinariū ꝯ formā huius decre.an valebit v̄r ꝙ nō p illud vniuersale negatiuū hic positū. facit j.de sepul.c.j.ꝛ de hereticis.c.ij.in fi.ꝛ.c.iij.post p̄n.ꝛ de pe. c.j. Jn ɔ̄riū alle.gl.qꝛ forma hic data in absoluēdo ab excōicatiōe est data a lege ꝛ nō ab hoīe.ꝛ iō v̄r tenere ēt si ꝯ formā hic datā p no.p Goff.de resti.spo.pisanis.i p̄n. facit de sen. excō.venerabilibus.§.vbi aūt i.vj. Gl.finalr̄ remittit ad not. per se.j.de iurepa.c.j.ꝛ p ibi no.v̄r hāc scd̄aꝫ p̄tē fore veram cū hic nō agat̄ de p̄tate nouiter ɔcessa limitāda. sꝫ de iā al's cōpetēte limitāda.zenze.hic v̄r tenere primā p̄tē p p̄mo alle. 37 allegat ēt de sen.excō.romana.§.sn̄ias.in.vj. † Ex hoc no.d. An.ꝙ vbi ius loquit̄ [a] p v̄ba vniuersalia nullatenus vel oīmode tacite in se v̄r h̄re decretū ꝛ tollere v̄r facultatē dispensandi.ꝛ facit qd̄ no.in cle.vt hi qui.de eta.ꝛ quali. in v̄bo cōcedat. Tene mēti has gl.ƀm eū.sꝫ vt dixi de mēte gl.p remissionē quā dedit v̄r voluisse absolutionē tenere. lꝫ malefaciat ꝛ peccet faciendo ꝯ p̄ceptū sup̄ioris. vel si vis tenere simpl'r dictū zēze.ꝛ primā p̄tē dic ꝙ de iure antiquo nō habēt p̄tātē absoluēdi nisi in casibus in q̄bus nō p̄hibet̄ secus in casu p̄hibito ꝛ reseruato superiori. vt.d.c.nup. de senten. excō.ꝛc.

38 ¶ † Glo.nihilominus oppo.ꝙ qs nō debeat duplici pena puniri.de iudicijs.at si clerici. Soluit illud regulare h̄ sp̄ale vbi p̄p q̄litatē delicti vna nō sufficit.de quo dicēdū vt ibi ꝛc.

39 ¶ † Gl. cecidisse. querit ad lr̄e declarationē an ordinarius possit p̄nūciare vel declarare ipsum impediētē vel occupātē cecidisse a iure suo.dubiū facit qꝛ v̄r ꝙ nō. qꝛ cū cā sit i curia nō v̄r posse aliqd circa ipsam cōtingētiā attētare nisi q̄tenus p hāc cōstōnem p̄mittit̄.sed hic nō reperit̄ hoc p̄missum ꝛc. Jn ɔ̄riū facit qꝛ cū occupatio vel impedimētū fuit.j.suā diocesim v̄r ꝙ penā iuris ex tali delicto incursam possit declarare.ad hoc maxime facit.qꝛ nil noui v̄r facere.sꝫ solū ꝙ est declarare.facit.l.a filio.§.cū qd.ff. de acqui.re. domi.ꝛ sic resi 40 det gl.p̄p qd̄ v̄r inclinare in hāc p̄tē. ¶ † No.bene gl.ꝙ de facto cōmisso.j. diocesim lꝫ diocesanus nō possit penā q̄n̄q̄ꝫ imponere tn̄ saltē penā ex hoc iuris dispositione an curiam poterit declarare ꝙ credo p̄cedere saltē q̄n notoriū eēt delictū.ar.de app.nouit.ꝛ de ver.signi.in.c.ex p̄te.J. per Jnno.

41 ¶ † Glos.nō obstāte.querit de rōne littere quare.s.hic non admittat̄ exceptio nullitatis sn̄ie. Rn̄det gl.ꝙ al's ad impediendū sequestrationē q̄libet semp de facto opposuisset nullitatē sn̄ie dicēdo ꝙ sn̄ia nulla [b] nō meret̄ h̄re nomē sn̄ie ꝛ p cōsequēs nec executionē meret̄ de re iudi.c.fi. in.vj.ꝛ.l.iiij. §.cōdemnatus.cōcor.ff.de re iudi.ꝛ.ff. de bo.pos.l.nō puta 42 uerit.§.nō quouis † q̄bus aūt modis ꝛ ex q̄bus causis reddatur sn̄ia nulla habet̄ plene in spec.de sen.p̄lata.§.iuxta p̄dicta limitat glo.esse verā inq̄ꝫtū hic dicit vt.s.dictū est exceptiōem nullitatis nō posse opponi nisi sit exceptio nullitatis per quā negetur iurisditio.qꝛ illa bn̄ poterit opponi. Mouetur qꝛ opꝫ ꝙ cōstet de sn̄ia vt hic pꝫ.ꝛ p̄sequēs est necesse ꝙ cōstet de iurisditiōe auditoris qui tulit illā al's nō diceret̄ sn̄ia sicut nec lata a priuato.facit.ff.ð penis.l.ij.in fi.ꝛ qd̄ no. de offi.dele.cū in iure. Fatet̄ tn̄ ꝙ si cōstat de iurisditiōe p̄nūciātis ꝛ sn̄iam latā fore ꝙ alia nullitas que pōt esse ex multis cāis vt p̄dixi nō admittit̄ ad impediēdū sequestrationē. facit de spon.c.vno.in.vj. vbi sp̄ōsalia ēt nulla alia cā ꝗ̄ ex defectu cōsensus aliqd op̄ant̄.ad idē de testi.veniēs.ij.ꝛ.C. de edic. diui.adria.tollēdo.l.fi.vbi in similibus leuato velo p̄cederet̄ exceptione nō admissa saltē que requirit altiorē indaginez. [c]

43 ¶ † No.bn̄ istā gl.singularē ƀm do.Pet.ꝛ.d.Ant.ad quā quottidie oēs aduocati currūt.s.ꝙ vbi statutum vel lex tollit facultatē dicēdi de nullitate ꝯ sn̄iam vel actū nō intelligatur tollere facultatē dicēdi de nullitate surgēte ex defectu p̄sone iudicis vel actū agētis facit qd̄ no.per do.An.de elec.lꝫ vbi limitat gl.istā cū quo hic cōcordat hic zenze.alle. ꝙ sn̄ia non dicitur nisi appareat sn̄iantē esse iudicē. de v̄.sig.in.c.forus. qꝛ al's sequeret̄ absurdū vꝫ ꝙ sn̄ia amici priuati noceret possessori alia aūt nullitas oīno nō admitteret̄.qꝛ ex quo constat de iurisdi.iudicātis ius p̄sumit ꝙ legittime fecit.de renun.in p̄sentia.p hoc dicūt aduocati ꝙ lꝫ ex forma statuti nō possit de nullitate dici ꝯ sn̄iam ꝛ instr̄m guarētigie.poterit tn̄ opponi nullitatis sn̄ie ex eo ꝙ sn̄iauit nō iudex ꝛ nullitas instrumēti ex eo ꝙ cōficiēs nō est notarius ad hoc.qꝛ cū statutū reijciat exceptionē ꝯ sn̄iam ꝛ ꝯ instr̄m dꝫ intelligi q̄n sn̄ia habet apparentiā sn̄ie.ꝛ dici pōt sn̄ia.ꝛ simil'r q̄n instrumētū apparentiā instrumēti.dici pōt instrumētū.facit qd̄ no.Bar.ff.ꝙ vi aut clā.l.j.§.j.ꝛ qd̄ no.per do. Ant.de offi.dele.ex parte.ij. Plus dicit hic Guil.ꝙ nullitateꝫ notoriā ēt alio capite pōt iudex admittere si vꝫ vt si dicat̄ nulla rōne p̄cessus.lꝫ zenze. tenet ɔ̄rium do.Ant.credit dictū Guil. procedere q̄n iudex vellet ex officio supplere vt pōt in notorijs ꝛ statutis vel vbi sus appellās nullitatē respiceret oppositū p̄tis.ad qd̄ facit qd̄ no.Jnn.de censi.cū olim.p p̄dicta dicit La. ꝙ si cōstaret ordinario sn̄iam nullā eē nō faceret hāc sequestrationē.ꝛ qꝛ nō pōt dici sn̄ia lata qꝛ nulla est. ad hoc [d] qꝛ i multis casibus repellit̄ opponens nō tn̄ tollit̄ officiū iudicis.vt no.Jo.ij.q.vij.alieni.facit de elec.si forte.in.vj.ꝛ in eo.ti.vt circa.ad fi.cū ibi no.ꝛ.c.cupiētes.§.ceterū.ꝛ.c. indēnitatibus.ꝛ de excep. pia.e.li.ꝛ eo.ti.ꝛ exceptionē.ꝛ no.Jnn.ꝛ Host.de appel. sol 44 licitudinem.§.cuꝫ aūt. ¶ † Juxta p̄dicta querit Lap.an si appellatur a sn̄ia lata super possessorio per ipsam appellatiōeꝫ

suspendatur

suspendatur snīa ꝛ effectus eius ita ꝙ non fiet executio sicut si nō fieret si esset lata super petitorio. ꝛ ab eo appellaretˀ. dicit ꝙ sic per prin. huius. c. iuncto fi. ꝛ idem Joā. ꝛ Lau. ij. q. vij. §. diffinitiua. ver. de possessione. ꝛ Guil. in spec. de ap. §. in qbus. lꝫ ipse Jo. senserit contra. in. §. pdicto diffinitiua in summa ꝛ Archi. in. d. ver. de possessione. ꝛ Inno. de op. no. nun. c. pe. Jo. an. de rescrip. c. ij. scripsit ꝙ ille vers. de possessione nō hꝫ locū ſm canones. ꝛ hic est satis expssum hoc ſm

45 Lap. vide qḋ no. do. Ant. de resti. spo. cū ad sedē. ¶ † Querit vlterius hic Lap. an ab ipsa pena ꝙ cadit a snīa possit appellari. dic ꝙ sic si est dubiū vel cōstat aliquā penā legis non incurrisse. vt not. gl. de elec. cupientes. §. ꝙ si per. xx. in. vj. ad hoc qḋ no. in Spec. de recusatiōe. §. fi. v. hoc ēt no. Arch. ij.

46 q. v. qꝛ suspecti. ¶ † Quidā aūt operetˀ appellatio interposita a declaratiōe iudicis p quā declaratˀ penā eē cōmissam. dicit ꝙ p ipsaꝫ appellationē effectus pene legis suspenditˀ cū depēdat ab ipsa appellatiōe qua pendēte nihil est innouādū de oꝛ. cog. tuā. ꝛ q fi. sint leg. cām. Idē vˀ dicēdū p pdicta si appellatˀ a pnūciatiōe qua pnūciatˀ vel declaratˀ aliquā sniaꝫ excōicationis incurrisse. vt. s. ea pendēte dicatˀ suspēsus effectus excōicationis. ꝛ sic nec in extraiudicialibus nec forte in iudicialibus debebit vitari. de sen. excō. solet. in. vj. de ap. peruenit. Ad hoc qḋ no. Jo. an. eo. tit. pastoralis. in ver. denunciare potest in nouella ſm Lap. ꝛ abbatem. ꝛc.

¶ De probationibus. Rubrica.

Jtteris nostris quibus. ¶ Primo pōit dictū. Scdō illud extēdit. scda ibi volētes. ¶ † No. primo dr̄iā eē an papa pseruet dicēdo reseruamus collationi nostre. an vero dicat reseruamus collationi sedis apostolice. vñ drˀ ꝙ reseruamus primo casu extinguatˀ morte pape reseruantis ſm no. de rescrip. si gratiose in vj. ꝛ eo. ti. litteris. ꝛ. c. abbatē. [a] ¶ † Scdō no. ꝙ enūciatis ꝛ narratis pp se plena fides adhibetˀ. enūciatis vero ꝛ narratis pp aliud nō. dicuntˀ autē enūciata pp se qñ sup illis fundatˀ dispō pape. ꝛ pondera bñ ꝙ tota cle. loquitˀ in enūciatis vel narratis d facto pprio pape. ¶ † No. tertio ꝙ dispō noua respicit pcedētia p appellationē nec ēt pterita nisi exprimatˀ. ¶ Quero primo de qbus litteris loquitˀ. dic ꝙ de lr̄is principaliter cōtinētibus gratiā vel que emanāt ad grāꝫ insinuādā lꝫ ipsam principalr̄ nō cōtineat. nā pbatiōnē faciūt q fieret si principales lr̄e exhiberentˀ. de offi. dele. cū in iure. de priuilegijs cū olim. C. de māda. pn. l. j. vñ tales lr̄e pbant. nā sicut viue voci pape creditˀ. vt no. de testi. cū a nobis. sic ꝛ litteris suis bullatis ſm Guil. qḋ dicit Pau. verū eē ēt in criminali in qua requiruntˀ pbatiōes luce clariores. l. fi. C. de pba. ¶ † Quero scdō qd si papa alternatiuo mō faciat reseruationē dicendo reseruamus collationi nostre vel se. apostolice. an expiret grā morte pape. vˀ ꝙ nō. qꝛ duobus alternatiuis positis quoꝝ qlibet p se stare pōt seruandū est vltimum iuxta ordinē scripture si primū nō hꝫ effectū. l. cū pater. §. a te peto ff. de lega. ij. ɔ̄riū tꝫ Guili. ꝛ hoc credit esse verius do. Anto. ¶ Quero tertio an pcedat cle. quecūqꝫ sit intētio que se fundat sup narratis. Pau. tꝫ ꝙ sic siue sit priuata siue cōditionalis vel modificata. vel si mādat excōicatum absolui sub certo mō. de resti. spo. pisanis vel priuari bñficio. xj. q. iij. rursus. ꝛ c. quecūqꝫ. de eta. ꝛ qua. cū bone vel bñficia ɔferre noiatis vl nō noiatis psonis. de offi. dele. is cui. in. vj. nā semp locū habebit cle. si se fundat sup narrato ſm Paul. ꝛc. ¶ † Gl. nr̄is querit hic loquitˀ in lr̄is pape. lꝫ qd in lr̄is inferioꝝ iudicū a papa intellige ꝛ a legato. qꝛ de lr̄is legati tetigit. j. alia gl. Rñdet gl. p tex. a ɔ̄rio ꝙ secus vˀ in illis vt vꝫ nō statˀ lr̄is talibꝰ narratis. An aūt lr̄is assertiuis statˀ inferiorū iudicū. dicit gl. eē dubiū. de quo remittit ad no. de pba. in. c. post cessionem. Lap. ēt hic remittit ad no. de v. sig. in. c. abbate. ꝛ de re iudi. ad apostolice. i. vj. ꝛ ibi drˀ ꝙ sic ſm Hosti. ſm eū ipse aūt dicit qḋ vˀ dicēdū ꝙ si narratio vel assertio sit ad cōmodū alterius pbet. si vero ad incōmodū tūc secus. p rōne diuersitatis allegat regulā odia. de reg. iur. in. vj. [b] Si vero narratio seu assertio fiat ad incōmodū seu piudiciū scribētis vel ipetrātis tūc bñ pbat. alle. no. p Jo. an. de iureiur. cū impositiōibus in. vj. in. q. ꝛ no. p se. de symo. Jac. in. q. tu dic vt dixi. de elec. vt circa. i. vj. ꝛ no. p Jo. vj. q. ij. si tm̄. ꝛ. c. placuit. p Inn. de fi. instr. c. j. ad fi. qꝛ regulr̄ nō creditˀ lr̄is vnius plati. Fallit in his q expectant ad offm̄ ꝛ sunt pui piudicij vel si aliud hꝫ cōsuetudo. ꝛ vide Jo. an. post Hosti. de v. sig. abbate. sup gl.

6 ¶ † Gl. reseruasse qrit certū est ēt ꝙ legati. qñqꝫ faciūt reseruatiōes reseruādo collationi sue cū moderatiōe tñ de qua in c. psenti. ꝛ sequēti. de offi. leg. in. vj. an idē erit in eoꝝ reseruatione ꝙ hic drˀ in reseruatiōe pape. Dicit gl. ꝙ nō. qꝛ lꝫ de reseruatiōe pape statˀ verbis narratis pape. secus tñ in reseruatiōe legati. qꝛ de iure cōi eoꝝ littere narratiue nō pbāt. de textibus cū a nobis. salua cōsuetudine de qua ibi de fi. instr. c. ꝙ sup his. ꝛ sic nō sufficeret apparere d reseruatiōe legati ex sola ipsiꝰ narratiōe. ¶ No. bñ ex gl. ista ꝙ lr̄is legati nō creditˀ sup narratis ēt si ex illis fundatˀ intētio nec eis statˀ. Idē

7 tꝫ Pau. de hoc statim dicā inferius. ¶ † Gl. cōmisisse. qrit an inferioꝛ ordinarius a papa possit cōmittere alteri ptātem recipiēdi resignationē bñficij. dic ꝙ sic. fatetˀ tñ ꝙ ñ possit cōmittere ptātē recipiēdi resignationē bñficij vna cū ptāte cōferēdi bñficiū. vt hr̄ in. c. pe. ij. rñso. de offi. leg. in. vj. ꝙ intelligēdū est in spāli cōmissiōe certi beneficij. secus si generalr̄ sit data ptās vt ibi no. ꝛc. ¶ Gl. intētio ponit exēpla ex qbꝰ lr̄a declaratˀ ꝛc. ¶ Gl. fundatˀ. opp. ꝛ vˀ ꝙ vbis narratiuis pape nō sit stādū nec aliquid inducant. de priui. si papa. primo. rñ. in. vj. Soluit gl. lr̄a hec tollit ɔ̄riū. hic enim loquitˀ de verbis narratiuis pape ex quibus sua fundatˀ intētio. ibi in alijs incidēter platis ex qbus pape intētio nō fundatˀ que nō pbāt vt ibi datˀ. ꝛ no. in. ij. gl. facit qḋ not. ij. q. j. hoc quippe. ꝛ. xcij.

8 di. dñs. ¶ † Juxta pdicta gl. querit qd de verbis narratiuis

c iudicis an pbēt. [c] Exemplū si in instr̄o snīe dicatˀ visa libelli oblatione lit. cōte. ꝛ similia. an p hoc faciat fidē de predictis gl. remittit ad no. post Inno. ꝛ Hosti. de proba. qm̄ ɔ̄. super ver. que occurrerint. ꝛ ad no. in Spec. de instru. edi. §. restat. ad fi. ver. in summa. ꝛ in tit. de proba. §. fi. ver. sed pone iudex ꝛ de procur. §. ij. ad fi. ver. illud quoqꝫ. ꝛ vide in Spe. de sen. §. vt aūt. ver. ꝛ no. ſm quosdam. ꝛ. §. fi. ver. in summa. de hoc dicenduꝫ vt in locis alle. ꝛ per do. An. in decre. cū in iure. de offi. dele. ꝛ. d. c. qm̄ ɔ̄. facit qḋ no. de fi. instru. c. ij. ꝛ de ver. sig. abbate. veritas est ꝙ pbant si partes fuerunt pn̄tes. alˀs secus. no. Bar. in. l. j. ꝛ. ij. C. de rela. in auc. si quis in aliquo. C. de eden. nisi forte sentētia transiuisset in reꝫ iud. ꝛ lata eēt de longinquo. facit qḋ no. Bart. in. l. admonendi. ff. de iureiur.

9 ¶ † Glos. fecisse. querit hic loquitˀ in littera qñ papa fundat intentionem suā narrādo que pendent ex officio suo. sed qd si talia verba narratiua sup quibus fundatˀ intētio pape sunt de facto alieno an pbēt. vˀ ꝙ non a ɔ̄rio huius littere. Ad h tex. hic dū dicit sup sic narratis quasi a ɔ̄rio. secus si non sint narrata que pendeāt a facto pape. Per pdicta infert glo. ꝙ dicenduꝫ vˀ ꝙ si papa cōfert beneficiuꝫ ꝙ narrat vacasse in curia per mortem beneficiati in curia ꝙ tūc cū talis narratio non sit de facto proprio non probabit dictā vacatiōeꝫ. ꝛ hoc lꝫ videatˀ durū tñ vˀ satis rōnabile. qꝛ tollerabilioꝛ est ignorātia in alieno facto q̄ in pprio. de rescrip. ab excōicato. cū cōtoꝛ. ꝛ in cle. si summus. de sen. excō. glo. finaliter pdictis non ob. cōcludit ꝙ talia verba pbabunt saltim psumptiue donec pbetˀ ɔ̄riū ex quo sup illis fundatˀ itētio pape lꝫ sint de facto alieno. p quo alle. no. de rescrip. nōnulli. in gl. pe. Fatetur tñ ꝙ ex quo sunt de facto alieno pbari poterit ɔ̄riū ꝙ nō possit fieri qñ essent verba narratiua de facto proprio. ꝛ hoc forte voluit lr̄a dum dixit ꝙ talia verba que sunt de facto pape ex quibus fundat intētionē suā plenariā fidē faciūt quasi nō recipiatur aliqua probatio. in ɔ̄riū pdicta inqū dictuꝫ est cōtra verba narratiua facti pprij pape non admitti probationē limitat glo. esse vera qñ esset talis probatio que haberet perimere narrationē ipsaꝫ seu ipsam reddere falsam. secus si eēt alia pbatio per quā nō pimeretˀ narratio nec redderetˀ falsa. sed potius illa stāte pro vera solū releuaretˀ pbās. qꝛ tūc bñ admitteretˀ. Exemplū si papa narrat bñficiū renūciatū in manibus suis ꝛ per eum renunciationem acceptam. ꝛ illud cōfert vel mādat cōferri. certe si volo pbare ꝙ illud bñficiuꝫ sit renūciatū tpe cōcessionis ꝛ ꝙ nō spectabat ad cedentem. sed ad me admittat. qꝛ per hoc nō minus stat quin sit verum qḋ

a ¶ Scdō no. An vba enunciatiua pbēt ponit plene iasˀ. i. l. ex his vbis C. d test. mi. fely. in. c. illud d psum. ꝛ in. c. p tuas de proba.

b ¶ Si vo narratio. ad de bñ facere tex. i. l. generalr̄. C. d re. cre. ꝛ i. l. fin. C. arb. tu. cū fi. iuncta. l. exēplo. C. d proba.

c ¶ Exēplū si in istr̄o. ad de fely. in. c. ecclesia sancte marie. in ix. co. v. qrto limita de cōsti. ale. in ɔsi. cxxxvj. i. iiij. co. circa pn. in. ij. vo. ale. in cōsil. xlij. in. j. col. circa fin. in. iiij. volu. alex. in consi. lv. i. ij. colum. circa mediū. in. v. volumine.

narrat p papaз.s. ꝙ renũciatio facta fuerit in manibus pape ꝛ acceptata lз bene ꝯcludatur ꝙ sit inualida. Idẽ si volo ꝓbare ꝙ prius ante cessionẽ factã in manibus pape renũciauerat in manibus ordinarij. vel fuit ab illo bñficio priuatus vel similia. ex quibus non permittitur narratio pape sed reddet inualida. nã talia bñ admittunt. alle. de accu. cũ dilecti. ꝛ no. qꝛ caute locuta est gl. qñ papa narrat factũ renũciatiõis. secꝰ si narrasset bñficiũ vacasse in curia per renunciationẽ in manibus suis factã. qꝛ tũc nõ solũ narrat factũ sed ẽt ius. de ꝯces. ꝓben. cũ nostris. ꝛ iõ tunc non admitteret ad ꝓbãduз id 10 per qd̃ id narratũ nõ haberet factũ effectũ. † Ex p̃dictis concludit gl. ꝙ si querit an verbis narratiuis pape credi debeat ꝛ stari ita ꝙ ꝓbẽt. dic qꝛ aut sup illis non fundat intẽtio pape ꝛ nõ ꝓbant vt p alle. decre. si papa. aut super illis fundat intẽtio pape. ꝛ tunc si sunt de facto ꝓprio nõ admittitur pro qua ꝓimat veritatẽ facti sed que illud posset reddere inualidũ. sit rõ. qꝛ faciunt fidẽ plenissimã ßm gl. si vero sunt de facto alieno. ꝛ tũc faciũt plenã fidẽ donec ꝓbet ꝯtrariũ. vñ tũc admittit probatio ẽt que illud hr̃e ꝓimere.[a] ☞ † No. bñ ex gl. in. v. ꝛ 11 hoc forte voluit lr̃a ibi fidẽ plenariã ꝛc. ꝛ ex eo qd̃ dicit glos. hic circa fi. ibi ꝛ faciunt fidẽ plenissimã. ꝙ illa dr̃ plenaria vl̃ plenissima ꝓbatio que nõ admittit ꝓbationem in ꝯtrariũ qd̃ no. qꝛ per hoc sequit ꝙ si in statuto vel reformatione dicat. ꝛ talibus sic narratis plenariaз fidẽ vel plenissimã adhiberi censemus talia non admittunt ꝓbationem in ꝯtrium ꝙ est valde notabile ßm do. An. sed certe hoc credo verũ qñ rõ subiecte materie hoc suaderet vt est in casu cle. facit. l. si vno. ff. loca. ꝛ 12 ꝙ ibi no. in prin. ☞ † No. scdo ex glo. limitationeз ad id qd̃ quottidie dicimus ꝙ ꝯ presumptionẽ iuris ꝛ de iure nõ admittit probatio in ꝯtrium. qꝛ hoc est verũ in ꝓbatione directa per quã ꝓimeretur factũ ꝛ ostenderet falsum. sз bene admitteret ꝓbatio indirecte ꝓimẽs illius effectuз in iure. ꝛ no. bñ hãc limitationẽ qꝛ alibi non habes ßm An. sed bñ facit lз nõ alle. p alle. decre. cũ dilecti. de accu. qd̃ no. pro limitatiõe eoꝝ que habent in auc. sed iam necesse. C. de dona. ante nup. ꝛ in corpore vñ sumitur p alle. autẽ. ꝛc. Habetis expeditas glos. b succincte. nã due sequẽtes sunt litterales. Et no. sequentẽ[b] de verbo censemus qd significet. Nõ aduerte qꝛ pro declaratione tex. ꝛ glo. hic habemus videre principaliter duo vel 13 tria. † Primo an verbis in lr̃is pape enũciatis vel narratis fides adhibeat. Scdo qd in lr̃is inferioris vel instr̃i notarij. Ad primũ ꝯclude ꝙ in oĩbus casibus de qbus. j. dicã creditur lr̃is inferioris a papa in illis casibus multofortius creditur lr̃is pape. in alijs aũt dic ꝙ interduз aliqua enunciant in litteris pape pp aliud qꝛ sup illis nõ fundat papa intẽtioneз suaз. ꝛ tũc talia nõ ꝓbant p tales lr̃as. ex eis tñ aliqualis inducit p̃sumptio ꝛ talis que in facto antiquo ꝓbaret plene. qꝛ in illo leuior ꝓbatio requirit vt no. p Inn. de v. sig. abbate. ꝛ hoc dicunt due glo. simul iuncte de priuil. si papa in. vj. ꝛ de cẽsibus cũ olim. Quedã sunt que in lr̃is pape enunciant pp se. vt qꝛ sup illis papa fundat intẽtionẽ suã. ꝛ hoc aduerte. qꝛ quedã sunt que enunciãt vt a se gesta. quedã que enunciãt vt ab alio gesta. quedã que enunciãt mixtim vt a se ꝛ ab alio vel ab alio corã se. primo casu qñ enũciãt vt a se gesta. ꝛ tũc talibus enũciatis plenissima fides adhibet ita ꝙ nõ admittit ꝓbatio in ꝯtrariũ. ꝙ intelligo de ea que hr̃et factũ ꝓimere directe qñ narratũ ꝯsistit in facto. nã al's ꝓimẽs tũc indirecte iuris effectũ bñ admitteret. secus si narraret aliquid ꝙ ꝯsistat in iuris effectu qs tũc nõ admittet ẽt ꝓbatio ꝓimẽs iuris effectuз. tñ breuius loquẽdo põt ꝯcludi ꝙ talibus narratis per papã vt a se gestis nõ admittit ꝓbatio p quã dicat papã dixisse falsuз. idẽ p oĩa dicit Lau. si papa narrat aliud factũ a p̃decessore suo. qꝛ illud cẽset ꝓferre informatus alle. extrauag. ꝓuida. Scdo casu qñ narrat factũ vt ab alio gestũ. ꝛ tũc glo. hic dicit ꝛ ꝯcor. Pa. q adhibet fides sз nõ tãta qn admittãt ꝓbationẽ in ꝯtrariuз. bñ dicit ꝙ talia ꝓbãt p̃sumptiue. ad h glo. pe. de rescript. nonnulli. p. h. d. Paul. ꝙ si papa narraret c renũciationẽ ꝯ se factã[c] p talẽ ꝓcuratoreз talis ꝙ lз credat quo ad hoc vt credat renũciationẽ factã nõ credit qn possit probari ꝯtrariũ vз ꝓcuratorẽ nõ habuisse mãdatũ vñ poterit ꝓbare eũ antea reuocatũ ꝛ certificatũ de renũ. c. j. de rescrip. c. ex pte decani. Io. an. i regula nõ lз in. vj. dicit ꝙ in facto tertij nullo mõ credit. vñ dicit ꝙ si in lr̃is dicat talis clericus vl̃ mandamus vt tali clerico ꝓuideas. p hoc nõ ꝓbat clericus ꝛ tñ sup ipsis papa fundat intẽtionẽ suã p no. de trãsac. ex litteris. ꝛ de rescrip. cũ adeo. ꝛ de p̃sump. c. fi. ad qd̃ vide La. in suis alle. vij. ꝛ. cxxj. ꝛ. cxxij. ꝛ dños de rota in antiqs decisionibus. ccij. ꝛ nouis ꝯclusione. xxj. Idẽ tз Guil. qui dicit ꝙ in facto alterius tm̃ nõ credit pape. qꝛ de illo nõ est informatus nisi aliter ꝓbet ꝛ recitat La. de casti. sup ꝯmẽto Cal. in decre. post cessioneз. de ꝓba. se audiuisse viua voce a Cal. ꝙ lr̃is a papa narratis de gestis ab alio corã se nulla fides est adhibẽda. sicut nec lr̃is dñoꝝ inferioꝝ p̃latoꝝ. ꝛ sic consuluisse ibi tñ in ꝯmẽto Cal. tenuit idẽ ꝙ glo. hic do. Ant. in hoc articulo dicit ꝙ sibi vr̃ ꝙ si papa narrat factũ vt apte narratur vel verisimiliter vt a papa narrat. ꝛ tũc nõ creditur nisi aliter liqueat. ꝛ sic intelligit Io. an. sup regula nõ lз. ꝛ hoc tз Guil. alle. de fide instru. ex litteris. de priuile. si papa. in. vj. ꝛ in cle. si dignitatẽ. de ꝓbẽ. ad hoc qd̃ no. Inn. de fide instru. inter dilectos ꝛ de p̃sump. illud tñ credit ꝙ tũc talia narrata d faciant p̃sumptionẽ talẽ qualẽ.[d] ꝛ vni testi. equiualentẽ ꝛ talem que in facto antiquo faceret plenã fidẽ vt ꝓbãt due glo. simul iuncte quas. s. allegaui. facit qd̃ scribit Io. an. in p alle. regula nõ lз. vbi dicit talẽ enũciationẽ equalẽ ꝓbationi p famam ad hoc. c. fin. de suc. ab intest. p̃dicta limitat esse vera qñ papa simpliciter narrat factũ lз ab alio sit ei in supplicatione expositũз secus vbi a parte narrat sibi a pte narratũ: qꝛ tunc nõ adhibet fides aliqua quo ad p̃sumptionẽ. qꝛ quo ad talia subintelligitur cl'a si est ita. de rescrip. c. ij. hoc temperat La. esse verũ qñ verba ꝓfert ad instãtiaз alterius supplicãtis. secus si scribit ꝓprio motu. qꝛ tunc vt informatus vr̃ illa verba asserere. ad hoc. de ꝓbẽ. si motu ꝓprio. in. vj. iõ tũc facerẽt plenaз ꝓbationem. ar. cle. si summus. de sen. exꝯ. hec oĩa credit d. An. forte vera nisi ex p̃cedẽtibꝰ vl̃ sequẽtibꝰ papa oñderet se sup narratis. ar. huius cle. ꝛ d rescri. nõnulli. vt ibi no. sup gl. p Io. an. p p̃dicta dicit se de facto dixisse ꝙ si papa narrat se beneficia collectoꝝ vel subcollectoꝝ reseruasse. ꝛ narrat ꝙ talis fuit subcollector ꝙ est factũ alienũ. ꝛ tũc nõ credetur nisi al'r ꝓbet secꝰ si summitteret papa ꝙ cũ sibi ꝛ nõ alteri p hac vice coll'. spectet iõ ꝯfert. qꝛ tũc credit qꝛ cũ factũ tertij veniat assecutiue ad id qd̃ narrat i se ẽ credẽdũ. hec vera qñ narrat simpl'r. secus si dicat vt a parte narratur illũ fuisse sub collatore. qꝛ tũc hз illud assertũ ꝯditione si est ita. Tertio casu qñ enũciat aliqua mixtim vt a se ꝛ ab alio gesta tũc talis enũciatio ꝓbat. vt hic est casus in actu renunciationis. ꝛ hoc tз La. de casti. ꝛ recitat ideз dixisse Cal. viua voce. si vero enũciat factũ alterius corã se. ꝛ tunc dicit La. p̃dictus fidẽ talibus non adhibendã. ꝛ sic dicit Cal. viua voce dixisse. idẽ do. An. credit per omnia multofortius esse idẽ dicendũ qd̃ dixit s. qñ narrat factũ ab alio. ꝛ hoc sufficiãt pro primo casu pn-14 cipali. i. qñ agitur de narratis per papam. † Secundo casu qñ querit de litteris inferioris a papa tunc si querit de enunciatis in instrumentis notarij. dic vt dixit do. Anto. in vltima decre. de suc. ab intest. ꝙ nõ stat eis. ꝛ per Barto. in. l. ex hac scriptura. ff. de dona. ꝛ. l. si ex cautione. C. de nõ nu. pecu. ꝛ. l. optimam. per glo. ꝛ Cy. C. de ꝯhẽ. stip. ꝛ per Bar. in. l. sciẽdum. ff. de ver. ob. ꝛ per glo. in. l. j. C. de fi. instru. ꝛ per Bar. in auc. si quis in aliquo. C. de eden. ꝛ per Inno. in. d. c. quoniam ꝯ. ꝛ. c. cum in iure. de offi. deleg. ꝛ de re iudi. ad aposto-15 lice. in. vj. † In litteris vero inferioꝝ p̃latoꝝ an credat. dicit Cal. in. c. post cessionem ꝙ si ꝯsuetudo hз ꝛ disponit talibus litteris enunciatiuis stare tũc credet. vide in dictis nouis ꝯclusionibus. xxj. ar. de fi. instru. cũ dilectus. ꝛ iõ dicit ꝙ talibus narratis fides adhibet qꝛ h hз generalis ꝯsuetudo. ꝛ hoc tз Hosti. de ver. sig. abbate. alle. ff. de pig. ac. vel vniuersoꝝ. ꝛ sic dicit curiã seruare. Si autẽ ꝯsuetudo nihil disponit. ꝛ tũc talibus enũciatis in his que leuis sunt p̃iudicij creditur. In p̃iudicialibus autẽ dic idẽ si querit an credatur ꝯ scribentẽ. l. optimã. C. de ꝯhẽ. stip. ꝛ. ff. de posi. l. fi. ꝛ. l. publia. ꝛ. l. fi. C. arbi. tu. Si vero querit an ꝓbẽt ꝯtrariũ. ꝛ tũc si sup enũciatis nõ fundat intẽtionẽ. ꝛ sic sunt plata pp aliud. ꝛ tũc nõ credit. qꝛ nec pape crederet. Si vero sup enunciatis fundat intẽtionẽ. ꝛ tũc si enũciat factũ tertij vel factuз ab alio corã se vl̃ ẽt factũ suũ. ꝛ tũc nõ credit idistincte. differt i h lr̃e iferioꝝ a lr̃is pape. h vexꝝ nisi enũciatio iuuet alia p̃sumptiõe. exẽplũ qꝛ iudex i s̃nia recitat citationẽ p alia acta. nã p s̃nia p̃sumitur

---

a ☞ No. ho mi. Adde Ale. i addi. ad bar. in. d. auc. sз iã necesse. C. de do. ante nu.

b ☞ De verbo cẽsemus. ad de panor. ꝛ fely. in. c. ij. i fi. extra d iu.

c ☞ Per talez ꝓcuratorẽ. adde do. ias. i. l. ex his verbis i pe. col. v̄s. itẽ in mã aduerte. C. de testa. mili.

d ☞ Et vni testi. Adde Ale. in ꝯsi. xv. in. ij. col. circa fin. in v. volu.

mitur.ꝛ tunc illud credit̃ potius p̄sumptione sn̄ie q̃ȝ ex virtu te litterarū. ꝛ sic intelligit Cal.dictū Inno.de offi.dele.cū in iure.ſm do.An.ꝙ vı̄ esse verū qn̄ in sn̄ie ꝓlatione pars fuit a presens vel sn̄ia transit in rem iudicatā [a] ꝛ est de longinquo prolata,secus forte si de recenti ꝛ pte absente.de quo latius dicendū.vt no.in.d.c.qm̄ cōtra falsam in glo.fi.ꝛ ēt super ea.

¶De testibus. Rubrica.

Um iudei q̄dā sarra.

¶Primo ponit dictū.Scđo ꝯfacieti penā imponit mādat.scđa ibi ꝙ si. ¶†No.p̄mo ꝙ reges ꝛ principes in suis terminis pn̄t cō cedere priuilegia ꝯ̄ ius.dumtn̄ sint rōnabilia.
2 ¶†No.scđo ꝙ ad remotionē statuti editi nō vr̄ remota facultas statuti edendi nouiter seu de nouo. ꝛ silr̄ nec p remo 3 tionē statuti editi vı̄ reuocatū statutū iam editū.¶†Tertio 4 no.ꝙ iudei ꝛ pagani pn̄t indirecte excōicari. [b] ¶†Quarto b no.ꝙ princeps nō priuilegiat ꝯ̄ ius nāle maxime in his que sunt in opprobriū fidei.Ad hoc.j.de re iud.cle.pastoralis.§. 5 ceterū,ver.nec p̄dicta.¶†Quinto no.ꝙ ad papā spectat tol lere priuilegia a laycis ꝯcessa in opprobrium xp̄iane religio nis.¶Oppo.primo ꝙ reges debēt seruare sua p̄uilegia ex quo dederūt qꝛ non lȝ eis ꝯ̄ factū propriū venire.ꝛ qꝛ priuile gia simplr̄ data debent esse ꝑpetua.xxv.q.ij.c.j. de p̄ben.c.si cui.in.vj.ꝛ de re iudi.decet.eo.li.So.dicit ꝙ licituȝ est cōtra c factū propriū venire [c] qn̄ a iure reprobatur.de quo de elec. 6 nosti.ꝛ de cle.cōiug.diuersis.ſm Pau.ꝛ Zenȝ.¶†Quero quid si iudeus producit̃ in testem an debeat iurare.dic ꝙ dȝ iurare sup legē suaȝ vt no.Spec.in mā calūnie.§. restat in fi. super sacramētis autē.aut euangelijs iurare non dȝ qꝛ ei nō lȝ tangere sacra.v.di.ad eius.sic dȝ intelligi.l.iudei.C.de iu 7 deis.facit qđ not.Bar.in ꝓhe.ff.in prin.ꝛc. ¶†Glo.xp̄ia nos querit an xp̄iani recipiant̃ in testes ꝯ̄ iudeos ꝛ sarrace nos.Rn̄det ꝙ sic qꝛ intelligit glo.nisi essent criminosi.qꝛ tūc possent per exceptionē criminis a testimonio repelli.vt not. post Hosti.s̄.e.iudei.de quo aūt crīe debeat intelligi dictum 8 glo.tangit hic Guil.sed ibi plene habet̃.¶†Glo.principiū in p̄ncipio tangit qs dicat̃ princeps ꝛ vn̄ dicat̃.ꝛ remittit ad no.in cle.vnica đ bap.de quo ibi dicet̃.deinde querit p quos debēt iudei ꝛ infideles cōpelli.Rn̄det glo.ꝙ regulr̄ non cō pellunt̃ p ecclesiam.sed p principes seculares sub q̄bus vi uunt ꝛ se regunt.de iude.c.iudei.ꝛ.c.postulasti.ꝛ.c.nōnullis in fi.facit.j.de re iud.pastoralis.in prin.Fatet̃ tn̄ ꝙ lȝ hoc sit regulare ꝙ p ecclesiaȝ nō cōpescant̃.Fallit tn̄ in certis casi 9 bus q̄ hn̄tur in.d.c.iudei.q̄bus hic casus addi pōt.†Quare aūt principes ꝛ reges faueant qn̄qȝ istis iudeis.Rn̄det glo. ꝙ hoc cōtingit pp magnū lucrū qđ habeant ab eis.vn̄ ꝓpter hoc cōsueuerunt eos priuilegiare de vsu.c.q̄̃to.ꝛ h̄ ēt dı̄ tn̄ nō debēt priuilegiare in opprobriū fidei vt hic.Per p̄dicta pȝ ꝙ nō ob.id qđ obijci posset vȝ ꝙ ad ecclesiā nihil spectat se intromittere de iudeis ꝛ sarracenis qꝛ nō respectu corpis. qꝛ sūt layci ꝛ sic nascunt̃.xij.q.j.duo.nec respectu aīe qꝛ nihil spūale hn̄t ex quo non hn̄t baptisma qđ est ianua oīum spūa lium.de p̄sby.nō bap.veniens.ꝛ.c.debitū.qꝛ dicit ꝙ cōtrariū procedit regulr̄ vt est dictū.Fallit in certis casibus ꝛ potissi me qn̄ agit̃ de iniuria quā christianitati inferunt qꝛ illā papa propulsare tenet̃.xxiij.q.v.displicet ſm Guil.Preterea non cōpescunt̃ directe sed indirecte nō ad penā tpalē,sed spūalē penā qđ fieri pōt saltē in casibus p̄missis.facit.xvij.q.iiij. cō stituit.xxiij.q.j.sepe.facit qđ no.de vsur.post miserabilē.ꝛ.c. 10 q̄̃to.¶†Glo.iuri op.ꝛ dicit ꝙ imo nō dȝ dici iuridicū ꝙ xp̄iani admittant̃ in testes ꝯ̄ iudeos imo potius debeat dici ꝯ̄riū iuridicū qꝛ parilitas ꝛ equalitas est seruāda in iudicijs. de mu.peti.c.ij.de ꝓxi.sacro scri.l.in sacris.de excep.cuȝ in ter.de iudi.nouit.ergo sicut iudei nō admittunt̃ ꝯ̄ xp̄ianū.s̄. de iude.sic nec eꝯ̄ debēt recipi xp̄iani ꝯ̄ iudeos.Soluit gl.ꝙ id qđ dı̄ equalitatē debere seruare in iudicio ꝓcedit respectu personarū actoris ꝛ rei.qꝛ regulr̄ qđ nō lȝ vni nō lȝ alteri.de d re.iu.nō lȝ in.vj.nō aūt ꝓcedit respectu p̄sonarū testiū. [d] naȝ alr̄s sequeret̃ ꝙ dignus fide qui ꝯ̄ se non admittit excōicatuȝ vel criosum silr̄ nō admitteret̃ ꝯ̄ p̄dictos qđ esset absurdum.

11 ergo ꝛc.¶†No.bn̄ hanc glo.que non est alibi ſm do.An. que limitat regulā non lȝ.vt vȝ equalitas seruetur in iudicio quo ad p̄sonā actoris ꝛ rei nō quo ad p̄sonas testiū vel aliaꝝ personarū in iudicio exn̄tium.Non ob.p̄dictis ꝙ qs dȝ vti iure ꝯ̄ se quo pro se.s̄.de cōsti.cum oēs.ꝛ.l.j.ꝛ fi.ff.ꝙ quisqȝ iuris.qꝛ illud locū hȝ in priuilegio cōcesso ad impetrationē hec in iure cōcesso ꝓprio motu pape.Item hec cā iuris que subest vt ꝯtra xp̄ianū nō admittat̃ iudeus cessat in iudeo ſm Guil.ꝛ Zenze.alle.de app.cū cessante.cū si.Itē non ob.ij.q. e vij.si hereticus.ꝛ [e] C.de hereti.l.qm̄.vbi infidelis admittit̃ ꝯ̄ christianū ad testimoniū.qꝛ spāle est in crimine heresis.ꝛ qꝛ per eū efficit̃ infidelis.Alij vero dicūt illi canoni nō standū. qꝛ iudei sunt in peccato mortali.ꝛ sic oīno repellendi.s̄.e.te stimoniū.ꝛ.s̄.de hereti.excōica.ꝛ no.Hosti.s̄.e.c.j.¶Glo. religioni notare voluit ꝙ hec religio sumit̃ late pro xp̄iana religione ꝓut cōsistit ēt ex nō ꝓfessis.vel aliter accipit̃ vt no. 12 s̄.de regula.sup rub.ꝛ p Pau.hic sufficit ibi dictū.¶†Gl. exhortamur.querit an principes ꝛ reges sint astricti ad ob seruantiā huius ꝯstitutionis.vr̄ ꝙ nō.qꝛ hic dı̄ exhortamur. ꝛ sic vı̄ canon cōsilij ꝛ non ꝓcepti.ꝛ sic nō obligat.xiiij.q.j.ꝙ f precipit̃.glo.tȝ ꝯ̄rium qꝛ lȝ hoc sit ꝯsilij [f] tn̄ est consiliū reue rentie.ꝛ ideo obligat.ideo autē papa hic sic locutus fuit qꝛ curialiter voluit loq̄ cū istis magnatis lȝ tn̄ sit superior ꝛ pos 13 sit eis ꝓcipere ꝛ cōminari penaȝ excōicationis.¶†No.bn̄ ex hac gl.ꝙ ad iudicandū an canon sit cōsilij an ne in effectu precepti nō attendimus verba sed materiā vide bonū tex.in cle.exiui de ver.sig.ꝛ Jo.iij.q.ix.hortamur de quo plene per do.An.de cōsti.nam ꝯcupiscentiā.¶Glo.subtrahat̃.op.ꝙ hic in effectu vident̃ excōicati iudei.certe hoc fieri nō pōt cū sn̄ia censure spūalis nō cadat in eos sicut nec cetera spūalia. de p̄sby.nō bap.veniens.ꝛ.c.debituȝ.Sol.directe volendo eos ligare pena spūali non possunt excōicari.sed indirecte subtrahēdo eis cōionē interdicēdo alios directe eis cōicare 14 bene pōt id fieri ita hic.ad hoc alle.glo.hic cōcor.†Quare regulr̄ cōicamus iudeis ꝛ non xp̄ianis excōicatis.dicit hic Guil.ꝙ ideo cōicamus iudeis vt eos infideles ad fideȝ cō uertamus.excōicatis aūt ideo nō cōicamus vt ex robore recō cilient̃.vt no.xj.q.iij.ad mēsam.de excep.pia.in.vj.ſm Guil.

Estib⁹ rite receptis.

Et primo decidit casum dubiū.Scđo illius 1 rōnē reddit.ibi cā nō minus.¶†No.p̄mo ꝙ duplicitas attestationibus siue in cā prin cipali siue appellationis non est licitū testes recipere sup eisdē articulis vel directe ꝯ̄rijs.a ꝯ̄rio ergo sup 2 indirecte ꝯ̄rijs lȝ.¶†Scđo no.ꝙ regula que hȝ ꝙ ideȝ vel alij testes nō pn̄t recipi publicatis attestationibus hȝ locum qn̄ sunt rite recepti.a ꝯ̄rio ergo si nō rite recepti vel alias at testationes nō valent vel nō habeāt pondus seu effectū pro bationis lȝ testes recipere ꝛ repetere sup eisdē vel ēt sup di recte ꝯ̄rijs.ad hoc.de testi.cū cām.ꝛ.c.veniens.ꝛ.c.pn̄tata.ꝛ 3 c.tua.¶†Tertio no.cām pp quā prohibet̃ ꝓductio testium g in cā appellationis.s.qn̄ timet̃ subornatio. [g] ¶No.illud ge nerale ꝙ vbi est eadē rō ibi est idem ius.de consti.transla.de cōfir.vti.vel inutil.c.cū dilecta.de transla.p̄la.inter corpora lia.cū si.ꝛ no.ꝙ tex.hic ponderat solam publicationē vt im pediat̃ ꝓductio sup eisdeȝ articulis vel directe ꝯ̄rijs qđ no. 4 pp inferius dicenda.¶†Quero an ꝛ qn̄ liceat publicatis attestationibus testes alios ꝓducere vel recipere.Guil.hic ponit notabilē distinctionē quā ad lr̄am hic refert do.An.qꝛ aut instantia iudicij in qua fuerūt ꝓducti perijt aut nō p̄ijt.si perijt tūc si quidē ideo perijt qꝛ lis nō fuit ꝯte.debēt admitti de nouo tam recepti q̄ȝ alij.de elec.dudū.ij.aut perijt post li tem cōte.vt lapsu triēnij ſm leges.C.de iudi.l.ꝓperandū.ꝛ qꝛ postea venit ꝯ̄ formā rescripti.de resti.spo.pisanis.ꝛ tunc est in volūtate eius ꝯ̄ quē sunt ꝓducti ꝙ iterū producunt̃ si viuūt.sed si nō viuūt ꝓducti valent.s̄.e.cā.ꝛ.c.pn̄tata.ꝛ.C.e. l.fi.¶Scđo casu qn̄ instantia nō perijt.ꝛ tūc aut attestatio nes oīno sunt deꝑdite ꝛ possunt iterato ꝓduci antiq̄ ꝛ noui. de ꝓba.c.j.aut dicte publice attestationes extant.ꝛ tunc aut producunt̃ in diuersis instantijs vel inter diuersas p̄sonas. ꝛ tunc oēs possunt ꝓduci.s̄.e.c.cōstitutus.si vero ꝓducunt̃ in eadē instantia ꝛ inter diuersas p̄sonas.ꝛ tūc sup antiquis

a¶Et est đ longinquo. Adde alex. in ꝯsil.xv.in ij.colū.circa fi.in.v.vo.

b¶Quarto no.Adde ea que plene hn̄tur p glo. bart.ꝛ doc.i l.fi.C.si ꝯtra ius vel vtil. pu.ꝛ in.c.q̄ in ecclesiarū maxime per Fely.ex̄ de consti.

c¶Qn̄ a iure reprobat̃. Adde elegā tē decisionē Pau.de ca. in.l.ꝛ hr̄di. §.filia.ff.de pac.i.ij.col. circa mediū. Alex.in ꝯsi. iiij.in.ij.col. in.ij.vo.ꝛ in cōsi.cxxxvij. in fi.col.cir ca p̄n.eo.vo. Alex.in ꝯsi. lx.in.j.col.in iij.vol.Alex. in cōsi.lxxxj. in.j.col.i.v. vol.ꝛ bart.ꝛ doct.i.l.post morteȝ.ff.de adop.

d¶Nā alr̄s seq̄ret̃.Addđ bn̄ facere ꝙ dicit Alex.i cōsil.l.incip. viso instro.i j.colū.circa medi.in.iiij. volu.

e¶C.de here.l.qm̄.Ad illū tex.adde bar.in.l.cuȝ mulier.in fi. ff.sol.ma.

f¶Tn̄ ē cō siliū reueren tie.Adde.d. Abb.in.c.j. in.ij.colū.ex̄ de ꝯsti.ꝛ ibi docto.

g¶No.il lud genera le.Amplis

vel directe cōtrarijs vel nouis dependētibus. dūm̄ inclusus
sub primis regulariter non pn̄t ꝓduci nec antiqui nec noui.
Fallit in casibus positis p Hostiē. de testi. fraternitatis. sup
nouis aūt non dependētibus sed tn̄ inclusis pn̄t regul'r ad-
mitti nō ob. publicatione vt hic ꝓbatur a ɔ̃rio. ⁊. s̃. eo. c. frater-
nitatis. Fallit vbi esset renūciatū testibus in tota cā produ-
cendis ⁊ oibus ꝓbationibus iuris ⁊ facti. s̃. e. cuȝ venisset. ⁊
c. testibus. An aūt renūciatio facta in cā principali extendatur
ad cām appellationis. ponit Guil. hic qđ ponit Inn. in. d. c.
cū venissent. ideo nō est instandū hic qn̄ qs vult ꝓducere te-
stes in cā principali. Si vero ꝓducere vellet in cā appella-
tionis. ⁊ tūc si in cā principali nulli sunt testes ꝓducti claruȝ
est ꝙ pōt. aut fuerūt ꝓducti testes in cā principali. sed nō pu
blicati nec ps didicit testificata. ⁊ tūc poterūt ꝓduci. s̃. eo. cō
stitutus. Si vero ante publicationē didicit testificata vel fue
runt publicata.[a] ⁊ tūc super eisdē capitulis vel articulis vel
alijs directe ɔ̃rijs vel dependētibus ab eisdē dūmodo inclu
sis sub eis nō poterūt testes ꝓduci. sed super alijs sic vt hic
expsse colligitur a ɔ̃rio. facit qđ dictū est. s̃. qn̄ qs vult ꝓcede-
5 re in cā principali. ¶ † Quero qn̄ dicantur testes solēniter re-
cepti. dicit Zenze. qn̄ sunt recepti cum solēnitate iuris ⁊ hoc
no. verbū rite. ff. de bo. pos. ɔ̃ tabu. l. nō putauit. §. nō queuis.
⁊ no. ff. de inoffi. testa. l. ij. ⁊. ff. de lib. ⁊ posthu. l. ⁊ si pepit ⁊c.
¶ Glo. rite op. ⁊ vr̄ ꝙ ēt sup eisdē articulis vel directo ɔ̃rijs
liceat testes ꝓducere. vn̄ op. de no. in. c. cū cām in fi. vlti. glo. ⁊
s̃. e. fraternitatis. in. v. q. Sol. glo. verbū rite hic positū tollit
cōtrariū. nā ⁊ sic interdū sunt testes rite recepti ⁊ ꝓcedit lr̄a.
interdū non sunt rite recepti ex defectu ptātis recipientis qr
forte nō erat iudex cāe vel ex defectu solēnitatis omisse. qr re
cepti fuerūt lit. nō ɔ̃te. vel qr deposuerūt extra articulū. ⁊ sic
sup articulo nō incluso. tūc bene poterūt postea recipi testes
non ob. publicatione vt in ɔ̃rijs. pro hoc facit qr dicta testiuȝ
nō rite receptoꝝ nō valent. s̃. e. in noie dn̄i. ⁊ in auc. eo. ti. §.
pe. ergo nihil impediūt. vt in regula non pstant in. vj. ⁊ qr ex
ordinaria receptione ⁊c. de accu. qual'r. j. Itē qr attestatiōes
que nō valent nō debēt publicari. Zenze. hic dicit posse dici
ꝙ si ad ꝓducentis instantiā sint publicati dicte attestationes
lȝ inualide. tūc nō ꝓducet ob timorē subornationis in auctē
tico. eo. §. qm̄ col. viij. Si aliter sunt publicate tunc secus ꝑm
Zenze. hoc nō plȝ do. An.[b] vn̄ pōt indistincte glo. teneri. s. ꝙ
receptio testiū nō rite facta non ob. ꝓductioni fiende nisi per
vtrāqȝ partē approbentur etiā si sit facta publicatio. ar. huius
lr̄e a ɔ̃rio que simpl'r loquitur. ad hoc. s̃. de testi. cū cām. Pau.
dicit veꝝ qn̄ receptio est funditus nulla. secus si sit aliqua lȝ
posset ope exceptionis repelli. qr tūc imputabit sibi ps q̄ nō
6 recipit. de ꝓba. lȝ ꝑm Pau. ⁊c. ¶ † Glo. publicatis op. ꝙ lȝ
testes fuerint rite recepti tn̄ eis publicatis lȝ ꝓducere testes.
vn̄ op. de no. p Ber. s̃. eo. cōstitutus in vlti. glo. So. glo. in-
terdū est publicatio rite facta. ⁊ tūc ꝓcedit tex. ⁊ ita dȝ intel-
ligi. Nam rōne cōnexitatis aduerbiū rite positū circa verbū
receptū[c] intelligitur repetitū ad v̄bū publicatis pp. l. j. in pn.
ff. de publi. interdū publicatio nō est rite facta. sed indiscreta
inscia seu ignorāte vel pte ea inuita. intelligo cū id fieri nō dȝ
tunc ps que nō didicisset testificata posset testes ꝓducere in
hoc casu intelligatur qđ no. Bar. in palle. c. cōstitutus. ⁊ Ioā.
an. ibi cū gl. cōcor. Pau. Guil. hic dicit ꝙ ad hoc vt qs ex-
cludatur a potētia ꝓducēdi testes lȝ publicatio sit rite facta tn̄
id nō sufficit sed vltra hoc requiritur ꝙ ps didicerit testificata.
secus si adhuc essent clausa qr tūc cessat timor subornatiōis.
alleg. no. in Spec. eo. ti. §. sane. ver. qd si publicatis. ⁊ sil'r eɔ̃
dicit ꝙ si nō sunt publicati testes. si tn̄ apparet ꝙ aliter pars
habuit eoꝝ copulā ⁊ sic didicit testificata. ⁊ tūc alij vltra non
admittentur qr est timor subornationis. vt no. s̃. e. cōstitutus in
fi. in auc. eo. ti. §. qm̄. vide Bar. in auc. qui semel. C. de ꝓba. ⁊
Inno. s̃. e. vltra tertiā circa prin. tene glo. istam qr publicatio
rite facta nocet ēt si nō sunt didicita testificata p hāc cle. que
forte hāc opi. voluit approbare. ⁊ ad idē. s̃. e. de testi. ⁊ sic ꝓ-
7 nūciauit clemens. iiij. vt dicit Io. an. in. d. c. ɔstitutus. † De-
inde tractat hic Guil. an sicut publicatio ita ⁊ renūciatio ob-
uiet testibus ꝓducēdis in cā appellationis ⁊ recitat i effectu
dictū Inn. in. c. cū venissent. s̃. e. lȝ qr plenius loquitur dic ꝑm
eū ꝙ interdū ps renūciat general'r ⁊ simpl'r absqȝ alia expsi-
sione. ⁊ tūc in cā appellationis poterūt ꝓduci ex quo in prin
cipali nullos ꝓduxit. Nā illa renūciatio cū sit simplex ⁊ iudi
cialis cōcernit solū illā instantiā cāe principalis ⁊ nō aliā ar.
l. ꝓperandū. C. de iudi. ⁊. s̃. de iudi. c. venerabili. Si aūt renū
ciat testibus ⁊ oī ꝓbationi iuris ⁊ facti in cā illa tūc extendit
hec renūciatio tanqȝ ꝓcessus partialis ad aliā instantiā. ⁊ sic
ad cām appellationis pp ius partiale ex hoc parti q̄situȝ. de
rest. spo. pisanis. vbi pȝ ꝙ ꝓcessus ptialis nō perijt lȝ alia in-
stantia pereat. ar. s̃. de elec. in cle. cōstitutionē. §. insup. ⁊. s̃. e.
cōstitutus. ⁊. c. de testibus. Si vero esset spāliter renūciatum
testibus sup certis articulis. tūc in illis nō noceret. in eisdeȝ
vero ꝓsequitur verba Inno. in palleg. c. cū venissent. qr dicit
Inno. ꝙ nō poterit in cā appellationis amplius ꝓductio fie
8 ri. vt in. c. ɔstitutus. §. fi. s̃. e. ti. ¶ † Ulterius iuxta pdicta tra
ctat hic Guil. an ecclesia restituatur aduersus ꝓductionē ꝓba
tionis publicatis attestationibus. de quo hr̄ in. c. cū ex lr̄is. ⁊
in. c. auditis. de resti. in inte. dic vt ibi. qr veritas est ꝙ sic si est
9 ex hoc lesa. † Ponit ēt hic Guil. multos casus in qbus licȝ
ꝓducere testes publicatis attestationibꝰ quoꝝ aliq non sunt
veri. Ideo dicendū vt hr̄ p Host. ⁊ Io. an. in. c. fraternitatis.
10 qđ gr̄a breuitatis hic omitto ⁊c. ¶ † Glo. eisdē op. ꝙ ēt rite
receptus attestationibꝰ ⁊ eis rite publicatis liceat testes ꝓdu
cere. vn̄ op. de no. in. c. fraternitatis in. ij. q. soluit lr̄a hic tol-
lit ɔ̃riū qr sup eisdē ꝓduci nō possunt[d] sup alijs nouis sic.
11 † Que aūt dicantur noua capl'a plene hr̄ in. d. c. fraternitatis.
qr noua dicuntur que nō includebantur sub primis. al's secus vt
si qs articulauit de pscript. includitur possessio ⁊ bona fides ⁊
titulus eo casu quo exigitur. vn̄ sup altero pdictoꝝ nō posset te
12 stes ꝓducere. secus si solū articulasset de possessiōe. ¶ † Gl.
directe ɔ̃rijs opp. ꝙ ēt publicatis attestationibus ⁊ rite rece
ptis ēt liceat ꝓducere testes sup articulis ɔ̃rijs. vn̄ op. de. c.
ex tenore cū ibi no. s̃. eo. So. glo. lr̄a hic tollit ɔ̃riū qr sup di
recte ɔ̃rijs nō lȝ ꝓducere vt hic dr̄. sup indirecte aūt ɔ̃rijs sic.
Exemplū si post publicatas attestatiōes sup certo facto vel-
let pars ꝓbare se fuisse absentē a loco illo tpe vel testem qui
deposuit se ibi interfuisse alibi fuisse. ⁊ tūc bn̄ pōt ⁊ ita ꝓcedit
cōtrariū ꝙ gl. limitat ꝓcedere ꝓut no. in. d. c. ex tenore qr ita
demū lȝ sup indirecto ɔ̃ ꝓducere testes si ille articulus indi
recte ɔ̃rius non fuerit certificatus ex forma primi articuli. vt
qr locus ⁊ tps vel saltē alterū pdictoꝝ non fuit expssatuȝ in
primo articulo specifice. al's secus. ⁊ sic dȝ intelligi. d. c. ex te
nore. facit. l. optimā. C. de cōmit. ⁊ ɔ̃hen. stipu. vn̄ dicebat hic
Guil. ꝙ reprobatio post publicationē fieri non pōt de eo qđ
directe vel indirecte ponitur ex forma articuloꝝ cuȝ ps primo
de illo fuerit instructa nisi fuerit ꝓtestata. qđ intellige vt not.
in. d. c. ex tenore. p Io. an. qr id verū si ꝓtestatio est ɔuentio-
nalis. p no. s̃. e. fraternitatis. in vlt. q. al's secus. ⁊ de eo qđ nō
potuit nisi ex dictis testiuȝ instrui nō ꝓhibetur reprobatio post
publicationē. ⁊ ita loquitur. d. c. ex tenore. per pdicta concludit
gl. ꝙ sup directa ɔ̃rietate nō lȝ ꝓducere testes publicatis at-
testationibus. qr glo. dicit ꝓcedere regul'r. Fallit vbi oppo-
nitur falsitas testis cū corruptione ita ꝙ diceretur ꝙ testis de-
posuerit falsum ⁊ corruptus. qr tūc admitteretur corruptio te-
stium vt ꝓbatur in decre. lȝ cām. de ꝓba. ⁊ ibi de hoc sup glo.
13 ij. ⁊c. † Que aūt dicantur capl'a directe ɔ̃ria. glo. hic multa exē-
pla ponit q̄ sunt clarissima. puta si de minori etate est articu-
latū. scđo articulatū de maiori etate eiusdē. vel si primo de le
gittimitate alicuius est articulatū postea articulatur de illegitti
mitate. ⁊ idē in similibus in quibus de eisdem psonis ⁊ acti-
bus in eodē instanti tpis sic articuli ɔ̃rij formarentur. de indi-
14 recte cōtrarijs vidistis exēpla. s̃. cum glo. ¶ † No. bene gl.
inqntū dixit ꝙ post publicatas attestationes nō possunt pro-
duci testes sup directe cōtrari o articulo nisi opponeretur falsi
tas cū corruptione ⁊ per hoc vr̄ sentire glo. ꝙ al's falsitatē al
legare sine corruptione nō lȝ alios ꝓducere de quo dicendū
vt in. d. c. lȝ. ⁊ de excep. cū venerabilis. maxie p do. An. Hu-
ius aūt dicti cām hic assignat Guil. qr ante publicationē nō
potuit diuinare ꝙ corrupti falsum dicerent. vn̄ postea demū
hec corruptio sibi apparuit. ⁊ sic tūc excipere potuit ⁊ nō an
ideo iustū est ꝙ nūc eam possit ꝓbare p testes. ¶ Glo. alios
opp. de no. in. c. fraternitatis. vti no. Host. ꝙ lȝ in cā appel-
lationis idem testes nō possunt ꝓduci qui ꝓducti fuerant in
principali sup antiquis capitulis tn̄ noui bn̄ poterūt. Rn̄det
ꝙ ibi ponitur opi. Hostiē. que hic reprobatur qr eadem est ratio
vtrobiqȝ

hanc regulā etiā in his q̄ n̄āliter inter se disconueniunt. vt no. d. Ias. p illū tex. i. l. j. §. itē acqrimus in iiij. col. ī. viij. no. ff. đ acq. po. vbi oino vide ꝓ declaratione huiꝰ regl'e. ⁊ duas alias ampliationes ponit a d. Ias. in. l. j. in fi. co. ff. ne qs in ius vo. vt eāt. ⁊ Ias. in auc. nō lȝ. in. ij. col. C. đ li. pre. ⁊ alex. in cōsil. lxxv. in. j. co. in. v. volu.

a ¶ Et tunc sup eisdē capitulis. Ad de bart. in. l. p hanc in fi. col. C. đ tēp. app. practic. papiē. in for. lib. oppo. cō tra testa. post publicatio-nē in v̄. sunt q̄ publicati.

b Fely. in. c. i-ter. i. vij. col. de re iudi.

b ¶ Un̄ pōt Adde Alex. in ɔsi. ccxiij. in fi. in. ij. vo.

c ¶ Intelligitur repetitū. Addē Bar. in. l. a snia in prin. ff. đ ap.

d ¶ Super alijs nouis sic. Addē alexan. in cōsil. lxj. inci. viso ꝓcessu. in. ij. col. in. ij. vol.

15 vtrobiqꝫ. ℭ † Glo. ꝓducere opp. ꝙ imo lꝫ ēt producere te/
stes publicatis attestationibus. vñ op. de no. in. c. fraternita/
tis in. ix. q. So. hic ponit̃ regula. Fallit in certis casibus ibi
positis quos hic repetit Gui. qꝛ fallit in cā matrimoniali qñ
stans pro matrimonio vult ꝓducere de quo in. c. series. s̃. e.
Iteꝫ ibi nō ob. exceptio rei iudi. vt qꝛ inter diuersas ꝑsonas
agit̃ vel de diuersa re vel ad diuersum effectū. vel variat̃ mo/
dus agēdi de testi. veniēs. ij. Iteꝫ fauore minoris ⁊ ecclesie.
de resti. in integ. auditis. petita tñ restōne vt ibi. Item in cā
inq̄sitionis. s̃. e. cū clamor. Itē qñ allegat̃ falsitas cuꝫ corru
ptione. Itē si inscia vel inuita p̄te indistincte facta sit publi/
a catio.[a] Itē qñ corā arbitris facta fuit ꝓductio. vt. s̃. e. p̄ñta/
ta. Itē in casu. c. ꝑ tuas. s̃. e. Itē in crīali ẜm Jo. s̃. e. de testi.
Itē intellige hanc regulā qñ ꝓductio fieret p̄te inuita. nā ea
cōsentiente vȝ id fieri posse. de quo in p̄alle. c. fraternitatis in
vlti. q. vñ dicūt doc. de testi. p̄ñtata. ꝙ si ps non ꝯdicit valebit
receptio. qꝛ receptio non est ipso iure nulla. sed pōt ope exce
16 ptionis impediri. ℭ † Glo. in appellationis cā oppo. ꝯ tex.
⁊ vȝ ꝙ in appellationis cā lꝫ testes ꝓducere sup̄ antiquis ca
b pitulis ꝓductis in cā principali. vñ opp.[b] de. l. ꝑ hanc. ⁊ qd̄
ibi no. C. de tēp. app. Rñdet glo. ibi ponit̃ cōis opi. legistarū
ẜm quos nō ob. §. qꝛ vero. in auc. de testi. col. vij. qꝛ loquit̃ in
cā principali. ⁊ nō in cā appellationis vbi instantia est diuer/
sa. hic aūt p̄dicta opi. reprobat̃ ⁊ approbat̃ opi. canonistaruꝫ
qui hoc tenebant in decre. fraternitatis. s̃. e. ⁊ Guil. in spec.
e. ti. §. satis vtiliter. ver. ⁊ breuiter. ⁊ hoc ꝑ rōnē hic positā. s.
ꝙ eadē est rō vtrobiqꝫ. de quo plenius in p̄alle. decre. frater/
nitatis. in. iij. gl. ⁊ super ea. ⁊ ibi plene ꝑ do. An. qui declarat
an opi. legistarū ꝓcedat ex textibus iuris ciuilis ⁊ ex termīs
suis. an aliquo casu possit saluari dic vt ibi. Sed vt dicit gl. se.
verior vȝ opi. canonistarū que vȝ probari ēt de iure ciuili per
rōnem hic positā que colligit̃ ex. d. §. qꝛ vero. cui non vident̃
posse rñdere legiste. nec ob. leges quas pro se allegant qꝛ de/
bent intelligi qñ fit ꝓbatio super veteribus capitulis nullo
mō ꝓbatis vel ꝓbatis aliter q̄ꝫ per testes qꝛ sup̄ illis bñ lꝫ in
appellationis cā ꝓducere testes. do. An. hic dicit ꝙ imo le/
giste rationi hic posite p̄ñt rñdere ex terminis suis. qꝛ sufficit
eis de iure ciuili nō esse cautū tm̃ ꝙ inhibeat̃ ꝓductio in cā
appellationis sup̄ antiquis cū receptio sic ꝑmissa de iure ci
uili. ff. de rei ven. l. officiū. ⁊. l. que restituere. ⁊ sic exorbitans.
⁊ per cōsequens non dꝫ induci si nō reperit̃ exp̄ssum ēt si sit
eadē rō. arg. regule que a iure. de reg. iur. in. vj. ⁊ regule odia.
⁊ qd̄ ibi no. in. q. per Joā. an. eo. ti. l. si vero. §. de viro. ⁊ qd̄ ibi
no. per Bar. ff. solu. matri. Or de hoc latius est dicendū. vt
in. d. c. fraternitatis. per do. An. ⁊c. Sequitur.

ℭ De iureiurando. Rubrica.

ROmani principes or
tho. Diuidit̃ in. v. p̄tes. Primo in prima p̄te
ponit exordiū. In scd̄a narrat assertionē im/
peratoris Henrici negātis se romano ponti
fici astrictū per fidelitatis iuramentū subiū/
gens q̄d dederit cām denegationi predicte. Tertio ꝯ futura
pericula ad ꝑpetuā memoriā ponit duo iuramēta que p̄stite
rat ipse Henricus eccl'ie romane. In quarta narrat ēt talia
sacramēta p̄stita fuisse ꝑ Albertū eius imediate p̄decessoreꝫ
⁊ Rodulphū ⁊ alios romanos reges. ⁊ declarat illa fore fi/
delitatis iuramēta. In q̄nta ⁊ vltima ponit formā iuramenti
quā ipse Henricus p̄stiterat in ingressu italie ⁊ quā innoue/
rat t̄pe coronationis. scd̄a ibi dudū. tertia ibi nos itaqꝫ. quar
1 ta ibi ceterū. quinta ibi porro. ℭ † No. ex prima p̄te regulaꝫ
ꝙ ad quē spectat ꝓmotio vel manus impositio ad illū spectat
c ꝑsone examinatio.[c] Itē ꝙ nullus est sine examinatione pro/
2 mouēdus. ad hoc de elec. venerabilē. ℭ † No. tria vel quat/
tuor que exigunt̃ in actu imꝑatoris. Primū est ꝑsone appro
batio. Scd̄m iniūctio. Tertiū cōsecratio. Quartū imperij co
3 ronatio. ℭ † No. tertio imꝑatoreꝫ fore pape subiectū tanq̄ꝫ
suscipiētē ab illo dignitatē. ad hoc. c. venerabilem de elec.
4 ℭ † Quarto no. ꝙ translatio impij de genere ad genus ꝑso
narū spectat ad papā ⁊ ecclesiam. ad hoc alle. c. venerabilē. ⁊
5 sil'r p̄tās disponēdi illū de iure eligendi. ℭ † No. bene ꝙ ele
ctores imꝑatoris eligunt in regē. sed per hoc nō sequit̃ ele/
6 ctus iure impij. sed ex sola ꝓuocatione pape. ℭ † No. driā
inter ista. s. ius ⁊ p̄tās. qꝛ ius notat p̄tātem iuris. p̄tās p̄tātem
facit actualē. vel primū notat habitū. secūduꝫ vero actum ⁊c.
7 ℭ † Sexto no. ꝙ cū iure ꝯuenire pōt dispō cōsuetudinis in
8 ver. dudū. ℭ † No. ꝙ plus importat verbū ꝯcordia q̄ꝫ ver/
bū pax. Pax enim quietat rancorē. cōcordia animos vincit.
9 ℭ † No. ex tex. ibi multis tabellionibus[d] ꝙ tabellio dꝫ esse
d rogatus vt instr̃m conficiat de eo de quo attestat̃ ⁊ dꝫ rogari
ab eo cuius principal'r interest. de quo dicendū. vt ꝑ Inno.
10 de fi. instru. c. j. † ⁊ no. bñ ꝙ hic habes modū rogandi qꝛ dꝫ
dicere de tali facto voco te notariū ⁊ rogo vt de eo publicuꝫ
11 cōficias instr̃m. ℭ † Itē no. ꝙ negatiua est ꝓbabilis per in/
strumētū qñ negatiua exprimit̃ qꝛ pōt illud verbū scribi quo
negauit se fore ad fidelitatē astrictuꝫ. de quo de ele. bone. j. ⁊
per glo. ⁊ Jo. an. per legistas. C. de ꝓba. l. actor. ⁊. ff. e. ti. l. ij.
12 in ver. nos itaqꝫ. ℭ † No. negligentiā vel silentiū p̄lati p̄iu/
13 dicare ecclesie. ℭ † No. scd̄o ꝙ l'ris patētibus alicuius prin
cipis ad p̄iudiciū ipsius p̄ncipis fides dat̃ ⁊ adhibet̃ in his
14 que cōmittit ambasiatoribus vel ꝓcuratorib⁹ suis. ℭ † Ter
tio no. ꝙ vt ꝓcurator possit subiectionē ꝓmittere vel fidelita
15 tis iuramētū exigit̃ sp̄āle mādatū. ℭ † Et no. bñ ꝙ ꝓcurato/
16 riū dȝ plenū qñ extēdit̃ ad exigētiā sp̄ālis mādati. ℭ † Quar
to no. practicā cōstituēdi ꝓcuratorē ad p̄standū iuramētū qꝛ
e ei dari dꝫ mandatū ad iurandū pro eo[e] ⁊ in eius aīam. cautū
est ergo ꝙ ꝓcuratoriū sic stet sufficit tñ in iuramēto calūnie ꝙ
habeat mandatū ad p̄standuꝫ iuramentū calūnie lꝫ alia non
adijciant̃. de iura. calū. c. j. ⁊ fi. in. vj. ⁊ est casus in cle. nō pōt
17 de ꝓcu. ℭ † No. tria que recipit imꝑator ab ecclesia. s. a pa/
18 pa. s. vnctionē cōsecrationē ⁊ diadema impij. ℭ † No. ꝙ si/
cut in electione p̄lati ecclesiastici exigit̃ decretū electionis vt
pꝫ de elec. in causis. ita vȝ ꝙ exigat̃ in electione imꝑatoris vt
19 pꝫ ex hoc tex. decre. electionis. ℭ † No. ꝙ lꝫ in electione p̄/
lati sp̄ūalis reprobet̃ mixtura laycoꝝ ⁊ cle. de elec. sacrosan.
⁊. c. massana. nō tñ reprobat̃ in electione imꝑatoris. ⁊ sic pōt
hoc respectu arari in boue ⁊ asino vide qd̄ no. Jo. an. ď testa.
20 Joānes. ℭ † No. ꝙ anteq̄ꝫ q̄s ꝓmouet̃ ad dignitatē secula
rem dꝫ examinari. ⁊ tūc fienda est examinatio de requisitis in
persona ad dignitateꝫ ad quā ꝓmoueri debeat. ⁊ principal'r
21 sup̄ tribus. s. sup̄ moribus ꝯditione ⁊ statu. ℭ † No. ꝙ cum
persona aliqual'r nō trāsitur cuꝫ faciliore examinatione. ⁊ sic
vȝ ꝙ nō sit necesse ꝙ notus examinet̃ ad actuꝫ ꝓmotionis si
est in totū notus. secus si est aliqual'r notus. qꝛ tūc dꝫ exami/
22 nari sed cū faciliori examinatione trāsitur. ℭ † No. vtilē pra
cticā h̄ñtis ꝓmouere vt ante oīa declaret ꝑsonā habileꝫ per
sñīam ꝙ facit ꝑ executoribus ap'licis vt ante oīa ꝓnunciant
sup̄ dignitate ⁊ habilitate ꝑsone postea cōferant vel aliter ꝓ/
23 moueant vt hic habetis practicā sñie. ℭ † No. ex tex. ibi tibi
dño pro generali allegatione vt sufficiat allegare titulū vel ca
put legis. vel. c. tm̃ de quo de coha. cle. in. c. vestra. ꝑ Jo. an.
24 ℭ † No. ꝙ iuramentū p̄stituꝫ per ꝓcuratorē nō excuset q̄n
25 debeat iterari in ꝓpria ꝑsona. † ⁊ no. ꝙ ēt imꝑator iurando
tangit sacra ⁊ sic corporal'r iurare dꝫ. ⁊ sic in hoc epūs vȝ ma/
ioris priuilegij de iura. calū. c. fi. ⁊ sic pōt sumi argumentū ꝙ
maior est dignitas ep̄alis dignitati imꝑiali. ad hoc de maio. ⁊
26 obe. solite. ⁊ qd̄ no. xxiij. di. qm̃. ℭ † No. hic formā iuramēti
quā p̄stat imꝑator in eius coronatione. ex quo app̄et ꝙ imꝑa
tor dꝫ esse defensor ecclesie. ⁊ ad hoc obligat̃ ꝓprio iuramē/
27 to vt hic apte ꝓbat̃ in verbo ceterū. ℭ † No. seruādū velut
ius id qd̄ nō esset ꝑ p̄terita t̄pa in dubiū reuocatū sed simpl'r
28 seruatū. facit. l. minime. ff. de legi.[f] ℭ † No. scd̄o de dictiōe
f quōdam que sapit priuationē de p̄ñti qualitatis cui adiūgit̃.
29 ℭ † No. argumentū ꝙ per v̄ba recipio te in sp̄āleꝫ filiū q̄s
30 nō astringit̃ iure fidelitatis. ℭ † No. potius pōderandū ve/
ritatē ⁊ vim verboꝝ q̄ꝫ corticē eoꝝ. vñ sensus in rigore v̄boꝝ
non est cōfundendus. Ad hoc est de verb. sig. intelligentiaꝫ.
31 ℭ † No. quarto ꝙ papa pōt declarare ꝯctū ⁊ iuramētum ⁊
32 promissionē que ei a layco p̄stant̃. ℭ † No. hic Guil. ordinē
promouēdi in imꝑatorē. qꝛ primo eligit̃ in regē Romanorū
scd̄o electio cū decreto p̄ñtat̃ pape. tertio examinata electiōe
⁊ ꝑsona approbata in regē assumit̃. quarto ꝓmouendū in im
peratorē ꝓnūciat. quinto vngit̃ ⁊ cōsecrat̃. ⁊ hec ꝓbant̃ hic
33 ex hoc tex. J. §. porro. ℭ † No. ꝙ sicut iuramētuꝫ p̄stari pōt

a ℭ Iteꝫ qñ coram arbi/tris. Adde tex. quē bar. ibi dicit sin/gulareꝫ in. l. fi. C. de testi.

b ℭ De. l. ꝑ hanc. Adde pratic. papi. in for. oppo. ꝯtra tex. post publica. in v̄. sunt que pu/blicatis.

c ℭ Item ꝙ nullus. Ad/de bñ facere text. ⁊ qd̄ ibi no. bart. in. l. magi̅os. C. de ꝓfes. ⁊ me di. li. xj.

d ℭ Qd̄ ta/bellio dꝫ eē rogat⁹. Ad/de tex. in. §. nos auteꝫ in in auc. de ta/bel. ⁊ bar. i. l. ij. in. j. q. ff. ď stip. ser.

e ℭ Et ī ei⁹ aīam. Adde bar. in. l. ij. §. sin autē in. ij. col. in p̄n. C. de iura. calū. ⁊ Alex. ī ꝯsi. cxlix. in pen. colū. in fi. in. v. volu.

f ℭ No. fo de dictione quōdā. Ad/de gl. in. l. ei⁹ qui in ver. de/functi. ⁊ ibi Bar. ⁊ doc. ff. si cer. pe.

34 per pcuratorē ita ꝛ recipi. ¶ † No. ꝙ impator iurat corporaliter ꝛ tactis sacramētis ꝛ euangelijs. ꝛ hec est forma iuramenti generalis quo ad formā extrinsecā. vt debeat sup euā 35 gelijs iurare. ¶ † No. impatorē debere dare fauorē ꝯ hereticos ꝛ scismaticos ex iuramēto ꝛ si nō facit est piurus ꝛ de 36 poni pōt. ¶ † No. hic dīam inter inimicū ꝛ rebellez. q: ini 37 micus est magis generalis. ¶ † No. ꝙ ille dꝫ venire ꝯ ecclesiam qui cōfederationē facit cū inimicis ecclesie. qđ est notādum ꝯ Florētinos qui fecerūt ligam cū rege Francoꝝ que 38 deo ꝓpitio plus fuit eis pniciosa ꝗ̄ vtilis.[a] ¶ † No. ꝙ vꝫ donatio facta p cōstantinū de terris impij quas donauit ec 39 clesie. ¶ † No. ꝙ lꝫ donatū semel vel cōcessum amplius do nari vel cōcedi non possit vt ius iterū tribuat. cōcessio tñ pōt 40 fieri ad cautelā sic limitatā de fi. instr. in ꝉ dilectos. ¶ † No. hic de vbo tenuta ꝓ vulgari nr̄o. q: idē significat ꝙ sortiliciū 41 ꝛ possessio sortis. ¶ † No. ꝙ impator est defensor ecclesie. 42 Itē est dīa inter inobedientē ꝛ rebellē. ¶ † No. ꝙ appella 43 tione terrarū cōprehēdunꝉ puincie. ¶ † No. ꝙ ex vinculo b iuramēti princeps teneꝉ ad ꝯseruandā libertatē ecclesiasticā 44 etiā particulariū ecclesiarū.[b] ¶ † No. ꝙ lr̄is sigillatis adhi 45 beꝉ fides ad piudiciū sigillātis. ¶ † No. ꝙ alio sigillo sigil 46 lat ipator añ coronationē ꝛ alio post coronationē. ¶ † No. 47 ꝙ sigillū impatoris est aureū. ¶ † Not. ꝙ illud qđ repiꝉ in archiuio publico ecclesie psumiꝉ auctenticū. Et no. pro practica. s. qñ fit mentio de instro vt fiat ꝓstatio ꝙ hoc plenius cōtineꝉ in instro de quo fit mētio ꝛc. ¶ Circa primā partem oppo. primo ꝛ vꝫ ꝙ plures non pn̄t esse principes. vij. q. j. in apibus. Cuius ꝯriū hic innuit cū dꝫ in plurali romani pncipes. So. de iure plures pn̄t esse successiue nō simul. vñ illud ois ptās impatiens ꝯsortis erit. xxiiij. q. vij. ꝙ aūt. ad hoc de ele. cōiug. c. j. in. vj. ibi vnicas ꝛ virgines. i. singulos ꝛ singulas. qñqꝫ duo simul rexerūt impiū vt Titus ꝛ Vespesianus vt hr̄ in cronicis. facit. viij. dist. quo iure. ibi loquiꝉ in plurali 48 ḃm gl. ꝛ Zenze. ꝛc. ¶ † Scd̄o quero quare hic papa pō de c rat ꝙ fidē habeat pnceps. dicit Guil.[c] q: nō nisi fideli dādū est imperiū. de elec. venerabilez. §. j. ibi vel alꝭ hereticus ꝛc. quinimo nec aliud iurisditionis officiū dandū est infideli. vt in auc. iusiurandū qđ pstaꝉ ab his qui admi. suscipiūt col. ij. 49 liiij. dis. nulla. C. de iudeis. l. fi. ¶ † Tertio quero an aliquā ptātem recipiat impator anteꝗ̄ approbeꝉ per papā. Guil. ꝑ hūc tex. dicit ꝙ nō alꝭ possent eligere fatuū vel hereticuz. de elec. venerabilē. q: approbari qs dꝫ anteꝗ̄ militet. C. de diuer. offi. l. in his. ꝛ l. ꝓbatorias. li. xij. ꝛ de re mili. l. neminē. ꝛ C. de agēti. ꝛc. l. ij. li. xij. ad hoc. j. e. §. itaqꝫ in v̄. declaram⁹. ꝛ in ver. factū. Fateꝉ tñ ꝙ electores dicūt eū hr̄e statim cuz est electus plenā ptātem. ꝛ ꝙ vnctio pape nihil addit. de quo Host. de ver. sig. sup qbusdā ḃm Zenze. ꝛ Guil. de quo etiā de elec. venerabilē. ꝛ eo. ti. auaritie. in. vj. ꝛ. C. de quadri. prescrip. l. bn̄ a zenone. q: cōis opi.[d] vr̄ eē ꝙ de iure ex sola electione ꝯsequaꝉ ptātē administrandi sicut ꝛ papa. Nec ob. ꝙ possibile esset ꝙ esset hereticus vel fatuus. q: id nō est verisimile ꝙ tanti viri ꝗ̄ti sunt electores elegerint nisi habilē. ar. l. j. ff. de offi. pfe. pto. ꝛ q: eadē rōne ēt papa nō deberet posse ante intronizationē administrare cū nec papa possit eē here 50 ticus. xl. di. si papa. ¶ † Quero vlteri⁹ an impator cōfirmeꝉ. dicit hic Pau. ꝙ nō per hūc tex. sed bn̄ approbaꝉ. ꝛ sic non eget cōfirmatione sed bn̄ approbatione. lꝫ Jo. notauit ꝯriuz xciij. di. legimus. vbi dixit ex sola electione fieri impatorez[e] qđ vr̄ esse falsuz. q: tex. in verbo dudū. dicit ꝙ eligiꝉ futurus impator. ꝛ sic electione sola nō vr̄ impator. ꝛ hoc credo q: añ coronationē non dꝛ impator. sed forte Jo. fuit locutus quo ad potentiā administrādi de qua. s̄. dixit. ꝛ tūc eius dictū pos 51 set saluari. vt. j. diceꝉ ꝛc. in vbo dudū. ¶ † Querit hic Guil. an rn̄dens ꝙ iuramentū nō pstiterit sit piurus. dicit ꝙ sic. vñ aduertendū ꝙ qđdam est iuramentū assertoriū qđdam ꝓmissoriuz. Assertoriū est de re pterita vel pn̄ti vel aliqđ asserere fuisse vel esse vel nō forsitan deo teste. xxij. q. j. in sūma. Istud tale iuramētū de veritate dicēda de calūnia ꝛ malitia de iur. calū. c. ij. in. vj. Nam iuramēta talia pstanꝉ sup re pterita vel pn̄ti. Promissoriū vero iuramentū est de re futura fienda ꝛ ꝛ nō fienda. s̄. e. queadmodū. vñ in ꝓposito pꝫ ꝙ hic imperator peccauit in duobus. ꝛ duobus modis deierauit. Primo q: venit ꝯ sua licita iuramēta negādo fidelitatē ꝛ obediētiā. Scd̄o q: false ꝛ sciēter negauit pape iurasse fidelitatē quam tñ iurauerat. ꝛ sic eaꝫ negando pstasse facie bat infidelē ꝯ eū. 52 ꝛ per ꝯns i pdictis duob⁹ modis deierauit ꝛc. ¶ † Quero scd̄o an potuerit hic aliquo mō excusari impator vt licuerit sibi ꝯ iuramēta motu ꝓprio ꝯuenire ꝛ negare se illa ptitisse dato ꝛ supposito ꝙ iuramenta sua dicerent esse ꝯ iura impij ꝛ sic ex hoc inualida. Ad primū an licuerit venire ꝯtra motu proprio ꝙ in aliquo mō potuerit excusari ex quo dicebanꝉ ꝯ iura impij. dicit ꝙ nō. moueꝉ q: est regula ꝙ nulli lꝫ venire ꝯ factū ꝓpriū iuratū iustū vel iniustū sine licētia seu auctoritate pape sed opus est illius licētia. de elec. venerabilē. Fallit in aliqbus casibus. Primo qñ obseruatio iuramenti vergit in dispendiū aie. s̄. e. si vero. ꝛ. c. cū qd. Scd̄o si vergit in dif spendiuꝫ vite tpalis vt tot bonoꝝ suoꝝ ꝙ viuere non posset xij. q. iij. c. fi. v̄. qsqs.[f] Tertio si vergit in deteriorē exitū. xxij. q. iiij. si aliqd. Quarto si iuramentū de re tertij vt de re. ecclesie p platū pstitū. s̄. e. c. ij. Quinto si est ꝯ publicū ius auctoritate ꝛ vtilitate. de fo. cōpe. c. si diligenti. Sexto si est ꝯ aliud propriū iuramentū ꝛ licitū. s̄. e. intellecto. Septimo si ꝯditio adiecta hoc sustinet. s̄. e. queadmodū. de spon. sicut. Octauo cū est vrgentissima necessitas ꝛ licentia supioris haberi non pōt. de ob. ieiu. cōsiliū. Cum ergo nullus pdictoꝝ casuuꝫ excusat imperatorē est piurus q: non hꝫ iudicare de iuramēto suo sed supior. vt. d. c. venerabilē. ꝛ. c. quāto. de ma. ꝛ obe. dilecti. vbi lꝫ qs iuret scienter ꝯ iura ecclesie sue tñ requiriꝉ licentia pape in ꝯueniendo. Ad scd̄m an licuerit ei denegare se iurasse. dicit ꝙ nō. q: id non lꝫ pro viribus suis ꝯseruandis mentiri negata iuramēta que fecerat cū nō liceat pro tēporali salute salutē spūalem postergare. de vsuris. super eo. 53 xxij. q. ij. ne qs. ¶ † Ex pdictis cōcludiꝉ ꝙ nullo ex pdictis casibus excuseꝉ ꝙ nō obediendo venit ꝯ fidelitatē iuratā. q: sub debito fidelitatis iuramēti fuerat reqsitus que hoc includit. vt in verbo dudū. ꝛ. c. de forma. xxij. q. v. Itē cū mentitus sit negādo iurasse fidelitatē quā iurauerat piurus fuit absqꝫ excusatione quacūqꝫ q: nō poterat esse hmōi immemor cū nō esset dubiū ꝙ iurauerat. q: in facto de recenti ꝛ ꝓprio motu non pōt ꝓbabilis ignorātia allegari. l. neminē. C. de suscep. ꝛ archa. li. x. ff. de penis. l. si diutino. ꝛ. ff. de leg. j. si res. ꝛ qđ 54 ibi no. ꝛc.[g] ¶ † Quero an piurus sit infamis. dicit ꝙ sic de g iure canonico siue de pn̄ti siue de pterito siue de futuro iurauerit. vj. q. j. infames. Legiste vero dicūt ꝙ de iure ciuili in iuramēto de pterito vel pn̄ti piurus nō est infamis. sed crimine stellionatus. l. ij. ꝛ in fi. in iuramēto vero de futuro si venit cōtra pactionē iuratā est infamis. C. de transac. l. si qs maior. sed si venit simplr̄ cōtra iuramentū ꝛ non ꝯ pactionē. ꝛ tunc non est infamis. sed solū deū hꝫ vltorē. l. ij. C. de reb. cred. de iure canonico ēt videꝉ dubiū per. c. testimoniuz. de testibus. 55 ¶ † Quero an ex iuramento pdecessoris obligeꝉ successor. dicit Zenze. ꝙ non. etiaꝫ si sit pstitū pro se ꝛ successoribus suis quo ad penā piurij cū iuramentū sit mere psonale. vt no. Inno. de iureiurādo veritatis ꝗ̄uis ex ꝓmissione pdecessoris successor obligeꝉ seu astringaꝉ. C. de heredi. acquirē. l. fi. C. de pactis. l. pacto. Fateꝉ tñ ꝙ si est pstitū iuramentū per predecessorē ꝛ reale intantū obligat ꝙ successor arctatur ad id pstandū quasi hoc sit ius reale possessum ꝛ prescriptuz. ¶ In verbo nos itaqꝫ opp. papa hic declarat electū futurū imperatorē ꝓmouendū. ꝛ sic pn̄ciat de eo qđ est venturum cōtra. l. j. §. j. ff. de vsur. dic ꝙ est obligatio oino nō est futura vt vsure rei iudicate que non debenꝉ. nisi post quattuor menses. ꝛ tūc nō dꝫ fieri cōdemnatio. vt in. l. cōtraria. Si vero est aliqualiter de pn̄ti. ꝛ tunc aut est pura aut cōditionalis. Si est pura ꝛ dilatiua ꝛ nō extensiua vt si debeꝉ in paschate soluendū semel. ꝛ tūc non dꝫ ante ꝯdemnari. q: non petitur de plus peti. c. j. Si vero est dilatiua ꝛ extēsiua vt in annuis prestationibus ꝛ expēsis que multiplicanꝉ ex mea malitia vel cōtumacia. ꝛ tunc cōdemnaꝉ in futurū de offi. delega. querenti ff. si serui. vendi. l. harū. ꝛ. l. legi. Si vero est obligatio cōditionalis. tunc ēt pōt fieri snīa super illa de testa. Raynaldus. §. idem. ff. ad. l. acquil. l. in. l. idē si peto cōtra meum molestatorē ne amplius me molestet vel ne amplius ius meū vsurpet de sepul. c. j. ꝛ ibi de hoc per Host. ꝛ per glo. de sen. excōmu. romana. §. caueant in. vj. facit qđ no. ff. de iudi. l. in oibus. ꝛ qđ 56 no. de ꝓcurato. in. c. auditis. ꝛ. d. c. Raynaldus. ¶ † Quero quis.

a ¶ Not. ꝙ valet. Adde por. in ꝓhe. insti. in pe. fi. col. Bar. in rub. ff. vet. in pe. col. Pa. nor. in consi. lxxxij. i. j. vo. alex. ꝛ areti. i rub. ff. de vb. ob. Fely. in ꝓhe. decret. car. in consi. cxxxvij. ad fi. ꝛ in ꝯsil. vlti. in. ij. col.

b ¶ No. ꝙ lr̄is. Adde fely. in. c. scripta. i pe. col. ver. iij. gnaliter. de fi. istr. ꝛ Jmo. i cle. statutū in. j. col. in fi. s̄. de elec.

c ¶ Dꝛ non nisi. Adde Bar. ꝛ doc. maxime do. Jas. in rubr. ff. de iurisdi. om. iudi.

d ¶ Vr̄ esse ꝙ. Adde fely. in. c. eā te. in. ij. colū. v̄. similiter. de rescrip.

e ¶ Qđ vr̄ falsuz. Add bar. in exua. ad reprimē. i v̄. reges. Fely. in. c. eā te. d in. j. col. de rescrip. Ange. in ꝓhe. insti. in. iij. col.

f ¶ Tertio si vergit. Ad de Fely. i. c. si vero. in. ij. e col. extra de iureiur.

g ¶ Quero an periurus. Adde Bal. ponēte octo penas piurij i. l. ij. C. de re. cre. quas re. assumit ang. in. §. itē si postulāte. in gl. fi. insti. de act. ꝛ ibi. d. Jas.

quis sit effectus cõfirmationis electionis. dicit hic Guil. ꝙ est iuris ex electione quesiti declaratiua qr iure q̃sito habito corroborat exercitiũ. nã ꝯfirmatione dat exercitiũ electionis alle. no. lxiij. di. quãto ꝑ glo. facit qđ no. de elec. transmissam.

57 No. hic ꝑ notatis de elec. ꝗ sit. ⁊ c. auaritie. li. vj. ℭ† Quero si ꝓcurator iurat falsum in aiam dñi obliget dñm ad piuriũ. dicit Guil. ꝙ sic si sciebat mãdans illud falsum ⁊ nõ iurans. ar. c. pe. de elec. in. vj. Fatet̃ tñ ꝙ peccat iurans taliter si sit falsum qđ iurat in assertorio ⁊ ꝓmissorio iuramẽto. qr ꝑ eius organũ exigitur mandatũ. xlvj. di. sicut. xxxvij. dist. si qd

58 veri ƀm Guil. ℭ† Quero in quo loco dȝ impator coronari. [a] Dic ꝙ corã altari beati Petri vt pȝ hoc ex forma iuramenti ibi ⁊ beato petro ⁊c. dicit tñ Guil. ꝙ alibi recipe posset qr locus nõ est de substãtia sed modus tñ. de resti. spo. c. fi. Et ꝑdicta faciũt in argumentũ ꝙ archieps dȝ epos suffraganeos in sua cathedrali ecclesia cõsecrare. veritas tñ est ꝙ ibi poterit cõsecrari vbi archieps elegerit. lxv. di. c. fi. ante fi. ƀm Guil. ℭ Alterius ꝑ hũc tex. arguit Zenze. ꝙ hñ in scia ⁊ in moribus ⁊ in oibus notis trãseundũ est de facili ad eius exaiationẽ. ar. de elec. inotuit. §. multa. xxiij. dis. qui eps. xlvij. di. de petro. xxxv. q. ix. veniã. ℭ Alterius ꝑ hãc cle. ingstuȝ hic dicit ꝙ impator ꝯsecratus recipit ordines. lxiij. di. valentinianus ad fi. qđ est falsum. ar. ff. de re. diui. l. sacre. de quo in spec. ti. ij. §. nũc ondendũ. ver. xxxix. ƀm Pau. ⁊ ꝑ Jo. an. in

59 d. c. valentinianus in. §. cete⁊. ℭ† Quero quare iuramentũ de quo hic dr̃ plus est iuramentũ fidelitatis q̃ alia iuramẽta cũ ⁊ in alijs ẽt fides exigat̃. dicit Guil. ꝙ in illo exuberãtior fides exigit̃ q̃ in alijs. [b] Sicut in sili dr̃ in actionibus bone fidei de fi. instru. inter dilectos. ⁊ de excep. cũ venerabilis. ⁊ hoc est iuramentũ qđ pstat post inuestiturã dño a vasallis vt hr̃ in libro feudoꝝ ti. qui ptendere dȝ. de quo ibi ⁊ in titu. se. ƀm Guil. ⁊ xxij. q. v. de forma ⁊c. ℭ In ver. porro. quero an cõfirmatus vel assumptus in aliqua platione a papa habeat exercitiũ administrationis ante pstationẽ iuramẽti fidelitatꝭ. dicit hic Guil. ꝙ nõ vt pȝ in extrauaganti Bonifacij iniuncte. de elec. vbi pȝ ꝙ cuȝ hoc exigat̃ ꝙ ondat lr̃as papales de ꝓmotione sua al's qđ agit est irritũ ipso iure ƀm Guil. ⁊ zenz.

60 qđ no. qui limitat. c. trãsmissa. ℭ† Quero scđo an iuramẽtũ cõfirmet ꝓmissionẽ nullaȝ vr̃ ꝙ nõ de fide instru. inter. de fo. cõpe. si diligenti. Jn ꝯriũ facit de iureiur. cũ cõtingat. de pactis q̃uis. in. vj. dic si iuramentũ est ꝯ ius publicũ auctoritate ⁊ vtilitate nõ firmat actus iuramẽto. de fo. cõpe. si diligẽti. Jdẽ si esset nullitas vel defectus ex pte facti qđ fictionẽ non recipit. viij. dist. veritate. Jn his aũt q̃ sunt auctoritate publica ⁊ vtilitate priuata. dic ꝙ dato ꝙ ex forma iuris alius actus deficiat. tñ ex vi iuramẽti adiecti vestit̃ ⁊ valet de iureiur. cuȝ cõtingat. ⁊ d. c. q̃uis. Nec ob. ꝙ dicas ꝙ ꝯctus inefficaces ⁊ nudi a iure ciuili multis modis vestiunt̃ inter quos hic nõ numerat̃. ergo non dȝ vestire ꝯtuȝ inefficacẽ. qr r̃nde ꝙ hoc est sufficiens vestimentũ de iure canonico. lȝ secus de iure ciuili sic vidimus in sili q de iure ciuili ex pacto nudo nõ agit̃. tñ secus de iure canonico de pact. c. j. ⁊ q. vij. quotiens. ⁊ qđ ibi no. Ad hoc qr dato ꝙ ꝯctus deficiant de iure ciuili tamẽ non deficiũt de iure naturali ex quo ꝯsensus interuenit insti. de obli. que ex cõsensu quasi per totũ. ⁊ hoc vestimentum est introductũ de iure canonico. ⁊ a papa cuius est interpretari vim iuramẽti. viij. dis. iuramẽti. vt vicarius dei. ⁊ de iureiur. ⁊ si xp̃s. [c] Sicut ergo de iure ciuili aliqui cõtractus informes ⁊ nudi de se informant̃ ⁊ vestiunt̃ certis formis auctoritate imperiali. ⁊ sic vestiunt̃ aliqui ⁊ formãtur auctoritate papali per iuramentũ. vt. d. c. cũ cõtingat. ⁊ c. q̃uis. ⁊ C. si aduersus vendi. auc. sacra ƀm Guil. ℭ Per ꝑdicta decidit̃ qđ de qua

61 hic per Guil. vȝ† qd si donaui oia bona mea irreuocabiliter inter viuos heredibus institutis a me ⁊ iuraui non ꝯuenire: an si reuocaui postea testm̃ vel al's est ruptũ vel deficiẽnum de substãtialibus vel nouã prolẽ suscepi de qua non erat facta mẽtio. ⁊ sic de iure vel de facto est nullũ. an valebit donatio ex vi iuramenti. inualida enim vr̃ donatio ex quo testm̃ est nullũ. ⁊ sic heredes ex eo esse non pñt ⁊ sic non vr̃ pficere donatio cum eis sub appellatiuo noie fuerit donatũ. ⁊ sic vr̃ ꝙ natio sit in cã caduci. C. de cadu. tol. l. j. in prin. ⁊ §. pro scđo. ex quo nõ eis sub ꝓprijs noibus donabat̃. sed eis vt heredibus. ar. de offi. dele. q̃m. ⁊ ff. de stipu. ser. l. seruus cõis. Jteȝ nec erant heredes tpe donationis nisi solũ in Spec. qr volũtas testatoris viuẽtis erant ambulatoria de cele. mis. cũ marthe. sed testm̃ ante mortẽ perit ergo spes est reuocata. ar. viij. q. j. c. j. an ergo validabit̃ donatio ꝑdicta iuramẽto. [d] ⁊ similiter queri põt de donatione inter virũ ⁊ vxorẽ que reprobat̃ a iure ciuili an validet̃ iuramẽto. Naȝ in hoc secũdo casu. s. qñ agit̃ de dona. inter virũ. ⁊ vr̃ per ꝑdicta ꝙ sic qr versatur circa ea que sunt vtilitatis priuate. Jn primo casu vr̃ maius dubiũ. nam vr̃ ꝙ non cõfirmet̃ ex defectu volũtatis ⁊ deficiẽtis ꝯsensus. iuramentũ aũt non se extẽdit vltra cõsensum iurantis. l. fi. C. de nõ nu. pe. ⁊ no. Bar. ff. de fideiuss. l. si qs pro eo. in prin. tñ idem vr̃ ex quo ex tũc donauit irreuocabil'r inter viuos heredibus institutis a se ⁊ sic in effectu sub nomĩe proprio cũ al's non potuisset irreuocabil'r donare. ar. l. illud. ff. de acq. here. cuȝ si. de materia ꝑ Cy. ⁊ Bar. in. l. pe. ⁊ fi. C. de pac. ⁊ in. d. l. si qs pro eo. in prin. vbi latissime ꝑ Bar. ⁊ in l. seyus ⁊ augerius. ff. ad. l. fal. per Jnno. in. c. cuȝ venissent. de insti. dic vt ibi habet̃. ⁊ ꝑ Guil. de cu. in. l. sed si possessori

62 §. itẽ si iurauero. ff. de iureiur. ⁊c. ℭ† Quero an iuramentũ prestitũ pape ⁊ successorib⁹ sit a successoribus iterandũ dic ꝙ nõ q̃diu viuit iurans. s̃. e. veritatẽ. secus si nõ adderet̃ verbum successoribus. qr tũc soli dño viuenti pstat̃. ideo singulis successoribus dñi est iterandũ seu prestandũ ite⁊. x. q. ij. sepe. ⁊ c. longinquitate. ⁊ no. in. d. c. veritatis. ⁊ in lib. feu. de probi. feu. alie. per Fede. §. pterea. Ecõtra aũt iuramentũ vasalli nõ extendit̃ ad successores eius ẽt si sit dictũ. dato enim ꝙ pactũ possit esse reale cõpromissum ⁊ pollicitatio nõ tamẽ votuȝ nec ẽt iuramentũ. ⁊ ideo est ꝑsonale ⁊ sic nõ transit ad heredẽ. vt. ff. de pac. l. ⁊ heredes. ⁊ no. Jnno. in. d. c. veritatẽ. al's ẽt si esset hoc onus annexuȝ hereditati quo casu nõ esset heres piurus nec voti transgressor lȝ non seruaret iuramẽto igit' ligat̃ qs ꝓpria obligatione ⁊ spũali ⁊ durat ad vitã iurãtis sed iurans pro se ⁊ alijs agit de aliena obligatione spũali q̃ sine illius consensu non potest facere ƀm Zenze. ⁊ Guil.

63 ℭ† Quero qd si dñs successor dicat ꝙ suus ꝑdecessor pro se solo accepit nõ pro successoribus. vasallus dicit ꝯriuȝ qs habebit ꝓbare. dic ꝙ vasallus qui dicit. ff. de ꝓba. l. ei. instit.

64 de fideiuss. §. fi. ℭ† Quero an totiẽs dabit̃ laudaniũ seu releuiũ quotiens reuocabit̃ successor. puta morte ꝑdecessoris vel depositiõe cessione renũciatione trãslatione coadiutoris vel admĩstratoris datione vel al's quoquo mõ. ⁊ vr̃ ꝙ non qr vr̃ durare q̃diu viuit. dicit Guil. hoc disputationi relinquẽ-

65 dum. ℭ† Quero a quo tpe põt vti imperator sigillo aureo. dic ꝙ solũ a tpe a quo fuit ꝑ papã cõfirmatus ƀm Guil. vt h̃ pȝ papa aũt ante coronationẽ vtit̃ media bulla. de quo plene

66 in data. vj. lib. [e] ℭ† Quero an ꝓmittens aliquẽ defendere ꝯ oẽm ꝑsonã teneat̃ illũ defendere ꝯ se vel suos. dicit Zenze. de hoc no. in lib. feudo. hic finit̃. l. §. fi. ⁊ s̃. e. petitio. vbi cõcludit ꝙ nõ qr in generali sermone excepta intelligit̃ ꝑsona lo-

67 quẽtis. facit. C. de sol. l. inqsitio. ⁊ qđ ibi no. ꝑ Cy. ℭ† Quero an recognitio sola alio nõ apparẽte faciat res feudales. dicit Zenze. ꝙ nõ. alle. C. de pac. l. traditionibus. ⁊ C. de iur. ⁊ fac. igno. l. cũ falsa. ⁊ ibi ꝑ Cy. ⁊ Bar. Fatet̃ tñ ꝙ per talem recognitioneȝ hñ probant̃ esse tales. ff. de pos. l. publia. §. fi. ƀm Zenze. de quo dic vt in palle. l. cũ falsa. per Cy. ⁊ Bar.

68 ℭ† Glo. vicariũ opp. ꝙ papa nõ dicat̃ vicarius dei sed petri. lxiij. di. ego Ludouicus. Dic illud est ex impropria locutione hñ exponi dȝ. i. gerit vicariã quã gessit Petrus. Nam cũ Petrus fuit vicarius nõ dȝ hr̃e vicariũ cũ vicarius non

69 dat vicariũ. de offi. vica. clericos. ℭ† Glo. apex in prin. ponit de ista dictione apex quõ dupliciter sumit̃ in iure. ⁊ nota. eam. qr sepe ad eam Jo. an. remittit de verbo apicẽ ẽt habes xl. di. cũ vos. ⁊ in ꝓhemio. vj. ⁊ de cõces. ꝓben. c. si. in. vj. Deinde voluit opponere in ṽ. hec summitas dignitatis ꝙ impator non dicat̃ hr̃e apicẽ hoc est summitatẽ dignitatis. imo papa ꝺ elec. venerabilẽ. ⁊ qui fi. sint le. ꝑ venerabilẽ. §. rõnibus. ⁊ c. cãm. ⁊ qđ no. de iudi. nouit. ⁊ de maio. ⁊ obe. solite. Soluit glo. ꝙ summitatẽ dignitatis hȝ quo ad tpalia hoc est impator in tẽporalibus oẽs alios excedit. vij. q. j. in apibus. ⁊ C. de suspe. tut. l. j. ad qđ facit. c. si duobus. ⁊ de app. in cle. pastoralis. de re iu. Quo ad spũalia aũt papa hȝ apicẽ dignitatis ⁊ oibus

70 alijs pest. vt i ꝯrio.† Per ꝑdicta infert̃ [f] an rex frãcie ⁊ qdã alij nedũ de facto sȝ ẽt de iure nõ recognoscant supiorẽ. ⁊ vr̃

a ℭ Dic ꝙ corã. Adde po⁊. ⁊ d. ias. in ꝓhe. insti. in pe. col.

b ℭ Sicut i simili. Addõ not. per gl. ⁊ doc. in. §. actionuȝ insti. de actio.

c ℭ Sicut ergo. Adde ea q̃ hñtur ꝑ d. Jaso. in. l. iurisgẽtiũ. §. sed cũ nulla. ff. de pac.

d ℭ Et sifr. Adde alex. in ꝯsi. clvij. i pe. colũ. post med. i. ij. vol. Alex. in ꝯsi. xlj. in. iij. col. post pn. i. ve vol. Alex. in cõsil. cxliij. in fi. colũ. circa prin. i. v. vol.

e ℭ Quero an ꝓmittẽs. Adde bar. ꝑ illũ tex. i. l. j. ff. de senato. Alex. i. l. iij. §. si ꝓcuratõ in pe. col. circa med. ff. ꝙ qsqȝ iur. vbi limitat nõ ꝓcedet̃ i ꝓcuratore obtinẽte aliqd ꝑ dño qr tunc cõtinet̃ etiaȝ persona ꝓcuratoris.

f ℭ An rex frãcie. Addõ glo. in. §. j. in ṽ. romanoꝝ insti. de pat. po. Jo. fa. in rub. in ꝓhe. in ṽ. francus Jas. in. l. nemo. i. iij. col. C. qui test. fa ce. pos.

ꝙ non qui fil. sint le. per venerabilẽ. Ad hoc q̄ꝛ karolus magnus nõ vꝫ suũ patrimoniũ spãle. s. regnũ francie subiecisse ecclesie ⁊ si pur q̄n̄qꝫ reperiret̃ subiectũ fuisse possessio ẽ per diuturnitatẽ tp̄is interuersa. vt no. in. d. c. p venerabilẽ. Joã. tñ theutonicus glosatoꝛ decreti in his non cõcoꝛdat vt ipse no. in. x. di. qm̄. ⁊. lxiij. di. adrianus. vbi vꝫ velle regeꝫ francie de iure subesse impio forte id dixit fauoꝛe patrie sue. ar. vt li. nõ cõte. accedẽs. ij. ⁊ de pbẽ. c. graue ẜm Guil. qui fil. sint le. per venerabilẽ. ⁊ Hostiẽ. ibi. ⁊ in. c. si necesse. de dona. inter vi. ⁊ vx. sentit ꝙ oẽs reges subsunt impio ẜm Zenze. de quo in. l. cũctos populos. p Cy. ⁊ Bar. C. de sum. tri. ⁊ fi. catho. ⁊ p gl. ⁊ Ja. de bel. in. x. col. de pa. iur. fir. in prin. ⁊ ẽt. xix. q. j.
71 quicũqꝫ ⁊c. ¶ † Glo. diadema querit q̄d sit diadema ⁊ q̃ sit dr̄ia inter coronã diadema ⁊ sertũ. dicit glo. ꝙ diadema dicit̃ ꝓprie corona impialis vel regia. ⁊ fit solũ de auro ⁊ lapidibꝰ
72 preciosis. † Corona dꝛ circulus q̄ est capiti factus de quo-
73 dam metallo. † Sertũ vero dꝛ girlanda que fit de floribus. i. insimul sertis. Cõponit̃ aũt diadema a dia qđ ẽ duo ⁊ demo demis. q̄ꝛ ex sua rotũditate principiũ demit. ⁊ finem facit qđ no. de elec. venerabilẽ cũ glo. cõcoꝛdat Pau. dicens ꝙ diadema ꝓprie est corona imperialis ex auro purissimo ⁊ gẽmis preciosis. xcvj. di. Cõstantinus palea est. Ideo autẽ ponunt̃ gẽme in auro vt in cõpositione oꝛnamẽti iungunt̃. de pe. dis. vj. principiũ circa fi. que sunt p̄ciosiores. ⁊ iõ eis cedit aurũ. vt ibi no. ẜm Pe. Ad hoc. ff. de au. ⁊ ar. le. l. ⁊ si nõ sic. §. pue
74 niamus. † Quot aũt ⁊ q̃uo multis de causis dat̃ corona hic tractat Pau. dicẽs ꝙ q̄n̄qꝫ dat̃ in signũ victoꝛie ⁊ magni numeris tp̄alis. de renũ. nisi cũ pridẽ. §. verũ q̄n̄qꝫ in signũ regni spũalis vt in clericis. vt. xxij. q. j. duo q̄n̄qꝫ in signũ rei tẽpoꝛalis vt hic ẜm eũ. facit. l. j. C. de athle. li. x. ⁊c. ¶ Glo. aliqualẽ op. [a] ꝙ notus nõ sit examinãdus. xxij. di. qui ep̄s in gl. ij. xlvij. di. de petro. ⁊ de ap. ꝯstitutus. ij. Solu. gl. ꝯ̃riũ loquit̃ vbi plene hr̃ notitia hic q̄n̄ aliqualis cũ faciliori tñ examinatione tũc trãsitur q̃ cũ ignoto vt dixi in l̄ra. ¶ Gl. tibi dñ̄o declarat q̃uo duobus tp̄ibus p̄stat̃ sacr̃m per electũ in impatoꝛem. s. primo legato sedis apostolice. scđo tp̄e coronationis. ¶ Glo. pontificali. querit an liber põtificalis q̄ al's appellat̃ ordinariũ epoꝝ sit auctẽticus. glo. post Host. de ser. non oꝛ. cõsuluit ꝙ sic mouet̃ q̄ꝛ allegat̃ in iure vt auctẽticus vt ibi pꝫ ⁊ ẽt hic ⁊ p hoc ẽt dicimus arboꝛẽ esse auctẽticũ q̄ꝛ de eo fit mẽtio in coꝛpe decre. xxxv. q. v. ꝙ ad sedẽ ⁊c. ¶ Gl. futurus op. ꝙ ex sola electione q̄s efficiat̃ impatoꝛ cuius ꝯ̃riũ hic innuit̃ vñ op. de no. p Jo. xciij. di. legittimus. Sol. gl. ꝙ ibi ponit̃ opi. Jo. que hic reꝓbat̃. nã vt hic pꝫ ẽt approbatus ab ecclesia nõ est impatoꝛ donec recipiat coronationẽ ⁊ cõsecrationẽ. Idẽ sequit̃ Guil. qui hic dicit ꝙ añ approbationẽ ecclesie nec est impatoꝛ nec põt admĩstrare. vt no. Host. de v̂b. sig. sup q̄busdã. nec est credendũ Jo. qui fuit theutonicus. ⁊ sic verisil'r fauet impatori seu electo in imperatoꝛẽ vel possumus intelligere ẜm Zenze. saluando Jo. ꝙ ipse intellexit ꝙ sola electio facit impatoꝛẽ. i. facit eũ habilẽ ⁊ potentẽ ad assequendũ cõfirmationẽ vnctioneꝫ ⁊ diadema sicut est in p̄lato electo. lxiij. di. q̄ꝫto. ⁊ de rescrip. cũ dilecta. ⁊ de mu. ⁊ hono. ff. l. eos. vel potestis saluare ẽt vt colligit̃ ex his q̃ dixi in tex. ⁊ dicent̃. j. in. §. poꝛro. ¶ Glo. polliceoꝛ. No. glo. tu canonista. [b] q̄ꝛ ponit dr̄iã inter pollicitationẽ ⁊ pactũ. in. §. ceterũ gl. Bonifacio notat de familiari ꝓbatione ⁊ domestica. ⁊ alle. gl. Jo. hec in subsidiũ ⁊ adiuuamẽ alioꝝ est fiẽda ⁊c. ¶ Gl. antidotũ exponit hoc v̂bũ qđ no. ¶ Glo. fidelitatis notabilis est pp remissionẽ quã dat ad summã Host. ¶ Gl. virtutẽ nota ꝓ inculcatiõe tollerãda q̃ fit in instr̃is. facit. l. lecta. ⁊ qđ ibi no. ff. si cer. pe. ⁊c. ¶ Glo. existere op. ꝙ imo iuramẽtum prestitũ p impatoꝛẽ nõ sit fidelitatis iuramẽtũ. q̄ꝛ al's subditi impio essent subditi ecclesie. qđ est falsum de iudi. nouit cuꝫ fi. Solu. ꝙ ꝯñtia nõ est necessaria. ⁊ facit qđ no. in. c. legitur. lxxxj. di. ⁊ in Spec. de feu. §. ij. v̂. xiiij. Ad hoc. l. nã ⁊ socius. cũ ibi no. ff. ꝓ socio. ⁊. ff. de v̂. sig. l. modestinus. vbi vasallus
75 vasalli mei non dꝛ meus vasallus. ¶ † Glo. vestigijs querit quotuplici corona coronet̃ impatoꝛ. Rñdet gl. ꝙ triplici. prima est ferrea. scđa argẽtea. tertia de auro puro. primã recipit ab archiep̄o coloniensi ⁊ in aquisgrani eiusdẽ diocesis. ⁊ q̄ꝛ ferrea est ⁊ ferrũ significat foꝛtitudinẽ designat dicta corona ꝙ dꝫ esse foꝛtis cõculcando rebelles ⁊ infideles. Scđam recipit ab archiep̄o mediolanensi in villa modicinẽsi eiusdem diocesis. Iste tñ Henricus de quo hic illã recipit in ciuitate mediolani in ecclesia sc̄i Ambꝛosij. ꝙ autẽ argentũ significat mũdiciã ⁊ claritatẽ dicta corona significat talẽ debere esse q̄ p̄eest impio. i. mũdũ a vitijs ⁊ clarũ virtutibus. Tertiã recipit a papa in eccl'ia sc̄i Petri ad altare sc̄i Mauritij. q̄ꝛ aũt aurũ est oĩbus metallis p̄ciosius ⁊ excellentius designat imperatoꝛẽ debere eẽ in potẽtia ⁊ iusticia excellẽtioꝛẽ alijs regibus ⁊ p̄ncipibus. Q̃uo aũt olim in tribus his metallis dabat̃ tributũ romanis remittit glo. de fi. instru. inter dilectos.
76 sup gl. indictio. ¶ † Glo. tacitis q̄rit [c] an ep̄i debeãt tãgere sacr̃a q̄n̄ iurant fidelitatẽ. dicit ꝙ sic. s̃. e. ergo enim secus q̄n̄ prestant iuramentũ de calũnia. vel q̄n̄ iurant. vel q̄n̄ ꝓducuntur in testes. s̃. e. de iura. calũ. c. fi. qđ no. pro his que habent̃ de elec. vt circa. in. vj. per glo. ¶ Glo. parentelã opp. de. §. fi. insti. de legi. agna. suc. Solu. parentela ꝓ matrimonio põt
77 iniri sed nõ ꝯsanguinitas. ¶ † Glo. reges q̄rit. an electꝰ in impatoꝛẽ qui dꝛ rex romanoꝝ añ coronationẽ possit dare priuilegia. vꝫ ꝙ sic p hũc tex. qui apte dicit ꝙ iste Henricus iurauit p̄uilegia ꝯcessa seruare p reges romanos ⁊ impatores predecessores suos. si aũt non posset rex romanoꝝ ꝯcedere priuilegia frustra hic dixisset ꝙ iurabat illa seruare. ⁊ hoc tenuit Ja. de are. disputãdo vt refert Cy. in. l. bñ a zenone. C. de quadri. p̄scrip. Spec. ẽt plene tractauit in Spe. de hac. q. in ti. de p̄scrip. p̄ñta. §. fi. v̂. itẽ ꝙ est obtentũ. Inno. aũt in decre. venerabilẽ. de elec. dicit ꝙ si impatoꝛ nõ possit recipe coronã in loco debito nihilominus recipe põt ptãtẽ admĩstrãdi a coloniẽsi archiep̄o ad quẽ spectat vel ex ipsa electiõe hꝫ illã. ⁊ sic sentit Inno. ꝙ si põt coronã recipe. ⁊ tũc ante coronationẽ non põt administrare. Host. in decre. sup q̄busdam de verb. sig. dicit ꝙ vidit in alamania p principes iudicari ⁊ teneri ꝙ rex romanoꝝ post electionẽ cõcoꝛdẽ habeat omneꝫ ptãtem quã impatoꝛ ⁊ ꝙ vnctio nihil addit quo ad hoc. ⁊ p hoc facit qđ no. Jo. xciij. di. legimus. ⁊ qđ vidistis. s̃. in ver. postq̄ꝫ. in glo. ij. in verbo futuris. gl. aũt hic dicit ꝙ vidit ⁊ habuit formã l̄raruꝫ quarũdam que dicebant̃ extracte de registro Inno. iij. ⁊ que dicebant̃ emanasse sup discoꝛdia de qua loquit̃ decre. venerabilẽ. de elec. quarũ altera spãliter dirigebat̃ archiep̄o magũtino. alia p̄latis ⁊ principibus alamanie ⁊ sclauonie. que inter alia ꝯtinebant ꝙ duobus electis in discoꝛdia vterqꝫ administrabat vt rex ⁊ oẽm impij iurisditionẽ exercebat ꝙ papa ibi declarabat locũ hr̃e donec alterius electio fuerit approbata vel reꝓbata. ⁊ p hoc apte dat̃ intelligi ꝙ ex sola electione siue ꝯcoꝛdi siue discoꝛdi ꝯsequit̃ electꝰ ptãtẽ administrãdi lꝫ postea possit reꝓbari. nec mirũ ꝙ sic q̄n̄qꝫ ꝯtingit in casu decre. nihil est. s̃. de elec. ⁊ sic põt saluari opi. Joã. in. c. legimus. Guil. vero hic tꝫ ꝙ nullã hꝫ ptãtem anteq̄ꝫ approbet̃ per papã. mouet̃ q̄ꝛ al's possent eligere fa-
78 tuũ vel hereticũ. facit de elec. venerabilẽ. † In ꝯ̃riũ aũt esset talem administrare. igit̃ ⁊c. Ad hoc ẜm Zenze. q̄ꝛ approbari dꝫ q̄s anteq̄ꝫ militet. C. de diuer. offi. l. in his. ⁊. ff. de penu lega. l. neminẽ. de agẽtibus in rebus. l. iij. in li. xij. facit pro hoc tex. hic in ver. nos itaqꝫ. in verbo declaramus. ⁊ in verbo futurus. refert tñ ꝙ electores dicũt oppositũ. ⁊ remittit ad noper Hosti. in p̄alle. c. sup quibusdã. ⁊ pro electo vt p̄dixi determinat Ja. de are. in p̄alle. disputatione potissime ea rõne. q̄ꝛ pricepꝰ iure populi eligit̃ ab his ad quos de iure spectat electio. vt hic ⁊ in. c. venerabilẽ. de elec. ⁊ de re iud. ad apostolice. in. vj. ⁊ ideo dꝫ esse eiusdẽ ptãtis electio que fit a predictis. tñ erat electio olim facta a populo. sed per legẽ rogiam oĩs ptãs ⁊ oĩs iurisditio cõpetit. ff. de oꝛig. iur. l. fi. §. deinde. C. de ve. iur. enuc. l. j. ⁊. §. ⁊ si quidẽ. igit̃ ⁊c. Hec tñ rõ posset hodie negari q̄ꝛ tũc olim imperiũ habebat vsurpationẽ ⁊ nõ cognoscebat interim tunc electus papa in superioꝛẽ qui nec tunc erat sed hodie recognoscere hꝫ. ⁊ ideo vꝫ ꝙ expectare habeat saltẽ p̄sone approbationẽ ẜm do. An. putat tamẽ ꝙ iura regni bohemie possit administrare vt rex. s. illa vt imperatoꝛ administrare nõ possit seu põt. ẜm eũ credo tenẽdum id qđ tenuit Ja. de are. in quo glo. ẽt hic remansit. de quo in. c. auaritie. de elect. in. vj. nec ob. hereticus vel fatuus q̄ꝛ illud non est p̄sumendũ. ar. l. j. ff. de offi. p̄fec. p̄to. Item q̄ꝛ eadẽ ratione ẽt papa ante coronationẽ nõ possit administrare cũ nõ possit esse hereticus. xl. di. si papa. ⁊ possit esse ꝙ electus esset

hereticus

a ¶ Q̃d notus non sit exaiandus. Adde gl. in c. de Petro xlvj. dis. quã cũ alijs concoꝛ. all'. alex. in. l. magros C. de p̄fes. ⁊ medi. lib. xj. Fely. i. c. clerici. in col. fi. de iudi.

b ¶ Q̄ꝛ ponit differentiam. Adde d. Jas. plene in rubꝛ. ff. de ver. obli.

Adde poꝛc. d. Jas. in ꝓhe. institu. in pe. col.

c ¶ An electus. Adde bar. in ex̃ua. ad repri. i v̂. reges. fely. i c. eã te. in. j. ⁊ in. ij. colũ. de rescrip. ang. in ꝓhe. insti. in. iij. col.

79 hereticus ꝛc. ¶ † Gl. ꝯstātinū qrit ꝛ reuocat in dubiū. [a] an
a donatio facta eccl'e ꝑ Constantinū in ꝑsona beati Siluestri de qua in palea. Constātinus. xcvj. di. valuerit vel nō. ꝛ an successores potuerūt ꝛ pn̄t illā reuocare glo. dicit ꝙ de hoc sunt opi. Accur. tenuit ꝙ donatio nō valuerit in auc. quo oꝫ episcopos in pn. col. j. Jo. tenuit ꝯriū in. c. ego Ludouicus lxiij. di. vbi dicit ꝙ ꝯualuit irreuocabiliter ꝛ ꝑ ipso bn̄facit hec lr̄a. ꝛ de elec. fundaméta in. vj. ꝛ qđ no. Holt. in sum. de imu. eccle. §. pe. ꝛ hec ps est tenēda ſm do. An. dicit tn̄ ꝙ hic posset poni ꝙ ponūt legiste Guil. de cu. ꝛ Gu. ꝛ Bar. in ꝓhe. mio. ff. ꝛ. C. vex̄ qꝛ reuocando in dubiū de inualiditate donationis huiꝰ esset reuocare in dubiū id qđ iā est determinatum iō repetere hic dicta ꝑdictoꝝ circa hoc esset superfluū ꝛ coactā occupare. vn̄ cōcludit ꝙ tenendū est ꝙ donatio tꝫ. ꝛ ꝙ standū est determinationi pape que est seruāda in dubijs.
80 ꝙ fil. sint le. ꝑ venerabilē. §. rōnibus. ¶ † Ex tex. ergo ꝛ ꝑdictis not. bn̄ ꝙ papa in cā ecclesie est iudex ꝛ pōt declare ius vel rē de quo vel qua vertit in dubiū. An spectet ad ecclesiā ꝓprio motu statuēdo ꝛ illi statuto est standū per hoc vr̄ ꝙ si de re ꝑuata reuocet in dubiū an sit eccl'iastica ꝙ papa ꝓprio motu possit illā declarare eccl'iasticā ꝛ ꝙ standū est determinationi sue ꝙ nō credit do. qꝛ sic isto mō posset totū mundū occupare. ꝛ si dicas q̄re ergo papa statuit hoc in ꝑdictis dicit ex eo qꝛ hoc nō erat clarū vn̄ potius statuit ad cōseruandum memoriā q̄ȝ ad determinandū id quo erat vera. vana. n. dubitatio nō exigit dubitationē iudicialē. Per ꝑdicta dicit se dixisse de facto ꝙ si papa declarat motu ꝓprio non vocata parte domū deputandā ad paupes sustentados esse hospitale publicū ꝙ hec determinatio nō facit rēpublicā ad preiudiciū ꝑuati ēt si sunt vera patrimonialia clericoꝝ. lꝫ in ecclesijs hēat liberā administrationē ꝛ statuere possit quicqd ve. lit. de ꝓbē. lꝫ in. vj. ꝛ in cle. j. vt lit. pē. ꝛ ibi de hoc tetigi post eū ꝙ est bn̄ notandū ſm ipsum. Ne tn̄ desunt vba pau. circa quesitū glo. refert ꝙ Pa. hic dicit ꝙ donatio ꝑdicta de iure valuit. qꝛ ex cā. s. ꝓp beneficium fuit facta donatio. ꝛ sic fieri potuit ar. l. aquilius. ff. de dona. Itē qꝛ rōne dignitatis licet donare ꝙ al's nō liceret. ff. de dona. l. filius. ꝛ potissime rōne dignitatis impatorie. cuius volūtas ius facit isti. de iure na. §. sed ꝙ ꝑncipi. Ad h̄ qꝛ donatio talis facta fuit capaci ꝛ fauorabilis. iō tenuit. C. de sac. san. ec. l. ꝑuilegia. nec oꝫ posse reuocari. qꝛ facta fuit cū cā ꝛ sine causa nō oꝫ reuocari. vt in c. fi. de dona. cū ergo ecclesia nō possit esse ingrata ꝛ sic non possit subesse cā reuocatiōis cū ꝛ si ingratitudo ꝑlati adesset illa nō oꝫ nocere ecclesie. vt in regula delictū in. vj. Ad hoc qꝛ deficit iudex q̄ hēat de hoc cognoscere. ix. q. iij. aliquoꝝ. Item qꝛ per donationē ꝑdictā nō minuit imperiū. lꝫ minuatur exercitiū iurisditionis in ꝑsonā impatoris. qꝛ impiū est penes ecclesiā seu apostolicā hoc est ipsū papā. sꝫ exercitiū gladij est in manu regali ad nutū ecclesie. vt in extrauagan. Bonifacij vnā sanctā. ꝛ iō rōne imperialis dignitatis diminute nō oꝫ dici inualida donatio. qꝛ a quocūq̄ exerceat iurisditio in rebus ꝑdictis exercet pro impio. de his que fiūt a ꝑla. cū apostolica. ꝛ sil'r rōne donantis nō oꝫ dici inualida. qꝛ donās potuit sibi ꝑiudicare. de iudi. cū venissent. nec rōne successoꝝ. qꝛ non perdidit ꝙ nō habuit ꝛ sic nullo mō pōt reuocari ad hoc. qꝛ impatoꝛ nō posset reuocare priuilegia que dedit ecclesie. romane. vt no. Inn. de iudi. nouit. xxj. q. ij. non. n. vlterius hoc confirmat dicēs de his non disputandū ꝓp longissimam prescriptionem ꝓp iuramenta cōfessiones ꝛ recognitiones ꝛ ꝓmissiones de quibus hic vr̄ sic tenetur opi. que est cōis canonistarū ꝙ eccl'ia hꝫ habitū iurisditionis ꝛ solū exercitiū tꝫ impatoꝛ ab illa absq̄ disputatione aliq̄ est cōcludendū necessario ꝙ possit papa illū ad libitū reuocare absq̄ alia donatiōe q̄ȝto ergo fortiꝰ donatiōe intercedēte ita ꝙ nulla est dubitatio q̄onis. Rōnes aūt que sonāt in oppositū ꝑsuppōnūt duo esse ꝑncipalia ꝛ ꝙ nō pendeat iperiū ab eccl'ia. ꝛ tūc necessario altera ps eēt va. qꝛ negari nō posit ꝙ impatoꝛ nō ex cā ꝑsonali donādo non possit iura impij diminuere ad ꝑiudiciū successoꝝ. ꝛ hec est vita. qꝛ pria opi. est va tenēdo ꝙ est dictū ſm eū. Certe posset dici ꝙ tunc ēt tenuisset. qꝛ licitū est ex cā donare q̄n nō est imensa donatio ēt impatori vl'regi i ꝑiudiciū successoris. s. e. itel lecto. ꝛ ita vr̄ eē i ꝓposito maxīe ꝑ. §. si minꝰ i auc. de nō alie.

coll. ij. igit ꝛc. Et si dicas eodē mō ꝛ eadē rōne possit totū regnum donare vel imperiū. dico ꝙ nō sequit donatio ergo ex qua magna sequeret lesio reuocaret ar. no. l. j. C. de offi. dona. dicēdū de hoc plenius. vt in dictis ꝓhemijs. ff. ꝛ. C. habe
81 tur ꝛc. ¶ Gl. aurea bulla. ¶ † No. ex lr̄a ꝙ impatoꝛ demū vtit aurea bulla q̄n est coronatus. an̄ aūt coronationē illa nō vtit. sed sigillo sil'r ꝛ papa alia bulla vtit post coronationē ꝛ intronizationē alia an̄ iuxta no. in data li. vj. fatet tn̄ glo. ꝙ lꝫ impatoꝛ possit bullare bulla aurea. tn̄ non priuilegia aliqua vidit bulla tali bullata quinimo dicit ꝙ nō est expediens tali bulla illa bullari. ꝛ qꝛ piculū est in subtractiōe bulle ꝓp ꝑciositatē metalli ꝛ ob istā cām ēt dicit glo. ꝙ principes ꝛ prelati nostri non vtūtur ipsis sigillis aureis vel argenteis. s. ꝓp pe
82 riculum subtractationis. ¶ † Glo. vlti. querit [b] qd appel
b letur archiuus. Rn̄det ꝙ armariū libroꝝ ꝛ dr̄ ab archa. ꝛ alle. cōcoꝛ. ꝛ dictū Hieronymi in prologo Hester.

¶ De exceptionibus. Rubrica.

Excōmunicati excep.

Prio decidit dubiū. Scdo illō determiat
1 ꝛ declat. scda ibi saluo tn̄. ¶ † Not. prio ꝙ exceptio excōicatiōis lꝫ sit dilatoria pt obijci in q̄libet pte litis ꝯ nām dilatorioꝝ. ꝛ est rō qꝛ ius opponēdi ꝙ fundat sup piculo cōionis quottidie originat de nouo ad h̄ qđ no. Arch. ꝛ Cōpo. de rescrip. dilectus filiꝰ. ꝛ qđ scribit But. C. de adulte. l. adulteriū. vbi no. ꝙ hec exceptio ꝙ bānitus ꝙ audiat pt opponi in q̄libet pte
2 litis. ¶ † Scdo no. [c] ꝙ ptās opponēdi exceptionē excōica
c tiōis nō repellit ex lapsu termini assignati ad dilatorias proponēdas. ꝛ sic habes duo spālia in ea ꝙ exceptio dilatoria
3 vltra terminū iuris ꝛ vltra terminū hois pt opponi. ¶ † Et per hoc no. ꝙ id qđ nō excludit terminos iuris nō excludit terminos hois qđ no. bene. ¶ Altio no. pro g̃nali allegatio
4 ne de quo de coha. cle. ꝛ mu. vestra. ꝛc. ¶ † Querit h̄ Guil. an exceptio taciturnitatis perēptoria ꝯ lr̄as bn̄ficiales ꝛ cōtētiosas posset obijci in vim dilatorie circa qđ vide ꝙ ponit Inno. de rescri. cū ordinē. ꝛ. c. sup lr̄is. ꝛ. c. cōstitutꝰ. ꝛ doc. de ꝑsump. dudū. de excep. pasto. ꝛ de lit. cōte. c. j. in. vj. suffi
5 cit ibi remittere. ¶ † Scdo querit qd si sit simplex vicarius perpetuus in ecclesia qui certā hꝫ portionem. abbas vo seu prior g̃naliter oia. Deinde dictus vicarius ipetrat lr̄as vbi nominat se rectorē illius ecclesie per quas agit cōtra priorē de decimis hn̄dis per. c. j. de deci. eo. compilati. prior vo excepit de falso exp̄sso in lr̄is. qꝛ ille nō est rector sed vicarius an poterit opponi in vi dilatorie. vr̄ ꝙ sic. qꝛ est ꝑiudicialis qꝛ de falso. C. de mu. no. l. j. de ꝑsump. qꝛ verisimile. iij. q. x. §. aliq̄n. Ad hoc maxime. qꝛ hoc casu vr̄ errare in noīe actoris ꝙ est de substātialibus iudicijs cuius ꝑsona oꝫ firmari ante alia. de accu. c. j. de rescrip. cōstitutus. In ꝯriū facit q̄ exceptio falsi ē ne remotoria. de ꝓba. lꝫ hoc relinquit disponi ſm Guil. d. An. credit ꝙ inq̄ꝫtum ꝓp falsitatē dignitatis exp̄sse surgit equiuocatio ꝙ hec sit dilatoria. vt in. c. rodulfus. ꝛ in c. significante. de rep. Et iō de ea pōt obijci ꝯ lr̄as q̄ȝtum cōcernit merita cāe. qꝛ si hic nō est rector nō deberet hr̄e ius in hoc esset perēptoria. Et iō putat ꝙ obijci poterit in vim dilatorie ꝛ in vim perēptorie. attēdēdus ergo erit modus opponendi qꝛ ꝑ hoc cōcludit defectū iuris. ꝛ sic opponat in vim perēptorie nō poterit obijci ꝯ lr̄as. secus si cōcludat defectū
6 rescripti. qꝛ tūc admittit. ¶ † Gl. i fi. op. ꝙ exceptio excōicationis istū nō repellat ab agēdo. de cle. excō. mi. c. fi. ꝛ. s. e. a nobis. Sol. ibi in excōicato maiori. hic in excōicato. ꝛ sic in dubio oꝫ itelligi de sen. excō. si queꝫ. de quo de excep. pia in
7 vj. ꝛc. ¶ † Gl. dilatorie. q̄rit h̄ loquit text. q̄n exceptio excōicatiōis opponit in vim dilatorie. sꝫ qd si obijcit in viꝫ perēptorie. puta ad perimendū electionē ꝓp excōicationē eligentiū vel electio. Rn̄det gl. ꝙ tūc non loquit decre. nec hꝫ locū decre. pia. de excep. in. vj. vt ibi no. Et sic vr̄ ꝙ ꝑ lapsū triēnij ad perēptorias ꝓponēdas precluderet via in dicto casu lꝫ nō ꝑ lapsū termini ad dilatorias. facit de iudi. itellexīmꝰ. Patet g̃ ꝙ exceptio excōicatiōis q̄n q̄ dr̄ perēptoria qꝛ perimit ius actoris. q̄n q̄ dilatoria. qꝛ oppōit ad differēdā litē

a ¶ An donatio. adde bart. i ꝓhe. ffoꝝ in pe. col. cū alijs ꝯcoꝛ. adductis ꝑ me. s. i ea. cle. i. ij. col. in fi.

b ¶ Quid appelletur. adde glo. in auc. d̄ ōfen. ciui. cir. pn. i v. archiuū.

c ¶ Quod ptās opponēdi. Adde bart. i. l. eleganter. §. si qd post. ff. de ꝑdi. ide. alex. i addi. ad bar. in. l. exceptionē. C. de ꝓba.

⁊ tūc pōt obijci in q̄libet ꝑte litis. dr̄ ēt anormala ſm̄ Guil. q: in hoc nō ſequit̄ normā̄ ſeu rl'am aliaruꝫ dilatoriarū̄.iuxta no.de excep.exceptionē ſm̄ eum. Certe ꝑ hoc nō meret̄ dici anormala.q: cuꝫ ius opponēdi quottidie originet̄ nō ſequit̄ nām̄ aliarum dilatoriarū̄ nec per hoc obuiat ab alijs qñ poſſit obijci ēt poſt lit.conte. q: idē eſt in alijs que cauſant̄ ⁊ originant̄ poſt litē cōte.q: pñt tūc opponi.de offi.dele. inſinuāte.vt.C.de conſor.eiuſdē lit.l.j.⁊.ij.cū̄ ibi no. 8 † Quid aūt ſi exceptio excōicationis obijciat̄ contra perſonāꝫ iudicis vel ꝓcuratoris an obſtet tūc terminus lapſus. Guil. tꝫ ꝙ nō in Spe.eo.ti.§.ij.ver.qd ſi in termino.⁊ ver.ſe.facit de re iudi. ad ꝓbandū.⁊ de reſcrip.ſciſcitatus. De ſcd̄o tñ.ſ.qñ obijcit̄ cōtra procuratorē remittit gl.ad no.per ſe de procur. in nr̄a. Guil. hic vr̄ velle idem qñ opponit̄ contra ꝓcuratorē ꝙ eſt qñ opponitur cōtra iudicē.ſ.obijci poſſe poſt lapſum termini.⁊ ſic nō obſtat terminus qñ reddit̄ proceſſus nullus vt in terminis.c.j.de reſcrip.in.vj. Idē Pa. hic q dicit cle.locuꝫ habere in illo caſu qñ opponit̄ contra ꝓcuratorē ⁊ iudicem vbi reddit iudiciū̄.retro nullū̄ alle.no.in Spe.eo.ti.§.ij.ver. quid ſi. Idē dicit ſi obijcit̄ cōtra arbitrū̄.vt in Spe. de arbi.§.differt ver. Iteꝫ q̄ſi dicere vellet ꝙ cū̄ tunc iudiciū̄ eſt nullum oīs terminus eſt nullus ⁊ ſi ſemꝑ oppoſita vr̄ ante terminū̄. Dic qñqꝫ exceptio excōicatiōis opponit̄ in vim perēptorie.i.qñ per excōicationē ſurgit nullitas actus. ⁊ tunc gl. vr̄ facere dr̄iam inter perēptoriā actus ⁊ perēptoriā proceſſus.vt prima non opponat̄ poſt terminum ſcd̄a ſic. Sed hic vt dicā.j.in verbo nō obſtante. Qñqꝫ opponit̄ directe excōicatio in vim dilatorie.⁊ tūc cle.intellige indiſtincte vt loquit̄ q: terminus ad dilatorias nō reſpicit iſtaꝫ quā ēt non poſſet tollere iudex.vt.j.in gl.pe.⁊ ſic ſtatuitio termini reſtringit̄ ad lites pñtes ⁊ hoc teneas. Nunqd aūt in talibus ꝓficiat abſolutio. dicit ꝙ qñqꝫ opponit̄ in vim dilatorie ad repellēdā perſonaꝫ ⁊ proficit de excep.pia.de ſen.excō.per tuas.qñqꝫ opponit̄ in vim perēptorie ad oſtēdendū̄ nullū̄ ꝓceſſum vel actum vt perimat electionē vel collationē factā vel ꝓceſſum nullū̄ ⁊ non ꝓficit abſolutio. Gl.litem querit an exceptio excōicationis poſſit obijci contra excōicatū̄ in cauſa appellatiōis.hic enim loquitur qñ obijcitur in cā ſeu lite principali. Glo.remittit ad no.in decre.ſignificauerūt.in text.⁊ glo. pe.de excep. Videte qñ reus originarius appellauit eſt clarū̄ ꝙ obijci nō pōt ſed qñ appellat actor originarius eſt magis dubiū̄.tñ idē tꝫ Io.an. ibi lꝫ poſtea executio ſnīe durāte excōicatione fieri nō poſſit. Pau. hic dicit ꝙ aut actor originarius appellat a grauamie ⁊ audit̄ quouſqꝫ ſit finitus articulus appellationis. Ratio q: tūc finit̄ ſtimulus per quē dr̄ defenſor. Ideo cū̄ principiat cām principalē venit vt actor impugnando ⁊ ſic repellit̄. Iō iudex appellationis qui ſurrogat̄ loco p̄mi facere dꝫ ꝙ primus facere deberet. ſed primus repellitur.igit̄ ⁊ iſte aut appellauit actor a diffinitiua. ⁊ tūc dic ꝙ obſtabit exceptio excōicatiōis. q: ſimul cognoſcere pt̄ de principali ⁊ grauamine.q: ꝑ nouas approbationes pōt probare de iure ſuo de fi.inſtr.cum Io. ⁊ ſic impugnat nō tñ ſe defendit. Et ſic dicit Pau.intelligendū̄ qd̄ no.eo.ti.ſignificauerūt.⁊ qd̄ ibi no. Hoſti.d. An.hic nō tꝫ iſtud dictū̄ pau. ꝓut ēt plene dicit ī.d.c.ſignificauerūt. Iō tꝫ ꝙ prīo dixi ⁊c. † Gl. perēptorio. querit an in dubio terminus datus ad ꝓponēdas dilatorias [a] dr̄ perēptorius ſi nō dicat̄ expreſſe hic vr̄ a contrario tex.ꝙ nō gl.tꝫ ꝯrium ⁊ ſic tenebat Hoſti. in decre.paſtoralis.ſ̄.e.⁊ Guil.in Spec.de dila.§.j.v̄. exceptionē alle.de offi.dele.cōſuluit ⁊ ꝓbatur ēt in decre.paſtoralis ꝑalle.dū̄ dixit ex tunc ⁊c̄.vbi no.hic aūt. Ideo dixit qñ fuit expꝛ̄ſſum ꝙ erat dilatio perēptoria.q: tūc erat magis du10 biū̄ an ꝓcederet decre.tñ idē eſt dicēdū̄. † No. bñ ſm̄.d. An.hanc gl. per quā habes ꝙ terminus in dubio intelligit̄ perēptorius ꝙ intelligit qñ dat̄ ad opponendū̄ vel ad ꝓbandū̄.ſecus vr̄ in dilatione ſeu termino dato ad cōparendū̄.C. de iudi.l.iubemus.⁊ qū̄o ⁊ qñ iu.l.ea que. de quo ibi ⁊ in.l. cōſentaneū̄.⁊ in auc̄.qui ſemel.eo.ti.per doc.maxime bar. iō exigunt̄ tres citationes vel ꝙ perēptoriū̄ exprimat̄.xxiiij.q. iij.de illicita.⁊ no.in decre.cōſuluit ꝑalle.⁊ de accu. ad petitionē.⁊ ꝑ bar.in.l.ſi finita.§.iulianus.ff.de dā.īfec.⁊c. Gl. aſſignato op. ꝙ iſte terminus ſignari nō dēat.ſ̄.e. paſtoralis cū̄ ibi no. So.ad petitionē actoris aſſignari hic dꝫ terminus ad opponendū̄ ipſi reo. nō aūt ad petitionē ipſius rei. Ratio q: reo pōt dici ꝙ ex̄ queris intus habes cū̄ habeat terminū̄ iuris.xx.dierū̄.iij.q.iij.offerat̄.⁊ ſemꝑ pt̄ ꝓponere donec in iudiciū̄ cōſenſit.de re iudi.inter.vbi de hoc in ꝯrium vr̄ ꝙ ad inſtantiā rei aſſignet̄.facit de app.cum cām. ſm̄ Guil. dic ſm̄ zenze.ꝙ ad inſtantiā rei nō dꝫ dari ab initio ne maligne tur ⁊ dꝫ venire iſtructus.ſꝫ ex poſtfacto ſi ſe vult arctare ad oēs ꝓponēdas infra certū̄ terminū̄ mox eſt ſibi gerēdus.ff. de ꝓba.l.circa ⁊ ſic pōt intelligi de app.cuꝫ cām.⁊ ſic actori nō dat̄ ab initio ad petitionē exhibendā no.de dila.preterea ſꝫ ex poſtfacto mox eſt gerēdus.vt.d.l.ij.circa ſcd̄m zēze.⁊c̄.

11 † Glo.dilatorias.q̄rit an ad ꝓponēdas exceptiōes perēptorias [b] poſſit ſtatui terminus perēptorius ꝑ iudicē gl. dicit ꝙ de hoc ſunt opi.ſ̄.e.paſtoralis ſuper p̄ma glo.do. An.remittit ibi ad not.per ſe ⁊ per Inno.⁊ Cōpo.in.c.ꝙ ſicut.de elec.vbi gloſat̄ illud.c.paſtoralis cōiter tenetur idē ꝙ hic dr̄ de dilatio.⁊c̄. Glo. nō obſtante in prin.coadiuuat deciſionē quattuor rōnibus ꝑ quas ēt ante hanc decre. Io.an.tenebat illud qd̄ eſt neceſſe hic deciſum.⁊ q: habemus clarā de12 ciſionē.iō nō eſt neceſſe inſtare. † No.bñ ex gl.ꝙ vbicūqꝫ lit.cōte.vel ſnīa nō precludit viā ꝓponendi exceptioneꝫ vbi terminus hoīs non ꝓcludit facit qd̄ no.ſ̄.e.ſignificauerūt.⁊ c.fi.⁊ per ꝑdicta cōcludit ēt glo.cle.ꝓcedere etiā ſi ſpecifice eſſet terminus ad probandā exceptionē excōicationis.q: eadem eſt rō que adeſt qñ generaliter dat̄ terminus ad ꝓponēdas dilatorias ⁊ q: iudex non pōt reo auferre bñficium ſibi cōpetens ne qñqꝫ poſſit obijcere de exceptiōe ar. regule indultū̄.de reg.iur.cū̄ concor.in.vj. nec dꝫ ēt ſibi tacita renunciatio que ſurgit ex lapſu termini ꝑiudicare. q: huic iuri [c] ꝑ cuius omiſſionē pctm̄ nutritur renūciare non dꝫ nec poteſt. lꝫ poſſet illā omittere vl' negligere.de excep.pia.⁊.d.c.exceptionē. Itē pōt dici ꝙ nō inſurgit tacita renūciatio ex lapſu termini ſtatuti aliter. q: talis ſtatuitio termini vr̄ inualida ex quo iudex deficit in ptāte ſtatuēdi.nec ob.decre.inter monaſteriū̄.q: itelligi dꝫ qñ iudex deficit in ptāte ſtatuēdi. ꝑdicta vero in exceptionē excōicationis in exceptiōe aūt falſi dicit hic La.ꝙ hic nō hꝫ locū̄ mouet̄ q: dato ꝙ exceptio falſi nō includat̄ in termino ad perēptorias ꝓponēdas ſicut nec hic excōicatiōis exceptio q̄ſi illa ſtatuitio termini in genere itelligat̄ iuſte ⁊ reſtringat̄ ad exceptiones que non pñt opponi poſt ſnīaꝫ.⁊ ſic nō icludat̄ niſi expꝛ̄ſſa fiat de illa mētio.vt dicit Io.an.dixiſſe.de ꝓba.licet tñ ſi de ea fiat expꝛ̄ſſa ⁊ ſpecifica mētio nō poterit opponi niſi fuerit appellatuꝫ.ad hoc de proba.lꝫ.de fi.inſtr.accepimus.⁊ de app. lꝫ hoc credit Io. an.qñ opponit̄ exceptio falſitatis probationū̄. Sed ſi opponitur exceptio falſitatis reſcripti quo iudex delegatus dr̄ nō credit ꝙ ſtatuitio termini ēt ſpecifica operet̄ tenēdo ꝙ ſcribit.de reſcrip.ſuꝑ lr̄is.ſ. ꝙ ꝓnunciatio ſuper cōpetētia hoc caſu nō faciat ꝓceſſum validū̄. Item ꝙ hic dicit exceptionē excōicationis nō poſſe opponi.fatetur qñ opponitur ꝓpria exceptio excōicationis.ſecus ſi opponit̄ alia nullitas ꝓpter excōicationem.vt q: opponitur reſcriptū̄ nulluꝫ. q: impetratuꝫ ab excōicato hoc nō poterit opponi poſtea ſi eſt ſtatutus terminus ad ꝓponēdas dilatorias ſiue perēptorias quaruꝫ defectus ſurgēs ab excōicatiōe cauſat ius ꝑſumptorie.dū̄ cessat excōicatio ⁊ talis ſit iudex q poſſit ſe cōpetentē ꝓnunciare.q: per illā ſtatuitionē termini ad opponenduꝫ vr̄ tacite pronūciare ſe cōpetentē ſi exceptio infra terminū̄ nō probet̄ ⁊ hoc ſentit gl.hic ⁊ tenuit Gui. Conclude ergo ꝙ qñqꝫ op. directe excōicatio ad repellendū̄ ⁊ hec non excludit̄ a termino ſiue ſit in genere ſiue ī ſpecie. ⁊ qñqꝫ opponitur nullitas vel exceptio cāta ab excōicatione.⁊ ſic opponit̄ non imediate excōicatio ſed viciū̄ aliud cauſatū̄ ab excōicatione.⁊ tūc ſi vicium excōicationis cauſat nullitatē circa merita negocij ⁊ non circa ꝓceſſum q: opponitur cōtra electum ꝙ electio eſt nulla.q: facta ab excōicationis. ⁊ tūc putat ꝙ terminus ⁊ in genere ⁊ in ſpē ad perēptorias ꝓponēdas iſtā excludit. idē putat ſi opponeret̄ nullitas ꝓbationis ex defectu notorij cōficientis.q: excōicatus vel ex defectu teſtiuꝫ.de teſti.cū̄ lr̄is. Qñqꝫ opponit̄ nullitas ſurgens ab excōicatione que infringit ꝓceſſum ⁊ reſpicit aliā perſonā q̄ꝫ iudicē.vt q: oppo. exceptio defectus mādati.vt q: dr̄ ꝓcurator vl' dñs excōicatus. ⁊ tūc credit ꝙ ſtatuitio termini excludat iſtaꝫ. q: ꝓnunciatio ſuper

a † Dicit̄ perēptorius. adde bar.i.l. ceſſante ꝓſi. no.C.qū̄o ⁊ qñ iud.bar. ī.l.j.C.de dila. fely. ī.c. paſtoralis. ex̄ de excep. in.j.col.

b † Poſſit ſtatui. ad de fely. ī.c. paſtoralis.i iiij.colum.⁊ 9 duabus ſeq. a vbi pōit plene an ⁊ qñ poſt terminuꝫ poſſint opponi exceptiones.

c † Per cuius omiſſionē. adde bñ. facē ea que plene hñr ꝑ fel.ī.c.ſi diligēti.vj.col. ꝯſi.vj. fallit de fo. cōpe.

super illa nocet dño absenti si cõstat de mãdato. sic et hec tacita pnũciatio per quã ex lapsu termini eijciunt exceptiões q̃nq3 opponit᷑ ꝯ iudicẽ. et tũc aut talis est exceptio in qua iudex nõ possit se facere iudicẽ. et hoc poterit opponi nõ obstãte lapsu termini vt in rescripto falso. Si võ est talis p quã se possit facere iudicẽ. sec° putat. q2 lapsus termini in genere et fortius in spẽ iducit pnũciationez sup cõpetẽdo statutus est terminus absente pncipali. q2 talis pnũciatio super mãdato non piudicat nec pdest dño absenti. vt dixit in cle. instrm. de pcur. et no. C. de pcur. l3. et de rescrip. sup lr̃is post Hosti. in nouel. iõ statuitio termini non põt hãc exceptionẽ excludere quo ad piudiciuz eius qui dr̃ constituisse pcuratorẽ. l3 sicut quo ad aduersariũ q cũ eo litigabat. Nã hec statuitio termini piudicabat. q2 l3 nõ noceat absenti cõstituenti pcuratorẽ. tñ nocet pñti qui hẽbat exceptionẽ opponere. et illi pt renũciare. vtriq3 aũt noceret si vterq3 pncipalis eẽt pñs et vtriq3 statutus fuisset terminus ad dilatorias pponẽdas. sic ergo cõcludit ẽm eũ ꝙ vbi dependet a ptãte iudicis et pte pñsente excludere exceptionẽ statuitio termini et lapsus ei° excludit vbi nõ pẽdet a ptãte nec iudicis nec ptis. vel saltez nõ pẽdet a ptãte iudicis. alias statuitio termini nõ excluderet. iõ si opponeret᷑ declinatoria iurisditionis vbi iudex h3 ptãtez pnũciandi se iudicẽ illa excluderet᷑ p lapsuz termini. sed in casu vbi non h3 ptãtem pnunciandi se iudicẽ illa non excludetur per lapsum termini. q2 nec habet potestatem statuendi terminum ad illam excludendam. Et hec sufficiant.

De sententia et re iudicata. Rubrica.

At calũnijs litigãtiũ. Prĩo pmissa rõne decidit vnũ casuz. Scõo sĩlr rõne decidit aliuz. Tertio declat᷑ et oñdit ꝙ rõnẽ locũ hr̃e et̃ ad pendẽtia p appellationẽ. Pa ibi silr. tertia ibi q̃ ad cãs. [1] ¶ † [a] No. [2] prĩo ꝙ l3 remedia rescindendi sñiam ex appellatione nõ cõpetant vltra bis. de appe. sua nobis. C. ne lice. in vna eadẽq3 cau. tertio puocare in rubro et nigro. tñ ius dicẽdi de nullitate cõpetit vltra ter. p qđ dicit do. An. ꝙ gl. in. c. frnitatis. de frigi. que dicit sñia mrimonialis nõ põt vltra ter. reuocari nõ dicit verũ nec est vere tenendo ꝙ dicit gl. et ꝙ ibi dixit in decre. ex pte. iij. de resti. spo. s. ꝙ tales sñie retractẽtur remedio nullitatis. Remediũ aũt reuocatiõis interlocutorie nõ cõpetit vltra bis. vt no. in cle. cũ ad repulsionẽ. j. de appel. et scribit Bar. ff. de re iudi. l. ꝙ iussit. et no. do. An. de appella. cuz cessante. et dicit vera siue attendat᷑ nullitas sñiarũ quasi sint late post et cõtra appellationẽ. siue ꝙ alias sunt nulle vt hic.

[2] ¶ † Not. scõo hic possibile fore pl'es sñias valere cõsonantes sup eodẽ casu q̃n sunt late in diuersis instãtijs. ad hec de [3] re iudi. cũ sup. ¶ † Itẽ no. ꝙ dato ꝙ vna sñia cõfirmet aliaz nihilominus aliquo casu põt contendi de nullitate cõfirmate ꝙ p3 q2 hic dicit vel alicuius earũ indefinite loquẽdo sup quo dic vt in. c. j. de cõfir. vti. vel inuti. per Bart. et glo. in. l. si expssum. ff. de app. et per doc. et glo. in. l. j. C. q̃n prouo. nõ est [4] neces. ¶ † [b] Not. quarto ꝙ exceptio nullitatis sñie impedit executionẽ sñie nisi vbi pl'es vel saltem tres sñie sint late cõsonantes. et sic vbi cõtendit᷑ nullitas dispõnis impedit᷑ exe[5]cutio quo ad executiua facti. ad h̃ qđ no. Inno. de resti. spo. olim. de cau. pos. cũ olim cum si. ¶ † Not. quinto iũcto prĩo cum fine ꝙ sñia lata in possessorio est diffinitiua. ad hec cle. j. de seques. pos. et fruc. de quo p do. An. in. c. fi. de iudi. de offi. dele. consultationibus. de insti. cũ venissent. et p glo. de resti. [6] spo. cũ ad sedem. ¶ † No. sexto hic apertũ tex. de quo Jo. an. nescit dare casum. de testa. ex pte. adde ꝙ attẽtatũ diffinitiue post app. legittimã est nullũ. nõ ipedit᷑ tñ executio atten[7]tari q̃n tres sñie sunt date. ¶ † No. ꝙ dispõ noua non respicit pendẽtia p appellationẽ nisi exprimat᷑ et hucusq3 habuistis tres casus. pmus fuit de iudi. dispẽdiosam. scõs i cle. ad [8] cõpescẽdas. de seques. pos. et fruc. terti° hic. ¶ † No. ꝙ pp appel. a diffinitiua nõ videor cedere ab appl'one ab iterlocu. de quo no. s̃. de do. et cõtu. in cle. si antea. de ap. dilecta. et per ibi dicta et scripta decido multa scripta hic an appellãs pfirmet sñiaz nullã ꝙ est expeditũ de re iudi. c. j. de ap. si exp̃ssiz et no. per. d. An. in. d. c. dilecto et an appellãdo videat᷑ a prĩa appl'one recedere. dicta ibi sufficiant. q2 hic nil vltra scribit.

[9] ¶ † Quero pmo an hec executio fiat absq3 cautione. Dicit Guil. ꝙ sic per verbũ plenarie q̃si sine cautiõe vel alio onere. nec ob. de re. in integ. sciscitata. q2 ibi non erant late tres [10] sñie. ¶ † Quero scõo an repellat᷑ a ptãte excipiendi sicut a ptãte agẽdi ꝯ3ꝯ. ꝙ sic l3 q̃nq3 repulsus ab agendo admittat᷑ excipiẽs et repulsus ab excipiẽdo admittat᷑ agens. vt no. [11] de ap. cõstitutus. ¶ † Quero tertio appellatũ est ex iudiciũ ab executione de pulsione facta p executorẽ. et sic eius pcessus sunt suspensi finaliter appella. est deserta appellans agit et cõtendit de nullitate sñie seu de negocio pncipali p simplicẽ querelã corã iudice cõpetenti seu auditore curie vbi pars aduersa est in curia. s̃. de elec. ꝑtõni an ipediat᷑ executio pulsionis. dic ꝙ nõ sed fiet remissio ad iudicẽ a quo vl' forte auditor exequit᷑. de quo de offi. dele. pastoralis. in gl. iij. glo. in verbo discussa. vel potius dic ꝙ ex quo nõ est pnũciatũ sup bñficio sed sup appel. tñ fit remissio ad iudicẽ appellatiõis. sic intellige dictã glo. secus si super beneficio appellasset. q2 tunc auditor exequeret᷑. posset tñ cã corã primo iudice nullitatis expediri. si tñ causa nullitatis esset rite corã iudice cõpetente mota p simplicẽ querelã auditor ex noua cã et ex nouo pcessu posset inhiberi ne lit. pen. ad eius piudiciũ aliqđ attẽtaret᷑ vt lit. pen. p totũ. de cõsti. cũ. M. nisi diceremus ꝙ corã auditore simplicis q̃rele posset excipi. ꝙ de hoc pendere lis corã executoribus. et q̃si reuocãdo domũ peteret se remitti ad eos p eo ꝙ corã eis sit incepta et nõdũ finita. de offi. dele. querenti. et. c. pastoralis. et esset cautela ꝙ appellat° qui obtinuit desertã esse appellationẽ vel tres sñias vt hic reuocaret pcuratores suos et se absentaret a curia ne p simplicẽ querelã ageret᷑ ibi ꝯtra eũ. et sic negociũ totũ ad iudices potes remitteret᷑ nõ tñ crederẽt iudices appellato de desertione appl'onis nisi certificent᷑ a iudice appellatiõis anteq̃ iurisditionẽ resumant per. c. vt debitus totũ ꝙ est dictũ seu oia pdicta putat do. An. pcedere q̃n solum deducta est appella[c]tio et nullitas incidenter. [c] Si aũt dixisset ẽm practicaz dico sñiam nullã. Et si qua est appellatio tunc et̃ deserta appellatiõe posset pseq nullitatẽ. vt no. de app. dilecto. et dicit bart. [12] de ap. in. l. si exp̃ssim. et. C. q̃n puo. nõ est nec. l. j. ¶ † No. bñ ex pdictis ꝙ nullitas pendẽs non ipedit executionẽ processus executoris ante missionẽ inhibitorie. et est cã. q2 illius po[13]testas nõ suspendit᷑. ¶ † Ultio dicit hic Pau. ꝙ regul'r in sentẽtijs nõ presumit᷑ quis succũbere ex temeritate. l3 ex calũnia. vt hic p3 in tex. in pn. q2 post sñiaz nõ est error pbabilis iur]. C. d iur. et fac. ign. l. j. et. ij. et. iij. q. iiij. c. fi. cui° gr̃a itrat [14] hic in illã q̃onem † an iuramentũ calũnie excuset a condẽnatione expensarũ concludit cõem opi. doct. ꝙ non excuset ab pẽsis que veniũt rõne temeritatis. de quo per doc. et. d. An. in. c. finẽ litibus. de do. et cõtu. de pe. calũ. et per Bu. in aũt. generaliter. C. de epis. et cle. et per Cy. et Bart. in. l. pperandum. C. de iudi. §. sinautẽ. et p Bar. in. l. j. §. j. ff. ad turpil. de quo et̃ in Spe. de expen. §. j. ver. qđ si est talis. et ibi cõcludit vera cẽ dicta doc. s. ꝙ nõ excuset iuramẽtũ cal. ab expẽsis temeritas. nisi iussus pape. vel alia rõ ipediat per quã ex circũstantijs appet ĩculpabilis plus sentire vr̃ ex calũnia. nec ob. ꝙ iuramentũ calũnie excludat calũniã. q2 excludit psumptiue. et hec psumptio tollit᷑ p sñiam secutaz et psumptio fortior tollit debiliorẽ. hec aũt fortior. q2 prima causata est a bonitate in genere. Scõa autẽ est plene causata a scientia iniusticie per sñiam apparẽs vbi nõ est pbabilis ignorantia. de rescri. ab excõicato. ad h̃. ff. d iureiur. nã et postea. §. j. ẽm Pau. et c.

[15] ¶ † Glo. scõo querit an decre. pcedat idistincte in qualibet cã siue sit spiritualis vel q̃si siue ciuilis siue criminalis siue mixta. Rñdet ꝙ sic per hũc tex. qui vniuersaliter loquit᷑ dicẽdo in quauis cã et c. Et idẽ dicas siue sit cã realis siue psonalis possessoria vel petitoria et ecclesiastica vel tpalis q2 generaliter hic loquit᷑ ar. de ma. et obe. solite in fi. de qbus specie[16]bus carũ habet᷑. xj. q. j. in summa. ẽm Gui. et ꝯ3ꝯ. ¶ † [d] Et no. bene ex gl. ꝙ vbi dr̃ vl' alia iuncta dictione q̃uis alia vba ampliant et̃ ad maiora exp̃ssis qđ no. q2 limitat. c. sedes de rescrip. q2 illa verba sunt vaga et vniuersalia. et ꝙ dictũ est de cã criminali limitat Pau. pcedere q̃n executio in crimialibus est reuocabilis. alias non habet locum hoc. c. vt si fieret exe-

a ¶ No. pmo ꝙ l3. ad de ale. i ꝯsil. lxxvij. icip. i ca et lite. p° pnc. i. ij. vo. bñfacit notabilis dci. bal. i. l. j. C. de mo. pos. i pe. col. et i. l. j. i. iij. co. C. ne li. in vna ea. cã tertio puoca. et refert. d. ias. in l. j. i. iiij. col. cir. fi. v. et p hec. ff. d iusti. et iur.

b ¶ No. q̃rto ꝙ exceptio. Adde bar. et doc. i l. iiij. §. ꝯdẽnatuz. ff. de re iudi.

c ¶ Si aũt dixisset adde bñ ã cẽ q̃ dicit. d. ias. i. l. j. i. iij. colũ. cir. fi. et col. seq. ff. d iust. et iu. vbi reprobat vnd solẽnẽ deci. saly. i. l. vni. ca. C. si de mo. pos. fu. ap. quã dci. et reprobat idẽ. d. ias. i. l. titie. §. nihil differt. ff. de leg. j.

d ¶ Et no bñ. adde ea. q̃ plene dixi d ista dictiõe alia i cle. j. i additio. magna. s̃. de rescrip.

cutio decollationis vel suspēdij ꝙ tūc per nullitatē nō esset ꝙ reuocare posset ſm Pau. idē3 putat do. An. in sn̄ia in cā mr̄imoniali pro virgine ꝙ interim non fiet executio. qꝛ talis sn̄ie executio esset reuocabilis. Idē si peteret̃ sepatio matrimonij ⁊ dari licētia cū alio ꝯhendi. qꝛ pendente nullitate nō esset pmittēda executio. qꝛ tūc secuto mr̄imonio nō esset tra-
17 ctabilis illa qd̄ bn̄ no. ⁊c. ¶ † Gl. tres sn̄ie q̄rit an indistincte lr̄a pcedat ꝙ tres sn̄ie sint late pro vno dicit ꝙ nō. sed ita demū qñ sup eode3 articulo sunt late successiue. secus si sup tribus diuersis articulis ēt eiusdē cause sn̄ie essent late interlocutorie. qꝛ sn̄ia sup vno articulo lata nō prodest in diuerso de re iudi. cū inter vos. cū ibi no. ide3 t3 Guil. ⁊ Zenze. ⁊c. ¶ Glo. ꝯ se op. ꝙ nō ob. tribus sentētijs sup eodē latis ipediri d3 executio. de re iudi. cū sup ⁊ qd̄ ibi no. Inn. ⁊ hosti. Soluit gl. ad petitionē eius cōtra quē sunt late nō d3 retardari executio. ita loquit̃ hic. Si aūt queris an dēat retarda-
a ri [a] ad petitionē tertij cōparētis p suo interesse. ⁊ tūc h3 locum ꝙ hr̄ in d. c. cu3 sup. Guil. hic t3 ꝙ ēt hoc casu pcedat cle. vt si terti9 nō audiat post tres sn̄ias. Nec ob. p alle. c. cū super. de testi. veniēs. qꝛ loquunt̃ qñ tertius an̄ sn̄iam se opponit. secus ergo si post tertiā sn̄ia3 se opponit. qꝛ nō audiet̃ nec ipediet executionē. vt hic dr̄ zenze. t3 ꝯtrium. qꝛ illa iura indistincte loquunt̃. Item qꝛ hic solū excludit̃ victus ⁊ non tertius. ⁊ iō cū hoc. c. deuiet a iure cōi. de offi. dele. pastoralis §. qꝛ vero stricte d3 intelligi ad hoc. qꝛ hic ponderat calūniā que non pōt ptendi in tertio qui nō interfuit. ⁊ cui ignoranti res inter alios acta nō d3 piudicare. s. e. cū iter vos. Quid tenēdū dicit. d. An. colligi ex his que dixit. s. de re iudi. cum sup in nouis recollectis. vr̄ ꝙ hec opi. zenze. sit va si ignorauit duas sn̄ias ⁊ solū sciuit tertiā ⁊ nō sciuit illā eē tertiā. Si vero oēs tres sciuit vel sciuerit illā esse tertiā tūc ante sn̄iam lata3 nō poterit postea ipedire executionē. alias sic ⁊ sic pn̄t
18 saluari opi. ¶ † No. bn̄ pdicta p statutis que ꝯ in stra guarētigie repellūt exceptiōes qꝛ nō tollūt quo ad tertiū cōparētē p suo iteresse. ⁊ vide bonū tex. de offi. dele. sup eo. Nunqd autem tertius cōparens pro interesse suo admittat̃ dicit hic Guil. aliqua vba ꝙ si p̄sumit̃ cōtra opi. nō impediet̃ executio sed puidet̃ per cautionē. de re. in inte. c. sciscitata. Si vō non p̄sumit̃ ħ sup possessorio est facta cōuentio pncipaliter fiet executio p̄stita cautiōe. ff. de rei ven. l. si is a quo. Si vō est vacās. ⁊ tūc si opponēs fuit pn̄s in sn̄ia ⁊ nihil opposuit nō audit̃. de re iudi. c. fi. nisi sit appellatū. Si ē abn̄s tpe sn̄ie tūc cognitio semiplene ꝙ sua interest ipedit executio maxie vbi agit̃ de bn̄ficio psonali. vt no. Inno. in iuribus palle. saluo eo ꝙ hic dr̄ tertiā sn̄iam ſm Guil. do. An. hic dicit tenendum ꝙ dixit in. d. c. cū sup. ⁊. c. veniēs. in recollectis nouis. Si aūt tertius qui nō fuit in cā agat cōtra illū qui cōtra se habuit tres sn̄ias ad executionē earū nō vr̄ hr̄e locum ꝙ hic dr̄ cum ille tertius vti nō possit illis ad h. s. e. q̄uis. de pben. dilecto in fi. in Spe. de sen. prola. §. nūc de defectu ver. s3 pone. ad hoc ꝙ scripsit Jo. an. de cle. cōiu. Jo. ⁊ de excep. cu3 ecclesiastice in fi. glo. In ꝯriū ꝙ non de rescrip. mandatum post Cōpo. Inno. ⁊ Hosti. de pcu. in nostra. de testi. veniēs
19 ij. in nouel. maxie in cā bn̄ficiali ſm Lau. ¶ † Glo. sententias. querit an pn̄. huius cle. pcedat [b] in sentētijs interlocutorijs in qbus fienda est executio dicit ꝙ sic per hūc tex. qui simplr̄ dicit ꝙ tres sn̄ias habuit cōtra se nec adiecit diffinitiuas. put facit in ver. sir̄ per qd̄ tacite datur intelligi ꝙ ēt in illis locū h3 quo aūt iure petat̃ talium sn̄iarū executio hr̄ de sen. excō. §. pe. circa fi. p Spe. qꝛ vr̄ ex officio iudicis de quo
20 in. l. a diuo pio. in pn̄. ⁊. §. j. ff. de re iudi. ⁊c. ¶ † Gl. agēdū de nullitate querit ex qbus cāis posset dici sn̄ia nulla remittit ad no. s. e. c. j. ⁊ de app. dilecto. nā pt esse nulla ex defectu ptātis iudicātis ⁊ ex defectu solēnitatis omisse. ⁊ ex ihabilitate psone agētis. de rescrip. c. j. in. vj. Corā quo aūt iudice agi d3 de nullitate. an corā iudice pncipalis cāe an corā iudice appellatiōis. remitti ad no. post Inno. ⁊ host. in palle. c. j. §. j. ⁊. d. c. dilecto. de quo ēt in Spe. e. ti. §. j. ⁊ de ap. §. iuxta per totū. ⁊ ad fi. ⁊ p. d. An. in. c. dilecto p q̄ hic decidit dicta Pau. ⁊ Guil. dicit ꝙ si est delegat9 q sn̄iam tulit corā eo nō poterit de nullitate agi. Si vō fuerit ordinarius pt agi corā iudice applōnis. dūmō nō dicat̃ sn̄ia3 fore nullā pp dolum vel iniuriā iudicis. qꝛ tūc solū corā iudice applōnis agi pōt de nullitate. vt no. bart. ff. de re iudi. l. iudex. ⁊. l. si exp̄ssim. ff. de ap. ⁊. C. de sen. ⁊ iterlo. om. iudi. l. j. de h̄ ponit hic Guil. ⁊ Pau. ⁊ per legistas. l. si vt pponis. C. quō ⁊ qñ iud. ⁊ de accu. l. abn̄tē. ⁊ plene p. d. An. i. c. in lr̄is. de offi. dele. de mā etiā in Spec. de sen. pla. §. q̄liter v̄. hoc quoq3. ⁊ de arbitro §. fi. ver. l3 aūt. ⁊ v̄. se. ⁊ p. d. An. in arbitro i. c. q̄ntauallis. de iureiur. ⁊ hr̄ in. l. quā ca3. ⁊ in. l. pcedēti. ff. de arbi. vnū hic dicit Pau. in delegato pape ꝙ cognoscē pōt iterato qñ in pncipali pnūciauit mere pbabiliter errore facti alle. dictū Inno. de re iud. c. j. ⁊. C. de iur. ⁊ fac. igno. l. error. Idem dicit Host. si error est in iure. qꝛ nō iterest an nō fiat vl̄ iniuste fiat de trāsla. pla. c. ij. facit de offi. dele. significasti. d. An. dicit tenendū ꝙ dixit in. c. in lr̄is. excepto qd̄ ibi no. in. d. c. in lr̄is. ⁊ c. j. s. e. ⁊ eo. tit. decetero. de execu. gra. ꝙ excipit etiā Guil. idem ꝙ dicit ꝙ si pnūciauit sup instantia poterit ēt pnunciare de cā. qꝛ per hoc nō expirat eius potestas. de iudi. exami
21 nata ⁊c. † An aūt pnūciatio sn̄ia3 fore nullā sit iudicādū ex eiusdē actibus ex quibus prima fuit lata. habet̃ in. d. §. iuxta ver. sed si cā. de quo ēt habetur in. c. ad pbandū. de re iudi ⁊ de accu. qualiter. i. ⁊ p Bar. in. l. ij. ff. iudi. sol. ⁊ in. l. abn̄tē C. de accu. ⁊. C. de edēdo. l. is apō quē. ⁊. ff. de ap. si exp̄ssi3 ff. de re iudi. cōquerebat̃. ⁊ plene per do. An. in. c. in lr̄is. de offi. dele. veritas est ꝙ si vicium sn̄ie concludit ēt ad acta ex illis iudicari nō pōt. exemplū i. c. j. de rescrip. in. vj. Si vō nō cōcludit ad acta. qꝛ forte sn̄ia fuit lata die feriata. sed alia acta legittime fuerūt fcā. ⁊ corā iudice cōpetente. ⁊ tūc ex eisdē iu-
22 dicari d3 † vnū tamē est aduertendū ſm do. An. ꝙ si sn̄ia sit nulla ex defectu ordinis iudiciarij vbi constat ex cōfessiōe de iusticia poterit absq3 noua iusticia nō inchoata pnūciari. de resti. spo. pisanis. de accu. c. j. ⁊. ij. in. vj. de elec. p inq̄sitionē ⁊ eo. ti. cle. ꝓstōni. ad fi. ⁊ ibi post do. An. rō qꝛ confessio non
23 exigit telā indicij. † Quo aūt iure ⁊ infra q̄tum tps petatur nullitas sn̄ie ⁊ dicit Guil. ꝙ offi. iudicis. Itē dicit ꝙ si sn̄ia est nulla ⁊ subsit periculu3 aīe pōt semp dici nulla. xxxv. q. ix. ver. qꝛ ergo ⁊. c. se. Item in sitibus vbi nō cadit pscriptio. de
c pscrip. c. fi. xxxij. q. v. ꝙ deo in alijs aūtē sentētijs dicit ꝙ si [c] per viā agendi deducit̃ nullitas excludit spacio. xxx. annoꝝ vel quadraginta. qꝛ hoc tps oēm actionē tollit. de pscrip. vigilanti. C. de quadri. pscrip. l. ij. ⁊. l. oēs. ⁊. l. sicut. C. de pscri. xxx. an. C. de fal. sicut ⁊ de pcur. in nr̄a ꝙ dicit pcedere nisi consuetudo loci forte aliud inducat. de eo qui mit. in pos. cū
24 venissent cum si. † Si vō per viā excipiendi deducit̃ nullitas poterit perpetuo excipi. ff. de dona. excep. l. pure in fi. qꝛ oēs exceptiones perpetue sunt nisi exceptio nō nu. pec. istide lit. obliga. ⁊. C. non nu. pe. per totū ⁊ maxime in. l. in ꝯtcibus. de questio. falsi pp probationes fallas. dic vt in. c. l3. de proba. ⁊ de excep. cū venerabilis. ⁊ per Bar. ff. de re iudi. l.
25 diuus. ⁊. ff. de excep. l. qui agnitis. ¶ † Glo. alicuius ex eis declarat lr̄am procedere qñ diuersa sunt capitula ⁊ separabilia ⁊ in vno sn̄ia lata est in pmo iudicio. in scdō ⁊ tertio est cōfirmata ꝙ pt esse vt p3 in decre. raynutius ⁊ raynaldus. de testa. vide Bar. de ap. si exp̄ssum. vbi hūc tex. limitat. qꝛ du3 dicit vl̄ alicuius eoꝝ d3 intelligi qñ precedentes sn̄ie simpliciter late sunt pnunciādo male appellatū. ⁊ itelligo qñ error erat
26 exp̄ssus in eis. vl̄ qꝛ hic loquit̃ de vltima ⁊c. ¶ † Gl. admittat. querit qd si victor nō petit executione3. an si victus agat de nullitate poterit exceptionē repelli. dicit gl. ꝙ sic per hūc tex. qui simplr̄ dicit non est admittenda volēs dicere de nullitate nisi facta executione. per qd̄ concludit gl. ꝙ de cōsilio ⁊ cautela est ꝙ volēs agere de nullitate vltro ⁊ sponte se offerat executioni ⁊ sic sententie pareat alleg. de ordi. cogni. cu3 dilectus facta aūt executiōe agere poterit vt dicit gl. sequēs ⁊ si obtinebit in causa nullitatis obtinebit etiā reuocatione3 executionis alleg. simile de restitu. in integ. sciscitata. ⁊. C. de
27 preci. ipe. offe. autē que supplicatio. ¶ † Gl. plenarie querit qd si facta sit executio pro maiori pte ita ꝙ in minima pte restat fieri executio. an poterit agi de nullitate. Rn̄det ꝙ nō per hūc tex. qui exigit plenarie factā esse executionē. ⁊ sic integraliter ⁊ ex toto alle. sir̄e. iij. q. j. reintegrāda ⁊c. † Sed nū-
28 quid exceptio nullitatis ipediet executione3 vbi vna sn̄ia est lata vel due ⁊ non tres tex. vi a ꝯrio q̄ sic dicit ꝙ si opponat coram executore tene qd̄ no. de offi. deleg. in. c. pastoralis. §. quia vero per Innocen. de re iudic. decetero. ⁊ vbilibet per Jo. an.

a ¶ Ad petitionē tertij addō ale. i ꝯ. lxxxij. icip. viso themate i fi. col. v̄. idē voluit ⁊ in ꝯs. seq. in iij. col. i. iij. volu.

b ¶ In sententijs iterlocutorijs. ad de do. fran. cur. i apostil. b ad practic. papi. in for. execu. sen. diffi. i. j. apostil. ad fi.

c ¶ Per viā agendi. addō bal. i. l. sicut. C. d p scri. xxx. an. ⁊ bal. i. l. data opa. C. q accu. ñ pos. ⁊ ale. in ꝯsi. lix. i. iiij. col. post med. in iij. volu.

Io.an.ꝛ ponit hic Lau.vnū q2 dicit,put ex dictis locis col ligit̄ si opponit̄ exceptio notoria executoꝛ illa3 admittat nec teneat̄ supioꝛi parere alle.sic remittit ad loca pmissa ꝛ de tēp. 29 ordi.ad aures. a †Si vo exceptio nullitatis opponit̄ coram ordinario. Bar.tangit in.l.iiij.§.cōdēnatū.ff. de re iudi.ꝛ p Inno.in.d.c.cū in iure.ꝛ de ap. ex rōne dic q̄nq3 nullitatis exceptio nō submittit̄ necessitati pbādi.vt q2 dicit nō fui cita tus vel nō fui pcuratoꝛ qui egit.ꝛ tūc exceptio nullitatis ipe dit.vt.d.§.cōdēnatū.C.de pcur.ꝛ.l.ij.C.de sen.q̄ sine certa quāti.pfe.ꝛ sic intellige qd̄ no. Inno.in.d.c.cū in iure.ꝛ qd̄ 30 dr̄ in.l.j.ꝛ.l.si cū nulla.C.de execu.rei iudi. †Qn̄q3 est aliud pbandū in cā nullitatis.ꝛ tūc aut cognitio est hn̄s altioꝛē in- daginē ꝛ non ipedit executionē.l.iudicati.C.si ex fal.instru. ꝛ.ff.de iudi.l.si pꝛoꝛ.§.marcellus sic intelligēdu3 est vt dicit Spe.i ti. de sen.§.qui aūt.ad hoc q2 in executiōe snie d3 ad- a hiberi cognitio sūmaria.l.a diuo.§.si sup.ff. de re iudi. Sed in cognitiōe summaria exceptiōes que reqrunt altioꝛē inda- ginē nō admittunt̄. sed ille tm̄ que incōtinēti pn̄t expediri.l. iij.§.ibidē.ff.ad exhibēdū.ꝛ.ff.ad treb.l.ille a quo.§.si de te- stamento. Ide3 si petat̄ restitutio aduersus sniam.vt.d.l.iu- dicati.ꝛ.d.§.marcellus.ff.de fal.l.ij.ꝛ.C. de pci.impe.offe. 31 auc.que supplicatio.ꝛ de resti.in integ.l.scisscitata. †Qualiter aūt dicatur incōtinenti posse pbare dicit Bar. q tūc qn̄ nō exigit longioꝛē tractu3 nec plus tpis non frustrat̄ q̄3 facere ipse actus executionis. Si igitur tm̄ vel minus frustrat ad- mittit̄ si plus non admittit̄ alle.casu3 sing.in.l.si is a quo.ff. ff.de pos.leg. Patet ergo q repellit̄ solum qn̄ tres sunt late b snie dicit tn̄ hic Lap. b q ēt vbi tres sunt late snie si oppo- nitur nullitas ex defectu iurisditionis q admittit̄ ꝛ impedit̄ executio alle.gl.in cle.j.de seques.pos.ꝛ fruc.in gl.fi. In cō- trarium est tn̄ hec cle.in scd̄a parte vbi contendit̄ nullitas ex defectu iurisditionis ptātis ex quo ab iterlocutoria ante est appellatu3 ꝛ tn̄ non admittitur exceptio. Adde ēt q hic no. Io.an.infra in gl.in verbo pendere ver.dico q ēt hoc est ve 32 rius quicqd dicat Lap.h̄m.d.An. †q2 aliud est querere. an vbi ius repellit funditus nullitatē admittat eā qn̄ contendit̄ defectus ptātis.ꝛ dicendū q sic vt hic. aliud est querere. an vbi ius differt nullitatē differat ēt illā que contendit̄ ex defe ctu ptātis.ꝛ est casus hic q sic.ꝛ aduerte q2 hoc veru3 vr̄ ēt si allegeī nullitas notoꝛia.vt sentit in.d.gl. in v̄bo pondere. ver. dico ēt si pnunciatū est appellationē legittimā esse non 33 pt nō eē nō notoꝛia hec exceptio.s3 dic vt ibi dicet̄. †Gl. alicuius op.q sit ipossibile tres snias diffinitiuas sup eode3 latas si ē appellatū a grauamine solū qn̄ vna3 ipsaꝝ.q2 si fert̄ snia in cā prime appellationis.tn̄ anteq̄ ferat̄ appello a gra uamine ꝛ postea nō appello a diffinitiua solū due reperient̄ late.ꝛ sil'r foꝛtius si a grauamine illato per iudice3 pncipalis cāe appello ꝛ postea fertur snia a qua nō appello.q2 solū re- periet̄ lata.Sol.glo.q intelligi d3 lr̄a qn̄ coꝛam iudice scd̄e appellatiōis est appellatū a grauamine. vel pōt dici q semp appellauerit ēt a diffinitiua q pōt eē.l3 ab interlocutoꝛia vel grauamine appellauit.s̄.de do.ꝛ cōtu.cle.vnica. ꝛ sic intelli 34 gatur hic vtraq3 solo ꝛ bona ꝛc̄. †Glo.hmōi querit q̄re differebat iste appellās a grauamine psecutionē appellatio- nis.dicit glo.q foꝛte maliciose id faciebat vt videret finē cāe pncipalis hoc tn̄ fieri potuit vt no.gl. magna in cle.si ante 35 ad fi.de do.ꝛ cōtu.ꝛc̄. †Gl.pēdere.querit qd si cā appel- lationis a grauamine vel interlocutoꝛia nō pendet.sed est fi- nita an pcedet cle. Rn̄det q si est deserta vel finita cōtra eū multofoꝛtius pcederet.q2 nō iuuaret nec pdesset tūc appel 36 lasse. †Quid aūt si dicat se appellasse ꝛ cā3 appōnis finitā p se.s. q2 dicat pnūcias eē bn̄ appellatū an ipediet̄ executio vr̄ q sic a ɔ̄rio cle. Contrariū t3 gl. per id qd̄ dr̄ in pꝛincipio decre. vbi p3 q nullo mō pōt dici de nullitate cōtra tertiam snia3 sup eodē latā. sed hoc casu alr̄aret̄ nullitas.q2 si id eēt cōstaret q iudex a quo fuisset appellatū nō posset diffinitiuā pferre.igit̄ ꝛc̄. Fatet̄ tn̄ q si aduersarius a tali pnūciatione qua pnūciet̄ bn̄ fuisse appellatū appellasset.j. tpe debitū q tūc nō ipediret̄ ēt executio ex virtute eius vis'r. q2 tūc bene adaptaret̄.nā satis diceret̄ tūc pendere appellatio.stat ergo ɔclusio gl.q ēt si finita sit appellatio pꝛo appellāte grauami- ne nō impedit̄ executio tertie diffinitiue snie do.An.hic di- cit q ɔ̄rium videtur velle hic lr̄a a sensu ɔ̄rio que vult hunc

reijci solum quando pendet appellatio. sed dicto casu non pendet.igitur ꝛc̄.per qd̄ dicit q foꝛte nō improbabiliter dici posset q tūc admitteretur exceptio q2 notoꝛie ia3 cōstaret de nullitate snie.vt sic quatenus hec cle.repellit exceptiōes nō intelligatur de nullitate notoꝛia. Tn̄ dicit q credit glo. ve- ram ppter tex.in pꝛima pte indistincte loquentē qui ēt com- c pꝛehēdit c nullitatē notoꝛiā.quid enim si allegaret nullitatē patentē ex snia hec est notoꝛiā.de re iudi.inter ceteras.ꝛ tn̄ hec exceptio nō admittetur per tex.in pma pte.ꝛ hoc credo q seruaret̄ in pꝛactica non obstāte de app.qua fronte.vbi ex clusa cognitione nō excludit̄ notoꝛie.ꝛ.d.c.inter ceteras.vbi remota appellatione nō reijcitur notoꝛia.ꝛ qd̄ no.gl.in.c.ex cōquestione.in gl.fi.de resti.spo.q2 ibi cōcludere cognitionē vel appellationē eēt grauis piudicij hic leuis.s.faciende exe 37 cutionis irreuocabiliter tn̄. †Item not.ex gl.iuncto tex. q2 exceptio nullitatis ēt cāta a defectu ptātis iudicis nō ad- mittat̄ reiecta indefinite exceptiōe nullitatis.qd̄ ē veru3 qn̄ agit̄ de piudicio tm̄.de latiuo ꝛ leui sec9 si de alio piudicio. pemptoꝛio.vt p3 in cle.j.de seques.pos.ꝛ fruc.in gl.fi.vbi est notabilis gl.h̄m.d.Ant.ꝛ h̄ vr̄ verū.l3 do. Pe.hic alle.hāc gl.pꝛo cōtraria.illi ꝛ illā teneat ista repꝛobata. sed certe vtra 38 q pōt seruari vt p3 ex predictis.s̄.ꝛc̄. †Gl.expediri.q̄rit an in hac scd̄a pte fiat executio irretractabiliter.dicit q non imo fiat saluo iure retractionis tā snie q̄3 executionis si con- tingat postea iudicari bn̄ appellatū.vn̄ ɔcludit q hec cle.nō impedit psecutionē appellatiōis a grauamine.l3 fiat execu- tio tertie snie diffinitiue dūmodo nō sint lapsa fatalia a iure statuta impedit tn̄ interim oppositionē pendētie ad impediē dam executionē. ꝛ sic habes casum in quo appellatiōe pen- dente aliq̄ attētari pmittunt̄. Glo.fi.remittit ad cle.dispē diosam.vbi habetis concoꝛdantiā in qbus cōstitō trahit̄ ad pendētia p appellationē qd̄ no.in Spe. de ap.§.de offi.ver. sed quid si dum cā h̄m Guil.de monte landino.

Pastoꝛalı̄ cura sollici.

Diuidit̄ in tres ptes. q2 in pꝛima pte ponit exoꝛdiū.in scd̄a pte ondit ꝛ declat nullitatē cuiusdā late snie p impatoꝛē Henricū ɔ̄ re- gem Robertū declarādo dictā nullitatē ex duplici cā.s.respectu cārū insertap in snia ꝛ respectu psona- rū a quo ꝛ i quē lata fuit. Tertio cōcludēdo declat illā snia3 eē nullā ꝛ illā irritat quatenus de facto pcessit.scd̄a ibi sane. tertia ibi negligit̄. Scd̄a subdiuidit̄ in septe3.q2 pꝛio narrat cās pmisse snie ꝛ defectū ꝛ suppletionē.scd̄o illa subijcit exa mini.ꝛ dicit cām q̄re.tertio iprobat citatione3 ꝛ pcessum ex metu citati rōne astantiū impatoꝛi ꝛ rōne loci. q̄rto illā ipro- bat rōne loci i quo ꝛ de quo rō facta fuit. q̄nto soluit duplex obstaculū quo possit dici regē vassallū ꝛ delinq̄sse ɔ̄ impiū. sexto ondit diuersis modis impatoꝛē in illa snia suos termi- nos excessisse. septio soluit suppletionē defectuū quā i snia fe cerat impatoꝛ. scd̄a ibi vep. tertia ibi notoꝛiū. q̄rta ibi vt illō. q̄nta ibi deniq3. sexta ibi rursus. septīa ibi ceterū. Guil. hāc diuidit in quinq3. Pꝛio ponit̄ rō gn̄alis. scd̄a ibi sane factū spāle subijcit̄. tertia ibi verū sniam impatoꝛis ipugnat. q̄rta ibi. vt agitur cōcludendo ipsa snia irrita pnūciat̄ h̄m Guil.

1 †No.pꝛio papā h̄re curā sup populū xp̄ianū in vniuer- so alibi ergo q̄ inter xp̄ianos curā nō h3. ad h̄ de diuoꝛtijs. 2 gaudemus.s̄.de testi.iudci. †Not. hic plura in qbus cō- mittit̄ crimē le.maie. Pꝛio ex cōsideratione. Scd̄o ex cōspi ratione in offensam imperatoꝛis. Tertio ex tractatu vel oꝛdi natione vt ciuitates impio subiecte rebellent̄. Ite3 ex occu- d patione eap eiectis d officialibus imperij. Itē vbi aliqua in 3 offensam ꝛ iniuriā imperij per subditū oꝛdinant̄. †Et no. de illo v̄bo tractatu pꝛopter statuta qbus puniunt̄ faciētes 4 tractatus cōtra statū qn̄ dicunt̄ fieri tractatus. †Not. ter- tio quando ciuitas dicat̄ realis q2 qn̄ exit obedientia3 sui su- 5 perioꝛis. †Not. quarto cautelam qn̄ pars narrat aliquid de intentu ptis aduerse ne fateat̄ vt dicat iuxta assertionem 6 talis.vt q2 dixit ꝛ similia. †No.quinto cautela3 q vbi iu- dex pcedit vt super notoꝛio ante omnia per interlocutoꝛiam illud declarat esse notoꝛiū. nūquid aūt snia declarans aliqd esse notoꝛium facit illud esse notoꝛium. vide qd̄ no. de verb. signi.ex pte per gl.ꝛ no.arg. q ad sniam in notoꝛio non pro-

a Si vo. Addo ale. in ɔ̄si.cix.in.j. col.cir.me.i v.vol.alex.i ɔ̄si.lxxvij.in pe.co.cir.fi. i.ij.vo.ꝛ ale. i ɔ̄si.lxj.i.ij. col.cir. fi.in iij.vo.ꝛ ale. i ɔ̄s.lxxxiij. i ij.col. cir.fi. in.v.volu.

b Quod ēt vbi tres. adde.d.frā- cur.i apostil. ad pꝛacticb. papi.in foꝛ. exec.sen.dif fi. vbi ponit al's tres li- mitationes ad hāc cle. ale.i ɔ̄si.xx- vij.i.iij.col. v. psupposi tis in.ij.vo. Ale.in ɔ̄sil. clxxxvj.i pe. col.e. volu. ale.i ɔ̄s.lxx- vij.i.iij.col.i fi.ꝛ i ɔ.cvij. circa fi. i.iij. volu.

c Nulli- tatē notoꝛiā Addo ale. in ɔ̄si.lxxvij.in pe.col.i pn. ꝛ in me.ꝛ in ɔ̄s.clxxxvj.i pe.co. circa med.i.ij.vo. ale. i ɔ̄s.lxx- vij.i.iij.col. ad fi. ꝛ i ɔ̄s- cvij.circa fi. in.iij.volu.

d Offi- cialib9. addo bar.in.l.cu- iusq3 v̄.ex q̄ habes q̄r ff.ad.l. iuli. maie.ale. in ɔ̄s.xxxv.i.ij. col.i.ij.vo.ꝛ tex.i ex̄uag. q sint reb.ꝛ ibi Bar.

a ¶ Et no: φ applone bonoꝝ. adde late practic. papié. i for. pmi lib. i. v. veris ac le gitimis ias. a in l. si ipso h mó ꝯcepta ff. d v. ob. fe ly. i phe. de cre. i. iij. col.

b ¶ No. φ illo dr. adde d. ab. i. c. vra d coha. cle. ꝛ mu. ꝛ Jo. fa. i phe. in. fi. i. ij. col.

c ¶ Allari róne nalez. adde bo. tex. i. l. scire opꝫ §. sufficit ibi a nali iusti cia. ff. d exc. b tu. do. Jas. plene ꝛ pul chre i. l. de di. §. si liber i. j. col. cir. fi. ff. d códi. ob cáz fel. i c. tua in. j. ꝛ c ij. col. de iu reiuran.

d ¶ Jo. dic bar. adde fel. i. c. ecclesia scé marie in xj. ꝛ xij. col. de ꝯsti. pe. d anch. in ꝯsi. lxxxij. ici. vi so diligéter deciu i. l. ij. C. de eden. bal. i. l. iube mus. §. j. C. de test. bal. i l. qrebaṫ. ff. de re iudic. geor. natá. i repe. cle. se pe. d. ias. in xix. col. d v. sig. barb. in d. j. col. j. vo d lu. j. ꝛ i d. xl. i. iiij. col. ꝛ i cósi. xlvij. in xij. co. i. ij. vol. oria. in trac. d arbi. i. xx. car. q. xxij. co. j. ꝯs. lj. in. ij. col. aler. i addi. ad bart. in. l. maij. §. fun dú. ff. de re. eo. Jas. i. l.

cedit iudex pte non citata ꝛ dꝫ eé peréptoria. sed hoc vltimú est ad cautelá nó ex necessitate. vt no. de v. sig. ex pte. ꝛ no. de coha. cle. ꝛ mu. vestra. ꝛ p do. An. de ap. cú sit romana ad fi. 7 ¶ † No. sexto φ qlibet rebellis dr hostis impij. ¶ † Not. 8 septimo φ impator hꝫ iurisditioné in quélibet regé intellige sibi subiectú. ꝛ pót ex crimine lese maie. eum puare dignitate 9 regali ꝛ oibus bonis ꝛ iuribus. ¶ † Et no. casuꝫ in quo ex delicto oia publicanṫ. a ꝛ no. φ applone bonoꝝ nó cópzehé dunṫ iura ꝛ dignitates ꝛ iurisditióes p hoc ꝛ p ea que sequú 10 tur ppendis pená crimis lese maie. ¶ † No. octauo φ ipe ratoz in actibus suis ꝛ sentétijs non submittiṫ dispóni iuris ciuilis. Item φ defectú existenté in sentenṫijs supplere po test ex plenitudine ptátis sicut papa. de trásla. c. j. de ele. illa. 11 ¶ † Et not. φ impatoz in actibus suis pót vti duplici ptáte vna ordinata. ꝛ submittiṫ hec dispóni iuris q̃ decés est ipsuꝫ iure seruare. ff. de le. l. pnceps. ꝛ. C. de legi. l. digna vox. Se cúda est ptás supzema ex plenitudine ptátis. ꝛ hec nó subij 12 ciṫ dispóni legis. in v. verú. † No. iudicé sñiando vti debere discretione que est mṙ virtutú ꝛ nó pcipitatione que est no 13 uerca iusticie. ¶ † Not. scdo papá in sentétijs sequi debere ius ꝛ ét debere assignare cás. qꝛ sñia a posteris trahiṫ in exé 14 pluꝫ. ¶ † No. tertio φ papa pro instátia sñie late in regé ꝛ sic in caput puincie pót adiri qñ ꝯtendiṫ de iusticia sñie ipe ratoria qui aliú non hꝫ superiozé ꝛ sic ad papaꝫ appellaṫ de sñia ab impatoze prolata. ꝛ sic ét pót adiri per viá nullitatis. 15 ¶ b † No. φ illo dr notoziú φ est indubitatú. ¶ † No. qrto φ vbi notozie non est tutus locus ad qué citaṫ qs vel psona citans nó est secura citatio. citatio nó arctat citatú ad cópare dum ét si exceptioni sit locus ad iurisditioné eligendá. ꝛ est cá. qꝛ in notozijs iudex dꝫ supplere de facto ꝛ ex quo noto rie locus nó est tutus excusaṫ citatus si non cópareat qꝛ co gitare dꝫ iudiceꝫ p eo de facto supplere debere. ꝛ qꝛ ex quo iudici cóstat de impediméto citati citatio é nulla. ff. de re iu di. quesitú ꝛ no. φ arctaṫ quis ad ponédú se in manibus ini mici qñtúcúqꝫ habeat lrás de saluocóductu. vt lit. nó conte 16 accedens. ¶ † No. φ licitú est in iudicijs c allari róne na 17 turalem. ¶ † Not. φ locus dꝫ esse tutus nó solum dño. sed 18 etiá associantib9 dño. ¶ † In ver. vt illud no. φ citatio ex ter ritoziú citantis nó arctat citatú. ¶ Et no. hoc verum ét si ci tetur ad executioné delicti cómissi in territozio citantis. ꝛ sic iudex delicti non pót citare extra territoziú ad finé afflictiuú persone vel pene iponende ad afflictioné persone. qꝛ statim 19 cum est ex territoziú illi non est suppositus. ¶ † Not. practi cam quá hꝫ seruare iudex volés reqrere extra territoziú exi 20 stenté. qꝛ hꝫ ipsum facere citari per suú iudicé. ¶ † Not. φ rex dꝫ sortiri in domiciliú in regno ꝛ in pncipali ciuitate non in alijs adherétibus quas possidet vel tꝫ in feudú ad hoc de 21 fo. cópe. ex parte. B. ¶ † No. qrto φ supioz ratione feudi non hꝫ superiozé nisi ratione feudi vñ solum pót procedere ad puationé feudi ꝛ non in plus. ad idé qd no. de iudi. cete rú. per Inno. ¶ † No. qnto φ dicimus delinquenté subij 22 ci iurisditioni delinquétis vel loci in quo delingt. est veꝝ qñ ibidem iueniṫ. sed statim cú exit territoziú illa iurisditio acci 23 dentalis cessat. ¶ † No. sexto φ remissio locú hꝫ in delictis. 24 ¶ † No. septio plura que reddút sñiam nullá. Primú qñ in loco non tuto. Scdm qñ pars non est citata vl citatio pp aliquid extrinsecú est nulla. Tertium qñ est lata cótra perso nam inauditá ꝛ idefensam. Quartuꝫ qñ sñia est pcipitata. i. absqꝫ cognitione lata. Ad h de resti. in inte. cú ex lrís. b Jo dicit Bar. φ sñia lata tá breui tpe φ verisimiliter appet de fectus cáe cognitionis reddit sñiam nullá. l. platá. C. de sen. dicit tñ hic Pau. φ festinus pcessus nó est cá ad cócluden dá nullitaté φ itellige qñ nó supplantat in cognitióe cáe. als 25 sic. d re iudi. cú bertoldus. ¶ † No. φ pape crediṫ de nega 26 tiua sicͭ de affirmatiua. s. de pba. cle. j. in. §. rursus. ¶ † No. φ vassall9 eccl'ie qñdiu hꝫ domiciliú in loco feudi tanqꝫ exi stés in territozio eccl'ie nó est subiectus impio nec ab altero 27 pót iudicari. ¶ † No. scdo φ dato φ qs i loco originis di caṫ sortiri foꝝ vt ibidé possit ꝯueniri. tñ ibidé ppea nó sortiṫ domiciliú qꝛ hec ponunṫ de sepata. vide qd no. de prochijs 28 c. fi. ꝛ de fo. cópe. c. fi. ꝛ qd ibi no. p. d. An. ¶ † Not. tertio φ nó subiect9 nó pót cómittere crimé lese maie. ꝛ sic ex defe ctu subiectióis ꝯcludunṫ duo defectus. vnus est ꝯ ptáte vo

29 lenté punire ꝛ alius ꝯ delicti substantiá. ¶ † Quarto no. φ 30 sñia que nó hꝫ iuris colozé est nulla. ¶ † Iteꝫ φ sñia lata ex 31 falsa cá notozie potétionaliter ꝛ actu est nulla. ¶ † No. qn to φ priuatus regno non ppea est priuatus regia dignitate. Et sic sicut est dare epm priuatú administratione sed non di gnitate. s. de eo qui renú. epa. c. j. sic est dare regé sine admi 32 nistratione. sed nó regia dignitate priuatú. ¶ † No. sexto φ delicto cómisso in alterius territozio qñtúcunqꝫ ꝯ subiectos alicuius nó pót iudicare iudex subiectoꝝ. ꝛ sic facit φ nó va lent statuta que disponút φ siqs floré. pcussit vbicúqꝫ possit in ciuitate floré. puniri ꝛ scdm illud nó est distinguibile p iu diceꝫ subiecti iniurati. ꝛ sic loquiṫ hic. vide φ plenissime no. 33 do. An. in. c. vt aiarum. §. statutú. de cósti. ¶ † No. φ iudex etiá secularis pót qué priuare ét debito psonali ꝛ indirecte pót euꝫ excóicare priuando eú familiaritate aliquoꝝ dúmo 34 do subiectus sit ei. ¶ † Et no. arg. φ solués illi cuius bona sint cósiscata ante inhibitioné vꝫ liberari. de quo dic. vt. ff. de 35 dona. l. post ꝯtú. ¶ † No. φ tales penas nó pót apponere 36 nó subiectis. ¶ † No. φ pená apponédo pt iudex secularis publicádo bona absoluere debitozes ab oblónibus ei9 iura mentalibus ꝛ obligationibus fidelitatis qñtúcunqꝫ strictis. 37 ¶ † No. φ p publicationé bonoꝝ nó publicanṫ bona que ab alijs tenenṫ. ꝛ sic vꝫ φ facta publicatióe ꝯ delinquenté in vna ciuitate bóa alibi sita nó publicanṫ. de quo p bart. C. de sum. tri. l. cunctos pplos. ꝛ p do. An. in palle. §. statutú. facit qd no. de fo. cópe. postulasti. ꝛ not. bñ φ hec cle. mirabiliter facit pro eo φ reprobaṫ ibi in. d. c. postulasti. s. φ possit iudex domiciliꝫ priuare subiectuꝫ bonis sitis alibi vel bñficio alibi 38 sito φ vꝫ equuꝫ. qñ enim pót piudicare illi a quo tꝫ. ¶ † In §. ceterú no. φ suppletio defectus ordinis in impatoze nó fa cit quo ad nó subiectum. ꝛ sic impatoz ea que sunt sup ordi nata ꝛ super nali ptáte non exercet nisi in subiectos sic φ di cimus pcessum principis nó subiacere solénitati iuris posi tiui est veꝝ quo ad subiectú. non quo ad nó subiectú. Et per hoc dicit do. Ant. φ papa nó posset aliquid de his que sunt supne ptátis exercere in laycú nisi quatenus pcederet ordi ne iudiciato quo ad illa in qbus nó est subiectus. ꝛ forte idé 39 in pmonialibus clerici. ¶ † Not. φ suppletio defect9 per principé in sñia vel ꝯtu referṫ ad effectus iure positiuo in ducto. non aút refertur ad effectus nales vel a iure nali in ductos. ꝛ sic non pót actú firmare cótra defectú iuris nális vel a iure naturali inductos qd not. per qd putat do. An. φ si papa in pmonialibus clerici vellent sñiare vl statuere eo nó vocato φ nó valeret φ ageret ad eius piudiciú ꝛ per hoc dicit se dixisse de facto φ domú priuatá fratrú pizacozarú de flozeñ. nó pót pprio motu declarádo eam publicá preiudica re fratribus pizocarijs de quo fuit magna qd flozeñ. In có trarium dicit φ obtinuisset nisi φ cócordauerút φ videatur curialibus forte ꝛ durú. Dictam aút declarationem male di ctauerat Maximus aduocatus in curia hoc nó aduertés ꝛ 40 plus sequens stilum beneficialiú qꝫ aliú. ¶ † Not. φ papa non pót tollere sñiando vel statuédo defensioneꝫ nec q̃ sunt iuris nális. vt hic est casus de quo per Inno. de cósti. que in ecclesiaꝝ. ꝛ aduerte φ citatio dr defensio nális. vnde vt quo ad actú piudicij quis non citeṫ vel requiraṫ princeps tollere non potest solénitateꝫ tamen peréptozij tollere posset vt no. in cle. fi. de verb. sig. vel terminum. vnde per hanc cle. putat 41 do. An. † φ nó valet statutum vel consuetudo φ quis nó ci tetur ad sñiam vel actum piudicialem per qd dicit se repro basse vnam publicationé testamenti factá in venetijs in qua ex cósuetudine ciuitatis ps nó fuit vocata que alios multos patiebaṫ defectus. quapropter dicit nó esse equú φ ipsi non submittanṫ legi. qꝛ que fiunt extra illá ciuitatem robur nó ha bent nec pcessus ille fuit ibi de naturali equitate qua se asse 42 runt iudicare. qꝛ parté vocassent vt hic. ¶ † No. qrto φ ad probationé substantie sequiṫ priuatio nois ꝛ sic a noie argui tur. ꝛ cessante subiecto cessat ꝛ qualitas concoz. ff. si cer. pe. eius qui in prouinciá. de despon. impub. c. ad dissoluenduꝫ. 43 ¶ † No. qnto φ quedam sunt sñie inualide in substantia ꝛ veritate quedá quo ad opi. vulgi. ꝛ quandoqꝫ exigiṫ cessatio sñie propter inualiditatem inspecta opi. ꝛ sic seruaṫ text. qui cóiter dicút sñiaꝫ cassari que est nulla ꝛ electioné cassari que est nulla. qꝛ cassanṫ quo ad validitaté opinióis in labijs vul gi. ad

44 gi ad h̄ de elec. auditis de exces. pla. iter dilectos. ¶ † No. q̄ papa est supioꝛ impatoꝛis. ⁊ vacante impio succedit in iu-
45 re imperij. ad hoc de fo. cōpe. l3. † No. q̄ aliqñ ad nullitatē snie qñq3 sequit̄ nullitas ,pcessus vt qñ viciū pariter concer-
46 nit vtrūq3. ¶ † No. q̄ cassato p̄ncipali cassat̄ ⁊ omne id qđ sequit̄ ex illa. ¶ Op. contra primā ptē scđe partis ⁊ vi3 q̄ nō statur assertioni iudicis de citatione ēt quo ad subiectos. de pba. qm̄ contra. Sol. dicit Guil. cōtrariū ,pcedit in inferioꝛibus. sed in p̄ncipe statur eius assertioni. C. de testa. l. oi. ⁊ sup ea. cōpilat. de pba. cle. lr̄is. ¶ No. q̄ limitat. c. qm̄ contra fal-
47 sam ⁊c. ¶ † Scđo op. q̄ in notoꝛijs nō sit necessaria cita-
a tio. q̄ nullus oꝛdo requirit̄. de testi. cogē. puenit. de iureiur. ad nr̄am. Sol. dicit Guil. q̄ alius oꝛdo excludit̄ excepta citatione. vt no. de iureiur. ad nostrā. ij. q. j. de⁹. qđ dicit ve᷑ 3ē3e. nisi qs in ipso actu notoꝛij facinoꝛis dep̄hēdat̄. q̄ tūc ɔtra absentē ēt nō citatū ,pcedit̄ ad sniam. de trāsla. quāto. no. In no. de re. iud. cū olī3. p Host. de offi. dele. statuimus. ¶ Op. po. tertio q̄ dicit hic q̄ ,pcessit ex alijs cribus ⁊c. q̄ videtur q̄ nō valeat ,pcessus nō expressis criminibus in accusatione vel inq̄sitione. ij. q. viij. libellū. de accu. qualiter. §. d3. Sol. dicit Pau. sufficit expressis aliq̄bus clausulam submitti generalē. Idē vi3 de loco. dicit tñ q̄ forte impatoꝛ oia expressit. s3 illa omisit papa pp breuitatē ⁊c. ¶ Op. quarto q̄ imperatoꝛ in suo processu possit supplere d̄fectū. C. de testa. omni. C. de rei vxo. actio. l. j. sicut papa in suo. vt de trāsac. c. j. ij. q. vj. hoc quippe. de accu. ad petitione3. Sol. pōt in his que sunt iuris positiui in tpalibus. nō in his que sunt iuris nālis ẜm Guil. ⁊ Pau. ⁊ ifra dicet̄ ⁊c. ¶ Op. qnto q̄ snia non pñt fieri in absentē. ff. de requi. re. l. j. dicit Guil. spāle snia ɔditionali. secus in pura ⁊ psonali. q̄ caret effectu vt moꝛtis vl̄ fustigationis. ⁊ ,psequtur hic alia que sunt v̄a. dic spāle est in hoc crimīe lese maie. qūo impatoꝛ qñ voluit hunc condēnare pisis facit ꝯ vagantē ad rep̄mēdū. quā postea glosauit Bar. in q̄ statuit in abn̄tē posset ,pcedi ad sniam in crimine lese maiestat̄.
48 ¶ † Quero quid est cōspiratio. dic q̄ machinatio pluriū simul iniuriam psone seu dignitatis alicui⁹. de iureiur. petitio. xj. q. j. cōspirationum. ⁊. c. se. dicit Pau. q̄ dicta est a cū ⁊ spiritu posito p̄ supbia. iō ɔspiratio semp p̄sumit̄ in malū maxie occulta. de quo de scis. c. j. ⁊ Ioan. and. de iudi. c. exhibita.
49 ¶ † Quero in q̄bus cōmittat̄ crimē lese maiestatis dic q̄ in multis hic exp̄ssis. ⁊ hoc spāliter in tractatibus cōtra p̄ncipē qui in talib⁹ h̄r p̄ro effectu. vj. q. j. §. verū. ij. C. ad. l. iuli. maie. l. quisquis. Item in rebellando. nā subditos facere rebelles est crimen lese maie. ff. ad. l. iul. maie. l. cuius. Item delictum aduersus officiales p̄ncipis. In his enim qui sunt illustrissimi consiliarij ⁊ quasi senatoꝛes consistoꝛij principis ⁊ q̄si ps coꝛpoꝛis eius ⁊ cū eo militāt est crimē lese maiestatis. vj. q. j. quisquis. C. ad. l. iul. ma. l. quisq̄s. Itē si aliquid attentetur in
b p̄iudiciū reipublice ᵇ q̄ crimē dr̄ pduellū. q̄ in eo duellū admittitur. vel verius q̄ hostes dicimus perduellos. vñ crimen pduellionis quasi dr̄ hostile. ⁊ est idē qđ lese maie. ff. de v̄bo. sig. l. quos nos. Et alias cōmittit̄ multipliciter de q̄bus modis sufficiat remittere ad. l. j. cum tribus sequētibus. ff. ad
50 l. iul. maie. † ⁊ h3 ẜm Guil. hoc crimē multa spālia. q̄ in eo admittunt̄. q alͣs repellunt̄. vt. eo. ti. l. fame. ⁊. l. se. ⁊ q̄ q rē patefecit anteq̄3 sit vsus vel aliqđ fecerit veniā h3 ⁊ meritu3. C. ad. l. iul. maie. q̄sq̄s. alͣs nō excusatur patefaciens siue pfecerit siue cogitauerit. ⁊ voluit pficere ,pcedēdo ad aliquē actu3 vel recipiēdo sacra vel qđ simile. ⁊ pena est odire gladio feriri ⁊ bona oia publicari. vt eo. ti. quisq̄s. ⁊ hic. Item ⁊ filij taliu3 sunt infames ⁊ nulli succedunt nisi filie que in bonis m̄rnis hn̄t falcidiā. vt in. d. l. quisq̄s. ⁊. ff. de penis. l. crimē. Item nil pōt alienari de bonis taliū reoꝝ ex tpe cōmissi cris. nec valent si quē emācipāt vel manumittāt. vt. d. l. q̄sq̄s. sic de here. c. filij. in. vj. Itē de hoc accusari pñt post moꝛtē. ff. d̄ publica. iudi. l. j. ⁊. ij. ẜm Guil. dicit tñ Pau. hic q̄ hoc dilectū nō cōmittitur ꝯ tyrannu3. cōmittitur aliqñ ꝯ inferioꝛes a principe ij. q. j. in p̄mis. ver. q̄ aūt. q̄ tyrānus non h3 naturale ⁊ legitimum dominium. vt no. in cle. j. de bap. ⁊. xvj. q. ij. filius.
51 ¶ † Querit hic Guil. cum aliquando sit permissum sententiare sub conditione vt apparet hic si quando ⁊c.
¶ Quero an lata snia sub ɔditione dies ɔditionis extantis trahat̄ ad diē snie. Dic q̄ aut actus recipit nām sua3 tam ab existentia ɔditionis q̄3 ab alio vel excessione vel promissione. ⁊ tūc existētia trahit ad se tps snie. vt in excōicatione que capit vires ex ɔtumacia. xj. q. iij. epi. Si vo actus potius sumit vires ex alio q̄3 ex existentia ɔditionis. ⁊ tūc aut supuenit impedimentū ab hoie vel a iure tale qđ pōt tollere p̄mā obligationē. ⁊ tunc idē de rescrip. si p te. in. vj. de spon. c. vno. e. li. Si vero non supuenit tale impedimētū. tunc existētia conditionis trahit̄ ad tps snie vel ɔditionis. ff. qui po. in pig. ha. l. potioꝛ. ff. de pe. ⁊ cōmo. rei ven. l. q̄ si pendēte. Ista est vna talis q̄lis theoꝛica. de hoc an ɔditio trahat̄ retro. vide Bar. ff. de v̄b. ob. l. si fili⁹. qđ h̄ nō pono q̄ eēt d̄clarare leges sufficit ibi remittere ẜm do. Ant. vide Bart. eo. tit. l. centesimis. §. fi.
62 ¶ † Quero an papa cogat̄ inuigilare pro cōmodis subditoꝝ. Pau. q̄ sic. vt hic facit. de offi. leg. c. j. ⁊ qđ no. in. vj. p hoc dicit Hos. de offi. deleg. ɔsuluit. q̄ papa peccat moꝛtalr̄ si iusticiam deneget vel ad ɔsultationē nō r̄ndet de offi. deleg. q̄3.
53 uis in pte decisa. ¶ † Quero an ad hoc vt iudex ,pcedē possit sup notoꝛio sit necesse q̄ ante oīa declarat notoꝛiū eē. dic q̄ declaratio est vtilis nō tñ necessaria dūmodo ve foret notoꝛiū ēt si de eo non ɔstet. vt no. Inno. ⁊ Hosti. de coha. cle. ⁊ mu. tua. alias si ,pcederet tanq̄3 sup notoꝛio ⁊ nō eēt retractaret̄ snia not. in Spec. de notoꝛio. §. j. post p̄n. qđ intellige nisi p̄cederet hec declaratio. q̄ tūc sibi ipútet qui nō appellat cū sit lata ꝯ ius litigatoꝝ. Unde vtile est eam procedere ẜm do. Anto. putat tñ q̄ per hanc iterlocutoꝛiā declarari debeat q̄le sit notoꝛiū an iuris an p̄sumptionis vl̄ facti. ⁊ si facti. an act⁹ cōtinui. an trāseuntis vel interpellati cū alr̄ ,pcedat̄ in vno q̄3 in alio. de coha. cle. ⁊ mu. ⁊ extra. ⁊. c. tua. ⁊ qđ ibi no. p Inno. ⁊ Hosti. ⁊. ij. q. j. manifesta. ⁊ in Spec. de noto. §. j. ⁊. §. fi. ẜm Pau. vlterius per hūc tex. dicit Pau. q̄ in priuatione bn̄ficiali non est necesse exprimi bn̄ficia priuati ad hoc de exces. p̄la. c. fi. nā hic nō fit mētio de honoꝛib⁹ ⁊ dignitatib⁹ q̄bus priuatur. Nunq̄d aūt si tales honoꝛes hēat ab ecclesia esset eis priuatus. vide qđ no. de exces. p̄la. c. j. ꝯ. e. cōpil. ⁊. xvj. q. vij. filijs ac nepotibus. ẜm Pau. ⁊ dicetur. ꝯ. cum glo. ⁊c.
54 ¶ † In ver. verū opp. q̄ in comitatu p̄ncipis nihil d3 timeri. C. de his qui p met. iudi. nō ap. l. j. ff. q̄ me. cā. l. nō est veri-
c simile. Sol. hic oppositū ɔstabat de facto ᶜ sc3 q̄ res ab exercitu nō potuisset iuuari. Ideo hic vocat exercitū ferocem qđ est ex ,ppria dispōne nocentē sicut fera ⁊ aīalia nocent. de iureiur. c. j. alias si iniuria vl̄ offensa de fcō nō timeret̄ nō eēt
55 iussus metus ẜm Pau. ¶ † Ulterius dicit hic Guil. q̄ cu3 pōderāda sit psona sniantis q̄ d3 supioꝛ h̄re exercitū supioritat̄. Dicit q̄ ɔ̄suis excōicat⁹ occultus possit sniare in tpalibus. de re iudi. ad ,pbandū. non tñ in sp̄ūlibus vel alijs que a claue ,pcedunt. q̄ excōicatio exercitiū plationis tollit. xxiij. q. j. audiuim⁹. ẜm Guil. vide qđ no. do. Anto. de iurepat. cōsultationib⁹. in repetitione quā fecit de illo. c. vt p Io. cal. de
56 re iudi. ad ,pbādū. §. vt illō. ¶ † Oppo. q̄ v3 snia sine citatione. vt no. Hos. de re iudi. tenoꝛ. Sol. dic Paul. q̄ snia absq3 citatiōe vel citatione iualida est nulla. dic snia lata in absentē citatū legittime l3 nō ɔtumacē bene valet. sed in non citatum vel minus valide citatū nō valet vt hic. q̄ ad sniam qs d3 citari pemptoꝛie. de testi. cū olim. alͣs est nulla. l. j. §. itē cū ex eo. ff. que sen. sine appel. rescin. p̄sumit̄ tñ pars citata si snia trāsit in rem iudi. nisi probet̄ aliquid cur sit nulla vel falsa. no. in Spe. de sen. plato. §. vt aūt. ver. ⁊ no. ẜm quosdam ẜm Pau. est casus de elec. bone. ⁊ no. p do. Anto. de renū. in p̄ntia. de
57 proba. qm̄ ꝯ. de elec. cū i iure. ᵈ ¶ † Quero in quo diuersifi-
d cant̄ district⁹ ⁊ territoꝛiū. dicit hic Guil. q̄ district⁹ diocesis ⁊ territoꝛiū quasi idem sunt. s. vniuersitas agroꝛū vbi quis h3 ius impandi. de ,pba. l3. in prin. ff. de v̄bo. signi. l. pupillus. §. territoꝛiū. ⁊ no. s. d̄ elec. cle. ne romani. xvj. q. j. c. j. ij. q. vj. anterioꝝ. ibi massana diocesis dr̄ district⁹ a distringo. territoꝛiū
58 a terrendo. vt. d. l. pupillus. ¶ † Quero qs h3 de iure cōi districtum vel territoꝛiū. dicit Guil. q̄ in p̄ncipibus secularib⁹ solus impatoꝛ h3 iurisditionē in vniuerso mūdo. q̄ a deo p vicariū ei⁹ gladius ei a dño cōmittit̄. viij. dis. quo iure. xvj. q. iij. §. fi. vij. q. j. in apibus. ff. ad. l. rhodi. de iactu. l. de p̄cario. ⁊ hoc h3 iure cōi. s. quo ad iurisditionē. secus de dñio ⁊ ,ppꝛietate rerū in q̄bus nihil pōt de iure cōi. de ceteris aūt regibus ⁊ comitibus dic q̄ hn̄t limites ,put par occupatiōes ⁊ pscriptiones vsurpant. x. distin. lex. ⁊ in his sufficit bonafides sine

Marginalia:

properādū. §. j. i. iiij. colū. in. ix. notabili. C. de iudi. alex. in cōsi. ccxviij. in fi. col. i. ij. volu.

a ¶ Qđ in notoꝛijs. ad de do. abb. in. c. cūm q̄ i ij. col. in p̄n. de rescrip.

b ¶ Quod crimē dr̄ pduellū. Ad de tex. in. l. fi. ff. ad. l. iul. maie. ⁊ glo. i §. p ꝯiu3. ⁊ ibi doct. isti. d̄ here. q̄ ab intest.

c ¶ Sc3 q̄ res ab exercitu. Adde bn̄face tex. i l. itē q̄rit̄. §. exercitu. ff. loca.

d ¶ Quero in q̄. Ad. de plenissime Fely. in c. rodulph⁹ in. vij. ⁊. viij. in. x. ⁊ in. xj. colum. de rescrip.

titulo. secus in limitib⁹ diocesis & parrochiaꝝ. de parro. c. pe. & in illis nō sufficit bona fides absq; titulo. de prescrip. c. j. in vj. no. Hosti. de offi. archi. c. fi. & in sūma eo. ti. §. fi. de iureiur. c. nimis. & in summa de prescrip. §. que exigant ſm Guil. ad hoc ſm zenze. qd̄ dictū est ꝙ reges & comites & ēt ceteri hn̄t limites iter quos iurisditionē & iura tpalia exercēt. Nec ob. C. de pſcrip. xxx. an. l. cōpetit. xvj. q. iij. §. pe. de successione imperatori debita que nō pſcribit nec ius supioritat imperialis facit qd̄ no. Inno. de postu. pla. bone. de ecclesiasticis aūt dic ꝙ pape totus est orbis. ix. q. iij. cuncta per mundū. de ei⁹ delegato idē hodie restringit. de prescrip. statutū. §. cū aūt. & §. in
59 nullo. in. vj. † Legatus vero hꝫ iurisditionē & ptātē in puincia sibi decre. vel put determinat sibi papa. de offi. leg. nouit.
60 de postu. pla. c. j. † archieps patriarcha seu primas in alienis diocesib⁹ sue puincie hn̄ hꝫ territoriū quo ad illa tm̄ que ius sibi expresse tribuit. alr̄s nō. de offi. or. duo. & c. pastoralis. e. ti.
61 vt litigantes. in. vj. † Si ipsi in sua diocesi & ceteri epi hn̄t in suis vbiq; territoriū fundatū de iure cōi. xvj. q. v. c. j. x. q. j. c. j. & ij. nisi exēptio aliqd tollat. de offi. or. cū eps. in. vj. & hoc locum hꝫ quo ad iura epalia & iurisditionē ecclesiasticā. sed nō quo ad iura tpalia ꝗuis ecclesiastica. no. Inno. de excep. cū
62 venerabilis. ad fi. † de alijs inferioribus ab epis qdā dicunt eos nil hr̄e territorij sed eps. alr̄s esset monstrū plura esse capitu. de offi. or. qm̄. §. j. Alij. dicunt illos ex lectione vel ꝯsuetudine hr̄e iurisditionē in psonas. xciij. di. legimus. de fo. cōpe. cū ꝯtingat. quā pn̄t exercere in tales psonas vbicūq; sint arbitri inter ptes vbicūq; iudicāt maxie si pdicti sint religiosi qbus totus mūdus est territoriū. vt monachi & alij de sen. excō. cuꝫ illorū. Alij ꝙ in locis suis & vbi hoc ꝯsueuerūt hoc pn̄t & nō alibi qꝛ odiosum est Hosti. dicit ꝙ si habent terram limitatam in qua nullus est eps nisi ipsi & pn̄t. de re iudi. cum
63 inter. † Alij aūt qui non habēt territoriū sed solum subditos iudicabūt in suis locis. vel vbi pſcripserūt & hn̄t iurisditionē in psonas & in locis & sunt ordinarij admistratores de qbus
64 pōt loqui. de resti. in integ. c. pe. §. j. † Quid de monachis q per totū hn̄t priorat⁹ seu admistrationes in alienis monasterijs retinēdo locū monachi in priore monasterio. an p abbatem hn̄ficij pn̄t excōicari. Non vr̄ hic. qꝛ non hn̄t in ea prelationē verā. qd̄ oꝫ vt clarius opentur. xxiij. q. j. audiuim⁹. In cōtrarium vi si est de illis. q mittunt ad priorat⁹ priui. volētes. in. vj. & maxie qꝛ sunt emancipati per papā. de elec. cum
65 inter. R. hec disputationi reliquit Guil. &c. ᵃ ¶ † Quero an citans extra territoriū arctat citatū. hanc mām diffuse ꝓ prosequitur Pau. & Guil. que satis puta decisa. do. Anto. p scripta Jo. an. de fo. cōpe. romana. §. ꝯtentes. in vj. ideo hic ipse
66 non scribit. ¶ † Quero an ordinarius posset subditū suum extra territoriū suū punire. Cōcludit hic Pau. ꝙ quedaꝫ est snīa persone afflictiua que requirit actualē executionē & hoc nō pmulgat in subiectū extra territoriū. alle. de cōsti. c. ij. i. vj. quedā est snīa que imediate afficit psonam & trahit ſm suam executionē. & tūc sicut nō pōt actualr̄ exequi snīaꝫ extra territoriū de fo. cōpe. postulasti. sic nec pōt ferre snīam que ex ipsa platione trahat secū executionē ad psonā extra territoriuꝫ p qd̄ dicit ꝙ iudice existēte extra territoriū excōicare nō potest hec vera qn̄ pena imediate ex virib⁹ snīe trahit executionem ad psonā. sꝫ si pnunciat de delicto ex cuius genere pena stati a iure iponit psonā afficiens. & sic vinculū nō surgit imediate ex snīa sed ex iure pp factū snīa dānatum. vt infamia in casibus. iij. q. vij. §. porro. tunc hn̄ ligat ex̄ territoriū qꝛ vinculum initiat a iure qd̄ hꝫ psonā vbilibet subiectā. de ꝯsti. c. j. Idem in snīa abdicatiua rei a psona vt si agit puari a beneficio de cle. nō resi. ex tue. Nō ob. l. pꝑandū. §. finaūt reus. C. de iudi. qꝛ ibi nō fit executio nec psona obligat. sꝫ soluꝫ fit absolutio. ſm Pau. dictū Pau. est veruꝫ quo ad duo vltia dicta ᵇ sed quo ad id qd̄ dixit de sen. excō. cōit nō tenet & est ꝯ dicta doc. de fo. cōpe. sane. & c. fi. de dila. ꝑterea. de cle. excō. mino. apostolice. Jo. an. alle. de fo. cōpe. romana. §. ꝯtentes. ꝯ tex. ij. q. j. oīpotens. de ap. cū sit romana. ad fi. quō aūt rn̄deat ad. c. ij. de cōsti. in. vj. vide ꝙ no. do. Anto. in. c. a nobis. i. de sen. excō. & latissime in. §. statuto. in ei⁹ repe. c. vt aiaꝝ. de ꝯsti. in. vj. dic vt ibi. qꝛ ibi qn̄ originat delictū & pena delicti ex̄ territoriū. sec⁹ qn̄ cā iam origiata agit penā adijcere. qꝛ pōt cū hec executio sit inuisibilis & ꝯsequēter nō ꝓhibita cū ex hoc nulla iferat in

a ¶ Quero an citās. ad de Ange. in l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. & ibi do. Jas. in fi. c olū. in ver. q̄ro ergo.

b ¶ Sed q̄ ad id. adde Jas. in. d. l. fi. ff. de iurisdi. om. iudi. in. ij. col. i v̄. xj. fallit.

c ¶ Quero qd si p delicto. Adde Bar. i. l. j. i vj. col. v̄s. ij. q̄ro qd delictis. C. de summa tri. Alex. in ꝯsi. lxxvj. in fi. colum. circa me. i. iiij. vo. Alex. i ꝯsil. xlj. in. j. col. i fi. in. v. vol. Alex. in ꝯs. cj. in. ij. col. circa ꝓn. in iij. volu.

d ¶ Quero an dn̄s. Adde doc. in. c. verum. ex̄. de iudi.

e ¶ An āt. Quid autē in bonis emphyteote. an sint tacite obligata domino ponit. Jo. fa. i §. itez huiꝰ na. & ibi do. Jas. i. v. car. in ver. querunt ergo. i primis isti. de actio.

iuria vel turbatio iurisditionis. Quedaꝫ est pena psone non afflictiua & tali pena pōt existentē ex̄ territoriū punire siue sit pena fori penitētialis. vt no. xvj. q. j. c. j. siue sit pena fori ꝯtentiosi psonā tn̄ nō afficiens. de cle. nō resi. ex tue. iij. q. vj. c. j. C. vbi de cri. agi oꝫ. l. j. ff. de iterdi. & relega. l. relegatoꝝ. §. sꝫ eos. Ad hoc de puileg. c. j. in. vj. si eni ibi est spāle in exēptis ꝙ nō pn̄t ab ordinario puniri pro delicto alibi cōmisso. ergo in ꝯ
67 rium est ius cōe. ff. ad munici. l. j. ᶜ ¶ † Quero qd si pro delicto certa pena ex statuto iponit in loco delicti. alia imponit in loco domicilij quā imponit ordinarius. vr̄ ꝙ penā loci delicti. xij. dis. illud. ante fi. & c. illa. viij. dis. que contra. ff. de testi. l. testiū. §. fin. de extraor. cri. l. pe. §. sunt quedam. C. vbi sena. vel claris. l. j. & qꝛ sicut seruat ꝯsuetudo loci ꝯctus de eo qui mit. in pos. cū venissent. & no. in Spec. de sen. ꝓla. §. qlr̄. in pn̄. ita & inspici dꝫ ꝯsuetudo loci delicti. nā quo ad forū delicta & ꝯctus equiparant. ff. de iudi. l. omni. de fo. cōpe. c. fin. ad hoc qꝛ nec suā legē posset seruare ordinarius. de ꝯsti. c. ij. In ꝯtrū scꝫ ꝙ ſm suam legē possint puniri. facit qꝛ subditū absentem iudicat. C. de iud. pꝑerandū. §. finaūt reus. xxxiij. q. ix. decernimus. xj. q. iij. c. rursus. de dolo veritatis. ad idē. C. de adul. auc. si quis. vbi iudex secularis punit delinquētem in ecclesia ſm suam legē. & tn̄ in ecclesia non hꝫ territoriū vel iurisditionem. de imu. eccle. cū ecclesia. & eo. ti. decet. in. vj. C. de eunu. l. ij. dicit hic Pau. ꝙ si pena alterius loci imponit ipso facto tunc suā non imponet ne semel punitus iterū puniat. de iudi. at si clerici. Si v̄o non imponit ipso facto. & tunc aut delictū aggrauat vel inducit. de ꝯsti. cū dilecti. tm̄ vel fortius punit ꝗ per. l. domicilij. & tūc penā loci delicti imponet. ff. de accu. l. si cui. §. fi. vbi rōne loci factū aggrauat. imo pl⁹ dicit Pau. ꝙ de facto qd̄ est alibi delictū & nō in diocesi ꝓpria ex̄ territoriū punire non pōt. qꝛ quo ad nouā obligationis substantiaꝫ sus dicēti ipune. non paret. de consti. vt aiarum. §. j. in. vj. sed nouā pene qlitatē ad delictū substātiatum de iure cōi hn̄ pōt inducere per suā legē facili⁹. n. inducit qualitas ꝗ suba. ff. de noxa. l. in delictis. §. si detracta. & no. C. de edē. l. edita. sic stat in cōpilatione Pau. qui cōiter hr̄ corruptus. & sic habebam olim in alio Pau. quā hēbat do. Anto. tpe quo repetijt. §. statutum. c. vt aiarū. intētio aūt ſm Pau. ſm eū est hec si delictum inducit vel aggrauat in alio territorio per legē alienaꝫ tūc punit iudex domicilij. sꝫ nō ſm legē suā. sꝫ ſm leges loci delicti. Si delictū aggrauat per legē ꝓpriam vel inducit de nouo. & tūc aut delictū aggrauat in suba vel inducit & nō punit ſm legē propriā qꝛ extra territoriū &c. ad hoc de ꝯsti. c. ij. in. vj. aut delicto substantiato noua qlitas adijcit. & tunc pōt puniri per. l. domicilij. qꝛ facilius inducit qlitas ꝗ substātia. vt. d. §. si detracta. Qnq; nō aggrauat per aliquā legē vel inducitur sed pariter per vtraq; legē punit. & tunc pōt ipsuꝫ punire ēt ſm legē suā propriā. Nā pōt quis plurib⁹ legib⁹ subijci & in pluribus locis ꝯueniri. de fo. cōpe. ex parte de rescrip. dilect⁹. de sepul. cū quis. ij. rn̄. in. vj. ſm Pau. hanc materiaꝫ latissime examinato do. Ant. in. d. §. statuto & ibi ondit in multis Pau. male dicē. quā repetitionē facit anꝗ eēt doctor in
68 iure canonico. nec vnꝗ ēt mutauit. iō nō insistit. ¶ † Quero an imperator possit animaduertere in papā si papa reqsitus nollet citare regē. dic ꝙ non. qꝛ cōpelli non pōt cū papa non habeat superiorem & est superior imperatore. xxj. dis. inferior.
69 ¶ † Quero an dn̄s feudi exeqtur snīam suā. dic ꝙ sic. qꝛ hꝫ iurisditionē ordinariā inter feudatarios. vt in. l. imperialē. de prohi. feu. alie. per Fede. §. penul. ſm Pau. qui ponit ꝓ que ponit Inno. & Hosti. de fo. cōpe. ve. & tꝫ idem qd̄ Hosti. in
70 executione ꝯ clericū. ᵉ † An aūt iuecta & illata a feudatario sint tacite obligata & hypothecata dn̄o. dicit ꝙ sic sicut qd̄ di
71 cimus in inglino. l. certi iuris. C. locati. † Itē an possit dn̄s vasallo precipe sub fidelitatis iuramēto. dicit ꝙ sic eps pcipit clericis sub virtute obediētie. de fo. cōpe. ex tenore. & multo fortius. qꝛ fidelitas iurat. xxij. q. fi. §. de forma. obediētia v̄o regulariter nō. de ma. & obe. legebat. ex qbus pꝫ ꝙ ex quo vasallus obligat ad ea solū que spectāt ad feudū ꝙ ipsa obligatio que fit pp rem poti⁹ sit realis ꝗ psonalis. ideo si vasallus refutat feudū qd̄ pōt dn̄o sciente & non nimis tēpestiue licet postea nō debeat offendere dn̄m. vt in lib. feu. de vasallo qui ꝯ. c. j. C. de qd̄. nihil. ſm Hosti. & alios. de ꝯsti. que in ecclesiarū. cessat penitus subiectio vasalli erga dn̄ꝫ. ar. de elec. venerabilem

rabilem: in fi. & qd ibi no. & eo. ti. nihil. Itē cū papa absoluit vasallos a fidelitate dñoꝝ & pp heresim vel aliā cām. de here. c. fi. &c. † Quis aūt hēat cognoscere si dicat̄ vasallus interuertisse possessionē feudi. dic q̄ nō ipse dñs s3 supior ordinarius feudi cognoscet. de quo per Inno. de iudi. ceterū de fo. cōpe. verū. ibi ēt per Hosti. de appel. romana. §. d3 aūt in vj.

72

73 in ver. rursus. † pmo per hūc tex. determiat Pau. q̄ vbi notorium est q̄ cōdēnatus nō potuit cōmittere crimē de quo est condēnatus q̄ snia est nulla: q2 impossibilitas impedit omnē obligationē. vt no. de reg. iur. nemo pōt q2 ex quo notoriū est eū non potuisse cōmittere: ergo est falsu3 id de quo est condēnatus de pe. dis. ij. Si eni inq̄t. ver. que eni cōio s3 qd falsum est nihil est nec cām pstat. ff. de vbo. obli. l. paulus. §. fi. si ex falsis istru. per totū. ad hoc. l. tutor si petit. & l. scie egresse. ff. de tuto. & cura. da. ab his. ad hoc q2 notoriū in psona iudicis facit sniam nullā. de re iudi. ad pbandū. ad hoc q2 iura volūt sic dānatū eripi violēter. xxij. q. v. non inferēda. qd nō eēt si snia non esset nulla. Itē q2 notoriū sic iustificat sniam latam q̄ ab ea nō appellatur. de appel. puenit. & se. ergo fortius facit nullam ꝯ̄ ipsu3 notoriū latā. q2 ius plus fauet absolutioni q̄ cōdēnationi. de pba. ex lr̄is. & de hoc. ff. ad. l. aquil. inde nerati. §.

74 fi. & qd no. & Hosti. de sentē. excō. per tuas. † Per hoc dicit Pau. se disputasse q̄ snia lata ꝯ̄ notoriū actus ptinui sit nulla vt succedat notoriū loco falsi expressi. i. ac si erroꝛe3 in snia expressisset. no. Inno. de sen. excō. romana. in. vj. Idem si eēt notoriū actus transeūtis dūmodo tanta fiat expssio in snia q̄ cōcurrat notorium cū tpe quo dixit iudex maleficiū cōmissu3 ad hoc facit hec lr̄a. hec dicit vera in notorio defectu cause existēter & potētialiter. vbi aūt esset notorius defectus existēter sed non potētialiter. vt q2 notoriū est condēnatū delictum nō cōmisisse. nō tñ negatur cōmittere potuisse. & tūc si lata est snia a non iudice nisi rōne delicti & cōparuit citatus & cognitum & pronunciatū est q̄ in sua iurisditione delinquit & valet snia si nullus erroꝛ exprimit̄ q2 de hoc potuit recognoscere. de rescrip. sup lr̄is. ff. de iudi. l. si quis ex aliena. de offi. preto. l. iij. si q̄dru. paupe. fecis. dicat̄. l. j. & no. in Spe. de cōpe. iudi. aditione. §. j. ver. s3 ponc. ad hoc de sen. excō. venerabilib. §. sed & si. in. vj. hoc non pl3 do. Anto. maxie in snia est lata eo non psente. q2 notoriū eximit eū a iurisditione. nec iste habet ptātem cognoscendi an sit iudex cum illa potestas de a iure

a solum ᵃ qñ est dubiū de iurisditione. vt no. glos. in. d. c. super lr̄is. & de accu. veniēs placeret aūt dictū vbi nō eēt notoriu3. ad hoc q2 snia ꝯ̄ notoriū est nulla. l. j. ff. que sen. sine ap. resci. & dicā. j. vbi remittā. Si vero nō cōparuerit citatus. & tūc fatetur sniam nō tenere nec valere nec citationē arctasse. vt no. de accu. veniens. iij. q. ij. q2 ea. xj. q. j. null. xxiij. q. fi. ꝯuenior. & in Spec. de accu. §. j. de hoc vide per Inno. de rescrip. sup

75 lr̄is. † Qñq3 dicit Paul. snia est lata ab ordinario & ordine seruato & nullo erroꝛe expsso & valet si ferat̄ sup bonis. s3 nō quo ad corporalē penā infligendā. nec omissio appellationis quo ad hoc potuit tollere turpitudinē snie vel eā iustificare q̄ ex defectu veritatis sue cāe notoꝛie. erat iniusta. vñ executor talē sniam exeq nō d3. vt no. Inno. de offi. delega. pastoꝛalis. ad hoc. ff. d iniu. test. l. si qs filio. Ad hoc hec lr̄a ibi ex cā que

76 veritatis &c. bm Pau. † do. Anto. in hoc ꝯcludit q̄ iterdu3 snia est ꝯ̄ notoriū actualr̄ & potētialiter. & tūc oēs ꝯcoꝛdāt q̄ snia sit nulla. vt no. in. d. c. p tuas & de sen. excō. venerabilib. in vj. & hoc idē si est lata ꝯ̄ notoriū actualiter dūmodo de hoc ꝯstet iudici. de re iudi. iter monasteriu3. & est casus de appel. sollicitudinem. & est tex. optim de re iudi. inter ceteras. & no. Inno. de ꝯces. pben. cū nr̄is. in additione. & de frig. fraternitatis. Nā & snia de qua ꝯstat ex ꝯfessione ipsam iniustā eē retractat̄. vt no. Inno. de imu. eccle. q2 pleriq3. qd est bñ notandum. Ad hoc q2 notoriū eq̄parat̄ expssioni sicut no. Inno. in libello de offi. vica. sua. & in. c. j. & no. de iudi. examiata. in pua additione. & hec est cā pp quā dicere ꝯsueuit do. Ant. q̄ snia ꝯ̄ sniam ēt in diuersa instātia non t3. de quo p eū in. c. ab excōmunicato. de rescrip. in repetitione. vbi clare examinat hunc passum. est ergo nulla snia qñ est ꝯ̄ notoriū. Idē cu3 erroꝛ p3 ex actis ēt si non exprimat̄ in snia. q2 robur h3 ex mēte actoꝛ sicut & ꝯctus ex mēte ꝯhentiū. ff. de actio. & obli. l. obligatio

b nū suba. Itē q2 snia ex actis certificat̄. ᵇ ideo q̄ ex actis cēsetur erronea. ff. de re iudi. ait pretoꝛ. §. j. & no. de testa. Raynal dus. bm Pau. casus est de fide instru. inter dilectos. de puil. cū olim. & hoc t3 bm do. Anto. l3 Inno. fuerit ꝯ̄rius. na3 hoc tene de re iudica. cū Bertoldus. vbi est casus. Cōtrarium t3 de pb a. qm cōtra falsam. & vbiq3 de hoc per do. Anto. pmu3 tenuit Cy. C. de erro. aduo. l. j. seu de erro. calcu. de hoc plene per do. Anto. in palle. c. ab excōicato. vbi hāc mām exami

77 nat in mā excōicationis. † Quero an si snia valeat possit exeq in bonis & iurib alteri subiectis Pau. hic dicit q̄ non alleg. de foꝛ. cōpe. in. c. postulasti. vbi hr̄ q̄ qs non possit iure bñficij alteri suppositi priuare. vt ibi no. de appel. pastoꝛalis. ꝯ̄ quā opinio. multū facit hec lr̄a. sed illud verius eq̄us tñ est oppositū. q2 non agit̄ de solo preiudicio puari. s3 ēt supioris a quo t3. sicut & dicimus in renūciatione qñ puatio ēt ꝯtingit pp delictū acceptationis scōi incōpassibilis vt no. c. de pbē. de multa. Unde putat do. Anto. q̄ in termis decre. postulasti. l3 possit puari quo ad preiudiciū subdit. nō tñ quo ad preiudiciū supioris. & sic ad eū fit remissio nō solū pro sola executione. s3 ēt pro approbatiōe puationis respectu piudicij sui. qd bñ no. bm do. Anto. q2 nondū hoc dixit al's eni nō bñ videret̄ rñsum ad rōnē hui tex. bm eū. Nec dicas q̄ h erat ali effect. s. ptātis respectu psone. q2 hic ponit hāc rōnē ab illa separata. & sic vr̄ quālibet sufficere & hec est veritas bm eum. vnde presupponit hoc veru3 etiam data ptāte in persona &c.

78 † In. §. ceterū. pmo per hanc cle. que hic dicit pncipem nō posse tollere iura nālia. & ꝯsequēter. nec defensionē q̄ illo iure est inducta & que ēt bm Guil. diabolo concedēda est. de excep. cū int̄. dicit hic Guil. q̄ portio iure nāli debita filijs si alias penit egeant nō est eis pp delictū ēt grauissimū auferēda. de testa. Raynutius. vñ dicit q̄ si filij audita cōdēnatione pr̄is suā partē nālem furtim vi vel dolo apportent nō tenent̄ saltē in foro aīe restituere pncipi q2 iure sibi retinēt. ergo iuste. de vbo. signi. c. ius dictū. non pl3 hoc 3en3e. q̄ portio debita filijs iure nāli non sit auferēda q2 per ꝯctum & es alienū pr̄num illa tollit̄. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. qm. versi. quarta aūt. ergo & p delictū. ad hoc q2 ipsa de iure ciuili debetur ꝯ̄uis instictu nāli. iō p statutū municipale tollit̄. vt no. per Dy. de reg. iur. idultū. li. vj. p q̄ facit de testa. Raynuti.

79 † Secūdo 3en3e. hic dicit circa suppletionē q̄ suppletio quā facit papa non t3 q2 dispensat esse defectū positiui iuris circa solēnitatē non circa defectū psone. vt no. in Specu. de

80 dispē. §. nūc ostēdēdū. ver. & no. ᶜ † Quid aūt opereī cla. nō ob. l. ponit. de instru. edic. §. nunc aūt. ver. & scias. bm 3ē3e. de quo per Jo. an. de exces. pla. c. j. in vj. & per Bart. C. si ꝯ̄ius vel vti pub. l. fi. de pmo. per do. Ant. in. c. illa quottidiana. de elec. & trāsac. c. j. Glo. vigilare notanda est de ista dictione de qua de consue. c. ij. & iij. concoꝛ. huius glo. & per Bart. ff. de libe. & posthu. l. gallus. §. ille casus idifficilis. Glo. subditis. oppo. idē si cū non subditis vel hostibus ꝯspiratione3 facit. C. ad. l. iul. maie. l. quisquis. vj. q. j. c. j. Solu. glo. fatendo ꝯ̄riū & sic subaudiendū est maxie. de mā aūt cōspirationis remittit gl. ad. c. exhibita. de iudi. & habet̄ per Inno. de scisma. c. j. vbi cōcludit̄ q̄ ois cōspiratio sonat in delictu3 pma facie

81 maxie occulta nisi aliud appareat &c. † Glos. declarando no. ex lr̄a vtile cōsilium. s. q̄ in notorijs semp ante oia pnunciet ur id esse notoriū. facit qd no. de iureiur. ad nr̄am el. iij. & per Inno. de offi. delega. c. j. in vj. Sic ēt dat ibi ꝯsiliū q̄ vbi iudex vult pcedere contra aliquē vt contra ꝯtumacē & pnūciat. nam valebit pcessus postea orto q̄ cōtumax non sit. al's secus: q2 constare & liquere d3 pretori ipsum cōtumace3 esse ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. hec aūt. in pn. & no. Bar. ff. de dam. infec. l. si finita. §. iulianus. facit optie de senten. excō. venera

82 bilibus. §. sed si iudex &c. † Glo. notoria. declarat lr̄am. & notandū est quare iudices & ꝯsultores qui precipitando indeliberate pferunt snias & ꝯsilia. & similiter glo. se. que declarat qd sit pcipitiū. q2 quicq̄d fit sine modo & cū periculo &c.

d Glo. in versi. libranum notandum est ᵈ de verbo libra.

83 † Glo. causis. no. ex lr̄a de ꝯsilio eē ne cā in snia iserat̄. & hoc ideo q2 iniq̄tas snie faciliter depzehēditur ex cā. de resti. in integ. cū ex lr̄is. de quo de re iudi. sicut. & de renun. in pñtia per do. Anto. & p Cy. C. de iudi. l. pperādū. §. ille. & per gl. &

84 Bar. ff. de acq. here. l. si his ad quē. † Glo. notoꝛio. iducit lr̄am ad not. de ap. ex parte. i. in nouel. v3 q̄ assignato loco notorie nō tuto in appellatione non solum possit appellare.

a Qñ est dubiū. Adde glo. bart. & doct. in. l. ij. ff. si qs in ius vocā. nō ie. & ibi maxime Jas. in vj. & vij. col.

b Ideo q̄ ex actis. Adde tex. & ibi doc. in. l. iij. C. de sen. q̄ sine certa quā. bart. in l. j. post pn. C. de errol cal. Alexan. in ꝯsi. cxxiij. in. iiij. colū. circa mediū in pmo vol.

c Quid autē. Adde Alex. in ꝯs. xvj. i. ij. col. in fi. i. ij. vol. Alex. in ꝯs. cxxij. i. ij. colū. circa fi. in iiij. vol.

d De verbo libra. ad de glo. in. §. hereditas. i ver. vj. ad fi. isti. de here. insti.

verū ēt sine aliq̄ appellatione citatio non arctet ēt nulla exceptione opposita vt hic vī apte pbari.ad hoc q2 alle. in Spe. de citatione.§.j.ver.itē q̄ citatio fit ad locū.j.ꝛ.ij.ꝛ ver. qd si
85 citat⁹.ꝛ no.per Inno.ꝛ Hosti.de dila.c.ij. ¶ † No. bñ hāc glo.q̄ dicit caute citationē nō arctare nō aūt ipsā dixit nullā. sed aduerte q̄ obuiare vī dicta glo.q2 lʒ locus non sit tut⁹.tñ ipso iure nō cessat iurisditio.ꝛ sic dʒ venire ad opponēdū de rescrip.sup lrīs.ꝛ.ff.de iudi.si qs ex aliena. ꝛ maxie q2 notorietas nō excusat ab oppositione.lʒ approbatiōe.fic. a vt no. glo.in cle.appellāti.de app.ꝛ no.doc.vt lit.nō ptes.c.ij. super glo.dic q̄ si locus nō est tutus pncipali vel pcuratori q̄ tunc excusat ab opponēdo.Nā qd dī q̄ dʒ venire ad opponēdū est verū qñ pōt.sed vbi tute non pōt impossibilitas excusat ꝛ hꝫ exceptio pro opposita.sicut pditio que nō pōt impleri hꝫ pro impleta.de reg.iur.imputari.in.vj.ꝛ.l.j.C.de isti.ꝛ substi. vnde ex quo nō stat per eū quomin⁹ opponat hꝫ pro opposita.vt dicit tex.de resti.spo.ex pquestione.ꝛ glo.ibi vbi aūt pōt mittere pcuratorē tutius est q̄ mittat. sʒ ex quo notoriū ē de ipedimēto.ꝛ hoc pstat iudici.iō excusat ps ab opponēdo.q2 sufficit iudici certificari de impedimēto citati ne valeat pcessus ꝛ citatio.vt est casus.ff.de re iudi.quesitū.ꝛ no.de pcura. querelam. vnde si est certus iudex q̄ citatus est infirmus . lʒ requireretur hec oppositio sufficit iudicem esse certum sine alia oppositiōe.q2 iam pcludit defect⁹ ptumace cū nec vā nec ficta tūc ptumacia adest ex quo iudici pstat.ꝛ sic pcessus non vʒ ꝛ hec est veritas.Ad hoc q2 ex q̄ ipedimētū ex se notoriū est supplere dʒ de facto ꝛ excusata est ps si pfidens de eo qd facē dʒ iudex nō cōparet.excludit ergo ptumacia ꝛ pp defectū ptumacie viciat pcessus nō pp defectū ptātis ex quo nō est oppositū.ꝛ hoc est qd voluit glo.hic caute. vide quod no. Archi.de rescrip.statutū.in vj.ꝛ qd no.in cle.j.de fo. cōpetē.
86 ¶ † Glo.pcistoriū.ponit de hoc verbo pcistoriū vel dic ſm zenze.q̄ dī locus vbi ius reddit vl locus sedis iudicis sicut tribunal.de offi.or.cū eps.in vj.seu auditoriū.ff.de mino.l.minor aūt ſm Pau.tu vide qd no.de reg. iur.cum eterni.in vj.
87 ¶ † Glo.per violentiā.no.inducit tex. ad qōnē notabilem. b vʒ b an sit captiuus ad penā vel piculū mortis relaxet pstito iuramēto de redeundo ad carcerē teneat redire.nā vī q̄ non p hunc tex.si mors erat iniuriosa.alias autē bñ teneat redire. ar.huius lrē.Ad hoc q2 si mors erat iniuriosa ex quo per fas vel nefas est reddit⁹ libertati nō teneat se restituere iudici ēt iudici ad ostendēdū q̄uis iurasset redire.naʒ plus tenet sibi q̄ pxio.xxiij.q.v.si nō lʒ.xxij.q.iiij.§.si illi.ver.qcqd. ꝛ q2 q̄li tercunq3 lʒ sanguinē suū redimere.ff.de bo.eorū qui mortem sibi consci.l.j.iō nō tenet redire.qd est verū vt gl.dixit si timeret violentiā ꝛ iniusticiā.sec⁹ si iusticiā expectaret ſm Guil. ꝛ zenze.idē Pau.dicens q̄ fugiens iusticiā nō redeūdo vel captus si illā fugeret peccaret.alle.no.j.dis. iusgentiū. domi. Anto.credit q̄ si cā est pecuniaria ꝛ aufugeret i dānū alteri⁹ q̄ hoc eēt peccatū.Si aūt aufugeret ad vitādū mortē iniustā nō peccaret ſm oēs.Si aūt aufugeret ad vitādā mortē iustā ꝛ tūc si delictū esset occultū nō credit q̄ peccaret q2 nulli est dicendū.de pe.dis.j.nō tibi dico.Si aūt delictū esset publicū tūc si pena mēsuraret pene nāli. ꝛ si aufugeret aio penitendi de peccato nō credit q̄ peccaret. Si aio induradi tūc credit q̄ peccaret.durū eni vī ſm eū determinare q̄ hō debeat se vltro offerre morti etiā iuste qñ alr pōt saluari ꝛ penitere. Si eni ad salutē penā ptentiosa est oino necessaria. lʒ sufficit ptri
88 tio ꝛ pena penitētialis. ¶ † Glo.districtū imperij. colligit ex lrā q̄ lʒ impator dicat dñs mundi.ff.ad.l. rodi. de iac.l.deꝑcatio.vij.q.j.in apib⁹.non tñ districtū totū orbē. Fatet tñ q̄ pro ipso facit ius cōe ſm qd fundat intentionē suā in quolibet loco sicut dicim⁹ de epo in loco sue diocesis. de quo per Hosti.de offi.archi.c.fi.sup.j.glo.ꝛ de iureiu. nimis qdē ꝛc.
89 ¶ † Glo.requisiti.inducit lrām ad no.de fo.cōpe.c.fi. in pn. iij.q.vj.c.j.de rap.c.j.vʒ vtrum iudex. delicti debeat requirere iudicē domicilij delinquētis vt illū citet ibi existentē. de quo ēt remittit ad no.in Spec.de cōp.iudi.aditione.§.j.versi.sed qūo.ꝛ de accusa.§.j.sed ver.nunqd.ꝛ.§.fi.versi.vt aūt. videte licet hoc posset fieri tñ non est necesse vbi locus delicti fit tutus citato.qd est verū quo ad effectū bonoꝝ.sed nō quo ad effectū pene imponēde in personam arguēdo de delictis ad contractus de fo.cōpe.romana.§.pbentes. in vj.ꝛ sic potest

a ¶ At no. glos. Adde ad ista dñs Jas.in.l.ij.i vij.col.circa pn.ff.si qs i ius vo.

b ¶ An si captiu⁹. ad hanc.q. ad. de Fely. in c.j.in.xiij.colū.de consti. qd aūt si reꝑiat captiu⁹ hostiū apte an licite possit aufugere ponit Bar. in.l.vis.C.de proba.ꝛ plene do. Frā. cur.in repe. l.admonēdi n.xxviij.colū.ff.de iure iuran.

c ¶ Quod fienda est remissio. adde Bal. i .l.ij. C.de ser.fugi.Alex.plene i addi.ad Bar. i.d.l. si cui.§.fi.ff. de accu.

90 intelligi hoc cū hic agit de pena psonali. ¶ † Glo.de more remissus.querit ꝛ reuocat in dubiū an q̄ hic dicat remissionē fiendā esse de more seu de psuetudie procedat ēt de iure. ¶ † Glo.refert opi.Accur.eni in.l.si cui.§.fi.ff.de accu.dixit q̄ non ex necessitate sed ex vrbanitate.vel locum hꝫ qñ reus latitat.alias nō.ꝛ hec opi.vī placere Inno.de rap.c.j.glo.vo ꝛ Hosti.in.d.c.j.de rap.dicunt q̄ in oi graui delicto dʒ fieri remissio ad iudicē delicti.per.§.si vero quis cōprehensoꝝ. in auc.vt nul.iudi.col.ix.quinimo plus dixerunt quidam.s.q̄ iudex delicti possit agere p̄ iudicem loci vbi degit delinquēs vt remittat delinquētem per preal.§.si vero. vbi ponit vbum iubemus.qd est necessitatis.xiiij.q.j.q̄ precipitur.ff.q̄ iussu l.j.ꝛ.ij. Nec ob.si dicat q̄ par in parem non hꝫ imperium.de elec.innotuit.cum concor.q2 in hoc iudex delicti est maior ex auctoritate etiā ꝛ dispōne.d.§.si quis vero.ꝛ hāc opi. vī seq Ja.de ra.ꝛ Pe.vt refert Cy.in auc.qua in puincia.C.vbi de cri.agi o3.ꝛ pro his facit qd no. per Hug.lxv.dis.c.j. Cōtra illud vltimū alleg.glo.qd no.Joā.in.d.c.j.dis.lxv.vbi dicit q̄ lʒ male faciat iudex requisitus non remittendo.ille tñ qui requirit si alias non est iudex illius illum nō potest cogere vel punire.sed agi dʒ coram supiore illius.ad qd facit qd no.de fo. cōpe.romana.§.cōtrahentes.in.vj. vbi dicit q̄ ad denunciationē iudicis nō aūt dixit ad mādatū vel preceptū. Pro hoc etiā glo.in.c.pastoralis.de offi.ordi.ꝛ qd no.de offi.dele. prudentiam.§.adijcimus.in vlti.glo.ꝛ hanc opi. Jo.dicit gl. veriorem.nō ob.verbum iubemus.positū in.d.c.si qs vero cōprehensoꝝ.q2 lʒ impator ibi iubeat dictā remissionē fieri non tñ per id dat iudici requirenti ptātem iubendi vel puniēdi.ꝛ iō cum sibi hoc non cōcedatur attētare non poterit de transla.
91 c prela.c.ij.ꝛ.xxv.q.ij.amputato. † Habetiꝫ ergo hucusq3 duas cōclusiones ex glo.s. c q̄ fienda est remissio in delictis grauibus. Scdo q̄ lʒ iudex loci vbi degit delinquēs debeat remittere requisitus tñ si nō remittit non poterit cogi nec puniri per requirentē.primā conclusionē habetis tenere. lʒ quidam dicat q̄ in nullo casu fiēda sit remissio.ex quo repit se in pprio domicilio cū ibi sit ppriū forū ordinariū.de fo.cōpe.lʒ.ꝛ.c. postulasti.C.vbi de cri.agi o3.l.j.ꝛ.ij. Sed dic licet in puis criminibus nō fiat remissio.tñ fieri dʒ in magnis ꝛ grauibus sic seruat ſm Guil.zēze.dicit q̄ si cōsuetudo est in loco illa primo est suanda illa cessante de iure dʒ fieri ex necessitate.vt in iuribus palle.qd intellige in grauibus vt proxie dixi cū scda cōclusione glo.cōcor.Bar.in.l.si cui.ff.de accu.ꝛ ad hoc dicit expsse in.d.§.si quis vero cōprehensoꝝ.ſm hoc ergo vt dicit hic Pau. seqtur q̄ materia remissiōis vana erit q2 hodie q̄libet ciuitas dicit se hr̄e merū imperiū ꝛ quasi suū regimen sicut olim habebant prouincie. vt no.C.de prescrip.lon. tēp.l.fi.§.sancimus.ꝛ sic remissio nō vī necessitatis hodie cū quo ad iurisditionē hodie non sit nisi vnus superior omniū. nec idētitas iurisditionis que ab vno solo per suos officiales exerceat inducit pluralitatē supiorum. Cōtra illud tñ facit q2 ciuitates etiā hn̄tes regia seu regalia debeant necessario ius ciuile suare ēt in volūtarijs q2 supioritas semper manet vna cōis oibus ipsuꝫ ius suantib⁹. Nec ob. si dicas ipsuꝫ ius ciuile nō debere seruare in foro ecclesie ꝛ a non subditis q2 ibi suat vt rōnabile ꝛ nō vt necessariū.vel idē ē per approbationē iuris canonici.de no.op.nunc.c.j.vñ pcludit q̄ si remissio petit in foro canonico pcedit glos. q̄ in oi graui delicto fiat remissio de necessitate ad iudicē delicti.de priui.c.j.vbi ē spāle in exēptis.q2 per ordinarium remitti nō possint ad locū delicti.ergo in p̄riū est ius cōe qd est verū etiā si petat a seculari ēt in crimine heresis ſm aliquos.ꝛ Archi.de here.vt cōmissi. in vj.lʒ Jac.de ra.in crimine heresis teneat p̄.q2 hētic⁹ vbiq3 delinquit in mari celo ꝛ terra.C.de here.l.arriani. ꝛ sic vbiq3 dʒ puniri.pro quo est.xxiij.q.ij.ne qcq̄. Si vero petit remissio in foro seculari.ꝛ tunc si petitur de eis locis que sunt sub eodē dñio ꝛ iurisditione fienda est remissio. Si sunt de diuersis tūc dicit q̄ tunc nō putat remissionē fieri de necessitate nisi sit cōsuetudo vt hic ſm Pau.Cōtrarium sentit Pau. in.l.j. ff.de acq.here.ꝛ hoc putat verius do.Anto.s.q̄ siue sint loca sub eodē siue sub diuersis debeat fieri remissio de necessitate ꝛ ad hoc cōpelli debeat per supiorē.ꝛ si de facto ptendant se liberos.tñ ad hunc de iure fieri dʒ ꝛ illam facere debeant.q2 ius eos necessitat ꝛ peccāt si non faciant q2 ius qd est.s. oēs iubet hoc

iubet hoc fieri per verbũ iubemus. Est tñ verum ꝙ si volunt ꝯdicere de facto seruat̃ opi. Pau. q2 nõ est supioꝛ qui cõpel-
92 lat. sed male faciũt. † Nunqd aũt si delictuꝫ sit cõmissum in ecclesia sit necessaria remissio ad iudicẽ secularem vt puniri possit ⁊ an secularis hẽat remittere ad ecclesiasticuꝫ. Tene ꝙ absqꝫ remissione puniri poterit p seculare ⁊ ecclesiastic⁹ remittere tenet̃. C. de epi. ⁊ cle. si qs in hoc gen⁹ de imu. eccle. c. imunitatẽ. ẜm Bar. de quo dicẽdũ. vt. d. c. imunitatẽ. per do. Anto. ⁊c. Sed qd si est captus aliqs malefactoꝛ in territoꝛio hui⁹ ciuitatis an poterit repeti remissio. dic ꝙ sic. de vbo. sig. ex pte. ẜm Bar. in. d. l. si cui. §. bisdẽ. An aũt si vnus delinqt in vno loco de delictis alibi cõmissis possit puniri in loco delicti. Bar. ibidẽ dicit ꝙ de delicto alibi cõmisso ñ poterit puniri. sꝫ de alio crie loci delicti poterit tũc iudex delicti loci punire p. l. j. C. vbi de cri. agi oꝫ. de quo remittit do. Anto. ad no. p se in. §. statuto. c. vt aiarũ. de ꝯsti. in vj. de delicto aũt ibi cõmisso in nõ ciuẽ. dicit ꝙ nõ poterit puniri pncipalr̃. sꝫ bñ poterit aggrauari pena delicti cõmissi hic nã fures famosi suspẽdunt̃. l. capitaliũ. §. famosus. ff. de penis. Jõ pro furtis alibi cõmissis aggrauabit̃. q2 famos⁹ reputabit̃. furta. n. alibi cõmissa pñt calificare delictũ alibi cõmissuꝫ. vt. d. §. bisdẽ. ⁊. l. iij. in fi.
93 C. de epis. audi. in. d. §. bisdẽ. qd est bñ notãdũ. ¶ † Redeo ad glo. in ver. dicũt ẽt qro cũ ea an dicto casu quo dictũ est. s. debere fieri remissionẽ in delictis. an iudex loci vbi degit delinquens requisitus vt remittat debeat illũ remittere sine aliq̃ cause cognitiõe. vt dixit Ja. de ra. ⁊ pe. ꝙ sic. in palle. aũt. qua in pͦuincia. vt ibi no. per Cy. Mouet̃ q2 p̃sumptio est p iudice reqrente. de renũ. in pñtia. ⁊ q2 reqsit⁹ est merus executoꝛ. ⁊ sic non hꝫ aliud cognoscere. de offi. deleg. pastoral̃. §. pe. C. de excep. rei iudi. l. si vt pponis. ⁊ pro illis bñ facit. d. l. si cui §. si. ff. de accu. Refert glo. ꝙ alij tenent ꝯtrariũ dicẽtes ꝙ precedere oꝫ ⁊ pmitti poterit aliq̃lis cause cognitio. nec tenebit̃ remittere nisi illa pͦus premissa an inculpat⁹ sit reus an nõ. al's posset de facili euenire ꝙ sine cã infamaret̃ si sic indistincte ad reqsitionẽ alterius iudicis ligatus remitteretur cũ forte esset innocens ꝙ esset iniquum. facit. l. C. vbi de cri. agi oꝫ. ⁊ hanc opi. vt refert glo. tenuit bononie disputãdo Bartolutius de pre. per. l. diuus. ff. de custo. reo. Ad qd ẽt inducebat. l. vt in arbitrijs. C. de arbi. sic residet glo. p qd vꝫ hãc vltimã opi. approbare idẽ ꝫenꝫe. dicens ꝙ pmo fiat aliq̃ fides a iudice reqrente illi a quo exigit̃ remissio de crie ibi cõmisso. ff. de accu. l. non dubiũ. ff. ad municip. l. de iure. cũ si. ẜm ꝫenꝫe. do. Anto. dicit ꝙ si fit reqsitio a superioꝛe non exiget̃ aliqua cognitio. q2 stati parẽduꝫ est nec cã q̃renda est de tẽpo. oꝛ. ad aures. de appel. cum parati. Si a pari vel inferioꝛe. tunc sit in facultate requisiti reqrere aliquã cognitionẽ. ar. eoꝝ que no. de offi. oꝛ. c. j. post Inno. ⁊ hec vera qñ fit reqsitio a pncipio processus. sed si fiat de iã cõdẽnato. dicit Pau. ꝙ fiet absqꝫ aliq̃ cãe cognitione. de rap. c. j. alle. dictũ Inno. in. d. c. j. do. Ant. credit standũ indistincte distinctioni p̃cedẽti absqꝫ hac limitatiõe
a per iam dicta. ⁊ hoc in delictis.ᵃ † An aũt remissio locũ hẽat in ꝯctib⁹. tãgit hic Pau. qd hꝫ de fo. cõpe. romana. §. ꝯhentes. in vj. ⁊ cõiter p illũ. §. dꝫ ꝙ non. ⁊ hoc tꝫ pe. in. d. auc. q̃ in pͦuincia. pͦrio q2. l. non cauet̃. scdo q2 alias euanesceret. l. que dicit ꝙ pmittens soluere certo loco alibi põt conueniri ne sit in ei⁹ ptãte. ff. de eo qd cer. loc. l. j. non ob. ꝙ delicta ⁊ ꝯct⁹ parificant̃. ff. de iudi. l. oẽm. q2 parificant̃ q̃ ad forũ. de fo. cõpe. c. si. ⁊ nõ quo ad remissionẽ pene in delictis. n. rõ quare fit est pp exemplũ. ff. de pe. aut fra. §. si. que ratio cessat in ꝯctibus. nec ob. ⁊ de priuile. c. j. vbi dꝫ ꝙ sunt remittẽdi. q2 quo ad delicta non quo ad ꝯctus illud est intelligendũ. bñ potest tamẽ iudex oꝛdinarius iniungere vt respondeat coraꝫ oꝛdinario ⁊ citare vt illuc cõpareat. sed non eum inuitũ remittere. ⁊ idem in criminali ciuiliter no. q2 non hꝫ locum remissio ẜm Pe. p d. §. si quis vero cõp̃hensoꝝ. q2 tunc pene impositio nõ est alijs in exemplum ẜm Pau. de le. de hoñ. quod requirit. d. §.
95 ¶ † Glo. homoligius. pmo remittit ᵇ de homagio dicẽs id
b qñq3 appellari hoiuꝫ. qñqꝫ hois ligiũ dicit etiã vnde dicatur ligius. q2 dꝫ quasi ligat⁹. vel ligius quasi legalitatẽ huens. de hac mã vt glo. refert Marti. de fauen. fecit vnũ tractatũ queꝫ Spec. posuit latius illũ p̃sequẽdo in ti. de feu. §. ij. An aũt sit aliqua differentia inter hominem ligium ⁊ vasallum. dicit ꝙ sic. q2 hominis ligium fit solum impatori vel regi intellige

ẜm Pau. supioꝛem etiam non recognoscẽti nullius alterius salua siue excepta fidelitate. in vasallatico autem vel fidelitate excipitur auctoꝛitas vel fidelitas alterius saltꝫ impatoꝛis. vt in lib. feu. de phi. feu. alie. l. impialẽ. hinc isurgit ꝙ qs nõ põt esse homoligius duoꝝ. sed bene põt esse homoligius vnius ⁊ vasallus alterius vt hic pꝫ. ⁊ sil'r potest esse vasallus pluriũ de quo no. in p̃alle. §. ij. ver. ⁊. ⁊ ver. se. Guil. aũt hic dicit ꝙ homoligius fit pro tpalibus non pro spũalibus. de regu. iur. indignũ. subdẽs ꝙ est obligatio plus iducta ex vsu q̃ ex iure tñ iure fulcitur. q2 per ꝯuentiones tales põt quis se obligare. vt facit homo alteri⁹. C. de agri. ⁊ cen. l. cũ scimus. lib. xj. ⁊ de tabu. l. si. lib. x. vbi no. ẜm ꝫeꝫe. ⁊c. ¶ Glo. nõ sufficit colligit ex lr̃a per nõ subditũ non posse cõmitti crimẽ lese maiestatis. qd dicit Guil. pcedere ẽt si ipse non subditus eẽt. al's vasallus ⁊ extra iura feudi deliquerit in dñm suũ q̃uis ipe-ratoꝛem. vt hic vꝫ pbari ⁊c. ¶ Glo. non hẽbat colligit ex lr̃a non valere sñiam ex cuius tenoꝛe dep̃hendit̃ iniquitas. de quo remittit ad no. per Inno. de re iudi. cũ bertold⁹. not. hãc
96 glo. q2 sepe alle. ¶ † Glo. debitis. q̃rit supposito ꝙ sñia lata in regẽ fuisset iusta. an debitoꝛes per iuramẽtũ eidẽ obligati debuissent soluere dicta regi. remittit ad no. post Hostien. de cẽsi. significauit. sup glo. ij. Guil. hic dicit ꝙ debitoꝛes tales nõ possent absqꝫ piurio solutionẽ tardare q2 plus oꝫ obedire deo cui iniuriat̃ q̃ impatoꝛi. xj. q. iij. iulianus. appellet ḡ debito tpe ẜm eũ. al's sibi iputabit̃. ff. de mino. l. ait ptoꝛ. j. rñ. hoc tẽperat esse verũ qñ sñia est iniusta. secus si ex sñia iusta bona essent alicuius cõfiscata. q2 tunc tali fisco quasi heredi de debito esset rñdendũ. l. fin. C. de bo. dã. ẜm Guil. qd satis putat
97 do. Anto. pcedẽ ⁊c. ¶ † Glo. fidelitat. op. ꝙ papa nõ hẽat se itromittere de subditis impio. s. de iudi. nouit. Soluit illõ verũ regulari. fallit rõne crimis. de here. c. si. pp qd absoluere potest etiam a fidelitate subiectos imperio. xv. q. vj. alius. ⁊. c. nos sanctoꝝ. ⁊ eo. ti. c. ij. in. vj. ⁊ hoc procedit ex supioꝛitate quã hꝫ papa ad impatoꝛẽ. vt pꝫ hic in fi. ⁊c. ¶ Gl. subiecte. inducit lr̃am in ar. ad no. per Jo. xvj. q. vij. filijs in prima glo. vbi no. ꝙ p dãnationẽ vel ꝯfiscationẽ iudicis secular̃ nõ pdit qs iuspatronatus. nam pro illo dicto bene facit hec lr̃a.
98 ¶ † No. bene istam glo. ᶜ ex qua habes ꝙ bonis cõfiscatis
c non confiscatur iuspatronatus. ⁊ hoc tenet glo. que hic allegatur in pñ. que tñ ad partẽ arguit ꝙ ꝯfiscetur. alle. vj. q. j. si qs in militibus. ff. de iurepatro. qui cõtra. pro pma parte facit. q2 iuspatronatus habet auctoꝛitatẽ canonis. de iurepa. c. j. ⁊. ij. Bartho. brix. ibi ꝯcludit ꝙ cũ vniuersitatẽ possint puari tali iure. sed sine vniuersitate non. do. Anto. dicit se audiuisse ꝙ La. illud tꝫ qd confiscet̃. sed dicit se non vidisse qd moueat eũ forte mouet̃ ẜm eũ: q2 iuspatronatus successione põt trãsferri in alium ẽt extraneũ heredeꝫ ⁊ per aliũ ꝯctum vniuersalem. xvj. q. vij. cõsiderandũ. vbi de hoc. ⁊. c. si plures. de iurepatro. ex lr̃is. ⁊. c. cũ scõm. nec ob. si dicatur ꝙ exigat̃ licentia epi a quo tꝫ de iurepa. c. ꝙ aũt. quãdo fit translatio in laycum sicut est fiscus. pꝫ de iurepa. c. j. in vj. q2 dici põt ꝙ non exigit̃ in alienatione vniuersali. maxiẽ in heredis instõne ⁊ qui habetur loco heredis. vt no. de iurepa. cũ scõm. ⁊ sic remanebit verũ dictũ glo. in. d. c. filijs. in pticulari publicatione vt tunc
99 nõ trãseat. secus in vl'i publicatione ¶ † Sed predictis ob. iste tex. q vult ꝙ dignitate q̃uis ab ecclesia tꝫ nõ posset puari per iudicẽ secularẽ. ⁊ sic per iudicẽ secularẽ nõ posse puari iurepatronatus qd ab ecclesia tꝫ. ⁊ hec pars plꝫ do. Anto. nec ob. ꝙ tale ius transit cum vniuersitate: q2 hoc ius est intransmissibile ad alios nisi quatenus ecclesia pmittit tꝫ pmittit tñ in ꝯctibus ⁊ actib⁹ volũtarijs ⁊ que pncipiant̃ a volũtate ipsius. ergo cum non appeat pmissum non publicat̃ nisi consentiat eps publicationi. vel si vis tenere ꝙ publicari oꝫ: debet ad fiscuꝫ ecclesie. ⁊ sic iuspatronatus potius acqretur
d ecclesie q̃ ꝙ appropͦrietur fisco seculari. Ad hoc ᵈ qd nota. Bar. in. l. cũctos pplos. C. de sum. tri. vbi dicit ꝙ si fit publicatio bonoꝝ alicui⁹ habentis bona in alio territoꝛio ꝯfiscatio applicabit̃ ad fiscũ loci in q̃ sunt bona. ⁊ sic applicabit̃ h̄ ius eccl'ie. Ad h̄ gl. de ꝯces. pbẽ. q2 diuersitatẽ. Itẽ q2 dficit ptãs in puãte cũ hec applicatio fiat in fiscũ per viã iurisditionis ⁊ iurisditio cessat in iure qd tenet̃ ab ecclesia. Itẽ q2 qua rõne feudũ qd tenet̃ ab ecclesia non cõfiscat̃ ex defectu ptãtis per iudicẽ secularẽ vt hic eadem rõne ⁊ fortioꝛ iuspatronat⁹ qd

a ¶ An aũt remissio. ad de gl. ⁊ doc. in. l. hiis ab sens. ff. d iu di. gl. ⁊ doc. l. j. ff. si qs in ius vocã. non ie.

b ¶ De homagio. Ad de Alex. in cõsi. cxxxvj. incip. viso ⁊ examinato i ij. col. circa fi. in. j. volu.

c ¶ Ex qua habes. Ad istam. q. ad de fely. in. c. quãto in. ij. col. circa fi. ex de iudi.

d ¶ Quod no. Barto. Adde bart. in. d. l. cunctos pplos col. pe. vers. scdo casu.

habet aliqd spūalitatis sup quo nec directe nec indirecte hʒ aliquā iurisditionē laycus. nec de eo possit iudicare. vt pʒ de iudi. quāto. ⁊ si dicat iudicabit sup vniuersitate bonoꝝ nō su per iurepatronatus. dicit do. Anto. aduertendū. qꝛ nō ꝓcedit argumētatio seu dispō in q̄ dicim⁹ qđ nō possum in spē pos sum in gn̄e in his que pendēt a iurisditiōe. ff. de bo. auc. iudi. pos. in. l. cū ois. §. fi. de ꝯsti. vt aiarū. §. fi. in vj. qꝛ semp genus iurisditionis restrigit̄ ad supposita ptāti. nec valet si dicat̄ ꝙ saltem ꝓcedat qn̄ publicatio sit indirecte ⁊ in ꝯn̄am ex quo a statuto vel iure fit publicatio. qꝛ in exēptis a iurisditiōe layci saltēʒ vt qꝛ spūalia nec directe nec indirecte iudicat layc⁹. de ordi. cog. tuā. Ad hoc qꝛ ius ciuile h̄ nō pōt ex defectu ptāt ꝫ. ⁊ sil̄r nec statutū. ar. de ꝯsti. ecclesia scā Marie. ⁊ est cā. qꝛ sta tuere pēdet a iurisditione q̄ cessat in talib⁹ in layco. p qđ pu tat secure do. Anto. tenēdū ꝙ ex delicto nō publicet̄ iuspro natus fisco seckari. sʒ si publicent̄ bona ex dispōne iuris cōis poterit tūc ecclesia declarare delictū ⁊ confiscare bona fisco ecclesie ⁊ effect⁹ erit ꝙ iuspronat⁹ extinguet̄ ⁊ ecclesia rema nebit libera sub epi ptāte. Ad hoc qđ no. archi. xvj. q. vij. cōsi

100 derandū. ¶ † Glo. licuerit. colligē voluit ex lr̄a ꝙ ea q̄ sunt iuris nālis nō pn̄t tolli p supiorē ēt papā vel impatorem. qđ inducit ad no. p Inno. de ꝯsti. que in ecclesiarū. ⁊. l. cogit̄. C. si ꝯ ius vel vti. pub. ⁊ p Hosti. in sum. de rescrip. §. qs vires. vʒ ꝙ dn̄ium rei non posset alicui offerri sine cā. qꝛ est de iure nāli siue gentiū. Inducit ēt ad qōnē de q̄ in cle. sepe. in versi.

a defensionis. ꝫ. de vbo. signi. [a] vt vʒ dato ꝙ alicui iudici ꝯce datur liberū arbitriū. tn̄ hoc nō ob. teneat̄ in ꝓcessu ꝓiudicia li ptē citare. qꝛ hoc nō intelligit̄ ꝯcessūʒ cū nec ꝯcedi poterit vt hic. facit qđ no. Bar. in. l. j. ff. de testa. mili. ⁊ in. l. si filius. ff. de dona. ⁊ in. l. cū mulier. ff. solu. ma. ⁊ qđ ibi etiā no. Bal.

101 ¶ † Glo. vulgi. notāda est propter auctoritatem opi. vulgi. ¶ Glo. succedim⁹ q̄rit an vacāte impio legat⁹ de latere suc cedat in ptāte īperij in ꝓuincia in q̄ reperit̄ dicit glo. ꝙ nō qꝛ hoc solum cōpetit pape. ar. huius lr̄e. ⁊ no. in Specu. titu. ij. §. nūc ostēdendū. v. xix. de ptāte autē pape plene hʒ p Inno.

102 de fo. cōpe. lʒ. ¶ † Glo. vlti. no. qn̄qꝫ id qđ est nullū reuoca ri q̄tenus de fcō ꝓcessit. ⁊ alle. bonas cōcor. facit. l. j. ⁊ qđ ibi no. ff. de ser. qđ no. pro sustētatione libellorum. Sequitur.

> a ¶ At vʒ dato. Adde benefacere qđ dic̄ bart. in ex̄uagan. ad repri. in ver. vide bis circa mediū vbi alleḡt ēt hanc cle.
>
> b ¶ Petā tur apostoli. adde. l. j. cuʒ ibi not. per bar. ⁊ doct. ff. de libe. di mi.

¶ De appellationibus. Rubrica.

SI a iudicibus duobus. Due sunt ptes que patēt. scđa ibi. est tn̄. Primo tn̄ ponit dictū. Scđo illud determinat ⁊ declarat.

1 ¶ † No. pmo ꝙ ad validitatē appellationis exigit̄ ꝙ

2 fiat corā iudice a quo. ¶ † No. scđo practi cam appellādi vbi sunt pl̄es iudices a qbus appellat̄. ⁊ faci le nō pōt eoꝝ copia hr̄i. qꝛ sufficit appellare a maiori pte. ex quo no. casum in quo vbi act⁹ cōpetit ad pl̄es vt pl̄es non ad

3 plures vt corpus sufficit maior ps. ¶ † Not. tertio ꝙ scđm

b substātiale appellationis est ꝙ oʒ ꝙ post appellationē [b] pe

4 tantur. apostoli. ¶ † Not. q̄rto ꝙ appellatio est intimanda appellato ignorāti. ex quo appet ꝙ in absn̄tia ptis pōt appel latio iterponi. ⁊ ēt pte nō citata dūmodo postea intimet̄. alias

5 nō exigeret̄ intimatio si citat⁹ nō cōpareret. ¶ † Et no. ꝙ nō sufficit appellationē intimare nisi collatio ⁊ termini prefixio

d 6 intimetur. ¶ † No. qnto ꝙ iudex ēt appellationi deferēs pōt statuere terminū appellāti nec quo ad hoc dr̄ ex delatiōe iu risditio suspēsa vide eo. ti. cordi. in. vj. ⁊. c. cū appellationib⁹.

7 in glos. ⁊ in nouell. ¶ † Not. sexto ꝙ appellationi deferre ⁊ terminū statuere sunt diuersa. ⁊ sic per termini statuitionē nō defert iudex. de quo vide de appel. oblate. per Jo. an. in. d. c. cū appellationibus. ¶ Oppo. ꝙ separatim nō appellet̄ sed ab oibus. C. de peti. here. l. fi. vbi a toto senatu qui erāt centū numero appellat̄ ⁊ supplicat̄ ⁊ non separatim. Sol. ibi cōpe tebat iurisditio pluribus vt collegio hic plurib⁹ vt pluribus. quilibet eni hʒ iurisditionē insolidū ꝗuis oēs habent simul exercitiū. de rescrip. pastoralis. de offi. deleg. prudentiaʒ. s̄m Guil. ¶ Opp. ꝙ sufficiat appellare ab vno. qꝛ qlibet hʒ soli dam iurisditionē. ff. de offi. cōsu. l. vna. Sol. hic in plurib⁹ de legatis. ibi in pluribus ordinarijs. qꝛ delegati lʒ solidū hēant habitum iurisditionis. non tamē solidū habēt exercitiūʒ. ⁊ iō

> c ¶ Et ter mini. De mltiplici ter mino q̄ dat̄ a iudice a q̄ hr̄ p practi. papi. in for. rn̄. iudi. a q̄.
>
> d ¶ At in terim atten tata. Adde tn̄ ꝙ pendē te termino ad appellā dum attēta ta debēt re uocari. alex. in addi. ad Bar. in. l. j. ff. nil no. ap pel. pend. ⁊ Alex. in ꝯsi. ꝓcix. i. j. col. in. v. volu.

sicut actu ⁊ exercitio soli non procedūt sic a solis nō appel latur. de quo dic vt habet̄ de offi. deleg. prudentiā. s̄m Guil. Sed tunc vltra obuiat. qꝛ sicut separatim actu nō procedit sʒ requiritur maior pars ex quo ad eos vt plures non insolidū spectat. sic nec sepatim dʒ appellari. So. de iure hoc dicēdū. sed hoc hic statutū est dispensatiue preter ius vt facilius ius appellandi exerceat̄. qꝛ aliqn̄ est difficile oēs sil̄ hr̄e s̄m ʒēʒe. qꝛ sicut statur sn̄ie maioris partis eoꝝ vbi inuicē ꝯdicunt. ff. de re iudi. l. duo ex trib⁹. sic sufficere dʒ si a maiori pte appel letur ad hoc. qꝛ etiaʒ maior pars pōt prefigere terminū. ergo ⁊ sil̄r a maiori parte appellari. qꝛ ꝯriorū est eadeʒ cā. de iure.

8 iur. c. j. s̄m ʒēʒe. ¶ † Quero an appellās dēat itimare dela tiōes appl̄ones seu refutatoriā. dicit h̄ ʒēʒe. ⁊ Pau. ꝙ nō: qꝛ hec intimatio fit ad finē certificandi appellatū vt sciat causaʒ deuolutā ex delatione iudicis. qđ in refutatione nō est neces sarium. Item dicit de taciturnitate iudicis. quia principale negocium defert ad superiorem. vt. d. c. cum appellationib⁹.

9 ¶ † Quero an intimatio sit facienda iudici qn̄ in eius absn̄tia appella⁹. ʒenʒe. dicit ꝙ nō. qꝛ hic dicit fiēdaʒ parti. ⁊ si iudici idē voluisset hoc expressisset. s̄. eo. cōpil. de elec. cle. causam.

10 † Nungd aūt hodie in q̄libet appellatiōe sit itimatio fiēda. vi ꝙ sic. vt h̄ ⁊ in Spec. eo. ti. §. q̄lr. ver. cautus sit ēt. de q̄ dic vt in. d. cle. cām. Quid si delatio itimet̄ ⁊ nō terminus. dic ꝙ nō sufficit intimare terminum tn̄ qꝛ nō hʒ vim delationis. vt no. eo. ti. cū appellationibus. in. vj. ij. q. vj. appellatione. ⁊ no. de ap. oblate. expedit g̃ ⁊ appellationē [c] ⁊ termini assignatio nē ad arripiēdū vel se ꝓn̄tandū itimādū eo. tit. cū sit s̄m pau.

11 ¶ † Quero de effectu vere intimationis. dicit La. ꝙ effect⁹ est ꝙ si non intimetur appellatio nō arctat appellatuʒ ad ali quid ad qđ arctet̄ si esset ei itimatio facta. alleg. s̄. de elec. cle. cām. per qđ dicit ꝙ appellatio ante intimationem non habet appellationis effectū [d] vt interim attentata reuocent̄. Et hoc veꝝ dicit qn̄ intimari pōt. al̄s sec⁹ dūmodo fiat qđ hr̄ in. d. c. cām. facit. eo. ti. si iustus metus. lʒ ergo appellatio legittima eximat appellantē a iurisditione iudicis ⁊ ptāte ei⁹ a quo ap pellat. directe tn̄ intelligi dʒ cū fuerit intimata ei ꝯ quē inter ponit̄. secus in ꝓuilegio exēptionis. qꝛ ēt si in noticiā eius ꝯ quē iterponit̄ nō veniat eximit ꝓuilegiū. vt in. c. qꝛ cūctis. de conces. preben. in. vj. s̄m Lap. ꝯrium cōiter tenet̄. s̄. de elec. cle. cām. qꝛ lʒ defectus intimationis tollat effectuʒ ꝙ cā sit in

12 curia. non tn̄ tollit alios effectus appellationis. ¶ † Querit h̄ Lap. de defectu delatiōis dicit ꝙ qn̄qꝫ fit a iudice delatio. ⁊ tūc refert si nō est iudex in cā illa deferens solus articulus sup quo est delatū deuoluitur ad iudicē ad quē. vt no. Spec. in ti. de ap. §. qualiter. ver. porro. ⁊ in fi. ver. ꝙ aut dixi. ⁊ Jo. an. eo. ti. cū appellationibus. in. vj. si aūt in ꝓncipali est cōpe tens iudex deferens. tūc dicit ꝙ cā deuoluit ad supiorē etiaʒ principalē ⁊ coram ipso tractanda est ⁊ finiēda. vt in. d. c. ap pellationibus. qn̄qꝫ fit delatio a parte. ⁊ tunc non transfertur nisi articulus appellationis. vt dicat̄ in curia ad illū nō suffi cit mittere ꝓcuratorē ad ipetrandū ⁊ ꝯdicendū. sʒ dʒ ꝙ mit tatur instruct⁹. qn̄qꝫ nō solū defert. sed dicit appellat⁹ ꝙ vult cām appellationis ⁊ ꝓncipalē eē in curia ⁊ ibi diffiniri. ⁊ tunc tota ē in curia. vt. e. ti. cordi. in vj. ⁊ no. in Spe. e. tit. §. ꝑdicto.

13 ver. iij. ⁊c. † Nungd aūt iudex inuito appellato vel appellāte possit deferre ⁊ appellat⁹ iuito iudice. lʒ ꝙ sic. alle. no. p Jo. an. post Hosti. de ap. iterposita. in ver. aduersario. s̄m Lap.

14 ¶ † Quero an ꝑfixio termini debeat itimare siue ab appel lante siue a iudice fuerit ꝑfixus. dicit Lap. ꝙ sic. de appella to nō dicit. qꝛ iste nō pōt terminū ꝑfigere. vt no. Guil. i spec. eo. ti. §. q̄lr. ver. porro. ⁊ ꝓsequit̄ hic de triplici termino quē posset statuere iudex ⁊ quē non. qđ satis est expedituʒ. p no. eo. ti. ex isinuatiōe. dicit tn̄ ꝙ lʒ iudex ad quē nō posset statue re terminū appellationi fiende hoc pōt iudex ad quē. vt not.

15 glo. de do. ꝯiu. cū olim. in pe. glos. † Quid si iudex appl̄onis assignat terminū appellāti ad se ꝓn̄tandū corā iudice ad quē ⁊ ad faciendaʒ fidem de hoc quo termino assignato cōparuit appellans corā iudice ad quē. sed nō fecit fidē de cōparitiōe vel ꝓn̄tatione iudici a quo. an habebit̄ appellatio ꝓ deserta. ⁊ an poterit post terminū facere fidē de repn̄tatiōe. dicit La. ꝙ lʒ putet ex hoc puniēdū eū. ⁊ quo ad hoc nō sufficit se pre sentasse. nō tn̄ putat appellationē haberi pro deserta. qꝛ non est iure exꝑssum. ad hoc de sen. excō. is q. j. rn̄. in. vj. putat tn̄ ꝙ si iudex

ꝙ si iudex cōminatus ei fuerit ꝙ si in termino sibi assignato non facit fidē de dicta p̄sentatiōe ꝙ habebit appellationem pro deserta ꝛ ꝙ nō erit dserta ipso iure.s3 mediate iudicis ꝓnunciatione nisi ex tūc ꝓnūciasset ꝓ deserta haberi ꝭm Lap. hoc vltimū nō pl3.d.An.q: nō pendet a ptāte iudicis a quo tollere appellatiōis effectū nisi vbi a iure hoc exprimit. Ab. surdū.n.esset hoc pendere a ptāte iudicis a quo q: posset oī cāu facere ꝙ appellatio eēt deserta cōminādo ēt vbi h a iure nō ꝑmitteret. Ite3 hec ptās reseruat iudici a quo quatenus vt statuat terminos.q: tendit in faciliorē exitū appellationis sed ꝙ fiat intimatio iudici a quo hoc nō tēdit ad faciliorē exitū.immo principaliter ordinat ad suscitādā suā iurisditiōe3.

16 ꝙ nō d3 in eius eē ptāte. ¶ † Quero an qñ iudex nō defert possit terminū assignare. Inn.ꝙ nō de accu.c.fi.ꝯ no. Spec. eo.tit.§.sequit videre in forma que ponit in.iiij.pte ꝭ3 Lap. ꝛ hoc verius est tenendū. ¶ Gl.j.in ver.ꝛ qđ dicit querit an cle.locū hēat siue iudices ordinarij siue delegati sint. Rn̄det

17 ꝙ sic.† qnimo plus dicit ꝙ nedū in delegatis ad cās. sed ēt

a in executoribus ad gratias ꝛ ēt in arbitro iuris [a] a quo pōt appellari.de offi.dele. ab arbitro.in.vj. Mouet q: eade3 est rō.ꝛ sic idē ius de cōsti.translato.ꝛc. ¶ Glos.ij.querit an cle. locu3 hēat in qualibet appellatione siue in iudicio siue extra appellet siue a sn̄ia siue a grauamine. dicit ꝙ sic.ꝓ quo facit

18 q: eadē est rō.ꝛ q: cle.indistincte loquit. ¶ † No.bn̄ ex glo. ꝙ in appellatione extraiudiciali que interponit a iudice est appellandu3 corā iudice si pōt.qđ no.ꝯ istas appellationes que extraiudicialiter interponunt a ꝓcessibus executorū qñ appellat a pte.q: Inn.vr̄ velle ꝙ in absentia possit appellari

19 ꝯ no.eo.tit.si duobus ꝛc. ¶ † Gl.forte querit qd si hr̄i possit copia iudicū.an nihilominus sufficeret appellare a maiori p

b te eorū.qđ dicit sic ꝑ [b] hāc dictionē forte.que no.necessario nō exigi.q: copia hr̄i nō possit. s3 iō hic dixit qñ copia hr̄i nō possit q: ante istā cōstōnē tunc demū solū diuisim de facto appellabat qñ cōiter iudices haberi nō poterāt.vn̄.n. seruabat ꝙ requirebant singulariter ꝛ diuisim vt simul conuenirent.

20 3en3e.variauit.q: primo cōcordauit cū dicta glo.† dicens ꝙ dictio forte hic no.cām difficultatis ꝛ nō est cā finalis s3 impulsiua.qua cessante non tñ cessat cōstō.ff.de ꝯsti.pecu.l.j.§. secū.de ver.sig.abbate.ꝛ est rō.q: ꝯstitutio plus est ab auctoritate principis ꝙ̄ a tali cā.iō cā cessante remanet ꝛ auctoritas principis ꝛ constitutio super eo fundata.ff. de legi.l.de niq3.de offi.deleg.c.fi.cū ibi no. nec ob.s̄.e.c.fi. q: loquit qñ appellat ex toto in absentia postea mutauit 3en3e. ēt dicit ꝙ in p̄sentia iudicū est appellandū si eoꝝ copia possit hr̄i.ff.qñ appe.sit.l.j.§.dies.al's secus.vt no. But. ꝛ Inno.eo.ti.c.fi. ꝛ.c.suggestū.ꝛ sic ꝯcordātur gl. Inn.ꝛ.c.fi.ꝛ.c.dilectis.in gl. pe.Ad hoc eo.ti.si duobus.ꝭm 3en3e.do. Ant.credit ꝙ vbi est vnus iudex vel plures quo ad hoc vt corā iudice vel aliqbus arcteī appellare vbi sunt plures. ꝛ nō sufficit appellare in absentia locus sit distinctioni an possit vel nō.vt dixit vltimo 3en3e.sed quo ad hoc vt nō arcteī corā oībus appellare vel simul nō est necesse ꝙ subsit casus impossibilitatis vel difficultatis.q: pōt appellare diuisim ꝛ coram maiori pte ēt illo nō subsistēte.sic intelligit hūc text.q: al's non dixisset fore. ꝙ est notandū ꝭm eū.q: ꝑ hoc habes qñ ius in cā assignādā apponit verbu3 forte nō assumit istā ꝓ cā finali.q: appet ꝙ sup illa se non firmet.s3 ꝓ cā impulsiua.ꝙ est bene notandu3 ꝛc. ¶ Gl.simul opponit.ꝛ vr̄ ꝙ sit necesse ab oībus iudicibus simul appellari.vn̄ opp.de no.ꝑ Inn.de offi.dele.cū superꝓ quo facit.q: cum nō possit appellari nisi a grauamine ꝛ vnus solus ex pluribus iudicibus non possit grauare cum vnus solus nō habeat iurisditionē.igit ꝛc.Sol.glo.ꝙ illa fuit opi. Inn.que hic corrigitur si intellexit ꝙ simul sit ab oībus appellandum intelligēdo ꝙ requirat ꝙ simul sunt cōgregati in vno loco tpe quo appellat. Si vero intellexisset ꝙ simul eēt ab oībus appellādū respectu forme appellādi ꝛ interpositionis appellationis dato ꝙ solū maior ps sit in vno loco congregata.tunc dicit gl. ꝙ pōt ꝓcedere dictū Inn. q: istud hic non tangitur nec corrigit.q: separatim appellet.tñ ab oībus appellandū est.fatet tñ gl.ꝙ vnus ex pluribus iudicibus solus ꝓcedere possit.ꝙ tūc si ꝓcederet solus ab illo solo possit

21 appellare.facit ad primū qđ no.de arbi.c.ij.in.vj ¶ † Not. bene istā glo.ꝭm do. An.pro cōcordia testiū si dicāt testes ꝙ

c tales possiderunt [c] simul talē rē.ꝛ alij dicunt ꝙ tempore quo vnus possedit alius nō possedit. Nā certe pn̄t saluari vt notet simultas in actu possidendi non simultas in tpe ꝛ eodem modo si testes aliqui dicunt ꝙ tales simul cōmiserūt adulteriu3 cū tali vel turbauerunt possessionē talis ꝛ appet ꝙ inter actū huius ꝛ alterius fuerit diuersitas in tpe ꝛ ēt in loco saluant testes.vt illud verbū notet simultatem in actu nō p̄dicamentu3 loci ꝛ tpis.ꝙ est bene notandū.vide gl.no.que dicit idem de verbo pariter in.c.bone memorie.de elect.in glos.fi. qđ no.q: illa3 de facto alle.do. Ant. ad saluandū vnū testem quo facto nō fuit mitriatus ꝛ erat de cōtrada sancti Fridriani in florentia vbi testes multū sunt infamati ꝛc. ¶ † Gl.co

22 ram epis.colligit in pn̄tia iudicis eē appellādum.alle.no.de elec.vt circa.in.vj.ꝛ de app.suggestū.vbi de hoc.ꝛ.ij.q.vj.bi duum. Dic hoc verū qñ appellat iudicialr̄ a iudice.vt hic.ꝛ de app.si duobus.ꝛ qđ ibi not. Idē si appellet ab eo vt iudice extraiudicialiter.vt dicit Guil. Si vero appellet a pte sen tit Inn. ꝙ nō sit necesse appellare corā iudice vel pte.de ap. cōstitutus in gl.pe.tutius est ꝙ appellet in pn̄tia vel saltē in

23 timet ꝛc. ¶ † Gl.maiori.qrit qd si eēnt tm̄ duo iudices ꝛ nō plures.dicit ꝙ corā illis ambobus esset appellandum.q: ibi nō est reperie maiore3 ptē.ꝛ hoc si saltem diuisim pn̄t haberi l3 non simul.quid aūt si nec simul nec diuisim pn̄t haberi qñ sunt duo vel qñ sunt plures maior pars nō pōt haberi simul

d nec diuisim.quid erit tūc fiendū.dicit glos. [d] ꝙ facta ꝓtestatione qūo per eū nō stat quominus corā oībus vl' maiori pte appellat corā illo vel illis quē vel quos pōt hr̄e. ꝛ si nullum pōt hr̄e ꝛ ꝓtestet ꝛ appellet corā publicis ꝛ honestis p̄sonis de app.c.fi.de offi.ord.pastoralis.ꝛ si hr̄e possit copia iudicis ad quē corā illo appellet facta dicta ꝓtestatiōe ꝛ sibi nō noce

24 bit ex quo ꝑ eū nō stat.vt in iuribus palle.ꝛc. ¶ † Glos.appellare.querit de intellectu lr̄e.ꝛ dicit ꝙ mēs lr̄e est ꝙ appellatio ꝛ apostolorū petitio separatim fieri possit.idē ēt ipsis iudicibus existētibus separatim ꝛ nō simul. qda3 ꝯ ꝭm 3en3e. Mouet q: sic intelligēdo hoc.c.corrigeret alia iura. ꝙ est vitandū.de elec.cū expediat.in.vj. Vñ dicunt ꝙ verbū separatim nō determinat nec respicit verbū appellare.s3 verbū petere.vt ordo scripture seruet.ff.de leg.ij.cū pater.§.j.ꝛ.ff.ad treb.l.heredes.§.fi.dic ꝙ gl.est vera ꝙ separatim poterit appellari.q: graue esset indagare qñ oēs vel maior pars essent simul.ꝛ ēt verbū separatim in tex.positū respicit ꝛ referī etiā ad verbū appellare.sicut ad vbū petere apostolos. Nō ob. ꝙ correctio sit vitanda.q: iura nō arctāt ad appellandu3 ab

e oibus simul.non ob.ordo scripture circa verbū separatim. [e] q: hoc nō curat ex quo de mēte constat.ff.de solu.l. nec ordo

25 ꝭm 3en3e. ¶ † Glo.ignoranti.querit an scienti d3 fieri intimatio.hic dicit ꝙ non.per regulam eu3 qui certus est. ꝛ hic a ꝯrio.fatet tñ ꝙ presumitur ignorantia nisi aliud ꝓbet.vt in

26 regula presumit. ¶ † Glo.delationis.querit quare nedū appellatio.s3 ēt delatio est intimāda. Rn̄det ꝙ nedū articulus appellationis.s3 ēt negociū principale est in curia.s̄.e.cū appellationibus.in.vj.ꝙ al's ex sola appellatiōe contingeret.iō vt pars appellata plene sit instructa d3 vtrūq3 intimari.deinde q: hec ponunt vt diuersa deferre appellatiōi ꝛ p̄figere termi nu3.gl.inducit decr.ad no.in palle.c.cū appellationibus.v3 ꝙ iudex deferens appellationi possit p̄figere terminū appellanti.nec tñ ex hoc ꝙ terminū p̄figat dr̄ dtulisse nisi aliter ap.

27 pareat.de quo dicendū vt ibi ꝛc. ¶ † Glo.p̄fixionis.qrit ad quid sit p̄fixus terminus appellanti.dicit ꝙ ad iter arripiendu3 vel se p̄ntandum.nā ad hoc potuit statuere terminu3 iudex a quo.s̄.e.cū sit romana.quasi nō ad ꝓsequendū.de quo s̄.e.ex insinuatiōe.ꝛ.C.de ap.l.p̄ses. Quare aūt hec termini p̄fixio sit itimāda appellato. Rn̄det gl.q: multa pōt operari circa defensionē appellationis.ꝛ circa cōparitionē fiendā ꝛ ꝓcessum fiendū in absentē velut cōtumacē.s̄.e.sepe. ¶ Iuxta p̄dcā qrit gl.nunqd hec termini statuitio possit fieri sepa

28 tim ꝑ ipsos iudices.vr̄ ꝙ sic ꝑ hāc lra3. ¶ † Gl.dubio.forte dicit ꝙ forte mēs lr̄e fuit in oppositū.s. ꝙ post appellatione3 interpositā sepatim iudices debeāt simul cōuenire ꝛ deferre vel statuere terminu3.ꝛ postea debebit appellatio intimari.ꝛ sic residet glo. Hic sunt vidēda duo ꝭm do. Anto.primo an quilibet sepatim possit deferre appellationi ꝛ apostolos ꝓcedē.Scđo qd si vn⁹ dat dilatorias alter refutatorias.Gl.hic

a ¶ A quo. Adde bar.i l.j.circa me: C.de arbi.ꝛ do.ias. in.§. oium in.iiij. car. insti.de acti.ꝛ.d.frā. cur.in addi. ad alex.in.l. nemo pōt in v.colū.ff.de lega.j.

b ¶ Hāc dictione3.De dictiōe forte hēs gl. in.c. nisi cū p̄dē. in p̄n.in vši. forsitan. de remis. gl.i.l. in substōne cū cōcor. ad duct.j.ꝑ do. ias.ibi.ff. de vul.ꝛ pup.ꝛ ale.i ꝯsi.xix. in.iij.col. p⁹ prin.i.v. vo.

c ¶ Simul. De hoc dictione simul ponit bart. i l.qrebat.circa fi.ff.de testa.mili.

d ¶ Qđ facta ꝓtestatione. adde hr̄i fecere no. ꝑ bar.ꝛ doct.i l.de pupillo §.siqs ipsi p̄tori.ff.d ope.no.nunc.

e ¶ Q: hoc non curat. adde tex.i.l. qdā.ff.d pecu.leg.ple., ne ꝑ bart. ꝛ doct. in.l.ij. §.prius .ff. de vulga. ꝛ pup.ꝛ fely.i c.cum dile., cta i v.ordo. de rescript.

vt vidistis sentit q actus oes qui spectat et respiciut iudices simul debet expediri. lz act⁹ respicietes ptes possint sepatim expediri et fieri. idez tz zenze. et assignat cam qz sicut sepatim no psit pcedere. ita nec sepatim tales actus facere. ar. de offi. dele. prudentia. maxime cu delatio sit actus ex quo surgit puatio iurisditionis. de app. cu appellationibus in. vj. sicut in simili dicimus in tutoribus qz licz possint auctorizare solide pupillis. no tn in actu p que finit eoru ptas. C. de auct. psta. l. fi. Pau. dicit q alij sunt requiredi et si volunt couenire faciant simul si no volunt psit apostolos cocedere sicut pot ab eis appellari. et hoc quo ad sui exoneratione et euitatione pene. de quo eo. ti. de priore. ij. q. vj. decreto. C. e. ti. qn iudices. s. e. vt sup. ij. q. vj. biduum. lz sit melius q in dado apostolos oes couenjat si psit et volunt. Naz als ex facto maioris ptis no deferetis iste sine ca puniret ad id. de costi. c. ij. bm Paul. Lap. hic tz q sicut appellari pot diuisim. ita poterit indistincte et diuisim dare apostolos vt sic no ad imparia iudicent iudices et appellas. d. An. dicit tenedu ee pmu qd dixit Pau. verius ee cu sit in ptate iudiciu simul couenire ad scom. s. qn vnus dat dilatorias alter refutatorias. dicit hic Paul. deferente posse penitere ex quo alius no defert si solus no possit pcedere. als no posset penitere si solus pcedere posset. vl si alij no deferetes esset minor ps. qz p delatione vnius vel minoris ptis iurisditio alioru no pdit cu in eis in iudicialibus no trasferat. ff. de re iudi. l. duo ex tribus. not. de re iudi. c. fi. de arbi. c. ij. in. vj. et p coseques ipse iurisditione retinuerit p psonas alioru cu sit penes oes. ar. e. tit. c. pe. et sic appellanti nullu ius est quesitu nec iurisditio ad supiorez delata. quare sine alterius piudicio penitere pot. sic intellige. c. mutare. de re iudi. in. v. de elec. auditis. et c. scriptu. de app. constitutus. Ite qz talis deferes no dr functus officio suo cu res no sortiat effectu. qz hec delatio no fit ab eo q possit. et sic no ob. de offi. dele. in litteris. et de app. intimasti. et fa. qd no. hosti. Itez nec haberet ptate voledi. et sic no ob. regula q semel placuit de re. iur. in. vj. bm Jo. an. et Pau. Lap. dicit q si sint in numero pares deferentes et refutantes erit in optione iudicis superioris qua acceptet et illa valebit et operabit effectu suu et hoc in delegatis. in ordinarijs vr valere illa que facit pro reo. vt in decre. duo ex trib⁹. de re iudi. Si aut sunt in dispari numero valebit in qua maior pars couenit. de rescrip. pastoralis. de arbi. c. j. in. vj. ita q si sint dati cu cla q si ambo. vl q si no oes duo vel cu cla oes duo vel alter vestru vel simili. et sunt in pari numero vna ptium deferete alia no. et ps no deferens procedat eius processus pendebit ex futuro euetu vtz valeat necne. hnt enim locum pdicta qn insimul pcedebant. Na si vnus eoru eo casu quo poterat pcederet. et ab eo appellaret ipseqz appellatioi deferret. tuc deuolueret ad supiore p sua delatione caz principalis et piudiceret via pcededi collegijs. de offic. deleg. cum plures. §. porro. in. vj. et. c. cum super abbatia. Est aute aduertedu q si illi qui deferut appellationi sunt maior ps no est locus penitedi ei qui detulit. secus si minor pars. vel ille qui non poterat solus pcesserit et detulerit. qz tunc penitere potuit et reuocare delationem bm Lap. de quo dic. vt. s. e. cu appellationibus. in. vj. per Joan. in nouel. ¶ † Ul. vltima querit an hec intimatio sit facieda si ab oib⁹ simul appellet. vel qn est vnus iudex solus et ab alio appellat. dicit q sic. qz eade e ro. igit et c. de psti. traslato. ¶ Deinde in. v. et aduerte opp. et vr q no sit necessario intimatio delationis vel termini. sz solu appellationis. vt in cle. cam de elec. Soluit q diuersitas casus tollit priu. qz ibi loqtur qn appellat in cais beneficialibus ad papa. hic qn appellatur in alijs. Ro diuersitatis est. qz cae bnficiales sui natura p appellatione deferunt ad curia et quo ad negociu principale. et et ibi statuit terminus a iure. vt pz de elec. statuimus in. j. et io sufficit appellatione intimare. qz alia velut a iure coi disposita ignorare no dz appellatus. in alijs cais e secus. io in illis delatio et termini assignatio q fuerit ab hoie cu in his ptendi possit pbabilis ignorantia dz fieri intimatio taliuz. vt hic dr cu gl. cocor. zenze. ¶ † No. tn gl. p eo qd no. de elec. cupietes. in pnc. in. vj. vz q in bnficialibus quelibet appellatione du a diffinitiua sz et ab interlocutoria duoluit negociu principale. et sic p hoc limitat decre. vt obitus. s. e. locu hebit in alijs et c. An vt si no pareat termino iuris. de quo in. c. j. de

a ¶ Et sepius et instater. Add ea que habent in. l. j. ff. de libel. dimis. et practi. papi. in for. ap. a sen. dif. in. v. petes semel bis et ter.

b ¶ No. penaz iudicis. adde practi. papi. in for. rn. iudi. a q circa fi. v. q ro ergo si coparuit in termino.

c ¶ Or sufficere dz. adde bar. et doc. to. i. l. d pupillo. §. siqs ipsi ptori. in. iij. opp. ff. d ope. no. nu.

29

30

elec. in. vj. surgat ex hoc pena desertiois appellatiois. dicit q no sz solu est pena pcessus in absente. vt ibi no. bm La. et c.

31 ¶ † Sz iuxta hoc querit qd si iudex a quo appellat in ca bnficiali defert appellationi et assignat terminu de quo in. d. c. j. vel aliu cosentientibus ptibus vel no pdicetibus ad iter arripiendu vel se pntadu. et appellas vel appellatus hoc no facit in termino. an appellatio dz hri p deserta. vr q sic. bm euz si nullu subest ipedimetu. ar. s. e. psonas. et c. cu sit. et. j. e. qzdiu

32 bm Lap. et Abb. ¶ † No. bn hic Lap. qz vr velle q in bnficialibus terminus alius qz sit a iure statutus no possit statui a iudice ptibus pdicentibus. q est notandum bm do. Anto. adde glo. in. c. cupientes. §. q si per. xx. de ele. in. vj. et qd no. in regula indultum. de reg. iur. eo. lib.

Quamuis rigor. Quattuor sunt ptes sicut quattuor dicta. Scom ibi veru. Tertiu ibi similiter. Quartu ibi q si. determinat aut no. s. e. ti. ab eo. in. vj. Na reprobat q ibi no. in. iij. gl. et approbat opi. Spe. eo. ti. in. iiij. pte

1 §. sequit. in fi. gl. ¶ † Not. primo actu q reqrit in appellante post appellatione iterposita. s. vt petat apostolos et no. modu

a petedi. qz dz eos petere cogruo loco et tpe [a] et sepius et insta

2 ter. ¶ † Et no. qualr intelligit illud sepius qz no intelligit vt interuallato tpe fiat petitio. sz sufficit q cotinuo tpe sepius et

3 instater petat. ¶ † No. scdo pena non petetis apostolos qn est certus terminus assignatus. qz dz in termino fieri petitio. et si no petitur appellatioi renuciare. aut ergo est assignat⁹ certus terminus p iudice in dado apostolos. et dz peti in termino. als no petes cadit ab appellatione. aut dixit iudex se daturu. j. iuris terminu. et tuc sufficit q. j. illuz terminu petat. et si no petierit cadit ab appellatioe. et pondera bn. qz talis petitio dz ee instater et sepissime. aut rndet iudex simplr se daturu nullo termino assignato. et tuc aduerte. qz hec cle. nulla imponit pena no peteti. dicit tn q qz. j. terminu iuris sunt petedi. tn ide est dicedu. q heat locu eade pena bm do. Ant. ptz

b gl. dices q nec tuc sunt petedi. [b] ¶ † Not. pena iudicis no

4 datis apostolos. j. terminu. qz pinde pot appellas pseq ac si

5 apostoli eent denegati. ¶ † No. q dictio. j. iucto termino cotinuo no exigit lapsum termini. nec et desiderat extremitatez termini. sz dr id ee. j. qd fit i qualibet pte termini. et sic pprie stat p intra. qd no. qz si est assignat⁹ alicui terminus et est certus vt. j. termino no copareat no arctat post terminum vel in termino coparere. sz sufficit q in qualibet pte illius termini

6 intra terminu copareat qd no. ¶ † Op. q ex quo sepi⁹ sunt petedi apostoli interuallatim sint petedi. de sen. exco. pstone in. vj. ff. de publi. iudi. l. interdu. C. quo et qn iud. aute. qui semel. ff. de pig. ac. si couenerit. et no. de iureiur. breui. Ad h qz actus verbo pluries et instater iteratus vnus. et ide vr et non plures. de ap. bone. xxxj. q. ij. lotharius. Pau. et Guil. dicut q hic est rigor iuris de quo fit metio. sz eqtas est in oppositu cui⁹ ambo supflue tractat hic. An et qn psuetudo pferat iuri de quo. de psue. c. fi. et an et qn eqtas rigori. q est expeditu. C. de iudi. l. placuit. et p doc. de trasa. c. fi. io h no est inspiciedu.

7 ¶ † Scdo opp. q no arctet appellas ad scdo petedu apo-

c stolos ex quo semel petijt eos debite. [c] qz sufficere dz vnica interpellatio. ar. no. de elec. cupientes. §. q si p. xx. in. vj. Sobz Guil. si iudex cocedit no sunt iterato petedi. vt. s. in. j. rn. Idem si expsse denegat. secus si dicit se daturu fore sine termino vel dat certu terminu vel dicit se daturu. j. terminu iuris. qz tuc pp spem qua dedit iudex iterato est interrogadus et adeundus. requirit aut cu tanta instantia et iterato pcuz q iudex a quo appellat irascat. de offi. dele. suspitionis. l. dist. si quis prepostera. io ad eu mitigandu fit ei hec instantia et reuerentia vt sic mitigatus supiorem informet q forte no faceret si arroganter requireret. ar. s. deinde copetes in auc. de ma.

8 prin. col. iij. et c. ¶ † Quero circa vers. veru. qn certus terminus assignatur a iudice. nunqd in petitioe exigat pluries iterato petitio. vr q non per littera que no repetit q debeat iterari. sed dicit q petat no dicit q instater et sepius. vt in. j. primo rn. dicit Pau. q illud pot hic subaudiri. vel illud in eo q tpe appellatiois no petijt apostolos. hic in eo q als petierat. dicit tamen Pau. et bene q melius hoc responsum supplert debet per illud. ¶ † Quero quis habebit eligere diez. j. ter-

9 minum

minum iuris qñ iudex statuit terminum iuris. qz rñdet se daturũ.ij.terminum iuris. dicit Guil. q̃ hẽat eligere appellãs ⁊ operat̃ negligẽtia iudicis q̃ electio q̃ sibi cõpetebat transeat ad appellantẽ. de ɔsue. cũ in tua. in.vj. de pbẽ. si pluribus. e. lib. dicit tñ hic Paul. q̃ nõ sufficit q̃ statim cõpareat. qz tps cõgruum subintelligit̃ quo cõmode potuerit apostolos formasse. Nã si hodie hora tertiarũ dat terminũ pdictuʒ ad aliqueʒ diẽ. ⁊ ille hodie statim vel innonis cõpareat nõ est equũ nec de mẽte iuris q̃ sit termino satisfactũ. ar. §. fi. huiꝰ decre.

10 † Quid si iudex dixerit assigno tibi ꝑ recipiendis apostolis terminũ iuris vel ante. s. penultimo die termini. dic forte hãc alternatiuã intelligi de vltima die ⁊ vltima hora termini. s. trigesima die dũtñ ille cõpareat tali hora q̃ possit pfici q̃ incũbit. de offi. deleg. cõsuluit ẽm Guil.

11 ¶ † Quero qd si iudex rñdet se daturũ.ij. terminũ iuris. an dʒ peti vel poterit a iudice surrogato.ij. terminũ iuris dari dicit q̃ sic. ff. de iudi. l. iudicium solui. ⁊ l. mortuo ⁊ l. ꝑponebat̃. cui dabit̃ tm̃ tpis q̃tum superat de.xxx. diebus qñ deficit primus. ff. de iudi. l. si iudex ⁊c.

12 ¶ † Gl. tpe querit q̃tũ sit tps petẽdoꝝ apostolorum a datuʒ a iure ⁊ a quo tpe incipiat eius cursus. [a] Rñdet q̃ est tps.xxx. dierũ. ⁊ incipit currere a die sñie sicut ab illo die incepit currere tps.x. dierũ datũ ad appellationẽ interponẽdã ⁊ sic a die sñie scite. al's a tpe quo incipit currere tps pdictũ datũ ad appellationẽ interponẽdã. ⁊ sic dicit ad intelligẽdũ qđ no. s. e. ab eo. in gl. ij. in. vj. alle. simile qđ no. in. l. quinquaginta. ff. de excu. tut. Nec ob. pdictis q̃ tps petẽdorũ apostolorũ sit tm̃.v. dierũ. vt hr̃.ij. q. vj. ab eo. qz id verũ de iure antiquo. hodie secus in. d. c. ab eo eo. s. e. in. vj. ⁊. c. vt sup. Fatet̃ tñ q̃ nedũ hoc tps.xxx. dierũ datur pti ad petẽdũ apostolos immo et̃ ⁊ iudici vt tradat. vt in iuribus palle. vñ tradere dʒ etiã nõ requisitus. nõ tñ vr̃ puniri nisi fuerit requisitus. facit qđ dr̃ in simili de expẽ. C. de iudi. ꝑperãdũ. §. sinautẽ alterutra. Stat ergo cõclusio glo. in effectu q̃ a tpe sciẽtie sñie late incipiat currere tps petendorũ apostolorũ. Nam ab illo tpe incepit tps decennij datũ ad appellandum. l. ab eo. C. qño ⁊ qñ iudex. Idẽ Guili. alle. C. de tẽp. app. l. j. idẽ gl. ff. de libel. dimis. l. j. Hosti. no. tenuit q̃ currit a die appellatiõis. s. eo. c. j. in. vj. ⁊ in summa. e. tit. §. qualiter. v. iudex. ⁊ hoc sequit̃ hic ʒenʒe. Mouet̃ primo qz nulla species dimissorioꝝ seu apostolorũ põt cõcedi anteq̃ꝫ sit appellatũ. qz nõ põt admitti vel refutari appellatio anteq̃ꝫ sit interposita. ⁊ qz nõ eximitur qs a iudice ꝑ appellationẽ donec appellet̃ eius enim appellatio que nõ est non põt esse admissio; nec refutatio nec exẽptio ff. de leg. ij. si ita sit scriptũ. §. si sub cõditiõe. xxxij. q. ij. qđ no. ⁊. c. moyses. ⁊ qz appellãs petere dʒ apostolos ipos ⁊ iudex dat illos appellãti. ergo non ante appellationeʒ. ij. q. vj. post appellationẽ. ff. de lib. di. l. j. nõ enim debẽt. xxx. dies currere ad eos petẽdos anteq̃ꝫ debeãt peti. qz sic pscriptio curreret ɔ̃ nõ negligẽtẽ ɔ̃ id. C. de anna. excep. l. fi. ⁊ l. iij. in. fi. Tertio qz qua rõne tps.j. qđ hñt apostoli dari currit a tpe appellationis. s. e. ab eo. in. vj. C. e. l. a iudicibus. ff. de lib. di. l. j. ergo ⁊ illud.j. qđ debẽt peti. al's citius currẽt hñti petere q̃ꝫ hñti dare. q̃ est absurdũ. Quarto qz cũ hoc tps currat appellanti ad petẽdos apostolos ⁊ appellare possit in limite.x. dierũ. de re iudi. q̃ ad cõsultationẽ. si cõputant̃ a die sñie contingit alterũ duorũ vel q̃ arctabit̃ appellare ante.x. dies. vel q̃ nõ habebit nisi.xx. dies. q̃ est absurdũ. Ultimo qz tps currit appellanti nõ ergo anteq̃ꝫ sit appellãs. ergo ante appellationẽ interpositã sibi nõ currit tps. ad hoc de ap. ab eo. in. vj. Conat̃ rñdere ad. l. a iudicibus. C. de ap. sed nõ curo multũ. Paul. tʒ glo. q̃ in istis.xxx. diebus cõfundant̃.x. dies q dant̃ ad appellandũ. qz appellatio ⁊ apostolorũ petitio fiũt corã eodẽ. ⁊ petitio apostolorũ que est verbalis tm̃ est accessoria appellationi. iõ vnũ tps cõputat̃ in alio. Ad rõnes ʒenʒe. hoc tenẽdo dic q̃ statim lata sñia põt appellare eos. ⁊ petere. ergo statim dat̃ neglĩgẽtia. qz q põt facere vt possit facere posse vr̃. ff. de reg. iur. qui põt. s. de elec. c. pe. p hoc appet rñsuʒ ad illaʒ scđam ⁊ quartã rõnẽ. Ad tertiã rñde qz tps nõ currit dãti añ appellationẽ. qz ante nõ est in mora dandi cũ nõ debeat dari nisi appellet̃ ⁊ in ptãte eius nõ est appellare. secus est in appellãte. Non ob. vltima ratio. s. q̃ tps currit appellãti. ⁊ sic anteq̃ꝫ appellet̃ nõ debeat currere. qz intelligit̃ de appellante qui põt appellare ⁊ postea appellat. vel de appellãte. i. appel-

13 lare volente ⁊c. ¶ † Glo. decernimus. ponderat lr̃aʒ que nõ dixit declaramus. qz per viã declarationis debuisset dici oppositũ. lʒ hic decernit̃ ⁊ statuitur ius nouũ. ⁊ iõ tex. vtit̃ hic [b] verbo decernimus ⁊ nõ declaramus. fa. de reg. cõstõnẽ. i. vj.

14 ¶ † No. bene ex glo. ẽm do. Ant. q̃ cõstõ noui iuris interlocutoria quo ad ius non ꝑpea dr̃ declaratoria ex eo q̃ habuit cõsonam cõsuetudinem cũ eo q̃ nouiter disponit̃. lʒ dicatur noui iuris inductoria eo q̃ ɔsuetudo ibi repugnat. de postu. prela. c. j. in gl. in. vj. iõ faciẽdo ius de cõsuetudine ius nõ dr̃ declaratorium. ad hoc. de clã. despon. c. cum inhibitio ⁊c.

15 ¶ † Glo. cõtextu. querit qñ dicat̃ petitio fieri vno contextu. Rñdet q̃ qñ nullus alienus actu misceatur. ff. de testa. l. heredes palam. §. fin. ⁊ sic dʒ fierit tesm̃ in scriptis. vt ibi hr̃. ⁊ similiter electio. s. de elec. qz pp. dicit tñ gl. q̃ tesm̃ ⁊ electione de necessitate dʒ fieri vno cõtextu. ⁊ ita loquitur hic. nõ tñ est necesse q̃ fiat nec hoc hic dicitur. ¶ No. bene ex glos. qñ aliquid dicatur fieri [c] vno cõtextu. facit. l. duos. ff. de duo. re. ⁊ l. cõtinuus. in prin. ff. de ver. ob. ⁊ qđ not. in. l. in bonefidei C. de pac. per predicta dicit gl. q̃ non est curandũ an petitio apostolorũ fiat vno cõtextu cum appellationis interpositione. an vero separatim ab illa alle. no. ff. e. l. j. in gl. fi. ⁊ in spec. de app. §. sequit̃. in fi. ad hoc qz alius est terminus.xxx. dierũ datus ad petendũ apostolos. s. e. ab eo. in. vj. alius.x. dieruʒ ad appellationẽ interponẽdã. ⁊ iõ apostoli nõ sunt de substãtia ipsius appellatiõis qñ ipsa fit. vt no. Archi. in. d. c. ab eo.

16 ẽm ʒenʒe. ¶ † Glo. apostoli. querit [d] qui dicant̃ apostoli in materia ista an intelligemus de Pe. ⁊ Pau. dicit glos. q̃ nõ nam apostoli appellant̃ hic littere dimissorie. ff. de lib. di. l. j. ij. q. vj. ab eo. ⁊ l. post appellationẽ. ⁊ de quadruplici eoꝝ spẽ ⁊ forma remittit glo. ad no. in Spec. eo. tit. in. iiij. parte. §. sequitur. Guil. hic dicit q̃ apostolus in hac materia est breuis forma instruẽs illũ ad quẽ appellat̃ cõprehẽdẽs notũ iudicis a quo appellat̃ ⁊ totius appellatiõis circũstãtias. ij. q. vj. post appellationẽ. §. forma. ⁊ dicunt̃ ab epi q̃ est. s. ⁊ scolon missio. i. lr̃a ad supiorẽ missa. ⁊ sunt quattuor spẽs. s. refutatorij dimissorij reuerẽtiales ⁊ ɔuẽtionales. vt hr̃ in Spe. loco palle. vide gl. in. l. pñes. C. e. s. e. c. cordi. in. vj. ⁊c. ¶ Gl. nec petat opp. q̃ sola cõparitio sufficiat sine petitiõne. cuius ɔ̃rium hic innuit̃ vñ op. de. c. si a iudice. s. e. in. vj. So. casus diuersitatis tollit ɔ̃riũ qz hoc quo apostolos q dant̃ vt p illos iudex ad quẽ instruat̃. s. e. tit. vt. s. in. vj. sed ibi agit̃ de reuocatione grauaminis que fit ad effectũ vt iurisditionẽ reassumat iudex a quo. ⁊ iõ non est mirũ si plus arctat̃ circa apostolos appellans q̃ꝫ qñ agit̃ de reuocatione grauaminis. Nã eq̃ꝫ plus arctatur iudex a quo qñ agit̃ de reuocatiõe grauaminis q̃ꝫ qñ agit̃ de apostolis. cũ gl. cõcor. Pa. Dicit tñ q̃ si iudex.ij. terminũ iuris post terminũ se datuʒ offert apostolos q̃ illos tenet̃ recipere appellãs. qz põt iudex morã purgare. imo plus dicit q̃ et̃ si post tps iuris offert tenet̃ recipere. lʒ nõ caderet in penã nõ recipiẽdo. qz dant̃ ꝑ instructiõe iudicis supioris. assignat cãm. qz hic tex. nõ imponit penaʒ nisi vbi nõ petat in

17 primo termino ẽm Pau. ¶ † Gl. vr̃. q̃rit qd si in casu istius ver. verũ. vel et̃ in seq̃ẽti vʒ qñ iudex dedit terminũ certum vel terminũ iuris cõparuit appellãs in termino certo assignato vel.ij. tempus incertuʒ in casu seq̃ẽtis. ver. ipso sic cõparẽte iudex dat sibi nouũ terminũ ad illos recipiẽdos in quo [e] postea nõ cõparẽs [e] an ipse vr̃ renũciasse appellationi. glos. primo dicit q̃ forte fuit de mẽte q̃ vltra scđam vicem qua cõparuerit ⁊ petierit apostolos non teneat̃ appellãs cõparere corã iudice a quo amplius ꝑ cã pdicta. ⁊ sic si nõ cõparet nõ dʒ dici renũciare. deinde dicit q̃ tutius est q̃ si scđus terminus est.ij. terminũ iuris.ij. quem cũ adhuc iudex a quo est iudex respectu actus huius q̃ teneat̃ cõparere corã eo in alio termino ꝑrogato. dicit tñ q̃ nõ putat q̃ teneatur amplius petere sed sufficit tũc solũ cõparere. ⁊ sic posset intelligi q̃ primo dixit glo. q̃ vltra scđam vicem nõ tenet̃ cõparere. qz intelligitur ad effectũ vt teneat̃ petere. sed sufficit simpliciter cõparere. ⁊ exhibere separatim recipere sicut in simili dr̃. s. in decre. si a iudice. s. e. in. vj. lʒ aũt hoc tutius sit q̃ est dictũ. cõcludit tñ glo. q̃ nõ putat q̃ dici possit negligẽs vel renũciãs si nõ cõparet vltra scđaʒ vicẽ. qz al's sequeret̃ q̃ iudex a quo posset eũ vrgere ⁊ cõpellere ad comparendum singulis diebus. xxx. die q̃ esset absurduʒ. ⁊ sic intelligo dictũ Pau. hic

a ¶ Rñdet. adde. d. frã. cur. plene in addi. ad practi. papiẽ. in for. ap. a sen. diffi. i addi. inci. isti apostoli.

b ¶ Verbo decernimus. adde glo. in cle. genera. leʒ. de eta. ⁊ quali. glo. in cle. impssi. ꝺ elec. fely. in c. sedes in viij. colũ. de rescript. do. abb. ⁊ fely. i c. ij. in fin. de iudi.

c ¶ Vno cõtextu. Adde tex. insti. ꝺ testa. i pn. v. sʒ cũ paulatiʒ. ⁊ ibi gl. i vr̃. contextu.

d ¶ Qui dicant̃ apostoli. adde practi. papiẽ. in for. appe. a sen. diffi. i v. apostolos.

e ¶ An ipse videat̃ renũciasse. adde practi. papi. i for. apostolorũ in. v. j. decem dies bar. i. l. j. ff. ꝺ de libel. dimis.

dicit enim q iudex a quo potest statuere terminũ. dũm statuat infra terminũ iuris. vltra enim nõ põt artare appellãtẽ sicut nec tunc in cã nõ pcedere cõ eum. s. eo. vt super. in. vj. et est hic argumentũ bz eũ q terminũ iuris abbreuiet iudex facit. e. ti. cũ sit. vbi de hoc. sed recte cõsiderãdo hic nõ abbreuiat. sz puenit terminũ sibi a iure assignatũ. sz alij assignatum abbreuiare nõ põt regul. xxviij. di. de his. de regu. iur. indultũ. in. vj. nisi 18 in casu in iure expsso. vt. d. c. cũ sit ⁊c. ¶ † Glo. j. dictũ terminuz oppo. de ver. pcedenti. Sol. q vbi certus terminus fuit assignatus ad petẽdos apostolos. iõ in illo ⁊ nõ ante dz fieri petitio. hic autẽ incertus fuit assignatus. s. terminus iuris. iõ sufficit. j. terminũ petere iterato. Dicit tñ gl. q lz dicat terminus esse incertus qñ simplr rñdet se daturũ. j. terminũ iuris tñ secꝰ putat si rñdeat se daturũ i termio iuris vel vltia vl penultima die termini iuris. qz tũc diceret terminus certꝰ assignatus in quolibet dictoꝝ triũ casuum. ⁊ iõ nõ sufficeret añ terminũ cõparere. ⁊ sic et it dña an iudex rñdeat se daturũ. j. terminũ iuris. qz incertus est ⁊ põt qñcunqz cõparere. j. ipm terminũ iuris an vero dicat se daturũ in termino iuris. Per pdicta infert gl. satis esse hic expressum q si aliqs est citatus vel iussus vt aliqd faciat vel cõpareat. j. certũ tps sicut quottidie fit. q satis erit qñcũqz. j. dictũ terminuz cõpareat. dũm cõgruo loco ⁊ tpe cõpareat vel faciat qd incũbit. alle. de do. ⁊ cõtu. cũ dilecti. de cõsue. c. fi. lib. vj. ⁊ de pbẽ. si pluribus. e. lib. ⁊ de elec. c. j. ⁊ c. cupiẽtes. §. q si p. xx. eo. lib. ex qbus pñt colligi exempta pdictoꝝ qñ vz aliquid est fiendum. j. terminuz. Quare aũt in isto ver. similiter sufficiat cõparere qñcũqz. j. terminũ iuris. ⁊ nõ i pcedẽti. dic q est rõ. qz sicut iudex liberat hoc casu dando qñcũqz. j. xxx. dies. sic et appellãs dz liberari eos petendo qñcũqz. j. illos quasi totũ tps p se sit indultũ ar. ff. de ver. ob. l. stipulatio ista. §. inter certã. ⁊ ita cum momẽto. xxx. dierũ sit ad hoc artatus. s. pxi. rñ. certo aũt termino statuto a iudice ipse bz in illo apostolos cõcedere ⁊ nõ ante. C. de dila. l. siue ps. sic eodẽ mõ appellans ante istũ terminũ petendo liberari nõ dz. als frustra eẽt terminus datus ad hec alle. Pau. not. in Spe. de dila. §. j. v. qd si dicatur. de 19 de conuer. cõiug. ex publico † p hoc infert ad dubiũ qd tetigit gl. vz qd si statutus est terminus ad petitionẽ actoris reo ad aliqd faciendũ. j. terminũ nunquid sufficiat reo illud tps qñcũqz cõparere. ⁊ sic opz actorẽ semp esse psentẽ. vt sic nõ circunducat edictũ. vt dicit Bar. ff. de ver. ob. l. qui ante calendas. q qñqz statuit terminus reo ad actũ momẽtaneũ expediẽdũ sicut est q cõpareat. j. certũ terminũ. ⁊ tũc reus põt venire in quacũqz pte iudicij. vt dixit gl. hic tñ actor ad cuiꝰ petitionẽ datus est terminus nõ est cõtumax vt circunducat edictũ nisi vltima die termini actor nõ eẽt in iudicio. nec als põt iudex reũ licentiare. ff. de iudi. l. ⁊ post edictuz. qz lz reus possit qñcũqz velit. j. terminũ venire non. tñ est psumendũ q a veniat nisi vltima die termini. [a] qz reoꝝ est fugere. ar. ff. de v. ob. l. si ita stipulatus fuero. x. qñqz dat terminus ad aliquem actũ nõ momẽtaneũ vt ad pbãdũ in qua multe requirunt. ⁊ hoc casu si ps expectaret vsqz ad vltimã diẽ. tũc nil posset pbare. iõ reus tũc. j. terminũ põt venire qñcũqz vult. dz tñ facere citare actorez vt veniat ad videndũ testiũ iuramẽta articulos ⁊ pbationes. vt in auc. ei qui. C. de tẽp. app. ⁊. l. ij. eo. tit. cũ sua gl. quare lz sciat actor q põt pbari. j. tps statutũ. nescit tñ qua die vel hora. ⁊ iõ denũcianda est dies vel hora. vt. l. cũ 20 q calẽdis. §. j. ff. q vi aut clã. † qd si citatus est reus vt veniat infra. ix. dies. quoꝝ tres p pmo. tres p scdo. ⁊ tres p tertio ⁊ pemptorie assignant vt cõpareat. cõparuit i pmo. ⁊ in scdo termino ⁊ actor nõ erat. nõ comparuit tñ postea in tertio. an erit cõtumax. Ja. de are. dicit q sic. qz vltima mora nocet. ff. de pericu. ⁊ cõmo. rei. ven. l. illud. idez Spec. in tit. de cita. §. videndũ ver. quid si in primo. ⁊ ver. sed eo Bar. in. d. l. q ante calendas. dicit q hoc nõ est verũ. ⁊ putat q nõ sit ptumax. qz sicut reus in pma ⁊ scda delatiõe nõ fuisset cõtumax puniret in expẽsis. de pcu. querelã. ⁊ no. Cy. C. de iudi. l. sancimus. ergo actore nõ veniẽte circunducit edictũ ad rei petitionem accusata actoris cõtumacia. ff. de iudi. l. post edictũ. ⁊ sic cautio nõ arctat eũ. Itẽ qz scda ⁊ tertia fit ad puniendã maliciã rei si nõ venit in pmo termino in auc. iubemus. C. de iud. Si ergo reus cõparuit pmo termino appet q scda ⁊ tertia citatio euanuit cũ eius pditio deficiat. Fatet tñ hec vera nisi iudex dixerit expectandã pte ad vltimã dilationẽ. vt. d. l. ⁊ post edictũ. de offi. dele. cõsuluit. ⁊ iõ si reus non sit licẽtiatus. qz iudex vult ad aliũ terminũ expectare erit cõtumax in vltima nec ob. l. statu liberos. §. stichus. ff. de sta. lib. vbi reqrit q re psentet se in quolibet termino. qz ibi erũt tres dilatiões date circa diuersa qz. x. libre in vno anno ⁊. x. in alio ⁊. x. in tertio anno debeãt solui. hic aũt ad idẽ erãt due dilatiões bm bart. 21 d. l. q ante calẽ. ff. de v. ob. ⁊c. ¶ † Gl. oblatos. querit ad lẽe intellectũ ⁊ declarationẽ cuius expẽsis sint tradẽdi isti apostoli. dicit q cõiter seruat q expẽsis appellãtis. cõ q gl. dicit facere hanc lrãm que dicit eos offerri debere. ⁊ sic expensis offerre debẽtis deberent tradi ad instar eius dicimus q de libello q dz offerri expensis actoris ex eo qz lex dicit offerat libellus. ⁊. c. j. C. de lit. cõtest. autẽ. offerat canõizata. iij. q. iij. ad diẽ. als idẽ. de offi. ord. si canonici in. vj. ij. q. vj. ab eo. ⁊. l. b eos. ad fi. C. e. vbi dz [b] q dari debẽt et nõ petẽti. vñ ibi pcipitur ⁊ hic similiter dari ⁊ exhiberi ⁊. ij. q. vj. in fi. vbi illos debere pstari. q sic pz q gratuito id fieri dz. Ad hec qz. s. e. c. j. ⁊ c. vt sup in. vj. pcipit apostolos tradi debere. sz q pcipit imperat ⁊ necesse est fieri. xiiij. q. j. q pcipit. igit ⁊c. facit qd no. de elec. vt pterite. in nouel. His nõ ob. cõcludit gl. q de scõ seruat pũ qd dicit gl. equitatẽ hre saltez in delegatis quos nõ est equũ soluere de suo. ar. de rescri. statutuz. §. insup. ⁊ se. in. vj. quasi vellit q de iure ⁊ de iuris rigore pũ sit dicẽdũ. q tene mẽti. qz bm hoc dicit gl. idẽ seruari debere i locis vbi cessaret cõsuetudo. zenze. vero hic dicit q id qd seruat et de iure. s. q dandi sunt apostoli expẽsis appellãtis. qz lus pcipit iudici vt det apostolos. nõ aũt dicit q soluat expẽsas. Nam si soluere teneret expẽsas officiũ suuz erit sibi dãnosum cõ id qd hr de prescrip. cũ ex officij. de elec. cum non deceat in. vj. Itẽ qz sic esset illaqueatus in dandis suis expẽsis vt ⁊ puniret. xxx. pondo. auri. C. e. l. qm. Itẽ qz datio apostoloꝝ est de pcessu. vt de pba. qm cõ. sicut ergo de illo processu non dat 22 copiam suis expensis sic nec de isto. ¶ † Ultimo querit gl. an appellãs teneat recipere apostolos ⁊ clausos ⁊ sigillatos si iudex ei nolit dare apertos. gl. dicit vẽ q nõ. qz forte nõ posset nõ plene factũ narrare. ar. s. e. intimasti. ⁊ sic residet. Itez zenze. qz relatio dz parti exemplari. vt. d. c. intimasti. C. de rela. l. j. ⁊. ij. Sed apostoli dandi sunt sicut relatio. C. e. l. a iudicibus igit ⁊c. Itẽ qz in apostolis dz apponi quare ⁊ vtrũ admittat vel refutet appellatio. ff. de app. reci. l. sciẽdũ. s. e. c. j. in vj. Si aũt clausi eẽnt. tũc appellãs nesciret an corã eodẽ iudice deberet cõparere ⁊ pcedere si nõ detulit. an corã supiore si detulit bz zenze. Pau. dicit q equũ est q dent apti cuz sermo dirigat ad appellantez vt sciat quid debeat facere vel quẽ pcuratorẽ mittere. ar. d. c. intimasti. Si vero verba dirigunt iudici tolerari potest q dentur clausi. sed iudex dz certificare appellantem an detulit vel non pp id qd est dictum. 23 ¶ † Glo. aut si. qrit qd si appellãs cum debita instãtia petijt apostolos iudex rñdet se illos daturũ nõ adiecto aliquo termino vel nihil dixit sz tacuit. qd erit. Rñdet q nõ tenet vltimus cõparere. ar. a pũo lẽe. ⁊ qz als eẽt inutile id qd dz. s. pxi. rñ. Idẽ ⁊ multofortius si denegasset id qd est expeditũ in. c. 24 ab eo. s. e. i. vj. ⁊c. ¶ † Gl. vel. j. colligit ex lrã q iudex a quo si vult põt tenere impeditũ appellantẽ. j. totuz terminũ iuris. Nam nõ corrigit apostolos ante dare. Nã lz satis sit appellanti cũ debita instãtia petere ⁊ nõ teneat postea petere. vt. s. dixi. tñ teneat expectare finẽ termini vt videat an iudex velit purgare morã bm gl. hoc itellige vbi iudex dat terminũ incertum. qz si dat terminũ certũ illo elapso amplius non expectaret. in casu tñ qñ incertus statuitur vt dixi nõ vr amplius requirere sed ablatos bñ põt recipere. vt. s. eo. tit. si a iudice. in. vj. ex quo enim semel in terminũ petijt fecit q debuit ⁊ satisfe 25 cit iuri. vñ amplius nõ regreret bm do. Ant. ¶ † Gl. vltima querit qd eẽt si expsse apostoli eẽnt denegati. Rñdet q tũc pcessus iudici a quo eẽt nullus exinde factus post denegationẽ. s. e. ab eo. in. vj. sic erit in casibꝰ illis in qbus surgit tacita denegatio. Deinde gl. ad declarationẽ decre. colligit ex lrã septẽ casus. quoꝝ quattuor sunt pũ appellatẽ ⁊ tres pũ iudicẽ ⁊ duos alios addit dclarãdo penã iudicis ⁊ penã appellãtis ⁊ clara ẽ ⁊ expositiua lrẽ. iõ videte eaz p vos.

a **Sicut appellationẽ iu.**

Ponit

a ¶ Oz reorũ. adde tex. in. l. inter stipulantẽ. §. j. ff. de v. obli. ⁊ bo. tex. i. l. pperãdũ. in fi. pn. ibi pẽ fugientez. ⁊ ibi no. d. ias. C. de iudi.

b ¶ Quod dari debent etiaz nõ petenti. Adde do. Franci. cur. in addi. ad practicã papi. in additio. incipi. isti apostoli.

1 Ponit dictũ. Scdo addit penã. secũda ibi ꝙ si. ¶ † No. ꝙ tps appellatiõis ꝓsequẽde ẽ annus in appellatiõe extraiu-
2 diciali sicut ⁊ in iudiciali de app. cum sit romana. ¶ † Scdo no. a quo tpe currat tps appellationis ꝓsequẽde q̃ a die interpositiõis appellatiõis vbi a pterito grauamine interponit̃ vbi autẽ a futuro tunc a die grauaminis illati. de quo ꝑ doc.
3 de appel. cõstitutus. ⁊ hic est casus. ¶ † Tertio no. ꝙ appel
4 latio extraiudicialis interponit̃ a futuro grauamine. † Et no. ꝙ terminus iuris nõ solũ est ad ꝓsequẽdũ sed ad finiendũ.
5 † Et no. ꝙ aliud est statuere terminũ ad prosequẽdũ ⁊ aliud ad finiendũ. per qd̃ vr̃ ꝙ habens terminum ad prosequẽdũ non hʒ ad finiendum. ad hoc qd̃ no. de app. ex insinuatione.
6 ¶ † No. vltimo effectũ lapsus termini ad ꝓsequẽdũ [a] q̃ eo
a lapso deserta est appellatio. adeo ꝙ appellãs eã ꝓsequi non
7 põt. ¶ † Quero qd si tm̃ est lapsuʒ de anno ꝙ certũ est ⁊ notoriũ ꝙ cã. j. terminũ nõ põt finiri in residuo tpe nec excusationẽ hʒ. Dic ꝙ si imputet qui se artauit. ij. q. vj. ei qui. de of. dele. cõsuluit. Iudex tñ appellatiõis nõ poterit reassumere cãm donec totũ tps sit elapsuʒ. de elec. cõmissa in. vj. ꝭʒ guil.
8 ⁊ zenze. ¶ † Quero an sufficiat mittere ꝓcuratorẽ eo. s. ꝓcuratore nõ ꝓsequẽte. Pau. ꝙ nõ. ff. mãdati. si ꝓcura. §. si tutores. ⁊ no. eo. ti. in Spe. §. nũc breuiter. v̕. itẽ qd si ps. ⁊ in v̕si.
9 sed pone. ¶ † No. ꝙ appellãs negãs se appellasse nõ audit̃
10 si postea eã velit ꝓsequi. ar. de ap. ꝑ tuas Paul. ¶ † Quero an iudex a quo possit reassumere iurisditionẽ deserta appellatione. Pau. hic dicit ꝙ si iudex nõ detulit ex desertione appellationis reassumit iurisditionẽ qñ est appellatũ ab interlocutoria. Si vo iudex detulit tũc dicit ꝙ nõ poterit reassumere iurisditionẽ in principali nisi ei facta fuerit remissio ꝑ iudicẽ ad quẽ. q̃ ꝑ delationẽ totius cãe cognitio est i ipsuʒ trãslata de app. cũ appellationibus. in. vj. do. Ant. dicit se iaʒ de hoc dubitasse. sentit enim Paul. hic ꝙ delatio iudicis operet̃ ꝙ etiã appellatiõe deserta non reassumit iurisditionẽ nisi fiat a supiore remissio. Ad hoc q̃ ex quo detulit transfusa est iurisdicio in iudicẽ ad quẽ nõ reassumet. ergo qcũqʒ sit euentus appellatiõis. q̃ iudex ad quẽ nõ hʒ cognitionẽ ex virib9 appellationis. sʒ ex viribus delationis que sola ex se absqʒ appellatiõe trãsfert cãm in supiorẽ. d. c. cũ appellationibus hʒ enim illa delatio vim cuiusdã relatiõis ad supiorem que sola ex se negociũ ad supiorẽ trãsfert. C. de rela. l. j. Ad h̃ qd̃ not. doc. de appel. vt debitus. vbi dicũt ꝙ iudice ad quẽ ꝓnũciãte iniustã appellationẽ nõ reassumit iurisditionẽ iudex a quo nisi ad eũ fiat remissio. qua enim rõne ꝓnũciatio ꝯ appellatio neʒ facit iudex nõ reassumit eadẽ rõne nec desertio. appellatio enim nõ est illa que defert. q̃ nulla ergo nec desertio hoc opabit̃ ⁊ satis vr̃ hoc equũ ⁊ rõnabile ꝭʒ eũ. Sʒ in oppositũ alleg. qd̃ no. in. d. c. cũ appellationibus in gl. in vers. refutari ⁊ sup ea. vbi pñt ptes volũtarie reuerti ad iudicẽ q detulit q̃ remãsit habitu iudex. lʒ exercitiuʒ fuerit trãslatũ ad iudicem ad quẽ. Sʒ rñdet ꝙ ibi cognoscet ex vi tacite ꝓrogatiõis ptiuʒ exigitur ergo aut consensus ptium aut delatio iudicis.
11 † Sʒ diceres tu eoipso ꝙ ps nõ ꝓsequit̃ appellationẽ [b] vr̃
b tacite appellationi renũciare ⁊ cõsentire litigare corã iudice a quo. ⁊ sic dʒ posse cognoscere. Rñdet ꝙ lʒ videat̃ velle appellatiõi renũciare. nõ tñ vr̃ ꝑ hoc ꝯsentire i iudicẽ a quo. q̃ cũ hoc stat ꝙ põt velle litigare corã iudice ad quẽ ex viribus delationis ex quo delatũ est. ⁊ per hoc operari põt delatio ẽt data nullitate appellatiõis. In ꝯriũ determinat gl. in. d. c. cũ appellationibus in verbo remittẽda. s. ꝙ deserta appellatiõe iudex a quo reassumit iurisditionẽ q̃ delatio illũ effectũ ꝙ cã sit trãslata in supiorẽ opat̃ cõditionalr̃ si appellãs ꝓsequat̃. Ad hoc vr̃ casus ꝭm do. Ant. s. e. cordi. in. vj. v̕. ꝙ si appellatiõe. vbi ẽt delatione data dr̃ ꝙ appellãte nõ ꝓsequẽte reputabit̃ nõ appellãs ⁊ ad prioris iudicis redibit examen in expẽsis cõdẽnãdus. appet ergo ꝙ tũc nõ est necessaria remissio. q̃ ius remittit ⁊ reintegrat ptãtẽ iudicis ꝙ verius putat q̃ negare nõ põt ꝙ appellatio iũcta delatiõe opat̃ hũc effcm̃ ꝙ deuoluat̃ iurisditio ad supiorẽ. cessante ergo appellatiõe ita ꝙ habeat̃ ꝓ nõ fcã reassumit iudex a quo cãm. nõ ob. qd̃ no. doc. de appel. vt debitus. q̃ loquunt̃ doc. q̃ appellãs ꝓsequit̃ lʒ succũbat. Ad hoc q̃ delatio se hʒ accessorie ad appellationẽ si nõ ꝓsequit̃ appellatio euanescit ⁊ fingitur non fuisse. ergo nec accessoriũ delationis. ⁊ hoc est tenẽdũ qcqd

12 hic sentiat Pau. ⁊ sic dicit se de facto ꝯsuluisse ⁊c. ¶ † Gl. extraiudicialẽ iustificat litterã per decre. cõstitutis. s. eo. vbi etiã Inn. idẽ tenebat qd̃ dicitur hic erat tñ verius Inn. in. c. bone. eo. ti. q̃ dicebat primo ꝙ in ꝓuocatione nõ incipit annus nisi a die qua factũ est ꝯ ꝓuocationẽ. q̃ ex tũc incipit ꝓuocatio tenere vt dicit in. c. cõstitutis. postea dicebat ꝓuocationis diẽ attẽdi. vt. d. c. bone. Sed primũ est verũ qñ appellatur a futuro grauamine. ꝭm vbi ab illato. vt hic ꝭm Guili.
13 vide de elec. cuʒ inter canonicos. ⁊. c. bone. ⁊c. ¶ † Vltimo glo. opp. ꝙ nõ equipetur appellatio extraiudicialis iudiciali vñ opp. de no. s. eo. bone. post Hosti. So. quo ad id de quo hic in littera dicitur equipantur. in multis aũt alijs differunt vt no. in. d. c. bone. vbi. xij. differentie ponunt̃. de qbus ẽt per Inn. in. c. dilecti. de ma. ⁊ obe. de his que fi. a ma. par. ca. c. j.
14 ꝭm Guil. ⁊c. ¶ † Glo. a die oppo. hic vr̃ innuere ꝙ ps diei
c in qua interponit̃ appellatio cedat lucro appellanti cũ [c] ista dictio a separationẽ no. vt no. de pbẽ. statutũ. in. vj. ⁊. l. rõ. §. si per venditoreʒ. ff. de act. empt. sed hoc vr̃ esse falsum q̃ imo vr̃ cõputandum esse tps de momento ad momẽtũ. de re iud. ꝙ ad consultationẽ. ⁊. C. e. auten. hodie igitur ⁊c. ¶ Sol. gl. hic in tpe dato ad prosequendũ appellationẽ. ꝯrium ꝓcedit in tempore dato ad appellandũ. ¶ Ad primũ glo. alle. ꝓ cõcor. decre. pia. de excep. in. vj. de resti. spo. frequẽs. e. lib. Ad hoc ẽt facit ꝭm zenze. q̃ dies quo cautio promittit̃ nõ cõputatur in termino. ff. si quis cautionibus. l. j. nec dies receptionis litterarũ in termino dato iudici ad cãm finiendã. s. e. sup eo. elec. ij. nec dies qua exceptio excõicatiõis ꝓponit̃ in. viij. diebus datis ad opponendũ vt dicto. c. pio. nec dies in quo spoliatio opponitur in. x. diebus datis ad opponendũ illã de resti. spo. frequens in. vj. nec dies in qua citatoria recipit̃. iiij. q. v. quisquis. nec dies annotationis bonoꝝ in anno dato ad recuperandũ bona. ff. de requirẽ. reis. l. j. In ꝯriũ facit qd̃ dictuʒ est de tpe. x. dierũ dato ad appellanduʒ q̃ dies sñie late in illo cõputatur. ij. q. vj. anteriorũ. ff. qñ appellãdũ sit. l. j. §. dies. sic ⁊ in numero. lx. dierũ a tpe diuortij ad accusandũ. ff. de adul. l. patri. §. j. ⁊ dies delate bonorũ possessiõis cõputat̃ in centũ diebus datis ad illã petẽdã. ff. de succes. edicto. l. j. §. dies. ⁊. §. ꝙ dicimus. dies natiuitatis ẽt cõputat̃ i. xxv. anno dato ꝓ restõne petẽda. l. iij. §. minorẽ. ff. d̃ mino. ⁊ hoc vltimũ
d plʒ zenze. ꝓ hoc ẽt facit in ar. iste tex. q dicit [d] a die interpositiõis. Nã si dies nõ cõputaret̃ nõ curreret annus a die interpositionis. Nã si dies nõ cõputaret̃ non curreret annus a die sʒ post diẽ nisi exponas a die. s. finita ad hoc. q̃ fauore rei iudicate seu actus iudicialis pro quo p̃sumit̃ ⁊ odio p̃scriptiõis annualis sic vr̃ annus cõputãdus ꝑ no. in. d. §. dies. ⁊ §. minorẽ. Ad ꝯria dicit ꝙ in eis dies in qua fit aliqd nõ cõtatur q̃ sic in illis iuribus cauetur. vel q̃ in eis nõ est fauor
15 actus iudicij sicut hic. vel odiũ dat cãm tali cõputatiõi. † sic
e ergo colligemus praticã seu theoricã [e] an dies termini cõputet̃ in termino. q̃ aut est fauor ꝙ cõputet̃ ⁊ cõputabit̃. aut est fauor ꝙ nõ cõputet̃ ⁊ odiũ ꝙ cõputet̃ ⁊ nõ cõputabit̃ aut indifferẽter sʒ hʒ materia. ⁊ tũc dies termini nõ deberet cõputari. nã vt mihi vr̃ cõputant̃ in termino nisi vbi ius exprimit. sic dicit hic Guil. certe cũ terminus tendat cõiter ad tollendũ ius ptis fauor est ꝙ dies nõ cõputet̃ ⁊ odiũ ꝙ cõputet̃ ⁊ sic vr̃ ꝑ suã theoricã ꝙ nõ dʒ cõputari. oĩs eni pena odiosa est de re. iur. in penis in. vj. Bart. ⁊ Bu. in. l. j. ff. siqs cau. dicũt ꝙ aut statuit̃ terminus. vt. j. tres dies sic facias ⁊ nõ cõputabit̃ dies statuti termini. ff. de v. ob. l. eũ q calẽdis. aut est statutus terminus dicẽdo facias h̃ dehinc ad. x. dies ⁊ cõputabit̃ de momẽto ad momẽtũ do. Ant. credit sic dicẽduʒ ꝙ si statuit̃ terminus ꝑ aliquã dictionẽ notantẽ extremitatẽ vt ab hinc vel ab hac hora. ⁊ tũc cõputat̃ dies termini. Si aũt non est aptũ tps notare extremitatẽ minimã vt ab isto die vsqʒ ad x. dies idẽ ꝙ statim dicet̃. Qñqʒ nõ adijcit̃ aliqua dictio notans extremitatẽ. ⁊ tũc si statuit̃ terminus ad tollendũ priuilegiũ spãle ꝯ ius cõe cõputabit̃ dies. l. iij. §. minorẽ. ff. de mino. Si statuit̃ ad aliud. ⁊ tũc si cursus termini ordinat̃ in fauorẽ cõputabit̃ dies termini si cursus termini ordinat̃ in odiũ. q̃ ad tollendũ fauorẽ. ⁊ inducendã penã tũc dies termini nõ cõputabit̃. q̃ tũc nõ fit cõputatio de momẽto ad momẽtum. ad hoc qd̃ no. gl. de elec. cũ in cũctis. ex hoc apparet decisio pncipalis pũcti gl. An. s. in casu cle. dies cõputet̃ in anno. q̃ cũ

a ¶ Q̃ eo lapso. Add̃ tex. in auc. ei qui appellat cũ ibi not. ꝑ gl. ⁊ doc. C. de tẽpo. appel.

b ¶ Vr̃ tacite appellatiõi renũciare. add̃ bar. i. l. postq̃ liti. in. j. co. v̕. op. ⁊ sum. in gl. C. d̃ pac.

c ¶ Ista dictio a. add̃ d̃ hac dictiõe bart. in. l. rõ. §. si. ff. de ac. emp. bal. i. l. a calligato. C. d̃ nup. alexã. in ꝯs. xlij. incipi. in cã ⁊ lite. i. ij. co. circa pn. in iij. vol. alex. in ꝯsi. cxiiij. in ij. col. circa princi. in v. volu.

d ¶ A die scʒ finita. add̃ de facere in si. qd̃ not. ꝑ gl. in. l. ij. §. creditũ i v̕s. post nuptias ⁊ ibi bart. ⁊ doc. ff. si cer. peta.

e ¶ An dies termini. De hac mã̃ hr̃ plene per. d. Ias. i. l. j. in pe. ⁊ vlt. colum. ff. si qs cautio.

hoc tp̃s ordinetur in tollendo ius defensionis nõ cõputabit
tp̃s de momẽto ad momẽtũ hoc vera nisi aliud ius exprimat
16 q: tunc in casibus suis standũ est ei ꝙ determinat ius. † Sꝫ
p̃dicta intelligunt in dubio. ꝛ p hoc appet rñsum ad motiua
zenze. Redeo ad glo. in ver. scire debes ꝛ op. ꝛ vi ꝙ tp̃s ap
pellationis ꝓsequẽde nõ currat a die interpositionis appel
lationis. sed a die inchoate ꝓsecutiõis vel a tpe sñie statim vl
post duos mẽses. Vñ opp. de. l. fi. C. de tẽp. app. ꝛ in auc. de
iudi. §. appellatiões. col. vj. ꝛ ꝙ ibi no. ꝛ p Hosti. de app. ex
rõne. Sol. gl. ꝙ de hoc olim erãt opi. vt colligit ex no. in iuri
bus alle. ꝛ gl. refert se hanc opi. olim disputasse. ꝛ. v. erãt cir
ca hoc opiniones vt no. in dictis locis vt ex no. i dictis locis
colligit quas hic glo. refert. ꝛ finaliter cõcludit ꝓ opinione q̃
hic approbat quã gl. iustificat aliqb⁹ medijs ẽt inspecto iure
antiquo. sꝫ nõ est necesse instare cũ habeamus hic decisionẽ.
a ꝛ sic amplius non sit dubitatio [a] ex quo est casus decisus. l.
ancille cũ ibi no. C. de furtis. Ad ꝯria rñde vt dicit gl. in qb⁹
nõ est necesse instare. q: eẽt vtplurimũ declarare leges ꝙ nõ
expedit canonistis. potestis ẽt dicere ad. l. fi. C. de temp. app.
ꝙ corrigit per hanc decre. saltẽ in foro ecclesie. sic ꝛ eodem
mõ ad illud auctenticũ de iudi. §. appellationes. colũ. vj. ẜm
zenze. Or melior est solutio gl. vt iura iuribus cõcordent de
17 elec. cũ expediat in. vj. ¶ † Gl. a futuro opp. ꝙ a futuro gra
uamine nõ possit appellari. vñ opp. de. c. dilecto. ꝛ ꝙ ibi not.
s̃. de app. Soluit ꝙ ꝯrium procedit in actu iudiciali ꝙ in iu
dicio nõ lꝫ appellare nisi a grauamine iam illato subaudi vel
cõminato vt in ꝯrio. ꝛ sic sufficit illatio re vel spe p cõminatio
neꝫ. e. ti. cũ cessante. de quo in Spe. e. ti. §. in qbus v̄. lxxxvij.
Hic aũt loquit in actu extraiudiciali vbi põt appellari a fu
turo grauamine. Exẽplũ si appellat ne fiat electio nisi cano
nica vel ne fiat nisi denominato p maiorẽ ptẽ capituli vel ne
possessor inquietet in possessiõe. Nã ex tũc demũ qñ factum
erit ꝯ appellationẽ currere incipiat tp̃s vt hic dr. ꝛ facit. s̃. de
elec. auditis. ꝛ. c. cõstitutus. ꝛ. c. bone. ꝛ hic est intẽtus lr̃e. gl.
18 sequẽtes sunt faciles ꝛ litterales. ¶ † Gl. impedimẽtũ attin
b git scd̃am ptẽ. querit cũ multiplr possit eẽ impedimẽtuꝫ [b] . s.
ex pte iudicis appellãtis ꝛ appellati iuxta no. s̃. e. ex rõne ꝛ i
Spec. e. ti. §. nũc breuiter. an hẽat locũ ꝙ hic dr rñdet ꝙ sic
cũ indistincte loquat gd aũt si impedimẽtũ ꝓueniat facto ter
tij hꝫ. s̃. e. significauit ꝛ. ff. de dolo. l. arbitrio. §. dolo. q: currit
tp̃s. sꝫ datur actio de dolo ꝯ illũ si sit soluẽdo al's restõ. Iteꝫ
gd si facto ptis hr̃. j. c. pxi. corã quo aũt debeat fieri fides de
hoc impedimẽto. dicit ꝙ corã iudice ad quẽ si est appellatio
interposita p no. C. e. l. p̃ses. sed q̃liter fiat fides de dicto im
pedimẽto. Spec. in. §. nũc breuiter. v̄. gd ergo tꝫ ꝙ sufficiat
facere fidẽ p iuramẽtũ. ꝛ sic dicit. Clemẽtẽ quartũ ꝓnũciasse
idẽ Bar. ff. q. ex cau. in possessionẽ ea. l. ij. §. fi. do. Pe. ꝯ p. l.
fi. C. de tẽp. ap. vbi dicit euidẽtissimis ꝓbationibus debere d̃
eo fieri fidẽ. ꝛ q: ẽt non sufficit quẽ vere impeditum nisi ꝓte
stet. ꝛ de rescrip. plerũqꝫ. ꝛ. c. j. ꝛ de app. si iustus metus. ꝛ de
19 no. op. nũ. l. de pupillo. §. siq̃s ipsi ꝓtori ꝛc. † An aũt deserta
appellatiõe ex lapsu anni possit iudex a quo mandare sñiam
executiõi. Inn. ꝙ sic in. d. c. ex rõne q̃ ̃tũ aũt dẽat ipedimẽtũ
eẽ vt hẽat ẜm annũ dic sufficere qd̃cũqꝫ modicũ si semp fuit
diligẽs. si v̄o aliqñ fuit negligẽs. tũc si ichoauit cãꝫ ꝓseq tali
tpe quo poterat finire. Idẽ al's negligẽtia corrodit diligẽtiã.

a ¶ Ex quo est cãus. ad de imo. i cle. ne romani. i primo notabili. s̃. d̃ ele.

b ¶ . s. ex p te. Add̃ ale. in addi. bar. in. l. aũt ei q appellat. C. de temp. ap.

c ¶ Ve lex p̃sso. Adde ale. in addi. ad bar. i. aũt. si tñ. C. de tẽ po. ap. fely. n. c. ex rõne extra d̃ app.

d ¶ Si appellans vult soluere. add̃ bal. in. l. eos §. apostolos C. de app. ꝛ alex. i addi. ad bar. i aũt. si tñ. C. de tẽ po. appel.

Quamdiu appella.

Primo põit dictũ. Scd̃o ab illo exceptionẽ. scd̃a ibi nisi. Et supplet in tribus. autẽ. si tñ. C. d̃ tẽp. ap. Primo in eo ꝙ dicit de exp̃sso cõsensu. Scd̃o in eo qd̃ dicit de termio hois Tertio
1 in exceptiõe quã facit. ¶ † No. p̃mo ꝙ impedimẽtũ surgẽs
ex exp̃sso ꝯsensu ptiũ detrahit de tpe dato ad appellationẽ ꝓ
2 sequẽdã. ¶ † No. casuꝫ in quo iudex supplet ex officio ꝓse
quẽdo telã qñ est ĩchoata ad publicã vtilitatẽ ita ꝙ imminet
piculũ publicũ ex dilatiõe vide. s̃. de app. oblate. ꝛ qd̃ not. in
cle. si duobus vt lit. pẽ. p. d. Ant. Ex hoc no. Guil. ꝙ vbi in
terest tertij vt reipublice vel ecclesie vel priuati cogit ptes li
tigare vbi est piculũ anime litigãtiũ de collu. c. j. de libel. obl.
3 c. ij. in fi. ¶ † Quero an cõpromissuꝫ vel cõsensus ptiũ hẽat
impedire cursum tpis ad appellandũ. Pau. ꝙ nõ. q: hic lo
quit de tpe ꝓsequẽdo tm̃. iõ secus in tpe dato ad appellãdũ
ꝛ potest ratio. q: isti. x. dies dantur parti grauate ꝛ ad suspen
dendũ effectũ grauaminis. Sed tp̃s ꝓsecutionis dat vtriqꝫ
parti. iõ cõsensus cõis facit illud dormire vt hic. Item illi. x.
dies dant ad transferendũ cãm ad supiorẽ ꝛ nõ ad litigãdũ.
vadens autẽ ad arbitros nec appellat nec facit aliquid loco
eius vel ꝙ sortiat eius effectũ. sed tp̃s ad ꝓsequendũ datum
ad litigandũ ꝙ faciũt eũtes ad arbitros. ꝛ sic non currit tp̃s
4 C. de inoffi. te. l. ꝯ maiores. ẜm Pau. ¶ † Quero q̃s erit iu
dex qui hꝫ p̃cipere ꝓsecutioneꝫ dic ꝙ iudex appellatiõis. de
rescrip. dilectus. ij. vel ẽt iudex a quo est appellatũ. s̃. e. cũ sit
5 romana. ꝛ no. de rescrip. c. fi. ẜm zenze. ¶ † Tertio ꝓsequit
hic Pau. quare ẜm cõpromissum facit expirare primũ. ꝛ nõ
ẜm cõpromissum facit expirare iurisditionem delegatã pam
bulaꝫ. ꝙ est expeditũ. de offi. dele. significãtibus. ꝛ in Spec.
6 de arbi. §. finitur. in fin. ꝛc. ¶ † Quero quarto de rõne quare
c interim durãte cõpromisso [c] vel exp̃sso cõsensu ptiũ nõ cur
rit tp̃s. dicit hic Guil. ꝙ est rõ. q: hoc tp̃s est datũ in fauorẽ
ptiũ. ꝛ sic illi renũciare pñt in pte vel toto. C. de tẽp. app. l. fi.
de offi. dele. de cãis. cũ si. ꝙ intelligit hic Guil. vt cõpromis
sum impediat in casibus in qbus pñt cõponere. al's ꝯ. de trã
sac. super eo. ꝛ. c. fi. de p̃ben. in fi. j. q. ij. quã pio. de trãsac. sta
tuimus. ¶ Glo. j. dicit vñ sumi potuit hec cle. Adde ꝙ sumi
potuit ẽt ex autẽ. de his qui ingre. ad app. §. j. ꝛ se. ꝛ ex not. p
Inn. s̃. ex rõne. ꝛ per glo. de renun. veniens. ꝛ in Spec. e. ti.
7 §. vt breuiter. ver. itẽ fallit. ẜm Guil. ꝛ zenze. ¶ Glos. cõpro
missum opp. ꝙ immo currit tp̃s cõpromittentibus. vñ oppo.
de. c. si cõpromissarius. j. rñ. de elec. in. vj. So. glos. ibi in tpe
dato ad eligenduꝫ ꝙ currit eligẽtibus lꝫ cõpromisserint. hic
autẽ in tpe dato ad ꝓsequẽdũ appellationẽ. Rõ diuersitatis
no. in ꝯrio q: hic cõsentit p̃scribẽs ꝛ ille ꝯ quẽ p̃scribitur. ibi
cõsentit solũ ille ꝯ quẽ p̃scribit. ꝛ iõ nõ p̃iudicat p̃scribẽti cũ
ibi proueniat cõpromissum solũ a facto eius ꝯ queꝫ p̃scribit
hic ex facto vtriusqꝫ no. Inn. de elec. ne ꝓ defectu. vel dic ꝙ
ibi nõ est verũ cõpromissum. sed iuris eligendi trãslatio quo
quis nõ vtit p se vel aliũ. iõ currit tp̃s ẜm zenze. ꝙ auteꝫ hic
dr tp̃s non currere procedit durante cõpromisso. per qd̃ gl.
infert ꝙ eo finito statim curret. ꝛ sic si. j. tp̃s cõpromissi cõpro
d missarius nã pronunciat vel ꝓnunciat [d] si appellãs vult sol
uere penaꝫ ꝛ prosequi appellationeꝫ poterit id fieri ꝛ statim
tũc currit tp̃s. Rõ q: talibus modis finitur cõpromissuꝫ. gn
immo plus dicit gl. s. ꝙ ẽt ante finitũ cõpromissum p lapsuꝫ
termini vel p ꝓnũciationẽ potuisset appellãs redire ad iudi
ceꝫ a quo soluẽdo penã. ꝛ sic soluẽdo cõpromissuꝫ iuxta no.
de offi. dele. significantibus. in. iiij. gl. Nec ob. p̃dictis hec lit
tera immo potius facit prout dicit gl. q: hic solũ durãte tpe
cõpromissi dixit nõ currere tp̃s. vñ hec cle. non tollit benefi
cium iuris quo põt ꝯdici dicto arbitrio soluẽdo penã. C. de
arbit. l. j. al's iuris auctoritate quis deciperet ꝛ metu ꝑdendi
prosecutionẽ appellationis cogeret stare inique sñie vel ius
prosecutionis indefensum dimittere ꝯ illud. ff. de peti. here.
l. illud. ẜm zenze. ꝙ aũt dixit glo. hic ꝙ soluendo penã potest
post tp̃s cõpromissi redire ad iudiciũ est verũ nisi sit dictũ in
cõpromisso ꝙ pena totiens cõmittat quotiẽs fuerit ꝯ factuꝫ
ꝛ nihilominus cõpromissum ratũ maneat. quo casu nõ possit
redire ad iudicẽ durãte tpe cõpromissi vl laudo lato. alle. no.
in sum. de arbi. §. qualiter constituatur. vers. sed ex quo semel
ꝛ ver. se. igit ẜm p̃missa. ꝛ in ver. si cõpromisso. ẜm Lap. facit
8 ff. de arbi. l. si duo. §. fi. ꝛ qd̃ no. e. ti. l. ij. ꝛc. ¶ † Gl. vel al's q̃
rit que põt esse cã que mouet ꝯhentes ad paciscenduꝫ vt nõ
currat tp̃s. dicit glo. forte pestis vel alia similis cã supueniẽs
in loco propter quã disposuerunt diuertere ꝛ separe ad tp̃s
a loco ꝛ conuenerunt ꝙ interim non curreret tp̃s. Idẽ dicit
Pau. si nuda voluntate desistunt. ꝙ intellige qñ faciũt ex ex
presso consensu. ꝛ aduertendum vt dicit gl. in prin. ꝙ in hoc
9 casu hec cle. supplet auten. allegatũ in prima gl. ¶ † Gl. ex
presso querit an sufficeret tacitus cõsensus. vt q: simul appel
lans ꝛ appellatus redeunt ad domiciliũ vt longã peregrina
tioneꝫ simul arripiũt. an sufficiat vt interim nõ currat tp̃s di
cit gl. ꝙ nõ p hãc lr̃am a ꝯrio q̃ reqrit exp̃ssuꝫ ꝯsensuꝫ inter
uenire. vñ imputat sibi appellans qui exp̃ssam cõuentionem
non fecit vel ꝓcuratorẽ non dimisit ad ꝓsequendũ. hoc tene.
lꝫ Guil. conetur defendere ꝙ tacitus sufficiet. sed nõ bñ. q: a
verbis lr̃e nõ est recedẽdũ ẜm zenze. ꝛ Pau. facit qd̃ no. s̃.

co. his

co.his qui ꝯ certā.in glo.gl.ab hoīe pōderat hanc lr̄am que
non solū loquit̄ in tpe iuris.sed ēt hoīs.per qḋ dicit glo.hic
esse scōm per qḋ ampliat̄ autē.alle.in p̄ma glo.dicit Pau.ꝙ
ampliat ad tp̄s hoīs siue sit statutū a iudice siue ab appellāte
ꝯm Pau.quicūq₃ terminus sit q tn̄ potuerit a iudice statui.
de quo de ap.ex insinuatione ꝯm Zenze.⁊c.¶Glo.currere
a querit de intellectu lr̄e ⁊ rn̄det[a] ꝙ intentus lr̄e est ꝙ interim
dormiat tp̄s ⁊ nō currit.finito aūt cōpromisso vel tpe limita
to ex exp̄sso cōsensu partiū soluȝ hēbat de tpe appellationis
ꝓsequēde ꝙ superat tpe cōpromissi vel exp̄ssati ꝯsensus.nō
aūt integrū tp̄s ꝙ dat̄ a principio ad ꝓsequendū.alleg.no.in
fili de resti.in inte.cle.vna.⁊.ff.eo.qui.cau.ma.ab hostibus.§.
sed ꝙ simpl'r. Nec obst.de elec.si electio in.vj.q₂ diuersitas
casus tollit ꝯriū ⁊c. ¶Glo.nisi forte ponderat lr̄am q̄ addit
terminū supplet̄ autē.p̄all.⁊c.¶Glo.iminere ponit exēpla
qn̄ possit iminere p̄iculuȝ.puta qn̄ est qḋ de cā electionis seu
de matrimonio sp̄uali vel etiā carnali.s̄.e.oblate. ⁊ vt lit.non
cōte.qm̄.idē in alijs que celeritatē desiderāt.de q̄bus plene
in.c.fi.de elec.in.vj.¶Glo.vlti.declarat ⁊ exponit lr̄am.

Appellanti ab iterlo.

1 [A]Due sunt ptes sicut duo sunt dicta.scda ibi
nec ꝓcessus.¶†No.ꝙ appellatio ab inter
locutoria vel grauamine nō pōt iustificari vl'
impugnari alijs cāis q̄₃ deductis corā iudi
ce a quo.⁊ sic in isto appellās ⁊ appellatus a pari iudicant̄.
2 qḋ no.¶†Not.scdo[b] ꝙ cāe in app̄lone debēt eē noīatim
b exp̄sse nec sufficit ꝙ tacite exprimant̄ vl' in genere.ad hoc de
3 ap.cōstitutus.nō sufficit ergo illa ꝓtestatio de q̄ibi.¶†Que
ro an ꝑ hoc capl'm exigat̄ maior exp̄ssio cāe app̄lonis q̄₃ req
reret̄ olim ꝑ.c.vt debitus.s̄.e.⁊.c.cordi.eo.tit.in.vj.dicit hic
Guil.ꝙ nō satis est noīatim exp̄ssa cā ⁊ per demōstrationes
⁊ interlocutiones de ea ꝯstat.Quidā aūt ꝓsequit̄ hic Pau.
de appellatione a diffinitiua in qua nō exigit̄ expressio cāe.⁊
quō ex alijs pōt iustificari omitto vt expedita de ap.vt debitꝰ.
Et an sufficiet alterā ex cāis ꝓbare ēt omitto.ꝑ no.de rescri.
c.ij.⁊ de iudi.exhibita.de app.significante.⁊ de ꝓba.l₃ cām.
4 ¶†Quero an hec cle.locū hēat in app̄lone interposita ad
papā.Zenze.ꝙ sic.q₂ cle.loquit̄ indistincte.iō l₃ al's hēat iu
risditionē ꝑ viā querele.tn̄ nō pōt cā appellationis iustificari
nisi ex cā deducta ⁊c.¶Gl.ij.op.de no.ꝑ Inno.de no.ope.
nū.c.pe.vbi t₃ ꝙ si appellat̄ ab interlocutoria satis est appel
lantē exprimere illā iniustā l₃ non exprimat in quo sit iniusta
vel quare.gl.rn̄det ꝙ ibi ponit̄ opi.Inno.q̄ hic reprobat̄.nā
⁊ ipsemet in p̄alle.c.in alia pte dicebat ꝙ hoc est nimis gene
rale verbū sic appellare.Host.aūt ibi tenebat ꝯ opi.Inno.⁊
hec opi.Host.hic approbat̄ que ēt placebat Spec.vt refert
glo.⁊ ꝓ hoc facit q₂ al's nō est dr̄ia inter appellationē a diffi
nitiua.⁊ inter appellationē ab interlocutoria cuius ꝯriū vult
apte hec decre.vt debitus.s̄.e.ti.⁊ qḋ ibi no.in.vj.Nā in ap
pellatione diffinitiua non est necesse exprimere cām vt dictis
iuribus.⁊.l.scio.ff.de ap.⁊ sic si ideȝ esset interlocutoria non
esset dr̄ia inter ipsas ꝯ iura p̄dicta. an aūt sn̄ia lata sup ꝑem
ptoria dicat̄ interlocutoria.an vero diffinitiua.remittit gl.ad
no.j.e.cle.fi.Pau.hic in p̄ncipali pūcto gl.saluat opi.Inn.
⁊ no.q₂ dicit illā ꝓcedere in interlocutoria cuius iniq̄tas de
tegit̄ ex allegationibus iuris de no.op.nū.signifi cātibus.de
testi.significauerūt.⁊ de rescrip.significāte.⁊.c.rodulphus.⁊
sequēti.de iudi.exhibita.de libel.ob.c.ij.nō.n.tūc opȝ expri
mi cū ex ipso tenore sn̄ie apꝑeat iniq̄tas.s̄.ti.j.pastoralis.S₃
vbi iniq̄tas d₃ detegi ex allegationibus ⁊ ꝓbationibꝰ facti
ita ꝙ qḋ est facti ⁊ nō iuris h₃ locū qḋ dr̄ hic ꝙ o₃ cām expri
mere in app̄lone ab interlocutoria.s.qn̄ sit iniusta ꝯm Pau.
quē ꝓsequit̄ La.nec ob.qḋ dicit gl.ista notorietas nō excu
sat ab exp̄ssione q₂ intelligēda est de alio notorio q̄₃ de noto
rio ex actis ꝯstante vel tenore sn̄ie qḋ est valde notandū.certe
si hoc est verū sufficeret vbicūq₃ ex actis apte ꝯstaret iniq̄tas.
5 q₂ sufficeret dicere tūc appellatio ꝑꝑ iniq̄tatē sn̄ie qḋ est eui
dens ex actis ⁊c.¶†Gl.iudicis q̄rit qd si appellet̄ a graua
mine ptis.Rn̄det ꝙ in illa secus a ꝯrio lr̄e. Itez q₂ illa ēt ex
6 futuro grauamine pōt iustificari.vt.s̄.eo.cle.sicut app̄loneȝ.
qḋ non est qn̄ appellat̄ a iudice vt ibi fuit dictū.¶†Glo.al's
querit qd si velit ꝓsequi alias cās q̄₃ exp̄ssas tn̄ notorias an

possit.quidā ꝙ sic per.c.ij.vt lit.non ꝯte.⁊ qḋ ibi no.in.j.glo.
cōtrariū t₃ glo.q₂ l₃ notorias releuet ab onere ꝓbandi.non
tn̄ releuat ab onere ꝓponēdi.vt.s̄.in.d.c.ij.sup.j.gl.⁊ sic d₃
7 intelligi p̄alle.c.⁊ ēt hec cle.¶†No.bn̄ istā gl.[c] que quotti
die allegat̄ pro singulari.videl₃ ꝙ notorietas non releuet ab
onere ꝓponēdi l₃ ab onere ꝓbandi.sic facit qḋ no.Bar.in
fil'i.ff.de adul.l.si adulteriū cū incestu.§.pe.⁊ in.l.cū qd.ff.si
cer.pe.Tempera tn̄ istā gl.nisi notorietas ꝓcedat ex actis vt
proxime dixi. Nec ob.qḋ no.Inno.de offi.vica.c.j.de iudi.
examinata.in addi.ꝑ Inno.q₂ illud dictū ꝓcedit qn̄ ꝑꝑ finē
notificandi iniusticie exp̄ssio exigit̄.q₂ tūc sufficiet libellū cō
tinere apertā iusticiaȝ ex tenore libelli vel al's extrinsecus.⁊
sic tūc notoriū ⁊ exp̄ssum parificant̄.hic aūt ꝑꝑ finē opponē
di ⁊ ꝓsequēdi exigit̄ exp̄ssio ⁊ ꝓpositio non simpl'r ꝑꝑ fineȝ
notificādi ⁊c.¶Glo.noīatim op.ꝙ requirat̄ ēt exp̄ssio spe
cifica ⁊ singularis.de elec.vt circa.Solu.ibi in appellatione
que interponit̄ extra iudiciū ex cā bn̄ficiali vbi maior exp̄ssio
requirit̄ q̄₃ hic in alijs appellationibus sicut dicit gl.⁊ bn̄ ⁊c.
8 ¶†Glo.exp̄ssas op.ꝙ ēt alias cās q̄₃ exp̄ssas in app̄lone
possit ꝓsequi appellans.vt.l.scio.ff.de ap.⁊ no.s̄.e.cuȝ cām.
⁊.c.vt debitus.⁊.ij.q.vj.non ita.Sol.olim de hoc erant opi
niones.hic approbat̄ opi.Ber.de quo in.c.cuȝ cām in vlti.
glo.alijs reprobatis.Nec ob.l.scio.ff.de ap.q₂ loquit̄ in ap
pellatione a diffinitiua nō in appellatione ab interlocutoria.
Deinde glo.in ver.⁊ no.inducit cle.ꝯ stilū curie qui h₃ ꝙ si
appellat̄ ex pluribus cāis eligit̄ vna ⁊ illa ponit̄ in rescripto
cōmissionis.Naȝ vr̄ ꝙ oēs debeant exprimi ꝑ hanc cle.que
in singulari loquit̄ de appellante ⁊ in plurali dicit ꝙ causas
exp̄ssas pōt ꝓsequi.⁊ sic nō d₃ arctari ad ꝓsecutionē vnius
exp̄ssaruȝ in appellatione. Pa.hic dicit ꝙ cle.pōt saluari vt
nō ledat stilū nec practicā curie intelligēdo eam qn̄ q̄s ꝓse
quit̄ appellationē coraȝ iudice ad quē practica ꝓcedat qn̄ cā
delegat̄ extra curiā vel in curia.Nitit̄ aūt stilus curie ex equi
tate ne appellans exprimat falsas cās in appellatione.nā ꝑꝑ
stilum p̄dictū verisimil'r nō exprimet̄ aliqua falsa cā sed solū
vera.quo casu nō interest pti dictā electionē non fieri. Fatet̄
tn̄ ꝙ dictus stilus est ꝯ ius.sed ꝙ appellans pōt ꝓsequi oēs
causas exp̄ssas l₃ non exp̄ssas non possit vt hic ꝯm Pau.⁊c.
¶Glo.nec ꝓcessus opp.de no.in.d.c.pe.de no.op.nū.per
Inno.vt lit.non cōte.c.ij.Sol.ibi ponit̄ opi.Inno.que hic
reprobat̄ approbata opi.Hosti.ibi posita.que tenebat ꝙ hic
decidit̄.nec ob.ff.de app.l.scio.cū si.q₂ loquit̄ qn̄ appellat̄ a
diffinitiua hic qn̄ ab interlocutoria.p₃ q₂ dicit ꝓcessus nō po
test iustificari ⁊c.Non aūt dixit sn̄ia.⁊ eodē mō rn̄det̄ ad de
cre.cū Io.de fi.instru.⁊ de testi.fraternitatis.qḋ tn̄ dictū est
de diffinitiua intellige saluo casu cle.ij.s̄.de testi.¶Glo.ex
nouis iustificat lr̄am ꝑ no.ꝑ se vt lit.non ꝯtest.c.ij.⁊ ꝑ decre.
dilecto.s̄.e.cōcludens ꝙ vt possit fieri ꝓsecutio ab appella
tione ab interlocutoria exigunt̄ duo cōiunctim.s.ꝙ grauamē
9 p̄cesserit appellationē ⁊ ꝙ fuerit exp̄ssuȝ in ipsa ⁊c.¶†Gl.
probandū op.de no.in.c.interposita.j.rn̄so.s̄.e.So.gl.aliud
est querere an nulla penitus debeat fieri ꝓbatio corā iudice
ad quē que facta nō fuit corā iudice a quo.⁊ dico ꝙ non imo
bene pōt ⁊ d₃ ꝓbari veritas grauaminis corā iudice ad quē
ad iustificandā appellationē.l₃ nō fuerit de hoc ꝓbatio facta
coraȝ iudice a quo dūmodo grauamen apꝑeat illatū parti ex
primo iudicio vt hic.aliud est querere an oporteat ꝙ graua
men vel iniusticia pateat ex actis coram iudice a quo.⁊ tunc
dico ꝙ sic.q₂ hic est intētus lr̄e.per hec sequit̄ clarius decla
rando ꝙ ꝓposui exceptionē ⁊ obtuli ꝓbationē ⁊ nō fui ad
missus hoc ꝓbato apparet grauamē.⁊ simil'r si exceptionē le
gittimā opposui ⁊ obtuli probationē.⁊ nō fui admissus hoc
probato apparet grauamē.⁊ sil'r si exceptionē legittimā op
posui ⁊ ꝓbaui ⁊ nō fuit admissa ꝓbatio sil'r apꝑet grauamē.
Si aūt excipiebā actorē excōicatū minori ⁊ iudex illā repulit
nō poterit iustificari appellatio nec impugnari ꝓcessus pro
bando illū excōicatū maiori de quo nō fuerit obiectū in p̄mo
iudicio.⁊ sil'r si appellaui ꝑꝑ exceptionē de loco nō tuto non
admissam nō poterit iustificari ꝓcessus ⁊ impugnari appel
latio si nūc probet̄ me recōciliatuȝ q₂ hec cā non est posita in
primo iudicio.Habetis ergo ꝙ oppositio exceptionis legit
time ⁊ oblatio ꝓbationis iustificat appellationē.exigit̄ tamē
tunc ꝯm Pau.ꝙ appellet̄ tūc nō solum ꝑꝑ exceptionē non

a ¶Qḋ intentus lr̄e ē. Adde Mathes.in notabilibꝰ suis.i ij.car.i.j.col.in notabili i.cip.no.ꝙ tēpus instātie.

b ¶Qꝰ cāe in app̄lone. Adde bart.in.l.j.§.qd s̄ ff.de epp.⁊ ibi Alexā.in apostil.

c ¶Que q̄tidie allegat̄ Adde ꝙ istā gl.dic̄ singu.alex.in addi.ad bar.in.l.si adulteriū cū īcestu.§.idē pollioni.ff.d adult. Et ad istā glo.vide oīno Ias.in.ij.i.v ij.col.ff.siq̄s in ius vo.nō ie. Et vltra eū limita singu.vt ꝑ fely.in.c.prudentiā.in.iij.col.v̄.nō ob.tex.ex̄ de of.dele.⁊ adde ēt Ias.in.l.si v̄o.§.j.in.iij.col.ff.q satis.cog.Alex.in addi.ad bar.in.l.ciues.C.de ap.Fely.plenissime in c.cū ordinē.in.j.col.cum sex se.de rescript.limita ēt tex.huius gl.dūmō q̄s tute possit allegare.

admissam. sed pter probationē non admissam. vt no. Ber. de testi. ex pte ade. quo casu sic pficit iustificatio quo ad finē retractandi attentatū siue post interlocutoriā siue diffinitiuā. vt no. in. d. c. ex pte ade. lz aliqui distinxerūt et male inter attētatū diffinitiue vel interlocutorie. Item pcedit siue exceptio cuius pbationes obtulit fuerit dilatoria siue pemptoria. lz glo. hoc aliter intellexerit. vt in. d. c. ex pte. qr iura de hoc loquunt indistincte. de rescri. significante. de iudi. exhibita. de libel. ob. c. ij. et de offi. dele. c. cū olim. et sic illa pbatio releuat ab onere pbandi quo ad iustificationē appellationis. sed nō quo ad effectū exceptionis psequende siue exceptio sit dilatoria siue pemptoria. imo qȝ ad hoc erit necesse eam probare coram iudice appellationis als iniqtas iudicis a quo finale preiudiciū parere posset pti sine remedio qd nunqȝ fuit de mente iuris fm Pau. et hoc et Jo. an. in. d. c. ex pte ade. et ibi per do. An. ¶ Glo. vlti. est litteralis et c.

Si appellationē. Nō recipit diuisionē.[a] † No. primo qȝ deserta appellatione snia transit in rē iudicatā. ¶ † No. scdo qȝ volūtarie psecutio partiū cāe appellationis deserta iam appellatione nil minus impedit effectus trāsitus in rē iudicatā nec minus tollit psecutio appellanti. p qd vr qȝ ptes non pñt recedere a trāsitu in rē iud. Aduerte ista cle. est subtilis et a mero canonista male intellecta peius a mero legista intelligit. vt in facto asserit se exptuz do. An. Opz ergo qȝ qui bñ vult eā intelligere hēat se mixtiz et legat hic gl. magnā ordinate qr obscura est. alias apostillas et dicta doc. que nō cadunt ad glo. post glo. illā recitando et c. ¶ † Glo. desertā querit qd si a pnc. pio appellatio nō tenuit vt qr interposita fuit in tertio vl post. x. dies an locū hēat cle. si illius fiat psecutio. Rñdet qȝ sic. et multofortius cū maior sit rō qȝ qñ a principio tenuit lz ex postfacto est deserta. et sic dicit glo. cle. locū hre si appellationi sit renūciatū expsse. qr si hz locū in deserta tacite fortius in deserta expssa. facit. s. eo. romana. §. si vero. et §. si aūt in. vj. Aduerte. qr primū dictum gl. s. qñ fit psecutio appellationis q̄ a principio nō tenuit an tūc locū hēat cle. pendet ab illo dubio an appellatio tertia deuoluat ipso iure. qd vr. qr appellatio hz sua formalia nālia lz accidētaliter ius obuiet. sicut dicimus in appellatione facta omisso medio. de ap. si duobus. et c. referēte. et hoc sentit Cōpo. de rescrip. sup lris. et sic iudex ad quē hēret iurisditionē lz exceptione elidibilez. vñ ex toto non pcederet hoc cle. dic ergo vt. j. dicet cū glo. magna. scdm aūt dictū glo. de renūciatione expssa intelligit verū nisi de hoc reuocaret in dubiū et pronūciatū esset renūciationē factā nō esse vel appellationē desertā nō esse quo ad oēm effectū. et putat do. An. qȝ si lapse fatali pnūciaret fatale nō esse lapsum valeret snia quasi non esset lapsum quo ad effectū pp impedimentū. vt dicā cū glo. magna p qd limitat hec cle. ¶ † Glo. cū appellato op. qȝ factū appellati debeat pdesse appellanti. ar. l. petēde. C. de tēp. resti. in inte. petē. So. ibi in dilationibus datis appellato que prosunt et sunt cōes et appellāti. sicut dicimus in restōne in integrū qñ petit dilatio p eū ȝ quē petit restō. hic aūt loquit ad inualidandā appellationē iam desertā et sic diuersitas casus ȝriū tollit. itē. d. l. petēde pcedit. qñ adhuc durat quadriēnium. qñ aduersarius dilectionē habuit. vñ et hoc idē esset si durāte fatali aduersarius dedisset cām dilationi hic aūt erat tps lapsum et appellatio deserta et eius ius oino sublatū fm Guil. ¶ † Glo. appellatus. pro recitatione huius gl. op. d. An. et vr qȝ deserta appłone possint ptes si velint assumere litigiū sup appellatione et valeat pcessus sup illo qr nullū est dubiū qȝ ptes pñt recedere a snia in suū fauorē lata et super illa nouiter litigare. vt est casus in. l. iiij. §. pdemnatū. ff. de re iudi. ex quo ergo ptes volūtarie litigant renūcient sentētie et effectū eius igit pcessus valet snia scda ȝ illā lata. scdo snia cōtra sniam in diuersis instātijs lata tz. ff. de excep. rei iud. l. duobus. et. l. a te. §. j. et ibi no. p Bar. no. et. l. j. C. qñ puo. nō est neces. et in. l. j. ff. que sen. sine ap. rescin. valebit ergo scda snia ȝ primā cuius ȝrium lre vr innuere tertio ex quo iudex pcedit deserta appellatione tacite vr pnūciare appellationē nō desertā et ptes iurisditionē progare. ergo pcessus valebit qr hic nō est defectus ptātis nec alius ex quo ptes nō appellant nec ȝdicunt. Debes scire qȝ in hac mā vt dicit gl. in no. in. c. ex rōne. de ap. dixit qȝ si deserta appellatione psequant appellationē appellans et appellatus volūtarie qȝ iudex qui cognouerit iniquitatē prime snie poterit illaz reuocare. et sic in effectu valebit scda snia ȝ primā. et pñr impediet effectus trāsitus in rē iudicatā. adeo qȝ si agebat ex prima snia poterit opponi de scda snia ȝ executionē prime nec scdam sniam poterit opponere de prima qr ex quo añ scdam nō opposuit nō poterit ptextu huius noue defensionis amplius hoc i dubiū reuocari. de re iudi. cū inter.[b] nec dicatis qȝ scda snia ȝ primā non valeat. qr sic sequeret qȝ nō valeret scda snia lata in cā appellationis ȝ sniaz latā in cā principali. Host. in pre alle. c. ex rōne tenuit ȝriū. s. qȝ nō valeret scda snia qr deserta appellatione extincta est iurisditio iudicis ad quē ergo non vz snia ex defectu ptātis iudicis ad quē. Non ob. rō Inno. qr scda snia dz tenere ȝ primā ex quo nihil ptes dixerunt. qr id pcederet si nō daret defectus iurisditionis in scda. Non ob. et si scda snia valeat ȝ primaz in cā appellationis. qr tunc prima nō hz vires pp suspensionē durantē que hic cessat. lz prima nō suspensa scda ȝ primā non valet. sicut non vz si appellatū nō fuisset. et est cā. qr scda est lata deserta instātia. † Et sic no. qȝ sicut nō valet snia ȝ sniam in eadez instantia sic non valet snia ȝ sniam in scda instantia deserta. valeret tñ si non erat deserta. qr declara et intellige. vt. j. dicaz. et no. p do. An. de re iudi. inter et hoc dicit hic Jo. an. pbari et forsitan in tm qȝ et solo appellato psequēte non hz locū vt scda snia valeat cōtra primā. qd forte non cogitauerat Ho. pro hoc qȝ idē dz dici in appellato et facit qr vt dicit gl. hic in ver. huius fit rō qr petēdo pnūciari male appellatū. et in eo qd dicit trāsiuisse in rem iudi. nulla est ȝrietas. lz de appellante dubitet an viā nullitatis vice appłonis possit accumulare. pōt tñ id appellatus dicere male appellatū et sniam transiuisse in rem iudi. qr nulla in eo est ȝrietas cū semp nitat pro snia. Et si dicat imo est ȝrietas inqȝtum dicit hūc iudicē. qr petit pnūciari sniam iniustā dicēdo male appellatū. et inqȝtū negat dicēdo sniam transiuisse in rem iudi. illum dicit nō esse iudicē dicit glo. hic qȝuis fateor hic aliquā ȝrietatē. tñ appellans qui reus est potest vti defensionibus ȝrijs. vt in regula nullus pluribus de re. iur. in. vj. imo et si sit actor quicqd senserit gl. qr appellando defensor est et reus interpretat de excep. signifi cauerunt ideo iuribus ȝrijs pōt vti vt no. Bar. ff. de ap. l. si expssim. et no. per do. An. de app. dilecto. Itez et deserta appellatione nō negat ipsum iudicē saltē in hoc vt pnunciet desertā esse de app. interpositā. et no. de ap. cordi. in glo. in. vj. Pro hoc qr negari nō pōt deserta appłone nullā habere iurisditionē nisi sup hoc vt pnūciet esse desertā et de hoc cognoscat. lz vt sup principali nullā hz iurisdictionē nisi añ se fecerit iudicē. Itē corā eo nulla est instātia. ergo reperit scda snia lata sine instātia et hec est ipsa veritas. mō intelligas hanc cle. et p hoc apparent soluta ȝria intelligenti. pp non intelligentes enim dicit do. An. se nō scribere. Ad pdicta adducit glo. qr actor pōt vti ȝrijs in diuersis instantijs. de quo. no. in palle. regula nullus pluribus. et pbat. ff. de inoffi. testa. l. papinianus. §. lz nec impubes. hic aūt non dr qȝ in eadē instātia hec duo ppōnat hic appellatus id admitti dz. ¶ † No. bñ ex hoc fi. gl. qȝ actor pōt vti iuribus ȝrijs in diuersis instātijs. facit auc. item possessor. C. qui po. in pig. ha. et in. l. fi. ff. de rei ven. Aduerte tñ qr glo. inqȝtuz dixit qȝ appellatus qui reus est pōt vti vijs cōtrarijs potest intelligi dupl'r. vno mō vt velit qȝ appellatus quilibet dicat reus habito respectu qȝ defendit se. et sic pōt allegare ȝria. ex hoc habes qȝ actor appellando vel et replicando pōt vti vijs et defensionibus ȝrijs sicut reus originalis. et hoc verū est. Idez dicit Bar. ff. de ap. l. si expssim. et est notabile verbū qr extēdit illā regulaz nullus pluribus. Alio mō pōt intelligi qȝ appellatus qui reus est vt illud stet restrictiue. i. qñ reus est nō declaratiue qr reus est et tunc notabile nō colliget prima verior est. lz. s. legēdo seu recitādo fm secutus scdam. Aduerte si velles tenere opi. Inno. in vno verbo solueres hāc cle. qr ista cle. dicit qȝ ex psequutione appellantis vel appellati nō impedit trāsitus in rem iudi. sed nihil dicit an scda snia lata ȝ primā dato qȝ trāsitus in rez iudi. nō impediat infringat primā. et hec stant simul sniam primā transisse in rem iudica. et nihilominus scdam valere ȝ primaz. qñ sunt

[a] ¶ No. primo. Adde tex. in auc. ei q. C. de tēp. app. et tex. in cle. sicut appellationē. et ibi Imol. in vlt. no. s. eo.

[b] ¶ Nec dicatis. Adde qȝ scda snia lata ȝ primā nō tz etiā ex cōsensu ptiū gl. et ibi bar. in. l. diuersa. C. de trāsa. et ibi Alexā. in iij. col. et lz illā glo. dānet d. An. i. c. cū dilecti. de rescrip. tamē ē cōis hz alex. in. l. admonēdi. i. vij. col. ff. de iureiu. et p Fely. in c. inter monasteriuz. de re iudi.

[c] ¶ Nisi super hoc. Adde bart. in. l. pperādū. §. illo pculdubio. v. ex quo no. C. de iu. di. et ibi doc. Alex. in ȝsil. cxxxvj. circa prin. i. ij. vol. et ȝsi. se. alex. in ȝsi. ix. i fi. in. iiij. volu. Alex. in ȝsil. lxvj. circa pnci. in. v. volu. Alex. in ȝsil. ciiij. in. j. col. circa fi. c. vo.

ſunt late in diuerſis inſtantijs vt tenēt legiſte ita ꝙ ex verbis
8 cle.alio nō addito hec cle.nō improbat dictū Inno.† Sed
aduerte pro opi. Inn.facit multū dictū Cōpo. ⁊ Jo.an.poſt
eū de reſcript.ſup lr̃is.vbi aperte dicit ꝙ ſi lata ſnīa accedat
quis ad iudicē appellationis ⁊ fingat appellatū eſſe vbi non,
eſt vel nō renūciatū appellationi vbi eſt vel nō deſertā appel
lationē vbi eſt ꝙ ſi ſic ꝓcedat iudex appellationis vꝫ ꝓceſſus
ꝙ plus eſt ꝑte cōtumace ex quo nō eſt oppoſitū aliqd de iu-
riſditionis defectu.qꝛ hꝫ iuriſditionē lꝫ exceptione elidibilē
ſicut dixit Cōpo.lꝫ ꝯ euꝫ faciat qđ no. Inno.de app.ſi duo-
bus. Dic ꝙ qñqꝫ ſuper iniuſticia ſnīe aditur iudex al's cōpe
tens ⁊ ꝑ viaꝫ querele incboata noua inſtantia ſi tñ cōpetens
ſit qui ſic poſſit adiri vt ipſemet ordinarius qui ſentētiauit vl'
papa vel legatus.⁊ an tūc valeat ſnīa ꝯ primā tangit Inno.
in tribus locis de reſcrip.cū dilecta de ꝓba.qñ cōtra falſaꝫ.
⁊ in primo tꝫ ꝙ valet ſcđa ſnīa cōtra primā ⁊ ꝙ ille ꝓnūciare
dꝫ.ſcđo loco tꝫ oppoſituꝫ.in tertio loco.ſ.in.c.fraternitatis.
de frigidis redit ad primū.tangit ēt de re iud.cū bertoldus.
⁊ hoc dictū putat.do.An.verū.ſ.ꝙ valeat ſcđa ſnīa qꝛ aut de
iniquitate ꝯſtat cōfeſſione ꝑtis ⁊ illa pōt reuocari.qꝛ iam no
torie cōſtat de iniquitate cōtra p̄ſumptionē iuris ⁊ de iure q̃
ſurgit ex ſnīa que tranſiuit in rē iudi.admittet̃ ꝓbatio in cō-
trariū per cōfeſſionē.vt notabiliter dicit Inno.de imu.eccle.
qꝛ pleriqꝫ aut cōſtat de iniquitate prime ſnīe per ꝓbationes
factas in iudicio ⁊ volūtarie ⁊ valet ſnīa.ſeu ꝓferri pōt ſnīa
cōtra illam.qꝛ illa ꝓbatio notoria infringit primā iuncta ſnīa
ſcđa.qꝛ lꝫ admitti non debeat admiſſa tñ nocet p̄ſumptioni
iuris ⁊ de iure ⁊ ad hoc dictū Inno.in.d.c.fraternitatis.vbi
declarat alia dicta.⁊ hoc ſic declarat do.An.in.c.cū dilecta.
de reſcrip.⁊ in.d.c.fraternitatis.⁊ in.d.c.qñ ꝯtra.non ob.ꝙ
ſnīa ꝯtra ſnīam non valet.qꝛ ad id dicerent legiſte ꝙ imo va
let in diuerſa inſtantia. Sed diceres tu ſnīa nō valet ꝯtra no-
toriuꝫ de re iudi.inter ceteras.⁊.ſ̃.e.ſollicitudinē.⁊.ſ̃.de re
iudi.cle.paſtoralis.⁊ ꝑ do.An.de reſcri.ab excōicato.⁊ de re
iud.inter monaſteriū. Dic hoc verū qñ partes nitunt̃ prime
⁊ de eā opponūt.ſecus ſi non nitant̃ ſed volūtarie aſſumunt
litem ſup ea qꝛ ex cōuentione pñt recedere ab effectu prime
ſnīe.vt.d.§.ex cōuentione.l.iiij.ff.de re iudi.lꝫ glo.ſenſerit cō
9 trariū in.l.ſi de certa.C.de tranſa.† Nec ob.ꝙ cōpromiſſum
a nō valeat poſt ſnīam.vt.l.⁊ poſt rē.ff.de tranſac.[a] qꝛ illud ve
rum in cōpromiſſo ꝙ cadit tm̃ ſup dubio.qñqꝫ lata ſnīa que
tranſiuit in rē iudi.lata eſt ſnīa in inſtātia appellationis.⁊ tūc
aut trāſiuit in reꝫ iudi.ex defectu cāe vel ſolēnitatis appella-
tionis.vt qꝛ dr̃ ter appellatū ⁊ ꝑtes ſup hoc litigant corā iu-
dice ad quē.⁊ tūc qꝛ hic iudex durat ⁊ durat inſtantia ex quo
vertit̃ in dubiū de cā.⁊ de hoc an tertio potuerit appellare cū
appellatio faciat eū iudicē niſi opponat̃.puta ꝙ valeat ꝓceſ-
ſus ⁊ ſnīa lata.qꝛ eſt ꝯtra ius litigatoris.⁊ tūc nō reperit̃ lata
abſqꝫ inſtātia nec a deficiente in ꝑtāte ſic intelligit dictū Cō-
po.in.c.ſup lr̃is.qñqꝫ ſnīa trāſiuit in rē iudi.qꝛ nō eſt appel-
latū vel eſt appellatio deſerta vel illi renūciatū.⁊ hic dicit gl.
ꝙ ſcđa ſnīa nō valet ꝯriū dicit Cōpo.ſaltē qñ non eſt appel-
latū in.d.c.ſup lr̃is.⁊ ſic dicit ſe de facto obtinuiſſe ꝓnūcian
te Inno.id qđ hic glo.ſentit Inno.ff.de app.ſi duobus.do.
An.pro ꝯcordia boꝝ dicit ꝙ aut corā iudice a quo reuocatū
eſt in dubiū an fuerit appellatū vel renūciatū vel an ſit deſer-
ta.vt qꝛ dicat̃ ꝙ fuit impeditus ⁊ fatalis reintegratus.⁊ tunc
aduerte qūo iudex ꝓcedat.aut.n.reuocato in dubiū qđ eſt di-
ctū ipſo nō obſtante dubio ꝓcedit ad vlteriora.⁊ ſnīat diffini-
tiue nō prius decidendo hoc dubiuꝫ putat ꝙ ſnīa ſit nulla.⁊
hec fuit intētio huius cle.ſm eū. qꝛ in ꝓnūciante hic eſt du-
plex defectus.primus eſt defectus ꝑtātis iudicātis.qꝛ nō eſt
iudex vt ꝓcedit.⁊ putat hoc ꝓcedere ēt ſi iudex ſit qui adiret̃
per viā appellationis ⁊ poſſit adiri per viā querele vel legat⁹
vel papa.qꝛ tūc non adit̃ vt iudex querele.ſed vt iudex appel
lationis cū non ſit de p̄ſcrip.cū ex officio.vt no. Inno.⁊ Ho
ſti.de offi.dele.cū ſup.per qđ putat idē ſi eſſet delegatus a
iudice appellationis deſerta appellatiōe.qꝛ funditus ex quo
vt iudex appellationis delegat nō eſt iudex.⁊ ſi dicat̃ ꝙ hec
ſurreptio nō vitiat ipſo iure.dicit ꝙ hic nō eſt ſolus defect⁹
ſurreptionis ſꝫ defectus ꝑtātis delegātis. Itē ſurreptio tūc
ſurgit a cā funditus annullante iđ infringit ipſo iure vt dicit
Guil.de reſcrip.c.j.in.vj.⁊ eſt caſus cū glo.de offi.vica.ſuā.

Itē hic eſt defectus inſtantie.qꝛ.ſ.deſerta eſt inſtantia appel
lationis agitata corā eo ſunt abſqꝫ inſtātia.⁊ ſic ſunt nulla.l.
ꝓperandū.§.ſin aūt reus.C.de iudi.qñqꝫ iudex reuocato in
dubio de viribus appellationibus vt deſertionis ſeu termini
lapſi ꝓnūciat ſup hoc.⁊ tūc aduerte qūo ꝓnunciat.aut enim
reuocato in dubiū ſup iuriſditionē tm̃ iudex ꝓnūciat ſe cōpe
tentē. Non ob.ꝙ tertio dicat̃ appellatū vel nō ob.ꝙ dicatur
renūciatū.vel nō ob.ꝙ terminus dicat̃ lapſus quaſi ille fue-
rit impeditus.⁊ ſic hꝫ ſm fatalē ꝙ in dubio ſic p̄ſumo ꝓnū-
ciare voluiſſe cū al's ſic terminus eſt lapſus aliter non poſſit
ſnīa ſua iuſtificari.⁊ putat ꝙ adhuc ſcđa ſnīa ſit nulla non ex
defectu ꝑtātis.ſed ex defectu inſtātie qñ iam ante incboataꝫ
inſtantiā ſe iudicē ꝓnūciauit.qꝛ lꝫ ſnīa facit euꝫ iudicē.nō tñ
reintegrat inſtantiā ex quo ſup hoc non eſt ꝓnūciatū.⁊ tunc
adhuc ſnīa remanet inualida.qñqꝫ aūt ꝓponit̃ deſertio ⁊ po-
ſtea incboat̃ inſtantia ⁊ reuocat̃ in dubiū defectu iuriſditio-
nis ⁊ ipſe ꝓnūciet ſe cōpetentē ante aliquē factū proceſſum
vel ꝓnūciat ſe iudicē vel ad vlteriora ꝓcedendū ita ꝙ etiam
pronūciat ſup inſtātia.⁊ tūc credit ꝙ valeat poſtea inſtātia in
cā appellationis ex quo ab illa interlocutoria nō appellat̃.⁊
ſic tūc intelligit dictū Cōpo.qꝛ dato ꝙ iudex nō hꝫ funditus
iuriſditionē.tñ ex quo ꝓceſſit ante factā ꝓnūciationē ſup cō-
petentia ꝑꝑ dubiū facit ſe iudicē.⁊ no. Inn.de dila.p̄terea ⁊
pro tanto vꝫ ꝓceſſus qꝛ hic nō pōt p̄tendi nec defectus inſtā
tie.nec defectus ꝑtātis ⁊ vꝫ ſnīa ꝯ ſnīam ex quo eſt reuocatū
in dubiū de ſuſpēſione prime ſnīe.ff.que ſen.ſine ap.reſcin.l.
j.⁊ no.in.l.j.C.qñ ꝓuo.nō eſt neceſ.de re iudi.inter monaſte
riū.⁊ ſic opꝫ limitare hāc cle.qñqꝫ nihil reuocat̃ in dubiū de
deſertione inſtātie principal'r ⁊ nihil ſup illa vel cōpetentia
pronūciat̃ ⁊ iudex ꝓcedit volētibus ambabus ꝑtibus.⁊ tunc
hic eſt caſus ꝓprius cle.dic ꝙ non valet ꝓceſſus nec ſnīa ⁊
hoc ex duplici defectu.primo ex defectu ꝑtātis.ſcđo ex defe
ctu inſtātie qđ puta ꝓcedere ēt ſi eſſet papa vel alius q poſſit
adiri ꝑ viā querele ēt huius iuriſdictio poſſet ꝓrogari qꝛ hic
adeūt eū vt iudicē appellationis.⁊ ſic ꝓrogare nō intēdunt ⁊
hoc reſpectu nō eſt iudex ſed ſi ex certa ſciā nō ob.lapſu ter-
mini vellent ſibi dare iuriſditionē in cā appellationis vt tāqꝫ
iudex appellationis poſſit cognoſcere nō ob.lapſu nō credit
ꝙ poſſint iam lapſo termino ēt ſi al's iuriſditio eſſet ꝓrogabi
lis qꝛ vt iudex appellationis funditus iuriſditionē nō habet
b ergo nō pōt eius vt talis iudicis iuriſditio [b] ꝓrogari de offi.
dele.ſignificāti.⁊.l.priuatoꝝ.C.de iuriſdi.om.iudi.,⁊ per hoc
credit cle.ꝓcedere in papa ⁊ in quolibet alio q poſſit adiri ꝑ
viā querele.lꝫ quidā hanc voluerūt limitare vt non ꝓcederet
in iudice qui ꝓcedere poſſet per viā querele.ſ.qñ adit̃ ꝑ viaꝫ
appellationis vt hic dicebat̃ vt pꝫ ex illis v̂bis appellationē
proſequit̃. Qñqꝫ deſerta appellatione ſolus ꝓſequit̃ appel-
latus ⁊ vr̃ ꝙ poſſit qꝛ lapſus termini dꝫ ſolū appellāti p̄iudi-
care cui eſt terminus ſtatutus. Ad hoc qꝛ appellatus poſt ter
minū hoīs lapſum pōt ꝓſequi lꝫ nō poſſet appellans de ap.
ſepe.facit qđ no.de elec.c.j.vbi dicit Cōpoſt.ꝙ ſi appellans
non ſeruat formā illius.c.⁊ hodie cle.cām de app.ꝙ appella
tio deuoluit̃ ad cōmodū appellati.ad hoc glo.in cle.cōſtitu-
10 tionē. ¶ † Glo.vltima op.ꝙ lꝫ deſerat̃ appellatio non tran-
ſeat ſnīa in reꝫ iudi.de ſen.excō.lꝫ in.vj.facit de appel.ff.in.l.
ſi exp̄ſſim.⁊.ſ̃.de re iudi.c.j.cū ibi no. Sol.glo.hic loquit̃ qñ
ſnīa a principio fuit aliqua vt qꝛ ſolū erat lata cōtra ius litiga
toris nō expreſſo errore iuris in ea.ſecus qñ a principio ſnīa
eſt nulla.qꝛ tūc ſicut ꝓpter omiſſionē appellationis nō tran-
ſiret in rem iudi.vt.d.l.ſi exp̄ſſim.ſic nec tranſiret in rem iud.
propter appellationē interpoſitā ⁊ deſertā vt in cōtrario ⁊c.
11 ¶ † No.bñ iſtā gl.que vult ꝙ.c.lꝫ canon.de ſen.excō.hēat
locū etiā in alia mā qꝫ excōicationis.de quo ſcripſit do.An.
de ap.ſepe.⁊ ſic eſt caſus ſm vnā lecturā Abbatis de eo qui
mit.in poſ.cū veniſſent.⁊ intellige gl.ꝙ ꝓſequi poterit nulli-
tatē principal'r ſed nō incidēter. Unde no.ſcđo ex hac glo.
ꝙ deſerta appellatione qs pōt ꝓſequi nullitatē.qđ eſt clarū
qñ ſola appellatio eſt deducta.ſed vbi deducta eſſet via nulli
tatis cū appellatione eſſet magis dubiū. Bar.tñ dicit ꝙ pōt
etiā deſerta appellatione qꝛ minori tp̄e deſerit̃ via appl'onis
c qꝫ via nullitatis cū ad nullitatē def̃ officiū iudicis [c] qđ durat
ſpacio.xxx.annoꝝ ꝓut ipſe no.ff.de app.l.ſi exp̄ſſim.⁊ ex ſola
accumulatione ſimul in eodē libello non alterat̃ nā actionis

a ¶ Quia il lud vex. Limita niſi ille qui obtinuit ſnīam pro ſe renūcient ⁊ bal.in.l.ſi di uerſa.C.de trāſa.⁊ Jaſ. i.d.l.poſt rē in.ij.col.

b ¶ Proro gari. Facit i ar.tex.in.l.ſꝫ ⁊ ſi manente in.ij.rñ.ff.de preca.

c ¶ Qđ du rat.adđ bal. in.l.ſicut.C. de preſ.xxx. an.⁊ Alexā. in ꝯſ.lix.ici. ⁊pi ſaluatorꝫ in.iiij.col.cir ca med.i.iiij. volu.

vel iuris deducti vt plene de hoc scribit do. An. in c. dilecto
12 de ap. in recollectis nouis. † Venio ad dicta docto. ⁊ quero quare snia ꝯ ius litigatoris trãsit in rẽ iudi. dicit Guil. ꝙ rõ est qꝛ rerũ dña ⁊ quasi oẽs ꝯctus sunt de iure gentiũ ⁊ eodez iure dat ptãs iudicandi regibus ⁊ iudicibus super regimen vniuersi ⁊ et executio gladij. ff. de orig. iur. l. ij. §. post originẽ vj. di. §. super. viij. di. §. j. ⁊ c. j. ergo ex ea pte iudicandi inter partes quicqd iuris sentiat iusticia est ex quo nõ appellat. ff. de códi. ob tur. cám. l. si ob turpẽ. ⁊ sic eodẽ iuris gentiũ pos sunt de dñijs iudicando dñia dare isti vel illi vt sibi vĩ ⁊ sic para acquiescens snie vĩ a se gratis abdicare dñiũ rei insti. de re. diui. §. fi. ẽm Guil. a Nam sentit ꝙ ex snia iniusta trãsferat dñium. vide Inno. de elec. cũ dilectus. de cócef. pben. proposuit. ⁊ Bar. in l. põponius. §. si iussu. ff. de acq. poss. ⁊ per Cy. in l. j. C. cói. vtriusqꝫ iudicij. Tu dic ꝙ ratio est quaz reddit tex. in l. pe. ff. de iusti. ⁊ iur. qꝛ quicqd facit iudex plumit iustũ habito respectu ad id qd facere dꝫ ⁊ ex quo ps nõ vtit remedio ad detegendũ iniustũ b tunc psumptio illa firmatur ⁊ efficit psumptio iuris de iure ꝯ quã non admittitur probatio. ⁊ hoc voluit glo. in c. pastoralis. in gl. fi. de re iudi. per qd dicit ꝙ si sentẽtia hꝫ notoriã iniusticiã qꝛ ibi non põt cadere psumptio ꝙ tunc sentẽtia nulla remanet. ⁊ sic intelligit qd dixit de re iudi. in cle. pastoralis.

Tam repulsione exce.

Primo ponit dictum a quo. scdo excipit ibi nisi. ¶ † No. primo ꝙ sup eodẽ articulo bis appellans repulsus non põt a diffinitiua appellando amplius aliũ articulũ psequi et qñ negocio principali est cõnexum. ⁊ sic lꝫ post transitũ in rem iudi. hoc casu qñ negociũ est cõnexum decisioni per non appellationẽ põt qs illud psequi appellando a diffinitiua. non poterit tñ qñ transiuit in rẽ iudi. ex bina appellatiõe repulsa.
2 ¶ † No. scdo argumentũ ꝙ snia super pemptorio lata non est diffinitiua. 3 ¶ † No. ꝙ pemptoria dupliciter põt repelli. vno mõ quasi inepte pposita ⁊ tũc snia est interlocutoria ⁊ talis modus opponẽdi ⁊ repellendi non dꝫ ꝯtingere negociũ principale. scdo repellit qꝛ falsa ⁊ hoc mõ cõtingere dꝫ negociuz principale. 4 ¶ † No. ꝙ sicut snia sup inepta ppositione nõ obuiat si apte pponat ita nec transitus i rẽ iudi. sup modo inepto pponendi nõ obuiat quominus pluries possit pponi ⁊ appellari si postea apta pponat. 5 ¶ † No. ꝙ lꝫ interlocutoria snia nõ transeat in rẽ iudi. quo ad iudicẽ quominus illam possit reuocare vt no. de elec. cũ dilecti. ⁊ de ap. cũ cessante. c Si tñ bis est appellatũ trina snia facit illã transire in rẽ iudi. vt postea nõ reuocari possit. Ad hoc ꝙ scribit Bar. ⁊ Dy. in l. a diuo pio. ff. de re iudi. ⁊ l. ꝙ iussit. ad hoc qd no. de fri. in c. fraternitatis. p glo. 6 ¶ † No. ꝙ sicut inepte agens repellit ab agẽdo de iudi. examinata. ita inepte excipiens repellit ab excipiendo. Itẽ ꝙ sicut ab actione pposita inepte recurrit ad aptã non ob. repulsione de iudi. examinata et corã delegato no. Inno. de offi. dele. cósuluit. de re iudi. cũ. I. ⁊ A. Spec. de offi. iudi. §. deseruit. ver. qd si pponens. sic in exceptione semel inepte pposita nõ ob. repulsione iterũ apte pponi põt vt hic ẽm Zenze. ⁊ ibi dicit Spec. vt recitat Lap. ꝙ delegatus absoluẽdo ab instãtia pp ineptã petitionẽ actoris nõ est functus officio suo qn ille postea coraz eodẽ possit pponere aptã. Ad hoc optime de re iudi. c. pe. 7 ¶ † Quero an audiat per viã nullitatis ter repulsus a peremptoria. dicit Guil. ꝙ sic. s. de re iudi. cle. j. Itẽ ⁊ via restõnis in integruz. ff. de mino. l. minor. ⁊ l. se. maxime in cã matrimoniali vel sĩl' vbi snia nõ transit in rẽ iudi. de resti. in integ. ex lrĩs. de pba. iurauit. de re iudi. tenor. ⁊ c. se. ẽm Guil. 8 ¶ † Quero qñ dꝫ snia lata rite ⁊ qñ recte. d dic rite quo ad ordinez iudicis. recte quo ad iusticiã ẽm Guil. qui dicit ꝙ primo casu non psumit pro iudice. scdo sic de pba. qñ cõtra falsam. ⁊ dic vt ibi. Tractat hic Guil. an sup dilatoria vel incidẽti sit lis ꝯtesta. vel pnũcianda que sunt expedita. de offi. deleg. prudentiã. §. sexta. de ordi. cogni. intelleximus. iõ hic omitto. Tractat etiã an in cã appellationis lis cõtest. qd est expeditũ. de ap. interposita. ⁊ c. per tuas. ⁊ de testa. Raynaldus. ideo non insisto.
9 ¶ † Glo. repulsione. querit qñ fuerit repulsa hec exceptio. dicit glo. ꝙ verbo. s. per interlocutoriã sup hoc latã. sic pꝫ ꝙ in pemptorijs põt fieri interlocutio non tamẽ est necessaria iuxta no. de or. cog. c. j. Quid aũt si repulsio fuisset facti ⁊ nõ verbalis. vt qꝛ iudex illã nõ admisit sꝫ ad vlteriora litis pcessit quo casu tacite ipso facto vĩ repellere. de app. ex pte. ij. an erit idẽ qd in repulsione verbali. gl. dicit ꝙ sic. qꝛ eadẽ rõ est. Fatetur tñ ꝙ caute facit excipiẽs si pcurat ꝙ iudex interloquat sup illa. vt no. in Spec. de appel. §. qual'r. ver. itez ꝙ facit qd no. p Io. an. s. eo. dilecto. tunc enim aptius pr grauamen. sĩlis cautela. s. vt pnunciet sup cõtumacia habet de re iudi. in cle. pastoralis. ⁊ ibi dixi. ¶ No. bñ ex glo. qꝛ ex pcessu ad vlteriora vel repulsione facti vĩ tacite et sup pemptoria
10 pronũciatũ ⁊c. † Deinde gl. in ver. ⁊ per hanc querit an snia lata sup pemptoria dicat e iterlocutoria an diffinitiua. ¶ Gl. rñdet ꝙ est interlocutoria p palle. decre. ex pte. ⁊ p hanc cle. ⁊ hoc et tenebat Bar. in decre. cupiẽtes. de elec. in v. insup. Ad hoc decre. cũ dilecti. de elec. ⁊ decre. sua. s. de app. ⁊ de offi. dele. significãtibus. ⁊ apte pbat p hanc cle. vt pdixi cum enim hic dicat ꝙ repulsio pemptoria non est diffinitiua. ergo eodẽ mõ nec pnũciatio p ipsa erit diffinitiua vt ꝯrioꝝ eadez sit disciplina. xxxij. di. hospitiolũ cũ si. ⁊ per ꝯñs vbi absolutoria diffinit eodẽ mõ est ꝯdẽnatoria ⁊ ecõtra. facit. l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Hoc cõfirmat et glo. ꝙ natura diffinitiue est ꝙ ex ea oriat actio in factũ. sed a snia lata sup interlocutoria non orit actio. igit ⁊c. Itẽ qꝛ si snia lata sup peremptoria esset diffinitiua non posset seq amplius alia diffinitiua in cã cũ in eadẽ cã due diffinitiue snie ferri nõ debeant in eadem instãtia. sed hoc est falsum ꝙ imo de necessitate sequẽda est snia. sup principali lꝫ super pemptoria volũtarie. de ord.
11 cog. c. j. ⁊c. ¶ † Per pdicta cõcludit glo. post Bar. in loco ꝑcalle. ꝙ siue sup dilatoria siue sup pemptoria siue super eo qd pimit appellationẽ. s. ꝙ appellans nõ potuerit appellare ferat snia p iudicẽ est snia interlocutoria. Secus dicit eẽ qñ iudex cognouit de appellatiõe interposita a diffinitiua ⁊ pnũciat bñ iudicatũ ⁊ male appellatũ vel ecõtra. qꝛ tũc est diffinitiua. C. de ap. l. eos. ff. de his qui no. infa. l. furtis. Fatetur tñ Bar. ⁊ gl. post eũ ꝙ snia lata sup pemptoria ꝙ hꝫ obstare habeat vim diffinitiue. ita ꝯcludit gl. in fi. qd no. ⁊ tene mẽti. Ex hac gl. no. plura primo ꝙ snia sup pemptoria est interlocutoria. hoc ponit Io. an. vt dicit Lap. euz scripsisse sibi quo ad negociũ principale. quo ad instantiã autẽ appellationis põt dici diffinitiua. ⁊ in decre. dilecto. nulla erat instãtia finita vel diuisa a negocio principali. ad hoc facit dictũ Spec. qd dixi in vlti. nota. sup lra. qd dictuz ponit hic La. hoc et temperat do. An. versũ qñ reus hꝫ aliã exceptionẽ actore fundãte intẽtionẽ al's esset quasi diffinitiua. facit qd scribit do. An. de exceptione testiũ repulsoria. de testi. in c. ex pte ade. ⁊ c. j. de ex
12 cep. ⁊ c. pñtiũ. de testi. † Scdo no. ꝙ ꝯdẽnatoria ⁊ absolutoria sunt eiusdẽ nature. ideo sicut appellatio nõ suspendit excõicationẽ. sic nec absolutionẽ. vt not. de rescrip. ab excõica
13 to. ⁊ de app. pastoralis. † Tertio no. ex glo. ꝙ interlocutoria nõ pducit p executione actionẽ in factũ sꝫ solũ exceptionẽ.
14 † An aũt vocet actio vel in factum vel iudicatũ. vide. ff. de re
15 iudi. l. iiij. §. iudicati. ⁊ l. inter dies. † Quarto no. ꝙ sicut non valet snia ꝯ sniam in eadẽ instãtia f ita nec plures diffinitiue cõsonantes in eadẽ instãtia. decre. ergo cũ sup de iudi. dꝫ in
16 telligi qñ nõ fuerũt in eadẽ instãtia. † Quinto no. ꝙ vbi snia dirigit ad modũ agendi ⁊ ad instantiaz repellendã ⁊ non ad merita dꝫ interlocutoria ⁊ sic hoc casu non potes appellare vel nõ potes agere qꝛ est iterlocutoria. est tñ diffinitiua illius instãtie. ẽm d. An. Tu vide Bar. in l. a diuo pio in pn. ff. de
17 re iudi. ⁊ ff. de accu. l. cũ titia ⁊c. ¶ † Glo. pemptorie op. ꝙ nõ liceat indistincte repeti exceptionẽ in applõne a diffinitiua et si scdo nõ sit a repulsione appellatũ. vñ op. de. c. fi. s. eo. in vj. Soluit ibi in exceptione q̃ nõ parat piudiciũ negocio principali qꝛ est mere dilatoria nec reddit iudiciũ nulluz. hic
18 secus. ¶ † Glo. scdo qrit qd si semel tñ appellauit ⁊ succubuit an pcedit cle. vt in applõne a diffinitiua nõ possit repeti dicta exceptio. dicit ꝙ nõ. imo tũc poterit repeti a ꝯrio lre q̃
19 loquit qñ scdo appellauit ⁊ succubuit. † Quid aũt si scdo appellauit sed tñ appellationẽ nõ fuit psecutus an hẽbit locus hec decre. vt sit pinde ac si fuisset psecutus ⁊ succubuisset. vĩ ꝙ sic. s. cle. pxi. In ꝯriũ facit qꝛ sic non appet apte de iniusticia eius ex quo non fecit quicqd potuit. ⁊ hoc lꝫ glo. si neglexit pro

a ¶ Nã sentit. An ex sẽtentia trãsferat dñiũ habeas p Bar. in l. ex hiis. in ij. col. ad fi. ⁊ ibi doct. de iusti. ⁊ iure.

b ¶ Tunc presumptio. Addõ tex. gl. in l. hereni. §. gaya. ff. de euic. gl. in c. pñtiũ. vij. q. j. Fely. in c. ecclia sancte marie. in xj. col. v. vj. no. de ꝯsti. alex. in ꝯñ. xxx. in iij. col. circa fi. ⁊ in consi. cv. in prin. i v. volu.

c ¶ Si tñ bis est. Adde ꝙ istũ textũ ad h reputat singu. Ias. in l. ⁊ si post tres. in v. col. vs. pro isto itellectu ff. si qs cau.

d ¶ Dic rite. Adde gl. in l. ij. ff. q̃ in offi. test. bar. in l. lecta. in iij. colũ. ff. si cer. pet. ⁊ ibi doc. maxime do. Ias.

e ¶ Dicat interlocutoria. Que sẽtentia dicat interlocutoria ⁊ q̃ diffinitiua declarat gl. in l. qd restituere. in gl. fi. ff. de rei vendi.

f ¶ Ita nec plures. Adde gl. in §. j. in gl. j. ad fi. insti. qb. mo. test. infir.

sit prosequi q̄ꝛ sponte renūciauit q̄ꝛ tunc vr̄ vti iuris consilio expectādo euentū negocij principalis potius q̄ȝ se intricaret in tot ꝓcessibus ⁊ sic nō posset eis resistere. ideo tūc secus. ⁊ nota ꝙ a ꝯrio sentit gl. secus si sponte nō renūciauit sed pas sus est negligēter labi tp̄s q̄ꝛ tūc non vr̄ imputandū sibi nec pōt dici ꝙ fuit vsus ꝯsilio iuris ex quovsq̄ȝ ad vltimū voluit hr̄e ptātem ꝓsequēdi appellationē ab ipsa interlocutoria. s3 an hoc sit verū dicā. j. ¶ Glo. diffinitiua q̄rit an lr̄a ꝓcedit ꝑ quēcūq̄ȝ iudicez fuerit lata hec sn̄ia dicit ꝙ sic q̄ꝛ indistincte loquif̄ dūmodo ꝑ iudicē cōpetentē lata fuerit ꝙ gl. declarat
20 per exēpla ⁊c. ¶ † Glo. sup eo. op. ⁊ vr̄ ꝙ imo iste d3 audiri in appellatione a diffinitiua l3 bis succubuerit in appellatio ne ab interlocutoria. Nam cōstat ꝙ nō appellans aliquo mō ab interlocutoria que parat p̄iudiciū negocio principali de qua loquif̄ hic audif̄. vt in. c. fi. s̄. eo. in. vj. ergo multofortius appellans ⁊ ꝯdicens pro posse. non enim d3 plus posse ope rari scd̄a repulsio appellatiōe a diffinitiua eq paramus ista. s. non appellare vel appellare ⁊ succubere vl̄ deserere seu per appellationē negligere cū idē sit effectus. s̄. de re iudi. ꝙ ad consultationē. ⁊. s̄. e. sua. ergo eodē mō deberemus dicere in appellatione ab interlocutoria cuius ꝯrīū hic vr̄ dici aperte. Sol. gl. l3 ꝑdicta equiparanf̄ in appellatione a diffinitiua tñ nō equiparanf̄ in appellatione ab interlocutoria. Rō diuersi tatis est q̄ꝛ lata ab interlocutoria que parat p̄iudiciuȝ nego cio principali necesse habuit differre appellationē in euentu diffinitiue ꝺm leges. l. ij. C. de epi. aud. ⁊. C. de iudi. aptissimi. ⁊ quoꝝ appel. nō reci. l. pe. ꝺm canones aūt non habuit id ne cesse facere s3 potuit differre si voluit. si ergo talis cuius ex ceptio ꝑdicta est repulsa distulit appellare ex cōsilio iuris id permittētis ⁊ postea victus in diffinitiua ab illa appellat. d3 tñ ꝯ talē interlocutoriā audiri que nō fuit discussa s3 eius di scussio ad tp̄s dilataf̄. secus q̄ñ postea impugnauit interlocu toriā. s. semel appellando ⁊ bis. q̄ꝛ tūc cū ille articulus fuerit sic solēniter discussus iam ⁊ examinatus nō d3 vlterius exa minari in appellatione a diffinitiua. que rō cessat in casu ꝑce denti ꝑ hoc infert gl. ꝙ in casu cle. iudex principalis cāe non posset añ diffinitiuā sn̄iam interlocutoriaȝ sn̄iam sic solēniter discussaȝ ⁊ examinatā reuocare l3 in primo casu secus. vt in
21 ꝑalle. c. fi. eo. ti. in. vj. ⁊. c. cū cessante. ap. † No. bene caudā huius gl. que limitat no. in. c. cū cessante. de ap. q̄ꝛ interdū ēt quo ad iudicē sn̄ia interlocutoria transit in rē iudi. t. vt in casu
22 isto l3 regulr̄ ꝯ iuxta ibi no. ⁊ de elec. cum dilecti. † Ex cauda glo. no. bñ ꝺm. d. An. ꝙ l3 sn̄ia interlocutoria nō transit in rē
a iudi. quo ad iudicē. ᵃ tñ tertia sn̄ia ꝯfirmata trāsit. vide similē gl. de fri. fraternitatis. q̄ dicit ꝙ in cā matrimoniali trina sn̄ia transit in rem iudi. hoc t3 Dy. ⁊ Bar. ff. de re iudi. l. ꝙ iussit. alle. q̄ꝛ ter a diffinitiua nō potest appellari. C. ne liceat in vna eadēq̄ȝ cā. tertio ꝓuo. Ad hoc. l. fideicōmissa. §. si qs decē. ff. de lega. iij. ⁊. l. j. §. si cui. ff. vt legatoꝝ noie caueaf̄ ꝺm Dy. ⁊ Bar. ⁊ est rō ꝺm Zenze. q̄ꝛ ex trina sn̄ia repulsionis p̄sumif̄ exceptio nō esse vera ⁊ ius p̄sumit pro trina sn̄ia q̄ꝛ vltra nō est remediū iuris cōis ꝺm Zenze. Itē appellatio a diffinitiua subrogaf̄ loco appellationis q̄ interponi poterat ab interlo cutoria. s3 ab illa cessat appellatio potētialiter. ergo ⁊ ab illa que in eius locū subrogaf̄ cessare d3. Per ꝑdicta appet ꝙ si appellans nō posset ꝓsequi appellationē a diffinitiua sed illi renūciat volens hoc reseruare ad appellationē ꝙ hr̄et ptātē postea illud iterato ꝓsequēdi. vt sentit gl. in scd̄o ver. idē pu tat. d. An. ⁊ sentit Zenze. si appellationē nō est ꝓsecutus sed neglexit. idē putat si in prima appellatione succubuit q̄ꝛ qua rōne audiref̄ scd̄o appellans ab iterlocutoria si volet audief̄ appellando a diffinitiua. Nā solus trāsitus in rē iudi. nō ex cludit facultatē repandi grauamē ꝑ appellationē a diffiniti ua. imo solᵒ trāsitus ꝑ applōne ter interpositā ꝑ hāc cle. ⁊ q̄ꝛ tūc cessat hec plena discussio sufficiat q̄ꝛ hec cle. est exorbi tans nō extēdaf̄ ergo ad aliū casum. Ad hoc q̄ꝛ hoc penale etiā est queȝ excludi ab exceptione forte vere ⁊ forte iniuste repulsa. iō in solo casu huius cle. vbi scripta est locū habebit non in alio. ar. de elec. statutū. q̄ꝛ pena non d3 ꝑ hoiem infligi xxxiij. q. ij. §. in hoc no. de diuoꝛ. c. porro. de iurepa. c. fi. secus putat si fuisset repulsus ab appellādo q̄ꝛ est vt reus ꝯtumax q̄ꝛ nō audiref̄ appellans a diffinitiua qō ꝓsequere. vt in cle. si aūt. de do. ⁊ ꝯtu. iō excludit ꝙ si tm̄ est vna appellatio ⁊ se mel succubuit ēt si posterius resistat non h3 locū pena cle. si sit bina appellatio ⁊ illi renūciatū ⁊ illa deserta sit nō h3 locū cle. quicq̄d senserit gl. ⁊ alij scribentes hec vera q̄ñ appellaf̄ a pemptoria siue ab illa dilatoria que cōtingit negociū prin cipale ⁊ tūc ex quo ēt non appellaf̄ ⁊ sic transit in rē iudi. nō poterit postea reuocare ꝑ appellationē a diffinitiua. de ap. c. fi. in. vj. plus dicit hic Pau. ⁊ gl. ꝙ ēt si scd̄o renūciet vel ex presse vel tacite. vt. s̄. c. proxi. c. quis. ⁊. c. sicut. nō est locus huic cle. q̄ꝛ ꝑ ꝑ nō succubuit l3 appellationē deserat. qō intel lige nisi tali tp̄e renūciaret. q̄ꝛ non diceref̄ hoc facere sponte sed metu ꝓbationū. de quo. xxiij. dist. c. fi. de elec. dudū. ij. in
23 fi. ⁊ fuit intētio gl. in ver. ij. si bñ inspiciaf̄. ¶ † Glo. inepte. querit de exēplo huius exceptionis hic posite q̄ñ dicatur re pelli exceptio rōne ineptitudinis. gl. ponit multa exēpla que sunt clara. Dicit tñ hic Zenze. ꝙ penul. exēplū de exceptiōe prescriptionis possit cauillari per no. de deci. dudū. q̄ꝛ oppo nens p̄scriptionē vī deducere titulū salua gl. q̄ñ sic oppone baf̄ p̄scriptio. q̄ꝛ fundabaf̄ sup solo tp̄e. Itē dicit Zen. ꝙ du pliciter pōt inepte ꝓponi vel ob iuris ordinē nō seruatuȝ q̄ꝛ ꝓponif̄ ante lit. ꝯte. vel q̄ꝛ inepto mō ꝓponebaf̄ ēt seruato ordine. Exemplū si excipif̄ ꝯ electū petentē cōfirmari qō est venatoꝛ tūc repellif̄ primo ⁊ scd̄o in appellatione ad infinita vult apponere de clamorosa vel arenaria vel adulterina. de cle. vena. c. j. nā prius inepte fuerit ꝓposita. i. minus genera liter ꝯ id. ff. de flu. l. j. §. labeo. vel plato opposui symoniā. vel q̄ꝛ bona ecclesie alienauit vl̄ res de naufragio abstulit repul sus appello ⁊ succūbo bis in appellatione a diffinitiua pote ro apte ꝓponere cās. ⁊ sic specificare ꝙ nocere debeant pla to. prime enim sunt nimis ꝯfuse. de accu. cū dilecti. vnū tamē aduerte ꝙ nō est cōsiliū ꝙ iudex statim repellat exceptioneȝ eo qō generalr̄ ꝓponif̄. q̄ꝛ sufficit ꝙ postea specificet in ꝓba tionibus nisi ꝑs opponat eū nō admitti. vt no. glo. de ꝓcur. ex insinuatione. ad hoc tex. de ꝓba. in ꝑn̄tia. ⁊ hec sufficiant.

¶ De vita ⁊ honestate clericoꝝ. Rubrica.

Jocesanus locoꝛuȝ.

D Primo ponit ꝑceptū. Scd̄o ꝯ illud facien tes punit. Tertio excitat officiū ordinatoriū. scd̄a ibi. qui si. tertia ibi. aduersus. ¶ † No.
1 primo argumentū ꝙ statutū puniens nō desi stentem ab actu nō punit reassumentē ⁊ sic facit ꝙ si statutuȝ priuat aliquē ex delicto ꝑ hoc nō impediat eū si iterato ibidē
2 ꝓmoueaf̄ eodē iure. ¶ † No. scd̄o ꝙ clericus ꝑꝑ exercitiū artis inhibite nō perdit priuilegiū clericale ante monitioneȝ
b nec in rebus nec in p̄sona ēt si sint in minoribus ⁊ ꝯiugati. ᵇ
3 ¶ † No. ar. ꝙ cōiugati clerici incedētes in habitu ⁊ tonsura
4 gaudēt priuilegio clericali. ¶ † No. ꝙ q̄ȝdiu inheret exerci tys illis priuaf̄ ⁊ sic priuilegiū perdif̄ ⁊ reassumif̄ ad defectū ⁊ essentiā cāe. ⁊ sic dictio q̄ȝdiu h3 in se quādam cōditioneȝ
5 extinctiuā ⁊ suscitatiuā ad existentiā ⁊ defectū cāe. ¶ † No. ꝙ vbi ius loquif̄ in futurū cū his verbis eo mō ⁊c. ius ē late
c sn̄ie. vide regulā de reg. iu. in penis. in. vj. ⁊ de elec. ꝙ sicut. ᶜ ⁊ qō dixi notandū. s̄. de sequestra. pos. ⁊ fru. clemē. vnica. ⁊c.
6 ¶ † No. ꝙ aliud est negociatio aliud cōmercium aliud offi ciū ⁊c. op. ꝙ absq̄ȝ monitione ꝑdant priuilegiū clericale. de cle. cōiu. c. j. in. vj. §. fi. dicit Zenze. ꝙ ibi loquif̄ de cōiugatis illis qui nō portant habitū tonsurā vel vestes clericales. sed hic deportātibus ⁊ talia exercētibus vt hic q̄ꝛ saltē de clerico aliq̄d ostēdunt ꝺm Zenze. ⁊ Pau. Sed dic ꝯ tex. ibi ⁊ si oino incedant vt layci. Rn̄de ꝙ ibi loquif̄ in nō ꝯiugatis in q̄bus ad hoc vt ꝑdaf̄ in rebus vbi portant habituȝ exigif̄ monitio vt ꝑdant priuilegiū quo ad p̄sonas nō sufficit monitio s3 d3 ꝙ cū hoc nō deferāt habitū. nō per hoc negat qn ex solo nō deferre habitū absq̄ȝ monitione nō ꝑdant ꝑuilegiū ꝯiugati. cōcludā statim ⁊c. scd̄o op. ⁊ vr̄ ꝙ ēt dimissis officijs nō gau dent ꝑuilegio ex quo incedūt vt layci ⁊ sunt moniti. de sentē. excō. cōtingit. So. dicit Pau. ꝙ ibi loquif̄ de monito ad re assumendū habitū vel tonsurā. sed hic de monito ad dimittē dum dicta officia tm̄. iō dimissis officijs h3 primā imunitatē. sed si monitus fuisset vt dimitteret officia ⁊ reassumeret hītū ⁊ tonsurā. tūc dimisso officio absq̄ȝ reassumptiōe habitus nō

a ¶ Tamen tertia. Adde Alex. in. d. l. ꝙ iussit. i. vj. ⁊. vij. colū. ff. de re iudi.

b ¶ No. ar. Adde Alex. in consi. viij. incip. vī sup primo. in. j. vo. ⁊ Alexā. in ꝯs. lx. inci. q̄ꝛ sepissime. in. iiij. volu.

c ¶ Et qō di xi notādum. Adde bñ fa cere ea q̄ ad ducit Fely. in. c. Rodul phus. in. ij. colū. circa fi. ex̄ de rescri.

gaudet priuilegio vt in ↄ̃rio ſm Pau. Dic ergo qñq; cleri‐
cus ſe imiſcet officijs iſtis ſine habitu. qñq; ſi imiſcet cũ ha‐
bitu. Primo caſu ſi eſt in minoribus ⁊ cõiugatus abſq; alia
monitione ꝑdit que ⁊ ꝑderet ex ſola non delatione habitus
dato ꝙ nõ ſit monitus. vt in.c.j. de cle.cõiu.in.vj. Aut nõ eſt
cõiugatus. ⁊ tũc gaudet ꝓuilegio donec moneat̃ eo monito
dꝫ puniri vt canonica iura demõſtrant. ⁊ hoc qñ monetur vt
deſiſtat ab artibus. ſed ſi monet̃ vt reaſſumant habitũ ꝓuant̃
etiã priuilegijs. vt.s̃. dictũ eſt. Scõo caſu qñ cũ habitu cõiu
gati in reb⁹ poſt monitionẽ ꝑdunt priuilegiũ clericale vt do
7 cent canones hic. ¶ † Quero de forma monẽdi. dicit Pau.
hic ꝙ forma pꝫ hic qꝛ nõ ſufficit ſimpl'r monere vt deſiſtant.
ſed ẽt ꝙ nunq̃ reaſſumãt. oꝫ ẽt ꝙ ꝑſona exerceat offiñ a quo
monet̃ deſiſtere dicit ⁊ illos exercere ꝗ dato ꝙ nõ ſemꝑ ſint
in actu. ſed aliqual'r deſiſtant nõ tñ in toto depoſuerũt. ar. de
8 priuile. petiſtis. ſm Pau. fa.l.iiij.ff. de cõdi.inde. † Quo te‐
nentes ligant̃ hac cle. qd qñ qs obliuione vel malitia dimiſe
rit tonſurã ⁊ maiores ordines aſſumpſerit qd põt fieri.xl.di.
ſi de cle. ꝑ ſal. ꝓmo. ꝑ totũ. an gaudeat ꝓuilegio clericali. Re
9 mittit.j̃. de ſepul. dudũ. ¶ † Quero qd cõprehendat̃ hic ap
pellatione negociationũ. dicit Guil. ꝙ negociũ dr̃ quaſi ne‐
10 gans ociũ vt lanificũ textura vel ſilia. † Cõmerciũ dr̃ merca‐
tura. vt emẽdo vẽdendo nauigando. vel al's de v̄.ſig. forus.
ne cle. vel mo. ꝑ totũ. ¶ Quero an ad hãc penã ſufficiat mo‐
nitio alterius q̃ dioceſani. Pau. ꝙ nõ remittit ad dicta per
11 ſe. j̃. de deci. c.j. ¶ † Quero qd fiet de queſitis ꝑ clericuꝫ ex
illicita negociatione. dicit Zenze. ꝙ danda ſunt pauꝑibus. ⁊
hoc ꝑciſe tꝫ Ray. Si tñ tota nõ dent nõ ſunt in ſtatu dãna‐
tionis. xiiij.di.§. ſed hic. ⁊.c. nõ ſane ſm Zen. ⁊ placuit Inn.
12 † Tractat hic Guil.[a] qd ſi priuilegiũ ꝑſonale ⁊ qd reale ⁊ a
quo talia priuilegia ꝓceſſerũt. de quo de ma. ⁊ obe.c.ij. ⁊ hr̃
13 de cle. cõiu.c.j.in.vj. † Etiã tractat a ꝗbus muneribus excu‐
ſet̃ eccleſia ⁊ clerici ⁊ a ꝗbus nõ. ⁊ ponit hic diſtinctionẽ nu
merũ. de quo ꝑ legiſtas. C. de ſac.ſan.ec.l.plꝫ. ⁊ hr̃ de cen. lꝫ
⁊ in caſib⁹ in ꝗbus clerici tenent̃. hic ↄcludit ꝙ layci eos nõ
debent cõpellere ſed ꝑlati ſub quoꝝ fore ſunt. de fo.cõpet. ſi
diligenti. de imu.eccle. ꝓuenit. exceptis feudalibus in ꝗbus
dñs feudi eſt iudex ⁊ cõpellit ⁊ exequit̃ in vaſallos abſq; ma
nuũ iniectione. vt li.feu. de ꝓhi.aliena.feu. Imperialẽ.§.pe.
14 ſm Guil. ¶ † Glo.j.in ver. ⁊ no. querit an oẽs ordinarij in
loco hñtes iuriſditionẽ poſſunt facere q̃ hic dicunt̃. Rñdet
ꝙ nõ. per hũc tex. qui hanc ꝑtãtem cõcedit dioceſanis nõ aũt
ordinarijs locoꝝ. ⁊ hoc tẽperat glo. verũ in his que de nouo
15 inducit hec cõſtitutio. alle. no.j̃. de iurepa. cle.j. ¶ † No. bñ
hanc glo. que dicit ꝙ appellatione dioceſani nõ cõprehẽdit̃
ordinarius inferior eps. ⁊ ꝙ appellatione ordinarij loci cõ‐
prehendit̃ inferior. vide gl. in cle.j. de ſequeſ. poſſ. ⁊ fru. cle.j.
16 vt lite pend. ¶ † Glo. clericos. querit an hic cõprehendant̃
exẽpti. Rñdet glo. ꝙ ſi delinquũt in loco nõ exẽpto tunc cõ‐
prehendunt̃. qꝛ ſubſunt dioceſanis in caſu ꝓdicto. Si auteꝫ
delinquerint in loco exẽpto tũc non vr̃ ꝙ locũ habeat cle. in
illis. hic enim intendit ſolũ excitare officiũ dioceſanoꝝ circa
iuriſditionẽ eis cõpetentẽ. non autẽ de nouo dare iuriſditio‐
nem in illũ in quẽ de iure cõi nõ habent. ad hoc de offic. or.c.
lꝫ.⁊.c.pe. ⁊ ſic hoc caſu nõ habebit dioceſanus iuriſditioneꝫ
in exẽptum qd cõfirmat glo. qꝛ cõiter iura huius cõpillatio‐
nis qñ volunt de nouo dare iuriſditionẽ ſuꝑ exẽptos id ex‐
primunt. s̃. de ſup.negli. ꝑla. qꝛ regulares. cũ cõcor. ibi poſi‐
17 tis ⁊c. ¶ † Glo. macellarij. in principio exponit ⁊ declarat
lr̃am. deinde querit an habeat locũ cle. in alijs officijs vilib⁹
hic non expꝛ̃ſſis hic vt aptare pelles ⁊ coria. dicit gl. ꝙ nõ cũ
hec cõſtitutio nõ exprimat ⁊ ſit penalis. ⁊ ſic per ↄ̃ñs reſtrin‐
genda ad limites ⁊ terminos ſuos. vt in regula in penis. in
vj. ideo aũt forte magis expꝛ̃ſſit de iſtis duobus. ſ. macellarijs
⁊ tabernarijs qꝛ frequẽtius cõtingebat in ipſo peccare. ideo
de his expꝛ̃ſſit in ꝗbus locuꝫ hꝫ. idẽ dicit Math. ⁊ Zenze. de
aliꝗbus alijs officijs que exercẽtes pñt ſatis dici tabernarij
vt publici leones ⁊ balneoꝝ cuſtodes ⁊ eoꝝ barberij ⁊ cau‐
pones qui oẽs barattarias ⁊ vilia faciunt in ſuis domibus ⁊
ſtatum dehoneſtant clericalẽ. ff. de his qui no. infa. athletas.
ſm Guil. Ber. tñ dicit ꝙ lꝫ alia vilia ſint vt aptare pelles ⁊
coria ⁊ hmõi ſimilia tñ non hꝫ locũ cõſtitutio niſi quatenus
illa officia ſub iſtis includunt̃.[b] qꝛ penalis cõſtitutio extra ca
ſum ſuũ nõ eſt trahenda. vt regula in penis. de reg.iur.in.vj.
18 ¶ † Glo. tabernarioꝝ. declarat lr̃am ex qua nota qd cõpre‐
hendat̃ appellatione taberne. Itẽ ꝙ clerici nõ debet ingredi
locũ vbi eſt taberna. qd intellige niſi ex cã neceſſitatis. arg. de
19 vi. ⁊ ho.cle. clerici. † Et no. bñ ex gl. duabus ꝓcedẽtibus qd
contineat̃ appellatione carnificis ⁊ appellatione macellarij.
20 ¶ † Glo. publice ⁊ ꝑſonaliter op. hic innuit̃ ꝙ ſi ꝑ aliũ exer
ceant non hꝫ locũ cle. cõtra qꝛ qui ꝑ aliuꝫ facit ⁊c. de ſen. ex.
mulieres. in re qui ꝑ aliũ. de reg.iur.in.vj. Sol. fatendo ꝙ in
culpa eſſent exercẽdo ꝑ aliũ per alle. In ↄ̃riũ tñ nõ hr̃et locũ
hec ↄſtõ quo ad penã qꝛ pene nõ ſunt laxande. de pe.di.j.§.
pene. Guil. dicit ꝙ hic loquit̃ in vitijs corporalibus ⁊ perſo
nalibus. ſecus in vitijs ſpũalibus in ꝗbus id qd nõ lꝫ per ſe
nec ꝑ aliũ. d.c. mulieres. ⁊ de reg.iur. ꝙ alicui. Fatet̃ tamẽ ꝙ
ille qui ꝓ alio facit pena huius.c. aſtringit̃. alle. xlvj.diſ. ſicut
nõ ſuo. Tu dic ſm do. An.[c] ꝙ vbi lex aut cõſtõ pro delicto
aut delicti augumẽto ponderat facere ꝑſonaliter ꝑ ſe quo ad
penã nõ ſufficit facere ꝑ aliũ vt hic. vbi aũt lex põderat ipſuꝫ
facere vel factũ eſſe pro delicto tunc punit̃ ẽt aliqñ faciens ꝑ
aliũ vt in primis allegat qd no. ſm eũ. fa.ff. ꝙ vi aut clã.l.aut
21 qui alicui.§.fi.⁊c. ¶ † Glo. noĩatim. querit an ſufficiat in ge‐
nere monere oẽs clericos de dioceſi vel clericos talis pleba
natus vel talis loci vel talis eccleſie. dicit ꝙ nõ ꝑ hanc lr̃am
que reqrit monitionẽ fieri noĩatim. ⁊ ſic requirit̃ ꝙ fiat moni
tio ꝓprijs nominibus expꝛ̃ſſis ipſoꝝ ſm glo. ſubaudi vel alio
equipollenti. de ꝓben. in lateranenſi. per Inno. de teſti. lꝫ ex
quadã. de ↄſan. ⁊ affi.c. añpe. ſm Zen. Pau. dicit ꝙ non ſuffi
cerẽt circũlocutiones vel demõſtrationes ſicut. s̃. de teſti. lꝫ
ex quadã. Mouet̃ qꝛ ſi papa hoc voluiſſet potuiſſet expꝛ̃ſſiſſe
ſm Pau. ad hoc qd no. de reſcrip. cũ in multis. primum eſt
verius dũtñ ſic ſpecificet ꝙ ↄſtet de quo ſingulariter loquat̃
ff. ſi cer.pe.l. certũ. ſm do. An. Io. de lig. hic tenuit opi. pau.
⁊ hoc ideo qꝛ papa ſic expꝛ̃ſſit. alle. ſil'e de ſen.excõ. cõſtõnẽ. ⁊
22 qd ibi no. ꝑ Archi. ⁊c. ¶ † Gl. tertio q̃rit an[d] ſufficiet ꝙ ema
net vna ꝑemptoria ſola monitio. Rñdet ꝙ nõ imo requirit̃
trina iteruallata ꝑ aliqd dieꝝ interuallũ per hũc tex. Steph.
hic tenet ↄ̃riũ per. c. cõſtitutionẽ. de ſen.excõ.in.vj. lꝫ tene gl.
23 ſm Io. de lig. quã ẽt tꝫ Zenze. ¶ † No. bñ ex iſta glo. ꝙ vbi
per ius ad pene impoſitionẽ exigitur trina citatio nõ ſufficit
vna cũ ꝑemptorio. vide qd no. de cle. non reſi. ex tue. vbi col
ligit do. An. notabile dictũ Io. an. in addi. Spe. illius tit. vꝫ
ꝙ vbi ẽt ad finẽ pene in iure exigit̃ trina citatio per edictũ nõ
ſufficit vna cũ ꝑemptorio. qd ẽt eſt valde notandũ. ⁊ vide gl.
ad ꝓdicta de milite vaſallo qui cõtumax eſt.c.j. quã glo. alleg.
24 hic Zenze. ⁊c. ¶ † Glo. reaſſumpſerit querit qd ſi.j̃. termi‐
nuꝫ monitionis dimiſit ⁊ demũ reaſſumpſit ⁊ vltimate.j̃. eun
dem terminũ dimiſit. dicit Guil. ꝙ tũc non eſt locus pene q̃
ſolum hꝫ locũ qñ reaſſumpſit lapſo termino pro glo. facit qꝛ
cuꝫ ei totus terminus pro bñficio ſit datus nõ dꝫ ei auferri.
de ſecũ.nup.c.fi. ⁊ qꝛ in penalibus eſt finis termini ſpectan‐
dus. de elec. cõmiſſa.in.vj. de ver.ob. in illa. Itẽ qꝛ reaſſume
re non dꝫ plus nocere q̃ ſi cõtinuaſſet. ⁊ qꝛ non dꝫ eſſe dete
rioris conditionis eo qꝛ ſemel deſiſtit ſm Guil. ⁊ Zenze. ⁊c.
25 ¶ † Glo. oĩno querit an clericus ↄiugatus reaſſumens ton
ſurã reaſſumat priuilegiũ clericale. de quo de cle.cõiu.c.j.in
vj. Dicit glo. ꝙ ſic ꝓut no. de cle.cõiug.c. Ioã.in.iiij.q. pro
quo bñ fa. hec lr̃a ſi cõiungat̃ iſtud qd hic dicit̃ q̃diu in pre‐
miſſis. ⁊ ſic tam ad id qd dixit de non cõiugatis q̃ etiã ad id
qd dixit de cõiugatis. ⁊ tunc dictio oĩno reſpicit vniuerſitatẽ
priuilegioꝝ que ꝑdunt̃. non aũt ꝑpetuitatẽ priuationis. ſi ve
ro illud q̃diu referat̃ ſolũ ad nõ cõiugatis. ⁊ ſic id oĩno no‐
tat perpetuitatẽ priuationis tũc facit in ↄ̃riũ ⁊ ſic duplex põt
eſſe ſenſus dictionis oĩno ſil'e. alle. glo. de.l. grece.§. illud.ff.
de fideiuſ. Guil. hic tꝫ ſcõm intellectũ Zen. tꝫ primũ intelle‐
ctũ in vtriſq; ſed ↄiugatis reuocat in dubiũ Zenze. qꝛ priui‐
legiũ reaſſumit de priuilegio ꝑſone. dicit ꝙ nõ eſt dubiuꝫ ꝙ
reaſſumat de priuilegio rerũ. dicit ꝙ vr̃ ꝙ non qꝛ cõiugati ⁊
non cõiugati equiꝑant̃ quo ad res in eadem rõne abſoluta.
Sed cõiugati in rebus oĩbus nõ recuꝑant. ergo nec non cõ
iugati recuꝑant in rebus. nec ob. s̃. e.c. fi. vbi non ↄiugati re‐
cuꝑant priuilegiũ in rebus qꝛ illud eſt in illis nõ ↄiugatis. qꝛ
alia negocia exercẽt q̃ iſta ꝓhabita. vel dic ſm eũ ꝙ ẽt in re‐
bus recuꝑant nõ ↄiugati ab iſtis officijs deſiſtendo. qꝛ illud

c.fi.de

a ¶ Quid ſit ꝓuilegiũ. Adde tex. in l. ꝓuilegia. ff. de reg.iur. ⁊ ho. doctrinã por. in.§. ſed qd ꝑncipi in gl. in v. tranſgredit̃. inſti. de iure nat. gen. ⁊ ci.

b ¶ Qꝛ penalis cõſtõ. Adde Imo. ⁊ q̃ ibi apoſtillaui i cle.j.in.x.col. circa fi. s̃. de ele. Fely. plene in.c. traſlato in.v.⁊.vj.co. ex de conſti. Iaſ. in.§. ſequẽs.i.ij. cã. ⁊ in.§. ex maleficijs. i gl. i v. iudiciũ. v. in ea glo. ibi ad hũc caſũ. ⁊ in.§. tripli. in.iij.col. vſi. ergo ↄ. inſti. de acti. ⁊ Alex. in cõſil. cxiij. circa fi. in.ij. volu.

c ¶ Qd vbi lex. Adde Bar. in.d.l. aut q.§.fi.ff. ꝙ vi aut clã. ⁊ bar.i.l. hec vba. ff. ad.l. iul. de adul.

d ¶ An ſufficiat. Addẽ ea q̃ late ponit Fely. in.c. in.iiij.v.⁊.vj. co lũ. ex de cõſti.

c. fi. de recupatione priuilegii in rebus hic nõ tollitur quo ad nõ coniugatos sz solũ in cõiugatis. qz verbũ oino nõ repeti tur in nõ cõiugatis. qz hic agit de odio. & sic restringendũ. & qz in nõ cõiugatis equipant' priuilegia rerũ & personarũ sed nõ cõiugati i psonis recupant. ergo & in rebus. de cõiugatis aũt an sit verũ q pdant ppetuo in rebus pendet ab itellectu huius vbi oino. an verbũ oino temperet' ab illo q̃diu respe ctu priuilegii rerũ & persone. & tũc recuperabũt vtrũqz. & ver bum oino respicit vniuersitatem priuilegiorum. Si aũt quo ad priuilegiũ rerũ annectat' tũc pdunt ppetuo & nõ recupabunt omissiõe artis. dicit q tutius sibi vr' q piugati moniti nõ de sistentes vel officiũ reassumẽtes pdunt ppetuo priuilegiũ cle ricale absqz vlteriori recupatione qz hec in ipsis paria sunt nõ dimittere vl' reassumẽ qz ibi nõ desistũt vba illa q̃diu &c. congrue non adaptarent'. cũ. n. eoipso q nõ desistant pdant priuilegiũ, frustra diceret' q̃diu &c. ergo sil'r illa verba q̃diu nõ sunt referẽda ad officii reassumptionẽ. Itẽ qz ex reassum ptione q̃nqz facta perdũt priuilegiũ vt in tex. frustra ergo di ceret reassumpserunt q̃ncũqz si verba illa quãdiu &c. ad hoc referent'. Item qz alias nõ differrent non cõiugati a cõiuga tis cõtra mentẽ tex. † [a] & sic verbũ oino in cõiugatis expo neret' in totũ. de elec. qz sepe in. vj. de conces. pben. ne captã de bm zen. Credit do. An. q mens huius lr'e absqz inuolu tionibus sit q nõ cõiugati pdant priuilegiũ quo ad res exer cẽdo officia si incedãt vt clerici. si oino vt layci pdãt vtrũqz & quo ad psonas & quo ad res. & verbũ oino nõ respicit pri legia vel tp's assumptionis. sed respicit incedere vt laycũ. & hec est vitas bm eũ pdant ergo si incedant vt clerici priuile giũ quo ad res q̃diu institerint in illis & sil'r quo ad psonas & pdant q̃diu institerint in illis sine habitu & dimittẽdo offi cia recupato habitu recupabũt & vtrũqz dimittẽdo officia nõ recupato habitu pdũt adhuc vtrũqz. & hec est veritas bm eũ quicqd isti inuoluãt. & hũc intellectũ sequit' Pau. qui dicit q hec lr'a in verbo q̃diu facit ad q̃onem an clericus pbens cum vnica & virgine qui pus icedebat vt laycus si reassumat habitũ & tonsuram q gaudeat priuilegio. de quo per Ioã. an. vbi. s. & p archi. de cleri. cõiuga. c. j. in. vj. sz Pau. & exponit verbũ oino. s. scdo loco in lr'a positũ. i. in omni habitu incedẽ do & nihil ostendendo de clericatu p habitũ & tonsurã sic. s. de sen. excõ. cõtingit bm Pau. Glo. ex ipso colligit no tabile ex lr'a q lz sit necessaria monitio vt sequat' puatio. tñ in puatiõe nõ est necessaria snia vel factũ hois puantis. qz sur git puatio ipso iure. Dicit tñ q est necessaria declatio facti vel non facti ex quo priuantur vt pz de hereti. cũ scdm in. vj.

Quoniam qui abiectis. Diuidit i sex ptes. qz p'io pmisso exordio punit p'io clericos bñficiatos vtẽ tes publice virgata vel ptita veste. scdo sub dyaconos & dyaconos. tertio punit oẽs cle ricos tõsurã publice portãtes cũ tali veste. quarto punit hñtes dignitates si bñficiũ curatũ & sacerdotes & religiosos publice portãtes talẽ vestẽ vl' ifulã. quinto punit oẽs pdictos vtẽtes tabardo notabiliter breui integre foderato. sexto certas caligas clericis iterdicit. scda ibi si vo. tertia ibi idez quoqz. q̃rta ibi dignitatẽ. q̃nta ibi sz & tales. sexta ibi hinc isup. † [b] No. p'io modos cognoscẽ di canonẽ late snie. s. q̃n dicit ipso facto vl' eoipso vide remis siones in cle. j. s. e. † No. hic de dictiõe citra q̃ hic stat ex clusiue. † No. ex v. ceteri q religiosi admĩstratione3 non hñtes nõ pñt dare elemosynã. nec hñt aliquã administratio nem in vestibus q̃s portant. Habentes aũt administrationẽ [c] pñt elemosynas dare & in vestibus dicunt' hr'e admĩstratio nẽ. † [e] No. ex pmemio illud vulgatũ qd priuilegium meret' amittere &c. cõcor. xj. q. iij. priuilegiũ. † Not. non licere sine rõnabili cã clericis vel religiosis vti vestibus hic prohibitis vel infula seu pileo & sil'r nec caligis schacatis. Et no. hic pe nas pfacientibus. Quero an hec constitutio respicit pre terita. dicit Guil. q quo ad penã non. qz in hoc est iuris no ui. quo ad factũ vero trahitur retro qz in hoc est iuris dilato ria bm Guil. alle. de elec. cũ in cunctis. §. hic sane. Idẽ in si milibus casibus. s. e. de eta. & qua. vt hi qui. & de sta. mo. c. j. bm guil. & hoc dicet' cũ gl. † Quero an clericus piugatus vtens veste bipartita schacata vel virgata gaudeat priuilegio.

1 b 2 3 c 4 5 6

Dicit hic gui. q nõ qz sunt vestes seculares alle. de cle. cõiu. c. j. in. vj. † Que aũt dicat' vestis secularis dicit q de h arbi trabit' iudex cuius est in hoc cognitio an vestis sic secularis. de sen. exc. si iudex in. vj. & in dubio potius arbitrabit' veste3 ecclesiasticã q̃ secularẽ pp penã pp aũt caligas partitas di cit q qs non recederet ab habitu ecclesiastico dũm alias ve stes pncipales clericales deferat vt accessoriũ trahat' ad pn cipale. de reg. iur. accessoriũ in. vj. quis al's male faciat bm Guil. per qd dicit zen. q non oẽ maleficiũ clerici punitur in amissiõe priuilegii &c. † Quid si clericus bñficiatus postq̃ publice tulit tales vestes obtinuit aliud bñficiũ an suspẽdat' a redditib' eius. Guil. q sic vñ dicit ad lr'am obtinet vel ob tinebit qz ei poterũt cõferri cũ non sit puatus eis nec suspẽ sus a bñficio vel officio. sed solũ subtracti sunt sibi fruct' sic s. eo. cõpil. de eta. & quali. vt hi qui & sic nõ ob. de elec. cũ in ter. R. & c. per inq̃sitionẽ. & de elect. si cõpromissarius. in. vj. † Quero qd si pp paupertatẽ portat clericus vestes di uersi pãni an cadat in penã. dic q nõ bm zenze. qz lz sint di uersi coloris & pãni. non tñ h3 locũ cle. † Quid si talẽ vestẽ portat qs nõ ptinue nec cã vsus ppr'ii sed ex alia. vt ob festũ licitũ doctorale vel vxorale vel sil'e vel ob honorẽ alicui' ma gnatis de cuius vrbe est fert ad momẽtũ tp'is vel ad iterual la plixa an cadat in hãc pena3 zenze. dicit q nõ. qz hic notat vsum qui cõtinuationẽ no. ff. de acq. re. do. l. nãlem. §. pauo nũ. & §. ceruus. & iocosa nõ obligant. ff. de act. & ob. l. ob ligationũ substantia in fi. ff. de iniur. l. illud. de sen. exc. c. j. ad hoc ne cle. vel mo. c. fi. Item qz talis tẽporalis mutatio non mutat habitum clericalẽ. ff. de reg. iu. nemo alieno. s. tempo ralis. ad hoc. l. ij. §. pe. ff. de infami. no. s. e. cum decorẽ. Itẽ qz non dr' assumpsisse q in breui est dimissurus. ff. de diuor. l. iij. de peni. distin. j. diuortiu3. sic nec translatum dr' [d] q ad tempus momentaneum est translatum. ff. de leg. iij. l. quesitũ ff. de here. insti. l. ex facto. §. rerum italicarum. ff. que res pig. ob. pos. l. aristo. Item qz non dr' hoc ex psumptione fecisse qd notat verbum psumit in text. positum. Item non videtur abiicere qui ad tp's abiicit. vt. d. l. quesitum. ad hoc qz verba sunt ciuiliter itelligẽda. ff. de serui. l. si cui. ff. ad exhibẽ. l. pe. † Quero an dicat' bñficiat' hñs victualia ab epo. Pau. q non per hũc tex. qz hic loquit' in pmoto ad sacros q pmo ueri nõ pz absqz victualibus. & tñ non dr' hr'e beneficiu3 be neficiatus tñ dr' spe bm Pa. qz qui actionẽ h3 rem vĩ habe re. ff. de reg. iur. qui actionẽ de talibus tñ victualibus nõ pz fieri mentione3 in rescripto bñficiali bm Pau. † Quero an in clerico requirat' tonsura & rasura vt dicat' concedenter vt clericus incedere. Dicit Pau. q sic. qz vtrũqz punit' eo. ti. c. j. alias sola tõsio absqz rasura nõ mõstraret clericũ sz cõ uersum. fit. n. rasura in summitate capitis clericorum. qz ad diui na ministeria deputant'. sed cõuersi nõ sunt diuinis mãcipa tis. vt no. in cle. ij. de eta. & qua. iõ supius nõ radunt'. ergo ra sura nõ est necessaria vt dicat' clericalis tonsura. bm Pau. Nec ob. q hic dicit solũ tonsura. & e. ti. clericus. Dicit Pa. q rasio superior exigit' adesse tonsure. ad hoc facit qd no. de apo. c. j. & c. tue. & xx. q. iij. eas bm Pau. † Venio ad ver. idem & quero in quo differunt clerici beneficiati & in sacris a non beneficiatis & non in sacris. dic in hoc q beneficiati & in sacris incurrunt penam portando has vestes prohibitas siue has portant cum tonsura siue non. non in sacris & non in beneficiati ita demum si cum clericatura deferunt. Ratio qz isti pñt absqz tonsura cũ tali veste. incedere. & sic absqz pe na a statu clericali recedere. sed illi non saltẽ beneficiu3 reti nendo ar. de cle. cõiug. Ioãnes & c. fi. & iõ punit' deferendo tonsuram cum talibus vestibus. qz derisio est clero tonsura3 ferre in habitu laycali sicut vgo in meretricali nõ gaudet pri uilegio virginali. ff. de iniur. l. item apud labeonẽ. [e] §. siquis virginẽ. de sen. excõ. in audientia bm Guil. † Venio ad verbũ dignitatẽ. & quero qs dicat' obtinere beneficium dicit Gui. q̃n quis illius h3 possessionem ar. de preben. de multa xxj. q. ij. siquis ia3 translatus. de elec. cõmissa in. vj. & sic sola collatio sine possessiõe nõ sufficeret ad idẽ si obtineret de fa cto & fortius ar. de pben. eũ qui in. vj. bm Guil. & dicit pau. q cle. cõprehẽdit et beneficia simplicia. s. respectu p'rie ptis & respectu secũde dignitatem vel curata. qz verbum benefi cium a lege prolatum late intelligitur. pz tñ q habeat in titu.

7 8 9 10 11 12 13 14

a Et sic v bũ oino. ad de de isto v bo gl. i. l. te. nec. §. sed si ius. ff. d ac. emp. iaf. i. l. pcib' i. ij. & iij. col. C. de ipu. & aliis substi. alex. i psi. xiij. i. iij. col. i pn. i. ij. vo. ale. i psi. lxxj. i. j. co. i fi. eo. vo. & alex. i p. lxx ix. in prin. i iiij. volu.

b No. p mo. adõ gl. i c. siqs sua dẽte i v. sub iaceat. xvij. q. iiij.

c No. ex pmemio il lud vulgatũ adõ bo. tex. i. l. auxiliũ i fi. cu3 pcor. adductis p gl. ibi. ff. de mino. & ibi no. Bar.

d Quod ad tp's mo mẽtaneum. adõ i fi. bo. tex. i. l. fi. i fi. C. de bo. qz liber.

e §. siqs virginẽ. ad de bo. text. i c. si vo el. ij. & ibi gl. j. ex de sen. ex. & d. ab. i. c. ij. i ij. col. d sen. excom.

lum vt ppetua vicaria vel capellania. vñ dicit q̃ nõ compre- hẽderet gubernationẽ hospitalis nõ datã in titulũ.ij. de reli.
15 do.cle.ij.ḃm Pau.† Nunqd si bñficiati possint celebrare p alios ponit hic guil. q̃ ponit Jo.an.post Inn.de cele.missa.
16 volẽtes ⁊c.† Quid si clericus portat caputiũ virgatũ an hz locũ pena dicit Guil. q̃ ar.est q̃ sic q̃ hic dicit̃ de pileo pp eminẽtiã capitis in q̃ portant ar.l.cũ in diuersis.ff. de reli.⁊ sump.fune.ḃm gl.Guil.nõ plz q: pene nõ extẽdunt̃ vt in re.
17 in penis.de re.iu.in.vj.† Quid si cleric⁹ de nocte portat infulã vł pileũ ad vitandũ frigus capitis.dicit Guil. q̃ nõ in-
18 ducit hãc penã.q: lr̃a ponderat publicã delationẽ.† Quid si dyaconus vel subdyaconus nõ hñs bñficiũ portat pileuz vł infulã.dic q̃ pena nõ hz locũ in eo vñ tales portando nõ
19 incurrunt hanc penã lz portare nõ debeant. ℂ† Uenio ad ver.sed ⁊ tales.⁊ quero an religiosus possit portare tabardũ non foderatũ.dicit hic Guil. q̃ nõ.⁊ non hz locũ arg.a ɔ̃rio lr̃e q: absurditas sequeret̃ ⁊ ius aliud contradicit no. de fo. cõpe.significasti.C.de episc.⁊ cle. ᵃ cõuenticulã. Jus autem ɔ̃dicit dicens q̃ suus habitus religiosus dz esse exterior.vt
20 dicit gl.hic.† Quid si tabardus est longus ita q̃ inferior ve stis non vr̃ ⁊ tñ tabardus est foderatus vsq; ad orã an habeat locum hec pena vr̃ hic a ɔ̃rio lr̃e q̃ nõ q: textus vr̃ duo exigere vz foderaturã ⁊ breuitatem.ergo pro altero tm̃ pena non imponit̃. Jn ɔ̃rium q: eadem est mens ⁊ rõ statuti.s. in tabardo foderato vel ita breui.ergo ad hoc extenditur.ff. de adul.si postulauerit.§.rõ.ff.de eden.l.qdaz.§. nũmularius no.Gar.de elec.cupientes circa prin.in.vj.no.de rescrip.in cle.j.ḃm zenze.hic.hec rõ nõ est bona ⁊ per ibi not.⁊ que ibi dixi ⁊ illa iura nõ probant.⁊ iõ dicit hic zenze.q̃ tutius est tenere q̃ pena locũ non hẽat q: benignũ in dubio est tenendũ ḃm zenze.alle.de transac.c.fi.cũ si.ad hoc q: copulatiua ⁊ dz si põt copulatiue teneri non aũt disiunctiue maxime si disiũctiue tenendo contingat ampliatio odij vt dixi in cle. in ple-
21 risq;.de elec.⁊ ita vr̃ mihi.† Quid si clericus ille est in ptãte patris qũo dabit tabardum paupibus dicit Pau.q̃ tũc sufficit q̃ resignet patri sicut sufficit q̃ monachus resignet suo superiori cũ filiusfamilias dare nõ possit.ff.de pac.l.iusgentium.§.j.nisi haberet illud vt castrẽse vel quasi vel ẽt in lon-
22 gings ptibus.ff.de iudi.l.si longi⁹.§.j.ḃm Pau. ℂ† Querit pau.a quo tpe currat mensis.dicit q̃ a tpe vsus lz alij dicant q̃ a tpe publicatiõis huius cõpilationis.de pben.cum singula.§. cõtra eos in.vj.q̃ sibi non plz. q: sequeret̃ q̃ hodie tales vtentes nõ ligarent̃ q̃ nõ vr̃ ḃm Pau.⁊c. Uenio ad ver.hinc insup hic nõ scribit aliqd vtile. iõ venio ad glo.
23 ℂ† Gl.congruẽtibus op. q̃ ẽt layci debent portare vestes congruentes.xlj.di.§.j.⁊.§.per symoniã.xxx.di.si qs virorũ glo.fatetur vnde clerici debent portare congruentes vestes suo ordini ⁊ layci cõgruentes eis ex varietate tñ sexuum variantur.xxx.di.si qua mulier.⁊ sic cõgruentia vestium cõcernit ẽt laycos.vnde ex qualitate vestis p̃sumit̃ qs talis qualẽ eum iudicant.l.itẽ apud labeonẽ.§.siqs virginẽ.ff.de iniur. de sen.excõ.si vero.⁊ eo.tit. si iudex laycus in.vj.ḃm Pau: Dicit̃ tñ quelibet vestis licita que nõ appet phibita.xvj.q. j.sunt nõnulli.⁊ gñaliter oĩbus sunt interdicte vestes nimiũ fulgide ⁊ nimiũ sordide.xlj.dist.§.j.⁊.c.j.⁊.c.ij.⁊ maxĩe per quas mutat̃ humana effigies.de cõse.di.v.l.c.fi. mediũ ergo tenendũ est ⁊ in dubiũ declinandũ ad humiliores. q: humilitas p̃ualet.de pe.di.ij.presentiũ.⁊ sic multa licent que non expediũt.iiij.q.j.§.j.ḃm Guil.⁊c. ℂ Gl.cessante alle. p cõcor.decre.deus q.s̃.e.⁊ sic pz q̃ ex cã existẽte lz mutare ve-
34 stes ⁊ maxĩe de licẽtia supioris si põt hñri.vt.d.c.deus q.⁊.c. pe.⁊.c.fi.g3. ℂ† Gl.clericus notãda est.q: ex ea hẽs q̃ sub indefinita ᵇ applõne clerici cõpreheñdit̃ clericus p̃me tõsure vide qd no.de iudi.cũ nõ ab hoĩe. ℂ Glo.ptita alle.in prin. cõcor.deinde q̃rit ad penã hui⁹ cle.locũ hẽat in portãte vestẽ rubei vel viridis coloris cũ ille sint ẽt prohibite clericis.s̃. e.clerici. Rñdet gl. q̃ non.sed solũ in vestibus partitis scha
35 catis de quibus hic loquitur arg.regule in penis. ℂ† Glo. vtetur querit an quis vtendo vestibus hic expsse prohibitis factis tñ ante hanc cle.incidit in penã huius cle.vr̃ q̃ non q: constitutio non dz trahi ad preterita.de consti.c.fi. ℂ Glo. tenet ɔ̃rium q: hic dãnatur vsus quĩ in casu proposito est de futuro post hanc ɔ̃stõnem. ideo illam cõprehendit. non autẽ

ᵃ ℂ Cõuẽticulã.adõ.d. ĩas.in.l.j. in p̃n.i.ix. col. v̆.limita. p̃mo ⁊ in.xj. col.v̆.ij. cõclusio.ff. de offi.ei⁹ cui mã.est iuris.

ᵇ ℂ Appellatiõe. adde ale.i ɔ̃s. viij. i.j.vo.⁊ alc. in cõsi.lx. in b iiij. volu.

ᶜ ℂ No.hñ De plurib⁹ spẽb⁹ suspẽsionum hẽs glo. i cle.cupiẽtes in v̆. suspensi. de penis.

hic principaliter dãnat formam vestiũ. iõ non per hoc dr̃ respicere pterita sed futura fa.qd vidistis in sili i cle.vt hi qui.
36 de eta.⁊ qua.in gl. posterius. ℂ† Not.hñ hanc gl.quã alle. do.An.de cõsti.c.fi.q̃ sufficit q̃ cõstõ dans formã gestui vel actui circa rẽ requirat gestã de futuro q: illi dat formã ⁊ put inheret rei de pterito.ad hoc gl.i palle.cle. vt hi qui.de quo
37 plene in.d.c.fi.per.d.An. ℂ† Gl.bñficiorũ querit an a pceptione fructuũ quorũcũq; bñficiorũ sit suspensus faciẽs cõtra hanc constõnem. ℂ Glo. rñdet q̃ sic per hanc lr̃am que indistincte loquit̃. Nec ob.de elec.si cõpromissarius.§. huius.⁊.§.se.q: ibi offendebat̃ spãliter vna eccl̃ia.hic vniuersalez ecclesiã offendit.ideo secus. Fatetur tñ q̃ iste non obstante tali suspẽsione cũ non sit suspẽsus ab officio põt elige-
38 re.de elec.cũ vintoniẽsis. ℂ† ᶜ No.hñ q̃ suspensus a bñficijs põt eligere.q: ptãs vocis dande plus inheret officio q̃ bñficio.vide de elec.cũ in cunctis.de cõsue.cũ dilectus eligi tñ non põt ḃm Pau.vt de elec.p ingsitionẽ.⁊ no.gl. q̃ snia
39 limitat̃ ad limites cause snie. ℂ† Jtem no.ex gl. qñ suspensio ad beneficia restringat̃ ad certam ecclesiaz ⁊ qñ non q: si hoc exprimit̃ seruanda est si vero nõ exprimit̃ tunc si cã snie vniformiter respicit oẽs ecclesias ad oẽs refertur. Si cã snie respicit solũ certam ecclesiam quo ad bñficia illius ecclesie
40 censet̃ suspensus. ℂ† Jtez no. q̃ snia generalis priuat quẽ beneficijs ex cã vniformiter concernentẽ omnia refertur ad omnia qñ est pape.secus si est alterius q̃ pape ar.l.cũ vnus. §.fi.ff.de bo.auc.iud.pos.de cõsti.vt aiarum.§.j.⁊ qd ibi no. ⁊ fa.s̃.de re iudi.cle.pastoralis. An aũt specifice possit dr̃ ibi ⁊ no.de fo.compe.postulasti. ℂ Glo.eoipso op. q̃ requirat̃ monitio.s̃.cle. pxi.Sol. illa in casu suo. ℂ Glo. suspensus querit an si interim durãte hac suspensione interim pcipiet illos fructus sic irregularis.dicit q̃ nõ.q: hoc nõ est expssuz in iure.igit̃ ⁊c.de sen.excõ.is qui.in.vj.qui imo plus dicit.s. q̃ nec ẽt ex quo erit priuatus bñficio seu titulo bñficiorũ cuz hoc non exprimat̃.secus dicit in casu de elec.cupiẽtes.in.§. ceterũ in.vj.⁊.c.j.§.fi. Fatetur tñ q̃ tenebit̃ ad restitutionez
41 fructuũ interim pceptorũ. ℂ† No.hñ ex gl. q̃ pp exercitiũ actus alteri⁹ q̃ officij diuini ex suspẽso qs non incurrit irregularitatẽ lz ab illo actu suspensus existat q: hoc non est iure expssuz.restringit̃ ergo materia irregularitatis solũ ad exercitiũ officij diuini ex suspẽso ab officio diuino. Jtẽ hic guil. ⁊ zenze.plus dicit q̃ si celebrarẽt nõ sunt irregulares.⁊ per hoc ẽt habes q̃ per actũ celebrationis diuinorũ vbi ab alio actu est suspẽsus non cõcludente ad diuina quis non incurrit irregularitatẽ q̃ bene no.Exigit̃ ergo q̃ suspẽsio ⁊ exercitium actus cõcludit ad diuina.vide de excessio. prela.tanta.
42 † Quia aũt dictũ est.s̃.talem teneri ad restõne fructuũ perceptorũ interim durãte suspẽsione de qua hic q̃rit gl.cui erit fiẽda hec restõ ⁊c. Jn ver.sz cui fiet. Rñdet gl. q̃ circa hoc est videndũ cui accrescũt fructus tpe suspẽsiõis.⁊ circa hoc dicit gl. q̃ quottidiane distributiões accrescũt socijs vt dcm̃ fuit de eta.⁊ qua.in cle. vt hi q fructus võ pbende vł bñficij distincti accrescũt ecclesijs.de cle.nõ resi.c.pe.⁊ sic dicit intelligendũ qd no.xcj.di.clericus victum.⁊ qd not. Jnno.de coha.cle.⁊ mu.sicut ⁊ p totuz.Et p hoc pz cui dz fieri restõ.
43 Jdem no.zenz.⁊ tz Pau.† Et no.bene gl. que facit drĩam inter fructus ⁊ quottidianas distributiones vt sic p̃mo applicentur ecclesie.Secũdo accrescũt socijs per qd limitatur gl. in cle.vt hi qui.que de distributionibus dicit ɔ̃rium.s. q̃ applicent̃ ecclesie.tz Archi.de elec.cupiẽtes.§.ceterũ in gl.in perceptiõe.⁊ hoc tz Guil.tene q̃ dixi de elec.in.d.cle. vt hi
44 qui diuinis ad fi.† Quid aũt si isti suspensi a pceptiõe fructuum beneficiorũ nollent interim ecclesiã officiare quid ẽt fiendum.⁊ qd si interim eligant vel eligant an valeat electio. remittit gl.not.de elec.cupiẽtes.§.ceterũ in glo. nõ ergo ⁊c. Dic vt ibi no.gl.nõ insisto. q: in p̃mo dic q̃ nõ possent puari ex toto. Ad scõm iterũ pz rñsio ex dictis cũ pxia gl. ⁊ que
45 ibi no.⁊c. ℂ† Gl.inhabiles q̃rit an hãc penã inhabilitatis possit infligere inferior a papa. Rñdet q̃ sic ẽt in ppetuũ ex cã vt legatus ⁊ etiaz eps alle.no.in spe.ti.ij.§.supest ver.sed nunqd ⁊ imponitur hic hec pena inhabilitatis in defectũ beneficij.alibi võ succedit loco bñficij defect⁹ snia excõicatio-
46 nis.j.de deci.cle.j.sz illud opat̃ diuersitas casus. ℂ† No. bene ex ista gl.singulari q̃ inferior a papa potest ex statuto ⁊ sententia

snīa cum cā aliquē inhabilitare ad bñficia. ⁊ sic quodāmodo potest imprimere defectū irregularitatis quo ad bñficia. ⁊ satis putat. d. An. ꝙ ipse possit cū tali irregularitate dispēsare per regulā primā. ij. de reg. iur. de pe. dis. j. verbū lȝ in ꝯrium fa. qđ no. Inno. de tēp. or. dilectus. vbi dicit ꝙ eps non pōt contra suum statutū dispensare sed illud dictū hȝ aliū intellectum alias esset falsuȝ vt dixi de elec. licet canon. in. vj. ⁊c.

47 ¶ † Glo. tonsurā querit qđ si ferat vestem sine tonsura vel ecōtra an incidat in hanc ꝯstonem glo. ꝙ non q2 hic copulatiue requirit vtrūqȝ fa. qđ no. de apo. tue. Deinde glo. q2 in hac cle. fit mētio de tonsura clericorū alibi de rasura. alibi de 48 corona. xxiij. di. §. clerici. xij. q. j. duo cuȝ si. ¶ † Querit gl. quid importet per pdicta ⁊ in quibus cōpetit hre coronaȝ ⁊ que sit dria iter pdicta. Rñdet gl. ꝙ clericis deputatis ad diuina misteria cōpetit rasura ⁊ tōsura in modū corone cōuersis āt ⁊ aliȷs nō deputatȷ ad diuina cōpetit hre tōsurā. Quare aūt hoc sit ꝙ clericis deputatȷ ad diuina cōpetit rasura in modū corone ⁊ aliȷs tōsura. Rñdet gl. ꝙ hoc ꝯtingit p figurā q2 corona est signū regni ⁊ pfectiōis cū sit circularis ⁊ carens angulo in signū carētie sordiū. q2 vbi ē angulus ibi sordes. ita per sile clerici illā hñtes se ⁊ alios debēt virtutibus regere ⁊ sordibus mūdare. ⁊ sic in decre. regnabūt. in palle. c. duo sunt genera. Itē per rasurā subtrahit pars supior capillorū ⁊ hoc in signū ne mēs ipsoꝝ retardet per occupationes tpales a contēplatione diuinoꝝ. nam summitas capitis est eminētia mentis. vt de sacr. vnc. c. vno. ⁊ iō per denunda 49 tioneȝ ipsius merito designat reuelatio mentis. Conuersis aūt ⁊ aliȷs non deputatis ad diuina officia vt predixi cōpetit hre tonsuram non rasurā. Nam cū illi nō occupent diuinis ministerȷs non radunt capilli supius sed inferius tondent 50 q2 tpalia deponūt. † Tonsura enim fit ex pte inferiori capillorū ⁊ fieri dȝ vt ad releuationē sensuū. s. visus ⁊ auditus ne sic aures vel oculos ipediant. ⁊ figurant per ipsaȝ q2 p hñtē ipsaȝ pscindenda sunt vicia cordis ⁊ corpis ne ipediant intuituȝ ⁊ auditū diuinoꝝ ⁊ finaliter habeat corona celestis. ⁊ pp hoc dicit canon ꝙ clerici detonso capite ⁊ patētibus au 51 ribus debēt icedere. xxiij. di. c. pe. † Ex pdictis aufert gl. que sit dria inter rasurā ⁊ coronaȝ ⁊ tonsurā. q2 rasura pprie respicit ptem supiorē quā dicimus clericā in vulgari. Corona vero dr circulus capilloꝝ. Tonsura vero est abscissio ipsoꝝ capillorū ex pte inferiori fa. de sen. excō. contingit. ij. ibi circuncisis crinibus. hoc dicit gl. tenēdū. Fatetur tn̄ ꝙ Hosti. aliter dixit. s. e. clerici. q2 clericam vr vocare tonsurā dicebat enim ꝙ maiorē tonsuraȝ ⁊ altiorē ⁊ rotundiorē coronam dȝ habere monachus ꝙ̄ clericus. de quo ēt in summa. e. ti. §. ij. Ex pdictis pȝ an tonsura consistat in clerica vel in tonsione crinium vel in vtroqȝ ⁊c. His sic visis pro intelligētia ⁊ de 52 claratiōe tex. † querit gl. qđ si clericus in minoribus deferat vestē hic pbibita cū clerica ⁊ longis crinibus vel ecōtra crinibus tonsis ⁊ sine clerica an incurrat hanc penā huius decre. Rñdet gl. ꝙ si portat clericā cum longis crinibus si illā portat coopertā caputio vl̄ aliter. ⁊ idē si portat tonsurā sine clerica ⁊ portat illam coopertā forte vestito caputio tūc non est locus huic pene p tex. q reqrit copulatiue ꝙ publice deferat vtrūqȝ. s. tonsurā ⁊ vestē clericalē ar. ff. de cōsti. insti. s. si heredi plez. Si aūt alterū solum deferat pdictorū ⁊ publice tunc est dubiū ꝙ dicit gl. egere decisione. tn̄ cōcludit ꝙ credit fore de mēte cle. ꝙ si tm̄ exhibet ⁊ ostendit in publico ꝙ videat clericus cū illa veste locus erit pene huius cle. Naȝ alle. nō de facili locū hr̄et. nā raro vl̄ nunꝙ̄ q̄si euenit ꝙ ostēdatur vtrūqȝ cum portet caputium birretū vel aliud in capite vt docet experiētia do. An. hic dicit gl. bñ dicere si publice vtrūqȝ ostendit alias nō. Quia mihi vr̄ glo. satis pcedere 53 ⁊ tene bñ menti gl. totā. ¶ † Glo. extrinseci inducit tex. huius cle. maxie ver. istius dignitatē iuncto principio inqȝtuȝ hic dicit attendendū habitū. s. exteriorē. Ad qōneȝ que olim fuit disputata vȝ an monachus q portat habitū sed coopertum habitu clericoꝝ seculariū sit apostata. q2 vr̄ ꝙ sic ex quo publice nō defert. ⁊ ita fuit bononie determinatū. ad h. ā. eo. c. pe. ⁊ de iudeis in nōnullis. ⁊ hoc de reg. iu. in mercuriali-54 bus in regl̄a certū in. vj. ¶ † No. bñ istā gl. quā sepius audies allari per quā habes iūcto. c. ij. ne cle. vel mo. in. vj. An monachus portās habitū copertū sit excōicatꝰ q2 certe sic p predicta acsi nō deferret quo casu esset certū vt. d. c. ij. ⁊ cum glo. pcor. ȝen. Et no. bene gl. bm do. An. q2 bm hoc multi monachi sunt excōicati ⁊ apostate q2 portant cappā de statu to supra habitū per quā habitū occultāt. Nā vt dicit Guil. talis habitus dȝ deferri sup oēs vestes p quē ondat status 55 religiōis sue † q2 habitus ē signū status nō significat aūt nisi sit in publico. vt de conse. di. ij. siqs occultās. igit aufert sibi officiū signādi. de sen. exc. vt fame. ⁊. c. si iudex in. vj. ob hoc 56 excludet cā litia bm gui. ⁊c. † Gl. infulā querit qđ sit infula. Respondet ꝙ qnqȝ sumit pro imperiali infula qnqȝ p alba fasciola sacerdotali. Guil. hoc dicit quo ad propositū infula est vestis candida quā super caput sepe portant lōbardi foderata de varȷs ⁊ p orā ȝen. dicit ꝙ est vestis pomposa circa collū exterius foderata qua vtunt italici. vel infula dr gallice visa que alias dr pileus ⁊c. ¶ Gl. linꝫ vr̄ sentire ꝙ in penalibus fiat extēsio per idētitatē vel maioritateȝ rōnis ⁊c.

57 ¶ † Glo. qđcūqȝ bñficiū notanda est [a] ꝙ appellatiōe bñficȷ cōprehendunt ēt pstimonia vel pensio que habet in titulū. de quo de rescrip. postulasti allato in gl. nō tn̄ cōprehēdit hic pensionē que datur in stipēdio bñmerito non vt in titulū ad hoc qđ no. archi. in simili de pben. si motu proprio in. vj.

58 ¶ † Glo. oram declat que sit differentia inter orā sine aspiratione seu sine h. ⁊ cuȝ aspiratiōe seu cū h. q2 sine aspiratiōe designat extremitatē rex vel finē vt pcipit orā vestimēti. sed cū aspiratiōe designat tps vt hora tertie vl̄ vesperoꝝ hoc qñ profert in singulari in plurali vero put descendit ab os oris 59 nō dȝ ēt aspirari ⁊c. ¶ † Gl. videat qrit qtenus dȝ esse longa vestis clericoꝝ vt hic sciat qñ sit nimis breuis. Rñdet ꝙ dȝ esse talaris. i. longa vsqȝ ad talos pedū. i. collū vel clauiculā pedū. xxiij. di. c. pe. An aūt decre. hēat locū in tabardo breui non foderato. Rñdet ꝙ non cū hec ꝯstō sit penalis ar. de elec. statutū in. vj. vr̄ tn̄ cōtra si diceremus ꝙ breuitas nimia sit cā ꝯstonis sed hoc nō obstante tȝ gl. ꝙ dixi. ¶ Not. bñ ꝙ forte sentit gl. ꝙ in penalibus nō est licita extensio ēt ex idētitate rationis. de quo dixi de elec. si postꝙ̄ ⁊c. ¶ Glo. infra mensem declarat a quo tpe incipiat mensis. q2 a tēpore visus 60 vt patet ex precedētibus ⁊c. ¶ † Glo. aduertendū in prin. inducit textum ad no. in. c. nolo alias non dicatis. xij. q. j. vȝ ꝙ monachus carens administratione non possit facere elemosynam. Deinde querit glo. quid si monachus carens administratione sit in studio de licētia abbatis a quo distat per magnū spaciū an poterit tunc facere hāc erogationē de qua hic dr. Rñdet ꝙ sic ex quo distat ab abbate per longuȝ spacium ⁊ sic de facili non poterit ei restitui alle. no. per Hosti. in sum. de pe. ⁊ remis. §. qbus ⁊ qualiter ver. quid de faciētibus elemosynā. vbi tȝ ꝙ monachus qui de licentia abbatis est in studio vel peregrinatione pōt facere gratuitam elemosynam moderate. q2 tūc vr̄ ei abbas dedisse administrationē psone sue ⁊ rerū ecclesiarū. datio aūt siue electio inter necessaria cōputat. xlvij. di. §. hinc ēt. ⁊. §. sequēti. ⁊ qđ no. ꝺ accu. ex pte alle. de offi. dele. p̄terea. ff. de pcur. ad reȝ nobilē ⁊. l. ad legatū. ⁊ de iudi. si lōgius. ⁊ sic fortius poterit hāc necessariā elemosynā facere ex quo pt facere volūtariā fa. qđ no. 61 de accu. ex pte. ¶ † No. bñ ex gl. ꝙ monachus carēs administratiōe nō pōt regulariter dare elemosynā. Idē Guil. q2 nec posset cōmodū monasterȷ absqȝ cōsensu plati pseq nec peregrinari. xvj. q. j. monachi. de cōse. di. v. non dȝ [b] nisi viderit fame peūtē q2 tūc posset ⁊ dȝ elemosynā facere. nā tūc elemosyna ē de pcepto. lxxxvj. di. nō satis. ⁊. c. pasce. ⁊ q2 tūc oia sunt cōia. xlvij. di. sicut. ff. ad. l. rodiā. de iac. l. ij. §. cuȝ in eodē quo casu ēt ꝯ pbibitionē abbatis possit dare elemosynā magis obediēdo deo ꝙ̄ homini. xj. q. iiij. nō. n. bm Guil. ¶ Gl. p idē tps qrit cū sit facta mētio. de anno ⁊ de sex mēsibus de quo tpe hic loquit in ꝟ. ceteri. ¶ Gl. pōit tres opiniōes ⁊ vltia est vera bm Guil. vt diuersificet tps bm diuersitatē qualitatis clericoꝝ vt sic semestre locū hēat in his clericis de qbus in prin. dixit annus in illis de quibus dixit in ver. dignitatē ⁊c. ¶ Gl. sanctioni op. ꝙ male dicat cū hic finis nō sit penalis. Sanctio aūt est cōstiō pprie penalis. ij. dis. in summa. Solu. hic finis non est sanctio sed adȷcit sanctioni. q2 in pcedentibus est penalis hec cōstitutio. ȝen. hic explicat qđ hr̄. iij. di. in summa sed superflue q2 ibi habetur. ¶ Glo. vltia dicit ꝙ hic puidet cle. circa vestes ⁊ infulas ⁊

a ¶ Qđ appellatiōe beneficȷ. adde fel. i. c. postulasti i. x. col. cir. me. ⁊ i. c. ad audiētiā in pn̄. extra de rescrip.

b ¶ Nisi viderit. an aūt qs cōpelli possit facere elemosynā ⁊ an sit peccatū nō facē elemosynā. pōit. d. ab. i c. j. i. ij. co. ꝺ pben. emp.

caligas. Successor aūt ꝓuideat circa scarpitulas quarū pforatio ⁊ incisio multipliciter est īuēta p clericos. Do. aūt An. hic dicit ꝙ ꝓuideat Bonifa. ꝯtra clericos portātes zopas albas hn̄tes foderatas acsi volare vellent ⁊ ad colluz etiā ex parte superiori sed maioribus ⁊ turpioribus prouidendum esset de quibus tamen non prouiderunt.

¶ De prebendis. Rubrica.

Dignitatez hn̄ti. Due sunt ptes sicut duo sunt dicta principalia. scđa ibi ad hec. ¶ † No. prio ꝙ in gr̄a iūcta cū dispēsatiōe facienda ē mētio de q̄litate cure vtriusqꝫ bn̄ficij habiti ⁊ assumpti siue vtrūqꝫ hēat curā siue nō. ¶ † [a] No. ꝫm apertū tex. ꝙ i bn̄ficialibus surreptio etiā in tacēdo ⁊ in dispēsatiōe sup bn̄ficialib⁹ viciat ipo iure. ¶ † No. ꝙ ad ponderādū certificatiōnē pape vel nō certificatiōnē quo ad excludēdū surreptiōnē gr̄a pōderat in vbis dispositiuis nō in executiuis. rō q2 tales cl'e executiue apponunt a canzellaria pter sciam pape ⁊ papa nō exprimit nisi dispositiua sup quibus gratie fundant. Uerba ergo ex qbus fit mentio de q̄litate a qua causat exclusio surreptiōis si sunt prolata in vbis dispositiuis excludunt surreptionem si circa cl'as executiuas nō excludūt surreptiōnē. ¶ † Not. ex scđa parte ꝙ per hec vba vl' qualibet aliā ꝓuisiōnē subiectā enūciationi modi ꝓuidendi per actū collationis vl' prouisionis non cōprehenditur bn̄ficiuz electiuū. ⁊ sic genus subseques restringitur ad qualitatē enunciatorum. de rescrip. sedes. de ꝓcu. qui ad agendū in. vj. ⁊ in cle. nō pōt. e. ti. ¶ † No. scđo ꝙ vba prolata circa cōcernentia gr̄e vl' dispōnis executionē non ampliant vba plata circa dispōnem. ⁊ sic ad ponderandam vim cōprehensiuam gr̄e vel latitudinē eius ponderāda est gratia in vbis dispositiuis non executiuis. ⁊ sic vba executiua nō trahunt ad se dispositiua. imo executiua regulātur contra vim verboꝝ ⁊ dispōnem ꝙ bn̄ notabis. Quedam. n. verba ponunt apte ad ampliandū gr̄am vel dispōnem ⁊ hec ampliant. l. si ita. ff. de aur. ⁊ ar. le. Quedaz apponunt ad diminuendū ⁊ hec nō ampliant. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. ⁊ l. cū tale. §. j. ff. de cōdi. ⁊ demon. Quedā ponunt ad exequēdum ⁊ hec adhuc nō ampliant vt hic ꝙ bn̄ no. ¶ † No. tertio ꝙ in vbis q̄tūcūqꝫ generalibus [b] non cōprehendit beneficiū electiuū nisi hoc exprimat ⁊c. ¶ † Quero an indifferenter ꝓcedat cle. siue imineat cura pncipaliter siue in ꝯñtiā dic cle. ꝓcedere qñ iminet pncipaliter ⁊ imediate vt q2 ei pñdens per seipsum curā exercet vel per vicariū tpalē vel ppetuuz. de elec. dudū. j. ⁊ . s. e. cū singu. in. vj. secus si ipsi dignitati nō iminet principaliter cura vt q2 dignitati simplici esset aliqđ bn̄ficiū curatū annexū vel vnitum. s. e. sup eo. in. vj. de quo per Inno. e. ti. extirpāde. ꝫm Guil. ¶ † Quero que sit dignior cura. an cura fori cōtentiosi. an fori aīe. vr̄ ꝙ dignior sit fori cōtētiosi vt pꝫ in archidiacono qui hꝫ illā ⁊ est maior archipresbytero qui hꝫ penitentialē. de offi. archipr̄by. c. j. ij. ⁊ . iij. q̄uis sit dyaconus tñ q2 gerit vices epi maior est q̄ pr̄sbyter. xciiij. dis. c. fi. ⁊ sil'r cardinalis dyaconus vel legatus q̄ simplex eps. xcvj. di. c. fi. In ꝯ̄rium q2 ars artium est cura animaꝝ. de eta. ⁊ quali. cū sit ars. Dic ꝙ ista maior est inq̄stū grauior ⁊ piculosior. [c] ⁊ q2 aīa preest corpori ⁊ cunctis rebus illa dignior ⁊ notabilior. Inq̄stū magis approximatur pape. ff. de offi. dele. volētes. vj. q. j. q̄squis ꝫm Guil. q tractat hic qđ sit dignitas ⁊ an archipr̄byteratus sit dignitas ⁊ de potatibus secularibus. de hoc etiaz tractat hic Matthe. sufficit remittere ad no. de pben. de multa. ⁊ qđ no. in cle. ⁊ si principalis. de rescrip. ⁊ melius in cle. vt hi qui. in v. in eisdē. s. de eta. ⁊ quali. que gl. pe. est ⁊ in. c. j. de cōsue. i. vj. † Tractat ēt circa hāc partē an l'r'e false vel surreptície reddāt processum nullū. de quo satis de rescrip. ad audientiā. ⁊ tꝫ cōez opinionē quā dicit ꝓbari per hāc cle. assignat rōnem differētie [d]. inter l'r'as ad lites ⁊ ad bn̄ficia quare prime non annullantur ex surreptiōe scđe sic. ⁊ dicit ꝙ iō q2 bn̄ficiū absqꝫ canonica instōne possideri nō pōt secus in rebus alijs. de reg. iur. c. j. in. vj. ⁊c. Itē q2 l'r'e ad beneficia bn̄tur ꝓ titulo. de renun. veniens. ⁊ Hosti. de rescrip. super l'r'is. de quo per do. An. post Cal. de rescrip. in n̄ra. Item q2 in sp̄ualibus maior puritas dꝫ adesse ⁊ prauitas abesse q̄ in pphanis. j. q. iij. si qs ꝫm Guil. de monte laudi. ¶ † Uenio ad ver. ad h ⁊ q̄ro an in mādato de ꝓuidendo in forma cle. includat bn̄ficium collegiatū cui nō prouidet per viā electionis sed per viā collationis plati alicuius. dicit hic Guil. ꝙ sic. ꝙ bn̄ not. vñ dicit ꝙ includet tunc dignitas alias collegiata vel cōuētionalis. iuxta. c. s. e. ti. cū in illis in. vj. q̄uis alias sit dr̄ia iter collegiatas ⁊ alias. de offi. dele. deliberatione in. vj. de elec. statutum. e. li. s. de rescrip. cle. ij. de sta. mo. cle. j. §. ceterū. sꝫ ibi casus sunt diuersi. ⁊ sic non ob. de his que fi. a pla. cū apostolica. de deci. ad audientiā. ⁊ vide qđ no. de sup. neg. pla. cle. j. ꝫm Guil. ¶ † No. bn̄ q2 dixisses ꝯ̄rium. rō aūt quare de dignitate prouidet cui prouidet per actū collatiōis vel dispōnis ⁊ nō electiōis est. q2 in electione sunt pl'es ⁊ papa nō intendit tot piudicare ⁊ presumit ꝙ pl'es melius faciāt. secus in ꝓuisione que fit per vnū. de offi. dele. pñti. ⁊ . c. se. in. vj. de offi. dele. prudentiam. §. j. xx. di. de qbus nec refert an longe plus valeat vna dignitas q̄ alia q2 solū dicta rō attenditur. † Que aūt dicat dignitas in qua prouidet per viā electiōis. Dicit Guil. ꝙ illa in qua hꝫ seruari forma decre. q2 pp licet non habeat fieri electio. j. tres mēses iuxta. c. ne pro defectu de elec. ⁊ sic excludunt forme posite. de re iudi. cū olim in fi. ⁊ de pben. cū in ecclesijs. in. vj. de conces. pben. cū in ecclesijs in. vj. de cōces. pben. postulasti ꝫm Guil. ⁊c. ¶ Gl. mādamus. querit qđ si papa nō mādat ꝓuideri sꝫ ipsemet ꝓuideat forma de qua hic dic ꝙ idē erit cum eadē sit rō dūmodo non ꝓuideat ꝓprio motu arg. s. e. si motu proprio in. vj. ¶ † Gl. dispēsantes. querit qđ si nulla fuit dispēsatio cū al's mandet prouideri in forma de qua hic. an tūc locū hꝫ decre. Rn̄det ꝙ sic cū eadē sit rō. ⁊ fortior cū tunc minus pinguis sit gratia. ergo idē ius. de consti. transla. cuz concor. ⁊c. Et si dicas quare ergo hic ponit de dispensatione. Rn̄det glo. ꝙ ideo de illa dixit q2 cl'a illa prouiso ꝙ aiarum cura si iminet minime negligatur cōiter solum cōsueuit apponi quando in gr̄a fit dispensatio sup pluralitate beneficioꝝ vt hic vl' simili puta qñ fit super ordine vel residentia facit de offi. ordi. c. ordinarius. §. prouideat in. vj. ⁊c. ¶ † Gl. retinere. querit an supposito ꝙ neutri dignitati imineret cura an valeat gr̄a sine dispensatione super pluralitate ex quo de vtroqꝫ bn̄ficio est mētio expr̄sse facta. Rn̄det ꝙ nō ex sola. n. expr̄ssione nō inducit dispēsatio. c. non pōt. de pben. in. vj. nā expr̄ssio excludit vicium surreptiōis non aūt inducit dispensationem vt ibi ꝫm zenze. ¶ † Glo. vel alteri opp. hic vr̄ inuere tex. ꝙ in ipetratione necessaria sit faciēda mētio de qualitate bn̄ficiorū que al's obtinet. sꝫ hoc vr̄ falsum. nā lꝫ reperiat cautū in iure [e] ꝙ de qualitate bn̄ficij impetrandi qs teneatur facere mentionē vt. s. e. cū in illis in. vj. tñ non reperit iure cautū ꝙ ipetrans teneat facere mentionez de qualitate beneficij ꝙ obtinet vꝫ an sit curatū. sicut nec reperit ꝙ teneat quis exprimere qualis ordo sit annexus bn̄ficio vel quāti redditus sit. ⁊ sic per consequens tenere dꝫ gr̄a mētione facta de substātia bn̄ficij ꝙ quis obtinet lꝫ non fuerit facta mētio de qualitatibus. de trāsla. pla. c. ij. ibi ꝙ nō est sanctoꝝ patrū. huius timore facta est gl. que pro solone ꝯ̄rij dicit ꝙ duplex pōt esse intellectus l'r'e. vnus ꝙ istud verbū alteri referat tm̄ ad beneficiuz ꝙ qs impetrat. ⁊ tūc nō obstaret ꝯ̄rium per supius dicta. q2 de q̄litate talis bn̄ficij dꝫ fieri mētio. vt in. c. cū in illis palle. Alius pōt esse intellectus ꝙ referat ēt ad beneficiū ꝙ tpe impetrationis obtinebat impetrans. ⁊ tūc obstare vr̄ ꝯ̄rium. † Sed soluit gl. ꝙ gr̄a quo ad dispēsatiōnē sup pluralitate dicet surreptitia vt hic. sꝫ quo ad substantiā ipsius gr̄e nō si per scđaz paratus est dimittere primā. vt si hn̄s archidyaconatū mutinensem curatū impetret archidyaconatū bononiensem non curatū vel ēt curatum hoc tñ expr̄sso. ⁊ dispenset cū ipso sup vtroqꝫ tenēdo ꝙ lꝫ non valeat dispēsatio sup pluralitate ex quo mutineñ. archidyaco. hꝫ curā de qua nō est facta mētio tñ tenebit impetratio adeo ꝙ dimittendo archidyaconatum mutinensem poterit hr̄e bononiēsem per rōnes in ꝯ̄rium allegatas. ⁊ q2 expr̄ssio bn̄ficij obtenti tpe impetratiōis licet nō inducat dispensatiōnē tñ tollit surreptiōnē. s. e. nō pt in. vj. q̄q̄ non fiat mētio de qualitate cure vl' annexiōnis ordinis vel quātitatis reddituū vt est dictū. s. ad hoc q2 decre. cuz in illis. ⁊

a ¶ Nota ꝫm apretuz tex. adđ fel. i. c. sup l'r'is i. v. col. cir. fi. đ rescrip. vbi ponit ēt quid de l'r'is iusticie.

b ¶ Nō cōprehēditur bn̄ficiū electiuū. adde fel. i. c. i n̄ra i. xx. col. in princ. ex de rescrip.

c ¶ Et qa anima pest. Habes de h bo. tex. i. c. sedulo. xxxviij. di. ⁊ gl. i. c. itelligētia. de v. sig.

d ¶ Inter l'r'as. adđ fely. i. c. super l'r'is i. v. col. cir. fi. ⁊ in. c. ad audiētiā el. ij. i. xij. co. de rescrip.

e ¶ Nō de q̄litate bn̄ficij. adđ fel. i c. i n̄ra i. xix. ⁊ i. xxj. col. đ rescri. qđ aūt si ꝓceda tur motu ꝓprio an tūc sint expmē. de q̄litates pōit fel. i. c. ad aures in iiij. colū. de rescrip.

illis. et eius rõ que vult exprimi debere qualitatẽ bñficij solũ adaptatur ad bñficium obtinendũ non ad habitũ tpe impetrationis. vel al'r dicit gl. Scḋo possumus dicẽ q̃ hec decre. hoc nouũ ius inducat l3 per iura antiqua nõ sit iductũ q̃ ẽt qualitas cure bñficij obtẽti d3 exprimi. hoc vult hec lr̃a iũcto eo q̃ hic subdit. v3 q̃ grã penitus nullius sit momenti. et sic nedũ quo ad dispensatiõe sup pluralitate sed ẽt quo ad substantiã gratie est nulla. Et põt huius esse ratio quasi taciturnitas talis q̃litatis est de illis que pñt mouere papã ad facilius negandũ grãm ar. §. e. q̃uis. et c. his qui in. vj. et vr̃ expressu3 in cle. ij. de offi. ordi. Uerũ q2 hec scḋa lectura vr̃ nouitatẽ inducere cõtra iura antiqua contra id de cõsue. cũ cõsuetudines. et l. ij. ff. de cõsti. prin. ideo gl. dat tertiã lecturam vt dicamus q̃ hoc sit spãle in casu cle. vt specialitas expssio- nis [a] qualitatis cure exigat quã expssione3 ẽt hodie faciunt cõiter ipetrãtes. extra casum aũt cle. procedit õrium et scḋm hoc erit spãle q̃ vbi fit mixtura dispẽsationis et grẽ puisiõis in eade3 lr̃a taciturnitas dicte qualitatis cure bñficij obtenti viciat vtrãq3 grãm. secus si sepatim p se eẽt quelibet facta. q2 tunc non viciaret gratia prouisionis vt in õrio. Sed contra 17 istam lecturã op. fortiter gl. q2 vtile p inutile nõ d3 viciari si sunt separabilia. de reg. iu. in. vj. in regula vtile. sed grã puisionis est sepabilis a grã dispensationis. l3 ecõtra nõ velut sibi accessoria. ergo grã prouisionis saltẽ non d3 viciari pp q̃d glo. dicit q̃ l3 hoc egeret decisione et declaratione tanq̃ dubiu3. tñ in dubio sibi pl3 prima lectura reiecta scḋa et tertia. et ƀm illã non obstant õrio. et prio iste tex. iuncto eo q̃ hic subditur nullius penitus est momẽti. q2 illud d3 intelligi qñ taceat qualitas cure bñficij obtinendi. et sic verbũ alteri solu3 referri d3 ad bñficium obtinendũ. Jtẽ nõ ob. q̃ taciturnitas huius dicat de illis que hñt mouere pncipẽ ad nõ concedẽdum q2 sufficit expssum esse bñficiũ in sui substãtia vt vitetur surreptio l3 nõ inducat dispensatio. vt in. c. non põt in fi. de pben. in. vj. Jte3 non ob. decre. is cui prio rñso. cũ cõcor. de pben. in. vj. q2 ibi tenebat' scḋm cu3 pmo. ideo primũ d3 esse non curatũ. hic aũt qñ non vult retinere primũ sed dimittere quo casu non h3 obstare cura pmi bñficij l3 nõ fuerit expssa et sic d3 intelligi dicta is cui. Ad decre. ij. §. de offi. ordi. ea. cõpila. rñdet gl. q̃ ibi requirit spãlis mentio bñficij ad excludẽdum gñalem mentionẽ que non sufficeret. et in hoc facit pro Hosti. contra Cõpo. in eo q̃d not. de rescrip. in nr̃a. non aũt ibi dr̃ q̃ requirat spãlis mentio qualitatis cure bñficij habetis ergo ex gl. tres opiniones. Prima q̃ in impetratiõibus non est necessaria mẽtio de qualitate cure bñficij obtẽti tpe impetrationis alterius. Scḋa est q̃ est necessaria. Tertia distinguit an iungat grã cũ dispensatione et sit necessaria. alias 18 non. et in pma opinione remanet glo. finaliter. † Ex qua nota q̃ in ipetrationibus respectu bñficij q̃ q̃s obtinet vbi aliud b impetrat nõ est necessaria mẽtio nec q̃litatis cure nec [b] quãtitatis reddituũ. vide Cal. de rescrip. in nr̃a in cõmento ze3ze. hic adheret scḋe opinioni v3 q̃ sit faciẽda mẽtio pp verbum alteri indefinite platũ q̃ pariter respicit primũ et scḋm beneficiũ. Referendo ergo ad scḋm tñ fit violentia verbis contra id q̃d habet. ff. de le. ij. non aliter verbũ ergo late p3 ff. de priuile. cre. l. j. Jtem scḋo ad hoc q2 nihil est tacendum de his que pñt mouere principẽ ad denegandũ. §. e. q̃uis in vj. Jtem q2 in vtroq3 est eadem rõ. s. surreptio. ergo sicut de illo ad q̃d fit interpretatio fit mentio quo ad qualitatẽ. ita de illo q̃ obtinet. et sic dicit Hosti. cle. interlocutũ. vt ipse no. de rescrip. in nr̃a allegat de hoc. C. de offi. magis. mili. l. p illiricũ. §. e. is cui. ij. rñ. in. vj. Ad idẽ. iiij. j. e. si romanus. a õrio q2 si illud est in grã pprio motu cõcessa. ergo in alijs secus. ad h q̃d no. Cõpo. de rescrip. capl'm. Nõ ob. §. eo. nõ põt. §. cũ vero in. vj. q2 intelligendũ est q̃ fuit facta mẽtio de primi beneficij qualitate vt hẽat probabile dubiu3. vel si intelligeret q̃ ibi non fuit facta mẽtio de qualitate intellige illud veru3 qñ primum esset absq3 cura sic sentit Hosti. de excep. cu3 ecclesiastice. et de rescrip. postulasti. ex cuius gl. sumptus est. §. cũ vero decre. non põt ƀm ze3ze. Pau. hic t3 tertiam lecturã. s. q̃ sit necessaria mentio qualitatis vtriusq3 quãdo concurrit gratia et dispẽsatio. alias viciabitur vtrũq3 si taceat qualitas alteri' bñficij obtenti vel obtinẽdi. et põt esse rõ q2 ex quo simul ambo cõcedit voluit simul ambo valere vr̃ non valere. et

sic dispensatio et gratia sunt inseparabilia respectu intentionis cõiuncte sic et qñ cõiuncta intẽtione quis recipit in canonicu3 ad pbendã nõ vacantẽ totũ est irritũ. de pben. tue. et c. dilecto ver. in ecclesiã. secus si diuisa intẽtione primo recipit in canonicũ. et postea offerat sponsio pbende. vt eo. ti. relatũ et c. dilectus. et hoc in odiũ impetrãtis qui vep tacuit. iõ dicit ad lr̃am alteri. s. prime vel scḋe. alias si nõ intellexisset de prima et scḋa dicit Pau. se non videre quare tantã expssionem fecisset ƀm Pau. hec opinio est tutior et magis appellã dus lr̃e sed equior est opi. qua3 sequit' ze3ze. ¶ Gl. nullius expedita est cũ pcedenti et exponit lr̃am diuersimode. ƀm di- 19 uersitatẽ lecturarũ pcedẽtiũ gl. ¶ † Gl. ẽt sequẽs facilis est et iustificãs lr̃am gl. cura oppo. q̃ grã in casu. Cle. non d3 viciari rõne surreptiõis ex eo q2 facta fuit mẽtio de cura salte3 in cl'a de puidẽdo cure. l3 nõ sit facta mẽtio in pncipali grã q2 sufficere d3 in quacũq3 pte lr̃aru3 sit facta mẽtio de illis vt sic finis trahat ad principiũ ar. de appel. scḋo requiris. de rescrip. olim cum cõcor. et q2 in sñi sufficit sñiam certificari ex quacũq3 ptectiõe. C. de sen. q̃ sine cer. quã. pfe. l. ij. Soluit gl. q̃ hoc faciebat dubiũ in decre. tñ si h3 obstaculũ. q2 licet fiat mẽtio de cura in cl'a tñ id nõ sufficit cũ cl'a non veniat ad augmẽtandũ grãm s3 ad executionẽ illius. iõ nõ deberet operari augmẽtũ ar. ff. de le. j. l. legata inutiliter. Jtẽ q2 tales cl'e sonant in monitionẽ et nõ in cõditionẽ puisionis vl' q̃litatis et sic perinde est acsi nõ fuisset apposita. hinc est q̃ valeret puisio forma illius cle. nõ seruata iuxta nota. eo. ti. non põt in 20 vj. et in cle. j. de offi. dele. ¶ † Not. bene ex pdictis q̃ cl'a ad vnu3 effectũ posita non d3 aliũ finem operari. ff. de adi. lega. l. legata inutiliter. de pben. non põt. §. fi. in. vj. nec ad aliũ finem extẽdi ẽt in fauozabilibus. ff. de cõdi. et demon. l. cũ tale §. fi. et multominus in ambitiosis. vt. d. c. nõ põt ƀm ze3e. et c̃. ¶ Glo. si dignitatibus. querit q̃d si non fuisset apposita dictio si sed simpl'r fuisset dictũ prouiso q̃ aiarum cura dignitatibus iminens nullatenus negligat. Rñdet gl. q̃ et tũc pcedit cle. q2 eadẽ est rõ per ea que supius dicta sunt in prima glo. Jtẽ q2 exponit iminẽs. l. si qua iminet. et sic tacite inclu- 21 dit dictio si. ¶ † [c] No. bñ q̃ pticipiũ includit in se õditionẽ c de quo per bar. ff. de cõdi. et demon. l. j. et c̃. Jn. §. ad hec glo. de dignitate q̃rit an pcedit iste. §. cũ similibus si mandet puideri de bñficio non dico de dignitate vel psonatu. vr̃ q̃ nõ ar. decre. cum in illis. §. eo. vbi. ij. rñso loquit' de dignitate et personatu. et in. iij. rñso in quo loquit' de bñficio non repetit de via electiõis. ¶ Glo. rñdet finaliter q̃ hoc eget declaratione. tñ dicit cõiter teneri q̃ idẽ sit in bñficijs minoribus q̃ in dignitate vel psonatu. Et sic no. ex gl. q̃ in mãdato de puidendo de bñficio ad collatiõẽ vl' puisiõẽ vel q̃uis aliã dispõnem non cõpzehendit' bñficiũ ẽt simplex electiuũ facit j. de reli. domi. c. ij. in pn. et c̃. ¶ Gl. q̃uis oppo. q̃ cõpzehendi dẽat dignitas electiua q2 alias illud verbũ vel q̃uis alia3 dispõnem nihil operari vr̃ cõtra decre. si papa. de priuile. in vj. nec obstat decre. cum in illis. §. e. in. vj. q2 ibi nõ fuit adiectum illud vel q̃uis. Soluit gl. q̃ hoc faciebat dubiũ in decre. et ante hãc cle. hoc allegabant impetrãtes pro se tñ hoc non ob. hic decidit' õrium. et sic ẽt dicit gl. se cõsuluisse de facto in quadã cã Florentie ẽt ante hãc cle. mouebat' illa rõne potissime. q2 in iure indefinite regulariter equipollet vl'i. de elec. vt circa cũ ibi not. sed in. c. cũ in illis. dicebat' vel aliam puisionẽ. ergo proinde erit acsi dixisset vel q̃uis aliã dispõnem. Jtẽ q2 vt p3 ex decre. cũ in illis verbum dispõne3 non includit viã electionis quasi sint diuerse spẽs. et ideo vniuersale adiectũ ei l3 illam spẽm ampliet tñ non facit includi nouam spẽm maxime in hac mã que ambitiosa est et restringen 22 da de preben. q̃uis in. vj. ¶ † No. bene ex gl. [d] q̃ cl'a gñed lis adiecta enumerationi specierũ cũ determinatiõne nõ ampliat' ad spẽs sepatas nõ aptas cõprehẽdi sub genere additionis. sed restringit' ad spẽs tñ illi additioni cõprehẽsas facit q̃d no. de rescrip. sedes. Jtẽ ex altera cã dicit hic Guil. et Pau. q̃ nõ extẽdit' hoc genus ad bñficia electiua. q2 genus subsequẽs limitat' et restringit' ƀm natura3 et qualitatẽ specierum expssarũ precedentiũ. de rescrip. sedes. et no. de pcu. nõ põt in cle. s3 bñficiũ electiuũ oĩno est diuersi generis a collatiuo vel puisio. Jtẽ maius ergo et c̃. ad hoc. xxiij. dis. illud. de 23 offi. vica. c. fi. in. vj. et c̃. ¶ † Deinde quero cum glo. in verbo

a ¶ Qualitat] cure. ad de fely. i. c. postulasti in xv. col. d rescri. vbi ponit an appellatiõe bñficioꝝ veniat etiã curata. Or vtile p inutile. De hac mã ponit Bar. in l. grece. §. si quis sticbũ ff. d fideius. et doc. maxime. d. iasi. l. j. §. sed et si mihi. ff. de verb. oblig.

b ¶ Quãtitatis reddituũ. An aũt debeat fieri mẽtio d valoze bñficij põit fel. i. c. ad aures in iij. col. i pn. de rescrip.

c ¶ No. bñ adḋ bar. i. l. a testõze. ff. d cõdi. et de. et. d. iasi. pulchre et plene i rubz. ff. so. ma. i. j. et i. ij. lec. et ale. i õsi. lxxvij. cir. fi. in. iiij. volu. Electiuũ. adḋ fel. i c. i nostra in xvj. col. cir. fi. de rescri. et i e. c. j. lxxviij. col. i fi. declat quid dicat bñficiũ electiuũ.

d ¶ Quod cl'a gñalis. adḋ fel. i. c. sedes in. ij. col. cir. me. de rescri. et d. iasi. l. l. s3 et sigs. §. q̃situ i. iiij. co. ff. si q̃s cau. S3 bñficiũ electiuũ q̃ dicat bñficiũ electiuu3. et q̃ collatiuũ declat fel. i c. i. nostra in xviij. et. xix. col. d rescri.

vidi ēt dubitari qd si nullus modus ꝓuidendi exprimit̄ sed simplr̄ mandat̄ prouideri de dignitate proxime vacatura vl̄ quā duxerit acceptandā an includet̄ dignitas cui prouidet̄ per viā electionis. ꝛ recitat gl. aliquos tenere ꝙ sit vn̄ veniet ita modus electiōis sicut qs alius ex quo null⁹ exprimit̄ ꝛc. Nec ob. decre. cū in illis nec iste. §. q2 nō dicūt modum electiuū non includi sed dicūt ꝙ in vno mō ꝓuidendi expresse non includit̄ alius. Huic opi. ꝯdicere vr̄ ēt finis. c. sed dicit gl. ꝙ dz intelligi respectu casus narrati quē respicit. ꝛ sic in eo casu quo expressio modi ꝓuidendi est facta remanet ergo cle. ꝙ in mādato de ꝓuidendo de bn̄ficio cōprehendat̄ electiuū. Itē dixit in tex. de collatiuo ex quo nō appet aliq̄ spēs ꝓcedēs p quā genus restringit̄. ꝛ dicit hic La. ꝙ Jo. mo. de elec. in gn̄ali in. vj. l3 ꝙ in mādato de ꝓuidēdo de dignitate cū cura vel sine cura nō includat̄ beneficiū cui prouidet̄ per viā electiōis ſm La. Ab. ꝛ do. An. Tu dic vt dixi post Jo. an. in. d. c. cū in illis. vbi vr̄ reprobare opi. Jo. mo. ꝛ eius rō

24 facit pro gl. ¶ † Glo. incerta q̄rit ad lr̄e declaratiōnē qd si papa mādat alicui ꝓuideri de dignitate aliq̄ puta in ecclesia sci Antonij ꝛ nō est ibi nisi vna ꝛ pn̄cipalis dignitas an illa debebit̄. Rn̄det gl. ꝙ non ꝛ dicit sic tenere. Jo. mo. in regula in gn̄ali in. vj. ꝛ Archi. de cōces. pbē. ne captāde eo. li. ꝛ sic dicunt p̄dicti cle. iiij. pronunciasse. ꝛ motus fuit per id qd̄ hr̄ in scd̄o regū. xj. c. l. illicitas. §. ne tenuis. ff. de offi. p̄si. q2 nō est verisil̄e papā velle ꝓuare ordinariū collatorē vnica dignitate. ꝛ sic vnico vt ita dixerim lumine quā ꝛ ꝙ hēat in ecclesia. pro hoc facit ēt rō. q2 tunc esset ꝓuidere de ecclesia nō in ecclesia alle. decisā. s. e. ti. c. vlti. facit qd̄ no. de offi. leg. c. pe. in gl. ij. i. vj. quinimo plus refert gl. ꝙ Jo. mo. in loco palle. ꝛ Archi. s. e. ß pro clericis in. vj. dicūt ꝙ si scribit̄ seu mandat̄ alicui ꝓuideri in forma pauperū in aliquo bn̄ficio in ecclesia sci Antonij si non sit ibi nisi vnicū bn̄ficiū ꝙ de illo nō poterit ꝓuideri. Mouetur q2 illud aliquo est relatiuū supponens diuersitatē. ꝛ sic pluralitatē. Fatetur tn̄ gl. circa primū dictū ꝙ Archi. in addi. in loco palle. refert ꝙ quidā magni viri tenēt ꝯriū. Mouent̄ p decre. ꝗuis. eo. li. in. vj. ꝛ de cōces. pben. nulla. vij. q. j. scire ꝛ in supficie. facit. c. fi. de symo. p̄dicta inducit gl. cōtra. no. p Jo. mo. ꝛ Arch. in decre. ꝗ sit de elec. in. vj. vbi dicūt illā decre. solū locū hr̄e in pn̄cipalibus platoris. nā nō vr̄ verū. q2 ibi tex. dicit cur fuerit electio in aliq̄ ecclesia celebrata. ꝛ sic vr̄ loqui in inferiori dignitate ecclesie. Itē q2 tex. ibi dicit quauis electione ꝛ sic residet gl. per qd̄ vr̄ tenere primā opi. vt sit dr̄ia an mandet̄ ꝓuideri in ecclesia vel de eccl̄ia. ꝛ sic nota bn̄ dr̄iā quā facit hic gl. s. an mandet̄ ꝓuideri de dignitate vel ecclesia an in ecclesia ꝛ pp

25 hoc sepe allegat̄ gl. ista ꝛ ad illā fit remissio. ¶ † ᵃ No. ēt ꝙ verbū aliquo stat implicatiue quasi implicet aliud ibi esse. l3 aduertē. q2 gl. non rn̄det ad iura allegata in ꝯriū cōtra primū dictū potes dicere ꝙ loquunt̄ in dispōne iuris cōis ꝛ in mā fauorabili vbi est eadē ratio. quo casu late loquēdo ꝓcedunt ꝯria hic in rescripto ꝛ in mā ambitiosa vbi nō est eadē ratio ꝛ vbi v̄ba sunt sumenda stricte ꝛ nō late vel improprie. Sed aduerte q2 sentire vr̄ glo. ꝙ si mandatur alicui prouideri de dignitate ēt si per electionē fiat ad illā assumptio ꝙ in talibus lr̄is dignitas pn̄cipalis ecclesie collegiate includat̄. Sed dicit hic Bertrā. vt recitat ꝫe. ꝙ Jo. xxij. in cōcistorio declrauit illā nō venire q2 caput ꝛ sic dicit fuisse seruatū.

26 † Quid si aliqs ipetrauit primū bn̄ficiū vacaturū ad cuiuscūq3 collationē i certa dyocesi postea vacauit bn̄ficiū ad collationē p̄oris q nō h3 aliud bn̄ficiū ꝯferre nisi illud. an illud includet̄ in gr̄a vr̄ ꝙ sic. s. e. cū in illis. i. vj. ꝛ. c. mādatū. ꝛ q2 quedā transeūt in genere que nō transirēt in spē. ff. de stipu. seruo. l. seruus hr̄ditarius. ꝛ de iurepa. c. ex lr̄is. Cōtrariū l3 hic ꝫe. ꝛ Bartrā. q2 in gratijs ᵇ nō veniūt in gn̄e que qs in spē non esset cōcessurus. de rescrip. sup lr̄is. max ie in istis bn̄ficialibus vbi fiēda est strictissime interpretatio. s. e. ꝗuis in. vj. facit. ff. de manumis. vindic. l. si coetaneus. ꝛ. l. annū. ff. de assi. liber. ꝛ de reg. iu. in gn̄ali in. vj. † Itē querit qd si tpe

27 date erāt duo bn̄ficia spectātia ad collationē illius ad cuius collationē qs ipetrauit. l3 ex postfacto nō ē nisi vnū q2 papa vnū eoꝝ vniuit cuidā monasterio. nunqd gr̄a erit inualida vr̄ ꝙ sic p̄dicta supra in gl. ꝛ q2 res deuenit ad casū a quo non potuisset incipere. ff. de iudi. si a me ꝛ de quer. coniuga. pl3.

a ¶ No. ēt ꝙ vbū. De nā ꝛ significatione vbi aliquo pōit fel. i. c. i nr̄a i. xvj. co. cir. me. d̄ rescri.

b ¶ Nō veniūt in gn̄e. add̄ bn̄facē tex. i. l. oblo ne gn̄ali vbi gl. ꝛ doc. ff. de pigno.

c ¶ Si res i eodē statu. Add̄ text. ꝛ gl. i. l. ꝙ ser uus. ff. d̄ cō di. ob cau. ꝛ ibi pulchre d. ias.

d ¶ No. p mo. add̄ fede. in consi. cclxx.

e ¶ De heremitis. an autē hr̄mita dicat̄ psona religiosa ꝛ an gaudeat ꝓuilegio clericali ponit d. ab. i. c. cū monasteriū in. ij. col. de elect. ꝛ. c. ij. de fo. cōpe.

f ¶ Xxxj. di stin. c. nicena. add̄ bar. iducētē illū text. ad pul chrā. q. in. l. mulier. §. cū proponeret̄ ff. ad trebe: bart. i. l. seq. C. de idi. vi. tol. fel. i p. he. decre. in iij. col. fel. in c. si cautio. i xj. col. de fi. instru.

c Itē cōcessio dz intelligi ᶜ si res in eodē statu pmanserit ar. ff. de solutio. l. cū qs. In ꝯriū facit regula factū lr̄e. de reg. iur. in. vj. q2 tps date dz īspici. de rescrip. si eo tpe in. vj. cū cōcor. facit. l. in rōne. ff. ad. l. fal. vbi quo ad falcidiā inspicit̄ tps mortis l3 postea pereāt alique res. Ad hoc solo Dy. in regula factū legittie. vbi dicit factū ltime ꝛ cōsumatū ꝛ pfectū. q2 tūc retractaret̄ ꝛ ita vr̄ esse in casu ꝓposito. q2 nō erat adhuc ius quesitū in re facit. s. eo. quoddā ī. vj. Bertrā. hic dicit q̄ōnem tūc tpe suo pendere in curia ꝛ nōdum determinatā. tu dic ſm Jo. de lig. vt colligit̄ ex no. ex cle. lr̄is. de rescrip. ꝛ in. c. ꝗuis. s. eo. ti. in. vj. per Jo. an. Nam vr̄ per extrauagan. sedes apostolica ꝙ non ꝑiudicatur impetranti ꝛc.

28 ¶ † Querit hic Mattheus circa id qd̄ dr̄ de dispensatione pluralitatis an p illā videat̄ dispēsatū sup vtriusq3 residētia vt in neutrū teneat̄ residere. Itē an cl̄a illa adiecta in dispēsatiōe. s. dūmō in bn̄ficio in q̄ nō fecerit residētiā faciat p aliū deseruiri inducat ꝯditionē. q̄ nō seruata viciet̄ dispēsatio. an vo inducat monitionē de qbus i. c. nō pt. de pben. in. vj. ꝛc.

Per lr̄as a sede.

Ponit dcm̄ a quo excepit ibi nisi. ¶ † ᵈ Not. prio ꝙ in mādato de ꝓuidēdo de bn̄ficio nō icludit̄ hospitale ēt si hēat ecclesiā vel capellā vel alia iura spūalia. ¶ † No. scd̄o ꝙ possibile ē ꝙ loc⁹ pius etiam non habens ecclesiā habeat iura spiritualia vt decias ꝛ oblatiōes ꝛ sic talia possunt accedere alteri loco pio ꝗ ecclesie. ¶ † No. tertio ꝙ legatus de latere pt̄ dare beneficiales lr̄as generales ēt non determinatas ad certū beneficiū. Et no. ꝙ legatus de latere non pōt hospitale cōferre in bn̄ficium. ¶ † Not. ꝙ vbi ad beneficiū includendū exigit̄ mētio spālis nō sufficit nisi id expssum appeat per lr̄as specifice ꝛc. ¶ Quero an ꝓcedat cle. siue lr̄e sint gr̄e siue in forma pauperū. Pau. ꝙ sic q2 eadē est rō. ¶ † Quero an isti hospitalarij cōiugio vtentes ꝛ ferētes aliq̄ signū vt crucē vel imaginē vel aliud gaudeant ꝓuilegio clericali in psona vl̄ in rebus dicit Guil. ꝙ sup reb⁹ applicatis hospitali credit ꝙ sic C. de epi. ꝛ cle. l. orphanotrophos. l3 in rebus suis ꝓprijs ꝛ sepatis nec in psonalibus gaudēt. q2 nō sunt clerici nec viri religiosi. q2 nō vouent aliqd substantiale religionis nec sunt in aliq̄ religiōe approbata. d̄ relig. domi. c. fi. e. ti. i. vj. † Idē dicit ᵉ de heremitis eadē rōne ꝗuis gl. dicit eos hr̄e ꝓuilegiū clericale ꝛ subesse epis. xvj. q. j. q vere ꝙ nō credit guil. do. An. in hoc vltio l3 ꝯrium. Mouetur. q2 illi tenent̄ ex voto ad castitatē. vt ibi no. ꝛ. s. de regula. cū ad monasterium.

7 † Idem dicit Guil. de bigamis cōiugatis vel non tonsuratis vel filijbus vt ꝓuilegio nō gaudeant. Nam cum predicti omnes sunt nati layci. ꝛ sub ptāte seculari oz dari modū per quē sublati sunt q duplex est tm̄. s. ordo clericalis ꝛ religio approbata. quoꝝ altero ē necesse vt qs gaudeat ꝓuilegio clericali. xvij. q. iiij. siqs suadēte. de sen. excō. nō dubiū. ꝛ. c. monachi de cle. cōiug. c. j. in. vj. l3 quidā dicāt ꝙ leprosi sunt religiosi ꝙ non est verū. vt no. Hosti. de eccle. edifi. c. ij. Istam q̄ōnem tangit idē Hosti. in summa de regula. §. j. ver. qd si rusticus. ꝛ finaliter cōcludit ꝙ si hoc h3 consuetudo vt gaudeant. tunc standū est cōsuetudini si hoc non h3 consuetudo tunc si auctitate epi ꝯstituerint hospitale ꝛ habitū mutauerint dn̄t ab ecclesia defendi. q2 tā locus ꝗ psone religiosi intelligunt̄. de re. do. c. iij. Nec ob. ꝙ vxorē habeant. nā ꝛ talis intelligit̄ caste viuere ᶠ. xxxj. di. nicena. sed ea mortua nō debēt aliā ducere. Nec ob. ēt de re. do. c. fi. q2 hec religio ē approbata. Item nō ob. ꝙ ꝓpriū habeant q2 illud pōt hr̄e rector rōne administratiōis. de sta. mo. monachi. §. qui vo. Jō siqs in manu epi ꝓmittat caste viuere cū vxore ꝛ ea mortua aliam non ducere ꝛ ꝓprio renunciauerit ꝛ obedientiā promisit vel in manibus rectoris qui hoc h3 de consuetudine religiosus censet̄ non pōt tn̄ talis spiritualiū administrationem hr̄e ꝛc.

8 ¶ † Quero qs h3 duo bn̄ficia simplicia qbus annexa sunt accessorie curata an poterit alia tenere vr̄ ꝙ sic. q2 accessoriū sequit̄ nām principalis sui. de offi. dele. si super. ꝛ in regula accessoriū li. vj. sic cū qs vnus possit tenere plura hospitalia ꝗuis ipsis sint annexe curate ecclesie poterit. illas tenē rōne accessorij. ꝛ tūc p singulas vicarias regi dn̄t. d̄ capel. mona. c. j. in. vj. de pben. extirpāde. §. q2 vero. ꝗuis sit contra. s. e. cum singu.

cū singula. i.vj.dicit Guil.ꝙ de fcō fuat̄ pmū ꝛc. ℭ Gl. ꝓui sione qrit qd in lr̄is q̄ qn̄qȝ emanāt sup reseruationē fructuū beneficioꝝ an in illis includantur hospitalia habentia eccle/ sias annexas dicit glo.ꝙ non.arg. huius cle.eadem ratione. ℭ Glo.directas q̄rit an ꝓcedat cle.ēt si motu ꝓprio emanēt lr̄e. R̄ndet glo.notabilit̄ ꝙ sic ꝛ assignat cām q: mot⁹ ꝓprius non ampliat gr̄aȝ ꝛ vim verboꝝ lȝ excludat viciū surrep.s̄.e. 9 si motu ꝓprio.ꝛ qd̄ no.j.eo.si romanus. ℭ † No.bn̄ ꝙ mot⁹ 8 ꝓprius nō ampliat gr̄am nec facit eā tale itelligi. ᵃ sȝ solum excludit surreptionē.ꝛ silr̄ nō tollit nullitatē rescripti surgē/ tem ex tertij ꝓiudicio vel detractione iuris cōis vt appet ex no.de pben.si motu ꝓprio in.vj.facit tn̄ lr̄as maiorē vim ꝓba tionis hr̄e.vt dicit La.s̄.de proba.cle.j. Signa gl. q: singu/ laris ꝛ notabilis est. Dicit tn̄ hic La. ꝙ metus ꝓprius qn̄qȝ ampliat.vt.s̄.eo.ti.si pluribus in vj. ꝛ hoc saltē quo ad gr̄am prerogatiuā facit qd̄ no. Jo.an.de rescrip.si duobus in qōne. 10 Sed q̄ro in vj.nouel.ꝛc. ℭ Glo.elemosynarijs querit q ap/ pellantur hic elemosynarij dicit dicit gl. ꝙ hospitalia que in aliqbus locis sic appellant̄ in aliqbus domus dei.de appel. dilectus. Pau.hic dicit ꝙ elemosynaria hic sumitur ꝓ loco qn̄qȝ pro ꝑsonis vel officio vel ministerio erogantiū elemo/ 11 synas.de censib⁹.c.ij.ante fi.† xenodochia sunt loca vbi pau peres ꝑegrini ꝛ debiles seu senes recipiunt̄.xlij. di.§.j.C.de sac.sanc.eccle.l.illud. Qn̄qȝ sumit̄ pro oib⁹ hospitalib⁹ pau/ 12 perum.de reli.do.c.ij.ꝭm Guil.† Leprosariū aūt dr̄ qd̄ le/ 13 prosis colligēdis est ꝯstitutū.† Elemosynariū qd̄ pro elemo synis faciēdis ꝭm zenze.ꝛ dicit hic Guil.ꝙ hec q̄tuor loca hic posita ꝛ eoꝝ bona debēt per epōs ꝯseruari ad ea ꝑ qb⁹ sunt ꝯstituta ꝛ ad alia in iure exp̄ssa.xviij.q.ij.qdam. ꝛ .d.c.ij. Alias ab eis epūs nihil tpale pōt de iure communi. de censi. 14 cū venerabilis.§.fi.ꝭm Guil.† Quid aūt de monasterijs.q̄ sine certo loco hospitalitatis hn̄t talia officia elemosynarioꝝ. R̄ndet ꝙ ēt talia nō cōprehendunt̄ sub lr̄is ad bn̄ficia ꝑ hāc cle.ꝛ est cā q: cū talia sint deputata ad certū vsuȝ ad aliū sine pape licētia ꝯuerti non debēt.j.de relig.do.c.ij.post ꝑnci. Et eadē rōne idē dicit de fabricis.i.in locis in qbus deputatur aliqui forte certi redditus deputati ad fabricas reparandas ponunt̄ certi officiales. ℭ Not. bene ꝭm do. Anto. in eo ꝙ dixit in fabricis. Stepha.hic dicit ꝙ hoc non seruat̄ de facto 15 lȝ putet de iure dicere fuari. ℭ † Glo.ecclesias oppo. ꝙ nō pn̄t ecclesie esse annexe hospitalib⁹: q: ecclesia velut res sa/ cra seu religiosa nō dȝ accedere rei nō religiose iuxta not. de iurepatro.ex lr̄is.post Inno.ꝛ Hosti. Sol. ꝙ interdū hospi/ b talia ꝛ silr̄ia loca nō sunt fundata auctoritate epi. ᵇ ꝛ tūc non sunt religiosa ꝛ ꝓcederet ꝯriū. Interdū sunt fundata ꝛ insti/ tuta auctoritate epi ꝛ tunc sunt loca religiosa.de relig.do. ad hec.ꝛ iō tunc bn̄ pōt illis accedere ecclesia ꝛ ita loquitur hic. 16 ℭ † No.bene ꝭm do.Anto.ex ꝑncipio glo.ꝙ eo ꝙ hospita le hȝ ecclesiā presumit̄ publicum.sed si hȝ altare ꝛ constat ꝙ nō est auctoritate epi ꝯstitutuȝ non est publicum. vide qd̄ no. Archi.de conse.dis.j.nemo.ꝛ qd̄ no.de religio.do.c.ad hec. 17 ℭ † Itē no.scdō ꝭm eum ꝙ eo ipso ꝙ hospitale est ꝯstructū auctoritate epi est religiosuȝ ꝛ pn̄t sp̄ualia illi accedere vt ob 18 lationes ꝛ talia que sunt sp̄ualia vt decime. † Sētit ergo gl. ꝙ si eēt priuatū vel oratoriū priuatū ꝙ non possit hr̄e ius col/ ligendi oblationes ꝛ silr̄ia.imo tales spectarēt ad epm̄. putat ergo ꝙ hospitalia ista ꝓuata non pn̄t talia sp̄ualia mere cape. legata tn̄ ad pios vsus posset ꝛ putat ēt ꝙ de his posset epūs petere rōnē ad quā spectat executio testōꝝ de testa. tua nos. 19 † per hoc ēt credit ꝙ iste oblationes q̄ fiūt ad imagines dn̄e nr̄e que aliqn̄ ostēdūt signa virtutis si sunt in aliquo loco ꝓua to ꝙ tales oblationes ꝓuate non lȝ recipiant.imo spectat ad epm̄.qd̄ no.pro ecclesia sancte marie de primerio in fesuli ꝯ 20 fesulanos. ℭ † Deinde q̄ro cū glo.an ꝓcedat cle.siue eccle/ sia vel capella accedat hospitali ita ꝙ hospitale sit principale siue ecōtra hospitale accedat ecclesie vel capelle vt ꝑncipali. dicit glo.ꝙ cle.solū ꝓcedit qn̄ hospitale est vt ꝑncipale. nam si eꝯ sit vt accessoriū ꝛ ecclesia vt ꝑncipale caderet sub lr̄is rō 21 ne accessorij.lȝ ꝑncipalr̄ nō veniret.ar.de ꝑben.sup eo. in vj. c ꝛ de re.iu.accessoriū.eo.li. ℭ † No.bn̄ ꝭm do.Ant. ᶜ ꝙ ꝑn cipale lȝ sit minoris valoris trahit ad se accessoriū.vt in reg̃la accessoriū.de reg.iur.li.vj.pal.ꝛ qd̄ no.per Inno.s̄.eo.extir/ 22 pāde.§.j. ℭ † Juxta predicta q̄rit̄ si nō appeat qd̄ sit ꝑncipa

le ꝛ ꝙ accessoriū ꝛ sic an ecclesia in hospitale sit principale. R̄ndet glo.ꝙ si appet possessio ꝛ denominatio per quā possu/ mus hoc discernere.q: ꝑncipaliter denomiat̄ hospitale. ꝛ dr̄ ecclesia talis hospitalis.ꝛ tūc id sequi debebit.ar.s̄.eo. cū de bn̄ficio in vj.ꝛ de ꝓbatio.per tuas.cū simili.ꝛc. Quō aūt hec denominatio possit apparere. dicit zenze. ꝙ ex libris antiq̄s saltē in custodia publica inuentis vel per similia. de ꝑsump. ad audientiā.ꝛ de proba.cum cām. Si vero nō apparet talis denominatio forte q: dr̄ permiscue hospitale talis ecclesie. ꝛ ecclesia talis hospitalis.ꝛ tunc dicit glos. ꝙ in hoc dubio re/ pelli dȝ impetrans.q: cū ꝯstat de hospitali nec ꝯstet illud ac/ cessorium merito nō veniet hospitale. naȝ si esset ꝑncipaliter annexa ecclesia ꝛ hospitale ita ꝙ neutruȝ accederet alteri qd̄ esse pōt.iuxta no.ne se.va.c.j.hr̄et locū cle. aut nō caderet sub lr̄is impetratis ad bn̄ficia tale hospitale. facit qd̄ no. de ꝯces. ꝑben.si caplō in vj.in gl. q̄ro in fi.ergo eadē rōne. ꝛ in hmōi dubio locuȝ habebit ad hoc ꝙ in dubio repelli dȝ impetrās. facit maxie.q: in dubio presumere est potius magis dignum d ꝑncipale ᵈ ꝛ minus dignū accessoriū.l.ꝛ si nō sunt.§.ꝯuenia mus.ff.de au.ꝛ ar.lega.cū glo.ꝯcor. Guil. secus dicit si eccle sia pro se eēt ꝑncipalis spectans ad collationē seu ꝓuisionem ꝑsidentiū talib⁹ locis.de ꝓuile.cū ꝛ plātare.§.in ecclesijs: q: tūc caderēt in gr̄a tali ꝑ regulā cōem.s̄.eo.cum in illis. in vj. 23 ℭ † No.tn̄ ꝭm do.Anto.ꝛ signa glo. que ponit modū pro/ 24 bandi qn̄ vna res accedit ad alterā.† ꝛ sic no.ꝙ ex possessio nem ꝑsumit̄ ius icidēter deductū in iudiciū.vide qd̄ scripsit. 25 do.Anto.de resti.spo.cū ad sedē.† ꝛ no.bn̄ ꝙ aliqn̄ denomi/ natio sufficit in ꝓbādā q̄litate rei.ad hoc de fi.ꝑs.michael.ꝛ de proba.per tuas cū similibus ꝛc. ℭ Glo. decimas q̄rit an solui debeant decime de redditib⁹ hospitaliū ꝛ similiū locoꝝ. 26 remittit ad no.in cle.ij.de deci.ꝛc. ℭ † Glos. sp̄ualia querit que dicant̄ hic sp̄ualia. R̄ndet ꝙ cimiteriū ꝛ ius funerandi. alle.j.de relig.do. q: ꝯtingit in fi.vel dic primitias funeralia 27 oblatiōes ꝛ silr̄ia ꝭm zenze. ℭ † No.bn̄ ex ista gl. ꝭm.d.An. ꝙ hospitalia pn̄t hr̄e ius funerādi ēt si nō hn̄t ecclesiā. ꝛ pn̄t hr̄e similia qd̄ credit ꝓcedere qn̄ auctoritate epi sunt cōstru/ cta al's nō nisi se subijciant epo: q: locus ꝓuat⁹ taliū est inca/ 28 pax.de ꝑscrip.c.cām ꝛc. ℭ † Glos. ꝓuideri q̄rit an loca hic noīata possint clericis secularibus in bn̄ficiū dari. R̄ndet ꝙ nō.ar.huius glo.ꝛ est exp̄ssum.j.de reli. do. cle.ij.scdō rn̄. in ꝑn.fallit in duobus casib⁹ ibi exceptis.sȝ tunc isurgit dubiū an in dictis duob⁹ casibus talia loca veniāt ꝛ icludant̄ in lr̄is ad bn̄ficia. R̄ndet ꝙ nō per hanc cle.que indistincte loqtur. nec valet ꝯsequētia pn̄t concedi in titulū indultū duob⁹ ca/ sibus.ergo veniunt vel includunt̄ in lr̄is ad bn̄ficia vt est vi/ dere.s̄.eo.c.pxi.ꝛ.c.quāuis.s̄.e.in vj. Unde ꝯcludit glos. ꝙ ad hoc vt icludant̄ est exp̄menda qualitas locoꝝ sicut ꝛ certe alie qualitates in lr̄is bn̄ficialibus sunt exp̄mende iuxta not. s̄.cle.proxia. facta aūt expressione ꝑdicta includent̄ loca ista solū in casibus illis duob⁹ exceptis in dicta cle.ij.ꝛ nisi aliud appareat papā amplius voluisse. An aūt talia loca pn̄t ꝑmu tari cū bn̄ficijs. Remittit ad no.j.de re. ꝑmu. cle. vna Guil. dicit hic ꝙ nō sunt spiritualia. nam layci ꝛ coniugati sepe ta/ lia regūt.vt.xxxij.dis.si qui.xviij.q.ij.quidā.dic ꝭm do.Anto. si sunt pro titulis assignata clericis eo casu quo pn̄t tunc po/ terunt ꝑmutare.alias non de pac.cū pridē. ꝛ de re. ꝑmu.c.fi. 29 ℭ † Glos.apostolicis querit an legat⁹ de latere hoc poterit exp̄sse faciēdo mētionē de ipsis locis. R̄ndet gl.ꝙ nō a ꝯrio lr̄e forte ex eo q: talia sepe ꝑ laycos possident̄ vt dixi ꝑxie vn̄ sicut nō confert ecclesiā spectantē ad presentationē layci pa/ troni.de iure patro.cū dilect⁹.de offi. lega. dilectus. etiā hoc expresso vt ibi pȝ.sic erit in istis locis circa que intelligat̄ po/ testas legatoꝝ restricta sicut ꝛ circa alia de qbus de offi.lega. c.penul.ꝛ antepe.in vj.ꝛ per hoc puto glos.sensisse idem si ꝑ 30 clericos regunt̄ ar.d.c.penul.ꝛ antepenul.ꝛc. ℭ † Glo.lr̄is querit an sufficeret probatio per testes. R̄ndet ꝙ non a ꝯrio lr̄e ꝛ alias ꝯcor.maxie.s̄.eo. si motu ꝓprio in vj.zenze.ꝯrium vt.j.de sepul.duduȝ.§.hmōi.ꝛ qd̄ no. Archi. in prin.in.vj.in e verbo trāsmittim⁹. Ad hūc tex.dicit ꝙ ideo dixit de lr̄is ᵉ q: de illis fuit q̄situ ꝭm zenze.primū cōiter tenet̄. ꝛ sic dictū gl. Ultimo La.hic dicit ꝙ lȝ in mandato de ꝓuidendo clericis nō includant̄ hospitalia.qd̄ putat ēt ꝙ si fiat alicui gr̄a in aliū determinanda per modū.de quo.eo.ti.duduȝ.ꝛ.c.is cui. ꝛ.c.

a ℭ Sed so lum exclu/ dit. Adde do. Fely.in c.constitut⁹ in.iij. col. ꝛ in.c.in nr̄a.i x.colū.circa fi. de rescri.

b ℭ Et tūc nō sunt reli/ giosi. Adde do.alb.in.c. ad hec de re lig.do. ꝛ i.c. int̄ dilectos de dona.

c ℭ Qd̄ ꝑn cipale. Ad/ de tex.in.§. si tn̄ alienā ꝑperā insti. de re.di.

d ℭ Et mi/ nus dignū. Adde bn̄fa cere tex.i.§. at si in alie/ na tabl'a isti. de re.diui.

e ℭ Quia de illis fuit quesitū. Ad de glo. i.l.j. in glo.mag. in.iij. lec.C. qn̄ nō petē. concor. ad/ ductis per doc.ibi.

ctuis in vj. includunt tñ vbi mandat puideri laycis p quos talia regunt. xviij. q. ij. q̄dã de relig. do. in cle. q: contingit &c. ¶ Glo. vltia querit an sufficiãt verba ḡnalia. puta dicẽdo de q̄buscũqz bñficijs dignitatib⁹ psonatib⁹ officijs. dicit q̄ non. ar. hui⁹ tex. a ɔ̄rio dũ dixit exp̄sse. alle. ij. cũ ibi no. de offi. ordi.

31 ¶ † No. bene de illa dictione expresse que non videtur cõtenta expressione generis. sed requirit expressionem speciei. de quo dixi in. c. penu. de rescriptis in vj. & per Barto. ff. de vulga. & pupil. l. j. ff. de dona. l. si filius &c.

SI plures obtinens di. Ponit dictuz ad q̄d adducit sſe secũda ibi. sicut. ¶ † Not. p̄mo q̄ dispositio

1 in vno q̄z stricta extẽditur ad p̄res in q̄b⁹ fortior est rõ. & sicut adẽptione bñficij curati vacat p̄ma dignitas ita & p̄res vel plura curata ante habita. ¶ † No. q̄ vt vacet primũ vel p̄ma bñficia

2 exigit q̄ scõm sit ɔ̄secut⁹ quo ad pacificã possessionẽ vel p eũ stet. ad hoc de preben. de multa. &. §. eo. si tibi concesso.

3 ¶ † Quero p̄io an añ possessionẽ auctoritate supioris adeptã possit bñficiat⁹ ibi administrare. vide Archi. eo. ti. eu͡z q̄ in vj. de ɔces. p̄bẽ. si capl'o. p Inno. de elec. trãsmissam. de cau. pos. cũ sup. in q̄bus vr̃ tenere q̄ sic. sed al'r sentit & verius de cõces. preben. ɔposuit. ḃm zenze. ¶ † Quero q̄n dicat quis

4 adeptus [a] pacificã possessionẽ quo ad finẽ vt priora vacent. Dicit hic Guil. q̄ nõ est pacifica q̄n nõ põt reddit⁹ integros ɔcipere q: ab alio tenent. de p̄ben. si tibi ɔcesso. in vj. de v̄bo. signi. tua. vt eccle. bñ. c. vno. & in ex̄ua. Io. suscepti. non h͡z ḡ aliq̄s fruct⁹ bñficij q̄diu iste carebit scõus. vt. d. c. si tibi. & sic dicta ex̄uagans ẽt in casu suo nõ reuocãt illã decre. si tibi. q̄a

5 casus sunt diuersi nõ aduersi. zenze. † Quid si nõ ĩpugnat gr̃a vel titulus vel istitutio sed solũ ps fructuũ q: negat esse de illo bñficio. vel q: ĩpugnans dicit eã parte͡z ad se spectare psonaliter. vt q: sibi ipensionẽ fuit ad vitã fuit ad vitã assignata a p̄decessore suo. vel q: realiter ad bñficiũ suũ pertinet illa pars. vel q: alias ad eũ spectat iure personali vel reali & forte deducta illa p̄te petita ĩpetrans nõ cõmode viuat de residuo an dicet tũc h̄re vacuã possessionẽ & pacificã ita q̄ p̄ma bñficia vacẽt. dicit hic Guil. q̄ nõ est pacifica. ¶ † Not. bñ q: ex-

6 tendit illa siue ɔtendat de titulo siue nõ [b] q: bñficiũ est bonũ faciens gaudiũ tribuẽs capiẽti. vt in libro feu. q̄. mo. feu. ami. §. fi. caret effectu. & sic iste vsqz ad finẽ litis p̄ora bñficia retinebit cũ eadẽ sit rõ de p̄te sicut de toto. de his que fi. a maio. par. ca. c. j. ḃm Guil. ¶ † Quero tertio q̄n dicat h̄re pacificã

7 possessionẽ bñficiat⁹ quo ad finienda͡z p̄tatem delegati dicit h̄ Guil. q̄ q̄nqz sit ɔ̄dictio propter titulũ in fructibus omnib⁹ vel in parte vel p̄p institutionẽ & in limite possessionis & tunc l͡z per executorẽ possideat beneficiũ cũ oibus p̄tinentijs & in genere semp dicetur nõ pacifica. sed si in limine possessionis nõ sit ɔ̄dictio nec de toto illo anno sed postea appareat q̄ velit titulum euincere. ex tunc non poterunt se executores itromittere sed opus erit alijs iudicibus vel iudice ordinario cũ noua sit instantia. ff. de excep. rei iudi. l. si mater. sed ĩ. annum oẽm rebellionẽ & cõtumacias cõmissas cõtra p̄ncipalẽ executionem tituli vel institutionis vel gratie poterunt executores punire & exeq. aggrauãdo. de offi. dele. q̄renti. q̄nqz non ĩpugnatur gr̃a vel titulus vl' institutio sed solũ ps fructuũ negat esse de bñficio illo. vel q: impugnans dixit eã partẽ spectare ad se psonaliter. vt q: sibi in pensionẽ ad vitã datum sit a p̄decessore. vel q: realiter ad bñficiũ suũ pertinet illa ps vel q̄ al'r ad eũ ipsa spectat iure psonali vel reali. tũc verũ est ḃm Guil. q̄ ex quo titulus vel gr̃a non ĩpugnat nec in totũ nec in p̄tem q̄ de istis oino separatis a gr̃a non debent se executores itromittere vt sicut sunt separate a gr̃a ita & p ipsas gr̃as in aliq̄ non impugnat quo ad ipsam ita debent esse repate ab executione. & sic nouo executore opus est delegato vl' ordinario. ff. de excep. rei iudi. l. si mater. de hoc per Inno. de p̄rebẽ. pro illorum. & de offi. delega. in. c. in litteris. vbi plene de hoc.

8 ¶ † Quero quarto delegatus executor bñficij ɔfert generalem excõicationis sniam in oẽs rebelles. & ɔ̄dicẽtes an est sic ɔpetua q̄ ɔ̄dicẽs ẽt post annũ a t̄pe possessiõis pacifice incidit in eam. & si sic an possint q̄ncũqz ab executoribus absolui. Quidã q̄ si habẽt clausulã in possessionẽ inducas & inductu͡z defendas vel nõ p̄mittas amplius molestar vel similes tunc semper poterũt alias nihil p̄nt post annũ de testi. ex p̄te adede offi. dele. querenti. Alij dicũt & verius q̄ oĩ casu p̄tãs eorũ cessat post annũ ab adepta pacifica possessione. & si sic cessat potestas ergo & oẽs ɔcessus & snia per eos lata ar. de offi. le. presenti. &. c. sequenti in. vj. vide quod no. Inno. de p̄ben. pro illorũ. & ad hoc vltimũ facit q̄d no. de sen. ex cõi. a nobis. el piculo &c. ¶ Glo. adepta oppo. q̄ idem si nõ sit adeptus possessionẽ. §. eo. l͡z in. vj. & elec. cõmissa. iũcta similitudine hic posita. Soluit ibi stabat per eum quominus adipiscat. secus si non sit adeptus nec stet per eum quominus adipiscat. Predicta dicit gl. vera q̄n t͡z collatio vltimi. secus si nõ t͡z q: si staret per eũ quominus adipisceret non vacaret primũ per ea q̄

9 dicent cũ gl. seq. ¶ † No. bene istã glo. ḃm do. An. qui limitat oia iura q̄ dicũt q̄ vbi stat per bñficiatũ quominus possessiõem adipiscat q̄ habetur perinde ac si possessionẽ forte adeptus quo ad bñficia prima. q: illud est verũ q̄n illius t͡z collatio. vbi aũt nõ t͡z stare per eũ nõ facit vacare prima & abstinere tũc a possessione ɔdest. sed vt vacẽt prima tũc exigitur q̄ possessionem actualiter acquisiuerit. vt habet de p̄ben. eũ q̄ in. vj. non supplet ergo dcm̃. c. eum qui in. vj. sicut alia. §. vel p eum steterit quominus acquisiuerit sicut alia. quod no. perpetuo. ¶ Gl. vacare op. q̄ papa debeat eligere q̄d bñficiũ ex p̄mis obtentis debeat vacare. ar. l. si duas. que est lex sexta. ff. de excu. tu. vel saltẽ deberetur p̄tãs ɔuisio talẽ electionẽ faciẽdi. §. e. preterea. &. c. referente. eo. ti. §. si pluribus. li. vj. &c. Huius timore fcã est hec glo. que dicit q̄ de casu hic deciso erãt olim opiniones. q: quidã tenebãt in electiõe pape eẽ alij in electione ɔuisi per iura ɔ̄allegata. scõm est tenendũ q: hic decidit p rõnẽ in tex. positã. & satis erat exp̄ssum in decre. non potest. ij. rñ. eo. ti. in. vj. inq̄tũ ibi dr̃ q̄ dispensatio facta de duobus bñficijs intelligit de primis & sic tertiũ loco alterius p̄dictoꝝ nõ põt subrogari. tñ q: decre. loquitur q̄n dispẽsatio facta est duobus primis. & nõ loquitur q̄n fcã esset specifice sup tali & tali bñficio. & sic in dicto casu poterat esse dubiũ nõ decisum p illã decre. id vtilis fuit declaratio huius cle. que ẽt ɔuidet in hoc casu. Nec ob. l. si duas palle. q: rñdebat Compost. de elec. dudũ. ij. q̄ ibi loquit in diuerso cãu. s. in tutellis in q̄bus l͡z q̄s nõ d͡z grauari pluribus. tñ nõ est cautũ q̄ per receptionem scõe valeat p̄ma in bñficijs in q̄bus est secus eo. de multa. Ad decre. referente. & ɔterea dic q̄ sunt correcte p decre. de multa p̄ralle. Ad decre. si pluribus. dic q̄ in alio cãu lo-

10 quitur vt ibi p͡z. & hec dicit gl. plane ɔcedere & clare eẽ. † S͡z iuxta p̄dicta insurgit dubiũ forte nũquid. v͡z valeat collatio vltimi. vr̃ q̄ non per decre. ordinarij ad fi. de offi. ordi. in. vj. vbi p͡z q̄ habenti pluralitatẽ bñficiorum. ẽt cũ dispensatione sufficiẽti nõ potest aliud tale cõferri nisi dispensatio ẽt extendat ad illud. vel nisi p̄mo ante oia prius habita resignet alias aliter facta collatio nõ valet. facit q̄d ibi no. post Gar. in vltima gl. q̄ sic. scõm hoc vr̃ q̄d nõ v͡z collatio vltimi & nihilominus vacent prima bñficia adepta possessione scõi. q̄ vr̃ mirum q: imo ex quo collatio non t͡z non vr̃ q̄ per eam debeant vacare prima. & hoc forte fuit dubiũ huius cle. ḃm gl. Tamẽ Archi. vt hic dicit gl. in palle. decre. nõ potest. t͡z quod est dcm̃ v͡z q̄ collatio vltimi nõ valet & nihilominus vacãt prima ad hoc. c. eum qui. §. eo. in. vj. & sic dicit ibi fuisse ɔnunciatum in curia per magnũ virum cõtra quã tamẽ ɔnũciationẽ refert q̄ pẽdebat appellatio. quid ergo dicendũ glo. dicit q̄ si adhesisset cõpilatoribus huius voluminis ɔcurasset hoc declarari. putat tñ dicendũ rebus sic se habẽtibus excludẽdo p̄mo casus indubios q̄ interdũ habenti vnu͡z curatũ cõfert ḃm tale similiter curatũ & tũc valet collatio scõa. & ex quo stabit p eũ quominus habeat possessionẽ pacifica͡z scõi vacat primũ. Interdum vero habenti plura curata ex dispensatione sufficiẽti cõfertur aliud curatũ. & tunc valet collatio si dispensatio sit sufficiẽs & extendat se ẽt quo ad illud. & tũc non est querendu͡z de vacatiõe. vt. d. c. ordinarij. Si vero dispensatio se non extẽdit quo ad vltimũ. & tũc cõcludit gl. q̄ si dimisit prima ante collationem vltimi tenebit collatio scõi. nec tũc est querẽdũ de vacatione per receptionẽ vltimi ex quo ante dimisit. Si vo non dimisit illa añ collationẽ vltimi. & tũc hic est casus dubius in quo gl. cõcludit q̄ collatio vltimi nõ t͡z. Si aũt q̄rit an vacent prima. tũc dicit q̄ si sano vsus cõsilio vidẽs collationẽ vltimi non tenere nõ app̄hendit possessionẽ illius vltimi tũc non vacabunt

a ¶ Pacificã possessionẽ. Que ãt dicat possessio pacifica. declarat in. no. i. c. ɔstitutus. in gl. fi. de app. & gl. i. c. cõmissa. in. v̄. pacificã. de ele. in. vj.

b ¶ Qr beneficiũ. Ad de. d. ab. i. c. clericis. de vita & hone. cle.

c ¶ Inducas. De hac cl'a ponit in no. in cle. j. circa fi. §. de offi. delega.

cabunt nec pdet prima. ꝛ sic iusta penitētia ex humanitate ei nō negeť. ar. ij. q. vj. si qs libellus cū si. ꝛ de elec. piuga. diuersis. cū ꝯcor. Si vo appꝛehēdit possessionē illius vltimi. ꝛ tūc vacabūt pꝛia lꝫ possessio sit viciosa pp defectū tituli sic vacaret vnū. si vnū tm̄ hꝫret. vt in. c. eū qui. s. e. in vj. ꝛ sic itelligiť h cle. ꝛ si opponas ēt si collatio nō tenuit sufficere dꝫ ꝙ p eum stet quominꝰ possessionē nāciscať. de elec. cōmissa in. vj. ꝛ. c. lꝫ eps. eo. li. dicit zenze. illud verū ibi collatio vltimiꝰ tꝫ alias nō qꝛ iure nō caueť. ꝛ est penale. igiť restrigendū. vt in regula in penis. ꝛ hoc ēt fuit de mēte pcedētis glo. Lap. aut hic vꝫ tēperare glo. que dicit ꝙ eo casu quo nō tꝫ collatio si anteꝗ̄ adipiscať possessionē pacificā vel adipisci possit si velit ita ꝙ nō stet nisi p eū quominus adipiscať nō renūciauerit tali collationi minꝰ legittie sibi facte bñficia pora vocabūt ꝛ neutrū bñficiū talis hēbit. Ad hoc. s. eo. eū q in vj. ꝛ. c. si bñficia. ꝛ. c. lꝫ eps. eo. ti. ꝛ lib. ꝛ ꝯstitutio execrabilis. §. q vo. ḃm Lap. qd no. Ex pdcis hētis qd fuerit dubiū cle. ꝛ tetigit glo. in versi. ꝛ forte fuit hoc dubiū huiꝰ decre. Guil. hic dicit ꝙ aliud fuit. s. qn̄ nō ita cito duo tollerenť sicut vnum. qꝛ funiculus duplex fortioꝛ est. de treu. ꝛ pace. c. j. Sed ꝯtrium est vt hic pꝫ. qꝛ ista duo ex vi dispēsationis p vno sunt. vel forte fuit dubiū quia illa decre. de multa. vt penalis loquens de vno nō debēt hīc locū qn̄ pꝛio hūerit duo. Sed an pcedūt pdicta ēt in collatione ordinarij. Guil. hic dicit ꝙ lꝫ in collatiōe pape vel legati procedat qd est dictū ꝙ nō tꝫ collatio vltimi. In collatiōe tn̄ ordinarij dicit secꝰ. s. ꝙ tꝫ ar. cle. ij. de offi. ordi. vbi nō tꝫ collatio scdi pape vel legati pp nō factā mētionē pmis. secus in collatione ordinarij. ꝛ ḃm hoc. c. ordinarij in fi. de offi. ordi. in vj. itelligeť in collatiōe pape vel legati nisi ex ꝓpꝛio motu pape aliud diceret. j. c. pxi. ḃm Guil. zēze. tꝫ indistīcte glo. ꝛ hoc plus plꝫ ḃm do. Anto. ꝛ est rō q̄re plus non vꝫ collatio vltimi vbi hūit plura ꝗ̄ vbi hūit pmo vnū acceptat scdm: qa vbi hꝫ plura tꝫ ꝯ ius cōe. vbi vnū tm̄ nō. ꝛ ideo hoc scdo casu locū hꝫ cle. ꝛ si aplice. secus in pmo ꝛc. ℭ Glos. sic querit qd si esset casus in quo per receptionē scdi nō vacaret vni cū pmo habitum exemplū. s. eo. sup. eo. in vj. Rn̄det ꝙ nec tūc vacarent plura habita. argumēto huius lr̄e non distincto. an tūc teneat vel nō teneat collatio scdi ꝛc. ℭ Glo. vltima op. ꝙ aliā ēt penā patiatur per extrauagantē Jo. execrabilis. fateť ꝙ aucta est pena per illā extrauagantē. vt in ea patet ꝛc.

1 2 **SI romanus** pontifex. Non recipit diuisionē ꝛ.
ℭ † No. pmo ꝙ motꝰ ꝓpꝛius firmat grāꝫ ꝯ defectū surreptiōis ꝛ itentionis surgentē ex pluralitate bñficioꝝ. ℭ † No. scdo foꝛ drīaꝫ inť dignitates psonatꝰ ꝛ bñficia curata. nec vnū cōpꝛehēdiť appellatiōe alterꝰ. ℭ No. tertio. ar. p pluralitate. lꝫ dicit Pau. ꝙ papa h nō intēdit h decidē lꝫ no. factū ꝛ sic nō facit. dic vt. s. de rescrip. i cle. grē dixi. eo. ti. grā in vj. ℭ Quero pmo an locū hēat cle. ēt si pma bñficia teneat illicite. Guil. h limitat cle. pcedē qn̄ hꝫ licite. lꝫ si illicite hꝫ dic ꝙ nō releuat ꝓpꝛꝰ motꝰ quo ad tollēdū illō viciū ḃm eū. lꝫ forte sentit ꝙ valeat vltimi collatio nisi ihabilis sit psona. vt sentit h glo. † Scdo Guil. h disputat de ptāte pape. qa occulta litigat de ꝯcess. pbē. c. j. in vj. ꝛ multa q̄ sunt de iure nāli ꝛ diuino tollit in. d. c. j. de voto in vj. psonas aptas ad mřimoniū ineptas facit ꝛ eꝯ. vt de despon. ipu. ad dissoluēdū. de ꝯsang. ꝛ affi. nō dꝫ. de ꝯuer. cōiu. verū. ꝛ. c. ex publico. de diuoꝛ. quāto. ꝛ. c. gaudemꝰ. Itē in matrimonio spūali. vt in psonis ordinandis bñficiandis deponendis ad religiones obligādis de bñficijs ꝛ religionibꝰ instituēdis ꝛ destituēdis. in his ꝛ similibus qd vult pōt. de reli. domi. per totum. ꝛ de transla. quāto. Itē de dñio rerū disponit vt vnus p traditionē eas sibi acquirat alius nō de elec. cōmissa. in. vj. de cēsi. exigit. eo. li. Iteꝫ si in mere spūalibꝰ ꝛ sup celestibꝰ ptātē hꝫ qꝛ aīas hic ꝛ in purgatoꝛio inficit ꝛ afficit ꝛ purgat. xj. q. iij. nemo. ꝛ. c. nihil. de pe. ꝛ re. ꝙ aūt. non tn̄ pōt de coꝛrupta facere virginē. xxxij. q. v. si paulus. nec ꝙ. r. sint. xv. s. de elec. ꝙ ꝯ. vnde in his que iuris sunt plenā dispōnē hꝫ. l. di. ferrum. de regula. c. vidua. C. cōia deleg. ij. C. de rei vxo. actio. l. vna. transla. epoꝛum quāto cum ibi no. sed in iudicio facto ꝯ veritatem facti nihil pōt. Itē de albo stante albo non potest facere nigrū de iureiurā. ꝛ si xp̄s. ℭ Item nec cōtra fundamēta fidei. vt sunt decē precepta legis articuluꝫ fidei ꝛ sacramēta. nec aliqua alia substātialia legis diuine. de resti. spo. lr̄as. Item nec in his que natura ministrat. vt vim vi repellere liceat vel fame moꝛienti victū tollere ꝛ similia. s. de re iudi. cle. pastoꝛalis. §. rursus. de fur. si qs. de consue. dis. v. discipulos. vide qd no. de transla. pꝛela. quāto. per Inno. de regula. poꝛrectū. per Hosti. qui fi. sint legit. per venerabilem. §. rationibus. Quedaꝫ aūt ꝓsequitur hic zenze. que sunt expedita. de rescrip. postulasti. ꝛ iō illa omitto. qꝛ nihil addit.

4 ℭ † Glo. pōtifex. querit qd in legato de latere an idē opeť eius motus ꝓpꝛiꝰ qd motꝰ ꝓpꝛius pape. glo. dicit ꝙ sunt opiniones de qbus in cle. ij. de offi. ordi. ꝛ p vna pte. s. negatiua facit hec cle. a sensu ꝯtꝛio. ℭ Glos. bñficio. q̄rit an cōpꝛehendiť hic dignitas. Rn̄det ꝙ sic qꝛ late hoc sumitur. alle. no. de re. iur. c. j. in vj.

5 ℭ † No. istā gl. ḃm do. An. ꝙ appellatione bñficij in ꝯstitutionibus cōpꝛehendunť oīa. vide de rescrip. si pp. vnde tunc intelligiť in lata significatiōe ḃm eum intellige vbi profertur in materia indifferenter in q̄ sit eadem ratio. facit quod dixi. in cle. auditoꝛ. de rescrip. ℭ Glo. obtinet op. ꝙ idem sit ꝛ si nōdum obtineat ꝙ debet nihilominus fieri mētio. s. de rescrip. cle. gratie. Sol. glo. ibi obtinebat in Spec. lꝫ non in re. ꝛ sic de eo ꝙ de spe vel de re obtinereť dꝫ fieri mentio. vt ibi de aliquo non est necesse.

6 ℭ † No. bñ ḃm do. Anto. ꝙ id dr̄ qs obtinere qd in sola spe obtinet. qd no. qꝛ facit ad multa ḃm eū. hoc iō ē hic. qꝛ suadet rō subiecte materie ꝛc. ℭ Glo. valida op. ꝙ motꝰ ꝓpꝛius nō validat grām. vnde op. de not. in. c. si motu ꝓpꝛio. s. eo. in vj. Solu. glo. aliud est q̄rere an clā motus ꝓpꝛij validat grām ꝯ viciū surrep. ꝛ dico ꝙ sic. ita hic aliud est querere an validet grām ꝯ illam inhabilitatē persone illius pꝛo quo scribiť ꝛ tūc dico ꝙ non. ēt si inhabilitas surgat ex pluralitate bñficioꝛuꝫ. vt qꝛ sine dispēsatione sufficiēti tenebat plura curata vel plures dignitates. nam ex hoc reddiť inhabilitas etiā ad minoꝛa bñficia. de elec. dudū. el. ij. ꝛ ibi de hoc in pma gl. ꝛ i ex ua. Jo. xxij. execrabilis. vn̄ per clam ꝓpꝛij motꝰ talis inhabilitas nō tolliť. Nam satis illi clē est ꝙ opeť talē effectū. s. qꝛ firmat grām cōtra viciū surrepti. ideo aliū non operať nisi aliud de intētione expꝛ̄ssa appareat cui tūc eēt standū de rescrip. si qn̄

7 ℭ † No. bene ḃm do. Anto. istā gl. que nō est alibi. vꝫ ꝙ motus ꝓpꝛius tollit viciuꝫ a quo surgit imediate surreptio ꝛ viciū surreptiōis. nō tn̄ tollit viciū ihabilitatis psone ēt cōsecutiue descendētis a vicio a quo surgit surreptio qd no. bñ Idē hic Guil. lꝫ de ipedimēto nataliū vel alio vicio ex crimie ad hoc. ff. de ser. vr. pre. l. si domꝰ. ꝛ ꝯ puile. pastoꝛalis. ḃm Guil. ꝛ no. s. e. si motu ꝓpꝛio in vj. per Jo. an. tene bñ mēti. ꝛ adde

8 glo. s. eo. cle. per lr̄as. ℭ † Itē no. bñ ex ista glo. ḃm do. Ant. ꝙ pluralitas inhabilitat quē psonaťr ad bñficia. facit qd no. in cle. pxi. ꝛ vltra iura que alle. glo. vide bonū tex. de offi. oꝛdinarij ad fi. in vj. Per predicta ꝛ maxīe per finem glo. dicit ꝙ debes esse cautus ꝙ vt ponderes verba rescriptoꝛuꝫ si potes colligere aliqua verba ex quibus appareat de intentione que in aliquo extendat pꝛopꝛiū motum. ℭ Glos. declaramus notabilis est de significato huiꝰ verbi ꝛc.

9 ℭ † Glo. vltima querit de rōne de re. quare motus ꝓpꝛiꝰ tollit surreptionem etiā qn̄ ꝓuideť habēti plura bñficia. Rn̄det ꝙ rō est qa eadē est ratio exclusiones vicij surrepti per motū ꝓpꝛiuꝫ siue fiat ꝓuisio habenti vnuꝫ siue plura siue simplicia siue curata. ꝛ ideo pariter idē statuitur. Fateť tn̄ glo. ꝙ motus pꝛopꝛius non inducit dispēsationem in retētionē. alle. c. non pōt. in vj. s. eo. in fi. vbi qd hic decisum tenebat Jo. an. in glos. ij. p predicta. dicit hic Guil. ꝙ bñficia pꝛius habita vacabūt p scdm curatuꝫ postea ꝓpꝛio motu collatū. qꝛ illud. c. nihil operatur nisi tollere surreptionem que alꝰs oꝛietur ex taciturnitate bñficioꝛum pꝛius obtentoꝛum ḃm Guil. ꝛc.

1 **SI de beneficio** ad cuiꝰ. Circa casuꝫ ꝓpositū soluit q̄ttuoꝛ dubia q̄ patēt. ℭ † No. pmo ꝙ in mādato de bñficio ad collationem epi nō cōphēdiť bñficiū ad caplm̄ deuolutū. ꝛ sic h mādatū ad collationē nō notat habitū iuris ꝯferēdi lꝫ exercitiū. qꝛ in talibꝰ rescribēs pōderat quamē eiꝰ ad cuiꝰ collationē scribit qd datur si ꝓuat exercitio qn̄

2 hꝫ ñ qn̄ nō hꝫ qꝛ in hitu nō quať. ℭ † Scdo no. ꝙ in mādato de ꝓuidendo de bñficio ad collationē epi cōpꝛehēdiť bñ-

a ℭ No. pmo. Adde Fely. i. c. cōsti. i. iiij. col. ꝛ in. c. in nostra i. x. col. de rescrip. inter dignitates adde fely. in. c. i nostra. i. xix. col. lū. circa fi. ꝯ res. De ptāte pape. ad. de Hosti. ꝛ do. Abb. in c. cum venissent. ꝯ iudi. ibi dicuntꝙ papa mutat quadrata rotundis. bar. ba. in cōsi. j. in. j. vol. calga. de se. in i suo tracta. de pote. pape an auteꝫ papa solus possit deponere vnum cardinaleꝫ. ponit domi. Abb. i. c. ij. de cleri. nō resi. an solꝰ possit creare cardinalē ponit do. Abb. i. c. romana. ꝯ ele. an aūt possit deponere impatoꝛē ponit glo. in c. ad apostolice. in pꝛin. de re iud. in vj. an aūt solus possit canonizare vnū sanctū pōit Jo. an. in. c. j. de relig. ꝛ vene. scō. ꝛ fe. i. c. j. in colū. de constitu. qd aūt i causis fidei vide. d. Abba. in. c. maioꝛes. de baptis. car. Alex. xv. d. in summa in fi. an autem possit renunciare papa. tui pōit tex. in. c. j. in vj. libere. de renūcia. in vj.

ficiū ad epm deuolutū et ex negligētia capituli. et sic tale mandatū non ꝯsiderat collationē nālem epi quo ad habitum. sed refert ēt ad accidētaliter deuolutā quo ad exercitiū tm̄. et sic ṽba que in habitu et actu pñt verificari de actu in dubio, plata itelligunt seu cēsent qñ cā disponēdi plus respicit actuz et exercitiū prohibitū. qd no. bñ. ¶ † No. tertio q in mandato de puidēdo ad collationē epi ꝯcludit bñficiū ad ipsuz habitu spectans exercitio ad papā deuoluto. et sic ṽba q̄ pñt itelligi de actu et habitu referunt ad habituz tm̄ qñ per hoc alteri nō ꝯtingit fieri p̄iudiciū pter intentionē scribētis. et sic apparet q rescripta late intelligunt q̄tenus tangūt rescribentis p̄iudiciū et nō tertij. ad hoc optie facit de ꝯsue. cū dilect⁹. qd no. bene. ¶ † No. quarto q ēt vbi prouisio inferioꝝ bñficiorum spectat ad capitulum et sic ad vniuersitatez pñt puidere per viā collatiōis nec arctant ad puidendum via electionis. ¶ † No. vltio q ex negligentia collatio bñficioꝝ de epo ad capl'm et ecōuerso deuoluit de vno ad aliū de ꝯces. pben. c. ij. et de elec. cū in cunctis. ¶ † Querit hic Guil. an hec deuolutio ptātis ꝯferēdi que fit ex negligētia fiat ipso iure. an ṽo requirat factū hoīs et sic snīa. r̄ndet q sic ipso iure per lapsum termini subsistēte negligētia adeo q non pōt mora purgari p negligētes de supplē. negli. pla. lz in instāti. n. ius opat in talibus. nec mirū qz ius est potēs abdicare ius vni⁹ et in alium trāsferre mométanee. viij. di. quo iure. de here. cū scōm in vj. et sicut legislator qui est gubernator vrbis pōt ex cā maxia vni auferre et alteri tradere ẽm no. de consti. que in ecclesiarum. ¶ † Scōo querit qd si capl'm inferioris ecclesie a cathedrali de ꝯsuetudine habeat per se absqz plato cōferre bñficia an fiat deuolutio ad prelatū suum per negligētiam talis capituli. dicit q nō [a] sz fiet ad epm. nā q dr̄ de caplo deuolui ptātem ad prelatū in casu negligentie procedit in caplo ecclesie cathedralis. secus in capitulis ecclesie iferioris. qz maior est cōiunctio epi et capituli sui q̄ prelatoꝝ inferiorū cum capitulis suis. s. de testa. requisisti. Idem zenze. cōtrariū hui⁹ tenuit glo. singularis in cle. j. de supplē. neg. prela. et dic vt ibi dixi. ¶ † Tertio querit an ab archiepo in negligētiā eius fiat deuolutio imediate ad p̄triarchā vbi illū hz. an ṽo fiat ad papaz. intelligo eo casu quo non fit deuolutio ad suum capl'm. vt qz capitulo negligente deuoluta fuit ptās ad archiepm. vel si ad vtrūqz spectat collatio vterqz fuit negligens. dicit q ad papā fiet imediate deuolutio. nec patriarcha faciet gradū alleg. de supp. negli. p̄rela. lz. l. di. c. fi. et iiij. q. j. pudenda. A quo autez tpe incipit currere tps datū ad cōferenduz. dicit q a die sciẽ ptās ꝯferendi oi ipedimēto cessante currit. de ꝯces. pben. qa diuersitatē. et de elec. eis qbus. ¶ † Quero qd si nō scribitur de bñficio spectāte ad alterius collationē. sed de spectāte ad electionē vel p̄sentationē an erit idē. Pau. dicit q sic. qa est eadē rō ergo idē ius de consti. trāslato. Quid si hñs ius eligendi vel p̄sentandi post datā rescripti donat ius suū epo an pōt executor datus in forma de qua hic de tali bñficio puidere. Pau. dicit hic q nō. siue dicamus q eps hēat tunc primo eligere postea cōfirmare. quo casu esset clarū per ea que dicētur cū glo. siue hēat cōfirmare. Mouet q ius cōferēdi cōpetens tūc epo est creatū post datā rescripti. ideo ad illud se nō extēdit rescriptū in cle. fi. de rescri. et qd ibi no. et qz p̄m⁹ modus puisiōis q erat electiu⁹ pōderari dz et sic n̄ dz venire s̄b mādato i quo exp̄mit modus ꝯferēdi ar. cle. j. ad fi. s. eo. &c. ¶ † Quid aūt contra si eps vnā ex ecclesijs suis in qua habebat ius conferendi post datā rescripti donauerit alteri. an tunc executor in forma de qua hic de illa poterit puidere. dicit q sic. mouet qz rescriptū executoris afficit bñficiū anteq̄ vacet. de rescriptis si eo tpe. et c. tibi qui in vj. et ideo tale ius trāsiuit cū suo onere. et hoc limitat verū durante tpe quo eps potuisset cōferre si non donasset. nā illo elapso sec⁹. Lapus hic dicit hoc verū si bñficiū fuisset affectū alias secus facit qd infra dicet post Ste. Impedit ergo iterim rescriptum donationē ptātis cōferendi. non tñ impedit donationē p̄prietatis ecclesie. ar. de dona. in. c. ꝯsultationib⁹. et sic attendit tps vacationis qñ p̄ncipaliter. et per se transit ptās ꝯferendi in aliū. qz p̄sona epi est grauata et non alia. Sed si ptās ꝯferendi trāsit cū p̄prietate. tunc nō curat tps vacationis. et ex hoc infert q executor poterit cōferre in tpe quo eps poterit ꝯferre siue p̄ma collatio spectet ad eum siue non. vnde dicit q si ad inferiorē eps spectat collatio differre pōt executor donec ad euz scz epm deuoluat. et tunc poterit illud conferre sed deuoluta ptāte de epo ad aliū nō poterit cōferre donec deuoluatur ad papā. et sic est dare q executor tpe p̄me collatoris et nō potest ꝯferre. sed tpe secūdi sic et epi et tpe vltimi. s. pape. et per ꝯñs propter conditiones personarum variatur ptās conferēdi. ¶ † Querit Stepha. quid si mandat prouideri de certo bñficio in spē. puta de tali bñficio spectante ad collationem epi. an si ex negligētia deuoluta sit ptās ad capl'z possit ꝯferri ei p quo est scriptū. dicit q sic. qz falsa demōstratio nō viciat grāz vbi constat de quo bñficio intellexit papa. ar. l. falsa. ff. de ꝯdi. et demon. et ff. de au. et arg. leg. l. qntus. Nec ob. hec cle. qz nō loqtur hoc casu qñ in specie mandat prouideri de certo bñficio. sed quādo in genere de beneficio spectante ad collationem epi et sic demonstratio tunc restringit. nam tunc est intētionis pape solum restringere ptātem epi ad cuius collationem prouideri mandauit et non vlterius. s. e. mādatum. in vj. Quid si tpe date grē in forma de qua hic nondū erat deuoluta collatio ad capl'm tunc aūt cōpetitur vt prouideat p executorem opponit q est deuoluta ad capl'm an poterit prouideri de isto bñficio. vj. q sic. [b] qz tps date inspicitur in istis bñficialib⁹. de rescrip. cam te. et c. tibi qui. et c. si eo tpe. in vj. In ꝯtrium facit. c. ei cui. s. e. in vj. Dicit Stepha. q si papa decernat irritū et inane et reseruat q cū tunc fiat insit interdicta potestas epi poterit puideri. de cōces. pbē. c. si soli. et c. si caplo. in vj. qd intelligit esse verū si decretū sit pure adiectū secus si sub cōditione qz tūc solū sortitur effectū grā purificata. j. ti. j. cle. vna. Si aūt decretū non sit appositū nec aliud pp qd prebenda sit affecta. et tunc nō ligabit manus epi et sic conferre poterit per epm vt in iuribus. s. alle. † Querit hic Matthe. quare non pōt executor prouidere cum sit deuolutio de epo ad capl'm sicut cum eo fit deuolutio. dic q ideo qz in ꝯcessione pape nō fit mētio nisi de collatione epi et non de collatiōe capitali. Forma aūt mandati dz seruari. de rescrip. cū dilecta maxie cum tales lr̄e sint odiose. s. e. q̄uis. in vj. Quare autez veniunt bñficia deuoluta ad papam quorū collatio primeua spectabat ad collationē eius ad cuius collationez scribebat. Respondet qz lata est fienda interp̄retatio ꝯ ꝯcedentez lz nō contra tertium cui sit ius quesitum vel querēduz. de dona. cū dilecti. cū ibi no. de rescrip. olim tibi. et de cōsue. cum dilect⁹. Itē qz papa in tali grā includit sicut sub noīe populi senatores et p̄ncipes continent. insti. de iure natu. §. plebs. [c] et dux iter milites. l. j. §. j. ff. de re mili. hec tñ ratio non est oīno bona per. c. ij. s. eo. in vj. ¶ Glos. scōa querit quos intēdit hic cōprebēdere per hāc vl'em. R̄ndet q archiepos et supiores et etiam exēptos. ¶ No. bene q in vniuersali dispōne facta de epo cōprehendit etiam archieps &c. ¶ † Glo. scribam⁹ q̄rit an pcedit lr̄a siue scriptū sit executori siue ipsi epo ad cui⁹ collationē prouideri mandat. R̄ndet q hic loqtur qñ scribitur executori. Si aūt ipsi epo scriberetur idez in trib⁹ primis casib⁹. In vltimo ṽo casu quādo est collatio deuoluta ad papam esset idē si eēt cōstitutus delegatus. secus si soluz eius officiū excitando fuerit sibi scriptum. ar. de offi. or. lz et c. vltide rescrip. cū aliqbus. in vj. &c. ¶ † Glo. ex negligentia. querit qd si ex delicto facta esset deuolutio de epo ad capl'm an idem erit qd hic dicit quādo fit ex negligentia. R̄ndet gl. q sic. qz eadē est ratio forte tñ de illo nō dixit. qz de hoc est opi. an ex delicto fiet deuolutio ad capl'm. de quo. de elec. cum in cunctis. §. fi. sup vlti. glo. et per Inno. de conces. preben. quia diuersitatē. dicit hic Matth. q quicquid dixerit Inno. in. d. c. qz diuersitatem. tenēdum est qd habetur in. c. vno. ne se. va. in vj. vbi dicit q ex delicto ēt fit deuolutio saltem quādo ad epm vel capl'm simul spectat collatio ẽm zēze. fa. j. de fla. mo. c. j. §. porro. qd hodie pcedit ēt in exēptis. de sup. negli. pla. in cle. qz regulares. de quo dicendū vt ibi. ¶ † Quid autē si ex cōmissione epi deuoluta sit ptās ad capl'm vel ad alium an tunc erit idē ac si ex negligētia vel delicto fieret deuolutio dicit glo. q nō tñ per talē cōmissionē non impediret executoris ptās quin possit prouidere de tali beneficio. alle. c. fi. eo. ti. in vj. et qd no. de rescrip. c. fi. Itē qz al's de facili possit eps deludere impetrantes et sic pararetur via fraudibus contra decre. quāto. de diuor. Idē tenēt zenze. et Pau. dicētes q aliud est quando cōferens ꝯferret iure proprio lz deuoluto. aliud quando

[a] ¶ Sed si et ad episcopum. Adde do. Abb. in c. cū i ecclesia. i. iij. col. de elec.

[b] ¶ Quia tēpus date. Adde fely. i. c. capl'z in iij. col. circa med. et in. c. eā te. i. xvij. columna de rescrip.

[c] ¶ Et dux. Adde in simili facere tex. in. l. familie appellatione. ff. d verbo. signi.

17 qñ iure cõpromissario. ¶ † Glo. epi q̃rit qd si executore sciẽ
te vacauit bñficiũ vltra sex mẽses an nocebit ei vt postea con-
ferre nõ possit vĩ ꝙ sic. per decre. ij. de ꝯces. p̃ben. ꝯ̃riũ tenuit
Cõpost. de rescrip. capl'm. in glo. magna. in charta. iiij. ver. itẽ
nunqd executor. Nec ob. decre. ñ. alle. q2 loqtur in ordiarijs
collatoribus. non aũt in executoribus qui ꝯferunt vice pape
cui in deuolutione non currit tẽpus. ¶ Glo. tẽperat hoc di
ctum cõpost. ꝓcedere duobus cõcurrentibus. p̃mo si sit gene
raliter scriptũ ad cuiuscũqz collationẽ spectet bñficiũ. Itẽ si
nõ est adiectũ aliqd tp̃s pp ea que habent̃ in cle. vnica. j. tit. j.
⁊ qd ibi no. in glo. iste terminus. Si aũt certa p̃sona esset per
rescriptũ g̃uata. vt q2 de bñficio spectãte ad collationez talis
epi mandaret̃ ꝓuideri. tũc lapso tp̃e. j. qd poterit cõferre ille
qui grauat̃ nõ poterit ꝓuidere donec deuoluat̃ ad papã ptãs
prouidẽdi de illo bñficio. ⁊ hoc apte probat hec cle. Idẽ te-
18 nent hic Pau. ⁊ zenze. ¶ † No. bñ hanc glo. [a] an executo-
a ri currat tp̃s ꝯcilij lateranẽsis. facit qd no. glo. in cle. q2 regu
lares. de supp. negli. p̃la. cũ glo. ꝯcordat Lapus. limitat tñ gl.
inq̃ztum dixit ꝙ dato executore ad ꝓuidendũ de bñficio spe
ctante ad collationẽ alicui⁹ sp̃alis ⁊ exp̃sse p̃sone curret tp̃s
executori ꝓcedere si mandat̃ ꝓuideri certe ⁊ noiate p̃sone ⁊
illa ẽt negligit q2 tunc hz locũ dictũ. c. ij. secus si executor tñ
sit negligens ⁊ nõ ille qui ꝓuideri mandat̃. alleg. de rescrip.
tibi. §. in p̃dictis in vj. Itẽ aduerte q2 si bñficiũ nõ est affectũ
eodẽ tp̃e curret tp̃s ordinario collatori. ad cuius collationẽ
est scriptũ ⁊ ipsi executori. Si v̓o bñficium eẽt affectũ tũc pri-
mo curret executori deinde ordiario tunc nõ ꝓuideret execu
tor tp̃e ordinarij. vt. j. dicit La. circa fi. ⁊ sic non ob. si dicat̃ si
b scribit̃ ad collationẽ certe p̃sone [b] bñficiũ est affectũ vel' per
lr̃as vel ꝓcessum executoris. ⁊ sic nõ currit tp̃s ordinario col
latori ex quo nõ põt ꝯferre. ⁊ per ꝯ̃ns nec dz currere execu-
tori qui ad illius collationẽ hz ꝯferre. cuius ꝯ̃riũ vult cle. ista
simpl'r ẽt qñ beneficiũ est affectũ. q2 r̃nde vt pz ex predictis.
Item p̃mũ dictũ gl. ⁊ dictũ Cõpost. limitat ꝓcedere in execu
tore qui cõfert vice pape. secus in executore dato ab inferio-
re a papa. q2 tunc in illo nõ ꝓcederet indistincte dictũ Cõpos.
⁊ sic sensit glo. a cõtrario qñ dixit q ꝯfert vice pape ꝑm eũ ⁊c̃.
An aũt legato sedis apostolice currat tp̃s dicti. c. ij. de ꝯces.
19 preben. tangit hic Lap. ⁊ dicã. j. ¶ † Glo. existat. querit an
lr̃a ꝓcedat indistincte siue ptãs cõferendi sit deuoluta ex ne-
gligentia epi ad aliũ tp̃e date rescripti siue postea tẽpore quo
executor vult ꝓuidere. R̃ndet gl. ꝙ lr̃a ĩtelligẽda est qñ post
datam rescripti facta est deuolutio. hoc ideo forte dixit gl. q2
si ante datã rescripti esset fcã reuolutio non esset dubium ꝙ
executor nõ possit ꝓuidere de illo ex quo tp̃e date non inclu-
debatur in lr̃is. sed vbi tp̃e date includebatur q2 nonduz erat
facta deuolutio sz postea fit etiã mag' dubiũ pp bonũ initiũ.
tamẽ idem est dicẽdum donec est in manib⁹ capituli. ⁊ sic eue
niet ꝙ ptãs hui⁹ executoris variabit̃ ꝑm tp̃a sicut in simili. j.
ti. j. cle. j. Nam q̃zdiu beneficiũ est in manibus epi quo ad ei⁹
collationẽ executor cõferre poterit illd. illo aũt deuoluto ad
alium nõ poterit conferri sicut cõtra bñficium qd spectat ad
collationẽ inferioris ep̃o non cõfert quãdiu est in collatione
illius. secus cũ transit ptãs ⁊ deuoluit̃ ad ep̃m vt hic dicitur.
Nam tunc pro illa vice est ꝓprium epi licz ex iure deuolutor
Rõ aũt predictoꝝ est q2 papa voluit grauare ep̃m ⁊ nõ aliũ.
⁊ ideo solũ poterit executor spectãtia ad collationẽ epi ⁊ q̃z-
diu spectant ꝯferre. ⁊ iõ spectãtia ad collationẽ alteri⁹ ex iure
proprio vel deuoluto tp̃e quo executor vult ꝓuidere cõferre
nõ poterit. q2 sic grauaret̃ alius quẽ papa grauare noluit cõ-
tra intẽtionẽ eius ꝯ̃ id qd hr̃ de rescriptis cũ dilecta. de offi.
deleg. c. sup eo. cum cõcor. Mat. hic dicit melius dicenduz [c]
inspici debere tp̃s date. ar. de rescrip. eam te. ⁊ eo. ti. si eo tp̃e.
in vj. ⁊ sic non includetur deuolutũ ad collationem epi post
datã litterarũ. tutius est tenere glo. per hunc tex. qui simpl'r lo
20 quitur. ⁊ q al's modicũ dubiũ habuisset ⁊c̃. ¶ † Glo. capl'm
in p̃ncipio docet cõstruere lr̃am. deide querit qd si ad capl'm
d spectabat electio ita ꝙ erat [d] bñficiũ electiuũ ⁊ nõ colatiuũ ⁊
scribitur vt prouideat̃ de bñficio spectante ad collationẽ epi.
an deuoluta ptãte capituli ad ep̃m poterit executor dictũ bñ-
ficium cõferre. dubiũ facit in q̃ne ista. q2 si dicimus deuolui
ptãtem eligendi ad ep̃m non videt̃ venire in lr̃is predictis in
quibus est scriptũ de bñficio spectante ad collationem epi ⁊
nõ spectãte ad electionẽ. ar. s̃. e. cũ in illis in vj. Si v̓o dicim⁹
deuoluit ptãtẽ ꝓuidendi seu ꝯferẽdi. tũc nõ est dubiũ. tñ idez
vr̃ ꝙ nõ includat̃ in lr̃is p̃dcis. q2 ⁊ si ex post fcõ bñficium ex
iure duoluto sit factũ collatiuũ tñ ĩspecto p̃mordiali p̃ncipio
origine erat electiuũ. ⁊ sic nõ vĩ ĩcludi in lr̃is p̃dcis in q̃bus
solũ fit mẽtio de collatiõe ⁊ sic ĩspiciat̃ modus p quẽ ꝯsueuit
prouideri. ar. cle. j. circa fi. ibi ad quẽ qs ꝯsueuit p electionẽ
assumi. Nunqd aũt deuoluat̃ in casu p̃misso ad ep̃m ptãs eli
gendi an ptãs ꝯferẽdi ⁊ ꝓuidẽdi remittit glos. ad no. de elec.
ne p defectu ⁊ plus nõ dicit ⁊ sic clare nõ determiat sentire tñ
vĩ sic residẽdo ꝙ qcqd sit de illo dubio an deuoluat̃ ptãs eli
gendi an ꝯferẽdi tñ nõ ĩcludat̃ tale bñficiuz in lr̃is seu in for-
ma lr̃arũ. de qb⁹ in lr̃a zẽze. hic sentire vĩ ꝯ̃riũ si dicim⁹ deuol
ui ptãtẽ ꝯferẽdi. Lap. hic dicit ꝙ si spectabat ad capl'm ele-
ctio ⁊ ad ep̃m ꝯfirmatio tunc executor poterit de illo ꝓuide-
re. Si aũt ꝯfirmatio spectaret ad aliũ ⁊ ex negligẽtia capituli
deuoluta eẽt ptãs capituli ad ep̃m tunc secus rõ ꝑm eũ. quia
p̃mo casu ep̃s cõfert ⁊ prouidet iure collationis. in scdo eli-
git ⁊ ꝓuidet iure electionis. alle. de iurepa. c. vnico. in. vj. de
elec. si cõpromissari⁹. e. li. ⁊ sic vr̃ tenere opi. ꝙ ptãs ꝯferendi
deuoluat̃ ad ep̃m eo casu quo cõferre hẽbat al's deuoluatur
ptãs eligendi. Jo. an. in. d. c. ne pro defectu. vt p̃dixi tangit h
dubiũ ⁊ an regula ꝯ̃ eũ. de regu. iur. in vj. ꝯcludit in. d. c. ne p
defectu. post recitatas opiniones qd cõiter seruatur ꝙ ex tali
ptãte deuoluta ep̃s prouidet iure collationis seu ꝓuisionis.
Dicit tñ ꝙ forte verius est ꝙ ꝓuidere debeat iure electionis
ex ptãte deuoluta ⁊ ex iure ꝓprio ꝯfirmare. ar. de elec. cũ iter
vniuersas. ⁊ hoc vltimũ forte dicit Jo. cald. ibi tenendũ de
iure. Nec ob. iura que dicũt ꝙ ep̃s ex tali ptãte ꝓuidebit ec-
clesie vel ecclesiã ordinabit. q2 illa v̓ba late sumpta ẽt ĩcludũt
viam electiõis. vt no. in cle. vlti. de elec. ⁊ sic debẽt sumi rõne
subiecte materie. ar. l. si vno. ff. loca. ⁊ hoc idẽ ibi tz. d. Gasp.
Aut ergo appet ꝯsuetudo legittima sup hoc aut nõ appet. si
tũc ad aliũ q̃z ep̃m spectabat ꝯfirmatio claruz est ꝙ deuoluit̃
ptãs eligendi vt dixit Lap. ne negligẽtia capituli preiudicet
tertio nõ negligẽti in ptãte ꝯfirmandi. Aut spectabat ꝯfirma
tio ad ep̃m. ⁊ tunc idẽ ꝑm verã opi. lz Lap. ⁊ qdã alij ꝯ̃riuz.
Ex his pz decisio q̃onis glo. tñ quicqd sit de isto dubio non
vĩ ꝙ possit executor de tali bñficio prouidere. vt dixit glo. ⁊c̃.
¶ Glo. cuiuscunqz declarat lr̃am quare sic vniuersaliter loq
tur. q2 siue per ꝓximos gradus ⁊ imediatos siue p mediatos
deuoluat̃ ad ep̃m cõfert executor q̃zdiu est in manibus epi.
21 igit̃ ⁊c̃. ¶ † Glo. siue ad nos colligit ex lr̃a ꝙ executor apo-
stolicus põt conferre beneficia ad papam deuoluta ⁊ indu-
cit pro eo qd no. Inno. ⁊ Pe. de offi. deleg. super eo. vbi di-
cebant predicti quosdã hoc tenere ꝯ̃riũ. Refert hic gl. fuisse
disputatũ bonoñ. per do. Ja. canonicũ bonoñ. vz ꝙ executor
apostolicus non possit beneficia ad papam deuoluta cõferre.
⁊ hoc si id lr̃is erat adiectum volentes illi facere gratiã spe-
cialẽ. Mouebatur q2 de mẽte pape non vĩ fuisse dare ptãtez
executori de tali beneficio pp dictam clausulam. nam cum in
casu predicto nõ ledat̃ alius q̃z papa non esset gr̃a sp̃alis. ad
hoc q2 papa in deuolutis non consueuit talem cl'am adijcere
non alleg. de conces. preben. lr̃is. ⁊. c. cum nostris. glo. se. non
vr̃ placere hec determiatio. dicit eni ꝙ fuit mirabilis solutio
predicti disputantis. vnde concludit glo. per hanc cle. ꝙ vbi
p̃mus collator est de illis qui grauabantur per lr̃as ap̃licas
siue fuerit noiatus ⁊ certus siue ĩcertus vt quando scribitur
ad cuiuscunqz collationẽ spectat beneficium semp executor
cõferret illa ad papã deuoluta. secus dicit in bñficijs spectã-
tibus a p̃ncipio ad collationẽ pape ex eo ꝙ vacauerũt in cu-
ria. ⁊ illa ꝯfert papa iure ꝓprio ⁊ nõ deuoluto. ⁊ iõ nõ ĩcludũ
tur sub lr̃is predictis. ⁊ est rõ q̃re aliud in deuolut'. q2 in illis
papa dando executorẽ ad prouidẽdum auferebat ptãtẽ ordi-
nario collatori. de ꝯces. preben. in decre. si caplo in vj. ⁊ ideo
si ex deuolutione etiã ptãs est deuoluta ad papã merito pote
rit executor cõferre maxĩe q2 lz in beneficijs cõsueuerit fieri
stricta ĩterpretatio. s̃. e. ti. q̃zuis. in vj. tñ contra concedentem
fieri dz lata. de ꝯsue. cum dilectus. Predicta aũt rõ cessat in
his que papa cõfert iure ꝓprio vz pz ex. c. ij. s̃. e. in vj. Idem
tz Pau. cõcludens ꝙ executor apostolicus confert bñficia
deuoluta ad papam quãdo fit deuolutio a collatore grauato
etiã per medios nõ grauatos ad papaz. secus in bñficijs que

a ¶ An executori. De mã istorum executorum ponit plene cõpost. in. c. capl'z. de rescrip.

b ¶ Beneficiũ est affectuz. Adde ea que dicit do. Abb. in c. proposuit de concessi. preben.

c ¶ Inspici debẽ. Ad de do. Ab. in. c. vt nr̃orũ vt eccle. bene.

d ¶ Beneficium electiuum. Ad de Fely. in c. in nostra ĩ xviij. ⁊ . xix. columna de rescrip.

spectat pmo loco ad collationẽ pape ꝛ secus in bñficijs de-
uolutis a collatore non grauato ẽt si iure deuoluto certo tpe
22 habuit ꝯferre eps grauatus. ℭ † Ultimo gl. īducit cle. ꝛ pdi-
cta ad no. in. c. j. de offi. dele. in vj. f. ᵃ ꝙ legatus de latere pos
sit ꝯferre bñficia deuoluta ad papam. tñ fatet ꝙ delegat⁹ illi
proferẽ quo ad sibi spāl'r cōmissa. de offi. lega. c. studuisti ꝛ in
23 regula generi de reg. iur. in vj. ꝛc. ℭ † Glos. epi querit quid
si ex negligētia epi ꝛ alioꝝ in hoc sibi succedentiũ si sit facta
deuolutio ad papā tñ eps nō erat pmus collator ordinarius
s; archi. vel alius. Rñdet ꝙ lr̃a tūc nō ꝓcederet q: o; ꝙ pri-
mus collator fuerit grauat⁹ per lr̃as. als sec⁹ vt ẽt. s̃. dixi post
Pau. ꝛc. ℭ Glo. vltia ꝯsiderat tria tēpora ad lr̃e declaratio
nẽ in istis deuolutis ad papā ꝛ clara est. ꝛ ista est considerat
hic Pau. ℭ Ultimo limitat cle. procedere vbi tēpus acce-
ptandi esset lapsum ẽm formaȝ cle. vnice. ꝛ qd ibi dicet. j. ti. j.
24 ℭ † Ultimo Lap. hic pro pleniori itelligētia hui⁹ cle. ꝛ eoꝝ
que supius dicta sunt ꝯsiderat quattuor casus si mandat pro
uideri de bñficio ẽm formā decre. q: interduȝ collatio bñficij
spectat ad epm tpe date lr̃aꝝ ꝛ tpe collationis. interduȝ spe-
ctat ad epm tpe date lr̃aꝝ tm̃. iterdũ tpe collationis tm̃. iter-
dum neutro tpe spectat. Prio casu clarũ est ꝙ executor pōt
ꝓuidere. Idē in scdo casu si ad papā fcā est deuolutio ex ne-
gligētia epi ꝛ alioꝝ ei in hoc succedētiũ vt ꝓbat in fi. Ter-
tio casu idē si ad illũ a quo ad epm ꝑuenit spectabat collatio.
secus si electio vel ꝑsentatio ẽm formā Jo. an. sub dubio for-
te Pau. hoc firmat. q: collatio est creata de nouo post datam
lr̃aꝝ isto casu. ꝛ sic ad eũ iste lr̃e se extēdũt vt in cle. lr̃as. s̃. de
rescriptis. ℭ Quarto casu pōt executor cōferre. ꝛ hoc ē cla-
rissimũ. Sed aduerte q: qd dictũ est in scdo casu nō vj. ꝓcede
re. q: cuȝ per lr̃as pape vel ꝓcessum executoris ipediat eps
bñficium cōferre nō o; dici negligens. ꝛ sic sibi tps ad ꝯferẽ
dum nō o; currere. de ꝯces. prebē. q: diuersitatem. ꝛ per ꝯñs
de epo ad aliũ nō o; fieri deuolutio. ꝛ sic d; durare ptās exe-
cutoris imppetuũ cũ sibi nō currat tps vt dicit glo. Dicit ꝙ
tps currit executori hic modo ẽm Lap. q: habebit ꝯferre in-
fra illud tps. j. qd h; ꝯferre eps eo lapso conferre nō poterit
nisi ad papā fcā sit deuolutio. epo vō non currit tps durante
tpe quo executor nō pōt ꝯferre. sed eo lepso currit sibi tēpus
qd habebat si nō eēt executor datus. q: tm̃ h; de tpe. j. quod
pōt conferre eps non tñ hoc pōt executor. ꝛ si eps in tpe sibi
dato non ꝯfert negligēter deuoluet ad aliũ collatio. s̃. eo. ti. si
clericus. in vj. ꝛ. j. ti. j. c. vno. §. secus. Itē ꝯ id qd dictũ est in
tertio casu facit. q: tps date est inspiciendu;. de rescrip. cam
te. ꝛ eo. tit. si eo tpe in. vj. Propter hoc dicit Lap. ꝙ melius
vĩ fore dicendũ simpl'r ꝙ executor nō poterit ꝓuidere seu cō
ferre. s. qñ post datam fcā est deuolutio. secus si tpe date. ꝛ sic
25 loquat cle. ℭ † Juxta pdicta querit Lap. qd si post datā lr̃a
rũ ꝛ ẽt postꝗ̃ est deuoluta collatio ad papā deuenit ad epm
ꝓpetas vel collatio bñficij ꝛ sic spectat ad epm ꝓ nũc colla
tio bñficij saltē habitu ꝛ eo reformato per papā spectabit ha
bitu ꝛ actu an poterit bñficiũ ipsuȝ vacās ꝯferre executor. v;
ꝙ sic ẽm pdictos v; Jo. an. ꝛ Pau. Cōtrariuȝ t; p ea q̄ dixi
s̃. post eũ obijciēdo in tertio casu ꝯ dicta Jo. and. ꝛ Pau. q:
tps date est inspiciendũ vt nō veniat collatio que de nouo da
tur epo post datā. vt in cle. lr̃as. de rescrip. vidistis. s̃. an execu
tori apostolico currat aliqd tps. s; an currat legato pape. Di-
cit hic Lap. ꝙ sic. q: legatus est ordinarius. de offi. lega. c. ij.
in vj. sed ordinario currit tēpus lateranēsis concilij. de ꝯces.
preben. c. ij. in vj. igit ꝛc. Fatetur tñ ꝙ l; sibi currat tēpus tñ
poterit cōferre donec prelat⁹ sue legationis iure ꝓprio vl' de-
uoluto pōt ꝯferre postꝗ̃ aũt deuoluta esset collatio ad platũ
extra suā legationē ex sua ꝛ alioꝝ negligētia inferioꝝ a papa
tunc quousq; collatio nō sit deuoluta ad papā cōferre nō po
terit legatus vt satis probat hoc capitulum.

a ℭ Quod a legat⁹ de latere. Adde do. Abb. in c. venerabilis. in. j. col. de preben.

b ℭ Quid est canonia. Adde gl. in c. cum. m. in ver. recepe runt. de cō sti. ꝛ ibi do. Abb. ꝛ fely. in viij. col.

c ℭ Et sic expssuȝ nocet. adde ꝙ est regula iuris. expressa nocēt. ff. de re. iur. de q̄ ponit vnuȝ vbũ Fely. i c. ad aures. in. iij. col. v. ij. conclusio ꝛ in. c. cũ or dineȝ. de re scrip. plene.

d ℭ Quotidianas distributiōes. Adde dñm Abb. i. c. cũ dilect⁹ el. j. cẽ de ꝑben. ꝛ in. d. c. cuȝ m. de cōstit.

Si iuxta nostri formā. Primo ponit vnũ dictũ. Scdo circa illd soluit vnũ dubiũ secunda ibi. pma. ℭ † No.
1 pmo ẽm vnũ intellectũ ꝙ habens rescriptuȝ
ad canonicatũ ꝛ prebendā ꝛ dignitatē quaȝ
duxerit acceptandā pōt acceptare dignitateȝ
ẽt habentē ꝑbendā annexā ẽt si pus acceptauerat prebēdam
aliam vacabit tamē tūc pma ipso iure per acceptationē talis
2 dignitatis. ℭ † No. ꝙ quis nō potest hr̃e duas ꝑbendas in
eadē ecclesia etiā ex iure annexionis. secus in duabus cura-
tis. s̃. eo. sup eo. in vj. ꝛ sic fortior est prohibitio in prebendis
eiusdē ecclesie ꝗ̃ in curatis. Et no. bene ꝙ acceptatiōe secū
de prebēde in eadē ecclesia ipso iure vacat prima. facit. s̃. de
3 cōces. preben. lr̃a. ℭ † Not. ꝙ l; alicui mandet prouideri de
canonicatu ꝛ prebēda ac dignitate quā duxerit acceptandaȝ
non videt dispēsatum sup vtroq; retinēdo sed potius videt
4 data electio. ℭ † Querit hic Guil. ᵇ quid est canonia. Re-
b spondet ꝙ est ius qd ex lectione seu institutione ꝛ receptiōe
alicuius in canonicũ ꝛ in fratrē oritur seu acquiritur vbi est
certus numerus canonicoꝝ vel de nouo creatur vbi non est
certus numerus canonicoꝝ. de prebē. dilecto. ꝛ est spiritua-
le beneficiũ ex quo cōpetit stallus in choro ꝛ locus in caplo.
de renun. cũ inter. p. Item est ius in corporale ꝛ indiuiduum
ad qd duo eligi non possunt vt in prealleg. c. dilecto. Tractat
etiā quomodo istud est duplex. q: quoddā est momentaneum
ꝛ tēporale qd nascitur cum creato ꝛ extinguit cum defuncto
vt in ecclesia non numerata. Quoddā perpetuũ ꝛ formatum
per se subsistens vt in ecclesia numerata ꝛ illud nō extinguit
cum ꝑsona sed manet vacans. de prebē. dilecto. de ꝯces. pbē.
ex pte. ꝛ de ꝯsti. cum. M. Item tractat quomodo duplex est
canonia. vna que coheret continue prebēde ꝛ sic possidet pos
sessa prebēda ꝛ vacat ea vacāte sicut qñ ambo dantur simul ꝛ
hanc collationē facit cōiter inferior a papa de qua. s̃. e. si cle-
ricus. Alia est que hodie de cōsuetudine fit per papā que ꝑ
se ad tēpus consistit sed finaliter cōsolidatur ꝛ vnitur prebē-
de sicut qñ papa nulla prebēda vacante statim cōfert ius ca-
nonie ꝛ statim facit tradi quasi possessionē iuriuȝ suoꝝ. s. stalli
in choro ꝛ loci in caplo vt hic. ꝛ. s̃. de renũ. cuȝ inter. p. Hac
etiā forma vti potest quilibet ordinarius in suis preben. dum
tñ in collatione talis canonicatus prebendā vacaturam non
promittit. q: sufficit ꝙ disponi iuris cōis reliquat ꝙ vult tali
canonico quā citius fieri poterit siue alterius preiudicio ꝓui
c deri de prebēda. ᶜ ꝛ sic expssum nocet ꝛ tacitũ ꝓdest. s̃. e. re-
latũ. ꝛ. c. dilectus. prebēda aũt ꝯferri nō pōt nisi vacans. ꝛ. c.
5 ℭ † Quare aũt canonicatus sine vacatione possit conferri. ꝛ
nō ꝑbenda. Dic q: canonicat⁹ in sola spūalitate ꝛ in iure in-
corporali ꝯsistit. ꝛ iō nullũ fit ꝑiudiciũ alijs canonicis nec iu-
rib⁹ eoꝝ. imo poti⁹ talia iura ꝯsistũt in charitate ꝛ veritate in
q̄dā releuatiōe oneris supportādi in diuinis. ꝛ ideo quāto in
plres diuidit tāto fortius agunt cũ sint ꝓprie opa spũs sancti
que non dant ad mēsurā. de cōsue. dis. v. non mediocriter. se-
cus in prebēdis ꝛ alijs rebus corporalibus in quibus fieret
alijs ꝑiudiciũ ꝛ in q̄bus verificat ꝓphetia multiplicasti gen-
tes ꝛ nō magnificasti leticiā de quo dicendũ vt in. c. cuȝ. M.
6 de consti. ℭ † Quero an canonicus sine prebēda hēat vocē
in electione ꝑlati ꝛ canonicoꝝ. Guil. hic post varie not. in. c.
cũ. M. de cōsti. ꝯcludit ꝙ si sup hoc est aliqua ꝯsuetudo illi
stabit. vt est in vrbe vbi nihil precipiunt nec voces hñt tales
canonici. vt no. Inno. s̃. eo. dilect⁹. Si vero nulla extat ꝯsue-
tudo tūc Inno. ꝛ Hosti. in. c. cũ. M. tenent ꝙ talis canonic⁹
d h; stalluȝ in choro. ꝛ locũ in caplo ꝛ ᵈ quottidianas distribu-
tiones ꝛ ptē eoꝝ que in cōi dant. de elec. in genesi. de renun.
cum inter. s̃. eo. cũ dilectus. ꝛ. c. relatũ. Alij dicunt ꝙ nil pci-
pient interim. Inno. in. c. dilectus. s̃. eo. concordat sic opi. q̄ a
aut sunt ibi distincte prebēde ꝛ eoꝝ bona. ꝛ tūc de ceteris bo
nis cōibus hēbit de ꝓba. ex lr̃is. Si aũt nihil est diuisum sed
oīa colligunt in cōi ꝛ postea semel in anno diuiduñtur. ꝛ tunc
nihil hēbit de bonis. De voce aũt t; Jo. an. ꝙ recept⁹ aucto-
ritate capituli ꝛ sic volūtarie recept⁹ illā hēbit recept⁹ auctori
tate pape ꝛ sic ex necessitate nō Pau. legēdo ibi t; ꝯriuȝ per
c. hi qui. ꝛ. c. fin. si apostolice. s̃. eo. in. vj. Jo. de lig. remittit ad
7 no. per se in. c. cum. M. prealle. dic vt ibi per eũ. ℭ † Quero
qs possit dare canoniam prebēda non vacāte. dic ꝙ papa in-
distincte. legatus non sed reseruare pōt. Alij vō ordinarij po
terunt sicut papa vbi nō est certus numerus vl' ẽt si sit nume
rus. dũtñ tñ non sit iuramēto firmatus vel per sedē apostoli-
cam ꝯfirmat⁹. de rescrip. ꝯstitut⁹. s̃. eo. dilectu. ꝛ. c. relatũ. ꝛ. c.
dilect⁹. Tene mēti qd dicit de legato. de quo p Jo. an. s̃. eo.
si postꝗ̃ ꝛ ibi ẽt p Lap. vbi vĩ tenere ꝯriũ ꝛc. ℭ Quero ꝙ
canonici possunt creari sub expectatione prebende. Dic pa-
pa dare poterit quod voluerit. Alij autem arbitratu boni viri
habita collatione ad extātes in ecclesia ẽm eum. puto tñ ꝙ si
papa

papa vltra facultates ecclesie grauaret ecclesiā potest obijci cōtra rescriptū talis exceptio iuxta no. de vi. ꝛ ho. cle. q̄m. ꝛ de psump. c. fin. ꝛ de insti. c. ij. ¶ † Quero an eligentes vltra numerū [a] renūciēt numero. dic ꝙ nō. si mādato pape id fecerunt alr̄s secus no. s. e. ꝑ illos. ꝛ ibi ꝓbat. Quid si canonici cū epō in ecclesia statuerūt sub iuramēto nō recipere aliquē donec essent. j. numerū. xx. canonicorū. deinde receperūt ꝑmutantes auctoritate pape ꝛ litterarū in q̄bus ꝯtinebat̄ cl̄a nō ob. aliquo statuto de certo numero cū alijs obstātijs ꝛ receperūt vigore dictarū litterarū quēdā extraneū lȝ nōdū sint sub. xx. reducti. q̄d erit an erit factū statutū Guil. h̄ disputatiōi relinq̄t Jo. de lig. remittit ad no. ꝑ seipsum. s. e. dilecto. vbi habuistis de canonia. ¶ † Querit vlterius Guili. [b] q̄d sit ꝓbēda. dicit ꝙ est quoddā ius spirituale ꝑcipiendi certos ꝓuentus in ecclesia cōpetēs ꝑcipiēti ex diuino officio cui insistit tanq̄ѯ vni ex collegio ꝛ nascit̄ ex canonia tanq̄ѯ filia a matre. x. q. v. §. de q̄bus. s. e. relatuȝ. Dicit̄ aūt ꝓbēda a ꝓcio ꝙ q̄s recipit ꝑ labore. ¶ † Quero quotuplex sit ꝓbēda. dicit ꝙ duplex. q2 quedā est spiritualis que dat̄ rōne canonie. lȝ eius existētia ꝛ cōstātia cōsistat in rebus corporalibus. ꝛ talis ꝓbēda recipit ꝑmutationē cū alio iure spirituali. nō autē cū t̄pali. s. de re. ꝑmu. ad q̄ōnes. Quedā est tēporalis q̄ dat̄ de rebus ecclesiasticis. puta decimis vel primitijs alicui pro aliquo labore tēporali tanq̄ѯ bene merito. puta aduocato vl̄ alio seruitori. ꝛ talis nullā spiritualitatē in se ꝯtinet nec ꝑmutationē recipit cū aliquo spirituali iure. de symo. cū eēt. ꝛ c. querelā. ꝛ c. veniēs. de pac. cū pridē. xvj. q. j. possessiōes. ꝛ q. vj. illud. xij. q. ij. q̄cūq̄ѯ. † Quid si epūs cū capitulo fecerunt statutū ꝙ nō fiat receptio canonicorū donec reducti fuerunt ad numerū. xx. canonicorū. ꝛ post tale statutū aliquis impetrauit nō ob. numero. an debebūt ipsum recipere. Guili. hoc relinquit disputatiōi. Jo. de lig. dicit ꝙ nō vȝ impetratio q2 debuit fieri mentio de qualitate statuti que mouere posset papā ad denegandū cōcessionē illā. vt q2 erat tantus numerus canonicorū ꝙ nō sufficiebāt facultates. de ver. sig. trāsmisse. de rescrip. sup litteris. nō sufficit ergo fieri mētionē de numero lȝ oȝ ēt fieri mētio de qualitate facti ꝑp q̄ð factū est statutuȝ. maxime q2 talia rescripta sunt ambitiosa ꝛ restringēda. s. eo. Quis in. vj. Nec ob. de rescript. Statutus. q2 immo facit pro hac parte q2 ibi nō solū de certo numero tenebat̄ facere mētionē. lȝ ēt de his que accedūt numero vt d̄ iuramēto ꝛ alijs sic ergo debuit fieri mentio de qualitate statuti. h̄ēt placuit Bertran. ¶ † Quero an canonicus possit testari de ꝓbēda que sibi dat̄ ꝑ diuinis horis deo psallēdis. Dicit Guil. ꝙ sic q2 illa est ꝑpria. ꝛ iō de illa testari pōt sicut laborator de mercede diurna. de magistris. c. si. de quo per Hosti. de pec. cle. c. si. de testa. requisisti. §. illud. ꝛ ꝑ gl. de offi. or. p̄senti in. vj. vn̄ etiā talis ꝓbēdatus agere posset ꝯ̄ canonicū suū noīe ꝓbēde sue de proba. ex litteris. † Ex p̄dictis pȝ ꝙ canonia est ipsuȝ ius spirituale quo ea que sunt diuini officij. exercent̄ sicut cātare in choro ꝛ aliud diuinū officiū celebrare. Sȝ ꝓbēda est ius spirituale quo ad ea que spectant ad redditus b̄n̄ficij ecclesiastici ꝛ exercent̄ sicut colligere decimas primitias ꝛ oblationes. j. q. ij. in summa. multiplicat̄ aūt facilius numerus canonicorū q̄ѯ ꝓbēdarū. q2 in multiplicatiōe canoniarū surgit pluralitas cōsiliorū ꝛ canonicorū salubre cōsiliū ꝛ officiū. secus de ꝓbē. q̄ p̄nt in t̄m diuidi ꝙ canonici mendicarent ꝛc. † Habetis sic ex p̄dictis q̄d sit canonia ꝛ q̄d ꝓbēda ꝛ quotuplex canonia ꝛ quotuplex ꝓbēda ꝛ an de ꝓbēda possit testari. in quo tene opi. Hosti. ꝛ an possit canonia sine ꝓbēda conferri ꝛ per quē. Et no. q̄ð dicit circa hoc delegato. q2 dicit ꝙ nō pōt per eū cōferri. lȝ b̄n reseruari. Jtē q2 p̄nt creari canonici sub expectatiōe ꝓbēde ꝛ an talis receptus in canonicū sub expectatione ꝓbēde habeat voceȝ in capitulo ꝛ an aliq̄d possit ꝑcipere. ¶ † Et no. circa hoc ꝯcordātiā quā facit. Jtē an recipiēdo vltra numerū frangat̄ numerus. ꝛ circa hoc habes duas q̄ōnes de statuto epi ꝛ capituli iurato ꝙ non recipient aliquē donec sint redacti ad. xx. Primo an impetrans in tali ecclesia nō ob. numero sit recipiēdus. ꝛ cōcludit Jo. de lig. ꝙ nō. quasi nō sit facta sufficiēs mentio. q2 debuit fieri mētio nedū de statuto. sed ēt de qualitate statuti. ꝛ ex hoc seq̄tur decisio alterius q̄ōnis an recipiēdo frangat̄ numerus. q2 vr̄ ꝙ sic cum volūtarie recipiatur. lȝ Guil. has duas q̄ōnes disputationi relinquit. ¶ † Glo. scd̄a querit hic loquitur de recepto ad ꝓbēdā ex mādato pape. sed q̄d si fuisset receptus ex auctoritate capituli vl̄ alterius ordinarij collatoris an habeat locum hec cle. ¶ R̄ńdet glo. ꝙ duplex pōt esse intellectus huius l̄re. vnus vt hic narrat̄ factū ꝛ accidētia facti. [c] ꝛ tūc hic erit casus ꝙ sic. q2 hȝ hoc nō ponet̄ hic de recepto ex mādato pape ad denotādū diuersum ius in recepto auctoritate ordinarij. lȝ iō dixit de recepto auctoritate pape q2 maior erat dubiū. Nā videbat̄ ꝙ ex quo semel adeptus erat ꝓbendam pacifice finita eēt gratia q̄ѯtū ad ꝓbēdā cū intelligi dēat de prima. s. e. nō pōt. ij. rn̄. in. vj. ꝛ sic nō videbit̄ posse cōseq̄ scd̄o loco ꝓbēdā ēt dimittēdo primā. t̄n hoc non ob. decidit ꝯ̄riū. ¶ Rō quare hoc fuit est q2 durabat rō sup dignitate ꝛ sic sup principaliori vn̄ cū scā fuerit vno cōtextu sup vtroq̄ѯ scȝ sup dignitate ꝛ sup accessorio prebēde iō pōt accessorio prius habito dimisso cōseq̄ dignitatē ꝛ cōsequēter ꝓbēdā ei annexā. Ad hoc b̄m Guil. q2 cū dignitas que erat principale eēt in fieri totū dȝ dici in fieri ꝛ nō d̄r aliq̄d actū donec superest agēdū. C. de his qui. vt indig. l. pe. que rō cessat in decre. nō pōt b̄m Guil. Jteȝ b̄m eū q2 al̄s nō impleret̄ intentio pape nisi posset dimittere primā cū sic dignitatē h̄re nō possit ex quo illa hȝ ꝓbēdā annexā ꝛ quis nō possit h̄re duas ꝓbendas in eadeȝ ecclesia. Pro hoc q2 nil pōt iputari si acceptauit prebendā q2 alias negligentia sibi nocuisset. s. eo. si clericus. in. vj. b̄m Guil. ꝛ Paul. ꝙ intellige vt. j. dicetur. Alias pōt esse intellectus in decre. s. ꝙ verba ista si iuxta nostri formam mandati ponāt ius. ꝛ tūc hic esset casus in ꝯ̄riū. nā eēt sensus ꝙ ex quo ex mandato pape est scriptū de ꝓbēda ꝛ dignitate ꝛ ꝓbēdā fuisset assecutus posset illā dimittere ꝛ consequi dignitatē. ꝛ sic secus esset si ex auctoritate capituli vel alterius ordinarij esset prebendā assecutus ꝛ scriberet̄ solū pro dignitate quā duxerit acceptandā. q2 nō posset consequi dignitatē h̄ntem prebendā annexam ēt dimittendo primam. ¶ Quid ergo dicendū. R̄ńdet gl. ꝙ istud dubiū egeret declaratione t̄n inclinat in primā. s. lecturam velut equiorē. ꝛ sic concludit ꝙ si sola dignitas debeat̄ habenti al̄s ꝓbendaȝ ab ordinario collatore procederet cle. Jdē ꝛ fortius si cōcessis diuersis rescrip. pape successiue vno sup prebenda alio sup dignitate si primo loco cōsecutus ꝓbēdā ꝛ postea velit consequi dignitatē. Si autē ex vnico rescripto sit mandatum de vtroq̄ѯ clarū est ꝙ ꝑcedit cle. vt in scd̄a lectura ꝛc. ¶ † Glo. acceptandā. querit quid si nō fuisset adiecta hec clausula acceptandi. sed simpliciter scriptum pro dignitate proximo vacatura an esset idem. R̄ńdet ꝙ sic cum eadem sit ratio ꝛ fortior ex quo tūc necessario habuit expectare dignitatē ꝑxime vacaturā. Deinde querit glo. quid si in casu cle. q̄n scriptum est cum clausula acceptandi in forma de qua l̄ra an si vacabit prebenda ꝛ negligit illā acceptare fiat sibi p̄iudiciū in illa. R̄ńdet glo. ꝙ sic. ar. c. si clericus. s. eo. nec hȝ eā iuuare clausula acceptandi. q2 illa non fuit adiecta respectu prebende. lȝ respectu dignitatis ꝙ limitat glos. esse verum nisi oēs ecclesie dignitates haberēt ꝓbēdas annexas. ꝛ ipse iam adeptus canonicatum sub expectatione ꝓbende nollet acceptare ꝓbendam que postea vacasset ex eo q2 nolebat illam cōsequi cū dignitate. ꝛ sic ꝑ̄starer̄ ꝙ nō diceret̄ negligens nec fieret p̄iudiciū. nā satis est iusta cā ad excludendam negligentiam ꝙ omiserit acceptare ne postea h̄ret necesse mutare cū b̄n̄ficiorum mutatio non sit pape nec iuri grata. xxj. q. j. c. j. de trāsla. quāto. ꝛ hec dicit glo. multofortius ꝑcedere. s. ꝙ excluderet̄ negligentia si clausula acceptandi ēt respiceret ꝓbēdam nedum dignitateȝ ꝛc. ¶ † Glo. post. querit q̄d si ante vacasset dignitas cū prebenda anteq̄ѯ acceptaret ꝓbēdā aliā nō annexaȝ dignitati. dicit gl. ꝙ ꝑcluderet̄ sibi via quo ad dignitatem arg. huius littere. A ꝯ̄rio facit cle. gratie. de rescrip. eēt enim tūc ꝙ sibi imputetur ꝛc. ¶ Glo. annexa op. ꝙ possit retinere vtrunq̄ѯ. s. e. q2 sepe in. vj. So. hic erat ꝓbēda annexa dignitati. ꝛ sic h̄ret duplicē ꝓbēdā ꝙ esse nō dȝ per ea que. j. dicētur in ꝯ̄rio dignitati nulla erat annexa ꝓbēda. sed iterato instat glo. ꝙ cle. non ꝑcedit q2 quis nō pōt h̄re duas ꝓbendas in eadē ecclesia. de cōces. ꝓbē. l̄ras. Jtē nec pōt quis acceptare dignitatē sine ꝓbēda si illi est annexa. ego nō vr̄ ꝙ possit acceptare dignitatē. So. gl. ꝙ hoc faciebat dubiū in cle. t̄n hoc nō obstare hȝ q2 ꝑmpta est rn̄sio ꝛ prouisio per hanc cle. in-

a ¶ Renunciēt numero adde ea que h̄r̄itur ꝑ do. abb. ꝛ fely. i c. cū accessissent de ꝯ̄sti.

b ¶ Quid sit ꝓbēda. ad de glo. in. c. cū. m. i v. receperunt de cōsti. vbi do. Abba. ꝛ alij docto.

c ¶ Et tunc hic erit. adō facere regulaȝ ꝙ ex verbis narratiuis nō lȝ arguere glo. in l. j. in gl. magna i. iij. lec. C. q̄n nō pe. par. cū suis concor.

ducta. s. q dimittat prima que ipso iure vacat acceptatiõe di-
18 gnitatis vt hic di. † Iuxta pdicta querit gl. quid erit in casu cõuerso vz si pmo sum adeptus p rescriptũ apostolicũ dignitatez sine pbẽda & expecto ibi pbẽdã cũ clã acceptãdi vel ẽt sine illa an si cõtingat q vacet postea dignitas cui annexa sit pbẽda potes illã acceptare. vr q sic. ar. huius cle. Cõtrariũ tz gl. Mouet qr principale facilius cõseruat & regulat accessoriũ q eõ. de cõces. eccle. vel alta. c. vno. in. vj. & s. e. sup eo. li. & c. qr sepe. & qd no. in regula accessoriũ. de reg. iur. fa. l. ex pupillari. ff. de vul. & pup. qd no. in. l. petẽs. C. de pac. & iõ in casu pposito cũ iã gratia sit extincta in principali. s. in dignitate ex quo illã est assecutus nõ põt rõne accessori pbẽde tra-
19 here ad se aliã dignitatẽ &c. † Gl. vltima querit quare ipo iure vacat prima. Rñdet q quis nõ põt esset triplex in ecclesia eadẽ ẽt si hoc hz cõsuetudo sine dispẽsatiõe apostolica. de cõsue. c. j. in. vj. Deinde opponit q rõne annexiõis possit habere duas pbẽdas sicut & duo curata. s. e. sup eo. in. vj. Soluit gl. q iura magis horrent pluralitatẽ in pbẽdis eiusdem ecclesie q in curatis diuersarũ ecclesiarũ. Rõ potuit esse qr est absonũ in eadẽ ecclesia quẽ hre duas voces eodẽ iure. facit qd no. de cõces. pbẽ. litteras. que rõ cessat in duobus curatis diuersarũ ecclesiarũ. Predicta inducit gl. ad no. in pal. leg. c. lras vz a an eps possit dispẽsare in pluralitate pbẽdarũ eiusdẽ ecclesie seu in duabus canonijs vnius & eiusdẽ ecclesie. & vr q nõ põt p pdicta. lz in canonicatu & dignitate vl officio possit dispẽsare. Ratio qr tunc non reperitur quis habere duas voces eodez iure. vt no. in. d. c. litteras. sup vlt. gl.
20 † Querit Guili. qd si in casu cle. vacauit pbẽda nõ vnita archidiaconatui & illã p notoriã negligẽtiã amisit. & sic remãsit soluz canonicus deinde morit archidiaconus & eius prebenda debet alteri iuxta. c. si clericus. s. e. an poterit dignitatez cũ canonia tenere. dic q sic. p. c. qr sepe. s. e. in. vj. forte voluit sentire q si i illa ecclesia erat alius expectãs lz posterior in tpe q illi debet illa annexa archidiaconatui ex quo fuit negligẽs pmus. & hz hoc haberemus limitationẽ ad. c. qr sepe. s. e. in. vj. vbi vult pbẽdã dignitati annexã deberi illi cui debetur dignitas lz posterior sit in tpe qr nõ hẽbit locũ vbi ille cui debet dignitas fuit pmus & negligẽs. lz hoc non vr mihi tutũ. immo potius eõ deberemus limitare. c. si clericus. per
21 illud. c. qr sepe. & hoc est istius. † Quid si eps & canonici fecerũt statutũ q canonicus nõ pbẽdatus p impetrationẽ papalẽ vel alr nõ posset cõseq in ipsa ecclesia dignitatẽ. ptingit q archidiaconus illius ecclesie fuit electus & cõsecratus in epm. & sic vacarũt priora bñficia. quo facto. A. impetrauit pbendã p se & archidiaconatũ p. B. ita q. B. habuit dignitatẽ cũ canonia iste. A. pbẽdã solã. An canonici z. B. poterũt opponere de ditto statuto. Dicit Guili. q si in curia vacauit archidiaconatus clarũ est q nõ nocet statutũ. vt de consue. cũ in tua. §. in pbẽdis in. vj. Si aũt vacauerit extra curiã tũc vr q statutũ valeat maxime si fuerit per sedẽ apostolicaz cõfirmatũ. de rescrip. pstitutus. & sic nocebit &c. Sz qd si ille B. sit solũ canonicus cũ dignitate. lz sine pbẽda an debebit vocari ad electionẽ & ad alios actus cões. Itẽ an hẽbit anniuersaria que incidẽter obueniũt canonicis pbẽdatis. Item an habebit interesse horis diuinis & facere hebdomadã suaz dicit q si est in ordine diaconatus nõ dubiũ q tanq archidiaconus in officio archidiaconi hẽbit ministrare. lxxiij. dis. honoratus. & sic nõ vr rñdere nisi ad vltimũ quesitũ. quo ad alia dic vt. s. dixi. qr in anniuersarijs dic aut est psuetudo aut nõ. & si nõ est aut sunt distincte pbẽde aut nõ. Sz oĩa colli gũtur in cõi & postea diuidunt. vt. s. dixi de voce. dic q nõ qr ex
22 quo receptus est auctoritate pape. &c. † Querit Stepb. qd si papa mãdauerit puideri de dignitate cũ canonicatu & pbẽda nunqd poterit hre canonicatũ & pbẽdã ẽt si nõ vacet dignitas. vr q nõ pp b coiũctionẽ cũ qua vr coniungere accessorie & facere cõiunctionẽ. ff. de cõdi. & de. l. iulius. Pau. zriũ tz nisi appeat aliud voluisse papã. & sic intellexisse. alle. ff. de vsufruc. accres. l. si mulieri. & ff. de leg. j. l. si annalia cum heris. & ff. de manumis. test. l. si ita fuerit seruus. §. si. vid Jo. an. de cele. mis. cũ marthe. §. quesiuisti. Quid si est in ecclesia certus numerus canonicorũ & pbẽdarũ iuramẽto firmatus an pbẽda pmo assecuta in casu decre. que postea vacat adeptiõe dignitatis archidiaconalis poterit pferri p capitulũ si numerus canonicorũ reqsitus est in ecclia. dicit La. q non propter penã piurij. nã si talis pbẽda erat pbẽda canõicalis nõ poterat cõferri nisi canõico. lz cõferendo numerus frangeret & essent piuri ergo &c. Fatet tñ q eis nõ currat tps in cõferẽdo ex quo nõ pñt. debebãt tñ licẽtiã petere conferẽdi a superiore. de elect. c. fi. facit de cõces. preben. q diuersitatẽ. Ultimo Paul. hic tractat quid si in clausula acceptandi fuit oppositus terminus mensis. an post mẽsem poterit fieri acceptatio. de quo. j. tit. j. cle. j. in glo. iste terminus.

a An eps adõ. d. abb. in. c. extirpãde. §. q vero extra d pbẽ.

b Cõiunctionẽ cum adde de ista coniunctiõe tex. & ibi bã. in. l. j. ff. de pec. lega. fely. vbi ponit pulchrã dõci. in. c. q̃to. in iij. col. circa med. de iu. di. & bar. i. l. fij. in. ij. col. ff. de lega. j. alex. in psil. cxciij. i. ij. colũ. circa me. in. ij. volu.

c No. de ista dictione exnũc prout extũc. adde bart. i. l. si ita stipulat. ff. de ver. obli. bal. in. c. j. d mili. vas. qui cõtu. est ale. in pl. lxxxiij. in. ij. col. circa fi. i. ij. vo.

d Bullãtur aũt. qualiter aũt bullent lre gratiose & qualiter littere cõtentiose ponit fely. i. c. postulasti. in ij. colũ. in fi. de rescrip.

De concessione preben. Rubrica.

Cum ei quẽ in sciẽtia. Diuiditur in quattuor: qr primo declarat qñ afficit decretũ cõditionale nõ adiecto termino mensis. Secũdo qñ afficiat illo adiecto. Tertio an petendo sibi conferre bñficiũ vel recipiendo illud collatũ videat quis acceptare. Quarto declarat qñ qs dicat hre noticiã vacationis bñficij. secũda ibi
1 secus. tertia ibi que ẽt. quarta ibi ceterũ. † Not. formã litterarũ apostolicarũ circa puisionẽ beneficij que hodie inoleuit ex stilo curie. Et no. qñq gratiã cõditionaliter pcedi.
2 † No. q decretũ appositũ in gratia cõditionali nõ afficit ante aduentũ cõditionis. & sic decretũ regulat fm naturã gratie principalis. facit regula accessoriũ cũ cõcor. in. vj. & s. eo. tit. c. j. eo. li. & hoc est verũ regulariter. Fallit si terminus certus sit adiectus in gratia conditionali vt sic adiectio termini
c aliquid operetur. c † No. de ista dictiõe exnũc put extũc
3 que quotidie inseritur in pctibus & alijs dispositionibus de
4 qua hic tãgit gl. † No. q bñs claz acceptãdi in gratia sibi cõcessa põt tacite acceptare bñficiũ. Itẽ q tacite vr acceptare petẽdo vel patiẽdo sibi pñti beneficiũ pferre &c. † In v.
5 ceterũ. † No. obuiandũ diuturnis vacatiõibus & fraudibus & ẽt litibus. facit de dolo finẽ. & de rescrip. sedes. de app. ob-
6 late. ad fi. † No. q qs psumit scire id qd publice notũ est in loco. vide gl. in. l. si tutor. C. de picu. tuto. & Bart. in. l. his
7 potest. ff. de acqui. here. † No. qñ quis dicat hre noticiam vacationis beneficij qr sufficit q habeat illam vere vel psum-
8 ptiue iuris psumptione. † No. qñ agitur de cõmodo alicuius imputandũ sibi vr si nõ habuit noticiaz eius q est publice notũ in loco in quo impetrauit ad cõmoduz suum. & sic no. q papa fingit scientiã vbi nõ est ignorãtia pbabilis sic. & alibi fingit matrimoniũ carnale vbi non est. de sponsa. c. lz q. & similiter spirituale. vt de regula vidua. &c. De materia fictiõis vide in cle. q circa. de elec. & in. c. q interrogasti. xxvij.
9 dist. † Glos. reputamus. querit qñ reputet papa quẽ idoneum. Rñdet q qñ pape est facta de eius idoneitate relatio per examinatores ad hoc deputatos qui examinãt principaliter in tribus. s. quomodo cantat promouẽdus. & qñ legat. & qñ cõstruat. & hoc in forma pauperuz de qua hic loquitur post examinationẽ autẽ pdictam fm Guil. deponunt singuli examinatores in scriptis qualiter in singulis tribus pdictis
10 se habuerit & tali relationi creditur fm glo. & Guil. † Gl. inquisitionẽ. querit an in hac inqsitiõe fiẽda p executores sit ptis vacatio necessaria. gl. remittit ad no. in cle. vna. de offic. dele. Guili. hic dicit q nõ est necessaria & põt fieri inquisitio per solũ executorẽ. alle. no. p Inn. de psumpt. c. fi. dicit tñ q frequẽtius citat ordinarius. alle. de rescrip. lras. dic vt plene
11 dixi in. d. cle. vnica. Quis aũt impetret executor in hac forma cõi in gratia cõcessa. dicit Guil. q regulariter ordinarius q impetrat tã ad collationẽ aliorũ q suã. qr epi in suis diocesibus sunt executores iuris cõis & administratores. de sent. excõ. nuper. ix. q. iij. c. cũ sumus. iõ cũ lre sint in forma cõi merito ad illas deputant executores ipsi epi dioce. d † Bullã-
11 tur aũt lre pdicte cũ filo canapis ad denotãdũ q sunt in forma cõi seu q ius cõe in eis obtinet fm Guil. Gl. valoris querit an hoc casu possit puideri de pẽsione. gl. dicit q nõ p decre. q̃uis. de pbẽ. in. vj. Intellige ẽt sibi volẽti fm Pau.
12 vt ibi &c. † Gl. adijciẽtes. qrit qd si nõ fuisset hoc adiectũ vim q de bñficio minoris valoris possit sibi volẽti puidere. sed simplr eẽt mãdatum puideri de bñficio certi valoris. an possit sibi volenti de minori puideri. Rñdet q nõ. qr forma mandati

mandati diligēter est seruāda de pbē. cui de non. in. vj. An autē posset sibi ꝓuideri de maiori. gl. ꝙ sic in. c. ꝗuis. de ꝑben. in. vj. Sꝫ tūc ob. dictū. c. cui de nō. nā fines mādati diligenter seruandi sunt. sed ita violantur excedēdo sicut minuēdo. xvj. q. vj. quicunqꝫ. de deci. ex pte ergo ꝛc. Dicit Joā. de lig. ꝙ si aliqua differūt in spē mādatū de vno ad aliud nō extendit. secus si nō differūt spē. sꝫ sunt pars ꝛ totum vel sicut maius ꝛ minus inter eadē speꝫ. qꝛ tūc volēti poterit ꝓuideri de maiori. Qꝛ hoc dictū nō credo verū per alle. decre. cui de nō. ꝛ ꝑ no. de reg. iur. cui lꝫ in. vj. ꝛ de rescrip. postulasti. vbi in istis bñficialib' ꝓcise est attēdēda forma mādati. nec plus dr̄ in se cōtinere id qd̄ est minus. ꝛ sic nō vr̄ glos. ꝑdicta ꝓce-
13 dere ꝛ sic tꝫ hic Paul. ¶ † Gl. ex nūc opp. ꝙ statim decretū dꝫ afficere nō expectata cōditione. qꝛ dictū fuit in ipso decernentes exnunc irritū. ꝛ sic ex tpe date voluisse vr̄ decretū afficere. Rn̄det gl. ꝙ hoc faciebat dubiū in decre. tn̄ nō hꝫ obstare. qꝛ dꝫ intelligi papā voluisse exnūc. s. vt valeat ꝛ afficiat extūc. s. tēpore cōditionis extantis. ꝛ supplende pꝫ ꝙ intētio pape fuit solū a tpe cōditionis extātis decretū voluisse affice-
14 re facit de voto lꝫ in fin. ꝛc. ¶ † No. bñ ꝙ in dubio ista vba exnūc, ꝑut extūc in actu cōditionali nō debēt intelligi vt effectualiter respiciāt tp̄s actus celebrati. sꝫ tp̄s cōditionis extātis qd̄ no. qꝛ sepe in ꝯtibus ꝛ alijs dispositionibus inferuntur. facit qd̄ no. glo. C. de codicil. l. j. ꝛ qd̄ no. in. l. huiusmodi ff. de ver. ob. ꝛ in. l. lecta. ff. si cer. pet. Adueniēte autē cōditione bñ trahunt effectū dispositiōis retro qñqꝫ ẜm mētē ꝯhentiuꝫ quo ad certos effectus. vt ꝓbat in iuribus palle. que inducit glo. pro opi. Inn. ꝛ Hosti. ꝯ Egidi. de qua in decre. ꝑterea. ij. in ṽ. excōicatū de app. vbi dicit Egidius ꝙ excōicantes post diē vel cōditionē [a] dicere debēt extūc ꝑut extūc. nā ex ꝑdictis pꝫ ꝙ alterū ꝑdictorū sufficit ꝛc. ¶ Gl. iducit tex. in arg. ad qōnē illā an decretū pape efficiat ignorātē. vr̄ ꝙ sic ẜm hoc afficit certis casibus. ēt si nō sit dictuꝫ in decreto decernētes irritū si aliqd sciēter vel ignoranter fuit attētatū vt hic cōtiter tenet. de quo in. c. si eo tpe de elec. in. vj. ꝛ ꝓbat de
15 pbē. c. j. e. lib. ꝛc. ¶ † Gl. extet querit an sit necesse ꝯditiōem extare gl. dicit ꝙ vtile est cōsiliū illā fieri vel saltē facta mētione de illa inhibere vel insinuare suā ꝑtātē ordinario collatori. ꝛ hoc iō qꝛ alias nō posset cōstare an ꝯditio extitisset ꝛ sic sentit non esse hoc necessariū ꝛ hoc tꝫ Pau. qꝛ sufficit in rei veritate illas extare ꝛ collationē fieri post existentiā collationis. nā collatio est finis ꝓbationis sicut priuatio bñficij finis delicti probati. de accu. si cōstiterit. Sed aduerte qꝛ vr̄ ꝙ hic nulla sit cōditio. qꝛ ista cl'a si est vite laudabilis ꝛ cōuersationis honeste sonat in monitionē [b] ꝛ nō in cōditionē. ꝛ subintelligebat ēt si nō fuisset exp̄ssa vt de ꝑsum. dudū ꝛ qd̄ ibi no. So. Steph. ꝙ facit ex eo cōditionē. qꝛ mandatū fuit ꝓuideri si ꝯstiterit ꝙ sit laudabilis vite ꝛ honeste. secus si dcm̄ fuisset si est vite laudabilis ꝛ honeste. vt no. in. d. c. dudū. ad fin. per Inn. ꝛ ꝑ gl. in cle. j. de offi. deleg. dicit tn̄ hic Pau. ꝙ anteqꝫ sit notū executori cōditionē extare nō pōt cōferre vn̄ opꝫ ꝙ de hꝫ ei vt iudici constet sufficit tn̄ cōstare ēt si nō sint publice attestatiōes de hoc qꝛ ille sunt publice de test. cū clamor per hoc dicit ꝙ nō sufficeret si vt homo sciret cōditionē extitisse forte ꝯriū est in hoc verū cū hic executor non habeat necesse assumere ptes iudicis sꝫ possit se extraiudicialiter informare iuxta no. de offi. dele. cle. vna. Sed tene dictum Paul. qꝛ hic dictū fuit si cōstiterit seu simile. s. [c] si repertus fuerit ꝛc. ꝛ sic necessario dꝫ partes iudicis assumere. vt ibi not. qd̄ no. bñ ꝯ
16 id qd̄ ibi dicit Lap. ¶ † Glo. executorē in prin. iustificat litterā. deinde inducit tex. ad qōnē disputatā. vꝫ an impetrans primo loco in forma pauperū. vt in forma de qua hic ꝑferat scd̄o impetrāti in forma gratie in eadē ecclesia vl' ad collationem eiusdē. Nam hic vr̄ casus ꝙ sic dū dixit ꝙ pōt per aliū executoreꝫ cōferre bñficiū ante existētiā cōditiōis. ꝛ sic a cōtrario innuit ꝙ post nō poterit. naꝫ necessario dꝫ intelligi de alio executore qui sit secundus. nam primus ēt post existētiā cōditionis conferre possit. ꝛ sic de illo loqui non potest. Itē generaliter loquitur de executore alio. ꝛ sic cōprehendit etiā executorē in forma gratie datum. ꝛ sic pꝫ ꝙ dūmodo existētia conditionis precesserit vacationem vel saltem collationē secundi prefert primus lꝫ habuerit a prin. gratiā conditionalē facit de rescript. tibi qui in. vj. ꝛ sic socius si a princip. gratia

eēt pura. Sed ꝯ ꝑdicta vr̄ esse casus in decre. si pro te. de rescrip. in. vj. vbi habēs grām purā lꝫ posteriorē in data ꝑfertur priori in data habēti gratiā cōditionatā lꝫ existat cōditio ante collationeꝫ pbēde factā. ¶ Secundo soluit gl. ꝙ interduꝫ in gratia apponitur cōditio que pendet ex voluntate alterius qui pōt gratiā annihilare. ꝛ tūc ꝓcedit ꝯriū. qꝛ nō sufficit cōditionē extitisse ante collationē pbēde factā. Secūdo interdū pendet ex existentia rei vt est prima ꝯditio hic posita si cōstiterit ꝙ sit vite laudabilis ꝛc. vel ex volūtate ipsius pro quo est scriptū. vt est hic in scd̄a cōditione. s. acceptandum. ꝛ tunc ꝓcedit cle. qꝛ sufficit cōditionē extare ante collationem factā scd̄o vt hic. ꝛ sic intelligit ꝙ est superius dictū. Idem tꝫ Pau. Alij tenent ꝯriū vt refert glo. ꝛ hos sequit Guil. dicens ꝙ secūdus impetrās in forma gratie dꝫ ꝑferri pmo impetrāti in forma pauperū. ēt si cōditio extitit ante collationem pbēde factā secūdo. ꝛ idē si duo impetrassent in eadem forma de qua hic si secūdi cōditio primus extitit qꝫ primi cū decretū secūdi tūc primo afficiat qꝫ decretū primi. Et ꝑ hoc decre. si tēporalia legata ꝛ de pbē. si soli. ꝛ qd̄ ibi no. e. ti. Ex ꝑdictis pꝫ ꝙ lꝫ ista cōditio vꝫ si sit vite laudabilis. sit de presenti tn̄ inquisitio faciēda de hac habilitate ꝑsone est de futuro ꝛ hoc respectu cōditio ista dr̄ de futuro. de scd̄a autē cōdi-
17 tione hic posita nō est dubiū ꝙ est de futuro ꝛc. ¶ † Gl. finaliter dicit primā opinionē veriorē vꝫ ꝙ si ꝯditio primi impetrantis extitit ante collationē scd̄o īpetrāti factā in forma gratie vl' pauperū illi ꝑferat. nec ob. si dicat ꝙ prius fuit affecta pro scd̄o ergo illi debet. qꝛ nō semp id ꝓcedit vt pꝫ ex palleg. decre. tibi qui. de rescrip. in. vj. vn̄ nec in casu ꝑposito ꝓcedit. per hoc cōcludit gl. ꝙ fortior est gratia ꝯditionata ex rei existentia vel ex volūtate impetrātis qꝫ cōditionata ex voluntate tertij. gl. tꝫ Pau. vt ꝑdixi ꝛ ēt Jo. de lig. ꝑ rōnes palleg. Lap. hic tꝫ ꝙ preferat scd̄s impetrans si pro ipso scd̄o impetrante ante existētiā cōditiōis primi bñficiū fuit affectuꝫ maxime cū interpositiōe decreti. ꝛ hꝫ maxie ꝓcedit vbi scd̄o est datus terminus nec in hoc ꝯdicit Jo. an. sed Joā. de lig. Intelligenda est ergo glo. qñ pbēda nō fuit affecta pro scd̄o ante existentiā cōditionis primi lꝫ aliqualiter videat innuisse ꝯriū in ver. nec est verū. ꝛ certe in veritate ꝯdicit ꝛ hoc pꝫ clarius ex sequēti qōne. Deinde qrit glo. pone ꝙ A. habeat gratiam in forma pauperuꝫ in certa ecclesia puta sancti Mar. deinde scd̄o. B. impetrauit gratiā in eadē ecclesia spālem ꝛ talē que afficere hꝫ ꝙ qñ sit colligit ex no. s. in. c. si soli in. vj. Deinde vacat bñficiū in dicta ecclesia ꝙ ordinarius cōfert cuidam tertio noīe. tante existentiaꝫ cōditiōis primi. deinde extitit cōditio post existētiā primi executor. B. scd̄o impetrantis contulit illā ei. Deinde post oīa ꝑdicta executor. A. primi impetrantis illā sibi cōtulit qs erit potior in dicta prebenda. Rn̄det gl. ꝙ hoc pendet ex opinionibus ꝑdictis. qꝛ tenendo opinionē primā de qua ꝑdixi pmus impetrans. ꝛ sic A. erit potior ex quo eius ꝯditio extitit ante collationē factā secundo nā collatio facta illi. C. per ordinariuꝫ nō tenuit ꝑp A. qꝛ manus eius ligate erant per litteras. B. secūdo impetrantis. Itē collatio facta. B. non tenuit ex quo extiterat iaꝫ conditio primi vt predixi. ꝛ sic relinquitur ꝙ primus impetrans est potior. facit de prebē. c. pe. in. vj. ꝛ sic ex ꝑsona scd̄i prefertur primus. qui al's non ꝑfert. assurgat ergo illi ꝛ faciat reuerentiaꝫ. simile cōtingit. s. eo. auctoritate Martini in vj. Hec vera qñ collatiōi. B. ꝓcessit conditio primi. secus si fuisset sibi facta collatio ante existentiam conditiōis primi. ꝛ qꝛ tūc esset clarū ꝙ ꝑfertur. ꝛ similiter idē si nō ꝓcessisset. Si teneremus scd̄am opinionem ꝙ talis forma gratie scd̄i impetrātis que eo ꝙ est forma gratie est pura regulariter faciat ipsum preferri ēt in pbēda vacāte post existentiam cōditiōis primi. cū glo. ꝓcor. Pau. zenze. ꝛ Ste. lꝫ Lap. ꝯ vt predixi. Credo ꝙ seruaretur in practica. de iure tn̄ vr̄ ꝙ glo. posset ꝓcedere in prima ꝯditione de qua hic cū illa nō sit potestatiua ꝛ sic non vr̄ debere trahi retro arg. l. si filius in prin. ff. de vb. ob. cum ibi no. ꝛ per Bar. in. l. si is quis qui pro emptore. ff.
18 de vsucap. ¶ † Gl. secus est litteralis declarāꝫ lrāꝫ. sed an ꝓcedat hic ṽ. siue prime lr̄e sint in forma pauperū siue in forma gratie. qdā ꝙ solū i forma pauperū de qua ꝑmisit Pau. ꝙ idē si in forma gratie. qꝛ eadē est rō in casu isto Fe. aūt de senis vt hic refert La. dicit ꝑ iuristas de curia teneri ꝙ iste

a ¶ Dicere debēt. adde Inn. in. c. requisisti. de app. Jo. an. in. c. in ecclesia. de elect. extra. ꝛ in. c. cupiētes. §. ceterū ō ele. in. vj.

b ¶ Et non conditionē. Adde ꝙ similiter cl'a. si idoneus ē non facit cōditionē feli. in. c. ij. i. iiij. col. circa fi. de res.

c ¶ Si repertus fuerit. De hac cl'a ponit fely. in. c. ij. in vij. col. i ꝑn. de rescript.

ver. sive. §. respiciat superiora. ⁊ sic in casu superiori ẽt anteꝙ̃ existat cõditio .j. mensem afficiat. Idem Jo. an. de preben. si pauper. in. vj. Sed ipse Fe. tenebat ꝯ̃rium ⁊ male ꝑm Lap. per hunc tex. qꝛ sive gratia sit pura sive cõditionalis qñ terminus mensis apponitur decretũ afficit ẽt ante purificatã cõditionẽ sicut afficeret ante acceptationez qñ pure scribit̃ cuz

19 cl'a ꝙ .j. mẽsem duxerit acceptandũ. ¶ † Gl. sensemus. querit an hec cõstitutio locum habeat in ꝯ̃rijs pteritis tpe huius cõstitutionis pẽdentibus tñ? ꝙ nõ. qꝛ ex quo dicit cẽsemus vr̃ cõstitutio noua. ⁊ sic noui iuris editoria. ⁊ ꝑ cõsequẽs nõ trahẽda ad pterita. de cõsti. c. fi. ꝯ̃riũ tȝ gl. qꝛ lȝ hec cõstitutio vtatur verbo censemus denotante editionẽ noui iuris. tñ rõ huius cõstitutionis est antiqua. ⁊ sic ẽt olim seruabat̃. vt not. s̃. eo. qꝛ in cunctis in ista gl. ⁊ sic hoc ius põt dici antiq iuris declaratoriũ. ⁊ sic cõprehendere dȝ pterita de vsuris cuz tu. Nec ob. verbũ cẽsemus qꝛ importat idẽ ꝙ iubemus delibe rauimus ⁊ estimamus. ⁊ sic necessario nõ importat editionẽ noui iuris. ¶ † Not. bñ de hoc verbo cẽsemus. Guil. hic

20 dicit ꝙ credit ꝙ hec ꝯstitutio potius fuerit noui iuris ꝓmulgatoria ꝙ̃ antiqui declaratoria. Mouet̃ qꝛ cũ sub vno inuolucro ⁊ sub vno cõtextu ponat̃ acceptatio reseruatio ⁊ decretuz videbat̃ ꝙ oĩa eẽnt in susp̃eso ante tp̃s cõditiõis extãtis ⁊ ad illud trahi. ⁊ sic videbat̃ totũ ꝯditionale. ⁊ sic nihil certum. ar. s̃. ti. j. cle. fi. ⁊ sic nedũ post mensem. lȝ ẽt ante videbat̃ ꝙ ordinarius posset se intromittere ante euentũ cõditionis. ⁊ similiter alius executor ⁊ hoc qꝛ debitũ cõditiõale ante cõditionis existentiã non debet̃. de spon. c. vno. in. vj. ⁊ ꝑꝑ hoc dicit ꝙ ab initio tpe ꝓmotionis Clemẽtis. v. dicebat̃ sic mãdamus cõferri bñficiũ ꝙ duxerit acceptandũ .j. mensez a tpe sciẽtie. ita ꝙ .j. dictum mensem manus ordinarij ⁊ cuiuslibet alterius sit ligata. tñ hoc nõ ẽ necesse hodie sic exprimi vt hic

21 patet. ¶ † Glos. .j. mensem querit quid in alio tpe ꝙ̃ mensis minore vel maiore si exprimat̃ in lr̃is. R̃ñdet ꝙ idẽ cũ eadez sit ratio. iõ autẽ de illo exp̃ssit qꝛ plus inualuit de stilo ⁊ more curie ꝙ̃ alius terminus. vñ sumpta occasione ponit ad text. formã litterarũ q̃ hodie multũ est de stilo curie ⁊ in vsu. Fatetur tñ gl. ꝙ lȝ nõ sit adeo plena lr̃a ꝑut hodie fit tñ sufficit vt locũ habeat cle. ꝙ sit lr̃a ꝯtinẽs in se grãm cũ ptãte acceptãdi ⁊ spacio mensis ⁊ decreto. ⁊ sic sufficit sola reseruatio ⁊ acceptatio tpe limitata cũ decreto. nec est necessaria inhibitio. nã illa demũ est necessaria qñ hoc iure exprimit̃. de rescript. tibi qui. in. vj. Ad hoc qꝛ decretũ ⁊ inhibitio executoris equi

22 parant̃. s̃. eo. si soli. in. vj. ¶ † Juxta p̃dicta querit glo. qd si lapsus sit terminus mẽsis an possit talis expectãs virtute gratie de qua in lr̃a acceptare p̃bẽdã si nõdũ sit collata ab ordinario vel ab alio. ⁊ sic adhuc ẽt post mẽsem sit vacãs vr̃ ꝙ sic. qꝛ cl'a p̃dicta mẽsis vr̃ adijci in fauorez impetrãtis. vt fortior sit gratia ⁊ liget citius manus ordinarij ergo in eius lesionẽ nil dȝ operari. de reg. iur. ꝙ ob grãm. in. vj. ⁊ ꝑ cõsequens sicut posset acceptare non adiecto termino mensis sic dȝ posse. ⁊ nunc. Scdõ hoc vr̃ exp̃ssum in decre. si tibi absenti. de p̃ben. in. vj. vbi vr̃ aperte hoc ꝓbari. ⁊ hec opi. placuit Archi. de p̃ben. dudũ. in. vj. facit qd no. Jnn. de elec. qꝛ ꝑꝑ gl. tȝ ꝯ̃riũ si terminus mẽsis adijciat acceptatiõi ⁊ potestati executoris ⁊ cõsequenter reseruationi vt est videre in forma de qua hic in littera ⁊ in forma exp̃ssa per gl. qꝛ mandatũ fuit executori vt ꝓuideat impetranti de bñficio ꝙ duxerit acceptandũ .j. mensem a vacatiõis noticia. secus si terminus mensis non fuerit adiectus vacatiõi ⁊ ptãti executoris. exẽpluz qꝛ forte dixisset papa bñficiũ ꝙ in tali loco vacabit ꝙ duxeris acceptãdũ tibi cõferẽdũ collatiõi nostre p̃sentibus reseruamus inhibẽtes ne infra mẽsez postꝙ̃ tibi de vacatiõe cõstiterit aliqs presumat quacũqꝫ auctoritate disponere. nã tũc respiceret solũ inhibitionẽ ⁊ decretũ nõ acceptationẽ nec ptãtẽ executoris nec ẽt reseruationẽ. ⁊ sic ponderãdus esset tenor rescripti. ar. de ꝓ. uile. c. porro. ꝙ aũt in primo casu qñ terminus mensis adijcitur acceptatiõi ⁊ ptãti executoris nõ possit post mẽsem acceptari nec ꝯferri. ꝓbat gl. qꝛ ꝯcessũ ad tp̃s post tp̃s intelligit̃ esse ꝓhibitũ. ff. de leg. ij. l. statuliberũ. §. stichũ. de offi. dele. de causis. ⁊ qd no. Hugo. xxvij. q. j. si homo. ⁊ ꝑ cõsequẽs ꝯcessum .j. mẽsem vr̃ eẽ ꝓhibitũ post. Nec ob. iura ꝯ̃ria vñ nõ ob. regula ꝙ ob gratiã cũ concor. qꝛ regula illa non hȝ locum in casu nostro ꝑꝑ formam mandati seruandã vt pȝ ex decre. cui de non. s̃. de p̃ben. in. vj. facit. de rescrip. cũ dilecta. Jtez non ob. decre. si tibi absenti. qꝛ ibi loquit̃ qñ p̃cedit collatio ordinarij pura ⁊ valida acceptationẽ ⁊ postea statuit̃ termin⁹ mẽsis ad acceptandũ. quo casu si post mẽsez res adhuc est integra põt acceptare. secus in casu nr̃o qñ acceptatio p̃cedit collationẽ saltẽ validã cũ illã nõ possit facere executor post mensem ꝑꝑ mãdatũ limitatũ sibi datũ. arg. de rescript. cũ dilecta cuz cõcor. Predicta sunt vera qñ totali gratie adijcit̃ terminus acceptãdi. Si vero ꝑm nouã formã hodie vsitatã cõferretur ꝑ papã canonicatus ⁊ sup p̃benda scriberet̃ cũ cl'a acceptãdi cũ spacio mensis ⁊ decreto tunc dicit glos. ꝙ lȝ post mensem reintegra nõ possit conferri per executorẽ. tñ qꝛ canonicus est ⁊ dȝ hr̃e p̃bẽdã posset sibi cõferri per ordinariũ per decre. si clericus. ij. respon. s̃. de p̃ben. in. vj. ⁊ hoc si nullus sit ibi expectans apostolicus vt ibi. ⁊ sic vr̃ ꝙ per executorem conferri non possit post mensem lȝ per ordinariuz sic. glo. hic vr̃ finaliter hoc limitare respectu p̃bẽde neglecte. respectu aũt alterius non expirabat oĩno potestas executoris. qꝛ ẽt ꝑ executorẽ poterit fieri collatio p̃bẽde ⁊ hoc ex eo. qꝛ hoc casu hẽbit clausulã acceptandi. ⁊ sic si alia vacet poterit illã .j. mẽsem acceptare. ⁊ sic cõferret̃. secus dicit in. c. si clericus. qꝛ ibi nõ erat cl'a acceptandi. ⁊ iõ nimirũ si necessario ẽt super alia hic aditur ordinarius. sup neglecta autez p̃benda nõ hẽbit ptãtẽ sicut nec ordinarius. ⁊ hoc dicit gl. tenendũ. Habetis ergo quid iuris sit si terminus mensis adijcit̃ acceptationi ⁊ totali gratie ⁊ ptãti executoris. Scdõ qd si adijcitur acceptationi p̃bende ⁊ ptãti executori collato pure canonicatu. cũ glo. cõcor. Pau. in cle. vlti. s̃. tit. j. vbi quasi ad litteraz. idẽ dicit Lap. hic limitãs ꝙ vltimo dixit gl. vȝ ordinariũ ad quẽ spectat collatio nõ hr̃e ptãtẽ sup neglecta in cau. cle. si clericus. ꝓcedere ꝙ̃tũ ad hoc vt nõ teneat̃ ex debito ꝯferre istã p̃bẽdã neglectã ipsi negligẽti. Nam ipse negligẽs ad eã petendã nullã actiõem hȝ. vt. d. c. si clericus. de p̃bẽ. in. vj. hȝ tñ ordinarius ptãtem super dicta p̃bẽda alio respectu vȝ qꝛ illã libere hȝ cõferre alteri nõ existente ibi alio expectante auctoritate pape vel legati de latere. Jtẽ ꝙ̃tũ ad hoc vt possit si velit eidẽ negligẽti conferre sicut poterat anteꝙ̃ ꝑ ipso negligente scriberet̃. sic dicit notare Joã. de exces. pla. inter dilectos. ⁊ mihi vr̃ ꝙ fuit de mente Jo. an. in. d. c. si clericus.

23 ¶ † Glo. noticia. in ver. ⁊ no. querit an in casu huius versi. possit quis acceptare in genere primũ vacaturũ. vr̃ ꝙ sic per c. ne captande. s̃. eo. in. vj. glo. tȝ ꝯ̃rium. qꝛ ibi loquit̃ qñ simpliciter fuit apposita cl'a ꝙ duxerit acceptandũ. hic autẽ fuit dictũ ꝙ duxerit acceptandũ .j. mensez a noticia vacationis ⁊ sic necessario requiritur ꝙ habeat noticiã vacationis anteꝙ̃ acceptet. An autẽ bñficiũ vacãs tpe date gratie possit acceptare. vr̃ ꝙ nõ. qꝛ mandatũ fuit prouideri de beneficio ꝙ vacabit. ꝙ duxerit acceptandũ a noticia vacationis. ⁊ sic nõ vr̃ se extẽdere ad tũc vacãs. sed solũ ad id qd in futurũ vacabit post datã. glo. tȝ ꝯ̃riuz. nã verbũ noticia vacationis nõ habet obstare. qꝛ includit p̃sentem ⁊ futurã p̃bẽdaz dũmodo vacet de priuile. qꝛ circa. Similiter nõ ob. verbũ vacabit ꝙ ꝓcedit forte in reseruatione sine verbo aliquo p̃sentis tpis respectu vacãtis. qꝛ r̃ñdet glo. ꝙ tale verbũ comprehendit ẽt vacantia tpe date. Nã verũ est dicere ꝙ tale vacabit ẽt postea ad hoc l. verbũ oportebit. ff. de ver. sig. ⁊ l. verbũ erit eo. titu. vbi apte in simili hoc vr̃ ꝓbari vbi dr̃ id qd in p̃senti debet̃ verũ est dicere ꝙ ẽt in futurũ debebit̃ anteꝙ̃ fiat solutio. secus dicit glo. si fuisset dictũ ꝙ vacare incohabit. qꝛ tũc mẽs bñ resisteret in tali bñficio vacãte tpe date.

24 ¶ † No. bñ gl. ex qua habes dr̃iam inter hec verba ꝙ vacabit ⁊ ꝙ incohabit vacare. ¶ Gl. quã ẽt opp. qꝛ executor nõ hȝ ptãtẽ nisi sup acceptato. s̃. eo. c. j. in. vj. ergo nisi appareat ex p̃cedenti acceptatiõe tenere non dȝ executoris collatio. nec sufficere vr̃ ꝙ petẽdo vel acceptãdo collatũ de facto videat̃ acceptare. immo vr̃ requiri exp̃ssa acceptatio ar. decre. ab eo. de app. in. vj. ⁊ decre. j. de app. Sol. dicit glos. hoc faciebat dubium in hoc versi. ⁊ propter hoc qñqꝫ succumbebant impetrantes quibus hoc opponebatur quottidie. tamen hoc non ob. statuitur hic cõtrariũ. Nec ob. ꝙ precedere dȝ acceptatio qꝛ dico ⁊ si nõ p̃cedit verbalis acceptatio tamẽ precedit acceptatio facti que sufficit. nam ⁊ facto quis dicitur consentire vt colligit̃ ex decre. ex ore. de his que fi. a ma. par. ca. de offi. dele. cum super xj. q. iij.

¶ No. bñ de verbo cẽsemus. adõ do. Abb. in c. ij. i fi. ⁊ ibi Fely. de iu.

xj.q.ij.estimant.⁊.l. Paulus rñdet.ff.rem ra.hab.hinc est q̄ sufficit heredē facto adire ⁊ si verbo nō exprimat puta se immiscendo hereditati.insti.de here.qua.⁊ diffe.§.pe. Ad p̄dicta facit qđ dicit.l. vʒ q̄ si apparet instrm̄ de p̄missione p̄sumitur interrogatio p̄cessisse.l.sciendū.ff.de ver.ob.sic ergo ⁊ hic apparēte instr̄o collatiōis p̄sumat̄ acceptationē p̄cessisse. Nec ob.decre.ab eo.de app.in.vj.q2 ibi iō nō sufficit facto p̄sequi appellationem nō petēdo apostolos. q2 nō per hoc h̄r effectus iuris qui fuit q̄ per petitionē apostolorū ⁊ delationē ipsorū ad iudicē ad quē instrueret̄ ipse iudex ad quē hic secus. Itē non ob.de elec.c.ecclesia.j.⁊ de bap.c.j.vbi reqrit̄ expressio verborum.q2 rñdet glo.q̄ ibi iō q2 certa est data forma in electiōe ⁊ bap.que necessario requirit verborʒ expressionē nec sufficit al's apparere de animo hic secus. quia solum requiritur hic de animo ⁊ acceptatione. Sʒ predictis obuiare videtur q2 petēdo sibi cōferri beneficiuʒ videt̄ ambitiosus ex quo ius suuʒ p̄sequit̄.sicut ille qui scrutinio publicato petit se eligi de elec.publicato vel petit cōfirmationē electiōis de eo facte vel cōsecrationeʒ vel palliū.c.di.p̄isca. fa.qđ no. Inn.de elec.cū in iure. Ex predictis habetis duos modos tacite acceptādi vacaturū ⁊ p̄sumptos circa vacātē. Modos autē acceptādi vacaturū habetis in tex. ⁊ p Arch.

25 §.e.ne captāde. ¶ † Glos.executorē.q̄rit an in acceptatione fiēda p impetrātē sit necessaria p̄sentia executoris. Rñdet gl. q̄ si loquimur de tacita q̄ inducit̄ p modos hic positos bn̄ reqrit̄ p̄sentia executoris. Si autē loqmur de exp̄ssa acceptatione.⁊ tūc illa pōt fieri ēt in absentia executoris dūmō tal'r fiat q̄ de illa possit fieri fides si in dubiū reuocaret̄.§.e.q2 cūctis ad fi.lib.vj.⁊ h̄ ibi tʒ Hosti.Inn.Archi. ⁊ Guil.in Spe.vt hic refert gl.tʒ Cōpo.vr̄ velle p̄triū de rescrip. capitulū in gl.

26 mag.circa fi.§.qd si sit. ¶ † Gl.p̄senti.q̄rit qd si nō sibi sʒ p̄curatori ad h̄ hn̄ti sp̄ale mādatū facta sit collatio. an idē sit. dicit q̄ sic.q2 eadē est rō. Ad hoc facit stilus curie de quo vidistis cum glo.iste terminus. Itē q2 electio pōt fieri p p̄curatorem [a] ⁊ similiter p̄trahi matrimoniū.de elec.q2 pp.⁊ de p̄cura.c.fi.in.vj.ergo ⁊ eodē mō acceptatio bn̄ficij.nō ob.ff.de ver.ob.l.pe.in prin.⁊.l.si stipulatus fuerim.vbi nō pōt quis facere per aliū q̄ nō pōt per se.q2 ibi ille alius nō erat p̄curator.sed pater vel dn̄s.hic secus. Idē Steph.sed an iste procurator possit esse laycus.vr̄ q̄ nō q2 p̄prio noīe est incapax ad beneficia ecclesiastica. ergo ⁊ alieno.facit qđ no.de p̄ben. accedens. In p̄triū facit regula pōt quis per aliū. de reg.iur. in.vj.⁊ hoc tʒ per.c.j.de procu.in.vj. Jo.de lig.dicit.aut agitur de p̄tāte cōcessiua seu collatiua.aut de p̄tāte executiua seu receptiua. Primo casu stat regula q̄ qui p̄hibet̄ per se rōne delicti ⁊ p̄hibitio parit exceptionē p̄emptoriaʒ p̄hibet̄ etiā p aliū.secus si parit solū exceptionē dilatoriā. Idē si p̄hibet̄ rōne defectus intelligētie ⁊ hoc cāu locū h̄ʒ regula q̄ nō licet noīe p̄prio nec alieno.de elect.auaricie in.vj.⁊.ff.de adimē.le.l.pupillus.§ sʒ ⁊ si p iterpositā. Scd̄o casu qn̄ agit̄ de p̄tāte receptiua.⁊ tūc aut volēs aliquid agere noīe alieno noīe proprio pōt aliqd agere.aut nihil.si nihil pōt noīe proprio ex sui inhabilitate.nec alieno poterit.vt i cle.religiosus. de procu. Nā ibi substituendo vtit̄ sua voluntate ⁊ potentia quā nō h̄ʒ ⁊ cuius est incapax.xij.q.j. nolo.⁊.c. nō dicatis.⁊ sic nō ob.qđ dici posset [b] † de layco qui ex legatione posset

27 spiritualia tractare excōicādo ⁊ eligēdo.de iud.c.ij.xcvj.di. bene quidem. Si vero aliquid potest nomine suo lʒ non oīa ⁊ tunc q̄ non lʒ nomine suo licebit alieno.⁊ sic in p̄posito p̄curator laycus poterit acceptare. Nā nihil querit sibi sʒ dn̄o cū absq3 alia cessione querit dn̄ium directū ⁊ vtile.facit qđ not.de layco qui ex priuilegio pape confert beneficia.de elec.q̄ sicut.⁊ de iurepa.postulasti.lxiij.di.adrianus. An aūt requiratur speciale mandatuʒ ad acceptandū tale beneficiū dic q̄ non.sed sufficit generale ad acceptandū bn̄ficia.vt no. §.de p̄ben.accedens.⁊ eo.tit.si tibi absenti.in.vj. Si autē mādatuʒ non haberet nō posset querere absenti etiaʒ si esset cōiuncta persona.l.iij.§.i ff.iudi.sol.facit.l.nō solū.§.si de dote

28 ff.de procura. ¶ † Glo.loco.querit qd si locus in quo vacat beneficiū caret habitatoribus. Rñdet q̄ tūc ponderāda erit noticia viciniozis loci.ar.cle.q̄uis de fo.cōpe.⁊ de elec.vbi periculū.§.porro.in.vj. An aūt vbi locus sit habitatus sufficiat in ecclesia notam esse vacationē lʒ non sit no.in loco vel oppido vbi est ecclesia. Dicit gl.se.q̄ sic.⁊ hoc pp alternatiuam hic positā.ar.regule in alternatiuis.de reg.iur.in.vj.⁊c.

29 ¶ † Gl.no.opp.q̄ iniqua fuit p̄uisio huius decre.q2 h̄m eā sequeretur q̄ qn̄q3 curreret tp̄s ei qui nō erat in culpa. Naʒ posset cōtingere q̄ vacasset p̄bēda tp̄e date gratie vel modicuʒ post ⁊ per tm̄ spaciuʒ distaret a loco beneficij q̄ nō posset bene.j.mensem id scire. Itē posset contingere q̄ procuratoreʒ h̄ret in loco qui esset mortuus.⁊ sic nō posset illi nūciare ergo vr̄ q̄ hec nō fuit bona decisio cū lex debeat esse possibilis equa ⁊ honesta.iiij.di.erit aūt.⁊ decre. vltima. de transac. ad hoc.de p̄bē.si clericus.i.vj.vbi vr̄ aperte notari p̄triū eius q̄ hic dr̄ vʒ q̄ tp̄s currat a die habite scientie non a die quo in loco vel in ecclesia no.fuit vacatio. So.glo.q̄ hoc est speciale in casu isto.⁊ hoc sonat littera dum dixit imputetq3 sibi hoc casu ⁊c.facit qđ no.de re.p̄mu.c.vno.in.vj. Nec ob.qđ no.in.d.c.si clericus.q2 ille casus est diuersus. nā hic loquit̄ qn̄ tp̄s currit a noticia vacatiōis.ibi aūt qn̄ negligenti currit ⁊ sic quōcūq3 negligentia excludat̄ ibi sufficit. ⁊ sic cōcludit glo.q̄ per hunc tex.nō est reuocatū qđ no.ibi.nec qđ not.de rescrip.c.super litteris.⁊ similiter nō h̄ʒ locū q̄ hic dr̄ in cāu decre.si pluribus.de preben.in.vj.per q̄ infert glo.q̄ si papa cōtulit p̄prio motu prebendā si qua vacabat q̄ si in ecclesia due equales vacabant q̄ non currerent.x. dies qui dant̄ pro vno ibi ad eligendū h̄m formā hic positā. Naʒ possibile esset q̄ nō fuisset vacatio in ecclesia vl' loco ⁊ illā.j. dictos.x. dies scire nō potuisset. ⁊ sic p̄iret priuilegiū optandi ei q nō esset in culpa ideo curreret a tp̄e scientie.⁊ ideʒ dicit de casu extrauagātis Jo.q incipit suscepti circa mediuʒ.ergo sp̄ale in isto casu.⁊ sic regulariter p̄triū vt nō inspiciat̄ noticia vacationis in loco sed scientia eius qui h̄ʒ aliquid circa illud agere. Et si dicas cur diuersuʒ ⁊ que fuerit rō specialitatis. Rñdet gl.q̄ ratio specialitatis potuit esse.q2 dato q̄ currat tp̄s a noticia vacatiōis i loco ei q nō fuit in culpa.tn̄ nō p̄ibit gr̄a sed remanebit in alio beneficio pp cl'am acceptādi.que ratio cessat in alijs casib⁹. Fatet̄ tn̄ gl.q̄ ex rōne huius lr̄e ibi imputet quidē ⁊c.vr̄ q̄ non sit locus huic rigori salteʒ qn̄ adeo deficit culpa q̄ nec per se nec per aliuʒ possibile fuit scire pp magnam distantiā.secus ergo si scire potuit per se vel p aliū licet al's non fuit in culpa.vt q2 forte procurator missus mortuus est. ⁊ sic hoc sp̄ale vt litibus ⁊ fraudibus occurratur vt lr̄a dixit.⁊ sic vr̄ sentire gl.ista. zenze.hic dicit q̄ si p̄curator missus p beneficio acceptādo est mortuus ante vacationem ⁊ ob hoc impetrans ignorauerit ⁊ lapsus est mensis q̄ subueniet̄ impetrāti p bn̄ficiuʒ restōnis in integrū vt restituatur tp̄s mēsis impetrāti si nōdū bn̄ficiū est alteri collatū. alleg.l. necnō.⁊.l.sʒ si cuʒ ibi no.ff.ex q.cau.maio. G. vr̄ hic sensisse p̄triuʒ.p quo facit.q2 potuit sibi p̄uidere plures p̄curatores mittēdo seu cōstituēdo opi.zenze.magis innuit̄ equitati h̄m Jo.de lig.credo q̄ glo. nostra seruaret̄ in practica ea que.§.

30 dixi. † Sʒ quid si impetraui iuxta formā huius decre. vacauit deinde bn̄ficiū nō acceptaui q2 litteras nō habebā ⁊ labitur mensis.qd erit.an currat tp̄s vr̄ q̄ nō.q2 p̄curatorē cōstituere nō pōt cū non habeat litteras nec ire ēt pōt sine litteris q2 sibi nō crederet̄. Dic̄ Ber.q̄ si sciuit vacationē bn̄ficij q̄ potuit acceptare.⁊ sic mensis ei currat. Si aūt ignorauerit lʒ forte vacatio nota foret in loco bn̄ficij nō currit mēsis.q2 cōmode scire nō potuit.ar.huius cle. Jo.de lig.credit q̄ ēt nō hn̄ti lr̄as dūmō sciat gr̄aʒ factā currat tp̄s. Nā ⁊ ille qui scit se heredē ante aperturā tabularū pōt hereditatē adire.l.j.§. cū igit̄.⁊.§.in nouissimo.C.de cadu.tollen.⁊ idcū heres habeat annale tp̄s ad deliberanduʒ.C.de iure delibe.l.cū antiquioribus.⁊ tale tp̄s currit ante aperturā tabularū. Sic etiā esset dicēdū in simili in hac acceptatiōe vt currat tp̄s scienti gr̄am ante aperturā litterarū. An aūt rigor huius.§.locū habeat cū habēte gr̄am motu p̄prio.dicit hic Lap.q̄ lr̄a hic cū dixit impetrantē interp̄tamur ⁊c.facit q̄ nō habeat locum in eo cui fuit cōcessa gratia motu p̄prio.⁊ sic solū a die scientie vacatiōis currit tp̄s nec h̄ʒ locū iste.§. ad hoc alle.de p̄bē.si pluribus in.vj.lʒ ipse sic resideat.dic q̄ gl.vr̄ sensisse p̄triū dū dixit q̄ hic determinatur qn̄ dicatur haberi noticia vacationis bn̄ficij qn̄ de ipsa fit mētio in litteris.no.tn̄ bn̄ dictū La.

31 ¶ † Glo.vltima est litteralis.qd si duo sunt impetrātes sub eadē data ⁊ in eadē forma de q̄ hic an habebūt duos mēses

[a] ¶ Et similiter p̄trahi matrimoniū. adđ Alex.in p̄si. cxlvj.i.v.vo. Alex. in p̄s. clvj. circa fi.eo.volu.

[b] ¶ De layco. An autē cause spirituales possint cōmitti layco ponit plene Fely. i d.c.ij.de iudicijs.

a ¶ Et quis a eorū. Adde Jo.an. post Inn. z alios in.c. mādatū de rescript.

pro quolibet an vnū. a z quis eorū pferat alteri. vr̄ q secundus. z sic quilibet hz mensem cū hoc clare pbent verba litterarū. In incertis autē non certis locus est piecturis. ff. de leg.iij.l.ille.§.cuz in verbis. Itē qz proprie nolente acceptare succedit scōs z scōo tertius dato cuilibet termino p se. ff. de succes.edic.l.j.§.fi.z.ff.de op.lega.l.cum optio. Cōtrariū tz zenze.s. q oēs habeāt vnū mensez primo vt occurrat diuturne vacationi ecclesiarū que est periculosa.§.de elect.ne p defectu. Possēt enim cōtigere q multi essent expectantes. vñ si hr̄e quilibet mensem longa posset esse vacatio. Scōo vt seruet forma litterarū exacta diligētia.de rescrip.cuz dilecta de preben.cui de non in.vj. Nā mēsis dz currere ex serie litterarū a die notitie vacatiōi. sz hic a fine primi mensis currit mensis secundi a tpe repudiationis. ergo zc. Tertio de hoc vr̄ casus in simili.de consue.c.fi.in.vj. Quarto qz si fiat acceptatio p oēs.j.mensem nulli priori in data est nociua. Nam acceptatione prioris in data alie sunt cariture effectu z eius repudiatiōe vel negligētia.alie sunt habiture effectū nec tollit ius primi per alios acceptare volētes.fa.ff.d optione leg. l.ij.in fi.z.l.iiij.z.l.optiōe. Nō ob.l.si maritus.ff.de adul.vbi infra tps mariti alius nō admittit ad accusandū. qz ibi iō qz piudicaret marito.hic autē nulli fit piudiciuz. Ad iura alle. que loquunt de aditione z dictā.l.j.§.j.z.C. q admit.ad bo. pos.l.fi.dic q illud euenit.qz aditio fieri pōt solo animo. Nā solo animo quis adit z efficit heres insti.de here.quali.z dr̄ia §.fi. Nec est possibile in successione q priore deliberante.j. tps a iure statutū secūdus in gradu heres efficiat.ff. de acq. here.l.q̄diu.nō sit acceptatione qz acceptatione nō fit qz bn̄ficiatus nisi sequat collatio. Ber. hic dicit q hec qō fuit vētilata in palacio apostolico.z provna pte fuit aduocatus do. Oldra.p alia dñs Matthe.de modecia z auditor fuit zēze. z fuit tanta altercatio q fuit de consi.q papa super hoc consuleretur.sz qz repulsus fuerat secundus acceptaturus post mēsem primi nō fuit facta declaratio.Steph.dicit q quilibet hz mēsez. Idē Pau.dicēs q ignorātia oībus nocet cū agatur de lucro captando vt hic pz.z.j.q.iiij.notandū.z de pbē. dudū in.vj. Et refert hic Cap.opi.pdictā Pau. cū ipsa trāseundo. Joā.de lig.hic primo dicit q sibi plz prima opi. per iura superius allegata.p ipsa bn̄ facit.c.si pluribus in fin.de pbē.in.vj. Deinde finaliter dicit q si rescripta cōcernāt idez bn̄ficium debet primo acceptanti.z si oīa sunt paria tūc opi. est illius ad quē spectat collatio iuxta.c.pe.de rescript.in.vj. z tūc bn̄t mēsem tm̄. Si vero concernāt diuersa bn̄ficia tunc primus hz primū mēsem.z si nō acceptauerit.j. vnū mensem tunc secundus hz suuz mēsem.q iste mensis nō currit illi q nō potuit acceptare.§.e.qz diuersitatē zc. Quid si acceptaui bn̄ficiū alteri debitū dic q nō nocet si ignorās acceptauit de pbē.si beneficiū.in.vj. ¶ Quero hic vr̄ de certis cōditionibus appositis in rescripto. Quid si in rescripto apponit cl'a illa que de bonis ecclesie reperis alienata possit executor per inquisitionē pcedere. Dicit Matthe. q nō alle.no.p Inn. de reb.eccle.non alie.epi.z ibi de forma post iter arreptū zc.

b ¶ Itē no. q quo. adō tm̄ q sec' est in alienationibus reruz minorū text. est i.l.magis puto.§.si es alienū.ff. de re.eo.z z ibi vide ad terminos nostros Bal.

32 ¶ † Querit idez Matth.qd si cāvertēs inter aliquos est cōmissa sub tali pditione q nisi debitor satisfecerit creditori.j. certū terminū procedat zc. Deinde de cōi cōsensu ptiū prorogatur terminus an valeat progatio. Joā.an. determinauit q nō p.c.si pro te.de rescrip.in.vj.fa.qō no. Inn.de rescri.ab excōicato. Jo.cal.cōtra per.c. lz de fo.cōpe.sz primū verius per no.per Inno.de offic.dele.prudentiā. in magna glo.zc.

c ¶ De quo adde bar.in l.fūdit rebariani.in pnc. ff.de vsufru. lega. practi. papi.in.j. libello in ver. z redditib'. z in for.lib. quo vxor agit ad bo. ver.dedit in j.colum.

33 ¶ † Querit Bertrandus qd si aliquis impetrauit bn̄ficiuz primo vacaturū vsqz ad certā quātitatem decime cū cl'a ēt si minoris valoris existat nungd executor pōt puidere bn̄ficio vacante post gr̄am nō dante decimas.vr̄ q sic virtute cl'e minoris valoris. Nā intentio vr̄ fuisse q de quocūqz minoris valoris possit.sed q nihil est minus.ff. de tributo.l.illud.§.si minus.z de transa.inter corporalia. Dicit Ber. q auunculus suus dñs Ber. de lacuspelio eps naumacensis tenebat priū. Mouebatur.qz valor referebat ad decimā. sed illud bn̄ficiū q nullū dat decimā nō pōt dici minoris valoris quo ad decimam.ergo zc. Pro hac opi.facit.c.q̄uis.z.c. cui de non.de preben.vj.z hanc opi.credit. Joan. de lig.verā per iura pealle.

34 ¶ † Not.bene hoc dictum qz notabile est z ad multa facit quod no. Cap.de rescript.in.c.susceptum lib.vj.

35 ¶ † Quero an habēs gratiā cū cl'a acceptādi forma de qua in littera dicit hr̄e dicat gr̄am generalē.z sic an illa cl'a rescriptuz reddat generale an vero dicat speciale ita q per posterius non derogetur nisi de primo fiat mentio hic vr̄ casus q q non reddatur generale in fine prime partis f̄m Pau.vbi pz q datus seruus executor non pōt prouidere post acceptationem primi per hoc vz q si mādatur generaliter prouideri de beneficio q in ciuitate vel diocesi.j.tps duxerit acceptandum ei non preferret seruus impetrans in certa ecclesia nō fcā mentiōe.de prima. Sed huic ob. de pbē.dudū.in.vj.z.c. q̄uis. Sol.ibi ppie est generalis que diuersas spēs infert. z includit z in eis pficit.simile de rescrip.pastoralis hic aūt non est sic.qz restringit z pficit in vno beneficio tm̄ respectu cuius tale rescriptū est spāle. Est tm̄ virtute clausule ante acceptationē in certū z rōne loci est generale.§.e.tit. executor. in.vj.z de rescrip.abbatez.vñ inter illa rescripta non est dr̄ia que est inter genus z speciem.sed que est inter certū z incertuz.nec rō generalitatis ad spēm facit q possit cōferri p scōz executorē ordinariū. sz pditio restricta ad tps que ptatē impedit cōferendi. Rō huius redditur in tex.z palle.decre.dudu.z.c.q̄uis decre.enim dudū loquit qn̄ gratia cōfert intuitu collatoris z d eius cōmodo tractat qz generalis est donec eliciat species cui piudicat spālis. qz cōtinet aliqd actu per qō elicit spēm de genere z exiuit vt sub eo amplius nō cōtineatur.xxv.q.j.§.fi.de reg.iur.graui.decre.autez q̄uis loqtur de generalitate certificata ad certū numeruz restricta cui species deroget donec duret ipsa generalitas.vñ ibi est generalitas potestatis z iurisditionis cui per speciē derogat. hic autē generalitas priuilegij cui non derogat p spēm. z rō no. xxv.q.ij.in summa.ad hoc qz si aliud diceremus posset euenire q in loco essent taz pauce ecclesie z impetrantes q iste q hr̄et generales nunq̄ hr̄et bn̄ficiū.hoc ergo decretuz afficit omne beneficiū lz omne non debeatur. C.qui po.in pig.ha.si generaliter. Quid si in casu ver.secus nō acceptet.j.mensem z facta sit collatio.dic q nō vz collatio ex quo.j. mensem fuit facta quo tpe decretū ligabat.vt in ver.ij.secus f̄m Pau.zc.

¶ De rebus ecclesie non alie. Rubrica.

Monasteriorum. Tria facit qz pmo phibet. Secūdo decernit z punit. Tertio excipit.scōa ibi sigs.tertia ibi verū.

1 ¶ † No.p mo equipari ecclesiā regulariū canonicoruz monasterijs.

2 ¶ † No.scōo q religiosus psidens vnicuiqz administratiōi nō pōt redditus iura ac possessiones illi' alienare ad vitā vel ad tps nō modicū nisi duobus intercedentibus.s.vtilitate aut necessitate illius ecclesie z intercedente sui cōuentus cōsensu si illū hz z si nō hz tunc sui plati ppij.z sic no.q si hz cōuētū nō requirit auctoritas b prelati sui.q erit verū quo ad euitationē pene huius decr.

3 ¶ † Itē not.q quo ad alienationes rei ecclesiastice cōparat

4 casus vtilitatis suadētis casui necessitatis iminētis. ¶ † No. hic iura q redditus annuos cōparamus reb' immobilibus. ¶ No.penam religiosi alienātis cōtra formaz huius decre.

5 ¶ † No.q alienatio reddituuz ad tps modicū est pmissa z similiter locatio. Ex quo not.q locatio ad tps nō modicū est probibita.z sic cōparatur alienationi. ¶ Itē no. differentia inter fructuum z reddituū.de quo de electio.generali.in.vj. ¶ Ultimo Bertran.hic.in tex.vr̄ habuisse verbū affectaue

6 rit in v̄.sigs.z iō tractat † an effect' z volūtas puniant effectu c nō secuto. c de quo plene de eo q mit.i pos.c.j.p gl. Jo.an.z Jo.d lig. ¶ Op.q religiosus nō dēat pesse administratiōi. vt de sindico.c.vno.z illud verū nisi ex cā rōnabili aliud statuat vt ibi pz.z pbat in.c.fi.de pcura.§.zc. ¶ Opp.scōo q alienatio non possit fieri in vllo casu saltē in laycū.xij.q.j.epi. Solu.ibi multū ledebat ecclesia.hic secus. vr̄ intellige illud

7 c.f̄m.c.possessiones.xvj.q.j.f̄m zenze. ¶ † Tertio op.q alienatio fcā ad vitā teneat.xvj.q.j.possessiōes. Pro intelligētia huius passus distinguit hic Matth.q aut fit ppetuo alienatio rerū ecclesiasticarū aut ad tps. Primo casu qn̄ ppetuo.z tūc siue fiat a regularib' siue secularib' dz suari forma.c.sine exceptiōe.xij.q.ij.z q ibi no.z i sūma eiusdē qōnis.z qō no. §.cod.

s.eo.dudū. Scdo qn̄ fit ad tpˢ. et tūc platus secularis pōt cō cedere ad tpˢ sine cōsensu capl'i maxime vbi non multū lederet ecclesia. vt.d.c. possessiones. et de his que fiunt a prela. cōtinebat. vbi p3 q nō requirit ɔsensus in limitibus ɔctus. sed sufficit si postea superueniat. Bertrā. et Inno. tenēt q in tpali cōcessione non requirit cōsensus nec a principio nec ex postfacto vbi nō lederet ecclesia. Idē Archi.s.eo.dudū. Si vero fiat a regularibus. tunc d3 seruari forma huius decre. ¶ Quarto op. q ēt cōcessio tpalis non possit fieri sine ɔsen su capituli vel cōuentus. vt.s. de his que fiunt a plato ea no scitur. So. ibi loquit de collatione spiritualiū. s. bñficiorum vbi requirit maior examinatio. vt no. Archidia. in.d.c. dudū. bm Zen. et Matth. etc. ¶ Glo. religiosus querit qd si secularis clericus alienet ɔtra formā huius cle. an ligabit per ipsam et eius pbationē. ¶ † Glo. rn̄det q non a ɔrio lre. Fatetur tn̄ q tūc si faciūt cōcessiones ad vitam locū habebit qd no. xvj. q.j. possessiones. Si alienabūt in casu phibito locū h3. c. mo nemus. xij.q.ij. si aūt locabunt locū habebit. qd no. ne prela. vices suas. c. fi. q2 si alienatio cōcessio vel locatio fiāt in casu prohibito talia erūt nulla vt ibi p3. et ēt pena statuta in dictis iuribus sed nō ista. Ad hoc q2 hec cōstitutio saltē quo ad pe nam est editoria noui iuris vt dixit glo. pcedens ergo nō est extendenda. Zen. et Lau. vident tenere ɔriū dicentes q etiā iura vetera vident innuere qd hic statuit. vt p3.s.eo.ti. posses siones. et de pca.c.ij. Cōcor. bm Jo. de lig. q2 quo ad penam est promulgatoria noui iuris. sed quo ad alia est declaratoria iuris veteris. et phoc p3 q quo ad actus nullitatē est antiq iuris declaratoria. per quod est dicendū q cōcessiones facte ante publicationē hui9 voluminis nō sunt valide l3 antique cōtrariū no. per decre. cognoscentes. de cōsti. que nō facit vt apparet ex pdictis cū glo. cōcor. Pau. dicens q in seculari bus seruari d3 qd habetur.s.eo. si qs. et. xij.q.ij. monemus.

† Quare aūt magis in regularibus q̄ in secularibus locū ha bebit cle. Dicit Gui. q magis regulares abutebant. ideo in eis magis fuit puidendū. ff. de legi. nā ad ea. Item q2 regu lares nō habeat ita plenā administrationē sicut seculares. q p3 q facilius remouent. de symo. in.c. l3 hely. et q2 nō l3 eis in morte disponere sicut secularibus. de dona. ceterū. de te sta. relatū etc. ¶ † Glo. cuius. querit an h3 locū decreta. siue quis psit administrationi ppetue siue tpali vt sunt obedien tiarij. Rn̄det q sic. q2 tex. hic vniuersaliter dicit cuius admi nistrationi quinimo maxime pp eos qui sepe faciebant has alienationes ex eo qd timebāt reuocari ad claustrū. et ita fuit hec decre. In alijs tn̄ religiosis ēt psidentibus perpetue ad ministrationi locū h3 cle. vt pdixi. nā illi remouent facilius q̄ seculares vt dixi in pcedenti gl. ideo ēt sepius alienabant q̄ seculares. et iō in eis ēt fuit prouidendū. Quid aūt si reli giosus psit ecclesie seculari. Rn̄det glo. q nō h3 locū cle. q2 solū loquit in religioso mōasterij vel ecclesie secularis. ergo in alio h3 locū saltē respectu pene hic posite. ar. regule in pe nis. de re. iur. in.vj. facit qd dixit in pcedenti gl. Idē Pau. dicēs q hic intēdit puidere locis regularibus. ergo esset idē bm eū si secularibus dispēsatiue pest ecclesie regulari. Item dicit q locū non h3 in religioso qui non pest alicui admini strationi l3 nulla sit alienatio. Idē Guil. nō ob. q hic loquit de psidente prioratui et ecclesie. igit etc. q2 q dicit ecclesie in telligit Guil. qn̄ preside ecclesie in qua facit deseruire p vi cariū. de pben. cū singula. in.vj. secus si ipsemet p episcopū fuit institutus ad curam animarū in ipsa cū talis potius secu laris q̄ regularis censeat pp institutionē auctorizabilem et curam aīe ad quā ipse assumit. de cap. mo.c. pŝbyteri. in.vj.

¶ † Glo. eius querit de cuius vita hic loquit ad quā fiebat cōcessio. rn̄det q pōt intelligi de vita ɔcedētis et de vita eius cui fuit ɔcessio facta. et vtroq casu pcedit lra. Nā talis alie natio [a] dr perpetua. x.q.ij. ppetua. et ibi no. et.l.j. ff. p socio. ¶ Glo. pecunia. querit ex quo cōtractus hic decern tur nul lus an rescisso cōtractus dans pecuniā poterit illā repetere. ¶ Glo. remittit ad no.s.e. ad audientiā. Gui. hic recitat opi niones et vr̄ q nō per.l. queadmodū. C. de agric. et cen. li.xj. et C. ne rei dn̄ice vel templorum.l. vniuersitas. et hoc 13 Accur. in d.l. vniuersitas. dicens q emptor non poterit repetere pecu niam sed fiscus habebit eam ppter delictū. sed in.l. iubemus nulli. §. sane. C. de sac. san. ec. tenent q preciū cedit lucro ec clesie. Alij tenent q si pciū est versū in vtilitatē ecclesie pōt peti ab ecclesia ne videat locupletari cum iactura aliena.l. nā hoc natura. ff. de cōdi. inde bi. et hoc 13 Ber. de fideius.c. q quibusdā. ipse idē Ber.s.eo. ad audientiā. 13 q emptor ma lefidei non repetit. Joa. x.q.ij. §. fi. 13 q repetere et agere pōt cōtra venditorē. et hoc sequit Host. in.c. ad audientiā. Guil. hic dicit q Zenze. [b] placuit prima opinio nisi pecunia sit ver sa in vtilitatē ecclesie. alle.d.c. q quibusdā. Jo. de lig. hic di cit q si emptor est malefidei nō repetit si tn̄ sit versa in vtilita tem ecclesie nō cedit lucro ecclesie per regulā locupletari. s3 potius danda erit fisco vel paupibus eroganda p iura preal leg. in dubio psumunt malefidei. ex quo cōtra iura mereant maxime si sit psona cui non l3 ius ignorare. xvj.q.iij.§. pe. Si aūt esset bonefidei emptor tunc recuperaret. xij.q.ij. vulterane. Bonefidei aūt emptores dicit fuisse illos qui ante hāc cle. emerūt. q2 l3 al's cautus esset iure tn̄ non seruabat et erat ius inusitatū. Sed tale ius dubiū non efficit vtpote offuscatū pp vmbratā consuetudinē. de postu. pla.c. vnico. in.vj. etiā si sit naturale. de spon. duorum.c. tuas. et ibi no. ergo etc. ¶ Not. bn̄ istud dictū de cōsuetudine ɔ ius quē inducit dubiū pbabile ad cām dū bonam fidē facit qd no. de cōsue. cū venerabilis. qd intelligo nisi notorie oīno esset reprobata. ar. de cōsue.c. fi. etc. ¶ † Glo. aut notat hic quo ad alienationē rex ecclesie equipari vtilitatē ecclesie necessitati. et alle. simile qn̄ agit de dispensatione. Sed aduerte q2 hic exigit necessitas vel vtili tas monasterij et sic loci non psone. per qd dicit Guil. q illa que expendunt in pulchris equis vel mulis et fulgidis vesti bus nō debent dici in vtilitatem vel necessitatē impensa. op3 enim q vtilitas sit euidens loci et ppetua. x.q.ij. hoc ius. dicit tn̄ hic Steph. q si cā pietatis pro redimēdis captiuis [c] et alē dis paupibus fiat alienatio satis dr̄ fieri ad vtilitatē ecclesie cū oēs casus notati. xij.q.ij. in sūma. reducant ad hos duos casus. s. necessitatis et vtilitatis. Sed an sufficiat pbare ver sam esse pecuniā ex venditione rei aliene in vtilitatē ecclesie probando illud per cōfessionē plati. Accur. dicit q non. sed al's cōstare d3 de versione. arg.l.iiij.§.j. ff. de in rem verso. ita no. in auc. de alie. et emphy. §. si vero quis. colla. ix. et idem ibi Jac. de bel. et Archi. x.q.ij. hoc ius. l3 aliter notet. x.q.ij. hoc ius. et hoc vr̄ sentire Hosti. de fideius. q quibusdā. Inno. distinguit q aut loquimur in mutuo et tenet creditor pbare versum. vt in auc. hoc ius. palle.l. ciuitas. ff. si cer. pe. Aut in alijs ɔctibus. et tūc tenet pbare ecclesia nō esse versum. Jo. de ligna. dicit q credit Inno. loqui in scdo casu in titulo nō lucratiuo. q2 donare nihil aliud est q̄ perdere. ff. de dona.l. filiusfamilias. Alij dicunt q semp emptor tenet pbare ver sum in vtilitatē ecclesie. facit pro hoc qd no. Inno. in.d.c. q quibusdā. dic vt ibi no. et de deposito.c. grauis. vbi p Inno. dic qn̄ vendit res imobilis ecclesie pp satisfaciendū credito ri d3 pbare emptor versum pciū in vtilitatē ecclesie pbando id solutū creditori. vt in auctē. hoc ius porrectū. [d] In mutuo dic aut egebat ecclesia et sufficit pbare id factū a plato et ca pitulo. sed alteri eorum tn̄ non nisi ab alio habeat mandatū sal uo nisi versio pbet. in deposito vero vr̄ sufficere id factū pre lato et c. vt in.c.j. de deposito. ¶ Glo. habeat op. hic innuit tex. q si cōuentū hr̄et sufficeret ɔsensus ɔuentus. sed ɔtra. q2 īmo ad validandū ɔctū ppetue alienationis vltra alias solē nitates reqrit ēt auctoritas epi.s.c. dudū in.vj. xij.q.ij. abba tibus. et.c. se. et.c. placuit. xvij.q.iiij. in vēditionibus. So. glo. q ad euitandā penā huius decre. sufficeret q faceret cū cō sensu cōuentus sed nō quo ad hoc vt ɔctus esset validus. q2 quo ad illud oīs solēnitas requisita a iure in alienatione per petua fienda ēt a religioso necessario reqrit. ¶ † Gl. pprij. querit quis appellat hic pprius platus religiosi presidētis alicui administrationi cuius licentia d3 requiri quādo nō h3 cōuentū. Rn̄det glo. q intelligi d3 et ne epo in religioso mo nasterij nō exempti. In exēptis aūt vr̄ q intelligi debeat de papa. ar. de priuile.c. auctoritate. §.j. in.vj. Vel scdo dicit gl. quatenus loquit de exēptis pōt intelligi q hic appellatione pprij plati intelligat de abbatibus hn̄tibus ecclesias seu ad ministrationes seu monasteria exēpta subiecta pleno iure et hn̄t iurisditionē quasi epalem ibi in talibus locis. nam tales pn̄t auctoritatē pstare alienationibus faciēdis. Ad hoc cle. attēdentes. post prin. j. de sta. mona. et qd no. in auc. de alie. et

[a] ¶ Dr ppe tua. De hac dictione po nit por. insti. de satis. tu. in prin. in gl. in v. perpetuū.

[b] ¶ Pla cuit prima. Add. ad hāc mām bal. in d.l. iubemus §. sane. C. de sa. san. ecc. et bal.i.l. pdiū. C. d pre. mi.

[c] ¶ Pro re dimēdis. ad de tex.i.l. san cim9 vbi bar. et doct. C. de sac. san. eccl.

[d] ¶ In mu tuo. Add. do cto. maxime Iaso. in d.l. ciuitas. ff. si cer. pe. et ale xā. in ɔsi. iiij. in fi. i. iij. vo.

empby. ꝯc. §. pe. col. ix. ꝛ hoc vr̄ tenuisse Inno. de transa. statuimus. cuius opinionē forte voluit approbare hec lr̄a. ꝛ hōc cōiter seruaē ꝑm glo. ꝛ vr̄ etiā ꝓcedere de iure ex quo hꝫ iurisditionē epalē vel quasi. facit de priuile. abbates. in fi. in. vj. Nam tales vices epoꝝ gerunt vt no. Inno. in. c. cū ꝛ plantare. §. cū in ecclesijs. de priui. alr̄. in ar. de voto magne. §. cū ergo. xij. q. ij. si qua. ꝛ. c. placuit. facit ꝑm guil. xvj. q. ij. c. j. ꝛ sic dꝫ intelligi dictū Inn. in. d. §. in ecclesijs. vbi dicit ꝙ pr̄sbyteri non poterūt alienare nec maximas cās agere sine cōsensu prepositoꝝ exēptoꝝ. qꝛ tales exēpti vices epoꝝ gerūt. Idez tꝫ Pau. dicens hoc debere intelligi de plato imediato siue sit eiusdē diocesis siue alterius. ꝛ sic pꝫ ꝙ[a] in exēptis nō sufficit auctoritas archiepi vel patriarche lꝫ aliq ꝯinꝫ teneant
14 vt no. Inno. in. d. c. statuimus. de transa. ꝑm Gui. † Sed qd si prioritas nō subest abbati in spūalibus sed epo pp curam aiarum monasteriū tn̄ est in vna diocesi. prioratus est in alia cuius diocesani regreē cōsensus in alienatiōe rei prioratus. dicit Inn. ꝙ illius in cuius diocesi est prioratus. xvij. q. iiij.
15 in vēditionibus ꝑm Guil. † Sꝫ qd si prioratus hꝫ diuersas possessiones in diuersis diocesibus ad eius mēsaꝫ spectātes cuius diocesani regreē cōsensus. Dic ꝙ tūc sufficit regrere licentiā diocesani diocesis monasterij quo ad oēs si illas ex cā cōtingat alienari. vt. d. c. in vēditionibus. Idē si cōtingat illas ad tps alicui obligari. ꝑm Guil. Quid aūt si abbas velit assignare monachis certā partē ꝛ imponere pensionez ex illa soluēdam ad tēpus nō modicū sine ista solēnitate huius decre. an possit. dic ꝙ sic. Rō qꝛ in istis non fit ꝓprie alienatio sicut nec in fratrē nec in sororē. ita dicit Inno. ꝛ Hostiē. de sta. mo. c. monachi. §. j. ꝑm Guil. sed an in alienatione hic ꝓhibita sufficit interuenire licentiaꝫ plati imediate supioris lꝫ non interueniat cōsensus epi intelligo qn̄ locus nō exemptus. Pau. ꝙ sic quo ad euitandā penam cle. nō quo ad validitatē cōtractus. Item Stepha. allegatio. c. abbatibus. xij. q. ij. ꝛ xvij. q. iiij. in vēditionibus Gof. dicebat attēdi cōsuetudinē locoꝝ. qd̄ intelligit ꝓcedere Jo. de lig. si nō sunt onerose. vtpote qꝛ detrahunt forme. secus si aggrauant formā a iure introductaꝫ in alienatione vt hic dicit Pau. ꝫ. diceē. Ex
16 predictis habes aliū intellectū in cle. † Sed qd si eccl'ia sita in vna diocesi hꝫ bona in alia. cuius diocesani regreē cōsensus. Jo. tenuit ꝙ diocesani loci vbi bona sunt sita. x. q. ij. hoc ius porrectū. ꝛ. c. in vēditionibus. xvij. q. iiij. alle. l. si ꝑdiū. C. de ꝑd. mino. Alij vt Inno. ꝛ Hostiē. ꝙ requireē auctoritas diocesani loci ecclesie. de priuile. pastoralis. vbi p eos. idē ēt hic tꝫ Guil. hic alle. xvj. q. iiij. i vēditionibus. Alij ꝙ vtriusꝗ regreē auctoritas. vt no. Joā. an. in. d. c. pastoralis. Pau. hic dicit ꝙ opi. Inno. ꝛ Hostiē. est vera. qꝛ ad epm ecclesie spectant iura ꝛ dispō ipsius ecclesie ꝛ ꝯsequēter dotis ꝛ bonoꝝ eius. x. q. j. regenda. ꝛ. c. decretū. Nec ob.[b] l. si ꝑsidiū. palle. qꝛ loquiē in minore in cuius rei alienatione requiriē decretū iudiciale. sed in ecclesia sufficit consensus qui pōt ꝓcedere ꝛ sequi. sed decretū ꝑstaē in ipso ꝯctu. no. de cōsue. cum cōsuetudinis. ꝫ. e. duduꝫ. in. vj. ꝛ ideo nimirū si iudex in cuius diocesi sita est res pōt illud interponere qꝛ pōt ꝛ de illa iudicare. sed cōsensus epi est quedam ꝑtātis ligate relaxatio ꝑm quā inferior nihil pōt sine licentia. qꝛ nō est actus iudicialis sed volūtatis expssio vn̄ ꝑstari pōt oī tpe. quidā tn̄ legiste dicunt in minore vterꝗ possit cognoscere. C. vbi in reꝫ actio. l. fi. de fo. cōpe. sane. ꝛ. c. fi. ꝛ vtrobiꝗ not. per primā tn̄ rōnem aliud dicit in suppletione negligentie collationū. qꝛ si cōferens est vnius diocesis ꝛ beneficiuꝫ est in alia eps beneficij supplebit cuius interest ꝙ bn̄ficiū ordineē ꝛ cui subest rōne ipsius. de sup. neg. pla. cle. qꝛ regulares. facit qd̄ no. de elec.
17 cū ex eo. in. vj. in gl. † Glo. penaꝫ. querit an hec pena erit perpetua. Rn̄det ꝙ sic. qꝛ pena sui nā est ꝑpetua ex quo non adijciē tps. iuxta no. de ꝯsti. ex lr̄is. An aūt supior inferior a papa poterit absoluere ab hac pena. Glo. remittit ad no. in. c. ij. in fi. de sol. ꝛ in cle. j. ad fi. j. de heret. ꝛ. j. de deci. cle. j. Ueritas est ꝙ sic ex quo imponitur hic simplr̄ pena suspensionis. secus si imponereē pena suspensionis ad tps certuꝫ. Habetis ex gl. duo. Primū ꝙ pena in dubio intelligiē perpetua. Secūdū quis possit ab hac pena absoluere. Circa primū dicit Pa. ꝙ si pena imponiē ꝑpter delictū ꝛ nō apponitur tps intelligiē ꝑpetua. l. di. c. j. ꝛ. d. c. ex lr̄is. Idē si pro

cōtumacia causata a delicto. xj. q. j. rursus. ꝛ. c. ꝗcūꝗ. de eta. ꝛ qua. cū bone. ꝛ de here. cuꝫ cōtumacia. in. vj. ꝛ hoc maxime vbi delictū perpetuā penā infligit. xij. q. ij. apostolis. ꝛ. c. monemus. Secus si pena imponaē pro cōtumacia simplici tm̄. vt no. Inno. ꝛ Hosti. in. d. c. ex lr̄is. nam intelligiē tēporanea
18 ad limites cōtumacie. † Circa scdm̄ Jo. de lig. refert hic opi. qꝛ Archi. in. c. j. de elec. in. vj. tꝫ ꝙ solus papa absoluit a suspensione canonis. ꝛ idē tenet de regula. beneficiū. Host. cōtra in. d. c. j. de ꝑben. graue. facit qd̄ no. l. di. accedens. ꝛ. c. de his. Joā. de lig. cōcludit ꝙ si papa imponit penā suspensionis vel interdicti ꝑpter cōtumaciā cōdendo canonē inferior a papa pōt absoluere. per. c. nup. de sen. excō. per quaꝫ decre. Idē tꝫ Ain. Inno. ꝛ Gof. Cōpost. ꝛ Hosti. de elec. quisꝗs. ꝛ Joā. xvij. q. vij. si qs deinceps. lꝫ Bar. brix. ibi ꝯ. Idem si approbat cōstitutionē inferiorē ꝛ cōfirmat de instiex frequentibus. ꝛ ibi p Jo. de lig. qui recitat ibi opi. Feder. de senis ꝛ collectarij. ꝛ hec vera nisi al's reseruareē absolutio. Itez hec vera qn̄ facta est simplr̄ suspensio.[c] secus si ad tps vt ꝑdixi. si vero pena suspensionis imponiē per sn̄iam ꝛ tūc legans dꝫ absoluere. de offi. or. ab ecclesiarū. xxj. dis. inferior. Nec vera in suspēsione q̄ non hꝫ vim priuationis sicut est in casu cle. Nam si hoc voluisset papa expssisset. de deci. ad audientiā. ꝛ ideo cū hic fit suspensio canonis alij non reseruata poterit per ordinariū relaxari. ꝛ hoc tꝫ Ber. reiecta opi. Arch. de qua. ꝫ. Si aūt esset suspensio ꝑpetua que haberet vim priuationis. de qua no. Ain. de transla. pla. c. ij. tunc non haberet locū absolutio sed necessaria esset dispēsatio. ꝛ sequens collatio. nec tūc oporteret videri an tale sit crimē in quo eps possit dispensare ꝛ ꝯferre an nō. vt primo casu possit. secūdo nō facit qd̄ no. lxxx. di. c. fi. An aūt suspēsus an officio intelligaē suspensus a bn̄ficio tractat hic Ber. ꝛ tenet cū Hosti. ꝙ sic in suspensione canonis. vt no. de re iudi. cū eterni. in. vj. de quo in cle. cupiētes. in glo. non nouā. j. de penis.
19 † Glo. locationes. querit de rōne quare in casu nostro nō intelligiē ꝑhibita locatio. Rn̄det gl. ꝙ est ratio qꝛ ꝑhibitus alienare vendere ꝛ obligare nō intelligitur ꝑhibitus locare nec ꝙ plus est cōductorē creditoribus obligare. ff. de le. ij. l. pe. §. instituimus. facit. l. non solet. ff. locati[d] qd̄ est intelligēdum de locatione ad modicū tps. al's secus. vt. ꝫ. eo. nulli. ꝗ sic dꝫ intelligi. Nec ob. qd̄ no. Accur. in. §. instituimus pal. vbi vr̄ dicere idē si ad non modicū tps fiat. qꝛ illud dictū reprobaē ibi p do. Bar. facit qd̄ hr̄ in. §. locationes. in auc. de alie. ꝛ empby. ꝯtrac. coll'. ix. possunt ergo locare plati ad modicū tps. sed an possunt cogi locare certis ꝑsonis dic ꝙ nō. de loca. c. ij. An aūt si locauit ꝛ moriē durat locatio ēt respectu successoꝝ. dicēdū est vt no. in. c. fi. ne plati vices suas ꝑm
20 glo. † Et no. bn̄ hoc equipari locationē ad modicū tps venditioni fructuū ad modicū tps. vn̄ hic dicit Guil.[e] ꝙ locare fructus ꝛ vēdere illos ꝛ ad firmā cōcedere sunt synonima ꝛ sapiūt naturā locationis. vt no. in. c. vr̄a. de loca. Aliud tn̄ est ad tps vēdere fructus. aliud vsufructū qui ad tps pōt cōstitui. C. de vsufru. corruptionē in prin. ꝛ. l. ambiguitatē. nā venditio fructuū equipaē locationi. sed vēditio vsufructus nō est siīs locationi. nā facta vēditione vsufructus collationū pōt expellere vsufructuarius qd̄ nō pōt facere[f] simplex emptor fructuū. qꝛ nō possidet naturalr̄ nec ciuiliter sicut nec cōductor nec colonus sed vsufructuarius sic ff. de acq. pos. l. naturaliter. §. j. ideo daē ei interdictū vn̄ vi. ff. de vi ꝛ vi ar. l. iij. §. hoc interdictū. nec pōt deijci per mentē rem illaꝫ ꝛc. An aūt rectores ecclesiastici possint tales ꝯctus in qbus constituaē vsufructus facere. dic ꝙ non. qꝛ est alienatio partis rei cum
21 vsufructus sit pars dn̄ij. l. iiij. ff. de vsufruc. † vn̄ aduertendū ꝙ est reperire ꝯctus pluriū specierū. Quidam est ꝯctus emphyteoticus ꝛ hic est ꝑpetuus. alius locationis simplicis. ꝛ hic est duplex. qꝛ quidā ad nō modicū tps vt vectigal ad. xv. annos vel vltra. Quidaꝫ ad tps modicū vt hic ꝛ vocaē simplex locatio. insti. loca. §. adeo. ꝫ. de loca. dextra. ff. si ager vec. per totū. ꝛ hic cōductor ad tps modicū nullum hꝫ ius in re nec respectu vtilis nec directi dn̄ij nec nālis nec ciuilis possessionis sed solū detentionē hꝫ. ff. locati. l. non soluꝫ. ꝛ. ff. de vsucap. l. j. Illi aūt qui hn̄t ad tps non modicū vel in perpetuū possident ꝛ vtile habēt dn̄ium. loca potuit. ꝑm Hosti. ꝛc.
22 † Quero vlterius iuxta ꝑdicta ꝑm eū. Pone ꝙ vendidi fructus

a In exē. a ptis. de istis exēptis ponit Jo. an. ꝛ do. Ab. in. c. significasti. ꝫ fo. cōpe.

b L. si ꝑdiū. Adde tn̄ ꝙ bart. ibi tꝫ ꝙ ēt sufficeret in casu illius. l. auctoritas iudicis q hꝫ pupillū sub se per. l. magis puto. §. illud. ff. de re. eo. ꝛ in. d. §. illud bart. ponit qd iuris in termis nostris ideo eum vide.

c Sec⁹ si ad tps. De istis suspensionib⁹ hēs gl. magistraꝫ ꝛ notabilē in cle. cupiētes in v. suspēsi. de penis.

d Qd̄ est intelligēdū. Adde glos. bar. ꝛ doc. in l. codicillis. §. istituto. ff. de leg. ij.

e Q locare fructus. Adde Alex. in cōsil. xviij. in. j. co. in. v. volu.

f Siplex. Adde Alex. in ꝯsil. cxviij. in. ij. col. i. ij. dubio. in. v. vol. ꝛ Alex. in cōsi. cxxij. in. ij. colū. circa fi. e. volu.

fructus cuiusdaz castri cuidā vel certam quātitatem generis vel alterius spēi ille emptor erat obligatus prius multis creditoribus. cōtingit postea q de illo arendamēto pdidit vltra dimidiā ⁊ ēt vltra fuit dānificatus culpa mea qz nō feci venditionē in totū vel al's nō satisfeci venditioni in toto. Ex his querit primo nunqd saltē in bonis illis ex dicto castro collectis per ipsum emptorem ⁊ in suis iam sepositis sim potior alijs creditoribus qui erāt tpe priores. Scdo an lex loquēs de deceptione vltra dimidiā iusti pcij hēat locuz in isto casu. Tertio an vltra tps arēdationis dicti castri eo qz q̄ sibi pmiseram nō attendo habeat ius. Ad primū dicendū q creditoribus ex ordine est satisfaciendū exquo certā partē sibi in bonis nō retinuit. ⁊ p recollectionē fructuū ipsi sint effecti colligentes. pro hoc facit qd no. de deci. a nobis. Ad secūdū dic q. d. l. locū hz in oibus que fiunt loco emptionis. ff. ex quib. cau. in pos. eat. l. fi. ⁊ tales sunt ɔ̄ctus locationis ⁊ permutationis. ff. de his que in fraudez patro. l. qui aūt. §. si qs qd est verū nisi scienter sic cōtraxerit vt quottidie instrumentis apponitur. Ad tertiū dicendū q lz posset agere ad retinēdum possessionē naturalē vsqz ad tps arendamēti ſm qd pactū est inter eos nō tñ vltra. ff. de loco publico fru. l. j. §. q aūt. Sed
23 agit ɔ̄ venditorē de euictione. de emp. ⁊ vend. c. fi. ¶ † Glo.
a vltima. querit qñ dicat locatio [a] facta ad modicū tps vel venditio fructuū. ⁊ sic q̄tū tps appellet hic modicum. ¶ Glo. recitat opiniones ⁊ sentire vr̄ q si hoc ɔ̄suetudine regionis sit determinatū id seruetur al's sit arbitrariū. qz aliter ⁊ aliter q̄s arbitrabit tps decēnij longū ⁊ tps minus decēnio modicū. vt no. glo. in additione in. l. fi. ff. si ager vectigalis petat. allegat. l. sed si fideicōmissum. §. aristo. ff. de fideicō. liber. ⁊. l. fi. C. de pscri. lon. tem. recitat opinionē alioꝝ dicentiū q modicum tps dicat. xxx. dierū alioꝝ q biēnium. alioꝝ q quinquēniuz. alioꝝ septenniū. Ad materiā facit qd no. de fideius. c. fi. per Jo. an. de cleri. cōiug. Joānes in. iiij. q. sed certe illa iura in suis casibus seruari debēt ⁊ quo ad suos tractus. fa. qd no. in. l. qui aūt. ff. ex quib. cau. in pos. eat. per glo. in simili
b cum glo. cōcor. Guil. dicens q [b] q̄tū tēpus dicat modicuz relinquat arbitrio iudicis qui attēdere dz cōditiones terra
24 rū ⁊ singulas circūstantias. ¶ † Querit Guil. an redditus ecclesie vel bñficij ecclesiastici pñt laycis bñmeritis cōcedi. dicit q sic per. c. possessiones. §. eo. xij. q. ij. quicūqz suffragio. xvj. q. j. illis. ⁊ de pca. c. fi. Sed an erit idē de decimis ad mēsam plati spectātibus. vr̄ q nō. qz sunt spūales. ⁊ sic pro labore vel tēporali seruitio dari nō possint. de pactis cū pridē. de transac. c. sup eo de symo. cū essent. dicit Guil. q indigēti ad sustentationē dari possunt. xiiij. q. j. c. penul. ad fi. non tñ assignando eis in titulū sicut assignant clericis bñficia cū taliuz nō sint layci capaces. sed de fructibus pōt fieri assignatio. ad tps siue sint clerici siue layci qbus fieret talis assignatio de quo p Jnno. de pscrip. cām. Perpetuo autē talis assignatio fructuū fieri non posset. qz tūc illa spūaliter esset inutilis ecclesie. xvj. q. vj. c. j. qd pcedit in decimis p ecclesiā possessis. secus forte in alijs quas al's non posset eps tollere de manibus laycoꝝ ⁊ expediret eas facere in feuduz recognosci pp incursus mortis ab intestato vel alios plures casus quibus
25 ad ecclesiā reuerterent. de loca. potuit. † Nunqd aūt pōt cōstitui pensio in pecunia alicui clerico sub tali pacto q illā dimittere teneat cuz adeptus fuerit cōpetens beneficiū dic ſm Guil. q sic. qz hic nō datur nec pmittit aliqd spūale pro dicta pensione nec extra. sed ad tps datur dicta pensio donec superueniret bñficiū pp̄ter cuius adeptionē euanescit pēsio ita q vnius ingressus alterius operat egressum. xxxij. q. j. cū
26 renūciat. † Sed nunqd aduocatus cui assignata est pēsio talis in fructibus decimarū vel alioꝝ bonoꝝ ecclesiasticorū p coniugē superuenientē pdet eam. dicit Guil. q nō. qz non fuit
27 assignata in tituluz bñficialē. vt. d. c. possessiones ⁊c. † Nunquid aūt successor ɔ̄stituentis poterit auferre hanc pensionē dicit Guil. q nō si sibi data fuerit vt bñmerito p bñficio iam impēso. Alle. Pau. de pca. c. fi. xij. q. ij. quicūqz. qd dicit pcedere dūmodo de seruitio cōstet. Fatet tñ q sola lr̄a cōcessionis non vr̄ ad hoc sufficere cū talia sepe exprimant ad vicissitudinē bñficij collati. ad qd facit qd no. de pba. qm̄ cōtra. Ex predictis pz an habētes redditus decime vel alioꝝ bonorū ecclesiasticoꝝ pro tpali seruitio vel labore pdat illā per adeptionē beneficij ecclesiastici. qz veritas est q nō nisi forte cōcessio esset facta ad solā sustentationē. vel esset talis que non posset teneri cum bñficio. al's secus. lz Hosti. simplr̄ dixerit illā pdi p adeptionē bñficij in decre. cū essent de symo. Sed male vt ex pdictis appet ſm Guil. Pau. tñ hic simplr̄ trāsit
28 cū dicto ipsius Hosti. † Ex pdictis ēt pz q nedū tpalia sed etiā ipsa pceptio decime lz nō ipsum ius pōt cōcedi ēt layco in alimoniā. facit. x. q. j. c. pe. ⁊ no. Jnno. de pscrip. causaz ⁊c. querit hic Pau. quid appellet hic iura ecclesie que hic dicit non posse ad vitaz vel ppetuo alienare. Rñdet q ius colli
29 gendi passagiū ⁊ imponendi collectā. [c] † An aūt hec iura ⁊
c redditus cōputent inter imobilia ⁊ illis adequant. videt q sic quo ad vsucapionē. C. de pscrip. lon. tem. l. fi. ⁊ simil'r quo ad alienationē vt hic. ⁊. §. e. c. ij. in. vj. ⁊ ibi apte dixerūt gar. ⁊ Jo. an. talia inter imobilia cōputari. sed ɔ̄ hoc facit tex. ibi qui ponit illa vt diuersa. ⁊ hoc tz Gandi. s. q sint diuersa. dicens q si statuto caueat q oīa bona homicide mobilia ⁊ imobilia publicent non publicabunt iura. ff. de. l. iij. vxorē. §. cōcubine. ⁊. l. si chorus. §. j. ⁊. l. si fundus. ⁊. ff. de leg. ij. l. gayus. vbi legatis bonis nō cedunt noīa. facit. ff. de pec. l. q̄ tuberonis. §. hoc amplius. vñ tenuit Ja. de are. q si alicui legent bona mobilia alteri imobilia nulli illoꝝ cedent noīa per. l. q̄ tuberonis. Spec. in ti. de fruc. ⁊ interesse lit. l. j. §. j. ver. queritur. ⁊ seq. tz primuz. Sed quo ad casum nostrū vno expsso aliud non cōprehendit. ⁊ sic residet Pau. Stepha. ēt tangit de hoc ⁊ nil boni dicit. dic vt dixi in. d. c. ij. §. e. ti. in. vj. ⁊ per
30 Bar. ff. de aucto. tu. l. pōt. vñ hic nō insisto. † Quid si cōsuetudo hz q solus platus sine cōsensu capituli vel conuentus possit ad tps vel ad vitam cōcedere. an intelligat sublata per hanc cle. dicit Pau. aduertendū q si ɔ̄suetudo est rōnabilis ⁊ pscripta non tollit per hanc decre. vt in. c. de consti. in. vj. Sed an sit rōnabilis pendet ex no. p Jnno. ⁊ Hosti. de his que fi. a pla. ea noscitur. ⁊ de hoc dr̄ in cle. seq. vbi glo. tangit quid si fiat cōcessio pro cōsueta pensione ad tps dic q nō hz locum cle. que loquit de cōcessione piudiciali. Si autē daret vltra tps consuetū bene hret locū pena per tex. qui hic vniuersaliter dicit quouis mō ⁊c. ⁊ sic vr̄ q sufficit in alienatione seruare solēnitatē inductā a cōsuetudine. ⁊ hoc tz Gof. ⁊ Jnno. §. e. nulli. ⁊ sic intelligitur ſm eos. xvij. q. iiij. in venditionibus. ⁊ idē ibi Hugo. Hosti. ɔ̄ in. c. duduz. §. e. in. vj. per illā decre. Pau. dicit q si cōsuetudo est onerosa nō valet vt est illa que excludit solēnitatē. al's secus vt est illa que adijcit
31 formā ⁊c. † Quid si platus intelligo secularis pp̄ter inferius dicēda vendit fructus ad nō modicū tps ⁊ statim recipit pecuniā nunqd valet ɔ̄ctus sine solēnitate. vr̄ q sic cū hoc phibeatur religioso tantū ⁊ ei cōcedatur habita licentia plati vel cōsensu capituli. ergo a ɔ̄rio alijs non phibet. de psump. nōne. Jtem pbat qz hic versat maior vtilitas statim recipiendo pecuniā q̄ si partē. ff. fami. her. l. plane. de pigno. ex lr̄is. Ad hoc qz lz in re imobili seruari debeat solēnitas nō tamē in re mobili. §. ne pla. vices suas. c. fin. Sed ɔ̄ pdicta facit qz in re mobili pciosa seruari dz solēnitas. x. q. ij. hoc ius. dicit Pau. q si vendit ius pcipiendi fructus vl' possessiones dz seruari solēnitas. Nec ob. decre. qz lz quo ad euitandū penā sufficeret licētia supioris sui vel cōsensus capl'i non tñ quo ad validandū ɔ̄ctū. vñ quo ad validandū ɔ̄ctū ⁊ firmandū requirit oīs solēnitas reqsita in alienatione. de qua. xij. q. ij. sine exceptione. ⁊ ita sentit Jnno. vt eccle. bñfi. c. vno. in fi. ⁊. §. de his que fi. a pla. c. ij. Et aduerte bene q non exigit superioris cōsensus nisi in defectū cōuentus qui reqreret vbi forma esset seruāda. xvij. q. iiij. in venditionibus. xij. q. ij. abbatibus. facit qd no. Archi. §. e. dudum. in. vj. vbi tz q quo ad monasteriū abbas hz totam dispositionē monasterij sine epo. xviij. q. ij. nullaz. q nō credit Pau. Nec ob. c. nullū. qz ibi loquit quo ad regulaz ⁊ ptinentia ad ipsam nō quo ad alia. vel dic vt ibi no. xvij. q. iiij. in vēditionibus. ⁊. xij. q. ij. abbatibus. qd dictū est vt. §. quādo platus vendit ius pcipiendi fructus vel possessiones. Jdē dicit q cōditio fiat per modū cōtractus ppetui. §. e. nulli. ⁊. c. ad audientiā. secus si vēdant fructus percipiendi ad quos tradendos platus se obligat. qz tunc vr̄ sufficere forma huius cōstitutionis in religioso. Jn nō religioso aūt alienante fructus sibi ⁊ alijs cōeo requirit cōsensus eoꝝ qui ius habeant in fructibus. xij. q. ij. nobis ⁊ cōcesso ⁊ vul.

a ¶ Facta ad modicuz tps. Adde Alex. in ɔ̄si. iiij. in. j. col. circa fi. in. v. vo. ⁊ in cōsi. cxxij. incipi. viso pcessu cāe vertētis. in. ij. colū. in prin. i. v. vol.

b ¶ Quātū tps dicatur modicū. Adde Fely. i. c. plerunqz ex de rescrip.

c ¶ An aūt h iura ⁊ redditus. Adde bar. ⁊ Alex. i l. iubemus. i fi. pn. C. d sa. san. ec. alex. i ɔ̄sil. ciij. i pe. col. i pn. i. ij. vol. Bart. ⁊ Alex. i. l. monentiū. ff. de v. sig. bar. i. l. fi. sic. §. fi. ff. d le. j. Alex. in ɔ̄si. xvj. circa fi. ⁊ in consi. xxxj. i. iij. co. v. lz ita in. j. vol. Alex. in ɔ̄si. xxvij. i fi. ⁊ in ɔ̄sil. xlix. circa prin. in iij. vo. Alex. i cōsi. xlv. i. iij. colū. v. j. ⁊ in cōsil. lij. in. ij. col. v. iij. mo. uco. i. j. vol. ⁊ Alex. cōsi. cxxv. i. iij. colū. i pn. e. vo. Alex. in ɔ̄sil. xij. in. ij. col. i fi. in. ij. volu. Alex. in ɔ̄sil. liij. i. iiij. col. in. iij. vo. ⁊ in cōsil. iij. in. ij. co i fi. in. iiij. vol. Jas. in. l. stipulatio hoc mō cōcepta. ff. de ver. ob. pract. pap. in for. psl. lib. in v. veris ac legittimis. in xij. col. fely. in. phe. decr. in. iij. col.

terane. Si aūt solum tangit suū preiudiciū secus. An aūt in preiudiciū superioris possit fieri ꝯcessio. habes ne p̄la. vices

32 suas.c.fi. † Quid si p̄latus vnius monasterij esset ꝓcurator alterius ꝛ cōcederet fructū alterius monasterij an incideret in hanc penā. dic ꝙ non. de elec. si cōpromissarius.in.vj. ꝓm

33 Pau. certe ille tex. facit in ꝯ. si pōderet. ¶ † Querit Pau. an possessio habita ex alienatiōe rei ecclesiastice p̄beat saltem iustam cām p̄scribendi. Dicit ꝙ si cōcessio facta sit ad tp̄s clarū est ꝙ non ex quo nō dat vt teneat ꝑpetuo sed ad tp̄s. Si vero sit facta vt ꝑpetuo teneat. dicit idē per no.in.c.ij. de his que fi.a p̄la. ꝯ tū.no. ꝓm eū. de cōsue. cū dilectus. ꝛ de rescri. quarta. Sol. dicit Pau. ꝙ Archi.x.q.iij. cognouimus. dicit ꝙ si titulus [a] est erroneus in iure nō dat cām p̄scribendi. ff. de iuris ꝛ fac. igno.l.iiij.ꝛ.l. regula.ꝛ.ff. de vsucap.l. vbi lex.ꝛ l. nunꝗ. secus si nō est erroneus in iure. nā dat cām p̄scribēdi. secus si est erroneus in facto. vt si putat ex postfacto qui non est vel ꝙ possidet latiorē diocesis ꝗ̄ possideat. ff. de offi. p̄reto.l. barbarius.ꝛ.C. de sen. ꝛ interlo. om. iudi.l.ij. Ioā. de lig. dicit ꝙ hoc nō est verū. qꝛ tūc non est necessarius titulus quo ad dn̄iū sed tm̄ bona fides. de elec. querelā. de cā poss. cū ecclesia. de iurepa. cōsultationibus. ideo ꝯcludit ꝙ vbi recipiat a solo p̄lato scienter id qd̄ dꝫ recipere ab eo ꝛ a capl'o cū sit in culpa nō p̄scribit. ꝛ sic intellige gl.in.c.ij. de his q̄ fi. a p̄la. sed vbi recipit a p̄lato credente eū hr̄e cōsensum capl'i ꝙ p̄sumit. qꝛ dꝫ interuenire. eo.ti. ea noscit. ꝛ no. Cōpost.in p̄realle. decre. cū dilectus. ꝛ tūc p̄stat cām p̄scribendi. qꝛ cuꝫ titulus verificatus sit ꝓm mentē ꝯhentiū sufficit. facit qd̄ scripsit Io. de lig.in.c. dilectus de ꝯsue. ꝛ qd̄ habet per gl.in.c. apostolice. de dona. vbi bona gl. quā semper allegat do. An.

34 † An aūt reqrat ꝙ cōsensus interueniat tp̄e ꝯctus. an vero sufficiat ꝙ subsequatur. Tractat hic Steph. ꝛ nil boni dicit dic vt in.c.ij.s. de his que fi.a p̄la.ꝛ in.c. dudū.s.eo.in.vj.

a ¶ Est erroneus i iure. Adde ō hac mā Fely. in c. de quarta. in.viij. col. ō p̄script. alex. in ꝯsi.lxxiij.i j.col.in fi. in ij.vo. ꝛ alex. in cōsil.xlvj. in.j.co. circa me.in.iij.vo.

Si vna ecclesia alteri.

1 S Due sunt ptes sicut duo sunt dicta. secūdū ibi. ꝙ si. ¶ † Not. primo ꝙ eccl'ia pōt vniri nedū alteri ecclesie sed ēt dignitati vel p̄bende.

2 ¶ † Item no. ꝙ pōt ecclesia donari loco

3 religioso. ¶ † No. qualis hec solēnitas reqrit ꝛ sufficiat in dicta donatione vel vnione. qꝛ sufficit ꝛ requirit illā fieri per epm̄ cōsentiente suo capl'o. ꝛ sic nō sufficit requirere cōsiliuꝫ

4 hoc casu. ¶ † Itē no. ꝙ talis donatio vel vnio pōt fieri ēt irrequisito rectore ecclesie ꝛ ēt ea vacāte nullo interim defensore creato. ꝛ sic no. casum in quo licitū est aliqd attētare sed

5 vacante. ¶ † No. qꝛ epūs nō pōt ecclesiaꝫ vnire mēse sue vel

6 capl'i sui ēt interueniēte ꝯsensu capl'i. [b] † Et sic no. ꝙ in facto proprio qs non pōt auctorizare vel cōsensum p̄stare qd̄ nota qꝛ pp hoc sepe alleg. cle. Et no. ꝙ nō valet cōsuetudo in cōtrariū. ꝛ sic no. casum in quo reprobat cōsuetudo.

7 ¶ † Glo. alteri ecclesie. querit qd si ecclesia vnius diocesis vnit ecclesie alterius diocesis an per talē vnionē ꝑdat diocesanus ecclesie vnite iura que in illa hꝫ. ꝛ dicit ꝙ nō. qꝛ intelligit facta saluo iure diocesani. alle. de reli. do.c.ij. ꝛ de p̄uile.c. pasto

8 ralis ꝛc. ¶ † Glo p̄bende qrit an lr̄a ꝓcedat si p̄benda cui vnit ecclesia sit p̄benda ecclesie cathedralis. Rn̄det ꝙ sic p decre. extirpande. §. qui vero. ꝛ.c. exposuisti. Nec ob. ver. ꝙ si epūs. qꝛ ibi loquit qn̄ vnit mense capl'i. hic qn̄ singulari prebende vnius canonici. qd̄ aūt est singuloꝝ non est vniuersitatis.xij.q.ij. qui manumittit. Idē dicit Pau. si p̄benda vniat dignitati in eadē ecclesia. qꝛ nec aliqd tūc vnit mense capituli vel capitulo. facit.s. de p̄ben. si iuxta. ꝛ de cōsue.c.j.in.vj. ꝛ de p̄ben. cū in ecclesia. eo.li.ꝛc.

9 ¶ † Glo. epm̄ querit an fieri posset [c] hec vnio p abbatē cui ecclesia est subiecta vna cū cōsensu sui cōuentus saltē si sit pleno iure subiecta. ¶ Glo. respondet ꝙ nō. alle. dictū Inno. ꝛ Hosti. de exces. p̄la.c. sicut vnire. vbi dicūt ꝙ vnire vnā ecclesiaꝫ alteri vel subijcere vel diuidere est ep̄ale per p̄alle. decre. sicut alle. ēt de cōsue. cum dilectus. pro hoc facit hec decre. a ꝯtrario sensu. ꝛ in.c. p̄ximo. ꝛ qd̄ ibi no.ꝛc. An aūt talis ptās vniendi ꝛ subijciendi vnā ecclesiam alteri possit p̄scribi per inferiorē ep̄o remittit gl. ad no.j. de sta. mona. ne in agro. §. ad hec. ꝛ ibi tꝫ ꝙ sic intercedente ti. saltē circa prioratus simplicis ꝛ nō manuales non hn̄tes curā cū hoc potius sit dignitatis ep̄alis ꝗ̄ ordinis iuxta no. de exces. p̄la. accedētibus. ꝛ sic est p̄scriptibile vt ibi. ergo hoc de reseruatis ep̄is sicut ꝛ p̄stare cōsensum alienationib? xij.q.ij. abbatibus.xvij.q.iiij. in vēditionibus. ꝛ no. Archid. xvij.q.j. sint duo.ꝛ.c. cū tp̄is. de p̄ben. cū singula.in.vj. Ideꝫ Io.xij.q.ij. ep̄s in prin. vlt. gl. ꝛ Ber.s. ꝙ me. cā. cū dilectus. ꝛ Hosti.in.d.c. sicut vnire. pōt tn̄ p̄scribi hec ptās per inferiorē ep̄o vt p̄dixi. Steph. hoc dubiū plene hic tangit referēdo opi. quarū vna est ꝙ sic per p̄alle.c. accedētibus. Alia ꝙ nō per.c. ꝯ mortē.c.d.xciij.di. illud. Tertia est Archi.in.c. cū singula. de p̄ben.in.vj. qui ꝯcordat opiniones vt prima locū habeat in prioribus simplicibus curā aiarū non hn̄tibus cū illi amoueant ad libitū. alle. ff. de le.ij.l. gayus. cū si. sed dicit Ste. ꝙ illa iura parū faciūt. qꝛ loquunt in ꝓphanis in quibus circūscripta qualibet ꝯsuetudine hec possint. vn̄ dicit ꝙ credit ꝙ nulla ꝯsuetudine hoc posset induci ꝙ inferior p̄latus ab ep̄o possit ecclesias vnire. qꝛ hoc est ep̄ale. Nā de iure cōi quelibet ecclesia dꝫ hr̄e ꝓpriū sacerdotē. de p̄ben. cū nō ignores. nisi in casibus sp̄alibus. ꝛ tūc fit dispēsatiue. dispensatio aūt p̄dicta permittit tm̄ ep̄is.xvj.q.j. sicut ipse enim est preordinator in cūctis.xvj.di. ꝑlectis. Itē qꝛ quelibet parrochia est regenda ex iussione epi.x.q.iij.c.ij.ꝛ.c. vnaqueqꝫ. In inferioribus aūt hoc nō vꝫ cōcessum. ꝛ sic vꝫ ꝓhibitū. arg. de tem. or. dilectus. ꝛ sic per ꝯn̄s alter ab ep̄o vsurpare non dꝫ j.q.j. decet. facit.d. cle. ne in agro. §. ad hec. ꝛ qd̄ in simili no. de instōne auctorizabili in.c. cū satis. de offi. archi. nec ob. ꝙ in prioratibus simplicibus hꝫ ptātē admonēdi. qꝛ in illis iō hꝫ ptātem. qꝛ hoc iura eis ꝯcedunt. Or tutius vꝫ tenere glo. per no.in.d.c. accedentibus. ꝛ eam tꝫ hic Guil. ¶ Glo. cōsentiente op. ꝙ sufficere debēt reqrere cōsilium capituli. vn̄ op. de no. per Hosti. de his q̄ fi.a pre. nouit. vbi aperte dicit Hosti. epm̄ sine cōsensu capituli posse ecclesiā donare loco egenti ad sustentationē ministroꝝ. Pro quo facit decre. cōsultationibus. de dona. Itē qꝛ ep̄s ꝓuidendo egentibus facit qd̄ dꝫ cū in hoc suū teneat officiū exercere.xij.q.j. precepimus.ꝛ.c. se.x.q.j. regenda. cuꝫ si. ꝛ sic nulla pōt esse cōtradictio. ꝛ per cōsequens non videt necessariū ꝙ capitulū cōsentiat quinimo ꝙ nec requirit cōsilium lꝫ id sit tutum ꝓm eum. So. glo. ꝙ ibi ponit opi. Hostiē. que hic corrigitur ꝛ reprobatur. qꝛ nedū ꝙ debeat interuenire consiliū capitoli. imo ꝛ consensus. ꝛ sic dꝫ etiā intelligi.c. sicut vnire. de excess. p̄la. ꝛ de priuile. tuarū. in prin. Nec ob. ꝯtraria. qꝛ lꝫ debeat subuenire egentibus debito tn̄ mō id facere dꝫ. vel illud intelligit

10 de rebus alijs. puta de redditibus suis ꝛc. † Sꝫ an ep̄s possit sine ꝯsensu capituli ꝯferre vnā ecclesiam alteri ad edificationeꝫ. Hosti.in.c. ea noscit. de his que fi.a p̄la. tenet ꝙ sic si hoc p̄tendit ex ꝯsuetudine p̄scripta. Nec ob. iura q̄ possunt in cōtrariū allegari. vt in.c. tua. eo.ti. cum si. qꝛ ibi intelligitur de iure cōi. secus quādo ep̄s hoc pretendit de iure speciali. puta ex indulgentia vel p̄scriptione. Fatebatur tn̄ ꝙ cōsiliū capituli hoc facere posset. non tamen poterat p̄scribere. hoc dicit ꝓcedere in cōcessione que fit cum cā. secus dicit de illa que volūtarie ꝛ sine cā fieret ecclesie habēti cōgruā sustentationē. alle.in ar.j.q.ij. pastor. ꝛ simil'r secus dicit in cōcessione que fieret layco. qꝛ in illa non pōt prescribi cōsilium nec cōsensus. Or glo. hic tenet cōtrariū per hanc cle.in fi. referēdo tex. ēt ad primū casum. vnde ꝯcludit ꝙ in alienatione fienda etiā in casu licito [d] nō pōt ep̄s p̄scribere cōsensum capituli. alle. no. per se. de dona. pastoralis.in fi. Nec ob. decre.ij. de consue.in.vj. qꝛ ibi loquit in alijs actibus ꝗ̄ alienationibus fiendis. de rebus eccle. Idē Pau.s.c. p̄xi. per.c. cū cām de re iudi. ꝛ per hoc.c. nec ob. decre. cū apostolica. de his que fi. a p̄la. qꝛ ibi agit de reuocādo ad ecclesiam qd̄ fit facilius hic de re alienata a dn̄o ecclesie. ¶ Glo. rector op. ꝙ imo vocari debeat rector ꝛ eius ꝯsensus haberi. vt in cle.j. §. ad hec.j. de sta. mo. Soluit glo. rectore ecclesie que donat vel vnit nō dꝫ vocari. ꝛ ita loquit hic. sed prelatus cui ecclesia ista subesset bene dꝫ vocari. rō qꝛ de eius p̄iudicio agitur vt in cōtrario. secus respectu ipsius rectoris ecclesie. qꝛ de eius nullo vel modico p̄iudicio vꝫ agi vt appebit ex.j. dicendis. Idem Pau. predicta dicit Lapus vera qn̄ ecclesia que alteri vnitur ꝛ subijcit non est collegiata. si aūt sit collegiata tunc dicit ꝙ requiritur ꝯsensus capituli. cuius ius lederet qd̄ habꝫ in eligendo prelatū qd̄ non pōt auferri ab inuito.xvj.q.j. monasterium

b ¶ Et sic not. ꝙ in fcō ꝓprio. Addō plura elegātia p Fely. i c. edoceri. in vij. colū. ver. omittit ꝛ colū. seq. de rescrip.

c ¶ Nec vnio. Quot modis fiat hꝫ vnio pōit hosti. post gl. in c.j. ꝛ ibi do. Ab.in.ij. co. extra ne sede vacan.

d ¶ Nō potest ep̄s. An aūt p̄lat? regularis possit p̄scribē ꝯ capl'm suum. ponit.d. Ab. in.c. ea noscitur. de his q̄ fi.a p̄la.in.ij. col.

11 sterium. ꝛ c. rōnis. Idē Pau. ꝛc. ¶ † Glo. vocatus querit quare [a] nō vocat᷑ rector ecclesie in hac vnione. Rn̄det qꝛ de ipsius piudicio non agit᷑. Nam talis vnio dꝫ fieri sine piudicio rectoris. de dona. ꝯsultationibus. ꝛ ideo eius nō interest ꝙ vocetur ex quo de eius piudicio non agit᷑. qꝛ solū vocatio fieri dꝫ illoꝝ quoꝝ interest. de maio. ꝛ obe. inter quattuor. ꝛ per hoc pꝫ ꝙ Inno. in. c. vt nostrū vt eccle. bn̄fi. inq̄tuꝫ dicit ꝙ dignitas instituta nō pōt diminui illo irreq̄sito cuius erat ꝛ sine cāe cognitione non bn̄ intellexit si dixit de diminutione que fit veniendo illā alteri. ꝛ silr̄ per pdicta apparet ꝙ nō bene dixit Hosti. in. c. sicut vnire. de exces. pla. vbi dicebat ꝙ ep̄s non poterit vnire ecclesias sine collaudatione vel ꝯsensu ambarū alleg. c. j. ī. eo. ti. de his que fi. a pla. c. j. Nam hoc est cōtraria hunc tex. Nec obstant ꝯtraria qꝛ in alijs casibus loquunt᷑. per hoc ēt reprobat᷑ opi. Archi. in. c. dudū. ꝰ. eo. in vj. vbi tenebat opi. Inno. de qua pri. dixi. facit qd̄ no. x. dist. c. j. pro hoc esset. facit de his que fiunt a pla. c. tua. ꝛ c. pasto-
12 ralis. ꝭm Matthe. ¶ † Glo. vacabit op. ꝙ sede vacan. non possit hec vnio fieri vt in. c. j. ne se. va. vbi pꝫ ꝙ papa non voluit ibi dissoluere vnionē sede vacante. ergo eodē modo non dꝫ posse fieri cū cōtrarioꝝ debeat esse eadē disciplina. xxxij. di. hospitiolū. So. dicit gl. Inno. in decre. vt nostrū vt eccle. bn̄fi. tenebat ꝙ hic est decisum. s. ꝙ hec vnio possit fieri sede vacante sicut ꝛ dignitas vacans supprimi de cōsti. cū acces. sissent. ꝛ sic per hanc cle. approbat᷑ pdicta opi. nec obstat cōtrariuꝫ qꝛ loquit᷑ in sedibus ep̄alibus in qbus maius vertit᷑ periculū hic inferioribus ecclesijs quaruꝫ ep̄s est defensor vacante sede. de succes. ab intesta. c. fi. ꝛ agit noīe talis ecclesie vt ibi. s. ecclesia ep̄ali vacāte nō est qui agat noīe eius nisi sit datus visitator. ꝰ. de elect. is cui in. vj. vij. q. j. qꝛ frater. vn̄ dixit Inno. in. c. j. ne se. vacā. illū titulū non hr̄e locū in ecclesijs inferioribus. sed male dicit in hoc vt probat᷑. ꝰ. eo. dudū in. vj. vt ibi no. ꝭm Host. vel scd̄o dicit gl. pōt dici ꝙ in. d. c. j. non fuerat rō finalis nec principalis ꝙ non fuerit facta vnio qꝛ sedes tūc vacaret. sed ne papa possit de subita mutatione notari. ꝛ sic de variatione ꝛ incōstantia ꝯ. cle. cū illusio de renun. ꝛ ne posset notari ꝙ fecisset primā vnionē potius contēplatione ꝑsone q̄ ob vtilitatē ecclesiaꝝ. ꝛ ideo si solū ibi allegari potuisset vacatio sedis nō fuisset impedita vnio vt hic. ꝛ probat᷑ ēt in ep̄alibus vnionē sede vacante posse fieri in. c. ꝛ tp̄is. xvj. q. j. quinimo. melius tūc vꝫ posse fieri q̄ sede nō vacante vt dixit Inno. in. d. c. vt nostrū ꝛ in. c. j. ne sede vacā. ar. d. c. vt nostrū in fi. ꝛ de ꝑben. vacante. ꝛ hoc tꝫ hic Pau. approbans scd̄am solutionē dictā ad dictū. c. j. ne sede vacā. per preallē. ꝰ. facit qd̄ no. x. di. c. j. ꝛ. xiij. q. ij. in. c. si ep̄s. Uel dici pōt tertio ꝭm Zenze. ꝙ aliud in vnione fienda aliud in ipsa dissoluēda. qꝛ cū iam facta sit ex cā sine qua fieri nō dꝫ in illa dissoluēda expedit ecclesie hr̄e defensorē qui vnionē defendat ꝛ dissolutionē impediat. qꝛ agit᷑ de dissolutione iuris iaꝫ quesiti. sed in vnione fienda ex cā nullū fit preiudiciū ecclīe vacanti. imo necessitati ꝛ nullitati eius subuenitur. Sed an in vnione fienda requirat᷑ cōsensus patroni. dic ꝙ ꝭm Pau. ar. cle. ne in agro. §. ad hec. de sta. mo. ꝛ no. Hosti. in summa de his que fiūt a pre. §. j. ver. sed nec aliqd. facit. xvj. q. vij. filijs. ꝛ in. c. monasteriū. ꝛ de offi. archi. ad hoc in fine. Interest. n. patroni ne ecclesia vergat in deteriorē exitū. ꝛ qꝛ pderet ius ꝑn̄tandi ꝛ spē alimētoꝝ quā facilius habuisset prius q̄ nūc qn̄ ecclesia trāsiret ad incognitos. ꝛ ideꝫ de iure ꝑcessionis. Nam lꝫ ad talia iura teneat᷑ platus cui fit vnio noīe ecclesie vnite non tn̄ sic faciliter exhibebit. hec ꝑcedūt ēt qn̄ ecclesia est collegiata. qꝛ lꝫ in illa patronus habeat minus ius. tn̄ qꝛ perderet honorē qui sibi adhibet᷑ dū petit᷑ eius cōsensus in electione celebranda. ideo non pōt fieri vnio eo irreq̄sito ꝭm
13 Pau. ¶ † Glo. defensor op. ꝙ imo sit dandus defensor ecclesie vacāti cuius cōsensus requirat᷑ vt in. c. dudū. ꝰ. e. in. vj. So. glo. ꝙ ibi loquit᷑ qn̄ res ecclesie vacātis puta decima ex cā donat᷑ dignitati. hic aūt qn̄ ecclesia vnit᷑ alteri ecclesie. Sꝫ tūc ob. qꝛ si id qd̄ est minus nō pōt fieri se. va. nō creato defensore vt est dare rē pticularē ecclesie. ergo multominus debebit licere qd̄ est plus. s. totā ecclesiā cū suis rebus alteri subijcere. vt in regula cui lꝫ de reg. iu. in. vj. a ꝯrio de sen. excō. cuꝫ illoꝝ. So. gl. ꝙ hoc est spāle in casu isto sicut alibi in sisi in. c. nemo deinceps. de elec. in. vj. ꝛ in. c. cū dilectus. in. iiij. glo. de

b cōsue. ꝛ de trāsla. pla. c. fi. Et si dicat᷑ q̄ est rō spālitatis [b] ꝙ qs pōt totū ꝛ nō in parte ꝯ id qd̄ habet᷑ de offi. de leg. pastoralis. in prin. ꝛ. ff. de rei vē. l. que de tota. Rn̄det glo. post Hosti. ꝙ est rō ꝙ ideo pmittit᷑ in totuꝫ cōferre. qꝛ p id cultus diuinus auget᷑ sustentat᷑ paupes ꝙ iura volūt. de cōsti. ex pte. facit de prebē. ex posuisti. Itē pmittit᷑ ēt dignitas vacans in totū tolli si forte onerosa ecclesie vel forte supflua. arg. c. cū epi. lxviij. di. sed diminutio vel detractio rerū ecclesie vel dignitatis est a iure ꝓhibita. vt in. c. vno. in fi. vt eccle. bn̄. nisi forte fieret ex cā. vt in. d. c. vno. in fi. ꝛ. ꝰ. e. dudū. in. vj. merito sic nō faciliter fieri pōt vn̄ reputat᷑ ad maius eo respectu qꝛ plus illi resistit q̄ totali subiectioni lꝫ in se videat᷑ minus. facit qd̄ no. in. d. c. vlti. de transla. pla. Guil. hic breuius ꝛ clarius dicit ꝙ rō diuersitatis est. qꝛ si tota ecclesia alienat᷑ nulla fit sectio bonoꝝ nec fit preiudiciū rectori si quē hꝫ. secus vbi ps alienat᷑. ideo id fieri nō pōt nisi cū solēnitate de qua. ꝰ. e. c. j. in. vj. facit ꝭm Pau. ij. q. vij. qui se scit. ꝛ qd̄ no. Uin. Gof. ꝛ Ber. ꝰ. e. possessiones. Nec ob. qd̄ no. xij. q. ij. ep̄s. in fi. vlt. glo. qꝛ id intelligitur dictū allegando vt ibi no. Archi. ꝭm Pau. habuistis vnā solutionē ad. c. duduꝫ. Ma. hic aliter soluit. s. ꝙ lꝫ ibi cā fuisset iusta nō tn̄ fuit vera. secus si fuisset vera ꝛ ꝓbata. qꝛ valuisset cōcessio illius decime ēt vacante ecclesia. qꝛ ex iusta cā cōsentiente. c. suo pōt ep̄s vnaꝫ ecclesiam alteri vnire ꝛ religioso loco ēt inuitis clericis rectoribus ꝛ vacātibus ecclesijs ꝛ similr̄ res eius. de reli. domi. cōstitutus. ꝛ sic dꝫ hoc. c. intelligi. s. qn̄ ep̄s cum capitulo ex iusta cā facit hanc vnionē. Or hec solutio est ꝯ. d. c. j. vbi ex pluribus causis reprobatur illa cōcessio. ꝛ inter ceteras cās ideo reprobat᷑. s. qꝛ facta sede vacante. stat ergo cōclusio ꝙ ecclesiam vacanteꝫ pōt alteri loco subijcere ep̄s cū capitulo. ad hoc alleg. glo. qd̄ no. Inno. de elec. significasti. ꝛ ibi no. sup glo. per Jo. an. vbi no. ꝙ ep̄s ꝛ capitulū potuerūt aliqd statuere sup beneficio vacante ꝛ electus tenebit᷑ illud seruare. alle. decre. vt nostrū. vt eccle. bn̄fi. qd̄ est intelligendū vt ibi no. Hosti. quādo ex cā fit statutū ꝛ parat tp̄ale preiudiciū. secus si perpetuū. qꝛ perpetuū preiudiciū nō posset inferre circa diminutiones fructuū lꝫ posset ex toto dignitatē tollere vel eam subijcere loco religioso. de dona. cōsultationibus. ad hoc ꝭm Pau. qꝛ per vnioneꝫ non parat᷑ ecclesie preiudiciū vt est dictū. imo potius eius defectus supplet᷑. x. q. iij. vnio. xvj. q. ij. ꝛ tp̄is. ꝛ silr̄ si donat᷑ ecclesia loco religioso defectus ministroꝝ replet᷑ per religiosos vel eis ꝑn̄tantibus vel instituētibus per alios. ideo potest id fieri. hoc ēt maxime opat᷑ fauor religionis. ꝛ similr̄ si det᷑ prebende vel dignitati vel collegio qd̄ pōt fieri ēt ꝭm Hostiē. in c. cōsultationibus. de dona. hoc operat᷑ fauor maioris ecclesie. de ꝑben. exposuisti. ꝭm Pau. Sed ꝯ hoc facit hec decre. que solū loquit᷑ quādo loco religioso fit donatio. Zenz. vero hic dicit ꝙ hic loquit᷑ quādo ecclesie donat᷑. Si autē voluit dare quinquagesimā vel centesimā loco religioso ꝭm formaꝫ decre. apostolice. de dona. illaꝫ pōt dare sine capitulo. de his que fi. a prela. pastoralis. ꝛ. d. c. aplīce. de quo dicendū vt ibi. ¶ Glo. ꝙ si ep̄s. op. de no. in. c. vt nostrū. vt eccle. bene. per Inno. vbi dicit ꝙ ep̄s cum auctoritate capituli sui pōt ecclesiam in suos vsus ꝯuertere. Soluit glo. ꝙ illa est opi. Inno. que hic reprobat᷑ ꝛ alioꝝ opi. tenentiū ꝯriuꝫ approbat᷑. facit qd̄ habet᷑. xvij. q. iiij. questi. ꝛ qd̄ ibi no. in. §. pce per Jo. ꝛ de
14 dona. pastoralis. ¶ † Gl. mēse querit rōnē huius lr̄e quare ep̄s non pōt mense sue vel sui capituli vnire ecclesiam. Rn̄det glo. post Joā. in. §. etiam si ep̄s. xvij. q. iiij. ꝙ rō est qꝛ ep̄s vel capitulū non pōt auctorizare in facto ꝓprio sicut nec yconomus nec tutor. x. q. ij. hoc ius. in fi. l. j. ff. de aucto. tuto. ꝛ de insti. c. fi. de iure pa. ꝑ tuas. de bap. debitū. facit qd̄ no. de cen. prohibemus. sup glo. ij. post Inno. ꝛ qd̄ no. Spe. de his que fi. a pla. in fi. Per pdicta dicit glo. ꝙ si mense cōi capituli ꝛ epi vellet ep̄s cū capitulo ecclesiam vnire multofortius non pōt cum vterqꝫ auctorizaret in facto ꝓprio. qd̄ nō est in casu cle. vbi solus vnus ipsoꝝ auctorizaret in facto ꝓprio. ꝛ tamē prohibet᷑. per pdicta dicit gl. ꝙ laycus habēs decimā infeudatam ab antiquo ab aliqua ecclesia nō pōt illam donare ep̄o ipso ꝯsentiente. qꝛ sic esset ep̄s auctor in facto ꝓprio. secus si illam vellet donare caplo auctoritate epi. qꝛ posset. Nec ob. hec cle. qꝛ loquit᷑ in actu in quo nō sufficit auctoritas epi. sed requirit᷑ cōsensus capituli vt hic. ꝛ. ꝰ. de his que fi. a pla. tua.

a ¶ Nō vocat᷑ rector ecclesie. Adde ea q̄ no. p. d. Ab. in. c. cuꝫ venissent. de resti. spo.

b ¶ Qd̄ qs pōt totū. Ex hac glo. limitat᷑ regula. l. q̄ de tota vt ꝑcedat vbi est eadeꝫ rō. ꝛ est ēt gl. in l. qui hoiem ff. de solu.

a ¶ Q̄d dignitas. Adde gl. in c. cū olim in gl. j. de consue.

b ¶ Q̄ eps. An aūt eps ad ēps possit applicarĭ mē se sue ponit Fely. i. c. cū accessissent i x. colū. circa prin. de ɔsti.

c ¶ Q̄z dic̄ decernimus De v̄bo decernimus vide gl. in cle. generalē. de eta. ⁊ qua. gl. in. c. ingressi. in fi. de elec. Fely. in. c. se des i. viij. colū. de rescri.

d ¶ §. etiaz. Adde. d. ias. in. l. pperandū. §. finauté alterutra. in iij. col. v. prima est. C. de iudi.

e ¶ Q̄ñ dz fieri ꝑmutatio. De mā ꝑmutatiōis bñficiorū vide Fede. de se. i ɔsi. lxvij.

⁊ de do. pastoralis. ideo si tunc dz applicari capitulo capl'm auctorizaret in facto ꝓprio. secus in casu ꝓposito vbi sufficit auctoritas epi sine capituli ɔsensu. vt ꝓbaẗ in decre. cū apostolica. de his que fi. a pla. ⁊ hoc tz Host. in sūma de deci. §. verū. ver. xij. in fi. Predicta inducit gl. pro ⁊ ɔtra ad no. per Hosti. de cōsti. cū accessissent. vbi tz ᵃ ꝙ dignitas non cōfirmata ꝑ papā pōt tolli de ecclesia cathedrali ꝑ capl'm ipsius ecclesie epo auctorizante si bona epi ⁊ capli sunt diuisa. Si aūt essent cōia bona epo ⁊ capitulo. tūc secus ne al's ɔtingat ꝙ eps reperiaẗ auctorizare in facto ꝓprio. Cuius aūt cōsensus tunc erit requirēdus. dicit Hostiē. ꝙ archiepi vel pape alleg. de iurepatro. nullus. ⁊ sic sentit archiepi ɔsensum suffi 15 cere. Idē dicit Guil. ¶ † Glo. in hoc tz cōtrariū per no. de offi. ordi. pastoralis. Cum enim iste casus nō sit de permissis archiepo vt pz ex ibi no. merito ad ipsum recurri nō poterit. sed ad papā necessario erit recurrendū. ⁊ sic residet gl. Sed aduerte sentit duo Host. s. ꝙ si bona capituli sunt diuisa possit tolli dignitas de ecclesia. Scdo ꝙ secus si sunt cōia capitulo ⁊ epo ita ꝙ habeant mēsam cōem. Pro hoc secūdo dicto bene facit hec cle. sed pro primo nō facit. imo facit cōtra. Nam tūc cum capitulū videaẗ auctorizare in facto ꝓprio nō dz posse id fieri. ⁊ ideo vr̄ dicendū ꝙ si bona dignitatis supprimēde applicari debēt caplo vel epo id fieri nō possit indistincte. siue eps ⁊ capitulū habeāt bona cōia siue diuisa. Si vero debēt applicari fabrice ecclesie vl' alteri vsui seu ad aliā vtilitatē ecclesie. ⁊ tunc poterit supprimi siue bona capli sint diuisa siue cōia. facit qđ no. de rescrip. si pp. in nouel. in. vj. in 16 tex. ⁊ sup glo. † Iuxta p̄dicta querit quare prelatus cognoscit de cā ecclesie ⁊ de iniuria ibi irrogata. de maledi. c. j. ⁊. s. de fo. cōpe. cle. Quis. ⁊ ibi no. xxiij. q. iij. si is qui cuz cognitio cause non ꝓcedat sine auctoritate. ⁊ sic non debeat posse fieri. ar. huius cle. ⁊ supius dictoꝝ. dicit hic Pau. ꝙ hic loquit in ɔctu non aūt in iurisditione lz ptās efficiens causeẗ a iurisditione simpl'r volūtaria vel ɔtentiosa. rō qz illa est iuris dispositio ⁊ executio. ideo ibi non adest suspitio affectionis ꝓprie vtilitatis augumētande. qz tūc de iure cognoscit ⁊ ꝓnunciat ⁊ si grauat nō deest remediū appellandi. Sed in cōtractu p̄dicta cessent ⁊ adest ibi suspitio affectionis vtilitatis ꝓprie augumētande. Uerū qz añ hanc cle. poterat dubitari de p̄dicta rōne. ideo forte hac ɔsideratione dixit hic decernimus ⁊ nō declaramus. ⁊ sic vr̄ ꝙ nō cōprehendat p̄terita. vt habeẗ in sil'i de postu. pla. c. vno. in. vj. tñ ɔ̄riū est verum vt. j. 17 diceẗ. ƀm Pau. ¶ † Querit Gui. qđ si vasallus epi in bonis spectātibus ad mēsam epi velit illa bona donare epo ⁊ eps auctorizare intelligo cū consensu capituli recepta pecunia ecclesie. ⁊ sic transferre in capl'm ius directi dñij qđ spectat ad epm an possit. ⁊ vr̄ ꝙ sic etiā sine decreto archiepi. qz sic non vr̄ alienatio cū capitulū. ⁊ eps sit vnū corpus. de his que fi. a prela. nouit. vij. q. j. scire. ff. de leg. ij. l. cū pater. §. quidem. In ɔ̄riuz facit qz nullus in re sua potest auctorizare. vt hic pz cū cōcor. Hosti. de his que fi. a pla. nouit tenet ꝙ hoc casu necessaria est auctoritas ⁊ decretū archiepi vel pape. ⁊ sic residet. certe vr̄ ꝙ auctoritas pape sit requirēda per ea q̄ 18 dixit glo. s. ⁊ ꝑ no. de offi. ord. pastoralis. ¶ † Glo. ipsi querit quis dicaẗ hr̄e curā ecclesie seu capelle curate que donaẗ capitulo. an vicarius qui illi dz seruire an capitulū. ¶ Glo. remittit ad no. in. c. exposuisti. sup glo. ij. de p̄ben. ⁊ eo. tit. cū non ignores. in prin. dic ꝙ curā supra populū habebit vicarius saltē respectu exercitij. sed supra vicariū hz capl'm. dic vt ibi. Deinde gl. in ver. ⁊ no. op. de hoc r̄ndeo ad precedēs soluit ꝙ ecclesia pōt vniri p̄bende ēt maioris ecclesie vt ibi. non caplo vt hic. Ratio diuersitatis est. qz qñ fit vnio p̄bende vnius canonici nō dz capitulū auctorizare in facto ꝓprio cū factū vniuersitatis nō sit singuloꝝ nec ecōtra. xij. q. ij. qui 19 manumittiẗ. ¶ † Glo ecclesiam. querit an qđ hic dicit ᵇ ꝙ b eps non pōt donare ecclesiam mense capituli ꝓcedat etiā si velit eps donare ea que sunt de mensa ꝓpria saltem quando eps abūdat ⁊ capitulū indiget. Hosti. in decre. nouit. de his que fiunt a pla. dixit ꝙ tūc valet donatio. facit qđ dixi. s. cum glo. in verbo ɔsentiente. ¶ Glo. aūt. hic dicit ꝙ hoc debuisset hic declarari ⁊ aliter nō declarat vr̄ ꝙ idē sit qđ dicit hic qñ ecclesie donaẗ. s. ꝙ nō teneat donatio. qz stat eadē ratio. s. ne quis auctorizet in facto ꝓprio. pro Hosti. tñ facit. qz non

videẗ censenda alienatio ex quo in extraneū nō fit alienatio. ar. eius qđ habeẗ in. l. impator. §. fi. ff. de leg. ij. ⁊ qđ no. Inn. in decre. quesitū. de re. ꝑmu. An aūt opi. Host. tenēdo possit dictā alienationē facere non obstante iuramēto de non alienando. dic ꝙ sic. per p̄alle. rōnē. s. ꝙ non dicit alienari qđ in dñio ecclesie retineẗ. d. l. impator. §. fi. cū se. ⁊. l. vnū ex familia. ff. de lega. ij. dicebat tñ totius esse ꝙ fieret de auctoritate superioris. alle. insti. aucto. tu. in fi. ⁊ ꝓpter hoc vr̄ ꝙ tutius sit tenere ꝙ adhibeaẗ auctoritas supioris ēt non p̄stito iuramento. ⁊ hoc tz aperte hic Zenze. s. ꝙ non possit eps donare de bonis mense sue capitulo etiā indigenti per hanc cle. nisi intercedat auctoritas supioris. lz Hosti. notauerit ɔ̄riū in 20 d. c. nouit. ¶ † Glo. decernimus. querit an hec cōstitutio in ver. ꝙ si. cōprehendat vniones factas ante hanc cle. vr̄ ꝙ sic. qz rō istius constōnis est antiqua. vt apparet ex supradictis. Contrariū tenet glo. sub dubio forte moueẗ qz cōstitutio vr̄ c noui iuris ꝓmulgatoria. ᶜ qz dicit decernimus. nō autē dicit declaramus. Ideo lz rō eius esset antiqua tñ nō vr̄ voluisse auctor p̄terita cōprehendere. sicut in sil'i cōtingit in decretali vnica. de postu. pla. in. vj. Contra hoc tñ facit ƀm glo. ista l'ra in fi. que dānat cōsuetudinē. Consuetudo aūt non respicit factū preteritū. ergo nec cōstitutio videẗ cōprehendere p̄terita ⁊ illa respicere. ⁊ sic residet glo. aliter nō declarando. Pau. hic dicit ꝙ illa rō nō obstat. qz hic dānat effectū ɔsuetudinis preterite circa futura ⁊ inducēda de nouo nō aūt dānat consuetudinē circa p̄terita. ⁊ idē Lap. ⁊ sic vr̄ residere cuz glo. ꝙ non respiciat p̄terita. Idē Zenze. dicit ꝙ hec cōstitutio est noui iuris ꝓmulgatoria. ⁊ cōcernit nō factas vniones. vt in c. ij. Moueẗ qz tex. hic vtiẗ verbo futuri tp̄is in ver. ꝙ si. dicit enim duxerit ⁊c. Itē qz dicit decernimus ⁊ nō declaramus. Item qz iniquū esset ꝙ p̄terite vniones dissolnerenẗ qui habuerant opi. doc. vtpote Hosti. de quo dixi. s. cum talis opi. excusat a pena iuris qz excusat a ɔdēnatione expēsarū. vt no. d Pe. de anso. de ap. vt debitus. alle. l. qui solidū ᵈ. §. etiā. ff. de leg. ij. Nec ob. ƀm eū ꝙ hic reprobaẗ cōsuetudo ꝙ debz intelligi reprobata i tēpore futuro. Itē nō ob. ꝙ rō sit antiq. qz non dz per hoc īferri ꝙ factū legittime ex cōi opi. deberet 21 retractari. vt in. c. vno. de postu. pla. ƀm Zenze. † Ex p̄dictis apparet ꝙ dānata cōsuetudine nō intelligiẗ dānata cōsuetudo p̄terita nisi circa futura. Futura aūt cōsuetudo bñ intelligiẗ dānata. ⁊ sic hoc no. bene ꝙ dānata simpl'r cōsuetudine etiā futura intelligiẗ dānata. vt vult hic Pau. Zenze. ⁊ Lap. lz glo. ƀm aliquos sentiat ɔ̄riū. de elec. statutū. de intellectu tñ illius glo. dic vt ibi. ¶ Glo. vlti. ponderat l'ram que vniuersaliter loquiẗ per qđ cōcludit ꝙ etiā cōsuetudo tanti tēporis cuius initij memoria nō existit hic intelligiẗ dānata. nec mirū qz videẗ quodāmodo cōtra substantiā actus sicut ⁊ cōsuetudo ꝙ de eodē modo ad eundē appelleẗ de consue. c. ij. in. vj. 22 ¶ † Ultimo inducit iste tex. ad qōnem an de seculari ecclesia possit fieri regularis inuitis clericis. Aliqui dicūt ꝙ sic ꝑ hunc tex. in prima pte. alle. ēt no. xij. q. ij. si quis eps. ɔtra no. Ber. ⁊ Inno. s. e. c. possessiones. Zenze. hic dicit ꝙ hec decre. modicū facit pro opi. prima qz ꝙ iste rector non vocetur ideo euenit. qz ad vitam suā ecclesia ei non aufereẗ. de donationibus. cōsultationibus. ⁊ sic non fieret illi preiudiciū. secus in. q. posita. facit qđ. s. dixi in glo. in verbo rector.

¶ De rerum permutatione. Rubrica.

De concessione iuris.

Premissa rōne decidit casuz dubiū ibi si beneficia. ¶ † No. ꝙ aliqđ agenti ex ɔcessione 1 iuris nō dz illud maxime circa sp̄ualia. vñ dicit canon ꝙ ius nemini dz inijcere laqueum xxvij. q. j. de viduis. facit. l. j. ⁊. ij. C. de his qui ve. eta. impe. 2 ¶ † No. ꝙ collatio bñficioꝝ resignatoꝝ ex cā ꝑmutationis 3 alteri facta q̄ ipsis resignātibus est ipso iure nulla. ¶ † Ex e quo no. ᵉ ꝙ qñ dz fieri ꝑmutatio dz bñficia ꝑmutāda designa 4 ri ⁊ renūciari in manibus supioris. ¶ † No. beneficiū iuris nemini auferendū ƀm Guil. alle. de secū. nup. c. fi. qđ ēt dicit ꝙ cuz cōcessio est ꝓprio motu cōcessa ⁊ corpore iuris clausa latissime est interptāda. l. fi. C. de ɔsti. ꝑn. sec⁹ in iure ꝑuato ad instantiā

5 instantiam alterius.de pbẽ.ꝗuis.j.in.vj. ¶ †Glo.scđa qrit quid si fieret permutatio in fraudẽ expectantiũ an ꝓcederet cle. Rñdet ⁊ bñ ꝙ non ar. sumpto a ꝯrio lr̃e.nam hic loquit̃ qñ permutantes vtunt̃ concessione iuris.sed dicto casu non vtunt̃ illa cũ id fieri non debeat.de renũ.c.ij.in.vj. ⁊ de rerũ 6 permu.c.vno.eo.li. ¶ †Glo.bñficia querit qd si pmutarent̃ hospitalia,eo casu quo pñt pmutari.vt qñ cócedunt̃ in titulũ seu in bñficiũ ꝙ est in casibus qui habent̃.j. de re.do.q2 cótingit.§.vt aũt.an ꝓcederet cle. Rñdet glo.ꝙ sic.Ad hoc q2 eadem est rõ.ergo idem ius. secus si nó concederet̃ in titulũ q2 talia non possent cũ bñficijs pmutari. q2 bñficiorum adinuicem d3 fieri permutatio non hospitalis non collati in titulu3 cũ bñficio qđ hr̃ in titulũ. Ide3 t3 Fede.de senis.⁊ colle.vt 7 hic refert Jo. de lig. ¶ †Glo. ex cã querit an possit exprimi in resignatione ꝙ illa fiat ex cã pmutatióis.Rñdet ꝙ sic per hanc cle. Fatetur tñ ꝙ l3 nó exprimatur si tñ id constat ex cóiecturis vel ex ꝓcedentibus gestis vel dictis ꝙ ide3 erit acsi esset expssum. Idẽ t3 hic Guil.s.ꝙ cã pmutatióis pót exprimi in resignatióe alleg.de pben.si motu ꝓprio in.vj. ⁊ hoc ió q2 ius hoc pmittit.vt.s.eo.c.vno.in.vj. ⁊ hoc dicit ꝓcedere de equitate scripta que ꝓualet rigori ex quo scripta est.C. de iudi.placuit. de rigore aũt resignatio d3 eẽ libera ⁊ nulla d3 esse adiectio.j.q.ij.ꝗ pio. de offi.dele. ex pte.vñ plena vacãt bñficia per pmutatióne si tñ nó exprimat̃ dicta cã in actu seu in limine resignatióis.t3 silr̃ cu3 gl.idẽ dicendũ.s. ꝙ satis est cõstare ꝙ fiat ex cã pdicta per bona argumẽta. Nã nó est verisimile ꝙ sine cã resignet qs bñficiu3 suũ.de psump. q2 ve- 8 risimile ⁊c. ¶ †Glo.volẽtibus ponderat lr̃a3 que vult permutatioẽ fieri inter volẽtes per quã arguit ꝙ tractatus de permutãdo pót inter ptes ꝓcedere permutatioẽ contra ꝙ op.per.c.quesitũ.de re.pmu. Soluit ꝙ ibi non loquit̃ de tractatu de pmutãdo sed de ipsa pmutatione que nó d3 expediri per ptes s3 ex mero officio iudicis.vt.d.c. quesitũ.⁊ ibidẽ no. Pau.alleg.ad pdicta.s.e.cum vniuersorum.⁊.c.vnicu3.in vj.⁊ q2 officiũ ⁊ auctoritas supioris purgat omne vicium.l. furti.§.qui iussu.ff.de his q nota.infa. Predicta vã incõtu3 est dictũ ꝙ permutatio d3 fieri per superiorẽ ex officio.⁊ sine eius auctoritate fieri non pót. Pau. dicit ꝓcedere qñ essent diuerse dignitates vel qñ essent pbende diuersarum ecclesiarũ vl' ẽt vnius ecclesie si vna h3 onus annexũ iuxta decre. significatum de pbendis.alias non. secus si essent pbende vnius ecclesie paris ⁊ vniformis códitióis sed sola esset diuersitas tpaliũ. q2 tũc posset vnus canonicus cũ alio canonico eiusdem ecclesie permutare sine auctẽ superioris ⁊ sicut vnũ temporale cũ alio tpali.nam aliud est canonia aliud est pbenda de pbendis relatũ eo.tit.dilecto.⁊ de ꝯsti.cũ.M. Ita no. Inno.in.c.quesitu3.s.eo.Hosti.ibi dicit ꝙ tutius est ꝙ fiat cum auctoritate supioris cum pbenda sit de annexis.iuri spirituali.de annexis aũt idẽ est iudiciũ. de iudi.quãto pro quo facit ẽm Pau.hec cle.que gñaliter loquit̃. ⁊ sic residet ⁊ sic vr̃ sentire ꝙ sine auctoritate supioris nó pót fieri cómutatio canonicatus sic nec pbendarum ẽt eiusdẽ ecclesie. ⁊ hoc vr̃ tutius ne detur mã fraudes aliquas cómittendi vel symonias. ⁊ ante factũ hoc est tenendũ tñ post factũ satis forte ꝓcederet opi. Inno.argumẽto notatorũ in silĩ de elec.nihil est sup glo.j.Jo.de lig. hic dicit oĩno necessarium nedũ honestũ ꝙ fiat auctoritate superioris.Mouet̃ q2 in pmutatione necessa- 9 ria est collatio noua.s.e.c.vnico.in.vj. ¶ †Ideo cu3 pbende sint annexe iurib9 canonicalibus sicut ius canonicale nó pót de vno in aliũ trãsferri sine superioris auctoritate sic nec prebenda alias separaret̃ ⁊ diuideret̃ ius canonicale a iure pbende ꝙ non pót fieri per priuatos. Dictũ aũt Host.ꝓcedit in opi. An aũt in opinione sit necessaria noua collatio.dicũt aliq ꝙ sic per ꝯsuetudinẽ tñ fit ẽm eos talis collatio.sed verius est ẽm Jo.de lig.ꝙ iuris auctoritate fit diuisio iuriu3 per ꝯsuetudinẽ ⁊c. ¶ Glo.ꝯferant̃ querit per quos fiebat hec collatio. Rñdet ꝙ siue per illos facta fuerit in quorum manibus facta fuerit resignatio siue p aliquos collatores ꝓce- 10 dit cle. †Juxta hoc querit gl.qd si ad inferiorẽ episcopo spectet collatio bñficiorum an poterit interponere auctẽtatem pmutationi fiende. Respondet gl.ꝙ non.q2 hoc est episcopale a ⁊ competit tñ episcopis sed permutare beneficia vel prestare auctoritatẽ pmutare volentibus.⁊ ita t3 Hosti. in summa huius ti.⁊ no.s.e.quesitũ pro quo facit q2 cũ cócilium turonense nó pmittat permutationẽ prebendarũ non d3 posse cótra illđ dispẽsare nisi ille cui est pmissum ⁊ sic solus eps.s.e. ti.c.vno.i.vj.⁊ ibi hoc t3 Archi.facit qđ no.i sili.s.ti.j.cle.j. ¶ Fatetur tñ glo. ꝙ l3 auctoritatẽ prestare sit epale in pmutatione fienda.tñ inferiores ad quos spectat collatio vl' electio ẽt debent cõsentire pmutatióni.vt no.plene in.d.c.vno.s. eo.in.vj. Idẽ Pau.alleg.ij.q.v.cõsuluisti de trãsla.pla. iter ix.q.iij.cũ sumus.xj.di.c.j. p que iura p3 ẽm eu3 ꝙ solo epo cópetit facultas dispẽsandi cõtra canones. ió collatio semp pertinet ad epm cum sit permutatio licet requirat̃ consensus illorum ad quos spectat simplr̃ collatio ẽm eum dicit tñ Jo.de lig.ꝙ poterit per inferiorẽ prescribi sicut alia iura de pscrip. auditis. Itẽ dicit ꝙ abbates exẽpti poterũt intelligẽdo si habent iurisditionẽ epalẽ,iuxta no.s.ti.j.cle.j. Sed nunqd vicarius epi hoc poterit. Federi. dicit ꝙ sic q2 pñt destituere. Alij cõtra q2 non pñt conferre si vis istã sustinere. Pro ipsa facit ẽm Jo.de lig.q2 in pmutatione requirit̃ dispẽsatio quã 11 non pót facere vica.de offi.vica.c.ij.in.vj. ¶ †Juxta pdicta querit gl.an capitulũ sede vacãte poterit interponere auctoritatẽ pmutatióibus.vr̃ ꝙ non per ꝓxĩe dicta. Contrariũ t3 glo.q2 tale ius pstandi talem auctoritatem est de iurisditione epali,b sed in illa succedit capitulũ sede vacãte.de ma.⁊ obe. cu3 olim.⁊.c.his qui.⁊ eo.ti.c.vno.in.vj.ergo ⁊c. Hoc limitat gl. ꝓcedere nisi collatio bñficiorũ spectaret ad solũ epm q2 in talium beneficiorum collatione nó succedit capitulũ sede vacante.ergo ⁊ per ꝯñs nec in consensu pstando circa illa.⁊ similiter secus si solus eps hr̃et eligere vel pñtare cũ in illa ptãte similiter non succedat iuxta no.ne se.vac.c.ij. Ad pdicta facit.q2 ꝙ vna via denegat̃ non d3 alia concedi.de re.iu. cum quid vna via in.vj.secus dicit si eps non solus sed cum capitulo hr̃et conferre pñtare vel eligere. q2 tũc in pmutatione talium beneficiorum sede vac. posset capl'm prestare auctoritatem sicut ⁊ sede vacante succedit in tali potestate cóferẽdi pñtandi vel eligendi in casu pdicto ne sede vac.in.c. vno in.vj. Unde hoc casu cócludit gl.ꝙ capl'm in capitulum poterit cõsentire. ⁊ vt episcopus hoc est tanꝗ representans vl' gerens vices episcopi auctorizare.facit de elec.cũ inter vni- 12 uersas.⁊.l.si pater.§. qui duos.ff.de adop. ¶ †Alius querit glo. quid si non sit facta collatio contra istius formam decre.sed electio vel pñtatio vl' postulatio an erit nulla vr̃ ꝙ nó q2 hic solũ loquitur de collatione.⁊ sic non cõprehendit electioné postulationem vel pñtationem per decre.cũ in illis de pben.in.vj.Contrariũ t3 gl.q2 eadem est rõ. ⁊ per ꝯñs ide3 ius.ideo ex mente huius constõnis,vr̃ ꝙ decretum hic positum etiã afficiat pdicta. Nec ob.decre.cum in illis.q2 loquit̃ quando in impetrationibus fit mẽtio de collatióe quo casu predicti modi non cõprehendunt̃. ⁊ hoc ió q2 rescripta sunt ambitiosa.⁊ ideo restringẽda.de prebẽ.ꝗuis in.vj. Hic aũt fit mentio de collatione in dispóne iuris. ⁊ ideo veniũt etia3 13 predicti modi de qbus est eadẽ ratio. ¶ †No.bona3 glo.⁊ singularẽ pro limitatione.c.cum in illis. ⁊ ex hac glo.iuncta se.no.ꝙ ẽt in exorbitantibus ex idẽtitate rõnis licita est extẽsio per idẽtatem rõnis in penalibus.hoc non vr̃ verum per no. in regula odia.de reg.iu.in.vj.iij.q.⁊ silr̃ nec in correctorijs per ea que dixi in decre.si postꝗ.de elec.in.vj. ⁊ de tẽpo.or. c.j.e.li.⁊ cle.j.de elec. ⁊ de elec.c.fi.in.vj. ¶ Gl.vltia ponderat lr̃am in verbo voluimus hic posito per qđ colligit ꝙ hic ponit̃ ius nouum ꝙ nó erat de iure antiquo contra ꝙ opponit de.c. cũ vniuersorum.s.eo. ⁊ de pbendis inter cetera cũ ibi notatis. vbi p3 ꝙ ẽt ẽm illa tẽpora collatio facta de bñficijs permutatis alteri ꝗ pmutãtibus caret effectu. Soluit gl.ꝙ illud fuit ibi ex gratiosa ꝓuisióe papali ⁊ non de iure cõi ẽm ꝙ agi debuisset ad interesse ⁊ nóannullari collatio.vt in sili habet̃.ff.de pscrip.ver.l.naturalis.in prin.⁊.§.fi. cũ glo.cõcor. Pau.dicẽs ꝙ hodie bñficiũ permutatũ petit̃ vt ex debito licet olim ex gratiosa ꝓuisione. No.bene glo. pro eo ꝙ 14 dixi.s.gl.vltia. ¶ †Querit hic Guil. qd si canonici vnius ecclesie fecerũt statutũ iuratum ꝙ non recipient aliquẽ in canonicũ de nouo ꝗtũ in eis esset donec.xxx. qui tũc erant reducti fuerint ad.xx.nunqd si vnus interim vult pmutare poterit absq3 violatione statuti capl'm cõsentire vr̃ ꝙ nó. q2 hoc esset nouũ canonicũ recipere si alter de pmutãtibus nó erat

a ¶ Et cõpetit tantu3 epis. Adde d.ab.i.c. q̃situ.i.iij.vo. ex̃ de re. p. mu. ⁊ p to. illud.c. tractat de hac materia.

b ¶ Sed i illa.adde.d. ab.i.d.c. cũ olim in.vj. col. ẽ maio. ⁊ obe.

canonicus vt pz ex predictis. in 9triuz facit qr pmutatio non sumit initiū a 9sensu pmutātiū. sed ab adeptiōe rei. lz secus in emptione. ff. de rez permu. l. j. vñ anteq̄z sit facta adeptio rei nō est ibi vacatio cū totum sit in pendenti nec ēt postea re adepta cū iā sit possessa. ꝛ sic non inuenit̄ tp̄s quo ille p̄bende vacauerint. vñ saltē fictione iuris non vꝫ vacatio noua sed potius possessionis cōtinuatio pōris. de tēp. or. lr̄as maxime in casu nr̄o vbi pendet potius ex facto supioris q̄z partiū. ꝛ realis nō p̄sonalis est censenda cū auc̄tate superioris realis fiat q̄d p̄us erat p̄sonale. de transa. veniēs primā partē credit veriorē. ꝛ bñ qr per resignationē ex cā pmutatiōis vacant vere bñficia ꝛ fit noua collatio vtriusq3. s̄. eo. q̄situz. ꝛ. c. vno in vj. ꝛ sic fit receptio noui canonici. ꝛ per 9ñs violatio statuti.

15 ¶ † Scōo querit qd si ordinarius ante constōnem hanc beneficiū taliter vacans cōtulit. dicit q̄ collatio teneret. qr constitutio respicit futuras collationes que erunt nulle. facit de consti. c. fi. ¶ Tertio qr hic fit mētio de decreto q̄ annullat actum. querit an matrimoniū contractuz inter alios habiles cōtra interdictū ꝛ decretū pape viua voce valeat tenet q̄ nō si voluntas pape fuit rōnabilis forte [a] pp scandalū vitandū nam tūc sicut impediret mr̄imoniuz legē condendo vt pz ex impedimēto publice honestatis sic ꝛ dꝫ impedire viua voce cum a p̄tāte ꝛ dispōne papali pendeat matrimoniū vt pz ex p̄dictis. ꝛ Inno. tz hoc ꝛ Hosti. s̄m eū de despon. impube. ad dissoluendū. secus dicit in sacramētis quorū materia nō pendet a dispōne papali sicut aqua in bap. panis ꝛ vinum in eucharistia. ꝛ no. per Hugo. i. c. nullū. xxviij. di. facit qd no. de cōsue. in. c. quinto ꝛc̄.

16 ¶ † Querit Pa. quid si fiat pmutatio bñficij spectantis ad electionē vel p̄ntationem pluriuz an poterit fieri si oēs non cōsentiant. sed aliqui sic rn̄dent q̄ si fiat ex cā necessitatis ꝛ vtilitatis nedū ecclesiarū sed ēt p̄sonarū tūc poterit fieri si intercedat cōsensus maioris p̄tis p̄dictoꝝ. lz non oium. de cōsti. cū oēs si vero fiat intuitu p̄sonaꝝ non poterit fieri sine cōsensu oium. ꝛ hoc tz Hosti. dicēs sic fuisse disputatū ꝛ terminatū bonon̄. ꝛ Jo. de lig. Idē si spectat ad patronos plures vt vniuersos. Si vō vt singulos indistincte requirit̄ oium cōsensus per. l. sabinus. ff. cōi diui. [b]

17 † Sed an possit fieri pmutatio inter bñficiatos inuitos. dicit Hosti. q̄ sic s̄m paulū allega. vij. q. j. scias q̄ p̄cedit in p̄bēdis equalis cōditiōis alias secus ne qs cogat crescere inuitus 9tra id. lxxiiij. di. geste. Jo. de lig. dicit claꝝ in ep̄is q̄ nō possent inuiti cogi. vt nota. Joā. an. s̄. e. in. vj. c. j. nisi cogent̄ per papaz de absoluta p̄tāte potestis dicere hec vā nulla iusta cā intercedēte. alias secus ar. de reli. do. cōstitutus cū ibi

18 nota. ꝛ de elec. lz canon in. vj. per gl. ad fi. ¶ † Querit vlterius qd si in eccl̄ia est cōsuetudo de optādo an poterit optari bñficia resignata ex cā pmutationis nō ob. hec cle. vꝫ q̄ sic per. c. fi. de cōsue. in. vj. ꝛ qr cōsuetudo in dubio nō intelligit̄ tolli de cōsti. c. j. in. vj. 9triū tz. qr bñficia talia debent̄ pmutātibus cū vacent illa de cā nec alij cōferri vl̄ assignari p̄nt nec ob. p̄dictū. c. fi. qr ibi mandat̄ p̄uideri de bñficio nulli alij de iure debito. ꝛ sic nō venit bñficiū alteri debitū virtute optionis. ¶ Dic de hoc plene vt dixi post Jo. an. ꝛ La. in. d. c. fi. p̄alleg. Dñs Fede. de senis dicit q̄ Guidotus nepos suus disputādo tenuit q̄ valuit optio. Si vis hāc opi. defendere s̄m Jo. de lig. rn̄de ad hanc cle. q̄ loquit̄ in collatiōe que ab hoie fit sed in optiōe nō fit collatio vel si fit: fit a lege nō scripta ꝛ fit diuisio p̄bendarū seu iuriū auctoritate iuris pp con

19 suetudinē. ¶ † Quero an in hoc casu qñ designat̄ bñficia ex causa permutationis sit statutuz aliqd tp̄s infra q̄ fiet collatio pmutātibus. Dicit Pau. q̄ nō sed posset ep̄s per superiorē cōpelli ar. c. publicato de elec. ꝛ de iurepatronat⁹ nullus. ꝛ sic supior poterit illi statuere tp̄s. qr hꝫ p̄derare vtilitatē ecclesiarū ꝛ est p̄ordinator in cūctis. xxv. di. perlectis. facit qd no. in decre. iter de p̄ben. p Inno. ꝛ. s̄. e. c. j. in. vj. per Archi. nec ob. c. ij. de cōces. p̄ben. qr loquit̄ in bñte liberam p̄tātem cōferendi hic aūt astringit̄ renūciantibus cōferre. s̄. e. c. j. in. vj. ꝛ hic. ¶ Quero vlterius certū est q̄ in p̄phanis vꝫ pmutatio de re aliena sed si euincit̄ datur cōditio ob cām

20 probat̄ per tex. ꝛ gl. in. l. j. ff. eo. ti. † [c] Sed qd si qs permutat bñficiū in quo nullū ius hꝫ permutat tñ auctoritate superioris an valet. vꝫ q̄ non cū permutatio dꝫ fieri de bñficijs que sunt sua. s̄. eo. tit. c. vno in. vj. ꝛ hoc tz ibi Jo. an. facit. c. cum venerabilis. de excep. ¶ Collectarius ēt hic tz oppositū. dicit. n. q̄ vꝫ non taz ex vi pmutationis q̄z noue collationis. qr de nouo cōfert̄. tenet tñ q̄ est iniusta pmutatio. ꝛ poterit priuari q̄ aūt de mero iure teneat p̄bat qr est facta per hñtē potestatē. Jo. de lig. tz cum Jo. an. mouetur per. c. vnicū p̄alle. eo. ti. in. vj. ¶ Scōo per. c. susceptum. de rescrip. eo. li. qr hic confert̄ vacans per resignationē ꝛ tñ nō vacat illo respectu. ergo non tz vt. d. c. susceptum. ¶ Tertio hoc cōfirmat. qr in p̄phanis vꝫ pmutatio rerum alienarū qr vendicat sibi locū cōditio ob cām vt est supius dictū. sed illa nō vēdicat sibi locū in bñficialibus que ex pactione partiū non possent ob

21 tineri. de excep. cū venerabilis. cū ibi no. ergo ꝛc̄. ¶ † Quid si bñtes ius ad rem volūt pmutare an possent. videt̄ q̄ sic qr vtrūq3 est sp̄uale contrarium tz Jo. an. s̄. e. c. vno. in. vj. per illum tex. a 9rio dum dixit sua. ¶ Itē qr si expecto beneficiū in vna ecclesia ꝛ tu in alia ordinarius nullā hꝫ p̄tātem. de cōces. p̄ben. si soli ꝛ. c. si capitulo in. vj. sed executor. certum est autem q̄ executor meus tibi nec tuus mihi p̄uidere pōt ꝛc̄. La. tamen in. d. c. vno tz q̄ canonicatus possent permutari sine p̄bendis que sunt iura sp̄ualia p̄fecta rōne quorū cōpetunt voces ꝛ quottidiane distributiōes ēt vltra numerarios. de p̄ben. dilectus. de elec. in genesi ꝛ si apostolica permutāt auctoritate dyocesani efficiunt̄ ep̄ales ꝛ desinit affectio p̄bēde. Jo. de lig. dicit hic aduertendū q̄ hoc dictū Lap. nō cōuenit q̄sito. qr quesitū fit de bñte ius ad rem. sed ipse loquit̄ de canonico creato auc̄tate pape. sed talis canonicatus nō hꝫ ius ad p̄bendaz. imo hꝫ ius per se formatū lz ipsius rōne sit debita p̄benda. de p̄ben. si postq̄z in. vj. obligatio autē ex receptione bñ est ius ad prebendā sicut dicimus de 9ctu q̄ non est ius ad rē sed obligatio p̄dicta. probat ēt qr canonicatus habita p̄benda est illud idē ius q̄ preexistebat ante illaz habitā loquendo de iure numerario ante habitā prebendaz non pōt dici ius ad rē nisi dicas effici ius in re per actū collationis p̄bende q̄ est falsissimū s̄m aliquos maxime qui dicunt clare distincta fore iura canonicatus ꝛ p̄bende. ¶ Itē s̄m eum nō permutabunt̄ vt iura ad reꝫ ēt si forent talia imo vt iura formata ꝛ cōsumata. ꝛ sic dicta sua nō cōueniūt q̄sito. ¶ Item q̄ dicit de vltra numerarijs ꝛ apostolicis pmutantibus auctoritate dyocesani est falsum s̄m eum qr supposita permutatione pro valida bñficia debent manere eadē perfecta pmutatione vt p̄bat totus titulus. de re. pmu. C. ꝛ. ff. ꝛ in decretalibus ꝛ hic. ¶ Sed hic si dicta iura pmutent̄ nō manent eadē. qr cū iura vltra numeraria renūciant̄ extinguunt̄ ꝛ per collationē creant̄. vt in. c. dilectus. de p̄ben. ꝛ sic nō pōt dici vera pmutatio de cuius nā est q̄ extrema pmutata eadē numeraliter manēt ēt in beneficialibus. secus qñ renunciantur canonicatus ꝛ p̄bende intra numeruꝫ ex cā permutationis. qr nō extinguuntur hec iura imo manent eadē ꝛ eadem cōferunt̄. secus in canonicatibus vltra numerarijs. qr fluūt ꝛ refluūt vt p̄dixi s̄m Jo. de lig. ꝛ sic vides q̄ in effectu Jo. de lig. non reprobat dictū La. sed dicit q̄ non p̄prie tūc est permutatio iuris ad reꝫ nec iuris in re. ꝛ sic hec discussio vꝫ

22 potius subtilis q̄z effectualis. † Quid si aliquis hꝫ ius in re q̄uis nō sit in possessiōe an poterit pmutare. Dic q̄ sic qr ex sola collatiōe ante adeptionē possessionis bñficium pōt dici meū. vt no. Inno. s̄. cū inter cetera facit qd no. de consti. cuꝫ M. ante collationē aūt nō est meū. ꝛ sic intelligit̄ dictū Col

23 lectarij. ¶ † Quid si habeo ius in meo bñficio sed tu nō in tuo q̄ tenes an si pmutamus probata veritate potero redire ad meū. Fede. de se. q̄ sic per. c. si bñficia. de p̄bē. in. vj. Jo. de lig. dicit hoc verum lata sn̄ia declaratoria alias in dubio redire non posset. ¶ Rō qr resignatio facta ex cā permutationis cessante fraude p̄tiū retinet effectū suū nisi supueniat declaratoria carētie iuris. ꝛ tunc ponet̄ vterq3 in statum pristinū. vt. d. c. si bñficia. ꝛ. C. de repudi. l. j. ꝛ. c. q̄uis. in. vj. de

24 rescrip. ¶ † An canonic⁹ eccl̄ie in qua nō sunt distincte p̄bende possit pmutare. vꝫ q̄ nō qr per resignationē extinguit̄ tale ius de p̄ben. dilecto. Collecta. tz contra. Mouet̄ qr tale ius non extinguitur qñ resignatur vt alteri conferatur. ar. de solu. l. modestinus. Jo. de lig. concor. opi. qr si in ecclesia est distinctio canonicoꝝ sed nō prebendaruꝫ p̄cedit dictum Collecta. qr in pmutatione sp̄ualium in titulū cadunt duo. s. principale q̄ est sp̄uale. Item, tp̄ale illi annexum. ꝛ ideo cum

tunc stent

---

a ¶ Propter scādalū. adō text. sing. i. c. tua ꝛ ibi ab. no. de sponsa.

b ¶ Sꝫ an possit fieri. adō Inno. i. c. his cum p̄udē. de renū. ꝛ. d. ab. i c. q̄situ ō re. permu.

c ¶ Sꝫ qd sigs. adō. d. ab. i. c. venerabilis i. iiij. col. ō excep.

tunc stent subiecta pmutabilia non extinguit tale ius ex quo est distinctũ ius spirituale lz non temporale. Si vero non sit distinctus numerus canonicoꝝ nec pbendarũ. tũc secus qꝛ resignãs nõ pt hoc facere ꝙ duret resignatiõe fcã imo statiz extinguit. ⁊ iõ extunc nõ est subiectũ pmutabile. fatetur tñ ꝙ 25 ordinariꝰ ex officio suo põt creare nouũ ius ⁊c. ¶ † Sed qd de monacho an poterit pmutare suas obuentiones canonicas. Dicit Collectarius ꝙ nõ qꝛ nullũ ius hz ⁊ sic nihil po- 26 terit pmutare. xij. q. j. nolo. ¶ † a Sed nunqd bñficiũ cõmẽdatũ põt pmutari cũ perpetuo vel alio cõmẽdato. Feder. de senis ꝙ sic. qꝛ cõmẽda est titulus canonicꝰ no. de elec. nemo in. vj. Contrarium tz collecta. ⁊ hoc tz Jo. de lig. Mouet qꝛ beneficiũ cõmendatũ non est custodiẽtis sed hñtis in cõmẽdatum dare. ⁊ sic non poterit resignare tanq̃ suũ qꝛ non est. 27 ¶ † Sz an manualia bñficia possent pmutari. tz Jo. de lig. ꝙ sic qꝛ talia sunt sua ⁊ hñtur in titulũ. vt in cle. qꝛ regulares 28 de supplẽ. neg. pla. ¶ † Quid aũt si talia manualia pmutant aucitate apostolica an fiant ppetua ita ꝙ per abbatẽ nõ possent amoueri. vr ꝙ sic per. c. fi. de cõfir. vti. vel inuti. Joã. an. 29 in sili tz cõtra in cle. j. de sup. neg. pla. ⁊c. ¶ † Nunqd plura bñficia possent permutari cũ vno. Jo. an. de excep. cũ venerabilis tz ꝙ sic. Fede. de senis. dicit hoc verũ si ille est dispensatus sup pluribus bñficijs retinẽdis alias secus. dicit tñ hic Jo. de lig. ꝙ si sit talis pluralitas ĩ qua reqrat talis dispensatio pape vt in curatis de pben. de multa. ꝙ si fiat pmutatio aucitate pape in cuius manibus fit resignatio vꝫ dispẽsare cõferẽdo ẜm aliquos ⁊ eadẽ rõne vr qñ fit in manibus ordinarij si sit pluralitas in q̃ possit dispensare de fi. psby. veniens ꝙ intelligo vt ibi no. s. qñ cãe cognitio pcessit. vt ẽt no. 30 de scisma. c. fraternitati. ¶ † Sed an hñs duo curata cũ dispensatione possit vnũ ex illis cũ tuo curato pmutare. Dic ꝙ non ẜm Fede. imo primũ vacabit. facit. s. de pben. non põt 31 in vj. ¶ † Quid si bñficia vacãt p pmutationẽ an recipiẽtes ex priuilegio fructus primi anni bñficioꝝ vacantiũ capiãt hoc casu Archi. ⁊ Jo. an. ꝙ sic de rescrip. si pp in. vj. Jo. mo. cõtra. s. eo. ti. c. vno in. vj. ⁊ Guil. in cle. ista ⁊ vr egoꝛ ẜm Jo. 32 de lig. per. c. si tibi cõcesso de pben. in. vj. ¶ † Quid si non apparet patronũ vacatũ in permutatione bñficij an psumit vocatus. vr ꝙ non qꝛ solẽnitas extrinsecus nõ presumit. ff. de publi. l. quecũqꝫ. ¶ In ꝯtrium facit decre. ea noscitur de his que fiũt a prela. Jo. de lig. dicit posse defendi primũ dictũ. Nec ob. no. in. d. c. ea noscit qꝛ cõsensus patroni nõ est ita intrinsecus sicut cõsensus collegij in cõparatione ad pla- 33 tuz. qꝛ nõ est tanta cõiunctio. de testa. requisisti. ¶ † Quid si habens bñficiũ tenue permutat cũ pingui vel senex cũ iuuene an teneat. vr ꝙ non per. c. ij. de renũcia. in. vj. Cõtrariũ tz Jo. de lig. qꝛ pmutatio nõ sumit initiũ a partiũ cõuẽtione vel facto. sed ex supioris officio nec ex psuppositis insurgit dolus. ¶ Nec ob. palle. c. ij. qꝛ loquit in casu suo. iõ non dz ad 34 alios extẽdi. Idẽ Jo. an. s. e. c. vno. in. vj. sup gl. † Nunqd eps poterit auctorizare pmutatione ponderata sola vtilitate personarũ ⁊ nõ ecclesiarũ. Dicit ꝙ sic nisi insurgat alterius 35 ecclesie preiudiciũ facit. xxiij. di. cõis. ¶ † Quid si aliqs habens bñficium curatũ permutat cũ simplici nõ vt retineat an poterit pmutare. Fede. ꝙ nõ. Jo. de lig. cõtra. qꝛ titulũ recipit cũ in pmutatione interuenire dz auctoritas supioris. vñ dat consiliũ Jo. an. in. c. j. s. eo. in. vj. ꝙ ꝯctus fiat auctoritate superioris cũ incipiat a superioris officio ⁊ dz supior ponderare vtilitatẽ ecclesiarũ. Fatetur tñ ꝙ de illa mẽte depra- 36 uata possit puniri. ¶ † An duo epi vel vnus eps cũ alio inferiore possit pmutare. Dic ꝙ nõ. qꝛ solꝰ papa illos trãsfert. 37 Alij autẽ inferiores epis possent pmutare ⁊c. ¶ † Sed an duo abbates vel aliã dignitatẽ hñtes debeant requirere cõsensum caplorũ in pmutatione. Dicit Fede. ꝙ sic qꝛ ad ipsa ptinet eligere de elec. c. j. Idẽ dicit Jo. de lig. de platis ecclesie collegiate secularis secus vr si nõ spectaret ad caplm electio. sed ad epm. ¶ Aduertẽdũ tñ ẜm Jo. de lig. qꝛ in pmutatione sunt duo actus. s. renũciatio ⁊ permutatio seu collatio. In prio non dz interuenire consensus capituli qꝛ eius non interest sed in secundo sic ẜm eum. ¶ Or de primo dic vt no. de renuncia. c. admonet. ⁊ c. ꝙ in dubijs. Collecta. hic dicit ꝙ in resignando sufficit soluz consilium capituli dummodo placeat superiori in cuius arbitrio est eam recipere.

Permutatio aũt non potest fieri sine consensu eoꝝ ad quos spectat electio. qꝛ eoꝝ interest sine ipsoꝝ cõsensu nullũ pfici de elec. c. j. xvj. q. vij. decernimus. ¶ Per pdcã dicit Fede. ꝙ si eps hz liberã ordinationẽ in duabꝰ. s. ecclesijs collegiatis poterit inuitis collegijs pmutare platos. qꝛ eoꝝ non interest ex quo nõ vocant ad electionẽ vel collationẽ. alias nõ posset eps nec legatus id facere ipsis collegijs ĩuitis cũ non possit auferre ius tertij cũ id sit solius pape. de reli. do. cõsti- 38 tutus. xj. q. j. puenit. ¶ † Sed an prelatus volẽs cõstituere pcuratorẽ ad pmutandũ necessario hẽat illũ cõstituere cum consilio vel consensu capituli. vr ꝙ sic. qꝛ oẽs ipsos tangere vꝫ. Contrarium potest defendi. s. ꝙ in constõne pcuratoris sine resignatione solus platus sufficiat. In pmutãdo aũt bñ requiritur cõsensus capituli cũ ex sola constõne non fiat piudicium capitulo. ¶ Non ob. si dicat ꝙ hic agatur de perpetua alienatiõe vbi est necessarius tractatus capituli. xij. q. ij. sine exceptiõe. x. q. ij. hoc ius qꝛ hec nõ est vera alienatio cuz 39 aliter surroget. ¶ † Nunqd sufficit procurator gñaliter cõstitutus ad resignandũ. dic ꝙ sic si hz liberaz admĩstrationẽ alle. no. de elec. is cui in. vj. ⁊ qđ no. ff. de procu. l. pcura. cui 40 libera. ¶ † An possit laycus cõstitui pcura. ad permutãdũ vr ꝙ sic ar. c. j. de pcura. in. vj. ⁊. s. de pben. accedens. cũ ibi no. Jo. de lig. dicit honestũ esse ꝙ non admittat nisi haberet mãdatũ cum certa psona ⁊ certo bñficio. secus si cum incerta persona ⁊ incerto bñficio. qꝛ tũc hz eligere personã ⁊ beneficium ꝙ non licet layco. de elec. sacrosancta. ⁊. c. massana. 41 ¶ † Quid si religiosus ppositus ecclie collegiate cui puidet per viã electionis vult ꝯstituere pcuratorẽ ad pmutãdũ cũ quacũqꝫ persona ⁊ quocũqꝫ bñficio an possit vr ꝙ sic. qꝛ hec forma non vr phibita. ¶ Contrariũ tz Collectarius. qꝛ talis religiosus non põt permutare cum qualibet psona nec cũ quolibet beneficio. de pben. cũ singula. in. vj. ⁊. s. de elec. cle. j. ⁊ de sup. negli. pla. cle. j. ergo si non põt per se nec per aliũ poterit. ⁊ sic nec ad id procuratorẽ constituere. Primũ põt defendi ẜm Jo. de lig. qꝛ non dz intelligi simplr cũ qualibet psona ⁊ quocũqꝫ bñficio. nisi ibi iura pmittãt ⁊ sic verba illa gñalia restringi debent facit. l. j. C. de sa. san. eccl. ⁊ de 42 iudi. c. j. in. vj. ¶ † Sed an possit cõstitui procurator simplr ad pmutandũ. dic ꝙ non. qꝛ pmutare non pendet a ptãte beneficiati sed supioris. dz ergo constitui ad resignandũ causa 43 permutationis fiẽde si supiori placuerit. † Nunqd renũciatio dz fieri in scriptis. Dic ꝙ non cũ hic casus non numerat inter aliquos in qbus requiritur scriptura. de qbus de cẽsi. 44 c. j. in. vj. † Nunqd permutans irrita pmutatione ex eo qꝛ patronus nõ fuit vocatus cũ beneficiũ cũ quo pmutauit eẽt patronatus posset redire ad suuz. Dic ꝙ sic cum nõ sit quid ei imputandũ cum nõ spectaret ad eũ vacatio. sed ad supiorem facit de pben. si bñficia in. vj. ꝙ itelligit collectarius nisi sciuisset beneficiũ patronatũ. nam tunc non permutaret sine 45 fraude. ⁊ sic cõtra formã. c. j. s. e. in. vj. ¶ † Quid si dolo te induxi ad resignandũ an valeat. Jo. tz ꝙ non. vij. q. j. suggestum. ꝙ est veꝝ in effectu nam valet ipso iure. sed põt rescin- 46 di pp dolum. s. ꝙ me. cã cũ dilecti. ¶ † Quid si viuẽtibus rectoribus due ecclesie vniunt an illi poterũt pmutare. Dic non qꝛ vlterius vacare non pñt. de exces. pla. cle. frequẽs. ⁊ qꝛ sic est in reseruatis. vt. j. dicet. Alij dicũt ꝙ põt permutari ⁊ retinebit bñficium q̃diu viuit rector sicut dicimus de vassallo tpali. de dona. iter vi. ⁊ vxo. nuper. hoc nõ est veꝝ. qꝛ ti- 47 tulus bñficialis dz eẽ ppetuus. lxx. di. sanctoꝝ. ¶ † Quid si duo pmiserunt dare operã permutationi bñficiorũ que tz cũ illis quoꝝ interest postea penitet an alio instãti poterit cõpelli. vr ꝙ nõ. qꝛ intelligi dz cessari omnis pactio. Fede. cõtra. qꝛ non permiserũt simplr permutare. sed operaz dare ꝙ non est prohibituz parti tñ non competit actio. sed superior 48 compellere põt. ¶ † Quid si hñs beneficiũ curatum nõ est pmotus ad sacerdotiũ. ⁊ est in fine anni an poterit pmutare Fede. ꝙ nõ qꝛ iminet puatio legis. põt dici ẜm Jo. de lig. ꝙ valet lz possit infringi. qꝛ suũ est beneficiũ. ⁊ illi põt renũciare ⁊ sic vacabit per renũciationẽ non per priuationem legis pro Fede. tñ facit. qꝛ res subiecta restõni nõ põt alienari. sed non facit qꝛ pars nõ alienat sed supioris officio expedietur. 49 ¶ † Quid si inter tres cõuenit de pmutãdo si supiori placuerit. Dic qꝛ semper inter tres non fit permutatio. sed iter

a ¶ Sz nũ qd bñficiũ adõ. o. ab. i c. cũ olim in ij. col. ex de re. permu.

duos tm̄.§.eo.q̃situ. An facta pmutatiōe statim q̃rat' dn̄ium sine adeptiōe possessionis. Dic q sic p collationē statim q̃ritur dn̄ium in istis spiritualibus no. Inno. de pben. iter cetera. ¶ † [a] Quid si pmutatio est cōpleta ex vna pte ex pte alterius nō pōt cōpleri. q2 nō h3 ius in bñficio qd fiet. dic q habens ius in bñficio redibit ad suū bñficiū alter non habens ius nō poterit redire hoc patefacto fm do. Ant. Steph. allega. §. de pben. si bñficia in. vj. istud intelligo verū puatione secuta p sniam alias nō si titulū habuit. l3 viciosum. Si vero nullu3 titulū penitus habuit pcedit opi. Fede. ¶ † Quero an bñficia reseruata generalr' vl' spāliter possent permutari. Jo. de lig. t3 q non q2 inferior non pōt se intromittere. de reseruatis per superiorē. de app. vt nostrū. 7 ibi no. 7. c. vno. vt eccl. bñfi. q2 paria sunt bñficia in curia vacare 7 fore reseruata. vt no. per Archi. in. c. si. de psue. in. vj. sed de vacātibus in curia inferior a papa se nō intromittit de pben. c. j. in. vj. ergo nec d istis. Tertio q2 reseruatio pape afficit id sup quo ē interposita. 7 annullat oēm dispōnem sequentē. vt de elec. si eo tpe in. vj. de pben. eo. lib. Quarto q2 sola cōfirmatio principis seu pape fcā ex certa scia excludit inferiorē a ptāte disponendi de cōfir. vti. vl' inuti. c. j. 7. ij. ergo multofortius que expresse abdicāt ptātem cū confirmatio solū tacite abdicet. In ꝯ̃rium facit decre. j. §. eo. ti. in. vj. 7 hec cle. p quas vr' q reseruatio non trahat' ad bñficia que permutant'. ad hoc q2 reseruatio spālis que fit per executores grē apostolice 7 collatio canonicatus per qua3 afficit' prebenda de pben. si postq̄ in vj. nō impediūt pmutationem. vt. d. c. vno. ergo multominus reseruatio generalis. ar. §. de prebē. dudum. 7. c. q̄uis in. vj. sed r̄nde q non pcedit q2 reseruatio que fit ad impetrationem. est odiosa 7 restringenda de pben. q̄uis in. vj. ¶ Reseruatio aūt que fit per papā pprio motu illa est fauorabilis 7 cōcernit solū principē quē presumēdū est solū facere fauore ecclesiar3 7 non personarū. 7 iō amplianda. de pben. si pluribus. 7. c. si motu pprio in. vj. 7 ideo ad reseruationem generalem vel specialem facta3 motu proprio nō est trahendū c. vnicum preallega. §. eo. in. vj. vnde equitas illius. c. locu3 h3 in casu suo 7 derogat rigori in genere ꝯ̃rio. q2 est scripta in spē illa. sed in cāu reseruatiōis nō est dicta equitas scripta ergo in illo stabimus rigori cū in cōcursu eq̄tatis 7 rigoris si vtrūq3 est scriptū vel nō pualet equitas. ¶ [b] Si aūt alterū est nō scriptū 7 alterū scriptū pualet scriptū. l. l. psperit. ff. q 7 a qui. 7 no. in. l. j. de legi. 7 de trāsac. c. fi. 7 qd not. in glo. j. di. Iulsgentiū. vnde dato q esset equitas eadē in casu reseruationis que est in casu ipetrationis q tñ nō credit Jo. de lig. per pdicta tñ ex quo rigor ē scriptus illi stabit' exclusa eq̄tate non scripta. ¶ Sed diceres tu l3 equitas in casu isto specifice nō sit scripta tñ in sil'i casu est scripta. d. c. vnico. §. e. in vj. Ideo d3 fieri extensio illius eq̄tatis scripte ad aliā silēm equitatem non scripta3 sicut fit extensio dispōnis legis scripte ad sil'es casus. ff. de legi. l. non solū. de cōsti. translato cū si. ¶ Ad hoc q2 vbi cōcurrit simile equitatis 7 simile rigoris prefert' simile equitatis. C. de iudi. l. placuit. R̄ndet Jo. predictus q a simili equitatis scripte fit extensio nisi super illo simili disponat rigor scriptus q2 tunc preferret' 7 excluderet' extensio equitatis ēt scripte cū illud simile sit equitas non scripta 7 rigor sit scriptus. 7 sic succūbere debet rigori p iura palleg. ad id qd no. i. l. placuit. R̄ndet q vbi emergit casus nouus sup quo nō disponit rigor nec disponit eq̄tas. l3 rigor script' in sil'i casu vnū 7 eq̄tas i sil'i casu dictat aliud tunc bñ prefert' sil'e equitatis sil'i rigoris. 7 iste est casus fm vnū intellectū in. d. l. placuit. hic aūt est scriptus rigor in genere imo 7 in spē. c. si eo tpe de elec. in. vj. 7. c. vt nostru3. de appel. 7 rigor ergo scriptus est seruādus l3 durus. ff. qui 7 a qui. l. psperit. xix. di. in memoriā. 7 sic itelligit'. c. Iulsgentiū j. di. secus si forte rigor sic scriptus in terminis generalibus q dubitaretur de quibusdam terminis qui sunt sil'es non tñ oino. q2 tunc forte seruāda eēt equitas nō scripta. 7 eēt rōnabile q2 que cōtra iuris cōis rōnes sunt inducta non sunt ad cōsequentiā trahenda. ff. de legi. l. q vo. ff. de aqua plu. arcē. l. ij. §. Itē varijs. ff. de excusa. tuto. l. scire oportuit. §. sufficit. hic aūt de rigore est casus legis exp̄ssus vt p3 ex predictis. 7 hoc t3 Joā. de lig. ¶ Dicit tñ q audiuit q dominus Azo. de ramengis doctor decretorū bononien. disputauit ꝯ̃rium per. c. vnicū palleg. cuius disputationem dicit se nō vidisse. sed libēter vidisset. pp quam forte mutasset opinionem si rationibus incōuincibilibus stringeret' eius determinatio 7c.

52 ¶ † Quid si de beneficijs reseruatis fiat permutatio in manibus pape. vel de eius spāli cōmissione corā alio non habita mētione de reseruatiōe an valebit. Dic q sic si reseruatio erat notoria 7 publica. arg. xvj. di. qd dictis cū si. alias non.

53 ¶ † Sed qd si nō t3 pmutatio in casu pmisso ex quo secreta erat reseruatio. 7 de ea nō fuit fcā mētio. Nunqd ad minus v3 renūciatio. Fede. de se. q sic dicēs q dn̄t ire pmutantes ad papā. 7 supplicare vt pmutationē pficiat. Jo. de lig. dicit q credit q hec ignorantes possent redire ad sua bñficia per c. si bñficia. de pben. in. vj.

54 ¶ † No. bene ex predictis q in exorbitantibus a iure nō est licita extēsio per idētitatē rōnis de quo in cle. j. de elec. 7 cle. auditor. de rescrip. 7c.

[a] ¶ Quid si pmutatio. adde q̄ bñr p. d. ab. i. c. cū vniuersorū extra de re. permu.

[b] ¶ Si aūt alter ē. Ad hāc mā3. adde bar. i. l. j. C. d legi. gl. i sum. xv. q. viij. 7. d. iaf. in. l. placuit. C. de iudi.

¶ De testamentis. Rubrica.

Religiosis ēt exemp. Premissa cā ꝯstōnis dat ptātez ordinarijs exigēdi rōnes ab executorib' testōr. Scdo ipsis ordinarijs dat ptātē puniēdi tales executores si repti fuerint deliqsse in executiōe. Secunda ibi illos. vel diuido in tres. vt glo. q2 primo ponit motiuū ꝯstōnis. scdo constōnem. tertio penā. scda ibi pn̄tis. tertia ibi illos.

1 ¶ † No. pmo q religiosus nō pōt esse executor testi nisi petita licētia 7 obtēta a suo supiore.

2 ¶ † Not. q executores ēt exempti debent ad reqsitionē ordinarij [c] reddere rōnem de officio executionis q gesserunt.

3 ¶ † Not. q ordinarius pōt tales culpabiles iuētos punire in aliorum exēplum. ex quo nota casum in quo exēptus subijcit' iurisditiōi ordinarij non ob. pulegio exēptionis. alios cāus ponit hic Pau. ¶ Item q pena vnius d3 esse metus 7 exēplu3 aliorum cōcor. l. j. C. ad. l. iul. repetū.

4 ¶ † Ite3 not. executorē dici qui deputat' ad executionem testi. Alibi dicūt q dr' executor qui exequit' sniam. C. de execu. rei iudi. l. si vt proponis. Alibi q exequit' negocia. de obli. ad ratioci. c. vno. Alibi qui exequit' grām. §. de concess. pben. si soli in. vj.

5 ¶ † No. hic negligentiam equiparari dolo q pcedit in platis qui habēt in ptāte que spectāt ad eor offm̄ fm Guil. alle. §. de offi. custo. c. j. 7c. ¶ Glo. ij. q̃rit an hec ꝯstō respiciat pterita ante hanc cle. vr' q sic q2 tex. hic loquit' per participiū pteriti tpis. s. de deputatis nō aūt dixit in futuro de deputādis gl. cōcludit q hec cōstō respicit futuras gestiones post hāc cle. ēt si fiat per deputatos executores in pteritū ante hanc cle. ēt si tales sint exēpti 7 hoc aperte vr' velle hec cle. loquēdo per participiū preteriti tpis dicendo de deputatis. 7 non dicēdo per pticipiū futuri tpis. Ad hoc qd no. in cle. vt hi qui de eta. 7 qua. in gl. qui de posteris. 7 in cle. ij. de vi. 7 ho. cle. post prin. gestiones aūt pteritas 7 factas añ hanc cle. nō cōprehēdit cle. hec cum constō in dubio nō respicit pterita cōsumata in pterito. de cōsti. c. fi. ad hoc q2 i illis cessat rō cle. que fuit vt presciderent' mā delinquendi. sed in talibus nō posset prescindi ex quo iā facta est. ergo cessare d3 dispō cle. hec vā qñ gestio ex toto ē facta añ hāc cle. vel ex toto est fiēda post ipsa3. Si vero deputatus executor añ hanc cle. partē gessisset ante hanc cle. 7 partē etiam gerat postea quid erit. R̄ndet gl. q si rō prius gestor non est annexa postea gestis sed separata. vt q2 certos redditus pcepit quos cōuertit in pios vsus. 7 tūc solū d postea gestis rōnē reddit. 7 sic illa tm̄ respiciat cle. 7c. Gesta aūt añ non cōprehēdit. Ad hoc. c. si eo tpe. de elec. in vj. Si vo rō prius gestorū est adeo cōnexa. 7 inseparabilis 7 postea gestis q inutiliter pōt videri rō vnius gestionis fine alia. 7 tunc nō cogetur reddere rōnem per hanc cle. que talē gestionē non cōprehendit ar. de appel. sup eo. Cui aūt tenebitur hoc casu reddere rōnem. R̄ndet gl. q exēptus tenetur illam reddere pape vel legato. vel si non est exemptus cogetur reddere suo supiori. 7 sic hoc cāu stabimus iuri antiquo.

6 ¶ † No. bñ singularē gl. ex qua habes [d] an constō trahatur ad pterita pendentia q2 si actus quē respicit constō noua eēt de futuro l3 habens ortum ab actu de pterito. tūc clauditur sub illa. Fallit si esset inseparabilis ab actu de pterito: adeo q non

[c] ¶ Reddere rōne3: adde. l. nulli. 7 ibi not. odof. C. de epis. 7 cle. 7 Cy. 7 bal. i l. id qd pauperibus. C. e. 7 arch. lxxviij. di. c. episcopus.

[d] ¶ An cōstō. adde ea q̄ plene bñr p fely. i. c. fi. d consti.

q̄ non posset respicere actū de futuro nisi tangeret ēt actum preteritū sūlē m. q2 tūc illū actū de futuro ēt nō respicit. ff. de neg. ge. l. cum actū. ⁊ l. at qui nā. §. fi. cum glo. concor. Pau. 3enze. ⁊ Stepha. sentit q̄ hec ɔstō ēt exēptorū nō sit ꝓmulgatoria iuris noui. sed veteris declaratoria. Dicit enim q̄ sicut priuilegium clericale non iuuat clericū quominus laycis quorū administrationē gessit rōnē reddere nō teneaṫ de ob. ad ratioci. c. j. ne cle. vl' mo. sacerdotib⁹. ⁊ de puile. c. j. in. vj. C. vbi de cri. agi opoꝛ. aūt. qua in ꝓuincia sic nec priuilegiū exēptionis dꝫ exēptos iuuare quominus teneanṫ ad rōnem in locis in quibus administrauerūt. ⁊ ꝫm hoc debemus dicere q̄ nō cōprehenderet pterita. Matthe. hic dicit q̄ inq̄tum constō hec loquitur de exēptis est noui iuris ꝓmulgatoria. Inq̄tum vero de non exēptis idē erat de iure veteri ꝫm eū ⁊ habuit ortum ab eis que nota. Spec. in loco preallē. in prima glo. Certe gl. vī velle q̄ ēt respectu nō exēptorum sit cōstitutio ꝓmulgatoria noui iuris. q2 hic indistincte cogiṫ coram ordinario loci rōnem reddere sed de iure antiquo suffecisset coraꝫ suo superiore. An aūt procedat q̄ hic dr̄ de exēptis ēt si testm̄ sit conditum in loco exēpto. dicit Pau. q̄ sic per hanc lrām que simpliciter loquiṫ. ⁊ eadem ratiōe dicit q̄ ꝓcedit siue executoꝛ deputatus sit a testōre siue a iudice ⁊c. ℭ Glo. cuiuslibet declarat quare hic loquitur vniuersaliter vt q2 cōprehendat oēm speciem vltime volūtatis ⁊ sic ēt codicillos facit qd̄ habetur. s̄. eo. in rubrica. ℭ † Glo. obtenta

7 querit ᵃ an sufficiat tacita licentia superioris. vt religiosus possit esse executoꝛ forte q2 petijt ⁊ scit illū exequi. ⁊ nō ɔtradicit. Rn̄det q̄ nō. ⁊ hoc per hūc tex. qui requirit obtentā ⁊ sic requiriṫ exp̄ssa lnīa. per qd̄ dicit reprobari opi. dn̄i sui qui disputando tenuit ɔ̄rium. de quo in regula is qui tacet in. vj. Nec obst. s̄. de regula. lꝫ q2 rn̄det Pau. q̄ vbi tractatur de augumento religionis seu professionis cessante p̄sumptione ambitionis. iō sufficit ibi licentiam petere hic timeṫ suspitio ambitionis. q2 agiṫ de officio obtinēdo. ℭ Idem si de platu

8 ra obtinēda de elec. si religiosus i. vj. ℭ † Iuxta p̄dicta q̄ritur cum gl. qd si superioꝛ religiosi dedit illi licentia suscipiēdi hoc officiū executiōis. An poterit talem licentiā reuocare non integra. vr̄ q̄ nō q2 ex quo talis incepit gerere est astrictus ad rōnē reddendā per hanc cle. ideo dꝫ cogi pseuerare ex quo semel suscepit officiū. s̄. eo. Joānes. ℭ Gl. tꝫ oppositum dicēs q̄ lꝫ male faciat superioꝛ si reuocet licentiā sine causa. tn̄ si hoc facit subditus non dꝫ resistere. q2 non hꝫ nec velle nec nolle faciat. xxxiij. q. v. manifestū. Idē tꝫ hic Pau. ⁊ 3enze. Et si dicas qs ergo tunc perficiat administrationē. Rn̄det gl. q̄ collegia. si illū hꝫ vel ille quē eius loco testatoꝛ deputauit. ⁊ his cessantibus eps. s̄. e. c. ij. i. vj. ⁊ qd̄ ibi no. in

9 gl. pe. ℭ † Circa p̄dicta querit Pau. qd si religiosus nō pōt obtinere licentiā a supiore an cogeṫ exequi. Dic q̄ sic si petijt ar. de renun. in cle. cū illusio. Si vero nō petijt sed prelatus p̄cepit. Idem cū hēat necesse parere. ij. q. ij. non dicatis

b hec in religiosis deputatis executoribus. ᵇ In alijs aūt nō religiosis. dic̄ q̄ demū post susceptū bn̄ficiū tacite vel exp̄sse cogenṫ exeq per. c. Joānes. s̄. e. ti. ⁊ ibi p Inn. ⁊ Hosti. ante aūt non cogenṫ. de quo in Spec. de instru. edic. §. cōpendiose ver. hic ēt queriṫ. ⁊ ff. de leg. ij. l. j. C. de epi. ⁊ cleri. l. id qd̄ pauperibus facit. ff. de reli. ⁊ sump. fune. l. siqs sepulchrū. §. funus. Idem Ja. de are. dicēs q̄ precise ab initio nō cōpellunṫ sed cātiue. nec cōmodo legati vel hr̄ditatis defraudenṫ sic in auc. de here. ⁊ fal. §. si vō relinquēs. post susceptū autē officiū remedijs pretorijs que sunt captio pignoris ⁊ multe indictio ⁊ psone cōstrictio. C. de dona. l. siqs pro redēptione ꝫm Pau. ⁊c. ℭ Glo. suscipere oppo. q̄ religiosus nō possit esse executoꝛ testī. vt in cle. exiui. de ver. signi. §. proinde ver. Item q̄ executores. ⁊ §. cupientes ver. verū etiam. Sol. regulariter religiosus pt esse executoꝛ ꝫm formā huius decre. q2 petita licentia a prelato. ⁊ obtenta nec exigitur consensus conuentus ꝫm Stepha. alleg. de elec. si religiosus in. vj. fallit in his qui sunt de ordine minorum q2 non debent licētia.

10 ri ad hec officia. nec ēt illa suscipere. vt ibi pbaṫ. ℭ † ᶜ Sed

c quero an religiosi de quibus hic loquiṫ possent eē executores in relictis ad nō pias cās ꝫm formam huius cle. Pau. hic recitat opi. Pria est opi. q̄ illius executionis religiosus non est capax. Scd̄a est opi. in cōtra. ⁊ pro his facit hec cle. que simpliciter loquiṫ ⁊ decre. Joannes. s̄. e. quidam tenēt primam opi. Moueṫ q2 illoꝝ executio non spectat ad epm vt no. gl. s̄. eo. tua. ergo multominus ad religiosum. Inno. ⁊ Hosti. i. d. c. tua. tenēt q̄ taliū executio spectat ad epm ⁊ hoc tenet glo. in. c. si heredes. s̄. e. que ɔ̄dicit gl. palle. in. d. c. tua.

11 ℭ † Scd̄o mouentur q2 pium est quicqd diffinit testatoꝛ cū non possit se in presenti iuuare. xiij. q. ij. impium facit. l. j. C. de sac. san. ec. ad hoc decre. tua. palle. que dicit q̄ vniuersa p testatorem disposita plenarie exequi dꝫ eps. Ad idē in autē. de eccle. ti. §. si quis aūt pro redēptiōe. vbi dicit vniuersaliter omnia. ⁊ hoc tꝫ Pau. ex eo q2 lr̄a non distiguit. ⁊ q2 eadē est rō in omnibus. ⁊ sic stat cōclusio q̄ cle. ꝓcedit ēt i relictis ad nō pias cās. vide bar. ff. de alimē. le. l. solent. ℭ † ᵈ Que aūt

12 dicantur relicta ad pias cās. dicit hic Mat. q̄ omnia relicta

d psonis miserabilib⁹. dic vt pupillis viduis orphāis ⁊ pegrinis paupibus que cōputanṫ i ter relicta ad pias cās. vide gl. ff. de le. ij. si quis titio. que vr̄ q̄ omnia relicta p anima dican

13 tur ad pias cās ⁊c. ℭ † Gl. tales querit an seculares exēpti includanṫ sub hac cōstōne vr̄ q̄ sic. q2 eadē est rō. igitur ⁊c. de transla. c. ij. Contrariū dicit glo. q2 hec constō saltē respectu exemptoꝝ est editoria noui iuris. ideo quatenus nō derogat in priuilegijs exemptoꝝ remanēt salua priuilegia. ⁊ iō cū hic solū deroget priuilegijs seculariū exemptoꝝ. ideo aūt forte potius expressit de religiosis q2 plus ɔ̄linquebāt i talibus q̄ alij. facit quod habetur. j. c. j. de priuile. cū alijs hic alle. in gl. ⁊. j. de deci. c. j. ⁊ quod ibi no. in. j. gl. ⁊ p ibi no. vr̄ q̄ cle. locum habeat in religioso exempto translato ad ecclesiā secu

14 larē ⁊c. ℭ † Gl. locoꝝ ordinarijs. ᵉ querit qd si ordinarius

e in loco inferioꝛ diocesano. vr̄ q̄ sub hac cle. cōprehendantur que notanter dixit de ordinarijs locorū nō aūt dixit de diocesanis. ad quod no. s̄. de vi. ⁊ ho. cle. c. j. de quo remittit gl. ad id quod no. s̄. e. Jo. in ver. diocesanus. Guil. hic dicit epos cōprehendit p id quod dicit de ordinarijs locoꝝ. q2 ad epos spectat executio vltimaꝝ voluntatū ⁊ defensio maxīe sit sunt relicta ad pias cās. C. de epis. ⁊ cle. l. nulli. ff. de peti. here. l. hr̄ditas. §. si defuncto. ⁊ sic rōne subiecte materie hic appellatiōe ordinarij cōprehēdiṫ eps. alias secus p no. in cle. j. de iurepatro. Dicit tn̄ q̄ vbi deputati sunt executores per testatorē expectabit illos p annū ordinarius ⁊ si. j. illū erūt negligentes ipse postea exequiṫ. C. de fideicō. auc. hoc amplius fatetur tn̄ q̄ rōnē exigere poterit quādocūq̄ ēt infra annū

15 ⁊ post per hāc cle. ℭ † Quare aūt plus diocesanis q̄ alijs p latis sit hoc offm̄ cōmissū. ⁊ dicit q̄ nō est rō. q2 de ipo diocesano cui tota diocesis est ɔmissa plus p̄sumit lex. s̄. d̄ rapto. c. j. ⁊ de hac cā ad ipsius ꝓuidentiam in maioribus dubijs recurritur. q2 hꝫ generalem dispōnem sue dioce. x. q. j. regēda. xvj. q. vij. omnes basilice. Pau. hic dicit q̄ aliō est cōpellare executorem ad exequendū offm̄ susceptū. ⁊ hoc pōt quilibet ordinarius ēt epo i ferioꝛ. ⁊. c. sede vacā. q2 hoc est iurisditionale in quo succedit capitulū sede vac. de ma. ⁊ obe. his que ⁊. c. cum olim. Aliud est compellere executorē ad rōnē reddendam. ⁊ hoc pōt eps. q2 hꝫ tuitionē testatorū. ⁊ capitulū sede vacante. q2 hꝫ tūc ordinariā q̄uis alius hoc nō posset. ⁊ hoc vr̄ voluisse Jo. an. in remissiōe quā facit ad. c. Joānes. ⁊ sic considerat tria. primo quis compellet executorem ad exequendū. scd̄o cui dꝫ reddere rōnē. tertio quis eps exe

16 cutore negligente exequatur. ℭ † An aūt debeamus itelligere de diocesano loci. vn̄ defunctus traxit originē. an vero de diocesano loci domicilij. si in alio loco hꝫ domiciliū. tāgit hic Pau. remittendo ad no. de instru. edic. §. cōpendiose. vbi recitat opi. Azonis in alioꝝ. ⁊ per Inno. s̄. eo. ti. tua. ⁊ p Jo. an. in. d. c. Joannes. in verbo diocesanū. vbi dicit q̄ si i vtroq̄ loco hꝫ bona vterq̄ eps in bonis sibi subditis exequiṫ si

17 in altero p̄dictoꝝ. tūc eps loci vbi sunt bona ⁊c. ℭ † Quid aūt si testatoꝛ sit d̄ vna ciuitate vel dioce. executoꝛ de alia. cui ordinario tenebiṫ reddere rōnem. Dicit Matt. q̄ ordinario domicilij defuncti. alle. s̄. e. tua. ⁊. c. Jo. Intelligit aūt d̄ ordinario domicilij d̄functi. s. vbi duxerit originē. vel vbi habitabat si āt hoc eēt icertū. tūc teneṫ reddē rōnē epo loci vbi testatoꝛ est mortuus. C. de sa. san. ec. l. nulli. ⁊ no. Inn. s̄. e. tua. facit de epis. ⁊ cle. l. si qs ad declinandā. de hoc p Joā. an. in

18 palleg. c. Jo. s̄. e. ⁊c. ℭ † Gl. reddere. q̄rit qd si testatoꝛ liberauit executorem ab onere reddendi rōnem cui tenebiṫ illaꝫ

a ℭ An sufficiat tacita. Adde ad ea que habenṫ in. l. cū quid ff. si cer. pe.

b ℭ In alijs autē. Adde Bal. in. l. j. in. j. colū. ff. de lega. ij.

c ℭ Sed q̄ro. Add̄. d. ab. in. c. Jo. ad fi. extra d̄ testa.

d ℭ Que āt dicanṫ. add̄ bar. i. l. alio. i iij. col. i pn. ff. d̄ ali. lega.

e ℭ Querit qd sit ordinarius. add̄ gl. i cle. j. i gl. j. ⁊ ibi imo. s̄. de vit. ⁊ ho. cle.

reddere gl. remittit ad no. in c. Joánes. s. e. in. ix. q. vbi etiá tágit de modo rónis reddéde qñ reddi dz ét remittit ad no. in Spe. de instr. edi. §. nűc vo v. sz nunqd fm dictű Steph. hic dicit q nó tz remissio. Pau. z zen. idé i effectu. vñ dicűt q Host. in c. tua. s. e. dicit tales executores qui nó ex necessitate sed volűtate suscipiűt officiű in dicto casu nihilominus cópellunt ad reddendá rónez equo arbitrio iudicis alle. de manumis. testa. l. qui filiű. z ff. de liber. lega. l. Aurelius. §. filius. z. l. creditor. §. inter cetera. vñ dicit q iudex pensata forma executióis z testi z pinquitate executoris z quátitate z qlitate eius de quo querit in aliqbus credit iuraméto ipsius tm. C. de dona. l. pe. in aliqbus sue pscie. de fo. cópe. quis. in aliqbus vtet pbatione. C. de epi. z cle. l. nulli. z finalr sic arbitrabit q nó sit locus fraudi nec minus plene executori credet cű talis psumat fuisse mens testóris. naz non est visile q illam clám remissionis redditionis apposuerit in delusionez volűtatis z pótificalis officij. sz potius voluerit vtriusqz sollicitudine vti qnimo per testórem non possit officiű ordinarij impedire ét si vellet. s. eo. ti. Nos quidé fm Host. hec dicit Pau. satis se putare vera. qñ ex indebita admistratióe executionis deliquit. Si aűt in distributióe seu administratione executionis non cómittit delictű nec offendit testatoris voluntas putat remissioné valere alle. C. de fideicómis. l. necessitaté. z ff. de liber. lega. l. non solű. §. pe. z. l. siqs rónem. z. l. lucius. z. l. aurelius. §. gayus. z. l. aurelius. §. meuia. z sic vr q [a] de solo dolo nó aűt de negligentia vel culpa tenet reddere rónem lz alias nó facta dicta remissióe teneret de negligentia z culpa vt hic dicit tex. ná ad illam tenet qlibet qui ex officio dz aliquid facere. de sta. mo. cű ad monasteriű cű con cor. ibi no. in gl. antepe. Ad idé. xliij. di. offensis. j. q. j. quicquid cű similibus ibi allc. per Pau. [19] † Nunqd aűt executor teneat de culpa leuissima que est id obmittere q pót a diligétissimo pcaueri. ff. ad. l. aql. l. si putator. §. j. dicit q sic. z hoc venit ex ná contractus in mandato pp tacitam assertionem industrie suscipiétis mandatű pp quaz solam eligit. C. mandati a pcuratore cum ibi no. An aűt teneat de casu fortuito dic q nó qa a nullo prestat ex natura alicuius pctus si spés est in obligatione. ff. de reg. iur. l. pctus in fi. nisi culpa pcesserit casum. de quo in. c. vno de cómodato. [20] † Nunquid executor poterit sic distribuere q aliqd perueniat ad suű monasteriű vel sibi vel suo cósanguineo vr q sic p. l. oib. §. si iussus ff. de lega. j. in auc. de sanctis. epis. in. §. dyaconissa. ff. de col. bo. l. j. §. fi. xxx. q. iij. si qua mulier. ad h. qz hoc é fm rlam charitatis put no. xxx. dis. c. j. nobis z nris debemus subuenire facit qd no. xlij. di. qescamus. xxxj. di. oino. lxxx. di. nó satis [b] z q dr nemo vnqz carné suá odio habuit. xiij. q. ij. nó extimemus. In pzium facit. C. de sac. san. eccle. aűt. quibuscűqz ff. mandati. l. si mandauero. §. si hi. ff. de iurisdi. om. iud. l. qui iurisditionez. z. ff. de offi. preto. l. iij. Ad hoc qz talis cóccssio vr suspecta. ff. de iureiur. l. lex cornelia. quidaz distinguűt an sit solus executor. z tűc sibi vel suis dare nó possit vt sit differentia inter danté z recipienté de iurepatro. per vestras. de insti. c. fi. nisi forte in piűcto esset euidés cá pietatis ar. l. si pr ff. de adop. Si vo hz sociű z tűc possit p. l. nulli. ff. q cuiusqz vniuersi. z. l. plane. z. l. Jté eoz. z. ff. de in dié adiec. l. si vno. Pau. dicit q putat q possit dare monasterio de his que hz arbitrio suo erogare ét si sit solus qz ibi est distinctio psonaz xij. q. ij. q manumittit. xiiij. q. ij. prudétia. z de testi. insup. z. c. cű nűcius. z. c. nup. Jdé de psanguineo cessante fraude sibi aűt nó possit dare nisi in summa necessitate qd no. hñ. qz qttidiana é hec qd zc. [21] † Gl. exigere qrit an isti executores ét nó petétibus ordinarijs dnt reddere róné. Rñdet q sic per hác lraz. qz copulatiue dicit q dnt reddere róné. z q isti ordinarij [22] tenent exigere illaz. † Quid aűt si offerát sepatos epis illam reddere. z ipsi eá volunt recipere. Respondet q tűc nó erit qd iputet eis ex quo p eos nó stat arg. regule iputari. de reg. iur. in. vj. Jdem Pau. zenze. z Mat. qui alleg. [23] decre. j. de eo qui mit. in pos. cá rei ser. zc. † Glo. debita querit qualis erit ista pena iponéda istis executoribus negligétibus. z q alias delinquűt circa executioné. Rñdet q erit arbitraria ex quo certa nó exprimit. ar. de offi. dele. c. de cáis facit. l. j. §. j. ff. de effrac. Zenze. dicit q inter cetera erit pena q tenebunt ad restónem conuersoz in pprios vsus q intelligit in religiosis hñtibus admistrationez qui tales restituét de fructibus. de fideius. puenit. Naz róne administrationis videnk facere fructus suos iuxta no. xij. q. j. duo. de cle. non resi. c. vno in. vj. de offi. ordi. pñti. e. lib. Arch. de rescrip. statutű. §. assessoré. Jn claustralibus vo qui odiose in pprios vsus cóuertunt. id qd pauperibus erogare tenent dicendű q non cópellunt ad restónem qz non habét pprium. xij. q. j. non dicatis. sed pena corporalis imponat. de elec. qz sepe in [24] vj. cum ibi no. per Archi. z Joá. an. † Quero an seruus possit esse executor de volűtate dñi videntur q sic cű monachus z seruus equiparent. xij. q. j. nó dicatis. z. c. nolo. z ibi no. z per Jnno. de priuile. cum olim. z per Bart. ff. de stipser. l. j. z. l. si cóis seruus. z. l. q seruus. † Contrariű tz Ja. de are. alle. ff. de mu. z ho. l. vt gradatim. z qz de iure ciuili nó hz cóem factioné testi. ff. de testa. l. seruus. z sic non erit idoneus. pro quo facit. qz maxie hoc factű versetur circa negocia z circa iudicia. [c] Ad negocia autez tm forte esse posset. Jdem dicit de pupillo ar. ff. de ar. l. sed z si in seruum. §. sed neqz. z de pcur. qui gñaliter in. vj. † Jdé de surdo z muto. † Jdem dicit Jac. de ra. de muliere alle. de re. iur. l. femine. Jac. de are. in hoc contra. qz tutela z cadit in muliere. in auc. vt li. ma. z auie. §. j. de ap. ex parte cű ibi not. pro hoc facit. ff. de adimen. le. l. filio. §. matri. z. s. eo. nos qdez fm Pau. ibi non loquitur de vniuersali executione testa. vñ de rigore pcedens opi. vr verior. de hoc. s. e. c. ij. in. vj. z p Bar. ff. de re. iur. l. femine. z in. l. a filia palleg. z per Cy. in. l. id qd pauperibus. [25] C. de epis. z cle. zc. † Quid si testator mádauit oia bona distribui de voluntate vel cósilio talis religiosi. Dicit Pau. q quo ad primű est quasi executor. secus quo ad scdz nisi heres in totű secutus esset consiliű eius vel sequi cóseretur ex forma mandati testatoris. Sed an actio cópetens religioso hoc casu querat monasterio dicit q nó per. l. si stipulatus fuerim. ff. de ver. ob. qz nó cópetit actio talis suo noie. sz [26] róne officij z sic coheret persone fm Pau. [d] † Nunqd executor possit agere z exigere legata ab hrdibus z ab alijs vr q sic per. l. siquis ad declinandá. z. l. nulli. C. de epi. z cle. Jn pziű per. l. lucius. §. meuia. ff. ad treb. hic dicit Matthe. q si executor est deputatus ad soluédű z erogádű legata ad pias cás tűc pót agere. vt. d. l. nulli. Si aűt nó sunt legata ad pias cás. tűc agere nó pót. vt. d. §. meuia. ff. de annuis lega. l. filio. fallit in certis casibus spálibus. Primus est cű testór cócedit ei ptatem agédi. ff. de leg. j. quidá. §. si scriptus. z. l. si a pluribus in pn. Scdo fallit si non sit purus ministret. sed si participes legati. ff. de leg. ij. l. siqs titio. z. ff. de leg. iij. l. siqs legatarius. Tertio fallit vbi aliqd cómoduz consequeret ex testamento de quo in spec. de instru. edi. §. nunc vo inter relicta aűt ad pias cás cóputat relicta de qbus. s. dixi. An executor possit trásigere cum hrde vel alio super relictis a testatore. vr q nó. qz nó pót remittere debitű lz agere possit sicut nec tutor vel curator. C. de pac. l. pacti curatoris. z. ff. p emptore. l. qui fundű. §. si tutor. ff. de admini. tuto. l. lucius. §. fi. [27] fm Matth. † Quid si testór fecit pmo testm solene. incepit aliud facere sed morte puentus non potuit illud complere qd erit Dic fm Guil. q primű non valet quo ad legata z fideicómissa. qz illa potuit tollere ex sua volűtate. sed qo ad institutionem bene valet mero iure. ff. de leg. iij. l. si mater z sic residet Jo. de lig. sz certe illa lex facit in oppositum. vñ melius facit. l. militis. §. veteranus. ff. de re mili. sz illa in alio casu loquitur vt ibi patet zc. Sequitur.

a † De solo dolo. adde ale. i psi. liiij. i. ij. col. v. fortificat i. ij. vo. ale. i psi. clxx. i. ij. col. z co. se. e. vo. z ale. i psi. clxiij. in v. volu.

b † Et q dr nemo. ad de gl. i. l. ij. ff. de in ius voc. vt eant. aut sa. vel cau. dent.

c † Ad negocia át. ad b de text. in. l. seruű. ff. d p cur. tex. i. §. eadé cű ibi not. p glo. z doc. isti. q z ex q. ca. ma. non pos.

d † Nűqd executor. ad de tex. i. l. diuus. ff. ad. l. fal. no. in. l. luci. §. meuiá. ff. ad trebel. z i. l. nulli. z i. l. siqs ad declináda. C. d epi. z cleri.

e † Jnterdictis. add tex. i. l. nó est de spon. z i c. q in te. de pe. z remis.

† De sepulturis. Rubrica.

Os qui pprie teme.

Prio ponit. Scdo tollit obstantiá. scda ibi nullo zc. [1] † Not. tpe iterdicti nó licé corpora defunctoz in cimiterijs sepeliri nisi in [2] casib expsse pmissis. † Not. q iterdicta [e] est sepultura excóicatis publice z nominatis interdictis [e] [3] z vsurarijs manifestis. † No. q scienter recipiens predictos ad sepulturaz vel alios tpe interdicti ipso iure incurrit [4] excóicationis sniam. † Et no. q a tali snia excóicatióis nó potest absolui nisi pus ad arbitriű episcopi satisfecerit illis [5] quibus per predicta est iniuria irrogata. † Nota casum in quo

in quo nō p̄dest exemptio nec aliud priuilegium. facit. s. ti. j.
6 cle. j. ¶ † No. ar. ex tex. ibi sub quacūque forma. ꝙ ad tollēdū priuilegia vel alia obstantia sufficiūt verba generalia derogatoria nec requirit̄ ꝙ sit spālis. faciūt iura alle. i vlt. gl. de quo in regula qui semel potestis dicere hoc veruȝ. qn̄ clā profert̄ in iure. ¶ Si aūt p̄ferat̄ in rescrip. dic vt in. c. j. de rescrip. ꝛ in. c. j. de cōsti. in. vj. ꝛ in. c. j. de exces. p̄la. eo. lib. per Joan. an. ꝛ per legistas in. l. fi. C. si cōtra ius vel vti. pub. ꝛ i. l. si quis in prin. testamenti. ff. de lega. iij. vbi per bar. ꝛ per. Lapū de rescrip. si propter in. vj. ꝛ de p̄ben. si cui vel ei cui. e. lib. ꝛc.
7 ¶ † Glo. in ver. ꝛ p̄ hac querit an hec ēt cōp̄rehēdat mulieres faciētes cōtra hanc cōstitutiōem. ꝛ similiter viros laycos nedum clericos. Rn̄det ꝙ sic. tū. q2 masculinuȝ cōp̄rehēdit femininū de elec. generali in. vj. ꝛ ibi de hoc ēt q2 generaliter hic dicit eos ꝛ sic cōp̄rehendere d3 masculos cuiuscȝ profes
8 sionis. facit de elec. q2 circa ꝛ qd̄ ibi no. in. vj. ¶ † Idē l3 hic Guil. dicēs ꝙ in istis cōstitutiōibus iuris cōis quāuis pena lib⁹ masculinū cōcepit femininū p̄pter auctoritatē cōditoris ꝛ q2 cū fcā sit cōstitutio cū maturitate semper pro ea p̄sumit̄ ꝙ nihil iniqui in se contineat. vt. s. in prohemio. ff. de iusti. ꝛ iur. l. j. ꝛ pen. ¶ Idē dicit in statutis factis per p̄latos ecclesiarū pro quibus ēt p̄sumitur semp ꝙ nihil iniquū statuant. s. de clā. despō. cū inhibitio. de his que fi. a p̄la. c. nouit. secus dicit i statutis alioꝝ p̄cipū seculariū que frequēter odio
a se p̄mulgant̄. ꝛ ideo velut odiosum nō cōp̄rehendit femininum. secus si esset fauorabile. ff. de lib. ꝛ posthu. l. cuȝ quidā. Idem si p̄fert̄ a testatore vt ibi. tene menti hāc cōclusionē in hac materia an masculinū cōcipit femininuȝ. Dic latius vt no. per Joan. de lig. in cle. j. de elec. c. ꝛ ibi per alios. ꝛ plenissime dixi in. c. generali de elec. l. vj. zenze. ēt hic ō hoc tractat
9 ꝛc. ¶ † Glo. secūdā no. ar. ex lrā ꝙ plures dēbeāt dici claues ecclesie ꝛ nō vna. de quo remitti ad not. per se de sum. tri. c. j. ad fi. habetis gl. xx. di. i summa ibi t3 ꝙ l3 qnq3 plures appellentur p̄pter diuersos effectus. tū vnica ē clauis hoc ē ptās
10 sacerdotalis a qua surgit ptās ligādi ꝛ soluēdi ꝛc. ¶ † Glo. cimiterijs. q̄rit quid si isti hic p̄hibiti nō sepelirent̄ in cimiterijs s3 in campis vel locis p̄uatis an erit loc⁹ pene hui⁹ decre. Rn̄det gl. ꝙ nō a ꝯtrario lrē que dicit p̄cedere ēt si talia sint vicina vel contigua cimiterijs vel ecclesijs nam ex quo nō sunt per ep̄3 bn̄dicta ad vsum cimiterij. iuxta id qd̄ habet̄ de conse. distin. j. Nemo. facit. xviij. q. iiij. sicut antiquitus nō erit locus huic pene. q2 locus p̄phan⁹ nō pōt accedere loco religioso. vt no. Inno. s. eo. abolende. Idem Guil. ꝛ zenze.
11 ¶ † Quare aūt corpora d̄functoꝝ sepeliant̄ i cimiterijs. Rn̄det glo. remittēdo ad no. xiij. q. ij. cuȝ grauis. ibi ponitur ratio in tex. ꝛ in glo. q2 triplex est ratio. vna q2 sepius oratur p̄ eis nam cum consanguinei ꝛ amici veniūt ad ecclesiam recordātur ꝛ faciūt oratiōes ad deū pro illis. Secūdo q2 spāliter cōmendatur patrocinio istius sancti in cuius honorē dedicata est ecclesia. Tertio q2 minus torquent̄ a spiritibus immundis.
12 vnde i cimiterijs d̄r esse requies. xij. q. ij. aurū. ¶ † S3 an indistincte sepeliēs in cimiterijs p̄sonas hic p̄hibitas incurrat hāc penā. dicit Guil. ꝙ si cimiteriū ē rite ꝛ solēniter bn̄dictū per epm̄. tūc incurrit hanc penā insti. de re. diui. §. sacra. Idē zāze. vnde ad lrāȝ subaudiūt ibi cimiterijs. s. rite. ꝛ solēniter bn̄dictis per epm̄. Si vō in loco fiat sepultura reiēcto forte cimiterio. sed nō est solēniter ꝛ rite per epm bn̄dictū tūc dubiū est. exēplum si aliqui religiosi habēt claustrū per epm̄ deputatum. sed q2 erat modicum longe vltra ampliauerūt ipsū extēdēdo vsq3 ad locū i quo erāt domus p̄uate. ꝛ in tali claustro sic p̄ religiosos ꝯstructo nulla alia solēnitas iteruenerit. An si quis in dicto casu tpe interdicti sepeliatur i loco extēsio sit locus huic pene. vr̄ ꝙ sic q2 quo ad hoc ꝙ loc⁹ gaudeat immunitate non requirit̄ dedicatio. s. de imu. eccle. c. penulti. de cō
13 b se. eccle. vel al. c. fi. † b ecclesia autē ꝛ cimiteriū parib⁹ passib⁹ ambulant. s. de cōse. eccle. vel alta. consuluisti. ideo cum in ecclesia sufficiat vt sacra dicant̄. q2 ad hunc vsum per epm̄ sit deputata sic in cimiterio d3. dici. ¶ In ꝯtrariū facit q2 nedū sola auctoritas epi i talibus requirit̄. s3 solēnitas magis ꝛ rit⁹ de quo loquūtur iura ō cōsuetudine. dist. j. nemo. in autē. ō eccl. ti. §. si quis. de fabrica. in autē ō monachis. §. illud. ꝛ hāc ptē vr̄ tenē Guil. Nec obst. qd̄ ē dcm̄ de ecclesia nō cōsecrata. ꝙ illud intelligit̄ si ibi fuerit celebratū alias non. vt no. gl. in

dicto. c. penultimo. de immu. eccle. facit qd̄ nota. lxxviij. dist. c. j. per hoc concludit ꝙ si in dicto claustro omnino nouo edificato nulla solēnitas interuenit nō dicetur eē cimiteriū. ꝛ sic non habebit locū pena huius decre. vnico vbo pōt dici ꝙ cimiteriū est locus solēniter per ep3 benedictus. ō conse. di. nemo. alias nō est cimiteriū. facit. l. quotiēs. ff. qui satisd. cog. ꝛ s. de transa. c. ij. ꝛ sic tūc cessat cle. vnde idistincte i cimiterijs procedit glo. Ste. hic dicit ꝙ si isti sepeliantur in ecclesia vel claustro deputato ad sepulturā l3 nō sit benedictum per ep3 locus est huic pene. tene gl. Sed an p̄cedat cle. si sepeliant̄ hic p̄hibiti in cimiterijs exemptis. vr̄ ꝙ sic per tex. hic in fi. ꝛ hoc quātum ad penam ꝛ ptātem diocesani. ¶ In ꝯtrium facit quod no. Inn. de priuile. in. c. ad hec h3 Guil. ꝛ plus nō dicit forte sic erat oli. hodie secus per hāc cle. ꝛ sic p̄ima ps
14 vā vr̄. ¶ † Quid aūt si sepeliantur isti h̄ p̄hibiti in ecclesia an erit loc⁹ pene. Pau. dicit ꝙ sic. xiij. q. ij. null⁹. ꝛ q2 sepultura ecclesiastica ꝛ xp̄iana ꝛ cimiteriū sumūtur pro eodem. vt
15 no. Archi. de here i. c. ij. i. vj. ¶ † Quero an hic qd̄ d̄r de in
c terdicto p̄cedat c siue sit generale siue spāle. Gui. ꝙ sic dūmodo p̄cedat a claue. ꝛ similiter p̄cedat siue fiat a iure siue ab homine. de exces. p̄la. tanta. de p̄sue. cum inter. de elec. vbi p̄iculum. de offi. or. si canonici. secus dicit in cāu. c. si is qui. ō sen. excō. in. vj. s. de sta. reg. super quodā. ꝛ in casu. c. ꝙ trāslationem. q2 talia interdicta non p̄cedunt a claue. Idem Pau. ꝛ
16 zenze. ¶ † Glo. a iure querit qui sint isti casus in quib⁹ a iure tpe interdicti p̄mittitur sepultura. Rn̄det gl. ꝙ sunt aliqui ¶ Primus ē quādo agit̄ de sepultura clerici qui suauit interdictū. nam tali conceditur sepultura dcō tpe cuȝ silētio tū ꝛ sine campanarū pulsatione. s. ō pe. ꝛ re. ꝙ in te. ¶ Secūdus est ꝙ in priuilegiatis circa cōfratres de qbus in. c. vt priuilegia. de priui. q2 eodem modo talium cōfratrum ē sepultura p̄missa tali tpe. ¶ De tertio autem casu est dubiū v3 an in quattuor festiuitatibus āni in qbus tpe interdicti pt celebrari altavoce ꝛ pulsatis campanis ꝛ aptis ianuis h3 ꝙ d̄r in decre. alma. §. vlt. ō sen. exc. j. i vj. possint mortui sepeliri. ¶ Gl. tenet ꝙ non l3 dicat multotiens ꝯrium obseruatum. S3 male h3 hoc mouetur per decre. cuȝ ꝛ plantare. §. qd̄ si. de priuile. ꝛ per. d. §. vlti. vbi p3 ꝙ i istis diebus p̄mittitur p̄ticipatio diuinoꝝ quo ad audienda diuina officia non aūt permittit̄ quo ad sacramēta. vt p3 ex diuisiōe illius. c. alma. Ad hoc q2 cā ex p̄ssa p̄missionis fuit p̄pter spem recōciliationis. s3 hec ratio cessat in iaȝ mortuis. xxv. di. qualis. ergo quo ad sepulturā locum non habebit. ar. decre. cuȝ cessante. de app. Idem hic t3 Pau. ꝛ zen. ꝛ h̄ tuti⁹ ō quo p̄ Jo. cal. i tractatu suo de ecclesiastico iterdicto. vbi vide p̄ eū. vbi tenet ꝯ istam glos. Jo. de lig. in suo tractatu de ecclesiastico interdicto t3 cum gl. ꝛ hoc puto tutius per rōnes eius q2 sepultura nō ē p̄pter offm̄. s3 ecōtra sepultura est quid principale cui accedit offm̄ qd̄ or
17 dinatur in finem sepulture † Et ex hoc sequit̄ ꝙ nō possit dici diuinū offm̄ sup corpus ēt eo remanēte in sepulchro. q2 tale offm̄ intelligit̄ p̄hibitum p̄hibita sepultura. in cuius finē est ordinatū. ꝛ ex hoc p3 ꝙ sepultura. potius eccedit iaȝ p̄hibitione sacramentoꝝ q̄ permissione diuinoꝝ. de qua in. d. c.
18 alma. l3 Jo. cal. ꝯ. † Quid aūt si illi de loco interdicto sepeliūt extra locū iterdictum aliquē de loco interdicto an habebit locum hec pena. dicit Pau. ꝙ si locus est interdictus p̄pter delictū domini tm̄ ꝛ tūc nō h3 locum. secus si p̄pter de
19 lictū populi. vt habet̄ de sen. excō. si snīa. in. vj. ꝛc. ¶ † Gl. excōicatos. q̄rit an in quolibet excōicato p̄cedat. Rn̄det ꝙ si est excōicatus maiori excōicatiōe p̄cedit lrā siue ab homine siue a iure sit excōicat⁹. ꝛ de hoc in dubio d3 intelligi hic. ar. de sen. excō. si quē. Si vero esset excōicatus minori. ꝛ tūc nō h3 locuȝ hec pena. Fatetur tū gl. ꝙ nō sunt sepeliendi tales si constat eos in minore excōicatione decessisse. vt no. Inno. s. e. sacris. facit de cle. excō. mi. illud. ꝛ. c. fi. ꝛ. xxiiij. q. ij. sane.
d Tamen si sepeliuit vt dixi nō ē locus decre. huic que d in dubio d3 intelligi de excōicatione maiori. Idem Guil. q2 excōi
20 catio maiori magis inficit q̄ minor. † Si aūt sepeliat̄ hereti
e cus e qui ēt ē excōicat⁹ a iure. Rn̄det gl. ꝙ ō illo spāliter erat p̄uisum ante hanc cle. per decre. ij. de hereti. in. vi. cum gl. cō cor. Guil. Pau. dicit ꝙ forte idē in excōicato minori excōicatione. q2 illa p̄iuat participatione sacramētoꝝ. de cle. excē. mi. si celebrat. ꝛ per ꝯsequens sepultura ꝛ sic vr̄ ꝯtradicere

a ¶ Nō cōp̄hedit femininū. Adō d. ias. in. l. si qs id qd̄ i. j. vo. ff. de iuris. om. iud.

b ¶ Ecclesia aūt. Adō. d. ab. i. c. cū ecclesia circa p̄n. ō im. ec. ꝛ i. c. abolē. de in. ij. col. extra de sepult.

c ¶ Siue sit a gnāle. Nō. dicat̄ interdictū gnāle ꝛ qd̄ spāle declarat tex. in c. cū i ptib⁹. de v. sig.

d ¶ In dubio d3. Adō text. in. c. si quē. extra ō sen. excō.

e Qui ēt est excōicatus. Adō tex. in c. j. ij. ꝛ. iij. xxiiij. q. j. inn. c. j. ō se. exc.

glo.⁊ Guil.sed intellige dcm̄ Pau.ƀ Jo.de lig.quo ad se
pulturá non quo ad penā huius decre.ar.ꝺ pe.di.j.§. pene.
21 ¶ † Sꝫ an si sepeliat aliquis excōicatus sit fienda recōcilia
tio cimiteriȷ̇ vel ecclesie. Rn̄det gui.ꝙ sic si erat excōicat⁹ pu
blice facit qꝺ no.de sacra.nō ite.c.ij.de cōsec.eccle.vel alt.c.
cōsuluit.de puil.ad hoc.Si aūt erat excōicat⁹ minori.tūc lꝫ
non debeat sepeliri vt pdixi.tn̄ nō vr̄ necessaria recōciliatio
qꝛ nō reperit̃ iure cautū.⁊ qꝛ in dubio appellatiōe excōicatio
nis intelligitur de maiore.qꝛ excōicatio maior magis inficit
22 q̄ꝫ minor. ¶ † Sed nūquid sepeliens excōicatū maiori excōi
catiōe incidat in minorē. Glo.ꝙ sic.s̄.de priuile.ad hoc p il
lam rōnem cui nō cōmunicamus viuo non debemus cōmu
nicare mortuo.s̄.eo.sacris.Idē Ala.⁊ Phi.in.d.c.ad hoc
Hosti.vt ibi cōtra.qꝛ homo mortuus non est homo.de cele.
mis.in quadā.⁊ sic non pōt esse cōio cuꝫ mortuo.Fatetur tn̄
ꝙ alia pena sunt puniēdi.⁊ sic residet h̄ Guil.ꝫēꝫe.⁊ Pau.
hic dicit ꝙ sibi placꝫ pma opinio.qꝛ durat excōicatio ēt post
mortem de sen.excō.a nobis.ij.nam excōicatum corpus liga
tur vt aia saluetur.de sen.excō.c.j.in.vj.nec ob.ꝙ nō sit cōio
cum mortuo.qꝛ licet sit veruꝫ in cōione actiua ex pte mortui.
tn̄ secus ex pte viuētis qꝺ sufficit.de cle.excō.minis.illud pōt
enim pviuū cōicari mortuo cōione fauorabili.s.lauādo radē
do ⁊ sepeliēdo.⁊ ideo incidit in minorem.alias cōicās excōi
cato furioso vel dormienti vel loquens non rn̄denti non inci
dēt in minorē.quod videt̃ cōtra id qꝺ habetur.xj.q.iij.cū ex
cōicato.⁊ hanc opinionē tꝫ Jo.ꝺ lig.⁊ Jo.an.in.d.c.ad hoc
23 de priuileg.⁊c. ¶ † Glo.publice.querit qui dicant̃ publice
excōicati. Rn̄det glo.ꝙ vr̄ posse colligi.ex.c.ad probandum
de re iudi.⁊ ex no.per glo.de excep.exceptionē.in glos.pen.
⁊ ille vr̄ dicendus publice excōicatus contra quē publice est
lata snia per iudicē p̄sentibus officialibus suis in loco i quo
cōsueuit iudicare.⁊ ptibus p̄sentibus vel cōtumaciter absen
tibus. ¶ Glo.hic dicit ꝙ est aduertēdū:qꝛ vt qs publice di
catur excōicatus non est necesse vt sit publice denūciatus.vt
probatur in decre.ad pbandū.vbi pōderat̃ solū ꝙ sit publi
ce excōicatus.non autem ꝙ sit denūciatus excōicatus sꝫ an
sufficiat ꝙ snia lata sit in loco i quo iudicare cōsueuit.puta
ad banchū p̄sentibus officialibus suis ⁊ ptibus vel eis cōtu
maciter absentibus.dicit ꝙ lꝫ palle.gl. vr̄ sentire ꝙ sic tn̄ nō
credit illā indistincte pbare saltēꝫ quo ad hūc casuꝫ sed pon
derāda erit qualitas fori an vꝫ ibi ꝯsueuit esse multitudo of
ficialiuꝫ ⁊ astātiū ⁊ tāta ꝙ verisimiliter p̄sumi debeant sciuis
se vel saltē scit ꝙ imputet̃ si nō sciuerūt ꝙ publice p eos scie
batur.xij.q.ij.qui ⁊ humanis.⁊ tūc dicat̃ publice excōicatus.
An vero cōsueuit ibi esse paucitas pdictoꝝ.nā pt cē occultū
fcm̄ iudicis lꝫ factū in loco vbi ꝯsueuit iudicare. puta si fcm̄
sit astantibus duobus vel tribus.allega.in auc.de lit.§.oēm.
col.viij.⁊ tūc non dicatur publice excōicat⁹.⁊ hoc vr̄ de mē
te vnius cle.ex rōne ipsius que potius est attēdēda q̄ꝫ vba.ꝺ
ver.sig intelligētia.c.preterea. Nā intētus cle.est ligare i cō
temptū sepeliētes.qꝺ non est in casu pdicto. Nec ob. iura p
que mouet̃ gl.in.d.c.exceptionē.qꝛ id non pbant si rōnes in
spiciant̃.⁊ ibi ēt not.ad pdicta hic alleg.gl.infinita iura ⁊ qꝺ
nota de elec.illa.in glo.magna ad fi.⁊ per Jo.and. ⁊ no.per
24 Cōpo.de cōsue.dilectus.cōcor. Pau.⁊ Mat. ¶ † No.hn̄
hāc glo.qn̄ dicatur quis publice excōicatus ⁊ qn̄ dicat̃ snia
publice lata saltē qn̄ agit̃ de pena aliquid faciētis ꝯtra sniaꝫ
25 publicatā. ¶ † Deinde quero cū gl.⁊ hoc quid si occulte ex
cōicatus sepeliet̃ sciēter per aliquē an incurret sepeliēs hāc
penam gl.dicit ꝙ non.qꝛ hec cōstitutio est penalis. ⁊ iō non
est ampliāda.⁊ sic duꝫ loquit̃ de sepeliēte publice excōicatū
non hꝫ locuꝫ in sepeliente occulte. Idē hic Matth.ad hoc
alle.qꝛ non dꝫ vitari vt excōicatus nisi cōstet ꝺ snia hominis
vel canonis.sicut dicimus in diffidato.de homi.pro humani
in.vj.⁊ qꝺ ibi no.per Host.⁊ qꝺ no.in.cle.vnica.j.de cōsan.
⁊ affi.Sed an sepeliēs talē excōicatuꝫ maiori incurrat excōi
catiōem minoreꝫ ¶ Glo.remittit ad no.in.c.ad hoc de pui
leg.in.j.glo.dic vt dixi.s̄.in glo.prece.ad fi.qꝛ ibi gl.tꝫ ꝙ sic.
Idem Joan.and.⁊ Pau.⁊ Joan.de ligna.licet Guil.⁊ ꝫē
ꝫe.contra sed male.vt.s̄.dixi. ¶ Ultimo.oppo.ꝙ alia pena
debet imponi in contrafacientes hec probibita.vnde oppo.
de.c.episcoporum.de priuile.Sol.ꝙ vltra penam ibi positā
hic.addit̃ alia.⁊ sic n̄ ob.qꝛ vtraqꝫ pena locū habebit nec ob.

a ¶ Quis noiati adde hn̄ facē que hn̄tur i si. p bar.i.l.si.i si. C.si ꝯ ius vl̃ vtilit.pub.⁊ bar.i.l.j.ad si.ff.si qs in ius vo.n̄ ie.

b ¶ Qui dicunt̃ vsurariȷ̇ manifesti adꝺ bal. i.l. falsus. i .iij. col.i.iiij. op po.⁊ ibideꝫ sal. i.vj. op. i pnc.iij.col. C. de furt. bal.i.l.j.i.iij. co.v̄.qdā cō fessus fuit i testō.C.de fal.cā. adie. le.bal.i.l. hr̄ des palā. in pri.ff.ꝺ te.i l.scripturas i.ij.col.C. q po.ipi.ha. d.ab.i cōsi ij.i.ij.col. in ij.volumi.

c ¶ Quo ad testm̄.ad de feli.in.c. cū dilecta.i vij.co.circa me.v̄.⁊ facit ex̃ ꝺ rescrip.

de iud.at si clerici.qꝛ rn̄detur vt ibi no.⁊.ff.ꝺ penis.l.sanctio
26 legum ⁊c. ¶ † Glo.nominati.in prin.alle.cōcor. ex quibus
a colligitur qn̄ dicatur [a] quis noiatiꝫ interdictus ꝙ ille qui est
interdictus nomine pprio exp̄ssus vel per circūstātias certas
27 no.ēt per Jo.de p̄hē.in lateranēsi. ¶ † Quid autē si aliqs
nō est nominatiꝫ interdictus.sed generaliter an si sepeliat il
lum sepeliens incurrat penaꝫ huius decre. Gl.dicit ꝙ nō p
hunc tex.a contrario quinimo plus dicit ꝙ tales nō interdi
cti nominatiꝫ possent sepeliri in cimiteriȷ̇s dūmodo loc⁹ nō
sit interdictus.ar.huius decre.cū aliȷ̇s cōcor.in pn̄.glo. alle.
idē Guil.per qꝺ dicit ꝙ si notorium sit de fautoribus vel de
illis quoꝝ culpa lata est snia non tamē sunt noiatim exp̄ssi in
snia lꝫ sit dcm̄ in ea interdicimus talem cū fautoribus suis.
lꝫ tales notoriȷ̇ fautores sepeliant̃ non erit locus huic pene
ar.de peni.di.j.§.pene. Nec ob.de priuile.epō.in.vj.nō po
nit̃ verbuꝫ noiatim. Sol.ibi imponit̃ alia pena.s. suspēsiōis
ab ecclesie ingressu.hic alia ƀm Joā.an.in addi.Idem dicit
Pau.si aliquis sit interdictus noiatiꝫ ab aliquo tpali exerci
tio non a pticipatione sacramentoꝝ.qꝛ talis nō phibetur se
peliri.⁊ hoc voluit sequēs glo.que dixit ꝙ sufficit ꝙ interdi
ctū sit tale ꝙ saltim priuet sepultura vt in casu.ꝺ sen. excō.is
cui.in.vj.ij.rn̄so.facit qꝺ no.post Inno.⁊ Hostien.s̄.eo. sa
28 cris.⁊c. ¶ † Glo.manifestos.querit [b] q dicunt̃ vsurariȷ̇ ma
b festi. Rn̄det remittendo ad no.de vsu.c.j.⁊.ij.in.vj. Ma.hic
dicit hic ꝙ manifesti dicūtur vsurariȷ̇ qui ex libris eoꝝ cōuin
ci possent.vt i cle.j.de vsuris.facit.xlv.di.q sincera.ff.ꝺ edē.
l.j.§.editionis.⁊ no.xxiij.q.ij.sane.Ideꝫ si confiteatur corā
sacerdote qui est eius iudex quo ad hoc.de pe.di.j.quē peni
tet.lꝫ Jo.an.ꝺ vsu.q̄ꝫq̄ꝫ.i.vj.dicit ꝙ hoc cāu necessariȷ̇ sunt
testes.⁊ hoc credit verius Jo. de lig.qꝛ actus fori penitētia
lis tm̄ non inducit effectum in foro ꝯtentioso. Item si tꝫ alta
re paratuꝫ.dr̄ manifestus vsurarius.vt no.in.d.c.j.⁊.ij.ꝺ vsu.
in.vj. Omnes pdicti velut manifesti vsurariȷ̇ carere debent
ecclesiastica sepultura saluo nisi caueāt de restituēdo vsuras
ƀꝫ formā decre.q̄ꝫq̄ꝫ.de vsur.in.vj. ¶ Sꝫ quid si nō sit p̄stita
cautio in vita vsurariȷ̇ sꝫ p̄statur post mortem per heredē vsu
rariȷ̇ an sufficiat. ¶ Glo.respondet ꝙ sic quo ad hoc vt debe
at sepeliri.⁊ sic respectu sepulture dumtamen testator infert
illas restitui lꝫ non caueat.nam alias cautio quā p̄staret here
des nō sufficeret ꝙ sepeliri deberet ex quo cōstaret eū decel
sisse in peccato mortali ar.decre.qꝛ in oībus ⁊ hoc de mēte
huius decre.q̄ꝫq̄ꝫ.in prin.⁊ in fine primi rn̄si hoc respectu se
pulture.quo aūt ad validitatem testamēti non sufficeret illaꝫ
cautionē p̄stari post mortē testatoris.facit.l.filius.ff. ꝺ testa.
29 ⁊.ff.de le.j.l.j. ¶ † No.hn̄ hanc glo.pter id qꝺ no.in.c.q̄ꝫ
q̄ꝫ.de vsur.in vlti.glo.in.vj. Pau.hic in effectu ideꝫ tꝫ dicit
enim ꝙ cautio p̄stita post mortē vsurariȷ̇.de cuius contritiōe
signa appent opatur effectū quo ad hanc penam euitādā nō
c aūt [c] quo ad testm̄ validandū qꝺ ab initio fuit nullū ex psona
testatoris. sic non dꝫ cōualescere sicut nec cōditū ab ipube
re conualescit aduenięte pubertate.pro hoc alle.d.l. si fili⁹.
⁊.l.eius.ff.de testa.⁊.d.l.j.§.j.ff.de le.iij.⁊.C.de fal.l. sicut.⁊
ff.de le.j.l.cetera.Jo.de lig.hic dicit ꝙ ꝯriū no.per Jo. an.i
d.c.q̄ꝫq̄ꝫ.de quo remittit ad ibi no.per se.Sed certe non ēve
rum ꝙ ibi hoc notetur.qꝛ ibi glo.loquitur quādo p̄statur cau
tio post mortē ibi quādo in vita post testm̄.quo cāu ꝯualescit
30 testm̄.vt ibi no.plene in noue.† Quid aūt ecōtra si sciēter fe
cit aliquis testamētū ⁊ deinde efficitur vsurarius manifestus
an persequēs delictū viciat testamētuꝫ. Dic ꝙ non insti.qui.
mo.testa.infir.in prin.§.hoc aūt.⁊.C.qui testa.fa.pos.l. furio
31 sum.⁊ in.l.j.§.exigit.ff.de bo.pos.ƀm tab. ¶ † Ultimo querit
glo.an per penam huius cle.sublata pena cōciliȷ̇ lateranēsis
decre.qꝛ in omnibus.ꝺ vsu.dic ꝙ nō.sꝫ potius hic addit̃ illi
cum hic illa non tollat̃. ¶ Idem dicit hic Mat. de pena de
cre.q̄ꝫq̄ꝫ.de vsu.in.vj.qꝛ ista non tollitur p illam.sed per hāc
32 augmentatur pena eius.† ergo dꝫ cauere ƀꝫ eos sacerdos q
hꝫ manifestos vsurarios i parrochia sua ne cadat in hāc pe
nā ⁊ iō ƀuare dꝫ hāc formā:qꝛ dꝫ facere ꝙ vsurarius satisfa
ciat illis a qbus extorsit vsuras si pōt.Si aūt nō pōt idonee
dꝫ cauere eis si p̄ntes sunt de satisfaciēdo integre.Si aūt nō
sunt p̄ntes dꝫ cauere p̄sonis p quas ipsis creditoribus ac
ratur vel si tales nō reperiant̃ dꝫ caueri ordinario vel ei⁹ vi
cario vel rectori pochie in qua habitat.presentibus aliqui
bus

bus parrochianis vel notario de mandato ordinarij. et nō dʒ credi vsurario de quātitate certa. sʒ diligēter idagari. vt. d. c. q̄q̄ de vsu. in. vj. ⁊c. ¶ Gl. sciēter ponderat lr̄aʒ in quo ad hanc penaʒ requirit scienter fcīm esse cōtra hanc cōstitutiōeʒ alleg. cōcor. ¶ Ideʒ Stepha. ponderans φ hic requirit cō-
33 temptus. vt pʒ ex pncipio cle. †ᵃ Cōtemptus aūt ẽʒ papiā ē a vt ipse refert mandatū nō curare ⁊ aspere transgredi. xij. q. ij. qui diuinis. xj. q. iij. excellētissimus. xj. q. iij. nemo cōtemnat. iiij. q. vj. oībus. tūc dicitur aūt qs transgredi ex cōtempu qñ volūtas eius tenuit subijci ordinatiōi legis ⁊ ex h̄ pcedit ad faciendum cōtra legem. secus si pp particularē cām inducaᷣ ad faciendū cōtra legeʒ. qʒ tūc nō vr̄ ex contēptu peccare nisi frequēter ex eadē cā iteraret delictū. sicut dicit Aug. in li. de doctrina christiana. φ non oīa pēccata cōmittunᷣ ex cōtēptu frequentia tñ delicti inducit contēptum. cum tali aūt q deliquit ex contēptu non de facili dispensaᷣ. ⁊ ideo in lr̄is ⁊ stilo curie opponitur cl̄a dūmodo per simplicitateʒ ⁊ ignorantiā ⁊ non ex contēptu id fecerit ẽm Mat. ¶ No. bene qñ quis dicaᷣ d̄linquere ex contēptu. d̄ quo de exces. pla. tanta. d̄ sen. excō. cum illoꝝ. ⁊ in. c. si. de cle. ex. minis. vide Archi. lxxx. di. quicūqʒ ⁊c. ¶ Gl. sepelire tangit plura dubia simul illa pse quēdo que dicit potiꝰ expectare decisionē principis q̄ glo-
34 satoꝝ. ¶ † Querit an portātes funus ad sepulturā si illd̄ non sepeliūt an incidant in hāc penaʒ. Et similiter q̄rit quid de comitantibus seu apoꝛtantibus funus. Et similiter qd d̄ fodiētibus ⁊ fabricantibus ⁊ aperientibꝰ sepulchrū sʒ nō sepeliūt. Et similiter quid de p̄latis ⁊ clericis q patiūtur i eoꝝ cimiterijs tales sepeliri ⁊ nō ɔ̄dicunt an incurrāt hāc penā. Quid ēt de clericis vel laycis poꝛtātibus cereos cruces ⁊ similia. Pro solutione dictarū q̄stionū dicit gl. φ aliud est clericos itéresse sepulture. aliō aūt sepelire. Et similiter aliō vr̄ sepultura aliud p̄dicta facere. de q̄bus est p̄missuʒ. Ad qd̄ p hādū gl. hic alle. multa iura que vario modo loquūtur circa istam materiā. Nā qñqʒ p̄hibent in cimiterio tumulari. qñqʒ tradi sepulture. qñqʒ p̄hibent cereos ad sepulturā admitti. qñqʒ p̄hibēt clericis interesse. qñqʒ coꝛpoꝛa sepeliri cū psalmis. qñqʒ dicūt sepultura careat. qñqʒ iubēt extra cimiteriuʒ subterari. qñqʒ permittūt cū silētio tumulari. vt pʒ ex iuribus hic alleg. in glo. ⁊ ideo cū hic solum puniat sepeliētem nō admittentem interessentem vel cooperāteʒ. ⁊ sepelire sit coꝛpus moꝛtuū humo vel tumulo tradere. vr̄ dicēdū φ solū ponētes coꝛpꝰ in tumulo seu fouea puniaᷣ hac pena. ⁊ nō alij ɔ̄dicti. Pro hoc facit ne vʒ multitudo hominū ligetur tāta pena ex tumulatiōe vnius psone. Tertio hoc cōfirmat gl. qʒ poꝛtātes comitantes vel fabricātes si nō sequereᷣ sepultura nō essent ligati. ⁊ hoc est claruʒ. ergo eodeʒ modo ēt si sequatur qʒ nō sequitur necessario ex fcō ipsoꝝ. ¶ In ɔ̄riū alleg. glo. qʒ si hoc esset verū tūc ex hac cōstitutiōe sequeretur absurdū. qʒ faciliter posset eludi faciendo φ vnus solus ribaldꝰ vel vilis psona foꝛte de seruis suis sepeliret. ⁊ reliqua funera pompose expedirenᷣ. ⁊ sic foꝛte residet glo. ⁊ plus non dicit p qd̄ vr̄ inclinare in hanc vltimā ptem vʒ φ p̄dicti teneanᷣ ⁊ ligenᷣ hac constitutiōe ex ipsius mēte. Pau. hic ambigue loquiᷣ. vt glo. dicit eniʒ φ nedū actualiter ponētes coꝛpus i terrā sʒ ēt dicentes offm̄ diuinū foꝛte incurrunt in hanc penaʒ. qʒ plus
35 cōtemnūt †ᵇ. Ad hoc qʒ sepultura dr̄ que fit in cimiterio cū
b psalmis ⁊ oꝛatiōibus. xiij. q. ij. q̄sta. xxiij. q. v. placuit. Idē dicit de sepelientibus de fcō absentibus clericis idē sepeliri facientibus vel mandātibꝰ. de sen. excō. mulieres. Subdit tñ φ lr̄a hic soluʒ vr̄ punire sepeliētes. ⁊ iō foꝛte dicentes offm̄ q non sepelierūt non inciderent in hāc penam. cū in penis minoꝛ fiēda sit interptatio. d̄ re. iur. i penis in. vj. cū cōcoꝛ. Ste. vero hic requirendo qd de poꝛtātibꝰ cādelas ⁊ comitātibus funus. dicit oēs teneri ⁊ incidere in hāc penam. qʒ cōicant in crimine. Ideʒ Lapus. facit de sen. excō. nuper. ⁊. c. si cōcubine. cum similibus. ⁊ hec ps vr̄ verioꝛ per rōneʒ p̄dictā ⁊ per rationem glo. p quā pʒ responsio a ɔ̄rio. qʒ ēt in penali hus licita eēt extēsio qñ resultaret absurdū. ⁊ dr̄ potius tūc mēs cōp̄rehensiua q̄ extensiua iuxta ea q̄ no. bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. ⁊ iu. ⁊. C. de le. l. nō dubiū. vt dixi de ele. si post
36 q̄. in. vj. ⁊c. ¶ † Glo. subiacere q̄rit an pena huiꝰ decre. locuʒ habeat in sepelientibus scienter alios p̄hibitos sepeliri extra casus hic positos. vt ē videre in casibus alijs in quibus denegatur sepultura. de quibus no. s̄. eo. ex pte. ⁊ de flamo. c. ij. ⁊. c. cū ad monasteriū. Rn̄det gl. φ nō. p quo facit regu-
37 la in penis. in. §. pene de pe. di. j. Idē Step. ¶ † Deinde q̄rit gl. quid si aliqs tpe interdicti sepeliuit aliquē q erat manifeste vsurarius ⁊ publice excōicatus ⁊ nominatim interdictꝰ an per hoc erit ligatus vna an vero quadruplici excōicatiōe. Pro solutiōe qōnis gl. remittit ad ea q̄ dixit in qōne Gualterij in regula delictū. de re. iur. in. vj. ibi tʒ φ ex quo vnicus sepultus vno actu soluʒ vna excōicatione erit ligatus. secꝰ si plures sepeliuissent. ⁊ hoc vbi agitur d̄ pena iuris. secꝰ d̄ imponenda per hoiem. dicit tñ gl. φ siue dicatur vna excōicatione ligatus siue pluribus clarum est φ debebit absolui de oībus causis ⁊ satisfacere de oibꝰ. d̄ sen. excōicatio. officij. ⁊. c. cū pro cā. ⁊ ibi no. de offi. oꝛd. ex pte. ⁊ sic quo ad hūc effectū nō est magne vtilitatis hoc est inuestigare an vna an pluribus excōicatiōibus dicatur foꝛe ligatus. Pau. hic simpliciter dicit φ erit quadruplici excōicatiōe ligatus. alleg. palleg. c. cū pro cā. de senten. excō. dicit enim φ aliud est quem excōicatū aliud nominatiʒ interdcm̄. Fateᷣ tñ φ p eodē delicto vtraqʒ pena pōt imponi ⁊ absolutus ab vna non erit absolutus ab alia. illā tñ non incurrit eps. de sen. excō. qʒ periculosuʒ. i. vj.
38 ⁊c. ¶ † Gl. eis qbꝰ q̄rit qui sunt illi quibꝰ dʒ fieri satisfactio iniurie irrogate. Rn̄det gl. φ respectu eius qd̄ hic dr̄ de excōicatis ⁊ nominatim interdictis foꝛte hic cōp̄rehēdunᷣ illi quoꝝ fauoꝛe late fuerūt sn̄ie excōicatiōis vel iterdicti in loca vel in personas. Nā per sepulturā factā ɔ̄ foꝛmā huiꝰ cle. talibus dr̄ iniuria irrogari respectu aūt eius qd̄ hic dr̄ de vsurarijs manifestis dicit φ cōp̄rehēdunᷣ illi qbꝰ debebit fieri restitutio. Naʒ in talibus dʒ fieri satisfactio de qua hic loquiᷣ. Itē possunt cōp̄rehendi clerici vel ministri quibus violētia illata ē vt recipiēt istos hic p̄hibitos ad sepulturā. Idē pau. Guil. ⁊ zenze. Sed an absolutio aliter fcā hoc est nō p̄missa dicta satisfactiōe teneat. tāgit hic Steph. quidē φ nō. alle. C. de legi. l. nō dubiū. ⁊. di. vides. Alij ɔ̄tra de quo dicetur. j̄. de iurepa. i cle. j. facit qd̄ vidistis in cle. j. de sequestra. pos. ⁊ fru.
39 ¶ †ᶜ Alterius queriᷣ cū gl. an coꝛpoꝛa vel ossa istoꝝ hic p
c hibitoꝝ sepeliri si sint sepulta ⁊ possunt discerni sint exhumanda. dicit φ sic alle. s̄. eo sacris. ⁊ h̄ est clarū in tribꝰ vltis casibus. s. in excōicato ⁊ nominatiʒ iterdicto ⁊ vsurario. In primo. s. sepulto tpe iterdicti dicit gl. φ si ille. fuit penitēs lʒ nō debuerit sepeliri tñ ex quo sepultus est nō debebit exhumari saltem si de eo exhumādo tractetur post iterdcm̄ relaxatum. alle. no. de sen. excō. si ciuitas in gl. penul. in. vj. ⁊ not. p Inno. ⁊ Hosti. de excess. p̄rela. c. tāta ad fi. fa. qd̄ not. de sen. excō. a nobis. ij. in gl. penul. ¶ Ad hoc qʒ si talis moꝛtuꝰ tēpoꝛe interdicti nō esset sepultus deberet sepeliri mō tpe quo cessauit interdictū. ergo foꝛtius sepultus nō exhumabiᷣ. Si aūt decessisʒ impenitēs secus eēt. lxxxviij. di. c. fi. Iteʒ secus durāte interdicto ẽm Inno. in loco palleg. ⁊ Pau. hic guil.
40 ⁊ Steph. † Sʒ an sit licitū recipere moꝛtuaria. ab illo q decessit penitēs scilicet tpe iterdicti. Dicūt Inn. ⁊ Host. in p̄alle. c. fin. de exces. pla. φ sic. Mouenᷣ. qʒ p talibus est oꝛandum. xj. q. iij. quecūqʒ. secus si non fuissʒ penitēs vt prediximus. facit qd̄ no. per Io. an. post p̄dictos de sen. excō. cū volunta-
41 tate. ¶ † Gl. limitat dcm̄ Inno. pcedere si accipimus moꝛtuaria relicta a defuncto in loco interdicto in moꝛte ipsiꝰ vel p datis postea post relaxatū interdictū. secꝰ dicit funeralibus que darentur cum funere sepulto tpe interdicti de fcō. qʒ talia nō licite reciperēt clerici ne al's videanᷣ pticipare in delicto vel vicio. Idem Gui. pau. ⁊ Ste. Per p̄dicta dicit pau. φ si talia funeralia que dixi licite recipi reciperentur p clericos de fcō φ nō debereᷣ q̄rta prochiali ecclesie sicut nec de cima de illicite acquisitis. de decimis ex transmissa. Ad h̄ qʒ tūc parrochiali ecclesie nulla est fcā iniuria spālis. Si de fcō alij reciperēt ad sepulturaʒ de relictis aūt eccl'ie vbi eligit sepulturā daᷣ cū funere ēt tpe interdicti si fuerit penitēs amo
42 to iterdicto hr̄ debebiᷣ quarta ẽm pau. ¶ † Gl. vltima col-
d ligit ex lr̄a argumentū φ ᵈ ad derogādū p̄uilegijs ⁊ alijs obstātijs sufficiūt verba generalia derogatoꝛia. ad qd̄ alle. ɔ̄coꝛ. ⁊ remittit ad no. per Dy. in regula qui semel. de re. iur. in. vj. Sʒ reuocat hoc in dubiū Pau. qd̄ tangiᷣ in dcā regula qui semel. vʒ nūquid sufficiāt verba generalia ad derogādū poꝛi voluntati. Contrarium vr̄ φ sic. vt. j̄. c. proxi. ⁊. s̄. de hereti.

ᵃ ¶ Cōtemptus aūt. ad de text. i. c. d̄ cōstāti no. politani. xij. d. archi. i. c. cupiētes. §. j. de ele. c. j. de sen. excō. in. vj. archi. lij. d. ij.

ᵇ ¶ Quia sepultura. Que dicaᷣ sepultura d̄ clarat. d. ab. i rubrica extra d̄ sepul.

ᶜ ¶ Alterius q̄riᷣ. Ad de. d. abb. in d. c. sacris.

ᵈ ¶ Qd ad derogadū. Adde alexā i ɔ̄sil. ccxvj. col. v. i fi. in ij. vol. alexā. in. cō. cxxij. i ij. colū. circa fi. in. iiij. vo.

sicut vt in authē. de testa. imperfectis. §. et siquidem. Item qr tantum dz valere generalis reuocatio quo ad oīa quātū spālis quo ad species. ff. de admi. tuto. l. si duo. ¶ In cōtrariuz facit de offi. dele. ex pte. ff. si quis cau. l. sed et si quis. §. qsituz. ff. de leg. iij. l. si qs in prin. testamēti. ō dolo et cōtu. c. ij. ō eta. et qua. accepim⁹. Soluit supposito q̄ ōrogās sit talis q̄ possit spāliter derogare si sunt verba derogatoria siue cōfirmatoria actuū p̄cedētiū sufficiūt verba generalia sit cōcepta iuuāt voluntatem esse talē derogātis vel cōfirmātis siue voluntas sit plata per vniuersale affirmatiuū. vt in c. alma. de sentē. ex com. in vj. siue negatiuū vt hic et hoc optinet in priuilegijs et rescriptis cōsuetudinibus et cōstitutiōibus. In testamētis vō nō videtur sufficere verba generalia bz Dy. vt. d. l. si quis in pri. palle. ita not. Dy. i regula qō semel. Alij ž. dic bz pau. q̄ sufficit volūtatē secūdam exprimere ita q̄ cōstet eum velle oīno primū reuocare lz verba derogatoria posita in p̄mo nō exprimat in scō. Quid enim. s. verboz positoz in primo nō recordabatur nec eius copiā pōt hr̄e nec eam illaqueat. Certe hoc esse non dz. xxvij. q. j. de viduis. nemo eniz sibi pōt legez imponere a qua non possit recedere vt. d. l. si quis in pn. testamenti. et dixi ō cōsti. c. j. in. vj. vbi hoc tāgit gl. dic vt ibi.

a ¶ In testamētis. ad de alex. i ɔs. xxv. i. ij. col. circa me. in iij. vol. alex. i ɔs. xliij. circa li. i. iiij. volumi.

b ¶ Qō iura sunt inouāda. Adde tex. i. auc. q. mo. na. effic. legi. et i auc. ō ɔsā. et vte. fra.

Dudū a bonifacio pa.

Diuidit in duas ptes principales qr primo ponit p̄hemiū clemētis innouās cōstitutionem Bōifacij et cassans reuocatoriā bn̄dicti. scōo ponit ipsaz cōstitutionē Bonifacij. scōa ibi. Bonifacius. scōa subdiuidit in duas. qr primo ponit ti. scōo ipaz ɔstōnē. scōa ibi. sup cathedrā. ¶ Hec scōa subdiuidit i ptes. vij. qr i. j. pte ponit exordiū. in quo dicit se vigilē circa scādala cleri tollēda. Scōo narrat discordias p̄dicatoz et minoz cū clero sup trib⁹ p̄cipue. s. p̄dicatiōibus cōfessionibus et sepulturis. Tertio puidet circa p̄dicatiōes. Quarto circa cōfessiones. Quinto circa sepulturas. Sexto reuocat puilegia et cōsuetudines statuta et pacta ɔ̄ria. Septimo hortat et p̄cipit per clerū p̄dictos ordines et pfessores ipsoz benigne tractari. et ɔ̄faciētibus ɔminat. scōa ibi. ab oli. tertia ibi. nos aūt. quarta ibi statuimus. quinta ibi hmōi. sexta ibi nos eteni septima ibi. cetez. legā ibi vsq3 ad. §. hmōi. ¶ 1 † No. p̄mo ex p̄hemio cle. q̄ iura sunt inouāda et reuocāda put suadet vtilitas tpis instantis et experiētia. facit de cōsan. et affi. non dz. ¶ Et nota vnū finē in cōstitutiōe attēdēdū et eius editiōe. s. vt edatur ad pacē et quietē subditoz. facit qō habetur in prohemio Gregorij. iiij. di. erit aūt. ¶ 2 † No. ex titulo cōstitutionis bonifacij iura edēda ad ppetuā rei memoriā de quo ō re iudi. ad apostolice. in. vj. i p̄n. dic vt ibi. ¶ 3 † No. ex exordio cōstitutiōis Bonifacij circa qō p̄cipue dz vacare romanus pōtifex. qr circa illa que tendūt ad gloriā et exaltatiōez fidei et pfectū aiarū fideliū et quietē subditoz maxime platoz et religiosoz et oium qui sunt in ordine clericali et ad tollēdū dissensiones et scādala inter p̄dictos. ¶ 4 † Et no. illud qō pacis auctor non bn̄ collitur nisi tpe pacis. ¶ 5 † No. dissensiōes et scādala suscitare rācores et odia. ¶ 6 † In v. ab oli. No. q̄ rector ecclesie. parrochialis nō est platus. an aūt dicat hr̄e dignitatez vide de elec. statutū in glo. j. in. vj. ¶ 7 † No. hic pferri p̄dicatores minoribus nec mirū. qr eoz ordo fuit antiquior. vt habet de elec. quorūdam in. vj. et ibi no. ¶ Not. tria super quib⁹ p̄cipue oriebat discordia inter rectores parrochiales et istos mendicātes ō ordine p̄dicatorum et minoruz. ¶ In versic. nos autē. 8 † Not. q̄ incommodum subiectorū et filiorum censetur incommoduz superioris et patris. ¶ 9 † No. q̄ res ponderosas qs dz inter pectoris clausulā cū diligēti cōsideratione reuoluere. ¶ 10 † No. hic verba pulcherrima p faciēdo p̄hemiū in p cis tractatu de discordijs ante habitis. ¶ 11 † No. in quibus locis possunt fratres p̄dicatores et minores p̄dicare et quo tpe: qr in ecclesijs seu monasterijs ipsoz fratrū et in plateis cōibus tpe tn̄ quo prelati locorum nō p̄dicent solemniter nec corā se faciāt p̄dicari. ¶ 12 † Ad funera aūt defunctoz et in festis specialib⁹ dictoz fratrū et in studijs generalibus in die qua solet. generalis sermo ad clerū fieri etiaz dicto tempore possent predicare nisi p̄dicare vellet tpe quo plat⁹ loci faceret gnāle ɔuocatiōem cleri. In ecclesijs aūt parochialibus nō p̄nt p̄dicare nisi iuitent a rectorib⁹ ipsorū. vl' nisi de mandato epi vel alterius superioris plati id facerēt q̄ tūc si id cōcedat abūtib⁹ curatis et ēt inuitis curatis nulla licētia ab eis petita p̄nt p̄dicare ēt non iuitati bm pau. 13 ¶ † No. ex tex. ibi p̄dicare cessabāt bm Guil. q̄ vbi ius cōe cōcurrit cum priuilegio pfertur ius cōe. nec mirū qr natura originis potior est in acqsitiōe. ff. ad municip. l. libertus. §. pscriptio. 14 ¶ † Itē ex hoc no. q̄ vbi subest auxiliū ordinariuz 15 cessat extraordinariū. ff. de mino. l. i cāe. §. cā cognita. ¶ † Itē no. casuz in quo priuilegiū spāle nō derogat iuri cōi. et sic fallit hec regula generi per spēz. ō reg. iur. in. vj. Fallit ēt in ca 16 sibus ibi no. bz Guil. et c. ¶ † In ver. statuimus. No. qliter se debēt hr̄e fratres p̄dicti vt possint audire cōfessiones et dare penitētias. qr supiores dictoz fratrū debent petere licentiam pro fratribus quos elegerint et a diocesano loci vbi situ est monasteriū et a diocesano loci vicini vbi nō sunt monaste 17 ria ipsoruz si ibi velint audire confessiones. ¶ Et no. quales psonas debeant eligere dicti supiores ipsoz fratz ex quo habes qualis debeat esse ɔfessor. qr dz esse modestus discret⁹ 18 ac peritus et pbatus in vita et moribus. ¶ † Itē no. q̄ vltra electionē requiritur q̄ tales electi repn̄tentur epo vt det licētiam ipsis vt libere audire valeāt subditos ipsius dantis licētiam volentes eis sponte cōfiteri ac illis iniūgere penitētias 19 salutares. ¶ † No. q̄ nō p̄nt deputari per puincias s3 solū 20 p ciuitates et dioceses. ¶ † No. q̄ extra loca in qbus sunt deputati non p̄nt confessiones audire. ¶ No. q̄ numerus assumēdoz seu deputādoz est arbitrarius ispecta paucitate vel 21 multitudine cleri et populi. ¶ † No. q̄ platus nō pōt dare licentiaz respectu certe psone que sibi videatur non sufficiēs. 22 ¶ † No. quid si platus vniuersaliter recuset dare licētiā superioribus istorū fratrum. qr ex auctoritate apostolica intel 23 ligit ɔcessa. ¶ † No. q̄ p̄dicti religiosi in casib⁹ p̄dictis nō hn̄t maiorem ptātez circa confessiones et penitentias quā habeāt rectores ecclesiarū nisi amplior potestas p epz sit expssa et concessa et c. ¶ Glo. instāte colligit ex lr̄a q̄ nō expedit priuilegiatis et exemptis fieri cōcilia. qr per illa derogat multotiens priuilegio exēptionis et ēt cuilibet alteri vt p3 ex hoc concilio vieneñ. per qō in multis casibus fuit derogatū priuilegio exemptionis. vt p3 ex hoc. c. circa fi. et s. c. pxi. et s. ij. j. cle. vna. et de sup. neg. prela. qr regulares. cū alijs. simi. alle. 24 in gl. ¶ † Glos. cathedrā ponit et exponit quid si cathedra et 25 lr̄alis est notanda. ¶ † Gl. alueū declarat qd sit alueus. et similiter gl. in ver. torrens expositiua est. ¶ Gl. instantius notat et colligit ex lr̄a q̄ habens intendere ad multa dz manuz apponere seu ichoare in eo qō est grauius et ponderosius. 26 alle. † simile de soluente obligato ex plurib⁹ cāis. qr i dubio 27 psumitur soluisse in duriorē cām. C. de solu. l. j. ¶ † No. bn̄ hanc glo. que te instruit quid agere debeas cū in multis es implicitus. ¶ Gl. radicitus. No. radicitus malū extirpādū et rōnez assignat quā not. et c. ¶ Glo. alie sunt lr̄ales et expositiue notāde tn̄ vsq3 ad glo. in vbo locis que est in ver. nos au 28 tē. † Illa aūt querit qd si illi fratres velint p̄dicare extra ecclesias suas in locis tn̄ existentibus infra septa monasterij vel ambitū eius vt i pratis vel hortis vel alijs similibus spacijs an poterunt. dicit gl. q̄ sic et hoc vr̄ voluisse hec lr̄a dum posuit verbū ecclesijs adiecit indefinite et locis eoz. Idez Guil. di 29 cit q̄ p̄dicare possunt vbicūq3 infra septa suaz domoz. † Ex quo no. q̄ district⁹ quorūcūq3 religiosoz distringit ad septa loci in quo degunt infra eorū clausuram per qō dicit q̄ in tantum se extendit exemptio eis cōcessa inquātum se extēdit territoriū et non plus. et talis locus dr̄ exēptus. et sic intelligi debent iura que loquūtur de loco exempto vt ē videre in. c. j. de 30 puile. in. vj. ¶ † Per p̄dicta. infert ad qōnē nūquid v3 religiosi ligent sententijs suorū platorum extra locum p̄dictuz. vr̄ q̄ non per p̄dicta. ad idem alle. de sen. excō. si vero claustralis. et ibi hoc t3 Host. l3 referat aliquos dicere q̄ tales plati sint potius iudices psonarum q̄3 territorij. et ideo totus mūdus est eis pro territorio. et per cōsequēs vbicūq3 sit religiosus dz dici subditus suo plato et p cōsequēs ligari eius sententia. sed nō vr̄ vera opi. istorum per supius dcā. de quo est 31 aliquid no. in cle. pastoralis. de re iud. ¶ † Quid de locis q̄ hn̄t longe isti frēs ab eoruz ecclesijs vt sunt horti qn̄q3 an ēt in illis possunt p̄dicare. Guil. q̄ sic per hanc lr̄am que indistincte loquit permittendo id in locis eorū l3 ibi nō sint plate

c ¶ Quietē subditoz adde idē eē i p̄ncipe seculari text. i auc. ɔsti. q̄ ō dign. i pri. tex. i. l. bn̄ a zenōe. ad fi. C. de qua. p̄scrip.

d ¶ Itē no. casuz. An et qn̄ in puilegijs spāle ō roget gnāli pōit panor. i. c. j. i. ij. col. ad fin. ex. de rescrip.

e ¶ Alueū. Ad hāc gl. adde si. glo. i. §. aprū. iv. alueo. instit. de re. di.

tee

tec cões.alle.ẽt ad h.l.pses.ff.de pcura.zenze.hic vr tenere cõtrariũ.exponit enim locis eoꝝ.s.in quib⁹ degũt ad deseruiẽdũ in diuinis.vel dicit exponẽdũ in locis.i.in claustris vl adherentibus vt hortis.alle.ff.de pcuratoꝝ.l.preses.subdẽs ꝙ extra illa loca nõ extendit exemptio ꝛ per cõsequens extra illa loca delinquẽtes incidũt in snias ordinarioꝝ.vt de puil. volentes.in.vj.Tutius vr tenere dcm̃ Guil.per tex.qui indistincte loquit.ar.no.de elec.vt circa in vj.ꝛ eius qđ statiz dicet. ¶ Contra tex.ꝛ pdicta opponit Guil.ꝙ isti fratres non habent ppriuz in particulari nec in cõi ꝛ sunt in ppzio.sicut dicit Dionysius in li.de celesti ierarchia.c.vj.fa.xvj.q.j.alla. ꝛ in cle.exiui.de verbo.sig.Soluit ꝙ tex.dz exponi in eoꝝ locis.i.ad eoꝝ vsum deputatis.Fatendũ est enim ꝙ sonat ẽriũ

32 ꝙ dñium locorum non habent. ¶ † Glos.cõibus querit an in priuatis plateis põt predicare sine licẽtia.Rñdet ꝙ nõ ar. a cõtrario sensu lre.Ratio potest esse bz Gui.qꝛ platee cões sunt iuris publici.ꝛ ideo in illis princeps seu papa dispone re potuit sicut placuit ex ordinata ptãte.que ratio cessat i priuatis.sed an pcedat lra siue sint platee cõmunes locoꝝ in qbus habitãt isti fratres siue sint alie platee cões vr ꝙ solũ de pmis intelligi debeat qꝛ cuz in locis suis tm̃ hoc pmittat ab sonuz vr ꝙ in alijs plateis permitteretur.ꝛ sic per verba precedẽtia restringẽtur sequẽtia q̃ copulatiue sequũtur.facit.ff. de vino ꝛ triti.lega.l.fi.ꝛ.l.si quis cõtra.est verum bz zenze. qꝛ ẽt in plateis quibuscũqꝫ cõibus possunt sine licẽtia pdicare.nã alias ista verba nihil adherent pcedentibus in qb⁹ pmissum erat in eorũ locis pdicare.ꝛ sic essent superflua contra id qđ habetur.ff.de le.j.si qñ.ꝛ de puile.si papa in.vj. Ad hoc qꝛ agit de fauore.ergo est fienda ampliatio.de dona.cũ dilectus.ꝛ.ff.de pstitu.principũ.l.bñficiũ ꝛc. ¶ † Gl.pdica

33 re querit an in locis expssis potuerint pdicare ẽt tpe interdicti.Rñdet ꝙ sic alle.de sen.excõ.responso.idem tz hic Pau.

a tz ᵃ an indistincte possunt religiosi predicare pplo i locis hic expressatis.Mat.dicit ꝙ nõ sz debet eẽ sacerdotes.alle.xvj. q.j.adijcimus.Alij eni bm eum non possunt pdicare ẽt de licentia superioris.Supiores aũt intelligit bz Inn.epos non presbyteros pzochiales iuxta no.d here.excõicam⁹.Pa.vero hic dicit ꝙ interdũ qs pretẽdit licitũ sibi eẽ predicare rõne ordinis ꝛ tũc hoc solũ cõpetit sacerdotibus.interdũ rõne prelatiõis.ꝛ tũc etiã cõpetit subdiacono q̃ prelat⁹ eẽ põt.de eta.ꝛ qua.preterea.ꝛ similiter doctori in theologia approbato p eũ ad quẽ pertinet.vt pbatur de here.cũ ex iniũcto.xvj. q.j.adijcimus.ꝛ.c.iuxta.Interdũ cõpetit rõne puilegij vt pz hic.ꝛ de here.sicut el.ij.Interdũ ex spãli cõcessiõe quã facere pt qlibz habens curã alicui psone note.vt magistro i theologia vel idoneo vt cõpetenti predicatori bz Inn.qđ intelligit Hosti.in spãli commissione seu licentia.Generalem aũt licentiã predicãdi sol⁹ eps cõcedit.de offi.oꝛ.inter cetera.de here.excõicamus.§.qui vero.ꝛ ibi dicit Hosti.ꝙ eps admittitur vbiqꝫ ꝛ semper ad pdicandũ nisi pbibeatur ab eo i cuius dyocesi vult pdicare.predicta itellige in predicatiõe vbali.in reali aũt pdicatiõe q̃ qs facit dando de se bonũ exẽplũ cuilibet est licitũ vt no.de cõse.di.v.nouissime.ꝛ.vj.q.iij.c.j. bm pau.Guil.hic distinguit latius cum queritur quis possit pdicare ꝛ disputare de fide publice ꝛ secrete ꝛ dicit ꝙ layci publice vel occulte de fide pdicare vel disputare nõ possunt. ꝛ si ꝯ fecerint sunt excõicandi.s.de here.sicut.ꝛ.c.qcũqꝫ.§. inhibemus qđ limitat eẽ verũ nisi faciãt h aliq prudentes rogãtibus clericis.Mulier aũt cũ hoc sit virile offm̃ nullo modo põt predicare alle.xxiij.di.mulier. ¶ Secundo cãu qñ q̃ritur de clericis.ꝛ tũc aut loquimur de platis ecclesie.aut de alijs clericis.Si de platis.ꝛ tunc aut loqmur de papa ꝛ nõ ẽ dubiuz ꝙ pdicare pt vbiqꝫ.xix.di.in memoriã.ꝛ similiter cuilibet cõmittere.de offic.dele.c.fi.Ipsius autẽ cõmissari⁹ subdelegare nõ põt alteri hoc offm̃.vt ibi.Aut loquimur de platis inferioribus a papa.ꝛ tunc in epis dicenduz ꝙ in ppria psona possunt vbiqꝫ pdicare nisi p epos alios in dyocesib⁹ suis pbibeantur expresse.Nã alias quantuz ad hoc p vniuersum munduz puilegiuz habẽt a dño.Matth.vlti.vbi dr. ite p vniuersũ orbez ꝛ predicate ꝛc.facit.xxj.di.i nouo. ¶ Cõmittere autẽ alijs nõ possunt nisi in ppzijs dyocesibus.xvj.q. vij.nullus oino.In inferioribus autẽ prelatis epo ꝛ tunc dicẽduz i ipsis ꝙ pdicare possunt subditi sibi cõmissis.xvj.q. j.adijcimus.ꝙ dicit pcedere ẽt si nõ fuerit nisi dyacon⁹.Cõmittere ẽt põt alij approbato vt magistro in theologia vl alij approbato p epz.Idẽ põt rectoꝛ parrochialis habens curã quo ad suas oues hoc in prelatis ꝛ hñtibus curã.Si vero loquimur de alijs clericis non platis non hñtibus curam ꝛ tũc dicit ꝙ aut volunt disputare de fide psonis coadunatis.ꝛ tũc sz tm̃ magistris in theologia.qꝛ sup hoc sunt puilegiati tanq̃ doctores fidei.de here.sicut.ꝛ.c.cum ex iniũcto.sic ꝛ isti quibus papa cõmittit vt frẽs.de quibus hic. Tu dic ꝙ nõ possunt pdicare nisi forte sit doctoꝛ in theologia ꝛ habeat ex puilegio vel cõmissione vt pdicta intellige de pdicatione vbali vt dixi.s.post Pau.ꝛc.Aut loquimur de alijs lrãtis non magistris in theologia.ꝛ tũc publice disputare concitando turbas non lz de here.c.excõicamus.§.sane clerici.Si vero volũt ta

b les secrete disputare ꝛ ᵇ tũc cũ inimicis fidei nõ pñt maxime de secretis fidei.xxiij.q.ij.cum aliquibus. Predicta limitat vera nisi forte heretici tales nimis prouocent.qꝛ tũc possunt aliqua vba fundere ꝛ illudere alias nõ vr vtile pp audientes qui forte crederent ꝙ nõ hrẽt quod rñderet.xliij.di.in mãdatis.Aut volunt cum alijs nõ inimicis fidei disputare.sz inter fideles alios pdicare turbã tm̃ non concitãdo.ꝛ tũc sunt due opiniones.naz aliqui dicunt ꝙ non lz per modũ predicationis sz p vnam monitionis quã quilibet põt facere.xvj.q.j.c.j. ꝛ.c.qꝛ iuxta.Alij dicũt ꝙ imo possunt predicare.qꝛ id nõ cõ

34 sistit in foro ptẽtioso.ꝛ sic residet Gui.ꝛ Jo.d li.h.† Quid autẽ de acquisitis p falsos pdicatores q licẽtiaz non habent de iure predicãdi an teneatur illa restituere. Jo.vj.q.iij.c.j. alle.p ꝛ ꝯ.Lau.ibi tz ꝙ sic.pro quo facit bm Pau.l.si seru⁹ plurium.§.fi.ff.de le.j.Mat.hic dicit idem.s.ꝙ tenetur restituere qꝛ ecclesie querit bz eum.alle.ff.de inoffi.test.l.posthu.

35 mus.§.si quis ex his ꝛc. ¶ † Gl.prelati q̃rit q cõprehẽdantur hic appellatione prelati an soluz epi an vo ẽt alij.Rñdet gl.ꝙ cõprehendũtur nedũ epi qui de iure cõi hñt iurisdictiones in loco.sed ẽt alij inferiores plati q in loco habent iurisdictiõez ex iure spãli.puta ex consuetudine vel priuilegio bm Jo.mo.Idem Pau.alle.lxix.di.quoniã.facit quod no.i gl. j.in ver.supioris.sed an hic cõprehendant nomine prelati rectoꝛ ecclesie parrochialis.dicit gl.ꝙ non p Jo.mo.mouetur per tex.in ver.ab olim.vbi post platum exprimitur rectoꝛ.qđ no.bene ꝛ vr verum ppzie ꝛ stricte sumendo.secus si late.de cleri.egrot.c.iiij.Sed quid de vicario prelati.an sit idem dicendum quod hic dicitur de prelato.dicit glos.ꝙ sic.quia id quod ordinarij non pñt expedire p se faciunt per alios expediri.de offi.oꝛ.inter cetera.ꝛ.c.si eps.in.vj.Idẽ tz pau.post Garsiam quod intelligit pcedere quãdo vicarius vult pdicare p se vt vicarius nõ vt alius platus cui ex officio id cõpetat secus si vult coraz se facere solẽniter pdicare.qꝛ in hoc nõ repñtat psonaz epi.posset tamẽ occulte facere pdicari.sed tunc non pbibentur frẽs hic nominati pdicare qꝛ per hoc nõ de-

36 rogat sue dignitati. ¶ † Glo.generalibus.ᶜq̃rit in qbus locis dicant esse studia generalia.Rñdet ꝙ in locis que habẽt studiũ ex priuilegio.vt est in studio bonoñ.ꝛ ferrarieñ.vel ex consuetudine cuius cõtrarij initij memoria nõ existit vt ẽ videre in studio paduano.alle.de cle.non resi.tue.ꝛ de puile.c. ij.in.vj.ꝛ in phemio.ff.§.hoc aũt tria.ꝛ ibi p Bar.Jo.an.in addi.Spe.dicit hoc verum oliz.sed hodie studiũ paduanuz bz priuilegiũ concessuz p Jo.xxij.ꝛ innouatũ per Cle.qñũ vt dicit se vidisse.dicit hic pau.ꝙ que dicantur generalia studia relinquitur arbitrio iudicis q bz considerare an ibi legãtur sacra pagina iura ꝛ artes.ꝛ an sint loca insignia.de cle.nõ resi.tue.ꝛ i phemio.ff.ꝛ an sint talia quibus ex puilegio speciali.vel de iure cõi concessuz est.de priuile.c.ij.in.vj.vel de antiqua cõsuetudine cuius ꝯrij initij memoria non existat.vt de v.sig.sup qbusdaz.ꝛ.ff.de aqua quotti ꝛ esti.l.hoc iure.§. ductus aque.vnde aduertendũ est bz eum ꝙ q̃dam sunt studia generalia actu priuilegiata.de quib⁹ in cle.inter.de magistris.q̃dam priuilegiata sed nõ actu generalia.q̃dam generalia sed nõ priuilegiata.q̃dam pticularia ꝛ non priuilegiata de pmis ꝛ tertijs nõ est dubium ꝙ locum hz decre.in secundis ꝛ quartis nõ alle.de cle.non resi.ex tue.ꝛ lraz que dicit generalibus hec dicit vã quo ad pcessa existenti in studio generali.secus quo ad licentiã docẽdi vbiqꝫ qꝛ illã opz obtinere in studio puilegiato bm modũ datum a iure.Nam cum ta-

a ¶ Sz an indistincte. qui possint de iure vl ex puilegio pdicare dclarat.d.ab.i.c. inter cetera in.j.colũ.de offi.oꝛ.ab.in c.q̃ sit.d iude.ꝛ.d.ab.i c.ij.i pe.col. de iudi. vbi ẽt ponit an layci ꝛ mulieres possint predicare.

b ¶ Et tũc cũ inimicis fidei.Adde d.abb.i.c.q̃ sit.de iude.

c ¶ Gl.plati. Qui veniat appellatiõe plati.ponũt gl.d.ab. ꝛ fely.i.c.d cernimus.d iudi.

d ¶ Queriti qb⁹ locis. Adde alex.in cõsi. lxxiij.in.ij. colũ.ꝛ se.in iiij.vo.barb. in ꝯs.xlj.i.j. col.i.j.vo.ꝛ in cõs.liij.in ij.vol.fely.i c.rñsa.ij.d.i j.ꝛ.ij.colũ.

lis licentia respectu licentiati oēs respiciat oȝ ꝙ cōcedat ab eo vel auctoritate eius q iudex est oīum sicut ⁊ prīceps.ix.q. iij.cūcta per mūdum.sicut in simili dicimus de canonizatiōe sanctorū.de reli.⁊vene.san.c.j.⁊.ij.⁊ in priuile.pdicādi ꝺ he reti.excōicamus.§.qꝛ vero.⁊ de cōcessione prebē.proposuit facit qꝺ nota.in decret.per venerabilem.qui filij sint legiti. ⁊ per Barto.in.l.ij.de offi.proconsulis ⁊ lega. ⁊ in.l.j.C.de 37 sum.tri.⁊ fi.cat.⁊c. ¶ † Glo. nisi querit an hec dictio nisi referatur ad oīa precedētia ⁊ illa limitat. Rn̄det ꝙ nō sed solū refertur ad primum dictum huius ver. ⁊ illum limitat ⁊ sic solum respicit quod dicitur in versic.in studijs.duo aūt sequētia ibi.s.de funeribus mortuoꝝ ⁊ festis spālibus ipsoꝝ fratꝝ non respicit hec limitatio.⁊ hoc satis demōstrāt verba h̄ gl. ⁊ hoc sentit glo.ꝙ ēt si tpe funeraliū vel qn̄ est festū peculiare fratrum eps conuocaret generaliter clerū ad se non ꝓ h̄ impedirent fratres predicare.secus in studijs generalib⁹ in diebus illis in quibus cōsueuit solemniter pdicari.qꝛ si illo tpe eps cōuocauerit ad se clerū generaliter nō poterunt fratres pdicare illa hora vt hic dr̄.⁊ hoc aperte tȝ ꝫenȝe. vn̄ ad lrām h̄ dū dicit i pdictis locis subaudit in quib⁹ sunt studia generalia.secus si spāliter aliquos cōuocaret a ꝯrio lre. ⁊ tȝ glo.hic in ver.generaliter. Sed quid si plāt⁹ velit tenere totū mane ꝑmissa ⁊ ꝑ sermōe ⁊ sic impedire totaliter fratres. vr̄ ꝙ non possit cū hic non dicat de horis.sed hora ⁊ de illa qua predicat ⁊ nō de alia. Ad hoc qꝛ fauor est ꝙ sint plures pdicātes ⁊ plures sermones Guil.hic credit ꝙ plat⁹ debeat aquiescere per totā illam horam in qua fratres velint predicare maxime vbi fratres non habeant aliam horā cōuenientē.de presum.mandata.j.q.j.interrogo. ¶ Gl.ecclesijs. querit qd de capellis vel cimiterijs ecclesiaꝝ vel parrochialiū. Rn̄det idem quod hic dr̄ de ecclesijs parrochialibus h̄ 38 Jo.mo.alle.de sen.ex.si ciuitas.li.vj. ¶ † Juxta pdicta qrit gl.quō sciemus in quibus locis possunt isti fratres pdicare. Rn̄det glo.ꝙ oīs locus intelligit̄ eis interdictus qui nō reperit̄ hic permissus. Mouetur qꝛ de iure cōi nō ꝯpetit istis fratribus predicare.sȝ solū prelatis ⁊ sacerdotibus curatis vt pȝ in hmōi. Jtem qꝛ in ecclesijs ⁊ locis illorū fratrum ⁊ in plateis cōibus ꝑmittitur eis predicare cū certa tn̄ moderatione.⁊ in ecclesijs aliorū ꝓhibent̄ regul'r nisi in casibus hic expressis.ergo bn̄ pȝ ꝙ regulariter omnis locus itelligitur eis ꝓhibitus qui nō reperit̄ ꝑmissus.fa.qꝺ no.de trāsla 39 tione prela.c.ij.q.v.consuluisti. ¶ † No.bn̄ ex glo.ꝙ de iure cōi solū prelatis ⁊ rectoribus curatis licitū est pdicare.de h̄ dixi plenius.s̄.post Guil.⁊ Pau.in gl.in ver.predicare ⁊c. 40 ¶ † Glo.sacerdotibus querit qd si isti fratres iuenit̄ a vicarijs ꝑpetuis.an possunt predicare in ecclesijs ipsoꝝ vicarioꝝ.vr̄ ꝙ sic.qꝛ ad eos spectat cura.alle.de offi.vica.c.fi. de ꝑben.super eo.in.vj.quinimo plus dicit vȝ sufficere licentiā vicarij tpalis dati i.casu licito auctoritate epi vt i cāu decre. 41 ex eo.de elec.in.vj. ¶ † No.bn̄ qꝛ vult gl.ꝙ vicarius interiꝰ est vicarius dr̄ habere curā de quo de preben.exposui. 42 sti.d.c.sup eo. ¶ † Jn.§.statuimus.Gl.j.colligit ex lra quēadmodū tenere debēt fres isti vt licite possint audire cōfessiones ⁊ penitentias iniungere. Mat.hic dicit ꝙ ordo est ꝙ superiores istoꝝ fratrum hic nominatoꝝ dȝ licētia peti anteꝙ̄ eligant aliquos fratres ad offm̄ confessionū.⁊ illa obtēta debent eligere ⁊ ipsi electi debēāt licentiā petere.⁊ sic duplex licētia dȝ peti.vna eligendi alia post electiōem ad cōfessiōes audiēdas h̄ Aluariū.credit tn̄ ꝙ lȝ prima licētia non petat̄ ex quo scd̄a postea conceditur qꝺ sufficit ⁊c. ¶ Glo. non ha 43 bentur declarat ⁊ exēplificat lrām. ¶ Gl.custodes.qrit qd de prioribus cōuentualibus qui habent̄ in ordine pdicatoꝝ guardianis qui habent̄ in ordine minoꝝ.an poterint hāc primam licentiā petere de fratribus eligēdis qui habeāt pdicare. Rn̄det ꝙ non a ꝯrio lre que de istis non exp̄ssit.de qbus aūt vicarijs hic loquat̄.dicit hic Pau.ꝙ de vicarijs ꝓuiorum prouincialium qui quādoqȝ cōstituit in vno regno in certa ꝓuincia cōstituūt vicariū.⁊ sic sunt hic tres de ordine pdicatoꝝ.qui habēt hāc licentiā petere.s.generalis ꝓuincialis ⁊ eoꝝ vicarij.⁊ similiter sunt tres ꝺ ordine minoꝝ vt hic patȝ. 44 ¶ † Glo.platoꝝ.qrit qd cōprehendat̄ appellatione prelatorum. Rn̄det ꝙ continentur episcopi ⁊ superiores de quibus pdixit.⁊ hoc ꝓbat per litterā.que infra dicit ꝺ ciuitatib⁹ ⁊ diocesibus.⁊ sic solū de epis ⁊ superioribus videtur loq. Pau.hic dicit ꝙ plati de iure cōi sunt epi q de iure cōi hn̄t iurisditiōnē. Jtem sunt alij plati ex priuilegio vel cōsuetudine.de cōsan.⁊ affi.c.j.ƀm Jo.mo.⁊ hoc dicit verū quādo tales habent iurisditiōnē quasi epalem in loco ⁊ nulli subsunt diocesano.de quibus ꝺ priuile.abbates.in.vj.etiā quo ad tales seu loca taliū nō sufficeret licentia diocesani per id qꝺ h̄ subijcit lra ꝙ datur licentia vt audiant cōfessiones subditoꝝ suoꝝ.dicit Pau.ꝙ sic.qꝛ est volūtarie iuriditionis. facit qꝺ 45 no.de offi.leg.nouit. ¶ † Gl.audire colligit ex lra ordinē q dȝ adhiberi in cōfessionibus.qꝛ primo dȝ audiri cōfessio.secūdo iponi penitētia.[a] tertio fieri absolō. Jtē tȝ h̄ Guil. dicēs ꝙ dū absoluit sacramentaliter dȝ dicere. Absoluo te auctoritate dei oīpotentis ⁊ apostoloꝝ Petri ⁊ Pauli ⁊ officij in hac mihi pte cōmissi ab omnibus peccatis pte cōfessatis ⁊ ab alijs de quibus nō recordaris. An aūt dȝ soluere anꝙ̄ imponere penitētiā.dicit glo.ꝙ non qꝛ absolutiōeȝ ꝑcedere dȝ oris confessio cordis cōtritio ⁊ operis satisfactio saltē quo ad affectū seu intentiōnē cōfitētis. Jdē Guil. qꝛ in ipositiōe penitētie appet tertia ps ꝑncipalis materie debite huius sacramēti.s.satisfactio quaten⁹ ē ex pte peccātis sine qua saltem in affectu non est pfectum sacramentū.vn̄ non dȝ absolui.qꝛ nō pōt debita forma apponi per ministrū donec materia integre sit disposita que in tribus cōsistit.s.in cordis cōtritione.oris cōfessiōe.⁊ debita oris satisfactione. ƀm Guil. Jdem Mat.dicens ꝙ tūc demū est vera ⁊ perfecta penitentia qn̄ dcā tria concurrūt.de pe.di.j.pfecta nāqȝ sicut tribus modis peccata cōmittūtur.s.delectatione cogitatiōe ⁊ execu tione.vj.di.in palea.sed pēsandū sic tribus ꝯrijs modis pur 46 gant̄.[b] ¶ † Quid aūt sit ꝯtritio.dicit ꝙ dolor ꝓ peccatis assumptus cū ꝓposito confitēdi ⁊ satisfaciēdi. talis aūt dolor dȝ esse triplex.s.acer qꝛ deū offendimus.acrior qꝛ patrē nostrum celestē qui nos pascit multipliciter.acerrimus qꝛ redēptorem nostrū qui nos lauit ꝓprio sanguine. Quantus autē debeat esse dolor quē dȝ hr̄e penitens no.per Jnno.de pe. ⁊ re. omnis circa prin.⁊c. ¶ Gl.deinde querit an aǹ petitā licentiā a platis possit fieri electio per supiores istoꝝ fratrū hic nominatos.dicit ꝙ non per hanc lrām. Fatetur tamen ꝙ nō est necesse vt licentia sit obtēta.sed sufficit ꝙ sit petita quo ad hoc vt possint electionē facere Mat.⁊ idem Aluarius.vt dixi super.j.glo.hic dicit ꝙ credit ꝙ si prima licentia hic nō sit petita si tamē secūda sit petita ⁊ concessa ꝙ sufficiat ƀm eū pōt dici ante factū suandā opi.glo.post factum opi. Mat. 47 ¶ † Glo.ministri.qrit an vicarij de qbus ꝑmisit pn̄t facere electionē fratrū de qua hic glo.hic dicit ꝙ non cū hic de eis non repetatur ⁊ sic solam licentiam petere poterūt de qua p̄misit. ¶ Glos.sufficiēs no.ex lra sex qualitates requisitas in eligendo ad cōfessiones offm̄.⁊ inter cetera no.ꝙ dȝ eligi ꝓbatus invita nō aūt ꝓbandus.ad quod glo.sequens alle.au 48 ctoritatē beati Bernar.⁊c. ¶ † Gl.pn̄tari.querit an psonaliter dȝ fieri psentatio religiosi electi ad hoc offm̄ cōfessiōis dicit gl.ꝙ sic per hūc tex.qui dicit ꝙ psentari dȝ.psens autē dr̄ qui ꝑbetur sensibus corporis facit.l.j.in prin.ff.de ver.obli. Jdem alle. La.per glos.qꝛ psens a quo deriuatur actiuū huius verbi pn̄tare.s.presento dr̄ quasi psensibus positū.i. ante sensus vel psensibus sicut oculo vel alicui sensui. Jtē coram oculo ƀm Papiā.facit qꝺ no.iij.q.ix.testes in glo.in verbo sub eoꝝ per qꝺ dicit ꝙ non sufficit patrono pn̄tare aliquem abn̄tem superiori ad ecclesiam vacantē lȝ possit ꝑ lras suas pn̄tationem admittere.de his que fi.a pla.ea noscitur.⁊ j.de exces.pla.cle.frequens.⁊ per hoc pȝ ꝙ nominatiꝫ dȝ eligi ⁊ pn̄tari nec sufficit generaliter nominare.licet quidā ꝯtra sed male h̄ Pau.qꝛ sic tolleret̄ facultas epo recusandi idi 49 gnū ⁊c. ¶ † Gl.impediat.querit an isti fratres sic electi dicant̄ curati.vr̄ ꝙ sic.qꝛ hec ad que eligunt̄ sunt de cura.⁊ sic saltem ⁊ si nō in toto debent dici curati extraordinaria ptāte. scȝ quādo denegatur licentia.vt in versi.si vero.j.e.vel ex delega.vt in hoc ver.quādoqȝ.s.licētia conceditur ⁊ non denegatur ⁊ ēt indistincte vidētur ordinarij vt vicarij cure cui eēt concessio fcā ad vniuersitatem territorij. Contrarium tȝ Jo.mo.maxime qꝛ hoc esset contra cle.exiui.cōtra fratres minores.vbi exp̄sse inhibetur eis ne sint curati. Ad hoc facit rō. qꝛ isti sic electi non sunt astricti ad exercitiū taliū actuū sibi commissorum

[a] ¶ Tertio fieri absolō. Adde tn̄ ꝙ laic⁹ cui tpe necessitatis pōt fieri ꝯfessio absoluē n̄ pt̄sȝ ē de⁹ q absoluit gl.i.c.pastoralis.§.ppea.in v̄.pterꝙ̄.de offi.or.

[b] ¶ Quid aūt sit. De cōtritione q dȝ hr̄i i ꝯfessione vid gl.i.c.si is q.in glos.xxiij.xliiij.

cōmissoꝝ. nec similr̄ fideles sunt astricti currere ad eos ſ; pn̄t si volunt. ergo sunt censendi curati lʒ actus hic expressos ex priuilegio huius ppetue cōstōnis possunt exercere. ꝛ h̄ tenet Pau. tn̄ hic alternatiue loqr̄. resīdet tn̄ in h̄. Ultio Guil. hic late h̄ disputat in verbo cōcesserint. finaliter concludit ꝙ pōt dici ꝙ nō sunt ꝓprie ordinarij nec ꝓprie delegati cum in eis nō cadat aliqua prelatio. ꝛ per consequens nec ex parte cōfitentium aliqua subiectio sed est quedam gratiosa ordinatio pape in fauorem animarū ꝛ possunt isti dici nudi ministri cuꝫ certe ꝑsone sint electe ad h̄. ꝛ sic nō poterūt delegare tale ministeriū. de offi. dele. c. fi. possunt ēt isti dici habentes generalē facultatem iudicādi sine administratione. sunt ēt ordinati ad ꝓuidendū spiritualibus anfractibꝰ sicut arbitri temporalibus. ꝛ idō tm̄ habēt de ptāte q̄tū ei tribuit volūtas cōcedentiū. facit de arbitris cū dilectus. ꝛ ꝑ hoc pꝫ an isti possunt absoluere exemptos vel similes. q: si essent vicarij vel delegati epōꝝ pp cōcessionē quam faciunt nō possent cū nec eps̄ hoc posset per se. ꝛ sic nec in alios habent potestatē dare. j. q. vij. daybertū. ꝛ q: isti fungunt̄ vice curatoꝝ. vt hic dr̄. in ver. huiusmodi. Secus vr̄ si teneremus ꝙ essent delegati pape vel ordinarij auctoritate pape. qd̄ vr̄ q: vtunt̄ ptāte per papā cōcessa per hanc decre. ꝛ dantur ad vniuersitatē cāruꝫ ad instar legati ꝛ inquisitoris heretice prauitatis. de offi. leg. c. ij. in vj. ꝛ de hereti. ne aliqui. eo. li. ꝛ lʒ exigatur concessio epi exigit̄ ob reuerentialē honorē ꝛ recōpensationē relaxate iurisditionis ab eo ꝛ in memoria naturalis vinculi ꝛ pp reliquias naturalis vinculi ꝛ pp reliquias ꝛ vestigia illius. arg. l. ꝙ libertus. §. sed nostrā. ff. de bo. liber. non aūt alia de cā. qd̄ pꝫ. q: isti ꝑlati faciūt de necessitate iuris. cum alle. si negent illa cōstitutio esset delusoria. ꝛ sic ꝑbent nōdū ministerium sicut minister in baptizando. j. q. j. sicut. ꝛ ideo siue cōcedūt licentiā ꝑlati locorum siue nō totū vr̄ dici debere papale qd̄ hic disponit̄. ꝛ sic vr̄ ꝙ possint exemptos absoluere. ꝛ ꝑ cōsequens scholares religiosos exemptos q sunt in studio de licentia suoꝝ ꝑlatoꝝ si volunt eis cōfiteri. In h̄ cōcludit ꝙ si sunt ꝑlati exempti inferiores epis imediate subiecti pape a iure habēt licentiā eligendi sibi cōfessorē. s. de pe. ꝛ re. ne ꝓ dilatiōe. secꝰ si habēt aliū superiorē imediatū. q: tūc nisi licentiati sint ab eis ꝙ possunt eligere cōfessorem non poterūt absolui per istos ꝛ similiter nec subditi aliquoꝝ epoꝝ per rōnem decre. inter cūctas. que fit Bn̄dicti. que expsse excludebat religiosos qui ex secuta ꝓhibitione sui prelati nō poterūt alijs cōfiteri. nisi dicamus ꝙ q: concessa est licentia a ꝑlato stando in studio gn̄alr̄ concessa ea sine qbus legittime esse non possit in studio. ꝛ sic ptās eligendi cōfessorē. ꝛ h̄ dicit cōiter seruari. alle. ff. de iu. l. si longius facit qd̄ dr̄ cū gl. in v. volentiū. in ver. ex̄ ciuitatē.

50 ¶ † Glo. auditur querit quid si non electus se ingerat ad h̄ offiñ vellet electus sed extra locum sibi cōmissum ꝛ aliquis bona fide sibi cōfitet̄ credens illuꝫ h̄re ptātem an erit tutus. Rn̄det glos. ꝙ sic quo ad deum. alle. de elec. dudum. Idem zenꝫe. ꝛ idē Paulus ꝓpter fidem sacramenti. dicit tn̄ ꝙ nō erit absolutus ex vi talis absolutionis ꝑ hunc tex. Item nec tutus esset quo ad deum si sciens nō h̄ret ptātem illuꝫ ei cōfiteatur. 51 † Ex h̄ nota ꝓm Guil. ꝙ exercens iurisditionē ēti foro cōscientie extra territoriū nihil agit. Idem si vellet dicere ius iuxta territorium vltra suam iurisditionem. alle. ff. de iur. om. iu. l. fi. ꝛ sic idem est in foro cōscientie ꝛ in foro cōtentioso de cōsti. vt aiarū. in. vj. ꝓm Pau. ꝛ zenꝫe. Guil. hic dicit notabilr̄ h̄ ꝓcedere in cōfessore extraordinario quales sunt isti fratres de qbus hic loquit̄. naꝫ demū intra territoriū in quo sunt deputati possunt audire cōfessiones de peccatis tn̄ vbicūꝙ cōmissis ēt ex̄ territoriū. q: illa que in foro aīe exercent̄ sunt voluntarie iurisditionis ex̄ aūt nō poterūt absoluere ēt de cōmissis iter territoriū. vt hic. 52 † In ꝯfessore aūt ordinario temporali vel ꝑpetuo vt est ꝓprius ꝑlatus dicit ꝙ ille a quocūꝙ peccato cuius absolutio spectat ad ipsuꝫ siue sit cōmissum intra territoriū siue ex̄ absoluere pōt etiam ex̄ territoriū. Ratio ꝓm eum q: in his que sunt fori penitentialis que exercentur sub silentio nullius territorium leditur. facit qd̄ not. de offi. lega. c. pen. ꝛ fi. 53 ¶ † Quidam autem ꝛ tertio est confessor penitus extraneus ꝛ iste regulariter non absoluit non subditum. de pe. ꝛ re. ꝙ auteꝫ. fallit in viatore in mortis articulo. 54 ¶ † Qui autē dicunt̄ ꝓprij confessores ꝛ ordinarij. dicit ꝙ papa eps̄ ꝓprius legatꝰ si sit in ꝓuincia archipsbyter ecclesie cathedralis ꝑsbyter parrochialis ꝛ alij vicarij. facit qd̄ no. de offi. archipresby. c. j. Ideꝫ zenꝫe. qui de materia an extra suum territorium in foro anime aliquid exerceri possit remittit ad summa. Hosti. in ti. de parrochia. §. qs intelligat. ꝛ d̄ pe. §. cui ꝯfitendū. 55 ¶ † Per ꝑdcā pꝫ ꝙ si parrochianus delinquat in ꝓchia alterius qs habebit imponere penitentiā. an sacerdos loci delicti an sacerdos domicilij. Ray. quia sacerdos loci delicti. Io. an. ꝯ in. c. j. xvj. q. j. ꝛ hoc est veriꝰ ꝓm Mat. Idem lʒ archi. de consti. c. ij. in. vj. 56 ¶ † Quid si i eadē ciuitate ꝛ diocesi sunt plura loca predicatoꝝ vel minoꝝ hn̄tia determinatos confines ꝓm eoꝝ ordinatiōem. an cōuētuales vniꝰ loci poterūt audire intra terminos alioꝝ intelligere religiosoꝝ [b] vel parrochianoꝝ. dicit Pau. ꝙ sic cū deputentur hic per terminos ciuitateꝫ vel diocesim. ꝛ non ꝑ terminos cōuentum vel custodiatū aliud esset si cōstō Benedicti que incipiebat inter cūctas huaretur q: ibi dicebatur vt audirent cōfessiones infra sibi assignatos terminos ad huiusmodi offiñ exercendū. Quid aūt si ciuitas castrū vel oppidū remittit ad. c. si ciuitas. de sen. excō. in. vj. ꝛ. l. pupillus. §. vrbs. ꝛ. ij. se. ꝛ de ver. sig. ꝛc. 57 ¶ † Gl. exigit. querit quid si sit cōtnetio iter epꝫ ꝛ frēs de numero. q: forte eps̄ dicit paucioreꝫ numerum sufficere q̄ꝫ dicant frēs quid erit fiendum. Rn̄det gl. ꝙ eps̄ hꝫ eligere numerū qui sibi vr̄ sufficiens. de reliquis autē vltra talem numerū de quibus est ꝯtrouersia recurretur ad arbitriū boni viri. i. iudicis intelligo. j. superioris epi. ff. de v. obli. l. cōtinuus. §. j. ꝓm Io. mo. Fatetur tn̄ idē Io. ꝙ forte caute faceret eps̄ si a principio cum eligit taxat numerū cuꝫ quādoꝙ liceat a principio qd̄ ex postfcō non lʒ. ff. de pac. l. i traditionibus. cum concor. cū primo dcō glo. cōcor. Pau. lʒ dicat alios dicere ꝙ eps̄ pōt repellere. ar. l. j. §. trebatiꝰ. ff. d̄ aq̄ quot. ꝛ esti. Fatetur tn̄ ꝙ si vltra solitum modū pn̄tet poterit eps̄ eos reijcere ꝛc. 58 ¶ † Gl. ꝯcesserint. q̄rit an eps̄ sine causa possit licentiam semel cōcessam reuocare. dicit ꝙ non. ꝑ regulam decet. de reg. iur. in. vj. Sed an expiret huiusmodi cōcessio morte concedentis. Guil. dicit ꝙ nō. q: ē ep̄alis approbatio de iure cōi sicut illa que habetur de elec. cuꝫ ex eo. i. vj. ꝛ quod ibi no. idē zenꝫe. 59 ¶ † Gl. quēq̄ꝫ. querit an ꝑt eps̄ omnes sibi pn̄tatos refutare. vr̄ ꝙ non. per hunc tex. qui videtur solum loqui quādo aliquem refutat. cōtrariuꝫ lʒ Io. mo. Mouetur q: hec indefinita iuris equipollet vniuersali. facit quod no. de elec. vt circa. in. vj. Et q: extendit̄ in edictis ꝑtorijs. l. ij. §. omnes. ff. vi bo. rap. cū si. Ad hoc q: alias possꝫ fieri fraus isti cōstōni que multas requirit qualitates i istis fratribus. Nā possent pn̄tari omnes non idonei. ꝛ sic cogerentur eligere aliquos non hn̄tes qualitates hic requisitas. Idē lʒ zēꝫe. ꝛc. 60 ¶ † Gl. nollent h̄re. querit an possent sine cā ꝑ ꝓprio motu ꝛ volūtate recusare aliquem pn̄tatuꝫ. Rn̄det gl. ꝙ sic. ꝛ hoc vult aperte hec lr̄a ꝓm Io. mo. ꝛ hoc tenēt quidam ꝓm zenꝫ. pro quibus alle. de rescrip. sciscitatus. ꝛ qd̄ alibi dr̄ s. qn̄ vis animo nō infertur. xxxij. q. v. §. j. ꝛ ipse dicit ꝙ hoc nō est verum ꝙ sine cā recusari possit. q: per nudā volūtatē quis non hꝫ cām contradicendi. alle. ff. so. ma. l. dotē. s. de iurepa. pastoralis. xlv. di. c. j. de ap. suggestum. ad hoc q: aliter sequeretur iniquitas. s. ꝙ per solaꝫ maliciā ꝑsona idonea ab hoc officio repelleret̄ nō sine ipsius iniuria cōtra id quod habetur ff. qui satisd. cog. l. si vero. §. qui pro rei qualitate. potes dicere ꝙ opi. glo. ꝓcedat si vnū tm̄ vult recusare. secus si omnes. vl̄ qn̄ non posset de facili reperiri alius idoneus in loco. vl̄ tene glo. indistincte per hūc tex. ꝛ per id quod dicet̄ cum gl. se. ꝛc. 61 ¶ † Gl. surrogari. q̄rit quid si surrogatus nō acceptat̄. rn̄de ꝙ si ex iusta cā recusatur q: nō est talis de quo ē dcm̄ in ver. hoc deinde. ꝛ tunc imputet sibi q: malū eligit. ar. l. cum mādato. ff. de mino. Si vero sine cā recusetur tunc nō nocet recusatio. q: succedit licentia pape per ea que hic dicūtur in ver. si vero. ꝓm Io. mo. nota bene ꝙ ꝓm hoc non vr̄ absonū ꝙ prima vice pn̄tatum ēt ex voluntaria cā posset recusare q: surrogatuꝫ recusare non poterit sine cā. ꝛ sic facit pro glo. pce. Sꝫ nūquid poterit hec surrogatio pluries fieri. videtur ꝙ nō. ar. l. si duo. §. semel. ff. d̄ arbi. ꝛ. ff. d̄ le. iij. l. fideicōmissa. §. siquis de cē. Ste. h̄ dicit ꝙ dcā iura loquūtur quādo res habuit effectum. hic secꝰ. vnde cōcludit ꝙ aut recusatur ex iusta causa aut sine iusta cā aut sumus in dubio. Primis duobꝰ casibꝰ lʒ

a ¶ Ex hoc nota. Adde tn̄ qd̄ dicit d. tal. i. l. fi. i ij. col. v. q̄nto fallit̄. ff. d̄ iur. om. iud.

b ¶ Al' ꝑrochianoꝝ. de ꝓchia. vid barto. in. l. j. ff. ad muni. bal. i l. siqs ad d̄clinādā. C. d̄ epis. ꝛ cle

idē qđ glo. in tertio casu dicit ꝙ illud pendet ex arbitrio su-
62 perioris. facit de offi. dele. de causis. cōcor. ⁊c. ¶ † Gl. recu-
sarunt querit qd si p̄latus loci expresse non recusat dare licē-
tiā, sed non dat vel negligit quid erit. R̄ndet ꝙ vr̄ ꝙ post tri-
nā admonitionē vel requisitionē succedat priuilegiuȝ huius
cōstitutionis ac si expsse recusaret. arg. decre. j. de sup. negli.
63 p̄la. ⁊ de appellatio. ab eo. in. vj. ⁊ de appel. cle. q̄ꝫuis. † Sed
qd si nō possit haberi copia p̄lati vel ē excōicatus vl' suspen-
sus. Dicit Pau. ꝙ in p̄io casu dȝ petere licentiā a suo vica-
rio in spiritualibus si illū hȝ. de tempo. ordi. cuȝ nullus in. vj.
Si v̄o nō hȝ vicariū malitiose facit. tūc dicit ꝙ forte ex licētia
huius cōstōnis poterit eligere. Tutius tñ dicit esse ꝙ petat̄
a papa vel superiore p̄lati pp negligentiā. ix. q. iij. cum simus
pōt dici ꝙ sufficiat requirere licētiā. p̄lati in loco debito ⁊ p-
testari. arg. no. de electio. cupiētes. §. ꝙ si p. xx. in. vj. ⁊ de ap-
pel. si iustus. Scdo casu qñ est excōicatus vel suspensus p̄la-
tus dicit ꝙ aditi debebit qui hȝ supplere negligentiā p̄lati ⁊
defectū. de cōces. p̄bē. q⁊ diuersitatē ⁊c. ¶ Gl. volentiū. que-
rit an cōprehendat hic religiosos volentes istis sic electis cō-
fiteri. ¶ Gl. r̄ndet sub dubio forte ꝙ non. q⁊ illi ꝭm statum
suorū ordinū debent suis p̄latis confiteri. vt ēt dicebat̄ in cō-
stitutione B̄ndicti ħ vr̄ verum qñ non sunt absentes a suis
prelatis. Quid aūt si sunt absentes. dixi supra post Guil. in
gl. impendat. q⁊ vr̄ ꝙ secus si de licētia suorū p̄latorū sunt ab-
64 sentes. alias idē sit ac si essent p̄sentes. ¶ † Gl. liber̄. querit
an poterit p̄ochianus cōfiteri istis religiosis nō petita licē-
a tia a ꝓprio sacerdote p̄ochiali. dicit glo. ꝙ sic. ᵃ ⁊ ħ indicat
verbū libere hic positū. facit qđ habet̄. de p̄ben. lȝ eps. ⁊ ħ ē
tenendū. lȝ ꝯ̄riuȝ sentiat Joan. mo. vt hic dicit gl. nec ob. de
peni. ⁊ remis. oīs. q⁊ ibi loqt̄ qñ alteri sacerdoti qs vellet cō-
65 fiteri ⁊ nō religiosis electis ꝭm formā huius cle. ⁊c. ¶ † Gl.
impartiri. querit an isti q sunt absoluti ab istis religiosis ha-
beant necesse iterato cōfiteri saltē semel in anno ꝓprio sacer-
doti dicit ꝙ nō p hūc textū q tribuit talibus religiosis ptātē
absoluendi. cōtra qđ gl. opp. de. c. oīs. de peni. ⁊ remis. Sol-
uit gl. ꝙ ibi loquit̄ qñ qs nō est alteri legitime cōfessus ꝓut
dicebatur in extrauagāti Benedicti inter cunctas. hic secus
q⁊ ē legitime istis religiosis cōfessus facit qđ no. post Host.
in. d. c. oīs. in versi. ꝓprio. ⁊ ħ dicit gl. tenendū. lȝ Jo. mo. hic
satis ꝓlixe. cuius dicta hic refert Pau. teneret ꝯ̄riū dicens
ꝙ iterato erat cōfitendū ꝓprio sacerdoti nisi iusta cā affuisset
sibi nō cōfitendi. sed tene glo. vt sic ista decre. velut posterior
corrigit illā decre. oīs ⁊ tāq̄ȝ spālior derogat illi generaliori
de cōsti. c. j. in. vj. ⁊ de reg. iur. generi. eo. li. vel potius dic ꝭm
Pau. q tȝ cum gl. ꝙ hec decre. illā nō corrigit sed declarat.
q⁊ ad id qđ ibi dr̄ de cōfesso p̄ochiali p̄sbytero addit̄ idem
eē si cōfiteat̄ fratribus deputatis ꝭm hanc cle. Nam hec cle.
dicit cōfitentes talibus posse libere. confiteri. Ideȝ dicit eos
absolutos si p tales absoluent̄. cum glo. ēt cōcor. Ste. dicens
sic determinatū p Jo. xxij. Idem tȝ Guil. dicens ꝙ de iuris
rigore nō est necesse ꝙ iterato cōfiteant̄ q̄m isti religiosi ha-
bentur loco ꝓprij sacerdotis. ⁊ p hāc cōfessionē plene est sa-
tisfactū. c. oīs. tñ q⁊ vere penitentibus ⁊ cōfessis dandū ē cor-
pus Christi p ꝓpriū sacerdotē cui dȝ constare de penitentia
⁊ cōfessione dicit vtile ⁊ honestū eē ꝙ iterato cōfiteant̄ ꝓprio
sacerdoti nō tñ est necessariū. q⁊ stabit̄ de confessione ⁊ peni-
tentia dicto cōfessoris. vnde refert ꝙ in cōstitutiōe B̄ndicti in-
ter cūctas. dicebat̄ ꝙ lȝ de necessitate nō esset necesse iterum
eadē peccata cōfiteri. tñ ipsi fratres ex iniūcto papali monere
debeāt cōfitentes ⁊ in suis p̄dicatiōibus exhortari ꝙ suis sa-
cerdotibus saltem semel in anno deberent cōfiteri. ⁊ ħ saltē
pp erubescentiā que est magna pars penitentie ⁊ aiaruȝ p-
fectus. Ad predicta ꝙ non sit necesse iterato cōfiteri. alle. q⁊
ex quo semel ē absolutꝰ rite ⁊ legitime iā desijt eē peccator.
l. di. ferrum ⁊ sic mentiret̄ in ꝓpria cōfessione dicēdo se pec-
catorem. Idem q⁊ semel confessus penitentiarijs pape non
tenet̄ vlterius cōfiteri ꝭm stilum curie de senten. excom. eos
ergo nec iste eadem rōne. In contrariū facit tñ. q⁊ si hoc esset
sacerdotes parrochiales non possunt cognoscere vultuȝ pe-
coris sui contra illud ecclesiastici. xxxij. vbi dicitur curā illius
habe. ⁊ si ignorantes statum ipsorum de ipsis rationem red-
dere non possent immo sine culpa sua incideret in id qđ non
est pastoris excusatio ⁊c. s̄. de reg. iu. q̄ꝫuis. Iteȝ voluntaria
cōfessio que fit in istis nō dȝ tollere necessariā que fieri dȝ ꝓ-
prio sacerdoti. de iureiurā. eā te. ꝭm Guil. Sed his nō ob. tȝ
qđ dixi. s̄. Itē pro hoc facit ꝭm Jo. mo. q⁊ hec est spālis ꝓui-
sio que geminat subsidium generale. de quo in capi. omnis
vtriusq̄ȝ. ⁊ sic nō derogat illi vt plenius ꝓuideatur saluti ani-
marū. ⁊ potissime q⁊ quando genus ⁊ species ad eundeȝ finē
tendunt. s. salutem aīarum vt est hic ⁊ sic concurrere debent
b sicut ⁊ genus ⁊ spēs ei legentur. ⁊ p̄io enumerentur spēs ᵇ
⁊ deinde subijciatur genus copulatiue. ff. de leg. iij. l. ħ lega-
tum. facit de procur. qui ad agendum. in. vj. Si vero primo
genus legaret̄ postea spēs locū hȝ. qđ no. in. l. quesitū. §. j. ff.
de fun. instru. Si v̄o enumerat indiuidua que sub certa spe-
cie eiusdem generis cōtinent̄ enumeratio opat̄ ꝙ legatū nō
extenderet̄ ad talia indiuidua que sub eadem spē cōtinentur.
ff. de fun. instru. l. cum delanionis. §. cui fundū. ⁊. ff. de le. iij. l.
heres meus. §. pe. ⁊ per ħ nō ob. ꝭm eum qđ dr̄ ꝙ hec consti-
tutio. velut spālis dȝ derogare illi. c. omnis. velut generalis.
Item hec decre. illam decre. omnis nō corrigit. ergo stare p-
mittit. C. de testa. l. sancimus. ⁊ de elec. cū expediat. in. vj. Ad
hoc ēt facit q⁊ lȝ spālis cōmissio pape derogat. c. oīs. nō tñ ge-
neralis. de here. c. per hoc. in. vj. Itē nō ob. ꝙ confessus non
dȝ iterum cōfiteri q⁊ hoc nō facit sacramenti necessitas. sȝ vo-
luntaria obligatio confitentis cui nō subuenit̄ sicut facienti
ex necessitatis virtute. ff. de ꝓcu. l. ꝓcura. qui pro euictione. cū
ibi no. ⁊ de offi. dele. ab arbitris. in. vj. Iteȝ non ob. si dicatur
ꝙ vbi sunt ordinarij vnus de agitato per alterum se intromit-
tere nō pōt. ff. de offi. cōsu. l. vna. q⁊ illud ꝓcedit qñ duo ordi-
narij dant̄ simul ab initio hic aūt vnus accumulat̄ alteri. qđ p̄-
sumit̄ fieri sine alterius p̄iudicio cuius ius est fortius vtpo-
te necessariū q̄ȝ admitti qđ est volūtariuȝ. Item non ob. ꝙ fa-
ctū per delegatum pape nō est iterandū per ordinarium quia
ħ priuilegiuȝ vr̄ cōcessum sine p̄iudicio iuris alieni vbi sunt
cōpassibilia. ff. ne qd in lo. pub. l. ij. §. si qs a principe. de pri-
uile. pastoralis. ad ħ facit q⁊ hec gratiosa cōcessio pape ⁊ da-
tā p̄uilegialiter nō dȝ tollere ius cōe p̄cedens nisi de ipso fa-
ciat mentionē cū sint cōpassibilia. Itē ꝙ si dicat̄ ꝙ nō sit ne-
cesse ad suum sacerdotem reuerti pōt in totum sua iurisditio
euacuari. ⁊ sic tale priuilegiū nō tȝ cum vergat in enormē le-
sionē. de deci. suggestum. ⁊. ff. de vulg. ⁊ pup. l. ex facto. in p̄n.
Ad ħ facit q⁊ qūo subditus curato peccata sua reuelabit alte-
ri cōfessori cuȝ sit illi incognitus ⁊ maxime si aliqua peccata
publica cōmisit in p̄ochia. nam vt dicit Boe. in li. de conso.
Si opaȝ medicātis expectes oȝ vt vulnꝰ detegas. ⁊ q⁊ sacer-
dos dȝ cognoscere vultū pecoris sui cui ē dictū ecclesiastici.
xxij. Curam illius habe vt videas erubescentiā ⁊ cōtritioneȝ
de pe. di. j. quē penitet. alias posset facil'r sacerdoti illudere.
Ex qbus Jo. mo. cōcludit ꝙ semel confessus istis fratribus
deputatis ꝭm hāc cle. iterato dȝ cōfiteri ꝓprio sacerdoti ꝭm
Pau. Guil. ⁊ zenȝe. p̄dictis non ob. vt. s̄. dixi tene cū gl. ⁊c.
66 ¶ † Gl. cōcessa. q̄rit an isti frēs sic electi poterūt absoluere
in casibus reseruatis epis. R̄ndet gl. ꝙ nō. sicut nō p̄nt sacer-
67 dotes curati. ⁊ ħ voluit dicere hec lr̄a ꝭm io. mo. † ᶜ Qui aūt
c dicant̄ casus reseruati epo. plene habet̄ de pe. ⁊ re. si eps. in
vj. per gl. ⁊ hic per Jo. mo. ⁊ Hosti. in sum. de pe. §. cui cōfi-
68 tendū. in fi. ij. col. † Iuxta p̄dcā querit gl. an in p̄iudiciū isto-
rū fratrū eps nō obstante hac constōne poterit sibi reseruare
casus in quibus curati poterāt ante hanc constōnem absol-
uere Jo. mo. dixit ꝙ sic. Mouet̄ q⁊ lȝ isti frēs sint exempti ⁊
sic nihil possit in eos eps disponere tñ parrochiani non sunt
exempti. de priuile. c. ex ore. ⁊. eo. ti. c. ꝑemptionem. in. vj. Jō
circa illos potest eps disponere. Itē q⁊ nō dȝ dici a iure cō-
cessum istis religiosis ꝙ iuris auctoritate est reuocatū. de pe.
di. j. diuortium. Item ⁊ tertio q⁊ si pōt arctare ptāteȝ ordina-
riā curatoꝝ fortius dȝ posse arctare ⁊ restringere hanc pote-
statem extraordinariā maxime ne idem subditus censeatur di-
uerso iure quo ad sacerdotes curatos ⁊ quo ad istos fratres.
ar. de priuile. q⁊ circa. de deci. cū in tua. ⁊ per cōsequens non
poterūt absoluere illū queȝ non poterit curatos. Quarto cō-
firmat gl. p̄dicta q⁊ ista accidentalia ⁊ que sunt de bene eē nō
dȝ mutare substantialem ⁊ ordinariā ptātem epōrum. de he-
re. c. per hoc. in. vj. Cōtra predicta obijcit gl. q⁊ ꝭm hoc pote-
rit decurtari ⁊ auferri priuilegiū istorum fratrum qđ non est
licitū ēt indirecte d̄ priuile. quāto. ⁊. c. dilecti. xxj. di. inferior.
Soluit

a ¶ Et hoc indicat v̄bū libere. Addō facere plura q̄ de v̄bo libē dicitias. i l. j. i. ij. colū. C. d̄ sa. san. ec. ias. i. l. nemo pt. i. vij. col. ff. de le. j. alex. i. cōsi. lxv. in. v. vo. fely. i. c. j. in xvj. colū. de cōsti. ⁊ ibidē barb. ale. cō. lxxx. in. v. ⁊ vj. colū. in. j. volu.

b ¶ Et d̄inde subijciat̄ genus. addō alex. in cōsi. xiij. circa fi. i ij. vo. panor. i. c. sedes in pe. col. de rescrip.

c ¶ Qui āt dicant̄. Si vis ēt scire casus reseruatos pape hēs bo. gl. i c. qđ trāslationē d̄ offi. le. ⁊ i. c. sic̄. d̄ excel. prela.

Soluit gl. ꝙ id nō dꝫ obstare. q̄ꝛ cuilibet est licitū facere in
a ꝓpria ēt id qđ tendit in p̄iudiciū alienū [a] dūmodo nō faciat
aīo iniuriādi. nō. n. facit alicui iniuriā q vtit̃ iure suo de elec.
cū ecclesia vltrana. cum concor. Idē tꝫ hic Guil. dūmodo
nō appareat de malicia. ⁊ h̄ q̄ꝛ sanguis subditoꝝ exigitur de
manibus epoꝝ. ⁊ ideo ipsi hn̄t prospicere facta subditorum
oībus modis qb⁹ possunt. Idē tꝫ Pau. ⁊ Ste. Credo tn̄ ꝙ
ex cōiecturis posset de malicia apparere ꝑ decre. ij. de renū.
in. vj. ⁊ satis vr̃ sufficiens cōiectura si oēs casus vel ptē maio
rē reseruatoꝝ sibi reseruaret. ar. l. oīs. §. lutius. ff. de his que
in frau. cre. facit qđ no. ꝑ Dy. ⁊ bar. in. l. flumē. §. fi. ff. de dā.
infec. Idem forte si sine cā hoc faciat per ea que infra dicam.
69 † Quid si curatus est eps̄ qui hꝫ curā imediatā canonicoꝝ
sue ecclesie cathedralis nunquid ipsos canonicos q non hn̄t
alium imediatū p̄latum poterūt ēt in causis ep̄alibus absol-
uere vr̃ ꝙ sic ꝑ hunc tex. qui cōcedit istis ptātem illam quam
hꝫ curatus. In ꝯ̃riū facit. q̄ꝛ ī qualibet ecclesia cathedrali est
vel esse dꝫ archipresbyter qui habeat curā imediatā. de offi.
archipi. offiī. ⁊ sic nō debent posse absoluere. ⁊ maxime cum
alter sit eps̄ vt eps̄. alter vt curatus. de cōces. p̄ben. postulasti.
Guil. h̄ relinquit disputatiōi Io. de lig. dicit ꝙ credit primū
verius. q̄ꝛ eps̄ vt eps̄ hꝫ curam ēt fori penitentialis ⁊ est cu-
ratus. zen. vr̃ tenere scđam ptē. Dicit. n. ꝙ curati hic dicunt̃
prelati collegioꝝ ⁊ cōuentuū ⁊ archipresbyteri in ecclesijs
cathedralibus absente ep̄o de maio. ⁊ obe. cū ī ecclesijs. ⁊. c.
Is q de offi. archip̄sby. c. offiī. ⁊ si cōtigat ꝙ tales curati gerēt
vices epoꝝ in casibus ep̄alibus. Dicit ꝙ nō per hoc isti cō-
fessores se intromitterēt de illis cū tūc nō sit eis a iure cōces-
sa ptās qđ exigit iste tex. sed ab hoīe. lꝫ aliqui super hoc tur-
bari videant̃ ꝭm eū. ⁊ hoc vr̃ mihi tutius ꝭm hanc lr̃am que
simpliciter ꝓhibet istos fratres intromittere se de casib⁹ ep̄o
reseruatis ꝑ p̄dicta pꝫ. an illi tales fratres possunt absoluere
de casibus reseruatis pape. q̄ꝛ certe nō ꝭm Pau. si enim non
possunt absoluere de reseruatis ep̄o multominus de reserua
tis pape. Fatet̃ tn̄ ꝙ hoc non ꝓcedit ex defectu ptātis ordi-
nis exquo posset q̄libet sacerdos absoluere a quolibet pecca
to Io. ix. c. Ad h̄ q̄ꝛ cū possit speciem panis ⁊ vini cōuertere
in corpus christi. ⁊ sanguinem de cōse. di. ij. panis de sum. tri.
c. j. §. vna fortius pōt minister quemlibet peccatorē cōuertere
in membrū christi. l. di. ferrū ꝓcedit autē ꝙ in dictis casibus
nō possunt absoluere ex ordinatiōe canōica q̄ pōt iurisditiōis
exercitiū restringere de parrochi. nullus de pe. ⁊ re. oīs regri
tur ergo ꝙ absoluens ī foro penitētiali habeat ptātē ordinis
⁊ iurisditiōis exercitiū que a maiorib⁹ ī inferiores descēdit.
xx. di. in nouo de elec. significasti. ⁊ ab eis similiter restringit̃.
tanq̄ꝫ maius ⁊ minus ius habentibus. ff. de iudi. l. iudicium.
de offi. or. cū ab ecclesiarū. lxiij. di. salomitane. ⁊ hoc ꝓcedit
ex ordinata ptāte quā habent epi in diocesibus suis. xj. q. iij.
de ꝑsona. Fatet̃ tn̄ ꝙ reseruare nō dꝫ sine cā. xj. q. j. peruenit
alias pōt reseruare sibi ⁊ caplo casus nō exp̄ssos in iure in q
70 bus fratres non poterūt absoluē sicut nec curati. † Qui aūt
sint casus expressi in iure in qbus absolutio sit ep̄o reseruata
dat remissiones. s̃. datas. sed dubitat̃ an restitutio male abla-
torum incertoꝝ in magna quantitate debeat inter illos com-
putari. Io. an. de pe. ⁊ re. si eps̄. in. vj. ⁊ Io. mo. ibidē tenent
ꝙ sic. Idē Hosti. de iudeis cū sit. ⁊ de vsuris cū tu. Archi.
cōtra in. c. ij. de testa. in. vj. dicens ꝙ eps̄ nō hꝫ se intromitte
re in talibus nisi in defectū vbi certa ꝑsona nō est a testatore
deputata de testa. tua. ⁊c. Io. ⁊ hāc opi. Archi. dicit hic pau.
veram. vnde dicit ꝙ eps̄ bene pōt cōfessionē ⁊ absolutionē
a tali peccato sibi reseruare ex cā. sed nō credit ꝙ dispensatio
nem male ablatoꝝ possit facere. q̄ꝛ satisfactio peccati ē respe-
ctu proximi ⁊ est certa a iure expressa. iō non pōt per ep̄m in
mutari nec videt qūo ipsam mutare posset de hoc dicet̃ post
b La. in cle. j. j. de pe. ⁊ re. inducit Guil. hic cle. ī p̄n. cōstōnis
Bonifacij ibi quos ordo clericalis ⁊c. ꝯ̃ theologos q dicūt
primā tonsurā non esse ordinem cuius tn̄ contrariū tenent
canoniste vt no. in prohemio sexti. de eta. ⁊ qua. cū cōtingat.
71 ¶ † No. ēt idem Guil. de monte lau. in suo sacramentali ti.
de tonsura ⁊ ordine clericali sub ordine aūt clericali cōtinent̃
sacri ⁊ nō sacri. xj. q. j. de ꝑsona ī fi. exquo dicit ꝙ habens tm̄
ordinem sacrum qđ est possibile si sit per saltum ꝓmotus dꝫ
gaudere p̄uilegio clericali. Idē qđ Guil. tꝫ zen. hic dicens
ꝙ per solam tonsuram confertur ordo clericalis. alle. d. c. cū
contingat. subdens ꝙ ꝭm canonistas nouē sunt ordines cle
ricales vt habet̃ in locis p̄alle. ideo quicūq̄ꝫ habeat aliquē ꝺ
p̄dictis ēt per saltū. ⁊ ēt si sit illitteratus gaudet priuilegio ca
nonis si quis suadēte cū fuerit inductū in fauorē ordinis cle
ricalis. de sen. excō. contingit. ⁊ sic ēt concor. in hoc Guil. se
cūdo ī verbo. si abolī iter p̄latos rectores ⁊ clericos ⁊c. In-
ducit Pau. in ar. ꝙ nedū sacerdos sed ēt clericus debeat ha
bere ptē oblationū ⁊ funeraliū. Ad id alle. ꝺ fi. p̄sby. ꝓposuit.
⁊. s̃. eo. ti. ex pte canonicorum quod satis vr̃ verum ꝭm eum
nisi consuetudo vel aliud statutum inducat. de ver. sig. cum in
ter. In cōtrariū tamen facit lr̃a in ver. verum ibi dum dicit
sacerdotibus ⁊ ecclesiaꝝ rectoribus. sꝫ dicit ꝙ illud nō exclu
dit portiōē clericoꝝ ꝭꝫ Pau. ¶ Tertio Pau. hic ī. §. nos
aūt. in ver. in studijs. seu in ver. nisi ibi sequenti ꝓpter id qđ
72 ibi dr̃ quacūq̄ꝫ rōne vel causa tractat qđ ē rō ⁊ qđ cā. † Rō
est ordo gerendoꝝ ex cā venientium. ⁊ dr̃ rō quasi cōis ordo.
73 † Cā aūt est ꝓpter qđ vnūquodq̄ꝫ fit. ⁊ dr̃ a catos ꝙ est prin-
c cipium. [c] Cā aūt ꝑ otest esse sine rōne. sed nō ecōtra. Qūo aūt
est cā. q̄dam impulsiua. q̄dam ad cuius esse sequitur aliud ꝭm
ꝙ cāe sunt duo essendi. s. materialis ⁊ formalis ⁊ due fiēdi. s.
efficiēs ⁊ finalis. Qūo aūt multis alijs modis sumitur cā de
74 quo ī. c. cū dilecti. ꝑ Io. an. de accu. † Itē tractat qūo aliud
est cā aliud occasio q̄ꝛ cā necessaria infert in causatū. vt no.
de iudi. ita quorūdam. sed occasio consistit in facto ⁊ ē mixta
vt no. de ma. ⁊ obe. solite. ⁊ ibi de hoc post Hosti. Quid si ali
quis parrochianus sit mortuus qui nō sit ꝯfessus. j. annū suo
sacerdoti nec accepit eucharistiam. an ei interdicere possit sa
cerdos sepulturā. vr̃ ꝙ sic per. c. oīs. de pe. ⁊ re. cōtra credo
q̄ꝛ in dubio dꝫ p̄sumi ꝙ nō deliquerit. ⁊ ꝙ non fuerit imemor
salutis eterne. ar. l. merito. ff. pro socio. ⁊. l. sancimus. C. ad. l.
iul. repe. ⁊ sic cū poterint alij legittime ꝯfiteri vt hic patet ex
eius consilio abstinere ab eucharistia nō dꝫ presumi ꝙ id nō
fecerit. Item q̄ꝛ delictum tale esset occultū. ⁊ ideo nō dꝫ pro-
pter hoc publicari ⁊c. vt hic dicit gl. j. huiusmodi. In hoc. §.
agitur de lana ⁊ lacte hoc est ꝺ vtilitate pecuniaria. Materia
huius. §. est quottidiana ⁊ circa eā sepe occurrūt q̄ōnes dicit
tamen ꝙ vidit quasdā declaratorias Bonifacij sup hac ma
75 teria ꝑ quas multa dubia decidūtur. † Tractat autē hic qūo
⁊ qualiter fratres p̄dicatores ⁊ minores habeant ius sepultu
re. ¶ No. primo ꝙ fratres p̄dicatores ⁊ minores habēt ius
libere sepulture quo ad eligentes in eorum ecclesijs sepeliri.
d ¶ [d] Not. ꝭo ꝙ de iure cōi sacerdotes ꝓchiales ptātē hn̄t
p̄dicandi. Itē ꝙ ad ipos spectat conferre ecclesiastica sacra
76 menta. ¶ † No. illud qđ dign⁹ ē mercenarius mercede sua.
Ex quo no. regulam ꝙ qui sentit onus ⁊c. de qua de reg. iur.
77 q senu. in. vj. ¶ † No. ꝙ de oībus obuentionib⁹ siue occa
sione funeraliū siue occasione relictoꝝ ab illo qui eligit sepul
turā apud frēs p̄dictos siue alias datoꝝ in infirmitate ꝺ qua
decessit que directe vel indirecte debeāt ꝑuenire seu ꝑueniēt
e ad p̄dictos fratres ecclesie electe sepulture [e] dꝫ sacerdos par
rochialis hr̃e quartā. Et no. bene ꝙ dcā quarta debet̃ de re-
lictis dictis fratribus ēt ad vsus tales in quibus alias nō cō
sueuit deberi seu detrahi canonica portio vt est videre in casi
bus. c. vlt. de testa. ⁊ sic hic est casus sp̄alis contra regulā ibi
78 positā. ¶ † No. ꝙ si in sanitate aliquid donat̃ cessante frau
de dictis fratrib⁹ nō debet̃ sacerdoti parrochiali quarta ⁊c.
¶ No. in ver. quibus interdū aliquid relinqui cōscientie al-
terius ꝓpter defectum ꝓbationis. Item ꝙ papa pōt obliga
re transgressorem constōnis sue ad redditiōem rōnis in extre
mo iudicio. facit. xix. di. nulli fas. Et not. illud qđ fraus nemi-
ni dꝫ ꝓdesse. concor. de rescrip. sedes. ¶ No. ꝙ vltra dictā
quartā non possunt rectores ꝓchiales molestare p̄dcōs fra
79 tres in v̄. nos eterni. ¶ † No. ꝙ omnia priuilegia ⁊ gratias
sub quacūq̄ꝫ forma verborum. ⁊ a quibuscūq̄ꝫ concessa ⁊ cō-
suetudines ⁊ cōuentiōes statuta ⁊ pacta p̄missis ꝯ̃ria sublata
sunt ꝑ hanc constōnem. Et no. ex tex. ibi verbo aut scripto ꝙ
valet gratia ēt nō scripta ⁊ fortius non bullata. ⁊ sic ad eē gra
tie non requiritur scriptura. de quo dicetur cū glo. ⁊c. in v̄. ⁊
ceterū. ¶ No. ꝙ sacerdotes prochiales debent benigne fa
uorabiliter ⁊ ꝓpicie tractare fratres p̄dictos. ¶ No. ꝙ ordo
p̄dictoꝝ fratrū ⁊ ꝓfessores ipsoꝝ multū fauerizantur ab ec-
clesia. Et no. bene ꝙ benigne tractat̃ a p̄ncipe dꝫ similiter a

a ¶ Dūmō nō faciat aīo iniuriandi. Adde text. iuncta glo. ij. i. l. ꝑ ꝓuincias. C. de edifi. priua. fe. in. c. cū ac cessissent ī fi. col. de cōsti.

b ¶ Qui dicūt. de pria tonsura ponit archi. ī. c. nullus ꝺ tē. po. or. li. vj. ⁊ ibi io. an. ⁊ ī. c. null⁹ de fo. cōpe. ⁊ ī c. si iudex ꝺ sentē. excō.

c ¶ Cā ēt est. Que dicat̃ cā declarat Io. an. ī c. cū dilect⁹ de accus. ⁊ q̊ttuplex sit cā declarat bal. ī. l. gn̄aliter. C. de epis. ⁊ cler.

d ¶ Not. ꝭo. Addō. d. ab. ī. c. inter ceteras de offic. ordi.

e ¶ Dꝫ sacerdos Adde. d. ab. ī. c. j. de sepul. ⁊ archi. ī. c. j. eo. ti. in. vj.

subditis tractari bene. alias verisimiliter dz timeri q superio
ri displicebit &c. ¶ Gl. sepultura opp. q isti fratres non de-
bent hre ius sepulture ex quo non habent populuz iuxta no.
in. c. j. §. eo. post Inno. & Hosti. Soluit de iure cōi hic de p-
uilegio spāli huius cōstitutionis. Idē Mat. alle. Ad primū
qz nō tm̄ humanis sz et diuinis vocib⁹ sunt mortui, vt no. i. c.
placuit. ij. q. vij. lz aūt ex puilegio huius cōstōnis habeāt ius
sepulture respectu sponte eligentiū sepulturā apō eos. nō tm̄
possunt alios inducere ad vouenduz vel iurādū vt apud eos
eligāt sepulturā. alias incurrūt penā decre. j. §. e. in. vj. & j. de
80 penis cle. cupientes. §. fi. ¶ † No. bn̄ ex glo. que ecclesie di-
cantur hre de iure cōi ius sepulture. qz ille que habēt populū
alie aūt habent de puilegio vel cōsuetudine. Idē Guil. alle.
81 §. eo. ti. p totū. † Que aūt dicat libera sepultura. dicit Guil.
qn̄ cimiteriū est aptum recipere quecūqz & vndecūqz. Fatet
tm̄ q qlibet talis locus ex quo est per epm̄ ad hoc deputatus
& p ipsum canonice dedicatus est aptus ad hoc actus tm̄ siue
exercitiū aliqn̄ sibi deficit vel pp̄ter defectuz materie. vel pp
pacta & cōuentiones inter rectores locoꝝ. vt. c. vlti. de pac. in
82 vj. † a Quid aūt sit sepultura dic q est locus cōcauus i cimi
terio positus vbi corpus catholici sepelit. vel pōt dici sm̄ eū
q ille locus pprie est sepulchrū siue tumulus. sed sepultura
est ipsum diuinū offm̄ qd mortuo impendit cuz terre corpus
eius tradit. facit qd no. in decre. pe. §. e. xiij. q. ij. questa. & ibi
83 de h. ¶ † Gl. pdicare voluit querere qs habeat de iure po-
testatē pdicādi. & a quo possit hec licentia dari. remittit ad no.
post Hosti. & Inno. de here. excōicamus. §. qz vo de quo di-
xi plenius. §. eo. ver. nos aūt. qz de iure cōi cōpetit epis & pla
tus locorū & rectoribus prochialib⁹ & magistris in theologia
vt hic pz in dicto ver. nos aūt. dic rōne ordinis cōpetit sacer
doti habitu actu vo tm̄ si hz populū alias non pōt ei cōmitti
vt persone ydonee iuris psumptione. Idez dicit de magistro
in theologia ex puilegio aūt cōpetit istis pdicatoribus & mi-
noribus. q autē dari possit licentia pdicandi. dic persone ap-
probate ad h offm̄ per epm̄ vel qz est doctor sacre pagine &
84 pōt dari p pdictos quo ad h vt pdicet suis oibus. † An aūt
plus sit vbum dei de quo fit mentio an corpus christi. dic q
non minus est verbū dei q̄ corpus christi. nec minus ē reus
qui verbū dei negligenter omittit q̄ qui corpus christi negli
genter in terris cadere pmittit. & ratio qz verbo dei plures cō
pungunt & sic peccata mortalia tollunt. j. q. j. iterrogo. de cō
85 se. distin. ij. cum oē. sm̄ Guil. ¶ † Gl. obuentiōibus oibus
querit quid si non relinquit fratribus hic noiatis. sed dat ali
qs super executor ad certā summā distribuendā suo arbitrio
vel forte ipsi fratri aliquid legatur. ad h tm̄ vt distribuat. dein-
de dictus frater distribuit dictā summā vel legatū inter cōfra
tres eiusdē ordinis an debebit quarta de tali relicto ecclesie
prochiali. rn̄det glo. q sic per hūc tex. qui sic vniuersaliter di-
cit de oibus obuentiōibus &c. & sic dicit declaratū p quosdā
lrās Bonifacij de qbus in. j. glos. huius. §. ad h facit qz tale
relictum in casu premisso capitur vt a ministro. ff. de leg. ij. l. si
quid titio. & ff. si cui plusq̄ p. l. falcidiā. l. diuus. & sic vr̄ a testa
tore receptū p ministeriuz illius executoris vel legatorij. & iō
merito debetur quarta ecclesia prochiali. nec ob. si dicatur q
hic vr̄ soluz loqui de relictis ad certū deputatū vsuz vt pz ibi
ad quoscunqz certos &c. qz illud adijcitur ad ampliandum &
gr̄a dubitatiōis tollēde iō nō minuit nec restringit. qz hic vni
uersalr̄ dr̄ de oibus obuentiōib⁹. ff. de re. iur. l. q̄ dubitatiōis
per pdicta dicit glo. idē fore dicendū & sic et eē declaratū in
declarationibus de quibus in. j. glo. §. huius q et si nihil re-
linquit frībus. sz mādat executori vt ipsis fratribus det ali-
qd vel pmittit nō debebit relictum ipsis frībus ex quo sunt
incapaces debebit tm̄ quarta prochiali ecclesie ac si ipsis frī-
bus directe eēt relictū ad h qz et relictū nō capaci defleat. ff.
de iure fisci. l. ij. §. si quis. & §. qn̄ & ff. de his quibus vt indi-
gnis. l. in fraudē & l. ij. C. ad. l. falci. Idē tz hic Guil. dicens
notandū & ponderādū hic lrāz que hic dicit oibus & dū dicit
qbuscūqz & qūocūqz si directe vel indirecte & q dic ipsis frī-
bus vel alijs p eis. Itē dū dicit integre. nā ex pdictis vbis &
pluribus alijs hic platis aperte cōcludit q quandocūqz ali-
qd peruenit istis fratribus vel eos qualitercunqz contingat
rōne sepulti suo cimiterio curatus dz hre integram quartaz
portionē cōditor aūt huius cōstōnis totiens inculcauit ver-
ba hec vniuersalia pp multifarias cauillatiōes & subtilitates
quas aliqui inueniebāt sup canonica portiōe. Idē Ste. alle.
86 l. cum decē. ff. ad. l. falci. &c. ¶ † Gl. funeralibus. qrit que di
cant eē funeralia. Rn̄det q oia illa q̄ cū funere oferunt. & ita
declarauit Benedictus in cōstōne sua iter cūctas. ibi tm̄ dice
bat q de cādellis q̄ dabant ad manus nō debebat quarta. sz
illud ē correctū p hāc lrām q̄ sic vniuersaliter loquit. & qz illa
cōstō Benedicti est reuocata. per h concludit et gl. q de re-
lictis pmissis dicendis similiter debet quarta. Idē tz Pa.
& Ste. Guil. vero hic dicit q funeralia dicunt q̄ rōne fune-
ris ecclesie obueniūt. Dicunt aūt funeralia sm̄ eū a funibus
quibus ligabant corpora mortuorū ex quo cōcludunt aliqui
q cū corpus fuit traditū terre & bene recōditum sub terra qz
tūc non hn̄t locū funes. qz satis stringitur corpus terra q tūc
nō hz locū hec constō qz nō sunt funeralia. qz nec sunt funes
vnde dicuntur. Et sic dicunt q solū de bonis que obueniunt
corpore exn̄te sup terrā debet quarta. corpore aūt subterra-
to nihil debet. Sed certe hec opi. est derisoria & falsa contra
veritatem. Nam alias de facili frustraret effectus huius cō-
87 stōnis. † Iuxta pdicta querit Guil. per q̄tū tps durent ista
funeralia an solū durent illa die qua corpus tradit sepulture
an illa hora an p septimanā vigesimā vel trigesimā. an vero p
annū. an vo semper si ipsis fiat pp memoriā. Dic q tota die
qua corpus tradit sepulture cedit curatis cū certent de dam-
88 no vitādo. §. de offi. dele. cōsuluit &c. ¶ † Gl. de iure querit
vbi sunt isti casus in quibus alias de iure nō dz solui quarta.
Rn̄det q habent in decre. vlt. de testa. & in. c. ex pte. ij. de v.
sig. s. quando relinquitur pro fabrica ecclesie vel pro lumi-
89 naribus vel simili certo pio vsu &c. † Iuxta h q̄rit gl. an. hec
cōstō sit seruāda in obuentiōibus vel relictis alijs fratribus
q̄ minoribus & pdicatoribus de qbus hic loquit. vr̄ q sic qz
eadem vr̄ rō. gl. tz cōtrariuz qz hec constō est correctoria anti-
qui iuris vt pz ex h tex. iuncto. c. vlti. de testa. & d. c. ex parte iō
est restringenda vt in regula que a iure. de reg. iur. in. vj. & qd
ibi no. & de regul. c. constōnem. in. vj. Idē tz Pau. nisi essent
aliqui qui ex vi priuilegij censerent iure pdicatoꝝ. La. dicit
b q dn̄s Bonifacius papa. viij. [b] voluit istam constōnē exten-
di ad heremitas sancti Augustini. & Jo. papa. xxij. eā exten-
dit quo ad oia ad carmelitas. vt no. Jo. an. de regu. cōstōnem
in. vj. Et p h vr̄ q in frībus seruoꝝ sancte Marie vel celesti
nis vel similibus nō hr̄et locum hec constō. Et pōt esse rō qz
non tanta deuotio habet ad ista loca. & ideo nō sic sepe apud
illos eligitur sepultura vt apud illos de quibus hic dr̄ in tex.
& de quibus est pmissum. & sic non tm̄ respectu ipsoꝝ ledunt
90 curati. facit in ar. l. nam ad ea. ff. de leg. &c. ¶ † Glo. nec non
de datis. querit qd si testator fecit legatū istis fratribus apud
quos eligit sepulturā. & soluit illud legatū i vita ante q̄ dece-
c deret an debebit quarta. vr̄ q non p hūc tex. qui dicit [c] de da
tis in vita nō deberi quartā. Zriū tz gl. & sic dicit declaratū
p Bonifaciū. Rō qz testator vr̄ soluere illud vt legator. hinc
est q legatarius illud post mortē petere nō posset. vt pbat in
l. lucius. ff. de le. ij. l. lucius. ij. §. i puberē. e. ti. & l. filiā. C. de le.
& ff. ad. l. falci. & l. cū quo. §. fi. hinc est q tale legatū defalcabit
ac si solutū esse post mortē. C. ad. l. falci. l. in donatiōibus. cū
91 alijs alle. in gl. &c. ¶ † Glo. decesserit. q̄rit an pcedat lrā et si
testator disposuerit cū habitu ipsoꝝ fratrū sepeliri. vt nihilo-
minus quarta debeat sm̄ formā decre. gl. dicit hic q sic. nam
& si ingrederent religionē in egritudine existētes & ibi de illa
decederent hz locū hec cle. §. e. de his ergo fortius i casu pdi
cto. & sic dicit declaratū fore in declaratiōibus pmissis. secus
aūt de datis in vita. & in sanitate alias q̄ soluendo legatū. §.
92 eo. de his & h pbat sm̄ Guil. & zenze. ¶ † Glo. directe. q̄rit
quid si testator relinquit vel dat in infirmitate de qua decidit.
vel dari mandat post mortē nō facta mentiōe de hoc testō ali-
quibus singularibus fratribus ad eoꝝ cōmoditatez forte vt
possint emere libros vel vestes. vel ob similē cām an debebit
de talibus quarta. glo. rn̄det q sic p hūc tex. qui vult indistin-
cte de oibus relictis directe vel indirecte deberi quartā. & sic
dicit declaratū fore p Bonifaciū i declaratiōe seu cōmissiōe
de qua in. j. gl. & ibi assignat rō qz relictū dictis fratribus sin-
gularibus q̄rit cōuentui sicut p monachū monasterio. & per
seruuz dn̄o. & p filiū patri. xij. q. ij. nō dicatis. xviij. q. j. c. vno.
insti. p quas pso. no. acqui. in pn̄. sed in legato serui inspicitur
persona

a ¶ Quid aūt sit sepultura. Adde d. ab. in rub. ex̄ de sepul.

b ¶ Voluit istā cōstōnē extendi. adde do. ab. i. c. fi. i fi. col. v. vltimo sciās. ex̄ de testa.

c ¶ De datis i vita. adde host. & d. ab. i. c. j. i fi. ex̄ de sepul. & d. ab. i. c. reqsisti. i. iij. col. i pn. ex̄ de testa.

ꝑsona dñi an sit talis vt potuerit sibi legari.⁊ ad hoc vt possit
ꝑ fideicõmissum grauari ad restituendũ.vt ꝓbatur.ff.de leg.
j.l.cum filio.ff.de leg.ij.l.si alienus seruus cum si.ergo eodẽ
mõ in legato facto alicui singulari fratri inspici dꝫ couentus
cui querit.⁊ sic sicut illi esset relictũ deberet quarta ẽt h casu.
nec obst.ꝑdicta decre.requisisti ad fi.de testa.vbi pꝫ ꝙ de re-
licto singulari ꝑsone nõ debet quarta qꝛ id hꝫ locũ qñ ꝑso-
na est capax vt possit habere ꝓprium hic in eo qui nõ põt hr̃e
ꝓpriũ ⁊ sic residet gl.cõtrariũ tꝫ hic Ste. nõ ob. hec lr̃a que
loquitur de relictis fratribus: qꝛ dꝫ intelligi cõplexiue ſm eũ
⁊ sic nõ de relicto singulis vt singulis.alleg.ff.de re.dubijs.l.
cuilibet.⁊.l.cũ senatus. Itẽ qꝛ relictũ ecclesie in qua quis se-
pelitur intelligit relictum cã sepulture.ff.de excus.tuto.l.nen-
senius.⁊.l.leg. Recipere aũt ad sepulturã nõ est actus singu
lorum sed totius corporis. Itez nõ ob.lr̃a.que dicit indistin-
cte ad quoscũqꝫ vsus ⁊c.qꝛ illa v̄ba respiciunt res legatas ⁊
modus legandi nõ aũt ampliãt ꝑsonas legatarioꝝ.vt ẽ casus
de alimentis lega.l.a filio.§.fi. Item non ob.qꝛ relictum sin-
gulari ꝑsone acquirit couentui.quia ꝑsona.i.couentus que
representat singularem ꝑsonam.ff.de fideius.l.mortuo.nõ est
93 cã canonice portionis sꝫ tm̃ ei⁹ sepultura.† Ex his cõcludit
ꝙ relictũ cã amicitie vel parentele non subijcit legi canonice
portionis.ꝓ quo ẽt alle.in arg.ff.de excu.tuto.l.tutor potius
§.j.de castren.pec.l.si forte ⁊.l.castrense. Mat.hic ambigue
loquitur. Nam primo vr̃ tenere glo.nec ob.ſm eum ꝙ de re-
lictis ꝑsonis nõ debet quarta.sed de relictis ecclesie vt no.
s̃.eo.relatum ⁊.c.in nostra.⁊ de testa.requisisti.per Inno. qꝛ
hic vr̃ spãle in relictis istis fratribus.⁊ põt eẽ rõ.qꝛ quicqd
relinquit religiosis vr̃ relictũ eoꝝ locis.i cle.exiui.§.cupien-
tes.de ver.sig.⁊.c.exiji.e.ti.in.vj. Nec ob.ꝙ fratres minores
sunt incapaces in cle.exiui.qꝛ verum est quo ad alia.sed non
quo ad talia relicta cã libroꝝ vel vestiũ.qꝛ talia relicta bñ pos-
sunt capere vt ibi.vel dicit ipse possumus dicẽ ꝙ hic fratres
ponunt ꝓ locis quasi velit ꝙ secus de relictis singularib⁹ ꝑ
sonis.⁊ sic residet plus nõ dicens.qd̃ vr̃ residere ꝯ glo. Tu-
tius vr̃ tenere glo.ꝑꝑ declarationem quã glo.alle.⁊ ipsam ẽt
tꝫ hic Pau. Idẽ sentire vr̃ guil.in ver.oibus. Jo de lig.hic
late de hoc disputat arguens ꝓ ⁊ cõtra supponendo ꝙ reli-
ctuꝫ sit factũ cã parẽtele vel amicitie vl' remuneratiõis a testa
tore vl' alias nõ relicturo. Et ponit v̄ba Fe.ad lr̃am de eo nõ
faciendo mentionẽ de quo per Fe.in opere suo.c.liij. Et fi-
naliter idem cõcludit ꝙ glo.s.ꝙ quarta de tali relicto istis fra
tribus debeatur curato.sed reuera ratiões multũ vrgent pro
Ste.⁊ opi.eius tenuit in effectu ⁊ idẽ cõsuluit cum pluribus
alijs aduocatis romane curie Old.vt refert Fe.in ope suo.
94 ccxlix.⁊c. ¶ † Gl.quartã.querit ad lr̃e declarationẽ qd si te-
statoꝛ q reliquit aliquid istis fratribus ᵃ nõ ẽ sepultus apud
eos an debebitur de talibus relictis quarta. Si enĩ ibi esset
sepultus clarũ est ꝙ sic. Rñdet gl.ꝙ dicta cõmissio seu decla
ratio Bonifacij declarat ꝙ nõ. Fatet tñ ꝙ nõ leuius opinio
nis doc.inter quos fuerũt Hosti. Pe.⁊ Egidius tenuerunt
oppositũ.s.ꝙ de talibus relictis debet q̃rta eccl'ie ꝑrochiali
ẽt si sepult⁹ sit testatoꝛ apud ipsaꝫ ecclesiã ꝑrochialẽ. Inno.
⁊ Abb.tenuerunt ꝯrium.⁊ hanc opi. Inno.sequit Archi.⁊
placet ẽt Jo.an vt ipse no.s̃.e.ti.c.j.placet etiaꝫ hoc Jo.mo.
cessante fraude.⁊ iõ illa est tenenda quaꝫ ẽt hic tꝫ.G.⁊ Ste.
idẽ vr̃ tenere Pau.qñ non sepelitur apud fratres quibus fe-
cit relicta ex eo.qꝛ ibi nõ eligit sepulturã. Si aũt ibi elegisset
sepulturã sed postea ecclesia interdicta fuit ita ꝙ dicta de cã
ibi non potuerit sepeliri.tũc dicit quarta debet ecclesie par-
rochiali.⁊ hoc ne ecclesia cui factũ ẽ relictũ ⁊ in qua ẽ electa
sepultura ex delicto ⁊ pena cõmodũ cõsequatur.ff.de dona.
inter vi.⁊ vxo.l.iij.§.j.xvj.q.j.legi. Item vr̃ ſm eum si casu
alibi sepeliat ex eo.ꝗ a apud ecclesiam electe sepulture por-
tari nõ potuit forte ꝑꝑ inundationẽ aquarũ ⁊ similia. Idem
Fe.in suo opere cõsilio.iiij. Juxta predicta querit quid si di-
catur ꝙ fratres fraudem cõmiserũt cõtra hanc constitutionẽ
vt fraudarent sacerdotẽ ꝑrochialẽ in sua quarta.qũo ꝓbabit
fraus.respondet gl.ꝙ dicta cõmissio h declarat.quia ex qua-
litate ꝑsonarum ⁊ quantitate relictoruꝫ ⁊ ex preteritis gestis
presumi poterit fraus.⁊ maxime ex eo.qꝛ qñ non tenebantur
ad quartas sepulturas ditioꝝ totis viribus ꝓcurabant ad h.
qꝛ iura sepe ex ꝑdictis ꝑsumunt fraudẽ.facit de renun.c.ij.in
vj.cũ cõcor.hic alle.ad fi.gl.supposita aũt fraude nõ dubiũ.qꝛ
debebitur quarta de testa.requisisti.in fi.⁊.c.fi.⁊.e.ti.c.officij.
Per ꝑdicta dicit hic Pau.ꝙ ꝑsumitur fraus si animi desti-
natiõe ⁊ ꝓposito testatoꝛ apud fratres eligit sepulturã.sꝫ fra
tres fecerũt postea ipꝫ eligere sepulturã alibi.⁊ sibi nihilomi
nus legari qd̃ alias erat legatur⁹ testatoꝛ.vñ tenebũtur ad q̃r-
tam.⁊ hoc in quarta ꝑrochiali ⁊c. Quarta aũt epãlis debet
epõ de omnibus relictis ecclesijs sibi subiectis.siue ibi fuerit
electa sepultura siue nõ.de test.requisisti.⁊.c.fi.ſm Pe. Idẽ
Mat.rõ ſm euꝫ qꝛ epũs recipit ꝓpter cõionem suam quã hꝫ
cum oibus ecclesijs suis.de testa.requisisti.sꝫ ecclesia parro
chialis recipit ꝓpter iniuriã sibi illataꝫ ꝓpter sepulturã alibi
electã.⁊ ideo solũ de relictis ecclesie sepulture sibi det quar
ta ⁊ nõ de relictis alijs ecclesijs.s̃.e.c.j.⁊.c.de his.de quo ꝑ
Inno.⁊ Ber.s̃.e.relatum.lꝫ Archi.olĩ tenuerit ꝯriũ in ad-
ditione vna quã posuit.s̃.e.ti.c.ij.in.vj.per ꝑdicta dicit idem
Mat.ꝙ cum epũs non habeat cõionem cum ecclesijs nõ sue
dyocesis ꝙ de relictis illis ẽt per suũ subditũ non hꝫ quartã
sꝫ epũs in cuius dyocesi est ecclesia.alias sequeret ꝙ vna ec-
clesia solueret duas quartas epãles quod absurdũ est de reli
ctis aũt ecclesijs sue dyocesis ẽt per non subdituꝫ bene dicit
95 habere quartã.vt pꝫ ex ꝑdictis ſm Mat.† Juxta ꝑdicta q̃-
ritur an excusati erũt fratres claustrales qui ꝓcurauerũt vel
fecerũt aliqua cõtra constõnem ꝑdcãm si sunt penitus nõ sol
uendo.⁊ est cõsumptũ id quod inde est habitum.dicit Guil.
ꝙ non credit tales esse excusatos.alle.de rescrip.c.ij.vñ dicit
ꝙ fiẽda erit restõ per ordinem iuxta ordinatiõeꝫ positã i cle.
religiosi.§.ceterum.de ꝑuile.vel dicit ipse dici põt ꝙ duplex
nascitur obligatio vna que põt agi in foro contentioso ad in-
stantiã rectoris cõtra ecclesiã ipsoꝝ fratruꝫ ⁊ eorum bona q̃-
liacũqꝫ sint si alias cõitas peccauerit.⁊ hoc siversuꝫ in cõmo
dum vniuersi alias nõ.de excep.cum venerabilis.alias cõtra
96 frẽs fraudem cõmittẽtes ſm Guil. ¶ † Glo.largiri.q̃rit an
heredes habeant necesse soluere integraliter relicta fratrib⁹
de quoꝝ manibus curati debeãt postea recipe quartã.an v̄o
poterũt soluere retẽta q̃rta.vr̃ ꝙ integraliter debeat fieri so-
lutio per hũc tex.qui dicit ipsos frẽs largiri quartã sacerdo
ti parrochiali gl.sentit oppositũ vnde dicit declaratũ est per
Bonifaciũ in cõmissiõe sepi⁹ alle.ꝙ quarta debita ꝑrochia-
li ecclesie censebitur esse in bonis illius ecclesie sicut falc.cẽ-
set eẽ in bonis heredis.vnde illã vendicare possunt curati ⁊
inhibere hr̃dib⁹ ne illaꝫ soluant fratribus.de quibus merito
pñt suspicari.alleg.l.lineã margaritatum.ff.ad.l.falci.⁊.ff.ad
treb.l.heres.in fi. Cõclude ꝙ aut sacerdos curat⁹ ĩhibet hr̃di
ne soluat.⁊ nõ dꝫ soluere heres.aut nõ inhibuit.⁊ tũc aut he
res vult retinere quartã.⁊ vr̃ ꝙ possit ꝑ ꝑdicta aut heres vult
totũ restituere.⁊ vr̃ ꝙ possit per hũc tex.zenze.tñ hic vr̃ senti
re ꝙ totum legatum pñt petere frẽs si nõ ꝑcedit inhibitio.vt
hic. Pau.hoc idem qd̃ glo.dicit tñ ꝙ pro fratribus facit.ff.
de le.ij.si quis seruũ.§.fi.⁊ melius.ff.ad trebel.l.filiaꝫ.⁊ hoc
dicit tenuisse Inn.s̃.e.de his.vbi tꝫ ꝙ ꝯ heredes nõ agit nisi
ecclesia cui est relictum. Epũs aũt ⁊ ecclesia que ꝑtẽdit ius in
legato rõne sue portionis pñt petere vt mittant i possessionẽ
nominis.⁊ postea agere poterũt.ff.vt in pos.le.l.inutiles. vt
poterunt petere a iudice vt ꝑtoriũ pignus tradat.C.de ꝑto.
pig.l.j.⁊.ij.hoc quãdo ecclesia cui factũ ẽ relictũ non vult ce-
dere vel non adest que cedat actiõeꝫ. Si aũt vellet cedere tũc
deberet peti cessio.⁊ agi actione cessa. Immediate aũt absqꝫ
cessiõe sola ecclesia cui factũ est relictũ.⁊ sic de qua facta est
mentio in testõ est illa que põt agere. Hosti.vero ibi nõ pla-
cet hec subtilitas.⁊ dicit ꝙ imo epũs ⁊ ecclesia rõne quarte po
terunt libere agere quanti sua interest contra illuꝫ qui hꝫ fa-
cultatẽ restituẽdi nulla actiõe exꝑssa.alle.de elec.cuꝫ iter. R.
Pau.hic concludit ꝙ quicquid sit de ꝑtãte agẽdi.tamẽ si he
redes soluant curatis ẽt ſꝫ leges sunt liberati a fratrib⁹ saltẽ
ope exceptionis.alle.de do.excep.l.si opera.ſꝫ canones au-
tẽ nõ dubiũ ꝙ sint liberati.⁊ ꝙ pñt ad solutioneꝫ isti⁹ quar-
97 te cõpelli per ordinariũ.† Sꝫ nũquid frẽs si integrũ relictũ
ꝑceperũt potuerũt per ordinarium compelli ad solutionem.
vr̃ ꝙ sic etiã nõ ob.priuilegio exemptionis. Nam omnia pri-
uilegia que huic constõni forent contraria hic sunt reuocata
ergo ⁊c. Ad h qꝛ hic est q̃daꝫ iuris executio ⁊ dispõ cui⁹ exe
cutoꝛ est ordinarius.de ꝑben.si clericus.in fi.in.vj.ꝓ hoc ẽt

ᵃ ¶ Nõ est sepult⁹ apd̃ eos. Adde d.ab.i.c. relatũ circa fi. ex̃ de sepult.

alle. q2 frustra essent iura nisi essent q illa tuere͂t. de elec. vbi periculum in. vj. ꝯ2ria opi. hic placet pau. moue͂t. q2 lz hic tol lantur ꝓuilegia impedientia solutioné quarte nó sequi͂t ergo tolluntur priuilegia exemptionis. vñ cócludit ꝙ cópulsio fiat ét per sup̱iorem suú hoc est per papá vel legatũ facit de elec.
98 si abbatem in. vj. ¶ † Gl. integre querit qd si funus defera͂t primo ad ecclesiam p̱rochialem. ⁊ ibi dicatur vna missa dein de illa cópleta portetur ad fratres sepeliendum an minuetur quarta debita rectori ꝓꝑ obuentióes quas ꝑcepit sacerdos in missa funeris. Jo. mo. dicit ꝙ nó per hunc tex. qui dicit ꝙ integre dz solui. Item q2 iuri cói est standuz vbi non reperi͂t mutatum. alle. de elec. cóstitutio. in. vj. Jté pau. zenze. ⁊ Ste. per p̄dicta dicunt ꝙ si cósuetudo hz ꝙ semp̱ prius deferatur funus ad propriá ecclesiá ꝙ tenebit cósuetudo nec intellige͂t sublata per hanc cóstónem que tollit solũ cósuetudiné ꝯ2riam huic cóstitutioni. q̱nimo plus dicit gl. post Jo. mo. ꝙ ét si de hoc nó esset cósuetudo tñ de iure eét deferendũ primo ad ꝓ priá ecclesiam p̱rochialez. ⁊ sic ibi habere missam in illa. ⁊ sic recipiet vltimũ valz a suo curato. alle. in ar. de cóse. di. v. non oporteret. Scdo ad h q2 h nó repugnat electiói sepulture. sz cócordat. ideo dz esse licitũ. facit de sim. ad apostolicá. Si tñ esset cósuetudo in ꝯ2riũ scilicet ꝙ non deferatur primo funus ad ꝓpriá ecclesiam valeret. s̃. eo. certificari. ⁊. c. cum liberum
99 ẜm zenze. ¶ † No. hñ hanc gl. q2 facit qd de iure fratres nó possunt sepelire corpus p̱rochiani nó iteressente ibi p̱rochia li sacerdote. Item facit hec glo. ad no. s̃. e. in nostra per dñm An. facit qd no. s̃. e. is qui in. vj. Ex p̄dictis pz ꝙ recepta in
a tali missa non cóputan͂t in quartá. [a] Ná lz quarta debeat cóténtari ⁊ nihil aliud amplius petere. tñ id é verũ respectu q̄rte eius qd est relictũ fratribus. ná de talibus relictis fratribus vltra quartaz petere non debent. ⁊ de istis hic loqui͂t. de relictis aũt ecclesie matrici nihil hic dicit papa ẜm gui. idé tz hic zenze. Sed qd si testator legauit aliquid curato sub códitióe ꝙ nihil peteret a frib⁹. dic ꝙ si códitioné acceptauit amplius nihil petet cessante tñ fraude. s̃. de testa. officij ẜm Pau. Idé Math. dicens ꝙ si nó acceptet legatũ petere pót quartaz canonicá. Si vo acceptet legatũ acceptando vr̃ renunciare sue quarte canonice hoc qñ testator sub códitióe p̄dicta legauit.
100 † Quid aũt si simplr̃ vel absolute aliquid legasset curato an illud tenebitur cóputare in quartá canonicá: an vero illaz petere poterit ét habito legato. dicit Mat. ꝙ illam peterit ét habito legato alle. ꝑalle. decre. officij. Jo. de li. hic reuocat illud in dubiuz nunquid vz p̱rochialis ecclesia dz sibi computare in portioné canonicaz illud qd minus debita portione est sibi relictũ a defuncto alibi sepulto q̄z in ecclesia parrochiali. vel si relictũ est tm̃ ꝙ sufficiat ad quatá. an debebit illo relicto eé cótenta. ⁊ arguit late ꝓ ⁊ cótra. ⁊ finaliter vr̃ tenere ꝙ sic. dicendo si vis tenere primá ꝑté rñde ad contraria ⁊ sigillatim rñdet ad illa. sed cótra hoc facit ꝑcipue ista cle. in isto tex. vbi dr̃ ꝙ integre debent curati ꝑcipere quartá de relictis fr̃ibus. ipse rñdet ꝙ istud ius nouũ dz intelligi cũ suppletióe iuriuz antiquorũ ⁊ rationũ. s. qñ ecclesie curate nó é de q̄rta ꝓuisuz nec est nouuz ꝙ posteriores leges determinen͂t ꝓpriores. ff. de legi. l. nó est nouũ. ⁊ sic eodez mó dz intelligi hic gl. ⁊ qd dixi post doctores super eo. Jté obuiare vr̃ decre. officij. que fortiter vr̃ obstare. ⁊ decre. requisisti. de testa. rñdet ꝙ nó ob. si tenemus opi. Inno. ibi q tenuit ꝙ ad supplementũ agi pót per. l. si qñ. §. ⁊ generaliter. C. de inoffi. testa. Sed hec rñsio sibi non placet q2 sibi non vr̃ vera opi. Inno. per. c. requisisti in fi. dum dicit precipuam. ideo secúdo rñdet ꝙ ibi loqui͂t in epo ⁊ quarta epali q eps est extraneus quo ad testatorez. ⁊ ió nó est ratio quare relictũ epo simpliciter alio non adiecto impediat iuris executioné que é inter epm ⁊ capellas ex q̄ nihil dixit testator. sz ecclesia p̱rochialis hz ius in bonis defuncti quasi tanq̄z cóiunctus ⁊ abintestato veniens nó tanq̄z creditor. ió relinquendo simplr̃ vr̃ voluisse cópensare.
101 † Jté huic opinioni ob. viden͂t iura que dicũt ꝙ debitor legando
b creditori non vr̃ voluisse soluere. l. creditorũ. ff. de leg. ij. ⁊. l. j. §. sciendũ. C. de re. vx. acti. Rñdet ꝙ istud debitũ istius quarte non est verum debitum. Naz potest rector curatus in illo institui sicut pót filia in dote. ⁊ in legittima. ff. de nup. l. iij. §. sz vtrũq;. Jté q2 alias seque͂ret ꝙ i vita posset peti. Jté q2 si vnus p̱rochian⁹ stetisset in vna p̱rochia ꝑ multa tempora ꝙ lz postea se transferret ad aliuz mutato domicilio ꝙ posset prima p̱rochia petere ꝙ non est verum ⁊ sic residet per qd vr̃ inclinare in hanc opi. Istam ét ꝑtem tenet Hostié. in sum. de sepul. §. cui sit licitum. in. ij. colũ. ver. sed quid si reliquit. Gof. tñ tz contrarium. ⁊ ét Mat. vt. s̃. dixi. pro hac opi. Hosti. ⁊ Jo. de lig. facit q2 testator in dubio nó dz dici donare videri ne duplici p̄stat̄ione onere͂t heres. ar. ff. de le. ij. l. cuz pater. §. q dotalem. Jté q2 iura. s̃. c. j. ⁊. e. ti. c. j. ⁊. ij. in. vj. cum similibus dicũt ꝙ canonica portio debe͂t de his que testator reliquit pro anima sua. si ergo testator vsus ꝑcepto decre. j. s̃. e. ti. ex omnibus que relinquere intédebat dimisit quartá ecclesie p̱rochiali cótenta esse dz. Item q2 hec quarta debe͂t in recópensationé onerũ que sustinuit ecclesia parrochialis in vita ⁊ róne iniurie sibi illate ꝓꝑ sepulturá alibi electá. quinimo potius ꝓpter iniuriá qd pz. q2 si quis sepelie͂t in ecclesia parrochiali ét si ei nihil relinqui͂t sed alteri ecclesie nihil habebit de talibus. s. relictis. vt tz Ray. in sum. de sepul. ⁊ Pe. de saxo. s̃. e. de his. ⁊ Abb. s̃. e. c. j. Itez pro hoc facit. q2 siue equip̱emus ecclesiaz filio siue patri siue patrono. sicut p̄dicti cópulét relicta i suá legittimá. sic ét debebit cóputari ecclesia. facit. l. oi modo. ⁊. l. cuz filium. C. de inoffi. te. ⁊. ff. de bo. lib. l. ét. §. totiens. ⁊. §. si debita ⁊ aduerte q2 hec fuit q̄stio disputata ꝑ Fe. de se. vt pz in suo opere consil. iij. cuius dicta Jo. de li. posuit ad lr̃az ⁊ de eo mentioné nó facit de mã ꝑ do. An. s̃. c. officij.
102 ¶ † Gl. coherceri. q̄rit a quo potuerũt coherceri fr̃es vt soluant quartaz. Rñdet gl. ꝙ certum est eos posse coherceri de iure vt hic dr̃ tñ ꝓpter exemptiones istoruz fratrũ clerus nó hz a quo consequa͂t iusticiá. ⁊ ideo de h summe conqueritur ẜm gl. coherceri ergo poterunt per papam vel legatuz sedis apostolice. ⁊ nó per aliũ. ⁊ sic sentit glo. priuilegia exemptionis quo ad hoc non fore sublata per hanc constónem. Item Pau. vt. s̃. dixit cum glo. in verbo largiri. in fi. per qd patet ꝙ ꝑ ordinarios nó potuerũt coherceri. ꝯ2rium tz Guil. q2 cũ hoc ius cóe sit ⁊ notoriũ ⁊ manifestũ. ⁊ in corpore iuris clausum. ⁊ sic nó pót esse nó notoriũ ideo priuilegiũ aliquod in ꝯ2riuz non dz quoquo modo impedire quod diocesani aut q sunt ministri executores iuris. de sen. excó. nup. ⁊ h facto tam notorio se non intromittant. ad hoc q2 in notorijs cessat ordo
c iuris de fi. presby. qm̃. [c] Notorium aũt est qd est in corpore iuris clausum. de coha. cle. ⁊ mu. vestra. Ad predicta facit hic tex. a cótrario. Jté q2 priuilegiuz fori non dz excusari eos a cohercione fienda per diocesanũ sup̱ hoc per lr̃am hic in v. nos etenim ná si aliqd priuilegium non potest excusare a datione rei quádo fienda sit ecclesie curate. multominus ab hac ꝑte sic notorie ⁊ debite cohertionis ⁊ executionis cũ sint accessoria vt vr̃ casus in simili. de ꝑbé. si clericus. in. vj. Tutius est tenere gl. q2 vt dixi. s̃. post Pau. lz hic tollantur ꝓuilegia impedientia solutioné quare nó sequi͂t ergo tollun͂t ꝓuilegia exemptionis ió tenendum ꝙ compulsio fienda erit ꝑ suum superioré vtputa papá vel ꝑ legatum ẜm Pau. vt dixi. s̃. cuz
103 gl. in v̄bo largiri ad fi. ⁊c. ¶ † Gl. in ver. verbo. inducit de
d cre. ad no. in ꝓhemio. vi. in v̄bo transmittimus vz [d] an valeat priuilegiũ nó scriptũ vel gr̃a pape non scripta. q2 vr̃ ꝙ sic per hunc tex. ad hoc. xxv. q. ij. instónis. ⁊ qd ibi no. de quo etiaz in regula priuilegiũ. de re. iu. in. vj. in mercurialibus dixi in ꝓhemio. vi. plene. Sed an ꝑ hunc tex. intelligan͂t reuocata priuilegia concessa p̄dicatoris. xvj. kalen. maij ꝑ Clementé pontificatus sui anno p̄io. in q̱bus continebat ꝙ de relictis in ornamentis vel fabrica ⁊ similib⁹ ꝙ ad nullá quartá tenebantur. dicit hic Pau. ꝙ hec questio pendet ab illa de qua habet in ꝓhemio huius voluminis vz a quo t̄pe ceperunt ligare he cóstónes. an a t̄pe publicationis cle. an Jo. xxij. ⁊ cócludit ꝙ hec constó sumpsit effectum a t̄pe publicationis Jo. xxij. ⁊ sic priuilegiũ illud fuit reuocatum ꝑ hanc cóstónem sicut si ipse Jo. fuisset auctor huius cóstónis ẜm Pau. Idez zenze. dicens ꝙ lz post hanc cóstónem fuerint confirmata priuilegia p̄dictis fratribus tñ non intelligi͂t confirmatuz priuilegium qd reuocatum q2 cófirmari nó pót qd non est de fi. instru. in
104 ter dilectos ⁊c. ¶ † Gl. pacta querit ad lr̃e declarationé an ꝓcederet hec lr̃a ét si pactũ initum inter fr̃es ⁊ curatos super sepultura esset tale ꝙ super illo fuisset per papaz ꝓnũciatũ ⁊ ét confirmatũ ante hanc constónem. ⁊ sic tale pactuz ꝑ hec verba intellig͂at sublatuz. rñdet ꝙ non. vnde dicit ꝙ non tolletur tunc

a ¶ Ná lz Add. d. ab. in. c. de his ex̃ d sepul. ⁊ in. c. officij. de testa.

b ¶ Qd debitor legando. De hac mã ponit bar. ⁊ doc. i aũt. ꝑterea. C. vnde vir ⁊ vxor.

c ¶ Notoriũ aũt é. ad de. d. ias. i. l. ij. i. vij. col. i ꝑn. ibi ⁊ sic eoꝝ priuilegiũ. ff. si qs i ius vo. ñ ie.

d ¶ An valeat ꝓuilegiũ nó scriptuz. Adde ea q̄ adducit fel. in rub. ex̃ d ꝯsti. i. iij. col. ⁊ i fi. por. in §. constat. v. sz hic dubita͂t. insti. de iure na. gen. ⁊ ci.

tunc illa sñia confirmatiõis imo stabit ex quo expresse hic nõ
tollitur. nec valet si dicatur pactum hic tollitur. ergo pactum
firmatũ sñia ⁊ cõfirmatione. qꝛ tale pactum est maioris effica.
cie ꝙ̃ simplex pactum nõ cõfirmatũ auctoritate pape. vt ꝓba
tur in simili in.c.q̃uis de pac.in.vj. ꝺ iureiu.lz.e.li. ꝺ foro cõ,
pe.c.cũ. ¶ laycꝰ ẜm Jo.mo.ad hoc ẽt inducit qꝺ no.in auc.
vt cũ de app.cog.in pñ.colla.iiij.vbi no.ꝙ lex noua non extẽ
ditur ad cãm pendentez vel decisam.ẽt si in ea dicatur ꝙ tra
batur ad preterita. Idẽ tz Pau.qꝛ dicit ꝙ nisi hoc fuisset ex
pressum de consuetudine illa non tollerel̃ al.de ꝯsti.c.j.in.vj.

a ¶ † [a] No.bene ex glo. ꝙ lz tollat̃ pactũ simplex ⁊ nõ pactũ
105 firmatũ sñia vel auctoritate apostolica ⁊ similiter non vr̃ tol
li pactum iuramẽto firmatũ per ꝑdicta iura ꝑalleg.⁊ eadẽ rõ,
ne sublato statuto nõ vr̃ tolli statutũ iuramẽto firmatũ vel au,
ctoritate sedis apostolice. ad hoc qꝺ no.de elec.cũ nõ deceat
in.vj.⁊ qꝺ habet̃ eo.ti.qꝛ sepe.⁊ de ꝯsue.c.j.in.vj.lz glo.fi.in
106 d.c.cũ nõ ꝺceat inuat tolli statutũ sz nõ iuramẽtũ. ¶ † Gl.
autẽ hec.⁊ Pau.ambigue loquunt̃ qꝛ dicũt primo ꝙ nõ tol
litur sñia ꝯfirmatiua pacti ⁊ sic innuũt tolli pactũ. sz postea i
ratione quã assignãt sentiũt oppositũ dũ dicũt ꝙ non sequi,
tur.tollit̃ pactũ ergo tollit̃ pactũ firmatũ sñia ⁊ hoc vltimum
credo.nã alias sublato principali sublata essent accessoria vt
in regula accessoriũ.de reg.iur.in.vj.cũ glo.⁊ Jo.mo.concor
dat hic Guil. Mouet̃ qꝛ ꝯstitutio hec ẽ a cõi iure exorbitãs
⁊ sic non est extendẽda ⁊ sic solũ exꝑssata tollit ⁊ alia in suo
statu dimittit per qꝺ dicit ꝙ pactũ de minori quãtitate danda
ꝙ̃ sit quarta firmatũ inter curatos ⁊ fratres iuramẽto ante cõ
stitutionẽ istam non intelligit̃ sublatum.⁊ similiter nec statutũ
epi factũ ꝯsentiẽtibus oibus religiosis ⁊ curatis. Ad hoc qꝛ
papa nõ vr̃ in dubio tollere gratiosaz donationẽ que de se ꝑ
petuo est mansura de dona.per tuas. In ꝯ̃riũ facit ẜm euz qꝛ
papa hic ꝑpter bonũ publicũ ⁊ cõe ꝙ dz ꝑferri priuato intẽ
dit reducere ad vnam equalitatez cõem ꝑpter qꝺ disputatio
ni hoc relinquit Jo.de lig.dicit ꝙ credit verius eẽ dictũ Jo.
mo.⁊ glo.ꝑ rõnes ꝑmissas ⁊c̃. ¶ Glo.ꝑmissoꝶ ponderat lit
terã que dicit vl̃ alicui ꝑmissoꝶ per qꝺ dicit ꝙ iste.§.refertur
ad oia in hac ꝯstitutione cõtenta vt quo ad illa intelligat̃ tolli
107 priuilegiũ ⁊ ꝯsuetudo ꝯ̃ria † ⁊ sic no.ꝙ clausula in fine po,
sita refert̃ ad oia ad h.ff.de le.j.l.talis scriptura.⁊ ibi de hoc
108 ⁊.s̃.de ap.qõni.⁊.c.ij.regris ⁊c̃.† Querit hic Mat.nunqd
possit induci consuetudo ꝙ nihil soluat̃ pro canonica portio
ne.dicit ꝙ Raymũdus tenuit qꝛ illa ꝯsuetudo foret irrõna,
bilis ⁊ ꝯtra naturalem equitatẽ: vt pz.s̃.eo.c.j.⁊c̃. de ꝯsue.c.
j. Item qꝛ ecclesie ꝑprie per illam aufert̃ tota cõmoditas rei
sue.s.ius funerãdi ⁊ ius parrochie ꝙ esse nõ dz.s̃.eo.certifi,
cari.⁊ ibi de hoc ꝑ Jo.an.dic vt ibi in.v.q. Sed vr̃ ꝑcedere
in alijs quã in ꝑdicatoribus ⁊ minoribus de qbus hic. Alte
rius ex tex.ex ver.nos etenim ibi dum dicit inquãtum premis
109 sis ⁊c̃. † colligit Guil.modũ reuocãdi ꝑuilegia.s.ꝑ clausu
lã nõ ob.⁊c̃. Pro cuius declaratiõe hic tractat de ista cl'a nõ
ob.⁊ eius virtute: vnde dicit fore aduertendũ qd sit nõ obstã
tia dicit ꝙ est cl'a obstaculũ alicuius defectus releuãs vel in,
terdum extinguens quo non releuato vel extincto gratia irri
ta redditur. dicãtur autẽ non obstantie qꝛ stare faciunt rescri,
ptum ꝙ sine eis non valeret de rescrip. cum aliquibus.⁊.c.si
ꝑpter in.vj.⁊ sic nõ obstãtibus seu distribuentibus remanet
110 ⁊ stat. † Quotuplex aũt sit cl'a nõ obstãtium dicit ꝙ triplex
qꝛ quedã est releuatiua operãs tñ ne obsit aliquid rescripto
sed nõ tollit de fi.ꝑs.c.ij.de prebẽ.non põt in.vj. Alia est rele,
uatiua ⁊ dilatiua sed non ꝑemptiua. ꝺ rescri.si ꝑꝑ in.vj. Ter,
tia est releuatiua ⁊ ẽt ꝑemptiua vt nõ obstãte tali cõsuetudine
quã cassamus de elec.qꝛ sepe in.vj. Oꝛ hec v̂ba modice vti,
litatis sunt vtilius de hac clausula ꝑ La.in.d.c.si ꝑpter.⁊ de
prebẽ.si cui in vj.⁊ ꝑ Bar.in extraua. ad reprimẽdam in ver
bo nõ obstantibus. Iuxta ꝑdicta querit idẽ Guil.qd si con,
cessuz est monacho certi monasterij ꝙ possit ꝯsequi auctorita
te apl'ica bñficiũ seu offm̃ vacãs i alio mõasterio nõ ob.ꝙ sit
mõachꝰ ꝑ'ni mõasterij an dcõ bñficio assecuto ꝺsinet eẽ mõa,
chꝰ ꝑmi mõasterij ꝙ papa sibi nõ reb̃uauit exꝑsse dic̃ ꝙ sic cũ
h ñ sit licitũ nec cõpassibile hr̃e nomẽ i duobus mõasterijs ꝺ
priuile.volẽtes.i vj. Secꝰ si papa sibi h reb̃uasset.exꝑsse.qd
si canõico sit ꝯcessuz ꝙ ñ ob.canõica ꝙ̃ tz possit duas vl̃ tres
curatas eccl'as tenẽ si alias sibi licite ꝯferant̃.an assecutꝰ plr

bus ecclesijs poterit postmodũ dcãm ꝑbendaz vl̃ alteram ꝺ
ecclesijs ꝑmutare cum alia.ita ꝙ ꝑbendã vel ecclesiã ꝑmuta
tam ⁊ de nouo assecutã liceat cũ alijs tenere ⁊ omnes eccle,
sias in simplicia bñficia conferre.dicit ꝙ sic.sed illa duplicia
cum illis duplicꝰ nõ poterit cuz gr̃a sit finita.de fi.ꝑsby.c.
111 j.⁊.ij.in.vj. ¶ † Ultimo q̃ro an ꝑuilegiũ anglicis concessum
quo ꝑsit trahere ẽt quoslibz vltra duas dietas vl̃ plures vl̃ cõ
seruatores suos nõ ob.constõne de duabus dietis ⁊c̃.tollat̃
per priuilegiũ cõcessum ciuibus tolosanis quo cauet̃ ꝙ non
possint extra suã dyocesim ꝑ l̃ras apostolicas trahit̃ ñ ob.qui
buscũqꝫ constõnibus priuatis ⁊c̃.nõ tñ aliter specificat.dicit
ꝙ tollit̃ prima gr̃a.alle.de ꝑben.non potest.in.vj.de do.c.ij.
112 ¶ † Querit Pau.quid si testator erit viator vel vagabũdus
cui debebit̃ quarta de qua hic loquit̃ si sepultꝰ ẽ apud fr̃es.
Quidã ꝙ epõ in cuius ciuitate vl̃ dyocesi morit̃.xiij.q.j.vbi
cũqꝫ.de offi.archiꝑsby.offm̃.facit quod no.ꝑ Inno.⁊ Po
sti.s̃.e.nos instituta vbi dicũt tales sepeliẽdos in ecclesia ca
thedrali. Idem Gof.in sum.e.ti. Alij dicũt ꝙ quarta ꝺbebit̃
ecclesia ꝑrochiali in cuius parrochia est mortuus qꝛ illa de
buit sepeliri ẜm Ray.si sepulturam nõ elegisset.xviij.q.ij.ec
clesias. Idem Uincẽ.s̃.e.in.c.nos instituta. Idem Archi.
s̃.e.ti.in.vj.c.j. Pau.hic dicit ꝙ hec vltima posset esse vera
b vagabũdo non hñte parrochiaz.ar.l.labeo.ff.ad muni. [b] In
viatore aũt qui hz certamꝰ parrochiã in suo domicilio dicit ꝙ
hoc nõ credit sed credit ꝙ quarta est dãda sue parrochiali ec
clesie vbi hz domiciliũ. alle.s̃.e.ti.is q.in.vj.⁊ ad ipsam de
bet mitti dcã quarta expensis ipsiꝰ quarte ⁊ si nõ sufficeret de
ponat̃ alias paupibus erogetur.xvj.q.j.c.fi.sicut dicit Host.
in fi.de vsur.cuz tu.hec intelligit esse vera nisi viator tãto tpe
stetisset in parrochia ꝙ ibi fuisset fortiꝰ domiciliũ.de ꝑcu.c.
fi.⁊.xij.q.ij.§.qꝛ.quãtuz aũt tps sufficiat sentit ꝙ annus.vnꝺ
dicit ꝙ Inn.i.c.omnis.de pe.⁊ re.dicit ꝙ scholares ⁊ alij i,
cole ãnales ⁊ mercẽnarij debẽt cõfiteri sacerdoti.i cuiꝰ par
rochia degunt ꝑ annũ.xvj.q.j.questi. Alij.vt ipẽ refert dicũt
idẽ si nõ traxerũt moram per annũ.alle.de deci.ad apostoli
ce. Fatetur tamẽ tutiꝰ esse ꝙ viatores ⁊ similes semꝑ habeãt
a ꝑprio sacerdote licentiã spãlem: ꝺ quo per Hosti.in sum.
de pe.⁊ re.§.cui cõfitendũ sub.§.fi.⁊ bene facit.c.questi.ꝑal,
le.vbi dicit ꝙ decime ꝑsonales debent̃ tali ꝑrochiali ecclesie
ergo.⁊ talis quarta.per quod cõcludit ꝙ talis quarta si minꝰ
ãno stetit venit diuidẽda inter ꝑmã parrochialem ecc esiã ⁊
113 secũdã ꝑ rata tpis.de hac ꝑ.d.An.s̃.e.ti.c.j.† Querit Jo.
ꝺ lig.quid si testator elegit sepulturã apud fr̃es miores ⁊ ibi
est sepultus.in sua vero vltima volũtate legauit dictis fratri,
bus simpliciter centũ libras. Itez quinquaginta libras ꝑ fa,
brica ecclesie parrochialis ecclesia habuit de illis cẽtũ q̃rtã
de iure cõi antiquo. Item de illis quinquaginta habuit ꝑtẽ
114 ꝺ iure nouo ꝑ hanc cle.j.§.huiusmodi q̃qꝫ statuto †.an epõs
poterit petere quartã quarte vr̃ ꝙ nõ.qꝛ epõ debet̃ quarta de
relictis ecclesijs a decedentibus.s̃.de testa.requisisti.⁊.c.offi,
cij.cum si. Sed in cãu nostro dcã quarta non ꝑcipit̃ ex volũ
tate defuncti.sed potius ꝯtra volũtatez ad instar falc.cui hec
quarta assimilat̃ que falcidia detrahi dr̃ ꝯtra volũtatẽ defun,
cti.de testa.raynaldus.⁊.l.titia.ff.ad.l.falci.⁊ hoc potissime ve
rum vr̃ respectu quarte ꝑcepte ꝺ q̃nquaginta q̃ detrahit̃ de
relictis priuilegiatis. Ad h qꝛ epõs nihil posset detrahere de
relictis ipsis fratribꝰ exemptis.ergo nec ex ꝑsona parrochia
lis ecclesie id poterit facere. In ꝯ̃rium facit qꝛ epõs nõ soluz
de relictis sed de oibus mortuarijs dz hr̃e quartã.de offi.or.
c ꝯquerente.⁊ de ꝑscrip.c.ꝺ quarta † [c]. Sz mortuaria seu fu,
115 neralia dicunt̃ oĩa q̃ occasiõe funeris ⁊ ẽt ꝑpter volũtatem
morientis obueniũt.vt.s̃.ex ꝑte.⁊.c.cũ liberuz.⁊.c.in vestra
in fi.vbi melius h ꝑbatur.vt pz in.c.pe.de sepul.in.vj. Nã
vt ibi dr̃ filiusfamilias nõ põt aliquid ꝑ anima iudicare ⁊ tñ
nullus dubitat quãdo ea q̃ rõne funeris obueniũt inter fune
ralia cõputari ⁊ late instat hic in allegationibꝰ pro ⁊ contra.
Finaliter istam ẜam ꝑtẽ tz quã vr̃ tenere ẜm eum Jo.an.de
sepu.certificari.§.decẽ.v̂.de secũdo. Ad hoc qꝛ ecclesia par,
rochialis quo ad relicta istis ꝑdicatoribꝰ ⁊ minoribus vtitur
iure cõi ꝑ hanc cle.⁊ sic relicta predictis fratribꝰ q̃uocũqꝫ ⁊
qualitercũqꝫ nõ sunt in aliquo priuilegiata quo ad ecclesiam
parrochialẽ.vnde ꝯsequit̃ quis ꝑ alium quod ꝑ se nõ possz.
facit de ꝯces.ꝑben.auctoritate Martini in.vj. Refert tamẽ

Joan.de imola sup clemen. r

a ¶ Not. bñ ex glos. Addꝺ ꝙ istũ tex.i.v̂.sup. reputat sin. fely.i.c.q̃ in ecclesiaꝶ in xvj.co.v̂.iij. declaratio. ex̃ de ꝯsti.⁊ istaz gl.dicit eẽ notabilẽ alex.in ꝯsil. lxij.i pe.col. circa med.i j.volu.alex. in ꝯsil.cxxv. in pe.colũ. circa med.i ij.vol.alex.i ꝯsil.cxij.i.ij. col.i.iiij.vo. ⁊ alex.i ꝯsil. xxx.i.j.col.i v.vol.⁊ eaz dicit eẽ sin, gu.fely.i.c. ꝯstitutꝰ i.iij. col.ꝺ rescri. ⁊ in consil. xxvij.in.v. col.i.ij.vol.

b ¶ In via tore ãt. Ad, de ad ista.d. abb.i.c.j.in ij.col.v̂.j.in glo.ex̃ de se pultu.⁊ do. abb.in.c.j.i ij.col.v̂.not. ibi peregri, noꝶ ex̃ ꝺ ce le.mis.

c ¶ Sz mõ tuaria. Addꝺ eundẽ.imo. i.xv.col.s̃.c. c.in gl.in.v̂. funeralibꝰ.

a ℭ Frequẽti⁹. Adde p ista rõne bo. gl.i.l.j.i pn. ff. de abige. gl.fi.circa fi. in.l.ij.C. de fal.mo.bar. in.l.trãsiget in.ij.colũ.in fin.C.de trã sac. facit gl. fi.circa fi.i.l. cũ alijs.C.ḋ cura.furi.

opi.illorũ aliter distinguentiũ.sed in dicta opi.quã dixi proxime residet ⁊ sic illam vꝫ amplecti idem Federic⁹ in' opere 116 suo ꝯsilio.vj. ℭ † Querit vlterius qd si ecc'lia parrochialis ꝯsequit quartã de mortuarijs illius qui ẽ sepultus extra dyocesim cui epo debebit quarta illi⁹ quarte. dicit ꝙ dyocesano mortui saluo iure pscriptiõis.de pscrip.ḋ quarta. Cui aũt incumbat ꝓbatio an alleganti prescriptiõem an negãti.no.per Jo.an.in regula sine possessione in.vj.in nouel. Idem Fe- 117 ⁊ vbi ⁊c. ℭ † Querit vlteri⁹.põe ꝙ in ciuitate ista ẽ quedã fraternitatis seu vniuersitas boiꝫ deuotoꝝ ⁊ ḋ iure approbata que hꝫ ꝑ cõfessore seu penitentiario singulari de ipsa vniuersitate quendaꝫ fratrem pdicatoꝝ quẽ suus platus ad tale offiñ ꝯputauit. Accidit ꝙ qdaꝫ ḋ vniuersitate pdicta heredẽ instituit dcm̃ penitentiariꝫ seu cõfessorẽ talis fraternitatis. Deinde dictus cõfessor est vocatus ad epatuꝫ ⁊ a suo plato obtinuit licentiã cõsentiẽdi ⁊ transeũdi ⁊ ab illo est absolut⁹ demũ iam cõfirmatus ⁊ cõsecrat⁹ offiñ penitentiarie pseuerans anteq̃ adipisceret possessionẽ epat⁹ hereditatẽ adiuit. Querit cui acquirat dictã hereditatem an illi fraternitati an officio penitentiarie an cõuẽtui pdicatorũ epatui. Et si nulli predicatoꝝ queritur cui acquiret. ⁊ ꝑ quolibet mẽbro arguit pmo affirmatiue postea negatiue. Deinde soluit respõdendo ad cõtraria recitans quinqꝫ opiniones. Concludit ꝙ querit epatui per ea que habẽtur.xviij.q.ij.c.vno.vbi pꝫ ꝙ tps aditionis ẽ cõsiderandũ.l.que legata.ff.ḋ reg.iu.⁊.ff.qñ dies legati cedat.l.si vsufruct⁹ in fi.⁊ insti.de here.⁊ quali.⁊ differẽtia.§.in extraneis. Sꝫ ꝯtra istaꝫ solutiõeꝫ fortiter facit qꝛ eo ipso ꝙ religiosus instituit heres intelligit monasteriũ institutum ⁊ sic ius adeundi competit monasterio ⁊ nõ monacho. Hinc est ꝙ si monachus repudiaret nihilominus sindic⁹ monasterij põt adire qꝛ mõachus nihil põt hr̃e ꝓprij nec hꝫ velle nec nolle.de elec.si religiosus in.vj ⁊ de sta.mo.cuꝫ ad monasteriũ.§.j.xij.q.j.nõ dicatis.⁊ not.per Inno. ⁊ Hostiẽ.de proba.in psentia. Cum ergo monachus nõ põt hr̃e propriũ nec põt se iactare ꝙ ius adeũdi ꝯsistat i eo sed imediate fuit acquisitũ monasterio ⁊ hoc si post mortẽ testantis sit translatus.nam si ante morteꝫ testantis fuit translatus ad episcopatum posset ꝓcedere dicta terminatio ex eo ꝙ ante mortẽ nõ est ius. sed spes adeũdi.⁊ sic itelligit qd no.xviij.q.ij.c.vno. in verbo monasteriũ.inquantũ ibi allegatur lex nõ dubiũ vꝫ aliud sentire. Ex his vꝫ ꝙ ius adeũdi remansit penes monasteriꝫ seu cõuentũ.nõ aũt transiuit cuꝫ monacho ad epatuꝫ ex quo illius ossibus nõ inherebat sed erat translatũ i monasteriꝫ ⁊ hec trãslatio fcã fuit post mortẽ testatoris.ꝑ pdicta tñ solutiõe ꝙ ꝓcedat indistincte.fa.qd no.archi.post Lau.in d.c.vno.in fi.vbi dicit ꝙ si aliquid relinquit monacho sub cõditiõe vel instituitur a tpe quo est eps existat cõditio acquiratur ecclesie ⁊ sic ꝭm hoc eodem modo ius adeũdi vl' spei nõ dꝫ dici acquisiuisse monasterio sed secũ portauit.⁊ sic idẽ vꝫ qd in seruo manumisso vel filio emãcipato.⁊ ꝑ hoc facit qd no.in Specu.de sta.mo.ver.viij.queritur.⁊ sic residet Joan. de lig.vide Bar.in.l.j.ff.de vulgari.⁊ pupilla.in.l.is põt.ff. de acquiren.heredi.

ℭ De decimis. Rubrica.

b ℭ C. de muta.nomi. de ista materia põit plene fely.i ꝓbe. ḋcre. in xiij.col.

c ℭ Cõsuetudo. Adde gl.in.c. i aliqbus i glo. fi. ex ḋ deci. ⁊ ibi.Ino.d. Anto. ⁊ d. Abb.

Religiosi quicũqꝫ. Primo ponit cõstituõeꝫ cuꝫ suis penis.secũdo illã 1 moderat.secũda ibi.ceterũ. ℭ † No.hic puniri religiosos grauãtes vl' fraudãtes ecclesias i ḋcimis illis ecc'ijs ḋbitas. ℭ Itẽ no. penã ipsorũ. ℭ Not.ꝙ pena excõicatiõis succedit hic loco pene suspẽsionis ab offõ ⁊ bñficio in eo qui nõ hꝫ bñficiũ. 2 ℭ † No.ẽt ꝙ eodẽ ꝑuilegio gaudẽt oblati religiosis q̃ gaudẽt ipsi religiosi quo ad decimas aialiũ.secus i familiarib⁹ ⁊ pa 3 storib⁹ ipsoꝝ. ℭ † Not.ꝙ de terris religiosoꝝ quas ꝓprijs 4 manib⁹ ñ excolunt solui dꝫ ecclesia ḋcima. ℭ † No.regularit solui debere decĩas ẽt de noualibus ⁊c. ℭ Glo.prima i ver. ⁊ ꝑ hoc q̃rit si seculares clerici vl' laici ḋlinquũt in his q̃ hic dicunt an icurrẽt penã ḋ qua hic.rñdet gl.ꝙ ñ qꝛ hic loquit in religiosis ⁊ sic a ꝯrio.sec⁹ i alijs cũ ista cõstitutio sit penalis ⁊ sic ñ extẽdẽda.vt i regula i penis.ḋ reg.iur.ꝯcor.qd no. in cle.vna.š.de testa.⁊ in cle.j.de ꝑuile. Ratio aũt diuersitatis põt esse qꝛ religiosi frequẽtius ⁊ cõmunius delinquebãt in istis q̃ alij. Itẽ ꝙ ambire seu desiderare aliena est improbabilius religiosis q̃ alijs.de elec.quorũdam.in.vj. Ideo ḋ eis potius fuit ꝓuidendũ. An aũt religiosi translati ad ecclesiam secularẽ incurrãt penas hic positas si deliq̃rint i his q̃ hic dicunt.dicit glo.ꝙ sic.lꝫ forte nõ fuerit de mẽte auctoris de talibus cogitare ⁊ hoc per istud vniuersale quicũqꝫ ar.de ma.⁊ obe.solite. Ad hoc facit de elec.quorũdam in.vj. Pau. hic nõ clare loqtur in hoc vltimo. Dicit enim ꝙ quidam dicunt id qd dixit glo. ex generalitate verboꝝ contrariuꝫ videt ex mente.alle.qd no.de elec.quorũdam in glo.pe.in.vj. Ste. hic dicit ꝙ ex mẽte nõ comphendit translatum ad ecclesiam secularẽ.de sta.mo.in.c.ꝙ dei.⁊ multominus ad epalem.de sen.excõ.qꝛ periculosum. Ex verbis aũt cõprehẽdit ⁊ sic i effectu.ideꝫ vꝫ tenere ꝙ gl.de quibus aũt religiosis hic loquatur dicit Guil.ꝙ de religiosis regule beati Augu. Bene.vl' Frã.vl' alterius regule approbate dicẽs oẽs fore religiosos ⁊ religiosas de mũdo militare.vt no.i cle.qꝛ regulares ḋ supneg.pla. Ste. hic dicit ꝙ hic cõprehẽdunt templarij hospitalarij ⁊ quicũqꝫ alij religiosi ⁊ ẽt mulieres religiose.cuꝫ masculinũ ꝯcipiat femininũ.ḋ elec.generali.in.vj. Ad hoc facit glo.ij.hic posita que idem vult dicẽs comphendi ẽt cisterciẽ 5 ses de qbus in.c.ex pte.ij.š.e.de deci.⁊c. ℭ † Glo.noualiũ querit q̃ dicant noualia.rñdet remittẽdo ad no.de ver.sig.c. ij.⁊.c.quid per nouale.⁊ de priuile.c.fi.qꝛ dr̃ terra nouiter ad 6 culturã redacta ex qua ꝑus redditus nõ ꝑcipiebant. † Juxta hoc q̃rit Guil.si de prato fiat terra arabilis in illis ptibus in quibus non soluit decima de feno an dicet nouale. vꝫ ꝙ sic. qꝛ nulli fructus antea ꝑcipiebant per ecclesiam ꝙ vꝫ sufficere vt dicat nouale.de ver.sig.ꝯquerẽti. ℭ In ꝯrium est qꝛ attendi dꝫ non qd factũ sed qd fieri debuit de elec.cãmqꝫ.sed de feno debuit solui decĩa.ergo hoc erit attendendũ.š.eo.ꝑuenit ⁊ imputet sibi qui nõ petijt cũ effectu ex quo per ipsum stetit.š.de pscrip.vigilãti. ⁊ sic residet.⁊ hec vꝫ veritas: qꝛ lꝫ nulla decima solueret tñ fructus percipiebant.ꝙ vꝫ sufficere vt nõ dicat nouale.vt in iuribus.š.alle.facit.š.eo.cõmissum 7 vbi vꝫ expssuꝫ. ℭ Glo.ecclesijs.querit qd si decime deberẽtur psonis.forte qꝛ ifeudate ab antiquo vel ex ꝑuilegio an hꝫ locũ hec cle. Rñdet gl.ꝙ non a ꝯtrario.pro quo facit qꝛ hec ꝯsti̇õ velut penalis nõ est extẽdẽda de reg.iur.in penis.in vj. Si ergo fraus in talibus fiat agere debẽt via ordinaria cũ 8 hec ꝯstõ ipsis non faueat.alle.š.e.tua. Idẽ zẽz. † Juxta pdicta querit hic Guil.quibus ecclesijs debeat decima. Rñdet ꝙ curatis ecc'ijs siue sint ciuitatenses siue rurales de his q̃ sint.j.eorum limites.xiij.q.j.c.j.⁊ similiter siue sint religiose seu regulares seu seculares ecclesie.maxime matrices de pscrip.ex trãsmissa.de sepul.in nostra.⁊ de pben.cum singula. in.vj.⁊ per hoc dicit ꝙ abbates ⁊ pores ⁊ similes hñtes ecclesias curatas ꝑ se vel sue administratiõi annexas lꝫ faciãt exercere exercitiũ cure per suos vicarios.iuxta decre.cũ singula.pall.de pben.extirpande.§.qꝛ vero.⁊.c.exposuisti.⁊.c. sup eo.in.vj.de iure cõi fundat intentiõnẽ suam sup decimis exigẽdis oblationibus ⁊ similibus cũ ipsoꝝ sint ecclesie nõ aũt vicarij qui debẽt sua portione congrua contentari. Nec dicit esse de mẽte iuris inquãtũ posuit rubricam de cap.mo. ⁊ non dixit vicarioꝝ ꝑ hoc infert ꝙ poterit de falso redargui vicarius q in hac pte sibi nomen rectoris vel plati suo pro- b prio motu assumit de psum.qꝛ nõ est. b C.de muta.nomi.l.j. ℭ Idẽ zen.alle.š.e.cũ ꝯtingit.xvj.q.j.statuim⁹. Et sic de decimis de qbus aũt rebus debeant ecclesie decime.dicit ꝙ regulariter de oĩbus rebus que infra limites ecclesiaꝝ exurgũt per quoscũqꝫ terre excolant siue laycos siue clericos seu religiosos exẽptos vel nõ exẽptos.š.e.statuto in.vj. Nec regula fallit in certis casibus.primo in dote ecclesie.š.e.nouum genus.ꝭo in portione epali de pscrip.de quarta qꝛ illa detrahitur de decima.vt ibi.de offi.or.ꝯquerente.tertio quando nõ constat infra cuius parrochie limites sint constituti.š.e.qm̃. c quarto vbi est pactũ c consuetudo vel priuilegiũ sufficiẽs.de transact.statuimus.quinto ẽt fallit in religioso.de quibus dr̃ š.eo.ex pte.ij.quo ad ea q̃ ibi dicunt.⁊ hec quo ad decimas 9 pdiales. † Personales vo debent vbiqꝫ per circulũ ãni ꝑcipit ecclesiastica sacramẽta.š.e.c.j. Idẽ Pau.⁊ Ste. Sed

aduerte

aduerte q sentit Guil. de iure cōi deberi decimas pdiales ecclesie parrochiali seu curate iter cuiº limites sunt pdia. ēt si n̄ sit matrix hoc est baptismalis. Ideo cōtra. xiij. q. j. in sūma. ꝛ Ber. s. e. cū ꝯtingat. ꝛ Inno. i. c. apostolice. vbi dicūt q debe tur ecclesie baptismali. Arch. variauit ꝛ finaliter dixit opi. q̄ bȝ indistincte [a] debeant parrochiali. pbatur p. c. ad decimas de resti. spo. in. vj. ꝛ hanc opin. Jo. dicit Pau. veriorē. Mo uet q assignata parrochia ab illo. q bȝ ptātē assignādi oīa iura parrochialia videnť assignata ex quo nihil excipiť. Na ratio q̄ suadet ibi oīa iura ex illo iure parrochiali pueniētia idem tanq̄ dño suo deberi. al. qd habeť de eccl. edi. ad audiē tiam. ꝛ. c. ad audiētiā. de deci. Non ob. que possunt in ꝯtrariū allegari. q intelligi debēt de baptismali inter quorū limites si sunt parrochie aliq̄ ꝛ quatenº loquūtur de parrochialibº i telliganť qn̄ pdia sunt firmata iter limites baptismalis eccle sie ꝛ nō intra suos. q de talibus nō dȝ pcipi decima per par rochialem ecclesiā. ꝛ de hoc plene per Jo. Cal. in additiōe in dicta dcre. cū cōtingat ꝛ per Joā. an. in additione speculi su per hac rubrica. ꝛ per do. An. i. d. c. cū cōtingat. ¶ Glo. obi tas. querit an pcedat decre. siue de iure cōi debeanť ecclesijs siue de alio iure spāli puta ex priuilegio vł ex cōsuetudine. di 10 cit q sic. q tex. simpliciť loquiť †. Quid aūt sit obitū dicit q est illud qd ab inuitio extorqueť p. l. fideicōmissa. §. si rem. ff. de leg. iij. ꝛc. ¶ Glo. expectātes. querit quid si expectarēt d cime ad religiosos ex cā legittima. Rn̄det q tūc i illis nō ha beret locū cōstitutio. Ratio q nemini facit iniuriā qui vtiť iure suo d elec. cū ecclesia vlterana cū cōcor que aūt possit eē cā legittima q̄re ad eos spectat. dicit Guil. q si forte sint no ualia que pprijs manibus collūt vł suis sumptibº. nā de ta libus ipsi religiosi nō soluūt decimas. ꝛ similiter nec de nutri b mētis suoꝝ aīaliū. [b] ꝛ similiter nec d hortis vł fundo ecclesia rum. s. eo. ex pte. ꝛ. c. nouū. Itē pōt esse cā legittima cōsue tudo vł pscriptio. s. eo. dudū. ꝛ de pscrip. c. j. in. vj. dicit tn̄ q tutiº est allegare cōsuetudinē q̄ pscriptiōem. q i cōsuetudi ne nō est necesse allegare titulū ꝛ pbare de quo per Hosti. de cōsue. c. fi. Itē pōt esse iusta cā donatio epi vel inferio res debita solēnitate seruata. d re. eccle. nō alie. c. j. in. vj. ꝛ. s. eo. ti. cle. si vna. Itē si ad istos religiosos spectet principali ter ecclesia lȝ faciant curam p vicarios exerceri ppetuos. ꝛc. 11 ¶ † Glo. [c] de aīalibº adducit exēplū ad no. i decre. cū di c cat de eccle. edi. nunquid vȝ priuilegiū leprosoꝝ d decimis nō soluendis de nutrimentis aīaliū intelligi debeat de aīalibº que nutriūt tm̄modo in domo. q vī q sic p hunc tex. Non autē dȝ intelligi de aīalibus que alijs tradūt nutrienda. ꝛ sic ibi tenebat Egidius cuius opi. vī hic approbari. ꝛ eodē mo do dic intelligendū qd de cisterciensibus in decre. ex parte s. eo. ti. Fatetur tn̄ q si leprosi cōmittant circa hoc fraudē nō incurrūt penā huius ꝯstitutiōis si nō sunt religiosi. sed alias ordinaria via tenebuntur. vt supra dictū est cū glos. j. Idē tȝ hic Pau. ad lr̄am. Sed an in dubio erit psumēda fraus pria facie vī q sic. q certificari debebāt cū nō liceat cū alterius piudicio in incertis vagari. s. de elec. ꝯstōnē. §. oēs. In ꝯtra riū q qui fraudem allegat illam dȝ probare. de renū. c. ij. in vj. Guil. dicit primū verius q psumptio est p ecclesia. de p 12 scrip. c. ij. i. vj. † Deinde querit Gui. an sit soluēda decima d aīalibus. dicit q si quidem loquimur de nō inclusis clarū ē q ꝛ talia i nullius parrochia sunt. ꝛ ideo ipsis seu ipsoꝝ valo re soluenda est decima que ē psonalis ꝛ sic soluenda ecclesie parrochiali i qua audiūtur diuina. s. eo. cōmissū. Si vero lo quimur de domesticis ꝛ iclusis. tūc dicit glo. s. eo. apostolice q decime que debenť d aīalibus que pascūtur in pascuis sūt reales. q vitā ꝛ nutrimētū recipiūt aīalia a terra ꝛ sic dari de bēt isti eccl'ie i cuiº parrochia sunt pascua. alleg. ff. d serui. ru sti. pdio. l. pecoꝝ pascendi. Hostiē. vero i sum. eo. tit. §. quot sunt species. dicit q potiº debēt dici mixte q aīalia sumūt vi tam ꝛ a nutrimento prediorū ꝛ ēt ab opere quod homines i custodiēdo impediunt. Hugo. xvj. q. j. dcimas. distinguit q aut animalia aliunde venerunt causa pascuādi ibi ad tempus ꝛ tunc dominus pascui. dedit decimas sicut de psonalibº. s. de precio q inde recipit. Aut sunt animalia incolaꝝ ꝛ tūc sol uenť decime vt pdiales. Inn. s. eo. cōmissū alr̄ notat dicit q si dn̄s fundi patiť gratis bestias pascere in fundo suo herbas euulsa a terra a bestia vel potiº ab eo qui pascit bestias trāsi

cum onere suo. s. decime. s. e. pastoralis. quasi velit q tunc sol uere debeat decimā pdialē dn̄s aīalium ecclesie in qua sunt sita pascua. secº si nō gratis pascerenť Guil. hic distinguit p ꝯcordia opi. q aut loquimur de pcio q venator recipit de fe ris ꝛ planū est q tanq̄ de psonali decimā soluet ꝛ hoc de fe ris nō inclusis. Si aūt loqmur de feris inclusis vtputa de cu d niculis vł silibus infra clausurā alicuius foreste: tūc secº[d] q talia censenť pdialia. vt no. Inno. s. eo. nō est. ꝛ hoc in feris. Si aūt loqmur de domesticis. ꝛ tūc aut loquimur de predio pascuoꝝ. ꝛ tūc solui dȝ isti ecclesie cui soluēda eēt dcima her be si de ea fieret herba q̄ nō pascereť. ꝛ sic erit realis. ꝛ ita lo quiť. s. eo. cōmissum. cū ibi not. per Inno. Aut loquimur de agnis lana lacte domesticoꝝ aīaliū ꝛ in hoc est vera opi glos. q debeať decima tanq̄ de pdialibus vt no. s. e. ad apostolice ꝛ sic intelligiť dictū Hosti. in sum. eo. ti. ꝛ per Inno. s. e. tit. non est. Si aūt loquimur de mercede quā pastor mereť in eis custodiēs. ꝛ tūc solueť decima vt de psonali. ꝛ sic vbi audit di uina ꝛ pcipit eccl'iastica sacramenta. sicut miles de militia. s. 13 eo. ti. nō est. † Iuxta pdicta q̄rit qd de ouibus garbiñ. ꝛ bigo na. ꝛ barthioñ. in cathelonia q̄ p circulū āni tenenť in tribus locis triū parrochiaꝝ q p quattuor mēses calidiores tenenť in cacumine mōtiū altissimoꝝ. In alijs quattuor mēsibus tē peratis in magis bassis. In alijs quattuor mēsibº frigidis te nenť in montibus minoribus ꝛ in planitie qualiter diuidant decimas dicte tres parrochie in quaꝝ vna cōcipiūt in alia pa riūt ꝛ in alia nutriunť que istaꝝ parrochiaꝝ erit potior in fru ctibus decimādis. Guil. hoc relinqt disputationi Jo. de lig. remittit ad no. in regula qui prior. in qōne porroꝝ. de reg. iu. in. vj. vł q si q̄rimus de decimis que debenť rōne pdioꝝ vł clarū q ille parrochie in quibus pdia sunt sita si vero de de cimis pcij q recipit pastor pro custodia de hac vt de psonali est iudicandū vt supius est dictū. Si vero de decimis ipsoꝝ s. aīalium que nascunť lacte ꝛ lana ꝛ hoc est magis dubiū pro quo recurrendū est ad no. in dcā regula. qui prior. ꝛ ad not. p 14 glo. s. e. ad apostolice. ¶ † Querit vlterius idem Guil. qd d e illo q iurauit dare decimā de oibus aīalibus suis [e] q̄ sibi na scerenť ꝯtingit q postea nascunť ei decē pueri ex ācillis suis an debebit decimā de illis vł q nō insti. de re. di. §. ptus. In ꝯtrariū facit. s. de voto magne. primū dicit verius. nec ob. c. magne. q ibi dicit vota ꝛ iuramēta huanda q est intelligen dum in eo q pstatur iuramētum vel fit totū nō in alijs. ꝛ ita ē hic vt habeť ex. d. §. partus. q homo nō cōputatur inter aīa lia nec in fructu nec in redditu. sic de ele. gn̄ali ad fi. ꝛ ibi no. in. vj. ¶ Gl. familiarū op. de. §. fi. j. e. So. hic in familiaribº nō plene oblatis ibi secº facit de piuile. aucte. in fi. in. vj. Idē tȝ Pau. dicēs hic appellatiōe familiariū cōphendi q̄scūq familiares etiam non domesticos per id qd hic subditur vel alioꝝ ꝛc. secus tn̄ dicit in casu. c. lȝ de piuile. in. vj. ꝛ in cle. di 15 gnū de cel. mis. ꝛc. ¶ † Gl. gregibus [f] q̄rit quid sit grex ꝛ qd f armētū ꝛ clara est. deinde q̄rit an ecclesie debeanť decime de fructu gregis. Remittit ad no. per Jo. xiij. q. j. c. j. §. ij. s. e. ad apostolice. de hoc dixi. s. late post Guil. iō si sisto ꝛc. ¶ Gl. imiscentium. q̄rit an ex hoc mixtura alioꝝ aīalium cū suis p dent ēt priuilegium in suis isti religiosi. dicit q nō rō est q in separabilibus vtile p inutile non viciať de quo in regula vti le. Idē Guil. q ex tali cōmixtione non fit cōfusio insepara bilis sicut fit in cōmixtione nō diuersaꝝ aquaꝝ vel sicut aque ꝛ vini de cele. mis. cū Mat. §. q̄suisti. ꝛ. ff. de aqua plu. ar. l. 16 j. §. itē si quis. ¶ † Gl. excolēdas q̄rit quare de terris quas tradūt religiosi alijs excolēdas dȝ solui decima. Rn̄det q re ligiosi habēt priuilegium in decimas laboꝝ duobus ꝯcurrē tibus. s. q predia sint ppria ipsoꝝ. Item q ipsi laborent pro prijs manibus vel pprijs sumptibus. alias cessat priuilegiū s. e. ti. lȝ per hoc ꝯcludit glo. q si alijs tradūt colende q colo ni siue ptiarij siue censuarij tenebant ad decimas ita q ante oīa totus aceruus decimabiť ꝛ dabiť ecclesie pdiali d colōis censuarijs no. s. e. tua. ij. Fateť tamē q quidam dicebāt con trariū in colonis ptiarijs: q dicebāt q de terris illis dati nō debebat solui decima pdialis quā sumptibus ipsoꝝ religioso rū videanť coli ppter ptem fructuū quā dant religiosi colo nis que alias dicebat sibi obuenire. ꝛ sic colōi de tali pte ve lut de lucro debebūt soluē vbi soluunť alie decime persona g les. [g] Sȝ certe istoꝝ opi. nō est vera vt gl. hic dicit q ps que

a ¶ Debeā tur parochiali. Addō tex. gl. ꝛ. d. abb. in. c. cū ꝯtingat extra. e. in. c. dilectº ex vt lit. pē. ꝛ in. c. de q̄rta. extra de prescrip.

b ¶ Et si hr nec d hortis. Adde do. abb. in. d. c. ex pte. e. tit. ꝛ in. c. ij. i. ij. co. v. quero nūqd de eccle. ediť.

c ¶ De aīalibº. Adde q̄ dic. d. ab. i. d. c. ij. i. ij. col. v. ij. q̄riť de eccl. edi.

d ¶ Qz talia censeť. Adde glos. no. in. c. ad apostolice i gl. ij. ꝛ ibi docto. extra de deci.

e ¶ Que nascūť. Adde de istis debeať dcima vide tex. gl. ꝛ. d. abb. in c. pueniť. ꝛ c. se. ꝛ i. c. n̄ est de deci.

f ¶ Querit qd si grex. Addō gl. i. §. lȝ si gregis isti. de re. di.

g ¶ Sȝ certe. Addō. d. abb. in. c. ex pte i. j. colū. extra d dci.

cõtingit colonos partiarios censenda est fructus ꝛ nõ lucrũ ex eo q̃ submittit̃ fortune ꝛ diuine misericordie. Sec⁹ si cõ ducerent̃ operari quib⁹ daret̃ certa pars fructuũ ꝓ cultura ẽt dato ꝙ nil nasceretur in pdio. ꝛ idẽ ꝛ fortius si certũ pciũ datur pro tali cultura. q̃ tunc dicerent̃ pdia coli sumptibus religiosoꝝ ꝛ sic ecclesie parrochiali i cui⁹ parrochia eẽnt sita 17 predia nõ deberent̃ decime. ¶ † No. bonã gl. bene declarã a tez^a qñ dicant̃ pdia coli sumptibus religiosoꝝ ꝑuilegiatoꝝ super decimis q̃ optime hoc declarat. Idez Ste. alle. s̃. eo. tua. ꝛ. c. cuz sint † Juxta pdicta reuocat glo. in dubiũ an coloni partiales vl' censuariũ priuilegiatoꝝ simpliciter super decimis nõ soluendis teneant̃ ad soluendas dcimas. glo. dicit ponderanda verba ꝑuilegioꝝ per decre. porro. ꝛ recipim⁹ de priuileg. Naz si ꝑuilegia eximũt terras. seu predia ab onere decimarũ tũc coloni ẽt dicto ꝑuilegio gaudebũt ex quo ẽ ꝑuilegiũ reale seu rei cõcessum ꝛ sic sequit̃ rez. Si vero priuilegiũ eximat tm̃ personas. ꝛ tũc priuilegiati nõ soluãt ꝺ ꝑte sua sed coloni sic. cuz ipsi nõ sint exẽpti. alle. s̃. eo. a nobis ꝛ. xvj. q. j. questi. Ad hoc bene fa. all'. tex. ꝛ. s̃. eo. dilecti. ꝛ. c. ex parte. ꝛ. c. lz. cuz glo. cõcor. Ste. quasi ad lr̃am. ꝛ idez Pau. ꝛ sic bõn. dicit publice disputatũ alle. s̃. eo. sua. ij. ꝛ. c. a nobis. ꝛ de priuile. pastoralis. ꝛ. c. per exceptiões lib. vj. ꝛ hoc in co18 lonis partiarijs. † ^b Si autẽ sint cẽsuales tũc dicit Paul. ꝙ b de illo cẽsu non teneret̃ soluere decimã cum ille census successit loco fructuũ ẽm eum hoc credo verum respectu census q̃ de illa nõ dz solui cũ solui debeat religiosis qui nõ tenent̃ ad decimas. sed respectu fructuũ quos percipiũt colõi cẽsuales. credo ꝙ vz solui decima saltez q̃tenus ꝑcipiũt fructi⁹ vltra valorẽ cẽsus. lz Pau. aliter forte senserit. sz hoc puto fuisse de mente huius glo. que dixit i prin. hũc text. ꝓcedere 19 i colõis partiarijs ꝛ ẽt censualib⁹. ¶ † Quid aũt i pdijs religiosoꝝ que coluntur per filios eoꝝ itelligo susceptoꝝ post professionẽ per rõnem q̃ infra dicet̃ an de illis debebit solui decima. vz ꝙ sic per tex. ibi vel aliquoꝝ. ꝛc̃. Cõtrariũ tz Guil. sub dubio forte mouet̃ q̃ tales sũt serui mõasterij ꝛ sic sibi nõ acquirunt sed monasterio. vt no. xxxij. di. eos. lxxxi. di. quidã. xv. q. vlti. cũ multe. ꝛ vide ibi glo. ꝛ idez dz de aĩalib⁹ 20 ipsoꝝ ꝛc̃. ¶ † Glo. nõ pmiserint ꝛ glo. ꝓhibuerit ponũt differentiã inter nõ permittere ꝛ ꝓhibere ne videant̃ ista ṽba superflua. Pau. tñ dat ecõtra differẽtiaz. s. vt ꝓhibitio respiciat ꝺdictiõez realẽ dicens hoc ꝓcedere siue fiat ꝓhibitio ꝑ se siue per alium. de senten. ex. mulieres. Deinde glo. in ṽbo ꝓhibuerint põderat ꝙ in trib⁹ casib⁹ hic vltimo positis punitur nõ permittẽs solui decimã vel ꝓhibens. In primo vero punitur vsurpans vl' appropians ꝑꝑ qͦd reuocat i dubiũ an hec cõstitutio liget religiosos nõ soluẽtes decimas eo casu quo tenẽtur. vz ꝙ sic. per id quod dz vl' retinet̃ ꝛc̃. Cõtrarium tz glo. dicens nõ fore de mente huius cõstitutiõis tales cõprehendere. Mouet̃ q̃ aliud est vsurpare vel appropriare ꝺ quo hic loquit̃ aliud nõ seruare de q̃ hic nõ dicit. Nec ob. ṽbuz retinere hic positũ q̃ refert̃ ad id qͦd dixit ꝺ appropriatis vel vsurpatis. per qͦd cõcludit. glo. ꝙ soluz punit̃ hac cõstitutiõe qñ vsurpãt decimas vltra q̃z sibi liceat excedẽdo sibi pmissum vel qñ ꝓhibent vel nõ permittũt colonos suos dare decimas in casibus in quibus tenent̃. secus si nõ soluũt ipsi religiosi decimas ad quas tenent̃ q̃ tũc nõ hz locũ pena hui⁹ cle. Idẽ tz Pau. dicẽs ꝙ tũc cõpellerent̃ soluere alijs remedijs oportunis. ꝛ sic erit differẽtia inter dolosum vsurpantez alienũ ꝛ sibi appropriare volentẽ ꝛ negligentẽ in soluendo. alle. C. de. suspec. tu. l. fi. Fatet̃ tñ quo ad periculũ aĩe nõ multũ differũt auferre ꝛ iniuste retinere de resti. spo. sepe de quo ibi per Jo. de lig. Interdũ tñ pius est nõ dare puta egẽti ad mortẽ q̃z auferr̃ puta diuiti. xvij. di. sicut hi. Interdũ peius ẽ auferre. puta ceteris parib⁹. dicit tñ ꝙ semper differunt in graduitate peccati ꝛc̃. ¶ Gl. fcãz. querit an sufficiat ꝺ hac requisitiõe cõstare ꝑ testes. Rñdet ꝙ sic per hũc tex. qui simpliciter loquit̃. sec⁹ dicit in cãu decre. i. de sentẽ. ex. in. vj. vbi ꝺ bet cõstare per publicũ instr̃z vl' lr̃as sigillatas auctẽti21 co sigillo. an autẽ sufficiat vnica requisitio dicit ꝙ sic. Ex quo nota ꝙ vnica requisitio partis interdum sufficit ad constituẽdum quem contumacem etiam quo ad penas incurrendas. alleg. simile quod habetur in dicta decre. i. ꝺ sen. ex. in. vj. ꝛ. j. de priuile. in cle. j. Idẽ tz hic Pau. dicẽs hic sufficere vnicã requisitiõez ẽt partis ad inducendã ꝺtumaciã ad quã sequit̃ sententia iuris. sine hoĩs ministerio. alle. vltra pdicta cle. cãm de ele. j. ꝺ pe. c. fi. dicit tñ ꝙ ibi nõ sequit̃ imediate pena ad h̃ etiam alle. ꝙ sufficiat vnica quod no. xviij. di. si episcop⁹. ꝛ i fra de here. multoꝝ. ꝛ. s̃. de imu. eccle. aduersus. de fo. com. peten. proposuisti. regulariter autem requisitio partis nõ inducit cõtumaciã vel penaz. s̃. de vi. ꝛ ho. cle. dyocesanus. de sen. excõ. in audiẽtia. ꝛ. c. ꝺtingit. Item hec vera in requisitione. vbi autẽ in iure dr̃ ꝙ fiat vna monitio vel citatio requirat̃ c trina^c vl' vna pemptoria pro oĩbus hoc exp̃sso. ꝺ sen. excõ. sacro. ꝛ. xxiij. q. iij. de illicita. Sed Pau. sentit esse differẽtiã inter requisitiõem ꝛ monitiõem credo euz sane intelligendũ. s. ꝙ voluerit facere differentiã iter requisitiõem extraiudicialẽ ꝛ monitiõez iudicialez. Quid aũt in monitiõe quasi iudiciali vr̃ enim ꝙ i iuducali per no. glo. de offi. dele. cum cãm. ꝛ in 22 cle. j. j. de here. in. ṽ. requisierint. ¶ † Glo. duos mẽses. querit quare hic dat duos mẽses ad satisfaciendũ emendã. ꝛ. s̃. ꝓxime soluz dat mensem a desistendo. So. glo. ꝙ facili⁹ ẽ desistere q̃z facere cũ primũ cõsistat in solo animo seu voluntate. secundũ in fcõ quod ẽ difficilius. ideo minus tp̃s datur a desistendo q̃z in faciẽdo ẽm glo. ꝛ idẽ. G. a quo aũt tp̃e currant isti duo mẽses. Prima facie dicendũ est ꝙ a tp̃e vsurpationis ꝛ retentionis nõ aũt a tp̃e requisitionis lz secus i mẽse qui datur in desistendo. ꝺrium tz glo. dicens ꝙ ꝺ mente lr̃e putat ꝙ currat a die requisitionis vtroqz cãu. Idẽ tenet hic Pau. dicẽs similẽ dilatiõez hr̃e. ꝺ cõuer. cõiu. ex publico ꝛc̃. 23 ¶ † Glo. officijs. querit an ꝙ hoc dz ꝙ sint suspensi ab officijs i telligi debeat respectu diuinoꝝ officioꝝ. An vero respectu alioꝝ officioꝝ ecclesiasticoꝝ. puta si faciens cõtra hanc cle. sit celerari⁹. sacrista. camerarius vel elemosynarius. vl' si milis. puta ꝓcurator vl' castaldio. j. q. j. salutator. ꝺ solu. c. ij. hz Pau. Rñdet glo. ꝙ hoc nõ declarat̃. vnde debuissz declarari. vz enim ꝺbere intelligi ꝺ alijs officijs tam ecclesiasticis q̃z diuinis. vt sic mitior fiat in penis interptatio. ar. regule i penis. de reg. iur. in. vj. In cõtrariuz vz q̃ si de talibus lr̃a itellexisset infra in ver. ꝙ si religiosi repetijsset ꝺ huiusmodi officijs. quod tñ nõ facit ꝛ sic residet glo. ꝛ plus nõ dicit. ꝛ sic videt̃ residere in hac secũda ꝑte ꝙ hoc itelligi debeat de diuinis officijs forte fuit mens glo. ꝙ habens bñficiuz vl' administratiõem sit suspensus ab officio ꝛ bñficio vel administratiõe. si vero nõ hz beneficium vel admistratiõem tũc incurrat sñiam excõ. quasi modica esse pena suspensiõis tm̃ ab officio. ꝛ ideo nõ repetit de officio in ver. ꝙ si q̃ si itellexisset diuinis officijs ꝛ postea repetijsset de eis i. ṽ. ꝙ si quasi fuissz locus pene excõica. sec⁹ esset si de alijs officijs itellexisset. ꝛ iõ tunc verisimiliter de illis repetijsset. pro ista parte alle. ẽt hic Pau q̃ nõ oẽs religiosi tenẽtur ad diuina officia. sed soluz ꝓfessi ꝛ clerici. xvj. q. j. nemo. ꝛ. c. se. ꝛ. c. si monachus. ꝛ sic bñ posset hr̃e locuz pena excõ. ẽt si de officijs diuinis itellexissz ꝛ postea de illis repetijsset in ver. ꝙ si. ꝛ sic nõ vz bona rõ dicere ꝙ si de alijs q̃z de diuinis intellexisset repetijsse de eis i ver. ꝙ si eodem modo etiaz si intellexisset de diuinis officijs debuisset repetere in ver. ꝙ si. Sed aliam expositionez dicit Pau. fore benigniorẽ. vnde dicit posse dici ꝙ si eiusdẽ psona concurrant officia diuina ꝛ alia tunc ab illis erit suspẽsus si alterũ tm̃ pdictoꝝ. s. offiñ. diuinũ vel aliud ecclesiasticuz tunc sil'r sit illo suspensus. ꝛ hoc vt vz maior pena que alias hic imponitur. s. pena excõ. qua nulla est maior i ecclesia. xxiij. q. j. feram⁹. ꝛ. q. iij. corripiant̃. ¶ No. bene glo.^d ꝺ isto ṽbo officio qualiter dz intelligi. facit qͦd no. de ꝑben. q̃ sepe. 24 ꝑ Jo. an. ꝛc̃. ¶ † Glo. donec. q̃rit ad lr̃e declarationẽ an isti qui sunt suspensi donec desliterint vt i primo casu vl' donec satisfecerint. vt in secũdo desistendo vl' satisfaciẽdo ip̃o iure erũt absoluti an vero erit necessaria absolõ. Inno. vt hic refert glo. in. c. cũ bone. de eta. ꝛ qua. dixit ꝙ tales indiget absolutiõe ex eo. q̃ dubitari posset de satisfactione ex quo suspẽsi erant ad tp̃s incertũ. secus dicit si suspẽsi fuissent ad tp̃s certũ vel determinatũ. puta ad mẽsem vel annũ. q̃ tũc lapso tempore essent absoluti ipso iure. nam tũc nõ põt dubitari de absolutione. Cõtrarium vr̃ tenere idem Inn. vt hic refert Pa. in decre. sicut. de coha. cle. ꝛ mu. ꝛ Host. in. c. fi. de matrimo. cõtra. cõtra interdictum ecclesie. vbi vr̃ sentire non esse differentiã inter suspensum ad tp̃s certum ꝛ suspensum ad tp̃s indeterminatum

a ¶ Qñ dicant̃. Adde bñ facere q̃ dicit bar. in l. si merces §. vis maior ff. loca.

b ¶ Si aũt sunt censuales. Adde tex. ꝛ ibi do. abb. in. c. lz ex̃ de deci.

c ¶ Al' vna pemptoria. Adde bñ facere q̃ dicit bar. in. l. cõsentaneũ in fi. co. C. quõ ꝛ qñ iud.

d ¶ De ṽbo offõ ꝑ nit Ba l. in rubri. C. de oper. liber.

determinatũ donec satisfecerit gl.hic dicit q̃ satis credi q̃ in suspensis ad tp̄s idetermi̇natũ nõ sit necessaria absolutio sed sufficit sn̄ia declaratoria sup satisfactione.sec⁹ tñ i excõicato donec satisfecerit.q2 ibi oĩno necessaria ẽ absolutio.ẽt post satisfactiõez.Idez Ste.idez tz Pau.assignat rõnem diuersitatis Posti.in.c.cũ bone.inter interdictũ z suspensum donec satisfecerit z excõicatũ donec satisfecerit.q2 i absolutiõe ab excõicatiõe ẽ certa forma a iur̄ statuta sine qua quis ñ põt esse absolutus.ð senten.ex.c.a nobis.sed in sn̄ia suspensiõis vel interdicti nõ est necessaria forma solẽnis i absolutiõe sed sufficit q̃ dicatur absoluo vl' relaxo interdcm̄.ð test.c.veniẽs ij.Nec ratio nõ vz bona.q2 absolutio a suspensione hz certam forma ð sen.ex.venerabili.z ideo si obseruatio forme absolutionis facit absolutiõem esse necessariam nõ erit differentia inter excõicatuz z interdictũ cũ in oĩbus forma statuta sit seruanda.ad hoc q2 ita est quis absolutus ab excõicatiõe.e.dicendo absoluo te sicut dicẽdo relaxo interdictũ.alle.q2 sicut valet excommunicatio lata forma nõ seruata.xj.q.iij.sn̄ia pastoris.z sic z valere dz absolutio q2 par ẽ ptãs ligãdi z soluẽdi.de peni.di.j.verbũ.facit licet nõ alleget qð notat glo.xj.q.iij.cũ aliquis.hec dicit vera in forma data a lege.secus i data ab hoĩe.q2 illa est seruãda exactat diligentia.alias nõ valz q̃

25 sit illa nõ seruata ð rest.spo.pisanis.† Propter p̄dicta ɔcludit hic Pau.q̃ interdũ tp̄s vl' factũ adijcit̃ satisfactioni fiende aliq̃n durati̇õi sn̄ie.exemplũ primi si nõ satisfeceris infra men̄ez excõico te vel suspendo.exẽplũ secũdi excõico te donec satisfeceris vel suspendo te donec satisfeceris.p̄mo casu siue sit suspẽsio siue excõicatio semper absolutio ẽ necessaria de sen.ex.parrochianos.z.c.q̃sti.de offi.oz.significauit.secũdo casu nõ est necessaria absolutio.sed sufficit dclaratio.ẽt si sit excõicatio.de imu.eccle.aduersus in fi.de spon.nõ est vobis.lxxxj.di.si qui sunt.Ratio q2 tũc vz absolutio facta in diẽ cõstitutũ.de appel.pterea.ij.fatetur tñ q̃ cõiter in excõicatiõe tp̄s vel factuz nõ adijcitur absolutiõi q2 in ea requiritur satisfactio que certa esse põt z impositio penitentie que ẽ arbitraria.de peni.di.j.mensurã.xxvj.q.vlti.c.tpa.z de ista nõ põt ẽt dubitari q2 peccatoz nõ hz illam arbitrari.Predicta inducit

a ad duas q̃nes.vna est an delegatus dat⁹ ad idez possit post diez exequi sn̄iam.ð quo de offi.dele.de.cãis.Secũdo qð est an pereat instantia lapsu termini statuti.a.l.municipali.vl' ab hoĩe q2 refert an tp̄s adijciat̃ istãtie siue iudici vt tp̄s pereat l.pperandum in princ.C.de iudi.z ibi de hoc p Cy.z bart. an vero adijciatur iudici.z tũc nõ perit.l.j.in fi.C.vt oẽs taz ciuiles q̃z criminales cãe.zc.Sed an teneat absolutio fcã nõ p̄cedente satisfactione in casu huius cle.dicit Matth.q̃ non q2 hic inhibet absolui cũ dicit nullatenus absoluẽdũ zc.alle. simile qð habetur in decre.vl.§.penul.de offi.dele.in.vj.supti.j.c.j.z.j.ð here.cle.ij.de sen.ex.c.penul.fa.de sen.ex.parrochianos.við qð dicet̃ in cle.j.de iure pa. Glo.quibuscũq3 querit an hic intẽdat tollere priuilegia cõcessa religiosis super decimis.Rñdet q̃ non.vt pz in prin.cũ his que ibi dicta sunt sed solũ intẽdit tollere p̃uileg.a per que sn̄ie p̄dicte possent impediri.Idẽ tz Step.zc. † Glo.oblatos q̃rit an isti

26 oblati intelligant̃ renũciasse p̃prijs z vouisse cõtinentiaz.gl. remittit ad no.p Jo.xxvij.q.j.vt lex.cõtinentie.vbi dicit Jo. q̃ si transit oblatus ad ecclesiã regularem se ibi offerẽdo tũc intelligit̃ vouisse z renũciasse p̃prijs.sec⁹ si se offert ecclesie seculari.quo casu ẽt si obtulerit se z sua nihilomin⁹ põt ɔ̃here matrimoniũ z si nascetur ei filius debebitur sibi ð legittima de bonis oblatis.xvij.q.iiij.c.fi.Mat.dicit hic q̃ offerens se z sua alicui ecclesie seculari vl' ecclesie regulari põt matrimonium ɔ̃here.z sic dicit Jo.tenere loco p̄dicto sed nõ bene vt pz ex p̄dictis.dicit tñ hoc eẽ veruz si ad alia non est p̃cessum vt q2 non sit aliter p̃cessuz tacite vel exp̃sse.alleg.c.ex pte de cõuer.cõiug.z.c.vnicũ.de vo.z vo.redem.in.vj.vbi dz q̃ duobus modis solẽnizant̃ votũ impediens matrimoniũ cõtrahi z dirimens cõtractũ.s.p susceptiõem ordinis sacri z p̃fessionem tacitã vel exp̃ssam quoruz neut rũ hic fuit ad hoc q2 nullus plus obligat̃ monasterio q̃z pateat ð illius intentiõe seu obligatiõe.sed talis se nõ obligauit ad castitatẽ.igit̃ zc.hñ tñ tenebit̃ talis oblat⁹ ad obedientiã z reuerẽtiã.Nec ob.p̄dict3 c.insinuãte qui clerici vl' vouẽtes.q2 ibi iõ post p̃fessionẽ põt habere propriuz.q2 talis potuit sibi aliquid reseruare ð suo proprio.de priuile.cuz z plantare.z.c.tua.z sic patet q̃z plus est monachatio q̃z abbatia hz Al. Potestis dicere vt ifra sentit Guil.opi.Jo.procedit in mutante habituz opi.Mat.in

27 nõ mutãte.in vtroq3 tñ p̃cedit cle.quo ad suũ casuz † Quid si aliquis p̃fitetur aliquem ordinem monialiũ nũquid talis ẽ monachus.dicit q̃ nõ.alle.c.diffinim⁹.xviij.q.j.hz Mat.zc.

28 † Guil.hic q̃rit qui dicant̃ oblati [b] z q cõuersi.dicit q̃ oblati

b ti dicũtur qui nulla veste mutata dederũt se z sua alicui ð religionib⁹ approbatis. Cõuersi aũt layci dicũtur illi qui nedũ vt dcm̄ est se sic dederũt sed ẽt habitũ mutarũt.forte dispareẽ alijs p̃fessis lr̄atis.de cõuersis loquunt̃ iura vz de sen.excõ. non dubiũ.ð.de elec.ex eo q2 in.vj.de oblatis loquitur hic z xxxiij.q.j.q bona.Quid aũt si oblati non dederũt se alicui religioni sed generaliter vniuersali ecclesie vel sp̃aliter seculari ecclesie.dicit glo.q̃ tũc non excusantur ex hoc isti religiosi vt

29 hic apte inuit lr̄a. Glo.vltima querit qd si non obtulerũt sed donauerũt eoꝝ bona retento vsufructu ipsis manẽtibus in seculo. Rñdet q̃ tũc nõ hẽret locũ qð hic dr̄ in fi.ar.a cõtrario.nec ob.de priuile.vt priuilegia.q2 lz tales sic in seculo manẽtes p̃nt dici confratres z sic in aliquibus sint p̃uilegiati tñ nõ sunt plene oblati.z ideo non sunt per omnia p̃uilegiati.ita procedat q̃ est dictum.

SI beneficioꝝ.

Due sunt ptes p̄ncipales put duo sunt dcã.ba ibi nec collectores. Prĩo.n.declarat h̄m quã taxationẽ z hz quã monetã solui dz decia b̃ñficioꝝ alicui ɔcessa. Scðo p̃hibet pp illã occupari vel distrahi oz

1 namẽta diuinis ðputata ba ibi i.v.nec p collectores. † No

2 ta p̄mo q̃ ẽ repire dcimã b̃ñficioꝝ nedũ aliaꝝ rez. † No. scðo h̄m quã taxationẽ z ad quã monetã dz fieri solutio decime b̃ñficioꝝ alicui ɔcesse.q2 h̄m taxationẽ antiquã z ɔsuetaz

3 z ad monetã currẽtẽ. † [c] No.hic libros z alia ðputata di

c uinis officijs nõ posse capi pignori nec distrahi p tali decia vl' ẽt alr̄ occupari.vide de elec.g̃nali in.vj. Glo p̄ma querit an decre.dispẽdiosaz de iudi.habeat locũ in decimis istis b̃ñficialibus quas papa sepe imponit sibi vel alijs soluẽdas ex cã z ad tp̄s. Rñdet remittẽdo ad no.in.d.c.dispẽdiosam ibi glo.tz q̃ nõ.de quo ibi dcm̄ fuit latius in glo.in.v.decimis. Idem q2 hic loqtur de decima que non debet̃ de iure cõi sed debet̃ regi epo vel alteri accedenti in subsidium terre sancte vel pape.de iudi.in.c.ad liberandã.z de vo.c.fi.sec⁹ i decima q̃ debet̃ de iure cõi.q2 illa debet̃ integraliter vt perci

4 piant̃ fructus de decimis cuz sint hoĩes.† Deinde q̃rit glo. an si alicui ɔcessa sit decima b̃ñficioꝝ debeat̃ sibi decima de bonis hospitaliũ xenodochiaꝝ z similium locoꝝ vr̄ q̃ non per cle.per lr̄as de preben.p z contra alle.glo.cle.ij.§.vt aũt de reli.do.glo.dicit expeditum fore in quibusdaz declarationibus emanatis a tpe.Cle.iiij.z Honorij super hac materia soluende decime beneficioꝝ quas glo.dicit se vidisse repetitas ẽt tpe Bonifacij.viij.sub bulla in quarũ principio dr̄ q̃ non.ibi enim dr̄ q̃ de p̃uentibus z redditibus leprosarioꝝ domoꝝ dei z hospitalium pauperuz/qui in vsum infirmoꝝ z paupeꝝ conuertunt̃ decima non soluat̃ z q2 ibi dr̄ de redditibus qui in vsus infirmoꝝ z paupeꝝ conuertũtur.Dicit hic La.se ɔsuluisse cũ Jo.an.q̃ de fructibus qui supsunt de di

5 stributione que fit paupibus decimã dz solui. † Scðo querit glo.qd de redditibus deputatis ad fabricam ecclesie.Rñdet glo.expeditũ fore in dictis declarationibus q̃ sic dicitur tñ ibi q̃ de oblatiõibus z elemosynis que dant̃ ad opus fa

6 brice eccl'ie nõ debet̃ decima. † Tertio q̃rit gl.qd de habẽtibus p̃oratus domos grangias pensiones vel redditu a monasterijs vel ecclesijs an de redditibus taliũ dñt soluere decimã ei cui fcã sit g̃ra h̄m formã cle.dicit glo.expeditũ in predictis declaratiõibus q̃ si h̃ñtes predicta habẽt illa in titulũ vel ex mera g̃ra q̃ ipsi teneant̃ ad decimã.Si aũt nõ habẽt in titulũ sed ex contractu conductionis ad firmã vel ex ɔtractu emptionis fructuũ vel p mercede vel remuneratiõe sui laboris.tũc illi quoꝝ ẽ p̃prietas illa ðbebũt determinare z solue

7 re decimã. † Quarto q̃rit glo.quid de distributionib⁹ q̃tidianis que dant̃ solũ interessentibus diuinis horis z ð minutis oblatiõibus an similiter erũt decimãde dicit glos.expeditũ in p̄missis declaratiõibus q̃ sic.vbi apte dr̄ q̃ de minu

[a] An dle gat⁹. Adde b̃ñ facer̃ ad hãc.q.ea q̃ habent̃ per glo.z doc.i l.cũ q.ff.de iu.om.iudi.

[b] Et qui ɔuersi. De istis cõuersis við bar.i.l.cũ heredes.§.item q̃ro.ff.ð acqui.posse.z bar.i auc.igressi.C.de sac.san.ecc. bar.l.pacta nouissima C.de pac.

[c] Not.h libros.adð b̃ñ facẽ gl.i l.nepos p̃.culo i gl.iv. dignitate.ff. de vb.sig.z qd p istã gl. dicit ia.post ang.ibi.i.§. itẽ huiana.i x.col.v.per ista dicit in.sti.de actio.

tissimis oblatiōibus quas recipiūt ecclesiastice persone rōne ecclesiarū p sepulturis & dandis penitētijs & de distributionib⁹ solui dz decima &c. ¶ † Quinto querit quid d capellis 7 & bñficijs altariū an de illis erit soluēda decima. glo. dicit q hoc nō declaratur in pdictis declaratiōibus. vz tñ dicendū q nō includant sicut nec includebant in reseruatiōe fructuū quā sibi facit do. Jo. papa. xxij. Cōtrariū tz glo. qz certum est talia bñficia eē ecclesiastica exquo ad hoc sunt p epz ordinata. j. q. iij. quesitū. & c. pe. & d pben. significatū. Nec ob. qd dz de reseruatiōe fructuū. qz potius facit p qz nisi fuissent spāliter excepta intelligerent fuisse exclusa. ergo cuz hoc spāliter excipiant intelligent inclusa. Idē tz hic Gui. dicēs q appellatione bñficioz hic includūtur altaria siue capelle que quottidie pstruunt p morientes cū vno psbytero cū eiusdē iuris sint cuius sunt alia bñficia. alle. de rescri. postulasti. & de pbē. significatū. & d. c. qsitū. j. q. iij. tractat ēt hic quot modis dicatur bñficiū de quo in regl'a bñficiū. d reg. iu. in. vj. &c. ¶ Gl. 8 tres seqntes sl lrales & exponētes & dclarātes lraz. ¶ † Gl. taxatio. querit qualis ē ista taxatio de qua hic loquit. Rñdet gl. q in aliquibus & hoc ē potissime in regno frācie bz Guil. bñficia sunt taxata in cōi estimatiōe pueñtuū. i. bz q cōiter cōsueuit percipi puta si cōiter psueuerūt pcipi centū taxant cētum & de illis centū solui debent decem p decima siue plus siue min⁹ pcipiat q̃ centū. & hoc nisi alr det electio collectori. vt fecit papa Jo. xxij. in reseruatiōe quā facit. qz dedit electionē collectoribus an vellent recipe fructus bm taxatiōez decime. an vero vellēt illos relinquere bñficiato & residuū retinere. In multis aūt ptibus & pcipue in Cathelonia nulla ē taxatio bm Guil. sed soluit singulis ānis dcima eius qd pcipit & sic maior vel minor prout plus vel minus pcipit vno anno q̃ alio. & hoc pbat in extrauagā. Jo. xij. que incipit suscepti. In hoc ergo psuetudo loci est buanda. fa. xj. q. iij. con- 9 questus cuz simi. † a An aūt alique expense deduci possunt & de qbus fructibus debeant solui decime bñficioz. Rñdet glo. q deduci debent expense facte p fructibus habendis. & sine qbus fructus haberi nō potuissent & de residuo dz solui decima. & sic dz declarari in declaratiōibus pmissis de qbus in pma glo. secus dicit vbi agitur de solutiōe cōiuz decimaz qz in illis nō deducunt expēse. iuxta ea que habent in decre. cum sint hoies. & eo. cum eo qd dixit gl. de taxatiōe diuersimoda bm diuersitatem puinciarum. cōcordat Guil. dicens q aliq qñqz faciūt iurare bñficiatū pmo anno collatiōis sup redditibus bñficij & postea non imutant toto tpe suo non tñ liberāt a maiori summa si illā euenire ptingat. & sic seruatur ēt in cathelonia bm eū. dicit tñ hoc piculosum pp snias cen- 10 suere q̃ ferunt. † Quid aūt si collector decime inueniat bñficiū in quo cessat psueta taxatio. qz ad decē vel viginti vl alias a paucioribus. xl. ānis ē fcā taxatio & non a pluribus an stabitur taxatiōi illoz paucoz ānoz. dicit q poterit stare vel ēt poterit d nouo taxare ex quo taxatio nō est prescripta. si autē 11 eēt pscripta nō imutabit. † Juxta pdicta querit qualiter fiat taxatio eo cāu quo de nouo fit. Rñdet q fiet h mō qz ille ad quē spectat fructuū perceptio. & qui hz decimā soluere iurabit quantū poterūt valere fructus illius āni & stabit illius iuramēto nisi maior pbari possit valētia reddituū. & sic pcedit hoc casu iuramentū taxationē. alibi taxatio pcedit iuramētū 12 s. qd me. cā. c. si. ¶ Alterius querit quid si in aliqua ecclesia prochiali sunt duo plati. puta patronus clericus & vicari⁹ q vicarius ex antiqua psuetudine colligit oēs fructus de qb⁹ patrono soluit cētū libras ānuatiz in redditibus & residuuz sibi retinet & patron⁹ clericus soluerit decimā p tota eccl'ia cū quo pdictoz fiet taxatio an cū vicario q colligit fructus an cū patrono q soluit decimaz dicit Guil. q nisi cōsuetudo aliud induxerit fiēda est cū illo q fructus colligit vocato tñ illo q decimā soluit. qz q oēs tangit &c. de regu. iur. q oēs in 13 vj. &c. ¶ † Glo. psueta querit an qd hic dr habeat locū cū mādat p papā alicui puideri d bñficio vsqz ad summā tot librarum paruoz turonēsium ad taxatiōnē decime. Rñdet glo. q sic. vnde dicit q ispiciēda erit psuetudo illaz ptiū. Idē guil. 14 † b Quid aūt si nō currāt ibi turonēses i loco i q fcā ē gratia. b Rñdet gl. q fiat cōparatio mōete currētī ad turonēses iuxta pōdus & psuetudinē cābij que solet eē cōiter nō aūt fieri dz iuxta casualē charistiā vl vtilitatē que qñqz casualiter occurrit

a ¶ An aūt aliqueexpēse. Add gl. in. l. si a dño §. fruct⁹. ff. de peti. her. glo. in. c. pastoralis. de decimis.

b ¶ Quid aūt si ñ currāt. Add bñ facere que i si. dicit bar. i. l. paulus i ij. col. ff. de sol. oldr. in psi. viij. & in ps. cxl. & cxl v. bal. i. c. v. de iureiur.

c ¶ Sz qd si mōeta. ad de bar. in. l. paulus i. ij. col. v. ij. mō cōtingit. ff. de solu.

facit lz non alleget. ff. ad. l. falci. l. pcia rex. Quid si ex statuto psuetudine vel priuilegio debebitur alicui decima fructuū bñficiorum vacātium primo vel secundo anno dicit. Pau. q bm eandem taxationē debebit recipere residuū summe pfate remanebit obtinētibus ipsa bñficia nisi illi q sunt soliti habere fructus pfatum residuū maluerit habere relicta summa bz taxationē decime sup eis. hoc in ptibus vbi sunt taxata beneficia. ¶ In ptibus vero in qbus nō sunt taxata beneficia tūc hēbunt puilegiati decimā ptem fructuū & obuētionū illo anno collectoz toto residuo remāsuro bñficiato. ¶ Glo. monetam. querit an in alijs rebus quā in pecunia possit solui hec decia. dicit glo. q nō. & sic dicit expeditū in declarationibus 5 predictis & hoc bene pbat a contrario. ¶ † Glo. currentē qrit de intellectu littere. Rñdet glo. q intētus littere ē q collector nō possit exigere ab iuito aliā monetā quā currentez & sic non pōt cogere vt soluat sibi in florenis si alia moneta ibi occurrit. puta turoneñ. bonoñ. & ecōtra similiter si soluet bñsoluere velit in florenis vel in alia moneta q̃ ibi non currit nō erit audiendus. & hoc est q dicebatur in declarationibus pdictis. s. q soluere debentes non tenebant cābire pecunias. Quid aūt si due monete pariter currāt in loco cōiter. Dicit glo. q electio erit soluētis de qua soluat p hanc lrām. arg. de reg. iu. in alternatiuis. in. vj. Pa. dicit q si i loco sunt plures monete currētes sufficit q de moneta magis currenti soluatur. alle. de reg. iu. inspicim⁹ in obscuris in. vj. Si sunt equaliter vsitate intelligit de minori. ff. de le. ij. l. nūmis. de cen. in c. ex pte. Ste. dicit q si nō apparet q̃ sit magis vsitata electio erit soluētis per regulā in alternatiuis. Nec dicit vā Pau. in quātitatibus & in generibus in quibus non potest inutile psus euenire in his vo speciebus equipollēt vt sunt artificia & in spēbus vt bone equo & asino & sil'ibus spectat mediū C. de dona. l. si qs argentū. §. si vero. & §. se. & ff. de le. j. l. lega- 6 to generaliter. q intelligitur vt ibi bene no p gl. † c Sed qd c si sit moneta minorata a tpe taxationis vel dati priuilegij que moneta soluet vz q noua cum illa sit in obligatione rōne currentie vt hic. Ad hoc qz noua est eadē cuz antiqua rōne qualitatis intrinsece bm quā sufficit debitori soluere vt liberetur ff. si cer. pe. l. cū quid. Item qz antiqua moneta habuit suam currentiā & noua quā & sic quilibet huiēs tpe suo iudicari dz xxxij. q. iiij. quis ignoret. In ptrariū alle. qz tps principij videt inspiciendū & maxime cum agitur de iuribus rescriptoz de pben. dilectus. ij. & cle. lras. de rescrip. & sic vz spectādū tēpus taxationis q videt taxari bm tps obligationis. de censi. olim. & hoc vr suadere mens verboz & rō a qua non dz recedi. de vb. sig. in his. & c. intelligētia. & c. pterea. Nec questio fuit dñicalis Bar. brix. quā posuit Guil. in ti. de solu. i spe. §. nūc aliqua in fi. & ibi dicit guil. q salaria & condemnatiōes debēt solui de moneta mutata ad cuius mutationē dz intelligi mutatū esse statutuz. C. qui admit. ad bo. pos. psit. l. pe. in fi. Si aūt debeat quid ex pctu tūc moneta minorata soluet bm estimationē prioris. d. c. olim. de cen. Idē tz hic zenze. dicēs q si debitū est ex delicto vel statuto soluet tūc noua moneta siue sit facta maior siue minor. Si vero sit ex pctu fiet bm esti- 7 mationem antiquā. † Hosti. in decre. quāto. de iureiurā. dixit q si moneta antiqua erat reprobata vicio sui tūc erit piculū debitoris. Si autē nō est diminuta sed solū cā auaricie reprobatur & debitor non fuit conscius fraudis sufficit q pecuniā reddat in primo genere & pondere. ff. si cer. pe. l. ij. & iij. in fin. q limitat esse verū nisi aliud in cōtractu sit dictū. qz tūc illud esset seruandū. vt in regula pctus. de reg. iur. in. vj. Alij dixerūt q ēt in cōtractu solui dz moneta que nūc currit non illa que currebat tpe cōtractus. rō qz in pecunia cōsiderat bonitas respectu vsus non materie tñ. naz pecunia cōsistit in approbatione principis. de iureiur. quanto. & sic lz maneat bonitas intrinseca. tñ extat variatio vsu. Quedaz vero sunt res quaruz bonitas intrinseca est respectu materie sicut gustabilia & in talibus sufficit si in eodem genere & in eadē bonitate intrinseca soluant. ff. si cert. pet. l. cū quid. Pet. de bel. ptica. vt refert Cy. in. l. in minori. C. in quib. cau. in integ. resti. non est neces. dicit q si moneta est mutata post morā debitoris fieri dz solutio bm estimationē antique monete. ff. si cer. pe. l. vinum. Si vero moneta est mutata ante morā debitoris tunc liberat soluēdo monetā currentē. alle palle. l. cum quid. & qz debet

debet liberari pro parte re diminuta sicut liberaret in totum re perempta. ff. de ver. ob. l. si ex legati cau. Nec obstat quod debitum in genere perire vel minui non potest. l. incendium. C. si cer. pe. quia illud verum in genere generalissimo.[a] secus in genere subalterno. l. in ratione. §. icerte. ff. ad fal. Ja. de are. distinxit an sola estimatio sit diminuta ante moram et tunc talem monetam reddere potest quia potest soluere auctam. C. de solu. l. penul. Si vero post moram sit minuta et tunc supplere debet quanti plurimi fuit. vt. l. vinum. ff. si cer. peta. Si vero non sit minuta principaliter extimatio sed pondus est minutum tunc debitor non liberabitur soluendo talem pecuniam minutam. vt in. d. l. cum quid. vnde tunc dabit antiquam vel estimationem. et hec opi. placet Jo. de lig. quando minuitur pondus non remanente forma et qualitate. alias verior est opi. Pe. secundum eum finaliter dicit quod melius videtur dicendum quod solutio fieri debet de antiqua moneta. tamen si prescriptio aliud inducat. et sic residet in opi. Jac. de are. † Mouetur qui moneta supponit certum pondus et formam et materiam. ff. de contrahen. empt. l. j. sed vbi conuentio continet certum quid tacite vel expresse secundum id committitur obligatio et sequitur exactio. C. de serui. et aqua. l. per agrum. et ff. de ser. vr. pdi. l. certo generi. sed ita est in proposito. igitur etc. ad hoc quia antiqua et noua moneta non habent omnimodam similitudinem. imo differunt per augumentum et diminutionem. ideo vna pro alia non soluitur. et sic non ob. ff. si cer. pe. l. ij. §. mutui. quia ibi habet omnimodam similitudinem. de quo vltimate remittit ad no. per se in decre. quanto. tu dic vt ibi habetur in. l. paulus respondet. ff. de solu. per Bar. Mat. etiam hic tangit. dic vt per Bar. in. d. l. paulus. quia si mutata est moneta in materia vel in forma soluenda est antiqua si reperiatur et eius cursus non sit reprobatus. alias debet solui eius estimato. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pign. vbi bo. tex. Si vero mutatio contingit in valore non mutata forma nec qualitate vt quia florenus minus valet hodie quam olim econtra. et tunc si non est debitor in mora sufficit soluere simpliciter antiquam. Si vero est in mora debet soluere illud plus in quo creuit valor. l. vinum. ff. si cer. peta. etc. ¶ Gl. deputata. querit quid in libris iuris ciuilis vel artium vel alijs ornamentis non deputatis ad diuinum cultum. Respondet glo. quod a contrario sensu lre sec. videtur. facit de his que fi. a prela. cum apostolica. hec. dicit vera pau. in hac decima papali. in decima vero debita de iure communi stabitur iuri antiquo ex quo nihil immutatur alle. C. de appell. l. precipimus. et de elec. cum expediat. in. vj. etc.

9 ¶ † Glo. vltima querit an contra non soluentes decimam papalem possit brachium seculare implorare. Respondet. gl. quod declaratum est in remissionibus. de quibus in. j. glo. quod non indistincte sed ita demum si causa sit contumacia et rebellio ipsius quod hoc exigat.[b] An autem alias generaliter inuocari possit brachium seculare per ecclesiam. habetur in. c. j. de offi. ordi. et de offi. dele. si quando. et c. significasti.

10 ¶ † Querit hic pau. an de redditibus et prouentibus monasteriorum monialium et aliorum regularium que sunt adeo tenues et exiles quod ex illis non possunt sustentari. an de ipsis debebit solui decima papalis. dicit quod non. et sic dicit declarasse Bonifacium octauum tempore quo imposuit decimam pro guerra et negocijs regni cecilie. et idem dicit declaratum de clericis secularibus. quorum prouentus non excedunt summam septem florenorum auri annuatim nisi vna persona haberet plura beneficia que simul collecta summam predictam excedunt. et idem similiter de pietantijs monachorum platorum et aliarum personarum ecclesiasticarum liberaliter factis et relictis a christi fidelibus vt de eis emanent redditus perpetui. ibi tamen dicebat Bonifa. quod solutio fienda erat vel pro rata prouentum singulis annis perceptorum vel secundum communem estimationem ad arbitrium ita quod vna via electa variari non posset et si non eligant teneantur ad estimationem. sed hodie non seruatur. vt habetur in extrauagan. Jo. xxij. De siluis autem et nemoribus que non consueuerunt vendi dicit ibi declaratum quod nihil soluatur nisi contingerit durante decima veros dominos aliquid percipere estimabitur quantum valere debuit et de estimatione decima. soluetur etc.

11 ¶ † [c] Alterius querit hic pau. an super fructibus decimatis intelligo futuris possit ecclesia componere cum layco. dicit quod non alle. xvj. q. vij. omnes decime. quod dicit esse verum nisi fiat cum layco cui ex feudo antiquo debentur decime. quia tunc satis componi potest in eius preiudicium et sic cessat symonia. quia non fit de iure spirituali. sed fit de fructibus. Idem dicit de decimis que pacto vel consuetudine debentur que eodem modo tolluntur. alle. sile de procurationibus que quandoque ex pacto consuetudine debentur. xviij. q. ij. eleutheri. de censi. quanto. etc. venerabil. et similiter dic sup decimis layco concessis per priuilegium quia quilibet potest renunciare tacite et expresse priuilegio. de re. ad apostolica. de prescrip. veniens. et c. cum olim. et de priuile. si de terra. secus dicit si priuilegium tangeret ius concedentis. facit de arbi. cum tempore. de materia in. c. possessiones. et c. vt sup. de re. ecc. non alie. et in cle. ij. de iudi. et in. c. fi. de re. permu.

¶ De regularibus et transeuntibus ad religionem. Rubrica.

Ut professores. In prima ponitur constitutionis causa. In secunda constitutio. In tertia moderatio. Secunda ibi sacro. tertia ibi ad illorum. Secunda facit tria quia primo prouidet circa vocem et locum capituli. Secundo circa futuras administrationes vel officia. Tertio decretum apponit. secunda ibi ad prioratus. tertia ibi quicquid.

1 ¶ † No. ex prohemio quod quis debet manere in ea vocatione in qua

2 quis vocatus est. coco. xxj. q. j. c. j. ¶ † No. ambitionem creare discordias et scismata prohibet euagationem et dissolutionem. de rescrip. c. fin. in. vj. et propter hanc sunt scripti plures tituli. s. de symo. de aposta. ne cle. vel mo. de vsuris. et plures alij. et ab isto vicio quasi vere omnia vicia deriuantur. de consti. nam concupiscentiam. xlvij. di. omnes. et potissime locum habet in mendicantibus qui put magis se cogitant rebus destitutos magis sine maturitate appetunt ad instar senium in quibus licet senescentibus cetera senescant sola auaritia iuuenescit. de presump. cum in iuuentute secundum Guil. facit quod no. de elec. cle. in plerisque. ¶ Not. quod ad

3 remotionem cause sequitur remotio effectus. ¶ † No. mendicantem transeuntem ad ordinem non mendicantium etiam ex auctoritate apostolica non habere ibi vocem vel locum in capitulo etiam si sibi hoc libere ab alijs concedatur. et hoc in iam promotis ad prioratus ad-

4 ministrationes vel officia ordinum non mendicantium. ¶ † No. quod mendicans non potest hodie assumi extra ordinem mendicantium ad prioratum administrationem vel officium vel regimen aiarum per se vel per alium. et sic contrahat est ipso iure nullum quocunque priuilegio non obstante. et no. hoc verum in mendicantibus simpliciter approbatis. secus in illis qui sunt approbati cum certa moderatione. verum vt non possent aliquem ad eorum professionem recipere. sed ipsi possunt ad

5 alios ordines approbatos transire. ¶ † No. ex tex. ibi vicarios quod vicarius dicitur habere dignitatem secundum Pau. alle. cle. ij. de rescrip. etc.

6 ¶ † Glo. j. in. ver. et per hanc. querit quid si aliquis fuerit professus ordinem mendicantium infra annum probationis et infra illum exiuit vel fecit professionem infra quintumdecimum annum et postea exijt an habebit locum cle. Respondet glo. quod non per hanc literam que loquitur de his qui sunt professi ordinem mendicantium et de illis qui sunt legittime professi et per consequens sunt astricti religioni mendicantium in specie. sed predicti non sunt astricti in specie ordini mendicantium sed religioni in genere. vt probatur. s. de reg. c.

7 j. et c. non solum. et c. constitutionem. in. vj. Idem tenet Ste. † [d] Unde autem dicantur mendicantes. dicit Landi. quod a mene quod est defectus hinc est quod luna dicitur mene propter defectus quos sepe patitur. sic isti patiuntur defectum. quia non possunt habere proprium in singulari nec in communi. et de talibus primo fecerat Augustinus suum ordinem sed

8 postea reuocauit. vt no. xxij. q. j. quia ius. et c. certe. † Isti autem mendicantes sunt quattuor. predicatores. minores. heremite. et carmelite. de reli. domi. c. vno. in. vj. secundum Guil. Pau. hic dicit quod predicti sunt mendicantes ex sui institutione et fundatione. all. de elec.

9 quorundam. in. vj. † Quidam autem sunt mendicantes ex suis constitutionibus non tamen approbatis per papam. de reli. domi. c. vno in. vj. et isti non sunt proprie mendicantes. quia tales constitutiones non impediunt habere proprium in communi. ff. de pac. l. pe. et ff. de le. iij. l. si. quis. in prin. et sic non sunt mendicantes ex omnimoda habitudine maxime quia possunt contra suam constitutionem venire. facit de consti. c. j. in. vj. et per consequens potest esse et contingere quod non sunt mendicantes ex sua potestate et hoc sufficere debet vt non dicatur mendicantes ar. l. sufficit. ff. de condi. inde. de resti. spo. pisanis.[e] An autem sufficiat secundum mendicare vt dicatur mendicantes quo ad hanc cle. dicit Pau. quod non nisi mendicent ex inhabilitate habendi possessiones et redditus in communi. alias secus vt contingit in multis qui licet possunt habere proprium non tamen habent vel si habent tamen de facto coguntur mendicare quia eis non sufficiunt ad hoc iste tex. qui dicit ordinis. non autem dixit locorum. ¶ Glo. ambitio. allegat auctoritates contra ambitiosos. et ideo notanda est. ¶ Glo. quoslibet. in pri. enumerat quattuor ordines mendicantium. de quibus supra di

[a] ¶ Secus in genere subalterno. ad. de bart. i. l. quod te. i. ij. op. ff. si cer. pe.

[b] ¶ An autem alias. Add. hosti. io. an. et doc. in. c. cum non ab homine extra de iudi.

[c] ¶ Alterius queritur. Add. d. ab. i. c. statuimus extra de transactio.

[d] ¶ Unde autem. De mendicantibus ponit notabiliter. d. abb. in c. nimis de exces. prela. bal. in auct. ingressi. C. de sa. san. ecc.

[e] ¶ An autem sufficiat. ad. de fede. de se. in consil. cxxxix.

xj. Deinde colligit ex hac lr̃a differentiã esse inter mendicantes ⁊ non mẽdicantes ad qđ allegat cõcor. aliquas ex q̃bus alie colligunt differentie. s. de elec. quorũdã in. vj. ⁊ đ relig. do. c. vnico eo. li. ⁊. s. eo. nõ solum. ⁊. c. ꝯstitutionẽ in. vj. ⁊ de sta. reg. c. vno. §. sane. eo. li. ⁊. j. de penis cupientes in princi. facit qđ dĩ de cle. j. de sen. ex. La. ẽt alle. no. e. ĩ cle. j. đ sepul. c. j. ⁊. s. ti. j. c. vno. đ reli. do. c. vno sup verbo cũctos per Jo. an. in nouel. in. vj. An aũt ꝓcedat cle. si aliqua mulier de ordine mendicãtiũ trãseat ad non mendicãtes. dicit glos. ꝙ sic ar. pal. decre. §. sane. de sta. regula. in. vj. ⁊ no. in decre. gñali. de elec. e. li. Guil. de monte lau. vt hic refert Lap. lꝫ ꝯtrariũ dicens ꝙ in statu ordinũ non mendicantiũ sunt oẽs ordines mulierꝝ indistincte ⁊ ẽt virorꝝ exceptis quattuor supius enumeratis in prin. glo. ſm Guil. Sed certe dicẽdũ est ſm La. ꝙ de ordine mẽdicãtiũ sunt ẽt femine vt pꝫ in sororibus minorum ⁊ p̃dicatorꝝ que sunt mẽdicãtes lꝫ habeãt priuilegiũ ꝙ possunt hr̃e possessiões ⁊ ꝙ non teneant ad collectas ⁊c̃.

10 ¶ † Glo. non mẽdicãtiũ querit qđ si mendicans transeat ad ordinẽ aliũ mendicantiũ vel non mendicantiuꝫ. non habebit locum decre. glo. rñdet ꝙ non a cõtrario decre. que solũ loquitur qñ mendicãs transit ad ordineꝫ non mendicãtiũ. ⁊ sic est ꝯsiderare quadruplicẽ transitũ in quorꝝ altero tm̃ hoc locuꝫ

11 decre. vt pꝫ ex p̃dictis ſm gl. ⁊ idẽ Pau. ⁊ ꝫẽꝫe. † Ex p̃dictis colligit hic Pau. ꝙ ordo nõ mẽdicãtiũ põt eẽ arctior ordie mendicãtiũ cũ hic permittat talis transitus qui alias nõ liceret alle. s. de regu. c. licet. Q̃uo aũt possit esse hec arctatio dicit ꝙ ex ꝯstitutione regule. p hoc dicit ꝙ existẽs de ordine p̃dicatorꝝ trãsire põt ad ordinem bñdicti q̃ regula predicatorꝝ est fundata sup regula Augustini que est latior regula Bñdicti. ⁊ hoc attẽtis institutiõibus regule. sed attẽtis constitutionibus supadditis regula predicatorꝝ est strictior. ⁊ sic p̃dicator illis attẽtis nõ põt eẽ mõachus de regu. in. c. sane. ⁊ ibi

12 Jo. an. † Quid aũt si eps̃ ordinis mẽdicantiũ renũciat ⁊ trãsit de licẽtia pape ad nõ mẽdicãtes. dicit Pau. ꝙ locũ hꝫ pena cle. ⁊ hoc per litterã istã que vniuersaliter ⁊ indistincte dixit quoslibet. ⁊ sic neminẽ excludit. de maio. ⁊ obe. solite. ſm

3 Pau. Idẽ Lap. alle. qđ no. de elec. quorũdã in. vj. † Sꝫ qđ si mẽdicãs trãsiuit ad ordineꝫ non mẽdicantium deinde rediijt ad suũ ordinem. Lap. Pau. tenere ꝙ eandẽ penitẽtiã incurret in suo ordine mẽdicãtiũ. alle. xix. q. iij. mãdamus. ⁊ de eta. ⁊ qua. intelleximus. ꝙ verum vr̃ ſm La. si vtrobiqꝫ professionẽ facit in vtroqꝫ ordine. al's sec⁹ ſm La. An aũt ĩ trãsitu de religiõe ad religioneꝫ requirat auctoritas apostolica hic vr̃ casus ꝙ sic. Guil. dicit hoc verꝝ qñ transitur de grauiori ad laxiorem. Si aũt transeat de pari ad pareꝫ sufficit epãlis.[a] Si vo fiat trãseat de pari ad parẽ sufficit epãlis. Si vo fiat trãsitus de minori ad maiorẽ sufficit petere licẽtiã. s. e. ti. c. lꝫ de quo p Jo. an. de preben. cũ singula. in. vj. in gl. ⁊ supra dic vt ibi. ⁊ per Inno. de renũ. c. lꝫ. ⁊. c. post translationeꝫ

14 ⁊ sic remittit hic ꝫẽꝫe. ⁊c̃. ¶ † Gl. inibi q̃rit de intellectu huius dictiõis inibi. dicit ꝙ est aduerbiũ cõpositũ. qualis aũt sit eius sensus ĩfra patebit. Aliud aũt ẽ inibim q̃ est liber quẽ intitulauit sic Ouidius. cuius intitulatiõis ẽ sensus ꝯ ibim. nam aduersariũ suũ corriualẽ volẽs vituperare vacauit illũ ibim ab ibis ibidẽ que dr̃ ciconia ⁊ est auis vituperabilis q̃ imunda comedẽs. lꝫ alias sit cõmẽdabilis q̃ pius ẽ inter parẽtes senes prout ꝓsequit Hierony. in examerõ. v. c. ad hoc alle. vsum Ouidij. Ibidis in terris tu quoqꝫ nomen habes. Qualis igit erit sensus huius dictiõis ĩ cãu nostro dicit gl. ꝙ pẽdet ex pũctuatione huius tex. que põt eẽ duplex. põt. n. pũctuari post illud aduerbiũ inibi. Itẽ põt pũctuari ante. si punctet p̃mo modo. s. post aduerbiũ inibi tũc dicit glo. ꝙ exponit inibi. i. in ordinibus non mẽdicãtibus. ⁊ iniũgitur cuꝫ verbo obtineãt ⁊ ſm istum intellectũ non loquit hic de istis mẽdicantibus qui habẽt administrationẽ in ecclesia collegiata seculari. ⁊ sic si tales reperiant non ꝓhibet ibi hr̃e vocem. Si vero pũctet scđo modo. s. ante illud aduerbiũ tunc resultaret ꝯtrius sensus ⁊ intellectus. nam exponeret inibi. i. in ecclesijs in q̃bus obtinẽt prioratus administratiões ⁊c̃. ⁊ tunc non ꝯstruet cum verbo obtineant sed cuꝫ verbo non habere. Que aũt dictarum pũctuationum sit vera. dicit glo. ꝙ credit

15 primã eẽ de mẽte littere. Idẽ Pau. ⁊ Ste. ⁊c̃. ¶ † Gl. in. v. lꝫ vr̃ oppo. ꝙ vr̃ absurdũ ꝙ tales q ante hãc ꝯstitutionẽ transiuerũt ad prelaturaꝫ ordinis nõ mendicantiuꝫ ꝙ remaneãt prelati ⁊ nõ habeant vocẽ in. c. posses dicere ꝙ capituluꝫ expediet negocia occurrẽtia ac si vacaret. sedes. ar. đ sup. neg. prela. c. pe. in. vj. Hanc solutioneꝫ vr̃ impugnare gl. q̃ id nõ cõtingit in vacatione. q̃ sic est exp̃ssum nec tũc ẽt potest capitulũ omnia expedire. iuxta no. ne se. va. c. illa. Item ibi nõ est tm̃ piculuꝫ. q̃ vacatio p̃sumitur esse breuis ꝓpter tp̃a limitata a iure in quibus ꝓuideri dꝫ đ p̃lato de quibus no. ĩ. c. si electio. in. vj. facit qđ habet in cle. ne romani. ad fi. de elec. hic aũt iste p̃latus posse viuere vltra. xl. ãnos. ⁊ sic maius vteretur piculũ ꝓpter p̃dcã glo. ꝯcludit ꝙ de mente huius decre. esse nõ putat ꝙ si talis abbas vel alius p̃ncipalis p̃latus monasterij ꝙ in negocijs tractãdis vna cũ capitulo nõ habeant vocem. Q̃uo aũt rñdebimus ad hanc lr̃am que aperte vr̃ velle ꝯtriuꝫ dicit glo. ꝙ possumus dicere ꝙ hic nõ loquat đ voce danda in agitandis cũ ꝓprio capitulo. sed de voce danda in capitulo generali vel ꝓuinciali. de quo đ sta. mo. in singulis. j. ti. j. c. j. in fi. Nam talis abbas nõ habebit vocẽ cũ alijs abbatibus vel prioribus in tali capitulo. ⁊ hoc sonat lr̃a ſm glo. duꝫ dixit aut locũ in capitulo ⁊c̃. nã tales abbates solẽt sibi certuꝫ locum vendicare cuꝫ talibus. puta tertiũ vl' quartum. facit quod habet in. c. ex ore. de priuile. vel secũdo dicit glo. possumus rñdere ꝙ hic nõ loquitur đ principalib⁹ p̃latis monasterij. sed de alijs qui habẽt administratiõem ĩ monasterio aliam a principali p̃latura. ⁊ đ talibus possum⁹ dicere ꝙ non hñt vocem in capitulo sp̃alis monasterij. ad hoc facit ꝙ hic nõ exp̃ssit đ abbatib⁹. sed de prioribus ⁊ lꝫ q̃dam monasteria regant per priores. tñ vtplurimũ reguntur per abbates ⁊ de illis nõ intellexit hic. fatet tñ glo. ꝙ multũ facit ꝯtra lr̃aꝫ duꝫ generaliter dixit regimẽ quodcũqꝫ. tñ hoc nõ obstãte glo. vr̃ inherere supius dictis dicens ꝙ hic excludat solũ a voce capituli.[b] sed p̃lat⁹ ẽ quid diuersum a capitulo. iuxta no. in cle. vt hi qui. de eta. ⁊ qua. ergo si excluditur a voce quã hꝫ p̃stare vt p̃latus sed soluꝫ a voce quã hr̃et prestare vt vn⁹ de capitulo cuꝫ glo. concor. Pau. Ideꝫ ꝫenꝫe. dicens tuti⁹ hanc ꝑtem tenere. q̃ multi tractat⁹ possent occurrere ⁊ iminere in quibus solus cõuent⁹ nihil põt ẽt vacationis tp̃e. vt est videre in alienatione ne sede va. c. j. đ re. ec. nõ alie. duduꝫ. in. vj. ⁊ in collationibus bñficiorum ne se. va. illa. Unde non est verisimile papam ob talem transitũ voluisse imponere ecclesie tm̃ piculum. Nec ob. verbuꝫ vniuersale quodcũqꝫ. q̃ dꝫ exponi simile alicui denominatis. s. ⁊ sic đ illis qui habẽt supra se p̃latos qui de administratiõibus illorꝝ disponũt etiã sine cõsensu ipsorꝝ. de quibus per Inno. de iudi. cuꝫ deputati. de resti. spo. olim. j. de reli. domi. cuꝫ venerabilis. alle. simile quod habet in cle. nõ põt. de ꝓcur. ⁊ sic significatio huius verbi restringit per p̃cedẽtia. alle. simile. ff. de vi. tri. ⁊ ole. le. l. fi. ⁊ hoc suadet maxime rõ vt in penis stricta fiat interp̃tatio vt in regula ĩ penis. de reg. iu. in. vj. vel si intelligamus hoc đ his qui sunt p̃ncipales p̃lati. Rñde vt supra fecit glo. ꝙ hic itelligi debeat de voce danda in generali vel in ꝓuinciali cõcilio. Ste. vero hic dicit ꝙ principalis p̃latus nõ excludit a voce ẽt quam hꝫ in. c. generali vel ꝓuinciali. sed solũ a voce quã hꝫ vt canonicus vel monachus vel vt alius. alle. de ꝯces. p̃ben. postulastis. ⁊ de app. a collatiõe. in. vj. A. voce aũt quã hꝫ vt p̃latus. ⁊ similiter a loco tali nõ excluditur. ⁊ hoc ꝓbat tex. hic ſm euꝫ dum dicit ꝙ excluditur a voce capituli. aliđ at est capitulũ. aliud principalis p̃latus. alle. đ his que fi. a p̃la. ĩ rubro ⁊ nigro. ⁊ per totuꝫ. ne se. va. c. j. ⁊ hoc hꝫ strictaꝫ significationeꝫ que dꝫ hic sumi. q̃ est statutuꝫ penale ⁊ ꝓpter euitandã absurditatem si excluderent principales p̃lati. nam ecclesia pateretur detrimẽtum ꝓpter carentiam administratõis ⁊ per hoc non ob. ꝙ nomine monachi venire dꝫ abbas. de si mo. c. fi. q̃ id verum ſm largam significatiõeꝫ nõ ſm strictã. Item nõ ob. ꝙ p̃latus ⁊ capitulũ faciunt vnũ corpus. q̃ licꝫ id sit verꝝ nõ ꝓpter hoc sequitur ꝙ nomine capituli cõtineãtur prelatus. Idem dicit Mat. dicens ꝙ hic loquitur đ prioribus hñtibus p̃latos alios supra se non aũt de principalib⁹ refert tñ ꝙ Aluarius ꝓpter generalitateꝫ hui⁹ lr̃e tenebat ꝙ de oĩbus loqueret dicens ꝙ capitulũ administrabat ac si va

26 caret sedes. ¶ † No. bene ex p̃dictis q̃uo aliud ẽ p̃latus aliđ capitulum. ⁊ sic stricte loquẽdo p̃latus nõ est de capitulo. cũ cõcor. glo. in p̃alle. cle. vt hi qui diuinis. Et p̃dictis habetur quomodo

a ¶ Si cio fiat. Add e gl. i. l. q̃ sub p̃textu in gl. fi. ⁊ ibi bar. C. de sacr. san. eccle.

b ¶ Sꝫ p̃latus ẽ qđ diuersũ. d. ab. c. post electionẽ đ cõcess. preben.

q̄ñ isti ꝑdunt locū in his que sunt honoris. puta in electionibus. ⁊ tractatibus. ⁊ sic accipit̄ verbū locus. de renū. cuꝫ inter. sec̄ dicit zenze. in istis que sunt honoris. puta i disciplinis ⁊ correctiōibus. ⁊ de tali loco loquit̄. ꝺ app. reprehēsibilis. in fi. alle. ad hoc. qꝛ alias sequeret̄ ꝙ ex eodē respectu qꝺ esse nō pōt. vt habetur. xxj. q. j. legi. ⁊ ff. de neg. ges. l. siue. hereditaria. diuerso aūt respectu ħ bñ esse posset. ff. ꝺ his qui. vt indig. l. j. ⁊ ibi no. Item confirmat hoc qꝛ alias sequeretur ꝙ pena pareret imunitateꝫ ꝯtra iura. ff. de interdic. ⁊ relega. l. relegatorū i fi. ad hoc ēt adducit simile. qꝛ excōicatꝰ repellitur a tractatibus capituli. de cōsue. cū dilectꝰ. ⁊ tñ ab oneribus nō ē imunis. puta ab horis canonicis saltē secrete dicēdis. xxviij. di. pſbyterū. ⁊ similit̄ nec a iuramento oneris prestando puta de calumnia. vt in. c. ceterū. ꝺ iura. cal. ⁊c. ¶ Gl. locum oppo. de cle. vt hi qui. de eta. ⁊ qua. vbi nō perdit̄ locus capituli ſꝫ solū vox. Rñdet ꝙ cāus diuersitas tollit ꝯriū. An autem hic perdat stallū chori. dicit glo. ꝙ nō qꝛ ħ nō ꝓhibet facit de pe. di. j. §. pene. ⁊ qꝺ no. in. dicta cle. vt hi qui. 17 in. v. ad prioratꝰ ⁊c. ¶ † Glo. officio. querit ꝺ quibꝰ officijs hic loquat̄. an soluꝫ de officijs subiectis ecclesiastice regule. an vero ēt de alijs vt est officiū sacriste camerarij castaldionꝰ yconomatus ⁊ sindicatꝰ glo. in. prin. dicere vr̄ ꝙ generaliter hic intelligat̄ ꝺ oībus ꝑdictis cū generaliter loquat̄. dicit tñ ꝙ hoc egeret declaratiōe. ⁊ vr̄ dicendū ꝙ solū de primis loquitur. ⁊ allegat ꝓ ⁊ ꝯtra. j. q. iij. saluator. circa mediū. Pau. hic simpliciter dicit ꝙ hic intelligit̄ ꝺ oībus officijs quibꝰ aliq̄ua prerogatiua vl̄ certuꝫ ſpāle ministeriū cōpetit. ⁊ tpale vt est vicedominatus aduocatio ⁊ ꝓcuratio ostiariꝰ ⁊ elemosynarius ⁊ alij supra nominati. Idē dicit i quacūqꝫ alia administratiōe tēporaliū ⁊ spiritualiū. que cōpetit ex cōmissione vl̄ demādatiōe vel assumptiōe. ⁊ sic de oībꝰ officijs iurisditiōalibus quibus aliqua ꝓrogatiua vel ꝑeminētia cōpetit ſpāliter. ea aūt que rōnis ordine cōpetūt nō ꝓhibētur exercere. alias tales nō possent diuia celebrar̄. Guil. hic dicit ꝙ isti poterūt esse ꝓcuratores sindici ⁊ similes. qꝛ cōstitutio interdicit istis soluꝫ officia que sunt ecclesiastice regule. vt. i. q. iij. saluator. ⁊ sic a cōtrario concedit de alijs. Ideꝫ zenze. dicens ꝙ isti tales hic nō excludūtur ab officijs onerosis. vt sindicatu ⁊ similibus qꝛ talia ad suū honorē vel cōmoduꝫ nō subeunt. ⁊ hoc puto. ⁊ hoc vr̄ esse ꝺ mente glo. Stepha. hic cōcor. cū Pau. a dicens [a] ꝙ istud nomen officiū hic late ponitur iuxta no. ꝺ cōsue. c. j. in. vj. ꝑ Archi. ⁊ in tex. j. q. iij. saluator. ⁊ tñ hic dicit ꝓhiberi isti officiū prout est administratio reruꝫ ecclesiasticaꝝ siue cū ꝓrogatiua siue sine. ēt tractat q̄ñ cognoscat̄ offiñ a dignitate ⁊ ꝑsonatu. de quo plene in. c. j. ꝺ cōsue. in. vj. ⁊ de ꝑben. de multa. ⁊ per Paul. in cle. vt hi qui. ꝺ eta. ⁊ qua. ⁊ per aliquos in cle. ij. de iudi. ⁊ per aliquos in cle. j. ꝺ prebē. ⁊ per Stepb. Sed q̄ro vlteriꝰ iuxta ꝑdicta an isti ꝑdicare poterit vr̄ ꝙ sic. qꝛ verbuꝫ dei nō dꝫ esse alligatū. alle. ad Thi. ij. ⁊ ad Phili. j. vbi dr̄ siue per occasionē siue ꝑ vitatē christus nunciet ur gaudio ⁊ gaudebo. ad idē. xix. di. scōꝫ vbi dr̄ nō refert quis ꝑdicet. sed qualia ꝑdicet. ¶ Gl. finaliter tꝫ ꝯriuꝫ. Mo b uetur [b] qꝛ ꝑdicare est officiū cure. de offi. or. inter. cetera cū si. ⁊ quod no. per Jo. an. de hereti. excōicamus. §. qꝛ vero. ⁊ qꝺ vidistis in cle. duduꝫ. §. huiusmodi. ⁊ §. prece. ꝺ sepul. sed officia curata sunt istis ꝓhibita adeo ꝙ nec ꝑ se nec per alios pñt exercer̄ vt hic pꝫ. Nec ob. auctoritas apostolica dicit gl. ꝙ dꝫ intelligi de illis quibꝰ cōpetit ꝑdicare. ꝺ quibꝰ gaudet apostolꝰ lꝫ ꝑpter vanagloriaꝫ ꝑdicēt vl̄ tpale cōmodū gaudeo dico de eoꝝ ꝑdicatione sed nō ꝺ eoruꝫ motiuo. Ad. c. ij. xix. di. rñde vt ibi no. ſꝫ eodē mō facit qꝺ no. xvj. q. i adijcimꝰ ⁊. xcij. di. in sancta. Fatetur tñ ꝙ lꝫ ꝙ sit veruꝫ tñ nō cōgruit pena que hic subijcitur ꝯfacientibus. sed tñ prodest hoc scire qꝛ alias veniūt puniendi. s. tales ꝯfacientes i hoc tanq̄ȝ facientes cōtra canonem precepti ⁊ saltem pena arbitraria non deerit. arg. ꝺ offi. dele. ꝺ causis. ⁊ no. ꝺ elec. generali. i vj. Pau. dicit hic tale officiuꝫ predicandi hic includi. quia hoc est officium cure quod talibus est prohibituꝫ vt est dictuꝫ. Item qꝛ hoc officiuꝫ nō competit ratione ordinis per se ⁊ simpliciter sed ratione cōmissi ⁊ adiuncti. xvj. q. j. adijcimꝰ. ⁊ §. hoc ideꝫ. ⁊ hec dicit vera ꝺ publica ⁊ solēni ꝑdicatiōe q̄ fit ex cōmissiōe populo cōuocato. secus dicit de priuata instructione que nō est ab aliquo respuenda. xxiiij. q. iij. si habes. Ideꝫ Ste. qꝛ talis ꝑdicatio publica ⁊ solēnis ē actꝰ ꝑcipuus cure. ꝺ sta. mo. ꝙ dei. Idem La. referendo dicta Pau. Sed nūquid tales poterūt legere theologiā vel canōes ⁊ docere. vel in alijs facultatibus. dicit ꝙ nō. qꝛ ad talia officia sumi nō dēbt. Quid aūt si ꝓhibitus per hāc cle. agit aliqua que sunt publici officij. vt qꝛ est vicariꝰ epi. dicit La. qꝛ valebūt agitata lꝫ postea appareat ꝙ erat talis qui hoc nō poterat. secus dicit si aliqua fecerit iure priuato vt qꝛ elegit ꝑlatum ⁊ hec dicit vera in occulto priuato ꝓhibito. secus in notorio qꝛ tunc nō valeret ꝙ ageret. ꝙ aūt dictū est ꝙ nō valet si eligit se. tūc iure priuato ⁊ non publico facit dicit esse veꝝ vbi eligit cuꝫ alijs. secus si solus vbi ius collegij residet in eū. qꝛ tūc iure publici officij hoc faceret ⁊ sic valeret. si aūt eligit cuꝫ alijs dicit ꝙ viciabit̄ tota electio per. c. massana. ⁊ c. sacrosancta. de ele. Hertamē 18 ꝯtra ⁊c. ¶ † Glo. vicario. declarat ⁊ q̄rit quare hic facit mentionē ꝺ vicarijs. Rñdet ad tollēdū fraudē. qꝛ si potuissent eē vicarij ꝓcurassent amicos ꝑfici administratiōibus ⁊ beneficijs curatis vt possint esse vicarij ⁊ ꝑpter oēm fraudē que in homine fieri posset excluderet vt dicit glo. sequēs. ⁊ alle. concor. dicēs ꝙ forte hoc ēt voluit ꝓhibere ne ad tps loco alterius pōi possent. lꝫ alias in ꝑsonis nōꝰ ꝓhibitis hoc nō sit ꝓhibitū. vt no. Hosti. de offi. vi. c. clericos. vbi dicit ꝙ lꝫ vicarius non possit dare vicarium tñ alium pōt ad tēpus ponere loco sui. Idē sentit zenze. dicēs hic per ministros cōphendit ēt ministros tpales. ⁊ hoc per tex. qui hoc dixit vel locūtenētes ⁊c. Sꝫ querit hic Pau. an alius religiosus quā mēdicās possit eē vicariꝰ vl̄ officialis. vr̄ ꝙ sic ꝑ hanc decre. a contrario. qꝛ hic ꝓhibet ꝺ his qui fuerūt mēdicātes. ⁊ sic ꝺ alijs vr̄ ꝑmissum alias non esset ſpālis ꝓuisio facit. iiij. q. vij. cum c pastore. xvj. q. j. q vere. Ad hoc qꝛ tale offiñ est curatū [c] ⁊ ordinariū. vt in cle. ⁊ si ꝑncipalis de rescrip. de insti. ex frequentibus. ⁊ no. de offi. vica. lꝫ in. vj. xxv. di. ꝑlectis. In ꝯrium alꝭ. qꝛ religiosi non debent claustrū. xvj. q. j. placuit. sed primum est verius ħm Pau. ⁊ sic dicit ꝑuari. Nec ob. cōtemplatio qꝛ illaꝫ tollit maior publica vtilitas. ij. q. vij. sane quippe. xvj. q. j. 19 cum ꝑ vtilitate ⁊c. ¶ Gl. irritū q̄rit an indistincte per decretum hic positum irritent̄ oīa gesta ab istis. Rñdet glo. ꝙ non sed solum ista que sunt retractabilia vt est videre in suffragio vocis ⁊ in ꝓmotiōe fienda secus in his que sunt irretractabilia vt sunt illa ꝑ q̄ impressus fuit character vt baptizatio. ⁊ idē in datiōe eucharistie ⁊ similibus ⁊ similiter secus in his que d in mero facto ꝯsistūt vt est ꝑdicare. [d] qꝛ fcā nō possunt fieri infecta. facit qꝺ videbitis in cle. j. in ver. duro. ꝺ de here. Idē Pau. dicēs sic intelligendū. c. qualiter de elec. C. de legi. nō 20 dubiū. † Quid aūt si ignorat̄ status ꝓhibiti ⁊ putat̄ non fuisse de ordine mēdicantiū an valebunt actꝰ ⁊ ꝓcessus. Arguit pro ⁊ cōtra intrādo illud brocardum an ꝑualeat opinio veritati an ecōtra. de quo de biga. nup. ⁊ hic plene ꝓsequit̄ Joa. e de lig. post Pau. ⁊ ꝑ legistas. ff. ꝺ offi. ꝑto. l. barbarius. [e] ⁊ C. ad mace. l. zenodorus. ⁊ tñ cōcludit. vt supra dixi post La. qꝛ si aliqd fecit ſpectās ad publicū offiñ ⁊ competens rōne publici officij. vt exercere iurisditiōem tanq̄ȝ vicarius epi. ⁊ talia valēt. Si vero fecit noīe suo ⁊ tunc si illud competit sibi rōne sui iuris vt eligere nō vꝫ. de elec. ꝙ sicut. ⁊ c. ꝑpetuo. eo. ti. in vj. Si vero cōpetit rōne publici officij tꝫ iuxta not. in. d. c. nihil est de elec. ⁊c. ¶ Glos. ꝑuilegio q̄rit quid de priuilegijs cōcessis post hanc cle. ⁊ ꝯ ipsaꝫ dicit ꝙ de istis hic non loquitur qꝛ noluit hic papa nec potuit legē imponere successori ꝺ elec. inotuit. ⁊ sic solum loqtur de ꝯcessis ante. vnde dicit gl. ꝙ iam tpe suo ceperat curia ꝑuilegiare contra istā cle. de quibus hic dr̄. An aūt in talibus ꝑuilegijs fieri debeat mētio de hac ꝯstitutiōe. dic vt habet̄ in. c. j. ⁊ c. nōnulli de rescri. ⁊ c. j. de cōsti. in. vj. ⁊ de exces. prela. c. vno. e. li. ꝑ Jo. an. ¶ Glos. vltima op. ꝙ non sit licitū trāsire ad alium ordineꝫ ēt in istis ordinibus mendicantiū de quibus hic. Unde op. de. c. vno. de relig. do. in. vj. Soluit trāsire possunt singulariter vt hic ſꝫ non collegialiter vt ibi. ⁊ qꝛ istis non expedit manere in eadē vocatiōe vlꝰ pꝫ ex ꝑdictis. iō in eis cesset dispō cle. cum ⁊ cesset rō posita in ꝑn. cle. facit de iurepa. adigere. §. q̄uis. ⁊ ꝺ ap 21 pel. cū cessante. ¶ † Querit hic Pau. an liceat venire ꝯ constōnem ꝑpriam iuramēto firmata. dicit ꝙ sic alle. not. ꝑ Joa. xj. di. in his. Nec hꝫ ob. qꝛ hoc esse non dꝫ ꝑpter iuramētuꝫ qꝛ rñdet ꝙ iuramentū eatenus durat quatenus durat constō

a ¶ Dē isto nomē. Addē q̄ dicit do. abb. in. c. cū dilectus. in pe. col. ꝺ cōsue. q̄ñ cognoscatur. Adde tex. i c. qꝛ sepe de preben.

b ¶ Quia ꝑdicare est offiñ cure. Addē. d. ab. in. c. ij. i pe. col. de iudi.

c ¶ Et ordinariū. Addē tex. in. l. j. C. de offi. vi. ⁊ Inn. i. c. romana ꝺ offi. vi ca. lib. vj.

d ¶ Q̄ facta. addē ho. tex. in. l. j. in ꝑn. ibi quūꝺ ginitas. C. ꝺ rap. virgi. ⁊ ibi glo.

e ¶ Et. C. ad mace. de ista mā hꝫ ꝑ panor. in. c. cū dilecta. i iij. col. de rescri. ⁊ ibi fely. d. abb. in c. scisciatꝰ i pe. ⁊ vl. col. de rescript. alex. in cōsi. cxxxviij. i. ij. col. i ꝑn. i. j. vol. ꝑ to. illud ꝯs. alex. in ꝯsi. lxxx. i ij. col. v. nec ob. i. ij. vol.

a Quod iuramentũ. Adde ias.i.§. fuerat.i.ij. co.i sti.ð ac. ale. in ꝯsil.xxxviij.i iij.col. i.iij.vo.ale. i.ꝯsi.lxxxj.i v. col. circa fi.e.volu.

b Quod ð pũcto. Adde feli.i.c.capitulũ. i.xvij. col. de rescrip.

c Et memoriaȝ dignitatis. Adde glo. i.§.fi.i. gl.fi. isti.de iurel.feli.in c. q̃ i ecclesiarũ.i.xxix. co.eꝫ ðꝯsi.

⁊ illam sequit̃ velut accessorium naturã principalis lȝ qñq; sit fortioris vinculi q̃ꝫ suũ p̃ncipale.de iureiuran. debitores. vnde non vr̃ de vlteriori tp̃e cogitatũ per iurantẽ.sed statuentes possunt ꝯstituentes tollere de ꝯsti. cum oẽs.⁊.c. cum accessissent.⁊.ff.de decre.ab or.fa.l.ꝙ semel ergo ⁊c. Ad idem vȝ [a] ꝙ iuramẽtũ nõ durat vltra tp̃s ꝯstitutiõis alle.decre. ex l̃ris de ꝯsti.Sed ꝯtra predicta op. ꝙ iuramẽtũ ꝙ põt seruari sine interitu salutis eterne seruari dȝ de iureiurã. si vero.xxij. q.j.oẽ qđ.sed huic r̃nderi põt ꝙ seruari dȝ q̃diu durat ⁊ nõ vltra p̱ superius dicta. Itẽ ob.vr̃ qđ no.Arch.in.d.c. oẽ qđ. vbi dicit ꝙ receptio canonicoꝝ facta a capitulo vltra numeꝝ statutũ iuramẽto firmatũ est nulla ipso iure.alle.de prebẽ.dilecto.vbi hoc idẽ tenent Inno. ⁊ Hosti. pro hoc facit de rescrip.constitutus. Io.an.in.d.c.dilecto.dicit ꝙ receptio valet sed recipientes sunt piuri. Ad.c.dilecto. r̃det ꝙ ibi illa fuit allegatio ptis que ius ponit operatur ergo iuramentũ ƀm eũ q̱ manente statuto obligat transgressorẽ ad periuriũ: secus si statutũ fuerit sublatũ ⁊ hoc si statutũ simpl'r sit iuratum.secus si iurassent sic seruare statuta ⁊ ꝯtenta in statuto q̱ tũc ẽt statuto sublato durat vinculũ iuramẽti.ita dicit Ioã. an.in.c. j.de his q̃ fi.a ma.par.ca. Pau.dicit ꝙ sibi vr̃ ꝙ si oẽs collegialiter recipiant aliquẽ vltra numerum iuratũ ꝙ tȝ receptio nec sunt periuri. Mouet̃ q̱ recipiẽdo sic collegialiter cõtra statutum tollũt statutũ.⁊ sic p̱ ꝯñs eodem instãti tollũt iuramẽtum velut accessoriũ.ergo nõ incidũt in periuriũ. ⁊ sic ƀm eũ aliud est qñ singulares p̱sone simpliciter veniũt ꝯtra statutũ ⁊ sic ꝯtra iuramẽtum. q̱ tũc incidunt in periuriũ.aliud qñ vt vniuersi ⁊ vt collegiũ seu vnum corpus collegialiter recipiẽdo aliquem q̱ tũc tollunt statutũ ⁊ p̱ eodem instanti tollunt iuramentũ ⁊ sic euitãt piuriũ Io.de lig.hic impugnat in pte distinctiõeȝ Io.an.⁊ sic ipugnat dcm̃ Pau.ex eo q̱ lȝ collegialiter recipiẽdo tollãt statutũ ⁊ iuramẽtũ.tñ p̱ illo momẽto p̱ quo tollũt statutũ inueniũt iuramẽtũ ꝙ tũc nõ est sublatuȝ ⁊ si per consequẽs tunc trãsgrediẽdo incidunt in periuriũ cũ exordine. p̱mo tollatur intellectualiter statutũ. secundo iuramentũ velut accessoriũ.ꝙ aũt tp̃e quo tollit̃ reperiat̃ iuramẽtum pȝ q̱ alias si nõ inueniret̃ nõ posset tolli de desp̱on.impub.ad dissoluendũ.⁊ sic iuramentũ tollit̃ postq̃ȝ iã incursuȝ est piuriũ.Ad hoc q̱ actus iuramẽti vt pote.sp̄ualior naturaliter dici dȝ peruenire vt trãsgressor dicat̃ periurus vt sic manente idẽtitate tp̃is reperiatur prius ⁊ posterius natura.alle. no.de appel.pterea.ij.⁊ quod ibi no.per Inno.⁊ Hostiẽ.ad p̱dicta facit lȝ nõ alle. [b] qđ de pũcto de qua p̱ legistas.ff. de sta.ho.aretusa.⁊ p̱ bar.ff.de leg.j.l.post mortẽ.⁊ hãc etiã opi. tȝ do. An.in.d.c.j.de his q̃ fi.a ma.par.ca.⁊ hec quo ad dcm̃ Pau.Inquantũ aũt Io.an. facit differẽtiã an iures simpliciter statutũ an iuret̃ seruare contenta in statuto referẽdo ad statutũ Ioã.de ligna.hic dicit sibi non placere.Mouetur q̱ vtrobiq; iuramẽtũ ꝯcernit statutũ.ergo vtroq; casu illo sublato tollet̃ iuramentũ. ⁊ sic non dȝ esse differentia inter p̱dicta.secus dicit iuret̃ que in statuto ꝯtinẽtur non seruando se ad statutũ.alle.no.p̱ Inn.de excep.cũ venerabilis.De materia plenius dicit se dixisse in.c.dilecto.de p̱ben.⁊ de his que fi.a ma.par.ca.c.j. an aũt successores iurãtiũ statutũ veniẽdo contra illud sint periuri. dicit ꝙ non sed illi soli q̃ iurauerũt q̱ oẽ iuramentũ est p̱sonale ex pte iurantis.alle.no. p̱ Inno. de iureiu.veꝝ de quo in.c.j.p̱ Io. de lig.⁊c. ¶ † Querit hic Io.de lig.pone ꝙ qdã monachus cuiusdã monasterij trãslatus est ad abbatiã alterius monasterij nulla fcã de nouo professiõe in ipso scđo monasterio tractu tp̃is ipse habẽs ꝯscientiã lesam ex cõmissione criminis ipso fcõ irrogãtis infamiam cõmissi postq̃ȝ fuit p̱motus ad abbatiã sponte renũciauit abbatie taliter ꝙ renũciatio tenuit.⁊ querit̃ de pluribus. Primo an mõachus q̃ de vno monasterio ad aliud p̱mouet̃ debeat p̱fiteri in ipso secundo monasterio anteq̃ȝ sibi decernat̃ administratio eiusdẽ monasterio. Secũdo an iste post renunciationẽ remanet monachus p̱mi monasterij an secũdi. Tertio p̱sumptio ꝙ remaneat mõachus scđi.an habeat vocem in capitulo. Quarto supposito ꝙ habeat vocẽ in capitulo.quotam vocẽ hẽat.⁊ sic an habeat respectũ ad tp̃s quo fuit p̱motus ad tp̃s hodiernũ quo incipit eẽ mõach⁹ i mõasterio ⁊ arguit late p̱ ⁊ ꝯ ⁊ ad q̃libet dubiũ p̱dictoꝝ tãdẽ in.j.q.ꝯcludit ꝙ nõ est necesse facere p̱fessionẽ in scđo mõasterio. Mouet̃ p̱cipue.q̱ p̱fitẽdo vnã religionẽ itelligit̃ oẽs p̱fiteri quo ad substãtialia.alle.no.p̱ Host.ð sta.re.cũ ad mõasterium.⁊ qđ habetur de elec.quorũdam.in.vj.⁊.e.ti.nullus.⁊.c.indẽnitatibus.vbi pȝ ꝙ sufficit ꝙ semel exp̱sse p̱fessus sit. quãtũ autẽ ad alia nõ substantialia ipso facto se astrinxisse vr̃ recipiendo abbatiam.⁊ sic non est necesse ꝙ verbo aliter se astringat.⁊ si esset alterius habitus cõformabit se habitui secũdi mõasterij iuxta not.xvj.q.vij.in noua.quod intellige hodie ƀm cle.j.de elec. In secũda qõne concludit ꝙ nõ põt repetere iura monachatus in primo monasterio.alle.no.per. Archi.xvj.q.j.ne pro cuiuslibet.vbi no.archi.ꝙ ep̄s nõ põt dispensare vt monachus qui renũciauit capelle redeat ad primũ monasteriuȝ. ad quod alle.de renũ.ex transmissa.xvj.q.vlt.c.fi. Iteȝ p̱ hoc alle.q̱ ex quo est rite translatus ad monasteriũ vr̃ renũciasse omni iuri competenti ex primo.xvj.q.j.si quis iam translatus ⁊ de elec.constitutus.de reli.do.c.fi.⁊ sic illud amplius nõ dȝ repeter̃ posse.vij.q.j.q̃ȝ sit piculosuȝ ⁊c.an aũt remaneat monachus secũdi monasterij.dicit ꝙ nõ sed erit monachus sub ep̄o imediate subiect⁹ sine aliquo monasterio.sicut in simili quãdo repitur ep̄s sine aliqua ecclesia ep̄ali.ð renun.ad supplicatiõem.⁊ si nõ inueniat qui eum recipiat ordinabit vitam suam put melius sibi videbit̃ ƀm no.xxvij.q.j.ð viduis.lxxx. di.ad reatum.⁊ de regula.porrectum.per Inno.⁊ Hosti.facit quod no.per archi.xvj.q.j.ne p̱ cuiuslibet.⁊ hoc dicit sibi placere plus lȝ dicat ꝙ si quis tũc vellet tenere oppositũ i hoc posset r̃ndere ad ꝯria per eum moduȝ quẽ ipse exprimet. In tertia qõne concludit ꝙ nõ repellitur p̱textu infamie: q̱ p̱sequẽti ius suum nõ obstat exceptio infamie.iiij.q.vj.oib⁹ hinc est ꝙ põt infamis eligere ⁊ arbitrari.ff.de arb.l.pedius ⁊ §.tria.ver.sũt aũt.potest testari.C.de secũ.nup.l.j. Item p̱curare ⁊ p̱ se postulare.iij.q.vij.§.tria.ver.sunt aũt.⁊ hanc opi. dicit sibi plus placere pro qua facit q̱ q̃diu tollerat̃ quis in officio ⁊ administratione nõ dȝ priuari aliquo iure sibi cõpetenti rõne officij vel administrationis.xj.q.iiij.nõne.⁊ ð elec. q̃relam.facit quod no.e.ti.illa.⁊ de consue.cum dilectus.sed iste non est priuatus officio monachatus.igit̃ ⁊c. In quarta qõne ꝯcludit ꝙ obtinebit primũ locum post abbateȝ rõne dignitatis qua funct⁹ fuit.⁊ sic p̱pter reuerẽtiã [c] ⁊ memoriã dignitatis pristinis.alle.de maio.⁊ obe.per tuas.⁊ ð priuile.vt apostolice in.vj.⁊.ff.de albo scri.l.j.ad idem.l.duos.⁊.l.diuo. C.de questio.⁊.l.vnius.§.duus.ff.de questio.l.emancipatis. ff.de sena.cum si.

Cum qui deinceps.

Ponit cũ a q̃. Scđo excipit̃.ibi nisi. ¶ † No.p̱mo ꝙ portãs i etate discretiõis habitũ nouitioꝝ p̱ annũ in aliq̃ religiõe intelligit̃ illã fore p̱fessus nisi habit⁹ talis distinct⁹ sit patenter in scissura colore vl' forma ab habitu p̱fessorũ. Ex q̃ notat̃ secus esse si gestasset taleȝ habitũ i etate p̱dicta. Itẽ sec⁹ si talis habit⁹ nõ sit patẽter distinct⁹ sed latẽter forte p̱pter solaȝ bñdictioneȝ. ¶ † Itẽ no.duplic eȝ habitũ religiosoꝝ.s. nouitioꝝ ⁊ p̱fessorũ.⁊ similit̃ duplicẽ habitũ nouitiorũ.s.distinctũ ⁊ indistinctũ. Itẽ distinctorũ aliũ distinctũ patenter aliũ latẽter ⁊c. ¶ † Gl.deinceps opp.ꝙ delatio habit⁹ distincti q̃lisciq; sit distinctio ẽt si p̱ annũ fcã sit nõ inducit p̱fessionẽ. Unde op. de.c.j.ð.e.in.vj.⁊ de no.in.c.statuimus.ð.e.ti. Soluit glo.verbuȝ deinceps ⁊ verbũ decernim⁹ que inducũt ius nouũ tollũt ꝯriuȝ.nam olim p̱cedat ꝯriuȝ q̱ demũ olim delatio habitus fcã per ãnum inducebat p̱fessionem tacitam quãdo habitus erant indistincti.vt.ð.e.ex pte.⁊ ibi no.in vlti.glo.sec⁹ si habitus fuissent distincti qualicũq; distinctiõe.hodie vero secus quantum ad istum casum.s.inducẽdi p̱fessioneȝ tacitã p̱ delationẽ habitus per annum.q̱ nõ sufficit qualiscũq; distinctio.sed requirit̃ patens altero de trib⁹ modis hic positis.ad hoc vt impediat̃ p̱fessio.secus si alias sit latẽs.forte q̱ vestis p̱fessoris detur per p̱uinciale z vel in capitulo vestis nouitiorum.nam delatio talis vestis nouitiorũ p̱ annũ bene induceret tacitam p̱fessionẽ secus in delatione vestis nouitiorũ patẽter distincte q̱ delatio talis vestis ẽt vltra annũ nõ induceret p̱fessioneȝ.hec p̱cedunt quo ad hunc casum quãdo agit̃ de inducẽda p̱fessione tacita ex delatiõe habit⁹ p̱ lapsum anni. ad alios aũt ãnos inducendi p̱fessionẽ tacitã stamus iuri antiquo

tiquo ſm ꝙ ſufficit qualiſcūq; diſtinctio.per qḋ infert glo.ꝙ ſi maioꝛ ſponte ⁊ ſcienter recipit habitū diſtinctum ꝓfeſſoꝛē licet latenter;ſi pſeueret triduo dicetur ꝓfeſſus ēt hodie alle. 4 decre.ↄſtitutionē.s̃.eo.in.vj.† Ex p̄dictis glo.colligit tripli cē eē habitū nouitioꝝ.ſ.diſtinctū ⁊ indiſtinctū ⁊ indiſtinctiſſi mū.Itē ſubdiuidiť primus q2 alius eſt diſtinctus patēter in coloꝛe ſciſſura vel foꝛma.Alius ē diſtinctus latēter recipiēs aūt habitū nouitioꝝ ⁊ deferēs per annū ſi ſit indiſtinctus vł indiſtinctiſſimus vel ēt diſtinctus.ſed diſtinctiōe latēti vř ta cite ꝓfeſſus ſi illū recipit adulta etate.ſecus in delatiōe habi tus nouitioꝝ patēter diſtincti vel ēt indiſtinctiſſimi vbi fuerit receptus ab impubere: q2 non inducitur pꝛofeſſio.⁊ ſm hoc pōt intelligi qḋ no.Inno.s̃.eo.ex pte.⁊ Abb.in.c.ↄſului.eo. ti.vbi dicūt p̄dicti ꝙ delatio habitus nouitioꝝ ſi ſit diſtinct⁹ per quantūcunq; tp̄s fiat nō inducit ꝓfeſſionem.vnde recita bat Abb. ꝙ viderat lr̃am abſolutoꝛiā papalē ↄceſſam illi qui detulerat habitū quaſi p.xx.annos.ad hoc facit.s̃.e.ex pte.⁊ c.ſtatuimus.⁊.s̃.e.ti.c.j.in.vj. Fateť tñ hic gl.ꝙ pōt eſſe du bium an coꝛrigať hic per ſupius dcm̄ de habitu indiſtinctiſ ſime recepto ab impubere.tñ q2 coꝛrectio eſt euitanda.dicen dum erit ꝙ nō vt infra patebit cū alia glo. in ver. poꝛtauerit ſtat ergo ↄcluſio glo.ꝙ hec conſtitutio eſt iuris noui inducto ria.per hoc dicit Guil.⁊ idē zenze.ꝙ hec cōſtitutio nō reſtri git ante ipſam receptos maxime in ſcō continētie que eſt res voti ⁊ nō p̄cepti.xxxiij.q.v.nō ſaluabiť.per hoc ēt dicit ꝙ per hanc cle.non eſt ſublata conſuetudo que adeſt in quibuſdam mōaſterijs alamanie ⁊ ēt burgūdie ſm quā moniales ſemper exire poſſunt ante expꝛeſſam ꝓfeſſionem non ob. lapſu anni ⁊ aſſumptione veli.cū talis conſuetudo hic non tollatur.Ad hoc.c.j.de ↄſti.in.vj.⁊ hec ↄſuetudo ēt fulciebať ex opi.anti qs de qbus i.c.ex pte.⁊.c.ↄſuluit.s̃.e.ex hoc infert ꝙ ignoꝛā tia iuris poſitiui vel nālis pp diuerſas opi. docto. offuſcati hz excuſare.ad hoc inducit ſimile de.c.ſi.de ſpon.duo.ſm eū facit licet nō alleget qḋ habeť de poſtu.pꝛela.c.j.in.vj.Q2 id notabile ꝓcederet ſi hec ↄſtitutio eēt declaratoꝛia iuris anti 5 qui.ſed tenēdo ꝙ ſit coꝛrectoꝛia tūc nō colligereť.¶ † Glo. a etate querit qualis reqrať etas in habēte ꝓfiteri.[a] Rñdet ꝙ xiiij.annoꝝ in maſculo ⁊.xij.in femina.⁊ ſic not. ꝙ requiritur etas cōſumata adeo ꝙ pꝛudētia vel malicia quantum ad hoc nō pōt ſupplere etatem.s̃.eo.poſtulaſti.⁊.c.ad noſtraz ⁊.c.ſi b gnificatū;[b] ſecus tñ quo ad mr̃imoniū de deſpō.in.c.ḋ illis. ¶ No.bene hāc gl.⁊ ↄcoꝛ.cū glo.de elec.ex eo ꝙ in.vj.idez tenet Pau.Contra qḋ op.de.l.ſi.de libera.cā. vbi valēt agi tata per impuberez ſi verſeť ſua vtilitas.Soluit ꝙ illud ꝓce dit in ꝓmiſſione pecunie vbi eſt certū de vtilitate. hic agiť de obligatiōe perſone vbi dubitať an ſit vtilis an nō ⁊ ſic rō erit ſm eum q2 ante finitū.xiiij.in mare.⁊.xij.in femina.non poteſt renūciare matrimonio ꝓfitēdo q2 ante ignoꝛāt ſtimulos car nis. ¶ Gl.in aliqua op.de.c.vt clerici.s̃.e.vbi poꝛtās habi tum quātūcūq; tp̄e ferat non intelligo ꝓfiteri.Soluit hic de tulit in religione.ibi extra religionē.⁊ ideo nō ſic de facili in 6 duciť ꝓfeſſio. ¶ † Glo.annū querit an ſit neceſſe ꝙ exercerit annū poꝛtādo habitū dicit ꝙ nō ſed ſufficit ꝙ poꝛtat p annū integrū tm̄.vt.s̃.eo.ti.c.j.in.vj.facit.s̃.eo.ex pte.⁊ per hoc in fert glo.ꝙ nolēs obligari religiōi dz infra annū ↄepōere ha 7 bitum alle.s̃.eo.ſtatuimus.† Sz q̄rit hic Mate.[c] ecce ꝙ ali c quis intrauit mōaſteriū ⁊ exiuit poſtea infra annū ante factaz ꝓbationem.⁊ iteruz poſtea ingrediť idem vel aliud monaſte rium an dabiť ſibi integrū tp̄s ad ꝓbandū.dicit ꝙ non ſi cō ditio monaſterij nō eſt mutata de quo per Archy.s̃.eo.nō ſo lum in.vj.⁊ ibi Io. de lig.tz ↄ̄riū.⁊ Bar.in.l.ſi.§.quotiens. ff.de publica.An aūt nouitius dz vocari ad electionē i eccle 8 ſia in qua erat bñficiatus.Archy.tz ꝙ ſic Ioā.an.ↄtra.s̃.eo. bñficiū in.vj.dic vt ibi.¶ † Glo.poꝛtauerit q̄rit qd ſi aliquis recipit habitū ante ānos diſcretiōis ⁊ ſit maſculus ante.xiiij. annū demū poſt.xiiij.annū poꝛtauit dictum habitum p annū ſcilicet nouitioꝝ nō patenter diſtinctū an diceť ꝓfeſſus dicit glo.ꝙ ſic per hūc tex.qui ſolum ponderat delationē ſeu poꝛ tionem factam eſſe tēpoꝛe diſcretionis ⁊ ſic nō curat quo tp̄e habitus fuerit aſſumptus hec dicit gl.eē vera niſi habit⁹ eēt indiſtinctiſſimus in tantum ꝙ ſeculares ibidem ↄuiuētes illo eodē ēt habitu vtereнť q2 tūc ſi fuiſſet aſſumptus ab impube re nō induceret ꝓfeſſio ēt per delationē annalē factā poſt tē pus diſcretiōis.p.c.j.s̃.e.ī.v̄.niſi foꝛte quis diceret illā dcre talem in hoc coꝛrectaz per iſtuz ⁊ ſm hec nō eſſet adhibēda differentia inter habitū indiſtinctū ⁊ indiſtinctiſſimū.⁊ p hoc facit q2 hic ponderať nō tp̄s aſſumptionis habitus ſed tp̄us delationis.⁊ hoc plz Ste.tamen vt euiteť coꝛrectio.ar.dcre. cum expediat.de elec.in.vj.tz glo.ꝙ hec decre.in hoc nō coꝛ rigit illaz.ad hoc facit q2 hic loquiť de habitu nouitioꝝ ⁊ ſic nō loquitur de illo qui eſt cōis alijs.⁊ ſic nō loquitur de indi ſtinctiſſimo ſaltez qñ aſſumitur ab impubere ⁊ hoc ē tenēdū ⁊ plz zenze.⁊ ēt Io.ḋ lig.lz.Ste.ↄ̄ vt p̄dixi ⁊c̄.¶ Glo.illaz oppo.ꝙ nō obligeť in caſu decre.religioni in ſpecie ſed i ge nere.s̃.e.cōſtōnem.ij.rñſo.in.vj.Sol.diuerſitas caſus tollit hic ↄ̄rium q2 ibi in exp̄ſſe ꝓfitente religionem mēdicantiū in fra annū.hic vero in deferente habitū per integruz annū ⁊c̄. ¶ Glo.coloꝛe.⁊ ſeq̄ns exponūt ⁊ declarāt lr̃am.¶ Glo.vl tima op.ꝙ delatio habit⁹ nouitioꝝ annalis nō inducat pꝛo feſſionem ēt ſi non ſit patens diſtinctio.vnde opp.de no.s̃.e. ex pte.⁊ de no.s̃.e.ti.c.ij.⁊.c.ad apoſtolicaz.⁊ in Spec.ḋ ſta. mo.in vlt.q.So. ꝙ id quod hic dř ꝓcedit niſi fuerit ꝓteſtat⁹ ꝙ per delatiōez annalez nō intendit obligare religioni.q2 tūc intercedēte tali ꝓteſtatione non obligareť maxime ſi fuiſſent cōuentualis.iuxta no.in pluribus alle.Idez Pau.alle.q2 ꝓ teſtatio tuetur vbi id quod agiť pōt ſe hr̃e ad vtrūq; iuxta no. de lit.conte.c.vno.⁊ per hoc nō ob.de app.ſolicitudinem.q2 hec ꝓteſtatio nō eſt cōtra naturaz actus nec illi repugnat.ſz ſe compatiť cuz illo.Si aūt ꝓteſtatio eſſet cōtra naturaz reli gionis.puta q2 ꝓfitens ꝓteſtaretur ſe velle retinere ꝓpꝛiuz. tunc eſt dubiuz an valeat ꝓteſtatio. Pau.hic refert opi.Io. de lig.poſt euz.nam quidam vt Ber.⁊ Bar.bꝛix.dixerūt ꝙ nō valet monachatus q2 conditio eſt cōtra naturā monacha tus.de ſta.mo.cū ad monaſteriū.quidā ↄ̄rium vt Lau.⁊ Io. xxxij.q.ij.ſolet.Phili.Gof.Azo.⁊ Inno.⁊ Hoſti.⁊ Guil. d Naſo.⁊ Accur.ḋ ſa.ſan.ec.[d] i autē.ingreſſi.lz alibi diſtinguat in.l.per ſuum.ff.ḋ vſu.⁊ ha.vbi diſtinguit an icōtinēti an ex interuallo tale pactū apponať.ſed opi.Lau.Io.⁊ ſequaciū tz Pe.de bel.pti.⁊ Ja.de ra.dicētes ꝙ repugnātia directa i ſubſtātialibus nō tollit id quod eſt foꝛtius ⁊ pꝛincipalius ſz habetur p nō adiecta Pau.hic tz pꝛimam opi.ſ. ꝙ non te neat monachatus p adiectiōez talis cōditionis.Moueť p ſi mile de matrimonio carnali.s̃.de condi.appo.c.ſi.nam vtro biq; tam in matrimonio carnali q̄z ſpūali ē ſimilis rō.⁊ vtro biq; quis obligať deo ⁊ cōi cōſenſu non pōt ſepari de matri monio carnali pz.s̃.e.veniens.⁊ ſimiliter in ſpūali.s̃.e.ti.c.ſi. niſi tranſierit ad ſtrictioꝛem religionem vel ad curam aiaruz. Io.an.vt hic dicit Io.ḋ lig.tz opi.que hz ꝙ tz monachatus ⁊ reijcitur conditio.aſſignat rōnem diuerſitatis inter mr̃imo niū carnale ⁊ ſpūale.q2 in carnali matrimonio quis obligať homini.⁊ ideo eſt ſibi imputandū ſi tali cōditioni cōſentit.ſz in monachatu obligať deo cui nihil pōt imputare ſi recipiēs ꝓfeſſionem admittit talez cōditionem.alle.de conuer.coniu. ad audientiā.⁊ hanc opi.credo verā.lz Io.de lig.videať re ſidere in opi.Pau.per rōnes ſuas q2 nō vř differentia bona inter carnale ⁊ ſpūale matrimoniū.cuz enim in carnali quis obligeť deo.ſed dic ꝙ pꝛincipaliter qs obligať homini i car nali ⁊ ſecūdario deo in ſpūali ecōtra.inſpici aūt dz qḋ ē pꝛi 9 cipali⁹.ff.ſi cer.pe.l.ſi quis nec cām.§.res pignoꝛi.† Vltimo pōit hic Guil.aliquos caſus in quibus nō lz dimittere reli e gionem.[e] Pꝛimus eſt quādo aliquis pꝛio emiſit votuz de in trādo religionē ⁊ poſtea ex interuallo ſuſcepit habitū ab illo qui hz ptātem aggregandi illi religioni vel oꝛdini.vt no.In no.de frigi.fraternitatis i pꝛin.in ver.ſolēni.nam tūc talis ſu ſceptio habitus ꝓfeſſoꝛez vel cōis habitus.vel vbi nō eſt di ſtinctio habituum.facit quez ſtatim ꝑpetuum ꝓfeſſum.s̃.qui cle.vel vo.meminimus.⁊ ibi p Inno.Secūdus eſt qñ eodez contextu emiſit votum ⁊ ſolēniter recepit habitum aio nō mu tandi ip̄m.⁊ de hoc plene cōſtat q2 amodo nō poterit eum di mittere.Tertius eſt qñ ꝓfitetur tria ſubſtantialia regule ēt i habitu ſeculari i religionib⁹ nō mēdicātiū tm̄.Idē qñ.j.ānū ꝓbationis ſuſcepit habituz ꝓfeſſoꝝ ſcienter ⁊ poꝛtauit ip̄m per triduū.nam tūc obligať religioni in genere s̃.eo.cōſtitu tus in.vj.Vltimo eſt in caſu huius decre.in iſtis enim caſi bus papa fingit quem p̄ciſe cōſenſiſſe matrimonio ſpirituali ꝓſumptiōe iuris.⁊ de iure.ſicut quoq; in ſimili facit in carnali.

a ¶ Rñdet Adde Io. fa.in.§.ſi.in ſti. qui. mo. tu.fini.

b ¶ Secus tñ q̊ ad mr̃imoniū vide tñ gl.inſti. ḋ nup.in p̄n.ī v̄.potētes.⁊ ibi doc. iſti. de nup.

c ¶ Ecce ꝙ aliqs. Adḋ alex.iↄſ.iiij. in.j.col.cir ca med.⁊ in ↄſi.vl.j.⁊.ij. co.i.iiij.vo. alex.in ↄſil. xxxiiij. in.j. col.i.v. vol.

d ¶ In au ctē.ingreſſi. Vide bart. ibi i.iij.col.

e ¶ Pꝛius eſt qñ.Adḋ arch.i.c.ſan cim⁹.xij.qō. ij.iaſ.in.l. in ſubſtōne in ſi.colū.ff.de vul.⁊ pupi. ⁊ iaſ. in.l. ſi qs hēdē.C. de inſtitu.⁊ ſubſtit. ſub. condi.fa.

10 de spon. is q. † Quid aūt si in mōasterio est ꝯsuetudo q̄ nō fiat exp̄ssa ꝓfessio alia nisi ꝓfitēdus statim in suo ingressu ꝓmittit suo p̄lato. s. obediētia inter manus suas. dic q̄ tunc nō dicetur exp̄sse ꝓfessus. alle. de sta. mona. cum ad monasteriū ꝛ sic recitat Spec. in tit. de sta. mo. clementē diffiniuisse. Jn. no. tñ tenuit ꝯtrium in. c. ꝯsuluit in fi. qui cle. vel vo. vbi dicit q̄ si talis renunciat proprie voluntati ꝛ omnia cōmittit in voluntate abbatis q̄ talis obediētia sufficit pro professiōe alle. xij. q. j. non dicatis.

¶ De statu monachorum. Rubrica.

a ¶ No. q̄ p̄orat⁹. De istis p̄orati bus pōit plene sed. d se. i ꝯsi. ici. dcm̄ est supra.

Ne in agro dominico.

Diuidit̄ in decē p̄tes: q̄ primo ponit exordiū ꝛ ꝯstitutiōis cāz ꝛ generale iterdictū monachoꝝ illoꝝ circa exq̄sitū ornatū ꝛ notabilē excessuz in cibis vestibus potibus eq̄taturis ꝛ lectisternijs. Scdō ꝓuidet circa vestes habitū almutias caputia calciamēta zonas cultellos calcaria sellas ꝛ frena eoꝝ ꝛ circa habitū sup̄iorē. Tertio ꝓuidet circa ipsoꝝ ꝓfessionē cōionē expositionē regule ꝛ instructionē nouitioꝝ. Quarto circa venatiōes ꝛ aucupatiōes ipoꝝ. Quinto punit trāsgressores. Sexto ꝓuidet contra ꝓfessores euntes ad curias p̄ncipum. vel alias vagantes vel infra septa monasterij arma tenentes. Septimo ꝓuidet contra ipsoꝝ sollicitudines. Octauo ꝓuidet circa etatem sacerdotū ꝓfessionem ꝛ habitationez ipsoꝝ. Nono ꝓuidet de ordinatione ꝛ doctrina monachoꝝ. Ultimo ꝯfirmat ꝛ innouat decre. cū ad monasteriū. ꝛ. c. cum in singulis. ā. eo. scda ibi. statuimus tertia ibi. sane. quarta ibi porro. quinta ibi. si q̄s aūt. sexta ibi. q̄ vō. septima ibi. ad hec octaua ibi. ceteꝝ. nona ibi. ad ampliandaz. vltima ibi. p̄missa.

a Lege vsq̄ ad. §. q̄ vero. ¶ † No. p̄mo q̄ dn̄s qui h̄z agrū h̄z ēt ꝛ similiter vnicā domū h̄z ēt hortū ꝛ fontez cōclusum ꝛ signatū. xxiij. q. j. qm̄ vetus ſm Ste. nec mirꝝ q̄ ipsius est ter

2 ra ꝛ plenitudo orbis. vt gl. hic dicit. ¶ † Not. monachis nigris interdictū oēm exq̄sitū ornatū ꝛ excessum in vestibus cibis ꝛ potibus eq̄taturis ꝛ lectisternijs. Et nota q̄ religio monachorum nigroꝝ appellatur sacra de quo in glo. ¶ Not. in ver. statuimus. qualis d̄z esse vestis superior. p̄xima habitui monachoꝝ nigroꝝ ꝛ cuius coloris ꝛ qualis panni. ¶ Not. scdō quales debēt esse eoꝝ almutie. ¶ Not. tertio q̄ nō debent h̄re monachi fodram de serico. ¶ No. argumentum q̄ ea que sunt de regula sunt iuxta dispōnē abbatis tēperanda.

3 ¶ † Item no. qualia debēt esse eoꝝ calciamēta calcaria zona cultelli ꝛ sella. q̄ nō debent eē sumptuosa nimis vel orna-

4 ta. ¶ † Itē not. ex eo qd̄ dicit de calcaribus q̄ monachis nō

5 est ꝓhibitū eq̄tare ꝛc̄. ¶ † In versi. rursus. nota quali veste debeat vti prior vel abbas ꝛ alij monachi siue sit cōgregatio xij. monachoꝝ siue minor siue i mōasterijs ꝛ omibus siue ex-

6 tra siue verient̄ circa diuina siue non. ¶ † Itē no. quid con-

7 tineat̄ appellatiōe cuculle ꝛ q̄d appellatiōe floti ꝛc̄. ¶ † In ver. sane nota q̄n̄o in quolibet mēse in prima dominica mensis debēt monachi ꝯfiteri ꝛ cōicare seu assumere corpus dn̄i nisi ex cā aliud videat̄ abbati p̄ori aut penitētiario. ¶ Not. per quē debeat legi regula in capitulo ꝛ q̄n̄o debeat vulgari-

8 ter exponi. ¶ † No. q̄ nouitijs d̄z deputari fidelis istructor.

b ¶ Quod nō sit vtēdū. Adde bonū text. in. c. fi. xlj. distin.

9 ¶ † In ver. porro. no. q̄n̄o monachi debēt abstinere a vena-

10 tiōibus ꝛ aucupatiōibus nec illis interesse. ¶ † Itē q̄ non debent tenere canes vel aues aptos ad venandum per se vel alios. ꝛ sic nō possunt p̄ se vel alios venari. fallit in certo casu in quo possunt p̄ alios venari ꝛc̄. ¶ In ver. si quis nota quē duplici pena q̄n̄q̄z puniri. de quo de iudi. at si clerici. ꝛ. ff. de pe-

11 nis. l. seio. ¶ † Itē no. q̄ suspēso abbate vel priore principali a collatiōe b̄n̄ficioꝝ deuoluitur p̄tas ad priorē claustralem

12 cū ꝯsilio ꝛ assensu ꝯuētus vel maioris p̄tis ꝛc̄. ¶ † In ver. q̄ vero. nota iugū monachale fore suaue q̄ intelligit̄ respe-

13 ctu illoꝝ q̄ libenter suppoꝛtāt. ¶ † No. penam monachoruz ꝛ canonicoꝝ regulariū non habētiū administrationem si accedūt ad curias principum sine sp̄ali licentia suorum p̄latoꝝ animo inferendi damnum aliquod monasterio quia sunt ip̄o iure excōmunicati. ¶ No. quomodo p̄lati debent compescere religiosos p̄dictos a tali excessu. ꝛ euagationibus.

14 ¶ † No. pena mōachoꝝ tenētiū arma infra septa mōasterij

15 sine licētia abbatis ꝛc̄. ¶ † In. §. ad hec no. q̄ monachi n̄ debēt habitare soli i prioratibus vel alijs administratiōib⁹ sibi cōmissis. sed debēt habere secum alium monachū si prioratus vel administratio ad hoc h̄eat sufficiētes reddit⁹. Et nota quid si redditus nō sufficiūt. ad hoc no. q̄ vnio non d̄z fieri nisi cuz cōsensu abbatis cui est locus subiectus priore ipsius prius ad claustrū reuocato. ¶ Item no. q̄ tali loco sic vnio d̄z deseruiri p̄ clericos seculares ꝓuidēdo eis debite.

16 ¶ † In. §. ceteꝝ. no. q̄lis d̄z esse etas assumēdi ad prioratuz cōuentionalem vl̄ curatuz. Et no. infra quātum tp̄s tales debent ad sacerdotiū ꝓmoueri. Item nota penā nō ꝓmoti in fructus debitū q̄ sunt ip̄o iure priuati. adeo q̄ iterato nō poterit illis cōferri. ¶ † No. q̄ p̄orat⁹ vel administratio alia

17 nō pōt cōmitti alicui religioso nisi sit exp̄sse ꝓfessus. Et no. q̄ religiosi tenent̄ facere residentiā i prioratu vel administratione sibi cōmissa nisi ex cā studioꝝ vl̄ alia rōnabili cā ad tē-

18 pus fuerint abn̄tes. ¶ † Et no. q̄ in hoc nō valet cōsuetudo ꝯtria ꝛc̄. In ver. ad ampliatiōez no. q̄ monachi ad monitiōez

19 abbatis debēt ꝓmoueri ad ordines sacros. † Itē no. q̄ i singulis monasterijs in quibus sunt sufficiētes reddit⁹ d̄z teneri vnus magister qui istruat monachos i sciētijs primitiuis ꝛc̄. In. §. p̄missa. no. hic cōfirmari ea que dicūtur in. c. cū ad monasteriū. ꝛ in. c. cū in singulis. de sta. mo. ꝛc̄. ¶ Gl. ij. fuit

20 expedita cū tex. ¶ † Glo. iij. querit quare religio monachoruz nigroꝝ dr̄ sancta. R̄ndet glo. q̄ iste ordo monachorū nigroꝝ oliz fuit magne sanctitatis ꝛ veneratiōis ꝓut hic ex documētis patrū ꝛ abundantia tp̄aliuz monasterioꝝ huius ordinis. hodie vero i multis deficiūt verboꝝ ꝛ exemploꝝ documēta. ꝛ ad instar filij p̄digi dissipati sunt patrū substantie ꝛ cupiūt quādoq̄z de siliquis nostris implere ventrē suū. Idē in effectu Guil. hic pulcherrime loquēs ꝛ dāsvers⁹. Quare aūt fuit inuēt⁹ iste ordo sub colore nigro. R̄ndet gl. q̄ nigredo significat mortificatiōez carnis ꝛ vicioꝝ. vtinaz tñ hodie dicit glo. n̄ designaret̄ offuscatio meritoꝝ ꝛ virtutū ꝓpter qd̄ emanauit ꝯstō ꝛc̄. ¶ Glo. nigroꝝ. querit an hec ꝯstō locuz habeat in monachis alteri⁹ coloris q̄ꝫ nigri. R̄ndet gl. q̄ nō per hūc tex. a sui ꝯtrio q̄ glo. limitat ꝓcedere quantum hic ponit̄ ius nouū saluo tñ quod dicet̄. j. in. §. sane. ꝛ i. §. q̄ vero cuz sequētibus. Que aūt potuerit esse rō quare magis hic locut⁹ fuit de mōachis nigris q̄ꝫ de alijs. R̄ndet glo. q̄ rō esse potest q̄ alij mōachi habēt cōiter corp⁹ ꝛ vnū caput maius vt est videre cisterciensi. cameldulen̄. ꝛ similibus. Addit Pau. ꝛ vallis vmbrose. sed isto capite maiori carent mōachi nigri. ideo similiter ibi minus viget correctio. ꝛ pro tāto potius in illis fuit ꝓuidendū. Idem t3 Pau. quasi ad l'am.

21 † Cap. hic tractat de colorib⁹ id quod ponit phylosoph⁹ i libro d sensu ꝛ sensato dicens q̄ quattuor sunt principales colores. s. albus. niger. citrinus ꝛ rube⁹. albū aūt ꝛ nigruz sunt duo extremi colores ꝛ niger est vltim⁹ qui viuificat ceteros

b colores. ¶ † Glo. exq̄sitū oppo. b q̄ nō sit vtēdū vilib⁹ ve-

22 stibus iuxta no. xxj. q. iiij. in sum. soluit q̄ hic nō dicit tali veste vtendum sed q̄ non est vtendū veste nimis exquisite ornata. Cap. hic dicit q̄ habitus monachalis non d̄z esse notabilis

23 sed modestus † vnde dicit q̄ in habitu religionis sunt quattuor notāda. s. vilitas p̄ciositas paucitas ꝛ sup̄fluitas. In vilitate designat̄ vanagloria ꝛ simulatio. In p̄ciositate sup̄bia ꝛ delectatio. In paucitate intollerātia seu desperatio. In sup̄finitate amor seculi. vtendū est ergo mediocritatis mēsura vt iiij. ethycoꝝ dr̄ supabundātia ꝛ inordinatus effectus ad iactantiā p̄tinet. Guil. hic dicit q̄ totus status ꝯsistit in cibis ꝛ vestibus alle. ff. de ver. sig. l. vbi victus. ꝛ idō mores hominum sunt reformādi nedū in cibis. sed ēt in vestib⁹. ꝛ ideo nec sordidis nec fulgidis vestibus q̄s d̄z se ornare nec austeriora vl̄ latiora indumēta vl̄ alimēta preceteris q̄rere. alias aūt intemperatus ꝛ sup̄stitiosus ē. xlij. di. §. j. ꝛ. §. fi. ¶ Glo. cibis no-

24 tanda est ꝯtra incōtinētiam in. §. statuimus. ¶ † Glo. habitui declarat q̄s dicat̄ habit⁹. q̄ dicit q̄ flocus cuculla vl̄ scapulare qd̄ not. ¶ Glos. alibi q̄rit an vestis sup̄ior nigrorum monachoꝝ possit eē de alijs colorib⁹ quā tribus hic noīatis. R̄ndet glo. q̄ non p̄ tex. a ꝯtrio facit. xxv. dist. qualis qd̄ dicit esse notādum contra multos qui hoc nō ponderant nec ob. q̄ in regula. cxl. dicit̄ monachi non causent̄ de colore q̄ non intendit

intendit per id pmittere oẽs colores cũ nec secularib⁹ cleri/cis pmittaṫ.de vi.ꝛ ho.cle.in.c.clericus.ij.ſʒ solũ intẽdit di/cere ꝙ inter colores pmissos nõ debẽt causari dicẽdo iste est fixior vel pulchrior vel melior illo. Quare autẽ isti tres colo/res potius pmittanṫ. Rñdet glos. ſe. qꝛ possent sine tinctura haberi ex ipsa lana. Idẽ tʒ Pau. dicens. ꝙ supior vestis erit alba nigra vel bruna ẜm loci ꝯsuetudinẽ ꝛ non alterius colo ris sub habitu aũt pl'es vestes poterũt hr̃e dũtamen non sint 25 inhoneste ẜm eũ per hũc tex.a ꝯ̃rio ꝛc̃. ℂ † Glo. pugnuʒ no tandũ est ꝯ̃ denudantes brachia vt faciunt dñe. ℂ Glos. hu/meros.oppo.de eo qd̃ cõiter hodie fit. qꝛ nõ scindunṫ super humeris.sed ante pectus. Rñdet glos. fatẽdo qꝛ in hoc ẜuaṫ cõtrarium lʒ pena ꝯ̃facienti in hoc inferius imponaṫ.sed põt dici ꝙ in hoc derogatũ fuit huic ꝯstitutioni per ꝯsuetudineʒ. vel qd̃ hoc fiat iuxta dispõnem Abbatis.cuius dispõni hoc vr̃ hic relinq glo.non plʒ hec vltia solutio qꝛ hoc non relinq tur dispõni abbatis.qd̃ hic dr̃ de scissura sed qd̃ dr̃ de almu/tijs pellibus vel caputijs seu eorũ vsu. Idẽ Guil. per qd̃ di/cit expedire monachis portantib⁹ caputia vt habeant lniam abbatis sui cũ lr̃is suis ne in posterũ possit eis aliqd ĩpingi. de offi.deleg.cũ in iure. An aũt requiratur expressa licẽtia ꝛ dispõ abbatis super hoc dicit ꝙ non qꝛ satis vr̃ sufficere taci/ta puta si ipse abbas vtitur caputio. Qualis autẽ debeat esse scissura de qua hic dr̃.dicit glo. ꝙ patens ꝛ tãta ꝙ appareat. al's paria essent nõ esse vl' nõ apparere iuxta no.de vita ꝛ ho. cle.ij. Pau.hic dicit ꝙ illa caputia debẽt esse cum habitu an/nexa.per qd̃ dicit ꝙ portantes habitũ superiorẽ scissum a ca/putio nõ excusanṫ a pena ꝛ forte sunt excõicati ꝛ apostate.al'. ne cle.vel mo.c.ij.in vj.forte possent dici ꝙ in hoc dʒ seruari ꝯsuetudo cũ hoc bñ reperiatur iure cautũ. ℂ Glo. sequẽtes 26 sunt lr̃ales.ꝛ expositiue notande tñ. † No. bñ vbi fiunt bona stiualia.qꝛ apud sanctũ seuerinũ. Et no.qd sit talus.put colli gitur ex glo.in vbo boti.ꝛc̃. ℂ Glo.ad ornatũ facili⁹ est ꝛ cũ ea cõcordat Guil. ℂ Glo.duodecim.querit an in hoc nume ro debebit cõputari prelat⁹.dicit ꝙ sic.alle.de symoni.c.fi. ꝛ de puile.ex ore. Idẽ Pau. dicens hoc verũ qñ est tant⁹ nu/merus monachoꝝ in monasterio institut⁹ vel non institutus dũmodo tot sunt in ꝯgregatiõe. Si aũt eo casu quo fcã ẽ in/stitutio de numero duodenario tot nõ eẽnt nõ arctareṫ plat⁹ ad istud donec ad numerũ deueniaṫ. alleg.š.de offi. vica.c.j. ℂ Glo.hec sentit ꝯ̃rium dicens ꝙ in ver.in alijs intelligitur qñ ibi sunt monachi non per modũ conuẽtus sed per modũ associationis.ꝛ sic sufficit ꝙ ibi sit monachorũ cõgregatio ex instõne lʒ sint pauciores duodecim.put dicit ꝯtingẽ in abba tijs que sunt in diocesi Argẽtina ꝛc̃. ℂ Glos.septa est lr̃alis. ℂ Glo.consuetudo notanda est.consuetudo potest operari ꝙ meliori panno vtantur monachi in vno loco ꝙ̃ in alio ꝛc̃. 27 ℂ † Glos.capã.q̃rit qd de tondellis que hodie sunt in vsu. Rñdet ꝓprie ꝙ ille nõ sunt cappe.qꝛ totũ hoieʒ nõ capiũt ꝛ ꝑcipue caput cũ nõ hẽant caputiũ appẽsum ſʒ sunt loco cap/pe. Aduertendũ tñ qꝛ vt glo.dicit ꝙ lʒ sub cappa sit portan/dũ saltẽ scapulare tñ sub flocco vl' cuculla nõ vt hic apte vult tex.q̃si velit ꝙ floccus ꝛ cuculla sit habit⁹ ꝛ nõ cappa. Quid aũt si aliqs in casib⁹ hic ꝓhibitis portat solũ scapulare ꝛ non floccũ vel cucullã an incidat in penaʒ decre.vt piculosa. nec cle.vel monachi.in vj. Guil.hic dicit ꝙ cum scapulare hic ha beatur loco cuculle lʒ talis peccet faciendo ꝯ̃ preceptũ huius 28 decre.tñ non incidit in penã dicte ꝯstõnis. † An aũt scapula re vel cuculla posset abscondi sub tondello. dicit ꝙ nõ p hũc tex.a sui ꝯ̃rio.dum dicit permitti abscondi soluʒ sub cappa ꝛ sub albis seu sacris vestibus.ꝛ sic qui sub tondello abscõdit erit trãsgressor huius constõnis. Sed an erit transgressor.c. vt piculosa.dicit dicendũ.vt in cle.ij.de vi.ꝛ hone.cleri.in.§. dignitatẽ.qꝛ vr̃ ꝙ sic si sit adeo absconsus ꝙ nõ vr̃ in publico aliqd. Sed aduerte qꝛ gl.hic vr̃ equiparare tondellũ cappe. põt dici ꝙ in hoc seruet ꝯsuetudo loci. Quid autẽ de mona/cho facto epõ dimisso ꝓprio habitu ꝛ sup ipso portat roche/tum.i.albã camissam ꝯ̃ decre.clerici.de vi.ꝛ ho.cle. incidit ne in penã decre.vt piculosa remittit ad dcre.ad nr̃am.j.de cen. ibi tʒ ꝙ sic per no.xviij.q.j.c.vno.ꝛc̃. ℂ Glo. albis notanda est que appelleṫ hic vestis alba in.§.sane. ℂ Glo.mensibus. a op.de.c.oĩs de pe.ꝛ re. a sol.glo. hic in monachis q arctanṫ ad confessionem singulis mensibus ibi infidelibus non reli/giosis qui arctanṫ ad ꝯfessionẽ semel in anno. Ratio diuersi/tatis qꝛ monachi pp professionem religionis debent aliquid adijcere ad pensum sancte instõnis ar.iiij.dis. deniq;. Idem tenet Guil.per qd̃ colligit tp̃s ꝯfitẽdi esse mutabile iuxta vo luntatẽ pape.ex hoc arguit ꝙ sicut põt ad vnã vel.xij.vices in anno penitẽtiam iniungere.ita posset eã semp tollere. ꝛ sic vr̃ ꝙ papa posset tollere sacr̃m penitẽtie. Contrarium dicit esse verũ.s.ꝙ non põt id ex toto tollere.ſʒ põt circa ipsum aliqua 29 disponere.de quo de pe.dis.v.in sum.ꝛc̃. † Cui autẽ debent monachi confiteri.dicit Pau.ꝙ confiteri possunt curatis in quoꝝ degunt parrochijs vel alijs religiosis per diocesiʒ de/putatis.pñt etiam ꝯfiteri dioceñ.inuito prelato.alleg.no.per Archi.xj.qd̃.iij.qui resistit.vbi dicit hoc notari per ipsum ꝛc̃. ℂ Glo.sing.q̃rit an qd̃ hic dr̃ hẽat locum in alijs monachis. glo.dicit ꝙ de hoc põt esse dubiũ tñ est honestũ ꝙ sic. Ste.h dicit ꝙ qdam dicũt ꝙ hoc etiã dr̃ hr̃e locum in monachis al/bis.sed hoc non credit.dicit tñ ꝙ est honestum ꝙ seruent nõ 30 tñ tenebuntur ex vi huius constõnis. ℂ † Glos. in pma q̃rit an si occurrat solẽne festum in pma dñica mẽsis. puta pascha resurrectionis vel pẽthecostes vel festum patroni monasterij an alterabiṫ dispõ huius.§.dicit ꝙ non alle.c.cum ad mona/sterium.in pn. Idem Pau.assignat rõnem qꝛ quãto est mai⁹ festum tanto est studiosius regula obseruãda.alleg.pꝛealle.c. 31 cum ad monasteriũ ꝛc̃. † Sed querit hic Mat.b qd si pecca/b tor hʒ propositũ ꝯfitendi ẜm mandatũ ecclesie. ꝛ moriṫ añq̃ cõfiteatur an erit dãnatus.dicit ꝙ audiuit ab Archi. ꝙ nõ ex quo habuit propositũ ꝛ aĩum ꝯfitendi qd̃ dicit esse verũ si de/cesserit cõtritus de pe.dis.j.in summa.facit de pe.ꝛ re. oĩs ꝛc̃. 32 ℂ † Glo.nouitijs.notãda est qũo dupliciṫ põt sumi nouiti⁹. scʒ qui nondũ est instructus.licet sit professus. In.§.porro. 33 ℂ † Glo.venationibus.ponit diãm inter aucupari ꝛ vena/ri. Idem Guil.alle.de cle.vena.per totũ. Item est ꝛ aliud ge nus venationis ẜm eum qd̃ sequunṫ ioculatores ꝛ mimi duʒ sibi suis adulationibus ꝛ incantationibus spolia potentuʒ ꝛ magnatũ attrahunt.vt no.lxxxvj.dis.donare.ꝛ.c.qui venatori bus. Quare aũt monachi nõ debẽt istis venationib⁹ ĩteresse. dicit ꝙ quodãmodo ꝑsentiam exhibendo videntur ꝯsentire. de exces.prela.ex lr̃is.ꝛ sil'r nec clerici debẽt ꝑdictis ĩteresse eadẽ ratione.ꝛ eadẽ ratione non debẽt interesse spectaculis duellis ꝛ executionibus ad mortem.C.de epis.ꝛ cle.auc. iter 34 dicimus.ꝛ.š.ne cle.vel mo.sniam. † Sed an monachi nigri facti epi debeant seruare hanc constitutioneʒ in vestib⁹ vena/tionibus ꝛ esu carnium.remittit Guil.ad no.per se in cle. ad nr̃am.j.de censi.vr̃ ꝙ sic.qꝛ sunt absoluti seu laxati ab illis si/ne qbus solicitudo epalis ꝛ vita actiua exerceri nõ põt.sicut est silẽtium.obedientia.residẽtia ꝛ similia.ꝛ sic in oibus alijs sunt astricti.ad hoc qꝛ al's frustra portarent habitũ quẽ porta re debẽt.de vi.ꝛ ho.cle.clerici.viij.q.j.c.j.vnde sicut ꝯtinẽtia ꝛ humilitas q̃ ex portatione habitus in eis factis epis pma/c net.ꝛ sic pmanebunt illa sine qbus ꝑsistere nõ possent c sed planum est ꝙ cũ delicatis cibis ꝛ venationibus non cõsonat humilitas ꝛ continẽtia.xxj.dis.ecclesie pnceps.xxij.di.hospi tiolum.ergo ꝛc̃. In ꝯ̃riũ facit.qꝛ rõne seculariũ ꝛ laycoꝝ qui bus hñt quottidie pticipare.ꝛ iter quos ꝯuersanṫ aliqua sibi licent.que al's non liceret pp scandalũ vitandũ ex quo potest sine peccato mortali vitari.š.de no.oper.nũ.cuʒ ex iniuncto. de sen.excõ.si vero.xlj.dis.per totum.hoc ẜm dicit veri⁹ quo ad penas suspẽsionis ꝯtentas in hoc.c.sed primũ dictũ vẽdi/cat sibi locũ in alijs etiã quo ad sniam excõicatiõis per qd̃ di/cit ꝙ incurrat penaʒ excõicationis.de qua in decre.ij. ne cle. vel mo.in vj.in casib⁹ in qbus non sunt liberati a regula sua. ar.de vi.ꝛ ho.cle.clerici.xviij.q.j.c.j. pro quo facit.xvj.q.j.de monachis.ꝛ qꝛ sicut illeg ttimus legittimat⁹ remanet illegit/timus.de fil.pr̃by.c.ij.in vj.qd̃ ĩtelligo ẜm ibi no.qñ nõ legit/timatur.sed dispẽsatur sic ꝛ monachus factus eps remanet monachus non obstat ꝙ eps possit facere cõmatres nõ mo/nachus.vt no.xviij.q.j.c.j.in fi.qꝛ in hoc tanta voluptuositas nõ põt notari maxie si fiat sine osculo.de conse.dis.iiij.mona/chi.vel põt facere cõmatres baptizando non suscipiẽdo.xvj. q.j.doctor. An aũt tales pñt comedere carnes.no. Hugu. ꝙ non de ꝯsecra.dis.v.carnem.contrarium not. glos. xvj.q.j.de monachis.de quo dic vt ibi.ꝛ plene in.c. ꝙ dei timorem. de sta.mona.in clemen.j.de electio.per Joan.an.ꝛ domi. Anto.

a ℂ Sol.gl. Idem dicit do. Abb.in d.c. oĩs i.ij. colũ.

b ℂ Quid si peccator. Adde dñm Bartho. d belẽ. i addi. ad Abb. in d.c.oĩs.i.ij. col. in addi. icip. istã.q.

c ℂ Sʒ pla num est.ad/de ho.tex.in c.fi.xlj.dis.

a ¶ Querit a qd sit salt⁹. Adde fely. in .c. rodulphus. i.xvj. col. extra de rescrip.

35 ¶ † Glo. saltus.ᵃ querit qd sit saltus ꝛ qd viuaria. Rñdet ꝙ saltus dī nem⁹ hñs raras arbores. vt fere ꝛ venatores ꝛ canes hñt saliunt. ꝛ alle. versuꝫ. Uiuaria dicuntur loca vbi fere
36 viuunt ꝛ nutriunt. ꝛ vtit hoc vocabulo circa pisces. † Quid aūt sit garena. dicit gl. ꝙ in ptib⁹ istis nō vtunt hoc vocabulo sed dī forte a garrio is. eo ꝙ ibi sunt iclusę aues garriētes. ꝛ ista loca dicunt silue forestre isule ꝛ port⁹ iuxta not. de dona.
37 cū dilect⁹ sup gl. j. ꝛc. ¶ † Glo. psonalis. op. de no. p Hosti. de cle. vena. c. ij. vbi dicit ꝙ si reddit⁹ clericoꝝ ꝛ religiosorum cōsistunt in venatiōe cuniculoꝝ vt in ꝓuincia. ꝛ feraruꝫ vt in anglia deficiēte maxie cōpetēte familia in ꝓprijs psonis pñt venare ꝛ vēdere cum id nō sit vagari sed vtilitati ꝛ necessitati ecclesie subuenire ad qḋ tenent clerici. vj. q. j. pñtiū. cū similibus. Rñdet glo. ꝙ illa fuit opi. Hostiē. que corrigit hic quo ad religiosos. Idē zenze. ex quo no. ꝙ isti poterūt per alium qḋ per se non pñt. sīle alle. xj. q. j. te quidē. ⁊. ne cle. vel mo. p totum. C. de ꝓcu. l. penul. In ver. si qs aūt ꝛc. ¶ Glo. quib⁹ notanda est ꝙ monachus cū rete vel laqueo aucupans vl' venans non incidit in hanc penaꝫ ꝛc. ¶ Glo. iuxta declarat ꝙ cum hic imponat maior pena hoc casu ꝙ̄ suspēsionis p biēnium. ꝛ supra per annū quoad hoc censet maius delictū ꝛc.
38 † Sed querit hic Pau. qd si tpe suspēsionis habuit administratiōnē seu antea nō fuit ad claustrū reuocat⁹. an erit inhabilis ac si nunꝙ̄ habuisset admīstratiōnē dicit ꝙ nō imo sufficit ꝙ ab initio fuerit capax suspēsionis. facit de elec. dudū. i. sed an cū istis sic inhabilibus eps poterit dispēsare. dicit Pau. ꝙ sic qꝛ hoc est delictū min⁹ adulterio ꝛc. alle. de iudi. at si clerici. ⁊. de adulterijs. ¶ Glo. vt ꝑmittit op. de. c. vna ne se. va. in vj. vbi suspēso prelato deuoluit ptās ad capl'm solū. cuius ꝯriū hic dī. Soluit hoc spāle in isto casu ꝛ hoc indicat qḋ hic dī vt ꝑmittit. alle. ergo extra casum istū dōm vt ibi hꝫ. In. ⁊.
39 qꝛ vero ꝛc. ¶ † Glos. sua oppo. ꝙ iugum monachale non sit b suaue ᵇ imo vꝫ carcer cū debeant intra claustrū stare. xvj. q. j. placuit. facit de sen. excō. vt fame. Soluit ꝙ suaue est iustis ꝛ appetentib⁹ qb⁹ claustrū est quasi aqua piscibus qui sine aq̄ viuere non pñt. vt. d. c. placuit. ꝯrium procedit in alijs ꝛc.

b ¶ Immo vī. Adde facere bo. tex. in .l. ij. ff. de li. bo. exhi. Glos. iugo. adde ꝯ isto verbo fely. i c. rodulph⁹ in .xv. colū. circa fin. ex de rescrip.

40 ¶ † Glo. iugo notāda est de isto verbo iugo. ¶ Glo. monachi. q̄rit an hec ps locū hēat in monachis nō nigris. Rñdet ꝙ sic. tū qꝛ idistincte loqt de monachis. tū ēt qꝛ loqt de canonicis regularib⁹. fac qḋ no. j. i. ⁊. ad h in gl. in vbo monachi. ¶ Glo. nō hñtes querit qd in hñtib⁹ admīstratiōnē. Rñdet ꝙ illi nō icurrūt hanc penā rō qꝛ illos oꝫ q̄nq̄ ire pro causis sue admīstrationis quas pñt pseq lꝫ non sint ꝑpetui. de iudi. cum deputati. ꝛ qḋ ibi no. Idem Guil. dicēs ꝙ tales administratiōnē habentes inq̄ꝫtum se extendūt negocia sue administrationis a suis platis vident emācipati. ꝛ sic sine alia licen
41 tia admitterent ad litigia. vt. d. c. cū deputati. ¶ † Gl. curias ꝑncipū enumerat duodecim abusiōes claustri ſm Hugo. de foleto. iter quas hāc dicit esse q̄n monachus currit ad curias ꝑncipū. ꝛ moral'r loqt. iō notāda ē. pōit ēt duodeciꝫ abusiōes seculi ſm Cypriānū: iō videte p vos. Idē ponit hic Paul. ꝛc.
42 ¶ † Glo. ipso facto. querit qd si aliquis intrat curias principū aīo dānificandi monasteriū sed tñ de lnīa plati exiuit claustrum an incurret hanc penam. glos. dicit ꝙ sic qꝛ solum duo vident necessaria vt hec pena incurrat. s. ꝙ intrauerit monachus curiā ꝑncipū ꝛ ꝙ aīo dānificandi. ꝛ sic nō vꝫ necessariū ꝙ sine licētia tūc exiuerit claustrū. ꝛ ideo ēt si de licētia prelati intret curiā si intrat dicto aīo est excōicatus. ꝓ hoc iste tex. qꝛ hoc casu nil repetit de licētia fatet tñ ꝙ ex solo exitu ipsi⁹ claustri ob cām istam dānificandi monasteriū. ꝛ sic non intrat curias ꝑncipū non icurrit in hanc penā. alle. sīle ne cleri. vel mo. c. ij. ꝛ. c. vlti. Per ṗdicta infert glo. ꝙ si intrat aīo dānificandi lꝫ postea non intulerit dānum vel ex eo qꝛ noluerit vt qꝛ ipsuꝫ penituerit. vel qꝛ nō potuerit icurrat hāc penā. alle. sīle ꝙ hꝫ de homi. pro humani in vj. ꝛ qḋ ibi no. ꝛ sic ex duobus premissis delictū hꝫ pro ꝯsumato. Sed ṗdictis obuiare vꝫ. l. vulgaris. ⁊. qui furti. ff. de furtis. vbi inspicitur euentus
43 ꝛ non animus. So. glo. ꝙ lꝫ ille qui intrauit domū aīo furādi si non furatur postea non teneat furti tenet tamē tunc iniuriarum actione. vt. l. iul. de vi. si vim intulit. vt ibi dicitur. sic est etiam in proposito qꝛ iste monachus non tenebit de dāno qḋ nondū intulit tamē tenebit quo ad hanc penam excōmunicationis ex quo cōsumauit delictū quo ad hanc penā. Idem
lꝫ Pau. ꝛ Ste. Idē zēze. assignat rōnē qꝛ furtū est ꝯtio rei aliene. l. j. ⁊. fi. ff. de fur. iō nō pōt teneri furti. sꝫ hic ex solo ingressu curie ꝑncipis cū aīo dandi dānum monasterio ꝯsuma
44 tur delictū vt hic dicit tex. igit ꝛc. † Quid autem si qs exeat claustrū sine spāli licētia ꝛ intrat curias ꝑncipū non tñ animo dānificandi monasteriū vel prelatū an incurret sniam excōicationis. Dicit Guil. ꝙ nō sed alias peccat grauiter qꝛ ꝯ inhibitionē pape. alle. iiij. dis. deniq. vñ dicit Ste. ꝙ poterit tunc
45 per supiorē coarctari ꝛc. † Sed qd si abbas psequit monachum odio capitali. ꝛ nō pōt licētiam obtinere ab abbate. dicit Guil. ꝙ tūc poterit assumi sine lnīa si bono aīo icedat all'. xj. q. iij. Julianus. de diuor. quāto. de appel. de pore. h ergo oꝫ intelligi ꝙ abbates tales se exhibent monachis ꝙ ab eis pōt licētia postulari ſm Guil. zen. vō hic plus dicit. ꝙ eo casu quo abbas insequit monachos odio capitali. qꝛ tūc lꝫ monacho arma retinere cū a natura sit insitum vim repellere. de restitu. spolia. olim. ff. de iusti. ꝛ iur. l. vt vim. ꝛ. C. vnde vi. l. j.
46 † Quo iure aūt possint reuocari monachi ad claustrū qui vagantur. dicit zenze. ꝙ rei vendicatione adiecta causa de iure canonum. alleg. de rei vendicatio. l. j. ⁊. per hanc. ꝛ sic agi poterit etiam possessorio ad hoiem alle. liberum sꝫ nō sufficeret probare possessiōnē. nisi probaret proprietas sicut dicim⁹ in matrimonio. de resti. spo. ex transmissa. Idē tꝫ hic Mat. Jo. de lig. dicit ꝙ non credit hoc procedere in monacho qui est huus monasterij. alleg. xvj. q. j. placuit. ꝛ. c. monachi. xij. qō. j.
47 non dicatis. ¶ † Glo. arma. querit qd cōprehendat hic appellatione armoꝝ. Rñdet glo. ꝙ in cōi significatiōe ꝛ lata arma dicunt tela. In stricta vō significatiōe dicunt arma qbus defendimur. tela vō qbus impugnamur. alle. isti. de pub. iudi. ⁊. item lex cornelia. ꝛ de homi. si ꝑfodiens fatetur tñ glos. qḋ vt no. in locis palle. appellatione armorū cōprehendunt etiā fustes ꝛ lapides ꝛ omne qḋ arcu ꝛ manumittit. ff. de vb. sig. l. armorū. sed hoc dicit glo. ꝓcedere ex latissima significatione. de qua nō putat auctore hic intellexisse Guil. hic simpl'r dicit ꝙ appellatione armorū veniūt oīa que sunt ad offensaꝫ ꝛ defensam. alle. insti. de interdi. ⁊. armorū. Pau. vero hic dicit ꝙ oīa veniunt que cōprehendunt etiā in latissima significatiōe si teneant ad offensam. vnde dicit ꝙ si hēt monach⁹ aceruū lapidū supra portam ad fenestrā ad impugnandū venientes. tunc procedit iste tex. secus si hēt ad alium vsum vt lapides ad edificandū. cultellus ad vsum coquine vel mēse inspiciet ergo destinatio. facit. l. cetera. ⁊. fi. cum. se. ff. de le. j. ꝛ cle. ne romani. ⁊. porro. de elec. zenze. hic dicit ꝙ hoc pōt intelligi de his que ex cōi vsu loquēdi appellantur arma. vt sic stetur cōi vsui loquēdi. alle. l. cum delanionis. ⁊. asinā. ff. de fun. instru. ꝛ instru. leg. ꝛ. ff. de vbo. signi. l. vt alpherius. ꝛ. l. auunculus. dicit tñ ꝙ tutius est ab oib⁹ abstinere. ꝛ hec opinio vꝫ melior ar. regule in pe. de reg. iur. in vj. illa cessante vꝫ standum opi. Pau. Et no. hñ ṗdicta pro statutis que puniūt aliter maleficia ꝑpetrata cū armis ꝙ̄ sine quid cōprehendat appellatiōe armorū. cōiter tñ statuta declarant quid cōprehendat appel
48 latione armorū. ¶ † Glo. tenētes querit quid si monachus venit de foris cū armis ad claustrū. non tñ aīo ibi tenēdi nec ēt ibi tꝫ. an ex tali delatione incurret penā hic positā dicit gl. ꝙ nō vt sic vba intelligant cū effectu de cle. nō resi. relatum. Idē zenze. dicens ꝙ vbū tenere notat tpis ꝯtinuitatem. ꝛ sic oꝫ intelligi cū effectu. alle. ff. de vbo. signi. l. nomē filiarum. ⁊. hꝫ per qḋ dicit ꝙ si trāsitorie deferret non tenet ꝯstōne hac.
49 † Nunqd aūt monachi portantes arma peccant mortal'r. dicit Mat. ꝙ sic. nam al's nō possent excōicari si nō peccarent mortaliter. xj. q. iij. nemo. ꝛ ibi no. ſm eū hoc intelligo q̄n sine cā portant. iuxta ea que habent de vi. ꝛ ho. cle. c. cleri. In. ⁊.
50 ad hec ꝛc. ¶ † Glo. duobus. querit an sit necesse ꝙ prior habeat secum duos socios. qdam ꝙ sic. per decre. vlti. de cap. mo. glo. tenet ꝯrium qꝛ sufficit ꝙ sint duo. s. prior ꝛ socius ꝛ cōputat in numerū prior. Idem Pau. dicēs ꝙ hic solū ꝓhibetur solitudo prioris. de sta. mo. c. ij. ꝛ alle. de fil. presby. proposuit. nec ob. palle. decre. vlti. vbi dī ꝙ plures poni debeāt propter priorē. qꝛ rñde vt ibi no. in ver. monachus. Pau. hic dicit ibi pluralitas monachorum respicit pluralitatem ipsoꝝ de quibus premisi ꝛc. ¶ Glo. assensu. op. ꝙ imo ēt requirat in hac vnione cōsensus capituli ecclesie cathedralis per cle. si vna. de reb. eccle. nō alie. nā soluit ꝙ hec decre. suppleri oꝫ per illam

per illã. ⁊ dicit Pau. ꝙ hic ponit alternatiua optionis ⁊ nõ ordis. Guil. hic dicit ꝙ hic ponunt. s. ꝙ suppleatur bona de qbus duo viuant. vel ꝙ ille locus subijciat alteri de viciniori bus locis monasterij. vel ꝙ duo vniẽt ad iuicẽ. Sed aduer te ꝙ ex illo capite ob. dicta cle. Huic. §. qꝛ non vꝫ relinquẽdus ↄsensus abbatis in vnione sic̃ ibi nõ reqritur ipsius rectoris. ¶ Soluit Pau. ꝙ hic loqtur de ecclesia que iure proprieta tis ad nullũ inferiorẽ spectabat hic de illa que spectabat iure proprietatis ad inferiorẽ epo. ⁊ iõ nõ põt eps statum mutare 51 sine illius ↄsensu. ¶ † Glo. ordinarios. colligit ex lr̃a ꝙ infe rior epo ẽt si habeat ecclesias pleno iure subiectas nõ potest illas vnire qd tenuit ẽt Inno. ⁊ alij de exces. pla. sicut ⁊ nota fuit. s̃. de re. eccl. ⁊ nõ alie. in cle. si vna. Idẽ zẽze. ⁊ La. Idẽ Guil. per qd dicit ꝙ abbas ẽt exẽptus non põt beneficia sua diuidere. nec vnire q̃tũcunqꝫ ad eum spectent pleno iure cũ 52 hoc sit officiũ epi. a † Ad quẽ aũt spectet vnire exẽpta tãgit h̃ La. dicens ꝙ Jo. sibi scripsit ꝙ sup hac vnione recurrendũ erat ad papã. alle. de priui. c. auctoritate. lib. vj. vj. dis. cũ nul lus. §. fi. ipse aũt dicit hoc pcedere in vnione locoꝝ exẽptorũ ad inuicẽ faciẽda. ⁊ que subsunt imediate pape secus si alij. qꝛ tunc sufficit ↄsensus illius cui subsunt. nec requirit licen tia pape. Item secus si vterqꝫ nõ est exemptus. vnde dicit ꝙ eps põt ecclesiã sibi subiectam in qua habet exẽptus institu tionẽ ⁊ destitutionẽ rectoris monasterio exempto vnire. alle. no. de his que vi me. cã fiunt. cũ dilectus in fi. j. gl. ⁊ de priuil. tuarum in pn. ⁊ de resti. spo. oliꝫ per Ber. ⁊ per Inno. ⁊ per Hosti. de dona. iter dilectos. Iuxta hoc querit cũ glo. an ab bates pñt hoc ius seu ptãtem vniendi prescribere. Archi. de preben. cũ singula in vj. vt hic refert glo. alleg. ⁊ pro ⁊ ↄ. ⁊ tꝫ finaliter ꝙ possint prescribere dictã ptãtem saltẽ circa priora tus monachales simplices non habẽtes curaꝫ. sicut possent vnire grãgias. ⁊ maneria. alle. ff. d leg. j. ꝙ in rerũ. §. fi. ⁊. ff. de leg. ij. l. gayus. §. j. de ṽbo. signi. locꝰ. Ad hoc allꝫat glo. ꝙ hoc vꝫ iurisditionis epalis ⁊ nõ ordis. ⁊ per ↄñs est prescriptibi le per inferiorẽ iuxta no. in decre. accedẽtibꝰ qd intellige cuꝫ titulo. al's secus nisi eẽt pscriptio tanti tpis cuiꝰ initij memo ria nõ extaret de pscri. c. j. in vj. ⁊ sic residet glo. per qd videt hãc opinionẽ approbare. Idẽ Guil. alle. de pscri. auditis. ⁊ remittit ad no. in d. c. accedẽtibꝰ per Hosti. vbi hr̃ de tribꝰ. s. de his que sunt iurisditionis epalis ⁊ ordis epalis ⁊ dignita tis epalis. Idẽ tꝫ Pau. s. ꝙ hoc ius posset pscribi per iferio rem epo. alle. no. per Archi. in d. c. cũ singula. Idẽ zenze. de hoc dixit in d. cle. si vna. Steph. tꝫ ↄtrium sed nõ bene vt ibi dixi. cũ glo. cõcor. Lap. dicens ꝙ hanc vnionẽ etiaꝫ poterat facere caplm sede vacante dũmodo nil poterat iuris epalis. al's secus. alle. no. de maio. ⁊ obe. c. vno in vj. per hoc dicit ꝙ hec vnio multofortiꝰ poterit fieri per legatũ de latere. quo ca su nõ requireretur cõsensus abbatũ qui alijs casibus requirit alle. de offi. legati dilectus. ⁊. c. j. ⁊. ij. in vj. ⁊ de elec. si abbatẽ 53 eo. li. de ṽbo. signi. c. j. rñ. j. in vj. ⁊c̃. ¶ † Glo. ad claustrũ que rit qd si monachus est perpetuo institutus ad curã populi. ⁊ sic nihil hꝫ cõe cum monasterio. xvj. q. j. ne pro cuiuslibet an tenebit hr̃e sociũ. dicit ꝙ non. Nec ob. iura que volũt mona chum nõ debere stare solũ qꝛ locũ hñt in claustralibus. vt hic pꝫ. ⁊ in. c. fi. de cap. mo. vbi ẽt de hoc nõ aũt in alijs. ⁊ sic dicit huari de fcõ. ad hoc facit qꝛ nõ est dare rõnẽ q̃re abbas dẽat dare suũ monachũ pro socio tali monacho ppetuo instituto. ex quo nil hꝫ cõe cũ monasterio. que rõ cessat in obedientia rio qui ad solũ nutũ abbatis põt reuocari ad claustrũ. ⁊ iõ nõ dꝫ stare solus. sꝫ cũ socio. vt sic aliqualeꝫ stabilitatem claustri seruet. Et idẽ dicit in regulari canonico. vt no. s̃. eo. tit. ꝙ dei timorẽ super magna glo. Idẽ tenet Guil. hic dicens ꝙ h̃ lo quitur in ecclesijs in qbus monachi per abbates pñtant. ⁊ p epos instituunt ad curã aiarum pp maiorẽ vtilitatẽ ⁊ tũc nõ põt vnus solus stare sine socio sicut ⁊ regularis canonicꝰ. lꝫ glo. sentiat dr̃iam esse in hoc inter canonicũ regularẽ ⁊ mona 54 chum in. d. c. ꝙ dei. † Ex hoc nota vnũ casum in quo mona b chus põt stare solus extra claustrũ. Idẽ dicit b si monachꝰ fiat eps secularis ecclesie de renũ. nisi. Idẽ Pau. dicens ꝙ iura q̃ dicũt ꝙ monachi nõ debẽt stare soli in capellis debẽt itelligi in his q pñt ad claustrũ reuocari ⁊ sic sũt claustrales saltẽ hitu ⁊ obediẽtia. secꝰ in ppetuo ĩstitutis. qꝛ abbates non hñt plationẽ sup tales sꝫ subsunt epo. vt. d. c. ne pro cuiusli bet. ⁊ sic nõ est dõm ꝙ abbas det sociuꝫ monacho nõ suo ad hoc qꝛ monachi pposito cure seculariũ ecclesiarũ tenent eos regere ꝫm officiũ seculariũ de pscrip. cũ oli. ⁊ no. xvj. q. j. c. iij.

55 † Quid aũt si monachus hꝫ suã cõtinuã habitationẽ in mo nasterio. sed fructꝰ suos hꝫ longe extra monasteriuꝫ. ⁊ ibi for san hꝫ habitationẽ ad familiã ⁊ agricultores sicut sunt officia les monasterij. s. camerarij ppositi sacriste an debebit iste hr̃e 56 socium secũ. dicit ꝙ sic ꝫm Guil. † Quare autẽ monachi pñt ad claustrũ reuocari ⁊ debeant qñ fit vnio. dicit Guil. qꝛ nõ c hñt firmũ statum in suis admistrationibus c cũ non habent velle nec nolle. xij. q. j. non dicatis. secus in secularibus qui hñt plenum ius in suis bñficijs. ⁊ iõ pp vnionẽ non possunt 57 sic amoueri a suis bñficijs. de dona. cõsultationibꝰ. ¶ † Gl. huitutis. op. ꝙ si ecclesia nõ sufficiat duobꝰ non possit ibi hui re presbyter qꝛ ille dꝫ hr̃e sociũ cũ quo celebret de fil. psby. veniens. cũ ↄcor. Soluit glo. ꝙ presbyter eget huitore sꝫ nõ socio. ↄstat aũt ꝙ talis põt esse locus cuiꝰ redditus sufficerẽt presbytero ⁊ huitori. ⁊ tñ nõ duobus monachis cũ illi maio rem sumptũ reqrant rõne alimentoꝝ ⁊ vestium. Idẽ Steph. dicit tñ hic Guil. ꝙ si duo monachi pñt ibi stare cuꝫ artificio suo ⁊ cũ adiutorio parentũ ꝙ ex hoc nõ remouebunt. alle. de cap. mo. c. fi. In verbo ceterũ ⁊c̃. ¶ Glo. ↄuentuales. querit quare dicat ecclesia collegiata. ⁊ an prior ↄuẽtualis possit da 58 re ↄuẽtui alle. ⁊ remittit ⁊c̃. ¶ Glo. ⁊ si querit qd si priora tus curatus regi hẽat per monachũ qualis etatis debebit eẽ ille qui preponet qui habebit per se exercere curam. Rñdet ꝙ dꝫ. xxv. annũ attigisse per decre. cũ in cunctis. §. inferiora. de elec. nec habebit ob. ꝙ sit manualis per palle. §. inferiora. ⁊ de elec. nemo deinceps lib. vj. Cõtra hoc tñ facit iste tex. cũ dicit. ⁊ si cura qd exponit pro q̃uis ⁊c̃. qꝛ innuit idẽ eẽ si cu ra hẽat exerceri per se ⁊ sic sufficere dꝫ etiã tunc etas. xx. an norũ. Rñdet glo. ꝙ hic non intẽdit implicare hoc sed inten dit soluere dubiũ qñ per aliũ exercet. quo casu videbat suffi cere etas maior. xvij. annis nil alle. glo. facit de eta. ⁊ q̃li. ex rõ ne. tñ hoc non ob. hic exigitur etas. xx. annoꝝ ⁊ cõpleta. Fa tetur aũt glo. ꝙ de mẽte iuris non est ꝙ monachus claustra lis gerat curam populi. vt pꝫ in. c. j. de cap. mo. cũ ibi no. ideꝫ tenet hic Guil. dicens ꝙ qui assumunt ad non cõuentuales curatos debẽt esse etatis. xxv. an. dumtñ per se exerceãt curã vt qꝛ presentant per abbates. ⁊ ĩstituunt per epos. vel ex spe ciali puilegio vel ↄsuetudine instituunt per abbates in eccle sijs spectantibus ad eos pleno iure. alle. de prebẽ. referente xvj. q. ij. visis. vnde dicit hoc casu censent hr̃e duplex benefi cium. secus si cura per alios exercet. quo casu dr̃ hr̃e simplex beneficium ⁊ tunc sufficiũt. xx. anni. Idem tꝫ zẽze. ⁊ Steph.

59 † Sed nunqd eps poterit dispensare in minori etate. intelli go eũ pmouendo ad poratũ ↄuentualem. dicit Pau. ꝙ non alle. de eta. ⁊ q̃li. c. vno. in vj. Nã tales prioratꝰ sunt curati rõ ne collegij. ⁊ personarũ ipsius in quas hñt iurisditionẽ ⁊ foꝝ penitẽtiale. de offi. ordi. quãto de maio. ⁊ obe. cũ in ecclesijs. In parrochianos aũt dicit prelatũ ↄuentualẽ hr̃e iurisditio nem in fori penitẽtialis tm̃ ⁊ non contẽtiosi. ⁊ sic dicit intelli gendum qd no. ij. q. j. nemo. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum.

60 ¶ † Glo. pegerit. querit quare hoc casu qñ cura exercet per aliũ. ⁊ nõ est prioratꝰ ↄuentualis reqrit etas. xx. an. cõpleta. ⁊ tamen qñ est prioratus ↄuentualis sufficit etas. xxv. an. cepta licet non cõpleta. glo. dicit hoc esse de arbitrarijs de quibus non cogimur reddere rõnem. de rescrip. si qñ potest tñ eẽ rõ qꝛ in casu precedenti maior etas requiritur. ideo sufficit illaꝫ inchoatam hic minor sufficit: ideo nõ exigitur pfecta. Sed ↄ istum tex. op. Pau. ⁊ vr̃ ꝙ non debeat sufficere etas. xx. an. sꝫ omnino requirat ꝙ ingressus sit. xxv. annũ. vnde op. de. c. cũ in cunctis. §. inferiora. de elec. vbi in omni dignitate persona tu ⁊ beneficio curato requiratur dicta etas in promouendo. Rñdet ꝙ ibi ponitur regula que fallit hic in religiosis. vl' di cit ꝫm ꝙ ibi loquitur qñ cura exercet per se hic qñ per alium ⁊ non per priorẽ ⁊ de mente iuris dicit esse ꝙ cura populi p d claustralẽ non exerceat. de capel. mo. c. j. Guil. hic dicit d ꝙ tales prioratus non sunt dignitates seu personatus. ⁊ ideo sufficit hec etas al's autem reqreret dispẽsatio saltẽ diocesiꝫ. de eta. ⁊ quali. c. vno in vj. ⁊ pp hoc tales non pñt esse delega ti sedis apostolice. vt no. de rescrip. in cle. ⁊ si pncipalis. Itẽ etiam tales prioratus non sunt ecclesie curate. vt sic cẽseant

a ¶ Adquẽ autẽ. Adde glos. Hosti. ⁊ do. Abb. i c. j. extra ne se. va.

b ¶ Si mo nachus. ad. de benefa. cere ea que no. per glo. in. c. de mo nachis i vj. q. j. Bal. in c. clerici. de vi. ⁊ ho. cle.

c ¶ Cũ nõ hñt. Adde do. Abb. in c. ex parte. i ij. col. ex̃ de iureiuran.

d ¶ Quod tales priora tus. Adde glo. in cle. ⁊ si pncipalis in ver. ↄuen tuale. s̃. d re scrip. Fely. in. c. cum in nr̃a. in. xix. col. in fi. ex̃ de rescrip.

beneficia duplicia. sed sola sunt simplicia inq̃ztum istos po/ res ꝯcernunt. al's oporteret ꝙ haberent. xxv. annos. alleg. de electio. lz canon. in vj. ⁊ ẜm hoc in breuibus loquẽdo nõ ob. ẜ. iferiora. qui loqtur in psonatibus dignitatibus ⁊ curatis. ⁊ sic i bñficijs duplicib⁹. ẜ i alijs simplicib⁹. Idẽ tz ʒẽʒe. ⁊c.

❡ Glo. istos. op. q2 decre. lz canon. non hz locũ in ecclesijs collegiatis. de elec. statutũ in vj. hic vr̃ dici oppositũ. igit̃ ⁊c. Soluit ꝙ in ecclesijs collegiatis curatis ⁊ assumptis ad eaꝝ regimen non habet locum. c. licet canon. vt ibi. sed in prioratibus conuentualibus religiosis. ⁊ prioribus ipsoꝝ bene hz locum ita hic ⁊ sic diuersitas casus tollit contrarium ⁊c.

❡ Glo. hũerint. q̃rit an hic cõprehendant̃ ẽt iam ꝓmoti añ ꝯstõnẽ hanc. Rñdet ꝙ sic. ⁊ hoc voluit iste tex. dum dixit habuerint. ⁊ nõ dixit recepint ⁊ sic nõ respexit initiũ. sic. alleg. glo. decreta. cũ in cunctis. ẜ. hoc sane. de elec. nec ob. lr̃a hic dũ dixit a collatiõis tpe ⁊c. q2 illõ hz locũ in cõmissis p⁹ hanc ꝯstõnẽ sz in cõmissis ante a tpe quo ligauit hec cõstõ tales ẽt fuerũt ligati. ⁊ sic est intelligendus ⁊ supplendus iste tex. ⁊c.

❡ Glo. rõnabili. exẽplificat lr̃am que potuit esse cã rõnabilis pp quã nõ fuerunt promoti. j. tps debitũ ad sacerdotium Lap. hic dicit ꝙ rõnabilis cã esse põt si cũ eis fuerit dispẽsatum per ordinariũ ẜm decre. cũ ex eo de elect. in vj. ⁊ hoc in nõ exẽptis prout loqtur dictũ. c. vt pz ibi in verbo subiect⁹. ⁊ ibi no. per Archi. cũ exẽptis vero solus papa vel legatus de latere dispẽsabit. de priui. auctoritate in vj. vel dic ẜm ꝙ eps põt dispẽsare cũ exẽptis ad instantiã exẽptorum. de prescrip. veniens de sen. excõ. de monialib⁹. ⁊ eo. ti. religioso in vj. ⁊ de ꝓui. volẽtes. eo. li. poterũt ẽt ⁊ ipsoꝝ abbates ex ꝓuilegio vł ex cõsuetudine prescripta. de ꝓscrip. auditis. facit qð no. s̃. de re. eccl. nõ alie. cle. j. ⁊c. ❡ Glo. expsse. op. de no. in. c. cũ magistrum de elec. vbi dicit Egidius ꝙ in administrationib⁹ tẽporalibus sufficit tacita ꝓfessio ꝙ illi sunt q̃si castaldi. Soluit ꝙ ibi ponit̃ opi. Egidij que hic corrigitur ex quo pz ꝙ decreta. nullus. de elec. in vj. loci hẽat etiaz in proponẽdis istis tẽporalibus administrationibus. Sed querit hic Matth. qd si fiat professio in manibus monachi sine mãdato abbatis an tenet Hosti. in summa qui cle. vel vouen. ẜ. qui vouens. tz ꝙ non. Mouet̃ q2 monachus nõ põt monasteriũ obligare ꝓfitendi nec profitentẽ monasterio. cũ sit q̃si spũale matrimoniuz. ⁊ sic reqratur ꝯsensus. de regula. ad apostolicã ⁊. c. porrectuz. vbi de hoc per Inno. hec intellige nisi de mãdato abbatis recepit monachũ ad ꝓfessionẽ vel nisi recepit nomie abbatis ⁊ postea abbas ratũ habuerit.ᵃ

61 † Itẽ querit extrauagan. qd si ꝓegrinus intrat nauim vel tabernã ⁊ non inueniat res suas. ⁊ dicat se amisisse q̃dã. an stabit̃ suo iuramẽto. ⁊ vr̃ ꝙ sic hz cũ. cum non sit verisimile ꝙ ꝓegrinus deieret. l. sancimus. C. de sacrosan. eccle. ꝯtrũ tz alleg. vj. q. q. vlti. actor. ⁊ de iureiurã. c. fi. Tu dic vt not. per Bart. in. l. j. ẜ. furti. ff. nau. cau. stabu. facit qð not. Inno. in. c. sup eo. ⁊ ꝙ metus cã. ⁊ per Barto. in. l. actione. ff. de in litem iuran. ⁊. l. j. ẜ. si cista. ff. depositi ⁊c.

62 ❡ Gl. ꝯsuetudinẽ querit an hic reprobat̃ ꝯsuetudo que hz ꝙ ꝓores de qbus hic dr̃ habeant vocez in electione maioris abbatis. de quo no. de ꝓuileg. c. j. in fi. in vj. ⁊ no. de reli. do. c. fi. per Jo. an. Rñdet ꝙ non. sed solũ reprobat̃ ꝯsuetudo que hr̃et ꝙ tales ꝓores nõ teneant̃ residere rõnabili cã cessante. Idem Stepha. alle. q2 talis cõsuetudo est onerosa ⁊ dãnosa monasterio. secus in alia de qua predixi. ⁊ not. per Hostiẽ. ⁊ Archi. in. d. c. j. in fi. de priui. in vj. Fatet̃ tñ ꝙ cessante ꝯsuetudine ex quo nõ dz in maiori monasterio residere. ꝙ illo vacante non hr̃et vocẽ de iure cõmuni. ❡ Glo. residere colligit in qbus equiparent̃ᵇ prioratus manuales ꝑpetuis beneficijs ⁊ clara est q2 in nouẽ vᵗ pz ex glo. ❡ Glo. rõnabili querit potuerit esse rõnabilis cã alia q̃ studioꝝ per quã non teneantur ad residentiã. Rñdet forte infirmitatis vel aeris intẽperies vel capitalis inimicitia. ❡ No. ꝓcipue ẜm exẽplũ. ⁊ cõcor. qð hr̃. xxiiij. dis. cõis. ⁊ in. l. de etate. ff. ad treb. per Bart. in. ẜ. ad ampliationẽ. ❡ Glo. quibuslibet. ponderat istud vniuersale qbuslibet per qð dicit in dubio hanc partem locũ hr̃e

63 in oibus monachis. facit de maio. ⁊ obe. solite. ❡ † Glos. legittima q̃rit qd sit monachus hz legittimã cãm. sed abbas nõ vult illã admittẽ. Rñdet ꝙ monachus dz supplicare vel appellare ad supiorẽ abbatis ad instar serui supplicãtis ꝯ dñm iuxta. l. j. C. de preci. impa. offe. facit de appel. de priore. ⁊ de

ᵃ ❡ Itẽ q̃rit. Adde Bar. in. l. j. ẜ. ꝓui. ff. fur. aduer. nau. cau. i. ij. col. ver. q̃ro qd si hospes. Ias. in. ẜ. sequẽs. i. viij. col. ⁊ i. ẜ. ex maleficijs. i ꝑe. col. insti. de actio.

ᵇ ❡ Prioratᵘ manuales. Adde do. Anto. ⁊ doc. in. c. cũ deputati. de iudi.

ᶜ ❡ Deide querit. An autez monachus existẽs i studio possit obligare monasteriũ ad expẽsas doctoratus. itẽ an possit contrahẽdo libros vł al's res obligare ponit Fely. in. c. cum dilecta. i. xx. iij. columna extra de rescrip.

iurepa. nullus. Idẽ ʒẽʒe. alle. ff. de rei vẽdi. l. j. ⁊. ff. de offi. procon. ⁊ leg. l. nec qcq̃. ẜ. de plano. Ad ꝓdicta qð no. Inno. q cle. vel vo. insinuante. ⁊ per doctores in clemẽ. qa regulares.

64 ❡ † Glo. familiares q̃rit qd si abbas hoc qð hic dr̃ de magistro tenẽdo nõ fuet q2 dicit facultates nõ sufficere. Rñdet glo. ꝙ eps de hoc ingrere habebit. ⁊ si facta inqsitione repit eos sufficientes coget abbatem ad tenendum magistrum ẜm formam hic positam vt ipsemet ponat ibi magistrum. arg. de magistris. c. ij. secus si inueniat nõ sufficere. Jn. ẜ. premissa.

65 ❡ † Gl. obseruari querit an dissuetudo circa ꝓmissa teneat. Rñdet ꝙ non. ⁊ hoc innuit istud verbũ obseruari. fatetur tamen ꝙ licet hoc sit de iure antiquo qð ẽt innouat̃ tñ male ẜuatur hodie de facto. nec innouatio ista in hoc aliquid proficit.

66 ❡ † Not. bene de vbo obseruari. Querit hic Guil. aliqua in hoc. ẜ. ꝓmissa. p2io circa id qð dr̃ de vsu camisiarũ. nungd monachi vti pñt vestibus de cotono que appellant̃ fustanei vel vestib⁹ gentilibus vel delicatis de lana. dicit ꝙ sic q2 oia que non sunt expresse probibita in regula sancti Benedicti. dũmodo alias sint honesta licent. alle. xvj. q. j. sunt nonnulli. scdo circa id qð hic dr̃ de abdicatione proprietas qð dz itelligi q̃tũcunq̃ modice ẜm eum ⁊c.

67 ❡ † Querit qd si monachus destitutus omni parẽtum suffragio nec sperans aliqd extra monasteriũ. medietatẽ prouisionis sibi tradite per abbatem pro vestimẽtis vel alijs necessarijs retinet ⁊ ꝯseruat. icurrit ne penas ꝓmulgatas ꝯ ꝓprietarios dicit ꝙ si ignorante abbate ꝯseruet pecunias vsq3 ad mortẽ icurrit dictas penas nec tali est ministrandũ. vt. s̃. eo. sup quodã. ⁊. c. cum ad monasteriũ. Si võ sciẽte abbate tz paratus reddere quotienscũq3 reqsitus fuerit. tũc secus. nec ob. finiũ. c. cũ ad monasterium. a ꝯrio sensu ⁊ ibi dum dicit nec estimet abbas ꝙ sup habẽda proprietate possit cũ aliquo dispẽsare. q2 id veruz q2 non põt dispẽsare ꝙ noie ꝓprio hẽat sed ꝙ hẽat noie monasterij vel abbatis in vsus necessarios sic. caueat tñ ꝙ non fingat se tenere noie abbatis. cuz teneat proprio. ⁊ sic simulata eqtas esset duplex inigtas. Cum Guil. cõcor. ʒenʒe. dicens ꝙ sciente ⁊ ꝓmittẽte abbate lz monacho possidere noie abbatis siue monasterij aliqd cõuertendũ in vsus necessarios. Mouet̃ q2 in illo casu põt clamare ⁊ victum petere. de accu. olim nec ob. c. cum ad monasteriũ. q2 rñdet put maxie dictuz est post Guil.

68 ❡ † Querit hic Mat. qd si abbas ⁊ monachi expellunt aliquẽ ꝓfessum de monasterio an poterũt retinere bona que cõtulit monasterio. vr̃ ꝙ nõ per. l. fi. C. de reuo. dona. ⁊. s̃. de infan. lan. expo. c. vno. ⁊. ff. pro derelic. l. fi. cõcludit ꝙ abbas ⁊ monachi debent eũ recipe. alle. de reg. c. fi. ⁊ si hoc facere nolunt tũc eps debebit eũ recipe ⁊ ponere in alio monasterio. ⁊ illud habebit bona collata per talem primo monasterio. alle. C. de sac. sanc. ec. auc̃. si captiui. Fatetur tñ ex hoc ꝙ si monachus expellit̃ a monasterio ⁊ sibi denegant̃ victualia. põt petere restõnẽ bonoꝝ suoꝝ. alle. de rescrip. cũ dilecta. cũ ibi no.

69 †ᶜ Deinde querit qd si monachus post ingressum cũ aliquo ꝯrit contra quẽ poterit ille agere dicit ꝙ ꝯ nullum. nam ꝯtra monasteriũ nõ. q2 cũ illo nõ ꝯrit cum monacho nõ q2 nihil ꝓprij hz nec põt hr̃e. xij. q. j. nõ dicatis. ⁊ sic inanis est actio. de solu. Odoardus. Tu dic vt no. de epis. ⁊ cle. auc̃. cã que cum monacho. ⁊ de ꝓba. in ꝓñtia. q2 hoc ꝓcedit in ꝯctibus postea initis nisi de mãdato abbatis sit initus contractus vel versio facta sit in vtilitatẽ monasterij. de fideius. ꝙ qbusdã cũ ibi no. de debitis aũt ꝯctis ante monachatum dicit ꝙ abbas monasterij ꝯuenitur quasi successor monachi cum in eis trãsiuerũt

70 bona monachi. † Quid si aliquis monachus romanus facit se monachũ capanuz qð monasterium habebit bona. dicit ꝙ monasteriũ in quo ille ẽ igressus. q2 bona sequunt̃ personaz

71 facit. C. de sac. san. ec. auc̃. ingressi. ❡ † Alterius querit qd si de licẽtia abbatis ⁊ monachoꝝ vadat ad curias principuz. ⁊ ibi plura lucrat̃ in eis. postea ingredit̃ aliam religionẽ. nũgd primũ monasteriũ habebit bona vr̃ ꝙ non. q2 nõ possidet monachum ergo non põt per eum agere. ff. de acqui. pos. l. j. ẜ. ꝑ seruũ. xvj. q. ij. c. ij. ⁊. iij. dicit ꝙ primũ monasteriũ petere pote

72 rit. alle. xviij. q. j. c. ij. ⁊. ij. q. ij. c. ij. Sed quid si abbas nõ vult recipe monachũ egrotantẽ qui postea multa acquisiuit quid erit de talibus bonis dicit ꝙ si abbas solus hoc fecit monasterium illa petere põt. secus si fecerit cum conuentu suo ẜm Matth. in ꝓma pte nihil habet̃ extra gl. In. ẜ. statuimus ⁊c.

Querit

73 † Querit Guil. an aliqd sit ita pceptū siue impatū in regula Bñdicti φ nō possit ad dispōnē abbatis proprij ꝛ volūtatē relaxari. Refert quosdā dicere φ nō. q2 ita dr ordinasse beatus Bñdictus monachoꝝ pceptor in sua regla in ti. de obedientia. c. xlix. pro quo fac. xvj. q. j. sunt nōnulli. Caueat ergo Abbas vt de seipso ostēdat qualiter alios oz in domo dei cōseruari. facit de elec. cū in cunctis. intellige nisi trib⁹ subalibus. de qbus in. c. cū ad monasteriū in fi. de statu mo. Scdo querit an regula ꝛ constōnes suoꝝ maiorū ipsorū monachorum obligent eos vltra pcepta diuina ꝛ alia cōia. Refert aliquos religiosos dicere φ nō ad culpā sed ad penaz tm̄. ꝛ sic scdm hoc erit in dispōne cuiuslibet psone singlaris de ordine. vel facere qd spāliter imperat in regula seu qd pcipit vel transgredi ꝛ aliud opus satisfactoriū facere ꝛ sic cū sint obligati ῡm hoc alternatiue alterū implēdo liberant. alle. de reg. iuris in alternatiuis in vj. Sed vt dicit glo. iste vr̄ q̄si frustrari bonū obediētie que est tertia colūna substātialis in religione quacunqz. s. eo. cum ad monasteriū de tempo. ordi. ad aures. xxiij. q. j. qd culpatur. ꝛ appropriare aliquid monacho ē id. xij. q. j. nolo. ꝛ. c. non dicatis. Nam cum eius sit nolle cui⁹ est velle. ff. de reg. iur. eius. est cū monachus non. xij. q. ij. alienationes. Idē Matth. dicens φ in hoc h3 velle. ꝛ per ɔ̄ns nec nolle. per qd cōcludit φ oia que continētur in regla sancti Bñdicti sunt pcepta seu ꝓhibitiones. [a] ꝛ sic trāsgressores volūtarios ad peccatū mortale obligant. vide Tho. scda scde. q. clxxxvj. arti. vltio. in. §. si quis aūt querit nunqd monachi qui faciētes ɔ̄ hanc decre. sunt suspēsi a collatione bñficiorum sint ēt suspensi a susceptione bñficij. dicit φ nō cum hic solū a collatiōe bñficiorū. ꝛ nō a suspēsione suspēdantur alle. de cle. excō. minis. si celebrat. ꝑ hoc dicit φ interim durāte suspēsione possent alia bñficia recipe. ꝛ suis bñficijs gaudere cū solū hac parte fructuū bñficiorū habitoꝝ vel habendorū sint priuati. s. collatiōis bñficoꝝ. nā collatio sicut electio est de fructib⁹. alle. de resti. in integ. cū venissent ꝛ istis fructibus. s. collationis bñficioꝝ vti non pñt. ꝫ. tps hic probibitum. Sed qd si ɔ̄faciant an ex hoc erūt irregulares. dicit φ nō qa hec nō est suspēsio talis que hoc inducat. s3 est quedā subtractatio fructuū sui bñficij pro pte. alleg. sil'e in cle. vt hi qui de

74 eta. ꝛ quali. ¶ † Alterius ex hoc eodē tex. cū3 dicit a collatione bñficioꝝ colligit Ste. φ prioratus ꝛ administrationes monachales vacant bñficia qd dicit esse verū largo sumpto vocabulo bñficij. de quo per Archi. de rescrip. gr̄a. in vj. ꝛ de preben. cui de non. eo. lib. Stricto aūt sumpto vocabulo non dicūtur beneficia ecclesiastica nec conferūtur in titulū. s3 potius cōmendantur. alle. s. eo. ti. cum ad monasteriū. §. tales. de priuile. volentes. §. in eos. lib. vj. ꝛ ideo q2 pñt amoueri ꝑ voluntate supioris. propterea nō confirmātur de confir. vtil. vel inutili ad nr̄am. ꝛ. c. porrecta. qd non est in alijs bñficijs a qbus non amouetur quis sine cā. de resti. spolia. conquerente. ¶ In versic. φ si nullum querit Guil. de qua administratione hic intelligatur. Rñdet φ de administratiōne tēporaliū nō aūt spūaliū bñficiorū. ꝛ sic ista pena itelligat ῡm precedētes ꝛ sequētes al's penas que tendūt tm̄ ad subtractionē prouētuum tpaliū. ꝛ sic vt odiose restringunt. Ad hoc q2 si papa itellexisset de spūalib⁹ de illis exp̄ssisset. de deci. ad audientiā. Idē t3 zenze. dicens hoc intelligi de administrationē tpali consistenti in tpali pceptione fructuū. vt sic istud verbū positū hic intelligatur iuxta precedētia ꝛ sequētia. vt est dictū alle. ff. de leg. j. si huus pluriū. ꝛ de app. scdo regris. non autem oz intelligi de spūali iuxta officiū suū. nā tūc si eēt a tali suspēsus qs mistraret loco ei⁹. ꝛ ꝑuidebit sibi vnde viuat. sil'e no. ῡm eū. de elec. cū in cunctis. §. clerici de appel. pastoralis in fi. ¶ Alterius per hūc tex. qui dicit istos inhabiles ad administratiōnē ꝛ bñficiū ecclesiasticū colligit Guil. φ tales nō poterūt suscipere

75 aliquā administrationē vel beneficiū ecclesiasticū. † Ex quo b no. scdo [b] φ aliud est admistratio aliud bñficiū ecclesiasticū in talibus religiosis qd maxie procedit in monachis ꝛ alijs hospitalarijs qui vtplurimū habēt suas grangias in quibus nihil est spūalitatis. sed omne est tēporale ɔ̄sistens in possessionibus. l3 aliquas capellas siue oratoria habeant in quib⁹ audiunt diuina. pp hoc tn̄ nihil spūalitatis accrescit cum sint ibi per modum accessoriū. ꝛ cum vniuersitate possunt vēd. de

76 iurepatro. ex litteris. † Iuxta hoc querit nunqd omne quod est deo dedicatū quodcūqz sit ꝛ in quibuscūqz rebus existat censeatur beneficium ecclesiasticū. videtur φ sic per. c. saluator. j. q. iij. s. de excep. cum venerabilis. in fin. ꝛ hoc tenet per hoc dicit φ hic est inculcatio verboꝝ q2 etiam admistratio est

77 bñficiū ecclesiasticū. † Sed qd si talis icapax ꝛ ihabilis ad bñficium ecclesiasticū interim illud suscipiat an erit irregularis. dicit φ nō. Mouet q2 ista ihabilitas nō procedit a claue. Fatetur tn̄ φ non t3 collatio nec talis faceret fructus suos. ꝛ alle. tanq̄ transgressor iuris posset puniri. alle. s. de cle. excō. mi. postulastis. ꝛ. s. de elec. cōmissa. in vj. Idē zenze. alle. iij. dis. c. deniqz. facit qd no. de elec. in generali. in vj. In ver. ab-

78 bate vero ante. §. q2 vero. † Guil. inducit hunc tex. ad qōnē de qua in cle. q2 regulares. de sup. neg. pla. v3 an pp negligētiam prelati ecclesie collegiate vel cōuentualis deuoluat electio seu pñtatio ad collegiū vel conuētum. q2 vr̄ φ sic per hūc test. s. ne se. va. c. vno. in vj. contrarium dicit fuisse no. in dicta cle. q2 regulares. nec ob. cle. ῡm eum. q2 continet specialē ꝓuisionem que ad alium casum nō debet extendi. ar. de priuileg. sane. Ad hoc q2 non est bona arg. a suspēsione ad negligentiam. s. de conces. prebē. q2 diuersitatē. sic nec de morte ciuili ad naturalē. xvj. q. j. placuit. ij. cum ibi no. Erit ergo hic spāle φ fiat deuolutio de abbate ad conuētum ipso abbate suspenso pp culpā. ꝛ sic non oz extēdi ad casu3 negligētie ῡm Guil.

79 ꝛ idem zenze. † Sed quid de casu mortis an mortuo abbate transeat tota sua administratio spūalis ꝛ tpalis ad conuentum. Guil. t3 φ sic. alle. de ɔ̄sue. cum dilectus. ꝛ de re. c. fi. in vj. qd dicit esse verum ꝛ sic seruari exceptis spālibus casib⁹ qui vacante monasterio sunt ꝓhibiti exercere sic alienare litigare ꝛ

80 beneficia ɔ̄ferre. que ad solū prelatū spectant. † Nunqd aūt violantes hec que hic dicunt sint obligati tm̄ ad penas predictas ꝛ nō ad aliā culpā. dicit φ sic ne duplici pena puniantur alle. de iudi. at si cle. in fi. Itē q2 al's nisi fuissent hec ꝓhibita videbant istis licere cū exp̄sse non essent ꝓhibita in regula. alleg. xvj. q. j. nōnulli ῡm Guil. ¶ Alterius dicit hic Mar. φ ex isto tex. vr̄ probari φ si ad aliquē spectet ꝓuisio ex iure deuoluto φ hoc facere oz cum consilio ꝛ consensu conuētus ꝛ capituli. ꝛ hoc q̄n de maiori ad maiorē ꝛ sic residet. de hoc de elec. ne pro defectu. ¶ Altio q̄rit Lapus hic dr̄ deuolui iurisditionem ad priorem claustralem cum consilio ꝛ ɔ̄sensu cōuentus. Quid si nō sit ibi prior claustralis. dicit deuoluet ad alium supiorem post abbatem. alle. qd habet in cōstitutiōe Benedicti. xij. regula. de mutuis ꝛ venditionib⁹. Si aūt ibi nō esset alius prior claustralis nec alius prelatus maior post abbatem. dicit φ tūc deuoluet ad alium qui saltem maior est ordine vl' antiquitate. allegat de maio. ꝛ obe. c. j. Alterius inducit hunc tex. ad qōnem illam ad quē spectat collatio beneficioꝝ in ecclesia collegiata. q2 vr̄ φ ad prelatū cum consensu capituli. alleg. de his que fiunt a prela. c. ea noscit. ꝛ sil'r inducit hunc tex. φ vacante monasterio deuoluatur iurisditio ad priorem claustralem ꝛ conuentum ꝛc̄. ¶ In. §. q2 vero. querit Guil. an pensio vl' subuētio cadat in singl'os monachos. dicit φ nō nisi eis pro administratione noie monasterij assignētur. alle. no. per Inno. ꝛ Hosti. de rescrip. edoceri ꝛ. c. cū dilecta. de symo. cum esset. Hinc est φ diuisio prebendarū non cadat in monasterijs pp vitandū propriū. alle. de sta. mo. cum ad monasteriū. ¶ Alterius querit hic Matth. qd si abbas ꝛ monachi expellunt aliquē professu3 ꝛc̄. vt. s. in. §. premissa.

81 ¶ † Querit hic Guil. aliqua. ꝑmo circa id qd dr̄ de vsu camisiarū ꝛc̄. vt. s. q̄rit Jo. de lig. qd si monachus bonoñ. exemptus aliqd cōmisit in monasterio suo exēpto pp qd icidit in canonē. puta q2 tenuit arma. ꝟ. septa mōasterij sine licētia plati. q̄ritur an poterit absolui a suo abbate. ꝛ si non possit an saltem absolui poterit a suo epo. ꝛ arguit late pro ꝛ ɔ̄. ꝛ ꝑmo in ꝑma qōne ꝛ soluit. secūdo in secūda. dicit ergo soluēdo ꝑmaz qōnem se credere φ a suo abbate absolui nō possit. vnde dat c regulam [c] φ inferiores prelati ab epo non pñt absoluere a sn̄ia canonis. nisi in casibus exp̄ssis in iure. ꝛ sic dicit φ inuenit scriptū per do. Berengariū olim epm̄ biix. ꝛ Oldra. cōpositorē. vj. lib. in quodā suo opusculo in tertia charta. ꝛ ibi attestat φ socij sui cōpositores. vj. li. ꝛ do. Bonifaci⁹ sic sentiebat. Ad hoc facit qd no. Inno. de eo qui fur. or. susce. c. ij. ꝛ qd no. Spec. in. §. sunt quoqz. in tractatu dispensationū. vbi dicūt φ inferior epo non pōt dispensare nisi in casibus a iure

[a] ¶ Et sic transgressores. Adde archi. xxvij. q. j. c. j.

[b] ¶ Quod aliud est administrati. Adde ino. in. c. ex l'ris de proba. in c. nouu3 de deci. gof. in c. presenti. d offi. or. i vj.

[c] ¶ Quod iferiores ꝑlati. Adde que habent per gl. ꝛ do. Abb. i. c. ex frequētib⁹ de insti.

a ¶ Ad hi ducit. adde in simi. bñ facere qd dicit Bart. in l. j. §. ex post operis in. j. col. in fin. ff. de oper. no. nunciã.

b ¶ Quid si monach⁹. Adde fede. in consi. ij.

expssis. Ad hoc ēt alle. Jo. de l'g. cle. ij. circa pn. j. de priuile. vbi tradit regula φ religiosi ēt exempti vt ibi colligit ex glo. que incipit ēt absoluere nō pñt excōicatos. a canone. nisi casibus pmissis a iure. ⁊ sic regula tradit affirmatiue. ⁊ exceptio negatiue. hec dicit vera nisi abbas hēt iurisditionē epalē vel q̃si in parrochia sua ⁊ in mēbris sibi subiectis ex cōsuetudie vel puilegio vltra illā iurisditionē quā hʒ de iure cōi in monachos suos que nō est epalis sed extraordiaria. ⁊ tūc in illo casu dicit φ ille talis Abbas possit absoluere per. c. abbates. de priuile. in vj. ⁊ qđ no. in cle. j. de reb. eccle. nō alie. non ob. pdictis. c. nup de sen. excō. vbi dī φ si conditor canonis non seruat absolutionē intelligit alijs cōcessisse. ⁊ sic vī indistincte φ do. Abbas possit absoluere. qꝛ alijs verbum pōt respicere epos. ⁊ sic intelligūt cōiter glo. iuris canonici qđ minime est mutandū. ar. l. mime. ff. de legi. ⁊ sic necessario nō cōprehendit dictos abbates. ⁊ si dicat ibi nō pōt cōprehendere epos. qꝛ eps non est ordinarius exēptorū. ⁊ sic necessario cōprehēdit dictos abbates. Rñdet φ pōt dici φ ibi itelligat de epo. vt. j. dicet in pma qōne. ⁊ dato φ de ipso non intelligeretur possumus dicere φ sumus extra casuʒ. c. nup. qꝛ papa hic intelligitur ibi reseruasse ptātem absoluēdi tales. nā eoipso φ sunt exēpti vī reseruasse sibi iudicia sua. alle. xvj. q. ij. frat noster cum similibus. facit qđ no. xciij. dis. nulla per gl. ⁊ de pui. auctoritate in vj. Item nō ob. de maio. ⁊ obe. in. c. cū in ecclesijs. qꝛ loqtur in excōicationibus promulgatis p istos abbates. qꝛ ab illis pñt absoluere secus in latis a canone vel a superiore. ar. xxj. dis. inferior. Itē non ob. φ vbi est eadē rō igit ⁊ idem ius. ⁊ sic qua rōne prelati religiosi absoluere pñt subditos suos a canone. si qs suadēte. de sentē. excō. monachi. lʒ ille sit de casibus reseruatis pape eadeʒ rōne debent posse in casu pposito cū sit eadeʒ ratio. s. ne si necesse habeant ire ad papā pro absolutione obtinēda detur materia euagandi. quia rñdet φ dicta arg. nō pcedit in exorbitātib⁹ a iure cōi. vt not.

82 in. c. iij. de regu. iur. in. vj. ⁊. c. ea que. ¶ † No. bñ hoc dictuʒ facit qđ no. eo. ti. odia per Jo. an. Preterea pōt dici φ non sit eadē ratio. qꝛ frequētius incidit in canonē si quis suadente q̃ in aliquos. iō ibi facilius fuit puidendum. hec opi. vī ꝯ casum. c. nuper. Hostiē. aperte tʒ ꝯriū in summa de sen. excō. §. si qs possit absoluere in pma col. Itē sentit Spec. eo. tit. in suo reptorio. §. seqtur. nec ob. dictū Inno. in. c. ij. de eo q fur. or. rec. qꝛ loqtur in dispēsatione. nos in absolutione iuris int que est dña. s. de sen. excō. cum illorū. Nec ob. glos. de pe. ⁊ rem. si eps. in vj. qꝛ dʒ intelligi in excōicato ab homie seu ab ipso epo. vt sentit Spec. vbi. s. In scđa qōne nunqd vʒ eps posset in dicto casu tales absoluere tʒ φ sic. Mouet. qꝛ exēptus in eo qđ ipsum tangit pōt renunciare suo priuilegio. de arbi. cū tpe. Ad hoc qꝛ tale priuilegium exemptionis inducit exceptionē dilatoriā. fori in fauorem singulariū personaruʒ ⁊ sic pōt expsse ⁊ tacite renūciari. iij. q. vj. §. exceptio de re iudi. inter. Pro ista pte ēt alle. qđ no. de offi. lega. c. j. in glo. fina. ⁊ xviij. q. ij. abbatibus. xvj. q. j. interdicim⁹. ⁊ de pscrip. veniēs. ⁊ qꝛ non dʒ esse deterioris ꝯditionis q̃ alij ex eo φ est exemptus. alle. qđ no. de sen. excō. de monialibus ⁊ mētem ⁊ rōnē decre. religioso. eo. ti. in. vj. ⁊ hoc dicit qđ vī velle glo. in. c. cū nullus de tēpo. ordi. in. vj. in glo. vltia. ⁊ ibi etiā Archi. in gl. vlti. vbi dicunt eps suo iure non pōt exēptos ordinare quasi velint dicere φ non pōt eos cōpellere sed eos volētes ⁊ petentes bñ pōt ordinare. ad idē qđ no. Hosti. de sen. excō. cuʒ illoꝝ. in ver. per abbatē propriū ⁊ eo. ti. canonica. vbi dicit φ deficiente plato regulares pñt absolui per epm. Ad hoc qꝛ si religiosi exēpti pñt eligere confessoreʒ quē volunt. de pe. ⁊ re. c. fi. fortius pñt eligere diocesanum ppriū maxie vbi periculum est in mora. ar. de sent. excō. sacro. Nec ob. φ qui nō pōt excōicare non potest absoluere qꝛ illud hʒ locum vbi dicitur de iure cōi interdici alicui potestas excōicandi. ⁊ per ꝯñs absoluendi sed hic interdicitur ptās excōicādi ex priuilegio in fauorem subditi cōcesso. ⁊ ideo isti tales non possunt excommunicari. ⁊ tamē contra hoc facit qꝛ vī questitū ius tertio φ a solo papa vel eius legato isti absolui possint. ⁊ sic huic fauori non vī posse renunciari. ⁊ hoc vī velle Jo. an. in regula sciēti. facit ad romanos. xiij. ibi seruus stat aut cadit dño suo. pñt absolui a sñia excōmunicationis sicut illi de quibus habetur de conces. prebē. c. j. in vj. ⁊ de verbo. sig. c. j. eo. lib. ⁊ de pui.

a ne aliquid similiter. eo. lib. a Ad hoc iducit qꝛ presbyter absoluit ⁊ tñ nō excōicat de sen. excō. nup. Itē prior hospitalis absoluit suū prelatū quē non pōt excōicare. de sen. excō. canonica. Itē non ob. de iudi. at si clerici cum si. qꝛ locum hʒ in eo qui simplr oīmode est iudex cōpetens qđ non est in ordinario quo ad exēptos. cum in multis casibus ⁊ articulis iuris possit se intromittere. de priuile. cle. ij. in fi. Et eodē modo non ob. c. ois. de pe. ⁊ re. vbi dī φ qs non pōt eligere alienuʒ cōfessorem seu extraneū. qꝛ id locum hʒ in penitus extraneo ⁊ totaliter. Item non ob. φ papa vel legatus dicat ordinari⁹ exemptorū qꝛ illud est verū etiam exēptis inuitis. sed exēptorum volētium etiam eps est ordinarius. Item nō ob. qđ not. Hosti. de exces. prela. nimis. i. vbi dicit φ exempti etiā voluntarij non pñt epo cōfiteri. qꝛ dicit id non pcedere per supius dicta. Item non ob. de puile. auctoritate. §. iubemus. in vj. qꝛ ibi si epi prestarent auctoritatē conseruandi ecclesiaʒ in loco exempto preiudicaret pape hic secus. Itē hic esset periculū in mora si nō posset absoluere. secus ibi. ⁊ predicta dicit Jo. de lig. esse dubia nō multū quottidiana. tñ lʒ a paucis tacta. Fatetur tñ φ premisse solutiones nō ab oībus reciperentur. nec oēs illas caperēt ideo dicit illas notādas. Tu vide Fe. de se. in ope suo. vbi ad lrām ponit qđ hic dicit Jo. de ligna.

83 † Scđo querit Jo. de lig. b quid si monachus huius monasterij exempti pmotus fuit in abbatē alteri⁹ monasterij exēpti deinde renūciat ex cā honesta administrationi ⁊ regimini dci

84 monasterij. † Ex hoc querit primo vbi remanebit iste monachus. an in pmo an in secūdo monasterio. an sub epo. an sub papa imediate tanq̃ exēptus. secūdo supposito φ remaneat monachus in scđo monasterio. an habebit locum in caplo ⁊ stallū in choro. ⁊ cui⁹ tpis ꝯsideratio haberi debeat. an tēporis quo fuit assumptus in abbatem. an tpis quo desinit eē abbas ⁊ reputat monachus. ⁊ sic quotū ⁊ q̃le locū obtinebit in monasterio ⁊ latissime ordinatim sufficiēter. ar. pro ⁊ cōtra in qualibet qōne. deinde soluit per ordinē. in prima qōne ꝯcludit φ iste nō remanet monachus in pmo monasterio per. c. si quis iam trāslatus. xxj. q. ij. ⁊ per alia iura que dixi in cle. j. de regula. post dicta doc. vbi similis questio formata fuit. ad hec differt ab illa solū per hoc qꝛ hic loqtur de monacho exēpto illo de alio. Nō ob. iura que pñt in ꝯrium allegari. qꝛ loquuntur in laycis vel secularibus clericis que hñt executionē proprie volūtatis. secus in monachis in qbus magis est detestabilis variatio. de pben. cuʒ singu. in. vj. Item facilius pdunt iura sua q̃ seculares. de symo. per tuas. cum si. In scđa qōne cōcludit φ non remanet similiter monachus secūdi monasterij. Ad iura que possent in ꝯrium allegari. rñdet φ possent ⁊ debēt intelligi de abbatibus qui fuerūt pmo monachi in eodem monasterio qui monachatuʒ non pdiderūt p adeptionē abbate. vel si intelligunt de abbatibus aliunde veniētibus loquuntur qñ pp culpam suā amouent. nam tunc cū nō possent cōmode in alienum monasteriuʒ detrudi remanēāt in eodem monasterio dispēsatiue tanq̃ punientes nō tanq̃ monach⁹. de symo. qñ. ⁊. c. veniens. simile alle. qꝛ ⁊ interdū clericus secularis detruditur in monasteriū. ⁊ tñ ibi non est monachus lxxx. dis. dictum. l. dist. si eps. ⁊ silr mulier adultera de diuor. gaudemus. Nec ob. ēt de symo. c. fi. qꝛ ibi abbates pmo fuerunt monachi in eodē monasterio ⁊ legitie sʒ viciose fuerūt promoti in abbates. ⁊ sic ēt absolui pōt. de elec. officij. qꝛ ibi fecerat pri⁹ professionē in eodē monasterio. ideo ibi remanet vt monachus. In tertia qōne dicit φ erit sub epo si monasteria in qbus fuit erāt exēpta. secus si ordo cui⁹ erant ipsa monasteria erat exēptus vt Cartuciēs. ⁊ Cisterciēs. predicatorū ⁊ minoꝝ. qꝛ tunc remanebit talis exemptus nisi priuetur ēt ordine. vel dicit ipse dicēdum est φ ēt hoc casu remanet sub iurisditione epi. qꝛ puilegio exēptionis iste non gaudebit ex sui psona sʒ ex psona sui ordis. ⁊ ideo cū iste sit absolut⁹ a pmo ⁊ secūdo monasterio. ⁊ gaudebit plus priuilegio ipsorū. Certe ista ratio non multū stringit. qꝛ lʒ sit absolutus a monasterio nō est absolut⁹ ab ordine. ideo hoc vltimū dictū non vī tutū. In vltia qōne dicit supposito φ diceret monach⁹ secūdi monasterij obtinebit primū locuʒ in choro ⁊ in caplo post abbatē. per. l. j. ff. de albo inscribendo. Non ob. ꝯria qꝛ loquūtur in simplici monacho sec⁹ in eo qui als fuerit abbas in memoria pstine dignitatꝭ pceteris est honorād⁹. ⁊ sic suat ꝯsuetudo sm

tudo ꝑm eā. ⁊ de ista materia vidistis in cle. j. de regula. ad fi.
85 post gl. ⁊ dicta doc. ¶ †Ulterius querit idē Jo. de lig. qd
si monachus infra septa monasterij cōmisit homicidiū. ⁊ ex
tra septa adulteriū. mō suus abbas habita informatiōe vult
cōtra eū inquirere de dictis criminibus. ⁊ ꝓcessu3 suū facē.
⁊ deinde ꝓcedere vel ad canonicā penitentiā vel absolutio-
nem per sniam iuxta nocentia3 ⁊ inocentiā ipsius monachi.
ab alia pte venit eps in cuius diocesi situ est monasteriū vo-
lens facere ⁊ ꝓcedere asserens pdicta ad se ptinere ⁊ nō ad
abbatem. querit quid iuris. vī ꝙ ad epm si agat in figura iu-
dicij. ⁊ ꝑm ordinē iuris ptineat correctio ⁊ punitio monachi
delinquentis. xj. q. j. de psona. vbi no. per Joan. xviij. q. ij. c.
hoc tñ in gl. alle. de hoc de priui. volentes in. vj. vbi exempti
⁊ delinquentes ex locū exēptū sunt p epm puniendi. de offi.
archi. c. fi. in gl. subdiuidit ꝑm Hosti. ⁊ hoc t3 Hugutio de
offi. or. quanto in glo. hic p3. Itē hoc vī expressum. xviij. q. ij.
monasteria. vbi vī ꝙ monasteria vel monachoꝝ disciplina p-
tinet ad eu3 epm in cuius territorio sunt cōstituta. Cōtrariū
a tenet [a]. s. ꝙ ad abbatē spectat. alle. de appel. ad nostrā. de sta.
mo. ea que. vbi dī ꝙ visitatores capituli gñalis suos mona-
chos delinquentes p abbate3 corrigere volūt eisq3 iniūgere
penitentias salutares iuxta beati Bñdicti regulā ⁊ apostoli
ca instituta. ad idē de appel. reprehensibilis i fi. de offi. or. cū
ab ecclesiarū. ⁊ c. q̄sto. ⁊ c. pastoralis cū ibi no. ⁊ p Archi. de
cōsti. vt aiarum in glo. cū ista in. vj. ⁊ de maio. ⁊ obe. c. vno. in
verbo hoīs. e. li. Ad h ēt alle. de homi. sicut ex lrīs ⁊ c. signi-
ficasti. ij. ⁊ c. suscipiem9. poterit ergo abbas punire inferiorē
ēt p grauioribus culpis ꝑm regulā beati Bñdicti. vbi expſ
se habetur rubrica de penitētia iniūgenda p culpis grauiori
bus ⁊ ēt ꝑm canonica instituta in cle. religiosi. §. qbus. ⁊ §. si
qui vero de priuile. vbi punit de criminibus que sapiūt furtū
vel rapinā. que cōstat esse de grauioribus ⁊ maioribus. xxv.
di. §. nūc aūt. poterit ergo iponere penas regule ⁊ ēt penas
iuris maxime deficiente pena regule. vñ concludit ꝙ abbas
d3 cognoscere de crimine monachi sui cū ꝓceditur cōtra eū
inquirēdo vel denūciādo ⁊ imponere penas in regula vel in
iure cōtētas cū non agat ꝯ eam accusando directe. ꝙ limitat
eē verū. nisi esset talis casu in quo degraderet siue sit degra-
datio realis siue verbalis. de qbus de penis degradatio in
vj. ēt si ageret inquirēdo. vt ibi de heresi. de hereti. ad abolē-
du3. §. psenti. quo casu pertinebit ad ep3 qualitercunq3 aga-
tur. vt ibi ēt si sit pdictus religiosus exēptus. vt ibi. ⁊ eo. ti.
accusatus in fi. in. vj. Idē si dī falsarius litterarū pape. q2 ad
epm ptinebit cognitio. ⁊ idē in alijs casibus in qbus degra
dationis pena sequeret qualitercūq3 ageret. de qbus in pal.
leg. decre. ad abolendā. ⁊ in. c. ad falsarioꝝ de cri. fal. ⁊ de v.
sig. nouit. ⁊ ꝑm hoc d3 intelligi qd no. p Inn. ⁊ Hosti. de of.
ordi. quāto. ⁊ de elec. trāsmissam. vbi dicūt ꝙ de cā criminali
mota non pōt cognoscere inferior epo. ⁊ hoc ēt intelligi pōt
c. monasteria. xviij. q. ij. pdictis autē nō ob. decre. volētes de
priuile. in. vj. que vī velle ꝙ ad epm ptineat correctio crimi-
nu3 religiosoꝝ. q2 rñdet ꝙ loquit vbi plati inferiores sunt
negligētes. vel in notorijs vel vbi agit accusando. vel in cāu
vbi sequeret pena degradatiōis vl ibi intēdit dicere ꝙ rōne
exemptionis nō pōt se tueri monachus qui deliquit vel ꝯit
in loco nō exempto. sed nō negat quin possit tueri p alia iura
cōia que nō intelligunt in dubio reuocata p decre. illā arg.
decre. cū expediat de elec. in. vj. ⁊ de electio. ecclesia. ij. Qd
aute3 dixi in notorijs epm cognoscere. primo loco intelligit
id procedere. q2 pñt dici merito negligentes abbates q talia
nō corrigūt statim. facit de censi. romana. §. notoria in. vj. ⁊ h
intelligit in notorio actus pmanentis de cohabi. cleri. super
eo de appella. dilectus vel actus interpellati. vt de vsu. cū tu.
nō autē actus trāseūtis. vt si in platea cōmittit homicidiū. vel
adulterium ꝙ nulla tergiuersatiōe celari possit. de coha. cle.
c. fi. Cōcludo ergo aut igitur ꝯ monachū per viā accusatiōis
⁊ agi d3 corā epo. aut per viam inquisitiōis. ⁊ tūc aut est tale
crimen ex quo venit imponēda pena degradatiōis ēt si ꝓce-
dat p viā inquisitiōis. ⁊ idē an vero est tale crimen. ⁊ tūc aut
crimen est notoriū. ⁊ tūc primo loco agi poterit corā epo. aut
nō est notoriū. ⁊ tūc si Abb. vel alius platus fuit negligens
idē dicas. Si vero nō fuit negligēs. ⁊ tūc primo loco agi d3
86 corā abbate. † Juxta pdicta q̄rit q̄ formā sequit Abba. vel
cōmissarius suus inquirēdo ꝯ monachu3 suū de crimine an
forma iuris de qua in. c. qualiter. §. d3. de accu. p3 quā debēt
tradi capitula ⁊ vocari vt veniat ad videndū iurare testes. ⁊
similia. de testi. In noīe dñi. An vero ꝓcedet ꝑm statuta re-
gularia ꝑm que ꝓcedit simplr ⁊ de plano. ⁊ sine figura iudi-
cij. ⁊ nō tradunt capitula de quo in palle. c. qualiter. ij. in fi.
nec vocat ad vidēdū iurare testes cū id sit de ordine iudicia-
rio. nec admittit appellatio. de appel. ad nostrā. ⁊ c. repbensi
bilis. §. sicut. ⁊ c. cū spāli. in fi. nec alia subtilitas iuris seruat
sed ꝓcedit ꝑm diuersas obseruātias regulares. ⁊ diuersa re
ligiosoꝝ instituta. ⁊ de ista forma hī p Jo. mo. ⁊ Gar. de re-
lig. do. in. c. j. in. vj. in fi. magne gl. quā ergo de dictis formis
sequet. dicit ꝙ pōt sequi quā vult. ⁊ sic ēt primā si vult p de-
cre. ea que. in pn. de sta. mo. tñ tutius est ꝑm eū vt ꝓcedat iu-
xta scdām. q2 si ꝓcederet iuxta primā hret monacho ꝓuidere
in expensis aduocatoꝝ ⁊ alijs sumptibus cū ꝓpriū nō hēat
de accu. ex parte. ⁊ c. pe. §. fi. l3 in alio casu loquat tñ est eadē
rō maxime q2 nil h3 cu3 in ingressu dedicauerit se ⁊ sua ⁊ q2
nisi Abb. fecerit ei expensas priuaret eū defensione sua que
nō est negāda ēt excōicato. ⁊ ēt demonio si in iudicio eēt. de
excep. cū inter. Si aūt ꝓcederet iuxta scdām nō ministrabit
expensas monacho. q2 nullas est facturus tūc arg. palle. de-
cre. reprehēsibilis cū si. palle. ⁊ q2 vtilius esurieti panis tollit
q̄ si securus de cibo iusticiā negligat. v. q. v. nō oēs. An aūt
prima via electa possit redire ad scdām. dicit ꝙ sic q2 iter ab-
batē ⁊ monachu3 ꝓprie lis esse nō pōt ar. ff. de iudi. lis nulla
⁊ de sindico. c. vno. Itē q2 nō pōt Abba. legē sibi imponere
a qua nō liceat discedere. ⁊ q2 qualitercunq3 Abb. querit de
scelere monachi d3 illi humiliter obedire monachus. ad h.
xxij. q. v. prodest. ⁊ de app. reprehensibilis. ⁊ hoc t3 Spe. in
tit. de inquisitione. §. fi. ver. itē pone. ⁊ vers. sed nunqd. Nec
de postu. prela. c. vno. in. vj. ⁊ de elec. vt quis duas. cū si. e. li.
vbi vna electa nō redit ad aliā. q2 ibi rediret ad alia3 cū dāno
alterius. hic sine dāno monachi. q2 facilius ꝓcederet p secū
dā q̄ per primā. vt supius est dictū. vbi agitur criminaliter.
87 †Sed vlterius querit ipse qd si agat ciuiliter ꝯ monachum
claustralē de peculio vel alio ꝯtu ciuili vel querimonia. co-
ra3 quo cōuenit. dicit ꝙ nō ꝓcedit. q2 nō pōt monachus sim
plex claustralis ciuiliter cōueniri cū nec propriū hēat. xij. q.
j. nolo. vbi de hoc. ⁊ c. nō dicatis. de sta. mo. c. cū ad monaste
rium. §. fi. ⁊ sic no. Joā. in. d. c. nō dicatis. ⁊ xj. q. j. de psona.
Inn. ⁊ Hosti. in. c. quāto. de offi. or. Imputet ergo sibi q cū
eo ꝯxit. ⁊ hoc credit Jo. de lig. verū etiā si intercesserit iura-
mētū in ꝯtu pdicto. q2 monachus nō pōt iurare sine licētia
abbatis. de iura. ca. c. j. in fi. ⁊ in regula Benedicti in rubr. q̄
b sunt instra bonoꝝ operū vbi suadet eis ꝙ nō [b] iuret. Ad h
q2 nō habēt executionē ꝓprie volūtatis. de elec. quorūda3. ⁊
c. si religiosus. in. vj. ⁊ sic p nō iurato d3 haberi. x. di. non vi-
des. ⁊ C. de legi. nō dubiū si autē de facto cōueniat ꝯueniret
coram abbate. vt not. in. d. c. quāto. ⁊ de electi. q2 sepe. in. vj. ⁊
xvj. q. j. ex auctoritate. ⁊ de accu. ex pte. Nec ob. de fo. cōpe.
cū. C. laycus. vbi dī ꝙ rōne iuramēti quis corā ecclesiastico
iudice cōuenit. q2 ⁊ Abb. est iudex ecclesiastic9. de ma. ⁊ obe.
cū in ecclesijs. de offi. or. quāto. ⁊ c. cū ab ecclesiarū. ⁊ p Ar-
chi. de cōsti. vt aiarū. in gl. ij. ⁊ de ma. ⁊ obe. c. vnico. i vbo ho
minis. in. vj. de symo. sicut tuis. Predicta in q̄tū dictū est ꝙ
ꝯ simplicem monachum agi nō pōt de iure ꝓcedūt nisi sit in
studio de abbatis licētia. q2 tūc pōt agere ⁊ defendere ⁊ oīa
facere dictus monachus sine quibus in studio esse bono mō
c non potest no. de accu. ex parte. [c] nam ⁊ potest vsq3 ad sum-
mam probabilem monasterium obligare ex mutuo. vt not. in
d. c. non dicatis in gl. nunquid pauperi. ⁊ per Archi. in. c. vt
periculosa. ne cle. vel mo. in. vj. in glo. ad eorum. Qd aūt di-
ctum est eum posse monasterium obligare super mutuo intel
ligit esse verum. nisi in datione licentie actū sit ꝙ alius puta
propinquus vel amicus sibi necessaria ministret vt not. Ar-
chi. ibi coram quo agetur ex contractu monachi existentis in
studio dicit ꝙ si agetur ꝯ monachū agēdū est cora3 abbate. p
no. de offi. or. quāto. Si aūt cōueniat monasteriu3 qd potuit
obligari vt est dictū tunc agetur corā epo. cū Abb. defende-
re hēat monasteriū. de rescrip. edoceri cu3 ibi no. p Archi. ⁊
88 Hosti. ⁊ Cōpo. † Abb. aūt nō pōt eē pars ⁊ iudex. iiij. q. iij.
nullus sit. ⁊ si seruus delinquit cōuenitur dominus. xj. q. j. de

a ¶ Scilic3 ꝙ ad abbatē. Adde. d. Abb. i. d. c. ad nostrē. de app. ⁊ d. ab. post Inno. i c. cū ab eccle siarū ⁊ in. c. quāto. de of. ordi.

b ¶ Quid autē in alijs clericis an possint iurare pōt bart. in. l. cū cleri cis. in. ij. no. ⁊ ibi Alex. C. de episco. ⁊ cleri.

c ¶ Nam ⁊ pōt. Adde que dicit fe-ly. in. c. cū di lecta i. xxiij. col. extra de rescrip.

persona. ꝛ ibi notantur hec in simplici monacho. si autem sit monachus qui sit prior vel al's administrator. tūc talis noie sui beneficij sup ꝯtcu cū eo inito pōt agere ꝛ conueniri. ꝛ defendere noie ipsius bn̄ficij de iudi. cū deputati ꝛ per Inno. Hosti. ꝛ cōpos. ꝛ Abb. de rescrip. edoceri. circa fi. ꝛ de restit. spo. olim p Inn. ꝛ Hosti. in palle. c. cū deputati. Coraꝫ quo aūt debeat talis cōueniri. dicit ꝙ corā abbate per gl. in decr. quāto palle. que loquit̄ generalr̄ de monacho. s. ꝯhēte. sꝫ nullus alius pōt ꝯhere ꝙ̄ talis administrator. vt hr̄ ex premissis igitur ꝛc. [a] † Predicta oīa de correctiōe criminū faciēda p

8 abbatē. ꝛ de cōuentione corā eo fienda in ciuilibus dicit ꝓcedere ēt si monachus qui ꝯ̄traxerit vel delinquerit resideat in alia diocesi ꝙ̄ in illa vbi est monasteriū. Quis Inn. ꝛ Hosti. aliter dicāt in palle. decre. q̄to hoc ꝓbat ꝙ monachus vbicunqꝫ fuerit semp est in iurisditiōe abbatis quē vice dei sup caput suū posuit de ele. si religiosus in. vj. xix. q. iij. statuim⁹. vn̄ ꝛ monach⁹ dr̄ iurisdictiōe semp eē in claustro. vt no. Inn. ꝛ Abba. de sen. excō. cū illorū. ꝛ Archi. in. d. c. vt piculosa. ꝛ hoc ꝓbat̄ p dictā decre. cū illoꝝ. vbi dat̄ iurisditio extra claustrum. q2 nō pōt fieri ꝙ ambo essent monachi in ꝓprijs claustris. ꝓbat̄ ēt eo. tit. canonica. vbi prior templariorū ꝛ hospitaliorū absoluit fratres suos. q2 nullū hn̄t claustrū. Nec ob. qḋ notat Inn. ꝛ Hosti. in. d. c. q̄to de offi. or. vbi dicūt ꝙ qñ monachus est in aliena diocesi. ꝛ ibi ꝯ̄hit actor pōt eligere si vult cōuenire monachū coram abbate vel coram episcopo. ꝛ dicunt ꝙ non obstabit fori exceptio. si forte diceret̄ ꝙ primo cōueniendus esset corā abbate q2 dicit ꝙ hec opi. p̄dictoruꝫ possit locuꝫ hr̄e qñ locus est in quo monachus residet. ꝛ vbi ꝯ̄xit est remotus ab abbate in'tm̄ ꝙ nō pōt Abb. bono mō p actorē adiri al's. secus hic ꝓbat p simile. nā videmus ꝙ moniales pp absentiā abbatisse q2 mortua est agit noie ꝓprio iudicio restitutorio de rescrip. cū dilecta in fi. ꝙ nō faceret si viueret abbatissa. q2 illa ageret. vt no. de sen. excō. parrochian⁹. Sic ergo i casu nr̄o pp absentiā abbatis corā diocesano agi poterit. Idē adducit simile de. l. si longius. ff. de iudi. in. §. si filiusfa. vbi filiusfamilias absente patre agit ꝛ defendit. not. in. d. c. cū dilecta in fi. Ad ideꝫ q2 monachus nimis remotus a suo monasterio eligit sepulturā qḋ hr̄ ꝛ no. de sepul. is q in vj. ꝛ facit. e. tit. ꝛ li. c. fi. a ꝯ̄rio ꝛ qḋ not. de rest. in ite. cū ex litteris in glo. pe. ibi no. facit ergo parū longa distantia viarū ꝛc. Propter p̄dicta cōcludit ꝙ si p̄dictus monachus distat ab abbate habebit electionē actor corā quo cōueniat. an coram abbate. an corā epo. ꝛ sic ꝓcedit opi. Inn. ꝛ Hosti. Si auteꝫ al's sit prope dꝫ recurrere ad abbatū p̄mo loco. ar. de rescri. statutū in. vj. ꝛ per rationes per iura ꝛ gl. p̄alle. propter negligentiam vero abbatis si de illa constet non est dubium ꝙ pertinet cognitio ad episcopus. vt in p̄alle. decre. quāto in fi. ꝛ. c. graue cum ibi no. per Archi. de maior. ꝛ obe. c. vno. in verbo hominis. per viam autem appellationis si appellat̄ de abbate ad epꝫ non est dubiū ꝙ pōt cognoscere de appel. romana. §. j. in. vj. ꝛ de offi. ordi. pastoralis.

Attendentes qḋ vbi.

Diuidit̄ in duas ptes principales. q2 p̄mo ponit exordiū. Scḋo cōstōneꝫ. scḋa ibi. hoc sacro. Secūda in sex. q2 primo statuit ꝙ singulis annis ordinarij. visitāt monasteria nō exempta ꝛ etiam exempta immediate pape subiecta. alia visitentur p supiores ipsorū. Scḋo statuit de officio visitantiuꝫ. Tertio p̄cipit abbatissas bn̄dicendas. j. annū post cōfirmationē Benedicti. ꝛ penā iponit. Quarto hoc ꝓrogat ad canonicas cū quedā ꝓtestatiōe. Quinto determinat comitiuā visitantiū. Sexto punit illos q impediūt visitantes p̄dictos scḋa ibi. visitatores. tertia ibi. statuimus. q̄rta ibi. illas quoqꝫ. quinta ibi. ipsas aūt. sexta ibi. si vero. C † No. illud primo ꝙ vbi cōtemnitur gubernaculū discipline religio naufragatur.

2 C † No. cauēdū ne aliqd repiat̄ incōgruū vel inhonestū in personis que se christo ex toto desponderūt vt in exordio dr̄. C No. ex tex. ibi honestatis gloria hꝫ zenze. q2 regularis honestas dr̄ gloria ꝙ intelligit̄ per dispositionē. nā status regularis seruatus ducit ad gloriam ꝛc. bona de sum. trini. c. j. [b]

3 C † No. singula monasteria singulis annis debere visitari p ordinarios locorū si nō sint exempta vel etiā si sint exempta

a C Predicta oīa. An autē i cā criminali possit monachus stare in iudicio ponit fe. ly. in. d. c. cū dilecta i. xx. ij. co. extra de rescrip.

b C Nota singula monasteria. ad qḋ idē nota d. Abb. per illū tex. in. c. vt vixita. i. ij. no. de offic. or. ꝛ ibidē i iij. vol. pōit quot ꝛ quales psonas possit visitator secū ducere.

c C Supra eo. in singulis. vide ibi d. Abb. i. j. notabi.

d C Dicēs hoc. Adde bn̄ facere ꝙ dicit imo. in cle. si de bn̄ficio. in. iij. col. s. de preben. dum dicit ꝙ appellatione militum continetur dux.

ꝛ pape immediate subiecta. Si vero sint exempta. ꝛ alteri inferiori a papa subiecta. tūc p illū visitari debebūt. ꝛ no. ꝙ exē

4 pta subiecta pape visitantur auctoritate apostolica. C † Ex p̄dictis no. duas species monasteriorū exemptorū. q2 quedaꝫ sunt immediate subiecta pape. qdā alteri ab ordinario. Iteꝫ

5 est tertia species. s. nō exēptorū. C † Itē no. hic multa in quibus visitātes debēt corrigere moniales. quarū aliqua cōcernūt ornatū indebitū circa ipsarū psonas. aliqua vagationem ipsarū circa loca ꝛ tp̄a. Et no. ꝙ ab oibus mūdialibus ꝛ illicitis declarationibus debēt coerceri. ꝛ induci ad seruiendū altissimo. C No. in v̄s. aliqua priuilegia huic cōstōni ꝯ̄ria re-

6 uocata. C † In v̄. statuimus. No. j. q̄ntum tp̄s debēt bn̄dici abbatisse in monasterijs in qbus benedici cōsueuerūt. ꝛ no.

7 penā si id nō fiat. C † In v̄. illas. Not. p quē debent visitari canonice regulares vel seculares. q2 per ordinarios auctoritate ordinaria. vel apostolica si dicantur exempte. Et no. ꝙ p hoc non approbatur status p̄dictarū. C In ver. ipsas Not.

8 numerū sociorū visitātiū. ꝛ quales esse debeāt. C † Ultimo ex fine no. penā impedientiū visitatores monasteriorū monialium. q2 nisi moniti resipiscant incurrunt sniāꝫ excōicationis ipso facto non obstāte quocūqꝫ statuto cōsuetudine vel pri-

9 uilegio. C † Glo. alia colligit ex littera duas species monasteriorum exemptorū. q2 quedā sunt que nō recognoscūt superiorē nisi papā. ꝛ illa sunt immediate subiecta. quedā vero sunt exempta. que non subsunt immediate pape. sed sunt ordinis exēptorū. sicut monasteria ordinis Cistercien. Camaldulen. addit Pau. ꝛ p̄dicatorū ꝛ minorū ꝛ talia monasteria nō corrigit ordinarius loci nec visitat. sed solū Abb. prior vel

10 minister vel ꝓuincialis ordinis cui subsunt. C † Iuxta hoc querit gl. qd si monasteriuꝫ monialiuꝫ subsit alteri monasterio monialiū. qs hēbit visitare monasteriū subiectū. vr̄ ꝙ ordinarius loci. nā abbatissa vel priorissa loci supioris nō pōt exire claustrū. s. e. c. j. in. vj. ꝛ sic nō poterit p se visitare. Gl. hic dicit ꝙ Archi. in palle. c. vno. tꝫ ꝙ talis supior plata nō possit per se visitare rōne p̄dicta. dicit tñ ꝙ cū sit iuste impedita possit visitare per aliū. ar. xj. q. j. epm. de offi. or. inter. ꝛ eo. tit. si eps. in. vj. ꝛ sic ɓm hoc ordinarius se intromittere non poterit. Idē Pau. hic Guil. dicit ꝙ vix bona correctio fit p mulieres. q2 hoc nō est officiū muliebre. q2 vna parū appciat aliā. ꝛ q2 frequēter sunt socie criminis. ff. de reg. iur. l. femine ꝛ de exces. pla. dilecta. per qḋ vr̄ tꝫ eū ꝙ talia monasteria alteri monasterio monialiū subiecta nō debeāt per abbatissam vel priorissaꝫ alterius loci. s. supioris visitare. sed tene cū gl.

11 cū qua cōcor. Paul. vt p̄dixi. C † Gl. annis singulis. querit nunqd sufficiat visitare in fine primi anni. ꝛ in princ. secundi.

c remittit ad no. [c] s. e. in singulis. in prin. Pau. hic. ꝛ idē zēzelinus dicit ꝙ non alle. palle. c. in singulis. Item assignat rōnem. q2 cessat cā visitationis que est vt mala corrigant̄. inter primam autē visitationē ꝛ secundaꝫ posset esse ita breue tp̄s ꝙ illius medij nihil esset corrigendū. Itē inter primā ꝛ scḋam visitationē nō esset annus tm̄. sꝫ bienniū. Sed nunqd visitatio poterit iterari. dicit ꝙ sic. ex cā. alle. no. de offi. Archi. mādam⁹. ꝛ de cen. cū venerabilis. Ideꝫ tꝫ Pau. Nec ob. hec lr̄a ɓm euꝫ. q2 loquitur de cōsueta ꝛ ordinaria. secus in extraordinaria ex cā ɓm Pau. ꝛ hoc dicit glos. indubitatū in nō exēptis. C Idem tñ dicit in exemptis p hanc lr̄am que illa parificat.

12 C † Gl. debeāt. q̄rit an peccēt plati obmittētes hāc visitationem. dicit ꝙ sic. q2 hic est canon p̄cepti cū loquat̄ per verbū dꝫ ꝙ regulariter est necessariū. de app. oblate. in fi. lꝫ casualiter importet honestatē i certo casu speciali rōne subiecte materie vel ꝯ̄rietas euitāde. de despon. impub. c. j. facit qḋ not. in simili in cle. in plerisqꝫ. in glo. magna. de elec. C Gl. impediant. querit sup qbus dꝫ fieri visitatio. ꝛ qualiter debēt formari capitula remittit ad no. p Guil. in Spe. de inqsitiōe. §.

13 nūc tractemus. v̄. lꝫ aūt. C † Gl. moniales. q̄rit an includant̄ hic abbatisse. ꝛ ille debeāt ēt visitari. Rn̄det ꝙ sic. alle. de symo. c. fi. de puile. ex ore. Idē Pau. [d] dicēs hoc ꝓcedere ꝙ appellatiōe monialiū ꝯtineat̄ abbatissa vbicūqꝫ ꝓuideat̄ monialibus p manū abbatisse. q2 tūc ipsa nō includit̄. Et idem dicit in abbate si querat̄. an includat̄ sub appellatiōe monachi. per qḋ dicit ꝙ eo casu quo monachus absoluit̄ ab abbate absoluet̄ ab alio. vbi aūt absoluet̄ ab epo ēt Abba. ab illo absoluetur. alle. de sen. excō. religioso. C Gl. sericis. notāda est qualis

est qualis debeat esse vestis monialis. ¶ Gl. sandaliciis. de-
14 clarat quid sit ista. ¶ † Glo. ⁊ cornutis. querit an sit licitum monialibus hr̃e comã nõ cornutã. vr̃ ꝙ sic ꝑ hũc tex. q copu latine loquit̃ de comatis ⁊ cornutis. ⁊ ꝑ ꝯsequẽs comas nõ cornutas vr̃ ꝑmittere. ar. de p̃sump. nõne. facit. xxx. dis. qñqꝫ. xx. q. iij. c. ij. ⁊ ibi hoc tꝫ La. Mouet̃ per illũ tex. qui precipit clericos tonderi ⁊ non moniales. ¶ Glo. sentit oppositũ te nens ꝙ cõiter apud nos tondent̃ mulieres. nõ ob. c. q̃cũqꝫ ꝑ palle. q: intelligi dꝫ. de secularibus feminis. que in sui vela mine in signũ subiectiõis vtunt̃ crinibus. Ad p̃dicta alle. gl. q: magis expedit monialibus deformato capite deo cõiuue re ⁊ illi seruire. q̃ poliendo crines seruire hosti humani ge neris. sicut in simili dixit Uegetius de re militari de mulieri bus romanis que ꝑꝑ defectũ neruoꝝ ⁊ funiũ abscinderũt sibi crines ⁊ illos tradiderũt maritis vt funes ex eis facerẽt cõtra hostes. Pau. hic per hũc text. a ꝯ̃rio. ⁊ ꝑ iura palle. vr̃ sentire de iure ꝑcedere opi. Lap. dicẽs ꝙ mulieres ẽt solẽ niter penitẽtes nõ deponũt comã. l. di. penitẽtes. ⁊ ibi no. di cit tñ ꝙ in q̃busdã ꝑtibus sicut in Italia amputat̃ crines mu lieribus qñ ꝑfitent̃. ⁊ sic no. Archi. in d. c. ij. Idẽ zenze. ⁊c.
15 ¶ † Gl. festa notanda est q: moralis. ꝑ virginitatis laude ꝺꝫ Cyprianũ. In ver. ad qua gl. oia querit in similibus p̃dictis r̃ndet idẽ iudiciũ est. alle. de cõsti. trãslato per qd infert ꝙ si moniales portarẽt vestes rubeas vel virides vel al's similes exp̃ssis ꝙ ordinarij eas coercebũt. ¶ No. bñ cũ hic ꝑmittat coertionẽ ordinario. ẽt ꝯ̃ priuilegia exẽptiõis. q: in materia fauorabili sui natura lꝫ derogetur priuilegio exẽptiõis licita est extẽsio. qd no. bñ. q: ꝑma facie videret̃ oppositũ. idẽ tꝫ paul.
16 ¶ † Glos. quo ad alia querit an per hoc intendat istas mo niales eximere a ꝑcuratiõe. R̃ndet ꝙ non. q: illa est annexa visitationi. alle. de p̃scrip. cũ ex officij. ⁊ de cen. cũ venerabilis ⁊ iõ venit virtute annexionis arg. de cõsti. trãslato. Idẽ pau. dicit tñ ꝙ visitatiõi ita demũ est annexa ꝑcuratio si sit ordina ria. secus si sit pactionalis vel cõsuetudinaria alle. d. c. cũ ex officij. ⁊ de cen. ꝑcuratiões. hic ergo loquit̃ tex. de alijs que sunt de lege diocesana vel iurisditiõis de q̃bus plene de offi. or. cõquerente. ⁊. c. dilectus. ¶ † Gl. cõpelli. querit an ordi narius moniales exemptas pape immediate subiectas delin quẽtes in p̃dictis possit destituere seu remouere. ¶ Gl. r̃n- det ꝙ nõ ar. huius text. a ꝯ̃rio nã hic solũ ꝑmittit cõpulsionẽ per obseruantiã p̃dictoꝝ. igit̃ nõ intelligit̃ ꝑmittere destitu tionẽ. q: tũc nõ esset cõpulsio. sed esset ꝑpetua destitutio seu priuatio iuxta no. post Inn. de eta. ⁊ qua. queris in fi. ⁊ de re scrip. dilectus. j. ⁊. s̃. eo. ea que. ver. hec eadẽ. vñ cõcludit gl. in fi. ꝙ quo ad exemptas ordinarij solũ poterũt exercere cu ras ⁊ cẽsurã ecclesiasticã ⁊ disciplinas regule ꝑ obseruantia p̃dictoꝝ. ⁊ hec sunt remedia de q̃bus hic loquit̃ idẽ Paul. Deinde op. gl. de palle. c. ea que. s̃. eo. vbi vr̃ ꝙ ista loca mo nialiũ debeant visitari per visitatores deputatos a capitulis ꝑuincialibus de q̃bus ibi. ⁊ sic nõ per ordinariũ cuius ꝯ̃riũ hic dr̃. R̃ndet gl. ꝙ ꝑ vtrosqꝫ poterũt visitari. ⁊ ꝑ p̃dictos ⁊ etiã ꝑ ordinarios de quibus hic. ꝙ ꝓbat gl. ex eo ꝙ tales vi sitatores visitassent etiã nõ exempta. vt ibi pꝫ. tñ cõstat ꝙ etiã talia pñt per ordinarios visitari. Idem tꝫ Pau. Guil. vero hic sentit oppositũ. dicit enim ꝙ hec sp̃alis ꝓuisio vincit illã generalẽ per ea que habent̃ in. c. in singulis. ⁊. c. se. s̃. eo. ⁊ sic vr̃ ꝙ ꝑ ordinariũ tñ hñt visitari monasteria monialiũ pape
17 immediate subiecta. sed tutius est tenere gl. † Iuxta p̃dicta querit hic Paul. extra casum cle. q̃cqd in illa dictũ est. s̃. an generalis visitator possit aliquos amouere ab administratiõe Inn. ꝙ nõ in palle. g. c. dilectus. alle. s̃. eo. in singulis. ⁊. c. se. ꝙ intelligit Hosti. nisi sit delegatus. de re iudi. cũ. J. ⁊. A. ⁊ de accu. qualiter. ⁊. c. se. Pe. vero ⁊ Ab. dixerũt ꝙ si est dat[a] a papa põt amouere. al's nõ. s̃. e. in singulis. ⁊. c. se. Paul. di cit ꝙ satis põt dici formã mandati inspiciendam. an dicat̃ in ea inquiras ⁊ corrigas. An vero dicat̃ inquiras ⁊ regulã ser uari facias q: secũdo casu nõ poterit amouere ꝑpetuo in ꝑ mo secus. nã si forte correctio aliter fieri nõ põt poterit amo uere ꝑpetuo. de accu. ad petitionẽ. nã ⁊ verbuꝫ correctionis interdũ depositionẽ cõtinet. alle. de ver. sig. c. querẽti. Con clude ergo aut est datus a papa. ⁊ tũc inspiciẽda forma man dati. aut al's est datus a iure. ⁊ tũc nõ vr̃ ꝙ possit amouere ꝺꝫ Pe. certe puto ꝙ ⁊ hic hoc casu sint inspiciẽda v̓ba. ar. eius ꝙ gl. dixit in ꝑnc. sui ⁊c. ¶ In. §. statuimus gl. solite. q̃rit qd si nõ est mos vel cõsuetudo in monasterio ꝙ abbatisse bene dicantur. an tunc debebunt benedici. R̃ndet ꝙ nõ a ꝯ̃rio lr̃e inspicitur ergo consuetudo monasterij. facit. s̃. c. ꝑxi. ⁊. ij. q. ij. alienationes. Idẽ Matth. dicẽs ꝙ in hoc approbat̃ opi.
a Archi. q hoc dixit [a] in. c. idẽtitatibus de ele. in. vj. Idẽ guil. dicẽs sic intelligẽdũ. c. statuimus. de sup. negli. pla. s. vbi nõ
18 est cõsuetudo. ¶ † Iuxta p̃dicta querit glo. qd si alique fue rint benedicte in monasterio ⁊ alique. nõ quid erit fiẽdũ. R̃n det gl. ꝙ si põt ꝯstare de more seruato ꝑ annos. xl. ille erit ser uandus. lꝫ ante vel postea aliqñ ꝯ̃riũ fuerit seruatũ alle. de ꝑ ben. cũ de beneficio i. vj. Si vero nõ põt cõstare de tali more per tm̃ t̃ps seruato tũc dicit gl. ꝙ putat volũtariũ esse. an ab batissa bñdicat̃ vel non. ⁊ per consequens si tunc non bene dicitur non haberet locũ hec pena hic posita ꝑꝑ variã obser uationeꝫ. alle. c. ex ꝑte. de cen. Idẽ tꝫ Paul. nec ob. de elec. cum cãni. q: ibi loquitur de actu necessario nõ de volũtario. Idẽ Guil. alle. de sup. neg. pla. c. statuimus. Ideꝫ zenze. ⁊c.
19 ¶ † Glo. benedici. querit an eiusdem potentie ⁊ virtutis sit benedictio ipsius abbatisse cuius est benedictio abbatis. di cit ꝙ non sed minoris iuxta no. de accu. [b] meminimus. post
b Hostiẽ. Mouetur q: Abb. benedictus bñdicit suos mona chos. de sup. neg. pla. c. j. Itẽ cõfert aliquos minores ordi nes. de eta. ⁊ quali. cũ cõtingat. cũ ibi no. ꝙ nõ põt facere ab batissa. lꝫ sit benedicta ⁊ hoc ꝑꝑ debilitatẽ secus iuxta decr. noua quedã. de pe. ⁊ re. ⁊ iõ cõcludit gl. ꝙ lꝫ bñdictio abba tis nõ sit simplex sed mixta inter simplicēꝫ ⁊ ordinariã iuxta no. post Hosti. in decre. tuã. de or. cog. tñ bñdictio abbatisse vr̃ simplex per p̃dicta. pro hoc ẽt infert gl. ꝙ lꝫ bñdictio ab batis dꝫ impendi his diebus q̃bus ordines pñt cõferri. ⁊ h iõ q: ab illa pendet ordinandi ꝑtãs. vt no. Hosti. in d. c. cum cõtingat. vbi dicit hoc tutius. tñ secus vr̃ in benedictiõe ab batisse cũ ab illa ꝑtãs ordinãdi non pendeat. q: vr̃ posse dari quolibet die. alle. de cõse. eccle. vel alta. c. ij. Ad hoc q: nõ re perit̃ certũ t̃ps p̃fixũ impẽdẽdi talẽ benedictionẽ. ⁊ sic cum
20 t̃pe dꝫ posse impendi. † Iuxta p̃dicta querit gl. an hec bene dictio sit iterabilis. intelligo si forte abbatissa semel bñdicta eligatur in abbatissam alterius monasterij. Hugutio dicit ꝙ nõ. j. q. j. manus. Mouetur q: ẽ quasi sacramẽtũ. ⁊ iõ iterari nõ dꝫ. s̃. de sacra. nõ itera. c. j. ⁊ ꝑ totũ. ⁊ q: videmus in simili in benedictiõe nuptiarũ que nõ iterat̃. de secũ. nupt. c. ij. ⁊. iij. Quidã tñ tꝫ ꝯ̃riũ. gl. cõcludit ꝙ in hoc stãdũ eẽt ei ꝙ seruat vel tꝫ curia. Fatet̃ tñ ꝙ nõ dꝫ dari ꝑciũ vel exigi ꝑ istis bñdi ctiõibus dãdis vel datis. alle. de symo. sicut. cũ glos. concor. Pau. ⁊ zenze. Idẽ Matth. dicens ꝙ benedictio est quedã manus impositis. alle. xl. di. qm̃. ⁊. d. c. cum cõtingat. ⁊ qd hr̃
21 de re iudi. inter monasteriũ post Hostiẽ. † Sed an bñdictio
c addit aliud sup officiũ abbatis. vr̃ ꝙ nõ [c] q: ante quãlibet bñ dictionẽ vocat̃ Abb. vt. d. c. statuimus. de sup. negli. pla. ⁊ d accu. meminimus. dicit Guil. ꝙ bñdictio potius est de solẽ nitatibus ⁊ de bñ esse q̃ de substãtialibus. ⁊ iõ ẽt ante bñdi ctionẽ vti poterat bacculo pastorali ꝺm Guil. zẽze. hic sentit idẽ dicẽs ꝙ lꝫ Hosti. in. c. tuã. de eta. ⁊ quali. ⁊ clarius in. c. inter monasteriũ. de re iudi. dicat ꝙ ante bñdictionẽ nõ dẽat vocari qs Abb. tñ hoc nõ est verꝫ in. d. c. tuã. ⁊. c. j. e. ti. de eta. ⁊ qua. hoc nõ vr̃ verꝫ ꝑ supius dicta cũ hec bñdictio sit mixta
22 ⁊ ab hac pẽdeat ordinãdi ꝑtãs. † Itẽ tractat hic Guil. q̃daꝫ de bñdictiõe solemni que fit ad populũ. an illã possint facere Abb. ⁊ qñ. de quo in decreta. abbates. de priuileg. in. vj. Cir ca intellectũ huius hic tangit aliqua que sunt hic supuacua. Itẽ an possint p̃scribere ius bñdicendi solẽniter ꝑ vias pu blicas. ⁊ tꝫ ꝙ nõ. Itẽ an possit saltẽ iter ecclesias que ad eos spectãt pleno iure bñdicere vestes sacerdotales vel cruces altariũ. ⁊ alias imagines. ⁊ sentit ꝙ nõ. dicit tñ ꝙ ꝯ̃riuꝫ seruãt aliqui abbates qui benedicũt quottidie tales vestes vñcũqꝫ
23 apportentur ⁊c. ¶ † Gl. rõnabilis. querit de exemplis que põt eẽ cã rõnabilis que habeat excusare a bñdictiõe. ista gl. poterit multa exempla ⁊ clara in q̃bus cessante culpa põt cõ tingere ꝙ nõ sint bñdicta. inter cetera ponit duo notanda. s. penultimum ⁊ vltimũ. Ex penultimo habes ꝙ sicut quis nõ tenet̃ se facere ꝑmoueri ad sacerdotiuꝫ qñ nõ hꝫ possessiõeꝫ pacificaꝫ ecclesie. sic nec tenet̃ abbatissa se facere bñdici nisi
24 hẽat pacificã possessionẽ abbatie vel ꝑ illaꝫ stet. † Ex vltimo

a ¶ In. c. idẽtitatib[9]. vide ibi gl. i §. sane vers. abbatissa. ⁊ Joan. an.

b ¶ Meminimus. vide ibi Jo. an. ⁊ do. Abb. in c. inter monasteriũ i fi. ex̃ d re iudi.

c ¶ Q: añ quãlibet bñdictionẽ. ad de. d. Abb. in. c. iter monasteriũ i fi. col. v. quero vlterius de re iu. ⁊ fely. in. c. eã te. in iiij. co. extra de rescrip.

a ¶ Plus dicit gl. vid a Archi.in.d. c.iuuenculas.

exeplo not. q abbatissa corrupta et pmota p illu q potuit ea pmouere no est benedicenda.s3 solu illa que est virgo.alleg. no.per Huguitionem.xx.q.j.iuuenculas.q.nimo [a] plus dicit glo.q de iure no pot eligi corrupta in abbatissam.vt.d.c.iuuenculas.z.j.q.vij.c.ij.v.nouimus.xxxj.q.j.quo virginibus. pro quo facit ro q no possit corrupta hortari virginitate.xxvj.di.c.pe.in fi. Ite no est coueniens q psit virginibus dispe satiue aut p illu q potestate heat pot pmoueri in abbatissam etia corrupta. Sed quis habebit potestate dispensandi. Jo. an.dicit q solus papa in decre.indenitatibus.de elec.in.vj. 3rium ibi t3 Archi.dicens q et eps poterit dispensare. s3 tn tuc no cosecrabit nec benedicet.z hoc t3 hic Pau.alleg.de eta.z qua.tua.j.q.vij.c.ij.z no.per Hugu.xxx.q.j. quo virginibus. Jde 3enze.z in hac pte vr et hic residere Lap.alleg. no.p Jo.an.post Host.in.d c.tua.z p Guil.in Spe.ti.ij.§. nunqd eporum.tutius puto tenere gl.per no.de elec.in cle.j.

25 in glo.no prohibet zc. ¶ † Glo.cecidisse.querit an pena hic statuta locu heat in abbatibus q hnt benedici si non fecerint se benedici.j.tps hic pfirum.dicit q no. q l3 masculinu coprehendat femininu in materia penali.tn ec no.ff.de leg.ij.si ita scriptu. Idem 3enze.q hec costitutio est penalis.z sic restringenda.de pe.di.j.§ pe.zc. ¶ Glo.approbare.querit an status istaru canonicaru sit approbatus d iure. Rndet q no per.c.perniciosam.xviij.q.ij. ¶ Glo.duobus querit an possint pauciores assumere notarios q duos. dicit q sic z hoc innuit lra dum dicit cotetus.z sic hec lra d3 exponi negatiue duobus.i.no pluribus duobus. vn pauciores assumere pot visitator.alle.xxvj.di.c.j.qd no.in simili de test.l3.j. z idez dicit intelligendu de alijs psonis hic positis zc. ¶ † Gl.duabus.opp.q immo et psonas sue ecclesie posset secu ducere de decre.vt iuxta de offi.or.soluit q ibi in monasterijs masculoru hic feminaru zc. ¶ Glo.sue ecclesie.declarat an et de

26 inferiori ecclesia sue diocesis itelligit.z dicit q sic. ¶ † Gl. honestis viris.querit an isti possent ee layci. Rndet q sic cu hic no distinguit. S3 tuc ob.decre.vt iuxta de offi. or.q pcipit seculares excludit.gl. no rndet.l3 rnsio colligit ex dictis prime z explicat hic Paul.q hic loquit in monasterijs monialiu.s3 ibi qn visitant alia monasteria. Si vero eps visitaret sua ecclesia cathedrale regulare.tuc dicit Pau.q d3 seruare extrauagante Bonifacij [b] vbi dr q duabus vel tribus psonis clericali characte insignitis. quaru vna sit notarius. z alia sit religiosa psona cuiusda ordinis sit cotetus.z hoc et dicit gl.hic in verbo cotentus. An aute p hanc decre. restringatur numerus pcurandoru tpe visitatiois. de quo de censi. cu apostolus.dicit pdicta gl.q no.s3 solu hic determinat numerus intromittedox in capitulo tpe visitatiois. Jde Pau. dices q iste psone io debet adesse tpe inqsitiois vt per illas

b ¶ Ubi dr Quot aute psonas secu possit ducere visitator. poit.d. abb. in.c.cum ad quorundam d exces.pla.

27 possit pbari.na soli visitati no credit.d pbatio.qm 3. † Quot aut ee debet psone pcurandoru.dicit Pau. q numerus no exprimit i.d.c.cu apostolus. tn pot dici q erut tot quot erut equitature.vel inter duos equos vnus scutifer.per.c.in singulis.§.j.s.e.vel spectabit cosuetudo loci de quo p Hosti. de exces.pla.cu ad quorudam. Si aut plures duceret possent,p pria auctoritate reijci.de quo ibi z in regula vtile.de reg.iur.

c ¶ Et pdicare. add.d. Abb.in.c.d cernimus. i pe.col.extra de iudi.

28 in.vj. ¶ † Glos.impedire querit an ad hoc vt sit locus pene huius finis sit necesse pcedere impedimetu z sequi monitionez.gl.rndet q sic p hanc lram. qd dicit ee notadu 3 platos q qnq ante impedimetu faciut monitione. q scribut monialibus.vt certa die se parent ad recipienda visitatione z in lris eisde faciut mentione q nullus debeat impedire sicut dicit se vidisse de facto fieri.alle.qd no.de coces. pbe.cu nostris sup gl.ij. Jde 3enze.q no pot quis moueri. vt resipiscat ab eo q no incohauit.maxime cu agat de pena incurreda facit de pe. dis.j.§.pene. ¶ Juxta pdicta querit gl.an si pcedat impedimentu sufficit monitio generalis. an vero requirat specialis. ¶ Glo.dicit pro z 3.facit de vi.z ho.cle.c.j.de sen.exco.constitutione.in.vj.3e3e.hic t3 q sufficit generalis.tu q iste tex. non requirit q fiat noiatim.tum q iura in certis casibus requirunt q fiat nominatim.de sen.exco.costone.in.vj.z sic regula

29 remanet in 3rium. ¶ † Glos.vltima notat hic casum in quo snia no est necessaria dumodo pcedat monitio z alle. cocor. An aute ordinarius hoc casu possit absoluere. dicit q sic ex quo papa no reseruat absolutione.alle.de sen.exco. nup zc.

30 † Querit hic Steph.q appellent hic moniales. Rndet q professe tacite vel expsse regula bndicti Basilij vel Augustini.xix.q.ij.perniciosam. Jde dicit in alijs.s. Clare z similibus. Ulterius q hic ponunt multa monialibus phibita expresse que tn no sunt nominatiz interdicta in regula bndicti.

31 † Querit hic Guil.an aliquis z qs vltra id qd votu seu religio de natura sua cotinet possit per costone3 sua.vel p sniam obligare.vel astringere vouetes simplr religione vel certum expsse vel tacite. Costat enim q cu ea libertate qua qs egressus est d vtero matris sue efficit frater minor.na ante no erat astrictus ad paupertate obedietia vel cotinetia supuenit votu3 pfessiois stringes ad ista.z sic voto suo se astringit. nunqd ergo tali fratri poterit papa auferre illa q sunt de bonis fortune.dicit Guil.q ex quo voto suo se subiecit abdicado velle z nolle z dispo nedo illud in manibus vicarij dei in terris ille poterit eu3 puare bonis tpalibus reseruatis necessarijs advita. Ite pot esu carniu priuare carnes denegado.de cose.di.v.carnes. Ite vestes auferre.vt hic. q he solenitates voti pcedut a pstone eccl'ie.de voto.c.vno.i.vj. qs costones papa put vult tollere pot.de elec.innotuit.de psan. no d3 fm Guil.de hoc dic melius.vt not.in.c.vno.s.e.in.vj. Sequit.

¶ De religiosis domibus vt epo sint subiecte. Rubrica.

Cum de quibusdam.

Diuidit in ptes tres.q in prima ponit constonis cam z abolet z damnat statu beghinaru3.z excoicat illu sect antes vel de nouo assumetes. Jn scda pte excoicat religiosos datis circa id cosiliu auxiliu vel fauore. Tertio pstat statum penitetie z humilitatis p pdicta no phiberi in mulieribus. scda ibi pdictis.tertia ibi sane. Quid aut dederit cam pstoni ponit prima gl.q forte id qd dixit Hosti.de pe.z re.cu ex eo z de frigi.fraternitatis.z de iureiura.z si j ps.ver. Ange.dicit tn q duas declaratorias 3rias huic pstoni vidit qs putat editas in alamania vbi forte sunt multe de istis beghinis.facit qd no.xij.q.vlti.c.fi.queda aut declaratoria circa hanc pstonem dr et emanasse.s3 dicit gl.q illa no potuit hre nec scit et

1 si de curia emanauit. ¶ † No.q no pmittes aliqd de tribus substantialibus pfessionu no pot dici religiosus.l3 als deferat certu habitu z adhereat certis religiosis. ¶ † No.hic sta

2 tu3 beghinaru reprobatu.z no.q dicunt beghine. ¶ † Not.

3 q no est licitum mulieribus disputare de fide [c] z predicare.

4. ¶ † No.q multa comittunt interdu sub velamine sanctitatis que hnt parere piculu aiaru. ¶ † No.ipso iure excoicata

5 muliere que sequit statu beghinaru3 vel de nouo assumit. Et no.similiter ipso fco excoicatos religiosos fauetes ipsis dictis beghinis. ¶ † No.q inducetes z fauetes i crimine da

6 nato z pticipates eande pena incurrut sicut principalr agetes fm Guil.alle.de sen.exco.q3ro de offi.dele.c.j. ¶ † No.

7 q in ppria domo licitu est penitetia3 agere z humiliter deo seruire. ¶ † Gl.mulieribus.querit an coprehedat hoc casu

8 appellatioe mulieris et virgo. Rndet q sic q virgo nupta z corrupta coprehedit.alle.de ver.sig.mulieres.hoc verum in casu isto.als tn stricto sumpto vocabulo appellatione mulieris intelligit corrupta vt ibi no. ¶ Gl. obedientia voluit.in

9 sui prin.querere.nunqd ex sola pmissioe obedietie solenizet votu. Remittit ad no.in.d.c.cosuluit.q cle.vel vo.z in spec de sta.mo.ver.xxxvij. Inno.z Hosti.in.d.c.psuluit.vt hic refert Pau.dicut q no solenizetur votu tuc nisi pmittat obedientia monachalis.q tuc vr volutati sue ex toto renuciare. z in manibus supioris ex toto comittere.xij.q.j. non dicatis. Ad hoc q seculares clerici pmittunt obedientia.z tn no pfitentur.de ma.z obe.c.iij.z.iiij. Item q vt refert Guil.dixit obedientia3 pmitti posse sine alijs substantialibus regule vt p3 in fratribus militie beate virginis.qui l3 pmittat obedietia tn vtuntur matrimonio pprio.quoru regula est approbata per sede apostolica.pdicta z per hunc text.a 3rio cocludit

10 † q hec pstitutio no includit nec reprobat sorores tertij ordinis sancti Francisci q ille pmittunt obedientia z hnt regula3 quo ad queda modu viuedi approbatu p sede apostolica vt dicit gl.sibi costare. l3 non habeant regulam propria3 quo ad

quo ad tria substantialia. facit qd hr. j. de sen. excõ. cuz ex eo. 11 in prin. † Idẽ tz Guil. [a] dicẽs tertiũ ordinẽ beati Frãcisci approbatũ per Nicolaũ. iiij. vt manifestauit Ioã. xxij. p suas patentes lras. ⁊ de illa regula pñt eẽ viri ⁊ mulieres ↄiugati ⁊ nõ cõiugati. lz nõ renũciẽt ꝓprio. ⁊ abdicent cõtinẽtiã. nec ꝓmittũt aliter obedientiam. nisi ꝙ seruabũt fideliter mãdata 12 dei. ⁊ illa que cõtinent in sua regula. Idez Ste. ⁊ zenze. † De scdo aũt ordine minorũ q est ordo sororis sancte Clare. certuz est ꝙ est approbatus qꝛ ꝓfitent tria substantialia regule. lz differat a pmo ordine minorũ sancti Frãcisci. qꝛ ille nil ꝓprij hre põt in cõi. secus in h scdo sancte Clare. ⁊ iõ fratres minores multotiẽs ꝓcurant illis relinqui vt sic ẽt ipsi cõmo- 13 dum sentiant per illas vbi per se nõ pñt. † Quid aũt de statu illorũ qui vocant fraticelli vel fratres de paupere vita seu bechine. Rñdet hic Pau. ꝙ illoꝛz statutus est reprobatus p quãdã extrauagantẽ. Io. xxij. s. sancta romana. Itẽ idẽ tenet hic Mat. dicẽs ꝙ bizochari cõtinẽtes ⁊ fraticelli q sine obedientia sunt. ⁊ nõ ꝓfessi aliquã religionẽ approbatã nõ dicũtur religiose psone alle. qd no. Archi. de voto. c. vno l. vj. ⁊ qd no. xxvij. q. j. de viduis ac puellis. Paul. tñ hic sentit ꝙ ẽt si iste bechine ꝓmitterent obedientiã esset nihilominus earuz status reprobatus pp id qd faciũt. qꝛ disputant de fide ⁊ faciunt opiniones ↄ̃rias ecclesie. ⁊ inducũt errores in fide. nã hoc nõ lz ẽt maribus vt dicit glo. in verbo disputent. ⁊ vide 14 qd dixi in cle. per litteras de pben. ℂ † Glo. pdicent. querit an sit licitũ mulieribus pdicare. saltẽ si sint prelate. Rñdet ꝙ non alle. de pe. ⁊ re. noua quedã. xxiij. di. mulier. ⁊ xxxiij. q. ij. mulierẽ. qnimmo [b] nec maribus laycis. de hereti. cũ ex iniũcto. qnimmo nec ẽt clericis nisi sint curati vel sup hoc puilegiati. de sepul. dudũ post prin. in. §. huiusmodi. ⁊ ibi dixi ⁊c. ℂ Glos. sanctitatis. alle. illud Grego. simulata equitas duplex iniquitas est. ℂ Gl. ipso facto. ⁊ gl. dudũ litterales sunt ⁊ faciles. ℂ Gl. religiosis. q̃rit an hec cõstitutio liget seculares fauẽtes istis. dicit ꝙ non alleg. qd no. j. de sen. excõ. c. j. ꝙ intelligit Guil. in alijs secularib⁹ q̃ʒ in epo. ℂ Gl. incursuris. opp. ꝙ isti religiosi hanc penã excõicationis incurrere debuissent ẽt si hoc hic no. fuisset expssum. ⁊ sic supflue hic exprimit. vñ opp. de. c. nup. ⁊ de. c. si cõcubine. de sen. excõ. Sol. ibi interuenerũt duo qꝛ cõicabat criminoso. Itẽ cõicabat in crimine. hic aũt cõicabatur solũ criminoso. ⁊ ideo nisi fuisset facta hic exp̃sio nõ incurrissent sñiam excõicationis. ℂ Gl. vltima ponit multas auctoritates de humilitate. ⁊ iõ 15 legenda est ad litterã vt iacet ⁊ notãda. ℂ † Querit hic guil. an sufficiat profiteri regulã in genere nulla certa exp̃ssa. ⁊ an tenebit talis professio an vero erit necesse exprimi aliquã de approbatis. vr ꝙ dz exprimi aliquã de approbatis. vt regula beati Augustini vel Francisci sicut dicimus in matrimonio carnali qꝛ mulier dz esse certa cũ qua ↄ̃hit. de spon. ex lris. ⁊ ibi gl. ↄ̃riũ tz p decre. cõstõnẽ. §. pe. in. vj. per quã vr sufficere ꝓfiteri religionẽ in genere. nec ob. qd dr de matrimonio carnali qꝛ in matrimonio spirituali semp est certus cũ quo ↄ̃hit scz Christus. secus in carnali. iõ ibi necessaria ẽ exp̃ssio. Idẽ 16 tz zenze. ℂ † Alterius in vers. pdictis. querit nungd epi ⁊ alij seculares si faueant istis bechinis incurrãt hãc penaz. vr ꝙ nõ. qꝛ hic loquit de religiosis tm̃. in epo dicit ↄ̃riũ qꝛ eps etiã dr religiosus. qnimmo religiosior ceteris de sua diocesi. de elec. ex eo. ꝙ in si. lib. vj. j. q. j. vilissimus. de alijs secularibus dicit secus. qꝛ nõ incurrent hanc penam ex eo potissime qꝛ ⁊ si de eis voluisset intelligi exp̃ssisset. ar. de deci. ad audiẽtiã. ⁊ qꝛ cõstõ est penalis. iõ restringenda vt in regula in penis. in. vj. ⁊ qꝛ alia est vita religiosoꝝ. alia seculariũ ẽt clericorum. xvj. q. j. alia. Idem tenuit glo. vt vidistis. Fatetur tñ ꝙ punietur alijs penis a iure statutis. alleg. ij. q. vij. negligere. 17 ℂ † Iuxta pdicta querit an eps sic excõicatus poterit cõcedere alteri ptãtẽ eũ absoluendi. vr ꝙ sic p. c. duobus de sen. excõ. ⁊ p no. de offi. dele. sane. vbi ponit ꝙ papa põt ligari ab eo cui cõfitet peccata sua. Cõtrariuz tz Guili. qꝛ excõicatus q̃tũcũqz occultus nõ põt per se nec p aliũ excõicare. vt not. gl. xxiij. q. j. audimus. ⁊ in summa. s. de eo q renun. episco. c. ij. Ad hoc qꝛ cũ sit pcisus ab ecclesia ⁊ carens exercitio sue 18 iurisdictionis non poterit in alium transferre. de offi. vica. romana. in. vj. xxxij. di. ad hec. j. q. vij. daibertũ. cũ si. ℂ † Alterius querit an eps diocesis poterit absoluere eos qui incurrunt sñiam excõicationis ex hac cõstõne. dicit ꝙ sic si papa nõ reseruet hoc sibi. idẽ dicit glo. in verbo hoc ipso facto. facit de sen. excõ. nuper. ⁊ qꝛ excõicatio ẽ disciplinãs ⁊ nõ eradicans nec dz excedere terminos cõtumacie. de cõsti. ex lris alle. ẽt Guili. qꝛ eps est dispensator in sua diocesi. hinc est ꝙ dispensat ẽt cũ excõicatis si excõicati recipiãt bñficia. alle. gl. de cle. excõ. mi. postulasti. ⁊ Inn. de tẽp. or. dilectus. quo dicit ꝓcedere ẽt si titulũ habuerit a papa cũ defectus ibi nõ interuenerit ex pte tituli. nec alia queuis cã que reddat collationẽ nullã. sz potius ex pte inhabilitatis psone cuius dispõ iudicanda seu dispẽsanda relinquit epo. s. d ma. ⁊ obe. p tuas 19 ex quo papa sibi nõ retinuit. † Quid autẽ de excõicatis recipiẽtib⁹ ordinẽ an cũ illis possit eps dispensare. hr de sentẽ. excõ. cũ illorũ. In symoniacis vero ⁊ alij qui post pactã penitentiã impediũt ordinis executiõez. de qbus. de renũ. nisi. dic vt in. c. post trãslationẽ. ⁊ ti. pdicta dicit vera collatiõe facta motu ꝓprio pape vel ordinarij. secus si p lras impetraret excõicatus. qꝛ talis taciturnitas viciat lras ad lites. d rescri. c. j. in. vj. ⁊ sic fortius lras ad bñficia. ar. no. e. tit. ad audiẽtiã. Que aũt sit dña iterum obtenta motu ꝓprio ⁊ obtenta p litteras relinquit disputationi. Io. de lig. dicit ꝙ rõ est qꝛ vbi ꝓprio motu fit collatio nõ est quid imputet ex capite taciturnitatis. secus in alio casu. Itẽ quid erit de illo qui nõ tpe lrarũ per quas habuit ius ad rẽ tm̃. sed tpe collationis que fit de vacanti. est reptus excõicatus relinquit dubitatiõi. Io. d lig. 20 dicit ꝙ collatio erit nulla. lz lrarũ impetratio valeat. † Alterius colligit hic Pau. in pn. in ver. adhereant. ꝙ adherẽtes nõ sunt illius cõditionis cuius sunt illi quibus adherent. vt est videre in istis bechinis adherẽtibus religiosis. Cõtra h opp. de. c. j. de postu. pla. de accu. olim. ⁊ de elec. vt circa. l. vj. Soluit quedã est adherẽtia assumẽs eadẽ vel similẽ cõditionez per modũ aggregationis. ⁊ talis est eiusdẽ cõditiõis cũ illa cuius est adherẽtia. siue sit fauorabilis. de sta. mo. recolentes. siue odiosa. de offi. dele. c. j. Idẽ in adherẽtia accessoria. de cõse. ec. vel al. c. vno. in. vj. ⁊ de sen. excõ. si ciuitas. e. lib. ⁊ 21 in istis ꝓcedit ↄ̃. † Quedã ẽ adherẽtia quo ad ptẽ vel ad tps ⁊ de tali loquit hic. ⁊ de priuile. tuarũ. ⁊ talis nõ assumit naz eius cui adheret. qꝛ ad hoc nõ intẽdit affectio ita h.

Quia contingit interdum. Primo ponit cõstõnis cãm ⁊ statutuz suum de reformatione hospitaliũ fienda per collatores. ⁊ de eorũ negligẽtia supplẽda p ordinarios ẽt circa exempta. Secũdo ponit qñ hospitalia pñt cõcedi in titulũ. ⁊ quales debent esse illi quibus confertur administratio hospitalis ⁊ de ipsorũ iuramẽto ⁊ inuẽtario ⁊ de rõne reddenda decretũ apponẽdo. Tertio declarat cõstõnez nõ extẽdi ad hospitalia religiosoꝝ militariũ ordinũ. Quarto cõseruat antiquas cõsuetudines taliuz locoꝝ circa diuina officia ⁊ ecclesiastica sacramenta scda ibi 1 vt autẽ. tertia ibi pmissa. q̃rta ibi ceteꝝ. ℂ † No. hic diuersa noĩa hospitaliuz. ⁊ hoc pp diuersa opera pietatis que in eis exercent. de quo. s. de pbẽ. cle. p lras. ⁊ C. de sac. san. eccle. l. illud. ℂ No. bene scdo ꝙ ex ruina ⁊ deformatiõe edificioꝝ c detegit malũ regimen pfidẽtis. de quo in glo. [c] ℂ † No. ter 2 tio ꝙ destinata ad certũ piũ vsum ex dispõne fideliũ forte qꝛ relicta vel oblata nõ debẽt in aliũ vsum cõuerti sine licẽtia se 3 dis aposto. ꝙ est no. dignũ. ℂ † Not. ad quẽ spectat collatio hospitaliũ qꝛ de iure ad epos nisi ad aliũ pertineat ex pacto apposito in fundatione vel ex ↄsuetudine legitima pscripta vel priuilegio sedis apostolice ⁊ adhuc de iure spectat refor 4 mare hospitalia. ℂ † No. sm Guil. ꝙ quilibet in traditione rei sue põt apponere modũ quẽ voluerit. nõ tñ a iure reprobatum qꝛ non possit testator facere quominus iura in suis dispositionibus locũ hñt. de testa. requisisti. xviij. q. ij. el. vbe 5 rius. ℂ † No. iuxta quãtitatẽ facultatũ ⁊ redditũ ministrãdas ⁊ fiendas expẽsas. ℂ No. ꝙ defectu vel negligẽtia collatoꝛ hospitaliũ supplet diocesis ẽt quo ad exẽpta. ⁊ sic no. 6 casuz spãle in quo derogat priuilegio exemptiõis. † Ex hoc no. sm Mat. ↄ̃ negligẽtes recupare bona ecclesiaꝝ qꝛ male d faciũt. [d] nã ⁊ negligẽtes acqrere tenent cuz pñt. xij. q. iiij. q. cũqz. C. arbi. tutel. l. quicquid. hinc ẽt est ꝙ puniunt qui tpe vacatiõis nõ opponũt se laycis de nouo occupãtibus bona

a ℂ Dicẽs tertiũ ordinẽ. Adde ꝙ de hoc tertio ordine fit mẽtio in cle. cũ ex eo. j. d sen. excõ. ⁊ ibi gl. declarat naturam primi scdi ⁊ tertij ordinis sancti Frãcisci.

b ℂ Nec marib⁹ laycis. adde panor. in. c. ij. i pen. colũ. de iudi.

c ℂ No. tertio. adde ꝙ istũ tex. ad h allat. d. abb. in. c. de xenodocijs. in ij. no. de reli. do. ⁊ in. e. c. ij. no. ponit ad quem spectet ordinatio vel cõfirmatio rectoris hospitalis.

d ℂ Naz ⁊ negligentes acqrere. adde in si. bo. text. in. l. magis. §. fundũ ff. de re. e. facilius tñ ꝓmittit ñ acqrere q̃ʒ acqsitũ amittere tex. est notabilis in. l. q aũt in pn. ff. que in frau. cre. ⁊ tex. nota. i. l. j. §. verũ. ff. si qd in frau. patro. ⁊ plene ponit fely. i. c. que in ecclesiaruz i. xvij. col. extra de consti.

ecclesiastica. de elec. in generali. in. vj. Si aūt se opponunt. & se opponendo occidāt aliquē vel mutilēt nō erunt irregulares. vt notat Archi. in. d. c. in generali. allega. de resti. spol. olim. j. &c. ¶ † In ver. vt autē. Not. ꝙ hospitalia regulʳr nō pñt cōferri in titulū clerico seculari nō ob. quacūqꝫ cōsuetudine ꝯria. fallit in duobus casibus. Primo si in fundatione hoc ius fuit introductū. Secūdo si ꝓuideaṫ per electionem hospitali de rectore. & forte iō hoc casu qꝛ rectū est iudicium ꝙ plurimorū sententijs cōprobaṫ. ¶ † No. scdo bñ quales debent esse viri ꝓponendi regimini hospitalis. qꝛ viri ꝓuidi idonei & boni testimonij seu fame qui faciāt velint possint talia loca & eorū bona bene gubernare & regere. de quibus nō sit aliqua suspicio ꝙ bona in aliū vsum cōuertant ꝗ͂ deputatum. † Ex hoc no. ꝭm zenze. ꝙ officiū illud est cōmittendum scienti volenti & potenti illud fideliter adimplere: qꝛ volenti nihil difficile est. C. de excu. arg. l. j. lib. x. Ignaro autē nō est cōmittendū. C. de excu. tu. l. si. xix. q. iij. monasterijs. xxxvij. di. qui de mēsa. ¶ † Not. tertio rectores hospitaliū equiparari tutoribus & curatoribus. & iō ad instar ipsorū dꝫ facere inuētariū & pstare iuramentū. ¶ Itē [a] no. ꝙ tenenṫ singulis annis reddere ordinarijs rōnē administratiōis. Et no. ꝙ si fiat contra p̄missa collatio ꝓuisio & ordinatio est ipso iure nulla. ¶ † In ver. p̄missa. No. ꝙ hec cōstitutio nō hꝫ locū in hospitalibus ordinū militariū vel religiosorū aliquorū dꝫ tñ in eis fieri debita ꝓuisio pauperibus & hospitalitas debita teneri ꝯria in hac cōsuetudine nō obstāte. ¶ In ver. ceterorū. † Not. ꝙ antique cōsuetudines locorū hospitaliū circa diuina officia & ecclesiastica sacramēta sunt seruāde &c. ¶ Gl. excutere opp. ꝙ nemini licitū est ius sibi dicere. l. j. C. q̄n licꝫ sine iudice se vindicare. & l. j. C. ne quis in sua cā. Sol. ꝙ de facto excutere nō dꝫ extra iudiciū seu in iudicio ecclesiastico etiā si illi rectores sint layci vt de fo. cōpe. cū sit. & idē ex quo vsurparunt ꝑ p̄alle. decre. ¶ † Glo. deformari colligit ex lrā ꝙ deformatio edificiorū est ꝓbatio patēs male administrationis & alle. cōcor. de quo aūt debeat fieri reformatio locorum hospitaliū dicit ꝙ de redditibus qui supsunt de quo remittit ad decre. i. & c. de his de eccle. edifi. ¶ † Glo. vsus suos opp. ꝙ licitū sit vsus suos rectori cōuertere redditus hospitalis qꝛ debēt hīe alimēta de eis. Soluit gl. cōuertere pñt in vsus suos ꝓ victu & vestitu eorū. [b] sꝫ vltra nō. vt si volebat forte augere alʳs patrimoniū eorū ꝓpriū vel cōseruare ita loquiṫ hic. facit de pig. c. iij. Ex hoc infert gl. ꝙ isti tales rectores nō faciūt fructus suos ēt a solo separatos an aūt idē sit in alijs clericis & p̄latis hʳ plene de offi. or. p̄senti in pñ. li. vj. Idē tꝫ hic Paul. sentiēs opi. Hostie. de qua in. d. c. p̄senti. Itē Mat. sentiēs idē Steph. dicēs ꝙ est durū verbū ꝯ istos gubernatores qꝛ nō pñt sine piculo dānatiōis fructus taliū locorū cōuertere in vsus suos pter victū & vestitū. & lꝫ generaliter bona ecclesiaꝝ sint pauperū. xvj. q. j. om. ꝗ͂ tñ latiorē p̄tātē hñt p̄lati ꝗ͂ isti rectores de quo ꝑ Archi. de rescri. statutum in. vj. & per Joan. an. de offi. ordi. presenti. e. lib. &c. ¶ † Gl. ad aliū. querit nunqd text. ꝓcedat ēt si ad aliū pium vsum cōuersio fiat ꝗ͂ in destinatum. Rñdet ꝙ sic vt sit maior dubitatio. & sic vtendū est actu ad id ad qd̄ est institutus. alle. de ap. c. iij. cū cōcor. ibi positis in gl. j. facit. e. ti. suggestū. ff. d admi. re. ad ciuitatē ptinet. l. j. & l. legatū cū cōcor. j. gl. Cōtra ꝙ opponit de. c. ꝗ͂uis. de pe. i. vj. vbi ad aliū vsuꝫ fit ibi vsus carceris ꝗ͂ fuerit institutus. Soluit hoc regulare illud casuale & spāle. Idē Paul. dicēs ꝙ solus papa pōt alterare nām actus & ad aliū vsuꝫ dirigere. de cōse. di. ij. reuera. & C. de rei vxo. ac. l. j. cū simi. hec inducit cōtra opi. illā que hʳ ꝙ si cā suspitionis est notoria pōt appellari ea nō exp̄ssa quā tꝫ Ber. vt lit. non contest. c. ij. & no. Archi. ij. q. vj. quotiens epi. nā talis opi. non vr̄ vera ex eo qꝛ lꝫ appellatio sit remediū grauaminis nō tñ est remediū recusatiōis. Preterea lꝫ notorietas releuet a ꝓbatione nō tñ a ꝓpositione vt vidisti. in cle. appellanti. de app. ꝙ quidā dicūt verū in suspitione ꝑsone nō loci qꝛ assignato loco nō tuto & suspecto statim pōt appellari. de appel. ex pte. & ibi not. Ad hoc qꝛ nō ē necesse ꝙ semp iudex grauet ex mente sed sufficit ꝙ grauet facto. de offi. dele. significātibus. d excep. dilecti. & c. significauerūt. sꝫ eoipso ꝙ pōt recusari nō grauat. qꝛ pr̄ pōt eē iudex in causa filij si nō recusatur. vt no. iij. q. v. accusatores. Sꝫ predictis obuiare vr̄ decre. dilecto. de app. vbi lꝫ p̄cipiendo grauaret re ipsa. tñ fuit necesse ab exceptione ꝓposita nō admissa appellare. Soluit Pau. ꝙ pōt dici ꝙ. c. dilecto non loquitur de exceptione notoria. & sic nō grauabat mente nec facto exequendo mandatum pape ante propositaꝫ exceptioneꝫ que per ptē potuisset admitti nō ad iustificandū titulū de quo ibi nō agitur. sed de viribus appellationis. vt ibi pꝫ in. c. aūt significantibus. & c. dilecto. & c. significauerūt. nō grauabat iudex mente erronea iuris sed talis error non excusat. & iō pinde est ac si grauaret vt si dicamus ꝙ si p̄ceptū in suo effectu grauat nō est necesse exceptionē ꝓponere sicut est in assignatione loci nō tanti ꝙ preceptū per se grauat. & iō ex cā ab eo pōt appellari. de ap. cū cessante. Si vero nō appellaṫ a p̄cepto vel ab interlocutoria. sed qꝛ exceptio ꝓposita ꝯ aduersariū vel iudicē nō admittiṫ tūc opꝫ ꝓbare exceptionē ꝓpositā & nō admissam & pp h̄ appellatū fuisse. vt in. c. dilecto. alʳs esset necesse potius ꝯtra interlocutoriā & p̄ceptū exceptiōes ꝓponere ꝗ͂ pp ipsaꝫ appellationeꝫ ꝙ est falsum. ad hec qd̄ not. de no. oper. nū. c. pe. & ibi hoc tꝫ Inn. Tutius tñ putat exceptionē ꝓponere ꝭm Pau. ¶ † Glo. apostolice sedis colligit ex lrā soluꝫ papam posse alterare vsum illorū que donanṫ vel relinquunṫ ꝑ fideles ad certū piū vsum. & sic est de casibus soli pape reseruatis & ꝑ cōsequēs addēdus est ad illas de qbus in. c. ꝙ trāslationeꝫ. de offi. dele. Lap. hic limitat illud esse veruꝫ q̄n possent cōuerti ad vsuꝫ deputatū si vero ad illū vsuꝫ nō possent ꝯuerti. tūc poterūt ꝯuerti ad aliū ēt ꝑ inferiorē a papa alle. d testa. nos qdē. & hoc inducit ad qōnem &c. Pone testor legauit ꝙ in suo fundo per suos executores fieret hospitale. & ꝙ ipsi9 dotarent ad vsum pauperū. & ꝙ rector ipsi9 poneref & amouereṫ per quēdā p̄latū. eo mortuo executores auctoritate diocē. volūt in fundo facere ecclesiā religiosorū an poterūt ꝯdicēte dicto p̄lato ad queꝫ deberet spectare ꝓmotio rectoris si ibi fiat hospitale. Nā vr̄ ꝙ nō per hāc litterā. ꝯriū cōsuluit Jo. an. cū quibusdā alijs doc. vt refert hic Lap. Motiuū p̄dictorū fuit. qꝛ ille qui facit maius & melius non aliud. sꝫ idē facit. accedat de voto. c. nō est. & c. scripture. & de regu. iur. in regula plus semp. in. vj. sed plus est facere ecclesiā religiosoruꝫ ꝗ͂ hospitale. facit de dona. apostolice. igiṫ &c. Sꝫ ꝯ istaꝫ decisionē alle. Lap. qꝛ vltima volūtas est pro lege seruanda xiij. q. ij. vltima volūtas. & de testa. tua. de cele. mis. cū marthe. Item qꝛ forma mādati diligēter est seruanda ēt in actu inter viuos nec in ea plus cōtinet in se minus. de pben. cui de nō facit qd̄ no. ꝑ Jo. an. i regula plus semp. ergo multo fortius hoc ꝓcedat in vltima voluntate sic residet Lap. vide Lap. castel. in suo tractatu de xenodochijs. q. lxvj. cuꝫ duabus sequētibus & hāc ptē credo veriorē. facit qd̄ no. de rescrip. postulasti. ꝑ Jo. an. ¶ † Juxta p̄dicta querit Lap. an hec alteratio poterit fieri ꝑ legatū de latere. vr̄ ꝙ nō sꝫ ꝑ solū papam vt hic dicit glo. & no. Jo. an. de offi. leg. ꝙ translationem. In ꝯriū alle. ꝙ scripsit Jo. an. de elec. si abbateꝫ in. vj. de priuile. auctoritate. eo. lib. vbi dicit ꝙ aliud est dicere sedis apostolice aliud romani pontificis. qꝛ primo casu cōprehendiṫ legatus de latere secūdo non. Lap. hic dicit ꝙ hoc nō poterit legatus. qꝛ hoc posse ꝓcedit a plenitudine ptātis [c] qua caret legatus. ff. de pbē. per litteras. & c. dilectus. e. ti. & qꝛ hic agiṫ de eo ꝯ qd̄ disponere est disponere ꝯ legeꝫ ꝙ soli ꝓncipi. lꝫ nā dispositio testantis facta ad certū vsuꝫ dꝫ pro lege seruari xiij. q. ij. vltima volūtas. & iō appellatiōe sedis apostolice non cōprehēdiṫ legatus sꝫ solus papa. alʳs secus. hec dicit. vera nisi heres cōsentiret. qꝛ tūc posset fieri ꝑ legatū & ēt per epm alle. no. per Jo. an. post Inn. de testa. c. si. ꝭm eū. hoc vltimuꝫ non credo verū. qꝛ hic nō agiṫ de vtilitate heredis cui possit renunciare. sed de voluntate defuncti seruanda. facit qd̄ not. Bar. in. l. legatū. ff. de vsufru. leg. & l. legatum. ff. de admi. re. ad ci. pti. &c. ¶ Glos. apposito oppo. ꝙ in hoc statuto dꝫ interuenire auctoritas diocesani & consensus patroni de ꝑsue. cū dilectus. & ꝙ ibi no. Sol. hūc tex. supplēdū ꝑ illū. xviij. q. ij. eleutherius. & de iurepa. pterea. Et no. bñ ꝙ dicit in fundatione apposito. per qd̄ dicit hic Mat. ꝙ hoc vr̄ approbari opi. Joan. Ber. de qua in. d. c. dilectus. vꝫ ꝙ eps post fundationeꝫ ecclesie nō poterit facere statutuꝫ ꝙ spectat ad aliū sed in fundatiōe bene poterit ex cōsensu fundatoris. & ꝑ hoc vr̄ reprobari opi. Inno. qui tenebat ꝯ. s. ꝙ poterat etiaꝫ post fundationem

---

a ¶ No. ꝙ. addde facere in generalitate sui tex. i l. testamenta ibi mos nā. ꝗ͂. C. d test.

b ¶ Sed vltra nō. adde panor. in. c. cū venerabilis in. ij. notabili extra d reli. dom.

c ¶ Qua caret legatus. adde spe. in tit. de dispē. §. sequitur & do. Abb. in c. ex parte d transla.

fundationē anteq̃ ordinarent clerici. zenzel. aūt hic dicit q̄ sepe hec fit q̄ aliqs disponit in vita vel in morte q̄ aliqs de genere suo pficiat loco cōstruēdo anteq̃ bñficiatus qui curā pauperū hēat alle. de pbē. significatū. ꝛ de elec. significaitū. ꝛ ex tūc si est capella sic dotata eps hēt ius visitandi ꝛ pcurādi. no. Inn. de censi. c. fi. ¶ † Iuxta hoc requirit̄ quid si iter 18 epz ꝛ capitulū ecclesie cathedralis ē ordinatū ꝛ statutū ꝛ sic ab antiquo obseruatū q̄ oēs pāni serici qui deferunt̄. s. corpora mortuoꝝ sint ipsius ecclesie pro ornamēto ipsi⁹ altaris maioris. cōtingit q̄ quidā testator q ibi quoddā altare pticulare cōstruxit in suo testō disposuit q̄ oēs pāni q sup corpus deferunt̄ tā serici q̃ alij sint ipsius spālis altaris an volūtas talis testatoris pferet̄ tali antique ꝯsuetudini ꝛ ordinatiōi. vr̄ q̄ sic p hūc tex. Itez q: ex quo papa reseruat sibi ptātē dispēsandi. vr̄ inferioribus denegare. xxv. dist. qualis. in ꝯ̃riū vr̄ p c. requisisti. de testa. nam ordinatio epi est lex. xij. q. ij. vultera ne. x. q. iij. vnio. de maior. ꝛ obe. si quis venerit. primū dicit eē verius ex eo. q: non pōt cōcedere eps legē eneruantē ius al-
19 terius. de locat. vestra. ħm Gui. ꝛ idem zen. ¶ † Alteri⁹ q̄rit an talia loca poterūt taliter fundari q̄ eps nullaz hēat iurisditionē in ea a vel in alia iura epalia. dicit Gu. q̄ sic dūmodo non sit fundatū principaliter admissam celebrādā seu ad alia sacramenta ecclesiastica cōferenda nec ibi sit cōstitut⁹ vicarius perpetuus seu dom⁹ assignata pro eo lz ibi sit altare. ꝛ missa ibi celebret̄ d licētia epi. nā tūc eps quādiu viuit fundator nec etiā post pōt sibivendicare nisi quantuz pt in alijs pijs locis. de cōse. di. j. vnicuiq3. ꝛ c. si quis ex parrochianis. de testa. si heredes. ꝛ ibi no. quinimo nec talis locus gaudet immunitate ecclesiastica cū non sit vere religiosus hz Host.
20 lz Hoff. ꝯ̃ no. de censi. auctoritate. ¶ † Glo. indebite. querit an ad recuperatiōez bonoꝝ istoꝝ hospitaliū debeat admitti quilibz de loco ipsoꝝ hospitaliū. dicit q̄ sic. alle. d re. eccle.
21 nō alie. si quis pſbyteroꝝ. ¶ † No. bñ gl. q̄ decre. illa locū hz ēt in rebus hospitaliū. quare aūt expsserit de pdicti occupatis ꝛ alienatis. dicit pau. q̄ iō hec tria expressit vt tollatur obiectio illi⁹ false opiniōis que hz q̄ si mādat̄ alicui q̄ ea que de bonis alicui⁹ eccl'ie iuenerit alienata studeat reuocare ad ius. ꝛ pprietatē ecclesia q̄ illa sola in quibus ecclesia amisit possessionē solū non poterit reuocare cū illa nō dicant̄ alienata quorum dominū est apud ecclesiam. l. alienatuz. ff. de verb. sig. ꝛ no. Inno. de rebu. eccle. non alie. epi. ꝛ ibi no. qd̄ hic ēt
22 plus explicat pau. ¶ † Iuxta h̄ querit̄ quo iure isti ad quos alia loca spectāt cōpellūt istos rectores ad ea que hic dicunur. R̄ndit zenze. q̄ auctoritate huius cōstōnis. nā alias non unt iudices ipsoꝝ rectoꝝ q̄ aūt hic dr̄ tales cōpellere rectores exponit. i. cōpelli facere alias seq possetabsurdū si rector aliū locoꝝ eēt clericus. ꝛ ille ad quē talia loca spectarēt eēt layc⁹. nā sic posset laycus in clericū cōpulsionez facere qd̄ ē absurdū. cū iste nō sit de casibus in quibus layci habēt iuris-
23 ditionez sup clericos hz ꝛc. ¶ † Gl. facultates b notat habēdam rōnem facultatū in sumptibus faciēdis. alle. ꝯcor. pau. hic dicit ponderandū q̄ copulatiue nō tm̄ facultates. sz etiaz redditus cōsiderant̄. p q̄ vr̄ ħm euz q̄ anno sterilitatis ad minus teneant̄ q̃ anno fertilitatꝭ. inspiciūtur ergo facultates ꝛ ꝓuent⁹ vt sic plures vel pauciores teneant̄ recipere. h̄ tm̄ nō hz locū in leprosarijs q ibi sunt cōtinue. ꝛ iō anno sterili non possunt eijci. ab initio vo debuerūt recipi quod possent cōmode sustentari oibus cōsideratis sicut fit in alijs ecclesijs ħm pau. facit de insti. c. j. de vi. ꝛ ho. cle. qm̄ ħm Math. Cōtra pdicta obijcit pau. de. c. aurū. xij. q. ij. vbi dr̄ q̄ imobilia eccl'ia rū possunt vendi pp alimoniā pauperū. Soluit q̄ ibi loquit̄ de summe egentib⁹ quos nō pascere. est occidere. lxxxvj. di. pasce predicta i alijs nō ita egentib⁹. Ex predictꝭ pz q̄ bona taliū locoꝝ tenent̄ ad sustentationez pauperū. ꝛ sic ad alia nō tenent̄ cū nō reperiat̄ iure expressuz. p qd̄ vr̄ q̄ nō tenent̄ ad cathedraticū neq3 ad pcuratiōnē vel similia. q: dos nō vr̄ p talibus a pncipio assignata. secus in ecclesijs. lz ergo dyocesani possent visitare ecclesias habētes spāles intitulatas. ꝛ
c alias nō. d cē. c. fi. c nō poterūt tm̄ hospitalia visitare ħm pau.
24 ¶ † Gl. negligentiā. querit qūo poterit patere de negligentia. R̄ndet ex notorietate facit. ꝛ p lapsum termini assignati. all. de cē. romana. §. notoria. ꝛ. j. ti. j. c. fi. facit quod no. Inn. de prebē. extirpāde. §. j. zen. hic dicit q̄ fundator inuit⁹ ꝛ heredes eius ipso mortuo infra annū non pñt compelli ad hoc ꝛ ideo post lapsum āni demū apparebit de negligētia vel defectu. alle. de testa. nos quidē. xvij. q. iiij. sunt qui opes. sz ipe dicit finaliter q̄ frustra de his fit aliqua excitatio cū loca hic supponātur cōstructa. ꝛ ad certos vsus deputata. ꝛ iō lapsus anni nō spectabitur sed solum pper defectū vel negligētiaz talia loca spectabūt ad ordinariū per hoc tex. ꝛc. ¶ Glo. iniūgimus ponderat lr̄am que loquitur per verbū pcepti. ꝛ nō pmissionis ex quo dicit ordinarios ex pcepto teneri ad id qd̄ hic dr̄. facit quod no. s. ti. pxi. c. ij. post prin. in verbo debeāt
25 eadē compi. §. vt aūt. ¶ † Gl. secularibus. q̄rit an religiosis possint ista loca conferri. ꝛ sic an religiosus pfici possit hospitalibus secularibus. vr̄ q̄ sic a ꝯ̃rio lr̄e. ar. d ꝓsump. nōne. gl. dicit q̄ vidit iam de fcō obtineri q̄ leprosarijs pñt pfici religiosi. Motiuū fuit p no. per Innoc. in. c. cum dicat. de eccle.
d edifi. d vbi dicit collegiū leprosoꝝ esse religiosum ꝛ licitū. ꝛ a iure approbatū. Itez per. c. quidā. xviij. q. ij. Arch. i. d. x. q dam. lz ꝯtrarium dicens q̄ ibi loquitur de triplici genere locoꝝ ꝛ psonaꝝ. s. de hospitalib⁹ martyrijs ꝛ monasterijs. ꝛ de monachis clericis ꝛ laycis. ergo ibi dr̄ in fi. de monacho qui pñt alicui pdictoꝝ locoꝝ intelligi dz. s. martyrioꝝ vel monasterioꝝ. non aūt dz referri ad hospitalia. q: illis non dz preffici. quod pz ex eo q: religiosus extra suum monasteriū nō dz de iure intitulari. nec pōt nisi pper curam aiaruz. de regula. in. c. super eo. ꝛ de sta. mo. q̄ dei. cuz ergo hospitale careat cura sumus in regula negatiua ꝛ phibitiua. ꝛ p ꝯ̃ns illi pfici nō poterit. ꝛ qui ꝯtrariuz vult dicere dz exprimere ius expssum cum habeat regulam cōtra se fundataz. nec ob. ēt dcm̄ Inn. in palle. c. cum dicat. q: nō est veꝝ pprie ꝛ stricte loquēdo q̄ collegiū leprosoꝝ sit religiosum q: non pfitetur aliqd de tribus substantialibus pfessionis de quibus. de sta. mo. cuz ad monasterium. ꝛ. s. cle. pxi. sine quibus nulla pōt esse religio put ibi no. p Jo. an. pro quo facit quod no. de exces. pla. i. c. nimis. ij. in secūda glo. ꝛ sic residet glo. q̄ religiosus nō possit pfici hospitali. ꝛ ħm hoc nō ob. iste tex. a ꝯtrario sensu. q: nō dz sumi. q: resultaret prauus ꝛ abson⁹ itellectus vt pz ex pdictis. facit quod no. de elec. publicato. Idē lz pau. hz quem non ob. quod collegio leprosoꝝ est cōcessum puilegiū de decimis nō soluendis. q: id nō est rōne religionis cū leprosi nō sint vere religiosi vt dixi. ꝛ pz q: hñt pprium ꝛ ꝯtrabunt matrimoniū. ꝛ cōtracto vtūtur. de contu. lepro. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. d. c. cū dicat. vnde tale priuilegiū de decimis nō soluendis cōcedit̄ sibi rōne cōpassionis ꝛ pietatis. de cē. lz. Item nec sunt dicēdi religiosi ex eo q: cōiter viuant. q: non oēs cōiter viuentes
26 sunt religiosi. vt pz i. c. qm̄. vt ait. de vi. ꝛ ho. cle. † Sz an sufficiat vt religiosus possit pfici q̄ rector hospitalis habeat curā pauperū vel familie extra tm̄ ptātem clauiū. gl. r̄ndet q̄ nō ꝛ sic lz Archi. in. d. c. quidam. facit quod no. de offi. archi. cū satis. ꝛ de pe. ꝛ re. ois. vide La. de castel. in suo tractatu de xenodochijs. q. iij. an aūt tūc layci poterūt preffici tali loco in quo rector hz dcām curaz. R̄ndet glo. q̄ sic. q: cū talis cura sit extra clauiū ptātem non hz hoc impedire. q: talis cura cōgruit ēt layco. nam ꝛ talem curā hz pater ꝛ dn̄s sup familiam suā. facit de sen. excō. canonica. ꝛ qd̄ ibi no. p Jo. an. cū gl. cōcor. Guil. Pau. ꝛ zenze. ꝛ Ste. hec procedūt hz Pau. in hospitalibus subiectis ꝑsone ecclesiastice. In alijs aūt nullū eēt dubiū quin possint suas domus hospitalitati deputare. ꝛ sub suo dominio retinere ꝛ cōcedere laycis gubernatiōez. vt no.
27 s. e. ad hec. ꝛ de dona. inter dilectos. † An aūt possent hospitalia cōferri laycis hñtibus filios vel vxorez ex qua verisimiliter possent liberos pcreare. dicit gl. q̄ sic. lz oliz in pma ordinatiōe huius cōcilij hoc eēt inhibitū. lz postea fuit hoc subtractum ꝛ sic per cōsequens pmissuz. Ste. hic lz cōtrarius p hunc tex. qui dicit e q̄ debent pfici layci tales cōtra quos nō sit presumptio vsimilis q̄ bona in aliū vsum cōuertant q̃ deputatum. Sed ꝯ̃ predictos est presumptio verisimilis q̄ in aliū vsum ꝯuertant. s. in thesaurizatiōez filioꝝ. xxviij. di. d syracusanis. igit̄ ꝛc. ꝛ hoc lz Ste. lz dicat alios tenere cōtrariū dicere potes q̄ glo. sit vera nisi ex alijs cōiecturis appeat sinistra suspicio. nam lz quis habeat filios ꝛ vxorē tn̄ pōt eē tāte bonitatis ꝛ sanctitatꝭ q̄ nihil accipiet de reb⁹ hospitalis vt
28 eis daret. facit quod no. in. d. c. de syracusanis ꝛc. ¶ † Glo. reprobam⁹. colligit hic casuz in quo expresse reprobat ꝯsue-

Joan. de imola super clementi. t

a ¶ Et alia iura. Que sint iura epalia. declarat d. ab. i. c. cōquerēte i. j. col. vsi. itez no. q̄ sint extra de offic. ordi.

b ¶ Notat habendā rōnē. Adde facere tex. no. in. l. iue alimentoꝝ. ff. vbi pu. edu. de. ꝛ ho. tex. i. l. iperator. ff. ad treb.

c ¶ Nō poterunt tamē Adde. d. abb. in. c. cum ex officij. de pscrip.

d ¶ Ubi dicit. adde. d. abb. i. c. ij. d ec. edifi. ꝛ in no. in. c. cuz ab ecclesiarū. extra de offi. ordi.

e ¶ Nō debent prefici. adde. d. abb. in. c. d xenodochijs i fi col. extra de religi. do.

tudo. ꝛ alle. cõcoꝛ. per qḋ dicit ꝙ si nõ fuisset expresse reprobata non fuisset sublatũ sicut nec statutũ de quo hic dr̃. facit de cõsti. c. j. in. vj. Et idẽ Matthe9 dicẽs ꝙ lʒ nõ valeat cõsuetudo legittime pscripta in colatiõe taliũ locoꝝ. tñ secus ẽ in collatione alioꝝ. s. de prebẽ. cũ de bñficio in. vj. Sʒ cõtra tex. ꝛ pdicta op. qꝛ violare cõsuetudinẽ ẽ peccatuʒ mortale. xxxv. q. j. violatores. Solue illud de approbata. secus de reprobata. nã illa nõ est dicenda cõsuetudo. sed potius corruptela de cõsue. cũ inter vniuersas cũ si. [a] An aũt possit induci cõsuetudo iuri ɔ̃ria. vr̃ ꝙ non. qꝛ quis inducẽdo cõsuetudinem cõtra ius peccat faciendo contra iura. de ma. ꝛ obe. c. ij. Matthe. hic dicit ꝙ ad hoc vt possit induci consuetudo cõtra ius requirit̃ ꝙ introducẽs ex aliqua cã rationabili inducat ita ꝙ nõ pecet. ꝛ inducat illã de cõsciẽtia illius q legẽ facit cõtra quã nitit̃ cõsuetudo ꝛ qui hʒet ptãtem legẽ cõdẽdi ɔ̃trariã illã contra quã inducit̃ consuetudo. alle. dcm̃ Inno. in rubrica ḋ ɔ̃sue. quinimoꝛ̃ ꝙ reqrat̃ sciẽtia expressa. ꝛ hoc vr̃ tenẽ Ber. ḋ cõsue. c. fi. ꝛ Jo. viij. di. frustra. ꝛ ibi p Arch. ƀm Mat. Cõcludit ergo Matthe. ꝙ cõsuetudo nõ valet cõtra ius introducat̃ ex certa scientia principis. Qꝛ de hoc dicẽdũ vt no. plene in. c. fi. de cõsue. per Jo. an. ꝛ Joã. de lig.

29 ℂ † Juxta pdicta querit Jo. de lig. an si ɔ̃suetudo ẽ aliqua in aliqbus ciuitatib9 in foris secularibus seruari dʒ in foro ecclesiastico. vr̃ ꝙ sic per. c. cũ venissent ḋ eo qui mit. in pos. Bar. in. l. j. C. de sum. tri. tʒ istud dũmodo nõ sit ɔ̃tra libertatem ecclesiasticã. ꝛ exprimat psonã vel res ecclesiasticas. Accur. in. l. ex ea. ff. de postu. pcise vr̃ tenere illaʒ seruandã in foro ecclesiastico. Jo. de lig. tʒ ɔ̃rium sed ꝙ non debeat seruari per. c. ecclesia. de cõsti. ꝛ vt lit. pen. ecclesia. nec ob. c. cũ ve

30 nissʒ qꝛ nõ loquit̃ ḋ ɔ̃suetudine laycoꝝ sʒ clericoꝝ. † Quid si cõsuetudo est in aliqbus ecclesijs alicuius diocesis vel ciuitatis in quibusdã non. nũquid cõsuetudo illa in alijs ecclesijs i quibus nõ ẽ nec seruat̃ porrigat effectũ suũ. dicit ꝙ de pari ad parẽ nullũ fit piudiciũ. ita no. xij. dist. illa vbi de hoc. Si vero querit̃ de inferiori ad superiorẽ ꝛ tunc debet seruari in inferiori quod seruatur in superiori. ḋ offi. arch. dilecto. ꝛ ibi de hoc post Inno. per Joã. de lig. de cen. super eo ꝛc.

31 ℂ † Gl. cõmittat̃ querit an gubernatio istoꝝ locoꝝ possit cõmitti rectoribus ppetuo. an solũ ad tps quãdiu placuerit cõmittenti. Rñdet glo. ꝙ hoc egeret declaratiõe. qꝛ lr̃a hoc nõ bñ aperit nec declarat. nã põt intelligi ꝙ cõmissio fiat ad tps quãdiu placuerit cõmittẽti. ꝛ pro hoc bñ facit. qꝛ ista nõ pñt in titulũ cõcedi clericis. nam rõ vr̃ fuisse qꝛ bñficia debẽt eẽ perpetua de sui natura. lv. dist. pcepta. vnde ideo vr̃ ista talia nõ posse cõferri in bñficiũ. qꝛ ad tps debeãt cõcedi. ꝛ p hoc facit similitudo tutoꝝ ꝛ curatoꝝ quibus isti tales hic eqparant̃. nã tales dant̃ ad tps de elec. fundamẽta i. vj. ꝛ similiter psidentiũ alijs ciuitatibus vel vniuersitatibus q regulariter sunt tpales. iuxta no. post Host. ḋ iudi. c. fi. facit qḋ not. i cle. vna. ḋ sup. neg. pla. in prin. in ver. cõmittere. Alius põt eẽ intellectus ꝙ fiat cõmissio ppetuo. ꝛ p isto facit lr̃a hic que dicit ꝙ ex tali cõmissione cõsequit̃ regimen. ꝛ sic per cõsequẽs ppetuo quis istoꝝ intellectũ est tenendus. gl. cõcludit ꝙ cõsuetudo nõ recipit primũ intellectũ seu lecturam sed secũdũ vnde de cõsuetudine seruat̃ ꝙ ita hodie sicut oli instituũtur perpetui rectores in talibus locis. Ydeʒ Pau. Fatet̃ tñ gl. vt in prin. dixi ꝙ egeret declaratiõe iste passus p que declaretur mẽs huius tex. Ste. hic dicit ꝙ de iure cõmissio debʒ fieri ad tps ad instar tutoꝝ ꝛ curatoꝝ ḋ qbus hic dicit cũ illis equiparent̃ vt hic pʒ cõtrariũ dicit tñ seruari de fcõ. dicit ẽt ꝙ hʒ obseruãtiã isti amouent̃ ex cã leuiori ꝙ̃ bñficiati. pʒ ergo ex pdictis ꝙ ista loca nõ possunt cõcedi in bñficiũ. i. in titulũ bñficij sʒ debẽt cõmitti viris idoneis. gubernãdi. per qḋ vr̃ ꝙ differẽtia sit inter cõcedere ꝛ cõmittere. Cõtra qḋ opp. Pau. qꝛ hec duo equiparant̃ in cle. vna. de sup. ne. pla. Sol. ꝙ qñqʒ ista sumunt̃ vt diuersa respectu diuersi finis ꝛ effect9 vt hic. Interdũ sumunt̃ vt idẽ respectu eiusdẽ finis ꝛ effect9 vt in cõtrarijs. naʒ qñ dat̃ bñficiũ ecclesiasticũ nõ est vis siue dãs vtat̃ vbo collatiõs siue vbo ɔ̃missiõis. ꝛ isto mõ sumẽdo nõ vult hic differẽtia ponẽ iter ista. sʒ vult vtrũqʒ phibẽ siue ɔ̃ferant̃ siue ɔ̃mittant̃ in titulũ ecclesiasticũ. sʒ vult facẽ differẽtiã inter collationẽ seu concessionẽ in beneficium seu in titulum ꝛ concessionẽ gubernationis. nam si conferrent̃ vel cõmittentur in titulũ ecclesiasticũ oporteret recipientẽ eẽ clericũ de trãsac. ex litteris ꝛ fructus faceret suos. vide La. vbi s̃. q. lxxiiij. ꝛ tenent̃ ad horas canonicas. sʒ si gubernatio simpliciter ꝛ cõmitteretur hec cessant. Item bñficia debẽt ɔ̃ferri infra tps lateranẽsis concilij. de cõces. pbẽ. c. ij. ꝛ in eis habẽdis necessaria ẽ institutio. de reg. iur. c. j. in. vj. sʒ in hac cõmissione tps nõ est limitatũ nec ẽt institutio necessaria. Item non repellit respectu bigamie vel similis defectus a tali gu

32 bernatiõe. sed a bñficio sic [b]. Quid aũt cõtineat̃ hic appellatiõe beneficij dum dicit ꝙ non pñt in bñficium ecclesiasticũ cõcedi ꝛc. dicit Pau. ꝙ lʒ per bñficiũ late sumptũ significetur oẽ id qḋ gratis ꝛ gratia liberaliter confert. tñ stricte sumptũ put h̃ sumit̃ p bñficio ecclesiastico qñqʒ datur p sustentatione tm̃. xxviij. di. psbyteruʒ. ꝛ. l. di. studeat. qñqʒ pꝑter altaris huitium. de pbẽ. cũ secũdũ. Neutro aũt dictoꝝ casuuʒ potest hospitale concedi in bñficium qꝛ hic principaliter inspicitur subuentio pauperũ nõ puisio gubernatoris vel col

33 latio diuinoꝝ ꝛc. ℂ † Glo. tutoꝝ ꝛ curatoꝝ.[c] qrit de forma iuramẽti tutoꝝ ꝛ curatoꝝ. Rñdet ponẽdo ipsi9 formã ꝙ̃ posuit Spe. in ti. de tuto. in. j. col. Item qrit que differẽtia sit inter tutorẽ ꝛ curatorẽ. Rñdet ꝙ tutoꝛ datur pupillo curatoꝛ adulto. ꝛ interdũ ẽt maiori vt furioso pdigo ꝛ similibus. datur ẽt iterdũ bonis ꝛ ad cãs ꝛ ad lites. de qb9 oib9 in Spe. de cura. in prin. formã aũt iuramẽti istoꝝ rectoruʒ collige ex

34 forma iuramẽti tutoris. qꝛ illi similes dicuntur eẽ. ℂ † Gl. pstare oppo. qꝛ isti rectores debẽt satisdare ad instar tutoꝝ isti. ḋ satisda. tu. in pri. cuius ɔ̃riũ hic inuit nil dicẽdo ḋ ipsa. ar. ḋ psum. nõne. Solouit glo. tutores ꝛ curatores testamẽtarij nõ satisdãt. ꝛ similit̃ dati ex iqsitiõe alij sic vt in ɔ̃rio. C. ḋ curatore qui satisdationem non dedit. l. in dubiuʒ. ꝛ. l. nõ omni. ꝛ sic solũ legittimi ꝛ dati sine inqsitiõe satisdãt. de quo in Spe. de tuto. §. si aũt. ver. horum. modo ad ppositum cuʒ isti rectores dent̃ ex inquisitiõe merito nõ debuerũt onerari onere satisdatiõis. facit. C. de epi. ꝛ cle. l. orphanotrophos. i pn. quod intelligit gl. verũ nisi forte esset suspectus pꝑter filios quos hʒet ꝛ vxorem. alle. xxviij. di. de syracusane. sed certe vt dicit gl. tali suspecto non dʒ cõmitti. ꝛ sic de satisdatiõe frustra tractaret̃ vt pʒ ex his que hic dicũtur in tex. ꝛ. s̃. dixi ꝛc.

35 ℂ † Glo. iuẽtaria. oppo. ꝙ dicant̃ reptoria. ff. de admi. tu. l. tutoꝛ q reptoriũ. fatetur ꝙ ẽt dici possunt reptoria. de forma aũt ipsoꝝ remittit ad no. in spe. de instru. edi. §. fi. in ver. sunt

36 ẽt. ℂ † Juxta hoc qrit nũquid isti tales administratores poterũt agere ꝛ defendere ante hoc iuramẽtum. pstituʒ ꝛ iuẽtarium cõfectum. dic ꝙ nõ sicut nec tutoꝛ ƀm Pau. alle. C. arbi. tut. l. fina. ꝛ. ff. de vẽ. inspi. l. j. §. decretum. Item Lap. vbi

37 s̃. q. lxx. ℂ † Glo. ãnis singulis. qrit an isti ẽt nõ requisiti teneãtur singulis ãnis rõneʒ reddere. Rñdet ꝙ sic ex quo huiusmodi certũ tps est limitatũ in quo dʒ fieri redditio rõnis secus si certus terminus nõ fuisset statutus. qꝛ tũc sufficeret facere ita demũ si esset requisitus. alle. de iureiur. breui ꝛ qḋ no. de ele. cupiẽtes. §. si vero. in. v. glo. facit de locato. potuit. idem ʒenʒe. ꝛ Pau. qꝛ hic ponũtur ista simul sub eadẽ rõne scʒ. inuẽtariũ cõficere ꝛ rõneʒ reddere. sed in primo nõ reqritur monitio. igitur nec in isto vltimo facit lʒ nõ alle. ff. ḋ vulgari ꝛ pupillari. l. iã hoc iure. Fatet̃ ꝙ si isti non requisiti nõ

38 reddant rõnem nõ per hoc incurrũt penã periurij. † Sʒ nũquid rectoꝛ q semel reddidit rõnẽ teneat̃ amplius sup eisdẽ reddere rõneʒ. ar. post Jo. mo. in. c. vno. de cle. egro. in fi. in vj. tenet ꝙ non quod est verum quando plenam rationẽ red

39 dit put debuit vt ibi no. Jo. an. ƀm La. ℂ † Glo. reddẽ rõneʒ op. de. l. orphanotrophos. C. de epo. ꝛ cle. ꝛ de ec. l. ti. §. penul. col. ix. vbi dr̃ tales ad rõnem reddẽdã nõ teneri. Soluit gl. i ɔ̃rio ꝙ illa iura sunt correcta per. §. iconom9. de sanctiss. epi. col. ix. gl. hic dicit verius eẽ ꝙ dicta iura nõ sunt correcta. qꝛ iuriũ correctio est vitãda. Quo ergo rñdebitur illis. Rñdet gl. ꝙ ibi loquit̃ de rõne reddẽda orphanis ꝛ pauperibus ad quã nõ tenent̃ ꝛ hoc sonat ibi tex. aperte dum dic ꝙ nõ tales nõ subiacẽt rõnibus tutelarib9 vel curatorijs. qꝛ tutores ꝛ curatores pupillis ꝛ adultis tenent̃ rõneʒ reddẽ. sed. §. iconomus. ꝛ iste tex. dʒ intelligi de rõne reddẽda epo ad quã bñ tenent̃ vt hic pʒ. ꝛ tenent̃ singulis ãnis vt hʒ expssuʒ ꝙ nõ erat in. d. §. iconom9. ꝛ hãc solutionẽ tʒ hic pau. dicẽs ꝙ fuit originaliter Pe. ḋ bel. perti. vt refert Cy. i. d. l. orphanotrophos

---

a ℂ An aũt possit iduci. Adde q̃ dicit plene. d. ia. i. l. ḋ qb9 i. xj. col. ff. ḋ legib.

b ℂ Quid aũt ɔ̃tineat̃ h̃. Adde. d. abb. ꝛ ibi fely. i. c. postulasti. ḋ rescri.

c ℂ Querit de forma iuramẽti. Adde ea q̃ dicit alex. i cõsil. clxij. i. v. vo.

40 orphanotrophos.☞†Gl. attētatū quasi secus si nō confece
rit iuētariū vel reddiderit rōnē. vid̄ La. vbi. s. q. xxxiij. In. §.
p̄missa. glo. militariū. & gl. se. querūt de exēplis & clare expli-
cant lrām. Sz querit hic La. quid si superiores istorū locoꝝ
ordinū militariū vel religiosorum sunt negligentes ad cogē-
dum rectores dictorum locorum. dicit q̄ tūc hoc poterūt sup
plere locoꝝ ordinarij. s. eo. c. j. & de sup. neg. prela. c. ij. In. §.
41 ceterū.☞†Gl. altare. querit an hospitalia possunt eligi seu
a fieri sine auctoritate epi dyocesani. Rn̄det q̄ nō si fiāt cū ec-
clesia altari cimiterio vel alio iure parrochiali vl' al's esse de-
beāt ppetua & religiosa. vt q2 sit ibi cōstitut° vicari° ppetu°
vel domus pro eo ẜm Guil. secus si nō fierēt cū tali iure nec
essent al's religiosa. nā ēt sine auctoritate dyocesani posset q̄-
libet domū suā vel eius ptem deputare ad hospitalitatē pau-
perū. posset tñ tūc penitere. alle. no. p se. s. e. ad hec supra p̄-
ma glo. & per Hosti. in summa de regula. §. j. ver. qd de rusti-
cis. & in dcō casu qñ nō fiūt cū tali iure nec cū auctoritate epi.
dicit hic Guil. q̄ eps nullā iurisditionē in talibus locis nec
aliqua iura epalia habebit quo dicit pcedere ēt si sit altare in
quo missa celebreť de licentia epi. de cōse. di. j. vnicuiqz. & c.
sigs ex parrochianis. & ō test. si hides. & qd ibi no. dicit ēt q̄
talis locus nō gaudet imunitate ecclesiastica cuz nō sit vere
religiosus ẜm Hosti. lz Goff. cōtrariū. de cen. auctoritate. &
vide La. vbi supra. q. x. & se. & q. lviij. An aūt hospitali pñt
dcā iura spūalia accedē. s. ecclesia altare & similia. Respōdet
gl. q̄ sic. si sit locus religiosus. alias secus. alle. cle. per lras. &
42 qd ibi no. s. ō pbē.☞†Gl. parrochianos. oppo. q̄ semp sa
cerdotes parrochiales habeāt ministrare ecclesiastica sacra-
mēta paupib° hospitalis siti infra eius prochiā. vnde oppo.
de. c. ex trāsmissam. de prescrip. de resti. spo. ad decimas. i. vj.
Soluit illud verū de iure cōi cessante cōsuetudine legitime
pscripta. secus qñ cōsuetudo antiqua aliō haberet. nā p ipaꝫ
posset induci q̄ per ppriū sacerdotem hospitalis ministrenť
sacramenta pauperibus illius vt hic dr. q̄ dictū est cessante
cōsuetudine pbyterū parrochialē debere pferre sacramēta
limitat La. esse verū nisi p epm vel aliū q hoc possit predicta
cōcedantur hospitali sine presbytero illius. & per hoc pz ẜm
eum q̄ lōginquitate tēporis haberi pōt qd sine pñilegio ha-
beri non posset. & qd pōt haberi per priuilegiū posset ēt p p-
b scriptiōem. de ver. sig. super quibusdā.[b] Quādo autē dicať
psuetudo ab antiquo. dicit La. qñ ei° memoria nō existat cō-
trariū vel saltē est. xl. annorū cū ti. de pscri. c. j. i. vj. Per pre-
dicta pz q̄ lz hospitalia sint infra illius prochiā tñ valet cō-
suetudo q̄ alius a prochiali sacerdote cōferrat ecclesiastica
sacramēta ibi degētibus. p hoc dicit gui. q̄ si vn° pbyter par
rochialis psueuerit sacramēta ministrare & cōferre prochia-
nis alterius ecclesie q̄ super hoc valet psuetudo. alle. s. ō pa
4 ro. c. fi.☞†Iuxta hoc querit quid si in prochia cuiusdā ec-
clesie ruralis in qua nō cōsueuerūt eē aliqui degētes vl' forte
tm̄ erant tres vl' quattuor ignes seu domus burgiensiū isti a
quodā pbytero alterius prochie vicine psueuerūt recipere
ecclesiastica sacramēta ab antiquo. & de oblatiōib° rn̄dere eis-
dē ita q̄ rectori illius ecclesie nil soluebāt sed forte mēsis ab
batis officiarij cui est vnita illa ecclesia ruralis epo aūt rn̄de-
bāt de epalibus iurib° puta de synodatico & pcuratiōe vel
archidiacono vel archipbytero p eodē. Nūc ptingit q̄ i di
cta prochia facta ē vna magna villa populata pter psensuꝫ ab
batis officiarij vel rectoris eiusdē. nūquid eps poterit illos
cōpellere vt faciāt ostēdere sibi de ampliatiōe p se vl' p alios
& expēsas locoꝝ dicte parrochie & illi vicino pbytero aufer
re & dare rectori. s. parrochiali q hēbat ministrare ecclesiasti-
ca sacramēta & sibi facere residentiā vel saltē illi tm̄ assignare
q̄ possit se alere ẜm decre. suscepti. de preben. in sexto. videť
q̄ sic. q2 cū originaliter eēt ordiata ad populū nūc ipa altitu-
do psiliēs ad actū vr̄ redire ad statutā suam. ar. s. de priuil.
si de terra. xxxv. di. ab exordio. In cōtrariū vr̄ q2 antiquus sta
tus ecclesie per aliquē mutari nō pōt maxime in piudiciuz al
terius cum solus papa possit ius suū alteri auferre. de pri. pa
stora. xxv. q. ij. §. j. sz hoc cāu fieret piudiciū percipiēti ab an-
tiquo decimas p mensa sua. Itē fieret piudiciū rectori vici-
no q pscripserat eccliastica sacramēta i tota prochia. relingt
disputatiōi. hoc dicit ẜz Jo. de lig. q2 si facultates monasterij
suppetūt dispēset eps cū cōsensu capituli sui facit not. de cē.

quanto. adde. & s. e. cōstitutus. & de eccle. edifi. ad audiētiā. &
de elec. lz canon. in. vj. Ultimo p istuz tex. in prima pte ad fi.
arguit Lap. q̄ de iurisditiōe inferioꝝ dyocesani nō pñt itro
mittere nisi in casibus negligētie. vt no. Jo. an. in. c. graue. j.
de cele. mis. quod intelligit esse verū vbi inferiores ex priui-
legio sedis apostolice vt hic. vel alias de cōsuetudine pscri-
pta ita habēt iurisditiōeꝫ q̄ ipsis subditj inferioribus ē pces
sa & nō dyocesano nisi in casu negligētie alias cū de iure cōi
spectaret ad ipos inferiores. tūc ēt dyocesanus libere exer-
cere posset. iuxta no. de offi. ordi. pastoralis. & c. cū satis. & qd
no. p Inn. & Host. de preben. in. c. in lateranēsi & de cap. mo.
in. c. j. & per Jo. an. de cen. cum venerabilis & c.

☞De iurepatronatus. Rubrica.

AT constitutio q̄ ad.
In prima parte ponit exordium. In ẜa con-
stitutio. ẜa ibi dyocesanus. Illa secūda facit
tria. q2 primo puidet circa assignationem p-
tis prouentuuz ecclesiasticorum faciendaꝫ p-
latis & vicarijs ipsoꝝ p patronos ecclesiasticos q solēt ipsarū
onera supportare. Scdo qñ nō solēt talia supportare. Ter-
tio circa executiōeꝫ pstōnis dat ptātē dyocesanis & tollit ob-
statia. ẜa ibi sane. tertia ibi ad q.☞Tex. ibi soluere. subaudi
1 & reliqua incūbētia onera supportare.☞†No. pmo ex pnci-
pio tenorē pstōnis. c. j. de pben. in. vj. q2 pñtatus in rectoreꝫ
eccl'ie ēt ab exēptj nō dz admitti p dyocesanū nisi pñtata fue
rit pul pgrua portio bonoꝝ eccl'e assignata. Et no. q dr̄ pgrua
portio. q2 illa ex qua possunt onera epalia supportari & pgrua
2 sustentatio haberi.☞†No. q̄ ad assignatiōeꝫ pfate portiōis
fienda pōt per dyocesanū termin° cōpetēs assignari quo ela
pso in negligentiā pñtantium deuoluitur ptās ad dyocesanū
dictam portiōem assignandi recepto seu admisso pñtato nisi
ei aliud canonicū habeat obstare. Et no. q̄ in moderatiōe di-
cte portiōis fiende p dyocesanuꝫ cessare dz fauor & odiū & c.
3 ☞†In v. sane. not. qd iuris qñ patroni consueuerunt one-
ra oia supportare que al's icumberent rectorib° ppetuis. an
vicarius ecclesiarū. q2 non fiet dcā assignatio p epm ēt p su-
stentatione rectoris. sed debebit pñtato dari pgrua sustētatio
per patronos & ad hoc poterūt cogi per dyocesanū ēt si sint
exēpti nō ob. psuetudine vl' priuilegio ptrarijs. Et sic nota ca
sum in quo statutū vel cōsuetudo nō tz.☞Ultimo not. dyo
cesanos executores huiusmodi constōnis ēt contra exēptos
& c.☞Glo. adijcere. declarat qūo in quinqz hec constō addit
constōni. Clementis que habeť in. c. j. de prebē. in. vj. & clara
est q2 adijcit in quinqz. & sic pz q̄ hec constō nō est superflua
4 p illam & c.☞†Gl. dyocesanis. querit an qd hic dr̄ de dyoce
sanis habeat locum in inferioribus ad quos spectat instō qd
eē pōt. vt pbatur in. c. sup eo. de offi. dele. de cle. pegri. c. fi. &
cle. si de bñficio. de pben. Rn̄det glo. q̄ nō inquātum hec cō
stitutio inducit ius nouū. Mouetur q2 hic nō dicit ō ordina
rijs seu de dyocesanis qd alias fecisset si voluisset ēt alios
ordinarios cōprehēdere sicut fecit in cle. vna. ō seqstra. pos.
& fru. de testa. cle. j. cū multis alijs similibus hic alle. in gl. fa-
cit in ar. decre. ad audientiā. de deci. Iteꝫ q2 non pōt negari
quin cum ministerio hic locutus fuerit de dyocesanis. q2 se-
pius hic illud vbū repetit. Ad hoc q2 decre. de monachis. s.
de pbē. & e. ti. c. j. in. vj. ad quoꝝ declaratiōeꝫ venit hec cōstō
c expsse loqbanť ō dyoce. ergo & eodē modo ista dz itelligi.[c] q2
constō interptās dz intelligi iuxta terminos constōnis inter
ptate. vt no. in cle. statutū. per glo. de elec. facit quod vidistis
no. in cle. j. de vi. & ho. cle. circa prin. & cle. j. de fo. compe. & in
5 §. volumus. in cle. vna. de sup. neg. pla.☞†Iuxta predcā gl.
qrit' hoc supposito quid si iferior prelat° habeat instituere. &
fiet ei pñtatio nō assignata congrua portione presentato qūo
consuleť. & quid fiet. Rn̄det gl. q̄ talis inferior prelat° recur-
ret ad epꝫ dyocesanū vt statuat terminū pñtādi ad assignatio
neꝫ portionis congrue faciendā. & si infra terminū id nō fiet
tūc pñtatus instituetur p illum inferiorem prelatum & portio
pñtato assignabitur per dyocesanū iuxta formā hic traditaꝫ.
ē ergo hoc ius epale. facit quod no. i simili ō lris cōmēdatijs
in decre. vltima de cle. pere. super glo. vltima cū glo. concor.

a ☞An hospitalia. Add de ea q ha-bēť p. d. ab. in. c. iter dilectos ō dona.

b ☞Qñ āt dicať. Addo q dicit bar. i l. j. i. vij. col. v. tertio i cōsuetudine C. q sit lō. p alex. i. pf. lx. viij. i. ij. col. i ij. volu.

c ☞Quia cōstō interptans. Adde ad h° bo. tex. i autē. de fil. aū dota. in strum. na. §. pc.

guil. Pau. et Ste. ¶ † No. bñ ex gl. q̄ vbi in materia stricta fit mētio de diocesano nō cōprehēdit inferior ordinario.[a] secus vbi simpliciter fit mētio de ordinario etc. ¶ † Gl. ibibē tes. querit quid si diocesanus cōtra inhibitionē huius decre. admittit p̄senta. ū nō fcā assignatione et ipsum instituit an valebit talis admissio seu institutio. glo. alle. pro et cōtra. vr̄ enim primo dicendū q̄ sic ex quo hic non apponitur decretū p de cre. dilectus. ij. de p̄ben. cū alijs similibus allegatis in gl. fac de despō. impu. ad dissoluendū in fi. Item secūdo q2 cuilibet est licitū renūciare fauori suo de regula. ad apostolicā cū si. sz illa q̄ hic statuūtur vr̄ p̄ncipaliter respicere fauorē epi et instituendi vt colligit ex principio decre. ergo tales p̄nt renūciare huic cōstitutiōi. In cōtrariū allegat gl. decre. p̄uida de ele. in. vj. vbi nō valet cōfirmatio non p̄missa inquisitiōe que debeat p̄mitti. ergo eodē mō nō vz tenere institutio non p̄missa assignatiōe de qua h̄ que debuit p̄mitti. et eodē modo pōt induci. c. fi. e. ti. et li vbi viciat cōfirmatio p̄pter omissionē citationis que debuit p̄mitti. Secūdo cōtra hoc inducit decret. cū dilectus. de iure patro. vbi fcm̄ cōtra inhibitionē legati nō valet. ergo eodē modo nec fcm̄ cōtra hanc inhibitionē pape. et eodem mō ad idē inducit decre. si soli. ver. aut. de cōces. preben. vbi inhibitio executoris ad cōpellendū afficit ēt sine decreto. Nec ob. cōtraria p̄alle. huic parti. Nō enī ob. q̄ p̄mo allegabatur de decre. dilectus. q2 ibi in simplici mādato h̄ in exp̄ssa inhibitiōe que plus operat q̄ mandatū ēt si nō apponat decretū.[b] q2 sufficit legislatorē inhibere ēt si decretū nō adijciat. Ad hoc vt nō teneat cōtra fcm̄. C. de legi. si dubiū. x. di. vides. et de reg. iur. que a iure. in. vj. et dicto. c. p̄uida. Itē nō ob. vltimū. q2 non est verū q̄ solū versef fauor instituentis et instituti. imo versat ēt fauor ecclesiar̄ et fauor aiarum. vt p̄batur in decre. l. de p̄bē. in. vj. et iō huic iuri iducto ēt in fauorē tertij renūciari nō pōt facit qd̄ no. post Inn. et alios d̄ rescriptis cū dilecta super. iiij. gl. Ex istis vr̄ cōcludi q̄ istitutio vl' cōfirmatio non valet. glo. his non ob. tz primā p̄tē. s. q̄ valeat cōfirmatio seu institutio fcā contra p̄hibitionē huius decre. Mouetur. q2 diocesanus non recipit p̄tātem cōfirmandi ab hac cōstitutiōe.[c] sz solūmodo ipsi diocesano iurisditionē habenti dat certus modus sine decreto. et iō tenere dz qd̄ fit cōtra talē modū et hoc dicit esse de mente huius decre. que nō simpliciter inhibuit sed sub obtestatiōe diuini iudicij. Fatet q̄ cōtrafaciēs erit puniēdus vt in p̄realle. decre. dilectus. ij. et. j. de iudeis. c. j. Nec ob. cōtraria tenēdo istam p̄tē. et primo nō ob. decre. p̄uida. q2 ibi ordinari⁹ recupat iurisditiōez modificatā. tñ p decre. quāuis. eo. tit. et li. q2 demū p̄missa inq̄sitione de qua ibi. et iō si modus non seruet non valet qd̄ agit q2 deficit iurisditio. facit. l. cū bi. §. si pretor. ff. d̄ trāsac. cū similibus. Item nō ob. decre. vlti. de elec. in. vj. q2 ibi nō valuit cōfirmatio p̄pter decretū appositū q̄ alias illo nō apposito valuisset. sed hic nullū est appositū decretū. Itē non ob. decre. cū dilectus. et decre. si soli p̄alle. q2 ibi ex inhibitiōe erat ius quesitū alteri p quo scribebat. hic secus. Itē nō ob. l. nō dubium. C. de legi. cū similibus. q2 locū habēt in his que habēt p̄petuā cām inhibitiōis iuxta no. despō. duo. in. c. tua. sec⁹ in habentibus cām p̄hibitiōis tēporalez vt est hic. ¶ Nota ēt post institutionē pōt fieri assignatio vt hic pz. facit qd̄ no. s. d̄ seq̄stra. pos. c. vno. v. et qua. cū gl. cōcor. Guil. Pau. et Ste. † Ex p̄dictis ergo si querit si actus factus cōtra cōstitutionē teneat potes cōcludere. q2 aut apponit decretū et clarū ē q̄ nō. aut nō apponitur decretū. et tūc aut ille cui fit inhibitio recipit p̄tātē ab illa cōstitutiōe et nō tz vt in. c. p̄uida. Aut nō recipit p̄tātē ab illa cōstitutione sed ab illa. et tūc aut sumus in habentibus cām p̄petuā inhibitiōis et non tz vt in. l. nō dubiū. Aut in alijs. et tūc aut per inhibitiōez est quesitū ius tertio. et idē vt in. c. si soli. Aut nō ē quesitū tertio ius. et tūc sec⁹ maxime vbi fit ihibitio sub obtestatiōe diuini iudicij vt hic. ita colligit ex glo. ista singulari h̄m do. Bal. vt refert hic dn̄s Pe. Tu potes sic cōcludere in hac materia si ius inhibet. an fcm̄ cōtra valeat. q2 cōsiderādi sunt duo casus p̄ncipales. naz aut lex inhibēs p̄cedit vltra aut non p̄cedit vltra sed simpliciter inhibet. Primo casu considera quattuor casus. q2 aut p̄cedit vltra actum cōfirmando. aut procedit vltra actuz infirmādo aut procedit vltra dando remedium cōtra factū aut p̄cedit vltra apponēdo penaz. Primo casu valet. l. j. §. biduū. ff. q̄n appellandū sit. Secundo casu non valet. q2 tūc in effectu apponitur decretū. facit de despō. impub. ad dissoluēdū. i fi. et qd̄ dixit hic glo. et qd̄ no. in. d. c. si eo tpe. et de p̄bē. si apostolice. in. vj. Tertio casu et tūc si est remediū rescissoriū act⁹ valet actus. sed pōt rescindi vt in toto ti. ff. d̄ dolo. et facit qd̄ no. per Bar. in. l. nō dubiuz. C. de legi. Quarto casu cōsidera duos casus. q2 aut apponit pena inferēs necessario nullitatez actus aut nō infert necessario actus nullitatē. Si infert necessario clarum est q̄ actus est nullus. exemplū in. l. j. ff. de no. op. nū. et in. c. ij. de op. no. nū. ius inhibz edificare post nūciationē noui op. et sic cōtra fiat p̄cipit destrui opus. et sic necessariū est q̄ de iure edificatio fuerit iualida et nulla. Si vero nō infert necessario nullitatē actus.[d] et tūc aut si actus eēt null⁹ pena non posset hr̄e locū. et tūc actus remanet validus. ff. de diuoz. vbi lex inhibet liberte nupte patrono vt sine eius cōsensu diuertat. et si diuertit imponit penā ne alteri nubat. q2 si diuoztiū nō teneret tūc illa pena nō hr̄et locum. nam ex alio capite p̄hiberetur alteri nubere. s. q2 habens vnū viruz nō pōt hr̄e alium eodem tpe. Si vero diuoztiū teneat tūc sine pena nō posset alteri nubere. aut pena pōt se compati cū nullitate actus. et tūc aūt esset actū nullum soluz tendit ad p̄iudiciū p̄hibiti. et non valet actus. vt. l. j. ff. de his que pro nō scriptis ha. Aut tēderet in p̄iudicium alterius q̄ p̄hibiti. et tūc remanet validus. † Exemplū in illo qui vēdit rem vni et postea eādem rem vendit alteri ignorāti de primo et ei tradit. q2 hoc ē p̄hibitum et incidit in. l. cornel. de fal. l. q duobus. ff. de fal. et tamen venditio secūda tenz. l. quotiens. C. de reivē. facit qd̄ no. glos. in. l. non videt dolo facere. ff. de reg. iur. et sic ēt pōt intelligi ista glo. et iste tex. inquātuz dixit sub obtestatione etc. et sic penā ponit inhibito. facit qd̄ no. Bar. in. l. ptoz. in pri. ff. de no. op. nū. Secūdo casu principali q̄n lex inhibet simpliciter. et plus nō dicit. tūc gl. hic cōcludit q̄ aut ille cui fit inhibitio recipit p̄tātem a cōstōne inhibente et tūc nō valz act⁹ et sic loquatur. l. nō dubium. de legi. aut nō recipit ab illa potestatē. et tunc aut sumus in h̄ntibus p̄petuā cām p̄hibitiōis et actus est nullus. et sic loquit etiaz. d. l. nō dubiū. et facit qd̄ no. in. c. tua. despon. duoz aut sumus in alijs et tunc aut p inhibitionē erit q̄situz ius tertio. aut nō erat q̄situz. Si erat q̄situ et actum esse nullū tendit ad fauorē illius tertij cui ē ius q̄situm. et tūc actus est nullus in. c. si soli. de cōces. p̄ben. li. vj. Si vero actuz esse nullū non est fauor illius tertij. vel nō est q̄situm ius tertio. et tūc valet. et ita hic. q2 in exhibitione nō ē tertio ius q̄situm vel si est q̄situm alicui est q̄situz p̄ntato cui non est fauor actum instōnis p̄hibituz esse nullū. sed potius interest q̄ valeat. Sed aduerte q2 contra hoc vltimū mēbrū vr̄ casus in. c. fi. de ele. et cōtra no. in. c. si eo tpe. d̄ elec. i. vj. vbi si fit ihibitio h̄ntibus eligere vt nō eligāt sine licētia pape nō valebit electio. et ibi nō erat ius tertio q̄situz potestis dicē q̄ gl. loquat quādo fit ihibitio a lege cōtra ab homine.[e] q2 miti⁹ agitur cum lege q̄ cum homine. ar. l. celsus. ff. de arbi. et facit qd̄ no. in. c. fi. de resti. spo. Tamē cōtra istam solutionem facit. q2 glo. ēt videt loqui de inhibitione hominis vt patz ex c. si soli quod allegaui. Potestis dicē lz gl. aliqualiter id senserit. tñ limitet eius dictum vltimū in inhibitiōe legis alias opz dicē q̄ gl. male dixerit vel restringēdo glos. ad terminos huius cle. q̄n nō interest illius in cuius fauorem facta ē inhibitio actum esse inualidū sz potius ecōtra. alias fit actus nullus per dictū. c. fi. nec videt bona distinctio. an p̄hibitio fiat a lege ab homine cū quo ad nullitatē actus mitius nō agat cuz homine q̄ cū lege. l. si libertus. ff. de iurepa. et no. in. l. celsus de arbi. et in. l. si insulā. ff. de verb. ob. etc. Cōtra glo. facit qd̄ no. in. c. si eo tēpore de ele. in. vj. et in. c. fi. de ele. nisi dicas ibi de inhibitione hoīs hic de inhibitione legis. et durius agit cum homine q̄ cum lege. facit. l. celsus. de arbit. et qd̄ no. de rest. spo. c. fi. post gof. facit ad p̄dicta de cōces. p̄bē. c. j. in. vj. ¶ Glo. ius p̄sentādi. oppo. q̄ rector p̄sentat⁹ totum debeat hr̄e. et sic nō fit necessaria assignatio ista iuxta no. de prebē. d̄ monachis sup fi. vltime glo. Soluit ibi quādo p̄sentatus hz nudum ius p̄sentādi. hic aūt nō habeat ius p̄sentādi sed vna cuz dn̄o temporaliū vt patz. j. e. §. sane. ¶ Glo. noceat inducit tex. q dicit q̄ factū p̄sentātis non dz nocere ipsi p̄sentato ad no. in. c. publicato de electi. in. x. q. videlicz q̄ si deferatur p electores electio post publicatū scrutiniū nō dz nocere nominato

[a] ¶ Secus vbi simpliciter fit mētio adde gl. j. et ibi Inno. in cle. j. §. d̄ vi. et hone. cle.

[b] ¶ Q2 sufficit. Addō q̄ dicit. d. feli. in. c. cū dilecta i. xv. col. ibi sz ad illā l. ex d̄ rescri.

[c] ¶ Sz solūmō ipi. adde q̄ ad h̄ istā gl. allat p singu. pa nor. i. c. ex p tei fi. col. circa fi. ex d̄ cōsti. et ibi vid̄ fe. i. iiij. et. v. col. q ponit sex declarationes ad istam glo.

[d] ¶ Et tūc actus remanet. Adde bar. i. l. ptoz. ff. d̄ op. no. nū. et d. p̄hibusi. i. c. statuimus i. ij. col. d̄ sen. ex com. in. vj.

minato in scrutinio. de quo dicendū vt ibi. ꝛ. e. ti. cū post peti‑ 10 tam. ¶ † Gl. ꝛ in penaȝ. querit tex. hic videt velle ex ordine littere. ꝙ lapso termino eps dȝ p̄sentatū admittere. ꝛ postea assignare ꝯgruā portionē. qd si hic ordo puerteret. vt qꝛ prio assignat portionē ꝛ postea p̄sentatur. ꝛ ipsum instituat an va‑ lebit gl. r̄ndet ꝙ sic. Monet qꝛ hic nō posuit aliqueȝ dictio‑ nē notantē ordinē. vnde non dixi. ꝛ postea in penā nec ēt di‑ xit debeat prius p̄sentatuȝ admittere. ideo concludit ꝙ sicut assignato patroni debeat pcedē institutionē. ꝛ ita poterit eps primo assignare portionē ꝛ postea instituere post ptātē deuo‑ lutā ad ipsum epm ex lapsu termini. facit qđ no. de rescrip. cū dilecti sup. iiij. glo. ¶ Nec ob. dictio ex tūc que hic ponit quasi illa videat notare ordinē. qꝛ illa determinat verbuȝ de‑ beat ꝛ verbum deuoluatur. ꝛ sic deuoluit potestas que demū ex ordine lapso termino deuoluitur. non aūt determinat qđ hic dr̄ de admissione ꝛ assignatione portionis fiende p epm post lapsum termini. Idē Guil. dicens ꝙ ordo scripture nō a est seruādus. ff. de solu. l. nec enim. [a] sed potius mens vt ibi idē Pau. ꝛ Ste. Deinde. gl. opp. ꝙ hic nulla pena surgit p̄‑ sentātibus p lapsum termini cuius ꝯ̄riū hic dr̄. nam ex quo modus cōgruus nō dȝ excedi nō vr̄ esse differētia an e ps an presentans assignet. ꝛ per ꝯ̄ns nulla pena. glo. r̄ndet ꝙ immo est magna pena. qꝛ forte eps ex ptāte deuoluta assignabit p̄‑ diuȝ qđ presentans sibi voluisset retinere. ꝛ iō qꝛ presentans pdit electionē satis dr̄ pati penā. facit de p̄ben. si pluribus in vj. ꝛ de le. ij. l. statuliberū. §. scitū. ꝛ. s̄. de sup. neg. pla. cle. vna. Itē Guil. Pau. ꝛ Ste. ¶ Gl. deuoluat. oppo. de no. in de‑ cre. de monachis de p̄ben. ꝛ p Archi. de p̄ben. c. j. in. vj. Sol uit ibi ponunt opi. antique q̄ hic deciduntur. ideo nō instandū 11 est. Idē Guil. ꝛc. ¶ † Glo. oneramus in prin. alle. cōcor. de inde querit an p̄sbyter de medietate portionis vel patroni de excessu poterūt referre epo qōnē de eo qđ fecerit in assigna‑ tione portionis in qua sic onerat epi cōscientia. vr̄ ꝙ nō per istū tex. qꝛ hoc reliquit cōscientie epi. ꝛ nulla sup hoc dȝ ad mitti querela. adeo'qđ si tales appellarēt nō vr̄ ꝙ eps teneat deferre. Ad h̄ qđ no. de rescrip. statutū. §. assessorem in. vj. p Inno. de fe. c. si. ad fi. ꝛ de rescrip. in extraugā. p̄senti. Ad ideȝ alle. guil. qđ habet in cle. j. de fo. cōp. ꝛ de vo. c. fi. ꝛ de iureiu. mulieri. iiij. di. deniqꝫ ꝛ hoc vr̄ tenere. gl. Fatet tn̄ ꝙ superior ad quē erit appellatū poterit emendare id qđ esset malefactū alle. de appe. pastoralis in prin. ꝛ per cōsequens si imoderatā taxationē reperiet poterit moderare alle. Guil. ff. pro socio. l. si societatē. §. arbitroꝝ. ꝛ. ff. de ope. lib. si libertus cum glo. p̄‑ 12 cise p eadem verba concor. Guil. Pau. ꝛ Ste. ¶ † No. bn̄ gl. que vr̄ velle ꝙ de eo qđ cōmittit cōscientie alicuius possit b qđ refricari ꝯ̄ria gl. dicit dn̄s. Pe. esse [b] in. d. c. statutū. §. as‑ sessorem. sed hanc dicit veriorē. Tu dic ḃm do. An. ꝙ hec nō contrariat illi. sed illā limitat ꝛ declarat. qꝛ querele ptis de iu ris rigore nō dȝ admitti. ꝛ ita loquit. glo. §. assessoreȝ. tn̄ supe rior ex suo officio poterit puidere. ꝛ hoc adijcit hec glo. facit qđ no. de appel. vt debitus. ꝛ de accu. sup his p glo. vel dic ꝙ hic loquit q̄n lex dicit qd fieri debeat ꝛ aggrauant cōscientiā 13 ibi q̄n relinqt cōscientie. ¶ † Gl. moderationē. oppo. ꝙ eps nō facit moderationē portiōis debite. qꝛ sic illā minueret cū hoc importat verbū moderari. de ver. sig. c. fi. gl. huius timor re exponit moderationē. i. moderatā taxationeȝ. ꝛ alle. cōcor. In. §. sane. glo. obseruent. querit hic logt q̄n oīa onera subit patronus. quid si patronus subit aliqua onera puta onera p curationis. ꝛ reliqua subeat p̄sbyter. an debebit fieri assigna tio portiōis sufficientis saltē p oneribꝰ incūbentibus p̄sby‑ tero vr̄ ꝙ sic arguendo de toto ad ptes. facit de offi. dele. pa‑ storalis ꝛ de p̄scrip. accedentes ꝛ de sta. mo. in singulis. ꝛ de deci. tua. ij. gl. h̄ dicit ꝙ putat de mente iuris eē ꝙ aut oīa one ra subeat patronus. aut oīa subeat p̄sbyter ex eo maxie. qꝛ pti cularis exactio nō minima hȝ incōmoda. facit. ff. de admi. tu. l. cū querit. ff. fami. hercifcūde. l. plane. ꝛ decre. cū instātia de cen. ꝛ hic innuit tex. hic dū dicit sed onera oīa ꝛc. ꝛ sic residet ꝛ aliter non, declarat Guil. hic dicit ꝙ per hāc lr̄aȝ videt di‑ cendum ꝙ aut patronus oīa onera subit. aut curatus nec erit deferendū patrono si dicat se velle aliqua nō alle. preal. l. cuȝ queritur. ꝛ. ff. de pcurato. l. in cāe. ꝛ de cōse. di. ij. cōperimus. Refert ꝙ alij dicūt ꝙ ḃm modū supportatiōis fiat assignatio portionis. alle. pal. decre. accedentes. ꝛ dictū. c. in singulis. sȝ

primā dicit veriorē p hāc litterā que dixit oīa ꝛ plene ꝛc. ꝛ h̄ forte fuit d̄ mente. lȝ clariꝰ loquat Guil. ꝛ idē pau. ꝛc. ¶ Gl. sufficiens querit q̄ dicat sufficiens portio remittit de rescrip. eū adeo in gl. ij. xxj. q. j. c. j. ꝛ habetis no. in decre. j. s̄. de p̄bē. in. vj. qꝛ ḃm qualitatē p̄sonarū ꝛ consuetudineȝ pcurantium 14 vt ibi no. ¶ † Circa primā ptē querit hic Pau. que dicant onera episcopalia. R̄ndet ꝙ illa de quibus habet de offi. or. cōquerente. ꝛ. c. dilectus. Exemplū ponit in pcuratione an‑ nexa visitationi. x. q. iij. cauendū. ꝛ i cathedratico. e. q. c. illud. c ꝛ in charitatiuo subsidio. de q̄ de cen. cū apostolus. [c] Quid aūt sit cathedraticū dicit ꝙ nihil aliō sit nisi pecunia p onere cathedre debita. alle. x. q. iij. c. j. ꝛ ē duoꝝ solidoꝝ seu aureoꝝ vt ibi in tex. ꝛ in gl. Sed an in isto iure cathedratico currere possit p̄scriptio. Jo. xvj. q. vij. qcūqꝫ. dixit ꝙ in eo non currit p̄scriptio in toto sed q̄ntitate sic. Idē Guil. naso p decre. pa‑ storalis de dona. ꝯ̄riū no. Jo. de fan. ꝛ Hugu. xiij. q. ij. in p̄n. Sed an charitatiuuȝ subsidium possit remitti. vr̄ ꝙ non cum charitas nunq̄ excidat. de pe. di. ij. querendū. Archi. de p̄bē. c. j. in. vj. dicit ꝙ in generali remissione iuris ep̄alis nō intel‑ ligitur includi. sȝ in sp̄ali bene pōt includi. alle. qđ no. Lau. Vin. ꝛ Ber. de transla. pterea. de materia. de cen. cū venera‑ 15 bilis. per Jo. an. ꝛ de dona. pastoralis. ¶ † An aūt in petitio ne iuris ep̄alis veniat id qđ debetur nedum de iure cōi sed ēt pacto vel cōsuetudine. Inno. ꝛ Ber. ꝙ sic. de reli. domi. cō. stitutus. ꝯ̄riū no. de offi. or. cōquerente. Pau. concor. opi. qꝛ prima opi. pcedit quādo id qđ debet ex cōsuetudine vel pa‑ cto succedit loco alterius iuris ep̄alis remissi. Scđo quando ad alia iura ep̄alia aliquid est additum vel accumulatū nullo iure ep̄ali remisso qđ no. bene pro cōcor. p̄fatorum dictoꝝ. 16 † Scđo querit Pau. [d] quid si p̄ntatio fiat per pcuratorē an d debebit assignari terminꝰ. de quo hic dicit ꝙ poterit assigna ri pcuratori infra quē nihilominus notificetur dn̄o terminꝰ assignat. vel dicit ipse ꝙ p̄mū sufficit vbi pcurator h̄ret man‑ datū ad assignādū portionē. qꝛ tūc sufficeret ei soli assignare terminū. ꝛ eius negligentia noceret dn̄o. vt lit. nō cōte. c. j. ad fi. ꝛ qđ ibi no. in vlti. glo. facit eo. ti. q̄m frequenter. §. quod si super. ꝛ sic non h̄ret tale mandatuȝ non pcederet prima opi. Tertio quero qd si aliqđ impedimentū canonicū obstat pre‑ sentato. ponit exemplū per cle. generalē. de eta. ꝛ qua. cuȝ ibi no. quid tūc faciet ordinarius. R̄ndet ꝙ puidebit de alio. qꝛ patronus ecclesiasticus scienter talē inhabilē p̄ntando pua tus est ipso iure ea vice ptāte p̄ntandi. ꝛ sic intelligi dȝ ḃm eū opi. Inno. de fil. p̄sby. q̄m. ꝛ Hosti. de sup. neg. pla. c. ij. ꝛ de e offi. or. cū vos. secus dicit in layco patrono. qꝛ [e] ille p̄ntando scienter indignuȝ nō priuat ptāte p̄ntandi nisi p̄seueret vsqꝫ ad quattuor mēses aliū ydoneū nō p̄ntādo. ꝛ sic pcedit opi. Ber. no. in. d. c. cuȝ vos. Ad hoc facit qꝛ si potest variare q̄n p̄ntat dignum de iurepatro. qđ aūt fortius q̄n p̄ntat indignū lȝ Inno. sentiat ꝯ̄riū. ꝛ eius opi. vr̄ tenere Accu. in. §. si quis oratorium. in auten. de sanctis. epil. col. ix. p illuȝ tex. qꝛ ibi nō dr̄ ꝙ eps ordinet ecclesiā. sȝ ordinari pcuret. s. ergo ad p̄nta tionē patroni. vel intellige illū tex. cum moderatiōe ꝛ distin‑ ctione p̄missa ḃm Pau. Idē Guil. ꝛ Jo. de lig. zen. hic tn̄ tȝ opi. Inno. de qua in. d. c. cum vos. ꝛ Hosti. in. d. c. pposuit. 17 sed male. ḃm Jo. de lig. ¶ † Sed qd si clericus patronus. qꝛ variare nō pōt p̄ntat aliquē ydoneum vicario epi qui non hȝ ius admittendi p̄ntatuȝ. deinde postea p̄ntat aliū epo. ꝛ p eum admittitur p̄fert ne primus aliqui tenent ꝙ sic. qꝛ p̄nta‑ tio clerici hȝ vim electionis. no. Inno. in. c. cum aūt. s̄. e. In cōtrariū seruat. qꝛ prima p̄ntatio nō tenuit. qꝛ facta illi cui nō debuit. ꝛ sic ius p̄ntandi iterum nō ademit. l. ij. ꝛ. l. optione. ff. 18 de op. lega. ꝛ hec est verior ḃm zenze. ¶ † Alterius q̄rit hic zen. an sup decimis p̄mitijs ꝛ similibus fundent intentionē suā de iure cōi isti patroni q assignant cōgruaȝ portionem an ipsi vicarij seu p̄sbyteri q debent certa portione esse cōtenti. R̄ndet ꝙ ipsi patroni. nā prelati qui sunt taliter patroni sunt dn̄i talium ecclesiarū. ꝛ nō ipsi patroni cum de rebus ecclesia rū habeant assignationē ꝛ dispōnem vt hic pȝ. ꝛ de tempora‑ libus talibus est r̄ndendum. de priuile. cū ꝛ plantare. ꝛ de p̄‑ ben. in lateranensi. ꝛ de excep. cū venerabilis. §. fi. ꝛc. ¶ In ver. sane. q̄rit Pau. vbi solui debeant pcurationes ꝛ decime papales. an in diocesi vbi sita ē ecclesia. an vo in dyocesi vbi sunt site possessiones. dic ꝙ in dyocesi vbi sita ē eccl̄ia. Mo‑

a ¶ Sȝ potius mens. adđ bo. tex. i. l. qdā testamento. ff. de pe. leg.

b ¶ In. d. c. statutū. §. assessorē. ad de ang. i. §. sȝ iste. in. vij. co. v. nota ēt ex gl. isti. de actio. ꝛ. ibi. deȝ do. ias. prat. pap. in for. primi libelli i v. sum marie i. fi. fe. i. c. j. in. xvij. ꝛ. xviij. colū. ex dē cōsti. bal. i. l. j. i. ij. col. C. de re. cre.

c ¶ Quid aūt sit q̄tuȝ vo possit exi gi p cathe‑ dratico. vid tex. in. c. pla‑ cuit. x. q. iij.

d ¶ Quid si p̄ntatio. An aūt pos sit fieri p̄nta tio p pcura torē vr̄ p lr̄as vid tex. ꝛ ibi panor. i. c. ea noscit. d̄ his q̄ fi. a prela.

e ¶ Quia il le p̄ntādo Adde bar. i l. cū qdā. ff. de le. ij. ꝛ. d. an. in. c. cuȝ vos. ꝛ ibi. d. ab. d̄ offi. or. i. ij. ꝛ. iij. col.

uetur. qr possessiones nō sunt obligate ad talia sȝ ecclesie. nā talia onera imponunt ecclesijs ꝯm facultatē. ꝛ sic nō iponunt nisi subditis. C. de incolis. l. verū. ꝛ. l. cū neqȝ li. x. ꝛ. ff. de munerib⁹ ꝛ honori. l. scriptū. §. fi. ꝛ bona tāqȝ accessoria sequunt 19 suū p̄ncipale: vt i regula accessoriū de re. iu. in. vj. ¶ † Ultio querit ȝenȝe. qualr̄ fiat ista cōpulsio. de qua hic rn̄det q sine strepitu ꝛ figura iudicij. qr agit̄ de p̄sona decenter tractāda. ꝛ de sustentatiōe vite. ff. de offi. p̄fec. vr. l. j. §. cū patron⁹. ꝛ. ff. de offi. p̄cōsul. l. nec qcqd. §. d plano. ff. d his q sunt sui vl̄ alieni iuris. l. si iudex. sec⁹ dicit si ageret̄ iter vicariū ꝛ patronos sup cōgruitate portiōis. qr tūc nō agit̄ de bn̄ficio. vt bn̄ficio sȝ magis d p̄prietate q̄ casu n̄ hȝ locū cle. dispēdiosaȝ d iud. ꝯȝ eū.

PLures ab vno ex pa. tres sunt ptes sicut tria dicta. secūda. ibi. Et vt facilius. tertia ibi. Quibus determinat. ¶ No. per Hostien. ꝛ Innocent. s̄. eodem super rubrica. ꝛ per Ber. ꝛ predictos in. c. j. eo. titu. Guil. determinat etiam alia de quibus in glo. j. ¶ † No. [a] primo q plures heredes vnius ex duobus patronis habent voceȝ vnicā in presentatione rectoris. ꝛ habentur loco vnius. ꝛ sic in iurepatronatus videtur fieri successio in stirpes non p̄ capita. ¶ † Nota q inter patronos potest conueniri de presentatione fienda alternis vicibus. ꝛ hoc vt facilius prouideatur ecclesijs. ꝛ vt vitetur discordia que alias posset iteruenire. ¶ † No. q plures patroni possunt p̄sentare pl̄es p̄sonas sub hac forma q electio p̄sonarū p̄sentataꝝ sit epi. ¶ No. q vbi est eadem ratio ibi est idē ius cōcor. de cōsti. translato. ¶ † Gl. j. op. tex. hic vr̄ velle q in iurepatronatus fiat successio per stirpes ꝛ non per capita. de no. xvj. q. fi. pie mentis. ꝛ. c. si plures ꝛ. s̄. eo. ti. c. j. vbi tenent Hug. Jo. Lau. Can. Uin. Ber. ꝛ Gof. Fe. Cy. qd̄ successio fiat in capita. ꝛ hoc ēt cōfirmat̄. qr patroni succedūt libertis in capita. ꝛ non in stirpes insti. de succes. liberto. §. sȝ nostra. ergo eodeȝ modo dicendū in patronis ecclesiarū. Ad hoc ēt accedat. qr ius patronatus est qd indiuiduū. ꝛ ideo sicut stipulationes cōtinentes indiuiduū nō diuidunt̄ inter heredes. sed transeūt insolidū ad heredes. in capita. ff. de v̄. ob. l. ij. ꝛ. l. v. §. cato. ꝛ. l. stipulatiōes n̄ diuidunt̄. ergo ꝛc̄. Huius timore facta est hec tota gl. que dicit q de casu hic deciso oliȝ erant opi. [b] Nā multi tenebāt q in iurepa. ecclesie fieret successio in capita. ꝛ nō in stirpes per rōnes p̄alle. ꝛ hāc opinionem cōiter sequebant̄ antiqui. vt pȝ ex superius alle. Alij vo vt Inno. ꝛ Hosti. tenebāt opi. que hic approbat̄. vȝ q in iurepatronatus fieret successio in stirpes ꝛ nō in capita vt pȝ ex no. per eos. s̄. eo. ti. c. j. Mouebant̄. qr sic videmus qn̄ agitur de successione fienda per lineā descendentiū ascendenti vt p̄batur insti. de here. que abintest. in. §. ꝛ qr placuit. Itē qr plures succedentes vni loco vnius debent habere. ff. de cōdi. ꝛ demon. l. cui fundus. ꝛ hāc opi. velut eqtati subnixā dicebat Inno. in. d. c. j p̄ferendaȝ subtilitati ꝯrie. alle. ff. ad. l. acqui. l. ita vulneratus. in fi. ꝛ. ff. de institoria. l. j. ꝛ hanc opinioneȝ sequebat̄ Gof. bn̄uentanus in libellis suis. eo. ti. §. nūc de vltimo. Archi. vero in. d. c. si pl̄es cōcordabat opiniones dicens q opinio prima locuȝ hȝ in successoribus vnius patroni p̄p̄ p̄ncipiū qd̄ est vnū vel diuersorū qui sunt tex. eadē cā patroni. Secūda opinio. s. Inno. ꝛ Hosti. locū habeat in illis q sunt patroni ex diuersis causis. vtputa qn̄ vnus ex dotatiōe ali⁹ ex fundatione. nā tūc oēs descēdentes ex altero p̄dictarū habētur loco vnius. An aūt hec opi. Arch. reprobet̄ p̄ hāc decre. vr̄ q non. qr hec decre. solū vr̄ loq qn̄ plures erant patroni. ꝛ sic non vnus solus. Or gl. nō placet hec opinio. Archi. lȝ videatur aliqualiter demulcere aures. Mouetur qr nō vr̄ posse dari bona rō diuersitatis quare aliud dicam⁹ in diuersis patronis ex eadem cā q̄ȝ in patronis ex diuersa cā. Iteȝ qr non est dare rōneȝ diuersitatis quare magis debeamus inspicere stirpem. in p̄io gradu cōsiderato q̄ȝ in tribus cōcordant oēs scribentes. Primo vȝ q h̄ iuspatronatus ē simplex ꝛ indiuisibile. Scd̄o qr iuspatronatus transit equaliter in heredes institutos etiam ex inequalibus partibus. licet forte posset dici ꝯm Inno. q pinguior sit illius vox qui habuit plus in hereditate. Tertio qr acquirit̄ equaliter iuspatronatus dotātibus eccl̄iā. lȝ vn⁹ pl⁹ ꝯferat q̄ȝ alter iuxta no. plene. s̄. e. ti. c. j. ita q plus acquiret̄ ei q dedit centū q̄ȝ ei qui dedit quinqȝ ad istar vidue. de quo Mat. xj. ꝯm Guil. ideo concludit q oliȝ placebat sibi opi. q fieret incipit a successio. ꝛ nō in stirpes licet hic aperte reprobetur dicens q licet opinio hic approbata in aliquo sapiat equitatē prout inferius dicetur. tamē non erat expediēs ecclesijs. sed potius cōtraria p̄p̄ ea que infra dicētur. ꝛ quia sicut iura alia patronatus p̄ut est ius alimentorū. ꝛ ius p̄cessionis ꝛ ius defensionis debet̄ per capita patronorū. ita debuisset dici de iure p̄sentationis. vt sic per cōsequēs tot essent suffragia vocū quot essent capita patronoꝝ ꝛ non plura. pro hoc bene faciebat. c. iij. s̄. e. ti. ibi loquit̄ ēt de heredibus fundatorū in pluribus ꝛ. tn̄ dicit illū p̄ferendū qui plurimoꝝ approbat̄ assensu. ideo autē dixi nō plura debere suffragia vocū q̄ȝ sint capita patronorū. qr si solus vnus esset heres cōpatroni deberet habere vocē suā vnaȝ tantū ꝛ nō duas. cuius ꝯ̄riū vult hic littera. q̄ vult q si duo essent instituti a trib⁹ patronis quilibet eorū haberet partē in tribus vocibus. similiter si vnus solus esset heres triū patronoꝝ habebit tres voces. p̄ quo facit decre. cū olim de re iudic. ꝛ qd̄ ibi no. ꝛ p̄dicta opi. que hic reprobat̄ vt p̄dixi. placebat olim glo. rationib⁹ p̄alle. tn̄ quicquid olim diceret̄ tenēda ē opinio que hic approbat̄. dicit tn̄ gl. q timet ne ex hac opinione approbata inextricabiles qōnes oriātur si in primo gradu secūdo ꝛ tertio successionis ponamus varietatē in numero p̄sonaꝝ. ꝛ in qualitate earꝝ ꝛ multofortius si detur in quarto ꝛ in quinto ꝛ in successiōe pluriū patronoꝝ nedū vnius cuius rei gr̄a gl. ponit exemplū qd̄ declarare esse magis laboriosum q̄ȝ subtile. ꝛ bonus computator de facili intelligeret. ideo nō insisto. ꝛ maxime ēt cōtigeret intricatio circa p̄bationes fiendas. p̄pter qd̄ glo. cōcludit q nō modicū terretur de hac approbatiōe. Fatetur tamē q non sic terretur de eo quod scripsit post Inno. ꝛ Host. in c. scriptū. de elec. in ver. oppositi. vbi no. q p̄latus pōt h̄re tertiam electiōem ꝛ capitulū tertiā ꝛ clerus aliā tertiaȝ qr lȝ ibi posset esse aliqualis intricatio i calculo. nō tn̄ posset esse quāta hic. p̄pter successiones in stirpes quas ibi ꝯsiderare nō possumus. Per p̄dicta infert glo. ad id qd̄ no. Gof. s̄. eo. c. j. vȝ nūquid valet seu possit excusari consuetudo que in p̄tibus quibusdam. vt est neapolis hȝ qd̄ iuspatronat⁹ diuidit̄ per vncias ꝛ fiet diuisio respectu portiōeȝ ꝯȝ quas heredes successerūt patrono vel patron⁹ ꝛ nō respectu portionū quas cōtulerunt inedificādo vel dotādo. nec respectu iurispatronat⁹ qd̄ est indiuisibile quod videtur q sic p̄ p̄dicta. In quo aūt cōsistere possit vtilitas harū diuisionū ex quo iuspatronatus in se est indiuisibile. dicit gl. q pōt esse in hoc qr actus p̄ntādi erit cōis p̄pter iuspatronatus qd̄ est indiuiduū. sed ecclesia i alēdo ꝛ in oneribus magis tenetur ei a quo plus recepit. Itē si contingat esse locū gratificationi que aliqn̄ de iure ē faciēda. iuxta. c. cum aūt. s̄. e. vox illius p̄ferri debebit qui plus cōtulit ꝛ hoc dcm̄ olim placebat gl. tn̄ vt hic vr̄ de iure cōi aliter ē dicendū. vt hic pȝ. qr quo ad actuȝ p̄sentatiōis fit diuisio. [c] quia nō cuilibet heredi cōpetit isolidū imo si plures heredes succedant vni patrono oēs loco vnius habētur. vt h̄ pȝ. ꝛ p̄ hac opi. hic approbata bn̄ faciūt due decre. de rescrip pastoralis in prin. ꝛ de testi. lȝ ex quedam. vbi habentia origineȝ ab vno habētur loco vnius. Itē pro hac opinione facit equitas. quia alias tenēdo ꝯ̄ vȝ q fieret successio in capita ꝛ non in stirpes de facili vnus patronoꝝ veniēs ad mortē posset aliuȝ defraudare istituēdo q̄ȝ plures heredes ꝛ tot essent voces. ꝛ sic si essent decē hēdes vnius h̄ent deceȝ voces ꝛ cōpatronus vnā ꝛ sic p̄feretur illi cōpatrono. Addit Pau. maxime qr plures voces p̄ferūtur in presentatiōe. s̄. e. qm̄. intm̄ q sufficit maior p̄s comparatione. minoris. iuxta no. p̄ Uin. ꝛ Cōpo. d elec. ecclesia vestra. ꝯȝ Pau. ꝛ qr hoc ita posset contingere in secūdo gradu ꝛ vlterioribus sicut in primo. ideo nō vr̄ bona opi. archi. sed melior fuisse opinio approbata. dicit tn̄ glo. q tenēdo opi. ꝯtrariam. s. q fieret successio in capita ēt quo ad actuȝ presentationis ꝯ̄ dcām iniquitatem ꝛ fraudeȝ posset p̄uideri si statueret̄ q extātibus descendētibus sanguinis nō possunt succedere extranei. naȝ tūc si alter compatronoꝝ h̄ret plus tales heredes nō h̄rent cōqueri de cōpatrono. sȝ de deo. Preterea posset contingere econtra q ip̄e plures heredes h̄ret. ꝛ ideo in hoc non dr̄ iniquitas vel lesio. ar. l. fideicōmissis. C. d transac. qr aūt eo casu quo nō eēnt dscendētes sanguinis posset dcā iniquitas augeri vel surgere. dicit gl. q bonū esset statuere

a ¶ No. p̄mo q. adde d. ab. i. c. j. d iu. pat.

b ¶ Nā militi. Add̄ io. fa. ꝛ ias. i. §. cū fili⁹. insti. de here. que ab intesta.

c ¶ Quia nō cuilibet. Adde gl. ꝛ panor. i. c. j. extra d iure patro.

tuere q̄ nullo casu fieret successio in extraneos heredes. qr p hoc tolleret̄ dicta iniquitas ⁊ facilius liberaret̄ ecclesia ab h̄ iurepatronatus. facit. c. phibemus. ⁊ c. fi. de cen. ¶ Ex pdictis p3 q̄ hic reprobatur opinio antiquo⁊ ⁊ Archi. ⁊ approbatur opinio Inno. ⁊ Hosti. ⁊ hoc ide3 t3 hic Pau. dicens q̄ l3 h3 opinioné hic approbatá oporteat nos venire ad diuisioné ⁊ subdiuisioné vnius vocis qñ plures ab eodé instituuntur pro equalibus vel inequalibus ptibus. ⁊ ab illis hrdibus alij instituunt. ⁊ sic p ꝯñs successiue ⁊ post multas successiões sit difficile terminare. put ét p3 ex exemplo gl. tñ sufficit ita scriptú ex argumento. vj. q. iij. scriptú é in lege. ⁊ ff. q ⁊ a qbus. l. pspexit. ⁊ quasi simile esse dicit q̄ no. in. c. scripiu3 de electio. post Inno. ⁊ fatet̄ tñ ppter pdicta q̄ expeditius fuisset tenere opinioné antiquo⁊. facit qđ dicit gl. hic in scđa pte. in v̄. facilius cótra iniquitaté succurrere statuédo put gl. Idé dicit Landinus. Idem t3 ét Ste. dicens. q̄ cótra difficultates ⁊ intricatiões surgentes ex opinione hic approbata posset succurri altero de duobus modis hic in textu positis. ⁊ si neutra viaru3 hic positarú sibi placeret. túc dicit Ste. posse dici q̄ cú istud ius sit indiuisibile ᵃ ⁊ sit apud oés ⁊ singulos simul ⁊ sine alijs appet nullú alle. s̄. e. c. j. q̄ vni⁹ ꝯdictio totú impediet. ff. q ⁊ a qbus. l. siqs hac lege. §. quotiens. ⁊ ff. de pigno. actio. l. si necessarias. §. si vn⁹ ex plurib⁹. ⁊ ex h̄ eueniet q̄ si infra tps iuris nó potuit cócordare eps pp eorum negligentiá poterit ecclesiá ordinare. s̄. eo. qñ. ⁊. c. cú ppter. Nec ob. q̄ preferri debeat electus seu psentatus a maiori p te ceteris parib⁹ si id fieri poterit sine scandalo. s̄. eo. qñ. ná alias succederet. c. j. ⁊. ij. s̄. e. qr rñdet Ste. q̄ illđ haberet locú qñ sunt plures patroni originales ex eadé vel diuersa cá. hic qñ nó sunt patroni originales. ⁊ p hoc habes modú euadédi intricatiões cóputationú. de qbus in glo. Forte glo. intellexit q̄ soluatur intricatio vt q plures h3 vncias ille pferatur tñ qr difficultas est cóputare nó placuit gl. opi. hic approbata. An aút in epis patronis originarijs sufficiat maior ps cóparatione minoris. An vero requirat̄ maior pars cóparatione oiu3 patrono⁊. Pau. hic dicit q̄ sufficiat maior ps cóparatióe minoris. qr h̄ ius spectat ad eos nó vt corpus s3 vt singulos. alle. no. p Ain. ⁊ Cópo. de elec. ecclesia vestra. ⁊ p Jo. xvj. q. vij. si plures. ⁊ p Archi. xxxj. dist. nicena ⁊c. ¶ † In heredibus aút vnius patroni ex duob⁹ si forte vni successit vn⁹ alteri. x. an maior ps cóparatióe minoris illoꝝ. x. faceret vná vocem. Pau. nó tangit. Ste. vt pdixi t3 q̄ non. imo requirit̄ q̄ oés pdicti decem cócordét alias vnius ꝯdictio impediret totú. Lapus t3 hic q̄ sufficiat maior pars. Et hec opinio vr̄ verior táq̄ fauens ecclesijs. saluo eo qđ dicá infra. Opi. Jo. de lig. nó vr̄ valere l3 pro ea facit. qr ex quo agimus de stipite qr representát psoná vnius o3 maioré ptem illius consentire. sec⁹ qñ sunt patroni originarij habétes integras. s3 salua La. in originarijs. i. qr cópetit eis vox vt singulis nó vt collegio. iđ ex quo ius disposuit sufficé maioré sufficit maior ps cóparatióe minoris. ⁊ eadé est rõ in vno stipite. qr descendentes ex vno stipite sunt vt singuli. si ergo sufficit maior pars d3 sufficere cóparatióe minoris ad habendú stipité ⁊c. Lap. hic t3 sufficiat maior ps cóparatióe minoris ad faciendú vná vocem ad qđ si alterius patroni vnius heres concordet cú tali maiori pte ille debebit admitti ⁊ dicet̄ hr̄e duas voces. sicut si a duobus patronis originarijs psentaret̄. Si vero oés dece3 vel maior ps ipsoꝝ psentent vnú. ⁊ vnus heres alterius patroni aliú pferret̄ ydoneor. ⁊ si erát equalis meriti loc⁹ erit gratificatiói. vt superior admittat qué velit. iuxta no. p Inno. ⁊ Gof. ⁊ Hosti. in summa. alle. de elec. venerabilé. ⁊ s̄. e. ti. cú aút. Jo. de li. hic t3 q̄ requirat̄ maior ps oiu3 pdictoꝝ decé ad faciendú vná vocé. alias se inuice3 impedient. hec pcedút qñ plures sunt patroni qb⁹ succedit̄ quo casu posset dici nó loq Ste. sed in sequéti. ᵇ Si v̄o vnicus sit patronus cui plures sint hr̄des. túc h̄ casu non loquit̄ cle. ꝯm Lap. p3 qr dicit plures ab vno ex patronis. vnde du3 tex. dicit q̄ habent vocé vnius patroni intelligit̄ respectu alioꝝ quos h3 ecclesia quid igit̄ erit in casu pdicto qñ vnicú tñ h3 patronú ecclesia qui plures dimisit hr̄des. dicit Lap. q̄ tot voces habebunt qđ erunt heredes p qđ dicit q̄ locu3 hr̄et id q3 dr̄. s̄. eo. c. ij. quia staretur maiori parti cóparationé minoris. ⁊ similiter locum hr̄et scđm ⁊ tertium rñsum huius decre. ex eadem causa.

Sed qđ si vni patrono successerunt duo hr̄des. deinde alteri illoꝝ duoꝝ successerút decé ⁊ alteri duo. modo pone q̄ predicti decé vel maior ps ipsoꝝ pñtauerit vnu3 ⁊ vnus de duobus alijs eúdé pñtat. ⁊ minor pars de dece3 cu3 alio ex duobus pñtant alium que psentatio valebit. dicit Lap. valere psentationé factá a decé vel a maiore pte ipsoꝝ cú vno ex duobus. alle. qđ no. Compo. ꝯm Ain. de rescrip. pastoralis. in v̄. concordare. ver. ite3 quid si tres. Jté dicit si dece3 vel maior pars eoꝝ pñtant vnum ⁊ quilibet aliorum duoꝝ vnu3 alius aliu3 q̄ pferretur pñtatus a dece3 vel maiori pte ipsoꝝ. Rõ qr omnes inter se habent duas voces. ita q̄ decem vel maior pars ipsoꝝ hr̄t vná vocem. ⁊ alij duo aliam vocem. ⁊ ideo cú in patronis laycis maior pars comparatione minoris preferatur. vt est dictum pñtatus a decem vel maiori pte saltem h3 vnam vocem. ⁊ si ét esset pñtatus ab vno alioꝝ duoꝝ haberet vnam vocé ⁊ dimidiá sed pñtatus ab vno ex duobus q pro vno reputant̄ h3 mediá vocem tñ. si alius ab alio ex duobus sit pñtatus. ⁊ ideo pñtatus a decem vel maiori pte obtinere d3 tanq̄ pñtatus a maiori pte cóparatióe minoris ꝯm Lap.

ᵃ ¶ Et sit apđ oés ad de tñ q̄ dicit d. ab. ⁊ doc. i. c. qñ ex h̄ iurepatro.

6 † Ex pdictis p3 q̄ si duo heredes vnius pñtarét vnú ⁊ decé heredes alterius patroni vel maior ps ipsoꝝ alteru3 pferret̄ ydoneor. ⁊ si equalis essent meriti locus esset gratificatiói. vt in simili supius dictú est. Si v̄o vnus duoꝝ pñtarét vnum ⁊ alius alium. ⁊ decem nec maior ps cóparatione minoris concordarent in vnú. sed forte qlibet duo ex decem eligerent vnú diuersu3. Sentit Lap. q̄ pferri deberet ydoneor pñtatoꝝ a duobus. qr illi hr̄nt dimidiam vocem quod in pñtatis qr quibuslibet duobus de decé nó cótingit. ⁊ si essent equalis meriti locus erit gratificationi. Si v̄o cuilibet duoꝝ patronorum successissent decé. ⁊ quilibet duo ex decé pñtarent diuersum. vr̄ simil̄r qr ydoneor d3 pferri. ⁊ si sint equales meriti locus sit gratificationi. Et idé si oés decem heredes vnius patroni vel maior ps ipsoꝝ vnu3 pñtant ⁊ omnes alij decé vel maior pars alioꝝ ⁊ idem si oés heredes vnius patroni pñtát vnú ⁊ maior pars ipsoꝝ decem aliú. cum talis maior ps facit vná vocem. vt est dictú in pluribus hr̄dibus plurium patronoꝝ.

7 ¶ † Ex pdictis p3 q̄ si vnico patrono succedút plures q̄ succedút in capita ꝯm Lap. Credo q̄ si sunt duo habebút duas voces. Si vero alteri dictoꝝ heredum succedút plures. túc bene succedunt in stirpes. vt hic dr̄. Et iđ si vni duoꝝ heredú succedút decem vel alteri duo illi dece3 habebút tñ vna3 vocem. ⁊ alij duo aliá. ⁊ si quidé oés concordát in pñtatione clarum est. Si vero discordent quis debeat pferri seu que psentatio debeat valere. p3 ex supradictis. ⁊ ꝯm hoc cle. h3 locú qñ a pncipio plures sunt patron⁹. ⁊ vnus ex illis moritur relictis heredibus pluribus. vel qñ vnus ex pluribus heredibus vnius patroni decedit pluribus hr̄dibus relictis. secus

8 qñ vnus patroni decedit pluribus relictis hr̄dibus. ¶ † Ex pdictis p3 qualiter dissolui possit intricatio ⁊ difficultas gl. qr alias ꝯm Ste. q dixit q̄ vbi fit successio i stirpes pót dissolui p alterá ex duabus vijs hic in tex. positis si velint alterá illarú eligere. Si vero neutra dictarú viarú sibi placet. si non possunt cócordare. tunc etiá vno solo discordáte est perinde ac si ppter discordiá patronorum nó ordinet̄ ecclesia. ⁊ sic si post lapsu3 téporis si neglexerút cócordare episcopus ordinabit. ⁊ hoc siue vnico patrono succedát plures. siue plures vni ex duobus patronis. Lapus v̄o distinguit. vt ex pdictis p3. an plures succedát vnico patrono an v̄o pl'es vni ex pluribus patronis vel plures vni ex pluribus hr̄dibus vnius patroni. ⁊ ille pferretur qui habebat plures voces vel vocem integrá alio non habente ipsa3 integra3 vel maiorem pté vocis nullo habente vocé integrá. ⁊ si plures essent tales sic psentati habentes quilibet vnam vocé vel vnam dimidiá ptem ydoneor erit pferendus. ⁊ si neuter sit ydoneor locus erit gratificationi vñ cóclude q̄ d3 inspici q̄ sunt stipites qui representát vna3 vocem. ⁊ q habent maioré ptem stipitu3 censent̄ hr̄e solidam vocem. Jte3 ille dicet̄ hr̄e stipitem qui habebit maioré ptem ipsi⁹ stipitis. ⁊ sic si sunt sit q̄ttuor stipites. q h3 tres ex eis dicetur hr̄e vocem ⁊ sufficiat hr̄e maiore3 parté cuiuslibet illorum triú. Si essent in pari casu seu minori ydoneor est instituendus. ⁊ si eque ydonei sint sit locus gratificatiói. vel forte pót dici q̄ vbi sunt i pari numero neuter sit instituédus ⁊ inuicé se ipediét sed pcedens opinio tanq̄ fauens ecclesijs vr̄

ᵇ ¶ Si v̄o vni⁹ eét. adđ do. an. i. c. j. s̄. e. ⁊ pet. de anch. i cósi. cxlij.

tenenda. Ar. l. sunt psone. ff. de religiosis. et not. i. c. ij. de cog. spirituali. et qd supradixi in pari causa seu numero intellige stipitum. Si vero in eodez stipite sit parilitas quasi in seipso sit divisio et discordia vr pro nullo cōputandus talis stipes et sic sunt tres stipites et vnus stipes vl ei9 ps maior ēt cōparatione minoris. qr hoc ēt favorabile ecclesijs. et iō amplectendū pone vnus pñtat Ticium alius Seyū terti9 stipes q in duobus cōsistit est in divisione. qr vnus illorum psentit in Ticiū alius in seyum. Videt φ neuter debeat institui cū nullus eorum hēat maiorē partē stipitis. Itē et in alio tertio ē in seipso divisio et sic expectabit lapsus tēporis. sicut dixit Ste. cuius opi. hoc casu procedit. vel forte sunt in pari cā. qr quilibet hz stipitē et dimidiū alterius idoneor erit instituendus et si sunt eque idonei locus erit gratificationi. et hoc forte verius cum magis faveat expeditioni ecclesie. Si vo ex tribus stipitibus vnus pñtaret Liciū alter Seyum tertius cōsistēs in duob9 eēt divisus. qr vnus ex illo stipite pñtaret Luciū alr Gayū. quid eēt tunc. vr qō pcedat opi. Ste. qa lz Titius et Seyus sint in pari cā cum nō hēant par ius respectu oium stipitum. secus in casu pcedēti et iō cū nō hēant par ius respectu oium stipitū. nec hz aliqs eorū maiorē partē stipitū neuter institui dz vl forte idoneor ex duob9 pmis dz pfici. et si sunt equalis meriti de altero eorum poterit gratificari per ea que i. s. a dicent. Si vero essent duo stipites tm quorū vnus presentaret Ticium et media pars alterius eundē. alia medietas Seyū. hm La. preferri dz Ticius qui hz stipitē et dimidiuz alteri9. Sed ꝯ hoc facit qr in altero est dissensio. in seipso et sic videt pro nihilo cōputandus rōne repugnātie in seipso. arg. l. vbi repugnātia. ff. de re. iur. et sic expectabit lapsus tpis vl forte nō debebit esse deterioris ꝯditionis Ticius ꝙ si tot9 ille alr stipes pñtasset Seyū. quo casu idoneor dz pfici. et sic si Ticius sit idoneor dz pfici et ēt poterit gratificari si sit eqlis meriti. alias expectet lapsus tpis. Seyus aūt tūc nullo casu poterit prefici qr non hz in se dimidiū stipitē tm. et sic nō dz pfici aliquo casu etiam si sit idoneor. et idem videtur dicendum si sunt tātum duo stipites et vnus presentat Ticium et media pars alterius Lucium alia media Seyum. qa Ticius si est idoneor poterit prefici. et debebit et sic est eqlis poterit ei gratificari ne magis noceat ei dissensio alterius stipitis ꝙ si de

9 cōcordia. Seyū elegisset. † Quid aūt si sunt duo stipites tm et vnus stipes elegit. Ticiū alter vero nullū eligit dicit φ dz expectare p tps datū ad psentandū si forte aliū psentabit qui forte erit idoneor secus si maior ps alterius stipitis psentet vnū qr nō expectabit alia ps cui9 psentatio nihil pōt opari. Si vero media ps stipitis psentat alia tacet expectabitur qr forte eūdez psentabit. et sic erūt duo i pari cā. vel forte psentabit aliū ꝙ fecerit alia ps eiusdē stipitis quo casu quid iuris sit. s. qñ duo sunt stipites et vnus psentat. Ticiū. et media

10 ps alteri9. Luciū. alia media. Gayū. pz ex. s. dictis. ¶ † Ex predictis ēt pz φ si sunt tres stipites et duo tm psentarēt. an tertius dz expectari. qr si illi duo sunt in ꝯcordia de vno certe nō expectabat tertius cuius psentatio nihil pōt opari. ar. l. aliqñ. ff. ad velleianū. Si vero qlibet illor duor stipitū ꝺ p se psentent vnū. puta vnus stipes. Ticiū scōs. Luciū expectabit tertius stipes. an consentiat in altero diverso a dictis duobus. et si maior ps ipsius tertij psentet vnū nō expectabit alia minor ps eiusdē stipitis. sz si media ps psentet expectabit alia vt videat vtrū cōcordet cū alia dimidia an vo discordet. et sic pz ex pdictis φ plus operat taciturnitas ꝙ voluntas declarata ꝯdictoria. Rō qr cōstat de mēte qñ est declarata. iō succedit dispositio iuris incōtinēti. sz vbi nō est declarata opz φ expectemus. qr divinare nō possumus. fa. in arg. de elect. φ sicut et c. sz qd si sunt tres stipites et media ps vnius eligit. Ticiū media ps alia eligit aliū. s. Seyum et faciūt alie due stipitē. qr media ps cuiuslibet eligit. Ticiū et alia Seyū vr φ neuter sit pficiēdus. lz sint i pari cā. ex quo null9 hz integruz stipitez vel maiorē ptē illius. et idez si quelibet media pars eligit diversaz psonā et sic diversas sex psonas. Si vo Ticius haberet vnū stipitē vel eius maiorē ptē in dicto casu si idoneor eēt posset pfici si equalis posset gratificari. al's secus. qr non plus dz operari divisio aliorū duorū stipitū ꝙ si cōcordaret qlibet stipes in diverso. et hoc qñ hr totus vnus stipes hñdo respectū ad pmū stipitē. qr qs hz oēs vel maiorem partem repsentantiū primū stipitez seu primū gradū. Si vero essent duo in secūdo gradu. vt in terminis gl. in duob9 filijs. B. et essz tertius gradus subdivisus. qr vn9 filior. B. hret filium clericū. alius. viij. si ille clericus eligit Titiū et medietas illor. viij. eligit Lucium vel ēt eundem. alia medietas

11 Seyū nō debebit ēt si stipites similiter faciant. ¶ † Gl. secūda. qrit an procedat lra ēt quotcūqz sint instituti heredes. Rñdet φ sic. qr loquitur indistincte et ad minus ad sui verificationem requirit cōcursuz duor. vt in regula pluralis. in. vj. Itē pcedit sive singulares psone sint instituti sive collegiū. et multo fortius. qr collegiū loco vnius habetur. vt in c. ea noscitur.

12 de his que fi. a pla. et c. ¶ † Gl. ab vno. qrit qd si nō plures ab vno sint instituti heredes quo casu loquitur lra. sz plures a pluribus vel vnus a pluribus. Rñdet gl. φ tunc erit sec9. qr tūc primo casu illi plures. et secūdo ille vnus habebūt plures voces et non vnā tm. vt est dcm in glo. magna. Idez La. dicēs φ si vnus instituit a pluribus patronis habebit tot voces quot sunt patroni. Idē dicit si plures a pluribus istituatur. Idem si patronus a patrono. qr tunc habebit duas voces. vnam ex iure pprio aliam ex successione hereditaria com patroni et ex psona illius hm Pau. vt refert La. Itez advertendū hz Lap. φ hic loquitur quādo plures ab vno ex patronis succedūt quo casu illi plures habent dūtaxat vocem vni9 qō intelligit Lap. respectu alior patronor quos hz ecclesia p qō dicit φ si ecclesia hz tm vnū patronū qui dimiserit post se plures hrdes φ tot voces habebūt quot erūt hrdes. et sic hz locū in eis φ dr. s. e. c. ij. et finis huius. c. ex eadē cā glo. in magna vt vidistis tenuit ꝯrium in reprobatione opi. Arch. et sic adverte. qr hic La. sentit opi. Arch. in hoc nō reprobari et vr habere rōnem in se. qr qñ vnicus tm est patronus nō est cuius respectu sit necesse dicere φ plures hrdes illius habeant vnam vocez tm que rō cessat qñ plures sunt patroni et

13 ab vno illor plures relinquunt hrdes. ¶ † Glo. relicti querit qd si iuspatronatus vnius ex patronis descēdat ad plures per viam ꝯctus et non per vel viā relicti. Exēpluz si venditur pluribus vniversitas in qua est iuspatronatus vel si p mutet cū pluribus. vl donet dūmodo in donatione fiēda p vatis intercedat cōsensus epi. iuxta no. s. eo. illud nā pdictis modis transferri pōt iuspatronat9 iuxta no. s. eo. cū scōm. an dictis casibus pcedat cle. gl. rñdet φ sic qr eadē rō lz inspecta ppria significatiōe huius vbi relicti loqui videat solū de trāslatione patronatus ex vltia voluntate. l. j. ad fi. ff. de tabulis exhi. et de fo. cōpe. conquestus. Idem tz Pau. dicens ēt lram pcedere sive ex testō sive ab intestato relicti sint hrdes.

14 Idē Ste. a ¶ † No. de isto vbo relinquo φ ex ppria signi ficatione verificat tm in actu vltime volūtatis. tene mēti pp

15 statuta. ¶ Glo. heredes querit an sit differentia an sint relicti heredes extranei an sui. Rñdet φ nō per tex. qui simpliciter loquit de heredibus alle. x vj. q. vij. cōsiderādū et not. s. e. cum scōm. Idez Lau. et Jo. in. c. filijs. xvj. q. vij. ad hoc qr eadē est rō igit idē ius. de consti. trāslato. Idem dicit Pau. lram pcedere sive sint mares sive femine heredes. qr iura loquunt indistincte et gñaliter. ff. de ver. signi. l. heredes. Idez Lap. alle. xvij. q. ij. eleutherius de cōces. pben. c. fi. et d. c. filijs

b secus dicit Pau. in iurepatronat9 libertor hm quosdā. b qr eos nō trāsit in heredē extraneū. alle. ff. de iurepa. l. filijs. ff. de op. lib. l. fabriles. et. l. oparum. qō dic vt no. C. de op. lib. liber

16 ti. et. ff. de cōdi. inde. si nō fortem. §. libertus. ¶ † Gl. rectoris querit qd in pñtatione clerici fienda vltra rectorē. Rñdet gl. φ et respectu illius pcedit cle. qr eadem est rō per cōsequens idem ius. Fatetur tm φ in hoc est opi. an ius psentādi clericū spectat ad patronū an vero ad rectorē. de quo dicit tenendus qō no. i. c. postulasti. s. e. Pau. hic recitat opi. qr Jo. lxiij. di. si pncipali. Hugu. xvj. q. vij. decernimus. Ber. de offic. vica. ad hec Gof. s. eo. ti. postulasti. tenēt φ patronat9 psentet solū rectorem et non clericū. Inno. et Ber. cōtra. s. eo. postulasti ipse hic cōcordat opiniones. qr si querimus de psentatiōe ad ordines et titulū ipsius ecclesie illa spectat ad rectorē excluso patrono. Ratio qr de eius piudicio agit cuz teneat psentato de necessarijs providere. de pben. cuz scōm. de offi. archi. ad hec. nec per hoc parat aliqō piudiciū patrono. qr ille nō habet aliquod ius in ecclesia ex aliqua institutiōe sz hz petitionē alimentorū ex presentatiōe acquisitā. et sic intelligit. c. postulasti quod

a ¶ No. de isto vbo relinquo. Adde gl. i. §. fi. i v. ipleuerit. in sti. q. et ex q. cau. ma. non pos.

b ¶ Quia hm eos non trāsit. Adde bo. tex. i. l. vt iurisiurādi. §. fi. ff. ꝺ op. li. quē ad h alle. Jo. fa. i §. cū filius. i sti. ꝺ here. q ab intesta. ꝺ. fe.

qꝺ dicit verū nisi esset pꝛonus qui faceret fructus suos ⁊ oīa
onera supportaret de quo.s̄.proxi.c.Si aūt querimꝰ de p̄ntā-
tione ad clericatū ipsiꝰ ecclesie.que qn̄qꝫ fit deordinatio iam.
⁊ qn̄qꝫ.de ordinādo.⁊ tūc p̄ntatio talis clerici spectat ad pa-
tronū.sicut ⁊ p̄ntatio rectoris ⁊ sic ītelligat̄ scd̄a opi.alle.xvj.
q.ij.si qs epoꝝ ⁊ hec dicit v̄a qn̄ optinet̄ p̄ntatio ex vi iuspr̄o
natus.secus si ex iure cōsuetudinario.q꜄ tūc p̄scripta cōsue-
tudine p̄sentandi vnuꝫ non esset.per hoc prescripta p̄ntatio
alterius cū p̄scriptio sit odiosa ⁊ restringēda ⁊ nō laxāda. de
deci.cū ꝯtingat.de prescrip.auditis ꝭm Pau. Idē tꝫ Lap.
cius dictū recitans in.ij.pte glo.⁊ vt op.de no.s̄.e.c.j.⁊.c. q̄-
rimoniā.Sol.ꝙ circa istū ꝭm casum cle.triplex opi.erat oliꝫ.
sed hic approbat̄ opinio que habebit ꝙ fieri posset qꝺ h̄ dr̄.
17 facit.l.quotiens.ff.de vsufru.cū si.⁊c̄.¶ † Glo.pꝛonus q̄rit
an hec ꝯuentio possit fieri inter maiorē partē pꝛonoꝝ vno ꝯ-
dicente.Rn̄det ꝙ nō.alle.de elec.q꜄ pp.⁊ qꝺ ibi no.⁊ qꝺ hꝭ
18 in regula iure cōi in vj.⁊c̄.¶ † Glo.libere querit an hec cō-
uentio poterit fieri sine auctoritate diocesani. Rn̄det ꝙ sic ⁊
ad hoc inducit verbum libere.facit qꝺ not. de preben.lꝫ ep̄s
in vj.⁊ [a] in cle.duduꝫ.§.statuimꝰ.s̄.de sepul.⁊ per hoc dicit
reprobari opi.Inno.de qua.s̄.eo.querimoniā.vbi in hoc di-
cebat ꝯriū.sed an poterit ēt non vacāte ecclesia talis ꝯuentio.
Rn̄det glo.ꝙ sic.ex eodē verbo alle.de dona.ꝯsultationibꝰ.
⁊.s̄.de re.eccle.non alie.cle.si vna.⁊ hoc etiā satis ꝓbat h̄ lr̄a
dum dixit alternis vicibus.nam in eadē vice non pōt cōcur-
rere duplex vacatio.Cōtra predicta op.glo.de.c.fi.de cōces.
p̄ben.Soluit ꝙ ibi fiebat donatio vel cōcessio p̄ntatiōis ec-
clesia non vacante in fraudē vacature non p̄rono hic vero fit
p̄rono ⁊ ad tollendā discordiā ⁊ faciliorē prouisionē ⁊ expe-
ditionem ecclesie.Idē tenet zenze.Ste.⁊ Pau.hic quasi ad
lr̄am.p p̄dicta dicit glo.satis posse dici ꝙ si qui sunt sil̄ p̄roni
pluriū ecclesiarū p̄nt inter se diuidere.vnus sit p̄ronus solus
in vna ecclesia.⁊ alius in alia.⁊ hoc tꝫ Uin.s̄.e.c.j.⁊.c.ex in-
sinuatione.¶ Cōtra p̄dicta op.glo.de.l.quedā.ff.fami.her.ff.
de alimētis lega.l.iij.de iurepa.l.fi.In qbus pꝫ iuspatrona-
tus libertoꝝ non posse diuidi inter patronos. lꝫ p̄statio ali-
mentoꝝ diuidi possit. Rn̄det glos. ꝙ aliud in iurep̄ronatus
libertoꝝ.qꝺ est fortius q̄ꝫ iusp̄ronatus ecclesie.qꝺ pꝫ.q꜄ illꝺ
ius non pōt alienari istud sic.s̄.eo.cū ꝭm.⁊.xvij.q.vij.pie mē-
tis.maxīe in cōpatronū.§.ex eo.ex īsinuatione.Itē illud trā-
sit ad suos etiam nō hr̄des.ff.de oper.lib.vt iurisiurandi.§.si
liberi.⁊.ff.de iurepa.l.filij.istud no.iuxta no.post Inno.in.d.
c.cum scd̄m.⁊ per glo.in.c.ꝯsiderādū.xvj.q.vij.⁊ hic p zēze.
⁊ Mat.⁊ sic per ꝯn̄s de vno ad aliud non legitīe infert̄.ad
p̄dicta alle.glo.q꜄ patronatus ecclesie pōt in toto cū alio pa-
tronatu ꝑmutari.vt no.in.d.c.cum scd̄m.igitur eadē rōne po-
terit pars p̄ronatus vnius ecclesie ꝑmutari cū parte p̄ronatꝰ
quā hꝫ cōpatronus in alia.q꜄ idē iuris dꝫ esse de toto ad ꝑtē
de offi.deleg.pastoralis.⁊.ff.de rei ven.l.que de tota. Idē tꝫ
Pau.quasi ad lr̄am qui etiā ꝯcor.cum gl.seq.in verbo.alter-
19 nis vicibus.⁊c̄.¶ † In tertia pte glo.ꝑmittimꝰ.op.ꝙ imo ēt
post presentationē factā de pluribus liceat aliquos presenta-
re si p̄ronus sit laycus [b].s̄.e.qꝺ aūt.⁊.c.cuꝫ aūt ⁊ potior dꝫ
esse cōditio instituti ab ep̄o vt ibi pꝫ lꝫ teneat̄ p̄mo presenta-
to si eum nō instituat cā nō subsistēte ꝭm no.s̄.eo.pastoralis.
Rn̄det glo.ꝙ ꝯriū ꝓcedebat olim hodie vero per hāc cle.
pōt fieri p̄ntatio per formā huius cle.postq̄ꝫ nō licebat alios
presentare.sed de p̄ntatis pōt instituere ep̄s quē volet pro q̄
facit.q꜄ si licebat sic olim accumulare successiue satis dꝫ esse
honestū ꝙ ēt fiat p̄ntatio de pluribus eodē tpe.⁊ sic fiat accu-
mulatio eodē tpe.Idem zenze.dicēs ꝙ ep̄s in cāu huius.c.
non tenebit̄ prouidere alicui non admissoꝝ.Ratio.q꜄ ex bn̄-
ficio p̄ntantiū ex auctoritate huiꝰ ꝯstōnis pōt admittere quē
vult.s̄.eo.qm̄ ⁊.c.pastoralis.⁊ sic talis p̄ntatio habet̄ pro no-
20 minatione.fa.de elec.qꝺ sicut.¶ † Glo.p̄ntare querit an ꝓ-
cedat cle.siue p̄ntatio plurium fiat simul siue successiue data
optione ep̄o.Rn̄det ꝙ sic.q꜄ lꝫ olim qn̄ laycus p̄ronus p̄nta-
bat scd̄m instaret pro secūdo.hodie potest relinquere optio-
ni ep̄i per hāc cle.Idem zenze.cū cle.ista nō distinguat.Fa-
tetur tamē ꝙ olim.secus.q꜄ presentādo ꝭm q̄ꝫtum in se erat
videbatur recedere a p̄mo.licet episcopus posset idonioreꝫ
instituere hoc dictum intellige quādo a ꝑncipio presentant̄
plures data optione episcopo.⁊ similiter deinde presentant̄
alij data optione.secus forte si a ꝑncipio presentaret̄ simplr̄
vnus ⁊ deinde plures data optione ep̄o.q꜄ primū sine cā nō
deberet ep̄s reijcere.alias ēt ei hodie teneret̄ sicut olim cum
hoc casu nō videat̄ loqui cle.glo.tn̄ sentit ꝯriū etiā hoc casu.
21 vt pꝫ ex ea.¶ † Deinde glo.oppo.ꝯ hunc fi.de.c.ij.de elec.
in vj.vbi nō pōt fieri electio alternatiua vel incerta.glo.soluit
aliud in electionibus in qbus alternatio ⁊ incertitudo p̄stat
īpedimentū aliud in p̄ntationibꝰ.vt hic pꝫ.Idē zēze.Matt.
per qꝺ dicit ꝙ in p̄ntationibus nō est ꝭuāda forma decre.qs
pp de quo per Cōpo.de elec.ecclesia.nā solēnitas que ꝭuat̄
in electione non ꝭuatur hic in p̄ntatione.vt pꝫ hic ex p̄dictꝭ.
Idem La.alle.no.in.c.qꝺ sicut in prin.de elec.post Hosti.
⁊ per Archi.lxj.dis.studij.vnde dicit ꝙ si in vna ecclesia eēt
ita celebrata electio.vt hic dr̄.non valeret ꝙ vna ecclesia non
potest simul plures maritos vel spōsos hr̄e ꝭm Hugu.xxxj.
q.ij.qūo virginibus.de diuor.gaudemus.facit qꝺ not.in.c.in
scripturis.viij.q.j.An aūt hoc procedat siue loquatur in pa-
tronis laycis siue clericis.Respondet glos.ꝙ clarū est ꝙ in
patronis laycis procedit.In patronis aūt clericis si ex pa-
trimonio presentent.idē fa.qꝺ no.de offi.lega.dilectꝰ.Si v̄o
ratione ecclesie.tunc sentit glo.secus esse.q꜄ tales variare nō
possent fa.s̄.eo.cum autē.Idem Guil.q꜄ in p̄mis olim erat
in effectu.Idē qꝺ hic dr̄ q꜄ ep̄s admittebat quē volebat de
p̄ntatis per tales.Ste.hic tꝫ ꝯriū dicens ꝙ cle.ꝓcedit etiā
in patronis clericis rōne ecclesiarum pp idētitatē rationis.
Credo posse saluari opiniones.q꜄ si eodē tpe p̄ntent̄ plures
procedat opi.scd̄a.Si vero p̄mo p̄ntaretur vnus ⁊ secundo
loco alius vel plures data optione ep̄o tenendo ꝙ hoc casu
locū h̄eat cle.in laycis patronis.tunc procedit p̄ma opi.Rō
q꜄ prima p̄ntatio est talis a qua nullatenus licebat oliꝫ varia-
re qn̄ fiebat per patronū ex ratione ecclesiarū secus in layco
vel patrono clerico ex patrimonio.q꜄ locuꝫ habebat variatio
⁊ poterat ep̄s eligere quē volebat lꝫ p̄mo p̄ntato teneretur si
sine cā fuisset non admissus. hodie ad nihilum tenebit̄ si det̄
sibi electio per hanc cle.† Tractat hic Matt. [c] quot modis
22 queratur iuspatronatus ⁊ que iura cōpetāt patrono de quo
s̄.eo.super rubrica.⁊.c.j.⁊.c.cum ꝭm.⁊ per Io.de lig.s̄.eo.
23 nobis.† Deinde querit quid si patronus dānetur ad ꝑditio-
nem seu publicationē bonoꝝ an ius perdat p̄ronatꝰ.⁊ sic an
iuspatronatus ex condēnatione fcā ob maleficium de bonis
amittendis perdat̄ remittit ad no.xvj.q.iij.placuit.vt qcunqꝫ
⁊ meliꝰ.q.vij.filijs.Idem zenze.⁊ de hoc ēt.lvj.dis. satis per
uersum.⁊ plene dixi in [d] cle.pastoral̄.de re iudi.vbi gl.tāgit.
24 ¶ † Ulterius quero an parrochiani vt ꝑochiani sine titu-
lo iurisp̄ronatꝰ possint p̄ntare.zenze.dicit ꝙ non per Inno.
s̄.eo.cōsultationibꝰ.Mat.hic dicit ꝙ si sunt in quasi posses-
sione p̄ntandi ex dicto iure.q꜄ vr̄ ꝙ possint p̄ntare.alle.c.que-
relam.de elec.s̄.eo.ti.cōsultationibus.ꝯriū tn̄ tꝫ p.c.sacro
sancta.⁊.c.massana.de elec.⁊ per no.eo.ti.§.j.in Spec.facit
c.ij.⁊.iij.s̄.eo.nā p̄ronus habuit de gratia ꝙ ius p̄ntandi ha-
beret in ecclesia.ergo hec gr̄a tanq̄ꝫ ꝑsonalis non dꝫ extendi
ad parrochianos.vij.q.j.petisti.⁊.s̄.de reg.iur.p̄uilegiuꝫ.in
vj.de quo in.d.c.querelam.⁊ in regula qꝺ alicui gratiose.de
reg.iur.in vj.in mercurialibꝰ.vt tꝫ Io.an.ꝙ ius p̄ntandi re-
25 ctorē pōt prescribi per ꝑochianos. [e] ¶ † Quero an indisti-
cte iusp̄ronatꝰ trāseat cū vniuersitate.Rn̄det Pau.ꝙ nō.qa
demū trāsit cū vniuersitate cū qua trāsirent singula sine ipso-
rum exp̄ssione.iuxta no.per Inno.⁊ Hostiē.s̄.eo.ex lr̄is per
hoc dicit ꝙ non trāsiret cū vniuersitate cuꝫ qua non transirēt
singula sine spāli ipsoꝝ exp̄ssione.puta si vēdo hr̄ditatē mihi
delatam in qua est iuspatronatus.q꜄ nisi in hr̄ditatē mihi de-
latam in qua est iuspatronatus.q꜄ nisi in hr̄ditate sit castrum
vel villa cui cederet iuspatronatus nō transibit.l.que tibi.C.
de here.vel actio.ven.qꝺ intelligit nisi donaretur hereditas
ecclesie cui donari pōt iuspatronatus sine ꝯsensu ep̄i.s̄.eo.c.
26 vno in vj.⁊c̄.¶ † Ultimo q̄rit hic Pau.qd si pl̄es sint p̄ro-
ni qui nullo modo volūt ꝯcordare.qd erit fiendū.Respōdet
Pau.ꝙ iura circa hoc varie loquunt̄ vt no.s̄.e.c.ij.⁊.iij.⁊.c.
eam te.xvj.q.vij.si pl̄es.Et ideo pro ꝯcordia dictoꝝ iurium
sic distinguit.q꜄ interdū est questio iter p̄ronū ep̄m.⁊ tūc ꝭua-
ri dꝫ.qꝺ hr̄ de offi.ordi.cū vos.vt si diocesanus ponat icono-
mum in ecclesia nō aūt ordinet ecclesiā.q꜄ alias daret̄ ei ma-
teria habēdi discordiam cuꝫ patrone si lapso termino posset

a ¶ In cle.dudū.§.statuimus.Ad de que apostillaui de v̄bo libere ⁊ vltra ibi dicta.adde ꝙ istā glo.pro valde no.allegat Fely.in.c.que in ecclesiaruꝫ.in.xxxij.col.de consti.

b ¶ Supra eo.c.qꝺ aūt.vide panor.ibi in.ij.col.

c ¶ Quot modis queratur iuspatronatꝰ.Adde bo.gl.in c.pie mētis xvj.q.vij.

d ¶ Cle.pastoralis.Adde do.abb.in.c.quāto ī pe.col.ex̄ d iudi.

e ¶ Quero an indistincte.Adde q̄ habent̄ per panor.in.c.ex lr̄is.extra de iurepa.

ecclesiam ordinare. [a] Aut est qd inter ipsos pronos. ꝛ tunc interdū est qd inter illos quos ꝯstat esse patronos. interdum illos quos cōstat non esse pronos. Interdū iter illos de quibus dubitaꝛ. Primo casu qñ est qd inter illos quos ꝯstat eē pronos. ꝛ tunc si est qd de pñtatione fcā statur maiori pti. s. e. qm. Si vero eēt parilitas in numero. ꝛ tunc ille pñtatus qui est maioris meriti erit instituēdus. ꝛ si essent parilis meriti locus erit gratificationi. de rescrip. c. penul. in vj. hec vā si fieri pōt sine scandalo vel periculo mortis. alias remittiꝛ ad remedia de qbus in. c. ij. ꝛ. iij. s. eo. ti. Scdo casu qñ cōstat eos nō esse pronos. tunc statim libere poterit ecclesiā ordinare. non ob. ꝯditione. s. eo. ti. ꝯsultationib⁹. Tertio casu qñ dubitatur distinguit. qꝛ si litigaꝛ de iure possessione iurispat. tūc spectet diocesanos laycos per qttuor menses ꝛ clericos per sex. Si litigāt cū laycis ƀm Hosti. ꝛ Jo. an. ifra quos finiri dꝫ cā quibus elapsis ordinabit ecclesiā sine piudicio vincētis. s. eo. ti. c. j. Si vō litigaꝛ de electiōe. ꝛ tūc si de ea litigatur ex vi iuris pñtandi. Idē qd ꝓxime dixi qꝛ expectabunꝛ vsqꝫ ad qttuor vel sex mēses habita distinctione iter clericos. Si vō litigaꝛ de ea rōne ꝓrogatiue vel rōne forme pñtationis. ꝛ tūc lapsu tpis nō paratur eis piudiciū qꝛ sine culpa sua non dꝫ puniri de re iudi. cū Bertoldus. Ad hoc qꝛ si aliud diceremꝰ esset aperta via fraudibus ꝛ qꝛ statutū est tēpus ad pñtandū non

27 ad instituendū. ¶ † Ultimo Jo. de lig. hic ponit duo ꝯcilia ad lrām in quoꝝ vno tractat. an filij fratrū succedant adinuicem in stirpes. an in capita maxie in feudalibus de quo p le. gistas in auc. cessante. C. de legi. here. ꝛ per Dy. ꝛ Bar. in. l. post ꝯsanguineos in. §. hereditas. ff. de suis ꝛ legi. ꝛ tꝫ idē in feudalibus ꝙ in alijs. qꝛ eqparanꝛ in successione ispecta dispositione iuris cōis ꝛ libri feudorum. nisi localis ꝯsuetudo aliud. hrēt p no. p glo. in. c. j. de gradibꝰ successiōis in feuduꝫ in pn. ꝛ p tex. in ti. de suc. feu. c. j. ꝛ de natura successiōis feu. ꝛ tꝫ opi. Accur. ꝛ sequa. in auc. cessante. quā intelligit ꝓcedere qñ filij fratrum seccedūt auunculis vel patruis. secus si alijs vľ inꝛ se. dicit Accur. forte nō sensisse ꝯriū cū loquaꝛ in pmo

28 casu non aūt in scdo. ¶ † In secūdo cōsilio tractat an feudū possit alienari sine licētia dñi in vnū ex agnatis ꝛ sine cōsensu alioꝝ. ꝛ ꝯcludit ꝙ nō pōt alienari sine licētia dñi vel sine licētia ꝓximoꝝ agnati vel paris vel pariū si sunt pľes. nā aľs nō sit piudiciū in pdictis ꝛ hoc in feudo prono. alle. in. x. col. de prohibita alienatiōe fe. per Fe. l. impialē. per totaꝫ. l. ꝛ. c. j. §. pterea. p quos fiat iuestitura. ꝛ. c. pterea. de alienatione feudi pñi. ꝛ qꝛ eadē est rō ꝓhibitiōis siue fiat in extraneos siue in proximos. ꝛ per pdicta dicit ꝙ lꝫ tollereꝛ seruitꝰ ꝛ obstaculū cōcernens dñium nō tollereꝛ per hoc ꝯcernens agnatū. alle. de priuile. pastoralis. ꝛ. l. si ƀuitus. ff. de serui. vrba. predio.

¶ De censibus. Rubrica.

Cum sit nature consonū. Due sunt ptes decre. qꝛ prio rōne pmissa ponit statutū suū cū exceptiōe. scdo exceptionē limitat ꝛ declarat. ibi scda priuilegia.

1 ¶ † No. illud vulgatū ꝙ ille dꝫ sentire onꝰ q sentit cōmodū ꝛ emolumentū sic eꝯ ille q sentit onꝰ dꝫ sentire cōmodū in regula qui sentit. de reg. iur. in vj. ꝛ. ff. de reg. iur. ƀm nām. ꝛ sic no. ƀm Pau. qꝛ ꝯrioꝝ est eadeꝫ disciplina.

2 ¶ † No. ꝙ religiosi tenenꝛ supportare onera pro monasterijs ꝛ alijs sibi subiectis q̄ añ subiectionē pstare ꝯsueuerant nisi circa hoc se possent tueri per puilegiuꝫ. s. exēptionis vel aliā legitimā cām. que aūt posset esse illa diceꝛ cum glo. ꝛ sic no. ƀm zenze. ꝛ Guil. ꝙ quedam res transeat cum onere suo concor. de pig. ex lrīs. ꝛ de decimis pastoralis. [b]

3 ¶ † Itē no. ƀm Pau. ꝙ possidens tuēdus est in sua possessione donec ꝓbetur ꝯriū.

4 ¶ † No. bñ ꝙ monasteria sunt subiecta oneri ꝓcurationis legatoꝝ sedis apostolice ꝛ ēt iuriū epāliuꝫ ex quo patet aliud esse ius episcopale aliud ius ꝓcurationis legatorū. Et sic no. vnū in alio nō includi. ꝛ sic facit ad id qd hic tangit glo. in verbo epālia. ¶ No. priuilegia concessa religiosis non extendi ad ecclesias vel monasteria quesita post hāc cle.

5 ¶ † No. ƀm Guil. ꝙ ille qui ꝑcipit maiores fructus eccle-

6 siarū regulariter teneꝛ ad oīa onera soluēda. ¶ † Itē not. ꝙ [c] qui particulariꝛ ꝑcipit ad nihil teneꝛ. sicꝫ videmus in vniuersali herede qui onera oīa subit particularī nihil insti. de here. quali. ꝛ diffe. §. illud.

7 ¶ † Itē no. ƀm Guil. ꝙ emolumenta ꝛ onera ecclesiaꝝ ꝛ monasterioꝝ quocūqꝫ titulo spectantiū ad religiosos ptinent ad eos de iure cōi. non aūt ad eorum vicarios. nisi qꝫtum ad suā congruā portionē ƀm eum. de hoc puto dicendū vt hꝫ de preben. de monachis. ꝛ per Inno. eo. ti. in. l. lateranēsi. ꝛ de puil. cū ꝛ plantare. §. in ecclesijs. facit qd diceꝛ cū glo. in verbo titulo. ꝛ. s. ti. j. cle. j. ¶ Itē no. ƀm eum ꝙ aliqui sunt puilegiati a sede apostolica aliq exēpti. de quo de priuile. volētes in vj. ¶ Oppo. Pau. ꝯ tex. in prin. ꝛ contra primū notabile. de. l. si qs negocia. ff. de nego. gest. vbi ille qui sentit cōmodū non sentit incōmodum. ad idem alle. ff. de procura. l. qui ꝓprio. §. ꝓcur. vt in ceteris. Soluit ƀm Dy. in regula qui sentit. ꝙ lrā ista ꝓcedit qñ per oīa est eadē ꝛ p rō sentiendi cōmoduꝫ ꝛ incōmodū. aľs secus. vt in ꝯrijs. de quo plenius in dicta regula qui sentit. ¶ Secūdo oppo. ꝯ ƀm notabile. ꝛ vꝫ ꝙ contrarioꝝ non sit eadē disciplina. imo opposita. qꝛ qd de vno oppositoꝝ predicaꝛ affirmatiue de alio pdicatur negatiue. xxxij. dis. hospitiolum. ff. de his qui sunt sui vľ alieni iuris. l. j. Item ad positionē vnius seqtur destructio alterius. ff. de verbo. sig. hec verba. xxx. q. j. cū renūciaꝛ. Soluit Pau. ꝙ notabile ꝓcedit qñ de quolibet rñdeꝛ affirmādo cōcedendo vel negando ꝛ ꝓhibendo. de conse. dis. ij. quottidie xxviij. q. j. sic eni. C. de procura. l. exigēda. ꝛ de consue. ex pte. ꝛ qd ibi no. de auaricia ꝛ prodigalitate fa. insti. de ꝯhē. emp. §. nunc si aūt de vno rñdetur negando de alio affirmādo. tūc procedūt in ꝯrium alleg. Fatetur tñ ꝙ ꝛ nunc est eadē disciplina cognitionalis. ꝛ sic qꝫtum ad cognitionē. qꝛ vno cognito ꝛ aliud cognosciꝛ. ff. de preto. stipu. l. j. §. stipulationeꝫ. Or hec verba modicū habēt saporis. de hoc dꝫ meliꝰ ꝛ sapidius per Bar. in. l. inꝛ stipulantē. §. sacram. ff. de verbo. oblig. ꝛc. ¶ Glo. religiosi. ponderat lrām que expresse loqtur de religiosis per qd cōcludit ꝙ in alijs nō habet locum cōstitutio in qꝫtum iducit ius nouū. alle. sicꝫ qd no. de deci. c. j. ꝛ de testa. c. j. eadem cōpil. ¶ Glo. titulo. oppo. ꝙ non omni titulo pñt ecclesie vel monasteria subijci religiosis vnde op. de. c. querelam de symo. [d] Rñdet glo. ꝙ quolibet titulo licito pñt subijci puta per donationē ꝑmutationē vel prescriptionē legitimā. de dona. cōsultationibꝰ. de iurepa. cura. de re. ꝑmu. ad qōnē. Sed titulo illicito ꝛ symoniaco. vt emptionis non vt in ꝯrio. de titulo aūt edificationis vel fundationis non pōt hic loqui ƀm glo. Idē Ste. qui huius vltimi assignat rōnē. lꝫ glos. non assignet. qꝛ per tales titulos solū quereꝛ iuspatronatꝰ de iure patro. nobis. ꝛ sic non essent plene subiecta quo casu loqtur tex. Idē Ste. addens ꝙ hic ēt loq pōt de titulo vnionis. alle. de relig. do. qꝛ monasteria. [e] nunqd aūt ecclesiā possit vendi seu trāsire cū vniuersitate. remittit gl. ad no. s. e. de iurepa. ex lrīs. Ste. hic dicit ꝙ sic. alľ. ff. de fun. dota. l. j. ꝛ de acq. re. do. l. quedā. d. c. ex lrīs. qd est itelligēdū qñ alienatio fit in ꝑsonā ecclesiasticā. puta in religiosos vel clericos. iuxta. not. in. d. c. ex lrīs. ¶ Glo. epālia. querit que dicanꝛ iura epālia. remittiꝛ ad tex. de offi. or. ꝯquerēte. ꝛ. s. ti. j. Idē Ste. remittit ēt ad. c. dilectꝰ. de offi. or.

7 † Deinde inducit tex. ad qōneꝫ an valet ille qui ex pacto teneꝛ ad soluendū onera epālia teneaꝛ ad soluēdum ꝓcurationē legatoꝝ se. ap. ꝛ dicit ꝙ nō per hūc tex. qui ista ponit vt diuersa. ꝛ sic de vno ad aliud nō inferꝛ. qui. si. sint legit. per venerabilē. Idē Guil. dicens ꝙ si assignāda ꝯgrua portione sit ordinatū vel ab antiquo ita sit obseruatū ꝙ vicarij de sua portione soluāt iura epālia nō tenētur soluere ꝓcurationes legatoꝝ. cū non includanꝛ sub iuribus epālibꝰ tāqꝫ maius sub minori. alle. de maio. ꝛ obe. cū iferior. de offi. vica. lega. studuisti.

8 † Sed nunqd sub iuribus epālibus continētur ꝓcurationes archiepi. vꝫ ꝙ non per rōnē ꝓxime dictam. In ꝯrium vꝫ qꝛ archieps qꝫtum ad ea que sunt ordinis non plus hꝫ qꝫ eps. sicut nec papa iuxta no. i ꝓhemio vj. ꝛ hec pō

9 ē vior ƀm Guil. ꝛc. ¶ † Gl. solita q̄rit q̄ de cā ista onera erāt solita pstari per ecclesias vel monasteria subiecta religiosis anteqꝫ ꝑuenirēt ad religiosos. Rñdet ꝙ triplici de cā eē potuit vel qꝛ ex ipositione fcā tpe fundatiōis. vľ ex antiquo vsu. vel ex rōne pscriptionis. vel ex eo qꝛ res aliqua habēs onus annexū peruenit ad ecclesiā. ꝛ sic cum suo onere. alleg. xviij. q. ij. eleutherius. s. eo. ꝑuenit. xvij. q. vj. si quis laycus cum si. zenze.

[a] ¶ Aut est qstio. Adde facere q̄ dic̄ panor. in. c. cū vos i. iij. col. extra de iu. patro.

[b] ¶ Item nota. Adde tex. in. l. j. ex to. tit. ff. vti. pos. ꝛ. §. cōmodū. insti. de inter.

[c] ¶ Item no. ꝙ q ꝑticulariꝛ. Adde bo. ꝛ val de notabili tex. in. l. si peculiuꝫ. ff. de pecul. lega. p queꝫ tex. bar. ibi isert ad pulchrā q. vt per eū.

[d] ¶ Puta per donationem. Adde ea que habētur per panor. in. c. cū inter. extra de re iudi.

[e] ¶ Nunquid auteꝫ. Ad ista. adde que pōit Bar. in. l. si mercedē. §. j. ff. de actio. emp. ꝛ vide Alexan. in apostil. ad Bart. i. d. l. quedā. ff. de acq. re. do.

zenze.hic dicit q hic posuit istud verbũ solita altero de duobus respectib⁹ pri̇o q2 vbi hec onera nõ astringerent de iure cõi.si tñ tãto tpe sint pstita q scriptũ est.tũc nõ sunt in futurũ prestãda.alias esset secus.s.eo.puenit.scdo q2 vbi sunt onera de iure cõi debita.lz talia hñs prestare nõ possit prescribere tñ alius sic.r ideo si alteri solita sunt pstari tanto tpe qd est
10 pscriptuz pscribunt. ¶ †Glo.exẽptione.qrit an indistincte
a qlibet exẽptio sufficiat ad euitãda onera q hic dicunt. ᵃ Rñdet glo.q quo ad iura epalia sufficit simplex r gnãlis exemptio.itelligit Pau.scã religiosis cũ ecclesijs habitis r habẽdis.alle.de offi.or.dilect⁹.quo aũt ad euitandũ onus pcurationis legatoꝝ se.apo.nõ pdest exẽptio facta simplr ab epali iurisditione.s3 demũ si sit spãlr facta sup non soluẽdis pcurationibus legatoꝝ se.apo.alias autẽ ẽt exẽpti tenent ad tale onus cũ nec ꝯ tales pcurationes currat pscriptio.de pscrip.accedẽtes.Nec ob.predictis decre.cũ instãtia.q2 rñdet glo.prout ibi no.q2 vt dicit hic Pau.d3 intelligi fm pdicta.s.de exẽpto exẽptione spãli.vt hic innuit lra.dum dixit q nõ credimus.nã bñ sit papa q a iurisditiõe epali mlte ecclesie sunt exẽpte.sed a solutione pcurationis legatoꝝ nõ credit aliquaz
11 exẽptam per puilegiũ.Idẽ zenze.r Steph. ¶ †Glo.legittima qrit que põt esse alia legittima cã a puilegio vl exẽptione q idẽ opet.Rñdet glo.q multe pmo cõpositio facta iter prelatos r religiosos.alle.j.c.pxi.ver.nec q glo.itelligit sane.s.in illis in qbus valere põt cõpositio.de qbus in decre.cũ venerabilis.s.eo.ti.Idẽ Guil.dicens q per cõpositionẽ possent excusari a tanto.s3 nõ toto.alle.s.de offi.or.cõquerẽte.r quia qttuor sunt iura epalia que eps ẽt si velit nõ põt in totuz a se abdicare.s.visitatio correctio pcuratio r cathedraticuz.cum ista ptineant sub epali imperio.qd nõ põt eps a se abdicare seu abijcere.ff.de offi.psi.l.legatus.r.ff.de pac.l.ius agnationis.facit qd no.de dona.pastoralis.an aũt in pcurationibus legatoꝝ.se.apostolo.cõpositio seu remissio sufficit.Dicit Guil.q sic si est expssa.secus si tacita.alleg.de arbi.cũ tpe.r q2 honor qui impẽdit legat] sede apostolice est honor pape.xcvij.dis.nobilissimus.r de offi.deleg.cũ olim hec de cã cõpositionis.Scdo potest esse cã legittima fm gl.res iudicata.alle.de re iudi.cum inter viuos.de prescrip.cũ ex officij.r qd ibi no.in vlti.glo.hic intelligit Guil.si snĩa sit obtenta virtute puilegij papalis.secus si occasione cõsuetudinis prescripte.quia prescriptio non põt tollere pcurationis ius.qd intellige.vt infra dicã.An aũt possit h loq de cã prescriptionis.vr q nõ.q2 hic loqtur in prestari solitis.nisi dicas q post acquisitionẽ fuerit postea facta prescriptio. ¶ In his tñ.que sunt prescri-
12 ptibilia allegat de prescrip.c.de quarta. ¶ †Iuxta predicta querit glos.an posset dici cã legittima si dicat fuisse indebita solutio.Rñdet glo.q non nisi aliud pbet.q2 de mẽte huius cõstitutionis esse vr q possidens sit tuẽdus in sua possessiõe donec probet indebitũ.alle.c.peruenit sup eo.r de elec.querelam.ad fi.r qd ibi no.r de offi.ordi.duo simul in.iij.gl.Idẽ Pau.hic addens q cã legittima põt esse in potẽtia propter paupertatẽ.alleg.x.q.iij.cauẽdum.sup eo.cũ apostolus.r.c.cũ instantia cũ glo.ẽt hic concor.Steph.alleg.ad vltimuz qd hĩ vt lit.pen.c.j.r per totum.cor.idem hic Mat.colligens q in
b priuilegijs ᵇ d3 attendi tps date sicut in rescriptis ad bñficia.alle.de rescrip.tibi qui.in vj.fa.c.si eo tpe.eo.tit.r li.r per hoc p3 vbi dicit hic glo.q exẽptiones r puilegia que hñt religiosi ẽt circa ecclesias acqrendas.nõ habẽt locũ nisi in que sitis ante ꝯcilium vieneñ.Quãdo aũt inchoauit hoc ꝯciliuz.r qñ finitũ fuerit vt sic sciamus que possessiones ante ꝯciliuz sunt quesite vel post ponit glo.q in milesimo.ccc.xj.calẽdas octobris.r sic pma die.r finitũ fuit sexto die aprilis sequẽ.r sic durauit per sex mẽses.r.v.dies.Idem hic Steph.Quid aũt de possessionib⁹ quesitis durante concilio.vel post anteq̃ cõstitutiones huius concilij ligarent.remittit glo.ad no.in pꝛhemio huius voluminis cõcludens per ibi no.equum esse q de talibus iudicetur vt de quesitis ante concilium inchoatũ.Idẽ tenet hic Steph.dicens per pdicta sopitam eẽ altercationẽ antiquã.de qua de puileg.cum capella r.xvj.q.j.frater.
13 ¶ †Glo.volumus.pòderat q hic ponit pro rõne volũtas.q2 alias priuilegiũ deberet esse ppetuũ.vt in regula decet.in vj.cũ ꝯcor.dicit tñ q cã mouens volũtatẽ potuerit eẽ.q2 puilegiũ nimis tendebat ad noxam.r sic fuit restrigendũ.alle.de

deci.suggestũ.Guil.hic dicit q in fine hic papa restrigit gratiam papalẽ istis religiosis factã qd pòt.alleg.de rescrip.c.si.in.vj.qd dicit ꝯtingẽ maxie in his que per iportunitatẽ optinentur.vt in.d.c.de deci.statuto.in vj.An aũt indisticte si nõ fieret ista restrictio talia priuilegia eximerent a iuribus epalibus istas ecclesias.dicit Guil.q non sed ita demũ si episcopi non erant in possessione istorum iurium.alias non iuuaret priuilegium nisi facta esset mentio de possessione in qua eẽnt episcopi.alleg.de priuile.dudum.r de deci.statutũ in vj.Idẽ dicit forte dicẽdum de priuilegio impetrato per sorores minorissas in quo cauet q de terris siue possessionib⁹ acqsitis vel acqrendis in posterum nullas decimas soluant.q2 si magnas possessiones acqrant in vna parrochia de qbus soluebant decime in quarũ possessiõe est prochialis ecclesia r fuit ab antiquo.r sic gd enorme piudiciũ ecclesie prochiali non
14 vr ad hoc puilegiũ extẽdi per iura pdcã. †Querit Guil.an prescribi possit ꝯ pcurationẽ.Rñdet q sic si debet rõne cõsuetudis vel instõnis.alle.de pscrip.accedẽtes.r qd ibi no.in vlti.glo.Idẽ zenze.in.c.pxi.in vbo ꝯsuetudinẽ.alleg.not.in.d.c.accedẽtes.r de pscrip.cũ ex officij.Si vero est pcuratio que debet rõne visitationis r tunc ꝯ illũ qui illã nõ obtinet de iure cõi.puta si eẽt abbas vel archidiacon⁹ possit pscribere.de pscri.cũ ex officij.in glo.q si abbas.cõtra illũ vo qui de iure cõi obtineret.an possit pscribi ꝯcludit q nõ per illuz qui se vellet liberare per pscriptionẽ.q2 pcuratio accedit visitationi que h3 pcurationẽ annexã ex iure publico auctoritate r vtilitate.per aliuz aũt prescribi posset.vt.d.c.cũ ex officij.
15 ¶ †Vltimo iducit Guil tex.ad qõnẽ vulgatã.nunqd videlz cõmittens homicidiũ existens layc⁹ factus postea cleric⁹ debeat p secularẽ.an vo per ecclesiasticũ iudicẽ cõdẽnari.r an fideiussores q pmiserũt sub pena mille librarum illũ pñtare corã iudice seculari in penã incidãt cũ mõ nequeant eũ psentare laycũ r sic an teneant illũ nunc clericũ factum presentare in pma qõne ex q seqt decisio.scdo arguit pro r ꝯ vr eni
c pmo q debeat cũ laycus condẽnare q2 cũ onere suo transiuit ad clerũ.igitur rc.vt in hoc tex.r q2 puentus est a curia seculari de foro cõpe.pposuisti.de ap.pterea. ¶ In ꝯriũ alle.q alteratione status psone mutatur forũ intantũ q nec pncipaliter nec incidẽter per iudicẽ secularẽ amodo distringi potest corporaliter.de cle.coniu.c.vno.in vj.de or.cog.tuem.qui fi.sint legi.late.de sen.excõ.si iudex.in vj.r.ff.si ex noxali causa agat.l.j.r pe.r ibi de hoc per legistas.r p Bart.s.l.j.ff.ꝯ pe.r per Dy.in.l.hos accusare.§.hoc bñficio.ff.de accu.nec ob.fm eum.l.quotiens.C.de iudi.vbi iudex cognoscit incidẽter.de quo pncipaliter non potest q2 ibi in persona nõ mutat statum nec forum.r sic residet.Idem hic zẽze.r sic inclinare vr in hanc scdam partẽ.de materia dic p Io.an.in.c.j.de oblig.ad ratioci.r per Bar.in.d.l.j.ff.de pe.

D nostruz quod do.

Due sunt partes decre.q2 pmo ponit multa grauamina que plati inferebãt exẽptis preci pue cistercieñsibus.Scdo prouidet.scda ibi nos igit. ¶ No.hic multa grauamia q inferebantur per platos religiosis pcipue ordinis cisterciensis.
1 ¶ †No.q nõ lz aliqd recipe pro ferris equoꝝ si nõ idigẽt a꞉ꝯrio.sec⁹ si indigeat.de quo de cen.c.exigit.in gl.fm Inno.r super ea.li.vj. ¶ No.q cõpositio sup pcuratione int prelatum r subditos vel religiosos vr fore licita.de qua cũ gl.
d ᵈ ¶ No.q nõ lz prelato in visitatiõe secũ ducere canes venaticos r falcones r accipitres.nã tales incidunt in penam.de qua de cle.vena.p totũ.fm Guil. ¶ Item q pro vna die nõ pñt recipi plures procurationes absq priuilegio sedis apo.
2 ¶ †No.onera eq̃liter diuidenda inter soluere debẽtes r nõ debere vnũ plus grauari q̃ aliũ sine cã iusta.qd not.ꝯ facientes estimũ vel collectas imponentes rc.in ver.nos igitur rc.
3 ¶ †No.qualiter epi se debẽt hẽre quãdo accedunt ad monasteria religiosoꝝ.siue cã hospitalitatis siue causa visitationis.
4 ¶ †No.q nõ debẽt comedi carnes ifra septa monasterioꝝ ifra portã q appellat regulares.Et q visitatores pñt facẽ elemosynas de fragmẽtis que supsunt de mẽsa. ¶ Glo.inuitia No.ex alieno nõ posse fieri elemosynã.Idẽ zẽze.alleg.xiiij.q.v.nolite.r.c.seq.facit.ff.de fur.l.si pignore.§.j. ¶ Glos.

a ¶ Rñdet glos.Adde bñfacere q notat hosti.i.c.graue de offi.ordi.

b ¶ D3 attendi tẽpus date.Adde que habent per Fely.i c.capl̃m.in iij.col.r i.c.cã te.in.xix.col.extra de rescrip.

c ¶ Videt eni pmo.ad istã.q.adde Bart.in.l.oẽs qui.C.de decu.lib.x.Fely.i.c.cũ ad eo i.j.col.ver.fallit.xj.de rescrip.

d ¶ No.q nõ lz.Adde que habent p panor.i.c.cũ ad quorũdam de ex.cess.prela.

cópositiones. Oppo. q cópositio sup pcuratione nó valeat qz visitatio nó pót per cópositioné tolli cú illa sit iuris publici. qđ pacto puatoꝝ non ledit de so. cópe. si diligéti. ideo nec per oñs procuratio que illi est annexa. sicut in simili dicimus de prescriptione per quá non pót tolli visitatio debita. ⁊ per oñs nec pcuratio illi annexa. de pscrip. cú ex officij. de osti. translato. Soluit glo. cópositio per quá tolleret pcuratio debita róne visitationis nó valeret. vt in oṙio. sed cópositio que fieret sup modo pcurendi vel numero pcurandoꝝ bñ tenét. alle. qđ no. xvj. q. vij. qcunqz. Item qz etiá talis sup decimis pót fieri cópositio. de deci. ex multiplici. hec in pcuratióe debita de iure cói in qua cócor. Pau. in pcuratione aũt debita secus qz illa tolli pót. ⁊ pscribi in totú. alle. no. per Inno. i. c. cú ex officij. ⁊. x. q. iij. relatú. ⁊ qđ no. in simili. de deci. cle. si bñficiorum. vij. q. j. quá sit. ⁊ sic dicit intelligédum qđ no. p Jo. Gof. Ber. ⁊ Hosti. in d. c. cum ex officij. predicta intelligũt dumtñ cesset fraus. alle. C. de transac. l. pses. cuz Pau. ocor. Ste. ⁊c. ℂ Glo. cósumit. notabilis est ꝯ pessimos tyrános q

5 subditos grauát vsqz ad sanguiné ⁊c. ℂ † Glo. franguntur. op. de no. p Inno. de imu. ec. c. j. soluit gl. q ptextu cáe iniuste seu denegationis idebiti nó debét frági porte ecclesiaꝝ. vt hic. An aũt ptextu debiti denegati. ⁊ sic occasióe cáe iuste. vt si possidéti ⁊ sibi denegat pésio vel hospitiú vel pcuratio. licz frágere portas ⁊ ostia. dicédú est vt hr in palleg. c. j. ibi dicit Inno. ƀm Pau. hic q nó. qz bona ecclesiaꝝ sunt sancta sanctorú ⁊ dño cósecrata. xvj. q. j. sifr. ⁊. xvij. q. iiij. cóstitutú. x. q. j. nouerunt. ⁊ sic qui violentiá facit sacrilegiú cómittit. xij. q. ij. nulli liceat. ⁊. c. qcunqz de so. cópe. pquestus. Ité alle. qz nulla domus ⁊ nulle res sunt ad hoc spáliter obligate. ⁊ ideo talis irruens icidit in pená. l. si qs in tantá. C. vñ vi. ⁊. xvj. q. vj. placuit. vel edicti diui marci. ff. q met. cá extat. hec in illo qui pretédit aliqđ ius debitú ab ecclesia. Fatet tñ q ille qui iurisditioné hz possit violéter intrare ecclesiá. ⁊ expellere euz qui inique intrasset. ⁊ sic itelligit de resti. spo. olim cám. Idé dicit de nó habéte iurisditioné. si alr hz ius in ecclesia vt prelatus allat. de sen. excó. dilecto. in vj. Secus dicit in canonico qui ex iure canonicali nó hz ius in psoná ecclesie vel domorú eius. ⁊ sic nó lz eius res occupare nisi forte esset domꝰ deputata pro eiꝰ habitatione. qz tũc posset incótinéti egredicté

6 violéter eijcere. ⁊ suá possessioné defendere. † Qđ aũt dictú est de canonico q nó possit violéter ecclesiá intrare idé dicit de abbate ⁊ alio prelato in capella sibi subiecta quo ad tpalia tñ. alle. ff. ad. l. aqui. sed ⁊ qcunqz ⁊. l. quéadmodum. §. j. ⁊. ij. ⁊ sic nó denegabit abbatis vel monachis qn se apponant p violentiá vel expellendo eú qui se opponit ⁊ violéter resistit rũpendo portas ⁊ ostia. dicédo sibi ius cú hoc non liceat nisi in casibus qui no. C. qñ liceat vnicuiqz se sine iudi. vin. l. j. hec de rebus ecclesiasticis. Idé in prophanis. vnde si aliqs dicat se hr̃e seruitutẽ in fundo alterius. ⁊ sit in possessione si alr facit murú vel sepem vt ipediat illú in seruitute illa nó poterit frangere murú vel sepé. sed bñ posset impediétes se vti expellere violenter. pdictis vr̃ ob. l. iij. ff. de vsufruc. vbi pz q legatariꝰ inducit in possessioné fundi cuiꝰ est ei relictꝰ vsufructus ⁊ sic vr̃ q sicut dñs posset rũpere murú qui fieret in suo solo. ⁊ sic vsufructuarius. Rñdet hic Pau. post Innocé. in loco palle. q aliud in vsufructuario. aliud in dño. cú edificiú cedat solo nó dr̃ dñs rũpere murú alienú sed suum. insti. de re. diui. §. cú in suo solo. C. de rei védi. l. ij. sed vsufructuariꝰ non est dñs soli. ff. de vsufruc. l. si cuius. Fatetur tñ q vsufructuarius ⁊ qlibet hñs ius in re posset agere vt murus ⁊ aliđ impedimétum amoueat. ff. si serui. vendi. l. si eo loco. ⁊. l. egi. ℂ In proposito igit ƀm pdicta lz pcuratio hic sit debita nó pót frágere portas nec ostia sz possz per césurá ecclesiasticá defendere suá possessioné. alle. no. p Inno. ⁊ Hosti. ṡ. eo. venerabili. Idé tz hic Mat. ⁊ Steph. ⁊c. ℂ Glo. vna die. querit an qđ hic dr̃ pcedat ét si plura loca visitent vna die quoꝝ qlibet sufficiat ad pcurationé. Rñdet q sic qz tũc nec dz re-

7 cipi nisi vna pcuratio. alle. ṡ. eo. felicis in vj. ℂ † Glo. gratio
8 se colligit ex lr̃a puerbiú italicoꝝ. A caualo donato nó guardare al déte. alle. pro ocor. ff. de edil. édic. l. ad res. ℂ † Glo. spáli. q̃rit qđ possit esse illud ius spále quo pcuratio debeat. Rñdet q potest esse pactum vel onus impositú in fundatione. iuxta no. ṡ. c. pxi. Idem Guil. dicés p hoc patere q iter

a ℂ A caualo donato. Adde facit tex. in. l. aristo. cuz si. ff. de dona.

b ℂ Cle. ne in agro. Adde que ibi apostillaui.

dum pcuratio debetur de iure cói. interdú de ꝯsuetudine. interdum ex puilegio. interdú ex cópositione vel pacto. all. ṡ. e. romana. in vj. ṡ. eo. pcurationes. xviij. q. vij. eleutherius. de imu. ec. c. fi. de iure debet epis ƀm eú archiepis. interdum ex ꝯsuetudine ex puilegio nuncijs apostolicis qui qñqz mittũtur. vt pz ex predictis iuribus. ℂ Glo. ipsorú. querit an plati pñt procurari a religiosis in domibus alioꝝ q̃ ipsoꝝ religiosorum. dicit q non ipsis prelatis inuitis. ét si alias domꝰ ille

9 alioꝝ essent apte. ar. a oṙio sensu lr̃e ⁊c. ℂ Glos. regularé. in pncipio colligit ex lr̃a aliqđ licere in vna parte domus qđ in in alia non lz. vide de hoc Bar. ff. de no. op. nũc. l. non solum §. sed vt probari. ⁊. ff. de accu. l. libelloꝝ. Sed q̃rit glo. qđ ex portam regularé non est aliqs locus aptus ad procurandũ prelatú. an poterit tunc pcurari infra talem portaz. Rñdet q sic róne necessitatis. ad hoc alle. de obserua. ieiu. c. cósiliú. vbi pp necessitaté lz carnes comedé. ⁊ sic eadé róne. róne necessitatis dz esse licitú comedere in loco prohibito. arg. de tépore ad locú. facit. l. vinú. ff. si cer. peta. de reg. iur. c. qđ non est. hec vera in religiosis nó puilegiatis. si aũt essent priuilegiati fatet tunc posse dici q cú priuilegium religiosorú non tollat intra portá. qz tũc prelati ƀm formá priuilegij debebũt eé cótenti cibis regularibus qñ procurabunt ĩ tra talé portá. Qđ aũt primo loco dictú est intra talé portam posse comedi carnes procedit vbi religiosi non hñt priuilegiú qđ consueuit esse ƀm zenze. q supuenientes in monasterio non comedant carnes. sed dispóni regule relinqt ƀm Guil. de iure autẽ non debét comedi intra refectoriú. de sta. mo. cum ad monasteriú. cum glo. cócor. Ste. alleg. ad pmú dictú. xlij. di. nulli. ⁊. xliij. dis. clerici. hec vera qñ procuratio petitur vt debitú. Si vero prebet gratuita in nihilú tunc tollunt puilegia religiosorum per hanc cle. ⁊ sic indebite debebit esse ꝯtentus cibis regularibus ƀm zenze. dicit tñ hic Ste. q si petat pcuratio cá charitatiue hospitalitatis est quasi debita. xlij. dis. §. j. lxxxv. dis. si. florẽtinú. Fatendú est tñ qz tũc dz pcuratus esse ꝯtentus cibis regularibꝰ. vt h vult tex. ⁊ ét statim dixi. q talis ét appel-

10 lari pót gtuita. qz non ex spáli iure debita ⁊c. ℂ † Glo. si voluerint ponderat esse in arbitrio plati. an velit de carnibꝰ procurari tpe cógruo. dicit tñ q honestum esset q declinare ad monasteriú tpe quo nó comedunt. puta die veneris vl sabbati. ⁊ sic vtatur eisdé cibarijs sicut ⁊ monachi. tñ si non vult tali die declinare ⁊ nó vult tũc vti cibarijs regularibꝰ nó potest

11 cogi. facit. xl. dis. nó cogamur ⁊c. ℂ † Glos. fragméta. querit an isti plati poterũt facere dari p elemosyna panes itegros qui tollunt de mésa religiosoꝝ. dicit q non inuitis illis per

12 hũc tex. a oṙio ⁊ idé de caponibꝰ itegris ⁊ silibꝰ ⁊c. ℂ † Gl. colligunt. q̃rit an hoc q hic dr̃ posse fieri elemosyná de fragmentis q̃ tollunt de mésa pcedat ét si pcuratio fiat gratuite. Rñdet q si fiat ex debito clarú est q sic. Si vo gratuite idez vr̃ quasi illa talia vtroqz casu videant donata qđ nota bñ. An aũt posset fieri de talibus elemosyna per prelatum alibi q̃ in monasterio. dicit glos. se. q non inuitis monachis supposito argumẽto a oṙio. tex. facit de his q̃ fi. a prela. cum apostolica. ℂ Glos. vltima ponderat q hic nulla pena certa apponitur prelato attentati prohibita cótra religiosos. cú tñ ꝯstónes que fiunt cótra religiosos per hoc volumen sint penales. de quo religiosi cóqueri pñt. vt no. glo. in cle. j. in glo. mendican-

13 tes. in fi. ĩ de sen. excó. ℂ † Querit hic nunqđ monachus factus eps icurrat pená cle. ne in agro. habendo canes venaticos ⁊ accipitres que sunt p illá cle. monachis pbibita. Guil. hic arguit pro ⁊ ꝯ. ⁊ tz q non. qz loqtur de pena suspésionis quá non incurrũt epi. Item qz in multis liberatio est a regula. iuxta no. xvj. q. j. de monachis. xviij. q. j. c. j. ⁊ dixi in cle. j.

b de elec. Item zenze. de quo dixi plenius in ᵇ cle. ne in agro.

14 ℂ † Vltimo Guil. inuehit ꝯ abbates qui comedũt bonas carnes ⁊ nó cóicant monachis qz si cóicát possessióes castrorum ⁊ onerú ⁊ non actiones. s. carnium. vnde tales qui qñqz assatum comedunt dant exemplum monachis vt quemadmodum faciunt ipsi sic ⁊ alij faciant. de voto magne. ⁊ sic monachi vident excusabiles si comedant. ipsi non sunt excusati. de ꝯse. dis. v. carnes. nec sunt ét excusabiles abbates occulte comedendo. xj. q. iij. audi. qz claudicant in hoc priuilegio scindendo in duas partes. xlvj. dis. c. fi. ⁊ per hoc dicit magis cómendabiles fratres minores qui publice comedunt carnes.

presentis

Presenti constõne. Non recipit cõmodã diuisionez qȝ vnico
1 cõstructu claudit. ¶ † No. pmo ꝙ nõ est licitũ recipere pedagia vł guidagia de rebus ecclesiarũ ꝛ psonarũ ecclesiasticaꝝ dũmodo deferant gra ꝑpꝛij vsua. sec⁹ si cã negociãdi.
a ¶ No. penã quã icurrũt exigẽtes vel nomie suo vel alieno. ¶ Et no. ꝙ dictã penã ñ euadũt donec fcã sit restõ exactoꝝ. ¶ No. id qđ nõ ẽ licitũ suo noie nõ ẽ licitũ alieno. ꝯcoꝛ. xlvj.
2 di. sic nõ suo. ꝛ regula ꝙ alicui. ¶ † No. ex vbo cõstiterit ꝭm Mattheũ ꝙ nõ dȝ vitari excõicat⁹ anteꝗ̃ ꝯstet de excõicatione. vide qđ no. j̄ de sen. excõ. cle. grauis. ¶ Glo. scđa q̃rit an peccẽt diocesani si nõ faciũt ea que hic dicunt. Rñdet ꝙ sic. qȝ hic ponit verbũ iubemus qđ est verbuȝ ꝑcepti. xiiij. q. j. qđ ꝑcipit. per qđ vr ꝙ peccent. si id nõ faciet. qđ male põderat epi. facit qđ no. in simili in cle. ij. de sta. mona. ꝛ de re. do. c. ij.
b Idẽ Guil. ᵇ dicens ꝙ peccatũ mortale nutrit q̃libet transgressoꝛ ꝑcepti vł ꝓhibitiõis sui supioꝛ. l. iiij. dis. deniꝗ in fi. ¶ Qualis aũt pena hoc casu iponet epo hoc non seruanti. dicit ꝙ erit arbitraria cũ hec nõ sit a iure limitata. ꝺ offi. dele. de causis. Idẽ hic zenȝe. vide qđ no. de elec. gnãli in. vj. per
3 glo. notabilẽ. ¶ † Glos. psonis querere voluit que dicantur psone ecclesiastice. Dicit ẽt hñtes pmã tonsurã iuxta no. s̄. e. ꝗ̃ ꝗ̃. in vj. ¶ Glo. rebus. q̃rit an ꝓ psonis ecclesiasticis pñt exigi pedagia. dicit ꝙ nõ. sicut pro reb⁹ alle. not. in. d. c. ꝗ̃ ꝗ̃.
4 ¶ † Glo. ꝑꝑꝛijs. q̃rit an hic includat exigẽtes aliqđ a religiosis ꝑfessis pro rebus quas portant. vr ꝙ nõ qȝ illi nõ hñt ꝓpꝛiũ. sed hic loq̇tur de rebus ꝑꝑꝛijs ꝛc̄. ¶ Cõtrarium tȝ glo. qȝ hic loq̇tur de rebus ꝑꝑꝛijs portantiũ vel ecclesiaruȝ. sed ea que hñt professi sunt ecclesiarũ suaꝝ seu monasterioꝝ. ergo ẽt hic includunt. ꝛ per hoc dicit Guil. ẽt hic icludi frẽs minores quoꝝ bona sunt ordis vel pape vł vlis ecclesie que
5 vna est. j̄. de exces. ꝑla. frequens. ¶ † Ex predictis not. hic
c guil. ꝛ Pau. ꝛ ẽt zenȝe. ᶜ ꝙ eodẽ ꝑuilegio gaudẽt tres clericoꝝ. alleg. guil. no. s̄. de vita ꝛ hone. cleri. j. Pau. alle. eo. tit. c. fi. de imu. eccle. aduersus. xij. q. ij. ecclesiarũ seruos. xvj. q. j. si similiter. Ratio aũt est in. d. c. j. similiter ꝛ de pig. ex lrĩs. qȝ bona clericoꝛuȝ sunt obligata pro mala admistratione rerum ecclesie. hec ratio nõ est sufficiens ꝭm Pau. qȝ deficit in clerico non hñte administrationẽ. ideo dicit ꝙ verioꝛ rõ est qȝ bona non hñtia onus annexũ freq̇ter sequunt personã tanꝗ̃ accessoria. ꝛ ideo gaudẽt ꝑuilegio psone. quo ad foꝛuȝ vnde dñi tpales pro talibus reb⁹ nõ pñt imponere collectas de re.
6 eccle. c. j in. vj. ¶ † In bonis aũt hñtibus onus annexũ non gaudẽt ꝑuilegio. vt pȝ in q̃sitis per successionẽ in q̇bus tenẽtur ad collectas. nã in talibus nõ gaudent ꝑuilegio illo vide Bar. in. l. rescripto. ꝗ. fi. ff. de mune. ꝛ ho. sentit ergo Pau. ꝙ cleric⁹ teneat ad collectas pro bonis patrimonialib⁹ que ad eũ ꝑuenerunt ex successione vel alia simili cã. Matt. hic dicit ꝙ si ad clericũ ꝑuenerũt bona patrimonialia pro q̇bus a laycis soluebant collecte. ꝙ si collecta ꝑdicta iponit ꝭm extimationẽ que fit pro solido vel libra ꝛ nõ est ꝑpetua vel certa. sed mutat ꝛ variat pro variatiõe negocioꝝ iminentiũ ꝙ ad illaȝ nõ teneret. clericus postꝗ̃ res deueniat ad eũ. Si autẽ bona illa debẽt certũ ꝛ ꝑpetuũ tributũ vel censum. tũc id trãsit cuȝ bonis ꝛ solui dȝ per clericũ. ꝛ tȝ Spe. in ti. de cle. cõiu. ꝗ. j. v.
7 Ad hoc. ¶ † Sed qđ si pmo casu frẽs vel nepotes dicta bona trãstulerunt in clericũ. vt defendantur ab eo vr ꝙ defendi possint nisi ꝓbetur hoc forte fraudulẽter factũ. ff. de proba. l. quotiens. ꝗ. qui dolũ. ꝛ. C. de dolo. l. dolũ. j. q. j. hñ scimus dolus aũt presumet vel nõ ꝑsumet attẽta cã ꝑp quã fit donatio. ꝛ attenta ꝛ cõsiderata ꝯditione psonarũ donãtium vel dona-
d tarij. alle. de emp. ꝛ vẽdi. ad nostrã. ꝛ de pigno. illo vos ꝛc̄. ᵈ
8 ¶ † Nunqđ autẽ pro talib⁹ rebus que portant gratis vsus ꝑpꝛij layci debẽt soluere vectigalia. dicit gl. ꝙ nõ alleg. C. de vectiga. ꝛ cõmis. l. vl. ꝛ hoc est verũ de iure sȝ de ꝯsuetudine nõ ꝭuat presertim qñ sunt res noue de plurib⁹ aũt alijs casibus in q̇bus de iure cõi non debẽt vectigalia solui remittit glo. ad no. de publica. l. iiij. ¶ Glo. non negociandi. colligit a ꝯrio ꝙ clerici de rebus quas portant gratia negociãdi debent soluere pedagia nec gaudent imunitate. ꝛ idẽ tȝ Spec. in ti. de imu. eccle. in fi. Idem Pau. ꝛ inducit glos. ꝯ emptores redditũ clericoꝝ qui volũt vti imunitate ex psona cle-

e ricoꝝ. ᵉ qȝ nõ pñt cũ nec in his in q̇bus clerici negociantur ipsi gaudeãt imunitate. ꝛ hoc idẽ tȝ Ste. in loco palleg. C. de vectiga. ꝛ cõmis. l. ex ꝑstatione. ꝛ. ff. de publi. l. licitatio. ꝗ. fina.
9 ¶ † Iuxta ꝑdicta querit qđ si oꝛiatur qõ inter leuatoꝛẽ pedagij ꝛ delatoꝛẽ rei. qȝ forte leuatoꝛ negat illũ deferentẽ clericũ vel dicit res deferri cã negociationis vł nõ esse suas vł ecclesie. delatoꝛ ꝯdicit. qđ fiet. nã graue vr dicere ꝙ sup hoc delatoꝛ qui est pegrinus ꝛ viatoꝛ adire debeat iudicem pro fide huius rei faciẽda glo. rñdet ꝙ si sit qõ de rebus an sint sue vł
f ecclesie. ꝛ an cã negociandi deferant. sup hoc ᶠ stabit sacro deferẽtis vel sui nuncij. Si clericus forte misit nuncium pro certa re qđ intelligit procedere. nisi qualitas personaꝝ aliud dissuadeat vel nisi hñetur de opposito fides in promptu. alle. de iureiur. c. fi. ꝛ ꝙ metus cã. sup eo. Si vero sit qõ de psona. an sit clericus sufficiet si erit in habitu ꝛ tonsura clericali. de sentẽ. excõmu. si iudex. in vj. Idem Guil. Paul. ꝛ Stepha.
10 ¶ † Sed q̃rit hic Lap. qđ si ꝯtingat iudiceȝ sup hoc adiri. qs iudex erit adeũdus. dicit ꝙ iudex illi⁹ loci vbi talia exiguntur ꝛ extoꝛquent. Sed an debebit eẽ iudex ecclesiasticus. an ẽt poterit esse secularis. vr ꝙ quo ad cognitionem. an res ille sint clerici vel alteri⁹ vel an cã negociãdi deferant iudex etiã layc⁹ eẽ nõ possit. alle. de fo. cõpe. cũ. C. layc⁹ in vj. veri⁹ dicit esse ꝙ sit ecclesiasticus. alle. de iudi. quãto. de fo. cõpe. si diligenti. ꝛ. c. ij. ꝛ hoc. c. in ꝑncipio ibi locoꝛũ diocesani. ꝛ in fi. ibi
11 postꝗ̃ epo ꝯstiterit ꝛc̄. ꝭm Lap. ¶ † Circa ꝑdicta q̃ro quis dicat negociatoꝛ vł sciamus qñ dicat res deferri cã negociãdi. dicit Pau. ꝺ ille qui rem emit vt illam cũ sua forma integra ꝛ intacta vendat. non aũt emit vt hẽat mãm exinde causa operãdi ꝛ formã aliam inducendi. lxxxviij. dis. eijciens. xiiij. q. j. c. j. ꝛ. q. iij. in summa. Ratio diuersitatis est ꝭm euȝ. qȝ vbi vendit res mutata lucrũ ꝑcipit ex artificio. exẽpluȝ si ematur charta vt scribatur liber. sed si emitur res que imutata venditur lucrum ꝓuenit ex re vendita. Idem hic. Matt. ꝛc̄.
12 ¶ † Glo. pedagia. q̃rit que dicant pedagia. ꝛ q̃ guidagia. remittit ad no. de vbo. signi. sup q̇busdã. qȝ pedagia q̃ a peditibus dant. ꝛ guidagia pro guida oĩa illa dicunt portoꝛia vel vectigalia. put dr ibi. An aũt talia put dr ibi pñt iponi de nouo. dicit Pau. ꝙ non. nisi per ꝑncipes ꝛ reges. qđ intelligit Hosti. de regib⁹ romanoꝛũ. qui sunt dñi oꝛbis. alleg. ff. ad. l. rhodiam de iac. l. depcatio. C. de quadri. pscrip. l. hñ a zenone. Alij aũt reges hoc non pñt. C. noua vectiga. institui non posse. l. solẽt. ff. de publi. l. vectigalia. ꝛ ꝭm hoc vr ꝙ ciuitates non pñt hodie tales imponere qđ dicit Pau. esse verũ exceptis illis que sunt in pace ꝯstantie. q̇bus est concessum merũ imperiũ. ꝛ hoc pscriptibile nõ subsit pape. vt in extrauagan. Bonifacij vnã sanctã. Ratio dñe qȝ imperatoꝛ hȝ ptãtem a populo vel exercitu. xciij. di. legimus. papa aũt a deo. xxj. dis. in nouo. Hodie vero impatoꝛ hȝ ptãtẽ ab ecclesia cui est fidelis. s̄. de iureiu. cle. romani ꝭm Pau. ¶ Vos hic videtis ꝺ
13 pedagijs ꝛ guidagijs. † Sed qđ de gabellis ꝛ datijs q̃ leuãtur in ciuitatib⁹ lõbardie. ꝛ quasi hodie per totã italiaȝ. Ste. hic dicit idẽ alleg. ꝙ non est fienda vis in nominibus. xiiij. q. iij. putant quidã. ꝛ. c. plerisꝗ̃. s̄. de ꝑuile. quãto. ꝛ ꝭm hoc tota italia est iterdicta. ꝛ sic oẽs clerici irregulares nõ ꝭuantes interdictũ qđ est periculosum ꝭm eũ. Idem dicit glos. in vbo interdicti. Oꝛ hoc poterat esse ante cle. qm̃ de imu. eccl. que
14 hodie reuocat decre. clericos. eo. ti. ꝛc̄. ¶ † Glo. alieno. alł. cõcoꝛ. ꝛ ꝯcordat Guil. Sed querit an ille qui mandat icidat in hãc penã si mandatari⁹ exigat noie eius dicit ꝙ sic. Idem dicit si sciẽter exigit hoc per suos ꝛ sine mandato ex quo põt impedire. ꝛ nõ impedit seu retardat. Idẽ dicit de dante auxiliũ vel fauoꝛẽ occasionẽ vel cãm. alle. de sen. excõ. mulieres de
15 homi. petisti. ¶ Glo. cõstiterit. querit qualiter poterit de hoc cõstare ꝙ talis exactio sit indebite fcã. Rñdet vocata pte cõtra quã dȝ fieri publicatio. facit qđ no. in cle. j. de offi. de leg.
g Idem Ste. Idẽ Guil. ᵍ dicens vocãdos legittime quoꝛũ interest. qȝ alr̃s nõ posset de hoc legittime cõstare. qȝ causaruȝ merita ꝛc̄. de resti. in integ. cum ex lrĩs. ꝛ hoc denotat verbuȝ cõstare ꝭm eum. qȝ ꝯstans certus ꝛ firmus dȝ esse iudex isti. de actio. in. ꝗ. curare. xxx. q. v. iudicantẽ ꝛ hoc dicit ꝑcedere ẽt si per passum dãnũ diceret factũ notoꝛiũ. qȝ adhuc forte p vocãda cũ multa dicunt notoꝛia que nõ sunt ꝛ ꝑpter hoc etiã in notoꝛio exigit citatio ꝛ sñie ꝓlatio de iureiur. ad nostrã

a ¶ No. penam. Adde facẽ bo. tex. cũ ibi no. in c. nõ minus de imu. ecc.

b ¶ Dicẽs ꝙ peccatũ: Adde q̃ dic do. Abb. in c. j. colũ. j. ꝛ ibi doct. ex de consti.

c ¶ Quod eodẽ priuilegio. adde q̃ ponit Fely. post doc. per eũ relatos in. c. ec. clesia sancte marie. i. iiij. col. extra de constitu.

d ¶ Nunqđ aũt pro talibus. Adde Bal. i. l. cũ proponas. i ij. col. circa fi. C. de nau. feno.

e ¶ Quia nõ pñt. Adde ẽt. iij. casus in glos. clerici tenẽtur soluẽ vectigalia per Fely. i. c. ec clesia sanctẽ marie. xlj. colũ. de ꝯstitu.

f ¶ Stabit sacro. adde Bal. in. d. l. cũ pponas in. ij. col. ad fi. C. de nauti. feno.

g ¶ Dicẽs vocãdos. ad de hõface q̃ dicit fely. in c. ij. i vij. col. in ꝑn. extra de rescrip.

ribi no. & idē dicit in quocūq casu in quo ordiari⁹ h3 exeq̄ .
sniam iuris de pben.l3 epus in.vj.& de here.cum ꝑm eo.lib.
Steph.dicit hoc verū qn̄ agit̄ de publicatione fienda noiatim
seu noiando psonas secus si gnāl'r.q2 tūc nō regret̄ vocatio.
& poterit pcedē ex officio.facit de offi.or.c.si sacerdos.v.q.j.
qdam.Sed qd si ille qui est grauatus vult cōqueri.an possit
ordinari⁹ ingrere de talib⁹ exactionib⁹ illicitj.& sic ex officio
procedē.Rn̄det glo.ꝙ sic.Mouet̄ q2 hoc bn̄ficiū a iure cō
cessum ꝙ clerici nō soluāt ista talia respicit fauorē ordis cle
ricalis nō psone tm̄.& spectat ad ius publicū.de foro cōpe.si
diligenti.Itē respicit piculū aiarum.qd versat̄ in dicto cāu.
vt hic dr̄ in tex.qd dicit gl.pcedere maxie in facto manifesto
seu notorio.alle.de vsuris cū diocesi.& de diuor.porro.Item
dicit Guil.q2 talis iniuria vr̄ irrogata vl'i ecclesie.& ei⁹ spon
so & aduersus rem publicā cū ius publicū psistat in sacris.j.
dis.ius publicū.& iō cū eps sit i sua diocesi defensor reipubli
ce de offi.or.c.j.tenebitur ad hoc velut defensor reipublice.

C In ɔ̄riū alle.Guil.q2 quilibet pōt iuri i suo renunciare de
regula ad apostolicā.[a] Rn̄det ꝙ inɔ̄tum offensa est eccle
sia vl'is poterit eps puidere per pdicta maxie si ɔstat notorie
exactores iacere in peccato mortali.iuxta no.ij.q.j.in summa
secus dicit inɔ̄tum.tangeret̄ ius priuatū.pcor.zenze.Step.
vr̄ sentire vt tetigi ꝙ demū procedi possit ex officio qn̄ agit̄ de
publicatione gn̄aliter fienda nō noiatim credo verius qd te
16 rigi post glo.& Guil.&c. C †Glo.donec querit qd si isti re
stituant an incōtinenti relaxatū erit ex hoc interdictū vl' excōi
catio.dicit ꝙ nō nisi sequat̄ absolutio vt pbat̄ i decre.q̄ɔ̄.in
17 fi.de imu.eccle.in vj.&c. C †Glo.restituerint q̄rit an restitu
tio d3 fieri plenarie anteq̄ fiat absolutio.Rn̄det ꝙ sic vt p
batur in decre.q̄ɔ̄.& hoc satis innuit hic ex significato hui⁹
verbi restituere.ff.de vbo.signi.cuz pior.& .l.videamus.§.in
fauiana.ff.de vsuris.facit ꝑm Steph.ij.q.vij.accusatio.xvij.
q.iiij.de pībyterorū.An aūt sufficeret hoc casu pstare cautio
nē dicit gl.ꝙ nō sed reqrit̄ actualis restitutio.alle.qd not.in
simili de elec.q2 sepe.in vj.facit ad pdicta qd no.post Inno.
in.c.sicut de coba.cle.& mu.& de eta.& quali.cū bone.& qd vi
distis in cle.j.de deci. C Per pdcā dicit hic Steph.repro
bari opinionē Archi.s̄.c.q̄ɔ̄.in vj.vbi dicebat qd ibi erat di
ctum de restitutione intelligi debere idē esse de satisdatione.
18 C †Querit hic Steph.de duab⁹ qōnib⁹.pma pone ꝙ vni
uersitas tyburtina tenet̄ quolibet anno i certa q̄titate roma
nis.romani dādo ɔcedūt aliqbus de vniuersitate illa ꝙ non
teneant̄ cui alijs ɔtribuē collectā.q̄rit an vniuersitas tybur
tina tātominus soluere teneat an vō nihilomin⁹ soluet itegrā
q̄titatē & vr̄ ꝙ ad integrā q̄titatē teneat̄.p.l.vbi puilegiū ꝑni
cōcessum nō extēdit̄ ad vniuersitatē facit.ff.de re.diui.l.inim
§.vniuersitas.Spec.t3 ɔ̄riū in Spec.co.ti.per.l.creditores.
C.de pac.& l.fi.C.si ɔ̄ ius vl' vtili.publi.ff.de leg.j.l.si fundū
§.si libertas.& ff.de alimē.lega.l iij.de quo aliqd per Jo.de
19 lig.de rescrip.accedens.vbi vide.†Scda qd est.pone qdam
vicina h3 puteum vel viā cōem que egeret refectione aliqui
ex vicinia cā vitandi oēs expēsas volūt renūciare vsui putei
& vie.an possint.vr̄ ꝙ sic per.l.a reparatione.C.de aque ductu
lib.xij.& .l.ad porat⁹.C.de operi.publi.Guil.in spe.co.ti.§.
nūc dicendū.t3 eos cogēdos ēt si vellent vsui renūciare.nisi
forte velint domū vicinie pro derelicta hr̄e.ff.de leg.ij.l.si qs
filius.§.fi.& l.si hēs.§.vias.vel dici pōt aut corruit pp operis
viciū.aut in alia cā.ar.no.in.l.maritus.& l.fi.in fi.ff.loca.vide
ad predicta Bar.in.l.in concedendo.ff.de aqua plu.arcen.&
l.iiij.§.ꝙ si actor.ff.de re iudica.&c.

a C Rn̄det ꝙ inɔ̄tum. Adde face re que dicit bar.in l.pe. in.j.col.cir ca fin.C.de pac.& ibi do cto.& discur re dicta per Fely.in.c. si diligenti. extra.de fo. cōpe.

b C Nota primo illud. Adde bon. tex.in auē.vt hi q̄ obli.in fi.prin.& ibi glo.in versi. facilia.& tex. in.l.si opis. C.de penis.

c C Et no. clericū. Ad de de h̄ do. Jas.in.l.cē turio.in .ij. col.ff.de vul ga.& pupil.

d C De qli bet bn̄ficia to.adde tex. in.c.fin.xcv. dis.c.fin.de rescrip.i vj. c.cū h3 apo stolū.de pre ben.

1 C †No.primo illud vulgatū facilitas venie incentiuum tri
buit delinquēdi concor.de vita & hone.cleri.vt clericorum.[b]
2 C †No.labijs posse deo sacrificium offerri & fruiri.& sic vr̄
ꝑm Guil.ꝙ in reddēdo pēsum ꝙ debet̄ deo sufficit ꝙ labijs
reddatur sic vt non semper applicetur mens in reddendo.
3 C †No.q̄l'r dici debeāt hore canonice & psalmi q2 cū puri
tate ɔscie & animi deuotione & modestia non sincopando vel
trāscurrēdo.& maxie nō itermiscere vana colloqa.nā vt dicit
hic Mat.toto corde vigillare debēt dicētes diuinū officium
& incūbere toto corde ad pces remota carnali & seculari cogi
tatione & iō sacerdos añ pfationē pparat assistentiū mētes di
4 cendo sursuz corda.de ɔse.dis.j.quāto. C †No.ꝙ sine pec
cato dicende sunt hore ꝑm zenze.Ad hoc q2 non est speciosa
5 laus in ore peccatoris.Ecclesiastici.xxv.ꝑm Step. C †Itē
no.ꝙ clerici debēt hora cōgrua venire ad chorum & expecta
re vsq3 ad finem officij & nō exire ante fine causa rationabili.
6 C †No.clericos nō debere portare vel secuz facere portari
aues vel ēt secū ducere canes venaticos maxie dum celebrat̄
7 diuinū officiū &c. C †No.clericos debere icedere cū ɔgruē
tibus vestib⁹ & tonsura.[c] Et no.clericuz appellari militem.
8 facit ad no.p gl.in.l.miles.in pn̄.ff.de re iud.&c. C †In ver.
nōnulli.no.ɔ̄ faciētes coreas & dicētes cātilenas i cimiterijs
vel ecclesijs in festis vl' vigilijs eo℞ prout sepe fit in rure &c.
9 C †In v.in multis.†No.vtedū esse ɔdecētib⁹ vestib⁹ & orna
mētib⁹ & vasis in cultu diuino & ɔdecētiā ɔsiderari ꝑm q̄tita
10 tem facultatū eccl'ie &c. C †In v.ne igit̄.No.ad quē ptinet
corrigere pdictos excessus q2 ad platos ecclesia℞ & in defe
ctū & negligētiā eo℞ loco℞ ordiarios si nō sunt exēpti.al's ad
supiores eorū. C Et no.ꝙ predicti debēt esse diligentes ad
sciēdā & inuestiganda.Ad predicta facit.l.j.C.de pri.carce.
11 C †No.hic ex fi.ꝑm Ste.ibi que ad diuinū &c.que spectāt
ad officiū prelato℞.& in qbus subditi teneantur obedire ꝑm
12 Mat.ad qd alleg.vij.q.j.q2 frater. C †Itē no.ꝑm eum ꝙ si
iudex mādat aliqd spectās ad ei⁹ officium ad ipsum spectare
punire contēnentē adimplere mādatū.de quo de tēpo.or.ad
13 aures &c. C †Glo.minister.q̄rit an clerici qui sunt bn̄ficiati
tenent̄ ad horas canonicas dicēdas.& inducit hūc tex.ꝙ nō
a sui ɔ̄rio inɔ̄tum loqtur ab ecclesiaruz ministris.de quo re
mittit ad no.per se.s̄.e.c.j.sup glo.fi.Guil.hic dicit ꝙ si q̄ri
tur qs teneat̄ ad horas canonicas est dicendū ꝙ qlibet pro
motus ad sacros tm̄ ēt si sit subdiaconus tm̄.alle.s̄.e.pīby
ter.Idē Ste.alle.xcj.dis.pībyter.& xcij.dis.c.fi.Idē dicit[d]
de quolibet bn̄ficiato de patrimonio Jesu xpi ēt si sit in mi
noribus.qd dicit pcedere etiā si bn̄ficium non sit cōpetens.
ar.xj.di.clericus victum.& sic equiparant̄ in hoc promot⁹ ad
sacros & bn̄ficiatus.discrepant tm̄ in layco.q2 cōstitutus in sa
cris non pōt per aliū dicere infirmitate cessante.bn̄ficiatus in
minoribus sic.de appel.peruenit.Item cōstitutum in sacris
excusat sola ifirmitas.xlj.dis.§.j.& c.seq.beneficiatū in mino
ribus multa alia ipedimēta excusant.de appel.puenit.Item
excusat̄ pp ɔsuetudinē.vt no.in glo.de cōsue.cum oēs.Ite3
cum pp studiū.de elec.cum ex eo.in.vj. C Sed aduerte q2 in
istis duobus casibus vltimis non pbant iura palle.ꝙ excuse
tur ab horis dicēdis.sed a residētia rōne ɔsuetudinis vel di
spensationis facte ppter studium.vnde no.bene dictū Guil.
qd ampliat dicta iura & ꝑm predicta iura d3 intelligi dictum
Inno.s̄.c.j.vbi dicit ꝙ quilibet clericus tenet̄ ad horas qd
restringendū est ad beneficiatos prout etiam ibi not.Hostiē.
14 C †Quid aūt si layci vl' moniales dicāt officiū an pn̄t dice
re dn̄s vobiscuz.Rn̄det ꝙ non sic'r nec legere euangelium.
15 †Ex pdictis p3 ꝙ si clericus in minorib⁹ nō bn̄ficiatus non
tenet̄ ad diuinū officiū.& hoc t3 Ste.per hūc tex.q2 nemo te
netur militare pprijs stipēdijs.de prescrip.cum ex officij &c.
16 C †Glo.fructuū labio℞.iducit hūc tex.ad qōnē illā an suffi
ciat fruire labijs in diuinis horis si cor diuertat ad alia.vr̄ ꝙ
sic per hūc tex.de quo Inno.s̄.e.volētes.facit qd no.in ora
tione.in cle.j.§.de reli.& venera.sancto℞.in summula de ora
tione in vij.mēbro[e] ibi ɔcludit ꝙ sufficiat ꝙ qs bona intentio
ne inceperit.l3 in pgressu mens capiat̄ ad alia.q2 pmi mot⁹
non sunt in ptāte nr̄a.& per illud qd hr̄ in psalmo.xxxix.Cor
meum dereliqt me.quod intelligit nisi tanta sit euagatio ꝙ
omnino attētio pereat q2 tunc illud succedit Cypriani Quo
modo te exaudiri a deo postulas cū teipsum nō exaudias ꝑm
glo.ibi

C De celebratione missarum. Rubrica.

Fravi nimiruz torba.

Due sunt ptes pncipales q2 prio ponit tres excessus pncipales. In scda illos p supio res corrigit mādat.scda ibi.Nec igit̄.Pri ma in tres.sic tres ponit excessus.Na3 pmo tractat de excessib⁹ clerico℞ in clebratione diuino℞.Scdo de dissolutione clerico℞ & layco℞.qs in ecclesijs & suis cimite rijs faciebāt.Tertio de indecētia vestimēto℞ vasorū & orna mento℞ ecclesiastico℞.secūda ibi.nōnulli.tertia ibi.i m'tis.[b]

e C Ibi cō cludit. Ad de qd no.d. Abb. post Inno.in.c. volentes de cele.mis.

glo. ibi forte et peccaret clericus hn̄s dicere officiū si mens rapit ad alia. ⁊ in cogitatiōe illa insistit lʒ attētio oīno nō perēat. saltē qn̄ rapit ad vna ⁊ saltē venialr. ar. §. al's. xxxv. dist. Guil. hic vltra hunc tex. adducit ad p̄dicta simile de eūte ad sanctū Jacobū ex voto q̄ votū adimplet. lʒ nō semp gerat in mēte sanctū. Jac. ⁊ alia imisceat. In ꝯ̄riū alle. q̄ plus corde q̄ voce est psallendū. xcij. di. c. ij. ad hoc Jo. xviij. ibi. Maledictus homo q facit opus dn̄i desidiose. posset dici ꝙ si aliquis immisceat sincopas vel omittat versum vel psalmū vel aliquā p̄tē magnā vel modicā. ꝙ si hoc facit in choro cū alijs reiterat totus chorus pp scandalū. sed ipse solus per se sub silentio vel ad partē. Si vero solus officiū dicebat. ⁊ tūc si tēpore omissionis erat sic infirmus ꝙ nō poterat cōmode dicere. tunc non tenetur iterare ſm Hosti. Inn. tn̄ ꝯ̄. Si autē nō erat sic infirmus. ⁊ tūc aut omittit maliciosa negligētia. ⁊ tūc teneť iterare vel ad penas cōdignas ⁊ semper punieť de peccato omissionis. Si aūt hoc facit p̄ter ꝓpositū. ⁊ tūc nō peccat ſm Inn. ⁊ Hosti. in d. c. dolētes. ꝙ intelligit Guil. mortaliter venialiter aūt bene peccat. xxv. di. §. al's. ꝙ intelligit si nō sit facta magna interpellatio. q̄ al's peccaret mortaliter. Aliqui autē theologi ſm eū dicūt aliter. aut ipse dat operam sue omissioni. puta ponēdo se circa fabulas. ⁊ tunc teneť aut ab alio rumpitur. ⁊ tunc non ſm Inno. s̄. eo. super rub. ⁊ hic notat Mathe. dicit ꝙ si ex negligentia omittitur aliqs versus vel instantia ꝙ non peccat. nec tenetur a capite reincipere. et si dimitteret psalmū. ⁊ nō dʒ ad illū redire cū posset aliquod scandalū generare. sed negligentiā suā cōfiteri teneť. Nec ob. ꝙ maledictus dr̄ qui negligēter diuinū officiū egit q̄ illud intelligiť de maliciosa negligētia. nō aūt de illa que ꝓuenit ex meditatiōe diuina. ⁊ sic ex leui vel leuissima culpa ⁊ pro hoc et ſm Pau. non ob. ille tex. qui imponit penā censure. que nō imponiť nisi pro mortali. xj. q. iij. nemo. ⁊ simil'r. c. j. ⁊. ij. xcij. dist. vbi hoc ponitur sub precepto. Pau. dicit ꝙ Inn. ⁊ Hostiē s̄. eo. dolētes. dicūt ꝙ dicendo qs diuina nō dʒ ad alia intendere nisi necessitas vel vtilitas que dilationē nō capiat cogat eū d alijs cogitare de reg. iur. ꝙ nō est licitū.

17 Ipse autē dicit ꝙ q̄ hʒ Ber. † Cor hominis vagū est ⁊ mobilibus oībus mobilius. Nō eni semp adeo ē fortis homo ꝙ semp possit has cogitatiōes euitare. ⁊ iō non semp in his peccat mortaliter. sed venialiter. Or melius vr̄ dicere guili. sed certe Guili. loquitur in alio casu vt patet in suis dictis.

18 † Deinde ponit Pau. hic quot requiruť in oratione que ponit Jo. an. in cle. si dn̄m in glo. magna sub. vij. mēbro. Tāgit et an oratio debeat esse vocalis de quo per glo. Jo. an. in loco ꝓxime alle. facit qd̄ no. per Archi. de immu. eccle. decet

19 in. vj. ¶ Sʒ querit hic zenze. † ᵃ an existēs in peccato teneať ad horas dicendas. vr̄ ꝙ non per tex. hic qui dicit ꝙ dicende sunt cū puritate cōscientie. sed existētes in peccato taliter dicere nō p̄nt ⁊c. tʒ ꝯ̄riū per id qd̄ dicimus d excōicato qui rōne excōicatiōis n̄ excusať ab horis dicēs eis iuxta not. xxviij. di. p̄sbyterū ad qd aūt p̄sint tūc hr̄ in. c. cū qdā. de pe. ⁊ remis. Guil. hic dicit ꝙ talis illas dicēdo nihil agit. q̄ nō dicit eo mō quo dʒ sicut ꝯcubinarij fures p̄dones ⁊ similes ad hoc qd̄ dr̄ in psalmo ibi dixit deus peccatori. Quare tu enarras iusticias meas. iij. q. vij. §. tria. v̄s. itē testator. dicit tn̄ ꝙ dʒ illas dicere potiꝰ q̄ tacere. q̄ ꝓderit vt deus illuminet mentē ipsiꝰ. sicut si alia bona penitentialia faceret. vt. d. c. ꝙ in te. ne ipse reportet cōmodū ex malicia sua si releuareť a dicendo diuinas horas oīno ad instar layci vel clerici deposi, ti vel excōicati dicere ergo poterit horas suas ſm eū. xxviij.

20 di. p̄sbyterū. ¶ † Glo. canonicas. querit quot sunt hore canonice. Rn̄det ꝙ septē. ⁊ hr̄. s̄. e. c. j. Idē Guil. dans versus ex qbus colligiť quare sunt septē vʒ. In matutino damnať ipse Christus. Qn̄ surrexit primā canit ordo fidelis. Tertia cū caniť tūc est cruciamina passus. Sexta sunt tenebre p mūdi climata facte. Emissus nona diuinus spiritus hora. Vespere claudunť Jesu Christi mēbra sepulchro. Christo bis sena custodia tradiť hora. Et dr̄ bissena hora q̄si vltia hora. ⁊

21 de h̄ p io. an. i. d. c. j. ⁊c. † Quid āt sit hora canōica. dic̄ guil. ꝙ ē sacrificiū siue hostia laudis q̄ vol'r q̄ deo qs offert d lab'ijs suis. vl' dr̄ certa pēsio do obita ab his q i sortē dn̄i sr̄ assūpti ꝓ qua in sustētatiōe ꝑpria recipiūt patrimoniū Christi. s̄. e.

22 c. j. ⁊ de p̄bē. cū hʒ. ¶ † Qn̄ aūt dicať hora dr̄ ab oro oras ⁊

b debēt cōtemplando dici. xcvj. di. c. si. ᵇ ¶ † Qn̄ aūt dicanť

23 canonice. dicit ꝙ a canone. ꝙ est regula. xj. di. c. pe. ⁊ fi. Di-

24 uine aūt dicunť hore ex eo q̄ deo dicunť. ¶ † Sʒ q̄rit hic vlterius Guil. qualiter dicende sunt hore canonice. vr̄ ꝙ ſm cōsuetudinē vel constitutionē rōnabilē. xij. di. nouit. ⁊. c. seq. cum dicere hoc vel illud seu istū vel illū psalmū vel orationē istā vel illā nō est sub ꝑcepto. pʒ q̄ diuersi diuersa dicunt. de cōse. di. vj. i die. Ecōtra vr̄ ꝙ sequēdus sit modus romanus in sacris vel officijs vt hic de temp. ordi. c. j. ⁊. ij. ¶ Concludit ꝙ in secularibus clericis quo ad horas dicēdas modus est assumēdus vel ab ecclesia romana vt in. c. in die palle. vel a metropolitana. xij. di. c. fi. Fateť tn̄ ꝙ nō reprobať mos seu cōsuetudo que hʒ ꝙ aliq sunt cōtenti tribus psalmis tēpore paschali. lʒ ecclesia romana vel sua metropolitana h̄ nō seruet. xij. di. de his melius facit qd̄ not. in. c. placuit. eo. di. ⁊ qd̄ habeť in. c. in die. de cōse. di. v. In regularibus vero dicit ꝙ seruabiť ordo sue regule ⁊ priuatoꝝ statutoꝝ. xij. di. placuit.

25 ¶ † Redeo ad gl. ⁊ quero an missa sit de horis canonicis. ⁊ rn̄det ꝙ nō. sʒ de officio pʒ. q̄ ep̄i de honestate inuitantur ad missas dicēdas vel audiēdas. de priuil. c. fi. in. vj. cū tn̄ ad horas teneanť ex necessitate nō ex sola decētia. Idem Guili. Pau. Steph. ⁊ Mat. Fateť tn̄ gl. ꝙ interdū distributiōes in ecclesijs statuuntur ita ꝓ missa sicut pro alijs horis canonicis facit. j. ti. ij. c. j. ad fi. ¶ Cōtra p̄dicta opp. glo. ꝙ solum sunt due hore. ⁊ nō. vij. vʒ matutinalis ⁊ vespertina. xj. q. iij. ep̄s in consi. Rn̄det gl. remittēdo ad no. in. c. fi. xcij. di. ibi dicit Jo. ⁊ Lau. ꝙ hora matutinalis cōprehēdit oēs horas q̄ celebranť vsq̄ ad nonā inclusiue. vespertina autē hora comprehēdit oēs horas que celebranť ad vespera vsq̄ ad noctē ⁊ sic horā vespertinā ⁊ cōplectorij. ¶ Ad p̄dicta facit ꝙ dicebat Pythagoras. s. ꝙ duorū temporū cura est habēda. s. mane ⁊ vespere. hoc est eorū que acturi sumus. ⁊ eorū q̄ ges-

26 simus. ¶ † Iuxta p̄dicta queriť nunqd matutina beate marie ⁊ vigilie mortuorū sint de necessitate dicende cū dicuntur hore ⁊ officiū adeo ꝙ ꝑtermittens illa sine cā sit priuandus stipēdijs ⁊ possit excōicari iuxta. c. clericus. xcj. di. vr̄ ꝙ sic. q̄ quicūq̄ se nō cōformat moribus aliorū desidiosus aut intēꝑpatus est. xlj. di. c. j. ⁊ eque punitur sicut omittēs. xcj. di. clericus. In ꝯ̄riū facit q̄ sole hore canonice sunt ſm regulares ⁊ canonicas obseruantias. dicit Guili. ꝙ ex quo eo. mō oēs illius eccl'ie seruitores ꝯsueuerūt oīa ꝑmissa ꝓ horis ⁊ loco horarū dicere quilibet ad hoc teneť de cen. ex parte. secus si

c aliqui dicant ⁊ aliqui nō. et si plures dicāt. ᶜ ¶ † Alterius

27 querit nūqd omittēti seu negligēti dicere officiū possit imponi cōpetens satisfactio absq̄ eo ꝙ nō teneať iterare vr̄. ꝙ nō. q̄ est pensum hoc est cēsus q̄ sicut seruus ad tributa teneť. sic clericus ad oīa officia. s̄. e. ti. c. j. xlj. di. oīs dicit ꝙ cōfessor iponere poterit id qd̄ magis vr̄ expediēs. ⁊ iō dicit ꝙ possit aliā penitētiā iponere q̄ iterare horas si forte magnā

28 multitudinē dicere omisiss' ⁊c. ¶ † Sʒ querit Pau. an sufficiat audire diuina officia. vr̄ ꝙ sic per hunt text. ibi aut eis interesse ⁊c. Or hoc credo intelligendū in laycis ⁊ alijs qui nō teneнť dicere. Hosti. dicit ꝙ si est nimis fatigatus sufficit audire. ⁊ fortius si est infirmus. Fatetur tn̄ Paul. ⁊ idem Mat. ꝙ tam ab audiēdo q̄ a dicēdo excusať infirmus si directe vel occasionaliter posset id sibi obesse alle. de obser. ie-

d iu. cōsiliū. q̄ infirmis nō est lex posita. ᵈ † Sʒ an infirmus

29 post cōualescentiā teneť iterare seu dicere q̄ omisit in infirmitate. dicit Inn. s̄. e. dolētes. ⁊. c. j. ꝙ nō sʒ penitētia erit iponēda de peccato omissionis. Aluarius dicit hoc nō ēē verū q̄ si nō teneť dicere nō peccauit omittēdo. ⁊ hoc est verū in omissione excusabili. q̄ tūc nō est peccatū omissiōis. Sed Inn. nō intelligit de tali ſm Jo. de lig. itellige vt dixi. s̄. post

30 Guili. ¶ † Sʒ an peccet clericus interessens diuinis offi-

e cijs ᵉ si nō intelligit ea q̄ ibi dicunť. Inn. s̄. e. sup rub. dicit ꝙ sic. q̄ dʒ hr̄e cor ad deū ⁊ illi psallere. ¶ Gl. rōnabili q̄rit de exēplo q̄ possit eē cā rōnabilis quare possit exire clericus ante finē officij pōit exēplū. qn̄ cā recreatiōis ex eo ꝙ nimis fatigatus est spiritus sine scandalo aliquātulū exit de eccl'ia iuxta no. post Inn. s̄. e. dolētes. Idē si supueniret ifirmitas vl' iuste occupatio. vij. q. j. illō. ⁊. c. se. d cle. nō resi. ex p̄te. inn. ⁊. e. ti. c. vno i. vj. Gl. exeūdo notat ex l'ra ꝙ antēq̄ sit dcm̄ diuinū officiū clerici non dn̄t exire de choro. nec mirū. q̄ vt di-

a ¶ An existēs in peccato. Adde gl. not. ⁊ ibi no. Pet. de anch. in. c. ꝙ qdā de pe. ⁊ re. ⁊ panor. i c. j. extra de cele. mis.

b ¶ Qn̄ āt. adde hn̄ facere qd̄ dicit gl. in cle. ij. in v̄. hora. de vit. ⁊ ho. cleri.

c ¶ Alteriꝰ querit. adde Inno. ⁊ do. Abb. in. c. j. extra de celebra. missa.

d ¶ Sʒ an infirmus. ad de Inn. i. c. j. extra d celebra. missa. quem refert do. Abb. in c. j. de obser. ieiu.

e ¶ Si non intelligit. ad de Panor. post. Jo. an. in. c. dolentes in fin. ex de celebra. missa.

cit gl. nec layci missam audiētes recedere debēt an benedictionē sacerdotis. alle. de conse. dist. j. missas. ⁊ c. seq. Idem Steph. ⁊ Guil. p hoc dicit hic Guil. ꝙ clerici ante dictū officiū exeūtes carebūt distributionibus quottidianis. alle. de cle. nō resi. c. vno in. vj. facit de iudi. c. j. cū ibi no. Idē zenze. subdēs ꝙ nō vʒ statutū ꝙ interessens vni hore hēat integras

31 distributiōes ⁊c. ¶ † Gl. vigilijs notāda est ꝯ cōeʒ abusum qui viget ꝙ in vigilijs festiuitatū ⁊ in festiuitatibus fiūt plu-

32 res voluptuositates quā alijs diebus. ¶ † Gl. oratiōe ō mā oratiōis remittit ad no. ꝯ. tit. ij. cle. j. in gl. magna. ⁊ Paul. hic colligit ex tex. dū dicit. In ecclesijs orationi deberēt insistere. ꝙ in ecclesijs est orandū. alle. de pur. post partū. c. j. vj. di. in platea testm̄. Itē versus orientē. alle. xj. di. ecclesiarū. ⁊ circa hoc alle. auctoritatē Mat. vj. ⁊ beati Cassiani ⁊ qd hr̄. xlj. a dist. per symoniā. ᵃ Deinde ponit qd sit oratio. ⁊ vn̄ dicat. ⁊ de virtute impetrādi de quo ī cle. j. ꝯ. ti. ij. ¶ Gl. choreas notāda est contra chorizantes maxime in cimiterijs vel eccle-

33 sijs. ¶ † Gl. violatores q̄rit qūo ex choreis dissolutis ⁊ cātilenis in ecclesijs ⁊ cimiterijs surgūt violatiōes. Rn̄det ꝙ interdū de ludo deuenit ad rixas ex q̄bus solēt seq̄ effusiones sanguinis vulnera ⁊ homicidia pp̄ que polluunt talia loca ō

34 cōsec. eccle. vł alta. ꝓposuisti. † An aūt polluto cimiterio dr̄ polluta ecclesia vel ꝯ̄ hr̄ in text. de cōse. eccle. vel alta. c. j. in vj. guil. hic dicit ꝙ cōsueuit fieri violatio taliū locorū pp̄ talia vel pp̄ emissionem seminis vel ꝓpter efussionē sanguinis.

35 † Cuius aūt expēsis debebit tūc fieri recōciliatio. dicit gui. ꝙ expēsis illius dedit damnū alle. de iniur. ⁊ dam. da. c. fi. ⁊ hoc si cōstet. ſʒ si nō cōstet vel nō sit soluēdo. ⁊ tūc tenebunt illi q̄ erant in loco delicti. His cessantibus cōtribuunt parrochiani cū rectore. sicut ad alia onera parrochialia q̄ incūbunt alle. de eccle. edi. c. j. Sʒ ꝯ hoc facit qꝛ vr̄ ꝙ insolidū h̄ onus incūbat rectori. x. q. j. regēda. xviij. q. ij. nō semel. ⁊ c. visitandi. vbi dr̄ ꝙ totiēs eps̄ visitabit quotiēs necessitas incūbit. ⁊ semel ꝓcurabit de cen. cū venerabilis. Jo. de lig. hic dicit ꝙ nō credit hoc onus cōputari inter alia iura ep̄alia cum hoc eueniat casu fortuito nec cōputat inter alia que numerā

36 tur in. c. cōquerēte. de offi. or. ⁊ c. dilectus. ¶ † Quid autē si p̄dicti nō sunt soluendo dicit ꝙ eps̄ tenebit facere gratis. x. q. j. placuit ⁊ q. iij. cauenduʒ. Juxta p̄dicta querit guil. qd si eps̄ distet a p̄rochiali eccl̄ia p tres dietas ⁊ plus nunqd sibi fient oēs expense quas facit in eūdo stādo ⁊ redeūdo. vr̄ ꝙ sic ad instar testis. de rescrip. statutū. in fi. in. vj. ¶ In ꝯ̄rium facit qꝛ pro vno tali actu. s. pro cōsecratione nō debet nisi ꝓcuratio vna per quotcūqʒ vadat dietas de symonia cū sit romana. x. q. j. decernimus. ⁊ c. epꝫ. ⁊ c. placuit. Ad hoc qꝛ redditus ep̄at⁹ sunt statuti ⁊ cū ipsis discurrat p diocesim ⁊ onera supportet. de vi. ⁊ ho. cle. cū ab oī. ⁊ hāc ptē dicit veriorē. Idē zenze. ¶ Gl. ꝑturbat remittit de ꝑturbātibus diuinuʒ

37 officiū ad no. per se de appel. dilectus. ¶ † Gl. indecētibus querit qn̄ dicant vestes indecentes. Rn̄det ꝙ qn̄ sunt viles respectu estimatiōis. pꝫ qꝛ in h̄ dicit cōsiderari facultates ecclesie. Itē dicunt indecētes si sunt immunde. de hac t̄n̄ indecētia hic nō loquit pp̄. s̄. dicta. ſʒ hr̄ de custo. eucha. c. ij. ⁊ de

38 cōse. di. j. altaris palla. ⁊ c. vasa. cū. ij. seq. † Aduertēdū t̄n̄ qꝛ vt dicit gl. in fratribus minoribus circa ornamēta reprobat excessus respectu valoris precij seu estimatiōis. in cle. exiui.

39 §. q̄uis de verb. sig. vn̄ ibi debēt eē mediocres. † Sʒ querit hic Mat. an ornamēta altaris seu palla que ponunt sup altari deputata ad vsum diuinū lʒ nō sint cōsecrata possint cōmodari laycis ad pompaʒ p nuptijs ⁊ alijs vsibus secularibus ⁊ an de veste alicuius dn̄e possit fieri planeta vel alius ornatus eccle. remittit ad no. de cōse. di. j. ad nuptiarum. ibi dr̄ ꝙ

40 nō. ¶ † Gl. negligētiā iducit tex. ad q̄ōnē an diocesani p̄nt se intromittere de iurisditiōe inferiorū. ⁊ vr̄ ꝙ nō nisi in casu negligētie per hūc tex. de quo remittit. de offi. or. cū ab ecclesiarū. ⁊ c. pastoralis. Pau. dicit hoc eē verū qn̄ tm̄modo ad inferiorē spectat iurisditio de iure cōi priuilegio vel cōsuetudine de offi. archi. dilecti. ⁊ de offi. or. irrefragabili. ⁊. d. c. cuʒ ab ecclesiarū. secus si simul spectaret ad inferiorē ⁊ diocesa. qꝛ tūc locus est p̄uētioni. de appel. vt debitis. ⁊ de offi. archi. c. iij. ⁊ si dubitare cōtingit q̄s p̄uenerit deferendū est supiori. arg. s̄. de p̄bē. si a sede in. vj. hec dicit vera. nisi minor haberet iurisditionē a maiore. qꝛ tūc maior posset ꝓhibere minori exercitiū. ff. de iudi. l. iudiciū soluit de quo per Inn. in p̄alle. c. dilecto s̄m Pau. ¶ Glos. superioris querit quare h̄ casu nō dedit hec cōstō ꝯ exēptos delegatā ptātē ordinarijs. sicut fecit in simili de sup. neg. pla. cle. vnica. de sta. mo. cle. ij. de re. do. cle. ij. Respondet ꝙ cesset multum visitata nimis fuisset preiudicatum exemptis. iō voluit concedere ⁊c. ¶ Glo. debitis. arguit pro opi. Hosti. in. c. j. s̄. e. vbi dicebat ꝙ pulsare ⁊ psallere horis debitis seruabat in cathedralibus ⁊ collegiatis ecclesijs. nā hoc videbat hic approbari per hunc text.

41 † Que autē dicāt hore debite. dicit hic Paul. ꝙ hore dici correspondēt officio ⁊ nō eꝯ̄. ⁊ has dicit horas debitas ēt si credat ꝙ populus nō veniat ad ecclesiā s̄m Hosti. ⁊ hoc ꝓbat hec lr̄a bꝫ Pau. Psalli aūt debēt p̄dicte hore a clericis astantibus in ipsis ecclesijs b̄n̄ficiatis nisi iusta cā excuset. ꝓut arbitrabit p̄latus camerarius vel administrator tp̄aliuʒ qui rōne officij vacare tenent. de cle. nō resi. ex pte. ⁊. c. tit. ad audientiā. Ad p̄dicta vide per Jo. an. s̄. e. c. j. historiā de heremita qui interdū hēbat vuas maturas. interdum acerbas. interdū marcidas qui interrogans angelū quare hoc eēt. rn̄sum accepit ꝙ p̄mas vuas hr̄et qn̄ tp̄e congruo dicebat horas. secundas qn̄ dicebat nimis cito vel nimis tarde. tertias

42 qn̄ omisit. ¶ † Glos. exercere querit q̄bus nō cōpetit exerb cere censurā ecclesiasticā. ᵇ Rn̄det ꝙ feminis. lʒ p̄latis. facit de peni. ⁊ remis. noua quedā. ꝙ gl. dicit intelligēdū prout no. c. dilecto. de ma. ⁊ obe. Quid autē de rectoribus curatis hr̄. ij. q. j. nemo. vbi p glo. ⁊ Archi. de offi. or. c. ij. ⁊ c. cū ab ecclesiarū. vbi p glo. ⁊ doc. plenius p Hosti. in summa de sen.

43 ex. §. quis possit excōicari. in vlt. col. ¶ † Gl. sciēda querit q̄ sunt ista que debēt insistere vt sciāt p̄lati. dicit ꝙ tria que colligunt ex tex. s. cōcernētia diuinū cultū reformationē moruʒ ⁊ ecclesiarū honestatē iura loquētia de primo ⁊ vltimo sunt satis no. loquētia vero de medio sunt multa. que enumerare eēt potius laboriosum ꝙ̄ subtile. gl. t̄n̄ enumerat aliqua de h̄

44 loquētia ⁊ ista sufficiāt. ¶ † Querit hoc guil. zenze. ⁊ Stein ver. ne igit. qui sunt illi ad quos ptinet reformare hic ꝓhibita. Ste. dicit ꝙ Archi. archip̄sby. Primicerius. Sacrista ⁊ custos. ꝓut pꝫ in singulis titulis. guil. vero ⁊ zen. dicunt ꝙ vbi ēst ecclesia cōuētualis vel collegiata. ⁊ hʒ suū p̄latū immediatū. tūc ad illū primo loco spectat cura circa ista minora. s. de pulsandis campanis horis dicēdis certo loco ⁊ tp̄e. ⁊ de corrigēdis circa diuinū officiū negligētibus. alle. de offi. or. quāto. ⁊ si sunt religiosi circa obseruātias monasticas. ⁊ hec dicūt p̄cedere postꝙ̄ q̄s est canonice ꝯfirmatus in p̄latuʒ p supiorē suū. nā tūc hʒ ptātē exercēdi cēsurā in subditos suoruʒ collegiorū. iuxta no. de offi. or. cū ab ecclesiarū. de symo. sicut. tales ēt p̄nt absoluere suos subditos canonicos ab iniectione manuū adinuicē. lʒ gl. intelligat de regularibus t̄m̄ in. c. q̄m. in fi. s̄. de vi. ⁊ ho. cle. An aūt tales p̄nt dispēsare cū subditis vt se absentare possint a b̄n̄ficijs. dicūt ꝙ sic ⁊ ex cā rōnabili. alle. s̄. ne cle. vel mo. in. vj. c. ij. intellige t̄n̄ cū ꝯuētu vt ibi statutū aūt generale circa nō residētes nō posset facere qꝛ hoc spectat ad ep̄m. de cōsti. cū oēs. ſʒ dispēsare cū aliquibus sic ex cā rōnabili. vt p̄dixi. ꝙ itellige dūm̄ eccl̄ia nō destituat ministris. al's secus de cle. nō resi. c. pe. nec ob. c. cū nō opꝫ. de cōse. dis. v. c. cōtumaces. l. di. qꝛ loquit de clericis qui nō habent aliū p̄latū immediatū ꝙ̄ ep̄m. De materia p Joā.

45 an. in decre. lʒ canon. in gl. pe. ⁊ super ea. in. vj. ¶ † Ultimo querit q̄s possit hr̄e iurisditionē tp̄alē vel spiritualē. dicit ꝙ aut querimus de spirituali iurisditiōe aut tp̄ali. Primo casu aut in his q̄ hʒ curaʒ ex ptāte sibi data auctorizabili institōne aut iuris approbatiōe. aut cōfirmatione. aut delegata cōmissione. aut in alijs. primo casu si querit de mulieribus. ille nō p̄nt talia exercere. de ma. ⁊ obe. dilecta. In oībus alijs subdistinguit. qꝛ aut loq̄mur in his que sunt iurisditionis ⁊ auc ctoritatis ep̄alis vt anathematizare. ⁊ nam p̄nt ᶜ nisi soli epi xxiij. q. iij. corripiant. aut loq̄mur de alijs. ⁊ tūc aut loq̄mur de ꝯsuetudine aut de iure. p̄mo casu in plurib⁹ locis nō p̄nt nisi soli epi vel ab eis d̄legati. ⁊ est rō qꝛ iā p̄scripserit ꝯ inferiores p̄latos. ij. q. j. nemo. exceptis t̄n̄ p̄latis ꝯuētū vel collegiū h̄ntibus. q vt cōiter sup his ꝓprijs religiosis conuersis seu clericis exercitiū hui⁹ iurisditiōis retinuerūt ⁊ ea quottidie vtunt vt dcm̄ ē siue talis sit ꝓprior. de ma. ⁊ obe. cū in ecclesijs. siue Abb. de symo. sicut tuis. siue alius q̄cūqʒ collegiatus

a ¶ Deinde ponit qd sit oratio. ad de archi. in c. ore ō imu. eccle. li. vj. ⁊ archi. in. c. xc. dist.

b ¶ Rn̄det ꝙ feminis. Adde Ale. in consi. j. in vj. colū. ⁊ in cōsi. xxiij. in iij. col. in. v. volumi.

c ¶ Nisi soli epi. Adde que habent per panor. in c. cuʒ ab ecclesiarū. de offi. ordi.

legiatus siue et secularis. de vi. et bo. cle. qm. Si vero queri-mus de iure. et tūc pñt de offi. ordi. cū ab ecclesiarū. et c. si sacerdos. de quo remittit ad no. p Hosti. in summa de senten. excō. §. qs posset excōicare. Si vo qrimus de alijs qbus nō ē cōmissa cura p epm vel supiorē. nec de mādato eorū. et tunc aut loqmur de iurisditiōe spirituali aut tpali. et sic ecclesiastica vel seculari. primo casu nō poterūt. Rō qr tales psone nō pñt talia hre nisi p epz vel supiorē vl' nisi forte hñtes ab epo hoc alijs cōmittunt. de no. ope. nū. c. pe. Scdo casu qñ de tēporali. et tunc aut querimus de eo cui est cōmissa iurisditio a dño vero aut de illo q creatus est per electionez. primo casu pōt. vt. j. e. c. fi. [a] scdo casu. et tūc si illi q elegerūt nō faciūt vnū corpus collegiū vl' vniuersitatē et nō pñt dare iurisditionē ð excess. pla. dilecta. Si vo faciūt vnū corpus collegiū vel vniuersitatē. vt qr fuerūt approbati p dñm tpalē expsse vl' tacite vt qr dñs cōstituit castrū vel admittit eorū subditū vel dat eis rectorē vel eps vocat collegiū. š. de eccl. edi. ad audientiam nostrā. et tūc electus a talibus sup eligētes hz iurisditionem quā dat sibi lex eo q est electus. ff. de iuris. om. iudic. l. et qr et hoc verū nisi aliqd faciant in piudiciū dñi vel cōtra rōnē vel iusticiā. C. de epis. et cle. conuenticulam.

Ignū prorsus et con.

Primo ponit dcm. Scdo circa illud remouet dubiū. scda ibi. Nec adijciēdū. Tex. ibi. Religiosis. In his erat maius dubiū hz Ste. pertim qr aliq hñt ex regula effectū ordinis et sic non videbat tale posse mutari. ¶ † No. q clerici et religiosi cōmēsales domestici Cardinaliū rōne eccl'ie vl' eporū pñt dicere illud idē officiū q pdicti cardinales vel epi. nec tenent ad illud officiū dicendū. ¶ Et sic no. q rōne domesticitatis aliqd pcedit q al's nō cōcederet. ¶ † Not. ex h vbo indulgemus hm zenze. q de iure cōi eēt secus. nec mirū qr in singulis ecclesijs de iure sunt dicēda diuina officia iuxta morez metropolitane ecclesie. xij. di. de his de cōse. di. j. altaria. per hūc tex. dicit hic Guil. q vident peccare cathelani comedētes carnes in studio tolosano i die sabbati. lz nō peccarēt in sua patria pp cōsuetudinē q est ibi. facit de cōse. dist. v. qr dies. et hoc dicit tenēdū. s. q peccēt. alle. xij. di. illa a sensu ɔ̃rio. Ecōtra dicit q nō peccāt tolosani comedētes carnes in cathelonia nisi restringat ad alios tm̄ sz cathelanos. Scdo per hūc tex. in fi. ibi nec ad dicēdū dicit q papa pōt dispēsare in horis dicēdis arguēdo de pte ad totū etc. qd no. gl. romane ecclesie. querit qd in cōmēsalibus cardinaliū ecclesie rauēnatis vel cōpostellis. dicit secus a ɔ̃rio. alle. de offic. archipsbyter. c. ij. et no. de Hosti. cū oēs sup. ij. gl. Idē Pau. et est rō hm eū qr tales nō sunt simplr cardinales. xxxij. q. ij. panor. Fatet tñ q interdū principales sacerdotes vocant cardinales vt. d. c. ij. de offi. Archi. an aūt assistēs cardinalibus rōne ecclesie intelligant residere. dicit q sic alle. not. p Hostiē. de cle. nō resi. dilectus. ¶ † Gl. pōtificū querit an hoc pulegiū habeāt electi in epos nōdū cōsecratos. Rñdet q nō [b] qr tales nō appellant pontifices. Idē Pau. alle. de trāsla. pla. c. ij. Idē Guil. Ste. hic lz ɔ̃riū pp rōnis idētitatē. Item qr puilegiū datū vxori cōuenit sponse. ff. de iure dotiū. l. si spōso. Jo. de lig. dicit primū esse verius. tū qr loquit de pontificibus q nō cōgruit electis tm̄. tū qr hoc puilegiū est cōcessuz in reuerētiā ordinis etc. ¶ † Glo. possit. querit an teneant se coaptare cū officio cardinaliū vel eporū isti cōmensales. dicit q nō sed pñt quicquid aūt ptāti cōmittit id iuris necessitati non subijcit. ff. de iudi. l. nō quicquid. Idem Paul. alle. de offi. dele. cōsuluit. Contra q opp. de no. xvj. q. j. de monachis et per Gof. in summa de sta. mo. v. sz nungd. et p Hosti. in summa huius ver. sed nungd tales. p que vr q ēt teneant. Soluit q pdicta loquunt in monacho in totū trāslato ad ecclesiā secularē q nō dz illi seruire hm officiū monachale etc. ¶ † Glos. officijs querit an pñt se coaptare in cibis. Rñdet q sic hic nihil dicit. sz hñ fecisset hoc declarare et addere p no. xvj. q. j. c. iij. pau. hic dicit q idē vr dicēdū allegat. xlj. dist. si quis. al's quisquis. facit qd not. in. d. c. iij. etc. ¶ † Gl. coaptare inducit tex. ad qōnē an monachus q est pfectus ecclesie seculari debeat illā regere hm officiū seculare. an vero hz officiū monachale p hūc tex. et h lz Jo. xvj. q. j. c. iij. et Gof. et Hosti. in locis palle. in glo. de pscript. cū olim. Sed aduerte qr vt dicit glo. hec decre. pōt induci ad oppositū. naz hec vr esse specialis indulgētia. et sic per cōsequens in ɔ̃riuz dz eē ius cōe. So. gl. hic loquit in his qui nō sunt ppetuo trāslati. secus in terminis questionis pdicte. iō tunc nihil hz cōe cum monasterio. alle. xvj. q. j. ne pro cuiuslibet. Idē hic Step. dicens q in casu decre. qr indefinite loquit poterunt in oibus diuinis officijs coaptare officium cardinalium vel episcoporum vel superiorum quorum sunt cōmensales.

¶ De baptismo et eius effectu. Rubrica.

Resenti inhibemus.

Tres sunt ptes pncipales qr primo ponit regulam. Scdo duos casus excipit ab ea. Tertio ponit ɔ̃facientes. scda ibi nisi. tertia ibi aūt. ¶ † No. q qs dz baptizari in ecclesijs vbi sunt fontes baptismales. et nō in aulis vel alijs puatis domibus. ¶ Not. q̄ hoc fallit in liberis regū et pncipū. et generaliter i alijs si necessitas hoc suadet. † [c] Ex quo no. q necessitas legē nō hz. ¶ Itē not. q est ferendū dignitati regali seu principali. facit qd hr ð offi. dele. sane. et. c. pastoralis. et de pbē. de multa. in fi. ¶ No. puniēdos ɔ̃faciētes vel suā pñtiā exhibētes in talibus. et sic nō puniri interessentē. sicut faciētē. vide Bar. ff. de fur. l. is q opē. et. l. q seruo. §. si duo. ¶ No. talē debere penā imponi p quā verisimilr alij terreātur. ¶ † Gl. nequis. querit qbus cōpetit ex officio baptizare. Rñdet q psbyteris. facit hm Paul. de pse. di iiij. cōstat. de diaconibus aūt remittit ad no. xciij. dis. diaconus. Pau. hic dicit q absente sacerdote et necessitate iminēte pōt diaconus baptizare. alle. palle. c. diaconus. Itē qr diaconus in necessitate pōt cōfessionē audire. de fur. c. ij. nō pōt tñ tūc absoluere vt ibi no. p Hosti. facit qd no. de offi. or. pastoralis. in glo. quo casu. cōprehēdit ergo hic p hāc idefinitā locutionē oēs pdictos. Idē dicit Pau. in quocūq alio cū lra hic generaliter loquat. [d] et qr istud sacramētū pōt cōferri ēt a quocunq layco mare et femina in necessitate. xxxij. di. §. verū. de conse. di. iiij. a quodā. et c. sanctū est. et de sum. tri. c. j. §. sacrū. facit. j. q. j. q qdā. ¶ † Glo. aulis. exponit hoc verbū. Idē Steph. dicēs q aulas regulariter appellamus salas. de qbus. xxxv. di. ecclesie principes. alio noie palatiuz. de app. qua fronte. Sed pprie i hoc differūt qr palatiū est impatoris regū et pncipū et magnatū. Aula vero inferiorū. xxj. q. viij. conuenior. hic tñ vnū ponitur pro alio qr hic appellatur aula ēt regum. ¶ † Glo. deputari. querit an in oibus ecclesijs possit quis baptizare. Rñdet q nō. ponderat eni hoc verbū ad qd alle. cōcor. quasi velit q ēt in ecclesijs vbi non sunt deputati fontes nō lz baptizare. et hoc tz hic Pau. in pluribus aūt ecclesijs cōsueuerunt eē fontes. xiij. q. j. §. j. xvj. q. j. de deci. et tales ecclesie vt dicit gl. hic dicunt baptismales. de no. op. nū. c. j. in pn. cū si. dicunt ēt matrices qr per baptismū renascimur. ð deci. ex trāsmissa. j. de sen. excō. cle. j. facit hm Pau. ð trāsla. pla. c. ij. Idē zenze. alle. de cōse. di. iiij. c. venisti ad fontem. et c. seq. Idē Steph. qr sicut mr carnalis nos generat sic ecclesia p baptismū nos in xpo regenerat. alle. š. eo. debitū. xvij. q. ij. pridem. de cog. spiri. si viri. et c. Martinus. iō aūt in talibus ecclesijs dz quis baptizari hm Mat. qr spiritualia maxime baptismatis debēt in ecclesia celebrari. alle. xxiij. dist. in noie dñi. ij. q. ij. pceptū. xxiij. q. fi. ɔueniens de elec. cū terra. An aūt dicatur quis hre curaz baptizandi, remittit Pau. ad no. per Hosti. de cle. nō resi. c. qr nōnulli. nam vr q per talem actum debeat dici hre curam ex eo qr baptizās adultū dz ipsum instruere in articulis fidei. de conse. di. iiij. ante oia. xxx. q. j. placuit. hoc aūt ptinet ad psbyterū curatuz. de vi. et ho. cle. c. vt vnusquisqz. ¶ † In ɔ̃riū facit qr iste actus baptizādi potest exerceri per laycū. xxx. q. j. ad limina. vbi oi casu si fiat forma debita cū intentione baptizandi. et sic nō est de cura penitentiali vel iudiciali cuius laycus sicut et mulier est incapax. de pe. et re. noua quedā. et c. ois de ma. et obe. dilecta. xcvj. dist. bñ quidē. et hoc dicit verius esse etc. ¶ Glo. regū. alle. cōcor. in prin. que tñ vt glo. dicit solum pbant de rege. s. q ei sit deferendū. sed hic additur etiā de principe. facit cle. j. de testi.

[a] ¶ Scdo casu. adde q hñr p. d. iaf. in. l. j. ff. s of. eo. cui man. est iur.

[b] ¶ Or tales si appellant. Adde ea que dicit fely. in. c. cā te in pnc. de rescrip.

[c] ¶ Ex quo no. Ad istaz regulā. vide pulchre iaf. in. l. fi. in pe. colū. C. de testa.

[d] ¶ Et qr istud sacramentū pōt. adō panor. in. c. ij. ad fi. de iudi. glo. no. et ibi docto. in. c. j. ð cleri. nō ordi. mi.

a ¶ Iuxta p a dicta querit 7 glo. adde gl. in cle. j. ō testi.

¶ a † Iuxta pdicta qrit gl. qd ptineat hic noie et appellatione principis. nā vř nomē valde generale. deus eni3 appellatur princeps ysaie. ix. ibi pnceps pacis 7c. Interdū Ang. interdu3 papa. interdū epi vel alij iudices ecclesiastici. xxxvj. dist. ecce pnceps. interdū impator. interdū alius principās pplo vel certo loco vt p3 in auc. et in iuribus alle. in gl. Si ergo sic generaliter sumitur nomen princeps p oi hnte principatū seu dominationē vel dominiū populi vel loci sequit q ois hns baroniā aliquā erit princeps. Ad hoc qz et similr dici pót large rex quilibet regēs puinciā vel dñiu3 certi loci pp gentes populūvel plebē. xxiij. q. iij. duo ista. Itē qz apes dicunt hre principē. vij. q. j. in apibus. et similiter diabolus dř princeps mundi et viciorū. Jo. xvj. aľs. xiiij. de pe. dist. ij. princeps. vñ autē dicat princeps dicit gl. q cóponit ex noie pmus et vbo capio. et sic dř princeps. quasi pmū locū capiēs vel dignitatē. Si autē sic large sumeret hoc nomē princeps p oi hnte pncipatū seu dñiu3 vel dominationē populi vel loci i aulis multoru3 priuatorū posset celebrari actus baptizandi qd vř absurdū. iō glo. cócludit q hic sub appellatiōe pncipis cóprehendit certa dignitas secularis sic vocata vt p3 in principatu achaie et similibus. addit Steph. et olim bohemie. alle. de accu. veniēs. et ad hāc tātā dignitatē dicit restringēdā cle. facit de ver. sig. c. q̄uis. † An aūt princeps sit maior marchiōe 8 duce comite et barone. Rñdet q sic arguēdo ex ordine littere decre. fundaméta. §. vt aūt de elec. in. vj. vbi post imperatorez regē et pncipē summittit de marchione et pdictis et alijs hñtibus notabilē potētatū. vñ ex pdictis hic glo. cócludit q hic sumit principatus p notabili potētatu merito regi cóparādo. secus igit i alijs potētatibus q nó sunt digni cóparari regi. facit decre. fundaméta in fi. palle. Guili. hic dicit q hoc casu relinquit arbitrio baptizātis q dicant pncipes qz ē nomen valde generale maxime cū legat ecclesiastici. xj. q pecunia oium est regina put de facto videmus. nā pp affluētiam pecunie reges et principes tradūt suas filias filijs rusticorū sequētes verbū Hosti. positū de cósan. et affi. tua nos. et ō p. ben. i. c. venerabilis. vbi dicit q si disputas de genere. disputas de nobili. sed Guili. dicit q salua pace Hosti. ppagatio alicuius clari seis pculdubio suā posteritate3 nobilitat. xvj. di. agēs angelor. xviij. di. c. ij. melius in extrauagā. execrabilis Jo. xxij. Pau. hic t3 cū gl. Steph. hic dicit q quo ad ppositū de quo hic agit intelligit indistincte sub noie pncipis quēlibet psidēte nec restringit ad dignitatē ēt que sit post regē. s3 de magnis et potētibus viris q quasi equiparant regibus sicut Comes Flādrie et dux britanie. Fatet tñ q late plati ecclesie dicunt pncipes vt gl. dixit. s3 de istis nó pót hic intelligi qz nó hnt liberos. Itē qñq3 papa dř pnceps. ō ǫse. di. j. corpa. et similr eadē rōne nó pót ō illo intelligi. b ¶ Itē impator et rex vt gl. dicit pp qd istud verbū aliqñ ponit vt genus. et tunc sumit p oi eo q pponit genti loco vel pplo. et dř tūc pnceps quasi primū locū capiēs. Aliqñ sumit in spē pro certa dignitate vt achaie et olim bohemie de accu. veniens. Or credo gl. veriorē. qz in exorbitātibus stricta est facienda interpretatio vt regula que a iure de reg. iur. in. vj. Forte tñ 9 glo. idē voluit q Steph. l3 nó clare appareat. ¶ † Iuxta pdicta querit cū gl. nunqd hic cóprehēdunt tyrāni q sunt in italia dicit gl. q nó. Mouet. qz bm Greg. tyrānus pprie est q in republica nó iure pncipat. ad hoc ēt alle. dictū phylosophi q dicit q sicut regnū est rectus pncipatus ita tyrānides est puersu3 dñiū. de quo hr quarto et qnto politicorū. Item qz pnceps tēdit ad bonū cóe. tyrānus ad ppriū. et iō nó ē dicēdus princeps. et p cósequēs tales q̄tūcūq3 sint potētatus nó includit hec cóstitutio nec est verisimile tales hāc cóstōnē velle priuilegiare. ad hoc de rescrip. si gratiose in. vj. et ff. de leg. j. l. legata inutiliter. nec ob. de pscrip. c. psidētes i. vj. vbi illa cóstitutio locū h3 ēt in tyrāno qz illud spāle fauore fidei cū gl. pcor. Pau. qz tales tyrāni carēt iusto tit. et sic cū a iure repellant nó priuilegiabunt ab illo ar. xvj. q. j. legi. et de pbē. nó pót in. vj. et melius in. c. eū qui. Idē Steph. qz tales sunt vsurpatores et puniēdi. ar. l. iij. §. j. ff. de dona. inter. vi. et vxo. 10 et. ff. q vi aut clā. l. seruus 7c. ¶ † Gl. liberi querit an hic cóprehendant nepotes ex filio et alij descēdētes. Rñdet q sic per. l. liberorū. ff. de ver. sig. ǫ q opp. de. §. fi. insti. q dari tutores pñt. So. appellatiōe libellor cóprehēdunt nepotes et ceteri

b ¶ Itē im b perator. adde bal. pulchre. i phe. ff. in. ij. col.

c ¶ Et intelligit ō iusta 9 sobole. adde alex. in cósi. ij. in. ij. co. v. vj. qz appellatione in. j. volumi.

descēdētes et ita loquat qd dixi pxime. s3 appellatiōe filiorū regulariter nó cóprehēdunt nepotes. vt in ǫrio. Fallit in. l. filij. ff. de ver. sig. et ibi de hoc. qz fallit vbi agit de dura separatione vitāda. l. possessionū. C. cóia vtriusq3 iudi. S3 an hic cóprehendunt nepotes descēdētes ex feminis. Rñdet gl. q nó. sed solū descendentes ex masculis alle. l. liberos. in fi. ff. de sena. et de penis. vbicūq3. in. vj. Hoc puto qñ agit de puilegio cócesso vel de pena ǫ ius cóe aľs secus. l. j. C. de códi. 11 inser. ¶ † S3 an cóprehendant nepotes naturales tñ et nó legittimi descendentes a masculis. vř q sic per. l. libellorū. j. rñso. superius allega. accedant not. de probs. in presentia. in prima glo. in prin. et post Hosti. de sen. excō. si vero. §. fi. gl. dicit verius esse tales nó ǫprehēdi. per. l. cū legittime et qd no. ibi. ff. de sta. ho. et insti. de nup. §. fi. cū simi. alle. in gl. Nó ob. cótraria et primo. d. l. liberorū. qz d3 intelligi de legittimis vt ibi no. nec ob. no. in decre. in presentia. qz rñderi pót per no. in. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebellia. qz vt hic refert c Pau. est dicendū q aut fit mentio de liberis a lege c et intelligit de iusta sobole vt hic aut ab homine. et tunc intelligunt de naturali nisi cóiecturata volūtas sit in ǫrium. facit qd not. C. de insti. et substi. l. generaliter. Jacob. de arena aliter dicit vt hic refert Pau. et Jo. de lig. qz naturales cóceptiīn facie matrimonij l3 matrimoniū sit nullū cóprehendunt appellatiōe liberorū. ff. de leg. ij. cū pater. §. rogo. secus si sine velamine matrimonij. vt. d. §. si quis rogatus de quo per Jo. de lig. in. d. c. in presentia. Qñ aūt dicant concepti in velamine matrimonij. dic qñ ǫhibitur matrimoniū seruata forma. c. cum inhibitio de clā. despon. Itē non ob. l. liberos palle. qz intelligi d3 de naturalibus et legittimis. et ibi no. et sic quo ad honores succedūt tñ legittimi. Itē nó ob. no. per Hostiē. in. c. si vero. qz illud procedit quo ad reuerētia3 parētū in qua hñ hr rō naturaliū tñ. sed quo ad cómodū liberorū vľ honores non. cū glo. cócor. Paul. Nó ob. q in actu vbi nó agitur de paterna successione non est dřia inter legittimu3 et naturalē. qz rñdet Pau. per. c. liberi. xxxij. q. iiij. et qz cū eadē solemnitate formali non baptizant naturales cū qua baptizant legittimi de materia plene per Bar. in. d. §. si quis rogatus. vt in d. l. generalr. et ibi p Cy. et Bart. in. l. liberorū palle. et. l. tutelas. ff. de capi. dimi. et de verb. significa. detestatio. §. familie. 12 ¶ † Gl. necessitas. notat cóparari necessitatē nobilitati. alibi autem comparatur litteratura nobilitati. de preben. c. penul. 13 ¶ † Gl. piculo. ponit exēpla. S3 circa hoc querit. Mat. an existēte tali piculo pueri baptizādi possint baptizari a layco. dicit q sic. qnimmo et ab heretico. xxiiij. q. j. si quē forte. et ē. de sum. tri. c. j. in fi. Requirit tñ bm Inn. vt ipse hic refert vt quis sit baptizatus q baptizans hoc intēdat de quo p eū. ē. 14 eo. si qs puerū. † Quot autē modis dicat baptismus. et quot sint eius dona. no. j. q. j. firmissime. et. xxx. q. j. c. j. 7c. ¶ Gl. psentiam. opp. q pbēs pñtiā talibus baptizātibus in locis phibitis nó dēat indistincte puniri. de sta. mo. cle. ne i agro. §. porro. in fi. et. §. seq. Soluit hic de pbētib pñtiā ex pposito ibi extra ppositū et casu. facit de vi. et ho. cle. clerici. cū si. alle. in gl. Idē Steph. alle. ne cle. vel mo. sniam. et de clādesti. despon. c. fi. Idē Guil. et zen3e. colligētes ex hoc q psentes in facto damnato pro faciētibus hri debēt qd dicit Guil. eē veru3 si p eorū pñtiā videant ǫsentire faciētibus. et sic dicit intelligēdū de homi. sicut dignū. zen3e. dicit hoc ve si p pñtiā impēdāt fauorē faciētibus. aľs secus. Paul. hic dicit q hic nó pñtia deliberata nedū cooperatiua s3 ēt associatiua vel vi siua. alle. palle. c. pe. in. fi. de exces. pla. ex litteris. et hoc iducit ad no. in cle. eos qui. de sepul. in verbo sepelire. circa qd aliq verba hic spargit. sed dic plene vt ibi fuit dictum.

¶ De reliquijs et veneratione sanctorum. Rubrica.

S I dominū i sanctis. Diuidit in duas principales ptes. qz primo ponitur phemiū Clemētis quo expresso motiuo precipit seruari constōne3 Urbani. In secunda ponitur cóstitutio Urbani. scda ibi Urbanus. Scda in duas pncipales. primo ponitur titulus secundo prosa siue cóstō. scda ibi trāsitus. Hec scda iterum subdiuiditur

subdiuiditur in tres principales. quia primo premittit de corpe christi suaue et formosum prohemiu et prolixum exordiu ostedes principaliter causam institutionis sacrameti corporis xpi et eius effectum. In secunda parte ponitur narratio in qua premissa multiplici causa celebrationis festa corporis xpi statuti die qua debeat tale festu celebrari. In tertia parte concludit pones exortationem de festo colendo cu certis indulgetijs ibi. secunda huius partis ibi. licet igitur. tertia ibi. ideoque. C † Not. primo ex prima parte secundum Guili. dominum in 1 laudibus et in expesis familie comedari. sic et in eius vituperijs vituperari. maxime si illi de familia sint venerabiles et gra 2 uitate maturi. C † Not. licitu esse arg. a minori. de quo hic in a gl. ij. et de elec. cu in cuctis. a C † Ite no. illud phylosophi 3 cum arg. pp quod vnuquodque tale et ipsum maius. de quo id tan 4 git glo. ij. palle. C † No. quod assumptio corporis dominici spuali 5 ter nos reficit ex prin. constitutionis Urbani. C † No. quod sumpta cena fuit institutu sacrametum corporis xpi. et sic post assumptum cibu. quare aut hoc fuerit et no ante cibu. et quare suma 6 tur ante videbitur cu gl. C † Itez not. excellentia huius sacrameti et laudes eius quia inter cetera est super oia preciosum. 7 C † No. virtute et efficacia huius sacrameti quia per ipsum retrahimur a malo et coseruamur in bono et proficimur increme 8 to virtutu. C † Not. illud quod cor profusum ingenti vel magno 9 gaudio stilat per oculos dulces lachrymas. C † No. oia te 10 poralia fuisse et esse homini subiecta. C † Ite no. quod homo no bilior est et angelis. facit quod no. ff. de va. et extraor. cog. l. cognitione. §. j. C † Not. mirabile quia interdu datu est ide peni 19 tus cu datore regulariter contra. facit de insti. c. fi. C † Not. quod per cibu homo fuit damnatus ad morte. et similiter per cibu est releuatus b ad vita. et sic gustus danauit et gustus saluauit. b Similiter dicimus quod mulier danauit et mulier saluauit. facit. l. dnm. et quod ibi no. C. de iniurijs. C Ex hoc no. quod ex eode subiecto in ge 20 nere surgut quandoque contrarij effectus. C † No. quod corpus dni no re 21 ficit corpus nec carne. sed mete et aiam. C † Ite non cosumitur nec trasmutatur seu trasformatur in edete sed potius si recipitur di 22 gne recipies illi coformatur. C † Not. quod eucharistia appellatur verus cibus et panis angeloru. C No. illud cuius donu fre quetius aspicitur huius memoria strictius retinetur. Et est ratio 23 quare cotinue omni die celebratur in ecclesijs. C † No. illud venerandu specialiter quod pp sui excelletia no esset alias sufficieter 24 veneratu licet vlr veneraretur. C † Not. cam quare in cena dni seu in die iouis sancta no fuit ordinatu festu spale corporis xpi. 25 C † No. cam quare inuentu fuit ab eccla festu oium sanctorum que etiam affuit in institutione huius festi corporis christi. 26 C † No. xpm oium sanctoru gloria et corona. C † Not. inter 27 dum diuinitus reuelari aliquibus futura etc. C † In vsi. nos itaque. no. qua die debeat celebrari hoc festum. quia feria quinta post octaua penthecostes et quod cu alacri aio et bona volutate deat 28 celebrari. C † Not. quod in dnica pxi. precedeti dicta quinta feriam. et sic in octaua pethecostes debet clerici predicere festu et exortari et monere laycos vt se preparent ad vera et pura cofessione et largitione elemosynaru et sedulas orationes et ad alias deuotiones et opa pietatis. et sic pnt illa die corpus dni reuereter suscipere et eius virtute cosequi augumenta gratiarum. 29 C † Ex hoc no. arg. quod dicto tpe qlibet fidelis debet cofiteri et coi 30 care. C † No. indulgetias hic cocessas interessentibus in of c ficijs in dicto festo et per tota octaua. c C † No. quod indulge 31 tia tribuitur solu vere penitetibus et cofessis. et ideo pauci partici pat vt hic gl. dicit na qs est hic taliter vere penites et confessus et laudabimus eum ecclesiastici. xiiij. et pp hoc no est dices et expedies amare has indulgetias interpretari. facit quod no. Jo. an. de pe. et re. quod aut. et. l. si id quod. §. si quis. ff. de do. iter vi. et vi. 32 C † Et no. hic dari indulgetia p missa sicut p alijs horis canonicis de quaru numero no est missa. licet sit de officio. vt no. s. ti. ij. cle. j. Ite not. inequale distributione fieri interessentibus diuinis officijs atteta diuersitate officioru. Istum tex. in 33 in pn. inducit Guil. ad qone illa † an familia gaudeat eo. priuilegio quo dns quia dicit quod sic. p quo alle. hunc tex. et ide alle. C. de epis. et cle. l. oes de offi. Archi. c. dilecto. et aute. habita. C. ne fi. p patre. Bertra. ide tamen alle. de vo. c. magne. qn tn videtur facere in contrariu quia ibi impetratu fuit puilegiu p se et familia sua et ideo dicit quod melius facit palle. c. dilecto. et quod ibi no. p Hosti. de offi. custo. c. fi. Pro et contra facit quod no. de loca. c. j. vbi no. de scriptoribus an gaudeat puilegijs scholeriu in quo dicit quod actu scribetes gaudeat alij no licet sciat scribere. ad primu alleg. ff. de testa. mil. l. fi. et de bonorum possessione ex test. mili. l. pe. Ad secundum alle. l. scriniarios. C. de test. mili. tu dic de hoc vt no. per Cy. in. d. l. oes et per Bal. in. d. auc. habita. facit quod no. ff. de iudi. d l. iij. §. legatis. vbi bona gl. d C † Per predicta dicit hic Guil. 34 quod no debet grauari familiares epi sicut nec eps pro rebus vel psonis. alioquin dicit quod exactor tenebitur ad duplu et si militat perdat cingulu. et si clericus est deponetur in aucte. de sanc. epi. §. sportularu. Ro est secundum eu quia in molestatione familie dominus molestatur cuius iterest hre subditos locupletes i auc. 35 vt iudi. sine quoquo suffragio. §. cogitatio col. ij. † Sed nunquid copetit actio dno p iniuria illata familie. videtur quod sic p decre. licet in fi. de pba. In contrariu alle. quod hr de priuile. auctoritate. in. vj. Cocludit quod si ex grauamine illato familie impeditur vtilitas dni in seruicio psonali et reali tuc copetit actio de dolo cu illa deficiat. alle. ff. ad municipa. l. de iure. primo rnso. C. de decu. l. generali lib. x. s. de iudi. c. ij. et de app. dilectis. et ibi p Inn. et Hosti. nec ob. c. auctoritate. quia illi exempti constituebat se actores in ca suoru hominu vt facerent coditione duriorem suoru aduersarioru voletes exemptionem sua ad familiares 36 extedere quod no licet. C † Iuxta predicta querit quid si dns hns omnimoda iurisditione in castro cocessit suis cosulibus quos ibi creauit de nouo singulis annis reuocados. vt cognoscat de causis primis vel de oibus causis hoium oium de castro exceptis fraudibus. nunquid isti cosules dnm vel eius familia poterut punire si cotingat eos delinquere. j. territoriu. videtur e quod no quia dns licet vellet e no posset a se abdicare dnu seu iurisditione. ff. de offi. pcosulis. l. legatus. ff. de iuris. om. iu. l. et quia sic nec eps illa que sunt iurisditiois epalis de do. pastoralis. cu ibi no. Ite quia in generali sermone novenit persona loquetis. de iureiur. petitio. cum ibi no. Si ergo intelligitur excepta eius psona. ergo. et cosequenter psona illoru qui sunt pars corporis eius sine quibus status eius integre esse no pot. de offi. archi. dilecto. In contrariu videtur quia ipsi trasferedo in consules premissa nihil videtur de suo trasferre immo potius ius superioris quia et si ipsi no puniat tn ab illo superiore punietur. ergo melius erit per istos puniri et iudicari. Ad hoc quia tales cum illo mitius sunt habituri iuris psumptione quia zelantur bonu et salute eius. ar. de re iudi. ad apostolica. in. vj. Primu videtur verius secundum eu quia p factu suu non potuit piudicare suo superiori. cuius est hec cognitio. facit de iureiur. ea te. et de pscrip. si diligeti. quod dicit veru nisi forsan cosules contra superiores hoc ius pscripsissent. quod possent. de rescrip. auditis. et. c. cu ex officij. C Gl. f iij. notada est f pp modos arguedi. C Gl. pcipimus. opp. quod hic debuisset inouare et no pcipere obseruari sicut fecit in cle. dudu. de sepul. So. illa costi. Bonifacij erat reuocata p costonem Benedicti. hic secus in costone Urbani. et sic hec costo no est per oia illi similis maxime et quia hec costitutio no 37 fuit consiliaris illa sic. cu gl. in primo dicto corpore. Ste. C Glo. sumpta cena querit quare hoc tpe fuit institutu hoc sacrametu remittit ad ea que habentur de consec. di. ij. liquido Gui. hic dicit hoc explicado hic triplici rone quod hoc fuit primo deficiete eius corpali pntia realiter dimitteret nobis suum corpus verum insignu maxime dilectiois. Secudo quia hoc sacrametum est ppetuu memoriale sue passionis. et ideo ipsa passione iminete debuit fieri de conse. di. ij. semel. Tertio quia hoc fuit factu tanque vltimu maiori et rectiori memorie traderetur. vt pbatur in d. c. liqdo. quia post comestione agni et typi cum pasca copletum cueniens fuit nouu sacrametum institui. vt ibi no. et in. c. 38 accipe. ea. di. C Ex predictis et p hunc tex. infert quod assumere sacrameta vel exercere illa siue dice diuinu offm post comestione no est de se malu. vt hic patet. Fallit in missa seu in assumptione eucharistie ppter reueretia sacrameti. vt. d. c. liquido. et in seq. de cele. mis. ex pte. Itez fallit in matutinis et alijs certis horis que dici deberet ieiuno stomacho. de cele. mis. c. j. ex hoc sequitur secundum eum quod copletoriu no debet dici a ieiuno stomacho 39 nec et post ipm debet huari ieiuniu vsque ad missam. C † Quare aut fuit institutu hoc sacrametu et alia sacramenta ecclesiastica cu sine illis potuerit deus dare humano generi vita eterna. Sol. Mat. sequedo Jo. quod tribus de cais. Prio ppter humilitate. Secdo ppter eruditione. Tertio ppter exercitatio 40 ne. † Propter primu enim ideo fuerit iueta vt duz ho ex dei precepto rebus inferioribus et insensibilibus se subijcit magis apud

a C Ite no. illud. Adde text. in auc. multomagis C. de sac. san. eccle.

b C Similiter dicimus. adde bar. in l. iulian. ff. de here. insti.

c C Not. quod indulgetia. adde panor. i. c. oes vtriusque sexus de pe. et remis.

d C Per predicta dic. ad de hnsace quod dicit bart. in l. de pupillo §. si quis ipsi pretori. in. ix. q. ff. de op. no. nuncia.

e C No posset a se abdicare. Adde imo. s. i cle. j. co. iij. circa fi. de censi.

f C Propter modos arguedi. de pluribus modis arguedi ponit bal. in l. coueticula C. de episco. et cleri.

deū mereaẜ ex ista obedientia. Propter eruditionē sunt inuenta vt erudiāt ad cognoscendū inuisibilē virtutē ꝑ id qđ forte in spē visibiliter cernitur. Propter exercitationē sunt inuenta. qꝛ cū homo ociosus eē nō debeat ꝓponiẜ ei vtilis ⁊ salubris exercitatio in sacris. de ꝯsec. di. v. c. nunq̄. ⁊ ibi no.

41 † Juxta p̄dicta queriẜ de qua materia dꝫ cōfici eucharestia. dicit Pau. ꝙ de farina frumēti in qua nō sit cōmixtio alteri⁹ farine. alˀs nō fieret trāslatio. ꝙ verū dicit si cōmisceretẜ tanta q̄ntitas alterius ꝙ absorberet naturā frumēti. alˀs secus lꝫ secus nō posset discernere. ⁊ sic farina frumēti sola est materia sacri. Itē nō dꝫ eē panis seu hostia de fermēto alˀs nō ꝯficeretẜ ſm Jo. ⁊ Hu. Bar. brixiē. tꝫ ꝯ. ⁊ hoc tenēt theologi. mouetẜ qꝛ azimatio ⁊ fermētatio nō distinguunt panē substātialiter qꝛ sunt accidētalia ⁊ accidētia panis. ⁊ hec fuit opi. Anselmi. dicebat tñ ꝙ hoc fieri nō dꝫ sꝫ ꝙ fiat de farina fermētata. sꝫ de azima. ⁊ hoc iō qꝛ facilius cadit in mica de illa q̄ꝫ de azimo. ⁊ qꝛ credere debemus xp̄m fecisse in azimis cū in domibus iudeorū nō eēt fermētū. Idem Mat. de quo de cōse.

42 di. ij. ⁊ iij. † Sꝫ querit cū qua aqua dꝫ confici dicit Pau. ꝙ cū aqua naturali ⁊ nō artificiali sicut rosata. Quidā tñ dicūt ꝙ cū illa ꝯfici pōt qꝛ aqua nō pōt manere in pane. ⁊ sic nō est vis de qua aqua fiat. Alij ꝯ̄riū ⁊ hoc verius ſm Tho. qꝛ panis fuit farina ⁊ aqua ſm Pau. Idē Mat. alle. no. ſm Joā. de ꝯse. di. ij. c. j. [a] † Quare aūt eucharistia dr̄ sacramētū. dicit

43 hic Steph. ꝙ iō dr̄ sacramētū qꝛ sub regimēto rerū corporaliū diuina virtus secretius veri corpis ⁊ sanguinis xp̄i oꝑaẜ effectū. j. q. j. multi. de cōse. di. ij. ego Berengarius. Itēꝫ dr̄ misteriū vt in. c. liquido ꝑalle. ⁊ hoc iō qꝛ secretā ⁊ recōditāꝫ hꝫ dispositionē. vt. d. c. multi. facit qđ no. de vi. ⁊ ho. cle. cle. j.

44 per Jo. an. ¶ † Gl. poculū inducit tex. ad q̄ōnē illā an alia sit trāsubstātiatio corpis alia sanguinis. ⁊ sic an sit vnū sacramētū an duo. qꝛ vr̄ ꝙ duo per hūc tex. de quo remittit ad ea q̄ hñr de ꝯse. di. ij. cū oēs. ⁊ c. cōperimus. vbi glo. ⁊ in. c. qꝛ corpus. Idē hic Pau. Ste. hic remittit ad no. per Tho. iij. sen

45 tentiaꝝ. di. viij. circa p̄n. ⁊ iiij. q. ij. ¶ † Sꝫ querit hic Mat. an acetū substātieẜ. remittit ad no. de cōse. di. ij. c. j. ibi dicit ꝙ sic si factū est de vino. arg. l. in vēditiōibus. ff. de ꝯ̄hē. emptio. de quo per Jo. an. de cele. mis. cū marte. dicit tñ aduertendū ꝙ tꝑe veteris testamēti signa visibilia erāt vt pꝫ in manna ⁊ alijs similibus. nūc aūt sunt inuisibilia vt pꝫ in corpore xp̄i. vbi est vera caro sub specie panis ⁊ verus sanguis sub spē

46 vini ⁊c. ¶ † Pro. declaratiōe p̄dictorū eēt hic querēdū qn q̄ꝫ. de q̄bus q̄rit hic Guil. sꝫ dicā post gl. Sꝫ q̄ro post ipsuꝫ q̄bus fuerit in cena dn̄i tributū illud sacramētū. dicit Guili. ⁊ idē zenze. ꝙ apostolis tanq̄ꝫ simplicibus laycis qꝛ adhuc nullū gradū siue ordinē receperāt ⁊ ꝑꝑ hoc de ista receptione dicūt canones hāc cōstōnem inter laycos. l. dist. accedēs postea tñ eadē hora dicit ꝙ christus ordinauit eos in p̄sbyteros cū dixit. hoc. s. meū corpus ꝯficere facite ī meā cōmemorationē supple tanq̄ꝫ p̄sbyteri. ō ꝯse. di. ij. scriptura ⁊ c. ī xp̄o vbi. de hoc in gl. vlti. ⁊ seq. hec dicit vera quo ad primū effectū charitatis. s. cōstōnē veri corporis. de quo hic agiẜ ꝙ nullus facit nisi sacerdos de summa tri. c. j. ſm zenze. sꝫ q̄ꝫtū ad scđm effectū. s. quo ad dissoluēdū in foro cōsciētie vel penitētie a peccatis ꝙ spectat ad solos p̄sbyteros de ꝯse. di. j. multipliciter. fecit eos p̄sbyteros post resurrectionē cū dixit eis accipite spiritū sanctū. ⁊ quorū remiseritis peccata ⁊c. Joā. xxiiij. q. j. §. si aūt. demū ipsemet ordinauit eos in ep̄os in die penthecostes hora tertiarū. ⁊ tūc imisit in eos spiritū sanctuꝫ in linguis igneis. lxxv. di. ordinatiōes. de cōse. di. j. nocte. ſm zenze. ⁊ tunc apostoli ceperunt vt ministerio cōsecrationis. qn̄. lxxij. apostolos ordinauerūt in ep̄os. xxj. dis. in nouo. sed tūc exuberantia ēt spiritus sancti vigebat in eis ⁊ nō curabāt de aliqua forma ad instar electiōis q̄ ꝑ spūꝫ sanctū fiebat. postea ceperūt formā seruare. s. Pau. ⁊ Bar. ordināndo ī ep̄os ⁊ man⁹ eis īponēdo. lxxv. di. ꝙ die. Itē cū apostoli frēꝫ dn̄i cōsecrarūt. lxv. dis. porro. Receperūt ergo ista hora apostoli verū corpus christi primo vt layci puri. dn̄i facti sunt p̄sby

47 teri ſm Guil. ⁊ zenze. ¶ † Gl. p̄ciosum. alle. cōcor. sꝫ opp. hic zenze. ⁊ vr̄ ꝙ hoc sacramētū nō sit sup oīa p̄ciosum ꝓut dr̄ hic nec summū ꝓut dr̄ in prin. vn̄ opp. de pe. di. vj. nullus vbi dr̄ [b] ꝙ sacramētuꝫ baptismi sit maius. Rn̄det ꝙ quo ad essentiā subiecti hoc est p̄ciosius ⁊ summū, vt hic ⁊ de conse. di. ij. nihil. xcv. q. ecce. Sꝫ quo ad efficaciaꝫ sacramēti maius est sacramētū baptismi. qꝛ tollit peccata. vt. d. c. nullus. q̄ꝫtum autē ad maioritatē ministerij similr̄ hoc sacramētū nō est maius. immo illo est maius sacramētū cōfirmatiōis in fronte. qꝛ ab inferiore ep̄o cōferri nō pōt. de cōsue. quāto. ⁊ qđ ibi not. de ꝯsecra. di. v. maius. ⁊ ibi de h̄. secus in hoc sacramēto q̄ꝫtuꝫ vero ad rōnem signati sacramentū matrimonij est maius qꝛ designat cōiunctionē xp̄i ad ecclesiā. de biga. debituꝫ ſm zenze. qui ēt dat versus. Maior in effectu baptismis corpo

48 ris eē. Cōiugium signo maiori chrisma ministro. ¶ † Glo. mirabilia querit q̄ sunt mirabilia in hoc sacramento. Rn̄det glo. ꝙ de hoc dixit in. c. cuꝫ marthe. §. quesiuisti. de cele. mis. vltra ea tñ que ibi dixit. dicit ꝙ sequēdo theologos dici pōt ꝙ. vij. mirabilia inter alia notanẜ in hoc sacramēto. primū mirabilis ꝓductio. ſm mirabilis multiplicatio. tertiū ministratio mirabilis. quarū mirabilis cōfortatio. q̄ntū mirabilis mūdica. sextū mirabilis trāslatio. septimū trāsmissio mirabilis. ⁊ est oia ꝓsequitur glo. declarando quodlibet per se. ⁊ allegādo auctoritates ⁊ figuras veteris testamēti. ⁊ qꝛ clare loquiẜ glo. nō indiget alia recitatione q̄ꝫ litterali cōtextuali. iō vide illā ⁊ no. cū qua ꝯcor. Pau. ⁊ Ste. ¶ Gl. forma voluit querere an sub alia forma ⁊ nō ꝓpria visibili carnis ⁊ sanguinis fuit institutū hoc sacramētū. ¶ Gl. sequacibus. querit q̄ appellenẜ hic sequaces. Rn̄det ꝙ hic appellat eos qui secuti fuerūt in fide ⁊ nō simplr̄ illos qui successerūt apostolis. de

49 xij. q. j. vidētes. ¶ † Gl. lachrymamur. alle. cōcor. Pau. vo hic colligiẜ ꝙ ex leticia ⁊ deuotiōe homo effudit lachrymas. dicit tñ ꝙ lachrymis dꝫ iudex abstinere. alle. C. de fal. l. vbi. ⁊ ff. de offi. p̄si. l. obseruandū. xxiij. q. iiij. est iniusta. Qn̄qꝫ auteꝫ effunduntẜ lachryme ex dolore. vn̄ ait Aug. durus est cuius mētis dolorē oculi nequeūt declinare. de pe. di. iij. sunt plures. Ad hoc qꝛ luctus est gratia vehementer dolēdi de malo ꝙ accidit ⁊ de bono ꝙ dfertẜ. Ad p̄dicta ēt alle. gl. sup Mat. v. c. vbi dicit ꝙ due sunt spēs luctus. vna ꝓ peccatis ꝓprijs vel alienis. Alio ꝓ desiderio celestis patrie. Ipse aūt dicit ꝙ pōt generalius dici ꝙ quidā est luctus malus vt cupiditatis de quo dr̄ ploratis lachrymis amissa pecunia. de quo. xiij. q. ij. §. lugere ⁊. c. se. q̄dā est luctus bonus. ⁊ iste est triplex. qꝛ q̄dā est cōpūctionis. de quo in psal. ibi. lauabo ꝑ singulas noctes lectū meū. q̄dā luctus cōpassiōis vt Job. xxx. Flebā super eū q̄ afflictus erat. quidā indifferens qui fit tꝑe afflictionis vel gaudij. vn̄ Thobie. xj. Fleuerunt ambo cum gaudio simul ⁊ lachrymis leticie ſꝫ Pau. ¶ Glo. sub pedibus notanda est ꝑꝑ potestatē homini datā. ¶ Glo. seipsum in p̄nc. inducit text. pro forma salutatiōis qn̄ q̄s salutādo aliū offert seipsuꝫ qua dicit Jo. an. se fuisse vsum gratia breuitatis. De

50 inde gl. inducit tex. ad q̄ōnē theologorū qua queriẜ † [c] ad idē opus meritoriū sit laudabilius in vouente vel professo q̄ꝫ in alio. dicūt. n. ꝙ sic. Moueńẜ primo qꝛ vouere est opus latrie que est p̄cipua virtus īter morales opus autē nobilioris virtutis sine dubio est magis ⁊ melius meritoriū. igiẜ ⁊c. Quid autē sit latria hr̄ de cōse. dis. iiij. c. venerabilis. qꝛ est cultus ⁊ seruitus que soli deo debeẜ vt ibi. ¶ Scđo mouetur qꝛ vouens subijcit se deo vt sic amplius agere nō possit non soluꝫ quo ad actuꝫ. sed soluꝫ quo ad potestatē igitur plus dat deo sicut ille plus dat qui dat arborē ⁊ fructū q̄ꝫ ille qui dat solū fructū. ⁊ per cōsequēs dꝫ magis mereri. vt dicit Anselmus in li. de similitudinibus. ⁊ ꝓ hac scđa opinione optime facit tex. ¶ Tertio ad hoc allegaẜ qꝛ ꝑꝑ votū voluntas immutabiliter firmaẜ in bonū. Ad ꝑfectionē aūt virtutis ꝑtinet aliq̄d agere ex volūtate firmata. vt dicit phylosophus scđo ethycorum. ⁊ etiaꝫ Aug. felix necessitas que ad meliora cōpellit. sed ille qui non vouit vel non profitetur non agit ex volūtate firmata qꝛ posset desistere. iō faciēs ex voto vel ꝓfessiōe magis meretur. cū glo. cōcor. Pau. ⁊ Steph. Ad predicta facit qꝛ magis peccat omittēs qui teneẜ ex voto. igiẜ eꝯ̄ magis debet mereri. ⁊ no. bene istaꝫ glo. qꝛ notabilis est ⁊ sepe allegaẜ ⁊c.

51 ¶ † Glo. cōfirmaẜ querit q̄n fiat ista cōfirmatio. remittit ad no. de ꝯse. di. ij. nō iste. per gl. ⁊ per se de iudeis ⁊ si iudei. ibi gl. querit qn̄ desinit esse corpus xp̄i. ⁊ dicit dū dentibus atteriẜ ad celum rapitur. ita no. de cōse. dist. ij. tribus. Guili. hic dicit ꝙ nō est verū. qꝛ īmo p̄mo descendit ad stomachū ⁊ q̄ꝫdiu sunt ibi spēs panis ⁊ vini ibi durat substātia corpis xp̄i

e hic

a ¶ Quare autē. Nō āt eucharistia sit sacramentū probaẜ in rubr. extra d̄ cust. eucha. cris. ⁊ alio. sacra.

b ¶ Nō sacramētū. baptismi de sacramēto baptismi. vide bo. tex. in. c. veniēs. extra de p̄sby. nō baptis.

c ¶ Ad idē opus. Adđ in ꝯ̄riū gl. in c. fi. in gl. fi. de obser. ieiu. ⁊ de hac materia. viđ fely. in. c. de hoc in. ij. co. ex̄. de symo.

⁊ sic intelligit.c.cū trib⁹ de cōse.di.ij.facit de cōse.di.ij.vt quid paras.an h̄ pcedat ēt si descendat ad stomachū muris q̄ eucharistiā comedat. dicit ꝙ sic qꝛ non est absonum ꝙ illud qđ quotidie includit.qñq; sub vili pixide ⁊ sub viscerib⁹ aialiū includat,alle.de cōse.di.ij.c.qui comederit. Sꝫ Guil. dicit ꝙ imaginandū est ꝙ deus hūc casuꝫ de facili nō dimitteret con 52 tingere ar.eorum que notant in simili de elec.lꝫ. ¶ † Gl. frequēter voluit querere quare quottidie reiterat h̄ sacramētuꝫ dicit ꝙ quottidie eo egem⁹: vt qꝛ quottidie peccam⁹.⁊ vt q̄tti 53 tidie passionis memoriā habeamus ⁊c. ¶ † Gl.cōfectiōe notanda ē quid fieri dꝫ d̄ chrismate veteri qꝛ dꝫ cremari. Iteꝫ 54 an possit fieri tpe interdicti qꝛ certe sic.vt i gl. ¶ † Gl.certā dieꝫ querit que sit ista dies statuta pro celebratiōe festi oiuꝫ sanctoꝝ. Rñdet ꝙ ē dies calēdarū nouēbris. Quare aūt sic fuit appellat⁹ dictus mēsis nouēber ⁊ similiter de iulio ⁊ augusto ⁊ quare fiet bissextus glo.declarat de materia quā vide 55 ff.de v̄b.sig.l.cū bissext⁹ cū gl.cōcor. Pau. ¶ † Gl.oiuꝫ sanctoꝝ dicit qūo ēt hac festiuitate italici multas deuorās anseres.ꝯtra quos gl.inuenit qꝛ italici ⁊ p̄cipue rome potius debēt illas honorare.ad qđ alle. auctoritatē ⁊ no.qđ nullū aial v̄r melius pro custodia q̄ꝫ anser.qꝛ citi⁹ sentit odorē hoīs.vi 56 de glo. ¶ † Gl.reuelatū querit an dicēti aliquid sibi diuinitus reuelatū nō ostēdēti aliqđ signū credi debeat. Rñdet nō alle.de hꝛticis cū ex iniūcto.facit de renū. nisi cū pdē.gl. aūt hic dicit ꝙ sibi reuelat ꝙ adhuc hoc festū adiūget ad alia festa.de quibus in decre.vlti.de sen.excōi.in vj. ⁊ si cōtingat h̄ fieri petit d̄clarari.tūc notabilr̄ dubia illi⁹ decre.⁊ sine dubio 57 bñ factū eēt. ¶ † Gl.feriā q̄ntā querit que sit ista feria q̄nta. Rñdet ꝙ dies iouis post octauā pēthecostes.sꝫ opi.gl.qꝛ b̄ꝫ hoc q̄libꝫ dies ebdomade p̄t dici feria sꝫ ꝯ.imo feria d̄r dies festiuus vt pꝫ in ti.C.de fer.⁊.ff.⁊.ē.de ferijs p totū.vñ dicimus ista dies ē feriata. Soluit gl.illud verū pprie loquēdo sꝫ late q̄libet dies ebdomade p̄ot dici feria v̄l a fando qꝛ quelibet die fabat.hoc ē loquebat deus in p̄ncipio creatiōis mūdi vt pꝫ gene.primo.vel qꝛ singulis diebus fari possum⁹ in diuinis vel humanis.fa.de verb.sig.forus. Idē Pau.dicēs ꝙ feria hic d̄r a fabricādo forte qꝛ singulo die aliq̄d fabricauit deus.nō aūt a feriēdo. ¶ Gl.primā opi.⁊ si hoc nō fuisset dictū tñ intelligebat.ff.de v̄b.ob.l.cū qui cal. Sol. fatēdo cōtrariū hoc ergo ad cautelā fuit additū. ¶ Gl.octauā.opp. de.c.capellanus.de ferijs.vt ibi v̄r ꝙ pēthecostes nō habeat octauā. Sol.illud pcedē quo ad celebrationē diuinoꝝ offi 58 cioꝝ.h̄ quo ad numerū dierū. Idē Pau. ¶ † Glo.pēthecostes d̄clarat vñ dicat pēthecostes ⁊ q̄re sic d̄r qūo b̄ꝫ aliquos d̄r pēthecostes.b̄m aliquos pēthecosteꝫ indeclinabile. Idē Pau.dicens ꝙ in dicto numero q̄nquaginta dierū nō est indictū ieiuniū alle.de obser.ieiu.cōsiliū in p̄n.lxxvj.di.§. non aūt.⁊.c.se.saluo q̄ꝫ in dieb⁹ rogationū ⁊ vigilia pēthecostes de cōse.di.iij.rogatiōes.de quo dicēdū vt ibi ⁊.lxxv.di.§.necessario.qꝛ vel illud est ex honestate vel cōsuetudine abolitū. vnde in vulgari dicimus inter duo pascha nō ē vigilia facta. ¶ Glo.plaudet ⁊ glo.iubilꝫ.notanda est pro istis v̄bis plau 59 do.⁊ iubilo. ¶ † Gl.largiri q̄rit q̄tuplex sit elemosyna. Rñdet ꝙ triplex put h̄r.xlv.disti.tria.qꝛ vna corporalis vꝫ dare egētibus id qđ p̄ot. Secūda spūalis dimittere rācorē ei a q̄ lesus fueris. Tertia d̄linquētis corrigere ⁊ errātē inducē in viā veritatis. Ho.vero aliter dicit in summa de penitētijs.§. quis sit effect⁹ ver.elemosyna.⁊ de tēpo.or.in.§.vij. Ste.hic dicit si q̄rit de elemosyna faciēda ꝙ aut q̄s p̄ot facere abūdāter illas aut non. Primo casu dꝫ facere illā oibus indifferēter alle.xlij.dist.quiescamus in prin.⁊ in fi.xj.q.iij. q̄m in fi.⁊ hoc veruꝫ nisi sit talis p̄sona per quā iusticia negligat. qꝛ tūc b̄m Ang.tali nō est faciēda.v.q.v.non ois saluo nisi fame piret.vt no.xlij.di.in summa. Secūdo casu q̄n nō ē oibus quis potens facere tūc dicit ꝙ.xj. sunt cōsiderāda per hñtē facere elemosynā.primo fides qꝛ potius dꝫ facere fideli q̄ꝫ infideli. secūdo locus qꝛ potius detentis in carceribus ⁊ captiuis q̄ꝫ alijs.tertio tp̄s qꝛ poti⁹ tpe quo q̄s d̄r ad mortē q̄ꝫ alio.quarto modus qꝛ nō dꝫ dari tm̄ vni sed dispēsari inter plures.q̄nto necessitudo qꝛ potius ꝯsanguineis ⁊ ppinquis q̄ꝫ alijs extraneis ceteris p̄tib⁹.sexto etas.qꝛ poti⁹ senib⁹ q̄ꝫ iuuenibus.septio d̄bilitas qꝛ poti⁹ d̄bilib⁹ q̄ꝫ robustis. octauo nobilitas. qꝛ p̄us dꝫ dari nobilib⁹ q̄ꝫ ignobilib⁹ ceteris parib⁹.h̄ pbā-

tur.lxxxvj.di.nō sat.nono ꝯsiderādū ē iustū ⁊ sic de iuste q̄sito fa.j.q.j.nō est putāda de deci. ex trāsmissa.de quo dic vt ibi a decimo ordo qꝛ p̄mo dꝫ potius q̄s facere sibi q̄ꝫ alteri ª ⁊ potius pximo q̄ꝫ extraneo.de pe.di.iij.qui vult.vndecimo inten 60 tio qꝛ fieri dꝫ ppter deū ⁊ nō ppter vanāgloriā. † An aūt sit peccatum dare meretrici cū qua quis peccauit. Io. tꝫ ꝙ sic. 61 lxxxvj.di.qui venatorib⁹. † Sꝫ an sit faciēda elemosyna his qui tenēt cōcubinam. Io.ꝙ nō.qꝛ tales debent redigi in ser 62 uitutē.vt no.xxij.q.iiij.§.ex his. ¶ † Glo.orones pulcherrime ⁊ plene ⁊ per modū summe tractat hic māꝫ orōnis.de quo p Archi.de imu.eccl.decet in.vj.in gl. dicit Ang.ad quē locū remittit hic Ste.⁊ ad ea q̄ habent d̄ elec.cle. ne romani.pau. aliquid tetigit in cle.ista.de mā ēt per Hosti.in summa de pe. §.quis sit effectus.v̄si.carnis aūt maceratio.gl. aūt latiue de b hoc tractat.⁊ aduerte qꝛ principaliter p̄sequit.ix.mēbra. ᵇ p̄quid sit orō.b̄o vñ dicat.tertio q̄ sit ei⁹ diuisio.q̄rto ad quē sit porrigēda.q̄nto p quē sit porrigēda.sexto q̄d d̄eat ꝯtinē orō. septio q̄lr fieri debeat orō.octauo vbi sit fiēda orō h̄ ē in quo loco.nono ⁊ vltimo quis sit effect⁹ orōnis.⁊ qꝛ gl. clarissime p̄sequit singula membra non eget alia lectione q̄ꝫ lr̄ali ideo vide eam ⁊ not.bene ⁊ plenissima ⁊ magna est. ideo notanda. 63 ¶ † Glo.cōfessis fuit expedita in lr̄a ⁊ notāda. ¶ Gl.in ecclesia q̄rit an ad hoc vt habeat indulgentia. de qua hic sufficiat quē interesse horis hic descript] si nō intersit i eccl̄ia sꝫ extra.gl.respondet ꝙ non b̄m hanc lr̄am que requirit ꝙ quis c intersit in ecclesia. ᶜ dictio eni illa innotat intrinsicitatē.l.j.§.i flumine.ff.de flu.⁊ ideo si extra ecclesiā intersit.⁊ nō in ecclesia non habebit indulgētiā qđ dicit gl.pcedere ēt si iste hore seu officia dicant in oratorio p̄uato ꝙ fieri p̄ot de licētia epi de conse.di.j.ꝯcedimus.⁊.c.vnico.⁊.c.si quis. extra de cēsi. 64 c.fi. † Quātū aūt ptēdat eccl̄ia dicit Pau.ꝙ muroꝝ ambitu terminat.facit de sen.exc.si ciuitas.⁊ ibi no.ff. de v̄b.sig.l. ij. Quid aūt si ista officia celebrent in basilisca nōdū ꝯsecrata dicit ꝙ v̄r ꝙ interessens in illa cōsequitur indulgētia. lꝫ ante cōsecrationē nō sit pprie eccl̄ia.alle.de immu.ecc.c.pe. Idē v̄r b̄m eum si ex necessitate celebrat sub templo.de cōsec.di.j. concedimus.⁊ sic b̄ꝫ hoc videret ꝙ vbicunq; celebret licite astantes gaudēt hac indulgētia.breuiter ꝯcludit Pau. ꝙ tutius ē tenere ꝙ solū interessentes horis in eccl̄ia gaudēt hac indulgentia.secus si extra ecclesiam si in oratorio p̄uato celebret.de quo in iuribus.ē.alle.hoc tñ limitat esse verū nisi aliqui starent extra ecclesiam ex eo ꝙ nō possent stare in eccl̄ia forte ppter nimiā multitudinē.⁊ sic sufficit volūtas intrādi. facit de conse.di.ij.vt q̄d paras. ¶ Gl.in p̄mis inducit text. ad no.de sen.exc.c.fi.§.in festiuitatibus.in.j.glos.in vj.nūq̄d vꝫ tpe interdicti in festiuitatibus ibi posit] poterit dici cōpletoriū in die festi qꝛ v̄r ꝙ non cum offm̄ videat incipere a vesperis vigilie vt hic pꝫ.⁊ sic cōsequenter finire in vesperis festi.⁊ hoc ibi tꝫ glo.pro qua facit iste tex. sic inducēdo. p̄ot tñ allegari in ꝯtrium.qꝛ hic dat indulgentia ēt p cōpletorio.sed dic ideo qꝛ sic voluit papa. ¶ Gl.totidem inducit tex.ad distributionē tp̄alium que fiūt interessentibus in diuinis vt fieri debeant ad instar distributionum spūalium de quibus hic. de quo dicendū vt habet] p glo.de eta.⁊ qua.vt hi q̄ diuinis. ad fi.eo.cōpil.qꝛ in hoc seruāda eēt ꝯsuetudo ⁊ statutū ecclesie vt ibi equū cum videret ꝙ statutum dꝫ fieri ad instar istoꝝ 65 distributionū spūaliū indulgentiarū. ¶ † Gl.officijs.querit an interessens aliquib⁹ horis infra dies octaue si nō interest oibus habeat indulgētiā respectu illarū quibus interfuit.dicit glo.ꝙ non.qꝛ ponderanda est lr̄a que dū loquit d̄ diebus octaue loquit copulatiue.secus quādo loquit de festo seu de die festi.⁊ ideo in die festi p singulis horis q̄bus intererit ēt si non intersit oibus habebit certum numerum dierū.in alijs aūt diebus nihil percipiet de indulgētia nisi intersit omnib⁹ horis ⁊ officijs.⁊ hoc ēt tꝫ hic Pau. ¶ Glo.de iniūct]. q̄rit quid importent hec v̄ba remittit ad no.per se.de pe. ⁊ re.cuꝫ 66 lex eo de quo ēt per gl. Inno.eo.tit.c.ꝙ aūt ⁊c. † Querit hic Landinus ad declarationē eius quod hic d̄r de conuersiōe panis ⁊ vini in carnē ⁊ sanguinē xp̄i de quinq;.p̄mo nūquid sit possibilis talis conuersio.s.ꝙ substantia panis cōuertat in verū corpus xp̄i.ita ꝙ vbi erat panis veraciter sit corp⁹ xp̄i. secūdo q̄d fiet de substantia panis q̄ p̄us erat. tertio an quāta ⁊ q̄lis fuit in cruce talis sit in hostia.quarto an sit possibile

ª ¶ Et potius pximo. Adde gl.in c.j.in gl pe. d̄ coha.cle. ⁊ mulie. ⁊ ibi do.abb.

ᵇ ¶ Primo q̄d sit orō. Addē archi. i.c.dꝫ.de immu.ecc.⁊ in cccc.xcv.d.

ᶜ ¶ Dictio eni. De dictiōe.n. vide alex.in cōsi. cxxxvij.i.iij. col.i.ij.vol.

ꝙ totus sit in celo ⁊ totus sit in infinitis hostijs vna ⁊ eadez hora. quinto quare nō est cōsumptū corpus xpi. ex quo quottidie sumit᷑. Ad primū dr̄ ꝙ sic ꝑ agentē spūalē sicut ex pia te absoluta pōt de nihilo aliqd inducere. ⁊ sic agēdo nō eget materia. Ita pōt vnā rem in aliā trāsmutare cū id sit minus facit de cōse. di. ij. reuera. ⁊ .s. de sum. tri. c. j. Sec° dicit i agē te artificiali qui semp presupponit materiā ⁊ similiter in agē te naturali: qꝛ lꝫ posset qñqꝫ spoliare materiā vna forma nō tñ pōt mutare rē vnā in alia. facit isti. de rer. di. §. cū ex aliena. Ex pdictis habes triplicē agētē vꝫ naturalē artificialē ⁊ supnaturalē. Ad scdꝫ dic ꝙ sunt tres opiniones. vna hꝫ ꝙ substātia panis ꝯuertit᷑ i corp°. alia ꝙ manet in hostia vna cū corpore. alia ꝙ subiectū solū ꝯuertit᷑. Cōiter tenet᷑ ꝙ sola accidē tia panis remanēt. de conse. di. ij. c. j. cū ibi no. Ad tertiū dicit ꝙ substantia panis non cōuertitur in corporis quātitatē nec in aliud accidens. sed solū in verbū esse. Itē ꝙ substantia nō est quid diuisibile imo oīno indiuisibile nisi mediāte quātitate que sibi adheret. ⁊ sic subtracta quātitate substātia nō ē diuisibilis. Aduertēdū ēt ꝙ deus ordinauit ꝙ in momēto verbo apposito ad elementū fieret sacramētū. j. q. j. detrahe. Itē voluit ꝙ vbicūqꝫ pſbyter diceret hec vba pſente pane. Hoc est corpus meū panis cōuertatur in corpus ꝑ hoc dicit ꝙ aliter est corpus in celo ⁊ aliter in hostia est tñ vbicunqꝫ totum: nā in celo ē cū quātitatibus ⁊ dimēsionibus ꝓprijs. idest talis qualis fuit in cruce sꝫ in hostia est eius substātia. nō cū dimēsionib°. sꝫ ipsa quātitas ⁊ alia accn̄tia ex naturali cōcomitantia sunt mediante substantia. i. ꝙ substantia dominat᷑ ibi ⁊ accidētia oīno accidūt ⁊ sic accidētia regulant᷑ per substātiā sec° in alijs reb° qꝛ substātia diuidit᷑ ꝑ ꝗtitatē vl' qlitatē. Circa qrtū dicit aduertēdū qꝛ diuinitas vbi replet totū orbē. ⁊ sic nō est mirū si sup nāliter ꝯuertat substantiā panis in corpus suū. Itē in locis vbi vult ē ⁊ sit᷑ in locis vbi voluerit ⁊ qñ voluerit de cōsue. di. ij. quid si sanguis. ad h̄ qꝛ diuinitas verbi vna ē que totū orbē implet. Simile in sole qui vnicus est ⁊ replet orbē. ⁊ ꝑ hoc sequit᷑ ꝙ licet multis modis ⁊ innumerabilibus diebus cōsecrat᷑ corpus xpi. nō tñ sunt ꝓpterea multa corpora xpi sed vnū corp° ⁊ vn° sanguis quē assumpsit in vtero virginis. dietas ergo que vbiqꝫ replet illud ⁊ cōiūgit ⁊ facit qḋ sicut est ipsa vna dietas. ita caro xpi ⁊ vnū corp° ei°. ⁊ sic oīa sunt in vnitate. vt. d. c. si sanguis nec multiplici cōsectione corporis xpi ipsum corp° xpi recipit diminutionē vel augmētū. Et ꝑ hoc pꝫ rn̄sio ad qntū. qꝛ lꝫ quottidie sumatur tñ nō cōsumit᷑. nam quotiēs panis ⁊ verbū sacerdotis ⁊ intētio cōcurrūt totiēs fit corp° xpi. j. q. j. detrahe. nec sit corporis cōsumptio ex assumptiōe vel diminutio. cessante enīz mā panis cessat corpus. i. id de quo fiet corpus ⁊c. Itē aduertē dū circa pdicta ꝙ deū eē in loco pōt intelligi tripliciter. vno mō potētialiter ⁊ sic est vbiqꝫ. Alio mō gratiose. ⁊ sic ē in predestinatis. Tertio mō corporaliter ⁊ sic h̄ est dupliciter. vno mō cū ꝓprijs dimēsiōibus. ⁊ hoc mō ē in celo tñ ⁊ talis qualis fuit in cruce. Alio mō sine dimēsionib° cū sua substātia ⁊ hoc mō est in hostia qualibet ⁊ totus ⁊ integer. sꝫ hostia ē cū suis dimēsionibus. ⁊ seipsas dimēsiones nō excedit substātia corporis. ⁊ sic pꝫ ꝙ totus est in celo. ⁊ tot° in hostia. aliter tñ ⁊ aliter ⁊c. Si ergo queraf dicit ꝙ quātus ē in celo ꝙ tāt° erat in cruce. Si querit᷑ quātus ē in hostia male queris qꝛ dr̄ ꝙ ꝗtitas ⁊ alia accidētia ꝓpriam naturā amiserūt ita ꝙ sunt in sacramēto tñ mediāte substantia ⁊ non ecōtra. nam ipsuz corpus alias est tale ꝙ nō occupat locū ꝓpter naturā substātie dominātis alias q̄ non occupat locū. ex hoc sequit᷑ ꝙ ē totus in q̄libet pte hostie. sicut in tota de hoc pꝫ exēplū in simili in speculo fracto qꝛ apparet imago hominis tota in q̄libet eius pte sicut apparebat in toto. sic ēt dicim° ꝙ aīa ē tota in toto ⁊ in q̄libet pte corporis tota. ⁊ ita erit in quolibet corpore glorificato. vñ adeo ē totū sbaccutissimis ⁊ diuersis spēb° panis sicut in maiori pte. de ꝯse. dis. ij. dū frāgit᷑. substantia. n. est oīno idiuisibilis. nec ob. de cōse. di. ij. ego Beregarius. qꝛ ibi loquit᷑ de speciebus que frangunt᷑ ⁊ a dentibus atterū tur non autē de substātia. Sz hec sunt dimittēda theologis ad quos spectat. Sequitur.

a ¶ Not. ꝙ ex preterito. Addo bñ facē tex. cū ibi not. in. l. siue possidet. j. C de pba. an autē ex pn̄ti ꝓsumat᷑ i preteritū ponit alex. in cōsi. xvj. i. ij. col. ⁊ i ꝯsi. lxij. i pe. col. in. v. volu.

b ¶ An āt. Rōratione scādali vitādi aliqḋ sit licitū ꝙ alš ñ liceret. vide bo. tex. in l. filior hr̄di tas. §. hi aūt in fi. ff. de in iust. rup. ri. testa.

c ¶ Et si di cat᷑ quō. Ad de bo. text. i l. j. i pn̄. ⁊ ibi gl. i versi. restitui. C. de rap. vir.

¶ De immunitate ecclesiarum. Rubrica.

Quoniā ex con. Tres sunt ptes decretalis. qꝛ primo premittit causam ⁊ reuocationē cōstitutiōis. c. clericis laycos. s. e. in vj. secūdo illam reuocat. Tertio seruari precipit ius antiquū ante pdictā cōstitutionē. scdā ibi. nos. tertia ibi. volentes. Que aūt fuerit potissima cā reuocationis predicte cōstōnis ponit glo. j. qꝛ rex frācie qui fuit ēt cā editionis. dicte cōstōnis sic in simili fuit sm̄ Pau. de cle. dudū de iud. ⁊ in extrauagā. Bonifacij que incipiebat rē nō nouā.

a Itē pmitte [a] ꝙ hec decre. nō fuit edita i cōcilio sed ante fuit 1 edita. lꝫ aliter inciperet vt dicit gl. j. ¶ † No. primo ꝙ vbi ex cōstōne edita sequūtur scādala magna picula ⁊ icōmoda dꝫ reuocari. ⁊ sic breuiter loquēdo vbi tēdit ad noxā sic dicim° in ꝑuilegio de deci. suggestū fa. de consan. ⁊ affi. non dꝫ. ⁊ de 2 cēsi. felicis in vj. ¶ † Not. ꝙ ex pterito vel pn̄ti qñqꝫ ꝓsu3 mit᷑ in futurū. facit de ꝓsump. scribā. ¶ † Nota hic reuocatā cōstōnē clericis laycos. s. eo. cū suis declaratiōibus. Et not. 4 arg. ꝑ gn̄ali allegatione. ¶ † No. ꝙ ab ecclesia vel ēt ecclesiasticis ꝑsonis nō debēt exigi tales seu collecte vel alie exa5 ctiōes. ¶ † No. ꝙ plati ecclesiarū debēt subuenire necessita6 tibus laycoꝝ nō tñ pn̄t cogi ꝑ laycos. s. e. ꝯuenit. ¶ † Not. ꝙ quo ad penā facientiū ꝯ pdicta vel datiū auxiliū cōsiliū vl' fauorē in pdictis seruāda sunt antiq̄ iura q̄ erāt añ. c. clericis 7 s. eo. in vj. ¶ † Oppo. ⁊ vr̄ ꝙ nō dꝫ attendi scādalū. nec ꝑꝑ illud aliqd fieri. vt ꝑ banf. xxiij. q. v. cū homo. xiiij. di. c. j. facit Mat. xv. vbi cū dixissent apostoli christo. scis qꝛ pharisei scādalizati sunt audito hoc verbo. R̄ndit sinite ceci sunt ⁊ duces cecorū. Soluit hic Guil. ⁊ zenze. ponēdo quattuor cōclusiōes circa istā mām ex qbus pꝫ solutio. prima ē ꝙ ꝑ vitādo scādalo nō sunt illa omittēda q̄ sine peccato mortali non possunt omitti. vt baptizare dicere horas ⁊ accipere penitentiā. scdā cōclusio ꝙ ꝑ vitādo scādalo cōmitti nō possunt illa que sine peccato cōmitti nō pn̄t. vt adulteriū ⁊ similia crimina. vt in cōtrarijs. Tertia cōclusio ꝙ pro vitādo scādalo qs pōt cōmittere illa que sine peccato mortali nō possunt cōmitti vt portare habitū suo ordini nō ꝯuenientē portādo tñ aliū habitū religionis. de vi. ⁊ ho. cle. deus q. xxxiij. q. v. ꝙ deo. Quarta cōclusio ꝙ pro vitādo scādalo pōt qs dimittere ea que sine peccato mortali dimittere pōt vt omittere correctionē ꝑꝑ multitudinē de cle. ex. mini. latores. de cōsan. c. qꝛ circa. de mā i decre. ij. de no. op. nun. vbi bonus text. ⁊ de renū.

8 nisi cū pdē. §. cū graui. † An āt [b] veritas iusticie que spectat b ad iudicē debeat omitti ꝑꝑ scādalū. Cōcludit ꝙ triplex ē talis veritas. quedā ē. n. veritas iusticie nālis que in lege diuina ⁊ in euāgelio cōtinet᷑ ⁊ hec ꝑꝑ scādalū nō dꝫ omitti. Quedā ē veritas iusticie iuris positiui. ⁊ hāc pōt dimittere legislator ꝑꝑ scādalū vitādū. s. de vo. c. j. nā ⁊ hāc tollere pōt cōsuetudo. lꝫ nō pcedētē. de cōsue. c. fi. Tertia est veritas discipline seu correctiōis. ⁊ hec ptinet ad platū ⁊ hec omitti pōt ꝑꝑ scādalū. de renū. nisi. §. ꝑ graui. ⁊ hoc qñ multitudo ē in cā. qḋ intellige sane qñ multitudo nō se defendit auctoritate ꝓpria alias secus vt no. xliij. di. comessationes. qḋ dic vt ibi ⁊ de reg. iur. l. q scādalizauerit. ¶ Gl. dclaratiōe querit quales fuit ista declaratio ⁊ a qua emanauerint. dicit ꝙ emanauit a Bñdicto in sua extrauagā. in qua declarauit dictā cōstitutionē clericis laycos quo ad sui penā solū hr̄e locuz in exigentibus ab inuitis vel in dātibus circa hoc auxiliū ⁊ fauorē. ⁊ sic in sponte soluētibus pene locū nō habebūt. Idē hic Ste. an aūt fuerit vna declaratio an plures nō bñ scit᷑. ⁊ iōet dicit gl. se ad oē dubiū tollēdum hic vtitur plurali numero.

9 ¶ † Gl. ꝑ infectis. q̄rit an excōicati ꝑꝑ vires dicte cōstōnis añ hāc cle. si nō sint absoluti egeāt absolutiōe. R̄ndet glo. ꝙ nō qꝛ hec decre. fingit illā cōstitutiōez cū sua declaratiōe nū ꝗ fuisse factā ⁊ vult eā hr̄i ꝑ infecta. sꝫ si nō eēt facta nō eēt c loc° alicui absolutiōi. igit᷑ ⁊c. [c] Et si dicat᷑ quō hoc pōt facere papa cū facta nō pn̄t fieri infecta. l. in bello. §. facto. ff. de captiuis. R̄ndet glo. ꝙ hoc potuit quo ad effectū iuris positiui in quo lata ē papalis ptās. fa. de ꝯse. ꝑ. ꝓposuit. ⁊ qḋ no. g fi. sint legi. ꝑ venerabilē sup glo. ij. Idē Ste. ēt Pau. dicēs secus eē si hec ꝯstitutio fuisset simpliciter reuocatoria. qꝛ tūc tales egerēt absolutione. hec aūt nō ē simpliciter. reuocatoria. sed fingit illā nō factā volēdo ipsaz haberi pro infecta ꝙ potest

a pōt quo ad effectū iuris positiui lz nō quo ad veritatis essentiā vt.d.c.facta bz Pau.fa.qđ no.in cle.j.de sepul. Per predicta patet q tali constōne est vtendū in iudicijs vel fals. als puniret vtens pena falsi.C.de iusti.co.confir.l.vnica.§.huic igitur sm zenze. Fatetur tñ q ipsius scientia ē necessaria vt sciat constōnis.§.de iudi.nouit.vij.di.fuerūt et vtrobiqz de hoc fa.qđ no.in.l.j.ff.de cōiungē.cum emā.lib.et per hoc pz quare hodie non abradit ocā constitutio.facit qđ dicā in gl.se.

¶ Glo.dantes querit an hoc procederet siue daret consiliū publice siue occulte.dicit q sicut pz i decre.clericis laycos.et ex hoc arguit glo.q constitutio canonica seu excōicatio canonis pōt ligare ēt delicta occulta.de quo plene p gl.j.de brti.multorum ad fi.de materia autē quis dicat fautor et qua pena puniat habebitis gl.plenā.j.de penis.in cle.j.in pn. ¶ † Glo.

10

b vltia qrit[b] qđ dicat cōciliū gñale et q lateranēse considerato q etiā lateranēse fuit gñale. Rñdet q edictū tpe Alexādri.iij. dicimus lateranēse.edictum vero tempore Inn.iij.dicimus

11 gñale qđ no.facit qđ habet de capel.mo.c.fi.† Reuocat hic Matthe.in dubiū an indistincte sit verū q ecclesia nō teneatur ad collectas et munera. Rñdet q si sunt sordida munera nūqz tenet.l.placet.C.de sac.san.eccle.et ibi pz exēplū in munere calcis coquēde.et arene fodiēde.si vo sunt munera honesta et hoc subdistinguit.qz quedā sunt extraordinaria. quedam ordinaria. Ad primū.s.qñ sunt extraordinaria nō tenet siue sint angarie siue alia psonalia.q consistūt in opibus cuz labore et sollicitudine pncipaliter sumptibus tñ alienis.ff.de mu.et ho.l.j. Si vo sunt honesta et ordinaria.dicit q ēt ab his ecclia exēpta intelligit quo ad dotē et domos claustrales vel hortuz vel mãsuz.quo ad alia aūt bñ tenetur ecclesia nisi sint indicta.C.de epi.et cle.l.oēs.xj.q.iij.si tributū.et.ff.de mu.et ho.l.munez.et.C.de pfes.mu.l.fi. Ab his aūt superindictis sunt etiā imunes clerici et ēt cōiugati et vxores ipsoz et liberi.xvj.q.j.§.nouarū.et hī intelligit nisi necessitas subsit.§.eo.puenit. Item hec dicit vera nisi sint extraordinaria munera que fiūt cā pietatis qz ad illa tenet ecclia.C.de epi.et cle.l.j.et sic dicit posse intelligi.§.eo.puenit. Fatet tñ q cogi non pñt per iudicē secularē ad pstanda sz per ecclesiasticū de fo.cōpe.si diligēti.de materia remittit ad no.per Inn.§.eo.puenit. Sed aduerte circa itellectū.l.ad instructionē.et.l.j.C.de epi.et cle. qz Jo.in.d.§.nouarū dicit illā.l.nō tenere de iure canonico. et hoc ēt tz Guil.et zēze.in cle.j.de vi.et ho.cle.vt ibi tetigi qđ

12 no.bñ tāgit in.d.c.puenit.vbi ēt Hostiē.ẽ tz et c.† Deinde qrit Mat.pōe q tyburtini pmiserūt dare certā qītitatē pecunie romanis singulis ānis ad istā qītitatē contribuūt ēt ecclie oēs tyburtine que soluūt de possessiōibus eaz sicut et layci et hoc de volūtate et consensu epi et clericoz eiusdē ciuitatis. Mō sunt alique ecclesie in vrbe que hñt ibi.s.in territorio tyburtino possessiones nūquid tenebūtur de talibus possessionibus ad cōtributionē sicut ecclesie tyburtine.dicit q nō. Mouet qz oēs et singuli quos ista collecta tāgebat debebat requiri et ab eis approbari.de offi.archi.ad hec nec pōt alteri piudicari in his q cōia sunt plurib[9] vt singulis nō vt collegijs de cōsti.cū oēs.et ibi no. Et iō qz ab illis et alijs vrbis approbata ñ fuit collecta illis piudicat si potuit. Et hec de ista mã sufficiat.

¶ De consangui.et affi. Rubrica.

Eos qui diui. Primo pōit statutū penale.secūdo illud aggrauat.tertio ptestat.scđa ibi.pcipiētes.tertia ibi.p pdicta.

1 ¶ † No.pmo q sciēter cōhēs matrimoniū in gradu phibito.s.cōsanguinitatis affinitatis vel cū monia li ipso fcō incurrit sniam excōicatiōis. Idē si pfessus vel pfessa vel cleric[9] in sacris mrimoniū cōhat. Et no. q pdicti debēt cōtinue denūciari excōicati donec separent ad inuicē humiliter recognoscēdo errorē suū.

2 † Itē no.ar. p et q q cōstō noua iponēs nouā penā in dubio nō tollit antiquas.de q p Bar.in.l.j.ff.vi bo.rap.et p Cy.in.l.qui sepulchra.C.de sepul.vio.et p archi.de pe.felicis.in vj.

3 ¶ † No. hic bz zēze.

c q phibitio ecclesie obligat trāsgrediētē ad mortale.ēt in nō phibitis a lege diuina.fa.qđ no.Inno.de regula.porrectū.

4 ¶ † Gl.j.in vsi.no.qrit quid si cōhat aliquis iure phibētē in alijs tñ casibus q in altero de sex hic expssis.an habebit locū cle. Exēplū si cōhat cū als maritata iudea vł pagana vł cognata spūali vł legali vel cō ipedimētū publice hōestatis i qb[9] casib[9] ñ tz mrimoniū. Rñdz gl.q nō hēbit locū cle.q tāqz penalis ñ ē extēdēda vltra suos terminos et casus in qb[9] loquit vt in regula in penis.et regula odia.de reg.iur.in vj. Idē tz hī Pau.Guil.et Mat.dicēs q hic tm loquit de cōhēte cū consanguinea carnali nō de spūali. de qua.xxx.q.iij.p totū.et.q.iiij.ita diligere.nec de legali.de qua de cog.le.per totū. Mouet per rōnem gl. An aūt indistincte sciēter cōhēs in casibus hic phibitis incidat in hāc penā.dicit glo.q nō qz demū qñ sine dispensatiōe pape cōhit alias cū legittie cōtraheret cessa

5 ret culpa.et cōsñr pena.de cōsti.c.ij.† Quo aūt et qñ possit papa dispēsare circa matrimoniū habetur i.c.lras de resti.spo.et p Inno.de sta.mo.cū ad monasteriū.et p Jo.an.de voto.c.j.qz dispēsare pōt in casib[9].l.canonica phibitis.sec[9] in phibitis.l.diuina.qui aūt sint casus.l.diuina phibiti habet in.d.c.litteras.et de diuoz.gaudem[9] p glo.hec in cōhente a pncipio cū dispēsatiōe et c. Sed quid si impedimentū erat in pncipio tēpoze cōctus et postea fuit amotū expostfcō p dispēsatiōez.iuxta decre.qz circa.§.e.an erit necessaria absolutio. Paul. hic dicit q pōderari debēt vba dispensatiōis qz si concernūt penā pteritā illam tollendo nō egebit absolutione. Si vero tm modo facit valē matrimoniū necessaria erit absolutio hec qñ remouetur impedimētū per hoiem. Quid aūt si remoueat p constōnez reuocatoriā quid iuris tūc sit vt vidistis.§.eo.ti.j.

6 cle.vnica. ¶ † Glo.scienter qrit an hec cōstō liget ignorātes seu ignorāter cōtrahētes in casibus hic phibitis. vr q nō a sensu cōrio.glo.cōcludit q si interuenerit ignorātia facti probabilis et nō affectata ex eo qz tales cōhentes ignorāt se consanguineos vel affines.et tūc tales nō ligat hec cōstō. Si vero interuenit scia facti sed nō iuris qz sciebant gradū sz putabāt nō eē phibitū.et tūc tales ligabit cōstō. Cōtrariū puto cū hic ñ loquat simplr dicēdo si qs cōtrxerit sz dixit si qs sciēter cōtrxerit.et sic nō cōpzehendit casuz ignorātie ēt si cadat in latā culpā.ar.no.in.l.igitur.§.pōt.ff.de lib.cā.et p bart.in.l.j.§.nō aūt.ff.si quis test.li.eē iussus fuerit.vr enim hoc requirere dolum dicēdo si quis scienter.non tñ ex glo.q ēt in cōstōne puniēte scienter actū facientē cōpzehendit ēt ignorāter faciēs si sit ignorātia iuris vel facti nō pbabilis.ar.de reg.iur.ignorantia.cū cōcoz.in vj. Idem Gui.dicēs q ignorātia facti excusat si sit facti pbabilis.secus in crassa et supina.facit de cō

d sti.vt aiaz.in vj.[d] Itē secus in igrātia iuris qz de illa nō excusat maxie si sit ignorātia iuris naturalis.xvj.q.j.placuit. Idē si sit iuris positiui. Fallit tñ i milite muliere et rustico.ff.de iu.et fa.ign.l.j.regula et ibi de hī.et.j.q.iiij.§.nōdū.et ibi similiter de hoc in tex.et gl.lz aūt matrimoniū sit iuris naturalis tñ cōputatio graduū vltra pmū et scđm est de iure positiuo qz inhibitio est iuris positiui.vt in.c.lras.cū ibi no.de resti.spo. Idē Pau.zen.Ste.et Mat.hec pcedūt qñ vterqz scit vel vterqz ignorat. Sz quid si alter tm scit et alter ignorat qd erit. Respondet glo.q ille solus qui scit ligatur.alle.xxxiij.q.ij.nō satis.et.c.in lectum.et de symo.c.de symoniace.C.solu.matri.l.

7 si ignorās.cum glo.cōcoz.predicti.† Juxta predicta qrit gl. quid si aliquis contraxit in casibus hic phibitis et a pncipio fuit ignorās.demū post tēpora sciuit illā cū qua cōtraxit sibi esse consanguineā in gradu phibito et nihilomin[9] illi cohabitauit an incidet i hāc penā.videtur q si per ea que habētur.j.q.j.eos q in fi.de simo.sicut tuis.C.de icest.nup.cū ancille. Contrariū tenet gl. Mouetur qz ponderāda sunt verba illius constōnis que nō puniūt cohabitationē vel incestū.sz cōtractū matrimoniū et sic initiū. ergo si in initio tpe cōtractus fuit ignorās sufficit vt hac constōne non ligetur.ar.l.quid ergo in principio.ff.de his qui no.infa.C.de vsu.trās.l.j. cū ibi alle.in gl.de elec.dudū.i.cū cōcoz.et de rescrip.si eo tpe i.vij. pro hoc ēt adducit glo.simile.qz sic videmus in eligēte ignorāter indignū qz nō per hoc incurrit penā.c. cū in cūctis de elec.licet postea sciat.ratio qz et ibi pondeat initiū vt.d.c.dudum.tertio cōfirmat glo.qz talis non pōt diuertere sine iudicio ecclesie.de diuoz.porro.cū cōcoz.ergo merito nō debet ligari hac constōne.nec ob.iura in cōrium alle. qz aliud ē querere an talis incidat in hāc penā et dōm q nō per rōnes et iura pallegata. Aliud ē querē an peccet mortaliter cognoscē.

a ¶ Qđ pt quo. Adde q istā gl.dicit notabilē panoz.i.c.q i eccliaz in iiij.no.ex de cōsti.et ex ea ifert ad pulchrā.q.plura allegans fely.i.c.fi.i iiij.col.ex de consti.

b ¶ Qđ dicat cōciliuz gñale. De plurib[9].generibus cōciliozvid in no.in.c. graue in.vj.col. de pbē. panoz.in.c.sic oli de accu. et de cōcilio religiosozū est tex.in.c.i singulis de sta.mona.

c ¶ Qđ phibitio. Add de bñfacere notata p panoz.et doct. in.c.j. extra de consti.

d ¶ Itē secus i ignorātia. Addō qđ no.bar.in.l. sz et si lege. §.scire.ff.de pe.hř.tex.in l.si qs id qđ. et ibi ias.in. vij.col.ff.de iurif.om.iu. fel.i.c.ij.i.ij. col.de cōsti. et fel.i.c.nō nulli.§.sunt et aly.i.xiij. col.ex de rescrip.alex. i l.ij.i.ij.col. ff.q quisqz iur.

Ro illã carnaliter post sciẽtiã. ⁊ dõm ꝙ sic. fa. de sen. ex. inq̃sitioni. cũ glo. concor. guil. zenze. Ste. ⁊ Matthe. Pau. hic dicit idẽ ꝙ glos. si talis cohabitauit ex vi primi consensus. si aũt cohabitauit ex nouo cõsensu tũc videtur de nouo ꝯhẽ ⁊

8 sic incidit in penã alle. decre. ꝓposuit. de cõiu. ser. ¶ † Ultimo querit glo. quid si cõtraxit cũ illa quã credebat monialẽ affinẽ vel ꝯsanguineã ⁊ tñ in veritate nõ erat. an incurrat hãc penã. dicit solutionẽ posse colligi ex. c. si vero. ij. ⁊. c. in audiẽtia cũ ibi no. de sen. excõ. cũ concor. Ste. Mat. hic dicit talẽ non ligari. ⁊ sic vr̃ voluisse gl. remittẽdo ad ea que habenẽ in

a d. c. si vero. ⁊ in. c. in audiẽtia. ª vbi notaẽ ꝙ pcutiẽs laycũ credens clericũ nõ incidit in excommunicationẽ sicut nec pcutiens clericũ credẽs laycũ ꝑut ibi vr̃. fa. qđ no. per Jo. an. ĩ

9 reg. iur. cũ qs. li. vj. in mercurialibus. † Sꝫ querit hic Guil. nũqd in casibus in qbus lꝫ ignorare ꝓsumaẽ sciẽtia vel ignorantia vr̃ ꝙ sciẽtia per. l. qui cũ alio. ff. de reg. iur. Eꝫ ꝙ ignorantia cũ ꝓsumaẽ quis fcm̃ alienũ ignorãtẽ. ff. de ꝓba. l. veri⁹ ⁊ hãc secũdam ꝑtem dicit verã nisi ꝓbetur sciẽtia vel affecta ignorãtia. ĩ cle. excõ. minis. apostolice. de tẽpo. or. eos i. vj. Fallit i illis que pars tenenẽ scire ex officio. de elec. innotuit in cle. vnica de cõces. ꝓbẽ. Idẽ dicit vbi iminet picᵘlũ maxie in arduis ⁊ in matrimonijs q̃ nõ dissoluũtur sine magna difficultate. ⁊ ideo ꝯhunẽ bãnis pcedẽtibus. de clã. de spõ. c. fi. Hoc dcm̃ intelligo qñ clam. bãnis non positis est ꝯtũ. al's presumereẽ ignorãtia. ff. de ritu nup. l. fi. vbi bon⁹ text. ⁊ hec

10 nisi circũstãtijs ꝓbeẽ cõtrariũ. † Juxta p̃dicta q̃rit guil. qualiter ꝓbabiẽ hec ignorãtia. R̃ndet ꝙ per iuramentuꝫ ꝓpriũ

b cũ ᵇ agaẽ de his que sunt intrinseca cordi. de elec. vt circa. in vj. ⁊. c. nulli licere. ⁊ ĩ sen. excõi. si vero in alijs vero q̃ sunt facti alieni nõ reqreret nisi fuerit minus diligẽs. ff. de iu. ⁊ fac. igno. l. nec supina. sꝫ quid si timeaẽ verisimiliter de ignorãtia an fuerit digna an vero affectata hec tñ ꝓbari non p̃nt. R̃ndet ꝙ ꝓsumitur non affectata ex quo iurauit q2 nõ ꝓsumiẽ de

11 ierare. de ꝓsump. lr̃as ỽm gui. Idẽ Ste. ¶ † Glo. matrimonialiter. q̃rit an coactus cõtrahere matrimoniũ in casib⁹ hic ꝓhibitis incurrit hanc penã. vr̃ ꝙ non per hãc lr̃am que loqtur qñ qs matrimonialiter cõtrahit ⁊ sic spõte. cõcludit hoc esse verꝫ si interuenit absolute coactio q2 ibi nullũ adest peccatũ. s. ꝙ me. cã sacris. Si vero fuerit ꝯditionalis ⁊ tũc vr̃ secus ẽt si sit talis que debuerit cadere in cõstantẽ virꝫ p palle. decre. sacris. glo. tñ dicit ꝙ ẽt in casu isto non dꝫ ligari saltẽ de equitate attẽto ꝙ tũc nõ ꝯhereẽ matrimoniũ ẽt deficiente impedimẽto ꝓpter defectũ ꝯsensus adeo ꝙ nõ induceret etiã ipedimẽtũ publice honestatis. de spõ. c. vno in vj. fa. de sen. ex cõ. significauit. Nec ob. ĩcre. sacris. q2 nõ loquiẽ i cãu isto. sꝫ in cõicante excõicato q̃ casu puniẽ cõio ẽt facta p metũ vt ibi pꝫ. Idẽ tꝫ hic guil. Pau. ⁊ Mat. Idẽ dicit Pau. de furioso ⁊ infante vel alio patiẽte defectũ ꝯsensus. q2 nõ incidit i hãc penã q2 nõ tꝫ matrimoniũ pp defectũ ꝯsensus in maiore tñ ifante ⁊ minore. xiiij. annis sane mẽtis iurisfictiõe eẽnt spõsalia lꝫ nõ mr̃imoniũ dato ꝙ fuissent verba de p̃senti. vt in. c. vnico. de despon. impub. in vj. Per p̃dicta dicit ħ Mat. cõtrahentẽ sub cõditiõe cũ istis interim ante aduentũ cõditiõis nõ incurrere hãc penã ꝓpter defectũ cõsensus. ar.

12 dicti. c. vnico. de despõ. impub. in vj. ¶ † Glo. ꝯhere. querit quid si cõtrahaẽ scienter matrimoniũ ĩ ꝑsonis ꝓhibitis tñ nõ cõsumaẽ p copulã carnalẽ. an nihilominus incurrat hãc penam. R̃ndet ꝙ sic per hãc lr̃am que non punit incestũ vel coitũ sꝫ solũ cõtractũ matrimonij. fa. qđ vidistis. s. cuꝫ glo. in

13 verbo scienter. † Sed ᶜ querit vlterius glo. quid si aliqs nõ

c cõtraxit matrimoniuꝫ in casibus ꝓhibitis sed ꝯxit sponsalia scienter an ligeẽ pena huius ꝯstõnis. vr̃ ꝙ sic. q2 ꝓhibito matrimonio intelliguñẽ sponsalia ꝓhibita. l. oratio. ff. de spõ. ad idem facit. c. cũ hr̃et. de eo qui duxit i ma. quã pol. per adult. vbi equiparanẽ sponsalia ⁊ matrimoniũ. glo. tꝫ cõtrariũ. s. ꝙ non ligant. Moueẽ q2 re uera aliud sunt spõsalia. ⁊ aliud matrimoniũ. cũ gl. hic non loquaẽ de spõsalibus nẽ dꝫ trahi ad

14 illa hec ꝯstitutio cũ sit penalis. ar. de pe. di. j. pone. ¶ † Gl. tñ tẽperat hoc verꝫ nisi secuta fuerit copula carnalis. q2 tũc ligatur ex eo. q2 extũc spõsalia cõsueuerũt trãsire in mr̃imoniũ de spõ. c. veniẽs. ⁊. c. is q. ⁊ sic extũc vr̃ cõtrahere mr̃imoniũ. ¶ Not. ob. ꝯ ⁊ pmo primũ q2 fateẽ gl. ꝙ ꝓhibito matrimonio itelliguñẽ ꝓhibita spõsalia vt ibi ñ tñ p ħ sequiẽ ꝙ eadẽ

a ¶ Ubi notaẽ ꝙ. Add. panor. in. c. ij. i. ij. col. de cõsti. imo. in cle. ij. in. iij. col. s̃. de vi. ⁊ ho. cleric. bar. in. l. in iuriarũ. §. si quis virgines. ff. de in iurijs.

b ¶ Cũ agatur. Add. gl. i. §. alie i gl. magna isti. de actio. cũ cõcor. adducti p ias. ibi ⁊ fely. plene i. c. ij. in vij. ⁊. viij. colũ. ex de cõsti.

c ¶ Sꝫ q̃rit vlteri⁹. Add de dicit do. ias. in. l. quo minus. ivlt. notabili de flumi.

d ¶ Or sacer ordo. Quot autẽ sint ordines sacri declarat gl. i. c. cleros. xxi. dis.

e ¶ Gl. cõstiterit. Add. de q̃ dicit fely. in. c. cãm q. in. j. col. de rescrip.

pena iponaẽ. fa. c. ꝑpetue. de ele. in vj. ita hic. Itẽ nõ ob. c. cũ hr̃et. q2 fateẽ ꝙ spõsalia cũ adulterio iducũt ipedimẽtũ mr̃imonij sicut ⁊ iducũt iustitiã publice honestatis de spõ. c. vno in vj. non tamẽ sequitur ꝙ eadem pena imponatur cõtrahenti sponsalia q̃ imponiẽ cõtrahẽti mr̃imoniũ. cum glo. concor. Guil. Pau. ⁊ Mat. ¶ Glo. religiosos. q̃rit de qb⁹ religiosis hic loquaẽ. R̃ndet ꝙ religiosis professis tacite vel exp̃sse aliquã de religiõib⁹ approbatis. qđ intelligit ⁊ declarat pcedere ẽt si p istã ꝓfessionem tacitã vel exp̃ssam quis nõ obligetur alicui religioni in spẽ sed solũ religioni in genere ꝑut cõtingit in casu decre. constõnem. ⁊. c. non solũ. de regula. in vj. Idem hic Guil. q2 talis ꝑfecte mr̃imoniũ spũale iã cõtraxit.

15 alle. xxvij. q. j. c. j. ⁊. ij. ¶ † Gl. ⁊ moniales inducit tex. ad nos de sen. exc. cõtingit. i. nũquid vꝫ cõicãs in illo actu p quo qs incurrat excõicatiõnẽ sit excõicatus. q2 vr̃ ꝙ nõ. p hunc text. a sensu cõtrario. nã exprimẽdo hic de monialibus cõtrahẽtibus mr̃imoniũ ex quo supra dixerat de ꝯhente sciẽter cũ monialibus daẽ intelligi ꝙ nisi hoc exp̃ssisset de is ex primo dicto non incurrisset excõicatiõnẽ de quo dicẽdũ. vt in. d. c. cõtingit. Aduertẽdũ tñ q2 vt dicit gl. posset ĩ facili r̃nderi huic nihil facit q2 posset dici ꝙ hic loquitur de moniali cõtrahẽte mr̃imoniũ cũ illo qui non incurreret hãc penaꝫ. forte q2 ignoraret supra qñ econtra alius cõtrahit cũ ea. ⁊ hãc r̃nsionẽ ẽt sentit hic pa. tractãs ẽt hic an masculinũ ꝯcipiat femininũ. ĩ

d quo de ele. gñali in. vj. in cle. j. de ele. ⁊ cle. j. ĩ sepul. p ᵈ guil. ⁊ p archi. xvij. q. iiij. si qs suadẽte. ⁊c. ¶ Glo. sacris. op. q2 sacer ordo cõprehẽdit ẽt minores. vt no. xxxij. di. i summa. ⁊ sic vr̃ velle lr̃a ꝙ cõtrahentes in minoribus ligetur hac pena. sꝫ hoc ẽ falsuꝫ. vt in. c. j. de cle. piu. in vj. ⁊c. Sol. gl. ꝙ hic sumi

16 tur ordo sacer stricte p subdiaconatu ⁊ supioribus. ¶ † Gl. ꝯhentes querit quare littera hic nõ repetit verbũ scienter qđ supra posuit. R̃ndet gl. ꝙ supra põt cadẽ ꝓbabilis ignorãtia in eo qui cõtrahit cũ moniali ⁊ similiter in ea que cõtrahit cũ ꝓfesso vel cõstituto in sacris secus aũt in ipsa moniali ꝯhente ⁊ in ipso ꝓfesso. ⁊ cõstituto i sacris q2 ipsi nõ possunt regulariter ⁊ ꝓbabiliter factũ suũ ignorare. Fateẽ tamẽ ꝙ si quo casu caderet ꝓbabilis ignorãtia ꝙ tũc nõ eẽt loc⁹ pene hui⁹ constõnis. Exemplũ ponit in ordinato tpe amentie vel dum dormit ꝙ fieri põt si alias disposuerit sic promoueri. de bap. maiores. ad fi. ⁊ idem in ordinato ad sacros infra pubertatẽ iuxta no. de cle. per sal. ꝓmo. c. vno. naꝫ tales ꝓbabiliter hoc ignorare possunt. s. se ordiatos ad sacros. Sꝫ an si tales sciẽter ꝯhant peccẽt vr̃ ꝙ non. q2 lꝫ recepit characterẽ cũ nõ debebat id fieri tali tpe qnimo impubes ꝓmotus ad sacros saltẽ si nõ erat doli capax licite ꝯhit mr̃imoniũ. vt no. i. d. c. vno ⁊ p Inno. de tẽp. or. c. vel nõ est cõpos. Sꝫ aduerte q2 opp. hic Guil. ꝯ tex. ⁊ vr̃ ꝙ ꝓfessi ⁊ ꝯstituti in sacris nõ p̃nt cõtrahere mr̃imoniũ. de cle. coniu. sane. ij. cuius cõtrariũ hic inuiẽ So. ꝙ de facto p̃nt ꝯhere mr̃imoniũ. ⁊ ita dꝫ intelligi hic sꝫ de iure non p̃nt vt in ꝯrio. C. de incest. nup. cũ ancille. sed dicũtur cõtubernia vt ibi. ⁊ iõ ꝓpter affectũ cũ ope secuto pu

17 niũtur. de biga. c. nup. ⁊c. ᵉ ¶ † Gl. cõstiterit. q̃rit quõ ħ poterit cõstare iudici. R̃ndet ꝙ ex inq̃sitiõe fcã sup hoc ex officio ẽt nemine petente ꝓpter picula aiaruꝫ citatis tñ citãdis iuxta ea q̃ vidistis in simili. de cẽsi. in cle. fi. Guil. dicit ꝙ ꝯstare poterit ptibus p̃ntibus vel eis p cõtumaciã abs̃tib⁹. alle. de accu. qualiter. §. dꝫ. ⁊ de app. cõsuluit. Fateẽ tñ ꝙ nõ solũ illi ad quos spectat rõne officij imo ⁊ oẽs alij teneñẽ dñuciare de clã. despon. c. fi. Quõ aũt p̃lati se debeãt in talibus. hr̃e dicit ꝙ si factũ ẽ manifestũ pcedere dꝫ ad publicatiõnẽ faciẽdam. de fi. ꝑsby. qm̃. ⁊ si nõ sit manifestũ inquirere debẽt summarie ⁊ ĩ plano. de iudi. cle. dispendiosam. q̃ habebũt locuꝫ si agetur de federe mr̃imonij. secus si agatur ad penaꝫ. vt ibi no. An aũt admittaẽ appellatio in talibus. R̃ndet ꝙ nõ q2 tẽ

18 dit ad correctiõnẽ. s. de app. ad nostrã. ¶ † Gl. obtinere q̃rit quis habebit ptãtem absoluendi ab hac excõicatiõe. R̃ndet ꝙ eps ex quo hic nõ reseruaẽ potestas pape. alle. de sen. excõi. nup. ꝙ intellige post dignã penitẽtiã. vt hic pꝫ ỽꝫ guil. qui limitat dcm̃ glo. pcedere nisi durãte excõicatiõe talis cõtrahens ingessit se in diuinis. q2 tũc sol⁹ papa possit absolue re. de sen. excõi. cũ eterni. in vj. Et idẽ vbi ad bigamiã transferret ỽm Guil. Or credo dictũ Guil. pcedẽ i pena irregularitatis. sꝫ i pena excõicatiõis credo simpliciter ꝙ eps pos

sit ab

19 sit absoluē s̄uata forma huiꝰ decre.† Ex p̄dictis p3 q̄ nō suf ficit satisfieri nisi post satisfactionē sequat absolutio.ḡ.ō sen. excō.cū desideres. Aduertēdū tñ s̄m Guil.q̄ nō d3 fieri ab solutio nisi q̄s recognouerit errorē vt hic dr̄. facit de offi.or. significauit. Fallit in.c.veniēs.ij.ō test.ꝛ similiter fallit i nun ciis ꝛ ambasiatoribus qui vadūt ad papā s̄m gui.ꝛc. ¶ Gl. vltima q̄rit vbi sunt ista alia iura imponētia penas ꝯhētibus 20 in casibus hic ꝓhibitis.ꝛ clare allegat.nō insisto. ¶ † Que rit hic guil.quid si aliqua ꝑmisit scienter maritū ꝓmoueri ad sacros remanēdo in seculo.deinde morit̄ maritus ꝛ alius cō traxit scienter cū ea nūquid icidat in hāc penā. vr̄ q̄ sic p no. xxviij.di.q̄ sunt culpe cū duobꝰ seq.vbi vr̄ notari q̄ talis nō pōt postea post mortē mariti ꝯtrahere.ad hoc fa.rō q̄ cū ma ritus vouerit cōtinētiam postq̄ē effectus vna caro cū vxore cōicat ei votū cōtinētie.arg.de cog.sp̄uali.c.martinus. In cō trariū facit q̄ si papa hoc voluisset intelligi de vouētibꝰ sine mutatiōe statꝰ hic exp̄ssisset.ar.c.ad audiētiā. de deci. ꝛ iō cū non fecerit non ē trahēda ad talē casuz maxime cū hec cōsti tutio sit penalis.ḡ.de vo.c.vnico i.vj.l3 al's puniant̄ tāq̄ trās gressores per iura ꝛ rōnes p̄alle.arg.de cōuer.ꝯiu.q̄dā.ꝛ.c. vxoratus. Quid dicenduz guil.hic dicit q̄ ꝑ prima p̄te facit qd̄ hic dr̄ de clericis in sacris.vn̄ cū talibus idē sit iudiciū.de cōsti.trāslato.multofortiꝰ d3 eē idē iudiciū in vxore qd̄ ē i vi ro cū q̄ntū ad hoc reputent̄ idē de conuer.cōiu.ex p̄te.ꝛc.p. a terea facit.l.fi.C.de indicia vidui.tollen. ꝛ sic vr̄ q̄ ipsa ꝛ cō trahētes cū ea incurrant penā istā sicut maritus incurreret si supuixisset vxori.ꝓpter hoc dicit tales icurrere hāc penā. di cit tñ distinguēdo q̄ aut facta fuit ꝓmotio viri ad sacros ip̄a nesciente vel sciente ꝛ reclamāte.ꝛ tūc nō tenet̄ cōtinere imo ipsa eū poterit repetē.xxij.q.ij.agathosa.xxxij.q.v.m'ier. Aut ip̄sa sciente ꝛ cōsentiente ordini sed non voto.imo exp̄sse il li cōtradicente.ꝛ tūc d3 ordinari maritꝰ imo ordinatꝰ pōt re peti nec vxor in vita nec post mortē cōtinere tenet̄.vt ꝓbat̄ in d.c.p̄terea. Si aūt cōsentit vterq3.s.ordini ꝛ voto ꝯtinētie.q̄ p̄sumit̄ vouisse.xxxiij.q.v.vxorē.xxxij.di.feriatim.vbi de hoc per Hug. Et idem dicit de vxore cōuersi vt vbi dicit Hugo. Alij cōtra h3 eum ꝓ quibus fa.cōsuetudo cōtrariorū q̄ vxor ꝓmoti l3 nullus eoꝝ voueat cōtinentiā cōtinet post mortē. s3 Hugo.dicit q̄ non videt rōne3 talis cōsuetudinis nisi q̄ sic faciūt inter eos ꝓpter reuerētiā ordinis.vt in.d.c.feriatim. ꝛ sic sentire vr̄ Guil. q̄ eo cāu quo vxor ꝓmoti tenet̄ cōtinere si non cōtineat.sed cōtrahat matrimoniū incurrat hanc penā alias secus.ꝛ ide3 hic zen3. Jo.de lig.hic dicit q̄ credit indi stincte in nullo casu p̄dictoꝝ tales incurrē hāc penā.q̄ hec cōstitutio est penalis ꝛ non d3 extendi ad casus nō exp̄ssos. de pe.di.j.§.pene.ꝛ hoc ēt dicit tenē Bertr. ꝛ hoc mihi pla cet fa.qd̄ vidistis in gl.in verbo cōtrahere. S3 querit guil.an possit papa dispēsare cū p̄fesso vel ꝓmoto ad sacros vt pos sit cōtrahere.dicit q̄ sic.q̄ tales h̄nt cōtinentiā annexā ex cō stitutiōe ecclesie in ecclesia occidētali nō orientali.xxxj.di.ni cena.xxxij.di.erubescāt.ꝛ iō cū tal' ꝯtinētia annexa sit ꝛ solē nizetur ex cōstōne ecclesie.fa.de vo.c.j.in vj.per papā pote rit tolli.de elec.significasti.ꝛ.c.innotuit. Fatet̄ tñ q̄ non cō cedunt aliqui de religiosis q̄ illi sp̄aliter inest cōtinētia sine qua nō sunt religiosi.de sta.mo.cū ad monasteriū.s3 ꝯtra eos fa.c.j.de voto in.vj.vbi dr̄ solēnitate3 voti eē ex sola cōstōne ecclesie adinuētā ꝛ sic residet.ꝑ qd̄ vr̄ simpliciter tenere pri mū dictū. Idē zenze.ad hoc de cle.coniu.cum olim per gl.ꝛ sup ea.ꝛ per Inno.in.d.c.cū ad monasteriū.fa.qd̄ not.q cle. vel vo.rursus. Credo q̄ quo ad hoc vt matrimoniū teneat di spēsare pōt in vtroq3 per rōnem p̄alle.sed nō quin cōtrahēs ꝓpter votū exp̄ssu3 vel tacitū continētie saluo nisi ex cā ma gna dispensaret̄.vt dicit Inno.in.c.cū ad monasteriū.ꝛ Jo. an.in mercurialibus.ꝛ fa.qd̄ no. Inno.de renū.cū inter. P. 21 ꝛ.G.de voto nō est ꝛc. ¶ † Vltimo querit hic Pau.quid si aliquis dicit illi que ē p̄fessa.volo cōtrahere tecū. an in hoc b incurret hanc pena3.vr̄ q̄ non. q̄ sola volūtas nō inducit factum.sed requiritur facti prosecutio. de eo q̄ mit.in pos.c. j. In contrarium fa. q̄ matrimoniū solo cōsensu contrahit̄. de spon.cu3 locū.xxvij.q.ij.sufficiat.sed vbi sufficit solus cō sensus sufficit volūtas que p̄supponit cōsensu3.insti.de obli. que ex quasi delicto nas.per totū.ꝛ hoc t3 in simili. Accur.C. de ꝯtrahē.emp.l.in emētis. Idē Jo.deare.in.l.pamphilo. ff.de leg.iij. Petrus in.d.l.in emētis. tenet cōtrarium q̄ vir tus verboꝝ hoc non importat.q̄ non sequit̄ volo vendere ergo vēdo.cōcludit Jo.de lig.post Pau.q̄ quedā sunt que ꝑficiunt̄ facto non tñ solo consensu ꝛ tūc non sufficit sola vo lūtas.q̄da3 ꝑficiunt̄ solo cōsensu patefacto ꝛ talis cōsensus aliq̄n exprimitur p verbū volo ꝛ illud sufficit in legatis ꝛ te stamētis.vt in.d.l.pamphilo p̄alle.q̄n q̄ verbū volo adijcit̄ i actu seu in ꝯctu incohoando.vt si dico volo ꝯhere tecū Titia ꝛ tunc nō sequitur q̄ ꝯhat.secus si dicit volo ticiam in vxorē q̄ tunc est matrimoniū.de spon.ex p̄te.de mā in.d.l. in emen tis.per glo.ꝛ Cy.ꝛ Bar.in.l.s̄ui electione.ff.de leg.j.ꝛ in.l. j.C.de summa trini.

¶ De magistris. Rubrica.

Pater solicitu. Due sunt par tes p̄ncipales q̄ in prima ponit̄ exordiū in quo p̄mo ponit intentionē suā ḡnalē.ibi sp̄alē ibi. nō ambigi mus. In secūda p̄te ibi.vt igit̄. ponit̄ cōstē que p̄mo ꝓuidet circa loca magistroꝝ.ibi cir 1 ca expēsas.ibi in v̄si.q̄bus. ¶ † No.p̄mū offiñ p̄lati maxime cōuersari in reuocādo errātē a via erroris ꝛ ipsum inducē ad 2 viā veritatis. Et no.tex.pulcherrime dictatū. ¶ † No.q̄ pre 3 dicatioc plurimū iuuat ad inducēdū ad viā rectā. ¶ † No.il c lud qd̄ inaniter sermo ad aures effunditur si lingua loquētis 4 ignoret̄. ¶ † No.q̄ ad vtilitatē vniuersalis eccl'ie ꝑtinet ha 5 bere viros peritos in omni genere linguarū. ¶ † No.q̄ i ro mana curia ꝛ in alijs studijs ḡnalibus hic nominatis debent eē viri periti in lingua hebraica.arabica.ꝛ caldea.duo.s.in q̄ libet lingua q teneāt scholas ad docēdū fideliter dictas lin guas ꝛ q habeāt transferre linguas ex dictis libris in latinū. 6 † Itē no.quoꝝ expensas tales debēt salariari in stipēdijs cō gruētibus ꝛ sumptibꝰ. Et no.casum in quo sunt sublata pri 7 uilegia. ¶ † No.s̄m Guil.ex p̄ncipio ibi coopāte gr̄a ꝛc.q̄ non est aliq̄s ita summus in celo ꝛ in terra q posset aliq̄d bo ni facere nisi diuina gratia coopante.ad hoc alle.de cōse.di. 8 iiij.placuit.ꝛ.c.se.ꝛc. ¶ † Gl.coopante gr̄a.q̄rit q̄s sit effe ctꝰ gr̄e. R̄ndet glo. q̄ effectꝰ gratie ē q̄ per illam cognoscit̄ quid sit agendū ꝛ quid vitandū ꝛ adiuuamur ēt ad faciēdū. 9 de conse.di.iiij.gratia.cū tribus se.vlt.ꝛc. † Quottuplex aūt sit gr̄a. R̄ndet q̄ duplex.s.gr̄a operans ꝛ gr̄a cooperās.vt h̄ innuit. Prima ē q̄ ꝑparat hominis volūtatē vt velit bonu3. Secūda ē q̄ coadiuuat ne frustra velit. Quedā vo vtrus ope rans ꝛ ēt coopans.idest que opatur ꝛ cooperat̄.ꝛ sic habēs duplicē effectum l3 ꝓpter diuersos effectꝰ distinguat̄ in ver bo.nam gr̄a q̄ parat voluntatē hoīs ad bonū vt sic nō sit ocio sa sed augeat̄ seu aucta ꝑficiat̄.coadiuuat ēt ne frustra velit s3 ꝑducat ad opꝰ. Quācūq3 aūt opi.teneas quo ad l'ram nō est vis s̄m gl.q̄ s̄m vtrāq3 pōt l'ra adaptari.ad predicta alle. no.similia de not. in.l.j.in p̄n.ff.de acq.pos.ꝛ p Dy.in regu. la possessor.in.vj.vbi in simili fit disputatio an vnica sit tātū possessio diuersificata p accidētia.an vero sint due sp̄es diffe rentes.s.ciuilis ꝛ naturalis ꝛ cōsimiliter alibi disputat̄ an sit vnicū interesse an triplex.de quo i.l.j.C.de sen.que p eo qd̄ 10 interest p̄ferūtur.ꝛ per Dy.in regula mora. ¶ † No.bn̄ istā gl.de gr̄a opante ꝛ coopante.ꝛ cū ea cōcor. Pau.Guil. hic dicit q̄ per gratiā sumus coadiutores dei h3 apostolū.ꝛ ē il la p quā releuatur intelligentia nostra mandatoꝝ vt sciamus quid appetere ꝛ cognoscamꝰ q̄d facē debeamꝰ instruit scho lasticos vt cōfiteant̄ ꝛ a peccatis caueāt si volūt fundare scīē 11 tiā.† Quid aūt sit gratia.dicit q̄ est sp̄ualis influētia ꝑticipē faciēs eterne beatitudinis rōnabilē creaturā. de cōse.di.iiij. 12 ecce charitas.ḡ.de sum.tri.cle.vnica.† Vn̄ aūt dicat̄ gr̄a di 13 cit q̄ dicit̄ quasi gratū deo faciēs † Quot aūt sunt sp̄es gra tie.dicit q̄ tres. Prima ē gratia generalissima sine qua nihil 14 agere possumꝰ nec inesse nr̄o subsistere nec durare.† Secū da gratia est gratis data que excitat ꝛ admonet arbitriū nīm ad bonū ꝛ ad suscipiēdū donū sp̄us sancti.de ꝯse.di.iiij.pla cuit. Tertia est gratia faciēs gratū que nihil aliud est q̄ do nū ipsius sp̄us sancti ad merendū.de ꝯsec.di.iiij.q̄uo.ij.q.j. multe. Has autē tres gratias ponit Paul.s̄m eum.p̄ma ad corinth.xv.cū dicit gratia dei sum id qd̄ sum.ecce p̄ma gra.

a ¶ Facit. l.fi. Adde q̄ dicit ibi do. Jas. ō statuto p̄mēsi ꝓ hibēte mari tum legare vxori ꝛc. de quo statuto vid̄ frā.car. in consil.xj.

b ¶ Q̄ so la volūtas. Adde q̄ po nūt Bar.ꝛ doc.in.l. ser ui electione ff. de leg.j.

c ¶ Pluri mum iuuat. Adde pul chru3 tex.ꝛ ibi.d.abb.i c. inter cete ra. extra de offi.ord.

tia. ⁊ gratia dei in me manet. ecce secũda gratia. xp̃s ⁊ donuʒ sp̃ũſancti gratũ me faciẽs. ecce tertia. Ad habẽdũ aũt tertiã gratiã que eſt donũ sp̃ũſancti dicit ꝙ multa ſunt neceſſaria. Primo deus efficiẽs. Scdõ gratia gratis data. Tertio libe rum arbitriũ ſeu habilitas ad hoc. his p̃cedẽtib⁹ ſtatiʒ infun ditur donum sp̃ũſancti q̃ eſt gratia gratũ faciẽs ƀm Guil. ⁊ idẽ Ste. Idẽ ẽt La. dicẽs habilitas ſiue p̃paratio ad gratiã eſt triplex. l. efficiẽs materialis ⁊ formalis. Pria ẽ a deo. ſcda gratia gratis data. tertia ẽ triplex vt ſupius ẽ dictũ poſt guil.

15 † Item aduertẽdũ ꝙ triplex ẽ p̃fectio. Prima ẽ gratia ⁊ cãt eſſe gratuitũ. Secũda ẽ virtus ⁊ cãt bonũ actũ. Tertia ẽ op⁹ virtutis ⁊ cãt meritũ virtutis. prima reficit aiaʒ. ſecũda poten

16 tiã. ⁊ tertio ipſos act⁹. ᵃ ¶ † Gl. Bonoñ. q̃rit vñ dicat̃ bo nonia. Rñdet ꝙ dr̃ quaſi bona ſuper oĩa vel q̃ſi bonorũ no ticia ⁊ nimis amabilis. ⁊ hoc potiſſime appebat añq̃ eẽt de

17 ſtructa. † Sʒ q̃rit deinde gl. an alterũ ſtudioꝝ de hic noĩatis fuerit antiquus altero ƀm ordinẽ hic deſcriptũ. Rñdet gl. ꝙ nõ qꝛ ſtudiũ Bononie fuit antiquus aliqbus hic denomina tis ante ipſum. vnde dicit ꝙ ordo hic poſitus p̃ceſſit hic po tius a gratificatiõe p̃uinciarũ q̃ʒ ab ordine ſtudioꝝ. pʒ qꝛ p̃ miſit ſtudiũ romane curie qd̃ ſolũ habuit ortũ a tp̃e Inn. iiij. vt in decre. ij. de priuile. in vj. A quo aũt ſtudiũ bononie ha buit p̃uilegiũ ⁊ quo tp̃e. glo. ponit quã not. ᵇ qꝛ ab iperatore Theodoſio iuniore annis dñi. M. cccclxxij. Ste. hic dicit ꝙ ſtudium bononie eſt in italia ⁊ ibi intelligo in italia phyloſo phoꝝ genus habuit ortum a pytagora ⁊ floruerũt ibi magni phyloſophi. Uirgili⁹. Tulli⁹. ⁊ iperatores ſtudio vacabãt.

18 vt Julius ceſar q fuit optim⁹ orator. † Quo aũt tp̃e ceperit florere ſtudiũ pariſieñ. dicit hic Ste. ꝙ regnante Carolo ma gno. Alquinus aũt fuit q tranſtulit ſtudiũ de Roma Pari ſius. fuerunt aũt quattuor fundatores. ſ. hui⁹ ſtudij pariſiẽſi. Rabanus Alquinus. Claudius. ⁊ Ettor⁹. Qño aũt frãci a principio regnabãt ⁊ non habebãt ſtudiuʒ litterarũ ⁊ erãt in obliuione pp̃ qd̃ cultura dei deperierat. ⁊ qño inceperũt ha bere ſtudiũ litteraꝝ ponit hic Ste. ponẽdo hiſtoriã. Itẽ qño a principio erat caſtꝝ ⁊ aliter vocabat̃. ⁊ qño Julius Ceſar ampliauit non aũt fundauit. Etiã ponit ſubdens auctoritatẽ Boetij i libro de ſcholaſtica diſciplina vigẽtis i ciuitate pa riſius multas p̃ſpexim⁹ artes mẽdicare. In quo aũt loco ſit ſtudiũ. Oxonieñ. dicit ꝙ in anglia. ⁊ alle. dictum Alexã. in li bro de natura rerũ vigẽtis iuxta vanania inclita vigẽt ſtudia ad vada in anglia tp̃e ſuo ad partes Hybernie trãſitura.

19 ¶ † Gl. hebraice. q̃rit an d̃beat teneri ſtudiũ i lingua greca. Rñdet gl. ꝙ oliʒ in originali erat hebraice grece ⁊ arabice ⁊ ƀm hoc dicẽdũ eẽt ꝙ ſit verũ illa lr̃a fuit poſtea cãcellata. ha bemus hodie lr̃am q̃ dicit hebraice arabice ⁊ caldee. hec aũt cãcellatio fcã fuit pp̃ lr̃am que hic p̃miſerat de linguis qb⁹ vtũtur infideles ⁊ ſic non intendit de alijs dicere. greci olim erãt infideles mõ aũt ſunt fideles ⁊ ſub obedientia eccl̃ie. de bap. lʒ. ſa. qd̃ no. de ſum. tri. c. vno in vj. ⁊ iõ de illa hic nõ vo luit dicere verũ lʒ oli greci eẽnt fideles tñ hodie ſunt ſciſma tici nec recognoſcũt caput romane eccl̃ie. ⁊ iõ forſan fuiſſet expediẽtior lingua grecorũ q̃ʒ aliorũ. de qbus hic. An autẽ iudei hẽant in vulgari aliã linguã a latinis. dicit ꝙ nõ ſʒ ſo lum hñt aliam lr̃am. nã euanuit eorũ linguavulgaris vt repe

20 ritur. † Que aũt ſit lr̃a arabica dr̃ ꝙ lr̃a ſarracenorũ. Caldea vero lr̃a caldeoꝝ de q̃. xxxvij. diſ. §. hinc ẽt ferr̃. tñ ƀm gl. hec lr̃a nõ habet̃. La. võ hic dicit ꝙ tres ſunt lingue ſacre. ſ. he braica greca ⁊ latia. que totũ orbẽ diuidũt. Una aũt fuit lin gua a p̃ncipio oĩum nationũ ⁊ fuit hebraica put credet̃ ⁊ p

21 babiliter in patria erit vna. ¶ † Glo. rectores. q̃rit an hic in cludant̃ ſimplices bñficiati q nõ ſunt rectores. Rñdet ꝙ nõ ſa. in arg. decretalis nõne. de p̃ſump. Ideʒ Pau. q querit p quos eligent iſti magiſtri. vr̃ ꝙ p illos qui hñt p̃uidere in ſti pendijs de iurepa. nobis. ẽ. eo. c. j. ⁊ fi. vel per illos qui in ſtu dijs iſtis eligũt alios doctores ⁊ magiſtros vt ſic electio nõ cẽſeat̃ iuris diuerſi. arg. de deci. cũ in tua. dicit Pau. ꝙ vtile fuiſſet p̃uidere de electore iſtorũ qꝛ eorũ electio non debet ſpectare ad illos qui conſuetudine vel ſtatuto eligũt alios in magiſtros vel doctores quia conſuetudo vel ſtatutum non ſe extendit ad non exiſtẽtia tempore ſtatuti promulgati. ẽ. de re ſcrip. clemẽ. litteras. ſicut nec preſcriptio includit illa qbus non eſt facta preſcriptio. de reſcrip. auditis. Item quia pri uilegiũ in p̃iudiciũ. tertij nõ extendit̃ ad nõ cõceſſa. de p̃uile. paſtoralis. pp̃ hoc dicit poſſe d ici ꝙ eligi debẽt p illos q ha bent p̃uidere de ſalario. alle. ẽ. eo. c. pe. Et qꝛ patronus p̃e ſentat in eccleſia quã de nouo creat ad hoc facit. qꝛ qui ſentit vnus ſentire debet ⁊ emolumentũ. vt in regulã q ſentit. de re gu. iur. in vj. Itẽ qꝛ aduocati eligũtur a republica in qua hñt ſalariũ. ff. de mu. ⁊ ho. l. vi gradatũ. §. ſʒ vt reprobari. ¶ Glo. volumus. q̃rit q̃re hodie nõ ſuatur hec conſtõ. Rñdet ꝙ nõ fuit de executore p̃uiſum. ⁊ ideo hec volũtas pape ſtetit i me ris finibus volũtatis ⁊ nõ habuit effectũ. vñ Pau. alle. ff. de ori. iur. l. ij. §. poſt ordinẽ. ⁊ de elec. vbi piculũ. §. p̃terea. i vj.

22 ⁊c. † Quot aũt ſunt lingue intellige vulgares dicit ꝙ. lxx. al

23 leg. lxxvj. di. ſeptuaginta. † Querit Guil. qd cõtineatur ap pellatiõe diuinoꝝ elogoꝝ. Rñdet ꝙ ſacra pagina q̃ dr̃ theo logia a theos qd̃ ẽ deus ⁊ logos qd̃ ẽ ƀmo quaſi diuinus ſer mo ⁊ hʒ h̃ dicũt̃ tres virtutes theologice. ſ. fides ſpes ⁊ cha

24 ritas. qꝛ ſolis v̄bis diuinis inſtitute ſunt. de bap. maiores. † Quid aũt ſit diuina ſcriptura. dicit ꝙ ẽ ſpeculũ rõnabile i q̃ aĩa ſue cõditiõis p̃ncipiũ cõtemplat̃ hʒ Aug. Hec aũt ſacra pagina. vt dicit Greg. oẽʒ ſciaʒ ⁊ doctrinã trãſcẽdit ⁊ ad pa triã vocat ⁊ a deſiderijs terrenis ad celeſtia amplectẽda cor legẽtis inuitat ⁊ rudib⁹ ac nouellis humili ƀmone blãdit̃. ſa. xxxvij. di. ſed ꝯ vbi vide tex. Secũdo q̃rit Guil. q̃re ſit neceſ ſaria iſta inſtructio. de qua hic. Rñdet ꝙ aĩa intellectiua ẽ ſi cut tabula raſa ⁊ ideo oʒ in qualibet ſcia ꝙ anteq̃ʒ qs ſit eru ditus ſupueniat inſtructio. ⁊ iõ ſaluator noſter primo fuit au diẽs ⁊ interrogãs i medio doctoꝝ. poſtea p̃dicare cepit. xxx vj. di. ecce. hoc inducit ꝯ quoſdam qui ex ſui captioſitate cre dũt plus a ſeipſis cape q̃ʒ a lectoribus qꝛ hoc ẽ vanũ cũ ſen ſus auditus ſit aptior ad ſciam tradẽdã ⁊ fundãdã memoriã alijs ſenſibus. alle. xliij. di. ſit rector. Tu alle. xvj. q. j. ſic viue. ⁊. c. vt clericat⁹. ibi dicit Hiero. multo tp̃e diſce que poſtmo dũ doceas. nec ingrediaris abſqꝫ doctore viam ⁊ quã nunq̃ʒ ingreſſus es. Hec aũt iſtructio habebit efficaciã ex voto ma giſtri lʒ in aliquib⁹ qñqꝫ nõ ſequit̃ effectus. vt dicit ʒẽʒ. facit qd̃ no. de elec. fundamẽta. in glo. in v̄bo ſancta. ad p̃dicta fa

25 cit qd̃ no. Cy. in. l. j. ff. de vẽ. inſpi. ¶ † Ultimo querit Mat. nũquid ſcholares ſtudentes in doctrina linguaꝝ de q̃ hic de beant hr̃e fructus ſuoꝝ bñficioꝝ in abñtia. dicit ꝙ Hoſti. di cit ꝙ ſolum ſtudẽtes in theologia debẽt illos hr̃e Archi. idẽ intelligit de ſtudẽtib⁹ in iure canonico p. c. qualiter. de accu. hoc lʒ ſit equum non tñ vr̃ verũ cũ p̃uilegia nõ ſint extẽdẽ

26 da. † Deinde q̃rit qd ſi ſcholaris hʒ vicariũ i eccleſia ſua an teneat̃ dicẽ offm̃. Pe. ⁊ Abb. ꝙ no. p. c. p̃ſbyter. d̃ cele. miſ. vbi dr̃ ꝙ a ſe vel a ſcholaribus offm̃ cõpleat̃. Archi. in hoc ꝯ nec ob. c. p̃ſbyter. qꝛ loquitur de officio initiato p p̃ſbyteꝝ q neceſſitate detractus complere non põt ſed compleri nõ põt qd̃ nõ eſt inchoatũ. ideo nõ hʒ locum id in caſu p̃poſito. ad hoc qꝛ pp̃ officiũ datur beneficiũ. de reſcrip. c. fi. in vj. de ce le. miſ. c. j. ¶ No. bene hãc qõnem qꝛ nõ memini alibi legiſ ſe licet vid eatur tacite tangi in cle. j. de cele. miſ.

Cum ſit nimis.

Tres ſunt p̃ tes p̃ncipales qꝛ i p̃ma ponit̃ exordiũ ponẽs cãʒ cõſtõnis. In ſcdã ꝯſtõ. In tertia punitio trãſgreſſoꝝ. ſecũda ibi. volẽtes. tertia ibi. ſi qs. ¶ † No.

1 ex p̃ncipio ꝙ nimis ẽ abſonũ ⁊ abſurduʒ ꝙ qs cũ vanitate ⁊ iperitia aſcẽdit ad gradũ p̃itie lr̃aꝝ. Et no. ꝯ ſcholares q multas vanas expẽſas tã in veſtibus q̃ʒ in ci bis ⁊ potibus faciũt in repetitiõibus ⁊ p̃ncipijs vanis ⁊ eo rũ cõuẽtibus. Et nota multos ſcholares pp̃ tale expẽſas re manẽ grauatos debitis. ⁊ nihilomin⁹ vacuos ſciẽtia ⁊ bõis.

2 ¶ † No. ꝙ pp̃ multitudinẽ expẽſarũ multi ſe retrahũt a rece ptiõe doctorat⁹. Et no. q ſepe qs verecũdat̃ nõ facẽ expẽſas

3 quas alij faciũt lʒ vanas. ¶ † Not. ꝙ de iure doctorãdus oʒ iurare archi. vel alteri ad quẽ ſpectat facẽ quẽ doctorẽ ꝙ nõ expẽdet vltra q̃titatẽ hic taxatã i ſolẽnitate doctorat⁹ vł ma giſterij. Et nota ꝙ vltra nõ oʒ expẽdi ſʒ min⁹ põt expẽdi ⁊ ad hoc oʒ efficaciter qlibet p̃mouẽd⁹ exhortari niſi q̃litas cõdi tiõis p̃ſone ipi⁹ doctorãdi aliõ ſuadeat. vt qꝛ ſit notabilis cõ

4 ditiõis. ¶ † No. penã doctorãt] vł magĩant] aliquẽ ñ rece pto p⁹ dcõ iuram⁹. qꝛ ẽ ſuſpẽſus p ſex mẽſes a collatiõe cu iuſcũq̃ʒ magiſterij vł doctorat⁹ nedũ a collatiõe doctorat⁹ il lius

ᵃ ¶ Gl. bo noñ. Adde gl. i cle. j. in v̄ſi. bonoñ. de magi.

ᵇ ¶ Qꝛ ab imperatore theodoſio. Adde glo. i §. hec auteʒ tria i v̄ſi. me tropoli. i p̃ be. ſtorum.

lius scientie quã cõtulit nõ recepto iuramẽto. facit de tempo.
5 or. vel nõ est. ¶ † Gl. doctoratus vel magisterij. querit q̃ differẽtia sit inter doctorẽ & magistrũ. Rñdet gl. ẜm quosdã doctores dicũtur qui habent insignia de iure canonico vel ciuili. Magister qui in theologia vel in artibus. & hoc dicit gl. procedere ẜz vulgare italicorũ facit. prohemiũ huius libri. & .de.e.c. pen. & c. fi. Sed ẜm vltramontanos est secus q2 ẽt in iure canonico vel ciuili dicũtur magistri. a Nec aũt nominatio magistri nemini dz eẽ molestia. q2 Christus sic vocatus fuit a discipulis suis. & sic ẽt acceptauit vt pz Jo. xiij. & .xij. Unde aũt dr magister. dicit gl. quasi maior instatiõe sicut minister quasi minor ibidẽ sa. j. ti. ij. c. j. §. sane. dr ẽt a monẽdo vel monstrãdo. de quo per Host. in sum. eo. ti. §. j. & i. §. ij. tractat quid si doceant septẽ artes liberales. Ste. ẜ dicit. q̃ pdicti. aliqñ appellãt doctores. aliqñ magistri. alle. xxxvij. di. de qbusdã. Jtẽ q2 oẽs possunt dici magistri qbus alicuius rei cura cõmittit ff. de ver. sig. l. quibus aliqñ aũt appellant ministri. s. iuris vt in phemio. ff. Guil. vero hic dicit q̃ iterduz vocant antecessores in phemio. ff. §. his igitur. & ff. de arbi. l. qualẽ. §. dicere. Interduz pfessores. C. ne fi. pro pa. autẽ. habita. Interdũ dñi iuris vt in eadẽ autẽ. i fi. Interdũ pceptores. ff. de dam. infec. l. si edibus. Interdũ sacerdotes. ff. de iusti. & iur. l. j. Interduz iurisperiti. C. de pfes. qui in vrbe cõstanti. l. j. li. xij. Interdũ patres iuris. C. de excu. artificũ. li. x. l. j. viij. q. j. i scripturis. & pter hoc ẽt iterdũ doctor dr excelsior. C. de offi. diuer. iu. l. j. Interdũ doctores. iterdũ magistri vt superius dcm ẽ.

7 ¶ † Glo. honorẽ q̃rit an aliquis possit petere honorẽ doctoratus in quacunqz scientia sine peccato. Rñdet q̃ sic si ẽ dignus. alle. viij. q. j. i scripturis ver. ecce ego. & .de. eo. q̃sto. vbi idoneus sine molestia docere pôt. imperitus nõ. Jtem hic assignat rõnez q2 talis id petẽdo petit per illud sibi dari opportunitatẽ cõicãdi id qđ hz qđ ẽ laudabile & pertinẽs ad charitatem. Si vero sit indignus tũc talis peccat peccato psumptionis. alle. no. per Jo. xlviij. di. §. j. Idẽ Ste. dicẽs q̃ si examinator iperitũ approbauit q̃ puniẽt. liiij. di. si seruus sciẽtie. xxiij. di. si qñ per pdicta pz q̃ nõ ob. c. in scripturis. & c. signũ. viij. q. j. & .de. de elec. q̃liter. & similiter. c. sicut. j. q. j. vbi dr turpe esse petere excellẽtiã dignitatis & ecclesiastici. vij. noli querere ab homine ducatũ nec a grege cathedram honoris q2 debent intelligi ẜz pdictã distictionẽ ẜz Ste. An aũt iste honor doctoratus sit cũ fructu & effectu seu cũ vtilitate quidã q̃ nõ sed est honor sine effectu & adinstar illius q renũciauit epatui. de eo
8 q renũ. epa. c. j. zenze. dicit hoc nõ eẽ verũ. † Pro cuius euidentia dicit primo videnduz esse qđ requirant in doctore. secũdo qui fructus seu effectus habeant ex doctoratu hoc ẽ qbus priuilegijs gaudeat doctor. Ad pmuz dicit q̃ requirunt
b viij. pmo etas ad minus. xvij. ãnorum. ff. de postu. l. j. b Secũdo q̃ ad minus quinqz annis audierit iura. alle. i phemio. ff. §. sz q2 versi. quibus hoc intelligo quo ad iura ciuilia nõ quo ad iura canonica requirũtur. xij. iuxta no. de elec. cũ ex eo i. vj. & hoc de iure cõi statuta vero hodie aliter limitãt tpa. Tertio requirit audiuerit in locis approbatis & nõ in pticularibus. de cle. nõ resi. ex tue. Quarto q̃ alios pcedat in moribus. C. de pfesso. & medi. l. magistros. li. x. Quinto q̃ hẽat interptandi subtilitatẽ. C. de pfes. qui in vrbe cõstanti. l. j. xij. Sexto q̃ sit examinatus. vt i. d. l. magistros. qđ dicit eẽ verũ nisi euidẽtia sciẽtie examinatiõem excludat. de iureiu. cle. romani. §. nos itaqz. & sic sentit eum qui est eminẽtis sciẽtie non examinãduz contrarium seruat. lz Joã. de arena in. l. nec. ff. de tut. & cura. datis ab his. Septimo reqrit q̃ sint saltẽ septẽ doctores examinantes. C. de pfes. & med. l. si quis. li. x. & l. magistros. Octauo queritur q̃ illi periti deponãt examinatũ fore sufficientẽ. C. de aduo. diuer. iu. l. nemini. C. de ppo. sacrorũ scriniorũ. l. vnicuiqz. li. vij. & tũc approbatur oliz p decretũ decurionũ. vt. d.
9 l. magistros. † Ad scđz vz quibus priuilegijs gaudeat doctor & sic quis sit effectus & fructus honoris. dicit q̃ multiplex ẽ fructus. q2 doctor taliter creatus gaudet multis. Primo q2 ab
c oibus muneribus excusatur vt. d. l. medicos. c Secũdo q2 ad iudiciũ inuitus personaliter trahi vel exhiberi nõ pôt in cãu vbi alias traherẽt. vt. d. l. medicos. Tertio q2 hz iurisditiõez inter scholares saltem nõ clericos. vt in autẽ. habita palle. in prohemio. ff. in fi. Quarto q̃ cũ per presides eis scribitur nõ fratres sed patres appellantur. C. de offi. diuer. iu. l. ij. Quinto

q2 igredienti curiã pricipis nõ dz denegari igressus. lz admitti ẽt ad secreta iudiciũ. C. de off. diuer. iu. l. fi. Sexto q2 eius soli testimonio creditur super peritia discipuli. C. de aduo. diuer. iu. l. nemini. & ẽt super vita. xij. q. j. c. j. Septimo q2 vehiculo pôt vti in vrbe in qua est imperator. C. de ho. vehi. l. j. li. xj Octauo notetis illud q2 ex quo per. xx. annos legerit equiperat duci. & comiti. C. de comi. & archi. l. j. C. de profe. qui in vrbe cõstanti. l. j. li. xij. Nono q2 qui ludos noxis exercẽtes sunt execu
10 tores in phemio. ff. §. penul. ¶ † Gl. principia & sequẽs querere voluerũt que sit differẽtia inter insignia & principia. Rñdet quo ad ppositum nulla. q2 ea q̃ apud italicos appellant isignia apud vltramõtanos appellantur principia. & hoc iducit ita dũ dicit q̃ plerique eorum qui in quauis scia &c. cũ sua &c. Nos aũt appellamus principia qñ aliquis pricipiat aliquẽ li
11 brũ. ¶ Querit deinde glo. que sunt ista insignia doctoratus. Rñdet q̃ cathedra & birretũ apud aliquos. apud alios ẽ anulus & osculũ. guil. vero hic dicit q̃ insignia doctoratus cõ
d sistunt primo assignatione cathedre. de qua. xl. di. multi. d Secũdo in traditiõe libri. de quo. xvj. dist. habeo. Tertio in subtractione annuli. de quo. xxx. q. v. mulierẽ. xxxvj. di. in. §. ecce. Quarto in traditiõe birreti. de quo. xxx. di. siqui virorũ. Quinto in assignatiõe osculi. de quo de conse. di. ij. pacẽ. & hoc seruatur cathedrã tñ assignat Arc. vel alius hñs facere quẽ doctorẽ. cetera isignia tradit doctor pñtans vt docet expientia.
12 † Quis aũt habeat quẽ cõstituere doctorẽ. dicit Mat. q̃ Bononie arch. Parisius cãcellarius. & ita ẽt hic licz sit eps albi magister scholariũ. ¶ Glo. excedũt. notãda est glo. q̃ interduz impfectiõem scie supplet pfectio expẽsarum. & alle. simile renũ. nisi. §. pro defectu. quod pcedit de fcõ vt hic pz. ¶ Gl. grauati. idez Guil. all. x. q. ij. hoc ius. ¶ † Gl. argentorum. q̃rit q̃tuz
13 valet ista q̃titas triũ miliũ turonẽ. seu argentorum de mõeta bonorũ. Rñdet q̃ quingenta libras ponẽdo vnũ turonũ. pro duobus venetis vel pro. xl. bol. put consueuerunt valere. p hoc pz q̃ si aliquis recipiat doctoratũ vel magistratum i loco in quo nõ est vsus huiusmodi monete turoñ. q̃tium debebit expẽdere q2 recurrẽdũ ẽ ad estimatiõez huius monete. de cen. olim. & c. cuz canonicis. ẜz zen. quod dicit esse verũ nisi attenta regionis facultate & fertilitate fieri debeat minor taxatio q2 tũc est minus taxãda. Sz nũquid poterit taxari maior summa pter caristiã regionis. dic q̃ nõ maxime attẽta cã vanitatis. Sz quid si filius regis francie vel alicuius barõis in quo cessant cãe hic expsse velit doctorari nũquid seruabitur hec cõstõ. dicit zenz. q̃ sic. q2 hec cõstõ est generalis & sic scripta. facit. vj. q. ij. scriptum ẽ in lege. Sed quid si doctorandus velit alios sub se doctorare ad pompã suaz an pcedat hec cõstõ. dicit q̃ sic pter cãs hic expssas. quod itelligit pcedere quo ad expẽsas p eũ faciẽdas. secus si alius velit expẽdere. ¶ † Gl.
14 doctoratũ. q̃rit an hic sub expensis doctoratus includat ẽt expensaz examinis priuati ita q̃ inter examen & cõuentũ nõ dz excedere summã hic taxatã an vero solũ loquatur de expẽsa cõuentus nõ cõputat expensa examinis. Rñdet glo. q̃ hic nõ icludat expensam examinis priuati. Idẽ Pau. q2 illa ẽ expẽsa separata doctoratu dicens q̃ in numero expensarum soluz hic taxatur expense que fiunt cã solẽnitatis doctoratus in cibarijs & vestibus suis & doctorũ suorũ & bidellorũ. & i eo qđ dat archi. & doctoribus collegij nõ aũt cõputãtur expense librorũ vel alia necessaria pro pparatione domus & similia p pdicta pz ẜz Paul. q̃ licite recipit doctor pecuniã p examine & ẽ rõ q2 datur p labore suo qđ pz q2 dat siue approbat siue
15 reprobatur subiectus examini ẜz Pau. † Sz q̃rit hic guil. an licite recipiat ẜ doctor salariũ p lectura sua. vr q̃ nõ imo peccat cum conscia nõ possit pcio nũmario computari. ff. de ver. & extraor. cog. l. j. Jo. dixit q̃ pôt recipe si facultates non suppetant. alias secus. Bart. brix. indistincte q̃ pôt. vt no. ij. di. de quibusdam. Host. in sum. huius ti. §. vtrũ dicit q̃ si gratis offerat potest recipe sed nõ pôt exigere q2 multa gratis oblata recipiunt licite q̃ non exigunt. de simo. & si q̃stiones. xviij. d. c. de eulogijs. de aduocato aũt lz q̃ licite. pôt recipere salariũ alle. xiiij. q. v. nõ sane. Guil. hic dicit q̃ pôt dici q̃ si de bonis ecclesie honorifice pôt viuere q̃ nihil exigere dz sz gratis oblata recipe pôt. alias si nõ pôt honorifice viuere pôt ẽt petere
16 de. c. px. in fi. & .de. eo. ti. pe. c. † Or qcquid dicat seruat de facto opi. Bar. brix. qui indistincte datur salariũ illis qui eligũtur

a ¶ Nec ãt nominatio. Adde q̃ dicit feli. i. c. j. i. ij. col. ad fi. & prin. seq. de magi.

b ¶ Secundo q̃ ad minus. Adde bar. in. petitiões. C. de aduo. diuer. iud. & bart. & ang. in. d. l. magistros. C. de pfes. & medi. lib. x.

c ¶ Secundo q2 ad iudiciũ. Addẽ d. bapti. de sancto seueri. in suo elegãti tracta. de debi. fugi. in v. q. pricipali. i. ij. col. ad fi. & prio seq. & de pluribus priuilegijs doctorũ. vide alex. i addi. bar. in. l. j. C. de digni. l. xij. & fely. in rubrica ex de magi. in pe. col. ad fin. & col. fi.

d ¶ Secundo i traditione libri. q2 ãt doctorando tradat liber dclarat bal. i phe. decre. qr imponat anulus. d. ab. & bal. in. c. ex ore. de his q̃ fi. a ma. par. capi. & bal. i c. j. quid sit inuesti. in vsi. feu. quare dec birretũ dclarat nicol. de neap. in lec. bar. i. l. athelete i pri. ff. de excu. tu.

per habentes ptātez eligendi. alijs aūt nō vt docet experien tia. ¶ Glo. pōtificali. oppo. de. c. q2 piculosum. de sen. excō. et de elec. si cōpromissari⁹. §. huiusmodi in vj. vbi eps nō in currit sniam suspēsionis. soluit hic iō q2 sic est exp̄ssum ibi in dubio. ¶ No. bn̄ q2 ampliat illas decre. ēt ad oē gen⁹ suspē sionis nedū ab offō vel bn̄ficio. ¶ Mo. pe. querit ad lr̄e de claratiōnē quid si pendēte p̄mo semestri in quo qs est suspē sus per hanc cle. iterato violet hāc dispōnē huius cle. an sta tim curret p̄m semestre. An vero tūc demū cū finitū fuerit p̄ muz semestre. et sic an fiat duplicatio semestris. ¶ Gl. rn̄det q2 cōiter tenet q2 nō fiat duplicatio totius tpis s3 potius sta tim post secundam transgressiōem incipiet p̄m semestre. alle. l. ita vulneratus. ff. ad. l. acquil. et. ff. ad turpil. l. in senat⁹. in fi. et. ff. ad carbonianū. l. carbonianū. §. fi. et. l. seq. facit. j. de priuie c. j. ver. si qui vero. de quo p Jo. an. in decre. cuz in cūctis. in fi. de elec. et p Bar. in. d. l. in senat⁹. Idē t3 hic Pau. et Ste.

a ¶ Detra hi bonori fi dei xpiane. Adō facere bo. text. in. l. manicheos. C. ō hereti.

17 Iuxta p̄dicta querit an valeat collatio doctorat⁹ magisterij si fiat p suspensum durante suspensiōe. Dicit p solutiōe qō nis aduertendū q2 p collationē magisterij. vel doctorat⁹ nul lus ip̄rimit character. et similiter nō dat illud offm̄ ptātis cō ferendi doctoratū ex eo q2 qs hēat imp̄ssuz characterē s3 po tius ex ptāte officij cuz hec collatio sit quedā auctorizatio et declaratio qua dclarat aliquē dignū ad offm̄ doctrie et aucto ritatē vt doceat. Per hoc pcludit gl. q2 si suspēsio erat occul ta cū tūc duret auctoritas et ptās p̄dicta tenebit collatio nec erit necesse iterari. sec⁹ si fuisset publica. q2 tūc cū careat ptā te nō tenebit collatio. alle. qō h̄r in simili ō iudice excōicatio. de re iudi. ad p̄bādū. fa. qō no. p Inn. de hereti. si aduersus et per guil. in spec. de instru. edi. §. restat qd si tabellio. Idem Pau. et allegat. ad p̄muz de dolo et cōtu. vītas. et de cōces. p̄ ben. q2 diuersitatem. ¶ Ad p̄m alle. de cōsue. cū dilectus. et

18 de elec. cū inter. cū glo. ēt cōcor. Ste. Mlo. vltima querit an celebrās durāte hac suspēsiōe seu violās illā incurrat irregu laritatez dicit q2 nō. q2 hec nō est suspensio que cōcernat offi ciū ecclesiasticū seu diuinū. sed aliud tpale. facit de sen. excō. s qui in vj. et qō no. per. Jo. an. et Inno. de exces. prela. c. fi.

19 Idē guil. et zenze. Iuxta p̄dicta q̄rit gl. ad quē spectat ptās cōferendi doctoratū durante suspensiōe p̄m formā hui⁹ cle. Rn̄det gl. q2 hoc debuisset declarari put fcm̄ fuit in ti. de sta. mo. cle. j. in v̄. abbate. Quid igit dicendū ex quo hoc nō de clarat. Dicit gl. aduertēdū q2 aliqui hn̄t ptātez cōferendi do ctoratū vel magisteriū ex auctoritate apostolica vt est vidē in archi. bonon̄. et ēt in epo cū cancellarijs studij parisiē. et ēt fer rarie. Alij vō hn̄t de cōsuetudine vt erat videre in studio pa duāo. Alij vero de iure cōi. Naz dicit Hostiē. in sum. eo. ti. §. pen. in prin. q2 de iure cōi vbi aliud nō apparet eps cū ca pitulo h3 hanc ptātem. alle. s̄. eo. q2 nonnulli. ver. veruz. q tm̄ parū facit. maxie pōderata decre. ij. eo. ti. et eius subscriptiōe vbi p3 q2 loquit de epo et tm̄ dicit q2 h3 instituē magistros si alij sunt negligentes. Itē ibi loqt de iā doctoratis et magi stris eligendis ad offm̄ legēdi. tm̄ de iure cōi ad ordinē de curionū vr̄ spectare. vt in. l. magistros. C. de pfes. et medi. li. x. H̄ p̄supposito ad qōnē p̄positā. dicit gl. q2 in studio bonon̄. cū archi. hēat hāc ptātez ex priuilegio apostolico cōcesso ab ho norio. iij. q2 durāte hac suspēsiōe deuoluet ptās ad papā. ar. de cōces. p̄ben. q2 diuersitatē. et hoc de iure cōi nō apparēte alio. vez. q2 ex p̄uilegio ap̄lico mortuo vel abs̄nte archieps et capitulū exercē hn̄t offm̄ archi. suspenso. archi. deuoluet ptās ad epm̄ et capitulū. vbi aūt de cōsuetudie vl de iure archi. vl alius hr̄et hāc ptātē tūc eo suspenso deuoluet ptās ad supe riorē q h3 supplere defectuz inferioris. fa. s̄. eo. ti. c. ij. primo rn̄so. Idē Pau. zenze. et Mat. Ultimo q̄rit glo. qd. si of ficialis archi. seu eius vicarius facit ō hanc cle. Rn̄det glo. q2 ipse erit suspēsus et nō dn̄s suus hoc est archi. nisi ratū ha buisset. alle. de elec. si ppromissari⁹. §. porro. i vj. Idē Pau. q dicit sec⁹ cē ecōuerso q2 suspensio archi. intelligit suspen sus vicarius. de offi. vica. romana. in. fi. vj.

a ¶ Iudei sinagogas. adde tex. in l. in sinago ga. C. ō iuō.

¶ De iudeis et sarracenis. Rubrica.

a **Edit.** Due sunt partes p̄ncipales q2 in prima parte ponit duplicem sarra cenorū excessum. in secunda illos corrigi pre cipit. Secunda ibi. cum autem. et ibi ad locū qui dicitur me cha p̄m glos. ¶ Nota. resecandū id qō tendit in opprobriū

1 fidei christiane et in offensam diuini nominis. ¶ † Not. lici tum esse sarracenos habitare cuz xp̄ianis p̄mixtim et seorsuz hoc est in eadē pte ciuitatis et in diuersa et hoc dr̄ cē in hispa

2 nia et in aragonia. vt hic gl. dicit. ¶ † No. machometū p sarra

3 cenos adorari. ¶ † No. q2 ex honore q ipendit videntibus xp̄ianis in ciuitate xp̄ianoꝝ machometo vel alteri vt sancto

a eiusdē ᵃdtrahi honori fidei xp̄iane. ¶ † No. q2 p̄ncipes xp̄ia

4 ni non debēt pati i suis terris iuocari publice nomē macho meti vel adorari aliquē sarracenū vt sanctū p sarrecenos tm̄. ¶ No. tales puniēdos si ōfecerit. ¶ Op. zenz. q2 isti debēt in suis ritibus tolerari. Unde op. de. c. cōsuluit. et. c. iudei. s̄. eo. Rn̄det q2 ibi loquitur in iudeis q colunt deū verū. hic in sarracenis qui colunt hoīem sceleratū p̄fidum machometuz. Idez Mat. sed an isti tolerandi sint si occulte faciūt suos ri tus. dicit zenze. q2 non. q2 hec secta nullo iure est approbata. nec ob. iste tex. cū dicit publice cōsuūt et c. a sensu ōrio. q2 va cat hic argumentū a sensu ōrio p̄m eū. alle. simile. C. de epi. et

5 cle. quenticulā et c. ¶ † Gl. sarraceni. q̄rit an sarracenis sit lici tum in terris xp̄ianoꝝ vti eodem habitu quo xp̄iani. rn̄det q2 nō p decre. in nōnullis. s̄. e. ¶ Gl. zabula. op. q2 sacerdotes sarracenoꝝ non vocant zubula sed faqui vel albages put h̄r ab his qui fuerūt apud sarracenos. ¶ Glo. fatet q2 hic erra tum ēst in noīe put habuit a quodā dn̄o Jo. thesaurario qui fuit captiuus sarracenoꝝ per quadriēniū. nā vt ipse dicebat olim erant duo genera sacerdotū ipsoꝝ. vnū genus est qō ap pellant faq in singulari numero. faqua in plurali. et isti sunt vxorati et manent in mesquitis hoc est in templis eoꝝ. p̄m ge nus est qō appellat albages et isti sacerdotes de isto genere cōiter non sunt vxorati et relinquūt mūdum. et sic sunt diuersi a sacerdotibus de p̄rio genē in habitu et in alijs sicut religio si apud nos a clericis secularibus. et isti semel accedūt ad se

6 pulturā machometi. † Quē aūt ritū p̄uāt sarraceni i eisdē mes quitis. rn̄det glo. q2 q̄libet mesquita h3 vnū sacerdotē de p̄ mis seu de primo genere. Itē h3 vnū ministrum qui vocatur moerden. qō sonat idē qō p̄co. et iste supplet offm̄ campana rū qb⁹ nolūt vti sarraceni q2 prius fuerūt iuente a xp̄ianis l3 illas multū laudēt. Quale aūt sit offm̄ dicti p̄conis. dicit q2 of ficiū eius est q2 in horis de quibus infra patebit ascendit tur rim mesqte quadratā in qualib3 sui pte et h3 magnā fenestrā in qualibet pte. et in qualibet istarū fenestrarū obturatis p̄us auribus cū digitis et sic vox forti⁹ resonet clamat in sua lin gua v̄ba sonātia nil aliud posse nisi de⁹ et machometus eius nūcius venite ad oratiōnē faciēdā in releuatiōnē peccatoꝝ. postea ēt sumit q̄dam alia verba. s. lagab. ille balla q impoztat q2 nō est alius victor nisi deus et oēs milites sarraceni portāt in eoꝝ scutis. Deinde summittit deus est oipotēs. In q̄bus aūt horis hoc facit dictus p̄co. dicit glo. q2 in qnq3 horis et q̄ sint ille et quo noīe ēt vocentur et qualiter orent gl. enumerat et dicit ex quo p3 cā erroris hui⁹ noīs in tex. positi. vid gl. vt

7 iacet. ¶ † Gl. mesquitis. q̄rit qd appellatur hoc mesquituz. Rn̄det q2 id qō nos vocamus basilicas vel ecclesias sarrace

b ni vocāt mesquitas. ᵇiudei sinagogas. s̄. e. iudei. et. c. ōsuluit.

8 Idē hic pa. dicens q2 h̄ alludit vulgare sarracenoꝝ. ¶ † Gl. cōueniūt. q̄rit an femie sarracenoꝝ cōueniūt ad mesquitas. dicit q2 nō put audiuit. imo viri cuz itrāt: intrāt nudis. i. dis calciatis et lotis pedibus et cū certa deuotiōe. Idē Guil. di cens q2 intrāt ēt manib⁹ lotis et pudibūdis et oibus alijs mē

9 bris. ¶ † Glo. machometū. q̄rit qs fuit iste machomet⁹. rn̄ det q2 put legit in scholastica historia. machometus fuit nu tritus a quodā clerico nobili romano q tpe Bonifacij quar ti quedā petita impetrare nō potuit pp qō apostatauit a fide et nutriuit illū cū quedā columba alba que recipiebat grana de aure illius et in tm̄ fuit sic erudita q2 q̄n machometus vo lebat dicta colū. ponebat i publico rostrū ad aurē machome ti. et sic dicebat q2 spiritussanct⁹ eū alloquebat. et eū istruebat. vn̄ ip̄e postea legē dedit sarracenis quā habent. Et hec ple nius habent in historia scholastica. Guil. hic dicit q2 iste ma chometus fuit in arabia instruct⁹ p quedā monachū nomie Sergiū qui fuit expulsus ab alijs monachis p̄pter heresim. Sergij et de ōsilio dicti monachi dedit legē sarracenis mixtā ex lege veteri et noua. die veneris celebrāt festū sicut nos die dominica

ohica ex eo qz asserūt venerē deū planetarū. Itē q asserūt q anteq crearet̄ celū ⁊ terrā nomē macho. erat in cōspectu dei ⁊ si macho. non fuisset futurus celuz ⁊ terra nō fuisset creata ſm gl. Qualis aūt sit sepultura machome. dicit Pau. q ipse sepultus est in sepultura que stat in are virtute calamite qz vi deri nō pōt. ⁊ qñ quis fecerit longā penitentiā vidit p quod dā foramē. ⁊ postea facit sibi oculos eijci. quasi nō sit decēs vt postea alia videat, put hec hñtur plene i historia machome ti ⁊c. ¶Gl. sarracenuz. querit quis fuit iste sarracen⁹ q vene rat⁊ vt sanctus. rñdet q tenet̄ cōiter q fit mach. ō quo pmisit vel dic q forte alius ō quo nescimus. ¶Gl. pricipibus. que a rit qre ad pncipes secłares spectat coercere istos sarracenos Rñdet q tales non sunt creature ecclesie. ⁊ iō illos nō coer cet ecclesia. de diuoz. gaudemus. Idē guil. dicens q in sacri legijs ⁊ alijs sui natura spectātib⁹ ad forū eccłiasticū iudices seculares exercēt iurisditiōez suam rōne qlitatis. alle. ō. e. po stulasti. nam isti tales nec quo ad corpus nec quo ad aīaz sub sunt ecclesie. qz non sunt baptizati. iō de eis nil ad ecclesiā qz foris sunt. vt. d. c. gaudemus. p hoc nō ob. c. epi. xxvj. q. v. vbi vr̄ dici q talia spectāt ad iudiciū ecclesie ēt ɔtra laicos. qz ibi loquit̄ de christianis delinquētib⁹ in talibus. secus in ifide lib⁹ ſm gui. fatet̄ tñ q in illis eccłia possz supplē negligentiā iudicū secularīū idirecte pūiēdo ipsos ifideles de vsuris. q̄ 10 to facit cle. j. ō. de testi. Querit guil. vñ dicunt̄ sarracēi. dicit q a sacra. vxore Abrahe. ⁊ dicunt̄ exisse ō Agar ancilla. ⁊ sic de berēt potius vocari agareni ab agar ancilla a q̄ descēderūt. 11 † Judei aūt dñr a tribu iuda q̄ fuit pceteris honorabilior b ⁊ b ſuant iudei vetus testm̄ ⁊ nō nouū. sarraceni vō neutrū. qdā tñ sunt qui recipiunt quinqz libros Moysi vt. no. ō. eo. ti. ⁊ si 12 iudeos. ⁊ sup rubrica dic vt ibi. † Scdo q̄rit z ē. ad dclaratio nem lr̄e ibi ō terris suis. quid cōprehendat appellatiōe terra ruz. suaꝝ. Rñdet q cōprehēdit terras pricipū seculariū hue fint sue rōne iurisditiōis siue rōne superioritatis. alle. i simili quod habet̄. de postu. pla. c. j. ⁊ de coha. cleri. ⁊ mu. c. j. all'. ad hoc qz attento cōi vsu loquēdi taliter dr̄ terra alicui⁹ talis aūt vsus dz attēdi. ff. de vbo. signi. l. vt alfen⁹. ⁊. l. auunculus. ⁊. l. 13 pupillus. §. territoꝝ. ⁊. l. vbuz ptinere. † Tertio q̄rit h Ste. nūqd pricipes seculares possent auferre pueros iudeorū ⁊ ipsos baptizare inuitis parētibus. Jo. tz q nō qz sic in breui nullus foret iudeus. ⁊ sic nō posset saluari illa pphetia q̄ di cit q reliquie israel salue fient. ita no. Jo. xxviij. q. j. iudeorū. Alij dicūt ɔriū qz iudei ⁊ sarraceni sunt veri christianoꝝ ser ui. gen. ix. Maledictus caym canaā sit seruus fratruz suorū xxiij. q. iij. dispar. ō. eo. ti. ⁊ si iudeos. ergo illi quorū serui sunt sicut possent illos vēdere inuitis parētibus ⁊ sic baptizari in uitis parentibus. qz non hñt ptātem in eos. xxiij. q. ij. c. vnico. ⁊ in hoc merent̄ ſm eos. dūmō hoc faciūt aio ɔpellēdi patres eoruz ad fidē. Non ob. palle. pphetia. qz multi sunt iudea q nō degunt sub principibus xpianis in quib⁹ saluari pōt illa 14 prophetia. ⁊ sic nō ob. ⁊c. † Ultimo querit Mat. hic cui pri mo fuit datū sacerdotiū. Rñdet q iudeis ⁊ postea nobis de ɔsti. trāslato. ⁊ iō iproprie hic dicunt̄ sacerdotes sarracenoꝝ ⁊ itelligas pdicta ō sacerdotio leuitico ⁊ sic cessat obiectio ō Melchisedech q fuit naturalis sacerdos summi dei q obtu lit panē ⁊ vinū abrahe post debellatiōem quinqz regū qui tu lerūt spolia ⁊ Loth. ⁊ vxorē ei⁹. qd fcm̄ fuit i figura sacramē 15 ti corporis ⁊ sanguinis xpi qd quottidie offert i altari. † An sit licitū ɔ sarracenos disputare. vide Oldr. in opere suo cōsi lio. xxiiij. alios. lxxij. an sit licitū xpianis p sui defensiōe inuo care brachiū ⁊ auxiliū infideliū. Oldra. cōsi. xxiij. alias. lxxij. 16 † An sit licitū expellere iudeos ⁊ alios infideles ō ciuitatib⁹ ⁊ coruz bonis priuare. vide Oldra. in cōsi. cxj. alias. lxxxvij.

¶De hereticis. Rubrica.

Ultoꝝ querela. Diuidit̄ i sex ptes pncipales. qz p̄io pōit ɔflōnis cāz. ʒo pōit cō stōnē. tertio puidet circa muros seu carceres hrticoꝝ ipos claues custodes ⁊ custodū mini strос. q̄rto pōit iuram ētū custodū ministroꝝ suoꝝ notarioꝝ ⁊ alioꝝ officialiū. quito pōit ipsos igsitores ⁊ ipsoꝝ substitutos q dliquūt i offō faciēdo vl' omittēdo. sexto

ɔfirmat antiqua iura huic ɔstōni nō ɔria. secūda ibi pp qd. ter tia ibi. sane. q̄rta ibi porro. qnta ibi. verū qz. sexta ibi alia. Se cūda. in. v. qz p̄io ponit ɔstōnez ō officio igsitoris exercēdo per diocesanos ⁊ inquisitores. secūdo ponit. v. q̄ alter pōt si ne altero. tertio pōit tria que null⁹ pōt sine altero. quarto pōit decretū. quinto ponit qūo ipeditus vel interesse nolēs possit alteri cōmittere vices suas. secūda ibi. sic qd glibz. tertia ibi. 1 durū. quarta ibi. ⁊ si secus. quinta ibi. verū si eps. ¶ † No. p mo q inquisitores multotiēs excedūt metas sue ptātis in gra ue fideliū detrimētū. ⁊ hoc bñ docet expiētia qz pp cupidita 2 tez pecunie sepe hoc cōtingit. ¶ † Not. id agi cauti⁹ ⁊ solē c nius qd a pluribus agit̄. ɔcor. xx. di. de qbus ⁊ offi. dele. pru. 3 dētiam. in pn. ¶ † No. p quos bēat exerceri offm̄ iquisitiōis ⁊ heretice prauitatis qz p inqsitores a sede apłica dputatos p diocesanos locoꝝ. Et no. qualiter dz exerceri tale officiuz. qz remoto oi timoꝛ carnali amore ⁊ odio ac cupiditate lucri 4 tēporalis. ¶ † No. v. q̄ pñt exerceri p alteꝝ pdictoꝝ sine al tero ⁊ tria q̄ nō pñt exerceri nisi simul que oīa sunt hic expſ d sa in lr̄a. Et no. in grauioribus cautius pcedēdū ⁊ hec ē rō diuersitatis inter dcā tria ex vna pte. ⁊. v. ex alia pte. ¶ No. q capitulū sede vacante succedit in hac ptāte inquirēdi ō he 5 resi. ¶ † No. carcerē qñqz cē magis ad penā q̄ ad custodiā. 6 regulariter ɔ. ff. de peni. l. aut damnū. §. sciēter. ¶ † Not. qd fiendū si alter pdictoꝝ sit impeditus vel nolit itereē cum reli quo qz vnus requirere dz alterū vt infra octo dies significet sibi volūtatē suā. Et no. ſm zen. q hec volūtas sicut impotē 7 tia dat facultatē cōmittēdi. ¶ † In ver. sane. no. qualis dz eē carcer deputādus ad carcerādos hereticos ⁊ quot custodes 8 debeat ⁊ hr̄e ⁊ quot claues. ¶ † In v. porro. no. de iuramēto pstādo corporalit̄ tactis euāgelijs p custodes talis carceris ⁊ coꝝ ministros anteq̄ exerceant tale offm̄. Et not. formā iu ramēti. Et no. inter cetera q vnus nō dz in secreto loqui qui audiat alter custos. Item q integraliter cibaria que mittūtur carceratis ministrabūt nisi eis aliud sit pceptum p epz ⁊ iqui 9 sitorem. ¶ † No. q carcer hereticoꝝ dz esse cōis epo ⁊ igsi tori. Et no. q si epz hz carceres pprios qz respectu talis cri minis custodes ⁊ ministri dbēt iuramētū pdictuz pstare epo ⁊ iquisitori. ¶ In ver. notarij no. de iuramento notarioꝝ ⁊ aliarū psonaruz necessariarū ad offm̄ inquisitionis de heresi ⁊c. ¶ In ver. verū. nota iniquissimuz esse imponere insonti bus eos esse hereticos seu eos de heresi infamare. ¶ No. q ɔriorum eadem est disciplina. de quo in cle. j. de cēsi. ¶ No. 10 pcedēdū de hñsi. demū ɔ suspectos ⁊ diffamatos. ¶ † No. penā inquisitoris pcedentis cōtra aliquez cōtra conscīaz ex odio gra vel timore vel ptextu cōmodi tpalis qz icurrit sniaz suspensionis ab officio per trieniuz sicut eps vel supior. Si vero ē iferior incurrit sniam excōicationis a qua nō pōt ab solui ab alio q̄ a papa pter q̄ i mortis articulo. Et no. bñ hz Cap. singularē casum in quo nō absoluitur excōicatus ēt in mortis articulo nisi satisfactiōe pmissa. Et no. quo ad hoc oia priuilegia sublata. Ultimo no. iura alia loquētia de hereticis per hanc cle. esse confirmata. ¶ Gl. metas notāda est ō hoc verbo quid importet. ¶ Gl. deputatos opp. q deputatio fa cta de spāli inquisitore per sedē apostolicā deroget ptāti epi de offi. lega. studuisti. ⁊ i regula generi p spēm derogatur. de reg. iu. in. vj. Soluit hic in deputatis generaliter in aliqua p uincia. secus i deputatis spāliter in certā cāz. vt no. i. c. p hoc ō. e. in. vj. in prima glo. Idem hic Ste. ¶ Gl. cape declarat in quo differat a sequētibus qz pōt quis capi ⁊ tñ nō incarce rari. Idez Peu. dicēs q non ois detentus ē carceratus sz cōtra sic. alle. de sen. excō. si iudex ⁊. c. si clericus. in. vj. dicit ēt 11 q hec duo⁹ f. cape ⁊ arrestare ponūtur p eodē. Ste. vō hic dicit q arrestare est qñ interdicitur alicui ne exeat certū locū 12 sine manus iniectiōe. † Capere aūt cū manibus tenet̄. alle. ō sen. excō. vt fame. ⁊. d. c. cleric⁹. facit ad pdicta qd notāt legi 13 ste in. l. v. ff. ō custo. reo. ⁊c. ¶ † Gl. manicis. dclarat qd sunt 14 manice ferree. ⁊ allegat auctoritatem psal. ¶ † Gl. tormētis. q̄rit hic tex. loquit̄ de tormētis rei sed quid ō tormētis testiū qualiter ⁊ qñ possit torqueri. Rñdet gl. remittēdo ad not. xv. q. vj. in summa. ⁊ ibi ēt de tormētis actoris ⁊ rei. de q̄ in regu la. in cōtemplatiōe. de reg. iur. ⁊ hic p Ste. facit. v. q. v. illi qui. 15 † Juxta pdicta querit gl. nūquid eps sine inquisitore vel ecō tra poterit indicere ieiunia ad veritatē eruendā. Rñdet gl. q

a ¶ Quare ad pricipes seculares. adde tex. in l. iudei ⁊ ibi bart. ⁊ doc. C. de iude. alex. in cōsi. xxv. in. ij. col. i. v. vol.

b ¶ Et ſuāt iudei. Add cal. i ɔsi. xxx. posito sub pica. ō testa. ⁊ cōsi. xj. sub pica de ɔsti. ias. in. l. qui se patris. in iiij. ⁊. v. col. C. vñ li. fel. i. c. j. i. x. col. de ɔsti. feli. i. c. at si cleri ci. i. vij. col. de iudi.

c ¶ Not. id agi. cautius. Adde bo. tex. i. l. dubium. C. de re pu. ⁊ tex. i. l. humanū. in fi. C. de legi.

d ¶ Et not. in grauiori bus. Adde bo. tex. in. c. vbi piculū. i pnc. de elec. lib. vj.

nō.ᵃ q: talia sunt tormēta ꝙ pz ex eo q: appellatiōe qōnis in itelligunt tormēta corporis dolores ⁊ mala māsio.ff.de iniu. l.itē apud labeonē.§.qōnis.⁊.§.qōnē.⁊.ff.ad syl.in.§.qōnē ꝑ hoc ēt facit ethymologia vocabuli q: dr̄ tormētū quasi torquens mentē. Idē ꝫ Pau.hic.addit tñ ꝙ tex.ꝑcedit in tormentis rei. in tormentis autē testis dicit ꝙ quilibet inquisitor ꝑ se poterit torquere testem ꝑ veritate eruēda ⁊ ipsum de falso punire extraordinarie si ex falso testimōio ipsius aures offendit iudicio durāte.C.de testi.l.nullū.§.de pe.sup his.c. dilectus.qd̄ est verū si durāte iudicio notorie falsum dicentē extraordinarie punire velit. secus si nouā instantiam ꝯ eū in

16 choare velit hꝫ eū.† Sꝫ quid si inquisitor vellet tradere quē duro carceri siue arcto tñ magis ad custodiaꝫ ꝙ ad penā. q: forte alibi custodiri nō posset. Dicit Pau.ꝙ tūc posset inqsitor sine epō ⁊ ecōtra.⁊ sic limitat hūc tex.per ar.a sensu ꝯrio. alle.ēt de penis ꝙuis.i.vj.lxxxij.di.pſbyter.xxvj.q.j.viduas

17 †Ex ꝑdictis pz qd̄ dicit hic Mat.ꝙ quidā est carcer deputatus ad solā custodiaꝫ.de quo hic in prin.⁊ C.de custo.reo. l.j.⁊ fi.⁊ de sentē.excō.si clericus.in.vj.xix.dist.in memoria vij.q.j.ꝑuenit de cri.fal.ad audiētiā. Quidā vō est carcer deputatus ad penaꝫ ꝑncipaliter ⁊ de isto hic in vbo duro.⁊.§. de penis ꝙuis in.vj.§.e.vt cōmissi.l.di.si eps.⁊.c. si ille.vij. q.j.ꝑuenit.xvj.q.vj.de lapsis.⁊ de penis.tue.ꝑpter hoc dicimus ꝙ mōasteriū est carcer penitentiū.xxiij.q.viij.clerici.ſm Mat.fatef tñ ꝙ ſm leges nemo dꝫ ꝯputari ad ꝑpetuos carcerea.⁊ sic ad carcerē in penā ꝫ solū ad custodiā.ff.de pe.l.

b aut dānū.§.solēt.ᵇ secᵒ ſm canones vt hic ⁊ in.d.c.ꝙuis.de

18 pe.in.vj.⁊c.† Querit hic Ste.qd̄ si alter solus faciat torqri ꝑ heresi ⁊ crimine ⁊ cōfitebif nūquid ꝫ cōfessio.dicit ꝙ non q: facta ē corā nō suo iudice.de iudi.at si clerici.dicit tñ ꝙ si ꝑseueret in ꝯfessiōe post tormēta illa valet.alle.ff.de custo.re. l.si cōfessus ⁊.ff.de mino.l.auxiliū.§.sed nec ad leges.ad qd̄ q: cessat tūc metus tormētoꝝ.⁊ sic id qd̄ est sequela ad illū.ꝑ

c hoc ēt facit q: ⁊ ꝯfessioᶜ facta ex iudiciuꝫ ꝑiudicat.alle.de ex cef.pla.c.ꝙ sit.facit qd̄ no.per Inno.de elec.ꝑ inquisitionē cōtra hoc dictū facit.l.pe.⁊ qd̄ ibi no.de qſtio.cogi. ¶ Glo. ad sniaꝫ.oppo.ꝙ alter istoꝝ solᵒ possit ferre sniaꝫ si alter solᵒ ꝑcessit ꝫ deberēt cōicare ꝑcessus qñ quilibꝫ ꝑcessit ꝫ diuisim.vt in extrauagā. Bñdicti ex eo ꝙ soluit gl.illō veꝝ hodie.olim secus ꝑ hūc tex.fatef tñ ꝙ si eēnt in discordia in sententiādo adeūdus erit papa ꝑut habef in decre.ꝑ hoc.§.e.

19 in.vj. ¶ † Glo.ꝯ eos.querit nunqd alter istorū sine altero poterit ferre absolutoriā ꝑ inquisito. Rñdet gl.ꝙ sic si alter solus ꝑcessit q: sic erat de antiquo iure vt dixi in ꝑxi.glo.sed hoc non reperif hoc casu mutatū qñ agif de absolutiōe sed solū qñ de cōdemnatione.igif ⁊c.arg.de elec.statutum.in vj. facit qd̄ no.in simili.xij.dist.ꝑceptū.iij.q.vj.accusatus. cū gl. cōcor. Pau.Ste.hic ꝫ ꝯtrariū vt refert hic Jo.an.in.addi. Mouef per regulā illaꝫ qui pōt ligare pōt ⁊ absoluere.xxj. di.inferior.⁊ qd̄ ibi no.facit de pe.di.j.verbū. Jtez q: nō minus piculū est in absolutiōe iniusta ꝙ in cōdēnatiōe vt ꝑbaf hic in.§.verū quinimo vr̄ maius ꝑpter piculū huius pestis. Nō.ob.qd̄ no.per glo.in.c.ꝑceptū.q: nō est vera. Jteꝫ non ob.c.accusatus.⁊ qd̄ ibi no.q: imo facit ꝑut patꝫ ex no.⁊ ꝑ Archi.⁊ sic residet Jo.an.⁊ hec pars vr̄ verior ꝫ forte glo. sit dior ꝑ no.in simili ꝑ gl.ff.de iudi.l.heres abſs ⁊.l.oēm ⁊ ꝑ gl.in.c.j.de cle.vel mi.in.vj. ⁊ in.c.ꝫ canō.⁊ de elec.c.li.

20 ¶ † Glo.vacāte qrit quid si sedes epālis quasi vacet vt in casu decre.si eps.de su.ne.pla.in.vj. puta qñ eps est captus a scismaticis vel paganis. Rñdet idē dicēdū q: eadē est rō. Secūdo qrit qd si ꝑuisuꝫ est de epō sed nondū pōt administrare q: nōdū hꝫ lr̄as.iuxta extᵘagā.Bonifacij iniūcte.Rñdet idē dicēdū quo ad h̄ vt capitulū hēat iurisditionē.alle.de trāsac.c.ij.vbi paria sunt quē non esse vel inhabilē esse.similez habes tex.in.c.fraternitatis.de fri.⁊ male.cū similibᵒ ⁊c.

21 ¶ † Glo.capituli.inducit tex.ad qōnē illā nūquid capitulū sede vacāte possit visitare ⁊ ꝯsequēter debeat ꝑcurari.gl.remittit prīo de materia ad not.ꝑ Joā.mo.de sup.neg.ꝑ.c.ec. clesia.⁊ ꝑ Archi.eo.ti.si eps in vj.secūdo alle.ꝑ ⁊ ꝯ.Deide recitat opiniōes. Ultio ꝯcludit ad ptē affirmatiuā qd̄ possꝫ allegat q: in iurisditiōalibus capitulū succedit epō sede vacāte.de ma.⁊ obe.cū oli.cū ſilibᵒ.ꝫ eps hꝫ hāc iurisditionē. igif ⁊c.Secūdo q: alias sequeref absurdū.s.ꝙ tpe vacatiōis remanerēt oīa icorrecta.Tertio ꝑ h̄ facit decre.ecclīa palle. vbi visitator datus a metropolitano hoc pōt. qd̄ pz q: certus casus excipif in quo non pōt id qd̄ pōt epus. facit.ff.de fun. instru.l.quesituꝫ.§.deniqꝫ neratius.xxxij.q.iiij.dixit ergo eo. modo dicemus in capitulo sede vacāte.tenet argumentatio ⁊ cōsequētia seu equipatio q: nil hꝫ metropolitanus sede episcopali suffraganei vacāte nisi de iure trāsfuso de capitulo in metropolitanuꝫ vt ibi pꝫ.facit qd̄ no.de hereti.ad abolendā. per Inno. i cōtrariū alle.gl.ꝙ nō reperif expſſum in iure ꝙ hoc cōpetat capitulo.ergo nō est ei attribuēdū.de trāsla.c.ij. secūdo ad hoc facit q: ꝫ capitulū cōseruet iura epalᵒ ⁊ ius raddat accusantibᵒ ⁊ denūciātibus.xij.q.ij.caritatē.nō tñ visitat sed ille q daf a papa.lxj.di.obitū.ibi hoc vr̄ apte ꝑbari ꝙ ecclesia vacans destituif a visitatione.⁊ sic capitulū nō hꝫ dictā ptāteꝫ.Ad illud tñ.c.dicit Arch.rñderi posse ꝙ illud verbū destituere nō recipit visitationē sed vacationē ecclesie. sicut in simili.de elec.ecclesia.j.⁊.ij.in pn. Ultimo ꝑ hac pte negatiua facit q: capitulū est necessarius ⁊ nō volūtarius administrator.⁊ sic per ꝯñs non dꝫ posse id qd̄ administrationi necesse non incumbit.⁊ per ꝯñs nō dꝫ posse visitare. Quid dicendū est glo.his allegatꝫ dicit ꝙ Jo.mo.ꝫ hāc secundā ptem.Archi.vero nō eligit expſſe. tñ vr̄ plus concordare cū prima pte ⁊ in illaꝫ inclinare ꝙ in secūdā.⁊ pro hac pte pria gl.dicit ꝙ bene facit ꝙ iste nō est actus ꝑiudicialis epō sicut esset actus collationis bñficiorum vel alienatio ꝑsonarum ⁊ rerū.de quibus de ma.⁊ obe.olim.lxxj di.fraternitatis.xij.q. ij.siqua de rebus.ergo dꝫ eē ꝑmissus.gl.finaliter dicit ꝙ hic articulᵒ ꝑut ⁊ multi alij in hac materia qñ succedat capitulū in iurisditione epī sede vacante egeret decisiōe tñ cōcordari ꝑsit opi.q: volens tenere opi.Jo.mo.pōt illaꝫ dicere veram in gn̄ali visitatiōe ciuitatis ⁊ diocesis. Opinio ꝯria hꝫ locus in spāli visitatione vel ingsitione ꝑ ꝑsonas vel loca.hoc ideꝫ ꝫ Pau.dicēs ꝙ opi.Jo.mo.ꝑcedit in gn̄ali visitatione illa Archi.in spāli.Ste.vero hoc dicit si qrif qñ fiat deuolutio a ꝑlato ad capitulū est aduertēdū ꝙ aliqñ faciebat aliqd ꝑlatᵒ per se tm̄.⁊ tunc illo defuncto faciat ille a quō hēbat.vt est videre in archidiacono q hꝫ ab epō.nā mortuo archidiacono exerceret eps.de ma.⁊ obe.his que. Si aūt faciebat ꝑ se illa ꝙ ab alio nō habebat sed faciebat alius suo iure.Exemplū si archidiaconᵒ fundauit ecclesiā de bonis archidiaconatᵒ tūc successor succedit in iure ꝑñtandi non eps.⁊ h̄ in ꝑlato inferiore epō.in epō aūt dicit ꝙ iurisditionalia de epō ad capitulum deferunf.de ma.⁊ obe.his que.⁊.c.cum olim.⁊ similiter cū bñficioꝝ collatio spectabat ad vtrūqꝫ simul.alias secᵒ.alle. ne sede vacan.c.vno in vj. Nunquid aūt capitulū sede epāli vacāte possit ꝑmutare bñficia.tāgit hic Pau.de quo vidistis ꝑ glo.in cle.j.de re.ꝑmu.⁊ ꝯcludit ꝙ sicsi ad epm ⁊ capitulū simul spectabāt collatio vtriusqꝫ bñficij vel spectabat ad tertiuꝫ q: talis auctorizatio est iurisditionis.secus si ad epm tm̄

22 spectaret collatio vtriusqꝫ bñficij vel alterius tm̄. ¶ † Gl.requisierint in prin.colligit ex lr̄a ꝙ par pōt requirere parē itelligo extraiudicialiter.alias secus.vt no.de offi.dele.cū cā.in

d ꝑma gl.ᵈ Et q: iurisditionē nō hꝫ par in parē.de elec.inotuit. ⁊ per ꝯsequēs nō pōt citare.⁊ hoc ꝫ hic Pau. Deinde glo. qrit nūquid sufficiet vna reqsitio.an vero requirunf plures. Respondet glo.ꝙ sufficit vnica cū hec sit extraiudicialis vt dixi faciat qd̄ no.glo.xviij.di.si eps.in vlt.glo.⁊ qd̄ no.Jo. an.de iureiurā.ego ei.facit qd̄ vidisti in cle.j.de deci.⁊c.An. aūt in reqsitiōe sit necesse terminū expmi de quo hic dicit ꝙ nō q: a iure subintelligitur ⁊ statem ipso iure currit. facit de exce.pla.in.vj.⁊.§.de deci.cle.j.⁊ qd̄ ibi no.cuꝫ glo.concor. Pau.alle.de elec.c.j.⁊ de resti.spo.frequēs.in.vj.idē ꝫ Jen.

23 ¶ Glo.ipso iure op.ꝙ id qd̄ est factum non possit ipso iure fieri ifectū.q: fcā nō possunt fieri ifecta.ff.de captiui.l.inbello

e §.facte.ᵉ Soluit hoc fieri quo ad iuris effectū vel efficaciam vt sic ipso iure nullius sit efficacie vel valoris.sed quo ad substantiam facti non q: si quis est semel tortus de facto vel carceratus hoc nō potest nō fuisse per hoc dicit gl.ꝙ si aliqd est attentatum ꝙ non esset meri facti.puta aliqua interlocutoria lata quē carcerari in duro carcere debē vel torqueri illa esset nulla ipo iure ad hoc q: lex vult a tali interlocutoria posse appellari ante sniaꝫ ꝫ alias nō appellef regulariter ante sniam

f diffinitiuāᶠ ⁊ hoc iō est q: non posset reparari grauamē ꝑ appellationem

---

a ¶ Quia talia sunt tormenta. Nō dicaf tormētuꝫ declarat alex.i cōsil. xlvj.i.j.col. i iiij.volu.⁊ faciūt no.in l.ō miore.§. tormenta.ff. de questi.

b ¶ Secus hꝫ canones Adde.bar. idē dicētē. d.l.aut dānū §.solēt.ff.de penis.

c ¶ Et ꝯfessio fcā ex iudiciū. Adde Bar.i.l.capite quinto. in.ij.col.ff. ō adul.alex. i cōsi.xxiiij.i fi.col.in ij. vol.⁊ in ꝯsi. clxxx.i.ij.co. vol.ij.⁊ alex. i cōsi.cxv.i.j. col.i.iiij.vo.

d ¶ Et q: iurisditionē.ad de tñ no.per doc.i.l.ē rece ptū.ff.ō iurisdi.om.iud.

e ¶ Soluit h̄ fieri.adde gl.no.i cle.j. i v.ꝑ ifectꝫ.§.ō imu.ec. ⁊ ibi dixi.

f ¶ Et h̄ iō est q:. Adde dicta ꝑ bar. in.l.ij.C.de epi.audi.

pellationē a diffinitiua.facit ꝺ appel.ſuper eo.ij.ꝛ.ff.ꝺ appel.
24 recipiē.l.ij.cū ſimilibus.¶ †Gl.cōſenſuz colligit ex lr̃a pa ria eſſe ꝯmittere vices ſuas vel ꝯſentire collegę vt ꝓcedat ꝑ mū.Cōtra qꝺ opp.de no.de ſo.ꝑpe.ſignificaſti.ſuper gl.fi.ꝺ eccle.edifi.ad audientiā.ij.ſup gl.pria.Soluit gl.hic parifica tur quo ad hūc caſuz in quo ſufficit cōſenſus vel diſſenſus b3 zen.Tū reuera diuerſa ſunt cōmittere vices ſuas alteri ꝛ illi ꝯſentire vt ꝓcedat.q2 pmo caſu ꝓcedit etiā vice ꝛ noie ꝯmit tētis in ſecūdo ſecus.Hic eſt etiā ꝙ in electione primū eſt li citum abſenti nō ſecundū de elec.c.fi.in.vj.ꝛ idē zen.An aūt ꝺlegatus epi vel capituli ſede vacāte poſſit cōmittere.ꝛ ſic ꝺ legare vices ſuas.Rn̄det ꝙ nō facit.l.a iudice.C.de iudi.ꝛ quod habetur de appella.cū cām ſed pōt bene ꝯſentire vt in qſitoꝛ ꝓcedat ꝛ ꝓpter hoc forte hic poſita fuit hec diſiuncti ua.Aduertendū tñ q2 vt dicit gl.alterū iſtoꝝ.ſ.conſentire vel ꝯmittere vices ſuas eo cāu q̄ fieri pōt d3 fieri īfra octo dies poſt requiſitiōe3.eis aūt elapſis neutrū ē neceſſariū.vt p3 ex
25 tex.ƀm glo.Idē zenze.† S3 q̄rit hic Pau.nūquid ſufficit hic ꝯſenſum p̄ſtare ex poſtfacto itellecto qñ īfra octo dies ē proceſſuz.vr̄ ꝙ ſic per no.per Inn.de ꝯſue.cū ꝯſuetudinis ubi notabiliter dicit ꝙ vbi requirit̄ cōſenſus nō refert an an te vel poſt interueñiat.ſecus vbi requirit̄ auctoritas ad hoc ꝺ iurepatro.cura.In ꝯtrariū ē veritas ƀm.Pau.mouet̄ q2 ab initio ſnīa talis eſt ipſo iure nulla.ꝛ iō nō pōt expoſt validari de electio.auditis.de reg.iur.nō firmat̄.in.vj.ſecus dicit vbi actus nō foret nullus ſ3 ponderet ex ſolo cōſenſu.ꝛ ſic d3 in
26 telligi dcm̄ Inn.in loco ꝑalle.† Iuxta p̄dicta querit̄ nūquid idiſtincte ꝓcedit iſte tex.ſiue eps ſeparati ꝓcedat in negocio hereſis ſine inquiſitore.ſiue ſimul ꝓcedant epiſcopꝰ ꝛ ingſi toꝛ.Rn̄det hic Mat.ꝙ tex.ꝓcedit qñ vterq3 p̄dictoꝝ ſepara tim ꝓcedat.ſi vero ſimul ꝓcedāt vel alter p̄d ctoꝝ aliō nullo mō ꝓcedēte tūc dicit ꝙ ſi eps pōt hr̄e copiā inquiſitoris.vel inquiſitoꝛ ꝺ epo qñ vult ꝓcedere ad icarcerādū vel ſniandū vel tormētādū ꝛ tūc ꝺberet reqrere ꝛ expectare ſpacio octo dierū elapſo aūt termino a die reqſitiōis poterit ꝑ ſe ꝓcede re.Si aūt nō pōt hr̄e copiā tūc ꝓcedere pōt ēt nulla ſcā req ſitione.nec ēt requiri d3 tūc capitulo viuēte epo.qd aūt ſi di ſcordāt i tormētando q2 vnus dicit tormētandū alter nō toꝛ mentandū.Dicit Mat.ꝙ ſi id accidit rōne ꝓceſſus q2 ꝓceſ ſus ſunt varij ꝛ diuerſi tūc ē ſtandū his que hn̄tur.ſ̄.de teſti. in noſtra.Si aūt id accidit ꝑꝑ iuris imperitiam q2 ſunt iuris ignari debēt cōſulere pitioꝛes.ſ̄.ꝺ vi.ꝛ hone.cle.qm̄.ꝛ ꝺ re ſcrip.ſtatutū.§.aſſeſſoꝛē.in.vj.facit qꝺ no.ſ̄.eo.ꝑ hoc.ꝛ.c.vt
27 cōmiſſi.in.vj.in ver.ſane.¶ †Gl.duas.querit pro intellectu lr̄e nūquid iquiſitoꝛ ꝛ eps poſſunt cōcoꝛdare in vno cuſtode tm̄ ita ꝙ ſit vnus ꝛ nō duo.vr̄ ꝙ ſic quaſi hic dcm̄ de duobꝰ cuſtodibꝰ in caſu i quo de vno diſcoꝛdēt.facit de appella.cū ſpāli.gl.t3 ꝯtrariū v3 ꝙ de vno non poſſunt cōcoꝛdare.ſ3 ne ceſſe ſit ꝙ ſint duo.Mouetur.q2 hic non eſt ꝓuiſum de duo bus ꝑꝑ diſcordiā ſed vt ſecurioꝛ ſit cuſtodia q̄ fiet ſecurioꝛ ꝑ duos q̄ per vnū ꝛ ſic ſatis ſonāt verba huius lr̄e ꝑ hoc opti me facit.ff.de cuſto.reo.l.fi.in pri.vbi dr̄ ꝙ duobus ꝛ nō vni eſt cōmittenda cuſtodia ꝛ per eādē rōnem idē dicit gl.de mi niſtris cuſtodū.de quibus hic dr̄ ꝙ debeāt eē duo ꝛ non ſuffi
28 ciat vnꝰ ꝛc.¶ †Gl.ꝓuidebit eidē.q̄rit de quibus bonis ꝓ uidebit eps cuſtodi ꝑ ſe deputato.Rn̄det ꝙ de ſuis redditi bus ꝛ nō de ꝑte ꝓuētuū deputata officio inquiſitiōis vt hētur in extrauagā.Bn̄dicti.ex eo ꝙ.§.verū.Inquiſitoꝛ vero ꝓui debit de ꝓuētibus deputatis officio cuſtodi ꝑ ſe eligēdo ƀm glo.Mat.vero hic dicit ꝙ eps debet ꝓuidere ſuo cuſtodi ſic ꝛ ſuo vicario.alle.xij.q.ij.charitatē.ſ̄.ne pla.vi.ſu.c.j.ꝺ reſcri. ſtatutū.§.aſſeſſoꝛe3 in.vj.Ex hoc p3 ƀm zenze.ꝙ carceratꝰ ñ ꝓuidebit cuſtodibus.qꝺ dicit nō eē dubiū in deputatis ꝑꝑe tuo ad carceres q2 tales ſunt ꝓuati bonis.facit.l.cū ſede.C. de eroga.milita.āno.ƀm zenze.Idē Mat.dicens hoc intel ligēdū de trāditis carceribus pe͞alibus cū tales nihil hēant breuiter in cā hereſis ſeruandū eſt qꝺ hic dr̄.in alijs ſeruāda ē ꝯſuetudo qua ceſſante habes gl.in dcā.l.cū ſepe q̄ eſt lex fi nalis.q2 expēſis eius qui facit cuſtodiri illas tamē poſtea re
b ſarcit cuſtodibꝰ ꝛ ſic ſeruat̄ ꝛc.ᵇ An āt iuriſꝑiti vocati ad cō ſiliū poſſunt aliquid recipere ab iquiſitore.remittit Mat.ad
29 no.ſ̄.e.vt cōmiſſi ꝛc.¶ †Gl.diuerſe.querit quare exigit̄ ꝙ in hoc carcere ſint due diuerſe claues.Rn̄det ꝙ hoc igit̄ exi gīt ne vnus cuſtos poſſit ſine alio apire qꝺ alias fieri poſſet ſi eēnt eedē claues l3 plures reſpectu vnius ſere tm̄ ꝑut qñ ꝙ cōtingit in pluribus cōtingit in pluribus conſocijs.ꝛ hic ē
30 intentus lr̄e.† Ex h̄ notat hic Guil.ꝙ ſi plures ſunt domini eiuſdē caſtri tot erunt claues quot dn̄i.ſicut hic d3 de cuſto dia carceris.ꝛ ſic vnꝰ h3 plures poꝛtas ſimiliter ꝛ d3 plures claues hr̄e.ar.ſ̄.de ſepul.dudū.§.ſtatuimus.ibi numerꝰ aūt ꝑſonarum ꝛc.Nec ob.cle.plures.de iurepa.q2 ibi ē ſpeciale rōne ibi aſſignata.An aūt hic carcer ꝺbeat eē cōis epo ꝛ.c.di cit guil.ꝙ ſic q2 ꝛ cognitio cāruz criminaliū vtriq3 ē cōis.xv. q.ij.per totū.¶ Gl.ſubdelegare.opp.ꝙ cuſtos nō pōt ſub delegare vices alteri q2 hic demādāt̄ certū miniſteriū ſine iu riſditione in quo videt̄ electa induſtria pſone ꝛ per cōſequēs non d3 poſſe ſubdelegare.de offi.dle.c.fi.Soluit ꝙ hoc ꝓce det ex ſpāli ꝑmiſſione huius decre.alias ꝓcederet ꝯtrāz.An aūt poſſit eligi miniſter ꝑ cuſtodē ſine epo vel inquiſitoꝛe.rn̄ det glo.ꝙ ſic per hanc litterā.Sed aduerte q̄rit hic Mat.de quo carcere hic loquat̄ i iſto.§.ſane.rn̄det dici poſſe ꝙ iſte.§. loquitur de carcere deputato ad penā q2 talis d3 eē cōis epo ꝛ inquiſitori.nō aūt loquitur de deputato ad cuſtodiaz.q2 ta le3 quilibet per ſe hr̄e poteſt ex quo quilibet pōt per ſe taliter carcerare ꝛ ſic cuſtodire.dicit tamē ꝙ l3 carcer penalis d3 eē cōis epo ꝛ inquiſitori.tñ interdum poteſt eſſe nō cōis ſed ꝓ ꝑprius epo ꝛ capitulo.in quo p̄dicti eps ꝛ capitulū habēt ꝺ putare miniſtros.vt patet hic i.§.poꝛro.v̄.ꝛ q2 ſepe tūc tñ de bet tales miniſtri iurare corā iquiſitoribꝰ ꝑut ibi dr̄.ipſe au te3 iquiſitoꝛ carcerē penalē ꝓprium habere non pōt per hūc
31 tex.ſ3 cuſtodialē ſic vt p̄dixi ꝛc.¶ †Gl.tacta q̄rit an eo cāu quo dr̄ preſtandū coꝛpoꝛaliter iuramētū ſufficiat iurare ꝑſen tibus euāgelijs.an vero requiratur tactura ꝑut no.ꝺ elec.vt circa.in gl.ij.li.vj.pro qua bene facit iſte tex.quidā tñ tenēt ꝯ dicētes ꝙ in coꝛpoꝛali iuramēto ſufficit ꝙ iteruenīat ſenſus coꝛpoꝛalis puta viſus alle.xxxv.q.vj.eps.Item dicit ſimili ter in poſſeſſione in qua transfferēda dicimus ꝙ requirit̄ actꝰ coꝛpoꝛalis ꝛ tñ ſufficit ſenſus viſus.ff.de acqui.poſ.l.ꝙ i eo §.ſi ꝑ venditoꝛē.ꝛ.l.j.§.pe.ꝛ no.in.c.ij.de conſue.Oz gl.hoc nō obſtante t3 qꝺ dixi.ſ.ꝙ requiratur tactura.nec ob.ſimile ꝺ poſſeſſione.q2 ibi ideo illud cōtingit q2 tradēs ꝛ accipiens il lud itendūt ꝛ ſic ꝓpter cōcurſuz volūtatis duoꝝ.ſecus ſi poſ ſeſſio eſſet vacua ꝑut not.in iuribus ꝑalle.In iuramēto autē
c in quo ſolus iurātis intētus verſat̄ ceſſat hec rō.ᶜ Ex hoc igi tur p3 ꝙ in iuramēto requirit̄ tactura vbi hoc in iure expmi tur vt hic vr̄ vbi dr̄ ꝙ coꝛpoꝛaliter ꝑſtetur Mat.dicit hoc eē verū vbi dr̄ expſſe de tactura vt hic.ꝛ.ij.q.v.pſbyter.ꝛ de iu reiur.cle.j.§.ceteri.alias t3 ꝙ ſufficit iurare non tactis euāge lijs.ar.huius tex.a ꝯrio.nec ob.de iure.calū.c.fi.xj.q.j.nō ſta gitetur q2 dicit ſpāle in epo.ꝙ non teneat̄ tangere l3 alias re quiratur tact ra.ſed tutius eſt tenere glo.cum qua cōcoꝛ.hic Pau.ſed quid in dubio.rn̄det glo.poſt Inn.de iureiur.ꝛ ſi xps.ver.ꝙ aūt ꝙ ſi eſt iuramētū qꝺ ꝑſtatur ex ꝑcepto iuris ſicut eſt videre in multis in iuramēto calūnie veritatis teſtiū ꝛ ſimiliū ſiue deferant̄ a iudice ſiue a ꝑte dumtñ ex neceſſita te ꝑcepti iuris.Idē eſt dicendū.ſ.ꝙ ꝑſtari debeant tactj ſcri pturis alias aūt ſi ex volūtate ꝑſtentur pn̄t ꝑſtari ſine tactura. facit qꝺ not.xxij.q.j.in ſumma.vr̄ tamē ꝙ ſi tūc preſtet̄ coꝛpo raliter magis obliget vt p3 in.l.ij.C.ſi mi.ma.ſe dixe.facit.ij. q.v.quāto.p3 igitur ex p̄dictis iura varie loq in hac materia q2 q̄dā iura dicūt ſimpliciter debere iurari.q̄dam dicūt iurā dum ſup ſancta dei euāgelia.q̄dam vero adūt ēt tacturaz de hac vltima ſpē p3 hic.ꝛ.j.q.vij.quotiēs.ꝛ cle.romāi de iure iurā.in ver.poꝛro.ꝛ de frigi.laudabile3.de prima ſpē p3 de iu reiurā.ꝑ totum.ꝛ.e.ti.in.vj.de teſti.pn̄tium.ꝛ.c.pe.cum alijs ſi.alle.in glo.de ſecūda ſpē p3 de hereti.ad abolendā.§.ſtatui mus.cum concoꝛ.alle.in glo.de tertia ſpē p3.de purga.cano.
32 qu tiens.† An autē i oibus p̄dictis ſpēbꝰ reqratur tactura p3 ex p̄dictis q2 certū ē ꝙ ſic in ſecūda ꝛ quarta ſpē ꝛ ſimili ter in tertia.In prima vero idem dicēduz ſi ex ꝑcepto iuris
33 ſeu ex neceſſitate preſtet̄.† l3 an eo caſu quo requirit̄ tactura requirat̄ ēt ꝙ tangātur ſacra euangelia.reſpōdet gl.ꝙ ꝯſue tudo apud italicos iterpretat̄ ꝙ nō ſed ſufficit tāgere quēli bet librū vel quālibet ſcripturā.qꝺ glo.ſatis credit ꝓcedere quādo non fit mētio de tactura euāgelioꝝ l3 fiat mētio ꝺ coꝛ poꝛali iuramēto.ſecus vbi fieret mētio de tactura euāgelioꝝ

ᵃ ¶ Ubi notabiliter dicit ꝙ.Adde bar.i.l.ſi qs mihi bona.§ iuſſu.ff.de acqui.here. alex.in cōſil. cvj.i.ij.col. in.ij.vo.alex. i cōſi.xxix.i pe.colū.i fi. i.ij.vo.feli. i.c.cū dilecta i.xiij.col.in prin.extra ꝺ reſcrip.frāt. cur.i cō.xiij icip viſo ꝓui legio.ad fin. nē.bal ba.in cōſi.lviij.in cipi.pſalmi ſta i.xij.col. in.ij.vol.ꝛ i conſi.xij.in xxij.col.in.j. volu.alex.in conſi.xv.in v.volu.

ᵇ ¶ An aūt iuriſperiti. Adde pāoꝛ. in.c.cum ab oi ꝺ vi.ꝛ ho. cle.

ᶜ ¶ Ex hoc igitur p3.ad de Bart.ꝛ doc.i.l.ſi al terius.C.ſi mi.ma.ſe eē dixe.

34 vt est in casu isto. ¶ † No. bene istã gl. singularẽ in materia prestationis iuramẽti. cũ qua concor. Pau. ⁊ adde aliã glo. q̃ est in. d. c. vt circa. ⁊ in aũt. iusiurandum. qđ prestat̃ ab his in p̃n. ¶ Glo. ponẽdo. op. ꝙ iuramẽtum non trahit ad futura. s̃. de iureiur. c. pe. Sol. gl. ideo hoc q2 si exprimit̃. alias secus vt ibi ⁊c. ¶ Gl. secreto. alle. cõcor. deinde limitat tex. ꝓcedere nisi aliter custos vellet loqui de nõ secretis in absentia alteri⁹ custodis q2 tũc poss3. nec sic amare itelligẽda ẽ hec lr̃a. vt in hoc ꝯ̃trium velit. facit qđ habet̃ in simili. in. l. si id qđ §. si quis. ff. de dona. inter vir. ⁊ vxo. tutius tñ puto ꝙ nullo casu loquat̃ sine altero ne det̃ materia fraudes excogitandi. ¶ Gl. diminiutionẽ. notanda est ꝯtra ministros infideles q semp certã p̃tẽ de his q̃ obueniũt ad eorũ manus subtrahũt facit qđ no. glo. j. q. j. xp̃s. xiiij. q. j. §. ij. ⁊. §. ad hec v̄. l3 videte. ⁊ qđ no. glo. in. l. iulianus. ff. de actio. emp. ⁊. C. qui ad liber. procla. non. li. l. fi. ¶ Gl. p̃dicto crimine. colligit a ꝯtrario ꝙ custodes carceris ep̃alis nõ iurãt inquisitorib⁹ de icarcerã-

35 dis pro alio crimine q̃3 heresis. † Gl. de putãdi. q̃rit quid si ep̃s h3 carceres ep̃ales ⁊ capitulũ ẽt h3 suos carcẽs. an sede vacãte poterit icarcerare in ꝓprijs captos ꝑ heresi. r̃ñdet ꝙ

36 nõ ꝑ hũc tex. ⁊c. ¶ † Gl. notarij. querit an existens in sacris vel religiosus possis eẽ notarius ad hoc offĩm notariat⁹ iquisitionis. R̃ñdet ꝙ sic. alle. qđ h̃r. s̃. c. vt cõmissi. §. ad scribẽdas. in. vj. secus v̄r in alio negocio per ibi no. ⁊ ne cle. vel mo. i. c. sicut te. l3 possint ꝑficẽ tũc ãte stipulata ⁊ rogata. ¶ Glo. iurabũt opp.ᵃ ꝙ sufficere d3 iuramẽtũ p̃stitũ in p̃ncipio creationis notarij cn3 sepius nõ sit iurandũ. de iureiur. ⁊ si xp̃s. Soluit hic sp̃ale ꝑꝑ magnitudinẽ crimis ⁊ fauorẽ fidei. ꝺ p̃scrip. ad audientiã. de forma aũt iuramẽti qđ p̃stat̃ icreatio-

37 ne notarij hẽtur. s̃. ne cler. vel mo. sicut te ⁊c. ¶ † In ver. verum q2 glo. obtenta. q̃rit qđ si timore vel ꝑꝑ vitare scandalũ omittit inquisitor facere que hic dicunt̃. r̃ñdet ꝙ nõ incurrit penã de qua hic sed demũ q̃ñ amore vel odio vel cã lucri vt hic d̃r facit de p̃sum. nõne. Et no. bñ vt dicit gl. sequẽs ꝙ vt locũ hẽat hec pena vltra p̃dicta req̃rit copulatiue ꝙ faciant ꝯtra iusticiã. ⁊ ꝯtra ꝯsciẽtiã. simile habet̃ de reg. iu. cũ eterni.

38 in vj. ⁊c. ¶ † Glo. eoipso q̃rit nũquid cons̃tõ. ecclesie militãtis possit ligare crimẽ occultũ ad penã suspẽsiõis ⁊ excõicatiõis. r̃ñdet glo. ꝙ sic per hũc tex. ad idẽ alle. de sta. mo. cle. j. §. q2 vero. ⁊. j. de pe. cupiẽtes. §. q2 v̄o. nec de hoc est mirãdũ q2 dicit glo. ꝙ ẽt hec reprobant̃ ꝑ multa iura sexti. ⁊ ꝑ multa iura antiqua decretaliũ que glo. alle. vñ nõ insisto ex hoc glo. dicit forte idubitatũ illõ qđ alibi Archi. h3 ꝑ dubio ⁊ dispu-

39 tatiõi relinquit † nũquid enim heretic⁹ oino occult⁹ ẽ excõicat⁹. v̄r ꝙ sic per p̃dicta. ⁊ hoc t3 Io. xxiiij. q. j. in summa. ⁊ in gl. se. ⁊ de pe. di. j. cogitatiões. ⁊ hoc placet ẽt Gof. ⁊ Ray. in suis summis. in ꝯ̃trium tñ alle. xxxij. dist. erubescant. ⁊ qđ ibi no. cũ multis alijs similibus alle. in gl. Itẽ q2 eccl'ia nõ scandalizat̃ ex voluntate que nõ procedit in actũ. xxiiij. q. ij. deus. ꝓpter hoc quidã dicere voluerũt ꝙ ꝑ clauẽ ecclesie nõ possunt ligari oino occulta nisi sint lege diuina dãnata vt est vsura in qua dãnatur ẽt species occulta. de vsu. ꝯsuluit. Alij v̄o dixerũt ꝙ si fcm̃ est publicũ ⁊ notoriũ. sed occultũ ẽ qs fecerit bñ põt tũc eccl'ia ligare. secus si ẽt fcm̃ sit occultũ. allegãt isti. v. q. j. qdã de offi. ordi. si sacerdos. Qr quicquid dicatur vtraq3 istarũ opinionũ est cõtra iura supius alle. in. prin. ⁊ iõ glo. cõcludit de plano fore fatendũ ꝙ cõstõ eccl'ie militantis ligat oino occulta. fatet̃ tñ ꝙ tribunal. eccl'ie noiatim de talibus nõ iudicat s3 demũ q̃ñ iudicat ꝑ hoie3 iudicat hoiem noiatim. ⁊ iõ eccl'ia ꝓut est collectio fideliũ tales oino occultos ligatos ꝑ eccl'iam militantẽ h3 pro solutis seu nõ ligatis alle. de sen. excõ. a nobis. ij. ⁊ sic loquunt̃ ea q̃ sunt circa hoc in ꝯ̃triũ alle. sed quo ad deũ tales sunt ligati ⁊ ẽt respectu ec-

40 clesie militãtis. cũ gl cõcor. Pau. ⁊ Ste. ¶ † Gl. excõicatiõis sñia. q̃rit de suspẽsiõe de qua hic p̃misit an ab illa possit inferior a papa absoluere. v̄r ꝙ sic enim nihil dicit de ea sed solũ de excõicatiõe. ergo ⁊c. ar. de sen. excõ. nuꝑ. gl. t3 cõtrariũ. nec ob. ꝙ nihil dicit hic ꝺ ea q2 nõ fuit expediẽs ex eo q2 cu3 hr̃et tp̃s determinatũ nõ põt supiorẽ inferior a papa absoluere. de electio. cupiẽtes. §. certũ. ⁊ ibi no. in gl. est igit̃ in. vj. Si ãt tp̃s hic nõ fuisset determinatũ in suspẽsione tũc dicit glo. ꝙ fatendum esset contrariu3. s. ꝙ supiori inferior a papa posset absoluẽ. ex quo h̃ nõ reseruat̃ pape absolutio a suspensione. ar. c. nuꝑ preal. ti. ⁊. j. de p̃ui. cle. j. facit qđ no. de regu. non solum. in. vj. ⁊ de solu. in. c. ij. in fi. ꝑ Io. an. secus si reseruat̃ pape absolutio q2 tũc indistincte inferior a papa nõ absoluet. de testi. tam lr̃is. in fi. ¶ No. bene glo. istam cu3 remissionibus suis pro limitatiõe gl. §. ceterũ. de cre. cupientes

41 ⁊ declaratione. c. nuꝑ.ᵇ Quid aũt hic ꝯtineat̃ appellatione romani põtificis. dicit La. ꝙ ꝑsona nõ dignitas. alle. no. per Arch. de rescrip. si gratiose. in. vj. ꝑ quod infert ꝙ hec absolutio ab excõicatiõe poterit fieri a papa viuẽte vl' ab eo cui cõmiserit. non aũt a collegio cardinaliũ sede vacãte. in cle. ne romani. de elect. secus dicit in alio collegio q2 succedit p̃lato in p̃tãte absoluendi sede vacante. de ma. ⁊ obe. c. vno. in. vj. ⁊c.

42 ¶ Glo. articulo. q̃rit q̃re in mortis articulo põt iferior a papa absoluere. R̃ñdet ꝙ iste cãus semꝑ excipit̃ de absolutiõe reseruata pape. ⁊ hoc ꝑꝑ ꝑiculum mortis. facit. j. c. ꝓxi. ⁊ de offi. or. pastoralis. ⁊ ibi no. an laicus in tali casu possit absoluere. dic vt ibi ⁊c. ¶ Glo. ⁊ tũc op. ꝙ ex quo ẽ in mortis articulo ꝙ nõ sit necessaria satisfactioᶜ s3 sufficit cautio qua p̃stita põt absolui. j. c. ꝓx. s̃. de sent. excõ. a nobis. ⁊ de sepul. c. fi. Soluit glo. hoc intelligendũ q̃ñ adest facultas satisfaciẽdi ⁊ tp̃s patit̃. alias secus vt in ꝯ̃trio. Tractat hic Pau. an inq̃sitor possit substitutũ dare de quo ꝑ glo. j. c. ꝓxi. ⁊. j. dicet̃. Nã dicit Pau. primo ꝑ hũc tex. §. porro. ver. q2 hic patere ꝙ inquisitor põt dare substitutũ. dicit tñ ꝙ si tenemus inq̃sitores fore delegatos ꝓut ꝓbatur. s̃. e. per hoc in. vj. q2 tales substituti nõ sunt vicarij nec hñt ordinaria3 sed sunt delegati ⁊ hñt delegatã. Cõtra primũ dcm̃ opp. de. c. vt cõmissi. s̃. e. i. vj. vbi ꝑmittitur ꝙ inq̃sitores cõmittant citatiões ⁊ sñiarum denunciatiões. ⁊ sic ꝑ ꝯñs a ꝯ̃trio v̄r ꝙ alia cõmittere nõ p̃ñt. arg. C. de ꝓcur. l. maritus. ⁊. s̃. de p̃sump. nõne. ⁊. s̃. de transla. prela. c. ij. Soluit ꝙ in decretali vt cõmissi. nõ d3 sumi ar. a ꝯ̃trio sensu q2 esset prauus ⁊ ꝯ̃ hanc cle. Ideo aũt affirmatiue ibi loq̃tur cõcedendo q̃3 illa duo possit cõmittere q2 tm̃ de illis duobus fuit quesitũ ⁊ q2 magis dubitabat̃ maxime de citatiõe cũ ante illam nõ sit finita iurisditio. Nũquid aũt vicarius generalis ep̃i vel capituli sede vacante habeant hãc p̃tãte3 ꝓcedẽdi super crimine heresis. dicit Lap. ꝙ non q2 requirit̃ sp̃ale mãdatũ ⁊ in hoc erit tũc delegatus l3 in alijs sit ordinarius. ⁊ iõ si in hoc crimine appelletur a vicario habẽte sp̃ale mãdatum appellabit̃ ad delegantẽ ep̃m vel capl'm sede vacãte s̃m Lap. facit qđ no. in. c. ij. de offi. vica. in. vj. ꝑ Ioan. de sancto

43 geor. ⁊ Lap. ¶ † In. §. vex. querit guil. quid debeãt in dubio facere inq̃sitores ⁊ ep̃s. r̃ñdet ꝙ l3 i alijs criminib⁹ in dubio tutius sit nocentẽ absoluere q̃3 inocentem ꝯdẽnare. ff. de pe. l. absentẽ. tñ in hoc crimine in dubio p̃sumendu3 est ꝓ heresi ꝓpter penitentiã imponendã seu quo ad effectũ penitentie imponẽde. de presump. litteras. sicut ⁊ in simili regl'ariter ⁊ in oibus casibus tãgẽtibus ꝑiculu3 aie. de homi. significasti. Mat. vero hic dicit ꝙ quo ad ꝓcedendũ cõtra diffamatũ sufficit leuis ꝓbatio. nam quo ad ꝓbandũ suspitionẽ vel infamiã sufficit leuis ꝓbatio. C. de heret. l. ij. de presump. lr̃as. sed quo ad effectũ ꝯdẽnatorie ferende secus. quinimo plus dixerunt quidã ꝙ quo ad talẽ effectũ non sufficiunt duo testes in cã heresis. alle. s̃. eo. excõmunicamus. §. adijcimus. ⁊ hoc no. Host. in summa eod. ti. §. qualiter. vbi dicit ꝙ iniquũ videbat̃ ꝙ de tãto crie dãnaretur ex dicto duorũ testiũ. Sed in ꝯ̃trium facit. s̃. eo. vt officiũ. in. vj. breuiter Io. de lig. dicit ꝙ non est dubiũ ꝙ per vnum testẽ ⁊ famam quis nõ põt donari de tãto crie. vt no. de testi. tã lr̃is. ⁊ idem Mat. j. c. proxi. alleg. no. de testi. veniens. ꝑ gl.ᵈ ⁊ similiter nec ex presumptiõe de p̃sum. lr̃as. tñ videt̃ ꝙ possit dãnari ꝑ dicta duor. testium. ad hoc qđ no. Inn. de simo. sicut. vbi dicit ꝙ l3 in alijs criminibus req̃rant̃ ꝓbationes luce meridiane clariores. tñ in crie heresis sufficiunt minores. C. de hereti. l. ij. ⁊ q2 s̃m eũ leuia signa sufficiũt ad p̃sumẽdũ quẽ hereticũ. de presum. lr̃as. certe h̃ dcm̃

44 Inn. itelligo s̃m no. in. d. l. ij. ⁊ s̃m dcm̃ Guil. † Iuxta predicta q̃rit an suspectus de heresi ꝯ̃ quẽ ꝓbatum est de heresi per vnũ testem posset tormẽtari. dicit Mat. ꝙ sic alleg. no. in l. iij. C. ad legẽ iul. ma. ad hoc q2 hoc crimen equiparat̃ crimi-

45 ni lese maiestatis. s̃. e. vergentes. xv. q. vj. in sũma. † Quid si testis accusatus de falso examiatus a notario dicit alr' dixisse q̃3 sit scriptũ. an crederet̃ ꝯ̃ eũ scripture tabellionis. Spe. 3 ꝙ nõ in ti. de instru. editi. §. restat ver. s3 quid. ⁊ hoc iõ q2

in crialibus

a ¶ Qđ sufficere d3 iuramẽtu3. qđ aũt notari⁹ iurare dẽbeat in creatiõe. hẽs text. i. c. ad audiẽtiã circa fi. ex̃ ꝺ a ꝺ p̃scri. ⁊ gl. in. c. qm̃ ꝯ̃ in glo. iij. ex̃ de proba.

b ¶ Quid autẽ. Adde que dicunt̃ ꝑ inn. i cle. q2 ꝯtingit i iij. col. s̃. de reli. domi.

c ¶ S3 sufficit. Adde notata in. c. q̃3q̃3. a vsu. in. vj.

d ¶ Et sil'r nec ex presumptione. An aũt i crimie falsi debeat qs cõdẽnari ex p̃sumptione ponit alexã. in ꝯs. lxxvij. in. ij. colũ. ꝺ. corroborat̃ in. j. volu.

in criminalibus ꝓbatiões debent eẽ luce clariores.ij.q.viij. sciant cuncti.ſm Mat.no.bene hoc dictũ ſm Mat.ꝑ qḋ habes limitatiõem ad no.per Cy.C.ḋ fal.l.ſi quis decurio.⁊ ꝑ Inno.ḋ ꝓba.qm̃ cõtra falſaꝫ.vbi dicũt in dubio ſtandũ ſcripture tabellióis q̄ id vĩ hr̃e locũ in ciuilibus.ſecꝰ in crimna

46 libus qḋ bñ no.¶† Altio qḋ h̄ dr̃ ḋ hereticis.dicit Mat. ꝓcedẽ in credẽtibus hereticis receptatoribꝰ ac ḋfenſoribus ac fautoribus.per.c.ij.ẽ.eo.in.vj.vbi q̃ꝫtum ad hoc ꝓ eodẽ

47 hñtur.† Querit Pau.hic an bona reuerſi ad fidẽ debeát ꝯfiſcari.Videt̃ ꝙ ſic q̄ talia ſunt ꝯfiſcata a die cõmiſſi criminis lꝫ occupatio fieri nõ poſſet ante latã ſñiaꝫ ſuꝑ crie.ẽ.eo.cuꝫ.ſꝫ.in.vj.Jo.xxiij.q.vij.in ſumma tꝫ ꝙ ſunt ei reſtituẽda etiã ſi ſunt occupata ⁊ hoc de miſericordia ⁊ ſic ſi nõ ſunt occupata nõ erũt occupãda ſm Pau.qḋ dcm̃ eſt de occupatis intelligo verũ niſi ſint in aliũ trãſlata ⁊ alienata.ar.autẽ.ideꝫ de neſtorianis.C.de hereti.⁊ no.in.l.fi.C.ḋ ſen.paſ.per Cy.⁊ Bar.⁊ ꝑ glo.in.l.gallus.§.⁊ quid ſi tm̃.ff.de libe.⁊ poſth.

Nolentes splen.

Quattuor ſunt ꝑtes ꝑ̇ncipales.q̄ ꝑ̇mo ponit ꝯſtõnis cãꝫ ⁊ determinat etatẽ inq̄ſitoris.In ſcḋa ponit inq̄ſitores q̄ ꝑ̃textu officij extorquẽt pecunia modis illicitis vel cõfiſcãt bona eccleſiarum ob delictuꝫ clericoꝝ.In tertia parte ꝑ̃cipit notarijs officialibus ⁊ ſocijs vt hoc faciẽtes reprehẽdãt ⁊ ſuperioribus denũciẽt ſi ꝓbare poſſunt.In quarta ꝓhibet inquiſitoribus abuſuꝫ armoꝝ ⁊ abuſuꝫ circa q̃ꝫtitatẽ ⁊ qualitatẽ officialiũ.ſecũda ibi.

1 inq̄ſitoribus.tertia ibi notarij.quarta ibi.porro.¶† No.iu

2 ſticiã obfuſcari ꝑ actus iꝓbos ⁊ idiſcretos.¶† No.qualis etatis ḋbeat eſſe inquiſitor heretice prauitatis q̄ dꝫ ſaltẽ

3 attigiſſe.xl.annos.¶† Not.inq̄ſitores poſſe ꝯmittere alteri vices ſuas.¶ Nota ꝙ ꝑ̃textu officij inquiſitióis nõ dꝫ pecunia indebite extorqueri.¶ Itẽ not. ꝙ ꝓpter delictũ clericoꝝ etiã hereſis nõ ſunt publicãda bona eccleſiarũ.¶ No. penam inquirentis de hereſi ꝑ̃textu officij indebite pecuniã extorquẽtis vel publicãtis bõa ipſa eccleſiaꝝ ꝓpter delictũ

4 clericoꝝ.Et no.caſuꝫ in quo tollunt̃ priuilegia.¶† Itẽ in ṽſi.notarij.no.ꝙ notarij ⁊ officiales officij inq̄ſitores ⁊ fratres ⁊ ſocij ſuoꝝ ꝯmiſſarioꝝ debẽt grauiter arguẽ ⁊ corrigẽ peccãtes in ꝑ̃dictis.i ſecreto tñ ſi ſecrete peccet̃ ⁊ ſi ꝓbationes hñt debẽt ẽt ꝑ̃latis ſeu ſuperioribus ipſoꝝ taliter in officio delinquẽtiũ ſolicite denũciare.Et no.quid fiendũ ꝑ̃latꝫ

5 inq̄ſitoribꝰ negligẽtibꝰ punire taliter deliquẽtes.¶† No. in.§.fi.ꝙ inquiſitores nõ debẽt hr̃e officiales portãtes arma

6 niſi ſibi neceſſaria.¶† Glo.exnũc.alias extũc.querit de itellectu huiꝰ lr̃e. Rñdet ꝙ duplex põt eẽ ſenſus.vnꝰ.ꝙ exponatur extũc.i.deinceps.⁊ ſic nolit cõprehẽdere ꝑ̃teritos inq̄ſitores ſꝫ futuros.⁊ hoc ẽt ẽ regulare cõſtõnis noue.vt in.c.fi.de cõſti.Alius põt eẽ ſenſus ꝙ illa dictio extũc extremitatem tpis vt ſic ſit intentus lr̃e ꝙ ſtatim hec cõſtõ ligauerit ex tpe editionis eius nõ expectato termino duoꝝ mẽſiũ ab eiꝰ publicatiõe qḋ alias nõ eẽt.iuxta no.de ꝯſti.c.ij.⁊ in data.vi.li.tenendo tñ hũc intellectũ intellige ꝙ lꝫ ex tpe editióis ſeu ꝓmulgationis ẽt ignorãtes nõ quo ad penã culpe.ſꝫ vt actꝰ

7 nõ valeat.facit de cõſti.c.ij.¶† No.bñ ex gl.ꝙ conſtõ noua põt ligare ẽt ignorãtes quo ad penã agitati.lꝫ non liget quo ad culpã ⁊ penã faciẽtis.facit qḋ no.Pau.in ꝓhemio huiꝰ

b voluminis in.§.ſane.vbi idẽ tꝫ ᵇ in q̃libet ꝯſtõne poſt duos mẽſes lapſos a publicatiõe ſi det̃ iuſta ⁊ ꝓbabilis ignorãtia vt q̄ forte fuit apud ſarracenos.⁊ hunc ſꝫ itellectum ſequit̃ zẽze.⁊ Ste.ſequit̃ ẽt hic Pau.nõ fcã mẽtiõe de ꝑ̇ma vnde. exponit exnũc.i.ab iſta hora in antea.⁊ dicit ꝙ hic eſt mos iu

8 riũ antiquoꝝ nõ nouoꝝ.credo ꝙ dici debeat eꝯ.¶† Glo.q̄dragesimũ.q̃rit quare req̄rit̃ maior etas ĩ inquiſitore. q̄.xl. ãnorũ q̃ꝫ exigatur in ep̃o in quo ſufficit etas.xxx.ãnorum. de ele.cũ in cũctis.cũ tꝫ ep̃s etiã ſit inquiſitor.Rñdet gl.ꝙ hoc eſt de arbitrarijs ḋ q̄bus nõ cogimur reddere rõnẽ.ḋ reſcri. ſi qñ.cũ ibi not. Pau.h̄ dicit ꝙ rõ ẽ q̄ magis ẽ iuris exoſuꝫ ꝙ inquiſitor ſit minoris etatis.alle.ſimile de dolo.c.j.melius facit.c.fi.de tranſla.ꝑ̃la.⁊ cle.j.de re.eccle.non alie. vbi lꝫ qḋ maius eſt ⁊ nõ id qḋ eſt minus.q̄ minus eſt magis iuri exoſum.certe hoc nihil eſt q̄ nõ ḋclarat quare ſit magis exoſuꝫ iuri zẽze.hic dicit ꝙ rõ potuit eẽ q̄ etas ep̃i erat iam ſtatuta tpe huius conſtitutióis.ideo noluit illaꝫ mutare ſed etas inquiſitoris nõ erat ſpecialiter ſtatuta.ideo propter arduitatẽ negocij limitata fuit ꝓut hic dr̃ ꝙ in tali etate ꝑ̃ſumit̃ maior maturitas vel dic ſecũdo ſꝫ eũ ꝙ maior etas ideo requiritur in inquiſitore q̃ꝫ in ep̃o.q̄ maior perfectio ꝑ̃ſumit̃ in ep̃o q̃ꝫ in inquiſitore ex eo q̄ ep̃s eſt verus ⁊ paſtor ꝑpetuus ſuaꝝ ouiũ.de offi.ordi.irrefragabili.non ſic aũt ꝑ̃ſumit̃ in alijs.q̄ ſunt trãſitorij tẽporales ⁊ reuocabiles.v.q.iij.qui ep̃s.⁊ hec rõ ſatis bona eſt.vel dic tertio ſꝫ eũ ꝙ ideo in ep̃o ſtatuta eſt etas.xxx.annoꝝ.q̄ xp̃s in illa etate fuit baptizatꝰ ⁊ ꝑ̃dicare cepit.lxxviij.diſtin.ꝑ̃ſbyter.xp̃i aũt legatiõe fungit̃ ep̃s.xxj. di.in nouo.ideo ⁊c.que ratio ceſſat in inquiſitore.ᵃ Poteſtis dicere ꝙ ratio neceſſaria dari nõ põt.ſic intelligatis gloſ.ſed ꝑſuaſiua.ſic itelligant̃ rõnes zen.qui dicit ꝙ ḋ iure antiquo hec etas.xl.an.requirebatur in eligenda in diaconiſſaꝫ.xx.q. j.ſanctimõiales.Qualis aũt etas olim requirebat̃ in inquiſitore.dicit Pau.ꝙ olim exigebat̃ ⁊ ſufficiebat etas que requi

9 rit̃ in alijs iudicibꝰ.de qua ḋ offi.dele.cũ viceſimũ.¶† Gl. cõmitti.q̃rit quis hꝫ cõmittere offm̃ inq̄ſitionis.Rñdet ꝙ ꝑ̃lati ꝓuinciales vel miniſtri eoꝝ ordinuꝫ quibus a ſede apoſtolica cõceſſa eſt deputatio taliũ inquiſitoꝝ.Iuxta hoc querit glo.quid ſi ep̃s vel capitulũ ſede vacãte cõmittit alicui h̄ offm̃ an exigatur ꝙ ſit etas.xl.an talis cui ꝯmittitur.rñdet ꝙ ſic ꝑ hãc lr̃am que indiſtincte loquitur.ſed quid ſi fiat ꝯ̃ hãc conſtõnem in hoc q̄ cõmittit̃ hoc offm̃ minori.xl.annis. rñdet glo.ꝙ certũ eſt ꝙ puniri debent cõmittentes q̄ trãſgrediũtur hanc conſtõneꝫ que eſt ꝑ̃cepti.facit qḋ no.de elec. in

c generali.in.vj.§.illos.in vlt.glo.ᶜ Sꝫ dubiũ eẽ põt an teneat cõmiſſio q̄ hic non apponit̃ decretũ glo.dicit ꝙ vr̃ dicẽduꝫ hoc nõ obſtãte ꝙ nõ tꝫ commiſſio.alleg. pro ⁊ contra qḋ no. de ele.lꝫ canon.in.vj.⁊ quod ibi no.in glo.ij.Pau.hic aperte dicit ꝙ non tꝫ cõmiſſio vtpote fcã cõtra legem.x.di.vides. C.de legi.nõ dubium.⁊ nihilominus puniri dꝫ cõmittẽs ⁊c.

10 ¶† Gl.ipſoꝝ cõmiſſarijs reuocat in dubiũ.nũquid inq̄ſitores poſſint alteri cõmittere vices ſuas.vr̃ ꝙ nõ duplici rõne. prima per tex.ẽ.e.vt cõmiſſi.vbi ſoluꝫ ꝑmittit cõmittere citationes ⁊ ſñiarum denũciationes.⁊ ſic alia vĩ negare.ar.C.ḋ ꝓcur.l.maritus.⁊ de ꝑ̃ſump.nõne.⁊ ḋ trãſla.ꝑ̃la.c.ij.facit de offi.dele.c.fi.in.vj.vbi conſeruatori ſoluꝫ duo dcã ꝑmittunt̃ cõmittere.Secũdo q̄ electa vĩ induſtria ꝑſone.ergo ⁊c.ḋ offi.deleg.c.fi.⁊.c.is cui.e.ti.in.vj.In ꝯ̃riuꝫ facit q̄ ſi dicimus ꝙ inquiſitor hꝫ ordinariam ꝑtãtẽ dꝫ poſſe delegare.l.impiũ in fi.ff.de iuriſ.om.iu.⁊ ſimiliter ſi dicimus ꝙ habeat delegatam.qḋ dicit glo.verius ꝑ decre.per hoc.ẽ.eo.ti.in.vj.lꝫ pro ⁊ ꝯtra faciat decre.nec aliqui.e.ti.tñ adhuc poterit delegare q̄ eſt delegatus principis ⁊ in actu iuriſditionali ⁊ ſic nõ ad nudũ miniſteriũ tm̃.⁊ q̄ per ꝯñs dꝫ poſſe committere vices ſuas.C.de iudi.l.a iudice.⁊.ẽ.de offi.dele.paſtoralis. in ꝑ̇n. ⁊ q̄cq̄d diceret̃ oliꝫ.de hoc eſt hic caſus exꝑ̃ſſus.⁊.ẽ.c.proxi.⁊ ita ꝓuatur ſꝫ glo.q̄ inquiſitores dãt cõmiſſarios quos vocamus vicarios vł ſubſtitutos.facit.ẽ.c.pxi.§.porro.⁊.§. notarij.nec ob.decre.vt cõmiſſi.q̄ illa nõ loquit̃ negatiue dicendo ꝙ nõ poſſit niſi illa duo cõmittere ꝓut loquitur in conſeruatore decre.vlt.de offi.dele.in.vj.ſed loquit̃ affirmatiue dicendo ꝙ illa duo põt.⁊ ſic non dꝫ ſumi ꝯ̃rius ſenſus ibi ꝙ

d alia nõ poſſꝫ.ᵈ q̄ reſultat prauus intellectus ꝯ̃ hãc cõſtõneꝫ ⁊ ꝑ̃cedenteꝫ.ideo aũt forte fuit de illis duobus expreſſuꝫ.q̄ magis dubitabat̃ q̄ ante citationẽ non eſt fundata iuriſditio ⁊ q̄ poſt diffinitiuã eſt functus officio.⁊ ſic ante citatióeꝫ nil videbatur poſſe ⁊ ſimiliter nec poſt ſñiaꝫ.facit de offi. dele. paſtoralis.§.j.⁊.e.ti.in lr̃is.⁊ idem tꝫ Pau.ẽ.c.pxi.dicit tñ ibi ꝙ ſi tenemus inquiſitores delegatos ꝓut ꝓbat̃ in decre. ꝑ̃al.per hoc.ẽ.e.in.vj.ꝙ tales ſubſtituti ab inquiſitoribꝰ nõ ſunt vicarij ꝓprie nec habẽt ordinariã iuriſditionẽ.ſꝫ delega

11 ti ⁊ hñt delegataꝫ.¶† No.bñ ꝙ inquiſitores hñt delegatã iuriſditionẽ ⁊ non ordinariã.⁊ quid de eorũ cõmiſſarijs ⁊c. ¶ Glo.cõmiſſarijs.q̃rit quid ſi ep̃s delinqueret in his q̄ h̄ dicũtur.an hanc penã icurreret dicit ꝙ nõ.q̄ de eo non exprimit hic.nec in.§.notarij.forte vt in hoc deferret dignitati ep̃ali.ar.de offi.dele.c.ij. in.vj.fatetur tñ ꝙ ẽt ep̃i debẽt a talibus abſtinere ⁊c.¶ Glo.ꝑ̃textu ponderat lr̃aꝫ per quã a cõtrario dicit ꝙ exigens aliquid nõ ꝑ̃textu officij lꝫ male faciat

12 non incurrit tñ hanc penã ⁊c.¶† Glo.officij.q̃rit an hoc ca

a ¶ Ex nũc de iſtis ṽbis vide bar.i.l. ſi ita ſtipulatus.ff.ḋ ṽb.ob.i ꝑ̇n.bal.i.c.j.ḋ mili.vaſ.cõtu.ẽ i ĩ vſi.feu.ale.in ꝯſ.lxxxij.ĩ.ij.col.i fi.i ij.vol.text.⁊ ibi gl.⁊ imo i cle.j.de cõceſ.ꝑ̃bend.

b ¶ In q̃libet cõſtõne.ad iſtã gloſ.Adḋ pano.i.c.ij.i.ij.co.ex̃ ḋ conſti.

c ¶ Sꝫ dubiũ ẽ.Adḋ bñ facẽ q̄ dicit fel.i.c.cũ dilecta i.xvj col.ex̃ de reſcrip.

d ¶ Q̄ reſultat prauꝰ adḋ qḋ no.bal.i.l.cõuẽticulã.C.de epiſ.⁊ cle.⁊ iaſo.i.l.j.in ꝑ̇n.i.ix.col.ff.ḋ offi.eo.cui mã.ẽ iuriſdi.

su inciderit talis exigēs indebite aliqd ptextu officij i crimine cōcussionis. Rn̄det q sic.alle.j.q.j.ad fi.q.xxiij.q.j.c.ij.in fi.⁊.c.militare.⁊ de imu.eccle.q2 pleriqꝫ.Sed nūquid h cāu poterit absolui si non restituit quadruplū ꝯsiderato q cōmittens crimen ꝯcussionis tenet̃ ad quadruplū.xviij.di.qm̄ i fi. rn̄det gl.q sic q2 hic exprimit̃ q sufficiat restituere simplicit̃ tm̄ quo ad hoc vt possit absolui a snia excōicatiōis ꝺ qua hic. vn̄ credo q etiā hoc casu poterit exigi quadruplū lꝫ nō poterit ipediri ex hoc absolutio ista. Ex pdictis pꝫ ꝺꝫ Guil. q lꝫ aliqs modus de se illicitus sit ⁊ damnatus potius ex ꝯstitutiōe iuris positiui q̃ꝫ ex lege veteris vel noui testamēti tm̄ poterit adhuc magis dānari ⁊ hoc pp enormitatē criminis vel ipsius alterationē.nā al's nemo deberet p eodē crimine multipliciter puniri.de iudi.at si clerici in fin.qꝺ non ob.vt pꝫ ex

13 pdictis ⁊ ex ibi no. ¶ † Gl.illicite.querit an iquisitor possit imponere penas pecuniarias applicādas officio rn̄det q sic q2 hic illas nō phibet sꝫ solū illicitas exactiones.alle.de offi. presi.l.illicitas.in prin.de symo.in tm̄.⁊.c.audiuimus.⁊.c.sequens ꝺm glo.Mat. vero hic dicit q inquisitores pro crimine heresis nullā penā pecuniariā possunt iponere.⁊ est rō ꝺꝫ euꝫ.q2 aut inquisiti cōuincunt̃ de heresi.⁊ tūc oia eorū bona sunt cōfiscata.s̃.eo.cū ꝺm leges.aut nō cōuincunt̃.⁊ tūc nulla ē pena imponēda.vn̄ nō est tale crimē ex quo possit imponi pena pecuniaria [a] sꝫ psonalis ⁊ bonoꝝ confiscatio.s̃.e.excōicamus.⁊.c.ad abolendā.⁊ quasi per totū.⁊ similiter nō est tale crimē in quo cū vero heretico volēte redire ⁊ relapso possit dispensari.s̃.eo.accusatus.in.vj.⁊.c.excōicamus. ⁊ iō nō pt fieri cōmutatio in penā pecuniariā.s̃.de pe. lꝫ hec dicit v̄a in hereticis: secus dicit in defensoribus ⁊ fautoribus hereticorū nō tm̄ hereticis q2 possunt talib⁹ imponere penitētias vt pauperib⁹ de bonis eoꝝ aliqd darent vel aliud opus pieta-

14 tis. † Itē qꝺ dcm̄ ē de pena pecuniaria pro crie heresis non imponenda dicit pcedere regulariter.fallit tm̄ regula hec aliqn̄ q2 iterdū aliq pferunt verba heretica que nullā hn̄t excusationē ⁊ pferūt ludendo vel iracūde vel ex fatua simplicitate.⁊ tūc talibus taliter delinquētib⁹ pn̄t imponere penas pecuniarias.nā has penas imponit ecclesia.xxiij.dist.q̃ꝫq̃ꝫ.ꝺ iude.ad liberādā.ꝺ rapto.in archiepātu cū similib⁹.ad h q2 inquisitores tales sunt iudices q pn̄t hereticis ꝯuersis penas mitigare ⁊ cōmutare.s̃.e.vt cōmissū.in.vj.in.§.illoꝝ.ergo ⁊c. hoc ēt ꝯfirmat̃ q2 si fautores possunt sic puniri.s̃.e. accusat⁹ §. si v̄o.ergo ⁊ offendētes fidē.fatet̃ tm̄ q hāc penā nō inbursabant sꝫ dabit̃ pauperibus vl' applicabit̃ officio.facit qꝺ no. per Jo.an.de offi.ordi.irrefragabili.§.fi.c.dilect⁹.nec ob.pdictis iste tex.q2 hic vtit̃ verbo extorqueri qꝺ sonat in viciū.

15 ⁊ sic nō ipedit auferri per viā licite cōdemnatiōis. ¶ † Gl. pecuniā querit quid si extorquerēt aliam q̃ꝫ pecuniā numeratam.Rn̄det q idē q2 hic latissime accipit̃ pecunia put cōprehendit oēm rem.j.q.iij.per totū.nam ois res deducibilis est ad pecuniam.l.si ita fideiussoreꝫ.ff.de fideius.late v̄o accipit̃ p rebus ꝯsistētibus in pōdere numero vel mēsura.l.ij.C. de ꝯsti.pec.stricte v̄o p pecunia numerata.vt no.i.d.l.ij. ¶ Gl. scienter pōderat lr̄am per quā a ꝯ̃rio cōcludit ignoranter rapienteꝫ bona ecclesiarū pro delicto clerici nō incurrere hāc

16 penam.alle.de cōsan.⁊ affi.cle.vna ⁊c. ¶ † Glo.ecclesiaꝝ q̃rit an pp delictū heresis possint capi bona ppria clericoꝝ. rn̄det q sic.q2 hic non phibet de eis sed solū de bonis ecclesiarū.Ex hoc ifert glo.q si monach⁹ pfit alicui ecclesie ⁊ aliqua acqsiuit ēt intuitu psone q de talib⁹ bonis nō possit fieri occupatio ppter delictū monachi cū talia bona sunt q̃sita ecclesie in qua intitulatus est ex eo q2 impediēte pfessione nil pōt monach⁹ sibi acquirere ⁊ sic si aliqd q̃siuit statiꝫ adepta possessione fuerūt ecclesie.xviij.q.j.c.vno.de priui.cū oliꝫ.ij.⁊ p cōsequens quo ad talia ēt locus est huic cōstōni tanq̃ꝫ de bonis ecclesie.cū glo.cōcor.Pau.dicit tm̄ glo.q ante hāc cōstōnem cū hāc q̄ōnem hr̄et de fcō non potuit tm̄ clamare q obti-

17 neret. ¶ † Gl.delictū voluit q̃rere de rōne q̃re pp delictum clericoꝝ nō confiscant̃ bona ecclesiaꝝ.voluit rn̄dere p regulā delictū.de re.iu.in.vj.vbi dr̄ q delictū psone nō dꝫ i dānū ecclesie redūdare. Idē hic Gui.all.ꝺ excep. cū venerabilis.

b limitat [b] hāc regulā pcedere in cōmittendo secus in omittēdo all.s̃.de pscri.placuit. Itē pmū dicit fallere in feudalibus q2 si platus cōmittit fellonia cōtra dn̄ꝫ feudi nocet ecclesie ta

a ¶ Sꝫ personalis.adꝺ a tex.i.l. licentiaꝫ.C.ꝺ here.iūcta.l.vltima.ff.ꝺ pe⁊.d.ab.i.d.c.ad abolendā.i.iij. col.

b ¶ Limitat hāc regulaꝫ.Adde q̃ dicit bart.in d.l.iubem⁹.C.de sa.san.ec.alex.i cōsil.cxv.circa pn̄.i.v.vol.

c ¶ Dictio ēt. de ista dictione vide alex.i ꝯs.xx.iij.in.iij.col. circa pn̄. in v.volu.

d ¶ Qꝺ ecclesia. Adꝺ not.p illum tex.p.d. ab.in.c.veregētis extra de hereti.

e ¶ Quis corrigē.adꝺ hn̄ facē tex. in.l.j.in pn̄. C.de emen. pro.

le delictū lꝫ in cōmittendo cōmissum sit saltem viuente prelato vt probat̃ in lib.feu.de cap.corradi.c.si clericus.de materia plenius in regula deliciū.⁊ de dolo.c.j.maxie p do. Bil. Pa.hic dicit regulā pcedere in extraiudicialibus. In iudicijs autē aliqn̄ punit̃ ecclesia ex fcō plati.de in integrum.audi tis.de cē.cū oliꝫ.dic vt in locis palle.⁊ per legittas i.l iubemus nullā.C.de sa.san.ec.⁊ vid oino gl.xj.q.iij.puilegiū.xvj.

18 di.vj.si epm.⁊.q.iij.placuit.⁊ Arch.ibi ⁊c. ¶ † Gl.ēt ecc'ie

c q̃rit quid implicet ista [c] dictio ēt. Rn̄det q iplicat q multominus poterūt inqsitores applicare bōa ecc'iaꝝ pp delicta clericoꝝ sibi vl' officio inqsitiōis vel fisco seculari in quē al's ipo iure publicātur bōa laycoꝝ dānatorū de heresi vt pbat̃ s̃.e. cū ꝺm.in.vj.facit qꝺ no.de ꝯces.pbē.q2 diuersitateꝫ ⁊ qꝺ ibi no.sup gl.antepe.Mat.hic dicit q bona laycoꝝ pp heresiꝫ applicātur fisco seculari in terris iperij.in terris ecc'ie applicātur fisco ecc'ie.⁊ idē vr̃ si sint clerici videlꝫ q applicentur fisco ecc'ie cū de illi⁹ foro sint ēt in terris iperij.facit qꝺ no.

19 in.d.c.q2 diuersitatē sup gl.palle. † .Ex h notat gui. [d] q ecc'ia

d hꝫ fiscū q vocat̃ thesauraria siue bursa ecc'ie cui applicātur bona alicui⁹ plati intelligo delinquētis.sic in sim ili bona res imperij dicūtur fiscus nō aūt bona ppria impatoris. ad h q2 ecc'ia hꝫ loculos q pcesserunt ex loculis quos habuit dn̄s. xij.q.ij.exēplū.⁊.c.hēbat.hec v̄a pprie loquendo. fatet̃ tm̄ q in hoc fisco ecc'ie oēs res ecc'ie appellate sunt oblationes fideliū eo q a fidelib⁹ offerūtur hodie ēt cōtinent̃.xij.q.j. vidētes ⁊ in tm̄ ampliat⁹ est fiscus ecclesie q nulla psona ecclesiastica maxime gerēs vitā cōeꝫ pōt inueniri egēs vel paup q est veꝝ si bn̄ fieret diuisio.sed plati nostri tpis male diuidūt.⁊ totū sibi appropriāt. ¶ Gl. applicare alle.ꝯcor.⁊ pcipue decre.excōmunicamus in pn̄.s̃.e.vbi h pbat̃ oli. ¶ Gl. in his.declarat litterā nō referri ad pncipiū duꝫ loquitur de etate.sed ad alios duos casus subsequētes. ¶ Gl.absoluit. q̃rit an poterit hec absolutio fieri p ordinariū. Rn̄det glo.q sic cū h sibi nō reseruat papa.alle.de sen.excō.nup ⁊ h dicit Mat.veꝝ post satisfactionē.in articulo aūt mortis dicit q absolui poterit p sacerdotē. ¶ Gl.satisfecerit.q̃rit qd si nō habēt vnde satisfaciāt isti inqsiti. Rn̄det q si pauperes sunt notorie talis pauptas eos excusat ⁊ iō absolui poterūt ēt nō facta satisfactiōe.de ver.sig.ex parte.j. ¶ Gl.corrigere.oppo:

e q2 [e] corrigere est mutare animū alterius dispositi ad malū vt pbat̃.xlvij.di.§.necesse.sꝫ nullus pōt alterius animū mutare cū aimo vis inferri nō possit.l.iij.C.de here.insti.xxij.q.v.c.j.ergo isti non possunt istos inqsitores corrigere. Soluit gl. corrigere possunt quantū in eis est possibile.ita hic non inuituꝫ animū mutare vt in cōtrario no.de isto v̄bo corrigere ⁊c.

20 ¶ Gl.cōmutare querit an platus superior inquisitore h est puincialis possit alterare vel mutare vel corrigere fcā p inqsitorem virtute officij.vr̃ q sic q2 pōt illuꝫ totaliter ab officio amouere.ꝯtrarrū tꝫ glo.vestra.quis lꝫ posset amouere.ex cōcessiōe huius decre.tm̄ reuera inquisitor hꝫ imediate iurisditionē a papa cū eius sit delegatus vt supra dixi nō a plato eligente ⁊ sic solus act⁹ cōmittendi ⁊ remouēdi est cōcessus platis inquisitoꝝ non aūt ptās mutandi gesta p eos. Idem tenet hic Ste. Idem sentit hic guil.dicit enim q isti inquisitores quātūcūqꝫ habeant ptātem in requirendo recipiunt ptāteꝫ a puinciali sui ordinis.dicūtur tm̄ delegati apostolici i hoc. vt in.c.p h.e.ti.in.vj.⁊ hoc quo ad offm̄ inquisitiōis. In his vero q̃ sunt regule dicit q semp sublunt supiorib⁹ sui ordinis sicut ⁊ iudices delegati subsunt suis ordinarijs i alijs q̃ꝫ i officio delegationis ꝺm eum. ¶ Glo.tenetur.q̃rit an sit in ptāte istoꝝ platoꝝ.an remoueant inquisitores delinquētes.dicit q non.sed necessitant̃.q2 hic ponit̃ verbuꝫ necessitatis.s.teneātur. Quare aūt hic ordinarij locoꝝ succedunt platis inquisitoris i denūciādo sedi apostolice ⁊ nō i puniēdo.dicit Mat. hic q ideo q2 ordinarij in hoc sunt pares inquisitoribus.par aūt in parē non hꝫ impiuꝫ.de elec.inotuit.nec ob.xxiiij.q.ij. c.j.q2 ibi loquit̃ qn̄ papa ē htic⁹.quo casu p iferiores pt deponi.hic aūt inqsitor nō erat htic⁹ sꝫ al's ꝺlinq̃bat in officio. ¶ Gl.ꝯcessiōe.q̃rit ꝺ q̃ ꝯcessiōe hic loquit̃.rn̄det de ꝯcessiōe fcā officio inquisitoris per puilegia apostolica.vt inqsitores possint hr̄e officiales armatos.qꝺ intelligo q̃ꝫdiu deseruiunt

21 in officio ꝺm Pau. † Sꝫ q̃rit hic Pau.quare fuit hic expediēs tale priuilegiū.rn̄det q2 vsus armoꝝ regulariter de iure cōi est

cōi est ꝓhibitus pro clericis ⁊ laycis. alle. C. vt armoꝝ vsus Inscio principe interdictus. l. j. li. xj. xxiij. q. ii. c. clerici. ⁊ c. q cūq. ⁊ de vi. ⁊ ho. cle. c. j. Guil. vero h̄ dicit ꝙ istovsu armoruꝫ aliq̄n vtitur plātus vice sue ecclesie. alle. §. ne cle. vł mo. c. ii. in. vj. ⁊ ð sen. excō. dilecto. aliq̄n vtunť plāti vice p̄ncipū de rap. i archiepātu. isto aūt casuvtunť auctoritate se aposto. cui maxime i fcō fidei oēs h̄nt obedire. alle. §. e. excōicam⁹. ij. ⁊ c. inquisitionis. in. vj.

Ad nostrum qui deit.

Prio ponit quādā sectā hereticoꝝ. Et scōo eius errores dānat. Tertio excitat offm̄ dio cesanorum. scōa ibi cum aūt tertia ibi porro. ¶ Not. plātū potissime papā debere attēdē circa augumētū fidei cat. ⁊ extirpatiōeꝫ hereticoꝝ. ¶ † No ta reprobatā sectā beghinoꝝ ⁊ beghinaꝝ. ¶ Not. hic octo errores dānatos ⁊ cōtra fidē. ¶ † Et primo not. ꝙ hō in hac vita terrestri nō p̄t adipisci ꝑfectū gaudiū ꝑfectiōis. ¶ No. ex scōo ⁊ tertio ꝙ hō quātūcūq bonus teneť ad ieiunia pre cepta p ecclesiā ⁊ similiter[b] est astrictus p̄ceptis alijs eccłie. ¶ † No. viterius ex quarto ꝙ quis in hac vita nō pōt conse qui beatitudinē que ē in patria. ¶ † No. ex quinto ꝙ qlibꝫ in hoc mūdo idiget lumine ⁊ gratia dei. ¶ † No. ex sexto ꝙ hō quātūcūq bonus non dꝫ nec dr̄ a se licentiare virtutes. ¶ † No. ex septimo ꝙ carnalis copula ꝯ traditiōes ecclesie ē peccatū mortale. ¶ † No. ex octauo ꝙ qlibet in eleuatiōe corporis xp̄i dꝫ ei facē reuerētiā. ¶ † No. vltio diocesanos debere solicitos eē in ptibus illis in q̄bus vigēt heretici po tissime beghine ⁊ beghine ⁊c. ¶ Op. Ste. ꝯtra principiū de cre. q: vr̄ ꝙ nō ðbeat extirpari heresis duplici rōne. Primo q: id qð est necessariū nō dꝫ extirpari. sed heresis est necessa ria. primo ad cor. xj. vbi dr̄ necesse est here ses eē vt q ꝓbati sunt manifesti fiant facit. xxiiij. q. vlt. c. ii. Secūda rō q: nemo dꝫ obligari ad impossibile hec inuitari. ſꝫ impossibile ē here ses extirpare. q: dicit gl. isaie. vij. q̄diu stabit mūdus secula ris ⁊ hereticus sermo dn̄abiť. sic ergo frustra laborat papā i extirpādo. Soluit p̄mo primā rōneꝫ q: heresis ꝑ se non est necessaria. ſꝫ p accidēs quātū dꝫ vt ex quodā malo deus eli ceat aliquod bonū. q: hꝫ Aug. ecclesia vtiť hereticis ad pro bationē sue doctrine dū eoꝝ falsa dogmata i pugnat. xxxvij. disti. q de mensa. ⁊ c. si quid verū. ¶ Non ob. scōa rō q: fa tendū est ꝙ ecclesia nō possit facere quin sint hereses. pōt t̄n ⁊ dꝫ iquātū pōt illos extirpare ⁊ impugnare. alle. xxiij. q. vij. per totū ⁊c. † Gl. secta. declaratvn̄ dicať secta ⁊ qd sit ⁊ q̄uo dꝫ scribi. ⁊ in quo differt a septa scripta p. p. glo. primo p̄mit tit ꝙ hec materia cle. ē theologica. t̄n q: expedit i facultate. q̄ cūq declarari text. p gl. declarať clarius loquēdo q̄ҙ poterit ꝓpter canonistas ex doctina quā p̄ceperat a magistro. Jo. de pma ordinis p̄dicatoꝝ sub quo lꝫ modicū studuit i sacra pagina. ¶ † Gl. graduū voluit q̄re an aliqs in t̄m possit cre scere in maleficia quātū in bonitate. ⁊ vr̄ ꝙ sic p illud. c. oēs in ii. xlvij. di. cōtrariū ibi tꝫ gl. q: charitas in infinitū pōt extē di. sed quis nō pōt eē summe malus. de pe. dist. ij. §. eo. ꝯ. de quo plenius in. §. hec que de charitate in gl. ij. ⁊c. ¶ Gl. im peccabilis voluit opponere ꝙ qs possit eē ipeccabilis i hac vita. nam dr̄ in prima epistola Jo. c. iij. ois q natus ē ex deo nō peccat. Soluit glo. q: hec auctoritas poterit facere ꝑ ista t̄n non ob. q: aduertendū est q̄ si queriť an quis possit eē im peccabilis ex dei potētia absoluta. ⁊ dicēdū ꝙ sic. nā crediť hoc ꝓuilegiū cōcessuꝫ diuinitus beate ⁊ gloriose virgini ma rie. Si vero q̄ritur an qs possit eē impeccabilis hꝫ cōeꝫ cur sum vel gratiā p quā dispensat dona gratie sue suis sanctis ⁊ dicēdū ꝙ nō ita hic ratio q: nullus pōt eē ipeccabilis nisi p beatificatiōeꝫ dei que in hac vita hēri nō pōt. vt plene ꝑse quiť Tho. p̄ia pte sui operis. q. cētesima. c. ij. Ad p̄dicta fa cit ð pe. di. ij. §. ii. n. inq̄t. vbi Hiero. plene r̄ndet auctoritati p̄ misse i p̄ncipio. ꝓbās multis auctoritatib⁹ ⁊ exēplis hominē in hac vita nō posse eē ita ꝑfectū q pecet ⁊ ꝓbet maxie exē plo Dauit Salomonis ⁊ alioꝝ q habuerūt magnā ꝑfectio nē vltra cōeꝫ cursuꝫ. ⁊ t̄n peccauerūt. cū gl. ꝯcor. Pau. Ste. ⁊ Mat. Guil. vō hic ꝯriū. ⁊ ꝯ istū p̄mū errorē. alle. qð legiť in prima dominica quadragesime. ⁊ēꝫe. alle. dcm̄ Aug. ð pe ni. di. ij. charitas. vbi dicit ꝙ quis nō pōt hēre perfectā chari tatem in vita ista. ⁊ hoc ēt alle. glo. se. que ēt ad hoc alle. alias auctoritates. ¶ Glo. ꝑfectio querit quare hoc sit hereticū. ¶ † Gl. ꝑfectio querit quare hoc sit hereticū ꝙ quis possit esse ꝑfectior xp̄o. R̄ndet assignādo rōnē physicā q: in his q̄ habēt q̄titatē diuerse rōnis minus non pōt p argumētū ve nire ad quātitatē maioris. sicut pꝫ in virtute ignis q̄ non pōt adequari virtuti solis. faciēdo ignē magnū q̄tū fieri pōt ⁊ hoc q: sunt q̄titates diuerse rōnis. sed gr̄a xp̄i ſꝫ hꝫ ad gr̄aꝫ alterius hois sicut virt⁹ singularis ad vniuersalē. ⁊ sic hꝫ di uersaꝫ rōnē. igiť ⁊c. Ad h̄ q: finiti ad infinitū nō ē facienda adequatio. fa. de sum. tri. dānam⁹. v. cū ergo i ii. ad h̄ hꝫ Ste. q: creatura nō possit assimilari creatori q: nūq̄ peccatū fecit nec est inuētus dolus in ore eius. ⁊ est rex regū ⁊ dn̄s domi natiū. ¶ † Gl. in. vł. ij. in vbo ieiunare. q̄rit q̄re hoc sit heret cū dicē ꝙ possit reperiri hō cui nō expedit ieiunare. R̄ndet gl. ꝙ qualiscūq ꝑfectio i hacvita nō subuertit ordinē eccłie imo ꝑficit ſꝫ q̄diu māet ordo eccłie manet obediētia iferio ris ad supiorē. vt sic teneanť eoꝝ p̄ceptis obedire. xciij. di. ꝑ totū ⁊c. † Qui aūt teneātur ad ieiunia plene not. i rubrica ð obserua. ieiu. ⁊ in. c. ij. in ii. de quo tractat hic Mat. ad p̄dicta fa. q: Pau. lꝫ gratia dei plenus castigabat corpus suū p ie iunia. ſꝫ p̄dictis obuiare vr̄ Luc. v. vbi dr̄ ꝙ filij sp̄osi non ha bēt ieiunare q̄diu sp̄osus ē cū ipsis. ſꝫ sp̄osus ē cū ꝑfectis sp̄ūaliter in illis habitās. iuxta illud Mat. vlti. Ego vobiscū sum vsq ad cōsumationē seculi. vt in cle. si dn̄m. de reli. ⁊ ve. san. ⁊c. R̄ndet gl. tripliciter. primo ħm Chriso. ꝙ auctoritas Luce. v. intelligi debeat de discipulis q adhuc erāt imbecil les in corporali penitētia. ⁊ iō magis ðbebāt foueri dulcedi ne q̄ҙ austeritate ieiunij. facit de pe. ⁊ re. de⁹ q. vel secūdo ħm Hiero. pōt dici ꝙ p̄dcā auctoritas pōt itelligi de ieiu. veteꝝ obseruātiaꝝ antique legis. vel tertio ħm Aug. illud pōt intel ligi de ieiunio qð ptinet ad humilitatē tribulatiōis. q: nō dꝫ ieiunari cū tribulatione ſꝫ cū gaudio mētis suspēse ad sp̄ūa lia de materia remittit glo. ad beatū Thomā. ad p̄dcā alle. h̄ ꝫēꝫ. q: qs nō ieiunādo diebus p̄ceptis peccat mortaliter. de obser. ieiu. c. ij. ⁊ sic cadit ad ꝑfectionē q: qui delinquit in vno factus est reus oīum. de re. iur. defleat. ¶ † Gl. orare. q̄rit q̄ re hoc sit dicere hereticum ꝙ homo ꝑfectus nō teneť orare. R̄ndet glo. ꝙ rō est[d] q: hō quantūcūq ꝑfectus in statuvite semp in hac vita dꝫ orare vt ex virtute diuina ꝑseueret in v̄tu te ad quā ꝑseuerādū nō sufficit ꝓpria v̄tus. Hinc est ꝙ qui libet viator ex p̄cepto dei teneť dicere. Et ne nos inducas in tētationē. ⁊ alia que habenť i oratiōe dominica. s. Pater no ster. Item ħo pro hoc alle. auctoritatē beati Aug. in li. de ꝑ seruātia p quā pꝫ ꝙ datur multa gr̄a ⁊ non ꝑseuerātia in gr̄a ideo vt ēt ꝑseuerantia habeať est orandū. Tertio p hoc alle. q: cuicūq viatori cūbit orare p eterna beatitudine quā nō dū hꝫ. iuxta illud psal. vnā petij a dn̄o hanc requirā ⁊c. Vl timo hoc cōfirmat exēplo xp̄i. Qui lꝫ ꝑfectus orabat p cor poris gloria. iuxta illud pater glorifica filiū tuū. q̄uo tamē ta lis oratio ꝯueniret xp̄o remittit ad Tho. de materia ēt remit tit ad no. i cle. j. ð reli. ⁊ ve. san. ¶ † Glo. sensualitas ð clarat quid sit sensulitas. q: ē aīa sensitiua. q: est ēt vis aīe appetēs desiderabilia corpori ⁊ nociua refutās. de q̄ in cle. j. de sum. tri. ¶ † Glo. plꝫ. ꝓbat ꝙ nō sit licitū dare corpori oē id qð plꝫ p tex. c. deniq. iiij. di. ⁊ p auctoritatē Ale. ad didimū. ⁊ p auctoritatē. Qui dicētis. Est virtus placitis abstinuisse bo nis. ad h̄ facit ħm guil. ꝙ caro q̄diu ē in hac vita pugnat cō tra sp̄ūm. de cōsti. nam cōcupiscentiaꝫ. ⁊. vj. di. sed pensandū. ideo nō oia placita corpori sunt danda ei. cōcor. Mat. i ver. iij. ¶ † Glo. obedientie. q̄rit quare h̄ sit hereticū dicere ꝙ p fectus nō subiaceat obediētie. R̄ndet ꝙ peccatū paganitatꝫ icurrit q̄ se asserit xp̄ianuꝫ ⁊ ꝯtēnit sedi apo. obedire. xix. di. nulli fas. qð intelligo vt ibi. xxj. di. q sunt. Itē vt dicit glo. se quēs hoc est ꝯ illum articulū fidei. Et in vnaꝫ sanctā ecclesiā ⁊c. Hoc ēt confirmat glo. p rōneꝫ q: ecclesia militans est ad exēplū ecclesie triumphātis. iuxta illud qð dicit Jo. i Apoc. Vidi hierusalē nouā scām descēdētē de celo ⁊c. facit Exo. xxv. al'. xxj. vbi dcm̄ est ꝙ oia faceret ħm exemplar sibi mōstra tum in mōte. ideo sicut in ecclesia triūphāte est vnuꝫ caput. s. deus cui oia obediūt. ⁊ sic in ecclesia militāte dꝫ eē p̄nceps s. papa cuius p̄ceptis oēs tenētur obedire. quinimo hoc ē ð necessitate satis vt in extrauagā. Bonifacij. vnā sanctaꝫ. Ad

Marginal line numbers: 8, 2, b, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, d, 16, 17, 18.

a ¶ No. re ꝓbatā. adð tex. gl. ⁊ imo i cle. j. §. de reli. domi.

b ¶ Et astri ct⁹ ad h̄ no. Adde q̄ di cunť p fel. i c. q̄m̄ ꝯ fal. saꝫ in. v. co. v. vltio not. ð proba.

c ¶ Qui āt teneanť vid. Ant. i. d. c. ij. in ii. co. ð obser. iei. ⁊ archi. i p nūciādū. de conse. d. iij.

d ¶ Qz hō q̄tūcūq p fect⁹. Addō h̄n facē tex. in. c. qð p̄de cessor. xj. q. iij.

hoc et glo. adducit auctoritatẽ. Jo. j. ⁊ Jo. x. fiat vnũ ouile ⁊ vnus pastor. Hoc vltimo ꝯfirmat rõne naturali. qꝛ sicut operationes rerũ ꝓcedunt ex naturalibꝰ potentijs ⁊ supiora mouent inferiora ad suas actiões p excellẽtiã naturalis virtut⁊ collate diuinitus. sic in humanis operationibus q̃ ꝓcedũt ex humana volũtat. opꝫ ꝙ inferiores moueant p suã volũtatẽ ex vi auctoritatis diuinitus ordinate. Istorũ aũt mouẽtũ vnꝰ ẽ summꝰ. s. deus i celis. ⁊ papa eius vicariꝰ in terra. ergo ⁊c. Nec ob. ꝓdictis auctoritas alle. p istos qꝛ r̃ndet gl. sequẽs ꝙ illa auctoritas vbi spũs dei ibi libertas ⁊c. itelligit de libertate a seruitute peccati. nõ aũt de libertate a seruitute qua q̈libet existens in via tenet obedire plãtis ecclesie vel secularibus principibus. naꝫ virtus qua hõ subijcit homini pertinet ad corpus non ad aĩam que ẽ libera qꝛ lꝫ qñqꝫ in via ab effectibus aĩe liberemur nõ tñ ab effectibus corporis. alle. qđ hẽtur ad Roma. ij. vij. ⁊ gl. super illo ad Ti. v. j. c. ad ꝓdicta. alle. hic gui. dcm̃ in epistola Petri. ⁊ pau. populi estote subiecti humane creature ꝓp deũ. de ma. ⁊ obe. solite cũ gl. ꝯcor.

19 Mat. In v̄si. iiij. ¶ † Glo. beata q̃rit de rõne quare hoc est hereticum ꝙ hõ in hac vita posset ꝯsequi finalẽ beatitudinẽ. R̃ndet gl. ꝙ pfecta caritas non põt hẽri in via. sed solũ in patria vt dcm̃ fuit. s. cũ alia gl. Ad hoc ẽt all. auctoritatẽ apostoli. j. ad cor. c. xiij. vbi dr̃. Nunc videmus in enigmate quasi p speculũ. tũc aũt facie ad faciẽ. alle. ẽt alias auctoritates q̃ ꝓbant ꝙ nõ de facili hẽtur ꝑseuerãtia vt legit. ⁊ no. de pe. di. j. in sum. ⁊ di. iiij. si ex bono circa mediũ in gl. vñ illi allegãt versum. Ouidij. Sꝫ vltima semp expectãda dies hominis ẽ dicꝗ beatus. Añ obituꝫ nemo supremaqꝫ funera debet. Et h̃ clarũ est ex dei potẽtia ordinata. sꝫ ⁊ ẽm legẽ cõmunem qua deus beatificat hoies qꝛ nullus ẽꝫ taleꝫ põt leuari a deo ad beatificã visionẽ sue excellẽtie nisi totaliter moriatur sicut cõmuniter ẽ videre in animabꝰ nũc beatis. Ad hoc exo. xxxiij. nõ videbit me homo ⁊ viuet. vel nisi sit abstractꝰ a sensibꝰ corporis ꝙ nesciat an sit in corpore an extra corpꝰ vt ꝯtingit in Paulo. Si vero querit an ex dei potẽtia absoluta possit qs gradũ perfectiõis beatifice in hac vita hr̃e. dicit gl. ꝙ si queritur de beatitudine actuali. hoc eẽ non põt. ratio qꝛ pfectionẽ talis beatitudinis ꝑtinet eẽ impassibile sꝫ ipassibilitas nõ põt adesse alicui ducẽti vitã in humanis. igitur ⁊c. Si vo loquimur de beatitudine essentiali que ꝯsistit in pfecta visione diuine essentie. ⁊ etiã ẽm quosdã in pfecta dei dilectiõe ⁊ fruitiõe. ⁊ tũc h̃ bñ. põt esse ⁊ est catholicũ non hereticũ. ad hoc inducit Jo. an. dictũ Aug. super geñ. xij. ⁊ i li. de vidẽdo deũ ad Paulinã. vbi dicit ꝙ Moyses ex priuilegio spãli mortalem vitã agens deũ per essentiã vidit tanꝗ̃ futurus doctor iudeoꝝ. vnde ⁊ Nume. xij. dr̃ de ipso palã ⁊ non p enigmata vidit deũ a facie ad faciẽ allocutus est deũ. Exo. xxxiij. viij. q. j. Moyses. ⁊ ibi õ hoc. ⁊ idẽ priuilegiũ dr̃ habuisse pau. tãꝗ̃ futurus doctor gentiuꝫ. Ad h̃. ij. ad cor. xij. vbi dicit se fuisse raptuꝫ in paradisuꝫ dei ad hoc ẽt qꝛ certũ est ꝙ deus potuisset cõferre ꝓdictis omnẽ gradum visionis beatifice possibilẽ pure creature. ⁊ eis cõicare p potẽtiã absolutã ꝓut dicit tho.

20 iiij. sniaꝝ ⁊ sic hoc tenere non ẽ hr̃ticũ. qđ tene mẽti. ¶ † In versi. v. glo. nõ indiget in prin. alle. auctoritates per quas pꝫ hereticũ esse qđ hic dr̃. vꝫ ꝙ aĩa nõ indiget lumine gratie eleuantis eã ad deũ. Deinde in ver. huius rõ est. Cõfirmat hoc rõne qꝛ illud qđ ẽ ꝓpriũ nature superioris inferior natura nõ põt assequi nisi per actiõeꝫ superioris nature. cuius id est ꝓprium. sicut videmus naturaliter ꝙ aqua nõ põt fieri calida nisi p actionẽ ignis. sꝫ soli deo est ꝓpriuꝫ hr̃e pfectam beatitudinẽ. q̃ ꝯsistit in visione essentie dei. ergo nulla creatura vl̃ natura intellectualiter põt videre deũ per essentiã nisi deo faciente hoc nec ꝯsequẽter hr̃e pfectaꝫ beatitudinẽ. Ad h̃ Jo. xiiij. qui diligit me diliget a patre meo ⁊c. facit qđ vidistis in c. j. de magistris in prin. vbi pꝫ gratiam dei necessariã ⁊ eiꝰ lumen ad beate deo fruendũ. Contra istũ errorem. alle. ẽt Ste. hic auctoritatẽ psal. dicentis. Ecce eni iniquitatibus ꝯceptꝰ suꝫ. Ex quo patet ꝙ natura intellectualis non potest esse beata. facit quod no. de conse. di. iiij. c. vlti. vbi etiam tangitur de

21 libertate arbitrij. ¶ † In v̄si. vj. gl. imperfecti reuocat in dubiũ vtruꝫ indistincte hoc sit hereticum dicere ꝙ hominis imperfecti est exercere se in actibus virtutum ⁊ ꝙ perfecti licentiant a se virtutes. R̃ndet gl. ꝙ non sed demũ cũ distinctiõe. vnde dicit aduertẽdũ ꝙ ꝓut scribit Macrobius super somnio Scipionis ꝙ duo sunt genera virtutum moraliũ. ⁊ h̃ sequunt ẽt theologi. Primũ genus est qꝛ quedaꝫ sunt v̄tutes animi nõdum purgati ab insultu passionum. ⁊ sic non summe pfecti sꝫ ad id toto conatu tẽdẽtis. vt sunt virtutes modificatiue passionũ isurgẽtiũ in sensualitate hoĩs vl̃ actionũ occurrentiũ. hõi sicut est videre in tẽperantiã. q̃ modificat delectatiões corporis in cibis ⁊ alijs actibꝰ. ⁊ in fortitudine q̃ tẽperat timorẽ ⁊ audatiã circa picula mortis. ⁊ iste dicũtur virtutes purgatorie. q̃ sunt nõdũ purgatoꝝ vt ꝓdixi. secũdꝰ est genus virtutũ animi purgati q̃ sunt tm̃mõ hominũ totaliter purgatoꝝ a molestijs passionũ. ⁊ hoc ꝯtingit solũ beatꝭ vl̃ paucis in his pfectis in hac vita. ⁊ iste sunt virtutes nõ regulantes passiões sensualitatis. sꝫ solũ tenẽtes animã hoĩs in deo ⁊ in summa pfectiõe. Exemplũ si dẽr in hoĩe temperantia q ignorat ꝯcupiscentias terrenas. fortitudo in eo ꝙ nescit passiões. Prudẽtia in eo ꝙ itendat solũ diuinis ⁊ iusticia sꝫ mentem cũ deo ꝑpetuo federe. Ad ꝓdicta all. gl. auctoritatẽ Aug. xij. de ciuitate dei ad litterã quaꝫ videre p vos. h̃ supposito dicit gl. ꝙ si q̃rit an sit hereticũ dicere ꝙ pfecta aĩa licẽtiat a se virtutes. ⁊ sic ꝯñr an h̃ sit possibile ⁊ dicendum est ꝙ siquidem q̃rit an hoc sit possibile q̈tũ ad actũ ⁊ dicendũ est ꝙ sic. vt est videre in aĩa pfecta perfectiõe patrie vel summa perfectione quã habẽt pauci in hac vita. qꝛ tales habentes talẽ aĩam habent alios actꝰ i se differentes ab alijs. Si vo q̃rit quo ad habitũ. ⁊ dicendũ ꝙ nõ. qꝛ hꝫ charitateꝫ in sũmo gaudio. ⁊ per ꝯñs oẽs habitꝰ virtutũ moraliũ iuxta illud aposto. Charitas

22 est patiens benigna ⁊c. facit de pe. di. ij. charitas. ij. † Ex his infert aliđ vꝫ nũqđ sit hereticũ dicere imperfecti hoĩs est se exercere in actibus virtutũ moraliũ. qꝛ siquideꝫ exercet se reprimẽdo ipetũ passionũ p iudiciũ rõnis. ⁊ imperiũ volũtat⁊ tũc hoc est bñ dictũ ⁊ nõ hr̃ticũ. Si sumamus impfectũ pro nõ hñte summã pfectioneꝫ q̈leꝫ hñt beati i patria. ⁊ q̈leꝫ habuerũt pauci in hac vita. vt xp̃s beata virgo. ⁊ primi parẽtes in statu inocẽtie. alij. ẽt forsan ex ꝓuilegio speciali. Si vo summamus imperfectũ p vicioso ⁊ carente pfectione necessaria ad saluteꝫ tũc hoc est hr̃ticũ dicere. qđ gl. probat p exemplũ Pau. Hieremie. ⁊ Jo. baptiste q duo fuerũt i vtero sanctificati ẽm theologos. ⁊ per exemplum beati Martini. ⁊ beati Benedicti naꝫ de apostolo pꝫ qui fuit pfectissimus in via. ⁊ tñ reprimebat insultus carnaliũ passionũ iuxta illud ad cor. ix. pugno nõ quasi aereꝫ v̄berãs sꝫ castigo corpus meũ. Ad hoc etiaꝫ ꝙ gl. allegat alias duas auctoritates vnã ad roma. vj. aliaꝫ. ij. ad corin. xij. de Hiere. ⁊ Jo. baptista patet qꝛ tales habuerũt fomiteꝫ inclinanteꝫ ad venialia non ad mortalia. ⁊ cõtra tales insultꝰ bellauerũt. ad qđ allegat id qđ sancta mater canit eccl̃ie de ipso Jo. baptista. per qđ pꝫ ꝙ fugit i deserto ne vitaꝫ suaꝫ i aliquo etiaꝫ leui macularet. õ beato Martino pꝫ qđ legit de ipso ꝙ carneꝫ spũi seruire cogebat. ⁊ similiter de beato bñdi. q se ꝓijciebat inter spinas. vt sic p vlcera corporis sanaret vlcera mẽtis ꝯtra insultus libidinis. Ex q̈bus oĩbus ꝯcludit gl. ꝙ pfecti pfectiõe necessaria ad saluteꝫ nõ licenciant a se virtutes etiã quo ad actũ. imo i illis se exerceant. q̃ etiaꝫ affirmat auctoritate apostoli ad phili. iiij. Añ sic itelligo hãc opinioneꝫ est a parte hr̃tica. Est etiã isana hec opinio. qꝛ qs reperiret q sciret se adeo pfectũ qđ possꝫ licentiare actualiter virtutes a se. certe nullus nisi insanus. õ pe. dist. iij. alias. ha si eni qđ ver. nos aũt iuxta. de pur. ca. c. vltie v̄. si hoc ⁊ qđ ibi no. per Jo. an. Cõcor. Ste. cuꝫ glo. ⁊ simi-

23 liter Pau. guil. ⁊c. ¶ † In v̄. vij. glo. osculum. querit gl. ⁊ reuocat in dubiũ nunqđ sit osculũ. indistincte peccatũ mortale. R̃ndet gl. aduertenduꝫ ꝙ qđ p̃t dupliciter esse peccatũ mortale. vno modo ẽm suam specieꝫ. Alio mõ qꝛ illud ꝓcedit ex inordinata ⁊ mala eã lꝫ al's de se non sit malũ. Sumendo p̃mo mõ peccatũ mortale. ⁊ similiter nec amplexus vl̃ tactꝰ qꝛ possunt fieri sine libidine ex cõsuetudine regionis vl̃ ꝓp paceꝫ vl̃ aliam rõnabileꝫ cãm. sed in hac spẽ est adulteriũ furtũ ⁊ similia. de iureiu. ⁊ si xp̃s v̄. quedaꝫ. Si vero sumat̃ secũdo mõ peccatũ tunc dicẽdũ est ꝙ osculũ tactꝰ ⁊ amplexus si fiãt ꝓp libidinẽ sunt peccatũ mortale. ⁊ sic peccat mortaliter dãs elemosynaꝫ pauperi vt eũ iducat ad heresiꝫ. lꝫ al's i se sit bona elemosyna. Ad h̃ facit qꝛ nõ solũ est peccatũ mortale cõsensus deliberatꝰ in actũ peccati. sed ẽt in delectatiõe ei annexa ẽm

nexa ſm Aug. ⁊ teologos. ergo ⁊ p ꝯñs nedũ cõſenſus delibera⁹ in actũ luxurie. ſ; ẽt delectatiões ei ãnexe ẽ peccatũ mortale. Nã oſcula tactus ⁊ ſimilia ſunt ꝓpter delectamẽta hmõi. ⁊ iõ ſunt peccatũ mortale. de q̃ ẽt gl. remittit ad Tho. in prima ſecũde. Ex illo ẽt hẽs ꝙ quotiẽs aliqs oſculaẽ meretricẽ ſiue pp libidinẽ ſiue ñ ſemp peccat mortaliter. ð quo ẽt gl. remittit ad Tho. in pria ſcõe. Ad hoc ẽt q̃ libidinoſus aſpect⁹ ẽ peccatũ mortale. xxij. q. v. nec ſolo. nec ob. ꝓdict; rõ q̃; faciebãt ipſi. ⁊ que ponit̃ hic in text. q̃ nõ ꝓcedit duplici de cã. pmo q̃ nõ eſt vera de falſa. ſcõo q̃ dato ꝙ eẽt vere nõ tamen ſequeretur conſequẽtia quam faciunt ꝙ ſit falſa p; q̃ littera ꝑſupponit ꝙ natura nõ inclinat ad oſcula qð ẽ falſu; q̃ ſicut natura inclinat aliquid in ꝓpriũ finẽ ſic etiã inclinat ad oĩa ordinate de ſe in illũ finẽ. ſicut eſt videre in grauitate q̃ ſicut naturaliter tẽdit ad eẽ deorſu;. ita ẽt ꝯſequẽter ad deſcenſu; qui ordinatur in illũ finẽ. Ex hoc ſequitur ꝙ natura inclinat ad oſcula cũ illã ordinẽtur ad actũ carnalẽ ſicut ad finẽ. Qð aũt rõ non cõcludat dato ꝙ ſit vera. patet q̃ ſi talis rõ ꝯcluderet ſequereẽ ꝙ ieiunare pegrinari credere in deu; trinũ ⁊ vnũ. ⁊ alia q̃ ptinent ad fidẽ eſſent mortalia cũ ad talia
24 nõ inclinet. nã qð eſt falſu; ⁊ inſanũ ⁊c. ¶ † Gl. nõ ẽ q̃rit ⁊ reuocat in dubiũ nũquid actus carnalis ſit peccatũ mortale indiſtincte. dicit ꝙ ſic. ſi fiat cũ alia q̃; cũ vxore ẽt ſi cadat in ſimplicẽ fornicationẽ l; alias nõ cadat in inceſtũ vel adulteriũ. alle. §. alias. xxv. d. h ẽt ꝓbat auctoritate apoſtoli ad gal. v. ibi pmiſſa fornicatiõe. ⁊ alijs dicit ꝙ qui talia agunt regnũ dei nõ poſſidebũt. ſ; ſolũ pp peccatũ mortale qs excludit̃ a regno dei igit̃ ⁊c. ex quo no. ꝙ ſolũ mortale peccatũ excludit a regno dei. Itẽ ꝓbaẽ p auctoritatẽ Thobie. iiij. vbi dr̃. Attẽde filij ab oĩ fornicatiõe. ⁊ pter vxorẽ tuã ne patiare crimẽ ſcire. Criminis aũt appellatiõe ꝯtineẽ mortale. lxxxj. diſt. c. j.
25 † Ex q̃ habes mõ ꝙ appellatiõe cr̃is itelligit̃ crimẽ mortale hoc ẽt cõfirmat. q̃ h ẽ vnũ de ꝓceptis decalogi. xxxij. q. vij. Nõ mechaberis. alle. ẽt alias auctoritates. ꝓ hoc ẽt facit rõ q̃; vidiſtis. ſ. in gl. ꝓcedẽti de quo ẽt remittit gl. ad Tho. dũ tñ quis teneaẽ reſiſtendũ eſt in actu virtutis ⁊ nõ ferro vt di-
26 cit glo. ſequẽs. alle. de corpo. viciatis ſignificauit. † An aũt indiſtĩcte actus carnalis copule. cũ vxore ſit ſine peccato. clarũ ẽ ꝙ nõ eſt peccatũ q̃ ſi ſit cã ſobolis ꝓcreãde vt no. xxxij. q. iiij. in ſumma. ⁊ dic vt ibi. Circa iſtã ptẽ q̃rit h Mat. ð duob⁹ q̃onibus de qbus dicã. j. v; qð ſit maius peccatum v; an fornicatio an mẽdaciũ qð ſit ex libidine vel alias qualitercũ q̃; dũmodo ſit mortale. Itẽ an ſacerdos cognoſcẽdo ſolutã
27 cõmittat fornicationẽ vel adulteriũ. dicã poſt gl. ¶ † In vſ. viij. glo. exhibere q̃rit de rõne quare ſit hoc hereticũ teneẽ ꝙ in eleuatiõe corporis xpi nõ teneaẽ quis exhibere reuerẽtiã ſaltẽ ſicut pfectus. Rñdet glo. q̃ ſcriptũ in noie Jeſu oẽ genu flectaẽ. ⁊ q̃ hoc apte reprobaẽ. in. c. ſane de cele. miſ. p; ẽt inſania ⁊ hereſis huius opinionis. q̃ contradicit doctrine vtriuſq; teſtamẽti. ſ. veteris ⁊ noui. de veteri p; pſal. xcvij. ibi adorare ſcabellũ pedũ ei⁹ q̃m ſanctũ ẽ. qð intelligit̃ de xpi humanitate. ⁊ ſpãliter de carne xpi put ibi exponit Auguſt. de nouo teſtõ p; p plures auctoritates quas h alle. gl. ⁊ ſpãliter apoſtolus ad hebre. j. ⁊ ad hoc q̃ ꝯſtat ꝙ quilibet teneẽ ad ſumẽdũ corpus xpi ex ꝓcepto eccleſie ⁊ ẽt ex ꝓcepto xpi ẽt ſi ſit ſumme pfectus. cũ dixit apoſtolis. Hoc facite i mea; cõmemorationẽ ⁊ niſi mãducaueritis carnẽ filij hois ⁊c. ſ; qua rõne qs teneẽ corp⁹ xpi ſumere. ⁊ eũ ſpũaliter mãducare. eadem rõne ipſe teneẽ ipſu; odorare odoratione latrie vt ꝓbat Aug. ſup pſal. palle. ⁊ Tho. in loco alle. gl. de iſta adoratiõe latrie habuiſtis i cle. ſi dñ; de re. ⁊ vene. ſanctoꝝ. Nec ob. ꝓdictis rõ iſtoꝝ q̃ eſt falſa ⁊ inſana. q̃ p; illã ſequereẽ ꝙ beata virgo apoſtoli ⁊ alij q iugiter ſeu quottidie cogitabãt circa humanitatẽ xpi fuiſſent ſumme iꝑfecti ⁊ pl⁹ ẽt ſequetur. ſ. ꝙ ſimiliter oẽs beati qui in diuina eſſentia vidẽt quottidie oĩa ſacramẽta humanitatis xpi. ⁊ illã limpidiſſime. cõtemplaẽ eſſent imꝑfecti. qð eſt abſurdũ diceẽ. ⁊c. ¶ Gl. ſancti
28 tatis all'at auctoritate Tullij ꝯ hypocritas. q̃s no. ¶ † Gl. ꝓpagine. dclarat qd ſit ꝓpago ⁊ vñ deriueẽ. Querit hic Ʒẽ-Ʒe. qualis pena erit iponẽda iſtis ꝓſequẽtib⁹ iſtos errores cũ lr̃a hoc non declarat. Rñdet ꝙ erunt puniẽdi tanq̃ heretici ⁊ ſic pena hereticoꝝ. ⁊ hoc iõ q̃ iſti errores ſunt p eccleſiã dãnati. Idẽ t; hic Matt. qð dicit eẽ verũ ⁊ ꝓcedẽ niſi ſe corrigant audita veritate. q̃ tunc non debent haberi ꝓ hereticis nec aliqua pena imponi. xxj. di. nunc autẽ. xvij. di. nõ licuit. xxiij. q. j. hec eſt ð ſum. tri. c. ij. fateẽ tamen ꝙ aliqua po-
29 teſt eſſe pena illis imponẽda. de here. accuſatus in. vj. † S; iuxta hoc q̃rit Mat. vſq; ad quãtum ipſe poterat ſe corrigere. dicit ꝙ quouſq; fuerint tracti ⁊ conuẽti corã inquiſitore. Nam ſi tũc cõfiteñ ⁊ recognoſcãt errorem ſuũ ſponte. ⁊ paratus eſt credere qð ſancta mater eccleſia t;. tũc non puniẽ vt hereticus. q̃ tũc nõ vr̃ ptinaciter ꝑſiſtere. de ſum. tri. damnamus. §. nos aũt. in fi. Si verõ negaret vel metu ꝓbatiõnũ ꝯfiteret. tũc hr̃etur pro heretico. ⁊ puniret vt hereticus. hoc verũ quo ad penã ꝑpetui carceris. vt in. c. fi. de here. li. vj. niſi inquiſitor vel eps aliter diſpenſaret. ſ. e. vt cõmiſſi ſ; nõ reſpectu pene ignis qua liberabitur hoc caſu redeundo ad fide;. ⁊ punireẽ vt hereticus cum ptinaciter videatur ꝑſiſtere. alle. no. p Archi. ſ. c. vt ꝯmiſſi. vt. ſ. e. ſup eo. ⁊. c. accuſatus. li. vj.
30 dic vt dicit i. d. c. ſup eo. † Juxta ꝓdicta q̃rit quid ſi heretici poſt abiuratã hereſim nõ implẽt penitẽtiã iniũctã. quid erit. Rñdet Mat. ꝙ debẽt haberi pro relapſis. alle. hũc tex. in fi. Ibi ⁊ ſatiſfactionẽ habuerint ⁊c. alle. ẽt. c. e. ad abolendã. §. pen. põt ẽt tunc eis iponi pena pecuniaria ſi bona ſuata ſunt qð fieri põt. ſ. e. vergentis. ⁊. e. ti. cum ſecũdu;. in. vj. ⁊ poteſt tũc talis pena pecuniaria iponi errogãda in paupe vel alios pios vſus vel in magnã neceſſitate; officij cũ vtilitas publica ꝓferenda ſit priuate. vij. q. j. ſcire. de poſtu. c. bone. De materia qualiter ꝓcedi debeat ꝯ diffamatos de hereſi videbitis
31 plene cle. j. de vſur. vbi oino vide ⁊c. † Ulterius Mat. h in alio ver. q̃rit de duabus q̃õnib⁹. Prima ꝙ ſit maius peccatũ an fornicatio an mẽdaciũ ꝙ ſit ex libidine vl' alias qualitercũ q̃; dũmodo ſit mortale. Arguit pro ⁊ ꝯ. nam vr̃ ꝙ fornicatio ſit maius viciũ. xxxij. q. vij. c. nõ ſolũ. ⁊. q. iiij. c. ideo. Ecõtra vr̃ ꝙ mẽdaciũ ſit maius q̃ quãto qs magis facit ꝯ naturã tãto magis dr̃ peccare. xxxij. q. adulterij malũ. ⁊. c. flagitioſa. ⁊. c. vſus. ⁊. c. offerebat. ſed mẽtiri eſt ꝯ naturã. cũ ꝓpter hoc verba ſint inſtituta vt vnuſquiſq; ꝓferat veras cognitiões ſuas quas h; in corde ſuo. ſ; fornicari nõ eſt ꝯ naturã. l; ſit ꝯ mãdatũ iuris diuini ⁊ poſitiui. igitur ⁊c. ⁊ hanc pte; dicit eẽ veram Matt. pro qua ẽt facit ſm eum. xv. q. viij. qui amiſerit. l. di. q̃ tua. Ad. c. nõ ſolum. rñdet ꝙ ibi fornicatio poniẽ ꝓ inceſtu ⁊ ſtupro put ibi no. Refert tñ Matt. h ꝙ frater Aluari⁹ t; oppoſitu;. ſ. ꝙ maius peccatũ ſit fornicatio ꝓ q̃nq; rõnes.
c Primo q̃ maior pena imponiẽ ꝓ fornicatiõe. igit̃ eſt mai⁹ peccatũ. xxij. q. j. nõ affirmamus. l. di. c. j. ⁊. ij. ſo q̃ mendacia q̃nq; veteri lege ſunt excuſata fornicatio nũq̃;. xxij. q. ij. q̃rit̃. de diuor. gaudemus. tertio ꝙ fornicatio eſt de ꝓncipalib⁹ ꝓhibitis in decalogo. ſ; mẽdaciũ nõ. quarto q̃ fornicatio maior oibus eſt q̃ tollit mẽbra xpi. vt in palleg. c. iõ. xxxij. q. iiij. quinto q̃ fornicator peccat in corp⁹ ⁊ aia;. S; ꝓdictis omnibus rõnibus rñdet hic Mat. ſingulariter. Et primo ad pri-
32 mã dicit ꝙ ocã argumẽtatio nõ eſt ſemp vera. † nã mai⁹ peccatũ eſt occidere mr̃em q̃; vxorẽ. ⁊ tñ maior imponiẽ penitẽtia ꝓ vxoricidio q̃; pro matricidio. xxxiij. q. v. amouere. Ite; repitur ꝙ ſimilis penitentia imponiẽ adultero homicide ⁊ ꝑiuro ⁊ fornicatori ⁊ tñ nõ paria. xxij. q. j. c. fi. Ad ſecũdã dicit ꝙ imo fornicatio fuit ẽt lege veteri excuſata. vt ꝓbaẽ in. d. c. gaudemus. ⁊. xxxij. q. iiij. recurratur. Mẽdaciũ võ nũq̃ excuſaẽ. nec põt excuſari. xxij. q. ij. ꝑ totũ. nec ob. c. queriẽ. quia ibi nõ fuit mendaciũ ſed fuit ibi tacere veritatẽ qð eſt aliq̃n licitũ. xij. q. ij. ne qs. Ad tertiã dicit ꝙ imo mẽdaciũ eſt ẽt de ꝓhibitis in decalogo ibi. nõ loquaris aduerſus ꝓximũ tuu; falſum teſtimoniũ. facit qð no. xxxij. q. vij. quid in oibus. Ad quartã rñdet vt. ſ. dixi. ⁊ no. per Jo. an. xxxij. q. viij. nõ ſolu;. Ad quintã rñdet ꝙ ẽt per mẽdaciũ offendiẽ aia ⁊ corpus ⁊ ſic reſidet hoc forte ꝓcedit ceteris paribus. Nã ex circũſtã-
33 tijs. q̃nq; alte; altero mai⁹ eſſe põt. † Deinde q̃ritur ſecũda an ſacerdos cognoſcẽdo ſolutã cõmittat fornicatiõe; ſimplicẽ an adulteriũ. Videẽ ꝙ ẽt nõ ſolũ cõmittat adulteriũ imo ẽt inceſtum ſicut monachus cõmittit. xxvij. q. ij. virginibus. ⁊ eſt parificatio. q̃ ſicut monachus ꝓmittit caſtitate; expreſſe. ſic ſacerdos tacite q̃n ordinatur. xxxj. di. i cena alias nicena. ⁊. c. q̃m ⁊ al'r. ⁊ de cle. cõiu. cũ olim. Dicit Mat. ꝙ cõmittit ſimplicẽ fornicationẽ. ⁊ tãq̃; ð ſimplici fornicatiõe d; puniri. vt no. lxxxj. d. maximian⁹. lxxxij. d. pſbyter. ij. q. vij. paul⁹

a ¶ Nam oſcula. adõ not. in. l. ⁊ ſi amicis. ff. ð adul. facẽ no. dicit bal. de oſculo in. c. tue. de pcu. vbi all'at tex. in. c. j. §. j. q. mo. feu. am. vbi vide gl. no. iij. luſe... rint.

b ¶ Cũ alia q̃; cũ vxore. Quid aũt ſi cũ vxore excedaẽ mod⁹ an ſit peccatũ veniale vl' mortale. ⁊ qd ſi cũ meretrice vide ho. text. in. l. adulterij. xxij. q. vij. ⁊ ibi gl. ꝙ aũt de prio motu tãgit glo. i. l. j. §. fi. i v. ꝯiugatio. ff. de iuſt. ⁊ iu.

c ¶ Igit̃ ẽ mai⁹ peccatũ. Adõ hũ facẽ text. i. l. reſpiciẽdũ ff. de pe. gl. i c. qd i oib⁹ ccc xxvj. q.

d ¶ Nam mai⁹ peccatu; ẽ. Adde bar. i. l. ij. co. C. ð traſlact. Et q̃re magis puniaẽ occidẽs vxorẽ q̃; mr̃em vid panor. i c. at ſi clerici. i pri. i. ij. co. i vlt. nc. de iudic.

alias lator. nec ob. qꝺ ꝺr̃ de monacho qꝛ ille expresse ꝓfitetur ꝛ ꝓmittit castitatē. Sacerdos aūt non. lꝫ ſm cōez opinionez ex cōstitutiōe ecclesie peccet veniendo ꝯ statutum ecclesie. sicut quis peccat veniēdo ꝯ ꝓfessionē suā ꝛ votum suū. de sta. mo. cum ad monasterium. viij. di. errore.

De homicidio voluntario ꝛ casuali. Rubrica

Si furiosus aut infans. Due sunt ptes ꝑncipales. sicut duo sunt dicta principalia. scꝺa ibi. ꝛ idē. In ꝑmo determinat tres casus. In scꝺo vnū. † No. quattuor casus in quibus occidēs vel mutilās hoīez nō incurrit i regularitatē. s. qñ ē infans dormiēs vel furiosus. vel qñ aliter non 2 pōt qs mortē euitare. † No. ꝙ ex mutilatiōe ꝛ occisiōe extra dictos casus icurrit irregularitas. Et a ꝯrio no. ꝙ ex sola effusione sanguinis si nō seqͭ occisio vel mutilatio nō incurrit irregularitas. fa. ꝺ cle. pug. i duello. c. j. ꝛ de rap. in archi- 3 ep̄atu. ꝛ de homi. is q in. vj. † Gl. scꝺa in ꝑncipio q̄rit q̄re furiosus nō incid. i irregularitatē occidēdo vel mutilando aliū ꝛ similiter ifans. Rñdet ꝙ furiosus siue sit ꝯtinue furiosus siue ꝑ interualla tp̄e furoris nō p̄t inferre iniuriā. sꝫ pati. a sic ꝛ similiter si damnū tali tp̄e daret non tenetᷣ. sꝫ hētur ꝑinde ac si casu eēt datū. ꝛ ꝑinde ac si regula cecidisset. vel quadrupes dānū dedisset. ff. ad. l. aquili. l. sꝫ ꝛ si quacūqꝫ. §. ij. Et idem in infante. ꝛ iꝺ dicit lex qꝺ infans vel furiosus facit ipunitum est. ff. de rei ven. l. ꝙ infans. Nam rō est vt dicit lex loquens de homicidio. ff. ad. l. cor. de sicca. l. infans. Nec mirū qꝛ alterū imbecillitas cōsilij. alterū facti imbecillitas excusat. ꝛ satis punitus est furiosus suo furore. ꝛ sic non est alias puniedus cū nō ē addenda afflictis afflictio. vij. q. j. cū ꝑcussio. hec ꝓbantur in. l. illud. ff. de iniur. ꝛ. ff. de rei ven. l. ꝙ infans: ꝛ ad. l. aquil. l. sꝫ ꝛ si quacūqꝫ. §. ij. ꝛ. ff. de sicca. l. infans cum alijs alle. in gl. ꝛ de offi. ꝑsi. l. diuus facit qꝛ furiosus nō p̄t testari nec religionē ꝓfiteri nec matrimoniuz ꝯhere. de suc. ab intestata. c. fi. de regula. sicut tenor. de spō. dilectus. ꝛ similiter nec baptizat. de q̈. j. q. j. ecce. Itē nec baptizatᷣ nisi i cāu. c. maiores. de bap. s. qñ ante furorez disposuerat baptizari. sicut ergo ꝑdcā nō pōt furiosus ita nec occidēdo velˡ mutilando incurrit irregularitatē facit. iij. q. ix. iudicatis. cū glo. ꝯcor 4 guil. pau. ꝛ zenze. † Iuxta ꝑdicta q̄rit gl. cui incūbit on⁹ ꝓbādi. an dicēti aliqꝺ fcm̃ tp̄e furoris. an dicēti fcm̃ tp̄e sane mētis. ꝛ sic nō tp̄e furoris. Rñdet glo. remittēdo ad no. i. d. c. iudicas. ꝛ de suc. ab intest. in. c. cū dilectus in gl. hoc iꝺ. Idem hic Pau. Guil. ꝛ zenze. Ste. hic dicit ꝙ est de mēte gl. in lo b cis ꝑalle. ꝙ si nō apparet ꝙ aliqñ qs fuerit furiosus. tūc incūbit on⁹ ꝓbādi asserenti aliqꝺ fcm̃ tp̄e furoris. qꝛ quilibꝫ ꝑsumitur sane mētis nisi ꝓbetur furor. facit. l. nec codicillos. C. de codicil. Si vero cōstet ꝙ aliqñ fuerit furiosus. tūc allegāti factū tp̄e sane mētis incūbit on⁹ ꝓbandi. alle. dcm̃. c. iudicas humanū. iij. q. ix. ꝛ qꝺ ibi no. facit qꝺ no. Bar. in. l. j. ff. de bo. pos. delata furioso ꝛ infanti. ꝛ. ff. de acqui. hered. l. mul 5 tū. ꝛ. ff. de cōdi. insti. l. quidā in suo. † Qualiter aūt ꝓbabitᷣ furor eo casu quo ꝓbari dꝫ gl. hic remittit ad no. ꝑ se in. c. cū dilectus. ꝑall. Ste. hic dicit ꝙ furor ꝓbabitᷣ ex dictis ꝛ gestis seu factꝭ. ff. de ꝯdi. isti. l. qdā in suo. ff. de tu. ꝛ curat. da. ab his l. is q. §. fi. xlvj. di. c. j. vñ si ei⁹ dcā ꝛ gesta ostēdūt eum furiosuz ex hoc ꝓbabitᷣ furor. Exēpluz. si dicit ꝙ vult proijci ossa sua in mari vel similia. ꝛ si ꝓijcit lapides. facit. C. de iudi. l. j. ꝛ. ij. vbi bonus tex. Per ꝑdcā ꝯcludit hic Ste. qꝺ hic reprobatᷣ opi. Io. ꝛ Lau. distinguentiū. an qs culpa sua incidit in furorem. an nō vt in primo casu occidēdo vel mutilādo aliū incidit in irregularitatē. scꝺo no. ꝙ hec opi. non est vera. sed tenēdū est indistincte ꝙ si hoc fiat tp̄e furoris nō incurritᷣ irregularitas. ꝛ approbatᷣ opinio Gratiani q h̄ tꝫ. xv. q. j. §. fi. 6 de quo ibi. ꝛ. c. in summa. ꝛ. c. aliquos. † Gl. ifans. q̄rit qs dr̃ eē infans. Rñdet ꝙ minor. vij. annis. all. C. ꝺ iure delib. l. si infanti. ꝛ de despō. ipu. c. vno. i. vj. Quare aūt infans nō incurrit irregularitatē aliū occidēdo vel mutilādo. dicit gl. ꝙ rō pōt eē q̄ dicta est cū ꝑce. glo. Itez qꝛ etas infantilis quicqd videt ignorat. C. de fal. mo. l. j. §. ipuberes. hinc ē ꝙ in tali etate non ꝯhuntᷣ sponsalia. vt. d. c. vno. de despō. impu. in. vj. ꝛ similiter nec publica honestas vt ibi de despō. impu. c. litteras ꝛ. c. accessit. per ꝑdicta dicit gl. reprobari opinionē. Host. q̄s posuit in. c. j. de delic. pue. vbi dicit ꝙ puer non doli capax si ꝓijciēdo lapidē vel gladiū aliū occidat vel mutilet icurrit irregularitatē lꝫ non habuerit aīum occidendi. mouebatᷣ qꝛ ſꝫ euz in. l. ꝓmotionis nō attenditur volūtas. sed fcm̃ dicebat tamē cum tali posse dispensari rōne etatis nō habita distinctione an dederit cām rei licite ꝓijciendo cultellū vel lapidez an nō ex quo discretione carebat ſm euz. Sed certe hec opi. hic apte reprobatᷣ. qꝛ infans nullatenus incurrit irregularitatē ꝛ iꝺ rō Hosti. nō ē v̈a vt hic pꝫ. Idē Guil. ꝛ pau. hoc in infan c te. secus in pupillo doli capace de delic. pue. c. j. sed q̄rit hic zen. qñ dr̃ impubes doli capax. Rñdet qñ est ꝓximus pubertati. alle. ff. de doli. excep. l. apud celsum. §. qui inductiōe. † ꝓ 7 ximus aūt pubertati dr̃ qñ magis appropinquat etati puerili future q̄ꝫ infantile ꝑterite. h aūt ꝯtingit ſꝫ euz in masculo qñ hꝫ. x. annos cū dimidio ꝛ aliqd vltra in femina v̈o qñ hꝫ. ix. annos ꝛ dimidiū aliquātulū vltra. all. no. per gl. insti. de iutil. 8 stip. §. pupill⁹. ꝛ. ff. de re. iur. l. pupillus. † An aūt impubes d possit obligari religioni. dicit ꝙ nō. all. de temp. or. vel nō ē cōpos. ꝛ qꝺ ibi no. lij. di. ꝑ totuz. ꝛ de reg. is qui. in. vj. de conuer. cōiug. postulasti. sec⁹ dicit in baptismo suscepto ēt in infantia. qꝛ ēt ex illo obligatᷣ ad fidei obseruationē. ꝛ astringitᷣ. all. de here. c. ꝯ xp̄ianos ꝛ hoc dicit spāle in illo sacramēto in quo quis liberatᷣ ꝑ aliū ꝛ obijcitᷣ. de ꝯse. di. iiij. c. iulianus. ꝛ 9 c. paruuli. xlv. di. deinde. † Gl. dormiēs alle. ꝯcor. dicens ꝙ sicut aliq loquūtur dormiēdo ita ēt interdū aliq agūt ꝛ faciunt aliqua dormiēdo vt hic colligitᷣ guil. hic ponebat exēplū de quodā suo anglico q dormiēdo in ecclesia sancti Bñdicti de ipsa accessit ad filiā cuiusdā alibi existentē. ꝛ ibi puerū interfecit ꝛ deinde redijt ad lectū ꝛ dormiuit. An aūt hoc cāu distingui debeat an añ dormitionē ꝑcessit volūtas occidēdi an nō vr̃ ꝙ sic. ar. s̈. e. ꝑsbyterū. ꝛ. vj. di. testamētū. Pau. hic tenet ꝯriuz dicens ꝙ aliud ex facto volūtario scienter ꝑpetrato immediate taliter sequitᷣ homicidiū. qꝛ tūc ꝓcedit dicta distinctio. aliud qñ sequitur ex facto omnino causali. ꝛ sic ꝑinde est acsi lignuz vel regula id fecisset. ff. ad. l. aquiliā. l. sꝫ 10 ꝛ si. §. igitᷣ iniuria. † Gl. mutilet. no. ꝛ colligit ex littera quo ad irregularitatē eqparari mutilationē homicidio. ꝛ alle. cō- 11 cor. quod no. bñ. † Mutilatio aūt est abscisio vel debilitatio 12 mēbri. vt i. c. j. ꝛ. ij. de cle. pug. in duello. † ꝛ no. bñ a ꝯrio. ꝙ sola sanguinis effusio ēt iniuriosa nō secuto altero ꝑdictoꝝ nō inducit irregularitatē. ꝛ vide ꝑcipue. c. is q. ꝛ. c. clericus. ꝛ. c. in archiep̄atu. alle. in gl. ꝛc. Gl. nullū. op. de his q̄ habētur ꝑ gratiā. xv. q. j. in fi. vbi dr̃ ꝙ isti tres hic nominati incurrūt irregularitatē quo ad ordines suscipiēdos. nō quo ad susceptos. Soluit hic reprobatᷣ dcā opinio ꝑ istam dictionem vniuersalē nullū. ꝛ similiter reprobatᷣ opi. Host. de qua. s̈. dixi ꝑ eādē rōnē. Gl. ꝛ idem op. de no. l. di. de his. s̈. e. c. ij. ꝛ c. sicut dignū. in fi. magne gl. So. ꝙ circa vltimū casum hui⁹ decre. oliz erat triplex opinio. vna ꝙ eēt irregularis. ſa ꝙ ad susceptos nō eēt irregularis. sꝫ quo ad suscipiendos esset tñ dispensabilis ſa erat opinio hic approbata quā tenebat barbrix. si Hosti. in ꝑalle. c. sicut. dicens sic clementē ꝓnūciasse. 13 ꝛ sic curiā tenere. † Gl. nō valēs. q̄rit qūo potuit eē ꝙ aliter non potuerit euadere nisi occiderit vel mutilauerit cū saltē vr̃ ꝙ potuerit fugere vel clamare ꝛ aliter euadere. Rñdet gl. ꝙ forte erat inangulatus. in aliquo angulo vel in loco taꝫ alio. ꝛ adeo oppressus ꝙ fugere non poterat nec se iuuare vel alio mō clamare. ex hoc vr̃ sentire gl. ꝙ sit imputādū illi quo non fugit si pōt sed expectat inuasorē ꝛ interficit. ad hoc facit ſm zen. ille tex. qui dicit nō valens aliter euitare mortez ꝛc. ꝛ e similiter facit. ff. ad. l. aql. l. sciam. §. qui cū aliter. ꝓ hoc etiaꝫ facit. ff. ad. l. aquil. l. sciam. §. qui cuz aliter. pro hoc ēt facit qꝛ ꝛ dñs ad ꝑsecutionez herodis fugit in egyptuz. xxiij. q. iij. §. j. ꝛ sic ad instar eius nos facere debemus. ꝛ hāc ꝑtē ēt tꝫ bernar. s̈. e. suscepimus. in gl. sua. zen. hic dicit ꝙ hec opi. ꝛ dicta glo. est vera in casu illius decre. suscepimus. ꝛ in alio cōsimili arbitrare cōsiderato puta si in claudēdo ostia domus intra domū vel turriz potuit se icludere ꝛ ꝑiculuz euitare. als aūt dicit ꝯriū dici posse ꝙ quis nō teneatᷣ fugere qꝛ fugiēdo posset cadere ꝛ sic ꝓstrat⁹ in terra interfici posset ꝑ inuasorē. ꝛ iꝺ tali ꝛ tāto ꝑiculo quis se exponere non tenetur. all. l. ij. §. pe.

ff. siquis

a Sꝫ hētur. Adde bart. i. l. j. §. itē acqrim⁹ in. j. col. ff. ꝺ acq. pos. vbi eqparat furiosuz lapidi ꝛ dormiēti.

b Qꝺ si nō apparet. Adde bart. in. l. ij. i v̈. vidē. ff. de bo. pos. ifa furi. cōpe. alex. in ꝯsil. cxlj. i. j. vol. maxie i iij. col. alex. i cōsi. lxxxv. i j. col. in fi. ꝛ col. seq. i. ij. vol. alex. i. lxxvj. i. iij. co. in. ij. vol. ꝛ i ꝯs. lij. in. iiij. col. in. v. vo. vbi ēt ponit q̄liter ꝓbetᷣ quē eē furiosuz. vide elegāter ꝑ. do. ias. i. l. furiosuz. in. ij. co. C. q testa. fa. po. alex. i ꝯs. lxxxv. col. ij. in fi. volu. ij.

c Secus i pupillo doli. adꝺ bñ facere tex. vbi gl. i. l. pupillū. ff. de reg. iur.

d §. pupill⁹. Uide elegāter ꝑ do. ias. in auten. sacramenta puberuz. in iiij. colū. in ꝑn. C. si aduer. ven.

e l. sciam. §. qui cū aliter. Adde facere q̄ habētur per bar. ꝛ doc. i. l. vt viꝫ. ff. de iu sti. ꝛ iu.

ff.si qs cautio.§.vt lit.nõ cõte.accedens. Itẽ qꝛ qualitas loci ꝛ tp̃is nõ patiꝛ plenis deliberandi cõsiliũ.l.j.ff.de exerci. ac. 14 l.j.§.merito.ff.de positi.† Et p̃dicta dicit maxīe ꝓcedẽ atten ta qualitate p̃sone ᵃ qꝛ alicui p̃sone ẽ vitup̃osa fuga.ff.ex q. cau.maio.l.ꝛ an eadẽ.vbi equiparanꝛ nullo mõ posse euade re vel posse sed cũ dedecore.ad idẽ alle.ff.de manu.vindicta l.q iuxta. Itẽ qꝛ alibi equiparanꝛ cõseruatio p̃sone ꝛ fame.vt d.l.q iuxta.ff.ad.l.cor.de sicca.l.lege insti.de suspec.tuto.§.su spectus.ꝛ.ff.si qs ommissa cã test.l.iulianus.ꝛ hoc p legistas in.l.j.C.vñ vi.vbi per Cy.Jo.bu.ꝛ Bar.cõclude aut cõsi deras de iure ciuili aut de iure canonico.secũdo casu tenetur fugere ẽt si sit ignominia si põt sine piculo.qꝛ melius est pati lesione aliqualẽ fame q̃ hominez excandescere.ar.dicti.c.su scepimus.de iure ciuili vꝛ q̃ non tñ si est infamia.alias.sic si est p̃sona notabilis cõtra quã agi poterit actiõe iniuriarũ.ar. b no.in.l.furẽ.ff.ꝺ sicca.lꝫ bar.alr̃ sentiat i.l.j.C.vñ vi. ᵇ ꝛ tene ẽt secure q̃ p defensione rerũ tp̃aliuz fm canones nõ est lici tũ interficere p dictuz.c.suscepimus.§.eo.fm vero leges dic 15 vt.d.l.furẽ.† Ulterius q̃ro cũ gl.qualr̃ p̃babiꝛ q̃ aliter non potuerit quis euadere si hoc in dubiũ reuoceꝛ.dicit gl.q̃ in foro penitentiali crediꝛ ħ asserenti.alle.c.significasti.ij.ꝛ qd ibi no.§.eo.ꝛ de spõ.c.tua. In foro aũt cõtentioso non crede tur sibi sꝫ oportebit p̃bare per circũstantias. de qbus in p̃n. gl.vt qꝛ erat in loco tam arto q̃ aliter nõ poterat capere par titũ nisi occidere vel vulnerare inuasorẽ. idẽ zenze.dicit hic in effectu.dicit enim hoc arbitrariũ sicut dicimus in illo q rẽ alterius cõtractat dicens dñm p̃missurũ.qꝛ nõ statur sue cre c dulitati nisi oñdaꝛ q̃ sit ex verisimilibꝰ cãis iformata.alle.ᶜ in sti.de ob.ex delicto.§.placuit.ff.de furtis.l.iter oẽs.§.recte.fa teꝛ tñ q̃ alij dicũt q̃ stabiꝛ suo sacramento.p.c.significasti de homi.ꝛ de sentẽ.excõ.si vero. Ipse aũt dicit q̃ hec opinio nõ põt esse vera in casu p̃motionis alteri non p̃iudicialis.secus vbi agiꝛ de alterius p̃iudicio. Idẽ hic Ste.in effectu dicens q̃ in foro penitẽtiali stabiꝛ sue cõfessiõi.alias erit arbitrariũ. 16 vt.§.dictũ est ꝛc. ❡ † Gl.suũ.q̃rit qd si aliquis occidit illũ q d volebat occidere patrẽ ipsius vel filiũ vel cõiugẽ ᵈ vel p̃sonã aliã cõiunctã quã alias nõ poterat defendere nisi occidendo vel mutilãdo inuasorẽ an ex hoc erit irregularis. Uideꝛ q̃ nõ per no.per Inno.de sen.excõ.si vero.vbi dicit q̃ i dicto casu p̃cutiens clericũ nõ est excõicatus. cõtrariũ tꝫ glo.per hunc tex.a ꝯrio.hic enim loquiꝛ qñ ipse occidit suũ inuasorẽ.ꝛ sic a cõtrario secus si occidat inuasorẽ alterius.lꝫ p̃sone sibi cõ iuncte.facit.xxv.di.qualis.ꝛ de p̃sum.nõne de his que si.a p̃ lato cũ apostolica. Nec ob.dictũ Inn.i loco p̃alle.qꝛ p̃cedit in sñia excõicatiõis in qua requiriꝛ q̃ p̃cussio clerici p̃cedat ex dyabolica suasione.xvij.q.iiij.si qs suadente.qd non est in casu p̃misso.hic aũt de irregularitate quã quis incurrit ẽt sine culpa ex fcõ ẽt licito vt pꝫ i iudice iuste occidẽte aliquẽ.lj.di. c.j.facit qd no. Jo.an.de spon.inter op̃a. Idẽ tꝫ hic Pau. 17 † Sed qd si aliqs videt aliũ volẽte ipsuz p̃cutere ipse nõ ex pectat.sed p̃rio p̃cutit illũ an erit excusatus. Dicit guil.q̃ sic si aderat timor occisionis verus qd dicit eẽ ꝯ no.p Hugo. 18 §.eo.si p̃fodiẽs.† Qñ aũt p̃babiꝛ iste timor.dicit p̃p̃rio iu ramento.alle.§.eo.significasti. Et hoc vꝛ verũ in foro peniten tiali vt superius est dictũ cũ alia gl. Et intelligo p̃dicta qñ ali e ter euadẽ nõ poterat.vt dicit lr̃a.ᵉ Sufficit ergo terror armo rum iustus nec est necesse q̃ qs expectet p̃cussionẽ vel maxil latã lꝫ aliq cõtra. vt plene no.in.l.j.C.vñ vi.ꝛc. ❡ Glo.vlti ma.querit an p̃cedet lr̃a ẽt si ex p̃posito vibrando gladiũ occi dat inuasorẽ suũ in casu cle. Rñdet q̃ sic p lr̃am que indistin cte loquiꝛ.ꝛ sic nõ restringiꝛ tex.ad exemplũ qd ponit glo.de 19 homi.sicut dignũ.† Querit hic Mat.vos hẽtis in p̃ncipio de furioso infante ꝛ dormiente.sed qd de ebrio.an teneatur de homicidio si existens ebrius aliquẽ interficit.qdã q̃ non nec ex hoc erit irregularis. Mat.tꝫ cõtrariũ ꝛ melius p.c.sane. ꝛ c.inebriauerunt.xv.q.j.ꝛ vide.ff. de penis.l.respiciendũ.§. 20 delinquũt.ꝛ.ff.de re militari.l.oẽs.§.q se.† Deinde q̃rit qd si aliquis est vulneratus ꝛ febres superueniũt ꝛ moriꝛ ꝛ mul ti dicunt eũ mortuũ p̃pter vulnꝰ. Medicus dicit cõtrarium f cui creditur.Spe.eo.ti.§.vnico.vꝰsi.ponet.tenet ᶠ q̃ creden duz erit medico.ꝛ sic non censebitur irregularis.nec tenebi tur de homicidio ille q vulnerauit talẽ dicto vulnere.fa.§.de homi.significasti.ij.ꝛ.C.ꝺ re.mi.l.semel.li.xij.ꝛ.ff.ad.l.acqui.

qui occidit.§.fi.tertio querit qd si in vna domo sunt multi.ꝛ vnus p̃ijcit lapidẽ ꝛ interficit vnũ.ꝛ nesciꝛ quis p̃iecit.an te nebũtur oẽs an vo nullus.Spe.e.ti.ver.pone tꝫ q̃ nullus.ꝛ idẽ no.ff.ad.l.acq.l.itẽ mella.§.sed si plures.facit qd no.xxiij. 21 q.vlt.si quattuor.† Quarto q̃ro nũquid p̃latus p̃ rebus eccle sie defendẽdis dꝫ subire mortẽ. Jo.an.vꝛ sentire q̃ sic.xxiij. q.viij.cõuenior.alle.tñ ibi p ꝛ ꝯ. Archi.hic tꝫ dictũ Jo.pro 22 rebus sp̃ualibꝰ secus in tp̃alibus ꝛc.† Ulterio distinguit hic an violentia p̃sone fiat an rebus qualr̃ possit quis repellere vim vi.de quo.de resti.spo.olim p̃mo.ꝛ ibi plene p doc.ꝛ p 23 Jo.de li.ꝛ.C.vñ vi.l.j.† Ulterius qꝛ hic fit mentio de irregu laritate querit hic Guil.qd est irregularitas. Dicit q̃ est im pedimentũ siue repulsio executionis diuini officij q̃ ipso iure infligiꝛ occisori.§.de temp.or.c.fi.dꝛ aũt irregularis quasi ex 24 regulã alioꝝ.† A quo aũt iure fuerint iuenta.dicit q̃ a iure positiuo.vt no.ij.q.vij.§.itẽ dauid.fatetur q̃ a lege veteri fuit ordinata in p̃sona dauid.de conse.di.j.c.j.nec ob.qd habeꝛ in.§.eꝯ.l.di.qꝛ illa.fuerũt fcã anteq̃ esset hec irregularitas p 25 ecclesiaz instituta.ꝛ sic concor.§.itẽ cum dauid ꝛc.† Querit vlterius guil.qd sunt sp̃es irregularitatis. Dicit q̃ sunt tres. Nã quedã p̃uenit ex deformitate p̃prij corporis.ꝛ de hac habeꝛ.§.de cor.vici.p totum.ꝛ de cle.egro. Quedã p̃uenit ex deformitate corporis alieni. Et ħ põt tripliciter euenire.qꝛ qñq̃ p̃uenit ex morte.quandoq̃ ex membri mutilatione.quã doq̃ ex simplici cõsilio vel auxilio circa p̃dictã mutilationem cũ p̃posito.de hac tertia.de peni.di.j.piculose. Tertia ẽ sp̃es que p̃uenit ex culpa.vt qñ qs celebrat suspensione vel excõi catiõe durãte.de iudi.cũ eterni.in.vj.ꝛ de sen.excõ.c.j.eo.li. 26 † Quare aũt fuerit iuenta irregularitas a iure positiuo.dicit q̃ p̃p horrorẽ ꝛ scandalũ qꝛ horribile foret videre q̃ ille qui intixisset manũ in sanguinẽ humanũ postea intingeret in san guinẽ xp̃i.ꝛ hostiã imaculatã.ꝺ materia irregularitatis plene in decre.nisi cũ pridem.§.p̃sone.ver.irregularitas.de renũ. vbi p Inno.ꝛ Jo.an.ꝛ p Spe.in tractatu de dispen.ti.ij.

❡ De vsuris. Rubrica.

g Exᵍ graui ad nos isinua. Tres sunt p̃tes p̃ncipales sic tria.sunt di cta. In p̃ria p̃te p̃mittit abusum circa vsuraꝝ solutionẽ ꝛ repetitionẽ ꝛ p̃ñẽ p quã excõi cat ipso facto fauẽtes vsurarijs in.vj.casibus hic positis. In secũda p̃missa rõne statuit li brũ seu codicem rõnũ vsurarij debere exhiberi. In tertia p̃ te declarat hereticuz esse asserere p̃tinaciter exercere vsuras nõ eẽ peccatuz.ꝛ ꝯ suspectos de ħ vel diffamatos de ħ velut de heresi posse p̃cedere.secunda ibi.ceteruz.tertia ibi.sane. Tex.ibi firmata p hoc videbaꝛ teneri ad obseruantiã de iu reiur.debitores.fm Ste.sed solue vt gl. Tex.ibi locoꝝ ordi narij.i.ep̃i.§.de here.ad abolẽdã.ꝛ.c. excõicamus.ꝛ.eo.ti.p 1 hoc in.vj. ❡ † No.p̃rio crimẽ vsure fore p̃hibitũ ex iure di 2 uino ꝛ humano.qd intellige vt diceꝛ cũ glo. ❡ † No.non fa ciendũ qd tendit in offensaz dei ꝛ p̃ximi. Et no.non tenere statuta disponentia id qd tendit in offensaz dei ꝛ p̃ximi.ẽt si 3 sunt iuramẽto firmata. ❡ † No.nõ eẽ impediendã directe vꝛ 4 idirecte seu p aliquẽ repetitionẽ vsuraꝝ. ❡ † No.nil fiendũ in fraudẽ legis.cõcor.de re.iu.certũ.in.vj.ꝛ de priui.q̃to ꝛc. 5 ❡ † In v̇.nos igiꝛ.no.q̃ officiales facientes vel dictãtes vꝛ scribẽtes statuta sup vsuris soluẽdis vꝛ exigẽdis.vel sup eis solutis nõ plene restituẽdis incurrũt ipso facto sñiaz excõica tiõis.ꝛ idẽ in officialibus sciẽter iudicãtibus seu sñiantibus 6 p̃dicta. ❡ † No.fm Guil.hic eq̃parari scribere facẽ ꝛ di 7 ctare. ❡ † No.eandẽ penã imponi officialibus lꝫ p̃dicta sta tuta nõ fecerint nec scripserint vel dictauerint nisi cũ possint ipsa vel alꝛ.edita infra tres menses deleãt de libris cõitatuz. Itẽ si seruauerint dcã statuta vel cõsuetudines eũdẽ effectuz 8 habẽtes.ꝛc. ❡ † In v̇.ceterum.no.q̃ feneratores vt plurimũ ineũt ꝯctꝰ feneratitios dolose ꝛ fraudulenꝛ q̃ vix possunt cõ 9 uici ꝺ vsuraria prauitate. ❡ † No.vsurarios cogẽdos ad ex hibendũ codicẽ vsurarũ rõnũ p censurã ecclesiasticã. Ex quo no.q̃ interdũ in odiuz criminis vel p̃sone assumiꝛ p̃batio de 10 domo aduersarij ꝯ regulã.l.nimis graue.C.de testi. ❡ † In ver. sane.no.q̃ asserens p̃tinaciter q̃ exercere vsuras nõ est

a ❡ Qꝛ ali cui persone. Adde bar.i d.l.vt vi.ad fi.ff.ꝺ iust.ꝛ iu.ꝛ bal.i.c. j.circa p̃n.ꝺ pace tenen.

b ❡ Et tene ẽt secure.ad de gl.ꝛ bar. i.d.l.vt vim. d.iꝰ.insti.ꝺ actio.in.xx. col.i gl.i v̇.i iudicio alex. i cõ.lxxvj.i ij.col.vꝰ.nã fi.i.j.vo.

c ❡ Insti.ꝺ ob. Adde bar.i.d.l.inꝛ oẽs.§.recte. ꝛ doc.maxie iaꝰ.i.§.alie i gl.magna.i. sti.de acti.

d ❡ Uel p̃ sonã. Adde gl.bar.ꝛ do. i.d.l.vt vim. ꝛ.d.alex.in cõ.cxl.i pe. col.i.ij.vol.

e ❡ Suffi cit ergo.ad de bo.tex.ꝛ ibi bar.in.l. iij.§.armis. ff.de vi ꝛ vi. ar.alex.i cõ. clvj.i.j.col. in.v.volu.

f ❡ Nõ cre dẽdũ erit.ad de gl.ꝛ bar.i l.j.i p̃n.ff.ꝺ ven.inspe.ꝛ ibi alexã.in apostil.ꝛ ale xan.i cõ.xv.i j.volu.§.sed si plures ad de alexã. in cõsi.lxv.i.ij. col.circa fi. in.ij.volu.

g ❡ Ex gra ui.an aũt di spõ huiꝰ cle. cõprehẽdat iudeos vide alex.i cõsili. lxxv.i.ij.col. circa med.i v.volu.

11 peccatū censendus est hereticus. ¶ † No. ꝙ diffamatos vel suspectos de hoc posse inquiri ꝛ debere p inquisitores here- 12 tice prauitatis sic de alia spē heresis ꝛc. ¶ † Gl. pximi. qrit an valeāt statuta p que tollit dñiū rei alicuius vel ipsi⁹ actio. siue pueniat ȝ iure gentiū vl' ciuili. Rñdet remittēdo ad no. plene post Inno. ꝛ Hosti. de cōsti. que in ecclesiarū ꝛ p legi- ftas in. l. j. ff. de cōsti. pn. qꝛ si tollūt cū cā puta delicti vel simi- li valēt. Si vo sine cā nō possunt tollere dñiū seu actionē saltē de iure ciuili. de quo plenius dic vt hētur in locis pealle. 13 ¶ † Gl. humana opponere voluit ꝙ vsura nō sit phibita ex lege humana imo pmissa. pz in toto titulo. C. ꝛ ff. de vsuris p totū. Sol. gl. aut queris an vsura sit phibita ex lege canoni- ca que pōt dici humana ex eo qꝛ ab hoie itroducta. ꝛ dicēdū ꝙ sic ita loqͥ hic. qȝ intellige regulariter fallit in casibus no tatis in. c. cōquestus. c. salubriter de vsu. Aut qrit an sit phibi ta ex lege ciuili. que ēt pōt appellari humana lex. ꝛ dicendū ꝙ nō. vt in cōtrarijs qȝ erat clarū olim. ᵃ hodie vero per ius aucteticorū videnͭ vsure phibite ēt ex lege ciuili. ꝛ hoc tȝ q- dā pz Pau. vt no. in autē. ad hec. C. de vsu. facit qȝ nō. xiiij. q. iiij. c. qd dicā. ꝛ. s. eo. qꝛ in oibus. ꝛ in autē. de ecclesiasticis titulis in pn. col. ix. ꝛ hoc tenēt cōiter gl. legistarū ꝛ multi alij. p ista opi. facit ꝺm Pau. Jo. de li. qꝛ ius nāle inhibet vsurā. igit ciuile nō pmittit. cū inferior nō possit tollere legem supe- rioris. xxj. di. inferior. Ad idē facit qꝛ phibenͭ. legē dei vete- ris ꝛ noui testamēti. pz leui. xxv. deute. xxiij. psa. xxiiij. ꝛ Eze. xviij. ꝛ Luce. vj. Alij. vo tenent cōtrariū. s. ꝙ de iure ciuili ēt hodie attento iure nouissimo aucteticorū nō sunt vsure phibi te. Mouenͭ qꝛ ius aucteticoꝝ aperte pmittit vsurā vt pz in autē. de nau. fenore. posito in corpore aucteticorū ꝛ est qua- si circa fi. nec ob. rōnes alie. p glo. in autē. ad hec palle. ꝛ. d. c. quid dicā. ꝛ primo non ob. prima duȝ dicit ꝙ ius ciuile dicit quattuor cōcilia seruāda. sȝ illa phibent vsurā. ergo ꝛc. qꝛ rñ det ꝺm pdictos ꝙ ius ciuile pcipit quattuor cōcilia seruari in tangentibus articulos fidei. C. de her. ꝙcūqȝ. xv. di. c. j. secus quo ad vsuras quas exp̄sse pmittit. Nō ob. scda dū dr ꝙ ius positiuū est fundatū super iure naturali. ꝛ sic ex quo ius natu rale phibet intelligiͭ ēt phibere ius ciuile. qꝛ rñdet ꝙ lȝ ius ciuile sit fundatū sup iure nāli tñ alia ē phibitio iuris natura lis. alia iuris positiui pma enim est p cognitionē ꝛ detestatio- neȝ. scda est p pene tpalis adiectionē. ꝛ sic per hoc pz ꝙ ali- qd pōt esse phibitū lege naturali ꝛ nō ciuili. Preterea licet ius ciuile psupponat ius naturale hoc est iō qꝛ cōueniūt in fi ne. s. in bono directiuo. discordāt tñ i modo dirigendi. qꝛ ius ciuile vult dirigē in bonū qȝ cōgruit humane societati ciuili- ter inuente ꝺm quā hȝ cōseruari ꝛ nutriri. canonicū vero vult dirigere in bonū nō solū ciuile. sed ēt fidele ꝺm qȝ in patria pmiū expectamus. de iureiu. cū cōtingat. ꝛ ibi no. ꝺm pdicta pz qꝛ aliquid pōt esse phibitū iure naturali ꝛ canonico ꝛ nō ciuili pmissione penā nō infligente phibente. sicut est videre in exactione vsurarū. qꝛ per talē exactionē humana societas nō impediͭ sed iuuatur. de materia remittit Jo. de lig. ad no. plenissime. in regula peccatū. de re. iu. in. vj. hāc opi. secūdā. s. ꝙ de iure ciuili ēt aucteticoꝝ ñ sint phibite vsure tȝ Ja. bu. in dictā autē. ad hec. quem sequiͭ Bar. in. l. j. C. de sum tri. in 14 pn. †ᵇ. Sed qrit hic Guil. vñ surrexit hec phibitio vsurarie prauitatis. dic ꝙ ex multis. qꝛ ex sex pncipaliter. pmo ex pau- pertate. s. iuuāda qꝛ plurimū pximi ꝛ maxie pauperes ex vsu re exactione trucidanͭ. xiiij. q. iiij. quid dicā. Secūdo ex fame vitanda. nā laboratores ꝛ rustici pdia colentes libenter pone rent pecunias ad vsuras potius ꝙ i cultura cū sit lucrū tuti⁹ ꝛ sic nō curarēt hoies seminare ꝛ sic frustrarenͭ victualibus. surgeret fames ꝛ carestia. Tertio ex ydolatria vitāda q̄ alias cōtingeret ꝙ sic plus diligereͭ pecunia ꝙ̄ deus ꝛ eius man- data. xlvij. di. sicut hi. Quarto fuit inducta phibitio vsuraruȝ ex dilectiōe fraterna. nā per vsuras charitas que est dilectio pximi extinguiͭ. qꝛ qȝ nō seruiret pximo ex charitate ꝛ dile- ctiōe. s. pp vsure lucrū. Quinto ex eo qꝛ res aliena nō dȝ alte- ri seruire ꝙ̄ illi cui⁹ ē. ꝛ iō cū mutuo efficiaͭ pecunia accipiē tis dȝ ipsi recipiēti ꝛ ñ mutuāti seruire. xiiij. q. iij. si feneraue- ris. ꝛ. s. e. ꝯquest⁹. Sexto fuit phibita ex abusu rei. nā pecūia nō ē iuēta seu istituta ad germinādū. ꝛ sic pecūia ñ dȝ parē pe cuniā ꝺm guil. q ȝ pdictā dat vsus i qb⁹ pdicte rōnes cōpre- hēdunͭ vȝ. paupertates fames ydolatria dilectio fratruȝ. vetāt vsurā res aliena rei vl' abusus. ꝯcor. zen. ꝛ i pte mat. ȝ mā. s. 15 e. i rub. ꝛ. c. j. p inn. ꝛ plenissime i pa. regula peccatū. ¶ † Gl. iuramēto. querit an hoc iuramentū pstitū ad firmādū statuta de quibus hic teneat. Rñdet ꝙ nō p regulam nō est obliga- c torium. de reg. iu. in. vj. ꝛ qꝛ cū principale. s. statutū nō teneat per pñs nec accessoriū iuramenti. ꝛ hoc ēt satis vult iste texte Contra quod op. de. l. debitores de iureiur. vbi tȝ iuramētū pstituȝ sup vsura soluēda. lȝ teneat pncipale pactū. Rñdȝ gl. ꝙ ibi nō iuramētum pstitum sup vsura soluenda. qꝛ pt salua- ri sine interitu salutis eterne. ꝛ sine piculo aie nec tēdit ad p̄- iudiciū hois alterius ꝙ̄ iurātis. secus in iuramēto de quo h̄ qꝛ sit pstitum sup iniquo statuto huādo respectu alteri⁹ tertij piudicij. qꝛ ipsius a quo extorquētur vsure. ꝛ ideo nō pōt sal uari sine piculo salutis eterne. sicut nec ipm statutū. cū gl. cō 16 cor. hic Pau. ꝛ Ste. † Sȝ qrit hic Gui. an iurātes pñt sibi inuicē remittere licita iuramēta ꝛ ab illis absoluere. dicit ad uertēdū. qꝛ aliqñ aliq iurāt alicui se daturos ꝛ facturos aliqd quod ꝯcernit cultū dei. vt intrare religionē. vl' ire vltra mare ꝛ sepulchrū xpi visitare. vel si iurāt canonici de lucro eoꝝ da re certā portioēm fabrice. ꝛ tūc non poterūt se inuicē absol- uere a tali iuramēto. Aliqñ iuramētū seu id quod iuraͭ ꝯcer nit spāle cōmodū. ꝛ tūc aut ad id tenebantur ēt circū scripto iuramēto. Exemplū. si iurāt carnifices nō vēdere carnes pu tridas vl' si iurāt mercatores nō falsificare merces. ꝛ tūc non possunt se a iuramēto absoluē. aut ad id nō tenenͭ nisi ex vi iu ramēti ꝛ tūc aut id qȝ iurāt ꝯcernit cōmodū alteri⁹ ꝙ̄ iurāt ꝛ tūc in piudiciū alioꝝ nō pñt remittere. aut concernit solum cōmodū iurātis. ꝛ tūc possunt remittere. facit qȝ no. ꝛ e spō- ꝑterea. primo vbi p Jo. an. ꝛ de iureiur. debitores. pz Guil. 17 ꝛ idē tȝ hic zen. qȝ no. bene. ¶ † Gl. onera. qrit de exēplo qualia sunt ista onera q̄ qñq; p statuta imponūtur repetētib⁹ vsuras. Rñdet gl. ponēdo exemplū ꝛ per id qȝ fertur de sta- tuto qȝ est pgami. qꝛ ibi est statutū ꝙ repetens vsuras in foro ecclesiastico cogatur per ptātem vsurario mutuare tātā pecu niā ꝛ pro tanto tpe ꝙ̄to tenuit pecuniā vsurarij. ꝛ sic per ta- le statutū induciͭ onus qꝛ per ipȝ naturalis obligatio ad anti dota deduciͭ in ciuilē. quod fieri non dȝ. iuxta no. plene. s. e. ꝯsuluit. p Jo. and. cū gl. ꝯcor. Ste. gl. xiiij. q. iij. c. j. ꝛ Hosti. in sum. e. ti. §. q pena. ver. quid si ter. Alij ꝯdicentes valere pa- ctū p quod naturalis obligatio deduciͭ in ciuilē. p quib⁹ fa 18 cit. l. deniqȝ. §. j. ff. man. sed zen. tȝ gl. Jo. † Querit hic gl. nū- quid rex arragonie vel eius officiales q leuāt magnū tributū a iudeis vel sarracenis regni sui ppter vsuras quas pmittūt exercere si receptores ab istis impedirenͭ repetere vsuras p pdcās incideret ne rex ꝛ officiales in penas hic positas. dicit ꝙ sic qꝛ ēt lege veteris testamēti inhibita est vsura. de quo. s. 19 e. ꝙ̄to. c. post miserabilē. ¶ †ᵈ No. bene hoc dictum. qꝛ ꝺm d hoc hodie quasi oēs dñi ꝛ oēs cōitates erūt excōicati. ꝛ p h̄ dcō Guil. facit quod in simili dicit gl. j. in verbo censura. Sē tit igiͭ guil. nedū xpianis imo ꝛ iudeis ꝛ sarracenis phibitā esse vsurā ꝛ cōiter tenenͭ. lȝ iudei dicāt ꝙ nō sit peccatū si ipsi dēt ad vsurā xpianis vl' alijs nō sue legis. de quo in locis p̄- alle. ꝛ. xiiij. q. iiij. ab illo. ꝛ in regula peccatū dicā. j. cuȝ gl. pe. 20 q̄ hoc tangit. † Juxta pdcā qrit Idē guil. nunquid iudei po- tuerunt citari imediate sup restōne vsuruȝ ad instātiā xpiano rum p iudices ecclesiasticos ꝛ cōpelli per eoꝝ curiā ad resti tuendas vel remittendas vsuras. dic ꝙ non. sed soluȝ p suos iudices seculares ad requisitioēȝ ecclesie. alle. s. e. ꝙ̄to. ad h̄ qꝛ iudei non sunt de foro ecclesie. iuxta illud nil ad nos ȝ his e que foris sunt de diuor. gaudemus. ij. q. j. multi⁹ fa. l. iudei. C. iudeis ꝛc. ¶ Gl. decetero. oppo. ꝙ hec cōstitutio debeat ēt cōprehendere pterita. s. e. cuȝ tu. Sol. quo ad phibitionē cō- prehēdi ēt pterita. qꝛ ratio phibitionis est antiqua. sȝ quo ad f penā respicit tantummō futura ꝛc. ¶ᶠ No. bene ꝙ cōstitutio penalis ēt in mā alias phibita concernit tm̄ futura. nec mirū qꝛ pena legis. xxxj. q. ij. hoc sanctuȝ. ꝛ. q. iiij. in. c. dixit. sacra. de materia p do. An. de const. c. fi. ꝛ per Jo. de lig. de cōsti. c. 21 ij. ¶ † Gl. facere qrit ad littere declarationē. qd si fiat statu- tū ꝙ nullus recipiat vltra duos denarios in mēse p libra. an g habebit locū dicto casu pena huius decre.ᵍ videͭ ꝙ sic qꝛ ne gatio de pluribus vr' pmittere saltē de duob⁹ vl' minori ꝙ̄ti- tate. ar. de presump. nōne cū ꝯcor. ꝯtriuȝ tenet gl. per. c. quā- to. s. de treu. ꝛ pa. c. j. qꝛ nō dȝ statutuȝ itelligi taliter ꝙ obul et iuri

a ¶ Hodie vero. Adde bar. i. l. j. i. iij. col. i. v. opi. C. ȝ sum. tri. alex. i cō. xl. vj. i. j. col. in ij. vo. iaf. i. §. oēs i. iij. ca. v. si aduertē dū tñ ē isti. ȝ acti.

b ¶ Sed q̄ rit hic adde. panor. i rub. ex. ȝ vsu. vsi. sȝ qro. vnde.

c ¶ Et qꝛ cū principale. Adȝ bñ fa- cere gl. no. i l. si patron⁹. ff. q. j. patr. vio tñ alex. i. ꝯs. lvj. i. iij. co. v. nō ob. pmo. i. j. vol. alex. i. cōsil. xxxvj. in. iij. colū. in. iij. volu.

d ¶ Not. bñ. An aūt papa possit dispēsare su per vsuris exigēdis ꝛ dare puile- giū pncipi- b⁹ seculari- bus tolerā- di hebreos vide alex. in ꝯs. ij. ꝛ i ꝯsi. cvij. i. ij. vol.

e ¶ Facit. l. iudei. Ad- de Alex. in cōsi. lxxv. in ij. col. in pn. in. v. volu.

f ¶ Nota bñ ꝙ ad istā gl. adȝ alex. in consi. lxx. in fi. in. ij. vo lu.

g ¶ Videͭ ꝙ sic. ad istā gl. vide feli. in. c. ecclesia sancte ma- rie in. xxvij. colū. circa med. extras consti.

& iuri & statuentes incidāt in penā.facit de elec.publicato cū ibi no.&.C.De condi.insertis.l.ij.&.ff.de condi.inde.l.si procura.Cū gl.cōcor.Pau.dicens q̄ vt hēat locū hec pena requiritur q̄ statuto caueat̄ q̄ vsure soluant̄ ēt in casu nō cōcesso. secus si in casibus nō cōcessis de q̄bus.s.eo.c.j.&.c.conquestus.&.c.salubriter.& de fideius.c.ij.xiiij.q.iiij.qm̄ multi.cū gl. cōcor.Ste.ēt Guil.q2 cū negatio pmittat̄ q̄ nō recipiat̄ vltra pp hoc nō cōceditur q̄ recipiat̄ tm̄ vel minus alle.xxxj.q.j. §.hac rōne.xiiij.distin.c.j.& hec dicit vera dūmō cessat fraus. ¶ Glo.indicate ponderat q̄ hic nō repetit de scribentibus iudicata per qd̄ vr̄ q̄ q̄cquid sit in casu decre.nouerit de sen. excō.tn̄ saltē in isto casu tales nō ligabunt̄ hac pena. ¶ Glo. incurrant.querit an ipso iure & sine alio tp̄is interuallo hanc sniaz excōicatiōis icurrerēt.Rn̄det q̄ sic alle.no.i.c.nouerit. de sen.excō.in vbo statutarios. Idem Guil.q2 hec est pena que pcedit a claue ecclesie.s.censure & peccatū p quo imponitur est alias prohibitū lege diuina &c. ¶ Gl.ptātem oppo. q̄ indistincte officiales nō facientes tolli statuta p̄dicta de libris cōitatū sunt excōicati de sen.excō.nouerint.&c. grauem. Soluit q̄ p̄dicta iura debent intelligi ƀm istam decre.s.qn̄ p̄dicti officiales hn̄t super h̄ ptātem qd̄ est intelligendū de iure & de fcō copulatiue.ar.de rescrip.sciscitatus alias nō inciderent in penam si nō facerent tolli.facit qd̄ no.per Inno. & Hosti.i.d.c.nouerint.&.c.graue.vbi ēt sic itelligebat. ¶ Gl. menses oppo.q̄ imo duo dant̄ ad faciēdū deleri ista statuta. vt.d.c.nouerint.de sen.excō.Soluit gl.ibi qn̄ statuta sunt cōtra libertatē ecclesie qn̄ alias sunt iniqua ex eo q2 fauēt vsurarie prauitati.& sic diuersitas cāus tollit ptrariū.& sic p3 q̄ ante hanc decre.nō erat idē qd̄ hic statuit̄ ex vi huius decre. no

22 uerint.ƀm guil. ¶ †Gl.obseruare.q̄rit an oēs obseruātes dicta statuta sint excōicati.dicit q̄ nō.sed demū si sint de personis hic exp̄ssis.put no.in simili de sen excō.nouerint. Sed q̄rit hic Pau.quid si aliquis nō officialis scribat statutū an incurrat penā hāc.dicit q̄ non per tex.a cōtrario sensu.secus si sit officialis & scribat vel dictet.q2 incurret hāc penā.ēt nō secuta alia executione statuit nec ob.c.sniaz ne cleri.vel mo.q2 ibi req̄runt̄ duo.v3 q̄ scribat vel q̄ dictet.& q̄ idē sequat̄ homicidiū.& iō qualitercūq̄ scribat vel dictet ad homicidū postea subsecutū dr̄ dare auxiliū vel fauorē pnūciāti.put ibi no. post Inno.& Hosti. Hic aūt scribendo vl̄ dictādo incurrit

23 penā absq̄ alia executiōe statuti. ¶ †In.§.ceterū.gl.dolose. querit qūo de fraude & dolo poterit cōstare.Rn̄det remittendo ad no.plene de emp.& ven.ad nostrā.cōcor.Guil.de quo ēt in.c.illa vos.de pig.& d iureiu.ex lr̄is.& p Cy.i.l.ij.C.plus valere qd̄ agit̄ [a] q2 qn̄ ē pactū q̄ teneant̄ reuendere possessionē de facili p̄sumit̄ fraus si est vendita minori p̄cio q̄3 valeat maxime emptori cōsueto fenerari.alias si ē simplex cōtractus emptionis resoluendus p̄cio restituto ad certū tp̄s est licitus sui natura & fructus lucraret̄ emptor.C.de pac.inter empto.

24 & vendi.l.ij.ƀm guil. ¶ †Glo.agef.querit an h̄ casu poterit procedere simpl'r & de plano sine strepitu & figura iudicij ƀm formā cle.sepe.de ver.sig.Rn̄det q̄ sic put pbatur in cle.dispendiosa3 de iudi.Ite3 t3 hic guil.dicēs q̄ ex quo papa scit fraudes istas feneratoq debuit puidere vt 2̄ eos procederet̄ nō seruata figura iudicij cū vix constare possit de cōtractibus eorū.& iō dicit q̄ si non possunt clare cōuinci iudex pcedet 2̄ eos ex p̄spicuis iudicijs recipiēdo in testes pxenetas & mediatores.alle.de testi. qm̄.poterit ēt recipere sub pena excōcationis q̄ q̄cūq̄ scit veniat & cōpareat releuaturus.alle.de

25 iureiu.ad nostrā.ij.†S3 nūquid pena cle.hēat locū siue agat̄ de vsuris repetendis i foro eccl'iastico siue ciuili.Rn̄det pau. q̄ si repetitio fiat in foro eccl'ie indubitāter locū h3 hec pena si isti hic noiati p̄stent aucītatē in exigēdo.& vim aucītatis cōpulsiua3 cōtra volentes repetere in dicto foro.q2 sic ipedīūt iurisditionē ecclesiasticā.& p q̄ns ēt locū h3 pena de imu.ec. cle.qm̄.i.vj.Si v̄o fiat repetitio i foro seculari & ciuili idē di

26 cit q2 hic idistincte loq̄t.†S3 an h̄ sit licitū repetere vsuras in foro seculari.Lau.dic̄ q̄ sic.xiiij.iiij.qd dicā & hec.op. placet pau.vbi nō refert̄ qd̄ ad qd̄ petit̄ sit vsura.& sic nō vr̄ esse de phibito & cōcesso.& sic non sup iure sed solū sup facto ab solutum sit an non.Si aūt est dubiu3 super iure.vt q2 dubitaret̄ an illud qd̄ petitur includatur nomine vsurarū.tūc d3 litigari in foro ecclesiastico.& sic dicit debere intelligi qd̄ no.

in.c.cū sit generale.de fo.cōpe. ¶ No.hn̄ hoc dictu3 Pau. facit qd̄ no.Jo.an.de fo.cōpe.cu3. C.leyus in.vj.in noue.&

b Bar.in.l.ticia.ff.so.ma. [b] l.omni nouatione.C.de sa.san.eccle.de mā plene vidistis i cle.dispendiosa3.de iud.dic vt ibi. & vide Bal.in.l.quotiens.C.de iudi.& qd̄ nota.de or.cog.c. tuā &c. ¶ Glo.codices oppo.q̄ isti nō teneant̄ ad exhibendū codices suos q2 nemo d3 cogi ad ipertinentiā.C.de pba. l.ad pbandū.& no.de cōfes.c.j.&.ij.in.vj.sed hoc esset impertinens.q2 codex est q̄dā liber specialis iuris ciuilis.& sic nil facit eius exhibitio ad cōuincendū vsurariū.ergo &c. Soluit glo.q̄ hoc nomen codex late sumit̄ pro libro rationū vsurarij. na3 late sumēdo quilibet liber codex pōt dici.alle.de sum.tri. damnamus ver.nō enim &.ff.de eden.argentarius.§.j.stricte aūt sumendo codex dr̄ liber.q̄dā iuris ciuilis.de quo hic non

27 loquit̄. ¶ †Gl.rationē.voluit opponere q̄ quis non debet cogi ad edenda iura que faciūt 2̄.se vt in decre.i.de pba.vn̄

c dicit lex q̄ nō d3 sumi pbatio de domo aduersarij.C.de testi. [c] l.nimis graue.Sol.gl.remittēdo ad no.in.d.c.j.& p Azo.in summa de' eden.§.nūc de edictione rationū.Guil.& 3en.hic dicūt q̄ hoc est speciale pp piculū anime 2̄ regulā dicti.c.j. de pba.Idē Pau.dicens hoc speciale in odiū vsurariorū. S3 aduerte q̄ imo vr̄ q̄ h̄ nō sit speciale.sed potius de iure possit peti hec editio rationū siue sit questio cu3 vsurario.siue cū alio nō vsurario.ff.de edē.l.argētarius.ad h̄ q̄ l3 quilibet aduersarius nō teneatur edere instr̄a sua.tn̄ tenetur reddere rōnes.l.j.C.de pcur.&.l.iustum.& qd̄ ibi no.C.de eden.& co. ti.l.fi.Soluit hic Pau.recitando opi.q2 quidam dicunt idistincte rōnes edendas.& sic nil noui inducit hec cōstō nec ob. decre.j.de pba.cu3 si.q2 loq̄t in instr̄is.Alij vt Pe.de bel.

d pti.aliter dicūt. [d] q2 aut editio rōnū petit̄ ab illo qui illas cōfecit rōne publici officij vt erant argentarij olim qui eligebantur de publico.& tūc tenet̄ reddere vt in 2̄rio.aut petitur ab eo q̄ illas cōficit vt priuatus.& tūc nō tenetur edere.& idē est dicendū tūc in rōnibus qd̄ in instr̄is qd̄ pbat.q2.d.l.argentarius.ponit casu3 spāle3 in argentarijs.& sic in alijs. In cō

28 trariū est ius cōe.ff.ad municip.†l.j.p hoc cōcludit Pau.q̄ si aliquis vt priuatus scribat rōnes suas in libro suo regul'r nō cōpellit̄ edere alteri. Fallit in tribus casibus. Unus est qn̄ quis ē illis vsurus.l.j.§.edenda.ff.de eden. Secūdus qn̄ petunt̄ a priuilegiato intelligo actiue.hoc est q2 puilegiatus petit editionē puta fiscus.pbat̄.ff.de eden.l.iij.Tertius ē qn̄ petit̄ ab vsurario vt illas edat.vt hic pbatur.& hic est verus intellectus huius decre.quē sequit̄ ēt hic gl.vt infra patebit & hec vera qn̄ petit̄ editio p offm̄ iudicis ex ti.de eden.vnde put hic dicit glo.q̄cq̄d scribat̄ in ista mā qn̄ agit̄.de edendis rōnibus ē aduertendū.q̄ duplex pōt peti editio rōnu3. Uno mō iure actionis p spāles actiones altero p offm̄ iudicis ex ti.de eden.iure actiōis pōt peti a tutore p actionē tutele a curatore p actionē negociorū gestoq.& simil'r a gestore a socio p actionē p socio.a pcuratore p actionē mādati. Idē Pau. alle.l.j.§.de offō.ff.de tute.& ra.di.&.l.q̄dā.ff.de eden. Offō aūt iudicis p titu.de eden.petit̄ editio rōnis si petat̄ ab illo q̄ illas cōfecit ex officio publico.si v̄o petat̄ ab illo q̄ nō cōfecit rōne publici officij sed vt puatus.tūc idē vr̄ dicendū in rōnibus qd̄ in instr̄is vt regul'r non possit peti.p hoc infert glo.q̄ si aliquis vt priuatus & non rōne publici officij cōfecit libru3 vel scripturā in quo vel in q̄ scripsit data & accepta nō coget̄ illa edere sine cāe cognitione. In cāe aūt cognitione vsabit̄ p̄cipue an ille a quo editio petit̄ rōnis sit illa vsurus vl̄ an petens sit priuilegiatus.puta q2 sit vsurarius vel petens editionem sit priuilegiatus coget̄ al's secus.& sic d3 intelligi.l.j.C. de edē.& h̄ erat de iure antiquo an̄ istā cōstōne3 q2 solū i dcis duob9 casibus cogebat̄ reddere.Hodie v̄o p hanc cōstōne3 additus ē alius casus priuilegiatus pp periculū aie in odiū vsurariorū.vt illi teneant̄ edere suas rōnes.qd̄ non erat olim ante istā cōstōnē.& ita dicit glo.determinatū fuisse Bonon. per.d.Jo.de baisio fratrē Arch.qui formabat questione3 de manifesto vsurario.qui satisdederat epō de restituendis vsuris.de qua questione habet̄ in mercurialibus de re.iu.pecca

29 tū in.vj.†Nunquid aūt libro rōnū indistincte stetur.dicit gl. q̄ sic.2̄ eos.sed p eis non alle.C.de proba.l.rōnes.&.l.instrumenta.&.l.exemplo.& qd̄ no.in.l.quedā.§.nūmularios.ff.de edeu.facit qd̄ no.de fide instru.c.ij.in fi.prime glo.Idē tenet

a ¶ Or qn̄ ē pactū.adde gl.i.l.rogasti.§.si tibi.ff.si cer.pe. quā pau.de ca.ibi multū no.& dic ea3 sing.& ibi vide.d.ias.& vltra eū.d.ale. xlvj.i.iij.vo. ale.i co.cix. circa fi.i.iiij. vol.& cōsili. cxix.circa fi. & cō.se.e.vo. alex.i.cō.xx. viij.i.ij.col. circa pncip. v.volu.

b ¶ L.ol nouatione. adde alexā. plene ibi in apostil.& alexan.in cō.ix. circa me.in iiij.volu.& imo.i cle.dispendiosa3 i i pe.co.i pn. s.de iudi.

c ¶ L.nimis graue limita vt per bar.& doc.p illū tex.in.l. fi.§.licentia. C.d iu.deli.

d ¶ Or aūt editio.Vid bar.& doc.i d.l.argētarius.vbi itelligūt q̄ ita d mū notari9 tenet̄ edere si sibi pecunia sit soluta.

30 hic Pau. † Sed querit nũquid eo casu quo peti põt editio iure actionis. possit ét peti offõ iudicis. Refert hic ipse pau. φ Dy. in. l. j. §. nũc de officio. ff. de tutelis ₇ rõnibus distrahẽdis. dicit φ si petit̃ editio rõnũ secũdario vel incidenter grã alterius iudicij inchoati. siue pcesserit cõtractus cuius occasione sint cõfecte siue nõ. ₇ sic ét si possit peti iure actionis ex eo ꝯctu poterit peti editio officio iudicis. facit i ar. lz nõ alle. de resti. in inte. suscitata. ₇. c. pe. ₇. fi. ₇. l. quotiẽs. C. de iudicijs cũ si. Si võ petit̃ editio pncipaliter. tũc si pcessit contractus vł quasi cuius occasione sint cõfecte ex quo cõpetit actio ordinaria agetur actione descẽdẽte ex illo ꝯctu. Si võ nõ pcesserit cõtractus vel quasi. tũc dicit Dy. φ petet̃ editio p offiñ iudicis. ₇ si non exhibent̃ fiet cõdẽnatio ad iteresse. ff. de eden. l. si qs ex argentarijs. §. ex hoc edicto. ₇ hoc iõ qꝫ in talibus rõnibus cõsueuit scribi tota vita₃ dati ₇ recepti. qd̃ secus est in publicis instrumẽtis. Oꝫ ħ vltimũ dictũ Dy. qñ nõ pcessit ꝯctus vel quasi intelligo cũ tẽperamine. ₇ limitatione glo:

31 ₇ Pau. de qbus. s̃. dixi. † An aũt eo casu quo fieri dꝫ editio rõnũ fieri debeat [a] cũ die ₇ cõsule. dic̃ hic guil. φ sic qꝫ rõnes sunt cões. facit lz nõ alle. l. j. §. rõnes. ff. de eden. dicit tñ i hac mã editionis distinguendũ. qꝫ aut loquimur de lr̃is apostolicis ₇ alijs iudicialibus que sunt cõia. ₇ tũc talia sunt edenda de rescrip. si. aũt. ₇. c. plerũqꝫ qd̃ pbatur ₇ no. C. de eden. is apud. Aut loquimur de alijs ₇ tũc si sunt rõnes. tũc qꝫ cões debent edi cũ die ₇ cõsule. qd̃ intelligo. qñ sunt cõfecte rõne publici officij p superius dicta. Si vero sint instrumenta ppria. ₇ tũc si nõ vult qs vti. ₇ tũc ñ tenet̃ edere aduersario ad intentionẽ fundandã. sed ad fundatã iuuãdã. sicut no. in. c. j. de proba. ₇ no. in. l. fi. C. de edẽ. ₇. l. j. §. editionis. ff. eo. ti. Si võ qs ẽ vsurus ₇ tũc sine die ₇ cõsule dꝫ fieri editio. nisi qs velit redarguere de falso. put plene no. in. d. c. j. de pba. ₇. d.

32 §. editiões. ¶ † Gl. censura i pñ. querit qd cõprehendat̃ appellatiõe cẽsure. remittit a. d. c. querenti de v̄. sig. Deinde q̃rit nũquid inuito vsurario possit in eius domũ ingredi vel eo inuito frangi archa seu capsa ipsius ppter istas rõnes hñdas dicit gl. φ nõ. p hũc tex. a sui cõtrario dñ tñ pmittit istos cogi ad editionẽ rõnũ p censurã ecclesiasticã. facit qd̃ no. Spe. de instru. edi. §. videndum restat. ver. pone instrumenta. ₇ qd̃ no. Inn. de imu. ec. c. j. ₇ qd̃ vidistis in cle. ij. de cẽ. facit. qd̃ hẽtur

33 in. l. ij. C. qñ ₇ quibus quarta ps debet̃ li. x. † Alterius q̃rit gl. an iudei exercentes vsuras cogi debeãt ad edendũ rõnes suas. ₇ vr̃ φ nõ. qꝫ nõ possunt excõicari vel alia censura ecclesiastica de qua hic loquit̃ cõtra eos exerceri cũ sint foris extra ecclesiã. ij. q. j. multi ₇ de diuoꝛ. gaudemus. ₇ sic pena hic exp̃ssa nõ vr̃ eos cõplecti. ꝯriũ tꝫ gl. per. c. quãto. ₇. c. post miserabilẽ. s̃. eo. vñ cõcludit φ iudei cogi debebũt ad editionẽ per principes seculares ₇ si nõ cogunt per tales poterit indirecte cõtra ipsos exerceri censura ecclesiastica. facit qd̃ dicet̃ infra circa fi. cũ gl. cõcoꝛ. Pau. tũ qꝫ lr̃a generaliter loquit̃. tũ qꝫ restitutio vsurarũ ẽ de iurisditiõe ecclesie. ₇ exercebit̃ cen

34 sura indirecte vt dicit gl. p iura p eã allegata ₇c. ₇c. ¶ † Gl. vsurarios. querit qd in heredibus vsurarioꝛu₃. an cogent̃ ad edendũ codices rõnum defuncti. dicit gl. φ sic. Ide₃ dicit in extraneis hñtibus tales libros. alle. de vsu. tua. nos. ₇. c. Michael. ₇. ff. de edẽ. l. si qs ex argentarijs. §. j. ₇. l. q̃rela. §. nihil.

35 vbi in simili idẽ dr̃ de libris argentarij. ¶ † Gl. cõpellẽdos. querit ad lr̃e declarationẽ qd si vsurarius vel eius heres dñ ab eo petitur editio rõnu₃ dicit se illas non hr̃e. vt dicit illas non fuisse cõfectas. vel dicit se amisisse. quid erit fiendũ vr̃ φ credi. debeat sacramento ipsius vsurarij vel hr̃dis ħ asserentis. ar. ff. de edẽ. l. ptoꝛ. §. sꝫ si seruus. ₇. C. de fi. instru. l. fi. ₇. s̃. qd̃ me. cau. c. fi. ₇ ar. eius qd̃ legit̃ ₇ notat̃ de priuile. cũ oli p. mo ꝯriũ tꝫ glo. dicens φ sibi non credit̃ nisi aliter pbet alle.

36 ar. de pur. ca. c. j. † Quid aũt hẽbit pbare dicit glo. φ pbare hẽbit amissionẽ cũ casu seu casualẽ. puta pp incẽdiũ vł ruinã. alle. ff. de edẽ. l. si qs ex argẽtarijs. §. fi. Pa. hic dic̃ φ pp fraudes quas cõmittũt nõ credit̃ eis dicẽtibus se libros pdidisse si cõstat ipsos antea habuisse. nisi pbent amissionẽ. qꝫ hic tractamus de eoꝛu₃ lucro ₇ alioꝛũ preiudicio. cũ aliter foꝛe non possent vsure probari. alle. de eden. l. argentarius. ₇ sic sentit Pau. φ si nõ constet illos antea habuisse libros φ stetur eorum iuramento. hoc credo sane intelligendum put infra dicet̃ cũ gl. alias non procederet cum presumptio in dubio sit contra tales. nec ob. predictis. l. fi. C. de fi. instru. ₇ qd̃ not. de priuile. cũ olim. [b] qꝫ ibi necesse est pbare plene tenoꝛẽ instrumẽti amissi per illũ q dicit se amisisse. ₇ tũc nimirũ si sup amissiõe statur sacramẽto asserentis ipsum amissu₃. qꝫ modicũ piudiciũ est stare tali iuramẽto. ar. de pcura. ex insinuatiõe. hic aũt est secus. qꝫ de maioꝛi piudicio agit̃ cũ non pbetur tenoꝛ rationũ cõtra ipsum vsurariũ vel heredẽ. cu₃ glo. cõcoꝛ. pau.

37 ₇ Mat. † Iuxta pdicta q̃rit glo. quid si sit vsurarius q nũc conficiat librum rationũ. sed solum scribit facta sua in cedulis ₇ illas postea dilacerat solutis sibi creditis ₇ vsuris. ₇ talẽ dicit Guil. se cognouisse qualiter puidebitur hr̃di eius. Rñdet gl. φ si tali vsurario succedat heres nõ vsurarius sꝫ alias fidedignus ₇ de tali modo vsurarij sit publica vox ₇ fama stabitur sacramẽto talis heredis asserẽtis se nõ habere rões.

38 alle. de testi. pterea. ₇ de psum. illo. † Qualiter aũt succurret̃ ipsi petẽti editionẽ hoc cãu. Rñdet φ in dicto casu vel ꝯsimili qñ alr̃ nõ possit haberi codex rationũ poterit recurri ad remediũ decre. ad nostra₃. ij. d iureiu. qꝫ poterit poni edictũ generale sub pena excõicationis φ quilibet qui sup hoc scit veritatẽ debet cõparere. ₇ sic illa testificari. † Iuxta pdicta q̃rit

39 hic La. qd si is a quo repetuntur vsure ₇ a quo petit̃. vt edat codices suaꝝ rationũ. negat se foꝛe vsurariu₃ quid erit faciẽdũ. dicit φ anteq̃ cogat̃ edere cognoscet̃ saltẽ summarie. an sit vsurari⁹ facit qd̃ no. post Inno. ₇ Archi. de foꝛo cõpe. romana. i nouel. ſm Lapũ. ¶ In. §. sane. glo. siquis. querit an pcedat quod hic dr̃ etiã si non sit vsurarius. sed alius q hoc ptinaciter asserit. Rñdet gl. φ si p hãc litterã que indistincte loquitur. ex hoc colligit gl. φ iura nõ solũ puniũt vsurarios vt pꝫ. s̃. e. c. qꝫ in oibus. ₇. c. pterea. ₇ eo. ti. c̃. in. vj. sꝫ ét puniũt fauẽtes illis. vt pꝫ. s̃. e. c. j. in. vj. ₇ in hac cle. i pmo respõso. ₇ ét i ħ. §. attẽde tñ vt dicit gl. qꝫ hic plus punit̃ fauẽs auctoꝛizãdo q̃ fauẽs seu factoꝛ operis. facit. xxiiij. q. iij. q alioꝛũ. ₇ de materia nota in. c. j. de offi. dele. ₇ p Io. de lig. de sen. excõ. mulieres. facit. xj. q. iij. qui consentit cum glo. ꝯcoꝛ. guil. dicens φ interdu₃ imponit̃ pena cõtra auctoꝛizãtes tm̃ vsurarijs. lꝫ non exerceãt vsuras vt hic. Interdũ puniũtur pducẽdo ad effectũ sicut est videre in illis de quibus in prin. cle. Interdũ puniũtur qui nõ per se sed cũ eoꝝ domibus fauẽt. s̃. c. j. in. vj. Interdu₃ ₇ quarto puniũtur qui p se vel p alios exercẽt vsuras. ₇ isti minus peccãt q̃ primi dũmõ credãt ẽẽ peccatũ exercere vsurã. sed poti⁹ volũt lucrari q̃ euitare peccatu₃. xv. q. j. merito. ₇ isti diuersas penas incurrũt. qꝫ carẽt sepultura. ₇ si sunt clerici deponũtur ab officio ₇ hñficio. s̃. e.

40 qꝫ i oib⁹. ₇. c. q̃. e. ti. i. vj. vbi ét alie. pene iponunt̃. ¶ † Gl. ptinaciter q̃rit quis dicat̃ ptinaciter affirmare. Rñdet remittendo ad no. in cle. vnica. §. poꝛro. de sum. tri. eo. ti. c. j. i fi. in vj. qꝫ ille qui est obstinatus. nec quoquo mõ vult se remouere de opinione sua. Quid aũt si quis non affirmet nec neget. sꝫ taceat nõ ptinaciter credit non esse peccatũ cõmittere vsuras. Dic φ est hr̃ticus ex mẽte quã deus respicit. vt no. i. d. c. j. in glo. fi. de sum. tri. in. vj. ₇ hũc lꝫ occultũ ligat constõ eccle

41 sie. vt no. s̃. e. de hereti. cle. j. ad fi. de quo tãgit Mat. † Iuxta pdcã q̃rit hic La. quid si aliquis nõ ptinaciter sꝫ foꝛte aliter lubrico lingue asserit non ẽẽ peccatũ exercere vsuras. dicit φ tũc nõ puniet̃. nisi saltẽ vt ex verbis hereticis extraordinarie arbitrio inq̃sitoꝛis ₇ iponetur ei saltẽ aliqualis penitẽtia leuis salutaris. xvij. di. nec licuit. xxiiij. q. j. hec est fides. vł

42 ét in nullo puniet̃. † Quid aũt si nõ verbis sꝫ factis hoc asserat. puta inhumaniter tractãdo eos quibus mutuat vł simile quid agẽdo dicit φ tũc si ex hoc sit grauata eius opinio ita φ dici possꝫ d hoc diffamatus vel suspectus tũc pcedi poterit vt hic dr̃. ad hoc. xj. q. iij. extimant. ₇. c. non solũ. vbi non solũ

43 vbis sꝫ ét factis deũ negamus. ¶ † Gl. nõ est peccatu₃ q̃rit an vsurarius teneatur confiteri ₇ penitere de vsura extoꝛta si illam restituit. ¶ Glo. rñdet φ illi qui dicunt vsuras nõ esse peccatũ. ₇ cõsequenter vsurariis non teneri ad restitutionem. sine dubio dicerẽt φ nõ. sꝫ hec opi. aperte est heretica. vt hic pbatur. Quid igit̃ si dicatur vsurariu₃ obligatũ ad restitutionẽ. prout est veritas. an posset dici φ non teneatur post restitutionẽ confiteri qdã φ sic ad instar eius qui est obligat⁹ ex deposito vel mutuo vel cõmodato qui non tenet̃ confiteri facta restitutiõe. Oꝫ gl. dicit hãc opi. foꝛe falsa₃. Mouet̃ qꝫ obligatus ad restituẽdũ ex delicto. puta furto rapina vsura ₇ simonia

[a] ¶ Cũ die ₇ cõsule. ad. de alex. icõ. cxxix. in. ij. col. i. ij. vol.

[b] ¶ Qꝫ ibi necesse ẽ. ad de tex. i. l. testiũ ₇ ibi no. p bar. ₇ do. C. de testi.

monia vel simili delicto ēt post restitutionē hz penitere. pba tur.s. de homi.sicut dignū.§.eos.de fur.c.fi.de rap.c.ij.cū si. alle.in glo.facit qd no.Hosti.in sum.de pe.ꝛ re.in penul. col. ver.sed nunquid sufficit ꝛ sequenti. Idē Pau.dicit tñ ꝙ pri mi magis peccāt ꝙ̄ secundi requirit̄ ergo cōfessio contritio ꝛ satisfactio.qz per prima duo satisfit deo per tertiū ꝓximo.fa cit qd no.de rap.c.super eo.in glo.Sed aduerte hec ꝓcedūt in vsura expssa de qua ꝓprie loquit̄ cle. Sed quid mentali. dicit Pau.ꝙ i foro penitētiali qs tenet̄ ad restitutionē eius. ꝛ cōsequenter dz ēt de illa penitere in foro cōtentioso.secus qz lz creditor in iudicio fatet̄ suā prauā intentionē.tñ non pōt ab eo repeti vt vsura.ꝛ quasi iniuste receptū.facit.s.eo. cōsu luit.in fi.ꝛ qd ibi no.p pdicta cōcludit hic Pau.duo.primū ꝙ hec cle.nō hz locū in vsura mentali.nec ita loquit̄ hic scdm ꝙ saltem in foro penitentiali quis tenetur ad penitendum de vsura mentali.ꝛ ad eius restōnē. Idem Inno. in.d.c.consu a luit.ꝛ Ray.in sum.e.ti.post pn. [a] secus dicit in symonia men tali qz nō obligat ad restōnē ēt in foro penitentiali de symo.c. fi.Que aūt possit esse rō diuersitatis.dicit ꝙ multiplex pōt eē rō.Prima qz vsura est dānata ꝛ phibita ex vtraqz lege hoc ē veteris testamēti ꝛ noui.ꝛ iō nō dimittit̄ peccatū nisi restitua tur ablatū.facit.xiiij.q.vj.si res aliena secus in symonia.qz est phibita p ius canonicū.ꝛ i ea pōt papa dispensare.scda pōt esse rō.qz i restōne.vsure nulli fit pīudiciū.secus in symonia. qz dz de bonis ecclesie restituere si aliūde nō hēt.hec fuit rō abbatis.ꝛ nō vā qz cōcluderet ꝙ ēt symonia expssa ꝛ pactio nalis nō obligaret ad restōnem. Iō alia ꝛ tertia pōt esse rō qz vsura mentalis magis repugnat bono charitatis ꝙ̄ symonia mentalis. Nā qs ex charitate tenet̄ alteri egenti mutuare. si tñ tenet̄ donare ꝛ sic in mutuo non dz aliquid sperare sed in dono sic. Hic est ꝙ donatarius nō tenet̄ ciuiliter ad aliquid donāti.l.sed si lege.§.cōsuluit.ff.de peti.here.sed recipiens mutuo sic.ꝛ iō plus obligat ad restōnē vsura mētalis ꝙ symo nia mentalis. Quarta pōt eē rō.qz in symonia ē turpitudo ex b vtraqz [b] ꝛ iō ibi ē potior cōditio possidentis.vt i regula i pari. de re.iur.in.vj. Secus in vsura vbi versat̄ turpitudo solū ex pte mutuātis tm̄.cū Pau.in eo qd dixit vsurā mentalē non posse peti in foro cōtentioso.cōcor.hic Guil.dicens illā non posse peti iure fori.lz tm̄ iure poli.alle.s.e.cōsuluit.ꝛ.c.in ciui tate. Jo.de li.hic vr̄ dicere ꝙ vsura mentalis dz restitui in fo ro cōtentioso.qñ inotescit praua itentio creditoris.ꝛ tūc repe tit̄ quasi vsura.lz nō sit vera vsura alle.s.eo.cōsuluit.ff.ꝙ me. cau.l.fi.§.si fenerator.de hoc per Jo.an.in.d.c.consuluit dic vt ibi.qz hoc pendet ex intellectu.d.c.consuluit in fi.de quo c ibi ēt p Jo.de lig.ꝛ do.An.qui idē tz qd no.bn̄. [c] † Nūquid 44 aūt eꝫ recipiēs pecuniā ad vsuras ꝛ illas soluens.pecet.tā git Ste.ꝛ refert opi.qz qdā dicūt ꝙ sic si cāz dedit fenerādi. vt qz alias illi q mutuabat nolebat dare ad vsuras.nec aliquo mō.Si vō dedit occasionē vt qz nolebat alij dare ad vsuram si nō dedisset illi qui petijt ꝛ recepit.ꝛ tūc non peccat. Alij vō dicūt ꝙ si recepit ad vsuras pro bono ꝛ pio opere non pec cat.secus si ex cā voluptatis.de quo plene.s.e.sup eo. breui ter ēt pro bono opere nō est recipiēdū ad vsuras si aliud fieri pōt. Ēñ potestis ꝯcludere ꝙ peccat inducens alias nō mu tuatuꝝ ad vsuras. Si vō nō inducit ad hoc qz erat dispositus oino dare ad vsuras.ꝛ tunc si recepit cā voluptatis ꝛ peccat. Si vō ex cā honesta ꝛ ꝓbabili vel necessaria.ꝛ tunc si nō pōt aliūde hr̄e si vr̄ peccare alias sic iuxta no.s.e.sup eo.ad casuz pcedentē facit qz inducit illū ad faciendū minus malum.qz minus est malū egenti mutuare ad vsuras vel in piā cām ꝙ̄ 45 alteri in cām voluptatis. ¶ † Gl.hereticū.oppo.ꝙ nō sit he reticus q dicit ꝙ exercere vsuras nō ē peccatū.qz hereticus solus vr̄ q male sentit de articulis fidei.sed id nō est de arti culis.igit̄ ꝛc. Soluit gl.dicēs falsuz eē ꝙ ille tm̄ sit hereticus qui male sentit de articulis fidei.qz imo nō solū iste est hereti cus.sed ēt q male sentit de sacramentis ecclesie vl̄ hz dogma puersum. vel gignit seu inducit nouas opiniones falsas vel alias inductas falsas sequit̄.vt ꝓbat̄ in.c.ad abolendā in pn. de here.ꝛ.c.inter heresim.ꝛ.c.hereticus.xxiiij.q.iij.sed assere re exercere vsuras nō eē peccatū est ꝯ doctrinā ecclesie vt pz d s.eo.c.ij.ꝛ.c.cū tu.in fi.igit̄ ꝛc. Guil. [d] limitat.h eē verū qñ qs credit indistincte ptinaciter ꝙ exercere vsurā nō sit pecca um.secus dicit si dubitaret in certo casu an sit vsura.tñ cre 46 dit ꝙ si esset vsura esset peccatū. ¶ † Alterius qro an iudei asserentes ꝙ exercere vsuras cū xpianis non sit peccatū.iclu dantur sub hac cōstitōne.quo ad ꝓcessum fiendū cōtra eos tāꝙ̄ ꝯtra hereticos.gl.rñdet ꝙ non qz in illis nō cadit ꝓprie heresis.qz heresis notat diuisionē.sed ipsi nūꝙ̄ fuerūt in vni tate ꝯ gremio eccl'ie ex quo carēt baptismo qd est ianua oium sacramentoꝝ. de psby.non bap.veniens ergo non pñt di uidi ab ecclesia.ad hoc qz iudei peccāt i articulis fidei.qz nō credūt in humanitatē xpi.ꝛ hoc est certū ꝛ ecclesia h scit.ꝛ tñ tolerat ꝛ sustinet ꝛ non punit.qz nihil ad nos de his que fo ris sunt.de diuor.gaudemus.ij.q.j.multi.igit̄ ferēdi in h er rore. Idē Pau.alle.xlv.di.deinde.j.q.vij.ꝯuenientibus.xxiij. q.v.si nos.ꝛ.c.cū vos.xxiij.q.v.alieno.ꝛ.c.qcūꝙ̄.ꝛ.c.hrtici. Itē qz lz iudeus sit creatura dei.non tñ est creatura ecclesie. que eos nō regenerat per baptismū.ꝛ iō canonibus arctant̄. ij.q.j.multi ꝛ sic inquisitores nō pñt eos vt hereticos punire hec vera qñ iudei lz credāt pdicta nō tñ dogmatizāt alijs p dicta.Si vō dogmatizarēt inter xpianos tūc dicit gl.ꝙ pos sent p ecclesiā cōpesci ꝛ puniri alle.no.post Inn.ꝛ Host.de vo.qd sup his in vbo defensiōe.nec mirū qz ēt in certis alijs casibus.scilicet quando aliter offendūt fidem ecclesia cohere cet ꝛ punit iudeos.de qbus legitur ꝛ nota.s.de iudeis.c.iu dei.ij.Idem tz hic Pau.Cōcludit igitur gl.ex predictis. ꝙ iudei non possunt licite ꝑm legem suam christianis dare ad vsuras. Idem tz zenze.per id quod habetur deutero.xv. vbi dr̄ simpliciter ꝙ a nullo recipient̄ vsure.ibi dr̄ ad lrāz.fenera beris gētib⁹ multis ꝛ tu a nullo fen⁹ accipies.dñaberis mul tis ꝛ tu a nullo dñaber'.Cōtra istd facit qd hr̄ deutero.xxiij. vbi dr̄.Nō fenerabis fratri tuo ad vsurā pecuniaz tuā.neqz fruges nec quālibz aliā rex.sz alieno.fratri aūt tuo absqz vsu ra id quo indiget cōmodabis.vt benedicat tibi dñs tuus in oi tpe tuo.ꝛ vide ēt deutero.xxxiij.al'.xxviij.ex quo pz ꝙ alij qui nō ē frater in eadē fide iuxta.c.ad mēsaꝫ.xj.q.iij.erit licitū fe nerari.Scdo p hoc ēt facit dcm̄ Aug.qd habet̄ in.c.ab illo. xiiij.q.iiij.ibi dr̄ ab illo exige vsuraz cui merito desideras no cere.Glo.pro rñsione remittit ad no.per se in.c. cōquest⁹.s. e.ꝛ per Hosti.in sum.s.e.ti.§.in aliquo.zen.hic dicit ꝙ pma rō non obstat.qz non est licita argumētatio a sensu ꝯrio.qz re sultaret prauus itellectus.ꝛ ꝯtra id qd habetur deutero.xv. vbi dr̄ ꝙ a nullo recipient̄ vsure.non obstat secūda rō.qz illd capitulū ab illo dz intelligi negatiue.ꝛ sicut nulli debes noce c re.ꝛ [c] sic nulli debes fenerari nec est vera expositio ꝑm euꝫ ꝙ̄ ibi ponitur.s.ꝙ ab hostibus sit licitū vsuras recipe.qz est lici tum recipe eoꝝ bona violenter quod est plus sed ab alijs q bus non est indictū bellū cuz non liceat eoꝝ bona occupare. iuxta no.post Inno.ꝛ Hosti.de voto quod sup his nō est li citum recipe vsuras.facit quod no.post Inn.de resti.spo.oli 47 primo. ¶ † Gl.vltia qrit ad lre declaratiōꝫ quō ꝛ qualiter sit ꝓcedendum cōtra suspectos ꝛ diffamatos de heresi. Rñ det remittēdo ad cle.j.s.de here. Mat.hic dicit ꝙ pmo talis dz citari.ꝛ exaiari ꝛ si ꝯfiteat̄ bn̄ qdē. Si vō neget dz reponi in carcere custodiali.poterit ēt poni in cōpedib⁹ ꝛ postea dz inquisitio fieri.s.de here.cle.j.in pn.ꝛ hoc pōt eps sine inqui sitore ꝛ ecōtra.vt ibi pz. Ꝼcā aūt inquisitiōe ꝛ ꝓcessu.aut re perit̄ plene pbatū.aut semiplene.aut nullo mō.pmo casu.s. qñ repitur plene ꝓbatuz tūc oia eius bona ipso iure sunt ꝯfiscata.s.e.vergentis.ꝛ.c.excōicamus.ꝛ.e.ti.c.cū scdz.i.vj. f Si [f] tamē talis vult redire ad sanctā mrē ecclesiā ōbebit au diri.ꝓuiꝯtamē abiuret heresim.de cōse.di.iiij.c. berengari⁹. ꝛ.j.q.vij.quotiens.qua abiurata poterit inquisitor ei bona re stituere.vt.d.c.vergentis.ꝛ debebit poni in carcerē ꝑpetuum penalē p inquisitorē cuz dyocesano.hodie tñ poterit p inqsi torem cum epo illa pena mitigari.s.e.vt cōmissi.§.ꝛ illoꝝ.in vj. Si aūt post abiuratam heresim rediret ad illam.vel a pn. noluit redire ad ecclesiā.sed ꝯtinaciter psistit in heresi.tūc ta lis dz vt relapsus tradi curie seculari.alle.de here.ad abolē g daꝫ ꝛ.c.excōicamus.ꝛ hoc de pmo cāu. [g] Secūdo cāu qñ re perit̄ semiplene ꝓbatū.puta forte p vnū testem vel graue infa miā ꝛ inquisitus inficiat se.vel negat.tūc inquisitus capt⁹ dz tormētari.s.ti.ij.c.j.ver.duo.ibi.vl' tormētis exponere.ꝛ hoc ad instar criminis lese maiestatis.C.ad.l.quisquis.ꝛ tūc si q dē cōfiteatur ꝛ psistat tūc punietur vt cōuictus.ij.q.j.nos in quēquā. Si vero non ꝯfiteatur.tūc si est diffamatus indicēda

a ¶ Secus dic. De ista symonia mē tali. vide gl. in.c.cū eēnt ex̄ de symo.

b ¶ Et iō ibi ē potior. Adō tex.ꝛ ibi no.i.l.ij. ꝛ.l.iiij.ff. de cōdi.ob tur. cau.

c ¶ Nūqd aūt eꝫ.adde host.ꝛ doc.i c.sup eo.ex̄ ꝯ vsu.ꝛ alex. an.i ꝯsi.j.i ij.co.i.ij.vo. ꝛ cōn. cvij.i j.colū. in fi. eo.volu.

d ¶ Limi tat h esse ve rū. Adō bn̄ facē qd no tabiliter no. d. abb.i.c.j. extra de he reti.

e ¶ Sic nul li dbes. An hosti liceat fenerari po nit alexā.p⁹ dec.p.eū re latos i cōsil. cvij.i.ij.col. circa med.i ij.volu.ꝛ ibi ponit an in aliquib⁹ casi bus vsura sit licita.ꝛ alex. in ꝯsil.j.i.ij. co.volu.ij.

f ¶ Si tñ ta lis vult redi re. Adō bn̄ facere bon. tex.i.l.mani cheos ad fi. C.de hereti.

g ¶ Secū do casu.qd aūt si tm̄ sit suspitio vel presumptio cōtra eū vid in no.in cle. j.i.fi. col.s. de hereti.

est ei purgatio. et si defecerit in ea punietur. Si vo se purgauit et tūc si adest vehemēs suspicio cōtra eum pōt imponi tpalis penitētia. de psum. lrās. Si vero est leuiter suspectus tūc nō imponitur pena. sed leuis ei iniungitur penitentia. Aduertē dum ē tñ q nihilominus abiurabit heresim. qz quilibet suspe ctus de heresi. siue sit leuis. siue vehemens suspitio debet ab iurare heresiz. facit de here. accusat⁹. in. vj. et. ij. rñso. Quid aūt si post abiuratiōez talis suspectus de heresi labat in here sim. tūc si erat vehemēter suspectus iudicabit relapsus. et pe na relapsi punietur. Si vero erat leuiter suspect⁹ tūc nō iudica bitur relapsus. alle. s. e. accusat⁹. §. si aūt. rc. Tertio cāu. s. qñ nihil est pbatum non psequitur velut nō dubiū pdicta dicit no tanda cōtra inquisitores. qui pecunia recepta cancellāt pces sus suos qz male faciūt nec debēt id facere sz pcedere vt ē p missum. Aduertendū tñ est bz La. hic per lraz istam in fi. q taz dyocesan⁹ q̄z inquisitor ɔtra non diffamatū vel suspectū non pōt pcedere ad inquirendū de veritate. et sup h cōpetit exceptio illi cōtra quem inquiritur hoc intelligo saluo casu. c. j. et. ij. de accu. in. vj. debebūt igitur prius de infamia et suspitiōe inquirere. qua inuēta tūc debebūt pcedere ad inquisitiōez vi tatis. dic bm formā quam dixi post Guil. cuius vba hic iūge ad id aūt pcedit bm eum altero de duobus modis. s. vt bz. c. lrās in fi. ō psum. exigatur ab eis iuramentū vel cautio vl im ponatur penitētia eis et indicatur purgatio. de pur. ca inter. quaz si pstare noluerint vel pstando defecerint pcedetur cōtra eos vt hereticos. de here. excōicamus. j. §. j. quo ad primū. et. d. c. inter i fi. quo ad scdz bz Cap. Oz in hoc melius et magis ex

44 plicite dicēdū. vt supra dixi. † Querit hic Guil. p declara tiōe materie et decreta.[a] quid sit vsura. Rñdet q vsura ē oē lu crū qd sorti accidit in cōtractu mutui qui cōsistit in reb⁹ pōde ralib⁹ mēsuralibus et numerabilibus. ex hoc dicit q qs pos sit cōsequi dānū vltra sortē sed non lucr. Itē in ɔtcu alio q̄z mutui. puta p socio pōt vnus ponere sortē et aliter psonā. ff. pro socio. l. j. de hoc per Inn. s. e. super rubrica. et plenissime in regula peccatū. in sexto rc. † Scdz qrit in quo foro dz pe ti vsura. Rñdet q triplex pōt esse vsura. vna deducta i pactū. et hec pōt peti in foro ecclesie. per cuius statuta phibentur vsu re. Et sic poterūt repeti ɔditione indebiti. vel officio iudicis. alleg. no. s. eo. vsurarū. et. c. Michael. Secūda est vsura men talis que sola spe cōmittitur non interueniēte pacto et talis nō pōt peti iure fori. sed iure poli. hoc est non pōt peti in foro cō tentioso. sed in foro conscientie. alle. s. eo. ɔsuluit. et. c. in ciui tate. Tertia pōt eē vsura large sumpta. que ppie nō ē vsura: puta augumentū siue accessio ad sortem in contractu societa tis. et tūc si reus est layc⁹ petetur in foro seculari. alle. de so. cō. pe. ex tenore. facit lz non alle. qd no. in. l. sociū qui in eū. ff. p socio. p glo. et. C. de sum. tri. l. j. petit enim[c] q̄nqz vsura nō vt vsura. sz vt interesse. vt ibi no. Quid aūt si vsure solute in ca sib⁹ pmissis de qbus. s. e. c. j. et. c. salubriter. repetantur a vo lay co et excipiat licitū illas recipere iure canonū. actor replicet. q imo nō est licitum cuius erit hec cognitio. dicit q iudicis ecclīastici ad quē spectat cognoscere. an sua sit iurisditio. de

50 sen. excō. si iudex in. vj. rc. † Tertio qrit nūquid papa possit indistincte pmittere vsuraz. et statuere q sit licita velut statuti in dote et i ceteris alijs. s. e. c. j. et. c. salubriter. et. c. ɔquest⁹ cū ibi no. dicit q nō. qz vsura ē inhibita ex vtraqz lege. s. veteris et noui testamēti. et[d] sic ex lege diuina nedū canōica et positi ua. ad h qz aliqua licēt in singularibus casibus. q nō licēt in vniuersali dispositiōe. nam papa posset aliquib⁹ phibere ne cōtraherent in certis casibus siue gradibus. et tñ non posset sacramentū matrimonij in toto tollere vel inhibere. ad h etiā qd hētur in simili. de decima que nō pōt in totū tolli sz alicui

51 spāli psone remitti sic. de deci. c. a nobis. ¶ Vlterius qrit h Mat. quid si cōmunitas dat pecuniā mutuo. nūquid oēs de cōitate peccāt. et dicūtur vsurarij. et dicit bm Ray. q sic si lo qmur de his quoz iussu et auctoritate fit. secus in ignoranti

52 bus facit. l. j. §. magistratib⁹. ff. de magistra. cōue. rc. † Quid aūt siquis mutuat pecuniaz cōitati hoc pacto q sibi remittat on⁹ collectaz an sit vsura. Spe. tz q non. qz aliud ē lucrum dare. aliud remittere qd dicit Jo. an. pcedere si collecte erāt incerte secus si certe. ita dicit. s. eo. consuluit. et ibi etiā tz q

53 mutuare egēti ē sub pcepto. †[e] Deinde qrit nūquid vsurari⁹ tenetur restituere illa que lucratus est de pecunia feneratitia.

Remittit ad no. p Ray. in sum. huius ti. et Archi. s. e. q̄z. in vj. et dic vt ibi. qz si ē lucrū pceptū ex pecunia nō qz id potius queritur ex industria. Si vo ē lucrū fructuū pceptoz ex pos

54 sessionibus. et tūc bñ tenetur ab illius lucri restōnē. † Sed an vxor et familia vsurarij psint viuere de illicite acquisito. Dic q si hñt licite acquisitū de quo viuere pōt nō dz de illo viuere. si nō hñt tūc dz aliūde victuz querere si pōt. et si nō pōt aliun

55 de qrere de illis viuere pōt. † Quid si aliqs dat certos reddi tus alicui ecclesie tpe vite sue vel certā pecuniā et ēz ecclesia dat sibi certos annuos reddit⁹ p vita. an sit vsura. dicit q nō. de quo p Inno. s. e. sup eo. et. c. in ciuitate. et. c. cuz in dyocesi.

56 † Querit vlterius hic Mat. qd si statutū bz q oēs detinētes dotes mulierū post annū teneantur dare alimenta vxorib⁹ et ma[f] xime duos denarios p libra quolibet mēse[*] an valeat statutū vr q sic. p id qd no. Spec. in tit. qui fi. sint legi. vbi tz q infra annuz pōt vxor alimenta ab hrdibus viri petere si non habet aliūde vnde viuere possit. alle. ff. de bo. auct. iud. pos. l. q̄uis. ff. vt in pos. leg. l. pe. et. ff. de ven. in pos. mit. l. j. §. si mulier. In ɔtriuz vr dicendum per id qd no. Ray. in sum. e. ti. et Inno. s. e. salubriter. vbi dicūt q si data fuerunt pignora pro dote q post mortē viri fruct⁹ pignoris debebūt cōputari in sortē do tis. p quo bene facit decre. salubriter. vbi dr q vir tenetur vxo rez alere ppter onera matrimonij. et ex hoc fructus nō cōpu tantur in sortē. et sic pz q si nō extat matrimoniū non tenet. et p cōsequens si mulier non pstat seruitia matrimonialia non dz habere alimenta. ex quo sequitur q talia statuta de qbus est p missum nō tenent. et p ɔns statuentes incidūt in penaz huius cōstitutiōis. et sic residet per qd videtur approbare hāc pteȝ. facit qd no. bar. in. l. insulā. §. vsuras. ff. de sol. ma. † Vlterius qrit an iudex ex officio possit pcedere ɔ vsurarios. de quo p Inno. s. de iureiu. ad nostrā. ij. qz certe fit ad finē correctiōis

57 peccati. saltē eo casu quo iuratū ē nō petere. † Vlterius qrit hic Jo. de lig. in additiōe que in certis lecturis nō habetur. qd si aliqs vsurarius manifestus pstitit cautionez bm formā de cre. q̄z. s. e. in. vj. deinde cōfecit testm̄. et taliter q testamen tum valuit. deinde continuat viciū vsurariū. sed nō manifeste nec vllaz cautionē vlterius de nouo pstitit. mō queritur nunqd tale testm̄ irritetur. et arguit p et ɔ. videtur. n. q nō. qz iste modus non reperitur inter alios ex quibus irritantur testamenta. de quibus. l. sancimus. C. de testamentis. Scdo qz fortius impe ditur fiendū q̄z tollatur iā factū. de iureiur. quemadmodū. sz viciū vsuraz sine qualitate nō impedit fiendū nec testamenti factionē. s. e. q̄z. in. vj. ergo multominus ante rite factū irri tabit. Tertio qz cautio pstita purgauit viciū pcedens. et sic p ɔns id qd precessit cautionez in nullo modificat infirmat vel qualificat actum subsequentē. sed requiritur q actus sequens sit circūstantiatus. ita et taliter q possit inducere illū effectū si cut poterat induci ante cautionē. C. de pscrip. xxx. annoz. l. si qs emptionis. §. sed et siqs. p ista pte alle. exempla posita de re. iu. factū. legittime. in. vj. Vltimo h confirmat auctoritate Pau. in cle. j. s. de sepul. vbi dicit q testamentū legittime fa ctū irritatur. si ille q fecit postea efficiatur vsurarius manifestus. et sica ɔtrio vult secus esse si non efficiatur manifestus. In ɔ riū vr dicendū pluribus ratiōibus. Prio ex quo cōtinuauit crimen et in ipsuz reincidit nō requiritur q oi momento exerci tiū vel actus talis criminis sit manifestū. sz sufficit q ex vicio fiat. vt pbatur. ff. q vi aut clā. l. iij. §. illd cū gl. sua. Scdo qz si vr dimisisse pmū crimē vsuraz. sz in eo cōtinue pdurare. ex quo rediuit ad vomitū. et sic appet ex subsequenti facto nō fuisse rite purgatum. nec fuisse aīam rite purgatā. sicut enim psens informat et declarat pteritū. C. de adul. l. siqs adulterij. sic et p teritū iformat pñs. facit de psum. mādata. et. c. scribā. et de pe. di. iij. in pn. Tertio h cōfirmat. qz ex quo cōtinuauit delictuz fingitur nō penituisse. sed simulate cōuersus et esse in errore in quo fuit deprehensus. de psum. lrās. vr. n. h fecisse ex reli quis prioris erroris et vicij. ar. de hereti. accusatus. §. ij. in. vj. Quarto qz cōtinuata et adherētia eiusdē nature censentur. ff. d rei ven. l. que religiosis. de cōse. eccle. vel alta. c. j. in. vj. Hinc est q possessiōes duoz cōtinuate lz aliquo medio tpe vaca ue rint censentur vna possessio. xvj. q. iij. §. q si ab eo. facit. ff. ex qui bus cau. ma. l. cū miles. facit in ar. ff. de pcario. l. sed si manēte. et. ff. si cer. peta. l. lecta. et de elec. officij. in qbus cōtinuatio fa cit actū. cēseri vnū. qnto qz natura vere recidiue est defende re et declarare

a ¶ Quid sit vsura. ad de. d. abb. in rubrica ex tra de vsu. i j. q.

b ¶ Secū do qrit. ad de. d. ab. i. c. post misera bilē. i. j. col. de vsur.

c ¶ Q̄nqz vsura. d. iasō in. d. l. j. i. xj. et. xij. col. C. sum. tri.

d ¶ Et sic ex lege diui na. add alex. in consi. j. in p̄n. i. ij. volu.

e ¶ Deide q̄ it. Adde ad hāc. q. d. ab. i. c. fi. ad fin. extra de vsur.

f ¶ An va leat statutū. Add. d. ab. i. c. salubrit i. ij. col. vs. et faciunt hec ad. q. ex eo. Ias. i. §. fue rat i. iij. car. Insti. d acti. Ias. i. l. de q. bus. in. xvij. col. v. sz pul chrū et quot tidianuz. ff. de legi.

re ꝛ declarare primū morbū bñ curatū non fuisse ꝛ materiã veteris erroris reconditã de homi.c.ad audientiã ꝛ not. eo. ti.p̃sbyteroꝝ.ꝛ de here.c.ad abolendã.ver.illos vero.ꝛ de ac cu.c.j.in.vj.vñ dicit canon ꝙ si qs vocatus fuit in iudicio ꝑ aliquo vicio.ꝛ rursum in hoc ipm̃ reciderit sinat materiã primam. ex qua viciū oritˀ in interioribꝰ medullis hr̃e recõditã de pe.di.ij.c.j. Hinc est ẽt ꝙ absolutus a snĩa excõicationis non satisfaciens reincidit in snĩam ꝛ ligamen ꝛ fingitur non absolutus.de offi.or.significauit.de appella.qm̃ de sen.excõ. sacro.in fi.ꝛ.e.tit. eos in fi.in.vj.qnimo magis est damnatus actus reiteratiõis q̃ p̃mus vt ibi.ꝛ.C.d epi.ꝛ cle.l.ij.Sexto hoc ꝯfirmat.q2 ꝯtinuatio delicti non inducit diuersa delicta. sed censentˀ vnū.ff. de fur.l.bi q.ꝛ.l. inficiãdo.§. infans.nec ob.ff.de fur.l.vulgaris.q2 imo facit ꝑ secūdū intellectū queꝫ posuit Joã.de pe.di.j.vulgaris.in gl.antepe.vbi dicit ꝙ vbi agitur ex prima ꝯctione modificata ex sequẽti dep̃hensiõe sicut ergo ibi actus subsequẽs ĩformat p̃cedentẽ.sic in cãu nostro actus p̃cedẽs informat sequentẽ.interposito aũt modici tp̃is nõ inducit diuersitatẽ iuris.ff.de adul.l.put in fi. Istaꝫ ꝑtem dicit videri magis equã vt tollatˀ fraus ꝛ fictio qbus ẽ occurrẽdū.d diuoꝛ.q̃sto.nec ob.ꝯria q2 loquuntˀ qñ alias et idẽ vel simile delictū nõ incurrerat. sed in casu nostro actus p̃cedẽs informat subsequentẽ. nec vr̃ a primo actu recessisse imo simulatã cautionẽ ꝛ ꝯuersionẽ fecisse vt ꝑbant iura superius alle. Nõ ob.ẽt.l. si qs emptiõis.§.sꝫ ꝛ si qs. q2 casus est diuersus nõ aduersus.ibi eniꝫ ꝑ cautionẽ quã p̃stat debitoꝛ creditori renũciat creditoꝛ iuri inchoate p̃scriptionis. In casu vero nostro p̃statio cautiõis nõ iducit purgationẽ remissionẽ vel absolutionẽ a criẽ. sed est quedã cautella ꝑ debentibus recipe. vñ ex hoc nõ ꝑbatur correctio vel ꝑbatio criminis. Subsequẽs ergo exercitiū criminis ꝛ ꝯtinuatū cū primo cū cẽseatˀ eiusdẽ nature cū p̃rio ꝛ modificetˀ ex illo ꝺꝫ viciare exquo p̃mū vicium nõ apparet purgatū. Ad p̃dicta cõfirmãda adducit sic.q2 si plures vulnerauerūt aliquẽ vniuscuiusq3 vulnus ꝛ actus est ꝯteplandus. vt sciatˀ ex cuius vulnere mortuꝰ sit.ff.ad.l.acq̃l.l.itẽ mela.§.si plures.ꝛ tñ i vulneribus vel actibus ab eadẽ p̃sona illatis hoc non inspicitˀ. Hinc est ꝙ si secunda percussio per se considerata non sufficit ad mortem si tamen adiuncta prime sufficit. ꝛ morteꝫ infert.illi actus simul ꝯiuncti vnum homicidiū faciũt. Item si ergo p̃mo ꝛ tu ex interuallo p̃cussisti secũdo aliquẽ.lꝫ nulla ꝑcussio ꝑ se sit mortalis exquo ambe iũcte sunt letales vter q3 est irregularis no. Inn.de homi.significasti.alle.xxiij.q. vlt. c.fi.Ex his ꝯcluditˀ ꝙ lꝫ exercitiū vsuraꝝ secũdo loco factaꝝ per se nõ faciat istū dici manifestū tñ p̃mi exercitij cõtinuatio ne modificat ꝛ ꝑ ꝯñs viciat testm̃. facit de magistris super specula.ꝛ.xvij.q.iiij.si quis contumax. Deo gratias. Additio sic erat in fi. q̃nis huius hec fuit questio Fe. de qua in suo opere.consilio.vij. Sequitur.

¶ De excessibus prelatorum. Rubrica.

Frequens ꝛ assidua.

Prouidet ꝯsiliū ꝯ.xxx. grauamina q̃ inferebantˀ religiosis a qbus p̃cipit p̃latos cessare ꝛ suos subditos facere cessare iubẽs ipsoꝝ religiosoꝝ ꝑuilegia ꝛ iura s̃uari nõ põt alr̃ di uidi cõmode vel summari.vñ diuide in tres q2 p̃mo ꝯsilium narrat.xxix.grauamiã q̃ inferebantˀ religiosis. Sc̃do p̃missa rõne ꝯ illa ꝑuidet.ꝛ sic p̃cipit ab illis p̃latos cessare ꝛ facere suos subditos cessare iubẽs ipsoꝝ religiosoꝝ iura ꝛ ꝑuilegia s̃uari. Tertio ꝯtra aliud.ꝛ.xxx. grauamẽ ꝑuidet.secũda ibi.veꝝ.tertia ibi.ꝛ qm̃. ¶ Pria ps posset subdiuidi in tot quot sunt grauamina. ¶ †ᵃ No.frequẽter occurrẽtibus ꝑuidendū concoꝛ.l.nam ad ea.ff.de legi.de quo de desp.on.im pu.litteras. ¶ † Not.xxx.hic a qbus p̃lati abstinere debent. ꝛ facere sir̃ suos subditos abstinere. Iteꝫ q2 ecclesia est vna ꝛ vniuersalis extra quã nullus oĩno põt saluari. ¶ † Not.ꝙ oẽs p̃lati ꝛ religiosi dicuntˀ fratres intellige in xp̃o. ꝛ similiter omnes xp̃iani.xj.q.iij.ad mensam.ꝛ ideo debẽt esse vnius voluntatis in licitis ꝛ honestis.similiter debẽt adinuicẽ affici in charitate ex cuius vinculo sunt astricti. ¶ Not. ꝙ q̃libet debet esse ꝯtẽtus suis iuribus.ᵇ ꝛ non occupare iura alterius vel res iniuriose.ꝛ si hoc fieret homines bñ viuerẽt.ꝛ totus mũdus esset in pace. cuius oppositū est ad presens hoc non est nisi ꝙ q̃libet iura alterius vult occupare. ¶ † Not.ꝙ prelati debẽt charitatiue tractare religiosos in eoꝝ iuribus ꝛ priuilegijs ꝛ ẽt eis fauere. ¶ †ᶜ No.aliđ vulgare ꝙ plus solet timeri q̃ sp̃aliter ꝑhibetˀ q̃ id qđ generaliter. ¶ † Not.magis specialiter ex tex.in p̃n.ibi moliẽtes ꝛc̃.a cõtrario ꝙ causa rõnabili subsistẽte p̃nt excõicari p̃ticipãtes cū religiosis.ꝛ sic facit ꝙ si religiosi moniti nõ exhibẽt quartã rectoribꝰ parrochialibus licitū sit ep̃o taliter excõicare.s.subditos suos ꝑticipãtes cū eis. ¶ No.ex.v.quidã etiã ꝙ ecc̃ia de mẽsa nõ d3 vacare ꝑ mortẽ administratoris illi ꝑpositi ꝛc̃. ¶ † Glo. capiũt.q̃rit an prelati mittẽtes manus iniuriosas in clericos sint excõicati.dicit ꝙ sic ꝑ.c.si cl̃icos.de sen.ex.i.vj. ¶ † Gl. a iure.querit q̃ sunt casus quibus a iure ꝯcessum ẽ capere religiosos.rñdet ꝙ in casu.c.j.de priui.in.vj.ꝛ de here.ad abolendã.q2 in criẽ heresis.ꝛ qñ delinquũt in loco non exẽpto.ꝛ hoc inspecto iure ꝙ erat ante cõpillationẽ huiꝰ libri. post cõpillationẽ aũt huius libri fatetˀ gl. ꝙ ꝑ multas cle.data est iurisditio sup exẽptos ꝑut dicetˀ in.c.ij.j.de penis. Gui.hic vltra duos casus p̃rio allegatos ante cõpillationẽ istã addit casuꝫ d crẽ.suscepti. de p̃bẽ.in.vj. Ex p̃dictis aũt ꝛ ex hoc text. colligit idẽ guil.† ꝙ exẽpti eoipso ꝙ eximuntˀ desinunt esse in p̃sonis ꝛ bonis sub ptãte ordinarioꝝ nisi ꝯrium ꝑbetˀ de iure. ostenditˀ aũt ꝯrium de iure in multis casibus p̃rio in p̃sonis in cle.dyocesanis.de vi.ꝛ ho.cle. quo ad bona.de p̃ui.ꝑ exẽptionẽ.in.vj. Glo.interminare† querit nunqđ interminatio sub pena excõicationis vel diuine maledictionis liget ad penã. ¶ Gl.dicit ꝙ nõ.de quo remittit ad no.d sagit.c.vno cum cõcor.guil. hic dicit ꝙ si q̃ratur an tales interminatiões inferãt tm̃ cõminationẽ ante si snĩe ꝑmulgationẽ distinguendū ẽ:q2 aut erat p̃us lata snĩa excõicationis forte ꝑ statutuꝫ ꝛ postea iteruenit talis itermiatio.ꝛ tũc ifert excõicatiõis snĩaꝫ ita ꝙ erit duplici snĩa excõicatꝰ legatus.alle.d sen.excõ.a nobis. Aut nõ p̃cessit statutū ꝑferẽs snĩam.ꝛ tũc aut talis interminatio est ꝑbata a canone.aut ab hoĩe.si a canone nunq̃ infert excõicationẽ.xxx.di.ꝑ totum.si ab hoĩe tunc inspiciẽdus est iudex.ꝛ qs est iudicis aĩus ꝛ eius intẽtio ꝛ eius verba.q2 si ferat sic ꝑhibẽs sub pena excõicatiõis ne tale quid facias si põt ꝑbari ꝙ aĩo excõicandi ꝑtulerit dcã verba.tunc infert snĩam. Idem dicit si iudex dicat ꝙ ipse hoc animo fecit.quia ipsiꝰ ẽ interp̃tari.de sen.excõ.inter alia.ꝛ secuta interp̃tatiõe declarabitˀ retro ẽt ante interp̃etationẽ ligatꝰ.ꝛ ita dicit itelligendū qđ no.in.c.vno.de sagittis.in glo.vlt.ꝛ sup ea dꝫ euꝫ ꝛ sic vult ꝙ i dubio ẽt si ab homine sit ꝑlata talis interminatio non inferat excõicationẽ.ꝛ idẽ voluit hec gl.ꝛ vide de m3 de iurepa.preterea.ꝛ de symo.c.sicut tuis. ¶ † Glo.audiant q̃rit an licitū sit audire missas religiosoꝝ.dicit ꝙ sic. sine preiudicio tñ ecclesiaꝝ ꝑchialiū.de parro.c.ij.de quo dicẽduꝫ vt ibi. Fatetˀ tamẽ glo. ꝙ religiosi non debent aliquem retrahere ab accessu vel frequẽtia suaꝝ parrochialiū ecclesiaꝝ. vt ꝑbatˀ.j.ti.j.cle.j. Ste.hic dicit ꝙ hoc ꝑcedit in missis nõ publicis.q2 nõ p̃nt p̃lati ꝑhibere ne subditi illas audiant a religiosis. Si vo itelligatur de missis publicis. tũc dicit ꝙ si monasteriū hꝫ populum põt illas dicere.alias secus.ꝛ sic tũc nõ foret iniusta ꝑhibitio.vt.xvj.q.i.iterdicimus ꝛ.c.placuit ꝛ c.agapitus.appellat aũt missas nõ publicas que populo nõ vocato celebrantˀ.ꝛ de his in.c.agapitus.pal. ¶ Glo.voluntate.oppo.ꝙ hec decre.in hoc.v.sup̃fluat ꝑ decre q̃m̃.de priuile. Sol.ꝙ ibi ꝑuidetˀ de exẽptl tm̃ ꝛ priuilegiatis hic generaliter tenetˀ de oibꝰ vt pꝫ ex fi. ¶ Gl.interponũt voluit opponere ꝙ ex eo ꝙ occupentˀ bona seruientium vel vassalloꝝ ipsoꝝ religiosoꝝ non p̃nt ꝑpter hoc religiosi appellare. nec prosequi interesse.vnde oppo.de.c.auctoritate.in fi.de priui. li.vj.ꝛ de app.dilect J.ꝑ Inn.ꝛ Hosti.glo.remittit ad not.in d.c.auctoritate.in vlt.gl.ꝛ no.i.d.c.dilect J. Ste.hic dicit ꝙ in.v.volentes.in fi.ibi dum dicit bõa ipsoꝝ intelligantˀ.s.religiosoꝝ.tũc lr̃a est plana.ꝛ non ob.ꝯrium si vero intelligatˀ generaliter vt sonat de bonis ẽt s̃uientium ꝛ vassalloꝝ monasterij. Tũc rñdet ꝙ hic religiosi non ꝑsequabantˀ interesse predctoꝝ.sed suum ꝑprium ꝙ p̃nt.iuxta no.in locis p̃eallega. ¶ † Glo.mãcipari q̃rit an p̃lati non deferẽtes appellationi.

ᵃ ¶ No.frequẽter. Ad de bñ facerˀ ho.tex.i auctẽ.vt fac.not.constit.in prin.

b ¶ Et nõ occupare. Adđ bñ facere tex.i.l. fi.C.vñ vi.

c ¶ No.il lud vulgare Adđ bñ facere tex.i.l. j.§. dixerit ff.de publ.ꝛ tex.i.l.iij.§. miratur.ff. nou.cau.fla.ꝛ in.l.item apud.labeonẽ.§.si edictum.ff.de iniur.

bus iterpositis ad papã.intelligit Guil.si erat rõnabilis sint puniendi.dicit q sic.alle.ij.q.vj.decreto.z de app.de priore. Qualis aũt pene punieẽ.dicit Guil.q si ẽ cleric⁹ deponeẽ. vt.d.c.decreto.Si vero ẽ layc⁹ ɔdemnabit i.xxx.pond⁹ auri. 14 alle.C.ð app.ᵃ l.iudices.† Quid aũt si qs timet icarcerari si appellat.Rñdet gl.q sufficit ptestari.de app.si iustus met⁹. facit qd not.Bar.ff.de no.ope.nun.l.de pupillo.ᵇ.§.si quis ipsi pori. Reuocat hic i dubiũ Guil.quid si ð iure appellãs sit incarcerad⁹.ad quẽ erit recurrẽdũ p icarceratiõe z custodia.vĩ q ad iudicẽ appellatiõis siue sit appellatũ ab iterlocutoria siue diffinitiua. Gui.hoc reliquit disputatiõi. Jo.ð lig. credit q recurrẽdũ sit ad iudicẽ appellatiõis qz ad eũ fit duolutio iurisditiõis ex vi legittime appellatiõis.alle.ð.ð appel. vt debit⁹.eo.ti.c.cordi.in.vj.z sic per ɔñs deuoluit ẽt facultas custodie.facit qd not.C.ð appella.l.eos.§.si quis ãt zc. 15 ¶ † Gl.pleno iure.all.ẽ ɔco.ex qb⁹ colligit quatr possit ecclesia aliqua spectare ad religiosos pleno iure qd exemplificat hic guil.qz p priuilegiũ.vt no.in.d.c.qm.vel ẽt p ɔ̃suetudinem legittime pscriptã q̃ in hoc valet.de pben.referente fm Inno.Hosti.ibi lz Hosti.notat ɔ̃riũ de offi.archi.cum satis vẽdicabãt ergo sibi religiosi istõnez hz formã.c.visis.xvj. q.ij.z ex iusta cã alias forte eps possit aĩadeuerteẽ i eos.vt.j. in.c.pxi.fm guil. Qñ aũt dicaẽ spectare ecclesia ad aliquez pleno iure.dicit Pau.qñ spectat quo ad tpalia z spũalia. vt 16 d.c.visis.z.d.c.qñ z.e.ti.cũ z plantare.§.i ecclijs. ¶ † Glo. interdicũt.ᶜ qrit an sñia interdicti lata i ecclesias exẽptorũ teneat. Rñdet q nõ.si cõstat de exmptiõe.de quo in regula scienti.de re.iu.in.vj.in mercurialibus.z per Inno.de ver.sig. c.ex pte.facit de appel.si duobus z qd no.de accu.veniẽs.cũ glo.ɔco. Pau.in effectu dicens q fcõ emanat iterdictũ. z tales sñie si sint exẽpti.alle.de reli.do.cũ dilect⁹.z de priuile.cũ olim.qd intelligit pcedere ẽt si nõ cõpareant qñ puilegiũ exemptiõis est notoriũ.alẽ.no.iij.q.ij.si eps.z.d.c.veniẽs. Si vero nõ esset notorium tũc dicit q valet pcessus ordinarij si nõ allegareẽ z pbareẽ priuilegiũ exemptiõis.de priuile. c.j.in.vj. Fateẽ tñ q guil.naso tenuit ɔ̃trarium per no.p glo. xxiij.q.viij.couenior.sed male qz ibi loquiẽ in alio cãu.s.in clerico citato corã layco qui ð tali priuilegio clericali nõ dz cognoscere. z per ɔñs nõ dz nec est necesse coram eo allegari. nec omissio ẽt talis priuilegij dat iurisditiõez layco cũ cleric⁹ ẽt expsse nõ possit tali priuilegio renũciare de fo.cõpe.si diligenti.z iõ aliud ẽ in exemptis qui pñt suo priuilegio renũciare fm Pau.z de materia plena in regula scienti.in.vj.z.d. 17 c.ex pte. ¶ † Gl.in exigendo inducit tex.ad no.ð cen.i.c.cũ apostol⁹ in vbo charitatiue.ᵈ nunquid vz eps possit exigere charitatiuũ subsidiũ ab iuitis.q dz q sic p hũc tex dũmodo sit moderamẽ. z hoc lz pau.in nõ exẽptis hic qz ab illis põt eps exigeẽ si cã subsit.puta itineratiõis ad papã. Juxta nota. per Inno.de sta.mo.c.j.z Hosti.de officio or.cõquerente.lz Jo.teneat ɔ̃riũ.x.q.iij.vnio. Idez dicit si vult ire ad imperatorẽ p factis ecclesie.alle.ff.depositi bona fides.ad hoc qz lz charitatiue tũc hẽat peteẽ nihilomin⁹ nolentes poterit cõpellere.qz ibi nõ pdest charitas est adhibẽda ptãs.xlv.di.lz z.c.qui emendat.x.q.iij.cauendũ. Idẽ lz Inno.z Hosti.fm eum in.d.c.cũ apostolus. Idẽ lz hic guil.plus dicens p hũc tex.q epi pñt leuare charitatiuũ subsidiũ nedũ.a rectorib⁹ imo ẽt a priorib⁹ z alijs platis religiosis q̃uis exẽptis.qd dicit esse verũ si curã p se vel p suos vicarios exercẽt dũmõ nõ sint exẽpti in capite z in membris.alias secus.alle.ð offi. or.cõquerẽte.vĩ igitur ex pdictis posse exigi charitatiuũ subsidiuz. Sed an exigi possit hospitalitas.dicit glo.q sic alle.ð pscrip.cũ ex officiũ. quinimo.z pcuratio ãnexa visitationi z cõsecratiõi vl recõciliatiõi que fit pp̃ter pollutiõez ecclesiarum.alle.de cen.romana.in.vj.de cõse.eccl.vel alta.cum sit.z sic dicit posse intelligi.de cen.cũ venerabilis qs aũt soluit pp dcãm pcuratiõe.dicit q ille qui cãm polluiõi dedit.alle.de offi.or.si canonici.§.pe.in.vj.vel ecclesia.que ẽ recõciliata cũ suis parrochianis alle.de eccle.edi.c.j.z sic pz q nõ dz eps se ð bonis mẽse sue pcuraẽ.rõ qz pp talia nõ sunt data bona mẽse epi.sed pp onera ordinaria z officia que sibi incũbunt. Quid aũt si pdicti nõ soluũt soluendo.dicit q tũc eps suis proprijs expẽsis pdicta faciet.alle.x.q.ij.cauendũ.j.q.ij.placuit.facit qd vidistis.de cele.mis.c.j.zc. ¶ Glo.nouis.alle.

18 cõco.† sed qrit hic Pau.an pcedit hoc idistincte q eps nõ possit imponere nouos census.dicit q sic si velit impõere p se.sed p alijs põt.intelligo cã legittima subsistente si impõat nõ exmptis.alle.ð.de cen.cum clerici.z qz differentia dz ẽẽ iter dantẽ z recipientẽ.de insti.c.si.z de re.eccl.nõ.alie.cle.si 19 vna facit qd no.ð cen.phibemus. ¶ † Gl.nõ pmittunt.querit an isti nõ pmittẽtes publicari pcessus delegatoꝝ apostolicorũ.p exẽptis possunt puniri.dicit q sic.p epos dlegatos ab eis.z ẽt p subdelegatos ab eis si hñt iurisditionẽ ex eo q impeditur eoꝝ iurisditio.alle.ð.ð.of.dele.c.j.z.c.ex lris poterunt ẽt puniri p cõseruatores religiosoꝝ saluo tñ q hz de of. dele.c.fi.in.vj.qz debebit seruari forma illi⁹ decre.z de cre.j. 20 de.ti.z li.zc. ¶ † Glo.cõficiant.qrit an tabelliões tenẽtur cõficere instra religiosoꝝ.dicit q sic.quia tenẽtur ex forma iuramẽti quod pstant in creatiõe tabellionat⁹ ᵉ cuilibet requirẽti cõficere instrumẽtuz prout colligitur ex forma pdicti iuramẽti.de qua in.c.sicut te. ne cle. vel mo.z in spe.de instru.edi.§. restat ver.sed quero sub qua. Idem guil.qz iudices z notarij gerũt publicũ officiũ.xiij.q.j.p totuz z.q.v.administratores. z.ð.de fi.instru.si instrumẽta. Itẽ qz non est alicui denegandus aduocatus si petaẽ de offi.iudi.ex litteris.z hoc dicit pcedere ẽt in facto heresis siue fidei dũm tñ ẽt facta p pncipales explicenẽ ad hoc qz legittima defensio nemini est denegãda ẽt demoni.de excep.cũ inter vbi nõ denegatur etiã excõi 21 cato.† Sed qrit hic Pau.an instrumentũ cõfectũ a notario phibito valeat an ne. Pau.hic dicit se disputasse questionẽ z disputãdo distinxisse qz aut phibitio tollit officiũ aut tollit pbationẽ.primo casu qñ tollit officiũ z tũc phibitio aut causaẽ a criẽ aut a defectu.ᶠ si a crimine tũc dicit q instrumentũ talis notarij nõ facit fidẽ qz lex z iudex põt eũ tali officio punire.adducit simile de exẽpto q ppter delictũ priuatur priuilegio de priuile.c.j.i.vj.C.vbi de cri.agi oportet.autẽ.qua in prouincia.qd dicit pcedere.siue crimen inducit priuationẽ ipso iure vt est videre in crimine heresis.alle.de here.si aduersus z.c.excõicamus.§.credẽtes.siue nõ inducat puationẽ ipo iure p rõnez pdictã nec ob. pdictis qd notat Lau.z Jo.xvj. q.vj.filijs.vbi dicit laycũ nõ posse puare patronũ iurepatronatus qz illud iõ.qz laycus nõ põt cognoscere de illo de iudi.quãto.secus si eẽt iudex q haberet ptẽtem de illo cognoscẽdi.z hoc qñ phibitio causatur a criẽ. Si vero causaẽ a defectu vel ab alia cã citra crimẽ puta qz intendit ad noxã propter multitudinẽ.z tũc si priuilegiũ est ɔcessum a principe z prohibitio fit ab inferiore non valet prohibitio qz hoc spectat ad principẽ qui puilegium ɔcessit.ff.de regu.iur.l.neratius.ᵍ Itẽ qz nõ põt ẽẽ insufficiẽs quẽ pnceps elegit.xvij.q. iiij.§.que aũt.q intelligit z limitat esse veꝝ nisi exercitiũ esset talis officij q reqrit iudicis auctoritatem.exemplũ in.c.pe.z si.ð fi.istru.qz tũc sufficeret sola phibitio p dicta iura.Si vero puilegiũ est concessum a phibente vel a pari tenẽdo opi. Host.in.c.pe.de fi.instru.q̃ hz q cõmunitates priuilegiate z vniuersitates regẽtes possunt ʰ creare notarios in eodẽ territorio tũc si fieret phibitio ex cã lz.sine cã vero non lz alle.ð imu.eccle.c.docet in.vj.z qd no.de elec.cũ ex eo.eo.lib. hoc limitat esse veꝝ qñ est ɔcessum officiuz ppetuo.secus si tpaliter sicut fit qñq duobus viris idoneis. de proba. quoniam contra.nam tũc staretur pbationi intelligo lapso tẽpore. Itẽ predicta dicit posse intelligi qñ ad pbationẽ iudicis ecclesiastici non accedit excõicatio.qz tũc z si nõ vi prohibitionis tñ saltẽ ex vi excõicationis posset instrumẽtũ reddi inefficax fm eũ q intelligo fm no.de sen.excõ.decernimus in.vj.z de excep.pia.eo.li.Et hoc de primo casu principali qñ prohibitio tollit officiũ.secũdo casu quãdo prohibitio tollit probationẽ z tũc si ea tollit omnino nõ facit fidẽ si in phibitione erat decretũ.Si võ tollit qualificatiue.puta qz inhibet ne pbeẽ per instrumẽtũ nisi sint tres testes inscripti vel nisi sint in memorialibus vel nisi soluaẽ gabella.z tũc statur prohibitioni legis municipalis habẽtis ptãtem illã cõdendi.xj.di.catholica.iiij. di.§.legis.ff.de sepul.vio.l.iij.§.qd tamẽ fm Pau.vide gl. in auc.de tabel.§.pe.col.v. ¶ Glo.obedietiã in prin.declarat litterã.deinde querit quare non coguntẽ religiosi ponere in salutatiõe litteraꝝ obedientiã. Rñdet glo.quia si sunt.exẽpti non tenenẽ ad obedientiã pfitendũ.de priuile.cum olim. ij.si non sunt exẽpti satis est q a pncipio pmiserunt. de ma. z obe.c.

ᵃ ¶ l.iudices. Adde q melius allegasset.l.qm a iudicis.e.ti.

ᵇ ¶ §.si qs ipsi pori. ad de q ẽ tex. i l.fi.C.ð his q pp.me.iudi.non ap.

ᶜ ¶ Querit an sñiaz. ad de not.p.d. abb.i.c. .de psumpti z doc.i.c.tanta.ð de exces.prela.

ᵈ ¶ Nun qd vz. Adde c d.ab.i.c.cõquerẽte z in c.cũ dilect⁹ de offi.ordi.

ᵉ ¶ Cuilibet reqrẽti. Adde dñ facere gl.in.§. fui isti.ð iu.pso.z i.§.cũ aũt i.v.psone instit. de adop.z gl.i l.ij.ff.rẽ.ra. ha.limit.tñ vt p bar.i.l. j.in.ij.colũ. ff.su.aduer. nau.

ᶠ ¶ Si a crie. Adde gl.i.l. si qs ex argentarijs.§.j.ff.ð edẽ.bar.z.d iaẽ.i.l.ex militib⁹.C.de testa.milit.

ᵍ ¶ Itẽ qz nõ pt. Adde facẽ ho.tex. i.l.j.cir.fi.ff. ð of.pre.iu.

ʰ ¶ Creaẽ notarios.an aũt notari⁹ creatus ab vna cõitate possit pficeẽ instrumẽta. alibi. vide bar.i.l.j.C. ð emã.libe.

⁊ obe.c.legebat.⁊ de simo.ne dei: ¶ Gl.litterarum colligit priuationē posse fieri per litteras.⁊ alle.concor.⁊ sic talis presentatus ex quo ē idone⁹ debet admitti cuz ei ꝑpetuo sit ius quesitū ex quo presentatio facta ē p ꝑsonā ecclesiasticā.de iurepa. pastoralis bz Guil.facit qd no.s.de sepul.cle.dudū.in.v.presentari.per glo.⁊ La.de elec.sciant cuncti.in.vj.⁊ per Inn. de iurepa.cuz auté. ¶ Glo.indignos.qrit quid si essent ꝑsone digne institute p istos platos nō admissis presentatis an possint peti remoueri.v3 q nō a cōtrario lre.cōtrium tz gl.dicit q presentantes ⁊ presentari pōt illos petere remoueri.d iurepa.ex lris.⁊.c.ex insinuatiōe.de re.iu.cū Bertold⁹.⁊ forti⁹ si sunt
22 idigne ita loquit̄ hic. ¶ † Gl.ad mēsaz.qrit ad lre dclaratione a quid si ecclesia bz in aliquibus rebus dñiū directū sz vtile dñiū bz alius vt est videre in feudis an dicent̄ de mēsa. Rñdet glo.q non ex quo alios fructus pcipit ⁊ ita dicit tenere Inn.de re.eccle.non alie.vt.s.Ex hoc infert q si talium reruz reuertat̄ dñium vtile ad ecclesiā poterit fieri noua ifeu
23 datio.alle.de fe.c.ij.† Iuxta pdicta reuocat glo.i dubiū p declaratiōe lre que ecclesie dicent̄ ꝑprie de mēsa platorū vl̄ capitulorū vel singulariū dignitatū vl̄ pbendarū. Rñdet glo.p ver.v3 q ille ecclesie dicunt̄ de mensa que sunt vnite mēse platorū in tm̄ q non hñt rectorem vel vicariū ꝑpetuū aliū q̄ illum cui est fcā ānexio.hoc dicit satis pbari per hanc liaz.⁊ p tex.i cle.j.de rescrip.⁊ de sup.neg.p.c.j.⁊c. Qño aūt ⁊ qualiter eē possit q talis vnio sic fiat. Rñdet q fieri pōt trib⁹ modis. Primo per vniōnē fcām p epm d cōsensu sui capituli vt pbatur in cle.si vna.de reb.eccle.nō alie.⁊ de sta.mo.cle.j. §.ad hec. Scdo pōt esse per pscriptiōem iuxta no.p Inn.in d.c.sup. Tertio pōt esse pp priuilegiū seu papalē cōcessionē ⁊ d hoc tertio nō dubitat̄ vt pbat̄ i.c.pastoralis.d puile.nū qd aūt eoipso q apparet ecclesiā eē pleno iure subiectā pdictis ex hoc dicat̄ de mensa.dicit gl.⁊ bñ notabiliter q nō mouet̄ qz lz rector i tali ecclesia poned⁹ recipiat a pdictis istitutionē ⁊ destitutiōem ⁊ ab illis ecclesia visitet̄ tñ pdicti nō possunt fruct⁹ ⁊ reddit⁹ talis ecclīe cōuertere in vsus suos nisi habeant illā in mēsam vel cōuertendā in vsus suos put pbatur in iuribus alle.⁊ notat̄ per Inn.in.d.decre.pastoralis ⁊ de pben.i lateranēsi.facit qd no.d dona.pastoralis. Sz aduerte qz pdictis in quantū dcm̄ est q in ecclesia spectante ad mēsam ponit̄ ⁊ deponit̄ ⁊ tpalis vicarius pro libito voluntatis v3 obstare decre.extirpande.§.qui vero.d pben.⁊ cle.j. de iurepa.p que iura dicēdū q in ecclesia ānexa quo ad tpalia dz institui rector vel ꝑpetu⁹ vicarius nō aūt tpalis. Sol. glo.q aut ecclesia spectās ad mēsam plati collegij dignitatis vl̄ prebēde recipit instōnez superioris quo ad regimē ecclesie vel saltez quo ad regimē populi ⁊ sic nō est pleno iure subiecta ⁊ tūc pcedūt cōtraria qz tūc in talib⁹ dz poni ꝑpetuus vicarius.⁊ sic loquitur.§.qui vero bz Pau.qz loquit̄ d presentatis per epm institutis.interdū vero talis ecclesia d mensa spectat pleno iure ēt quo ad spiritualia ad illū de cuius mēsa est.⁊ tūc pcedit ille tex.⁊ q dictū est de vicario tpali ēt si talis ecclīa sit curata.vt hic aperte pbat̄.facit qd no. Jo.an.de pben.de monachis.⁊ in.d.c.pastoralis de priui.cū glo.cōcor. Pau.colligens ex pdictis q ecclesia curata nō semp dz hñe prelatū ꝑpriū sed pōt eē de mensa ⁊ spectabit cura ad abbatē de cuius mensa erit vel per ipsum cui cōmiserit ad tpus
24 bm eū.all.cle.j.d sup.ne.pla.† b Ex pdictis colligit ēt guil.
b q religiosi pñt hñe ecclīas curatas ad mēsam suam alle.s.de iurepa.cle.j.§.sane. Itē pñt eas taliter hñe q epus in eis nihil habebit agere nec aliqd pretēdere de his que sunt iurisditionis dignitatis siue ordinis epalis.qd dicit eē vez.qñ isti religiosi rectores suos ⁊ alios instituūt ⁊ dstituūt.⁊ sub quo epo volūt faciūt ordinari ⁊ alia sacramēta epalia ipēdi.⁊ isto mō dicit abbatē climateñ.hñe multas ecclīas i dyoceśi climateñ. de his ēt habet̄ bm eum.xvj.q.j.in summa si.c.j.de offic.ordi.
25 graue.† Qño aūt possunt religiosi taliter ecclesias obtinere dicit q ex priuilegio pape q debet ostendi de priuile.recepimus. Item ex consuetudine prescripta.⁊ hoc si vice ⁊ nomine superioris teneat possessionē. secus si vice sua qz non pōt inferior prescribere ius superioris cōtra superiorem.alle. de pscrip.auditis.⁊.c.cū ex officij.an aūt ex collatiōe episcoporū possint taliter ecclesias hñe dicit q nō qz epi non pñt remittere ius cathedratici nec ius visitandi.alle.de dona.pastoralis

⁊ de cen.cū venerabilis bm eum.bm hoc ergo glo. que supra dixit posse ecclesias effici de mensa ex cōcessiōe epi dz intelligi qñ nō ex toto nec penit⁹ remittunt̄ oīa iura epalia. ¶ Gl. nō vacent.oppo.q imo per mortē tpalis rectoris dr̄ ecclesia vacare.alle.de sup.neg.pla.c.vno.§.pmissa.⁊ de rescri.cle.j. Soluit glo.ibi qñ ecclesia habebat rectorē lz manualez ⁊ reuocabilē ad nutū.hic vero loquitur qñ ecclesia non bz rectorem sed firmariū. Idē sentit hic glo.dicens ecclesias non vacare per mortē emptoris fructuū vel hñtiū ad firmā toto tpe vite sue vel ad certū tps.⁊ hoc iō qz isti non hñt ius in ecclesijs quo ad ꝑprietatē nec quo ad possessionem.⁊ sic dicit hic apte colligi cū verba hic posita sint verba pape ⁊ nō ptis cuz hec decre.sit decisoria. ¶ Glo.nō existit qrit an in tali pscriptione tāti tpis sit necesse pbare titulū dicit q non. alle.de pscrip.c.j.in.vj. Idē guil. dicēs hoc pcedere ēt in his in quibus ius cōe est in cōtrium.s.de ver.sig.super quibusdā ⁊.d.c. j.Si vo sit pscriptio minoris tpis tūc regritur titulus in his in quibus ius cōe est in cōtrium.secus dicit in cōsuetudine valida qz i illa sufficit pscriptio.x.vel.xx.an.⁊ sufficit sine titulo.⁊ in hoc differt cōsuetudo a prescriptione in qua requirit̄ titulus dicto casu.vt.d.c.j.de pscrip.in.vj.bm gui. ¶ Not.bene hanc differentiā inter cōsuetudinē ⁊ prescriptionem que fuit Hosti.de quo plene in.c.fi.de cōsue.per Jo.an.⁊ Jo.de lig.
26 ¶ Glo.anni inducit tex.ad qōnem an sub priuilegio pcesso alicui epo sup fructibus pmi anni beneficiorū vacātiū in sua dyoceśi includant̄ beneficia exēptorū qz vr̄ q sic p hunc text. pōt tamē de facili rñderi.s.q hic non loqtur de bñficijs exēptis in qbus non bz eps priuationem seu ptātem priuandi de qua hic dicit sed loquit̄ de bñficijs nō exemptis lz sint subiecta exemptis.qd dicendū. ¶ Glo.cōcludit q quicquid dixerit Archi.in.c.si pp tua debita.de rescrip.in.vj.est dicendum q si in rescripto seu puilegio dr̄ de fructus beneficiorū seu dyocesis tūc cōphendent̄ sub priuilegio. Si vero dicat̄ de fructibus bñficiorū sibi subiectorū tūc secus quasi velit q lz beneficia exēpta nō sint subiecta dyocesano tñ sunt in dyocesi qd bene no. Ad pdicta alle.glo.qd no.de rescrip.abbatē per Jo.an.nec ob.decre.graue.de offi.ordi.qz rñdet vt not.i d.c.abbatē.per Jo.an.qz ibi in rescripto olim fuerūt apposita verba excitantia offiñ ordinarij. ¶ Glo. vt p ipsos colligit q alias de se licitū sit ex aīo illicitū. de quo remittitur ad regulā locupletari.de reg.iur.in.vj.⁊ alle.si.e.vide glo.de collu.deteg.c.j.vbi dicit q deus ē remunerator aduerbiorū ⁊ nō nominū. ¶ Glo.idebite colligit a cōtrio q nō peccat ex iusta cā
27 diruens ecclesiā.alle.de cōse.di.j.tribus.cum si.⁊c. ¶ † Glo.
c occupēt c querit an ius dicens sibi ꝑpria auctoritate aliquam penā incurrat.dicit q sic.q pdit ius suum.xvj.q.vj.placuit de prebē.cuz q.in.vj.⁊c. ¶ Glo.alie sunt lrales. No.glo.in verbo puilegia.⁊ in verbo corporis que volūt tollere cōtrium qz actualiter nō sumus ptes corpis xpi veri sed mystici q est collatio fideliū. Ultimo Pau.hūc tex.in verbo qdam pretérea ibi ecclesiastica sacramēta ⁊c.inducit ad qōnem illā. Nū qd institutio cure ēt auctorizabilis possit spectare ad inferiorem ab epo qz vi q sic per hūc text.nā alias non vr̄ quare hic faceret vim an ecclīe spectēt pleno iure ad religiosos si institutio deberet fieri p epum ad pñtationē eorū.de cap.mo.c.j. in.vj. Ideo ergo fecit q vbi pleno iure spectāt tunc ipsi instituūt ⁊ destituūt irregsito epo. ⁊ sic vi q ab eis instituti possint curā gerere ⁊ ecclesiastica sacramenta conferre vt hic dr̄ ⁊ sic bz cōsuetudo bm eum. Ad idez alle.s.de sup.neg.pla.c. fi.in fi.fatet̄ tamē q Hosti.tz cōtrium de offi.archi.cum satis.

a ¶ Quid si ecclīa. Adde q istā gl. redutat singul.alexā.in cōsil.lxxix.in iij.col.i pn. in.j.vol.alc. in cōsil.ix.in iij.col.i pn. in.iij.vol.⁊ vide ēt imo. in cle.j.i pe. col.s.de rescrip.

b ¶ Ex pdictis. Quot āt mōis religiosi possint hñe ecclīas seclāres ponit no.d.ab. in.c.de mōachis extra d preben.

c ¶ Querit an ius dicēs Adde hñ facere tex.i.l. extat.ff.qd me.cā.⁊ no. in.l.q iurisditiōe.ff.de iuris.om.iu. ⁊ in to.ti.C. ne quis in sua cau.

¶ De priuilegijs. Rubrica.

Religiosi qui. Diuiditur in tres ptes principales qz in pma pte ponit qnqz casus in qbus excōicat religiosos ⁊ absolutionē pape reſuat ⁊ nō ob.puilegijs exēptiōis p ordinarios lo corū illos dnūciari pcipit. In fa pte pōit.vij. culpas religiosorū a qbus pcipit eos abstinere sub certis penis quas ēt iponit platis eorū si nō satisfecerint. In tertia pte moderat̄ duos primos casus. fa ibi quibus. tertia ibi sane. Tex.ibi clericis secularib⁹ vel regularibus bm La. Tex.ibi

1 laycis et religiosis.xvj.q.j.generalit' fm La. ¶ † No. pmo q religiosi non pnt clericos vel laycis ministrare sacramentu eucharistie vl' extreme vnctiois. & similiter nec solenniter matrimonia bndicere sine licentia spali parrochia in presbyteri.

2 ¶ a † Ite no. bene q religiosi non possunt absoluere excoicatos a canoe pterq i casib' expssis i iure. & similit sentetijs censure pmulgatis per puincialia aut synodalia statuta vide

3 Jo. o lig. de sta.mo.c.j.post scripta doc. ¶ † Ite no. q non pnt aliquem absoluere a pena. & culpa. Et no. pena si pfaciant in aliqua pdictoru q ipso fco icurrut sententiaz excoicatiois a qua no pnt absolui nisi p papa. Et no. bn taliter excoicatos posse per ordinarios denuciari no ob. puilegio exemptiois. Ex quo no. argumetu a 9rio q alias extra casum istuz religiosus exept' excoicatus no pot denuciari excoicamus per ordinariu. de quo in cle.ad compescendas de sequestr. posses.

4 & fru.facit de appel.dilect'. ¶ † No. q excoicat' dz denunciari excoicatus. donec fiat fides de absolutioe. p hoc dicit hic

b Ste.[b] q semel excoicatus e semp bndus p excoicato donec fiat fides de absolutioe. o quo per Inno. & glo.in.c.pposuit de cle.exco.minis. &c. ¶ In.v.quibus no.vij.a quibus debet abstinere religiosi. & no.pcipue q no debent pnunciare indulgentias indiscretas vl' retrahere testatores a restitutionibus debitis vel a legatis faciedis ecclesia matrici. & sic facit bz Pau.cotra fraudes medicantiu qui vt euitet solutioez quarte faciut relinqui sororibus sancte clare vel alijs in piudiciu p rochialiu ecclesiaru qd no. ¶ Itez no. q non debet pcurare p couetu suo vel q singulari fratri couetus erogetur male sublata in certa. Itez q no pnt absoluere i casibus reseruatis pape vel dyocesano. ¶ Ite no. q non pnt aliquem trahere ad loca multu remota. ¶ In ver.si vero.not.penam quaz incurrut pfacientes in pdictis.vij. & no. q no pot circa talem pena absq ca manifeste necessaria dispesari. ¶ In.v. ceteru.no.pena prelatoru religiosoru delinquentiu in pmissis & no. q alias regulares plati o eo qd puenit ad eos occasioe excessuu pmissoru tenent plenarie satisfacere infra mese co-

5 putado a tpe inquisitiois. ¶ † In ver.sane.no.casum in quo licitu est religiosis ministrare ecclesiastica sacrameta.puta qn hoc est sibi cocessuz per puilegiu q familiarib' suis domesticis & pauperibus degentib' in suis hospitalib' pnt ecclesiastica sacrameta ministrare. ¶ Glo.j.in ver.no.qrit an hec cle.cu suis penis locu beat in secularib' clericis intelligedo excedetib' in his q hic dicunt eo cau quo no debet puta non quo ad suos parrochianos.rndet q non per hunc text. a sui cotrario qui loquit tm de religiosis.facit o psum.none. Ide 3e3e.nuqd aut coplehedat religiosos pfactos ecclesijs parrochialib' quo no ad suos parrochianos.remittit gl.ad no. in cle.j.de deci.in.j.glo.q vr dicendu q sic pp generalitatem huius cle.lz forte no fuerit de mete.facit qd no.de elec.quorunda.i.vj.in gl.antepe.alias pe. Sz an hic coprehedant femine delinquetes in his que hic dicutur.quida q no.q eis iterdicta sunt illa que sunt virilis officij. & sic cosio ista velut penalis que loquit i masculis no dz extedi ad eas.3enz.hoc dicit q cu sit oimoda similitudo & graui' peccet in hoc mulieres q masculi.vr ide cesendu alle.ff.de adul.l.si postulauerit.§.si vero.&.ff.o eden.l.queda.§.numularios.facit qd not. Bar.de elec.cupi.in pn.in.vj.ad hoc q ipse plus peccat q

c masculi.qn in his que suo sexui no coueniut se imisceat.[c] Ite q masculinu a lege platu cophendit femininu et in penalibus.de quo o elec.generali.in.vj. Qui aut appellent hic religiosi dicit Lap. q illi qui sunt de aliqua ex religioib' per sedem apo.approbatis.alias aut no essent religiosi.alle.de re.do.c. fi. & c.ti.c.vno.in.vj. & de vo.c.j.e.li.lz an hic copredant alij religiosi.s.religionu no approbataz si faciat cotra hanc constitonez vr q sic.ar.o elec indenitatibus.§.pdicta si quide i.vj. & de pben.cu qui co.li.9riuz tz Lap.p prio loco alle.in pri. oco.facit fm eum qd no. Joa.an.in.c.vt periculosa. In ver.

6 quacuq ne cle.vl' mo.i.vj. † Juxta pdicta qrit quid i religioso.nouicio & non pfesso.an icurrat pena isti' cle.faciedo cotra istud vr q no.cu possit libere ad seculu redire o regula.statuim'. & c.ti.no solu in.vj. 9riu credit La.ar.de sen.exco.religioso.i.vj.cu eni tuc tpis.s.tpe nouiciatus gaudeat puilegio canonis si qs suadete.dz et sentire onus.ar.cle.j.o cen.& de sta.mo.recoletes. Et q Seneca dicit i declamatioib' illi' dz

7 ee danu cui' e pmiu &c. ¶ † Gl. vnctiois qrit de sacrameto extreme vnctiois & remittit ad iura alle.in ea. Quare autem fuit inuentu hoc sacrametu. dicit hic La. q mediator dei & hoiz no solu vocat Jesus inquantu habet saluare. sed etia xps inquantu hz vnctionis gratia in alios effundere.x. dist. quonia.xvj.di. cu ad vez. hoc et sacramentu fuit figuratum in veteri testameto vbi patet q Dauid fuit tribus vicibus inunctus. Primo in domo patris sui in signu regni futuri. & h significat vnctione in baptismo. Scdo in ebron super iuda. & postea multa bella habuit. & hoc significat vnctione in 9firmatioe. Tertio itez in ebron super Ascbael & post hac in pace regnauit. & hoc significat istud sacramentu extreme vnctio

8 nis. † Quot aut sunt necessaria ad substatia huius sacrameti dicit q qnq. Primo q hac vnctione faciens sit sacerdos. Secudo q adsit intetio. Tertio materia.s.oleum infirmoruz Quarto forma verboz.s.per ista sanctam vnctionem &c. qua forma dz scire inunges & dicere. Quinto est 9siderandus locus inugedus. q fit ad oculos nares &c. An aut hoc sacrametu debeat dari indistincte oibus.dicit q no sed soluz adul

d tis q peccata venialia vident habere[d] 9tra que institutu est hoc sacrametu. Ite tm dari dz infirmis in piculo mortis costitutis.sanis aut no datur.q habet aliud remediu.s.penitentie. Ite no dz dari nisi postulati qui deuotione sursum erigit. sed an possit hoc sacrametu iterari dicit q sic, alle.no.de secu. nup.c.vir. & hoc dicit vez si sepe qs infirmet ad mortem. In vna & eade infirmitate no dz bis inugi nisi eadez infirmitas vltra annu ptraheret. & sic in vna infirmitate nequaquam dz bis inugi. In hoc aut sacrameto sicut & in ceteris sunt tria. nam est sacramentu tm.s. vnctio extrema. Ite res tm hoc est effectus duplicis sanitatis. Tertiu sacrametu & res.s.queda

9 vnctio iterior spualis.i.metis iocuditas vel solatiu. †[e] Que

e rit aut qd est sacramentu. dicit q est sacre rei signu. Itez fm Augu.e inuisibilis gra & inuisibilis forma.facit de cele. mis. cu marthe. & qd ibi no.de sacra.no ite. super rubrica.&.c.j.bz La. Sz qrit hic Ste.ad que effectu fiat hec vnctio seu exhibeatur hoc sacrametu extreme vnctionis.dicit q duabus de causis seu pp duplice effectu vt patet etia ex pdictis. Prima q per ipsam tolluntur venialia que etia tolluntur per alia.de quibus in phemio.vj. in salutatioe que ipse hic enumerat. & addit q et tolluntur per aque benedicte aspersione de cose. di.iij.qua. Ite p bndictione epalem seu sacerdotale.o pe.di. j.medicina. Scda ca est q vltima vnctio pstat augmetu virtu

10 tib' de co.di.v.c.j.&.ij.&c. † Juxta pdicta qrit si sacerdos habens inugere non hz oleu infirmoz: sed inungit chrismate nunqd tz vnctio Jo.lz q non.xcv.di.§.sed illud.ide tz si vngat oleo no 9secrato & ibi et tz q iterari pot hoc sacramentu & remittit ad Ray. in sum. de sa.non ite. §.circa iterationem

11 h vltimu intellige.vt.s.dixi post La. ¶ † Gl. eucharistie. declarat vnde dr eucharistia. q ab eo qd e bonu & charis gratia quasi bona gratia. Remittit ad hoc sacrameto eucharistie ad cle.si dnz de reli. & ve san. Sz querit hic Pau.an hec pena incurrat siue def eucharistia sanis siue infirmis. rndet q sic p huc text.q dicit de eucharistia & no de viatico. nec obsisti textui.l.di. penites & de pe. & re. q in te.vbi apparet q in morte datur hoc sacramentu oibus.q dz intelligi p habetes ptatem dandi hoc in sacrameto eucharistie. Penitentia aut in casu necessitatis a quolibet sacerdote dari pot. de offi.or. pastoralis fm Pau. No.bn q vult Pau.q et in casu necessitatis no lz sumere eucharistia ab alieno sacerdote si posset. ar. de 9sec.di.v.vt quid partis. & sic facit 9 illos q loco eucha

12 ristie dant modicu terre.facit de cosue.quado. ¶ † Glo.solenizare.de materia benedictionis solemnis nuptiaru remittit ad no.in iurib' alle.in ea. & potissime ad decre.j.&.ij. de secu. nup.guil. dicit per huc tex.q lz banna occasione nuptiaz bz forma decre.cu inhibitio.de clan.despon.edatur in locis quibuscunq et tpe interdicti & p excoicatos in teporibus a iure deputatis.alle.de eo q dux.in matrimonio significasti. & o se.capellanus. tame matrimoniu solenizari non poterit nisi certis teporibus p pprios capellanos vt hic patet &.d.c.ca-

13 pellanus.9cor.Ste. ¶ † Glo.no habita.querit ad littere declaratione quid si parrochianus alicuius dicit se habere licetia a psbytero parrochialis ecclesie q sibi possint ministrari eccl'iastica p religiosuz.an poterit credere religiosus dco parrochiano

a ¶ Ite no. bn. Adde q dicunt p.d. a'ex. in.c. at si clerici de adulterijs i v. col. ad fi. ex de iudi.

b ¶ Qd semel excoicatus. adde gl. in.c. cu i iur de offi.dele. & ibi.d.abb. in fi.

c ¶ Ite q masculinu. Adde plene p.d.ias.i l.si qs id qd ff. de iuris. om.iu.

d ¶ Cotra q. Adde.d. abb.i.c.j.in iij.col.ex de sac. vnc. ibi poit effect' hui' sacramenti.

e ¶ Querit au t qd e.ad de.d. ab.i.c. j.in.ij.co.ex o sa.vnc. & i rub. de sa. cra.non ite. vbi poit qd sit sacrametum & quot sint sacrametum & plura alia.

rochiano. ita q si ei ministret sit excusatus. videt q sic p no. de pe.di.vj.placuit. Ad hoc q2 nō est psumendū q quis sit i. memor salutis eterne maxie in ifirmitate.l.sancim⁹.C.de sa. sanc.eccle.canonizata.j.q.vij.7 de homi.significasti.el.ij. In cōtrariū arguit glo.primo per id qd hēmus in simili ō sacramento ordinis.q2 nō dz dari a non suo epo nisi hēatur plena fides ō licētia quinimo 7 qñq3 de cā.vt in.c.j.7.ij.ō temp.or. i.vj.ᵃ Scdo q dicenti se absolutū nō credit nisi ostendat de offi.or.ex pte.ō sen.excō.sicut.sed hic est qdā absolutio que dr fcā p sacerdotē parrochialē parrochiano suo 7c. Tertio q2 sic videm⁹ i simili q asserēti se dlegatū nō credit nisi ostē dat lras.de offi.ōle.cū in iure. ℂ Glo.his alle.p 7 ptra.di. cit q pōt rñderi a scdo loco alle. p pte negatiua.7 ad illa rñ. det q sic.7 sic residet.per qd vr inclinare in ptem pmā3 quā tenēdo nō ob.prima rō alle.in priuiū q2 aliquid in sacramēto ordinis qd non confertur tm ppter suscipientē sed et ppter alios.7 iō dr sacramentū dignitat.j.q.j.§.si ergo.7.§.ecce si clericus.facit qd no.ō cō.ser.in glo.ij.nō ob.et secūda 7 tertia rō.q2 pcedūt in foro pētēioso.secus in foro penitētiali.de quo loquit.facit qd no.i.c.sicut dignū.super glo.j.de homi. cū pcor.hm Joā.de lig.Ste.7 no bene illā q2 facit qd no.in cle.j.ō homicidio. sed put hēo hic in apostil.Ste.l3 hic ptra glo.ad.c.placuit.de pe.di.vj.rñdet per ibi no.s.q loquit de sacramēto penitētie 7 pfessiōis que dant i occulto. Sacramē to vo de quib⁹ hic loquimur dant publice.7 iō maiores pba tiōes requirunt p iustificatiōe huius differentie. adducit si. mile p ea que hñtur de cle.pere.tue.vbi clerici peregrini ad. mittunt in occulto 7 nō i publico.7 iō dicit q religiosus nō debuit in casu cle.esse nimis credul⁹.alle.ff.q fal.tuto.auct. l.ij.7 de eo per quē fcm erit.l.j.7.l.tutor in prin.ff. de mino.l.

14 di.si qs ppostera.j.q.j.si quis iquit. ℂᵇ †Gl.parrochialis. qrit qs dicat eē parrochialis sacerdos scholariū 7 mercenariorū seu familiariū 7 similiū. Rñdet gl. q sacerdos ᶜin cui⁹ parrochia morant seu habitāt alle.qd no.ō pe.di.vj.placuit. de quo ō pe.7 re.oēs i.v.sacerdote.7 p Host.i sum.ō parrochianis.§.pe.v. si quis intelligat parrochianus.7 in sum.de pe.7 re.§.cui cōfitēdū ad finē.vide qd dixi post Pau.in cle.

15 dudū.§.huiusmodi.de sepul. ℂ †Glo.psbyteri.qrit ad lre ō clarationē quid si alicui ē collata ecclesia parrochialis.tñ adhuc nō est sacerdos vel psbyter qd esse pōt si adhuc nondu3 sit ānus elapsus a tpe collatiōis.vel si dispensatū est cū eo ad septēniu3 hm formā decre.cū ex eo.de elec.in.vj.vl q2 sit ecclesia cathedralis collegiata vt p3 i.c.statutū.eo.ti.7 li.an tūc poterit hāc licētiā de qua hic alteri cōcedere.vr q non q2.p se nō pōt ministrare ecclesiastica sacramēta.7 p pñs nec alteri demādare.ar.xlvij.di.sicut nō suo.cōtrariū l3 glo.per decre.suffraganeus.de elec.7.c.j.de trāsla.7 qd ibi no.quinimo plus dicit gl.q et hanc licētiā dare poterit vicarius dat⁹ ad septēniu3 hm formā decre.cū ex eo.alle.cupiētes.j.de penis Idē Pau.q2 parrochialis dr ille q rōne officij h3 parrochiā regere. Sentit tñ q vbi vicario ē cura cōmissa hm formā decre.cū ex eo.nō sufficiat licentia rectoris.qd no.s3 Ste.hic l3 ptrariū dicēs nō recedendū a lra que dixit psbyteri.7 sic nō dz sufficere licentia illius qui nō est psbyter.ad hoc q2 ille p

16 sumit meli⁹ scire cōsciētiā 7 alia ipedimēta q̄ alius. †Quid aūt si de licētia dyocesani quis ministrauit sacramēta parrochiāo alteri⁹ an erit excusat⁹ a pena hac dicit q sic mouet p c.ij.in fi.de pe.re. Itē q2 dyoceś.ē parrochia.7 sic appellat.ō dona.c.apostolice in pn.7 eps etiā appellat psbyter.xcv.dis. olim.ō pecu.cle.c.ij.7 sic p pñs satis verificata sunt hec verba lre.7 iō nō dz incurri aliqua pena qd dicit glo.fortius p cedere si vacet parrochialis ecclesia tpe cōcesse licētie.facit i ar.l3 non alle.de succes. ab intest.c.fi.7 qd ibi no. Hec dicit vera post fcm.ante fcm aūt qñ nō vacat ecclesia parrochialis cōsuluit Gui.abstineri.nō ob.d.licētia epi vl archidyacōi ecclie cathedralis.l3 ab illis psit recipi ecclesiastica sacramēta. put no.Jo.ō offi.archipsbyteri.c.ij.7 sic facilius cōcedit q aliquis possit aliquid facere p se q̄ alteri pcedere. Itē facili⁹ aliquid tollerat post fcm q̄ pcedat fieri. Ad qd vltra gl.alle. pcor.ea q no.p Jo.an.de iureiu.vez.de iudeis significauit.7 ō re iu.inter monasteriū.sup.ij.glo.facit qd ipse idē no.in decre.nihil est ō elec.sup glo.cū gl.cōcor. Pau.dicens q talis hñs licētiam a dyocesano vel archipsbytero ciuitatē si maxie

ecclesia prochiali vacāte est excusatus per rōnes palle.7 q2 est absurdū q eiusdē loci 7 parrochie pluribus psonis sit cura cōmissa.alle.no.p Inn.de pben.cū nō ignores.7 p Host. de pe.7 re.ois.dicit tñ q l3 hec sint vera tñ tutius est non recedere a verbis.alle.de deci.ad audientiā.7 sic tutius est hre licentiā parrochialis sacerdotis.hoc limitat Pau.esse verū nisi in his q ex psuetudine vel priuilegio vel alio quouis mō hñt pcedere ecclesiastica sacramēta vt est videre in decre.cu3 contingit.de fo.cōpe.7 de sta.mo.cle.ne in agro.§.sane q2 in

17 talibus non h3 locū hec cōstō. ℂ †Glo.spāli.qrit ad lre declarationē nūqd sufficiat q psbyter parrochialis dei licētiā religioso vt possit prochianos suos inungere 7 eis et eucharistiā pbere nō expssis seu nō specificatis aliter parrochianis 7 sic an sufficiat sola expressio de sacramento sine expressione

18 prochianoz.an vo et reqreret expssio prochianoz. †ᵈ Et silr querit glo.nūqd sufficiat prochiano dare licentiā vt possit a quocunq3 religioso recipe pdicta sacramenta an vero exigat q specificetur et religiosus.glo. rñdet q hoc nō bene declaratur.an hec spālitas que hic reqritur respiciat solu3 expssionem sacramentoz.an vero requirat et expssionē psonaru3 p modū sup:adictū. tñ vt satisfaciat hñ huic lre dicēdū ē q de tribus possit fieri specificatio.s.de psona habēte pferre. cui dz pferri. 7 de ipsis sacramētis.ad qd alle.de senten. excom. constōne3 in.vj.7 de dolo.c.ij.cū simi. Si tamen non fiat tanta specificatio.dicit glo.q si fiat tanta specificatio.sacramentū 7 psone recipiētis vel conferētis q sufficiet vt euitetur pena huius decre.alle.de tē.or.c.j.7 de offi.vica.c.fi.in.vj. Idē l3

19 hic Pau.7 Ste. † Et ex pdictis colligit hic guil.q psbyter prochialis curatus quantūcunq3 simplex ex quo sibi est commissa cura in adiutoriū ipius pōt assumere sociū ad ips quēcunq3 religiosum vel aliū sine cuiuscunq3 supioris licētia q hēat ipm iuuare forte in quadragesima in sacramētis pferendis.7 in officio pdicādi dūmō sibi cōstet de eius sufficientia. alle.no.p Inn.ō cle.pere.tua.7 de hē.excōicamus.§.q2vero. Item q2 ex quo tales psumunt i socios sunt rite ordinati.ita possunt facere isti sicut curati nec deficit eis nisi materia.s.populus. si ergo curatus parat sibi mām poterit exercere.xvj.

20 q.j.ecce.7.c.adijcimus. † Iuxta pdicta qro cū glo.in.v.7 no. nunqd de licentia psbyteri prochialis possit parrochian⁹ penitētiā recipere a religioso.dicit glo.q nō.q2 illa et de licētia pprij sacerdotis nō pōt recipi nisi ab alio curato. de pe.7 re. in.c.ois.7 qd ibi no.7 cū tēperio intellige dictū guil.q proxime dixi qd no.bene fatet tñ gl.q si religiosus sine licentia psbyteri parrochialis ministraret parrochiano alterius sacramētū penitētie nō incurreret hāc penā.q2 de illo hic nō exprimitur. 7 sic in illo non h3 locū hec pena.sicut nec in religioso pferente baptismū alterius parrochiano eadem rōne.7 q2 hec pstitutio est penalis 7 sic restringēda de pe.di.j.§.pene. cum glo.pcor.pau.,inquātū dicit penā huius cle. nō hre locū in religioso pferēte sacramentū penitentie vel baptismū parrochiano alterius. Inquātū vero dicit q in penitentia imponēda nō sufficit licentia pprij sacerdotis nisi licentia det alteri curato.l3 secus in alijs sacramētis.dicit q bertrādus in.c. ois palle.hoc l3 ipse vero hoc limitat esse vez qñ pprius sacerdos siue pfessor nō cōmittit seu delegat vices suas s3 solū licentia pcedit.secus si cōmittit vices suas. Assignat rōnē diuersitatis.q2 pmo casu vr ille qui pstituitur suo iure penitentiam iniūgere q esse non pōt ex progatiōe iurisditionis cum iurisditionē talē non habeat de offi.dele.p.7.g. Secūdo cāu facit ex iure alieno tanq̄ delegatus vel gerens vice3 alterius ideo pōt.alle.s.de here c.j.facit qd no.in decre.decernimus de iudi.7 de fo.cōpe.significasti.7 hanc opi. dicit veram nisi dicat q cura p inferiorem epo nō pōt delegari vt no. Archi. arguendo de elec.cum ex eo.in.vj.qd no. Id tñ verum p3 cū qñ delegatus est concilij vel canonū spāliter certoz casuum

21 vel ad tps.alle.no.p Host.de offi.vica.c.clericos. ℂ †Glo. a canone ᵉ qrit nūqd q hic dr religiosum non posse absoluere excōicatos a canōe pcedit idistincte a quocūq3 canōe surgat excōicatio et si ab illo.xvij.q.iiij.si quis suadente. dicit q sic p hunc text. qui indistincte loquitur per qd dicit q isti nō poterūt absoluere excōicatos et a tali canōe a quo posset absoluere eps vel sacerdos hm decre.nup.de sen.excō.7 sic sentit gl.q et excōicatos a canone minori excōicatiōe ppter pti

a ℂ Qd dicēti se absolutū. Adde glos.in.c.cū in iure ō of. delega.7 ibi panor.ad fi.

b ℂ Gl.prochialis. Addō.d.ab. in.c. ois in pe.co.ō pe. 7 remis.

c ℂ In cuius prochia Que aūt dicat prochia dclarat bal. in.l.si qs ad declinādam C.ō episco. 7 cleri.

d ℂ Et silr qrit. Adde d.abb.in.c. ois i.iiij.co. extra de pe. 7 remis.

e ℂ Querit nūqd. Addō no.p.d.ab.i c.pastoralis §.preterea i j.colum. de offi. delega.

cipatiōnē nō poterūt absoluere religiosi.cū glo.ꝯcor.ꝟ Pau. ꝛ idem Guil.dicēs hoc intelligi de quocūque canone a papa ꝓmulgato.q2 ille per excellentiā dr canon.lꝫ aliqñ dicat canō ꝓuincialis vel synodalis all iij.di.§.porro.[a] Quo aūt sunt excōicātia canōe remittit hic Ste. ad not.de sen.excō.ex eos q in.vj.ꝛ in cle.j.de sen.ex. Sꝫ qd de excōicatis p sniaꝫ hōis.an si tales absoluāt religiosos incurrūt hāc penā. vr ꝙ sic.q2 de excōicatiōe hōis certū ē ꝙ ab illa nō absoluit nisi ille q excōicauit vel eius supior.de offi. or. pastoralis ꝛ ꝓpter hoc forte de illa nō expssit hic ꝯtrium tꝫ glo.ꝙ hec cōstitō velut penalis nō est extēdenda.de elec.statutū cū ꝯcor.in.vj.ad hoc ēt adducit tex.q solū loquit de snia lata ꝓuiā statuti.ꝛ sic in alijs locū nō hēbit cū glo. ꝯcor. hic Pau. Idē tꝫ Guil.p qd dicit ꝙ si absoluūt a snia lata ab hoie siue p legatos siue per alios inferiores nō habebit locū hec pena per rōnes gl. ꝛ ar.decre.ad audientiā.de deci.in rōne sui.alle.tñ in ꝯtrariū q2 mitius agit cū.l.ꝗ ministro canōis.ff. ꝺ arbitris.l. celsus no.de re iudi.cū eterni in.vj.sed hoc nō dicit.primuꝫ verius nec ob.ar.lꝫ. nō soluat q2 non procedit in materia penali,ꝛc.

22 ¶ † Glo.sentētijs [b] qrit hic an appellatiōe sniarū cōprehendit' oēs speciē snie cui⁹ absolutio sit necessaria.rñdet ꝙ sic p hunc tex.q simpliciter loquit. Sed qrit hic Ste.de rōne quare ibi religiosi nō pñt absoluere a sentētijs ꝓmulgatis in cōcilijs ꝓuincialib⁹ vl synodalibus.rñdet ꝙ isti religiosi ꝺ iure cōi absoluēdo nō hꝫ maiorē ptātem ꝗ ꝓchiales sacerdotes.nil aliud ꝓbat de sepul.cle.dudū.§.per huiusmodi ꝙ intellige in electo ꝺm formā huius cle.nā alijēt nō habet tan

23 tam ptātē quātā curati. † Sꝫ nūquid religiosi poterint absoluere a sentētijs latis in statutis legatoꝝ sedis apostolice.dicit ꝙ nō.lꝫ ordinarij sic alle.de ꝓbē.grauc.guil. aūt hic dicit pdicta ꝓcedere in sentētijs ꝓmulgatꝭ p modū statuti de quibus.de ꝯsti.vt animaꝝ in.vj. ꝛ ab istis qlibet penitētiari⁹ pape a snia aūt lata p modū snie nō absoluit regulr nisi ꝓferēs fatetur tñ ꝙ p viā snie non dꝫ inferri nisi pro pterita culpa ꝺ sen.excō.romana.§.caueāt in.vj.si aūt fiat per modum statuti pōt cōcernere futura.de ꝯsti.c.ij.§.fi.ꝺm eum. ꝛ idem ꝫenꝫe.

24 † Querit hic guil.qd si frater pdicator est ꝯfessus interfectorem clerici ꝛ illuꝫ absoluit non a snia canonis si qs suadente sed a peccato nūqd incurret hanc penā huius cle.vr ꝙ non q2 aliud ē absoluere a peccato homicidij.aliud ab excōicatione ad ħ q2 aliqñ remanēs in mortali pp qd semp excōicatus absoluit ab excōicatiōe.de testi.veniēs.el.ij. Iteꝫ excōicatus irregularis absoluit ab excōicatiōe irregularitate manēte de sen.excō.cū illoꝝ cū hic nō dixerit de tali absoluente excōicatū tm a pena peccati. Ideo non dꝫ hr̄e locū pena. q2 si de illo intellexit hoc expssisset.ar.de deci.ad audiētiā. Cōcludit ꝙ si scienter admittit excōicatū ante absolutionē ad sacramētuꝫ penitentie ꝛ tunc si non incurrit hanc excōicationem directe incidit tñ pticipādo criminoso in crimine pp qd est excōicatus de sen.excō.nup. Secus si ꝓbabiliter ignorabat factū vl ius spāle. puta ꝯstōnem ꝓuincialem vel synodalē fulminātē sniaꝫ excōicatiōis.q2 tūc forte excōicat⁹ de cleri.excō.minis. aplice. ¶ Gl.qcūqꝫ qrit an si religiosus absoluat aliū religiosuꝫ vel sociū suū a pena ꝛ culpa incidat in hāc ꝯstōnem rñdet ꝙ sic p hanc lr̄am que loquitur vniuersaliter ꝛ indistincte ꝛc. ¶ Glo.incurrāt.qrit hic loquit de religiosis ꝯferētibus sacramēta ꝯtra formā huius cle. Quid ergo de recipiētib⁹ ab illis.an ex hoc pticipio erunt excōicati vr ꝙ sic per decre. nuper.de sen.excō.in ꝯtrariū facit q2 isti religiosi demū ꝯferēndo icurrūt excōicatiōnē.ꝛ sic recipiētes nō cōicāt sibi postꝗ incurrūt excōicationem. sed in ipso actu ex quo contrahit excōicatio.iuxta ea que hn̄tur de sen.ex.cōtingit.el.j.de quo dicendū vt ibi.ꝛ in cle.j.de ꝯsan.ꝛ affi.ꝛc. ¶ Glo.absoluēdū. op.ꝙ ēt p aliū inferiorē a sede apo.absolutio fieri possit vt in cle.j.ꝺ here.ꝛ cle.ij.ꝛ.j.de pe.cle.j.Sol.ibi spāle i mortis articulo q2 ille cāus semp intelligit except⁹ rōne necessitatis facit.xvj.q.iiij. si quis suadente. ¶ Glo.suffragante qrit qd si aliquis religiosus hēat ex ꝓuilegio vt possit facere hic ꝓhibita.an intelligat sublatū p hac lr̄am. vr ꝙ sic.q2 simpliciter vr tollere ꝓuilegia. Cōtrariū tꝫ glo.ꝙ hic solū intēdit tollere que obstarent ne possit fieri denūciatio. Iō si absqꝫ ꝓuilegio hic ꝓhibita attētarunt non aūt intēdit tollere ꝓuilegia ꝯcessa sup ptāte faciēdi q̄ als hic de iure cōi ꝓhibent.facit qd no.i

25 simili in cle.j.de deci.in fi. ¶ † Glo.detrahūt voluit colligere ex lr̄a ꝙ non est licitū alteri detrahere ꝛ ad hoc alle.canōeꝫ deteriores.vj.q.j.ibi dicit canō. deteriores sunt qui doctoꝝ mores vitāqꝫ corrūpunt his q substantias alioꝝ pdiaqꝫ diripiunt ad hoc ēt alle.auctoritatē Hyero.ad rusticū monachū Tulij i inuectiua ꝯ salustiū in fi.ꝛ sunt auctoritates nobiles. An aūt sit peccatū mortale detrahere alteri.dicit Ste. ꝙ sic. alle.pāl.c.deteriores.ꝛ.c.nimiū.xxiij.q.iiij. ꝛ q2 tales dicunt homicide.de pe.di.j.homicidioꝝ.nec ob.ꝺm eū.ff.de iniur.l. eū q nocētē.vbi dr ꝙ expedit peccata nocentiū esse no.q2 illud locū hꝫ qñ agitur crialiter ꝯ aliquem ꝛ sic dicit intelligen

26 dum qd habet.xc.di.sciēdū.ꝛ p Inn.de accu.cū.p. † [c] Iuxta pdicta reuoco in dubiū an ꝓcedat indistincte ꝙ non sit licitū plātis vel alijs detrahere.glo.rñdet ꝙ non.sed demū quādo nominatim nominādo aliquē noie ꝓprio vel p circūstantias sit detractio.secus si in genere tāgerētur vicia platoꝝ vl alterius q2 illud eēt hñ licitū exemplo xp̄i qui sic fecit. Mat. xxiij.vbi dixit. Sup cathedrā Moysi sedebūt scribe ꝛ pharisei.facit.j.q.j.omnis ad hoc q2 aliquid licet in genere ꝙ nō lꝫ in specie.de offi.or.si sacerdos. Caueat tñ vt glo. dicit pdicator ꝙ ēt in generali locutione nō loquat nimis effrenate.sed potius refrenet linguā.q2 scriptū est ꝙ qui incōsulte loquitur sentit mala.v.q.v.§. sed aliud.xliij.dist.scit rector. Idem tenet hic frater Asuarius dicēs ꝙ pdicator tūc detrahit qñ noiatim vel p circūstātias corpis describētes de ꝯsciencia alicuius detrahit diffamādo vl grauiter murmurādo vl falsuꝫ crimen iponēdo vel occultū in pdicatione publicādo. alle.ij.q. vij.c.j.ꝛ.c.accusatio.ꝛ.c.sunt nōnulli.iij.q.iiij.detractores.v. q.v.qui ambulat als aūt in genere tāgere vicia platorum be

27 ne est licitū ꝺm eū ꝛc. ¶ † Gl.indiscretas.querit que dicantur indulgentie indiscrete.rñdet qñ ꝓnunciant indulgentie que nō sunt ꝯcesse.facit.j.de pe.ꝛ re.c.ij. Idem Ste.ꝙ indiscreta dr si ꝓnunciat populis ꝛ nō apparet bulla vel testes legittimi.ꝛ si dicat epālis dr indiscreta si nō apparet lr̄a sigillata sigillo epi.de ꝓba.post cessionē.ꝛ.c.qm ꝯ. [d] Iuxta hoc qrit hic Ste.q possunt de iure ꝯcedere indulgentiā.respondet ꝙ papa oibus christianis pōt ꝯcedere. Itē epi ꝛ supiores suis subditis. Inferiores aūt ꝯcedere nō possunt ꝺ pe.ꝛ re.romana.ꝛ.c.indulgētie.e.ti.i.vj. ꝛ de exces.pla accedētibus. Nec dicit vera in generali indulgētia. secus in spāli. nā pōt ꝯfessor in foro penitētie indulgēdo ꝯcedere indulgētiā. dūtñ secreto id faciat.alle.de pe.ꝛ re.c.j.i.vj. An aūt electus in epm cōfirmatus nōdum ꝯsecratus possit dare indulgentias.dicit ꝙ non q2 non est sacerdos facit de exces.prela.ex lr̄is. hec rō paꝝ vꝫ .q2 posset eē ꝙ electus eēt pbyter [e] iō de hoc dicenduꝫ vt in.d.c.accedētibus per Io.an.post Host.an aūt capitulū sede vacante possit indulgentias concedere.dicit ꝙ non

28 eadē rōne alle.no.p Arch.de pe.ꝛ re.romana in.vj. † Quid aūt si qs cēties vadat ad ecclesiā vbi posita est indulgētia an totiens gaudeat indulgētie beneficio.dicit ꝙ sic.alle.not.per Inn.de pe.ꝛ re.cū ex eo ꝛ p archi.eo.ti.c.fi.i.vj.ꝛc. ¶ Glo. in alioꝝ querit qui sunt isti quibus fiebat piudiciū p religiosos.rñdet ꝙ illi qbus aliquid debebatur vel illi forte quibus testator volebat aliqd legare vel aliter dicit glo. ꝛ notabilius possumus dicere ꝙ hic loquat de epis ad quos vr expectare distributio male ablatoꝝ incertoꝝ de quibus male ablatis in certis hic pmiserat.ꝛ ꝺm istū intellectū esset hic casus ꝓ opi. Hosti.de qua de iudi.cū sit ꝛ de vsuris cū tu.§.ꝙ de iure ad epos spectat distributio male ablatoꝝ incertoꝝ ꝛ nō ad executores testamēti.posset ēt intelligi de executoribus testamenti quibus fiebat piudiciū.ꝛ tūc faceret iste tex.ꝓ ꝯria opi. quaꝫ tenuit arch.ꝺ testa.c.ij.in.vj. Que aūt sit verior opinio dicaꝫ j.de pe.ꝛ re.cle.ij.vbi late tāgit Lap.ꝛ Ste.hic nil approbat sed remittit ad no.per Hostiē.in.c.cum sit ꝛ per Archi.in.d.

29 c.ij. ¶ † Glo.sedi apo.ꝛ se.voluit querere [f] q sunt casus reseruati soli pape ꝛ q reseruati soli ordinario. Rñdet ꝙ cāus reseruatos pape posuit Spe.in reptorio suo in ti.de pe.ꝛ re. Casus aūt reseruatos ordinario posuit gl.in.c.si eps de pe.ꝛ re.in.vj.ꝛ habētur per Host.in sum. de peni.§.cui cōfiteri.in fi.ij.col. ¶ Glo.absoluere op.ꝙ iste tex.superfluat per prin. Soluit q2 ibi nō superfluit. q2 in pn̄.loquitur de absolutione ab excōicatiōe pape vel statuti ꝓuincialis vel synodalis.hic de absolutiōe a peccato vel a culpa in casib⁹ reseruatis pape vel ordinarijs

---

a ¶ Quo aūt sunt. Adde plene not.p Inn. i rub. extra ꝺ sen. excom.

b ¶ Querit hic an appellatione. An aūt appellatione snie veniat ꝓprie excōicatio vi ꝺ panor. ꝛ doc.i rub. extra ꝺ sen.excō.

c ¶ Iuxta predicta ad hāc māꝫ.ad de q̄ ponit panor. in.c. oīs i fi. col. de pe.ꝛ re.

d ¶ Iuxta ħ qrit hic. ad hāc māꝫ idulgentie. vide q̄ dicūtur p.d. ab. i.c.ꝙ aūt ex de pe.ꝛ r.

e ¶ Iō ꝺ ħ Adde q̄ hn̄tur p.d.ab.i c.ad liberandā ꝺ iud. ꝛ i c.suffraganeis ꝺ elec.

f ¶ Qui sūt cāus reꝯuati pape. Adde glo.i c.ꝙ trāslatōnē de of. le. ꝛ in.c. sicut ꝺ exces.pla. ias. in.l.j. in pn̄.i.v. col. ff.de offic.e. cui man. est iuris.

vel ordinarijs. ¶ Glo. remota. op. q̄ nō esset in hoc necessaria puisio hui⁹ decre. q̄r satis erat puisum per decre. nōnulli. de rescrip. ⁊ eo. ti. statutū. in. vj. Sol. glo. q̄ illa puisio nō sufficiebat q̄r istis religiosis iterdū dant̄ cōseruatores qui ptātē habent trahendi vltra duas dietas. cuȝ clausula non ob. cōstitutiōe de duabus dietis facit qd̄ not. de offi. dele. c. fi. i. vj. ⁊ idō hoc cāu fuit necessaria hec puisiōe traherēt aliquos. tūc ad loca nimis remota vltra. ij. dietas ⁊c̄. In. §. siquis v̄o gl. vl' aliquid colligit ex lr̄a q̄ equalis ⁊ parilis pena imponit̄ p vno actu que imponit̄ p pluribus. ad qd̄ alle. j. ti. j. §. si ciui-
30 tas. † ⁊ hoc inducit ad q̄ōneȝ Gualterij qui vno ictu pcussit tres clericos. an incurrit tres excōicatiōes an vnā. d̄ q̄ i regu
31 la dlictū. d̄ re. iu. in. vj. † Inducit et̄ ad no. vj. q. j. imutare. vȝ an p adulterio cōmisso sepi⁹ cū eadē muliere sufficiat vnica penitētia. vitas est q̄ nō. vt ibi. nec ob. iste tex. q̄r hoc ē q̄r hic
32 sic placuit auctori hui⁹ decre. i casu isto. † Pau. et̄ inducit ad q̄ōnē Dyni vȝ nūquid si statutū dicit q̄ si quis iterficit hoieȝ hoies loci vl' ville dbēt illū capere ⁊ ducer̄ eū sub pena mille florenorū in man⁹ rectoris. mō pone q̄ decē iterfecerūt vnū ⁊ hoies ville capiunt omnes ⁊ postea dimittunt vnuȝ. an tenebunt̄ ad integram penaȝ mille. dicit Dy. q̄ sic. pro hoc bene facit tex. iste. ⁊ quod no. per Bar. ff. de priua. delic. nunq̄ plura. ⁊ ff. de sepul. viola. l. iij. §. si plures. ¶ Glo. grauibus. opp. q̄ imo. subiaceant pene que imponitur pro grauib⁹ culpis ⁊ maxime pro grauioribus. neduȝ pro culpis grauibus. de regula. non solum in fi. in. vj ¶ Glo. soluit quod hic dicit dicit̄ pro grauibus. ibi p grauioribus. forte voluit dicere q̄ idem importat vtrunq̄ q̄r eadē pena vtrūq̄ casu imponit̄ ex regula. vl' forte voluit q̄ aliud in casu illo. aliud in isto. Nā si in regula imponit̄ diuersa pena pro graui dlicto ⁊ diuersa p
33 grauiori pcedit hec secūda so. alias pcedit pma. † Iuxta hoc queritur pro dclaratiōe lr̄e quā penā imponūt regule p grauiorib⁹ culpis. R̄ndet hic zen. q̄ diuerse sunt pene put diuersa sunt statuta iuxta diuerso ritus religiosoꝝ. [a] dicit tñ attendēdum q̄ religiosus grauiter delinquēs nō dȝ de fcō eijci d̄ monasterio sed in carcerib⁹ recludi ⁊ sic excludi a cōsortio alioruȝ fratrū. alle. xxvij q. ij. impudicas. ⁊ c. si custos ⁊ c. si quis sacro. ⁊ de symo. q̄m. ⁊ qd̄ ibi no. per Inn. de symo. dilect⁹. vbi dicit q̄ depositio monachi est q̄ non recipiat p̄bendā nec hēat vocē vt ceteri. Asuarius aūt hic dicit q̄ si monachus est incorrigibilis pōt eijci d̄ mōasterio. dicit tñ q̄ hec erit vltima pena. alle. de iudi. cū nō ab hoie. de ma. ⁊ obe. cū in ecclesijs. de sta. mo. ea que. xlv. di. sed illud. Credit tñ q̄ si expulsus vagat̄ q̄ ordo teneat̄ ipsum recipere ne peat salua tñ ordinis disciplina. Mat. v̄o hic pcor. cū zenze. vñ dicit q̄ p quolibet crimine enormi dȝ poni in carcerib⁹. alle. palle. c. impudicas ⁊ c. si qs. ⁊ c. si custos. ⁊ de symo. q̄m. nec ob. hȝ eū iura palle. per fratrē Asuariū q̄r loquūtur de secularibus clericis. ⁊ sic dicit intelligēdū d̄ iudicijs cū nō ab hoie. §. sed illud. ⁊ d̄ ma. ⁊ obe. c. fi. q̄r inquantū in eis dr̄ q̄ eijciatur a ꝯsortio fratrum dȝ intelligi q̄ id fiet p incarceratiōeȝ in religiosis ⁊ nō p eie
34 ctiōem extra monasteriū. ¶ † Glo. necessitate. q̄rit d̄ exēplo que possit eē necessitas iducēs dispensatiōeȝ. R̄ndet q̄ infir
35 mitas vel senectus. † Sȝ aduerte. q̄rit hic Guil. generaliter qs hȝ ptātem dispensandi ꝯtra canōes. R̄ndet q̄ i canōib⁹ imponētibus legē ⁊ penā ep̄is ⁊ superiorib⁹ solus papa dispensat. nisi alias in fcō inferiori dispēsatio cōcedat̄. alle. d̄ tē po. or. c. dilectus. ⁊ qd̄ ibi no. per Ioā. an. In canōibus aūt
b imponētibus penā ⁊ legē iferiorib⁹ dispensare [b] pn̄t epi nisi in eodē canōe sit inhibitū dispensare. xvij. q. iiij. si quis suadēte. Inferior aūt ep̄o nō poterit dispensare illo canōe vel alio hoc sit eis pmissum que oīa dicit pcedere in foro cōtētioso. i foro aūt aie dicit q̄ dispēsare ꝯtra canōes ē licitū cuilibet cōfessori. alle. lxxiiij. di. p̄sbyter. xxvj. q. vlt. tpa plenitudinis. In criminibus aūt lȝ nō tāgat dic vt no. de iudi. at si clerici. §. de adulterijs. ⁊ ibi per Cal in additionibus. vid̄ Io. an. d̄ sup. neg. pla. c. j. in. vj. sup gl. ⁊c̄. ¶ In. §. ceterū gl. puenerūt. q̄rit qd̄ si nil puenerit ad ecclesiā de excessu seu delicto religiosi. R̄ndet q̄ tūc erit loc⁹ pena de qua hic in tex. in versi. ceterū.
36 Guil. hic sumpta occasiōe tractat † q̄ñ ecclesia teneat̄ ex ꝯtu vl' delicto psone ecclesie. Circa qd̄ distinguit. q̄r aut tal's hēbat mādatū de ꝯhēdo ab ecclesia vl' maiori pte vsq̄ ad certā sūmaȝ. ⁊ tūc vsq̄ ad illā dȝ executio fieri i bonis eccl'ie. d̄ fide

ius. q̄ quibusdā. idē dicit q̄ si nō habebat mādatū ab ecclesia. si tñ al's d̄ iure vl' cōsuetudine sibi cōpetebat obligar̄ ecclesiā vsq̄ ad certā sūmā. de do. apostolice. ⁊ c. ceterū. si v̄o nō hȝ mādatū ab ecclesia nec alias cōpatebat. ⁊ tūc subdistinguit. q̄r aut pbari pōt debitū esse versum in vtilitatē. ecclesie aut nō. Primo casu si durat v̄sum ideȝ qd̄ supra. q̄r vsq̄ ad id pōt fieri executio in bonis ecclesie. vt in. c. q̄ quibusdā. Si vero nō durat versum vt q̄r ꝯuersum est in cibis monachoꝝ. ⁊ tūc aliqui dicunt executionē fieri in bonis ecclesie. alij ꝯ vt Inno. disputat i. d. c. q̄ quibusdā. Ipse aūt dicit q̄ aut illud versum factū fuit pbabiliter vt q̄r i cibaria mōachoꝝ necessaria. ⁊ tenetur ecclesia. de pc̄a. c. ij. ⁊ si. aut nō fuit fcm̄ pbabiliter q̄r forte cōuersum in cibaria nō necessaria ⁊ tunc nō tenetur ecclesia. Secūdo casu quādo nō pbat̄ versum. ⁊ tūc aut agitur ex delicto vel quasi aut ex ꝯtu vl' quasi. Primo casu q̄ñ ex delicto vel quasi ⁊ tūc aut excessit circa iura feudi. ⁊ tūc fit executio in bōis ecclesie. q̄r pdit fruct⁹ feudi q̄diu māet platus delinquens ⁊ nō plus put pȝ in libro feudi. d̄ capitulis corradi. c. si cleric⁹. aut delinquit circa iura administrationis. puta fideiubendo p alienis debitis vel sigillādo ⁊ tūc ē suspensus ab administratiōe sp̄ualiū ⁊ tpaliuȝ. de solu. si quorūdam. aut delinquit circa alia. ⁊ tūc si hȝ aliūde vnde soluat punier̄ in bonis alijs q̄ ecclesie. de ap. rephēsibilis. Secūdo cāu q̄ñ ex ꝯtu vl' quasi. ⁊ tūc fiet executio in bonis patrimonialibus si hȝ illaȝ. de pig. ex pn̄tium. Si vero non hȝ p̄rimonialia. ⁊ tū sic ē beneficiū tale q̄ eius fructus pōt facere suos puta q̄r est simplex bn̄ficiū. ⁊ tūc in ipsis pōt fieri executio. d̄ fideiu. puenit. poterit et̄ hoc fieri ex cōuentiōe ptiū. Si vero non sit tale beneficiū ⁊ tunc non pōt fieri executio ptium. cōuentione. sed poterit fieri iudicis officio vt no. in. d. c. puenit. Si vero nullū hȝ beneficiū nec hȝ a'iqua bona. tūc sufficit q̄
37 cedat bonis. alle. de sol. c. odoard⁹. ¶ † No. bene hāc distinctiōem ⁊ p̄cipue intellectū. c. puenit. ⁊ c. odoard⁹. de mā plene in regula delictū. p Io. an. ⁊ p do. An. de dolo ⁊ cōtu. c. j. vbi per glo. ⁊ in. c. ij. de or. cog. ⁊ per legistas. C. d̄ sa. sanc. ec. l. iubemus nullā. vbi per Cy. ⁊ Bar. ⁊ v̄i bona glo. xvj. q. vj. placuit. ix. q. iij. priuilegiū. ¶ Glo. plenaria. q̄rit q̄ñ dicatur facta plenaria restō. R̄ndet glo. quādo id quod erat pceptū p ecclesiam erit restitutū. ar. eius qd̄ est dcm̄ cum pcedenti glo. quasi sentiat glo. q̄ nō est necesse vltra restitui. si id nō sufficit quod no. ⁊c̄. ¶ Glo. requisiti. declarat a quibus debeat fieri
38 restō. q̄r ab illis quoꝝ interest ⁊c̄. ¶ † Glo. suspensiōis querit hic dr̄ q̄ plati istoꝝ religiosorū non restituentiū qd̄ ad eos puenit ex excessibus seu delictis eorū ꝯtra formā huius cle. erūt suspensi. sed de qua suspensiōe ab officio an ab administratione. R̄ndet glo. q̄ hoc debuisset hic declarari. putat tñ q̄ de suspensione ab officio hoc debeat intelligi. an aūt icludat et̄ suspensionē beneficij hoc est q̄rere an suspēsus ab officio vel simpliciter intelligat̄ suspensus a bn̄ficio. remittit glo. ad ea que no. j. de penis. cupiētes. vbi de hoc in glo. nō nouā ad fi. Pau. hic d̄ hoc tangit plene arguendo pro ⁊ ꝯtra. ⁊ referēdo opi. demū cōcludendo opi. suā. Sed dicā i. d. cle. cupientes. vbi est glo. magistra. de materia ista tangit et̄ hic Ste. in. §. sane. glo. apostolica. q̄rit an iferior a papa possit pcedere hoc priuilegium q̄ religiosi possint familiaribus suis domesticis vel paupibus degētibus in suis hospitalib⁹ ꝯferre ecclesiastica sacramēta. dicit q̄ siquidē cōcedat̄ priuilegiū pcernens totū orbē. ⁊ tūc sol⁹ papa cōcedit. Spāle aūt priuilegiū cōcernēs dyoces. pōt pcedi per ep̄m i sua dyocesi ex cā. alle. no. de reli. do. cōstitutus. ⁊ de re iudi. inter. ⁊ qd̄ in simili dr̄ d̄ priuilegio celebrādi cū altari viatico. vt in dcre. in his d̄ pui. vbi in ptāte pcedēdi tale puilegiū fit similis distictio. ¶ Gl. vlti. q̄rit an qd̄ hic dr̄ induci posse p puilegiū sed. apost. possit induci per cōsuetudinē. vl' dicēdū q̄ sic. per cle. q̄r ꝯtingit
39 in fi. de reli. do. ¶ † Glo. vl' tenere ꝯtriuȝ. q̄r ibi nō dr̄ q̄ per cōsuetudinē possit iduci q̄ religi . si ministrēt ecclesiastica sacramēta psonis ibi noīatis ⁊ hic sed q̄ sacerdos hospitalis vl' p̄sbyter parrochialis illa ministret. p qd̄ ꝯcludit gl. q̄ hoc casu poterit priuilegiū qd̄ nō poterit cōsuetudo. ⁊ sic residet glo. posset dici q̄ cōsuetudo tanti tpis cuius initij memoria i ꝯtrariū nō existeret posset hoc inducere cū illa equiparet̄ priuilegio. de v̄. sig. sup quibusdā. ⁊ qd̄ ibi no. ff. de aqua quotti. ⁊ esti. l. hoc iure. §. ductus aque. Prio istū tex. ibi. synodali ⁊c̄.

a ¶ Dicit tñ. Ad quē autē spectet correctio mōachi ponit. d. abb. in c. ad nostrā d̄ ap. ⁊ imo. in cle. j. i. xv iij. col. s. de sta. mona.

b ¶ Pn̄t epi . Adde no. p doct. i c. at si clerici §. de adulterijs extra de iudi. d. ab. i c. ioānes in iij. colū. de cle. coniug.

inducit Ste.pro opi.que hꝫ ꝙ plati ecclesiarum collegiataꝝ cū capitulis suis possint facere statuta sine ꝯsensu epi. ꝛ similiter capitula cathedraliū ecclesiaꝝ ipse dicit ꝙ non alle.ↄ cō sue.cū ꝯsuetudinis.ꝛ de his que fi.a pla.nouit ꝛ no. per Inno.de ꝯsti.cū oēs.Eps aūt cū cōsensu capituli bñ pōt de con sti.vt aiarū in.vj.de maio.ꝛ obe.c.ij.xvij.di.in prin.de conse. di.iij.c.j.Or de materia dic melius vt no.in.c.cū oēs pal.ꝛ in c.ij.de v.sig.in.vj.vbi bona gl.ꝛ per gl.iij.di.porro.ꝛ in sum

40 ma.xvij.di. ❡ † Ulteri⁹ q̄rit hic guil.qꝛ hic mētio fit de pena ꝛ culpa qd est culpa peccati. Rñdet ꝙ est illa macula seu sordes reatus vel offuscatio que generaꝰ in aia peccatoris q peccādo mortaliter diuertit se scienter a bono incōmutabili ꝛ a suo creatore pp bonū cōmutabile.ꝛ ꝑpter reꝫ creatā recedit a deo ꝛ ex tali culpa cōmissa ipa natura naturās.h̄ est ipe deus offendit per naturā naturatā in bonis sibi naturalr̄ collatis.j.q.j.vetū.per hoc dicit ꝙ cū ista offensio sit summa ꝛ rācor generetᷣ in aīo dei.ꝙ ab ipso solo ꝛ nō ab alio ēt in vicario suo non remittitᷣ.Hinc est ꝙ dicit tex. verbū dei tollit peccata de cōse.di.iiij.nemo cū si.q̄diu aut durat dicta offensio in

41 aia remanet macula.† Qualis aūt sit pena q̄ ex ipa macula ꝛ culpa debetᷣ.dicit ꝙ est ꝑpetua.qꝛ offensus est ꝑpetuus.fateᷣ

a tñ ꝙ deus in tm̄ ē misericors.ꝙ cū vidit offendētē plene cōtritū statim remittit ꝛ penā ꝑpetuā cōmutat in tpaleꝫ hic vel in purgatorio sustinēdā.alle.xvj.q.j. placuit. nā vt dicit canō bñ agit qui dimisso rancore agit ꝯ suū iniuriatoreꝫ vt aliqualiter puniatᷣ ne i toto iniusticia frāgatᷣ.xlv. di.disciplina.ꝛ.c. ꝛ qui emēdat. ꝑ hoc dicit ꝙ fatue agit religiosus q sine spāli mādato dñi velit delere de aia peccatrice penam. qꝛ aut manet in peccato.ꝛ tūc pena est irremissibilis cuꝫ nō possit fieri vis aio alicui⁹.nec eius malicia in aia imutari circa deū.aut ē plene aia ꝯtrita ꝛ tūc remissa pena est a deo ƀm euꝫ ꝙ intelligit.si nō negligat ꝯfiteri legittimo ꝯfessori cū pōt.iuxta no.de pe.di.j.in summa.La. vero pro declaratiōe istorum verboꝝ a pena ꝛ a culpa remittit ad no.ꝑ Jo.ꝛ archi.de pe.di.j.verbum.xxiij.q.v.remittunᷣ.ꝛ ꝑ Inno.ꝛ Hosti.de pe. ꝛ re.c.significasti.ꝛ ꝑ Host.in summa.eo.ti.§.quis sit effectus cōtritiōis.ꝛ sub rubri.de remissiōibus.§.demū.dicit ꝙ circa hoc ē aduertendū ꝙ triplex est iudiciū. Primo quoddaꝫ est iudiciū dei.quo mūdat aiam in ꝯtritione ꝛ hoc ꝑcedit duo sequētia tanq̄ dignius.Secūdū est iudiciū Petri siue sacerdotis in ecclesia militāte ꝛ hoc ꝑbatᷣ in cle. ista. Tertiū est iudiciū approbatiōis ecclesie.s.celestis curie approbantis in celis absolutionē vel ligationē eccłie factā in terris.ꝑut dixit Hosti.

42 in rubrica de remis.§.j.v.sed notandū ꝛc. ❡ † Circa primuꝫ precipue dicit aduertēdū ꝙ peccator peccādo deū offendit ꝛ ecclesiā interdū ēt ꝑximū ꝛ seipsum. Offensa aūt deo fcā deletur in ꝯtritione peccatoꝝ ꝑ gratiā dei que cātur in ꝯtritiōe peccatoris de peccato.ꝛ in dolore contritiōis hñtis feruorē

43 dilectiōis charitatꝭ ad deū quē ꝑ peccatū offendit.† Effect⁹ enim gratie dei ē multiplex. qꝛ excitat libeꝝ arbitriū ad bene cogitādū.ꝛ sanat ipsuꝫ inducēdo ipsius effectū.ꝛ corroborat ꝑducendo in actū. Itē gratia recōciliat dei hoiem ꝛ a pecca

44 to liberat ꝛ penā eternā in tpalē cōmutat.† Quid aūt sufficiat ad hāc gratiā ꝯsequēdā.dicit ꝙ olim añ aduētū xpi sufficiebat sola mentalis ꝯfessio. ꝛ hoc est de iure naturali. hodie vero reqritᷣ ꝙ fiat sacerdoti dūmodo adsit facultas.ꝛ hoc nō

b est de iure nāli. [b] sed ex ꝑcepto ecclesie.vñ dicit ꝙ hodie pp obiectionē ꝑcepti necessaria est ꝯfessio ꝛ satisfactio non soluꝫ ꝑpter recōciliationē in ecclesia dei.sed ēt in iudicio ecclesie. Possumus tñ dicere ƀm eū ꝙ a reatu liberamur ꝑ gratiā a seq̄lla aūt peccatoꝝ ꝑ penitētiā.ꝛ a pena ex misericordia per gloriā. Et ex h̄ pꝫ ex quo iustificatᷣ remissio peccatoꝝ.vel dici pōt ƀm eū ꝙ iustificatᷣ ex sex.s.per duo ex pte dei.s. misericordiā que reatū indulget.ꝛ iusticiā que emēdationē aliquātulā exigit vł hic vł i purgatorio. Et ꝑ duo ex ꝑte peccatoris.s.dolorē amorē.ꝛ ꝑ alia duo ex pte ecclesie.primū est meritū xpi ꝛ alioꝝ sanctoꝝ ꝑfectoꝝ.Secūdum est indulg entia quā dat ecclesia per papā ꝛ epos.ita tñ ꝙ indulgentia tm̄ valet quantum ꝑmittit ꝛ exigit auctoritas ꝛ cā.s.cōis vtilitas ex pte dātis exigitᷣ ēt ꝙ sit firmata fide ꝛ obediētia ex pte recipiētis.h̄ ē vt soluat illō pp qō datᷣ. Quis aūt hēat ptātē faciēdi dicta duo q̄ exigunᷣ ex pte ecclie seu dādi idulgētias.dicit ꝙ libere h̄ facē seu liberᷣ dare idulgētias sol⁹ papa ptꝫ q sol⁹ hꝫ claues thesauri ecclesie.s.taꝫ meritoꝝ xpi q̄ș alioꝝ sanctoꝝ ꝑfectoꝝ.alij aūt epi nō habent potestatē generalē.ꝛ liberam sed limitatā.vt patet de pe.ꝛ re.cuꝫ ex eo.ꝛ.e.ti.indulgētie in.vj. Ad hoc qꝛ papa habet plenitudinē ptātis ceteri vo prelati sunt assumpti in pte solicitudinis. de auctoritate ꝛ vsu pallij

45 ad honorē.ij.q.vj.decreto ꝛ.c.se.† Ex ꝑdictis patet ꝙ gratia dei que culpā peccatoꝝ ꝯtritiōe ipsius peccatoris indulget ꝛ reatū culpe tollit penā eternā i temporalē cōmutādo qꝛ ꝑuniuntur peccator in hac vita vel in purgatorio. Fatetᷣ tñ ꝙ interdū ēt quo ad oēm penā tollit peccatū qꝛ pōt tanta esse ꝯtritio peccatoris ꝙ ēt sine verbali cōfessione id operabitur.xxiij.q.v.remittūtur. ↄ pe.di.j.verbū.ꝛ i pluribus.c.eiusdē.di.ibidē qō intellige ꝑcedere dūmodo nō cōtempus religionis.sed

46 articul⁹ necessitatis verbalē cōfessionē excludat.† Ex ꝑdictꝭ ēt patet ꝙ vicarius dei.s. papa in ecclesia ista militāte quo ad iudiciū cōtentiosum vel nō cōtentiosum.vt in foro anime.per ꝯtritionē ꝛ oris ꝯfessionem per quā contritionē interiorē tollitur peccatū ꝛ pena eterna. qꝛ pp peccatū mortale peccator erat extra ecclesiā militantē perpetuo dānat⁹ quousq̄ ecclesie satisfaceret per cōfessionē ꝛ penitentie imposite per actionem pōt penā tpalem cōmutare.ꝛ interdū etiā in totuꝫ tollere pōt ēt quo ad ecclesiā militantē. Eps vero hoc pōt quo ad ecclesiā militātē.s.in casibus in quibus nō est ꝓhibitus. Inferior ab epo nō pōt penā temporalē i totū tollere ēt ex causa ꝑsertim religiosus.nisi aliud sit cōcessum.ꝛ hoc vult dicere tex.hic iudicio ipsi⁹ La.inquātū dixit ꝙ religiosus absoluerᷣ nō pōt a pena ꝛ a culpa. Est ergo differētia iter papā ꝛ alios religiosos.qō intelligit ēt quo ad iudiciuꝫ ecclesie triūphantis nedū militātis.qꝛ in vtraq̄ illa intelligēda est auctoritas. Quodcūq̄ ligaueris ꝛc. Mat.xvj.ꝛ.xxiij.q.j.quodcunq̄ ꝛ dictaꝫ auctoritatē intelligit claue nō errāte.vt.e.causa ꝛ.q.c. manet. Ex his patet ꝙ quicquid hic agitur totū pendet a iudicio ecclesie triūphātis. Ex ꝑdictis etiā patet qualiter offensa

47 facta deo ꝛ ēt ecclesie remittitᷣ.† Qualiter aūt dēbeat remitti offensa que fit ꝑximo dicit ꝙ dꝫ remitti a proximo.ꝛ sibi fieri satisfactio nec pōt remitti ab alio. Aduertēdū tñ est circa ꝑdicta qꝛ qñ sacerdos dicit absoluo te nō est aliud dicere nisi denūcio te absolutū.qō nō esset nisi absolutionē peteres vel absoluo te a pena eterna cōmutata i tpalē.ꝛ h̄ no.Host.ꝛ Inn. in.c.significauit.ꝛ i.c.ois ↄ pe.ꝛ re.ꝛarchi.de pe.dist.j.vbuꝫ.

Archiepiscopo p. Tres sūt partes principales.sicut sunt tria dicta.scda ibi simili.tertia ibi.sic tñ. Tex.ibi archiepo alibi appellatur princeps.xxj. di.c. ƀm Guil.

1 ❡ † No.ꝑmo hic plura que pōt archieps i quolibet loco sue ꝑuincie ēt exēpto ēt nō ob.quocunq̄ priuilegio ꝯrio. Et not.ꝙ sunt quinq̄.s.facere ante libere portari crucē.ꝛ benedicere populo.ꝛ audire publice vł ꝑuatim diuina officia.ꝛ in pōtificalib⁹ celebrare.ꝛ corā se facere celebrari sine pontificalibus tñ. Ex hoc vltimo no.ꝙ quandoq̄ quis pōt per se qō non pōt per aliū ꝛc. ❡ In ver.simili. No. quattuor vltra ꝑmissa similiter posse exerceri ꝑ epm in quolibet loco sue dyocesis etiā exēpto. Iteꝫ nota ꝙ similiū idē est iudiciū. Iteꝫ nota.similitudinē i archiepo ad epm ꝛc. ❡ In ver.sicut tñ no.nō derogari priuilegijs exēptiōis nisi quatenus exprimitur. Itē ꝙ per exercitiū ꝑdictoruꝫ iuriū in locis exēptis factū per archiepm vel epm nō queritur eis aliquod

2 aliud ius ꝛc. ❡ † Glo.exēpta.q̄rit quomodo cognosci poterit an locus sit exēpt⁹. Rñdet per ea que habent in tex.ꝛ gl. de priuile.si papa.in.vj.qꝛ quando expresse in ꝑuilegio hoc exprimitur vel dicitᷣ ꝙ est de iure beati Pe.vel ꝙ spectat ad ius ꝛ ꝓprietatē romane ecclesie.vel ꝙ spectat specialiter ꝛ immediate ad romanam ecclesiam vel simile. Sed querit hic La.an loca exēpta sint ↄ dyocesi.lꝫ sint i dyocesi vt hic ꝑbatur per hunc tex.ibi ꝑuincie sue ꝛc.ꝛ in.v.simili.ibi.dyocesi. sue. Sunt ergo ƀm eum in dyocesi.sed nō de dyocesi.ꝛ sic dicit tenere hic Guil.ↄ monte lau.per hoc dicit ꝙ aliud est dicere talis est dyocesis talis.vel i tali.dyocesi.ꝛ aliud ē dicere ↄ tali dyocesi.nā loc⁹ exēpt⁹ lꝫ sit dyocesis.vt hic ꝛ i dyocesi vt in.c.cū eps de offi.or.in.vj.non tñ est de dyocesi. Et fa.ad ꝑdicta ƀm eū qō no. Jo.an.ↄ.ti.j.cle.vna.ad fi.i gl.ↄ rescrip. si ꝑpter tua debita in.vj.ꝛ de rescrip.abbates i glo.ergo.si ꝑ alio ƀm

---

a ❡ Cuꝫ vidit de cōtritiōe q̄ dꝫ adhiberi in cōfessiōe. vide ho. gl. i cle. ij.i.§.statuimus i.v. audire ↄ sepu.

b ❡ Sꝫ ex precepto ecclesie. Addō d.abb. in.c. ois.i pe.co. de pe.ꝛ re.

3 alio sm La. ¶ † No. bene pdictã differẽtiã inter de et in et ipsaz ɔsueuit tenere do. Pe. sed mihi nõ qz placet. iure nõ pbatur. nec ob. glo. allegate per La. qz dicunt ꝙ locus exẽptus nõ est õ iurisditiõe dyocesani. et bñ dicunt non aũt dicũt ꝙ sit de dyocesi. de materia tñ istius dictiõis de viõ Bar. i. l. j. §. nũc videamus. ff. de ɔiungẽdis cũ eman. li. et per Joã. an. de re. iur. nullus ex ɔsilio ad fi. in. vj. et c. ¶ Gl. crucẽ alle. cõcor. ex qbus pz ꝙ archieps põt vti insignijs in locis exẽptis: et ẽ rõ sm guil. ꝙ lz loca exẽpta sint extranea archiepo quo ad ea que sunt ɔtẽriose iurisditiõis. sicut est cõferre ordines vbi reqrit examinatio. xxiij. di. qñ epus. vel sedere p tribunal i vel similia de tẽp. or. cũ eps in. vj. Illa tñ que sunt volũtarie iurisditiõis põt i eis exercere. vt hic cũ similibus per hoc dicit ꝙ si voluerit ibi ordines ɔferre vł chrismare non poterit nisi fuerit inuitatus ab ipis exẽptis vel de volũtate eoz pcedat alle. vij. q. j. epi. et c. si alterius. vj. q. iij. c. j. Idem zenze. dicẽs archiepi in locis exẽptis pñt facẽ ꝙ hic dr de pcuratiõe crucis. et similia q sunt iurisditiõis volũtarie. Alia aũt que sunt iurisditiõis ɔtẽtiose vel officij vt ɔferre ordines nõ pñt. Ste. aũt hic pp id qd hic dr ꝙ archieps põt facere ante se deferre crucẽ p totã pũinciã. † Querit an alius põt ante se facere deferri crucẽ. dicit ꝙ sic qz quattuor patriarche vbiqz pterqz in vrbe vbi ẽ papa vel legatus sz apostoli. vtens insignijs de priui. antiqua. Sed aduerte qrit hic La. an archieps sine licẽtia exẽptoz poterit ante se facere crucẽ deferri. dicit ꝙ sic p hũc text. et hoc inducit verbũ libere hic positũ qz significat nullo reqsito. et sine alicuius licẽtia id fieri põt. alle. simile de cẽ. romana. §. sane. in. vj. et de app. si a iudice. eo. li. et de fo. cõpe. cle. qzuis. lz ibi debeant ante oĩa requiri licẽtia qua nõ habita libere põt pcedere. facit. j. tit. proxi. in cle. j. sm eũ. Melius facit qd habetꝫ de sepul. cle. dudũ. §. statuimus de pbẽ. lz in. vj. p Jo. an. et c. ¶ † b ¶ Glo. bñdicta qrit de qua benedictiõe hic loquitꝰ. Rñdet ꝙ de bñdictiõe solẽni q fit per illa verba. Sit nomẽ dñi bñdictũ. de qua õ ɔse. di. j. cũ ad celebrãdas. xxvj. q. vj. ministrare. xxv. di. ecce. et de pũile. abbates in vj. cũ glo. ɔcor. Pau. vel põt intelligi sm eum de bñdictiõe quã facit eps itinerãdo. et quã iniũgit populo cũ signo crucis de pũile. abbates in. vj. Sz qrit Pau. an bñdictionẽ solẽnẽ pñt facere psbyteri dic ꝙ nõ sed solũ epi et superiores. alle. c. ecce. xxv. di. † Quid aũt sit bñdictio dicit ꝙ imperatiue sumpta put pprie accipi dz ẽ dei adiecta ministerio. bñdicẽtis et sanctificãtꝫ isusio. xxviij. di. psbyter. j. q. j. dcm. et q. ij. qz pio. Aliqñ aũt põit optatiue. vt i. c. si q. xxiij. q. j. Deide qrit pau. an archiepi et epi pñt bñdicere in loco iterdicto dicit ꝙ tutius ẽ abstinere. et maxie vbi populus ẽ i terdictꝰ qz tũc hoies nõ sunt capaces illius gratie. Si tñ fiat ɔtra nõ ẽ irregularis cõtrafaciẽs. de sen. excõ. is q. et c. se. in. vj. ¶ † Quis aũt sit effectus huius bñdictiõis. dicit zẽze. c qz tollunt venialia q similiter tollunt p alios modos de qbus per Host. in. c. aius de pe. re. et dixi cle. pxi. facit ꝙ hẽtur. s. eod. abbates in. vj. d. c. cũ ad celebrãdas. ¶ † Gl. põtificalibus. qrit nũqd archieps in loco exẽpto sue pũicie poterit celebrare cũ pallio. Rñdet ꝙ sic. Mouetꝰ qz pmittit archiepm celebrare in põtificalibꝰ sed inter cetera põtificalia archiepi. ẽ palliũ et c. ¶ Qd limitat esse vez si in diebus pmissis celebrat de qbus in. c. ad honorem de vsu pallij. et intra suã ecclesiã. eo. ti. c. j. Ste. hic dicit ꝙ quidã hoc tenent p rõnes et iura preãlle. In ɔtrariuz tñ alle. ꝙ lz archieps possit vti pallio in eccł'ijs sue pũincie. illud dz intelligi in ecclesijs i qbus hz iurisdictionẽ. vt in. c. ad honorẽ pal. Sz iurisdictionẽ nõ hz in exẽptis ergo et c. nec ob. ꝙ põtificale archiepi dr palliũ qz lz illud sit verum nõ p hoc dz inferri ꝙ vbicunqz possit vti põtificalibus possit vti pallio qz sine pallio celebrat in aliena pũincia. ẽt i põtificalibꝰ nec in illa pt vti pallio. vt no. Host. õ vsupallij. c. j. et meliꝰ i. c. ex tuaz. e. ti. et õ elec. ꝙ sicut. lz Inn. ɔtra de vsupal. c. fi. et c. et sic residet p qd vr tenetꝰ ɔtra gl. Tutius puto tenere gl. per istũ tex. q hic simpliciter et indistincte pmittit cũ põtificalibꝰ celebrari ar. xix. di. si romanoz. ¶ † Gl. sine põtificalibus querit an hoc ẽt procedat si archieps velit corã se facere celebrari p epm. vt talis eps non possit in pontificalibus celebrare. Rñdet gl. ꝙ sic. et hec fuit recte mens lrẽ. qz non esset dubiũ ꝙ per aliũ inferiorẽ epo non posset facere celebrari in pontificalibus. hec limitat glo. esse vera nisi forte corã se faceret celebrari p dyocesanũ loci. qz h illi cõpetit iure suo facit qd videbitis. j. cũ glo. in verbo ẽt celebrare et hãc lrãm dicit gl. facere p opi. Inno. de qua infra dicetur cũ glo. cõcor. Pau. dicens ꝙ archieps in locis exẽptis sue pũincie põt per se in pontificalibus celebrare. sed alteri epo hoc cõmittere ꝙ corã se in pontificalibꝰ celebrat nõ põt nisi forte esset dyocesanꝰ. Ex quo no. ꝙ per se poterit qd p aliũ nõ põt. de quo in regula põt quis per aliũ. de reg. iur. in. vj. cũ glo. et Pau. cõcor. ẽt Ste. ¶ † Glo. celebrari colligit ex lrã aliud esse celebrare aliud corã se facẽ celebrari. qz auctorizãdo celebratiõi videtꝰ assistere. et aliud simpliciter audire diuina nec mirũ qz in pmo et scdo casu excõicatꝰ incurrit irregularitatẽ. et sic dz itelligi. de cle. excom. minis. illud in fi. Secus in tertio casu õ quo p Jo. an. õ exces. prela. in. c. fi. Ste. hic simpliciter colligit dicta tria vt diuersa dicẽs ꝙ archiepsvt et quilibet alteri põt audire diuina. ¶ † Not. bene glo. an faciẽs corã se celebrari vel audiẽs diuina icurrat irregularitatẽ. ¶ † In. §. simili. glo. ẽt celebrare. qrit an eps in locis exẽptis sue dyocesis possit celebrare. in põtificalibꝰ. Rñdet ꝙ sic. et hoc voluit lrã. que dixit simili modo. sed celebrari facere corã se in põtificalibꝰ nõ poterit gl. hic loquitꝰ tex. qñ archieps vel eps celebrat i locis exẽptis. d Sz an eps poterit in aliena dyocesi celebrare i põtificalibus. Inno. hic vt hic refert glo. in. c. fi. de auctoritate et vsupallij. dicit ꝙ nõ. ẽt si de licẽtia dyocesani loci celebraret qd dicebat pcedere saluo nisi super hoc essent priuilegiati. all. c. ad supplicationẽ õ renũ. Host. no. i. d. c. fi. dicit ꝙ i dyocesi aliena eps poterit celebrare in pontificalibꝰ ẽt sine licentia dyocesani loci. et sic dicit ꝙ seruat generalis consuetudo loci dicens ꝙ ẽt similiter pñt pdicare sint aliqua licentia in dyocesi aliena nisi pbibeatꝰ specialiter. õ quo vltimo remittit ad no. de here. cũ iniuncto. que ergo erit verior opi. dicit glo. ꝙ hec cle. põt induci pro et ɔtra. Nã facere videtꝰ p Hosti. inquantũ hic pmittit celebrari in pontificalibus in locis exẽptis. Locꝰ aũt exẽptus equiparatꝰ loco alterius dyocesis iuxta no. in cle. j. de foro compe. et de priuile. c. j. in. vj. igitur et c. ¶ In ɔtrarium fortiter vr facere et sic pro opi. Inno. inquantum hic dicit ꝙ archieps facit coraz se celebrari sine pontificalibus. Itez hic archiepo demũ intra pũinciam. et epo itra dyocesim lz in locis ẽt exemptis. cum videatꝰ pmittere vsum põtificaliũ. facit. s. e. abbates. et c. vt apostolice. in. vj. et p cõsequẽs extra pũinciam vel dyocesim vti nõ poterũt põtificalibus. quid ergo dicendũ. hic breuiter glo. his allegatis p et ɔ nititur cõcordare opiniones. vnde dr ꝙ dici potest ꝙ dictuz seu opi. Hosti. pcedit quãdo eps vult vti pontificalibus sine iurisdictionis exercitio. puta missam celebrãdo et predicãdo ad quod allegat. s. eo. ti. c. vlti. in. vj. et qd no. vj. q. iij. c. j. Si vero vult vti põtificalibus cũ iurisditiõe vł officio puta õgradando chrismãdo vel ordinãdo. vel alia similia faciẽdo. et tũc sine licẽtia dyocesani loci facere ñ poterit. alle. ix. q. ij. p totũ et sic intelligit opi. Inno. nec ob. primo dcõ qd hic dr vz. ꝙ archieps nõ põt ẽt coram se facere celebrari in põtificalibꝰ. qz aliud est ppria psona celebrare aliud corã se facere celebrari vt dcm fuit cum glo. pxi. nam vt dicit glo. dici põt ꝙ eps nõ põt cõmittere alteri vsum põtificaliũ extra suã dyocesim. qd itellige vt dcm fuit cuz glo. in ver. sine. Sed si eps per se celebrat bene vtitꝰ põtificalibus iure suo. et sic vera qñ nulla interuenit licentia. Si vero cõcedatꝰ licẽtia p dyocesanũ loci circa vsum põtificaliũ. an illis poterit vti ẽt cum exercitio iurisditiõis vł officij. dicit glo. ꝙ putat differentiã esse inter palliũ ex vna parte et alia pontificalia ex alia. qz pontificalibus vti põt eps vel archieps in aliena pũincia vł dyocesi ẽt cũ exercitio iurisditionis de licentia dyocesani loci. secꝰ in pallio. qz illo vti nõ poterit archieps cuz exercitio iurisditionis vel officij in aliena pũincia. ẽt de licẽtia dyocesani loci. saluo nisi super hoc esset puilegiatꝰ vt õ auctoritate et vsu pallij. ex tuarum. et põt saluari opi. Inno. Rõ diuersitatꝫ põt esse iter palliuz et alia põtificalia e qz strictior est vsus pallij qz põtificaliũ vt patet in. d. c. ex tuaz. et c. ad honorem. e. ti. et c. j. c. ij. nam in põtificalibus vti põt oi die non sic in pallio. qz solũ certis diebus vti põt illo. vt ibi pz. et tetigi. s. cũ gl. cõcor. Pau. dicit tñ simpliciter ꝙ cũ iurisditioni exercitio vł officio vti põt eps in aliena dyocesi pontificalibꝰ de licentia dyocesani sine illa aũt nõ. et sic nil dicit de differentia inter palliũ et alia põ.

a ¶ De mã istius dictionis de. adõ bal. in. l. de pecoribꝰ. C. ad. l. acquil. bar. in. l. j. §. ex icẽdio. ff. de incẽ. rui. naufra.

b ¶ Gl. bñdicat. an aũt abbates possint bñdicere monachos suos sine solẽnitate vidõ d. ab. i. c. inter monaste riũ i fi. de re iudi. et i. c. dilecta. de exces. prela.

c ¶ Qz tollũtꝰ venialia peccata. ad. de bo. gl. in phe. sexti ĩ v. bñdictionem.

d ¶ Sz an eps. Adõ q no. tradunt p. d. ab. in. c. clerici offi cia. de vita et hone. cleri.

e ¶ Qz strictior. an aũt eps vti possit pallio ponit panor. in rub. ex õ auc cto. et vsupa. vbi dclarat qd sit palliũ et plura alia in hac mã.

tificalia. sed puto gl. bñ dixisse. Ex pdictis eo iuncto q̄ d. x. i cũ glo. in verbo crucē pz q̄ quo ad vsum pótificaliũ nõ ē differētia inter locũ exēptũ ēt sue dyocesis vel puincie ꝛ locuz penitus alienũ qꝛ vtrobiq; sine iurisditiõis vel officij exercitio illis vti pōt sine licētia. cũ exercitio aũt iurisditiõis vł officij vtrobiq; vti nõ pt sine licētia cũ licētia aũt sic. quo ad vsuz aũt pallij pōt eē dubiũ an sit differētia vt sic de licētia exēptorũ possit illo vti cũ iurisditiõis exercitio. sed nõ in aliena dyocesi ēt cũ licētia glo. hoc nõ declarat satis vꝫ dicẽdũ q̄ sic. qꝛ locus exēpt⁹ ē in dyocesi ꝛ in puincia lz nõ sit de iurisditiõe 13 puincie, put supius dixi ꝛc. ¶ † Gl. alie sunt lrale s q̄rit hic gui. an archieps hꝫ plus ordinis q̄ȝ eps dicit q̄ sic attẽdim⁹ substātiā ordinis rõne characteris nil plus hꝫ archieps epo ª imo nec papa. si vero loqmur d ordie inquātũ respicit ptātez ꝛ executionē exercitij. s. iurisditiõalis. tũc plus hꝫ sicut ꝛ papa. qꝛ papa hꝫ iurisditionē sup vniversuz orbē. archieps sup suā puinciā. eps sup suā dyocesiz tm̄. Ad hoc qꝛ papa ĩ plenitudine ptātis vocatus ē. ceteri in ptē sollicitudinis. xx. dist. §. j. ꝛ c. se. Deinde q̄rit an indifferēter pcedat silitudo d archiepo ad epum dyocesanũ. vꝫ q̄ sic p hũc tex. Item dicit q̄ hoc est verꝫ regulariter fallit vt infra dicetur. nec p hoc minus dꝫ eē similitudo put dꝫ. xxxvij. q. ij. nuptiaruz. ecce fallit hec similitudo put dicit canon. archieps si aliqd agit in prouincia sua sine ꝯsilio suoꝝ puincialiũ nõ valet nisi faciat intra ppriā dyoce. ix. q. j. si quis. hinc est q̄ in subditos suffraganeoꝝ nullā hꝫ iurisditionē nisi in casibus exp̄ssis in iure. d qbus no. de offi. or. pastoralis. Sed ꝯ̄ episcopũ suffraganeuz sic de sen. excõ. venerabilibus i. vj. ¶ Dyocesanus aũt cōtra quemlibet de sua dyocesi iurisditionē. ¶ Itē archiepus vtitur pallio. eps non. ¶ Circa pdicta tractanꝰ quedā que sunt 14 decisa in tex. in d. c. venerabilibus. Jdõ nõ insisto. ¶ † Alterius q̄rit pone q̄ eps celebrat in eccl̄ia predicatoꝝ q̄ est exēpta. ꝛ ibi fiũt oblatiões cui debenꝰ an epo an vero exēpte ecclesie. Arguit p ꝛ ꝯtra. cōtra epm pro ecclesia exēpta arguit qꝛ episcopus in locis exēptis nõ hꝫ nisi q̄ȝtũ ei fuerit cōcessum. xviij. q. ij. luminosus. lz hoc nõ est sibi ꝯcessum. ergo ꝛc. ¶ Scdo qꝛ in locis religiosis nõ hꝫ q̄ hꝫ in secularibus. x. q. iij. iter cetera. ergo multominus in religiosis exēptis. Tertio qꝛ episcopus iure stricto nõ dꝫ hr̄e talē oblationē. x. q. iij. placuit. lz olim pp paupertatē hēret quartā. x. q. j. de his. xij. q. ij. quattuor. Quarto qꝛ tales oblatiões ꝯsueuerũt dari curato. sꝫ talis ē rector prochialis. x. q. j. decretũ. ꝛ c. qcũqꝫ. xij. q. ij. precipimus ꝛc. ¶ Vltio pro hoc facit hec lr̄a in fi. dum dixit nullũ aliõ ius q̄ȝ hic exp̄ssuz pōt eps vēdicare in locis exeptis. ¶ In ꝯ̄riũ pro epo alle. primo ᵇ qꝛ eps est curatus totius dyocesis ꝛ oēs de dyocesi dicunꝰ sui prochiani ꝯ̄ prochi. nullus de rap. c. j. xvj. q. iij. lz in regulis. Scdo qꝛ tota dyocesis ē sub cura epi. x. q. j. regēda. xvj. q. j. statuimus. xxx. di. preter hoc. Tertio qꝛ illi curati nõ sunt nisi adiutores ad pticipationē oneris de offi. archipsby. c. fi. Quarto qꝛ lz ille locus exēptus sit quo ad ea que sunt ꝯtētiose iurisditiõis. non tñ est exēptus quo ad ea q̄ sunt voluntarie iurisditiõis. ff. de offi. pconsulis. l. ij. ꝛ probaꝰ per. c. istud. sed ista sunt homicidij. igitur ꝛc. Quinto qꝛ eps in tali loco pōt celebrare vt hic ergo ꝯ̄r oblatiões recipe cũ sint accessorie. ar. d re. iu. cũ accessoriũ. Sexto qꝛ qlibet pōt donare rē suā. insti. de re. diui. §. p traditionē. ¶ In dubio aũt dicenduz est q̄ videaꝰ velle donare epo duplici de cā. Primo pp quādaz cognationem spũalem. ar. ff. de castrē. pe. l. si nullũ. ꝛ l. si forte. ꝛ l. castrēse. ꝛ de testa. requisiti. ¶ Itē qꝛ alia videnꝰ dari ob meritum ꝛ p ꝯ̄s magis merito. ff. pro socio. l. nec adiecti. sed magis meritus est eps ergo ꝛc. ꝛ sic residet nil aliõ expresse approbās 15 p qd vꝫ inclinare in hāc scdam ptē qd no. ¶ † Alteri⁹ q̄rit hic Pau. nūqd archiepi vł epi i locis exēptis sue dyocesis poterũt idulgētias ꝯcedere. dicit q̄ nõ per hũc tex. in fi. Ibi nullũ q exempto ꝛc. Et qꝛ cōcedere indulgentias est iurisditionis ꝛ dignitas epalis. de pe. ꝛ re. q̄ aũt. ꝛ c. cuz ex eo not. Host. de exces. prela. accedētibus. ꝛ hoc dicit esse notandũ ꝯ̄ quosdā exēptos q in locis suis ex ꝯcessione dyocesis dāt indulgētias. xl. dieꝝ venīetibus ad sermonē vel predicationez sui ordinis. qꝛ hoc fieri nõ pōt. Nā sicut eps p se nõ posset idulgētiā ꝯcedere. sic nec per aliũ poterit ꝯcedere quod not. Contra hoc tñ facit qꝛ ea que sunt iurisditionis possunt exerceri per dyocesanos d volũtate exēptoꝝ. vt supius dixit gl. Jdeo forte hoc dictuz non est verum. igitur ꝛc.

¶ De penis. Rubrica.

SI quis suadente dia. Diuidiꝰ i tres ptes pncipales. Quia i pma pte ponit ꝯstõnē suā penalē ꝯtra pcutiētes epos vł mādātes pcuti ꝛ eorũ socios fautores ꝛ defensores. In secunda pte excusat rigorē dicens q̄ grauiores pene debuisset impōi. In tertia pte repetit ius antiquũ d absolutiõe in mortis articulo qui reincidũt in excõicationez si sancti nõ sanctificāt. ha ibi. nec in 1 super. tertia ibi sane. ¶ † No. pmo vnũ gen⁹ sacrilegij. s. pcutere pontificem. de alijs grauibus generib⁹ habeꝰ. xvij. q. iiij. §. sacrileg. ꝛ se. ꝛ de ipsis varijs pēis. e. q. sacrilegiũ. ꝛ te 2 tigit hic Mat. ¶ † No. excõicatuz esse illum qui temere vel iniuriose pcutit epm vł capit aut bānit. aut similiter hoc mādans aut ratũ habens. Idez si sit socius facientis vel ꝯsiliũ 3 dederit. aut fauorē vel scienter ipm dfensauerit. ¶ † Itē no. q̄ pari pena puniũtur socij ꝯsultores ꝛ fautores qua puniũtur pncipales. cōcoꝛ. ꝯ̄. e. felicis. in. vj. ꝛ d elec. fũdamēta. eo. 4 li. hꝫ Mat. ¶ † Item no. q̄ a pdcā excõicatione. nõ pōt fieri 5 absolutio ab inferiore a papa nisi in articulo mortl. ¶ † Itē no. q̄ pdicti vltra excõicatiõem incurrũt ēt alias penas hic positas qꝛ sunt puati oib⁹ feudis locationib⁹ ꝛ bñficijs q̄ ob 6 tinēt ab ipsa ecclesia cui⁹ ipm epm offenderũt. ¶ † Itez no. q̄ puniũtur ēt posteri pdictoꝝ masculi vsq; ad secūdā generatiõem. qꝛ ipso fcõ inhabiles ad obtinēda beneficia ecclesia 7 stica i ciuitate ꝛ dyocesi epi offensi. ¶ † Itez no. q̄ terre pdictoꝝ subiacēt ecclesiastico iterdicto q̄ȝdiu durat captio epi 8 cũ cõuentiõe tñ de qua hic. ¶ † Itē no. q̄ tanto maior ē cõfusio delinquētis quāto eius culpa ē patentior ꝛ ideo predicti excõicati denũciari in locis hic positis donec absoluanꝰ. 9 ¶ Et no. qualiter fieri debeat absolutio. ¶ † Itē no. puniri ciuitatē que in pmissis vel aliquo pmissoꝝ deliquerit ꝯ̄ suuz epm ꝛ similiter officiales eiusdē in hoc culpabiles. Et no. penam. Ex hoc no. ciuitatē posse delinq̄re. qd vꝫ mirũ cũ sit res ianimata. sed itellige ciuitatē pro hoibus ciuitatis hꝫ Pau. 10 ¶ ᶜ Ex hoc no. vniuersitatē posse delinq̄re. de quo d symo. c dilectus. ij. ꝛ de sen. ex. grauē. p Inno. ꝛ p Bar. ff. d pe. l. aut 11 facta. §. fi. ¶ † No. q̄ ad maioritatē dlicti seuerior pēa dꝫ iponi ꝛc. in. v. insuper no. illud vulgatũ q̄ multis crassantib⁹ 12 opus ē exēplo. ¶ † Itē q̄ pena mensurari dꝫ ex qualitate psone offense ꝛ offendētis. ¶ † No. hic multas adiectiones 13 epoꝝ. ¶ No. pēas mitigādas ꝯ̄ rigorē. ¶ † Itē no. q̄ ex ꝯtumacia ꝛ pteruia delinquētis pōt augmētari pena. i ver. sane. 14 ¶ † Not. quid habeat facē absolutio i mortis articulo ab excõicatione pmissa. ¶ No. q̄ interdũ ipso facto quis incidit 15 in sn̄iaz excõicationis. ¶ † No. quāto ꝯstitutio ē expressior d vt clarior ᵈ tanto ei⁹ ignorātia ē iprobabilis. Op. hic Pau. extra tex. in ver. ciuitas aũt ꝛ videtur q̄ ciuitas nõ possit puniri. qꝛ nõ pōt deliquere tanq̄ȝ res inanimata rōnes carens. vt pbaꝰ in. l. j. §. j. ff. si quadru. paupe. fecis. dicaꝰ. Soluit exponēdo ciuitas idest hoies d ciuitate. dicit tñ q̄ tũc demũ dlinquētib⁹ hominibus ciuitatis dꝫ ciuitas delinquere q̄ñ homines cõicato cõsilio. ꝛ tractatu habito hoc faciunt. ꝛ sic deliquũt vt corpus nõ vt singuli. sec⁹ si vt singuli nullo ꝯsilio cõicato nec aliquo tractatu pũio. alle. ff. q̄ vi aut clā. l. aut qui aliter. §. si i sepulchro ꝛ. ff. q̄ cuiusq; vniuersitatis nomine. l. nulli ꝛ qd ibi no. ꝛ. l. sicut. §. si ꝛ qd no. de ꝯsti. cũ oēs. per hoc dicit Pau. se cõsuluisse q̄ ciuitas Bonoñ. non fuit interdicta pp rebellionē factā. qꝛ non fuit facta cõicato cõsilio. ꝛ sic dicit se defensisse in curia dñi pape. ꝛ postea i p̄sentia cardinaliũ. qd pōt ꝯcedere nedũ si maior pars fecit rebellionē. sed ēt si oēs fecissent vt singuli dũmodo fecissent vt singuli nullo pmisso tractatu vł ꝯsilio. sed nõ vt corpus. de materia i decre. dilect⁹ de symo. ꝛ in alijs iuribus allegatis in notabili 16 bus ꝛc. ¶ † Glo. q̄ȝuis pōtificē. querit an appellatiõe pontificis cōprehendatur eps qui renũciauit epatui lz nõ ordini. dicit q̄ sic qꝛ ꝛ ille pontifex. de ordi. ab epo qui renũ. epa. c. j. Fatetur tñ q̄ tũc nõ poterit esse locus pene. d qua hic in ver. a feudis

a ¶ Immo nec papa. Add. bonā glo. in pher. sexti in ver. episcopus.

b ¶ Quia eps. Adde tex. i. c. apostolice ꝛ ibi no. panor. i j. col. d dōa. in. c. d m̄ł ta i fi. col. de pbē. ꝛ idē panor. i. c. extirpāde. §. qui vo i. iiij. col. de preben.

c ¶ Ex hoc no. vniuersitatē. de hac mā viõ plene fely. i. c. cũ oēs i. xv. col. cũ trib⁹ seq. ex d cõsti. are. ipsi. clxv. icip. sicut ioānes dixit ꝛ ias. i l. ciuitas. ff. si cer. pe.

d ¶ Tanto eius ignorātia. Add gl. no. in. l. sed addes i gl. ij. §. j. ff. loc. gl. insti. de obli. q. ex q̄. delic. nas. in pnc. i. versi. ideo vꝫ,

a feudis. ꝛ in. ꝟ. ipsius filij. q2 nõ poterit ꝓuari delinquens ꝙ talẽ feudis vel beneficijs que tenebat ab ecclesia epi offensi exquo nulli ecclesie preest. ꝛ similiter nec eius posteri inhabilitari a bñficijs talis eccl'ie. An aũt hic icludanꝭ electi ꝛ cõfirmati epos. sed nondũ cõsecrati. dicit glo. ꝙ nõ q2 talis nõ dr põtifex hoc est eps. facit qđ no. de elec. transmissam ꝛ ꝺ re li. do. c. j. ꝯcoꝛ. zenze. Pau. guil. ꝛ Ste. ꝛc. ¶ Glo. temere. ꝗrit quid si aliquis se defendẽdo ꝑcussit ep3 an incidet in hãc penã. dicit ꝙ non a cõtrario lr̃e. facit. j. de pe. felicis. in prin. in. vj. ꝛ qđ hr̃ i cle. si furiosus. s. ꝺ homi. ꝛc. ¶ Gl. bãniuerit oppo. ꝙ hec decre. supfluat ꝑ decre. felicis p̄cal. s. eo. in. vj. Sol. ꝙ imo nõ supfluit. q2 illa loquiꝭ de offendẽte cardinalẽ ista de offendente epm̃. Itẽ ista loquiꝭ inhostiliter ꝑsequente. de quo hic nõ dicit. Itẽ ecõtra hic bãniens puniꝭ de quo
17 ibi nõ fit mẽtio. ꝛ sic se hñt vt excedẽtia ꝛ excessa ꝛc. ¶ † Gl. mãdauerit ꝗrit an ex solo mãdato de faciẽdo fieri que hic dicunꝭ qs incurrat has penas ẽt dato ꝙ non fuerit fcm̃ seu affectũ id qđ fuit mãdatũ ꝛc. R̃ndet glo. ꝙ hic vr̃ ꝓbari ꝙ sic ꝛ sic erit hic casus in quo ex solo mãdato maleficiũ erit perfectũ ad hoc alle. ꝑ concoꝛ. de homi. pro humani ad fi. li. vj. ꝛ ex hoc sequiꝭ ꝙ penitẽtia ꝛ reuocatio in cãu isto nõ ꝓficeret. q2 illa nõ h3 locũ post maleficiũ ꝯsumatũ. ff. de fur. l. ᵃ qua mẽte. ꝛ. l. pe. ff. vi bo. rap. ꝛ no. in. d. c. pro humani. q2 tñ vr̃ nimis durũ dicere. ꝙ ex solo mãdato maleficiũ sit ꝯsumatum cũ regulariter sit ꝯtra vt ꝓbatur in. l. si quis vxoꝛi. §. nec verbo. ff. de furtis. ꝛ. ff. de iureiu. l. itẽ apud labeonẽ. §. si curauerit ꝛ ꝺ ver. sig. l. sepe in fi. ꝛ qđ ibi no. ꝛ isti. de ob. q ex delicto §. ope. ꝛ q2 regulariter ṽba dicũt accipi cũ effectu de cle. nõ resi. relatũ. cũ ꝯcoꝛ. iõ dicit glo. ꝙ põt iste tex. intelligi qñ mãdatũ habuit effectũ ꝛ sic nõ stetit in finibus meri mãdati. vñ põt exponi tex. dũ dicit vl' hoc fieri mandauit vt exponaꝭ hec s. ꝑcussiões captiones. vel bãna iam facta. non aũt loquaꝭ de fiẽdis. ad qđ facit. s. eo. felicis. in. vj. in prin. ꝛ de sen. excõ. ꝗcũq3 eo. li. ꝛ sic residet glo. per qđ vi sentire ꝙ ex solo mãdato fieri nõ incurrat hãc penã cũ gl. precise ꝑ eadẽ verba ꝯcoꝛ. Pau. ꝛ idẽ guil. ꝛ zenze. Ste. hic aptius loquiꝭ dicit eni3 ꝙ ex solo mãdato si non effectus secutus est quis non incurrit hanc penã. Nec ob. decre. pro hũani de homi. in. vj. q2 ibi ẽ spãle ꝫm eũ regulariter ꝯtra. ꝛ sic ẽt intelligit. c. felicis. s. e. in vj. ꝛ facit. c. quicũq3 p̄cal. de sen. excõ. e. li. ꝛ hec opi. sapit equitatem ꝫm Io. de lig. de cle. nõ resi. ad audientiã. per Archi. xvj. q. j. §. si ergo. de materia latius per Cy. in. l. non iõ. C. de accu. ꝛ plenius ꝑ Bar. ff. de iureiu. l. non solũ. §. si mandato.
18 ꝛ ibi bar. dicit ꝙ si querit † an mãdãs cõmitti maleficiũ teneatur maleficio non secuto. est aduertendum q2 aut delictu3 est atroꝫ. ꝛ tũc ex solo mandato quis nõ teneꝭ ad penã maleficij ꝙ mandaꝭ cõmitti. exquo nõ est secutũ. sed ad penã extraoꝛdinariã. vt in. l. j. ff. de extraoꝛ. cri. hoc itellige nisi i iure aliud expꝛimaꝭ expsse. vt. d. c. ꝑ humani. aut delictu3 est leue. ꝛ tũc nõ teneꝭ aliquo mõ ex solo mãdato. vt. l. itẽ apud labeonẽ. §.
19 si curauerit. ff. de iniuri. † Que aũt dicatur leuia delicta hẽtur i. l. leuia. ff. de accu. ꝛ per bar. in. d. §. nõ solũ. q2 illa in quibus cõmittendis nõ exigiꝭ dolus. vt in damno dato. vel si exigiꝭ generaꝭ modicũ ꝑiudiciũ. vt furtũ modice rei. Alia sunt grauia in quibus requiriꝭ dol' ꝛ generãt magnũ ꝑiudiciũ. Idẽ si fiat iniuria circa ꝑsonã. ar. l. in seruoꝝ in fi. ff. de penis. grauissima sunt ex quib' insequi d3 penã moꝛtis. facit qđ not. in l. auxiliũ. §. j. ff. de audul. ꝛ. ff. de re. iu. l. fere i oĩbus. ꝛ. l. ad ea
20. ꝛ. ff. l. aquil. l. liber hõ. ¶ † ᵇ Ite3 an secuto delicto teneaꝭ in
b distincte mandãs. dicit ꝙ sic. sed an teneaꝭ mandatarius indistincte. dicit ꝙ regulariter teneꝭ nisi excuseꝭ mãdatarius. q2 habuerit necesse pareꝭ. ꝛ sic crimẽ leue. l. liber hõ. ff. ad. l. aq. ꝛ ibi no. ꝺ quo pleni' ibi ꝛ in. d. §. si mãdato. ex quo aũt oꝛiaꝭ obligatio secuto delicto an ex mãdato an ex dlicto secuto. dicit ex delicto secuto. l. si quis vxoꝛi. §. neq3 ṽbo. ff. de fur. ꝛ iõ in accusatiõe loc' dlicti cõmissi dbebit poni nõ loc' mãdati. Ad p̄dicta facit gl. i. l. j. §. persuadere. ff. de ꝟuo coꝛrupto ꝛc.
21 † Quid ãt si mãdaui tibi vt alij mãdares delictu3 cõmitti an taliꝭ teneaꝭ. dicit ꝙ sic. i. l. j. §. icidit. ff. ad tur. ꝺ ꝗ ibi. ꝛ. l. aut q
22 al'r. §. fi. cũ. l. se. ff. ꝙ vi. aut clã. † Itẽ qd si mandaui tibi vt tu delinqres. ꝛ tu diu cõmisisti postea an teneaꝭ. Inn. ꝙ sic nisi mãdatũ reuocatũ sit tacite vl' expsse vt q2 facit parẽtellã vl' pace3 cũ inimico suo. ff. ꝺ adimẽdis le. l. iiij. ꝛ no. Inn. in. c. ad
23 audiẽtiã ꝺ homi. † Quid aũt ꝺ ꝯductoꝛe assassino. ꝛ qd de ꝑsuasoꝛe. habeꝭ per Bar. in. d. §. nõ solũ. i dicto. c. ꝑ humani. vbi de assassinis. ꝛ in. d. §. nõ solũ. poniꝭ que sit differẽtia inter mandatoꝛẽ cõductoꝛẽ ꝛ per suasoꝛẽ. An aũt mãdans ꝛ mãdatarius teneantur. e. l. habeꝭ ꝑ Cy. in. l. nõ ideo minus. C. de accu. ꝛ ꝑ Bar. in. l. sed si vnus. §. seruus meus. ff. de iniur. q2 certe sic si delictũ nõ cõmittitur per aliũ vl' verba sunt iscripta. alias nõ tenenꝭ ex eadẽ lege seu occasiõe. ꝛc. ¶ Gl. rata oppo. ꝙ ratihabitio hic interuenire non possit. vnde op. de. c. cũ quis de senten. excõ. in. vj. ꝛ. s. eo. ti. felicis in ꝑn. eo. lib. ꝛ in regula ratũ quis. de reg. iu. eo. li. Soluit intelligendo hũc tex. ꝫm iura in ꝯriu3 allegata. q2 d3 intelligi ꝙ ratihabitio põt operari qñ hec tria ꝗ hic dicunꝭ facta fuerũt noĩe ratũ habentis ꝛ eius cõtẽplatione. alias secus.ᶜ q2 nõ suo noie gestũ ratũ habere nõ posset. facit. ff. de neg. gest. l. sed si pupilla. §. sed si ergo. Idẽ Pau. dicẽs hũc tex. itelligi dbere qñ hec que hic dicũtur facta sunt noĩe ꝛ cõtẽplatiõe ratu3 habentis ꝛ qñ talis ẽ qui ab initio potuit mãdare ꝛ facere alias ratihabitio in te'ibus non operareꝭ effectũ nec eqpararetur mãdato. C. de cadu. tol. l. vna. facit. ff. ꝺ offi. ꝑconsulis ꝛ legati. l. obseruare. §. fi. ꝛ. d. c. cũ quis de sen. excõ. in. vj. Ex hoc infert ꝙ ab initio requiritur mandãtis ꝯsensus cooperatio cõsiliũ vl' fauoꝛ. vel ꝙ sit factũ eius noie ꝛ sequaꝭ ratihabitio. ꝛ sic sentit Pau. ꝙ id quod hic dr ratihabitione nedũ referaꝭ ad prima tria hic expressa. s. ꝑcussionem captionẽ ꝛ bãnitiõem. sed ẽt ad alia ꝗ postea subnectũtur. gl. tñ aliter sentit. ꝛ bene quo ad verba lr̃e sed quo ad effectũ per iura p̄calle. videꝭ. Pau. bene dixisse ꝛc. ¶ Gl. scienter ꝗrit qs habebit scientiã pꝛobare dicit. ꝙ ille qui alle. q2 in dubio ꝑsumiꝭ ignoꝛãtia. de re. iur. ꝑsumitur in. vj. ꝛc. ¶ Glo. defensauerit. ad lr̃e dclaratio ne3 ꝗrit hic facit mentionẽ de quattuoꝛ. se de socio cõsiliario fautoꝛe dante ꝛ dfensante. Circa quodlibet illoꝝ quattuoꝛ ꝗ
24 rit aliqua † Et pꝛio circa primũ v3 de socio quis ꝑ ꝑꝛie dicaꝭ socius. Respõdet ꝙ h3 deriuationẽ socius ꝑꝑꝛie diciꝭ ꝑ pter societate3 periculi vel operis vel dicitur a secoꝛ. vnde h3
d eos soci' ꝑꝑꝛie dr in ꝑiculo.ᵈ collega i officio. comes in itinere. cõsoꝛs in pꝛimo. sodalis vl' in mẽsa vl' in sede. Scdm̃ iuristas aũt diuersimode dr qs socius in crimine interdũ in ecclesia. interdũ in oꝛdine. interdũ in via. interdũ in ꝯiugio. interdũ in lucro. vt p3 hic. ꝛ. xxij. q. iij. si ad peccatũ. ꝺ offi. dele. cũ super. ꝺ cõfessis. c. j. in fi. ꝺ voto. c. ij. xxvij. q. ij. cũ societas de spon. c. ij. cũ si. alle. in glo. de pꝛimo aũt. s. socio criminis ꝑꝑꝛie loquitur hic ꝛ iste qñq3 vocatur cõsoꝛs vt ꝓbatur ꝺ here
25 ti. cũ h3. i vj. † Qualiter ãt accipiaꝭ hic soci' criminis. ꝛ quis dicaꝭ esse socius criminis R̃ndet glo. ꝙ late sumẽdo qs põt tripliciter sociari alteri in delicto. i. faciẽdo. cõmittẽdo. fauendo. ꝛ non coꝛripiendo. vt ꝓbatur. xxiij. q. iij. ita plane. hinc est ꝙ dicit canon. ꝙ nõ caret scrupulo societatis occulte q manifesto facinoꝛi nõ desinit obuiare lxxxvj. di. faciẽtis. ij. q. vij. negligere. ꝛ de homi. sicut dignũ. Stricte aũt sumendo soci' sumitur ꝑ agẽte. qui aliquid cooperaꝭ ad delictũ. ꝛ sic sumiꝭ hic socius videlicet ꝑ illo qui aliquid agẽdo cooperatur ad actũ cooperatiõis vel bãni. vñ aduertẽdũ dicit ꝙ glo. ꝙ iterdũ sunt plures qui pariter delinquũt ꝛ pariꝭ i hoc sunt socij ꝛ nullus ẽ ꝑncipalioꝛ altero. ꝛ tũc oẽs isti includũtur subcõmittentibus delictũ. Interdũ ãt vnus ẽ pꝛincipalioꝛ ceteris in delinquẽdo. alter aũt est cooperãs. ꝛ tũc iste ꝑꝑꝛie dr socius. ꝛ ita sumiꝭ hic vt p3. q2 anteq3 hic loquãtur de socio ꝑmisit de faciente crimen. Ad predicta pꝛime inducit glo. simile ꝺ vniõe ecclesie. q2 qñq3 due ecclesie eque pꝛincipaliter vniuntur. qñq3 accessoꝛie vna vniꝭ alteri velut ꝑncipali. vt not.
26 in. c. nouit ne se. va. † Quali aũt pene puniaꝭ hic soci' in delicto. dicit hic Pau. ꝙ puniꝭ pari pena cũ pꝛincipali. vt hic ꝓbatur. Ad qđ ẽt alle. de offi. dele. c. j. ij. q. j. notũ. lxxix. di. si. si quis papa. xvj. q. vj. si res aliena. xvij. q. iiij. oẽs. xij. q. j. ꝺ iure. Fatetur tñ ꝙ interdũ socius mitius puniꝭ q3 ꝑncipalis. vt ꝑ bar. xij. q. ij. cũ deuotissimã. hec ꝑcedũt i socio cooperãte. Si vero quis eẽt soci' ꝑsentia tm̃ ꝛ nihil faceret nec cooperareꝭ tũc talis nõ eẽt in culpa nec in pena. de qua hic alle. c. ita plane. xxiij. q. iij. fateꝭ tñ ꝙ aliqñ sola ꝑsentia puniꝭ. vt. i cle. j. s. de bap. sed ibi ẽ spãle regulariter cõtra. vñ ꝛ socius alterius qui nõ est socius in crimine non teneꝭ sociũ excõicatu3 vitare de sen. excõ. si vere. ꝛ qđ ibi no. ꝫm Pau. ꝛ hoc de pꝛimo. s. de

a ¶. l. q ea mẽte. Adde bart. i. l. vbi pactu3 in. ij. col. circa fi. C. ꝺ trãsac. ꝛ ibi doc.

b ¶ Itẽ an secuto delicto. An aũt delinquens ꝛ mãdãs pariter puniaꝭ vid plures auctes p. d. Iaf. in. §. penales i vlti. no. insti. de actio.

c ¶ Q2 nõ suo nomine Adde bar. in. l. j. in ꝑn. C. si vna eadem q cau. ꝛ bar. in. l. j. in iij. col. C. q admit.

d ¶ Collega i offõ. ad de bo. tex. i l. collegatarũ. ff. ꝺ ꝟ. si. ꝛ text. in. l. j. ff. ꝺ offi. ꝑsu ꝛ ibi vide bal. i. ij. col. ad fi. vbi ponit q dicanꝭ collegꝭ ꝛ q̃ dicentur.

27 socio criminis.† [a] Circa hz. vo sed ꝯsiliarū gl. remittit ad no. in regula nullus ex cōsilio. de re. iu. i. vj. ⁊ ff. ꝺ v̄. sig. l. sepe in fi. ff. mādati. l. ij. in. fi. insti. de ob. que ex delic. nascunt. §. ope. Pau. hic dicit ꝙ ħ dz intelligi ꝺ cōsilio frauduleto ⁊ nō nudo qꝺ nihil adijcit ad peccatū alle. no. de sen. excō. nuper ⁊ ꝺ homi. sicut dignū ⁊ regula ꝑalle. nullus cōcor. s̄. eo. felicis. §. illud li. vj. ad hoc qꝛ regulariter qs non tenet ex nudo ꝯsilio. insti. mā. §. tua gratia. Quibus aūt modis ꝑstari possit ꝯsiliū. Dicit ꝙ multis modis. s. suadendo rogādo ⁊ impendendo. vtilitatē securaz oñdendo. vt no. Host. ꝺ homi. ad audientiā ⁊ ꝓbatur. ff. de fur. l. furti. §. ꝯsiliuz. ꝭm Pau. de materia plene in iuribus ꝑalle. ⁊ per Bar. in. l. nō solū. §. si mandatū. ij. de iniur. ⁊ ibi dicit Barto. ꝙ cōsulēs i ꝺlictis idistincte tenetur siue ꝯsiliū ꝑbeatur ei qui alias erat facturus siue nō alle. l. j. §. incidit. ff. ad turpil. ⁊ ff. ꝺ adul. l. hec v̄ba. ff. de fur. l. qui seruo. §. plus. Si aūt ꝯsulceret aliquid qꝺ nō cadit in delictū. tūc distingui dz an cōsiliū ꝑbeat dolo an nō. ⁊ an ei [b] q alias erat facturus an nō. vt no. in. d. regula nullus. ⁊ ff. ꝺ reg. iur. cōsilij. ⁊ ff. mādati. l. ij. in. fi. Glo. tñ in. d. l. consilij. ⁊. d. §. non solū. ⁊ Dy. ibi tz ꝯ̄riū etiā in delictis qꝺ no. sed ꝯtra illā gl. Bar. alle. glo. in ꝯ̄riuz insti. de obli. que nascunt ex ꝺlicto. §. ope. ⁊ ff. de ser. corrupto. l. j. §. ꝑsuadere. ⁊ ff. de. v̄. sig. l. sepe in fi. Refert tñ Bar. i. d. §. nō solū. ꝙ quidā ꝯcor. opi. qꝛ opi. Dyni. ꝓcedit in leuioribus. sec⁹ in grauioribus. alij dicūt ꝙ opi. Dy. ꝓcedit i maleficijs que cōmittunt circa rez. vt furtū ⁊ similia sed alia opi. ꝓcedit in his que in ꝑsonā. sed neutrā

28 istarū approbat ꝑ dcm̄. §. nō solū. ⁊ hoc ꝺ scꝺo† [c] Circa tertiū. s. ꝺ fautore seu fauēte an de quolibet fautore hic loquit. dicit glo. ꝙ nō. Añ dicit aduertendū ꝙ duplex pōt esse fauor quidā simplex. qui nil adijcit ad peccandū. qꝛ ē sine isto fauore eque bñ fuisset fcm̄ delictū per delinquentē. de quo fauore hētur. s̄. eo. felicis. §. illud in. vj. ⁊ de tali fauore nō loquitur hic. pz qꝛ hic loquitur de fauore in his hoc ē in ꝑcussione captiōe vel bāno. facit qꝺ inferius dicet. Secūd⁹ est fauor qui aliquid adijcit ad delictū. ⁊ de isto ꝓprie loquit hic. Terti⁹ ē fauor qñ quis ꝑt obuiare crimini. ⁊ nō obuiat. xxiij. q. iij. qui

29 pōt. ⁊ de isto ē dicendū vt i. c. quāto ꝺ sen. excō. † Juxta hoc q̄rit glo. quid si fauor fuit ꝑstit⁹ post delictū cōmissum aliter tñ q̄z defensando. qꝛ de illo hic expꝛsse loquit. an talis ligabit ista pena. dicit ꝙ nō per istū tex. qui loquit de dāte fauorez in delicto. ⁊ sic nō de dante fauorē post delictū pz. qꝛ tex. hic dicit i his ⁊c̄. s. ꝑcussione captiōe vl' bāno ⁊ sic ipso ꝺlicto. Idē dicit Pau. si tpe delicti detur ꝯsiliū vel fauorē in alio q̄z in ꝺlicto. nō ob. ꝑdictis de hereti. excōicamus. §. credētes. ⁊. e. ti. c. ij. ⁊. c. ꝯtra xpianos in. vj. vbi fauens criminoso ēt post delictū ⁊ ēt post sniaz ponit. qꝛ ibi loquitur in alia materia diuersa. s. hereticorū. ꝺ qua per Host. in sūma de here. §. pe. ⁊ per Joā. an. in. d. §. credētes. facit de hereti. accusat⁹. §. pe in. vj. Hic aūt loquit i alio crimine ⁊ sic diuersitas casuū tollit cōtrariū. Idē pau. assignat rōnez diuersitatis. qꝛ horribilius ē

30 crimē hēsis vt. d. c. accusat⁹. † Qualiter aūt ꝑstetur fauor delicto. dicit pa. qñ qs ꝑstat opē ⁊ auxiliū ad faciēdū insti. de obli. que ex maleficio. §. interdū. xiij. q. vj. si res. ⁊ hoc ꝺ tertio.

31 † Circa quartū. vz ꝺ ꝺfensore q̄rit gl. primo an hic loquat ēt ꝺ defensore q ꝑbuit ꝺfensionē post delictū. Rñdet gl. ꝙ sic. mouetur qꝛ tex hic nō repetit circa defensorē verbū i his qꝺ ꝑmiserat hic in alijs tribus. hic ergo cōꝑhendit tam defen-

32 dētē i ipso actu q̄z post actū. † Sed aduerte qꝛ multis modis pōt quis eē defensor alteri⁹. Primo mō ꝺlictū auctorizādo. Scꝺo defendēdo i actu delicti seu i ipso ꝺlicto. Tertio defendēdo post delictū. puta impediēdo ne deliquētes veniāt ad manus iudicis examinādi vel pūiēdi. Quarto īpediēdo ne veniāt ad manus offensi vel ꝯsanguineoꝝ vel alterius priuati volētis ꝓpria auctoritate vindicar ꝺlictū seu facere vindictā ꝺlicti vltio ꝺfendēdo i iudicio puta patrocinādo. nunquid ergo oēs tales ꝺfensores hic cōprehendat ⁊ includat. Rñdet gl. ꝙ oēs cōprehēdat ꝑter pēultimū ⁊ vltimū ꝺ pmo cōstat ꝙ talis autorizator ꝺlicti graui⁹ puniat q̄z faciēs ꝺlictū. xj. q. iij. qui resistit. xxiij. q. iij. sed aliorū. ⁊ not. ij. q. j. notū de offi. dele. c. j. de secundo etiā constat vt pz ex ꝑmissis. ⁊ per hunc tex. de tertio ēt pz similiter per hūc tex. ⁊ in. c. felicis. s̄. eo. li. vj. post prin. ibi postea receptauerit vel defensauerit. facit de offi. dele. ex l̄ris. ⁊. xxj. q. v. per totuz. Ad idē alle. Pau. xxvij. q. j. si custos. De penul. defensore ne qs incidat in manus offensi vel alterius priuati ꝙ hic nō icludatur pz. qꝛ vindicta que inferretur esset iniuria ad quā ꝓpulsandā ꝑ socio quis tenent. de sen. excō. dilecto. in. vj. facit. l. si quis i ꝓuitute. ff. de fur. De quinto. s. defendēte in iudicio patrocinādo ⁊ aduocando remittit glo. ad no. in. c. ꝓposuit. de cle. excō. mi. i verbo fautorē. Pau. hic dicit ꝙ si de iure defendat ꝑ aduocatuz ꝙ nō ꝓcedit hec pena. ꝓut no. in. d. c. ꝓposuit. in alijs

33 ꝑmissis ꝯcor. cuz glo. ⁊c̄. † Glo. ex ꝑdictis. in prin. declarat. ⁊ exponit l̄raz deinde collegit ex l̄ra ꝙ in casibus in quibus ꝑ antiqua iura ꝯ̄hebatur excōicatio nō iteratur ꝑ hāc decre. Sed aduerte q̄rit hic Pau. quare exꝑssit ꝺ istis qui participāt in crīe criminoso. qꝛ illi sunt excōicati ꝑ canonem nuper de sen. excō. ⁊. e. ti. si cōcubine. Rñdet ꝙ hoc nō exꝑssit propter ꝑcutientē ⁊ capientez. sed ꝓpter bānientē. ꝓ quo imponitur hec pena. ⁊ fit extēsio rōne ꝑticipij. Item ideo hic exꝑssit ꝑdictos. qꝛ hic imponūtur alie pene q̄z excōicationis i quibus nō opatur ꝑticipatio. que opatur in excōicatiōe. Gl. masculinā. opp. ꝙ non fuit necesse exprimere de linea masculina. qꝛ hoc intelligebatur ēt si non fuisset appositū. s̄. e. ti. vbi [d] cūqz. i. vj. Soluit fatendo ꝯ̄riū. sed ideo hoc fuit exꝑssum ꝓpter maiorē ꝺclaratiōez ⁊ dubitatiōez tollendā. Gl. scꝺm opp. ꝙ imo puniat posteritas ēt vsqz ad quartā generatiōez nedū vsqz in tertiā. vnde opp. de. c. quibusdā. s̄. e. Soluit gl. illa decre. nō hz. obstare. qꝛ ista loquitur in casu diuerso. quia ibi loquit in occidente vel mutilante hic in capiente ꝑcutiente vel bāniente. Itē illa strictior est quo ad ꝑsonas delinq̄nte. qꝛ soluz hz locuz in ꝑsonis ibi noiatis. s. patrono vicedomino aduocato feudatario ⁊ bñficiato occidētib⁹ vel mutilantibus ꝑlatuz. Ista vero latior est qꝛ ēt in alijs hz locum. Itē ibi priuatur simpliciter posteritas a collegio clericorum vsqz ad quartā generatiōem hic solum inhabilitat ad bñficia in dyocesi epi ꝯ̄ quez deliquit. ⁊ ex hoc colligit glo. fe. ꝙ quis pōt esse inhabilis ad bñficia in vno loco ⁊ non i alio ⁊ allegꝯcor. facit quod no. de app. pastoralis. in vlti. glo. Glo. obtinēda. q̄rit an posteritas vnius taliter ꝺlinq̄ntis efficietur inhabilis ⁊ ꝓuetur ēt quo ad bñficia obtenta. dicit ꝙ nō a ꝯtrario huius l̄re. q̄ soluz ihabilitat quo ad obtinenda. ar. decre. nōne. de ꝑscrip. de reg. iur. in penis. in. vj. Nūquid aūt talia obtenta ante delictū poterit ꝑmutare cum alio bñficio eiusdē dyocesis. dicit ꝙ nō qꝛ simpliciter hic inhabilitat ad obtinenda in eadem dyocesi. ⁊ sic ēt ad obtinēda ꝑ viam ꝑmutatiōis. Idē Ste. fatet tñ hoc esse verꝝ qñ ageret ꝺ ꝑmutatiōe fienda ad illoꝝ istātiā secus si ex officio ipsius vellet bñficiatos trāsferre. qꝛ posset. de reꝝ ꝑmu. q̄situz. ⁊. e. ti. c. vno. in. vj. Glo. detinebatur. alle. pro cōcor. decre. nō est nobis. de spon. ⁊ remitti ad ibi no. Glo. sua sic voluit q̄rere. qñ dz terra vel ciuitas esse delinq̄ntis. remittit ad no. ꝺ postul. ꝑla. c. j. qꝛ qñqz deliquens ibi hz iurisditiōez. vt ibi no. ⁊c̄. Glo. accensis. op. ꝙ ēt dz extingui ⁊ pedibus cōculcari. xj. q. iij. ꝺbent. Soluit fatendo ꝯ̄rium ⁊ supplendo istum tex. ꝑ illū ⁊c̄. Glo. seq̄ntes sunt l̄rales ⁊ expositiue vsqz ad glo. in v̄bo cōmode.

34 Glo. cōmode q̄rit ad l̄re declaratiōem. hic hr̄ ꝙ absolut⁹ i mortis articulo si restituit sanitati dz accedere ad sedē apostolicā q̄z cito cōmode poterit. q̄z tñ aūt erit illud tp̄s infra qꝺ dicet cōmode posse venire. Rñdet glo. seq̄ndo Hosti. in decre. ꝺcreto. s̄. e. qꝛ tp̄s erit infra quod cessante impedimēto ⁊ deducto tpe modico indulto sibi ad ꝑparandū poterit ire ad sedez apostolicā. alle. ff. ex qui. cāu. ma. l. ab hostibus. §. sed ꝙ simpliciter. Juxta hoc q̄rit glo. quod si talis absolut⁹ restituta sibi sanitate cōparuit post certuz tp̄s coraz sede apostolica ⁊ dicit se citius ñ potuisse venire. an dz sibi credi ⁊ eius assertioni stari. vz ꝙ sic qꝛ hic agitur de re occulta ⁊ mētali. ⁊ ꝺ ꝑiculo anime [e] ⁊ per ꝯñs est sibi credendū. ꝺ homi. significasti. ij. ꝺ sen. excō. si vero. ij. ⁊ quod in eis no. ꝯ̄rium tenet gl dicēs ꝙ in hoc nō creditur assertiōi absoluti sz iudex habebit hoc arbitrari alle. quod habet de elec. q̄z sit. in prin. li. vj. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊. e. ti. cupiētes. §. ceterū. i. vj. Ad hoc ēt alle. glo. qꝛ alias ꝺ facili posset deludi hec constō allegādo friuolas excusationes frigoris ⁊ caloris vel cōsimiles. ar. decre. cū delicti. ꝺ dolo ⁊ cōtu. ⁊ ꝺ accu. veniēs. nec ob. qꝺ no. in. d. c. significasti. ⁊ d. c. si vero. qꝛ fatetur gl. ꝙ in fo. penitentiali seu i foro aīe bñ dz stari eius assertiōi. ꝺ spon. tua nos. ⁊ similiter q̄ ad viciuz

excōicatiōis

[a] Circa ꝭm vo i ꝯsiliarū. Addꝺ bal. i. l. j. i. ij. col. C. ꝺ ser. fugi. feu. in c. cūꝯtingat in. j. colū. ex̄ de rescrip.

[b] Qui al's erat factur⁹ an nō. Quid aūt i dubio pōit alex. i ꝯs. cxx. i. iiij. col. circa me. in j. volu.

[c] Circa tertiū. Addꝺ q̄ dicunt ꝑ fely. i. c. j. in v. col. de of. delega.

[d] Sz iō ħ fuit. Addꝺ ꝑ ista sol. facere ho. tex. i auc. vt exa. istā do. circa me. in. v̄. ⁊ ħ dicim⁹.

[e] Et per ꝯñs. Adde reglaz glo. no. i. §. alie. i glo. magna isti. ꝺ actio. vbi plene doc. dicunt ꝙ in his q̄ depēdēt ab aio alicui⁹ stādū ē cui⁹ dicto ꝺ qua mḡ pōit plene fely. post alias in. c. ij. i. vij. ⁊. viij. col. de ꝯsti.

excōicationis occulte ꝯhendū. qꝛ ex quo hꝫ sniam de mora dꝫ scire se excōicatū. alle. Guil. v. q. j. qdā. cū ibi no. ij. q. vij. quapropter. ⁊ ff. de manu. testa. libertas. secus quo ad forum contentiosum. ⁊ iō iudex nō debebit eū denūciare excōicatū nisi prius ipso vocato vel citato notū fuerit ei ex coniecturis legittimis ipsū fuisse morosū p̄missa sup hoc cognitiōe summaria. alle. j. c. pxi. in fi. ⁊ qđ no. s. ea. cōpil. de here. cle. j. ad fi. cū gl. pcor. Guil. dicēs ꝙ quācito dictat sibi ꝯscia sua ꝙ sine piculo psone possit ire si non vadit paratis suis sarcinulis statim icidit in sniā excōicatiōis. alle. v. q. j. qdā. ij. q. vij. quapp. ⁊ ff. de manu. testa. l. libertas. ⁊ hoc relinquit arbitrio ipsius tūc aūt demū denūciabit per iudicē ipsum incidisse. qñ cōstabit ⁊ p̄sumet violēter de fraude fcā prius vocatiōe ⁊ premissa summaria cognitiōe ⁊ h arbitrabit supior. alleg. de sen.

35 excō. eos q in vj. Idē ēt zenze. ¶ Querit h Guil. nūqd capiens equū quem equitat clericus vel res q̄s supra se portat clericus sit excōicatus. dicit ꝙ aut est talis res quā licitū erat ppa auctoritate accipe. Exēplū si locaui domū clerico ⁊ debeat pēsionē quā nō soluit ⁊ hoc casu nō icido in excōicatiōnē ipsum expellēdo. dūmodo cū moderamie iculpate tutele fiat. de resti. spo. olim cām. ⁊ C. vn̄ vi. l. j. Aut nō est talis res ⁊ tūc aut inducit cleric⁹ per metū ad tradendū equū sibi. nisi des equū tali te occidā. ⁊ tūc talis incutiens metū verbalē nō incidit in excōicationē. qꝛ vt quis incidat in canonē si quis suadente reqrit manus iniectio. xvij. q. iiij. si qs suadente. aut

8 quis subtrahit manualiter res clerici ⁊ tunc aut res q̄ auferꝰ adheret persone clerici. vt est equ⁹ ⁊ vestis. ⁊ tūc incidit auferens qđ intelligit si violēter auferatur. secus si furtiue. Si vo distet a psona clerici. ⁊ illi nō adheret. ⁊ tūc auferēs talē rem nō icidit in excōicationē. de mā per Inno. de sen. excō. nup.

36 ¶ † In ver. ciuitas aūt querit an statim fcā satisfactione per ciuitatē delinquētem ꝯ formā huius decre. sit abolitū interdictū. vꝫ ꝙ sic. qꝛ tex. hic dixit subiaceat interdicto donec satisfecerit. ⁊ sic pꝫ ꝙ fcā satisfactione statim sine alia relaxatiōe est abolitū interdictū. ꝯtrariū dicit esse veꝝ dicens ꝙ imo est necessaria snīa supiōris. alle. ij. q. vj. pbyter. ⁊ hoc iō qꝛ hoc iterdictū limitandū est ad tps icertū vel modicū qꝛ tūc lapso tpe vl mora cessante ipso iure cessaret interdictū. alle. de spon. nō est rō diuersitatis fm eū ē. qꝛ imo casu posset dubitari an plene forte satisfactum. secus in scđo casu de quo remittit ad no. de eta. ⁊ quali. cū bone. de hoc dic vt habuistis in cle. j. de deci.

37 in glo. in verbo donec ⁊ sic remittit hec glo. in v̄. donec. † Deinde q̄rit hic Mat. de quo debebit ciuitas satisfacē. R̄ndet ꝙ de iniuria ⁊ de dānis ⁊ expēsis alle. de fo. cōpe. c. ꝯquest⁹. ⁊ de iniurijs. c. olim. ⁊ idē dicit debere fieri si cleric⁹ iniuriat layco qꝛ clericus dꝫ illi satisfacere de pdictis. alle. de sentē. excō. ꝯtingit. Si aūt adinuicē se pcutiūt clericus ⁊ layc⁹ tūc dicit ꝙ ille qui plus leserit plus satisfaciet. alle. de adul. itelleximus. ⁊ palle. c. ꝯtingit. an aūt teneat quis istā satisfactiōe remittere. dicit ꝙ nō. sꝫ rancorē sic itellige. xl. dis. ⁊ q emēdet ⁊c. di. si quis contristatus. xxiiij. q. iiij. si illic. h. q. j. in primis.

38 ¶ † Iuxta p̄missa querit corā quo iudice aget clericus cōtra laycū qui ipsum offendit. dic ꝙ si agit ad penā rōne sacrilegij tunc aget corā ecclesiastico. si aūt agatur ad interesse ⁊ satisfactionē. tūc corā seculari. de fo. cōpe. cū sit gn̄ale. ⁊ de iudi. postulasti. Si aūt per modū exceptiōis ꝯqueraꝰ clericus de layco. vt qꝛ layc⁹ petit se absolui ab excōicatiōe ⁊ tūc corā ecclesiastico hēbit ꝯqueri. Quid aūt si iniuriat⁹ moriaꝰ ante litis cōtes. factā sup actione iniuriarū. an poterunt hēdes psequi. dicit ꝙ non qꝛ hec actio iniuriarū non transit ad hēdes insti. de ppe. ⁊ tēpo. act. §. est aūt. ⁊ no. de testi. cogendis peruenit.

39 ¶ † Altio. q̄rit qđ si statuto ciuitatis cauet ꝙ si aliqs facit insultū ad domū alicui⁹ puniaꝰ in. xx. libris. Mō pone ꝙ aliqs insultauit aliū sub portic u. an dicaꝰ fecisse insultū ad domū refert ꝙ Spec. co. ti. §. j. v̄. sꝫ pone tꝫ ꝙ sic p. c. si qs cōtumax. xvij. q. iiij. ⁊ c. si qs in atrio. ⁊ s. de imu. eccle. c. ecclesia. vide. l. qdā iber⁹. ff. de ser. vrb. pdi. ⁊ Bart. in. l. j. ff. de cloac.

40 ¶ Altio tractat h quot modis cōmittiꝰ sacrilegiū. dicit ꝙ pluribus modis. p̄io iuadēdo res ecclesie. scđo vexādo iniuste ecclesiā. tertio vastādo ecclesiā. q̄rto violādo monialē. quinto qñ cleric⁹ audit aurispices incātatores. ⁊ ariolos. vj. idiscrete detrahēdo alicui. septimo violādo imunitatē ecclesie. octauo in casibus positis. xvij. q. iiij. sacrilegium. ⁊ c. seq. ⁊ §. qui autem. ⁊ c. ꝯstituit. nono pcutiendo clericum. xvij. q. iiij. si qs suadente. ad p̄mum alle. xvij. q. iiij. sunt qui opes. ⁊ c. sacrilegium. ad scđm. xij. q. ij. p̄dia. xvj. q. j. placuit. ad tertiū. xvij. q. iiij. sunt qui. ad quartum. xxvij. q. j. sciendum. ad quintum xxvj. q. v. si quis episcopos. ad sextum. xxiij. q. iij. nō imperpetum. ⁊ hoc sumēdo sacrilegium stricte. magis autē stricte sumendo dicit sacrilegiū qñ aliquid sacrum assumitur de sacro xvij. q. iiij. quisquis. in fi. quādoq; aūt sumiꝰ large. ⁊ tūc extenditur etiam ad alia crimina. C. de epis. ⁊ cle. l. si qs in hoc genus. ⁊ C. de cri. sacrile. per totum. facit. s. eo. felicis. in vj. De materia per Inno. de sen. excō. cum pro causa.

Multorum ad nos. Tres sūt partes decre. In p̄ma narrat excessum. In scđa prouidet statuēdo penā. In tertia puidet circa publicationē ipsi⁹ pene ⁊ circa executionē. scđa ibi ꝯsiderātes. tertia ibi locoꝝ. Tex. ibi aut sufficit q alterū istoꝝ fieri vt locum hēat pena pp nām

1 disiūctiue. de rescrip. iter ceteras. fm Pau. ¶ † No. hic ꝙ vtplurimū in ꝯfinib⁹ districtuū ppetrant maleficia pꝫ hoc ibi in exitu suoꝝ districtuū ⁊c. vide qđ no. in. l. siue ꝯ. §. j. ⁊ . ff. de lib. agno. l. j. de tu. ⁊ cu. da. ab his. l. pupillo. ⁊ ff. de excu. tu. l. iurispitus. §. cū oriūdus. in qb⁹ ponit de maleficijs cōmissis in ꝯfinib⁹ duoꝝ territorioꝝ quis iudex sit cōpetens in illis Guil. vo hic dicit ꝙ hoc qđ hic dꝛ de captione ⁊c. maxie in exitu territoꝝ fuit idūctū a paucis tpibus citra. pp excecabilem cupiditatē q̄ q̄s ples excecauit maxie in regno frācie. cuius exit⁹ siue limites exⁿe⁹ viatoꝛ ⁊ aduena trāsire nō pōt. qñ. qꝫ p pessimos q imo depdatores ⁊ tyrānos q se dicūt guardiatores portuū vel exituū coguntur ad alterū. s. ad se redimēdū iuxta eoꝝ volūtatē. vel ꝙ ali⁹ erit vsq; ad ostēsionem pudibundoꝝ indagat⁹ qđ trāsit ad alia regna in exēplū fm eū. ⁊ sic pp hoc retrahunꝰ mercatores a cōmercijs eoꝝ. ex quo sequitur eoꝝ summa penuria. ⁊ cōsequēter caristia eoꝝ de qb⁹

2 cōsueuit maximū esse forū. ¶ † No. scđo obuiādum his que tendunt ad derogandū honori pape ⁊ apostolice sedis. ⁊ similr his que tendūt ad derogandū geto ⁊ ꝓspero statui obtinen-

c tiū. donec resignēt eoꝝ bn̄ficia ⁊ obtentiū citatos ad se. apo.

3 ab hoie vel a iure. ne ad illā vadat. ¶ † Itē no. penā pcuran-

4 tium se capi ne citati possunt ire ad se. apo. ¶ † No. ꝙ renūciatio bn̄ficij extorta a carcerato non valet ipso iure. Ex quo no. argumentū gn̄ale ꝙ actus qui fiunt cū incarcerato nō valent. de quo. ff. ꝙ me. cau. l. qui in carcerē ⁊c. no. argumētum penā delicti magis crescere ex ei⁹ publicatiōe. facit. s. cle. pxi. ¶ Glo. dn̄ium. querit an decre. procedat si obtinētes dn̄iū locorum ⁊ capiētes clericos sint viri ecclesiastici. qđ esse pōt ne cleri. vel mo. c. fi. in vj. R̄ndet ꝙ sic. qꝛ indistīcte loquitur.

5 facit. xix. dis. c. j. ¶ † Glo. ecclesiasticos. querit quid si citat⁹ fuerit laycus ad se. apo. ⁊ captus ⁊ detentus ne ad illā vadat an habebit locū pena cle. dicit ꝙ nō. ar. a ꝯrio sensu lre. facit de his que fi. a pla. cū apostolica. ⁊ de pe. di. j. §. sane. Idē tꝫ Pau. Sed an cōprehendat hic psonas ecclesiasticas qui capiunt lꝫ nō sint clerici. zēze. ꝙ sic alle. xij. q. j. duo sunt. ꝯ sen. excō. prochianos. itelligo qñ capiunꝰ cū sint citati ad se. apo.

6 vel ad renūciandū bn̄ficio si qđ habēt put hic loqꝰ. † Iuxta hoc querit qđ si illi de qbus hic dꝛ capiunt mulieres nunqd incident in has penas. vꝫ ꝙ non: qꝛ hec ꝯstitutio loquitur in capientibus masculos ⁊ est penalis ergo restringenda ⁊ non laxanda. de reg. iur. odia in vj. Item qꝛ dicēdo de viris videꝰ aliud sensisse ꝯ mulierib⁹. vt de p̄sum. nōne de deci. ad audiētiam. xxv. di. qualis. ff. de iudi. l. cū pretoꝛ. ꝯtrariū pōt dici fm eū qꝛ inijcientes manus in tales sunt excōicati sicut inijcientes sup masculos. de sen. excō. veniens. ⁊ c. de monialibus. Itē qꝛ eadē est rō. ergo idē ius. ar. de consti. translato. Ad hoc facit qđ diciꝰ in verbo cōsiderātes vbi simpliciter loqtur de psonis ecclesiasticis nec restrigit se ad masculos fm Guil. ⁊c.

7 ¶ † Glo. captos. q̄rit qđ si aliqs pcurauerit capi clericum nō tñ eo aīo vt bn̄ficium resignaret nec impediat citationē factam ad papā an icurret penas hic positas. dicit ꝙ nō sꝫ solū penas excōicationis. Mouet p hunc tex. a sensu ꝯrio. ⁊ qꝛ h copulatiue requirit capturā factā ⁊ captū detineri ad finē resignationis bn̄ficij. aut ad impediēdū citatū ire ad se. ap. Idē sentit hic Guil. dicit eni ꝙ ex sola captura clerici qs icurrit

Ioan. de Imola sup clementi. ⁊

a ¶ Adheret persone clerici. adde bn̄facere qđ no. Bar. in l. sed est qđ, nis. ff. de iniur. bar. in. l. licitatio. §. qđ illicite in ij. colū. ff. de publica.

b ¶ Altio q̄rit. Adde Bar. in. l. j. §. in flumie ff. de flumi. Bar. i. l. cetera. §. h senatus. ff. de leg. j. ⁊ imo. in cle. cām i vj. colū.

c ¶ Itē no. pena pcurātium. Adde bn̄facē not. deci. Bart. in. l. si vo ꝯ. vltio scias. ff. qui satisd. cog. vbi plene. d. Ias. ⁊ vltra eū facit qđ dicit Bal. i. l. ita vulneratus ff. ad. l. aq. ⁊ Bar. in. l. si post pfectaꝫ C. de euict. Fely. i. c. cū m. i. xiij. col. ex̄ de consti. Bal. i. l. ita v̄lnerat⁹. ff. ad. l. aq. ias. in. l. fi. in. ij. col. versi. ij. no. ⁊ in ver. vj. facit. ff. q satis. cog.

excõicationẽ.de sen.excõ.nup.sed pena ꝓuationis ⁊ suspẽsionis a bñficio nõ hȝ locũ nisi in tribus casib⁹ h c positis. Primo in capiẽte vt capt⁹ bñficia resignet. Scdõ in illo q citatuȝ ad se.apo.ipediuit. Tertio in illo qui sibi ꝓcurauit fieri hanc captionẽ ⁊c. ❡ Glo.ad apostolicã q̃rit si fuerit citat⁹ ad aliũ inferiorẽ a papa an capiens ⁊ detinẽs talẽ vt eũ ipediat cõparere incidat in hãc penaȝ. dicit ꝙ non.qꝛ a ꝯrio sensu lr̃e hoc innuit. Idẽ tȝ hic Pau.alle.de dilat.c.si.de dolo. ⁊ cõtu. cũ delicti.⁊ de accu.veniens. ❡ † Glo.ecclesiastice.q̃rit an layci faciẽtes ꝯ hãc cle.icurrant hãc penã dicit ꝙ nõ ꝑ hũc tex. a ꝯrio ⁊ qꝛ layci nõ sunt capaces pene ꝓuationis vel suspensionis a bñficio de q̃ hic qꝛ layci nõ sunt capaces bñficioꝝ de insti.c.ij. Idẽ dicit in ꝑsonis ecclesiasticis nullũ bñficiũ hñtibus qꝛ nõ bñficiati non pñt priuari bñficijs.xxxij.q.ij.qui al's qd vo. Que autẽ dicunt ꝑsone ecclesiastice.remittit ꝯnȝ ad tex.⁊ no.ij.q.j.duo.⁊.xvj.q.j.alia.⁊ ex hoc colligit ꝙ qualitas ꝑsone non inducit augmentũ pene.de quo.xl.di.hõ xp̄ianus ⁊ de iureiur.cũ qdam ⁊c. ❡ Glo.prelati q̃rit an lr̃a procedat indistĩcte ẽt si prelati capiẽtes clericos nõ sint ꝑlati ad quos spectat collatio bñficioꝝ de quoꝝ renũciatione agit. Rñdet ꝙ sic per hanc lr̃am que indistincte loqtur ⁊ fortius hoc ꝓcedit in impediẽte ire ad se.apo.citatũ fore pp cãm bñficialeȝ. qꝛ ibi est minus dubiuȝ. Idem Guil.ad hoc qꝛ eade est ratio vtrobiqȝ ergo idẽ ius de consti.translato.ſm Guil.suspensi. querit nunqd suspẽsus a ꝑceptione fructuũ bñficioꝝ eligere possit vel ꝯferre.remittit ad no.de elec.cũ vintonien̄.in glos. ❡ No.ꝙ in fi.vbi dr̃ ꝙ sic eȝ aũt an ad bñficia possit eligi durante suspẽsione.dicit Step.ꝙ nõ.alleg.de elec.per inqsitionẽ.fatet tñ ꝙ interim debebit hr̃e ꝯgruã sustẽtationẽ ne egeat ⁊ ꝙ poterit eligere ⁊ conferre ⁊ alia hmõi exercere.de quo in palle.c.cũ vintonien̄. ❡ † Glo.inferiores.in pñ.alle.ꝯcor.de inde colligit ex lr̃a ᵃ ꝙ in penis deferret dignitati cõcor. qd hr̃ in.c.ij.de offi.deleg.in.vj.de quo remittit ad no.de trãsac. c.vlti.in vlti.glo.⁊ de iureiur.cũ quidã.cũ glo.ꝯcor. Mat.idẽ Step.colligens magis puniri inferiores q̃ supiores. Contra ꝙ op.de.d.c.vlti.de transac.⁊.d.c.cũ quidã.facit.xl.dis.hõ xp̄ianus. Soluit ꝙ hoc ideo põt esse hoc casu qꝛ ꝑlati supiores qui per electionẽ assumunt hñt fortius ius q̃ alij. ⁊ ideo non sic de facili amouent sicut inferiores.alle.de sta.mo.c.ij. §.priores.⁊ qd ibi not. Mat.vero hic dicit ꝙ regulariter pp personã non recedit a iure cõi.alle.xlj.dis.§.sunt.fallit in aliquibus casibus. ❡ Fallit primo in.c. non autem.vij.q.j. vbi propter ꝑsonã recedit a iure cõmuni. Secũdo fallit si timeretur scãdalũ.xxiij.q.iiij.nõ.põt. Tertio fallit qꝛ miseratiõe ꝑsone aliqñ recedit a iure cõi.lxxxvj.di.tanta. Hoc tñ tũc procedit nõ fauore ꝑsone sed pp vtilitatẽ ꝓuenientẽ hȝ Io.qui sic no.lxxxviij.di.in.c.si quis.ſm Mat. Itẽ fallit in casu isto rõ põt esse quam.s̄.alle.Ste. Guil.vero hic dicit ꝙ minor pena magis afficit ꝑlatos q̃ alios.de offi.dele.pastoralis in princi. xxiij.q.iij.qui ecõtra.⁊ sic in effectu nõ vr̃ magis puniri inferior q̃ superior. ❡ Gl.obtentis.q̃rit an isti erunt inhabiles ad obtinenda bñficia. Rñdet gl.ꝙ non.ponderat enim lr̃am que solũ exprimit de obtentis.ꝑ quã a cõtrario dicit hos nõ impediri ad obtinẽda bñficia.sic ecõtra vidistis.s̄.e.ꝑxi.s̄.si. Ste.hic tȝ ꝯrium. Mouetur.qꝛ si hic priuat obtentis fortius priuat ⁊ obtinendis.nã magis fauẽt iura in obtento q̃ in obtinendo ⁊ in q̃sito q̃ in querẽdo.C.de codi.l.si.⁊ de concef.ꝑ ben.c.si.in.vj.C.de bo.ꝑscrip.l.deportati. Tuti⁹ puto tenere gl.ar.regule in penis. ❡ † Gl.seculari.querit qd si citatus ad se.apo.ꝓcurat se capi ꝑ ꝑtãtem ecclesiasticã an incurrat hanc penã.dicit ꝙ non a ꝯrio lr̃e.⁊ qꝛ hec cõstõ est penalis. Deinde q̃rit gl.an secularis ptãs ad petitionẽ clerici capiẽs ⁊ detinens eũ ne vadat ad se.apo.incurrat sniaȝ excõicatiõis. vr̃ ꝙ non.ex quo clerico ꝓcurante hoc fit.ꝯriuȝ tȝ glo.nostra. Mouet qꝛ dato ꝙ talis nõ intendat clerico iniuriari.tñ non põt negari qn manũ iniecerit in clericũ ⁊ iniuriosaȝ respectu saltẽ sed apostolice ⁊ ordinis clericalis.de sen.excõ.cõtingit ideo dȝ excõicationẽ icurrere.xvij.q.iiij.si quis.⁊ in.d.c.contingit.cũ glo.concor.hic Pau.dicens ꝙ ista fraude cõsueuerũt vti appellãtes ad hoc vt videant impediri ifra annũ.⁊ sic habeãt biẽniũ. ❡ Glo.ꝓcurãtes.q̃rit an cõtra istos ꝓcurantes se capi vltra penã hic positã possit ꝓcedi.vt cõtra cõtumaces. Rñdet ꝙ sic.si de h constat.alle.vt lit.nõ conte.qm̃.post

ᵃ ❡ Quod in penis deferret digni tati. Adde tex.in.l.aut facta.§.ꝑsona.ff.de penis gl.⁊ doc to.in.c.cuȝ quidã ex̃ de iureiurã.

b ❡ Quando dicat cõstare. Adde hũfacere qd dicit Fely.i c.cãm que i pma col.ex̃ de rescript.

c ❡ No.vlterius. Adde ho.tex.i l.aut fcã.§. si.ff.de pe.⁊ pulchre panor.in.c.at si clerici in pñ.in.ij.col. ver.vlti.no. de iudi.

d ❡ Querit q dicãt. Adde q̃ habentur per do. Abb.i.c.nimis de ex. cef.prelato.

prin.⁊.s̄.de iu.i.cle.dudũ.ff.si qs cau.l.ij.in fi.cũ cõcor.facit de offi.dele.pastoralis.in fi. Juxta h querit an capiens talem ꝓcurantẽ hoc casu icurrat penã quã hic icurrit ꝓcurãs. Rñdet ꝯnȝ.ꝙ nõ ꝑ hũc tex.q solũ loquit de procurante. Ex quo colligit ꝙ plus punit ꝓcurans q̃ faciens.alleg.ff.de his qui no.ifa.l.athletas.§.põponius.iũcta.l.imptor.e.ti.⁊c. ❡ Gl. nullus.q̃rit an hec renũciatio in casu decre.sit nll'a.ẽt quo ad renũciantẽ nedũ quo ad supioreȝ bñficiati. Rñdet ꝙ sic.⁊ h voluit tex.huic dum vl'iter dixit nullius esse oino firmitatis talẽ renũciationẽ.⁊ hoc inducit glo.ad no.in.c.qd in dubijs de renũ.vȝ an renũciatio bñficij fcã in manu layci valet salteȝ quo ad renũciationẽ.qꝛ vr̃ ꝙ non per ꝑdicta de quo dicendũ vt ibi. Step.vo hic dicit eẽ casuȝ spãlẽ in quo annullat oino. actus pp metũ.regulariter secus qꝛ ea que fiũt metu regulariter valẽt sed iuris remedio rescindunt.s̄.q me.cau. Abbas. ❡ Quid aũt si in casu isto iteruenisset iuramẽtuȝ an ligaret. remittit ad no.de iureiurã.si vero.⁊ dicit tenẽdũ qd hr̃ eo.tit. verũ. Idem Ste.dicendũ est vt no.in.d.c.verũ.ꝙ iuramẽtuȝ metu exortũ obligat ꝯuenientẽ saltem ad veniale si non sit petita ⁊ data absolutio.ad mortale autem non obligat vt ibi.

11 ❡ † Glo.cõstituit.querit ᵇ qñ dicat iudici ꝯstare de icursione dictarũ penarũ. Rñdet qñ parte vocata corã eo hoc erat probatũ.facit qd no.s̄.de offi.deleg.cle.j.⁊.s̄.eo.proxi.ad fi. ❡ Glo.vltia.querit an requirat snia hoĩs in casu decre.dicit ꝙ nõ qꝛ illã incurrit ꝯfaciens ipso iure.non ob.iste tex.qꝛ nõ loquit de snia ferẽda sup delicto.sȝ de publicatiõe pene iaȝ incurrisse que hoc casu debet fieri.ad quod glo.alleg.cõcor.

12 ❡ Vltimo hic Pau.tractat de dictione preter hic posita in tex.q̃liter hic ponat.an hẽat includere an vo excludere.dicit ꝙ in isto casu includit.regulariter aũt dicẽdũ est ꝙ si ꝑcedat oõ affirmatiua ⁊ dictio ꝑter sequat tũc excludit. Si vo ꝑcedit negatiua ⁊ tũc includit.⁊ sic dicit intelligendũ.l.iij.C.de transac. Nec vera qñ sub dictione preter seqtur aliqd qd cõtinebat in ꝑcedenti oõne.al's includit.l.j.ff.de pigno.ac.de hoc in regula peccatũ.de regu.iur.in vj.per Cy.in.l.actione C.de trãsac.⁊ ibi per Bar.⁊ plenius in.l.si cũ.§.qui iniuriarum.ff.si quis cau.⁊.l.j.⁊.ff.de pig.act.vbi per glo.

1 Sapientes eos quos ad. Tres sunt ꝑtes ꝑncipales. scða ibi.illos.tertia ibi.sane. ❡ † Not.pmo ꝙ plurib⁹ modis qs inducit ad obseruantiã iuris.qꝛ iterdũ ex pmio virtutis. Interdũ ex timore pene.vñ ꝯsueuerũt dari v̄sus. Oderunt peccare boni virtutꝫ amore. Oderũt peccare mali formidine pene.facit qd no.ff.de iusti.⁊ iu.l.j.⁊ ŏ ꝑhẽ.eũ q i vj.

2 ❡ † Itẽ no.ꝙ vbi pena antiq̃ nõ sufficit pp maliciã ⁊ pp viã

3 trãsgressoꝝ adijciẽda est noua. ❡ † No.aliud ꝙ non sufficit abstinẽ a malo nisi ẽt fiat qd bonũ est ꝑ gl.isti.de iusti.⁊ iu.§. iuris ꝑcepta ad hoc gl.hic alleg.concor.⁊ auctoritatẽ qd no.

4 ❡ † ᶜ No.vlteri⁹ ꝙ pena vni⁹ dȝ esse alijs in exẽplũ. Dein

c de no.penã transgressoris decre.vnice de exces.prela.in vj. ❡ Item no.penã religiosoꝝ qui aliqua dicunt vt audientes retrahant a soluẽe decimarũ debitarũ in ecclesijs qa sunt ipso fcõ excõicati.

5 ❡ † No.hic dies certos in qbus religiosi siregrant a rectoribus parrochialibus vel vicarijs ꝑpetuis vl tẽporalib⁹ debẽt in ꝑdicationib⁹ suis dicto tpe faciẽdis iformare populũ circa solutionẽ decimarum. ⁊ silr̃ debẽt facere ꝯsciam ꝯfitẽtib⁹ ipsis frib⁹. ❡ Et no.penã religiosi in ꝑdicationib⁹ in dcis diebus scienter omittẽtis facere qd dictũ est.

6 ❡ † Item no.penã religiosorum qui scienter omittũt facere ꝯsciam ꝯfitentibus de decimis soluẽdis.qd procedit in religiosis monasterioꝝ ⁊ ecclesiarum nõ percipientiũ decimas. ❡ In ver.sane.no.penaȝ violentium decre.i.de sepul.in vj. ❡ No.ex eodẽ dlicto iterdũ duplicẽ penã iponi.de quo de iudi.at si clerici.§.fina.⁊ vt lit.non contesta.quoniã.in fi.⁊c.

7 ❡ † Glo.mẽdicantibus ᵈ querit qui dicãtur mẽdicãtes.re

d mittit ad ea q̃ hñtur de relig.do.c.vno.i vj.qꝛ dicunt illi qb⁹ victũ tribuit icerta mẽdicitas.dixi in cle.j.de regula.an aũt h pena locũ hẽat in alijs nõ mẽdicãtib⁹.dic ꝙ nõ. Idẽ Pau. qꝛ ꝯstitutio de qua hic loqtur nõ hȝ locũ i alijs ergo nec ista q̃ venit ad illi⁹ interptationẽ. Quo ad hoc colligit glo.vnam dĩiam inter mẽdicantes ⁊ alios.⁊ alle.ꝯcor.quibus alie colliguntur.vidistis in cle.j.ꝑalle.de regula. Idem Pau.alle. vltra cõcor.

ultra concor. gl. j. de sen. exco. cum ex eo et de v. sig. i cle. exivi. etc. ¶ Glo. religiosus. querit quod hic dicitur in ver. illos habeat locum sive isti religiosi sint mendicantes sive alii. dicit quod sic per istum tex. qui indistincte loquitur. Fatetur tamen quod non comprehendit clericos seculares nec laycos cum gloss. illa sit penalis. et loquatur solum de religiosis facit. j. de sen. exco. cle. Idem Step. alle. de pe. di. j. §. pene. dicit tamen Pau. advertendum hic quod ut locum habeat hec pena requiruntur duo. Primo quod religiosi talia proferant ut retrahant a solutione decimarum. Secundo quod talia proferant obligatis ad decimas solvendas. secus si proferant alia intentione vel non obligatis. ar. huius cle. secundum eum. ¶ Glo. non sufficit. ad id quod hic dicitur quod non sufficit abstinere a malo etc. alle. concor. Idem Pau. qui ultra concor. glo. alle. de pe. di. ij. si enim inquit. xj. q. iij. iustum. et ex hoc colligit Pau. hic casum in quo quis compellitur benefacere regulariter contra xxiij. q. j. ad fidem. ¶ Glo. populo querit. quid si delinquant religiosi in eo quod hic dicitur tempore quo sermocinantur ad clerum. Respondet quod tunc non habet locum cle. per hanc literam a sui contrario ubi Pau. alle. quia clericus est quid diversum a populo de sen. exco. si sententia in vj. Idem Step. quia clericus non solvit decimas. sed sibi solvuntur. de deci. c. j. et ij. et c. novum genus etc. ¶ Glos. in prima querit quare in octo festivitatibus hic numeratis non adiecit festum natalis domini et pasche resurrectionis. Respondet glo. quod hoc est de arbitrariis de quibus non cogimur reddere rationem de rescri. si quando zenze. hic dicit de festo nativitatis non fit mentio propter occupationem trium missarum que celebrantur in illa die alleg. de conse. dist. j. nocte sancta. et de cele. mis. consilium consuluisti. de festo autem pasche non fit mentio propter occupationem carnis alias canonia ad quem concurrunt. potest tamen dici secundum eum quod etiam hic loquitur de nativitate christi si fiat punctus post verbum nativitatis ut dicatur nativitatis. s. christi. ¶ Glo. requisiti. a contrario tex. colligit quod isti religiosi non requisiti non tenentur facere. s. informare audientes super solutione decimarum. et alle. concor. propter hoc dicit hic Ste. quod de requisitione expediret fieri publicum instrumentum vel literas alleg. de senten. exco. cum medicinalis. in vj. et hoc ut facilius fiat probatio ut ibi etc. ¶ Glo. arguantur. colligit quod ad officium superiorum prelatorum spectat corrigere et arguere inferiores. et alle. concor. Qui autem hic appellentur superiores dicit Step. quod illi qui presunt provincialibus conciliis singulis trienniis de sta. regu. c. in singulis. Item et alii prelati in suis ecclesiis de consti. cum omnes. et c. cum accessissent.

a ¶ Glo. faciet colligit. [a] quod correctio religiosi primo loco spectat ad suum prelatum. de quo remittit ad no. de offi. ordi. quanto. vidi istis plene per Jo. de lig. i cle. j. de sta. regu. Idem zenze. Qualia autem debent esse ista statuta penalia de quibus hic loquitur. dicit quod hoc est ipsorum arbitrio relinquendum ex quo hic non exprimitur alle. de offi. dele. de causis. ¶ Glo. gregorii querit. ubi sit ista constitutio gregorii. Respondet quod in. c. j. de deci. in vj. Fatetur tamen quod ibi loquitur nedum de debitis decimarum. sed et de aliis rebus debitis

8 ecclesie. hic autem solum de debitis decimarum. † Iuxta hoc revoco in dubium an decime sint debite. dicit Mat. quod sic probatur per tex. hic in ver. illos ibi decimarum ecclesiis debitarum etc. Ad hoc etiam alle. de deci. tua. et c. ti. c. j. in vj. et xxxij. dist. preter hec. xvj. q. j. si monachus. et c. moderatione. propter hoc dicit zenze. quod eorum solutio non potest omitti sine peccato. alle. de no. ope. nunc. cum ex iniuncto propter hoc etiam dicit Guil. quod si religiosi confessores recipiant aliquos eis confitentes esse retentores decimarum non debent absolvere eos ex quo continue sunt in peccato mortali sic retinendo decimas. ut probatur de deci. prohibemus. et quia scire debent ipsi religiosi quod non est remissibile peccatum nisi restituatur ablatum. xvj. q. vj. sacros.

9 † Quam autem multa mala inducuntur contra non solventes decimas tractat hic Mat. dicens quod primo inducitur ex hoc privatio officii a nobis. secundo quia solventes decimas olim omnibus bonis abundabant. xvj. q. vij. maiores. et quia hodie non solvunt reducuntur ad

b decimam. xvj. q. j. decie. [b] tertio quia locuste et plage tollunt fructus et quod non accipit christus tollit fiscus. xvj. q. vij. maiores. Et econtra dicit quod solventes remunerantur in quattuor. primo quia datur eis abundantia fructuum. secundo sanitas corporis. tertio remissio peccatorum. quarto vita eterna. xvj. q. j. decie. De hac materia decimarum plene in rubrica. de deci. per Inno. et Hosti. e. ti. a nobis. et eo. tit. c. j. in

10 vj. et s. e. compil. cle. j. et ij. de deci. etc. ¶ Gl. suspensi. colligit ex principio novam speciem suspensionis. s. ab officio predicandi non inductam per iura antiqua. propter cuius evidentiam dicit gl. advertendum plures esse et varias species penarum de quibus per gl. in. c. ad reprimenda de offi. or. et per Hosti. in summa de penis. §. quot sunt species. Inter alias

autem species penarum est species suspensionis que subdividitur in multas alias species. quia in. xxxv. de quibus in

c glo. plena et magistraliter [c] prosequitur cum suis subdivisionibus. quia quedam est simplex. quedam determinata. et hec duplex. quia quedam determinata respectu temporis. Et hec ultima similiter duplex. quia quedam determinata ad tempus certum. quedam ad tempus incertum. puta donec satisfecerit. Item advertendum quod sicut actus hominum sunt divisi et diversa eorum officia ita diverse sunt species suspensionum. Et breviter infinite possunt esse species suspensionum sicut infinita sunt officia et actus hominum. a quibus seu a quorum exercitio non potest suspendi. facit. l. morum per totum. ff. de penis. gl. tamen hic ut plurimum prosequitur suspensiones concernentes actus personarum ecclesiasticarum et clarissima est nec eget alia recitatione quam lectione literali usque ad versi. et quia. s. Ibi glo. querit de questione notabili propter quam sepissime fit remissio ad

11 hanc † glo. nunquid ut suspensus ab officio ab homine vel a iure eo ipso videatur suspensus a beneficio. videtur dicendum quod non. quia diversa est species suspensionis a beneficio ut patet ex iuribus. s. alleg. in glos. et potissime ex decre. quia in omnibus de usuris. et de offi. deleg. c. ij. et de cla. despon. c. fi. et de offi. deleg. c. j. §. ut autem in vj. et de elec. nihil est. et de elec. cum in cunctis. In quibus iuribus patet quod quandoque quis suspenditur simpliciter ab officio. quandoque ad tempus. et similiter quandoque quis suspenditur a beneficio simpliciter habito. quandoque ad tempus. ad hoc quia interdum quis suspenditur ab officio et beneficio. ut patet in decre. tam literis. in fi. s. de testi. de secun. nup. c. j. de privi. tuarum. cum si. ergo bene patet quod data suspensione ab officio non sequitur per hoc suspensio a beneficio nisi exprimatur. Nam alias superflue adderetur in dictis iuribus de beneficio si sufficiat suspensio ab officio contra decre. si papa. de pupille. in vj. quia verba non debent esse superflua. ut ibi. In contrarium hic gl. nil alle. Sed Pau. i cle. j. s. de privile. ubi hoc tangit alle. quia beneficium datur propter officium. de prebe. cum secundum. de rescrip. c. fi. in vj. ergo suspensus est a beneficio. ergo suspensus ab officio debet intelligi communiter suspensus a beneficio. Ad hoc quia ille qui privatur officio privatur etiam beneficio. lxxxj. dis. si qui sacerdotum. et c. j. de conse. cum dilectus. et xxxij. dis. c. preter hec. Ergo eodem modo in suspensione etiam idem est dicendum ut suspensus ab officio etiam sit suspensus a beneficio. quia eadem videtur esse ratio que in privatione et per consequens idem debet esse ius de consti. translato. cum concor. ¶ Quid dicendum glos. hic recitat quinque opiniones. una fuit Hostien. quam secutus fuit Archi. j. de re iudi. cum eterni. in vj. quia aut loquimur in suspensione iuris aut in suspensione hominis. Primo casu suspensus ab officio non intelligitur suspensus a beneficio ad hoc ut statutum iuris penale restringatur. de elec. statutum. in vj. cum concor. facit decre. ad audientiam. de deci. Secundo casu. s. in suspensione hominis dicit secus quia suspensus ab homine ab officio eo ipso intelligitur suspensus a beneficio. alleg. de cle. coniu. diversis fallaciis etc. Jo. de preben. cum secundum. de eta. et qua. cum bone. de appel. pastoralis. et de app. apostolice. Et secundum predicta dicebat Hosti. intelligendum quod ipse notat in sum. de v. sig. §. pe. alias ulti. v. fi. in fin. no. et se. Pro predicta opi. adducit rationem quia mitius agitur cum lege quam cum ministro legis. ff. de arbi. l. celsus. nec iudex debet esse clementior lege i auten. de iudi. §. oz. col. vj. quasi asperior esse possit. Contra istam opi. Hosti. et Archi. facit quod indistincte videtur etiam in suspensione iuris suspensum ab officio intelligi suspensum a beneficio. quia beneficium ut dixi. s. datur propter officium. de rescrip. c. ij. et fi. in vj. ergo suspensus ab officio intelligi debet suspensus a beneficio. ad hoc. lxxxj. di. si quis sacerdotum. et quod ibi no. de consue. cum dilectus. in glo. suspensus. et de cle. exco. mi. latores. Preterea hoc videtur expressum in. c. preter hec. xxxij. di. quia propter. glo. hic recitat aliam opi. que fuit Jo. in. d. c. preter hec. videtur ut distinguamus ex ad opi. Hosti. quia aut quis est suspensus ab officio a iure. et tunc eo ipso intelligitur suspensus ab officio et a beneficio. aut est suspensus ab homine ab officio. et tunc non intelligitur suspensus a beneficio nisi in sententia exprimatur contra istam opi. eodem modo faciunt rationes et iura allegata contra precedentem opi. ideo glo. recitat tertiam opi. que fuit Tancredi et Vin. in decre. cum bone. de eta. et qua. prout ibi no. per Jo. an. sup gl. ij. quia aut suspensus ab officio est in mora petendi absolutionem. et tunc ei subtrahitur beneficium. et sic etiam suspendit a beneficio. alle. de elec. c. fi. ij. q. v. sup ca. facit. c. utrum §. cum vo. ne se. va. in vj. aut non est in mora et tunc secus ista opi. eodem morbo laborat quia et precedentes ideo gl. recitat quartam opi. que fuit eiusdem Tancre. et Abb. in decre. a crapula de vi. et hone. cle. ut ibi no. sup glos. ij. quia aut quis est suspensus ab officio pro crimine quod constat esse mortale. aut pro infamia que orta est ex eo

a ¶ Quod correctio. Adde in (?) c. cum ab ecclesiarum de offi. ord. do. Abb. in. c. ad nostram de appel. et imo. i cle. j. et xviij. col. s. de sta. mo.

b ¶ Tertio quia. Ad hoc adde elegantem deci. Jo. an. in. c. propter sterilitatem. extra de loca.

c ¶ Gl. plena. adde ad hanc gl. panor. i. c. at si clerici i pri. in. ij. col. extra de iudi.

q: dubitatur an crimē cōmiserit an non. vel pro facto de quo dubitat an sit mortale. Primo casu suspēsus ab officio erit suspēsus a bñficio. In scdo casu sec⁹ alleg. ij. q. v. psbyter. de pur. ca. c. j. & c. i ter. Quita fuit opi. Gof. in decre. pastoralis. de app. in vlti. gl. q̄ forte voluit idē qd̄ pxi. opi. lz per vba alia. q: aut qs est suspēsus ex leui cā vel pp infamiā vel scādalū. vt. d. c. psbyter. nec ptēnit suspēsionē. & tūc lz quis suspēsus sit ab officio. nō per hoc subtraheret sibi bñficiū. & p pñs non intelliget ex hoc suspēsus a bñficio. qd̄ non dz subtrahi sine magna cā. xvj. q. vij. inuentū. nec quādiu alijs remedijs est locus seu alijs rōnib⁹ satisfieri pōt. C. de exec. rei iudi. l. stipendia. Interdū qs est suspēsus ex magna cā vl ēt ex alia sz ptēnit suspēsionē. & tūc subtrahet bñficiū suspēso ab officio. alle. de eta. & qli. cū bone. que ergo dictarū opinionū erit vioz. Gl. dicit q tres vltie opiniones vident cōiungende nisi aliud in snia iuris vel hois exprimat. quasi velit glo. q distiguere debeamus q: aut ex verbis snie iuris vel hois appet an ius vel homo velit suspēsum ab officio intelligi vel nō intelligi suspēsum a bñficio & tunc illud est suandū. & hoc clarū q: vbi verba sunt clara & aperta non opus interpretatione. l. ille aut ille §. cum verbis. ff. de leg. iij. aut hoc non apparet. & tūc quis est suspēsus ab officio pro crimine & ex cā magna. & tunc ēt itelligetur suspēsus a bñficio. Aut est suspēsus pro infamis vel facto de quo dubitat an sit mortale. vel pp scandalū vel alias ex leui cā & tunc ptēnit suspensionē ab officio. nec est in mora petenti absolutionē ab illa. & tūc subtrahet bñficium. aut non contēnit suspēsionē ab officio nec est in mora petēdi absolutionē ab illa & tunc suspēso ab officio nō prebet subtrahi bñficium. & hec fuit mens glo. & ฿m istaz distinctionē sunt intelligenda iura supius pro & ꝯ alle. Pau. in. d. cle. j. de pui. aliter dicit distinguēdo pncipaliter tres casus. q: aut loquimur de suspēso ab officio & ppetuo aut tēpus aut simpłr. Primo casu suspensus ab officio indistincte intelligitur suspēsus a bñficio. q: talis suspēsio hz vim puationis vt no. per eū in cle. j. de reb. eccle. non alie. scdo cāu qñ ad tēpus & tūc aut loqmur de bñficio qd̄ solū datur interessentibus diuinis officijs & tali bñficio est suspēsus q: non interest diuinis nec interesse pōt. Si vō loqmur de alio bñficio qd̄ dat etiam nō iteressentibus diuinis & tūc ab illo non intelligit suspēsus nisi aliō sit expressuz. alle. de symo. c. pe. & de tēp. ordi. c. vł nō est cōpos. tertio casu qñ quis est simpłr suspensus ab officio. & tūc ex vi vocabuli nō est suspēsus a bñficio sed an possit subtrahi per sniaz. & tūc dicit q ฿ est suspēsus pro graui culpa pōt subtrahi. Si vero est suspēsus pro leui culpa & tunc nō dz subtrahi ฿m eū. hoc intellige qñ non ptēpsit suspensionē nec est in mora petēdi absolutionē. ar. eorū que supius dicta sunt. facit de cōcef. pbē. q: diuersitatē & c. fi. de elec. & de elec. c. j. i vj. Itē hoc itelligo de alio bñficio q̄ ꝯ illo qd̄ dat iteressentib⁹ diuinis q: de illis nō est dubiū vt pz ex pdcis. circa ฿m casuz. Et hec distictio Pau. rōnabilioz vi q̄ illa gl. & mihi pl⁹ plz & vz mihi q ēt plus plz dño Gasparo de calde. in. c. cū dilect⁹ de ꝯsue. vbi mā reuoluit. ¶ † Glo. dicēdi: [a] colligit ex not. ex lrā q ꝯria ꝯrijs purgant. & alle. pcor. facit. l. j. de cadu. tol. C. per. hoc ēt colligit q peccatū tacendi purgat. dicēdo. xliij. di. sic rector &c. ¶ Glo. exinde exponit & declarat lrām. ¶ Gl. pcipiēdū. querit q̄re pena hic posita nō hz locū in religiosis pcipiētibus decias. Rñdet gl. q soli nō pcipientes ꝯsueuerunt in talib⁹ delinq̄re. & iō de his dixit q: ad ea que frequēter accidūt. & nō ad ea que raro debēt iura adaptari. l. naz ad ea. ff. de legi. Quare aūt hic nō excepit religiosos retinentes vel nō soluētes decias. dicit Pau. q iō q: frustratoria fuissz ꝯstō ista q: aut loqtur de mēdicantib⁹ & isti nō soluūt decias q: nil hñt. aūt de alijs & illi ēt nō soluunt saltē de noualib⁹ q̄s proprijs manib⁹ & sumptibus coluerūt. nec de nutrimentis aīalium. de deci. ex pte. & per pñs nulli religiosi includerent in mandato huius constitutionis & sic fuisset frustratoria. ¶ Glo. hoc extēdi. q̄rit an ista exceptio respiciat nedū pxia de omittētibus sciēter facere ꝯsciam confitētibus sed etiam versiculus illos ēt vt sic religiosi pcipientes decias si dicant aliqua que retrahant audiētes a solutione decimarū nō sint excōicati. Rñdet glos. q sic q: in originali lrā que fuit primo missa est dictio hec in plurari & non dictio hec in singulari. ¶ In. §. sane. glo. sifem sniam querit que est filia sententia de qua hic loqtur. Rñdet q loqmur de snia excōicationis quā ēt. ꝯ. notauit. non aūt loqtur de alijs que sunt pene. & sic ฿ nō loqtur de snia suspensionis ab officio pdicandi. & hoc lz dic Pau. per rōnē glo. q no. bñ & p hoc habes q snia excōicationis pprie nō est pena. Sed querit hic La. an hanc sniam excōicationis incurrāt ēt inducti nedū inducētes. dicit q sic. si inducētibus ꝯsentiat lz videat ꝯ. ꝯ. cle. proxi. ibi illis pena incursuris candē. ad hoc de sen. excō. ꝯtingat. & qd̄ ibi no. in nouel. & per Hosti. de loca. c. j. An aūt inducentes indistincte incurrant dictam penā ex sola inductione. dicit q nō nisi iductio hñet effectū. vt q: induxerūt. & inductus fecit illud ad qd̄ induxerunt. Mouet. q: verba debēt intelligi cū effectu vt in decre. relatuz de cle. non resi. maxie in casu isto vbi agitur de pena spūali imponēda per ꝯstōnem. ad qd̄ allegat quod not. Archi. xvij. q. j. si qs in magna gl. & pe. col. i ver. in penis aūt spūalib⁹. & qd̄ no. Joan. an. in nouel. de iudi. mulieres in vj. ¶ Glo. ꝯtenta. q̄rit que sit pena cōtenta in decre. i. de sepul. in vj. de qua loquitur. Rñdet clare ponendo illam ad lrām. ¶ Glo. absoluēdos querit an ab excōicationibus alijs hui⁹ cle. q̄ huius. §. possit inferiora papa absoluere. videt q nō p hūc tex. ꝯriū lz glo. q: hic. §. est separatus per se ab alijs dictis huius ꝯstōnis. & ideo de eo qd̄ hic dr ad alia nō infert. ar. no. de postu. prela. c. j. in vj. fa. l. j. ff. de calū. & qui fi. sint legit. per venerabilē. per hoc cōcludit Guil. q ab alijs excōicationib⁹ huius ꝯstōnis q̄ huius. §. ordinarij poterunt absoluere cum absolutio in eis non reseruetur pape ar. de sen. excō. nuper.

13 ¶ † No. bene glo. q dictū in vno. c. legis vel statuti separato nō dz trahi ad aliud. c. sepatū. de quo per Bar. in. l. ptor [b]. §. docere. ff. vi bo. rapto. & l. talis scriptura. ff. de leg. j. facit qd̄ no. de ap. qōni. & c. ij. requiris. & per do. Anto. in cle. q: regulares. de sup. negli. prela. per hunc tex. ibi. & q: nisi fiat qd̄ bonum est &c. dicit eni Guil. hic q lz baptizato de nouo sine gemitu & planctu remittant peccata. de ꝯse. dis. iiij. sine penitentia saluari tñ nō poterit nisi faciat bonū cū possit lz abstineat a malo q: peccatū negligētie & omissionis est grauissimū. alle. ꝯ. de cele. missa. cle. grauis.

14 † ¶ Ultimo Pau. per tex. ฿ ibi de nouo &c. tractat qūo multis modis dr aliqd̄ nouū q: qñ q dr aliqd̄ nouū respectu pncipij vt q: nunq̄ fuit. vij. q. j. nō āt viij. q. j. nec nouū. de vbo. sig. qd per nouale. & xxiiij. q. j. acacius. & sic sumitur homo. Qñq dr nouuz id qd̄ fuit & postea desijt. & iterū renouat. xvij. q. ij. de monachis. & sic nō itelligitur hic. nam si domus religiosorum corruit & super eodē solo reedificatur non est locus huic prohibitioni sed solum qñ de nouo locū querunt. secus si locus desineret eē suus & ipsum quererēt nouo titulo q: tūc locus eēt huic ꝯstōni. de ꝯsti. cū accessissent. Qñq dicitur nouū ēt q aliqñ fuit. facit quod no. xij. dis. preceptis. & ꝯ. de rescrip. cle. lrās dr ēt nouū respectu finis id qd̄ nouiter habuit terminum. xxxv. q. vij. de gradibus. facit quod no. de elec. generali. in vj. per glo.

¶ De penitentijs & remissionibus. Rubrica.

Cum secūduz statuta. Prio ponit ꝯstōnē suā. scdo ad illā exequēdam excitat suos ordinarios. scda ibi locoꝝ.

1 ¶ † No. pmo q dānatꝫ ad vltimū suppliciū nō dz denegari sacrm penitentie nec in hoc suari dz abusus ꝯri⁹.

2 ¶ † No. ฿m Pau. q iudex eccłiasticus pōt cōpellere iudicē secularē ad obseruantiā iuris canonici in foro suo fac de fo. cōpe. c. ij. in vj. de re. iur. lz eo. lib. xxiij. q. v. administratores ibi cogit ēt ad iusticiam seruandam. ¶ Gl. si petat. alt. p ꝯcor. decre. significasti. & qd̄ ibi no. ꝯ eo q duxit in mřimonio. vbi dr in fili q excōicato dz mun⁹ absolutionis ipendi si petat

3 † an aūt qs iuit⁹ possit absolui tangit ibi gl. & cōiter tenet q a vinculo censure pōt inuitus absolui: licet nō a peccato vel culpa pp quā est excōicat⁹. p ฿ patet q sacrm pnie nō dz dari inuito. & hoc lz Pau. hic. dicit enim q hoc sacrm penitētie [c] dari dz petēti alr nō dz dari. all. xxiij. q. v. pauit. xxiij. q. ij. legatur. fatetur q qñq quis cōpellit ad penitentiā. & alle. de spon. ad audientiam. & qd̄ no. xxiij. q. ij. quicunq. facit. xxxv. q. vij. incestuosi. an aūt possit recipi hoc sacrm penitētie a quocunq sacerdote etiam non pprio dicit q sic cum

a ¶ Colligit ex no. ex lrā. Adde tex. in. l. affectum in fine xxvj. q. vij. & tex. i. c. si qs semel de peni. dis. ij.

b ¶ §. docere. adde qd̄ noluit allegare Bart. i. d. l. pretor §. erit q̄ dña de qua materia vide etiā panor. in. c. cāmqz. in. ij. colū. de rescrip. Alex. in ꝯsi. xxiiij. in vj. col. in ij. volu. imo. in cle. j. i pe. col. ad fi. de sup. neg. pl.

c ¶ De re. iur. c. lz. Adde q noluit allegare tex. in. c. lz. de iu reiur. lib. vj.

d ¶ Dari debet petenti. adde imo. in cle. j. i. iij. col. ver. itez nō debet dari. ꝯ. de pui.

ꝙ ſic cū mortis periculū imīneat.alle.de offi.ord.paſtoralis. Quid de ſacramento euchariſtie.dixi in cle.j.de priuileg.ꝛc.
5 ¶ † Gl.penitētie.q̄rit qd de ſacramento euchariſtie. an ſibi debebit dari ſi petat.dicit ꝙ ſic alle.s̄.e.tit.ꝙ in te de quo de
6 cele.miſ.ſane. † Sʒ q̄rit de ſepultura vʒ an corpus damnati ad mortē tradi debeat eccleſiaſtice ſepulture.dicit ꝙ ſic p.c.
7 vlti.xiij.q.vlti.hoc in decapitato vel ſimili. † Quid aūt de ſuſpēſo ad furcā dicit gl.poſt Hoſtiē.q de hoc not.in decre.ex pte.ij.de ſepul.ꝙ talis nō dʒ deponi de furcis ſine licētia iudicis.ipſa aūt petita ꝛ obtēta quā de facili dʒ iudex cōcedere.ff.de cadaueribus punitorū.l.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ tūc ſi penitēs fuerit tradi pōt ſepulture.vt.d.c.vlti. Idē Pau.idem ēt Ste.limitat tñ hec verba ſi ſuſpēſus fuit in patibulo cōſueto ꝛ deputato ſecus ſi alibi.qꝛ tūc ſine licētia tolli poſſet. qꝛ h̄ a iure intelligit̄ cōceſſum.l.obnoxios.C.de religioſis ꝛ ſumpti.fune.ꝛ.ff.de ꝯdi.inſti.l.q̄ ſub cōditiōe.§.fi. Itē ꝙ hoc dr̄ ſacramētū penitētie nō denegādū dicit ꝓcedere niſi negauerit male ablata reſtituere vel p̄ſtare ſecuritatē cū poterit.alle.ḋ rap. in.c.ſup eo.vidiſtis multa ſacramēta ꝯceſſa ipſis dānatis ad mortē. vidi de facto dubitari qd de ſacramēto vncionis extreme an dēat dari talibus ſi petāt.vī ꝙ nō.qꝛ hic nō repit̄ iure cautū.ergo ꝛc.ar.de trāſla.epi.c.ij.idē qꝛ fit in pedibus cū q
a bus hʒ itinerari ad locū iuſticie. ᵃ Itē dʒ dari tm̄ infirmis ḋ ſacra vnci.c.vno ibi infirmat̄ qs ex vobis ꝛc. In ꝯꝛiū.qꝛ iura dicūt tale ſacramētū dandū cuilibet exiſtēti in periculo mortis cū de eius morte deſperet̄.facit qḋ not.p La.s̄.de ꝓuile.
8 in.c.j.cogita. ¶ † Gl.ſequētes ſunt lr̄ales.q̄rit hic Gui.qs locus tribuat immunitatē talibus dānatis vel alijs criminoſis dicit ꝙ locus eccleſie ad diuinū cultū de cōſenſu epī vel ſupioris edificate.q̄ꝫuis nōdū cōſecrate.ꝛ lʒ nōdū in ea ſint
b diuina officia celebrata. Itē cimiteriū eccleſie.alle. ᵇ C.ḋ his q ad eccle.cōfu.l.j.s̄.de imu.eccle.inter alia.ꝛ.c.pe.ad fi. qḋ dicit ꝓcedere ēt ſi p̄dicta loca ſint interdicta qꝛ deus in cuius honore data eſt libertas eccleſie nō deliquit. ꝛ ſic non dʒ ex delicto miniſtrorū pdi tale ꝓuilegiū.alle. de his q̄ fi.a ma. par.ca.q̄ſiuit. Ita ēt no. Inn.in.d.c.pe.ꝭm eū lʒ gl. teneat ꝙ vt locus ſit dicto priuilegio ſit neceſſe ꝙ i loco p̄dicto ſint diuina officia celebrata.ſecus dicit in ſimplicibꝰ ꝛ priuatis oratorijs.qꝛ lʒ ibi ſint celebrata diuina qꝛ illa nō hn̄t dictū priuilegiū.ꝛ ſic no.Goſ.ꝭm eū de cen.c.fi.De palatio epi lʒ non ſit.j.ſepta eccleſia dicūt qdā idē ꝙ in eccleſia alle. xvij.q.iiij. ſtatuimus. Idē dicūt de ſtatuta p̄fecti vrbis alle.inſti.de his que ſunt ſui vel alie.iur.§.fi.ſʒ dicit ipſe ꝙ in hoc attendi dʒ
9 cōſuetudo ꝓut no. Inn.in.c.inter alia de imu.ec. † Nunqd aūt corpus xp̄i liberabit. Hoſti.ꝙ ſic in.c.fi.de cele.miſ. Alij ꝯ alle.de inſti.c.fi.dicere potes ꝙ ſumēs corpus xp̄i nō libe-
10 rat̄.vt pʒ in his que dicta ſunt ex gloſ. † ſʒ an fugiēs ad illud dū forte p̄ſbyter portat ad aliquē infirmum dici pōt ꝙ ſic.de quo in.d.c.ſane dic vt ibi no.ꝛ.xiij.q.vlti.c.fi.p Io. vbi tʒ ꝙ
11 etiā hoc caſu nō ꝓdeſt. † Scḋo principalr̄ q̄rit.qs gaudeat h̄ priuilegio. Rn̄det ꝙ qlibet cuiuſcūqꝫ cōditiōis exiſtat q velit gaudere ſi aūt nolint ſʒ ſponte ſe iuſticie offert nulla fit violentia eccleſie.vt in regula ſciēti.de re.iur.in.vj. p hoc dicit ꝙ ēt qlibet ſeruus gaudeat h̄ ꝓuilegio iuxta diſtinctionē.c.fi. ſupius alle.qnimmo ꝛ iudeus q nō ficte vel ſimulate ꝯfugiat qnimmo ēt excōicatus. Rō qꝛ nō inſpicit̄ delictū. ſʒ potius fauor eccleſie. Ab iſto aūt priuilegio excipiunt̄ tres pſone q̄ illo nō gaudēt ſʒ publicus latro depopulator agrorū ꝛ delictū cōmittēs in eccleſia.ꝛ in h̄ ſtat̄ canoni q corrigit legē que eſt in auc.de mā.pn̄.§.ꝙ ſi delinquētē. Ioā.de lig.hic dicit ꝙ ille.§.nō ꝯdicit canonibus immo cōcordat. qꝛ ōis caſus poſſit in.d.§.exceptis duobus p̄mis intelligunt̄ qn̄ delictuʒ fuit cōmiſſum vel intra eccleſiā.vel in cimiterio.vel de ꝓpoſito inſidioſo.vn̄ ſi aliqs occidit hoīeʒ in eccleſia ꝛ illud nō fecerit inſidioſe eccleſia enim hʒ ipſuʒ defendere maxime ſi ſit cōſuetudo.ſic iuxta no.p Inn.in.c.inter alia. Si aūt cōmittitur furtū in eccleſia nō tuebit̄ nec diſtinguit̄ de intētiōe furātis.qꝛ furtū nunq̄ꝫ fit bona intētiōe niſi in caſu.c.j.de fur.ꝭm
12 Gof.in.c.fi.de imu.ecc.lʒ Hoſtiē.ibi ꝯ. † Tertio querit que ſeu qualis immunitas ꝯcedat̄ fugiēti ad eccleſiā dic qꝛ fugiētibus victualia veſtes nō vectant̄.l.fi.C.de his q ad ecc.ꝯfu. Quarto qua pena puniunt̄ frangētes hāc immunitatē.puta victū veſtitū vel quietē talibus ſubtrahēdo. vel eos totaliter extrahēdo.dic ꝙ puniunt̄ ſicut ꝓ crimine leſe maieſtatis. vt
13 d.l.fi. † Quinto nunqd eps vel officialis poterit talē fugiētē extrahere de eccleſia ꝛ ponere ad monaſteriū ad penitētiam pagēdā. Inn.ꝙ ſic.alle.l.ſi epſ.C.de adul.auc.ſʒ nouo iure. Idē vr̄ vt pʒ.xvij.q.iiij.verū.qꝛ a ſola ſanguinis pena defendit eccleſia ꝛ al̄s eos cōpellit.de immu.eccle.inter alia qḋ dicit eē verū niſi monaſteriū eēt nimis arctū ſicut carcer q poſſet reputari ꝑpetuus vbi panis anguſtie ꝛ aqua doloris dari poſſit.de ver.ſig.nouimus. ꝛ ſpāliter in aliqbus locis in qbus tales incarcerati nō viuūt vltra.vj. dies ꝑꝑ arctationem carceris. An autēʒ officiales deputātes clericos tali carceri ſint irregulares. dicit ꝙ ſic.qꝛ ē magis afflictiua illa mora q̄ꝫ longiori langore affligat.ꝛ hoc no.hn̄ rogo te.ꝛ ſic vr̄ mihi ꝙ alias audiuerim a dn̄o Gaſ.de cal.in decre.in archiep̄atu ḋ rap.ſʒ aduerte qꝛ ꝯꝛa.hic in vno qḋ dixi poſt Inno.ꝛ Guil. epʒ poſſe extrahere dānatū fugiētē ad eccleſiā de illa ꝛ illum ponere in monaſteriū ad penitētiā pagēdam.tʒ ꝯꝛiū qꝛ nullo iure h̄ cauet̄ ꝭm eū. Itē qꝛ ep̄s hʒ fugiētes ad eccleſiā intra eccl'iā ḋfendere ergo nō poterit extrahere. Io.de lig.dicit ꝙ opi. Inn.ē vior qꝛ eccl'ia ſolū ḋfendit a pena ſanguinis vt ſupius ē dcm̄. fa.xxiij.q.v.reos ſanguinū. Ultimo q̄rit guil.qd fiat p̄ncipibꝰ tota die violātibꝰ hāc imunitatē.dic ꝙ ꝯciliū bn̄ feciſſʒ iponē penas grauiores.alle.no.p Inn.s̄.e. inter alia.

Abuſionibꝰ quas nō.

Tres ſunt ptes p̄ncipales decre. qꝛ in p̄ma pte repetit diſpōnē cōcilij generalis de queſtoribus nō admittēdis ſine litteris apoſtolicis vel dioceſanorū vel adijcit p dioceſanos p̄bere prius q̄ꝫ admittant̄ litteras apoſtolicas ꝛ examinari. In ſcḋa pte ponit.viij.reprehenſibiles actus queſtoꝝ quos fieri ꝓhibet ꝛ ꝯꝛia priuilegia reuocat. In tertia delinquētes p̄cipit puniri p ep̄m nō ob priuilegijs. ſcḋa ibi.ad hoc.tertia ibi.queſtores. Tex.ibi examinēt hoc adijcit̄ cōcilio generali
1 ꝭm Ste. ¶ † Not.p̄mo ꝙ queſtores plerūqꝫ in ſuis p̄dicatiōibus decipiūt ſimplices vt pecuniā fallaci ꝛ ſubtili igenio ab eis extorqueāt.ꝛ putabāt iſti ſibi licē ꝭm Guil.forte ex eo qꝛ lex dicit ꝙ aurū ſubtili igenio eſt a barbaris extorquēdū. C.de cōme.ꝛ merca.l.iij.reputabat enī forte quoſdā diuites barbaros vel forte putabāt ſibi licere ex precepto dn̄i q iuſſit iſrael furtim recedere cū auro egyptiorū. Exo.c.iiij.fa.xiiij.q.
2 v.dixit dn̄s. ¶ † No.ſcḋo ꝙ nō eſt licitū per falſaʒ p̄dicationeʒ aliqd extorquere vide qḋ hr̄ in.c.j.v.q.iij.p Pau.s̄.ḋ ſe
c pul.cle.dudū. ᶜ ¶ † No.ꝙ nō debēt admitti queſtores ſeu
3 elemoſynarij niſi oſtēdāt lr̄as apoſtolicas vel dioceſanoruʒ.
4 ¶ † No.ꝙ ex forma cōi lr̄arum apoſtolicarū nō cōcedit̄ eis niſi vt poſſint indulgētas in lr̄a cōceſſas inſinuare ꝛ charitatiua ſubſidia ſimplr̄ poſtulare nō aūt lʒ eis ꝑꝑ illas populo p̄dicare.nec aliud exponere q̄ꝫ illud qḋ in litteris cōtinet̄.vn̄ dicebat Hoſti.in decre.cū ex eo.s̄.eo.ꝙ ad lr̄aʒ velut alphabetuʒ habēt exponere.ꝙ in eorū litteris cōtinetur ꝛ nō vltra.
5 ¶ † Not.lr̄as quas queſtores dicūt apoſtolicas prius forte p dioceſanū examinādas anteq̄ꝫ ipſi q̄ſtores admittant̄ ꝛ h̄
6 ne aliqua fraus ſit cōmiſſa in eiſdem. ¶ † In v̄.ad hec. No. octo exceſſus in qbus delinquunt iſti queſtores. Et no. ꝓuilegia cōceſſa pſonis vl̄ ordini ipſorū quo ad hoc reuocata.ꝛ ſic no.ꝭm Ste.ꝙ ꝑꝑ abuſum pdit̄ priuilegiū. Itē ꝙ abuſus
7 clauiū eſt dānatus fa.xj.q.iij.ꝓuilegiū ꝛ.c.plerūqꝫ. ¶ † No. tales q̄ſtores delinquētes in p̄dictis debere per ep̄m puniri
d nō obſtāte quocūqꝫ ꝓuilegio. ᵈ ¶ † Not.ꝙ formidine pene
8 qs a delinquēdo retrahit̄.vide gl.ḋ p̄bē.eſ q in.vj. ¶ † Gl.
9 queſtores.q̄rit de qbꝰ q̄ſtoribꝰ loquit̄ hec lr̄a dū inhibet ne q̄ſtores aliq ſine lr̄is apoſtolicis vel dioceſanorū recipiantur. rn̄.ꝙ ḋ q̄ſtoribꝰ elemoſynaꝝ ḋ qbꝰ loqt̄ p̄ncipiū huiꝰ decr.ꝛ de ꝓui.tuaꝝ.ꝛ.s̄.e.cū ex eo.ē āt alia ſpēs q̄ſtoꝝ.ſ. iudicioꝝ ꝛ
10 de h̄ n̄ loqt̄ hic ſʒ.s̄.ḋ v̄.ſig.forꝰ. † Idē pau.dicēs ꝙ q̄ſtores elemoſynaꝝ dn̄r a q̄ſtu.q̄ſtores v̄o iudicioꝝ a q̄rēdo. ꝛ tales ſunt iudices.alle.d.c.forꝰ v̄.iudiciū.ꝛ qꝛ dʒ iudex cūcta rimari.xxx.q.vl.iudicātē. Alij aūt ꝭʒ pau.ſunt q̄ſtores a gn̄e q̄rēdi de qbus in.l.vna.ff.ḋ offi.q̄ſto.ꝛ ibi de q̄ſtoribꝰ pecuniarū ꝛ
11 errariorū ꝭʒ.gl. ¶ † In v̄.ad h̄ gl.ḋ ſcō q̄rit qr̄ iſti q̄ſtores n̄ pn̄t motu ꝓprio ꝯcedere indulgētiā. Rn̄det ꝙ h̄ eſt ep̄oruʒ ꝛ ſuperioꝝ.nō aūt inferiorū vt pʒ in.c.accedētibus de exceſ.

a ¶ Itē dʒ dari. Adde imo.in cle.j. in.iij. col.s̄. de priuileg.

b ¶ C.ḋ hiſ q ad ecc.cōfu. ad hanc māʒ vid pulchre prati.j papi. in for. inqſitio.i gl. j.in.viij. col.

c ¶ Not.ꝙ nō debēt admitti. adde tex.in.c. cuʒ ex eo extra ḋ pe.ꝛ re.ꝛ ibi vide hoſti.ꝛ do. Abba.

d ¶ No.ꝙ formidine. adde gl.i.l. j.in p̄n.in v̄. metu.ff.ḋ iuſti.ꝛ iur.tex. in cle.cupiētes. in prin. ꝛ ibi imo. in j.not.s̄.tit.j.

a ¶ Ex pdictis p3. adde panor. in d. c. cū ex eo ex᷑ de pe. ⁊ re.

pla. qñimo nec tales pñt ɔcedere nisi p ꝓprijs subditis ⁊ nō extraneis. s̄. e. ꝙ aūt. ⁊. j. certas metas. s̄. e. c. cū ex eo. §. j. ᵃ † Ex 12 pdictis p3 ꝙ indulgētias dare spectat ad papā ⁊ ei⁹ legatos archiepos ⁊ epos ꝓbaꝛ in. d. c. accidētibus ⁊. s̄. e. c. cū ex eo. ⁊ c. nostro. ⁊. e. ti. romana. ⁊. c. fi. in. vj. de legato p3 de offi. lega. c. nemini. ꝭm Lap. ⁊ hoc est verū ꝭm eū de publicis ⁊ generalibus indulgētijs. q2 ille sunt dignitatis ep̄alis. ⁊ sic inferiores p̄lati illa cōcedere nō pñt. An aūt electi confirmati in epos pñt cōcedere indulgētias vel ap. se. va. dicit Ste. ꝙ nō ⁊ sic dicit no. Archi. s̄. e. c. fi. in. vj. Fateꝛ tñ ꝙ q̄tū ad electū cōfirmatū. b. Thomas sup. iiij. s̄niarum 13 ꝯ dic p Jo. an. i. c. b accidētibus. Lap. hic dicit Hosti. tenere ᵇ qd̄ electus cōfirmatus si nō est sacerdos nō pōt idulgētias ɔcedere. put no. ipse Hosti. in. c. accidētibus hec vera in publicis ⁊ generalibus indulgētijs vt pdixi. In priuato aūt ⁊ in foro penitētie dicit Lap. ꝙ quilibet sacerdos sibi legittime ɔfitēti pōt eas cōcedere. ⁊ sic dicit tenere Host. in summa de remis. §. quis possit archi. s̄. e. ti. c. fi. in. vj. Est tñ aduertēdū ꝭm eū ꝙ prout 13 † dicit magister Guil. altisidorēsis ad h̄ vt iste indulgētie valeant requirunꝛ septē. Primū est ptās ligādi ⁊ soluēdi que est apud p̄latū ⁊ nō apud aliū. Scōm necessitas loci ⁊ penitētis. q2 loco indiget penitēs nō pōt ieiunare vel aliā penitētiā facere. Tertiū est deuotio fidei q2 credit apud ecclesiā eē tantā ptātē3. Quartū feruor pēnitētis. i. ꝙ sit cōtritus. Quintum discretio eiusdē. s3 ꝙ pro tanto se redimat pro quanto nollet sibi iniunctā penitētiā sustinere. Sextū iuxta eius estimatio sc3. vt ꝭm ꝙ ei dimittiꝛ recōpenset. Septimū ꝙ sit subditus illius q indulgētias facit alle. s̄. eo. ꝙ aūt. ⁊ Hosti. s̄. e. cū ex 14 eo. † Quid opeꝛ indulgētia legittime cōcessa hꝛ in. c. ꝙ autē 15 s̄. e. ⁊. c. cū ex eo. ⁊ tetigi ꝺ reli. ⁊ ve. sanc. cle. vnica ad fi. † S3 an si qs pluries vadat ad locū. p quo est ɔcessa indulgētia to 16 tiens hēbit indulgētiā. dicit Mat. ꝙ sic. ¶ † Gl. votis q̄rit quare non pñt isti questores dispensare sup votis. Rñdet ꝙ hoc est epoꝝ ⁊ superioꝝ vt ⁊ pcedēs de quo plene. in. c. j. ꝺ voto. Pau. dicit hic ꝙ regulariter hoc spectat ad epos ⁊ su c periores. ⁊ cū cā demū. vt in. c. j. ᶜ fallit in voto vltramarino in quo solus papa dispēsat. vt ꝓbaꝛ in decre. ex multa de vo. 17 † Quid autē de voto cōtinētie an in illo possit papa dispēsare remittit ad no. in. c. cū ad monasteriū de sta. re. vbi p Inn. qui ibi dicit ꝙ papa ꝯ tale votū non d3 dispēsare nisi ex maxima cā fa. de cle. cōiu. cū oli3. ⁊ q cle. vel vo. in. c. rursus. Mat. vero hic dicit spāle eē in voto cōtinētie in quo nullus dispensat. alle. pal. c. cū ad monasterium. xxxij. q. j. nuptie ⁊. q. v. ille xxx. q. vlti. c. j. in oī aūt alio voto ēt solēni siue cōsistat in faciēdo siue in nō faciēdo dicit dispēsare posse de auctoritate superioris dūmō cōpēsatio sit melior alle. no. p Inn. s̄. de voto scripture. Or tene ꝙ prime dixi. An aūt papa peccet sine cā dispēsando dicit ꝙ nō si dispēset ꝯ ius positiuū al's peccat. 18 alle. s̄. de voto nō est. ⁊ qd̄ ibi no. p Inn. ⁊c. ¶ † Gl. incerta voluit querere ad quē spectat distributio male ablatoꝝ icertoꝝ an ad epm an ad executorē datū in testō. de quo remittit ad no. in cle. j. de priui. in v̄. nec legata. Lap. hic recitat opin. q2 Hosti. in decre. cū sit de iudeis tenuit ꝙ spectaret ad ep3. Idē t3 in decre. cū tu. de vsuris. ⁊ in summa de pe. ⁊ re. §. cui cōfitendū sit ver. tu dic. ⁊. §. vult sub. §. sed que forma vsi. vbi vero. Idē Jo. an. h3 cū i. c. ij. s̄. e. ti. ⁊ de reg. iur. peccatū alle. pdicti ad hoc. c. cū sit. Archi. vero tenuit ɔ̄riū in. c. nō sane. xiiij. q. v. ⁊ in. c. religiosus de testa. in. vj. Nec ob. c. cu3 sit ꝭm eū. q2 ibi loquiꝛ in iudeo cuius bona erāt destribuēda q est suspectus circa distributionē faciendā pauperibus xp̄i. Aliud aūt ē qñ xp̄ianus est q tenetur ad male ablata restituēda. q2 si executorē dimisit ille q poterit distributionē facere īter pauperes xp̄i. q2 cessat pdicta rō suspitiōis. Si vero nullū executorē dedit in testō tūc ad epm ptinebit. ad h alle. pal. c. cū tu. ꝺ vsuris ⁊ de testa. in. c. tua. cū. Archi. tenuit Pau. i cle. dudū. §. statuimus ad fi. de sepul. ⁊ in cle. j. de pui. Idē tenuit Jo. cal. cōsulēdo put reperuisse se dicit La. hic aūt ipse La cōcordare nitiꝛ opi. ⁊ eligit mediā viā. q2 in his male ablatis icertis in qb⁹ est trāslatū dñiū. nec cōpetit repetitio. Exēplum p3. xiiij. q. v. nō sane habeat locū dictu3 Archi. ⁊ eius opi. ⁊ sequaciū. In his aūt in qbus dñiū nō trāsferꝛ vel cōpetit repetitio. Exemplū in. c. trāsmissa. de deci. locum h3 opi. Hosti. ⁊ Jo. an. facit qd̄ no. Archi. j. q. j. nō est putāda. Rō diuersita-

b ¶ Nō electus. Adde panor. in. c. ad liberādā extra de iude. ⁊ i. c. suffraganeis ad fi. de elec.

c ¶ Fallit i voto. Quid aūt in voto ꝺ visitādo sepulcro vl' sācto Jacobo vide panor. i. d. c. ex multa de voto.

d ¶ Rñdet ꝙ est. Adde gl. in. §. j. in vers. curijs i fi. ⁊ ibi doc. insti. de here. que ab intesta.

tis pōt esse ꝭm eū. q2 in primo casu ille q h3 male ablata pōt ex eis facere elemosynā ⁊ dat ius dñij l3 illicite. ⁊ iō vt ꝺ suo d3 posse p se vel p aliū facere distribuēdo pauperibus p̄sertim sicut pl3. vt in. d. c. nō sane. In scōo vō nō pōt exinde facere elemosynā. nec h3 ius dñij. vel si h3 nō pfecte q2 de eis cōpetit repetitio vel eius heredibus. cuius fuerint male ablata. in cuius locū si nō sunt alij heredes voluūt iura in fauorē anime illius cui faciēda erat restō fieri distributionē ⁊ erogationē ipsoꝝ male ablatoꝝ pauperibus tanq̄ heredibus illi⁹ nō p illū q teneꝛ ad restōnem cū sit suspectus. ⁊ q2 in hoc est extraneus ab eo cui facienda est restō paupibus qbus ēt est fienda. ⁊ ēt ab ipsis male ablatis in qbus nil iuris h3. s3 voluerūt iura dictā distributionē fieri p epm q est pr̄ pauperu3 sue diocesis. ⁊ ordinarius iudex in illa. de exceptio. cū venerabilis de re. domi. c. nūc aūt. ⁊. c. de xenodochijs. S3 aduerte q2 predicte defensioni ⁊ cōcordie videtur obstare dictum c. cū sit. q2 ibi loquiꝛ in casu in quo trāsferꝛ dñiū. s. in officiali. ⁊ tñ ibi epo dispēsatio seu distributio pmittiꝛ. dicit La. ꝙ solutio pōt eē duplex ad dictū ɔ̄riū. vna ꝙ ibi loquaꝛ de suspectō. s. infidelis. s̄. dicta aūt loquātur ꝺ fideli ⁊ nō de suspecto iō secus. Scōa solutio pōt esse ꝙ in casu. c. cū sit. nō fuit trāslatū dñiū. secus si trāslatū fuisset. vt superius dixi. Ad pdcā facit qd̄ notat Jo. an. in. d. c. religiosus de test. in. vj. Et pau. 19 in. d. cle. dudū. dic vt dixi in. d. c. religiosus. ¶ † Gl. mēdaciter. querit quare isti nō hñt ptātē extrahēdi aīas de purgatorio. Rñdet ꝙ aīa ex quo est separata a corpore est reseruata dei iudicio. xxv. di. qualis. Guil. hic dicit ꝙ isti volebāt eorū ptātē extēdere vltra q̄3 se extēdāt claues Petri cui dcm̄ fuit. Quodcūq3 ligaueris super terrā ⁊c. Nō aūt dictū fuit sub terra. sed forte pp hoc ꝭm eū isti questores nō pmittebāt corpora subterrari. sed faciebant poni super terra3 in feretro vł 20 archa. l. diui. ff. de reli. fa. qd̄ no. xxiij. q. ij. §. fi. in fi. † Sed an aliqua suffragia pñt prodesse talibus existētibus in purgatorio. dicit gl. ꝙ sic q2 suffragia de quibus hꝛ ⁊ no. xiij. q. ij. aīe defunctoꝝ 3en3e. hic dicit ꝙ quattuor modis pōt quis liberari a purgatorio vel a pena purgatorij. de qbus in. d. c. aīe. quos hic explicat Mat. Or primo pōt quis liberari absolutionibus sacerdotū vel oblationibus seu sacrificijs sacerdotum. Scōo orationibus sanctoꝝ viroꝝ3. Tertio elemosynis amicoꝝ. Quarto ieiunijs cognatoꝝ vt. d. c. aīe. p talib⁹ aūt existētibus in purgatorio est orandū q2 ibi h3 3en3e. hñt cōplere penitētiā in h̄ seculo nō cōpletā p cōtritionē de mortalib⁹ peccatis. secus si decessissent non contriti de mortalibus q2 tales damnati sunt eternali pena ⁊ infernali. de pen. di. vij. nullus expectet. ⁊. j. di. si peccatū. ⁊ iō p tali nō est orādū. xiij. q. ij. tp̄s. Et similr̄ nec p beatis seu scīs de cele. missa. cū marte. ꝭm 3en3e. ⁊ Mat. Ex pdictis p3 ꝙ put dicit paul. 21 piū est p defunctis orare vt a peccatis soluanꝛ h3 3ē3e. † An aūt possit indulgētia cōcedi in purgatorio existēti. gl. remittit ad no. s̄. e. ꝙ autē. p Host. in sum. de remis. §. qbus put. ⁊. § vlti. vꝛ ꝙ nō. q2 claues Petri ad tales videnꝛ se nō extēdere q2 ei dictū est quodcūq3 ligaueris sub terrā ⁊c. nō aūt fuit dictū quodcūq3 ligaueris sub terra. vt prime tetigi. de hoc tangit gl. xxiiij. q. ij. legat. ⁊ de sen. ex. a nobis. ij. xxxiij. q. ij. quos deus. Guil. h. d. ꝙ quidā dicūt ꝙ nō. q2 tales sunt vocati ad maius tribunal ⁊ relicti sunt diuino iudicio alle. xxiij di. quorundā q3. Alij vero dicūt ꝯ inter quos est sanctus Thomas dicens ꝙ si hoc intēdit ille q pōt dare indulgētias v3 indulgētia dūmō expsse cōcedat ēt pro mortuis nisi adyciat aliqd nedū ꝙ fieri nō possit p mortuū. ⁊ hoc no. Inn. s̄. eo. ꝙ autē. Hosti. tñ hic t3 ɔ̄riū. La. dicit hic ꝙ l3 elemosyna quā viuēs facit psit defuncto per modū elemosyne. tñ non prodest p modū indulgētie que pōt fieri seu cōcedi mortuis ēt postq̄ sunt mortui l3 profuerit mortuis quibus dū viuerēt fcā fuit 22 remissio. † Extrahere aūt ⁊ liberare aīam de purgatorio spectat ad solū deū de cuius foro ē ⁊ cuius est relicta iudicio de quo dicit dicendū. put no. Hosti. in sum. de remis. §. quibus 23 psunt. ⁊. §. se. vsq3 ad fi. ⁊c. ¶ † Gl. a pena ⁊ culpa. q̄rit q̄lis d sit indulgētia ista que conceditꝛ a pena ⁊ culpa. ᵈ Rñdet ꝙ est plenissima idulgētia seu remissio peccatoꝝ q̄ ɔcediꝛ cruce signatis p vltramarino subsidio. de quo post Hosti. de iud. ad liberādū. ⁊ hec ēt daꝛ in anno cētenario. h̄ est de cētu3 annis in cētū annos. put hꝛ in extrauagā. Bōifacij antiquoꝝ.

Quis

24.†Quis aūt possit hāc indulgētiā cōcedere.dicit gl.ꝙ solus papa. Idē ꝫ tꝫ hic La.qđ dicit ꝓcedere in generali ꝛ vli remissiōe quā papa facit.ꝓ quā ois satisfactio remittit in pticulari vero ꝛ spāli remissiōe quā facit papa vel inferiores plati in qua dicūt tm̄ de iniūcta penitētia relaxamus non fit plena remissio.de quo remittit ad no.per Hostien.in sum.de remis. §.itē per crucis assignationē vel assumptionē ver.illud ēt dicit tñ La.dicendū ꝑcipue sciēdū ꝙ sacerdos nō pōt totū tps penitētie peragēde remittere penitētiā.put hr̄.xxiij.q.v.ꝛ.c. si is qui platus.ꝛ ibi de hoc per Jo.ij.q.vij.hic sit positū ꝛc. ¶Gl.in psonis.op.ꝙ immo dñe dꝫ eē inter priuilegiū cōcessum psonis ꝛ priuilegiū cōcessum ordini.de priui.ne aliq lib.vj.Soluit ꝙ que ad casum istū non est dr̄ia. secus in casu decre.illius de quo dicēdū vt ibi.Juxta hoc q̄rit hic Paul. an hic reuocent̄ ꝓuilegia cōcessa officijs.dicit Pau.ꝫ quosdā ꝙ nō.qꝛ hic loquit̄ de priuilegijs cōcessis psonis ꝛ ordinibus que sunt diuersa ꝛ distincta a ꝓuilegio cōcesso officijs §.eo.de deci.ad audiētiā cū cōcor.qꝛ tex.hic in prin. dicit ꝙ

25 isti q̄stores decipiebāt simplices. † Querit hic La.quotuplex.sit simplicitas [a] dicit ꝙ est multiplex qꝛ q̄dā ē simplicitas ꝯ̄ria dolositati ꝛ hec est bona. ꝺ qua.ij.q.vij.sancta ꝗppe rusticitas.i.simplicitas.ꝺ hac ēt dr̄.bēto simplicitatē colūbe ꝛ astutiā serpētis neuꝗ̄ machineris dolū.ne dolo alterius supplanteris.xvj.q.j.si cupis.vbi de hoc.Alia ē simplicitas que ꝓuenit ex ignorātia.ꝛ est ꝯ̄ria discretiōi.ꝛ hec reprobat̄. xxxix.di.Pe.vbi electio fuit cassata.qꝛ erat simplex.ꝛ insci° ꝛ sic repellebat ꝓmouēdū.Jā aūt pmotū hodie ēt remouet. de eta.ꝛ qua.c.fi.ꝫ olīꝫ dabat̄ coadiutor iā ꝓmoto.vij.q.j.pe tijt.ꝛ.c.qꝛ frater.de quo dicit dicēdū vt no.ꝑ Hosti. ꝺ sum.

26 tri.c.j.in v̄bo simplex.dño.† Deinde quero quare istis questoribus nō est pmissum p̄dicare ꝫ solū insinuare indulgentiā populo ꝛ ab eo petere charitatiuū subsidiū.Rn̄det ꝙ isti questores nō sunt sacerdotes.qꝛ ad hoc officiū vocati sunt.ꝛ q̄bus hoc officiū cōmittit̄.s̄.de hereticis.cum ex iniūcto.ꝛ.c. excōicamus.§.q vero.vidistis in cle.duduꝫ.s̄.de sepul.facit

27 xvj.q.j.adijcimus.¶† Alterius q̄ro in v̄.lr̄as.quare exigit̄ ꝙ iste lr̄e apostolice questorū prius debeāt examinari ꝑ epm̄ ꝗ̄ ipsi admittant̄.Rn̄det Ste. qꝛ multas falsitates cōmittere cōsueuerūt circa hec priuilegia que ꝑ simplices curatos nō pn̄t de facili ꝓuideri.De ista aūt examinatiōe dꝫ ꝑus cōstare ꝫ eū anteꝗ̄ admittant̄.Jdē tꝫ hic La.dicēs ꝙ de examinatiōe ipsarū lr̄arū papaliū quas ostēdūt q̄stores dꝫ cōstare inferioribus p̄latis ab epo anteꝗ̄ eos admittāt. Cōstare

28 aūt poterit ꝑ lr̄as epi.† Juxta hoc q̄rit hic La. hic dr̄ ꝙ epi hn̄t examinare has lr̄as papales.Sꝫ an poterūt de eis iudicare.dicit ꝙ nō alle.de iudi.cū venissent.vn̄ dicit ꝙ si dubitetur de ipsis debebit romanus pontifex cōsuli cuius interest estimare quē modū sui priuilegij esse velit.de offi.or.c.ordinarij.§.si vero li.vj.Si autē appareāt vere ꝛ sine defectu dabit eps ipsis q̄storibus lr̄as testimoniales.Si aūt appeat ipsas eē defectuosas repellit eps.ꝛ poterit dicere ꝙ iste lr̄e nō faciūt ꝑ eis.iuxta no.i.d.c.cū venissent. [b] †Ex

29 p̄dictis pꝫ ꝙ interdū qs pōt cognoscere de re ꝺ qua nō pōt iudicare. Jtē ꝙ minor potest cognoscere ꝺ facto maioris.simile alle.de rescrip.cū cōtingat in fi.de priuil.cū psone in.vj. Alterius in v̄.ad hec ꝑ hūc tex.dicit Pau.ꝙ cuꝫ hic nō ꝑmutat̄ remittere male ablata ꝑ q̄ntitate miori ꝗ̄ sit pecunia restituēda ꝑ male ablatis ꝑ nō vꝫ in casibus istis cōpositio ad hoc qꝛ receptio talis pecunie dꝫ fieri noīe pauperuꝫ ꝛ in eorū vtilitatē cōuerti.ꝛ iō recipiēs quicꝗ̄ sit ille nō poterit trāsigere.de offi.vica.c.fi.in.vj.Saluo nisi sup hoc forte ꝓuilegiatus a papa

30 † ꝫm eū.La.hic refert ꝙ Host.dicebat ꝙ in his in q̄bus est peccatū mortale ꝫm legē diuinā vt in furto ꝛ rapina.xiiij.q.v.penale.nō poterit epos dispēsare nec ēt papa.put aliq dicūt ꝙ in minimis peccatoꝛ penitētiā agat.ꝛ in minimis restō fiat.alle.de vsuris cū tu.xiiij.q.v.si qd.ꝛ.c.mul

31 ti.ꝛ.ca.ca.q.vj.c.j.† Jn his vo in q̄bus est peccatū mortale. ꝫ ius positiuū.tūc siue est epis siue inferioribus interdicto dispēsatio nullus dispēsare pōt vel penitētiā ꝓ̄stare nisi sol° papa vel eis cui specialr̄ cōmissit.Si vero non est interdicta. tunc dispēsare poterit eps ꝫm Guil.in spe.de legato.§.nūc de eporuꝫ ver.dñs meus dixit.ꝛ Archi.xiiij.q.v.nō sane ꝫm Lap.No.hn̄ hoc dictū Pau.ꝛ Lap.ꝯ̄ epm̄ cōponētē cum heredibus vsurariorū sup vsuris ꝛ male ablatis qꝛ nō vr̄ valere aliqd talis cōpositio.nec patrocinari q̄tū ad deū eis q̄bus fit dicta remissio.facit regula peccatum de reg.iur.in.vj.

32 xiiij.q.vj.si res aliena.qđ no.hn̄.q.r fit ꝯ̄riuꝫ.† Alterius q̄rit qs habeat p̄tātē relaxandi seu remittēdi seu cōmutādi penitētiā.Rn̄det ꝙ fieri dꝫ talis relaxatio.seu remissio vel cōmutatio in foro penitētie ab eo cui facta est confessio vel supiore suo.ꝑ hoc dicit ꝙ penitētiā impositā ꝑ epos sacerdos cōmutare vel relaxare nō pōt.sed impositā per sacerdotē bene pōt cōmutare eps vel relaxare.xxj.dist.inferior.dꝫ tñ cōmutatio tali vel relaxatio fieri ex cā ꝫm Guil.put no.Archi.s̄.e.ti.c.

33 vlti.in.vj.ꝫ Lap.† Querit hic Guil.an alius a papa possit dare litteras questoribus dicit ꝙ sic.qꝛ archieps in ꝓuincia sua ꝛ ēt per diocesim suffraganeorū ꝛ sine lr̄is epoꝝ. alle. s̄.e.romana.in.vj i ver.sup benig.Fatet̄ tñ ꝙ lꝫ q̄stores hn̄t ab archiepo lr̄as tñ debēt illas mōstrare diocesano q hēbit illas examinare.put hic dꝫ.quo facto debēt facere incorporari in lr̄is epi sicut in lr̄is pape hic dr̄. Tales aūt lr̄e archiepi ꝛ epi ꝯcesse questoribus erūt exhortatorie nō aūt cōpulsorie

34 put dr̄ in.d.c.romana.† Juxta hoc querit hic nunqd archieps poterit punire suffraganeū vel eius officialē sup hoc delinquētē.vel negligētē sibi ꝯcedere lr̄as in hoc casu.vr̄ ꝙ sic maxime si sine cā publice ꝛ palā hoc faciat cū in hoc videat̄ ipsum ꝛ eius iurisditionē offendere.ꝛ sic per cōsequēs poterit in eos animaduertere.ꝺ pe.ꝛ re.romana.li.vj. Ad hoc qꝛ lꝫ archieps i hoc casu nō habeat iurisditionē.qꝛ natura facti de quo agit̄ hoc nō requirit.ꝫ tm̄ charitatiuā exhortationeꝫ iuxta formā.c.cū ex eo.s̄.eo.Tn̄ illa facultas exhortādi esset frustratoria si nō hr̄et cohertionē.de offi.dele.ex lr̄is.de quo

35 per Jo.an.in.d.c.romana.in verbo tribuāt.† Alterius q̄rit nunqd archieps poterit cōcedere questorē ꝑ fabrica tm̄ matricis ecclesie.an vero ēt ꝑ alio ope pio vr̄ ꝙ soluꝫ ꝑ fabrica ecclesie matricis vt.d.c.romana.Cōtrariū tꝫ ꝙ ēt ꝑ alio pio ope cū eadē sit rō.ꝛ ꝑ cōsequēs idē ius.de ꝯsti.trāslato. q̄ra ergo exempli intelligit̄ positū de fabrica matricis ecclesie in d.c.romana.ꝛ sic nō restringit dictū.l.exemplū. vt in.l.dāni infecti stipulatio pertinet.ff.de dam.infec.

¶ De sententia excommunicationis. Rubrica.

Ex frequentibus pre. Diuidit̄ in tres ptes principales qꝛ in p̄ma pte ponit excessum religiosorū q fuit cā cōstōnis. Jn scđa pte pōt ꝓuisionē circa obseruationē interdictorū ꝛ cessationuꝫ cū sua pena.tertio ꝓrogat cōstōnem ad pendentia ꝛ tollit obstantia scđa ibi.nos igit̄.tertia ibi.porro. Et aduertendū qꝛ vt dicit gl.j.in fi.hec decre.ꝓcessit cōciliū.ꝛ sic nō fuit cōcilij. ꝫ extra uagans ante cōciliū.ꝛ incepit ligare qn̄ fuit publicata añ hāc cōpilationē sicut cle.duduꝫ de iudi.ꝛ de immuni. eccle.q̄m.

1 ¶† No.ex prin.duos modos ꝑ quos cōsueuit violari inter-

2 dictū maxime ꝑ religiosos.¶† No.in ver.nos igit̄.ꝙ vnus est deus vna ecclesia.ꝛ vna fides.ꝯcor.ꝺ exces.pla.cle. vnica

3 ad fi.¶† No.ꝙ vniformes in vnitate fidei debēt esse in alijs ab illa descendētibus vniformes.concor.d.cle.vnica ad fi.ꝛ

4 de sta.mo.c.recolentes.¶† No.vlterius ꝙ religiosi ēt exēpti cuiuscūꝗ̄ conditionis vel ordinis debēt seruare interdictuꝫ positū in loco auctoritate sedis apostō.vel ordinariorū ꝙ vident vel sciunt ecclesiā cathedralē vel matricē loci obseruare nō obstāte aliq̄ appellatiōe vl̄ ꝯ̄dictiōe ipsoꝝ.al's incurrūt ipso facto sniāꝫ excōicatiōis.ꝛ idē i iterdictis ꝛ cessationibus indictis ꝑ statuta cōciliorū ꝓuincialiū.ꝛ idē in cessationibus generalibus aliorū q̄bus hoc de cōsuetudine vel alio iure cōpetat.ꝛ sic no.generalē cessationē equiparari in-

5 terdicto.qđ no.qꝛ facit ad ea que videbitis cū gl. ¶† Jtem no.illud vulgatū.integrū est iudiciū ꝙ plurimorū sententijs cōprobat̄.cōcor.de offi.dele.prudētiā in prin.xx.dis.de qui-

c bus. [c] ¶† Not.cōstitutionē nouā trahi ad p̄tēritā si h̄ ex-

6 primatur.de hoc de elec.lꝫ canon.in.vj.¶† No.hic tolli cō-

7 suetudinē cōuētiōes statuta ꝛ priuilegia huic ꝯstōni ꝯ̄ria. fa-

8 cit de elec.qꝛ in.vj.¶† Gl.sedis apostō.querit qd de interdicto iuris an si violēt religiosi illud icurrāt hāc penā. Exē-

---

a ¶ Dicit ꝙ ē multiplex. Adde ꝙ ita ēt declarat gl.i.c.fi.xxx ix.d.ꝛ Panor.in.c.veritatis.ꝛ i.c. dilecti.extra de iudi.

b ¶ Ex p̄dictis pꝫ: adde hn̄ facē tex. i.l.cognitio. §.fi.ꝛ ibi gl. fi.ff.de offi. eo.cui man. est iuris.

c ¶ No. cōstōnē nouā. adde de hac materia selí. plene post alios in.c.fi. extra ꝺ ꝯsti.

plum in cle.j.§.ciuitas de penis dicit gl. ꝙ sic. Nā lʒ hec cō stitutio sit penalis ⁊ restringēda ⁊ nō laxanda tñ satis de illo etiā hic loquit̄ cū loquat̄ hic de interdicto se apo. Nā ⁊ interdictū iuris dr̄ interdictū se.apo. cuius auctoritate ius emanat. facit decre. ꝓposuit. de ꝯces.pbē.⁊.l.j.§.oia enim.C.de veteri iure enucle. Aduertēdum tñ ſm Pau.⁊ Mat. ꝙ hec pena non hʒ vbi ꝑ ꝓuatū vigore ꝯsuetudinis eēt positū iterdictū intelligēdo de cōsuetudine nō tribuēte ordinaria iurisditionē.de fo.cōpe.cū cōtingat. Idē si ꝑ delegatū ordinarij sit positū qꝛ simil̄r nō hʒ locū hec pena.qꝛ nō est idē auditoriū ordinarij ⁊ delegati sui.de app. dilectis.ff. quis ⁊ a quo appel.l.j.de cōsuetudine nō putamus in.vj. Mouet̄ qꝛ ad h vt hec ꝯstō locū hēat requirit̄ ꝙ interdictū sit positū ꝑ papā vl̄ eius delegatū vel per statutū ꝯcilij ꝓuincialis vel ꝑ ordinariū loci.vl̄ ꝙ sit cessatū a diuinis ꝑ illū cuius auctoritate hoc fieri pōt ꝑut ex ꝑte hic ꝓbat̄. ℭ Gl.religiosi.querit an hec cle.locū hēat siue isti religiosi sint mēdicātes siue nō. dicit ꝙ

9 sic qꝛ tex.vl̄r dicit religiosi qcūqꝫ ⁊c. ℭ † Juxta h q̄rit gl. an hic cōꝑhēdat clericos seculares violētes interdictū vl̄ cessionē que seruat matrix ecclesia. dicit ꝙ nō. qꝛ hic solū loquit̄ de religiosis. Idē Guil. dicit ꝙ seculares clerici incurrunt al's penas statutas in iure. de qbus de exces.pla.tāta.⁊ de ꝑuile.eꝑoꝝ in.vj. que tñ iura loquunt̄ simul de religiosis ⁊ secularibus ſm eū. Que aūt potuerit esse rō ꝙ hic solū puniea rit religiosos. dicit Guil. ꝙ rō esse potuit. [a] qꝛ religiosi in h plus delinquebāt.⁊ iō magis ꝯ̄ eos fuit ꝓuidēdū.ff. d penis l.aut fcā.vel forte hoc euenit ſm eū ꝑp potētiā ⁊ animositatē clericoꝝ seculariū existētiū in cōcilio. qui potius valuerunt extrahere festucā de oculis religiosoꝝ ꝙ̄ trabē d oculis eorum. iij.q.vij. porro. Qūo aūt multi sunt alij similes casus ꝯ̄ religiosos in qbus per has cle. ligant̄ tm̄ religiosi ⁊ nō seculares clerici. ꝓsequit̄ hic gl.⁊ enumerat hic.x. tales casus. deinde enumerat duos casus in qbus religiosi mēdicātes puniunt̄. demū aliū in quo puniunt̄ tm̄ minores ⁊ ꝑdicatores. ⁊ vlterius aliū i quo puniunt̄ tm̄ miores deinde ponit duos casus q emanauerūt ꝑ religiosis vltimate cōcludēs ꝙ religiosi cōquerunt̄ ⁊ cōstōnes que emanauerūt in eoꝝ fauorē sunt sine pena lʒ cōstōnes edite ꝯ̄ eos sunt penales. q̄re autē hoc cōtingerit patere pōt ex his q̄ dixi.s. post Guil. ℭ Gl. exēpti.ꝑōderat ꝙ hec cōstitutio derogat priuilegio exēptionis ꝙ ēt fit i multis casibus huius cōpilatiōis.ꝑ qd̄ dicit gl. non expedire exēptis ꝙ fiant cōcilia generalia. de quo ꝑ gl.

10 in cle.dudū in ꝑn̄. de sepul. ℭ † Juxta hoc querit Pau.nū quid tales poterūt ꝑ ordinariū puniri. Refert ꝙ Jo.mo. tʒ ꝙ sic in.c.eꝑoꝝ de priuile.in.vj. Mouet̄. qꝛ delinquūt in rē nō exemptā.quo casu nō ꝓſit hr̄e priuilegiū de priuile. tuarū. hec opi.ſm. Pau.nō est vera.qꝛ tūc demū ordinarius punit aliquē qñ.s.in puniendo illū est priuilegiatus in auc.de man. prin.§.ꝙ si delinquentes.C. vbi senatores vel claris.l.j.⁊.C. vbi de crimine agi opꝫ auc. qua in ꝓuincia. Ad hoc qꝛ vbi papa vult exemptos puniri ꝑ ordinarios. hoc exprimit de.c. tuarū.⁊.c.lʒ.e.ti.in.vj. ergo i alijs casibus nō exꝑssis hoc nō intēdit. de hoc ꝑ Jo.an.in.d.c.eꝑoꝝ.de priui.in.vj.⁊.e.tit.⁊

11 li.c.j. ℭ † Gl.matricē. [b] querit que appellat̄ hic ecclesia matrix. Rn̄det ꝙ ecclesia maior loci vel baptismalis.nā talis dr̄ matrix.qꝛ sicut carnalis mr̄ generat nos sic illa generat ꝑ baptismū.⁊ sic ēt sumit̄ ecclesia matrix in.c.j. de ꝑscript.⁊.c.ex trāsmissa.⁊ de trāsac. ꝑterea.ij.ʒenʒe. vero hic dicit ꝙ matrix ecclesia hec appellat̄ parrochialis sic dicta hoc casu ꝑp populi numerositatē. aliter autē sumit̄ ſm eū matrix eccl'ia in.c. vt officium de offi. archipſby.⁊ aliter de prescrip. transmissa.

12 ℭ † Or credo glo.veriorē. Quare autē hic exꝑssit de matrice. dicit gl. ꝙ iō ꝙ qñqꝫ interdicunt̄ loca nō hn̄tia intra se ecclesiā cathedralē.lʒ solū matricē. iō vt talia cōꝑhēderet exꝑssit de matrice ecclesia. Sꝫ an ꝓcedit hec cōstitutio si ecclesia matrix sit subiecta quo ad ꝑn̄tationē vel collatiōeʒ religionis non seruātibus interdictū. vl̄ al's sit subiecta. vt qꝛ sit eoꝝ vicaria an tūc religiosi tales nō seruantes interdictum incurrāt hāc penā. dicit gl. ꝙ sic per hūc text. qui generaliter

13 ⁊ indistincte loquit̄. facit de ꝓiu. lepro.c.ij. † Juxta ꝑdicta q̄rit gl. qd ꝯtineat̄ hic appellatiōe ecclesie. [c] an eꝑs vel plat° tm̄ an capitulū. an vtrūqꝫ simul vt sic sciamus qd si eꝑs vl̄ ꝑlatus tm̄ ponit interdictū in eccl'ia ⁊ mādat illud seruari capitulū ꝯ̄dicit. vel eꝯ̄. an tūc locū hēbit hec cōstō. an vero tūc demū cū vterqꝫ. s. eꝑs vel prelatus ⁊ capitulū ponūt interdi

14 ctuʒ. † Et similiter anteꝙ̄ gl. rn̄deat querit qd si vacet eccl'ia cathedralis.⁊ ꝑs capituli seruat interdictū ⁊ ꝑs nō. an hēbit locū hec cōstō. si forte ꝑtes sint equales. Gl. rn̄det ambabus qōnibus.⁊ dicit ꝙ putat hic sumi ecclesiā ꝑ ipsa ecclesia materiali.⁊ pro parietibus ipsius.lʒ alijs multis modis sumat̄ de qbus ꝑ gl. ne ꝑlati vices suas.c.fi.cū concor.ꝑ hoc infert ꝙ si in ipsa ecclesia materiali celebrat̄ cōtinue ianuis aꝑtis ⁊ alta voce pulsatis campanis siue celebretur per ꝑlatū soluʒ siue tm̄ per capitulū totū siue per partē capituli siue ēt tātū per alios clericos ecclesie ꝙ nō erit locus pene huius decr. Fatet̄ tñ ꝙ pene irregularitatis ⁊ alijs penis de qbus dicetur poterit esse locus.⁊ sic erit suspēsus.⁊ est mens l'r̄e ꝙ qñ in matrice ecclesia seruat̄ interdictū seruet̄ ēt in alijs. al's religiosi nō seruantes incurrūt hāc penā.⁊ si sibi nō seruat̄. alij nō incurrūt penā decre. huius ad hoc qꝛ sepissime videmus ꝙ in cathedralibus ⁊ matricibus ecclesijs inferiores clerici māsionarij vꝫ ⁊ capellani vtplurimuʒ sine ꝑlato ⁊ canonicis officiant ecclesiā.⁊ iō nō esset conueniens inspici. an platus ibi officiet an canonici.cū gl.cōcor. Paul. Idē ēt in effectu Steph. dicit eniʒ ꝙ tūc demū locus est his penis qñ tota ecclesia seruat interdictū.⁊ nullus ibi publici celebrat al's non erit locus istis penis.ʒen. hic tʒ ꝯ̄riū dicēs ꝙ vt sit loc° huic pene sufficit interdictū seruari per eꝑm. lʒ ꝑ ipsaʒ ecclesiā ca

d thedralē seu clericos de ipsa eccl'ia non seruet̄. Mouet̄ [d] qꝛ nō ꝙ fit sed ꝙ fieri dʒ attēdit̄. de elec. cū cā. Idē Mat. dicēs ꝙ obediēdū est eꝑo. qꝛ hoc ad ipm spectat. alle.ix.q.iij. cure. ⁊ in cle. fi. de cēsi. de cōsan.⁊ affi.cle.j. lʒ Aluarius ꝯ̄riū tʒ ſm eū. Or tene.gl. per quā ꝯcordant̄ opi.qꝛ pena huius cle. tūc non hʒ locum. sed irregularitatis. vel aliā posset hr̄e locum.

15 † Alterius quero cū gl. in v̄. nunqd an quo ad interdictū ꝓuincie. dicet̄ metropolitana matrix. adeo ꝙ ipsa seruāte interdictū si religiosi totius ꝓuincie hoc sciētes nō seruant illud incurrūt hāc penā. vl̄ ꝙ sic ꝑ.c.j.v̄. lʒ vide de postu. pla.⁊.xij. di. de his. Cōtrariū tʒ glo. vestra. qꝛ hic loquit̄ de cathedrali matrice loci vbi religiosi nō seruāt. lʒ certum ꝙ ecclesia Rauen̄. nō est cathedralis vel matrix huius ciuitatis Ferrarien̄. vel ciuitatis Mutinen̄. facit d of. or. pastoralis. ix.q.iij. si aūt. ⁊.c.nullus.⁊ iō cōcludit ꝙ ecclesia Rauēnate seruāte iterdictū sole diocesis Rauēnatis nō seruātes illud incurrūt hāc penā. cū gl. cōcor. hic Ste. ʒen. hic sentit ꝯ̄riū. dicit enim ꝙ si metropolitana seruat interdictū dʒ ēt seruare eccl'ia eꝑalis. alle.d.c. de his.xij. dist.⁊.d.c. de postu. pla. nec dʒ attēdi ꝙ fit sed ꝙ fieri debuit de elec. cū cā. puto gl. veriorē tenēdā saltē

16 post factū. ℭ † Alterius gl. in ver. itē querit. quid si est interdicta villa vel castrū nō hn̄s inter se inclusam certā ecclesiaʒ cathedralē vel matricē ꝙ eē pōt de facto. puta si forte eccl'ia matrix est in alia terra nō iterdicta. vel forte plures sint ecclesie baptismales i villa vel castro nulla principalior. qꝛ q̄libet baptizat suos parrochianos. nunqd poterit eē tūc loc° pene huius decre. si forte aliqui seruāt interdictū ⁊ aliq nō. glo. tʒ ꝙ nō. qꝛ tūc deficiūt ⁊ mens ⁊ v̄ba huius cōstōnis. ergo ⁊ ꝑ cōsequēs eius dispō. ar.l. ꝙ cōstitutū. de testa. mili. hic. n. loq tur qñ in loco est aliqua certa matrix ecclesia.⁊ sic vnica. sec̄ si nulla vel plures. lʒ sint ibi alie ecclesie.⁊ fortius si sole ecclesie religiosoꝝ sint in loco nō seruātes interdictū nō hēbit locū hec pena. Fatet̄ tñ ꝙ in dictis casibus erit locus pene iuris antiq. de qua.j. dicet̄. cū gl. cōcor. hic Ste.⁊ Paul. dicit tñ Pau. ꝙ qñ oēs eccl'ie loci matricis seruāt iterdictū ꝙ locus erit huic pene qꝛ hn̄tur loco vni° ꝑncipalis. sicut plures delegati sine cl'a. alle. de offi. dele. prudentiā.⁊ hīdē forte sentit gl. dū dixit. forte ex illis aliq seruāt iterdictū. aliq nō. facit qd̄ no. de rescrip. statutū.§. cū vero li.vj.⁊ de elec. quorun

e daz.e.li.⁊c. ℭ Gl. sciuerint [e] q̄rit an hec cōstō liget ꝓbabil'r

17 ignorātes. dicit ꝙ nō ꝑ hūc tex. a sensu ꝯ̄rio. ℭ † Gl. obseruare. q̄rit ad l'r̄e declaratiōeʒ dr̄ hic ꝙ religiosi in obseruādo interdictū eccl'ie cathedralis vel matricis debēt se illi cōformare ⁊ seruare illud qd̄ seruat eccl'ia cathedralis vel matrix. lʒ an eꝯ̄ religiosi nō debeāt obseruare id qd̄ nō seruat eccl'ia cathedralis vl̄ matrix.⁊ sic ēt i nō obseruātia dbeāt illi se cōformare. vl̄ ꝙ sic a ꝯ̄rio l'r̄e. qꝛ sicut tenet̄ se ꝯformare i obseruādo ita eꝯ̄ in nō obseruādo si illa nō seruat. Itē qꝛ ꝯ̄riorum eadem

a ℭ Or religiosi in hoc. Adde ꝑ ista rōne bn̄facē qd̄ dicit bā. in.l. trāsigē circa ꝑn̄.C. de trāsa. vbi ēt allegat.d.l. aut facta.

b ℭ Querit que appellatur. adde tex. j.c. ex ꝑte.cl ij.⁊ ibi no.ꝑ. Abb. extra de rescript.

c ℭ An eꝑs vel plat°. adde i simi. gl. in cle. vt hi qui in v̄si. in eisdeʒ.§. de eta.⁊ qua.⁊ panor. in.c. post electionē de cōces. preben.

d ℭ Or nō ꝙ fit. Adde bn̄ facē text. in.l. ꝙ te cū ibi not. per doc.ff. si cer. petatur.

e ℭ Querit an h cōstō. adde not. per gl.⁊ doc. in c. cognoscētes. extra de consti.

eadem dz esse disciplina. ¶ Glo. hoc non ob. tz ꝯtrariũ. Mo uetur qꝛ hec constõ non intẽdit diminuere obseruantiã inter dictorũ sed illã augere vt pz ex pn. de cre. ergo cũ veniat ad augmentũ nõ dz operari diminutionẽ. ar. cle. j. de pbẽ. ad h qꝛ cũ istud statutũ sit editũ ad penã non dz trahi ad gratiã. de

a transla. pla. c. ij. vltra mediũ. nec ob. ar. a ꝯrio sensu[a] qꝛ illud non dz sumi vbi in iure repitur cautũ ꝯrium. iuxta no. plene

18 de elec. publicato sup vlti. gl. ¶ † Itẽ nõ ob. ꝙ cõtrariorũ dz esse eadem disciplina. qꝛ illud verũ pterꝙ vbi mens ꝛ verba resistunt. alle. de ob. sig. c. fi. de offi. lega. studuisti. per hoc cõ cludit ergo ꝙ si in cathedrali eccl'ia vel matrice de fcõ nõ ser uatur interdictũ qd de iure dẽret seruari. qd excessus clerico rum talis ecclesie non dabit per hoc materiã alijs delinquen di. vt sic sint excusati si ẽt ipsi non seruarent interdictũ loci fa cit de priuile. petistis. cũ glo. cõcor. Paul. dicens ꝙ hic nõ ẽ eadem disciplina ꝯriorũ. qd no. de quo vidistis in cle. j. de cẽ. si. cũ gl. cõcor. ẽt Ste. dicẽs ꝙ religiosi tenent seruare inter

19 dictũ vbi sciũt esse seruãdũ. lz eccl'ia matrix nõ seruat. † Qñ aũt dicat ecclesia matrix obseruare interdictũ. dicit hic gl. qñ abstinet a celebratiõe diuinorũ officiorũ aĩo seruãdi iterdictũ quasi secus si alia de cã abstineat. facit qd no. i decre. petistis de piuil. in vsi. fi. nõ violauerit ꝛ sic si tũc qñ alia de cã abstine rent religiosi non seruarẽt interdictũ non incurrẽt hãc penã qd no. ꝛ no. in glos. de ar. a ꝯrio sensu. cui ẽt cõcor. gl. de eta.

20 ꝛ qua. c. vno. in vj. † Iuxta pdicta qrit qd si qs sciat interdi ctum latũ an tenebit illud seruare lz non sit publicatũ. dicit Mat. ꝙ sic. ꝛ sic dicit notasse Archi. de sen. excõi. is q. li. vj. de quo ẽt gl. j. c. px. ¶ Glo. appellatiõibus. oppo. hic vr in nuere tex. ꝙ si appellatio pcedit interdictũ ꝙ ex hoc nõvicie tur interdictũ. Sz ꝯ de. c. ad hoc. ꝛ. c. dilect[o]. de appel. Sol uit ꝙ hic non intendit dicere ꝙ interdictũ sit aliqd lz appella tio pcedat. sz solũ intendit dicere ꝙ ꝗuis pcedat appellatio vel alia cã. tñ si eccl'ia matrix seruat interdictũ religiosi ẽt de bent seruare ẽt si interdictũ sit nullũ. ꝛ sic si violant ꝛ tũc erũt excõicati ꝛ forte hoc iõ qꝛ indubio psumẽdũ ẽ p ecclesia ma trice ꝙ nõ sine cã seruat interdictũ. ꝛ hoc ẽt forte voluit guil. hic ꝛ ꝫeꝫe. qui ex hoc tex. colligũt ꝙ vbi iudex de quo cõstat mandat denũciare aliquem excõicatũ vel suspensum vel locũ interdictũ lz ex aduerso pponat antea emissa appellatio ꝛ p ecclesias ꝛ loca publicata. tñ semper ad mãdatũ iudicis ẽ vi tandus qꝛ psumendũ ẽ pro iudice. de renũ. in psentia. cũ gl. cõcor. hic Ste. ꝛ Mat. Idẽ Pau. dicẽs religiosos debere interdictũ seruare. qd seruat matrix eccl'ia. ẽt si interdictũ sit de iure nullũ. Fatetur tñ ꝙ tũc nõ erunt irregulares pp vio lationẽ interdicti. sed erunt excõicati per hãc cle. qꝛ celebrat alle. de cle. excõi. minis. c. illud. ꝛ hoc ẽt sentit gl. j. in vbo sub iacere. ¶ Gl. qbuscũqꝫ qrere voluit de rõne quare hoc cãu non attẽdit aliqua cõtradictio. Rñdet qꝛ alias posset allari nullitas snie iterdũ que posset causari ex multis causis iuxta no. in. c. psenti. s. eo. in vj. ꝛ sic de facili eneruari virtus inter

21 dicti ꝛc. ¶ † Glo. excõicatiõis. notat ex lr̃a casum in quo qs

b ipso iure incurrit sniam excõicatiõis.[b] ꝛ hinc sumpta occa siõe enumerat ꝛ alios casus similes expsse inductos p. xviij. cõstõnes hui[us] voluminis. quorũ tñ aliq sunt reseruati soli pa pe. ꝛ in fine adijcit duos tacite ꝛ nõ expsse iductos. ¶ Qd aũt sint tales casus iducti p ius vet[us] decreti vz ꝛ decretaliũ. dicit Hosti. in summa. eo. ti. §. iij. in pn. colligit. xxx. Qd autẽ sint inducti p iura sexti. dicit gl. ꝙ. xxxij. put no. glo. in decre. eos q. s. eo. ti. in vj. vide glo. ꝛ no. eã taꝗ magistrã. vide ẽt de

22 hoc p Guil. in repertorio suo sup hoc ti. ¶ † Gl. subiacere. op. ꝙ imo violãs interdictũ icurrit aliã penã ꝙ excõicatiõis. vt pbatur in. c. fi. de exces. pla. de prio. auctoritate. ꝛ. c. epoꝝ in vj. ꝛ. s. eo. ti. is q. eo. li. Soluit gl. ꝙ vltra penas illas incur rit ẽt istã que ibi adijcit ꝛ accumulat. ꝛ sic nõ ob. ꝯtra. Fatet tz gl. ꝙ posset cõtingeret casus ꝙ ista pene ligaret sine illis ꝛ ecõtra. Exemplũ ponit qꝛ si snia interdicti vere nõ ligat qꝛ ẽ nulla pter preambulã appellationẽ legittimã vel ppter aliã causam nullitatis. tñ si tũc eccl'ia matrix illã seruet si religiosi non seruent incurrũt hanc penã ꝛ non illas. similiter econ tra si snia interdicti vere ligat ꝛ est aliqua. sz ecclesia matrix illã nõ seruat. qꝛ tũc seruãtes nõ incurrũt hãc penã. sz penas iuris antiqui. tũc aut ligant religiosi vtraqꝫ pena hui[us] cõstõ nis. ꝛ ẽ pena iuris antiqui qñ ecclesia matrix seruat interdi

ctũ de iure validũ. neutra aũt ligantur qñ interdictũ latũ ẽ nullum. ꝛ nõ seruatur per matricẽ ecclesiã. tũc nullaꝫ penã in

23 cu runt. † Que aũt sunt pene violantes interdictũ ꝛ ꝙ expli cat hic Guil. Primo qꝛ talis tã religiosus quã cleric[us] ẽ su spẽsus ipo iure. d. c. tãta de exces. pla. Itẽ ei ẽ interdictus in gressus ecclesie. de priuil. epoꝝ in vj. Itẽ ẽ excõicatus si nõ seruat interdictũ in sepeliẽdo ꝯ interdictũ. d. de sepul. i cle. eos. Itez ẽ irregularis ꝛ ineligibilis actiue ꝛ passiue. s. eo. is cui in vj. Itẽ si est religiosus incurrit excõicationez. vt pz in hac

24 cle. † Quare aũt hic plus puniatur violans interdictũ ꝙ si violaret suspensionẽ vel excõicationẽ dicit Guil. ꝙ iõ h eue nit. qꝛ aliqui credebant interdictũ vilius alijs cẽsuris eccl'ia sticis. ꝛ iõ violabãt ꝛ pp hoc taꝗ sceleratius ꝛ grauius vin

25 dicatur ꝛ grauior pena iponit. xxiij. q. j. nõ afferam[us]. † Qua liter aũt sumat hic interdictũ. dicit idẽ Gui. ꝙ hic sumit in terdictum put ẽ pena auferens ea q̃ sunt diuini ministerij p sonis ꝛ locis interdictis. Aliter aũt sumit interdictũ i rubri ca. ff. de interdic. ꝛ. C. de quo per Io. de lig. in tractatu de ec clesiastico interdicto seu de cẽsura ecclesiastica. ¶ Gl. ꝓpro batur. alle. cõcor. ꝛ auctoritates ex quibus pz nil agẽdum fo re saltẽ alicuius ponderis sine cõsilio. qd bene no. ¶ Gl. ge neralibus. qrit qd si cessatiões eẽnt spãles. Rñdet ꝙ tũc nõ haberet locũ cle. qꝛ ille sunt seruãde tm̃ in ecclesijs in qbus sunt introducte alle. de app. dilect[o]. Qualiter aũt poterit cõ stare de cessatiõibus generalibus a diuinis ꝙ fiãt per statuta cõciliorũ puincie. dicit guil. ꝙ qꝛ illa sunt facti opz recurrere ad libros cõciliorũ puincie. quorũ multa expsit Berẽgarius in tractatu quodã de excõicatis ꝛ interdictis a iure. Et nota bñ istũ tex. cũ gl. qꝛ facit ꝙ violat[us] cessationẽ a diuinis incur rit irregularitatẽ si est cessatio generalis. sicut violãs interdi ctũ cũ illi ꝯparet. vt hic patet. secus in cessatiõe spãli. de quo de offi. ord. si canonici in. vj. in nouel. ¶ Gl. alie sunt lr̃ales. ¶ Ultimo glo. hic tractat de collegijs id qd hẽtur de exces. pla. dilecta. ibi omittendũ ꝛ dicẽdũ ẽ put ibi hẽtur. ꝛ p bart. in. l. fi. ff. de colle. illicitis.

Grauis ad nos prela.

Primo narrat quendam abusum nobiliũ ꝛ dominorum tẽporalium circa violationez in terdicti ecclesiastici. Secũdo penã imponit.

1 secunda ibi. Ne igitur. ¶ † Nota. primo ꝙ licitũ ẽ dimittere officium propter supuenientiã excõicati vl interdicti publice. ¶ Et sic not. casum in quo põt remanere officiũ misse ꝛ aliud officiũ diuinũ iexpletũ. qd intellige vt di

2 cet cũ glo.[b] ¶ † No. ꝙ pp impunitatẽ delinquentiũ delictũ

d de facili trahit in exeplũ. ꝛ iõ dicit canon ꝙ si ea q̃ male vsur pant nõ corrigant excessus via alijs aperitur. xcij. di. puenit.

3 ij. ꝛ. xxiij. q. j. parat[us]. in fi. ¶ † No. penã nobiliũ ꝛ dñoꝝ tpa liũ facientiũ violari interdictũ eccl'iastici ꝛ cogẽtiũ ad id ali quos qui sunt excõicati ipsofa cto. ꝛ nõ possunt per aliũ ab solui nisi per ipm papã. ꝛ pcedit hoc ẽt in excõicatis publi ce ꝛ interdictis q moniti noluerũt exire eccl'iaꝫ. qꝛ eãdẽ pe nã incurrũt. Ex quo no. ꝙ excõicat[us] iterũ põt excõicari. de q̃ tãgit glo. s. h. ꝛ hr̃. iij. q. iiij. engeltrudã. ꝛ de iudeis ita quo rũdã. Itẽ no. fm guil. hic ꝙ aliud ẽ celebrare ipe interdicti. ꝛ aliud est vbi excõicat[us] existit audire diuina. ꝛ aliõ facẽ au ctorizabilr celebrari. all. de cle. excõ. mini. illõ de quo ibi. ꝛ i

4 cle. archiepo. de puile. ¶ † Itẽ no. fm Ste. ꝙ excõicati pu blice ꝛ interdicti moniti vt exeãt eccl'iaꝫ debẽt exire cũ cele bratur diuia alias sũt excõicati alia excõicatiõe a q̃ solus pa pa absoluat. ¶ Glo. tẽporales qrit ad lr̃e declaratiõem qd si isti dñi tpales sint epi vel eccl'iaꝝ plati qd eẽ põt ne cleri. vel mo. c. si. in. vj. ꝛ faciũt ꝯ hãc ꝗstonẽ an locũ hẽbit pena hu ius decre. Rñdet ꝙ sic. qꝛ tex. indistincte loqtur. ꝛ sic indi stincte intelligẽdũ. ar. xix. di. si romanorũ. facit de exces. pla. tanta ꝛ qd no. in cle. multoꝝ. s. de hẽti. ꝫeꝫe. hic tz ꝯriũ. Mo uet. qꝛ h ꝯstõ est penalis. ꝛ p ꝯñs nõ extẽdẽda. de elec. statu tum in. vj. ꝛ maxie ꝯ illos cõtra quos per iura alia est suffici ter prouisum. de exces. prela. tanta. prout est videre in ipsis ꝛ alijs platis. vt. d. c. tãta. ¶ Itẽ ad hoc qꝛ hec ꝗstõ emanauit ad instãtiã platoꝝ ꝯ dños. s. tpales. ꝛ sic nõ ẽ verisimile ꝙ ꝯ se supplicauerit. Or credo glo. tutiorẽ ex vi verboꝝ lz forte mẽs specificat ad hoc se nõ extẽdat. ¶ Glo. supposit[o] qrit

a ¶ Qꝛ illõ nõ dz sumi. Adde ad h plures con cor. p. d. ias. in. l. j. i pn. i ix. col. vsi. ij. ex hoc. ff. de offi. eod. cui mã. est iuris.

b ¶ Et hic sumpta oc casiõe. adõ plene inno. i rubrica ex de sen. excõ.

c ¶ Qualit aũt sumat. Adde bon. text. i. c. nõ ẽ nobis dspõ. ꝛ tex. in. c. ꝙ te de peni. ꝛ remis.

d ¶ No. ꝙ pp. Adde bñ facẽ tex. in. l. ita vul neratus cir ca fi. ff. ad. l. aqui.

an hec ōcre. ꝓcedat siue emanauerit a iure siue ab hoīe. Rn̄
det ꝙ sic q2 indistincte loqꝰ.facit decre.ij.de ꝯiu.lepro. Idē
ʒ Pau.† Deinde inducit ad qōnē illā nunqd ille qui scit lo
cum interdictū ab hoīe vel a iure si nōdū ē fcā denūciatio il-
lius teneaꝰ illud seruare.q2 vr̄ ꝙ sic ꝑ hūc tex. q aperte vult
satis eē locū interdictū ⁊ interdicto suppositū.ʒ nō sit publi
catū vt hic pʒ q2 nihil addidit de publicatiōe ʒ solū dixit de
suppositiōe seu de ipso interdicto. Ad idē facit.s̄.e. cū desi-
deres.ꝑmo rn̄so in fi.⁊.c.cū nō ab hoīe. ⁊ qd̄ ibi no. Ad h̄ ēt
accedat.q2 ille qui scit certiorari non dʒ de reg.iur.eum q in
vj.alle.glo.ꝯcor.hec opi.vt refert glo. placuit Archi.s̄.eo.is
qui in.vj.Ad hoc ēt allegabat.q2 celebrare pendet a volūtate
agentis seu celebrantis.⁊ iō si quis sciens celebrat in loco in
terdicto est in culpa.q2 agit rē illicitā ꝓpter ꝓhibitionē supe
riorum ⁊ ꝑꝑ inhabilitatē loci alle.de cōse.di.j.sicut ꝑdicta in
telligit eē vera nisi fcm̄ esset occultū.alle.vj.q.ij. si tm̄.⁊.s̄.e.
cū non ab hoīe facit qd̄ videbitis.j.cū gl.occultū in v̄. publi
ce. In cōtrariū alle.glo.duo iura primo.§.euidenter.xj.q.iij.
Remittit glo.ꝑ solutiōe ad ibi no.q2 ibi ponit opi.Gratia-
⁊ Io. Fauentini que reprobaꝰ cōiter. Scōo alle.s̄.cle.ꝑxi.
Soluit simpliciter remittēdo ad ibi no.dicvt ibi nō dʒ sumi.
ar.a cōtrario sensu ꝑut ibi fuit dictū. Nā vt hic dicit Pau.
ibi nō intēdit diminuere de obseruātia interdictoꝝ. ʒ adijce
re quo ad religiosos.⁊ hanc opi.⁊ sniam vr̄ amplecti gl.⁊ si-
militer hic Pau.dicit hec lr̄a facit ꝑ opi.Archi.j.d.c. is q.
vbi ʒ ꝙ sciēs locū interdictū.ʒ nō sit publicatū illud serua-
re teneꝰ.nec ob.s̄.cle.ꝑx.q2 rn̄det vt ꝑxie dixi. Idē ʒ Mat.
s̄.cle.ꝑxi.Dicit tn̄ glo.ꝙ expediēs foret ꝓuideri ꝑ nouā cō
stōnem ꝙ clerici nō tenerent ab obseruātiā interdictorū pre
latorū a iure nisi ꝑus fiat illorū declaratio seu denūciatio.ar.
decre.cū hm̄ de here.in vj.⁊ in decre. q̄ꝙ de cen.⁊.s̄.eo.ti.
6 cle.pn̄ti.Cuiꝰ lr̄a satis cōgruit huic dicto. † Gl.capellis.
reuocat in dubiū nūquid dn̄i tꝑales in capellis suis pn̄t facē
celebrari tꝑe interdicti gn̄alis vr̄ ꝙ sic per hūc tex. Gl.ʒ
cōtrariū dicens ꝙ mens huius lr̄e nō ē dicere ꝙ in talibus
capellis suis in loco interdicto sit licitū celebrare.sed fuit in
tētus lr̄e aggrauare cōtēptū.quasi voluerit dicere.malū est h̄
facere in capellis.sed grauius in ecclesijs. Idē Guil.alle.ð
priuile.cū capella. Itē q2 capelle tāq̄ accessorie ʒ ex se sint
nobiliores depēdet a locis.⁊ cū eis transirent si fieret locorū
venditio iuxta no.de iurepatro.ex lr̄is.⁊ in illis abstinēdū est
tꝑe interdicti.sicut i alijs locis.maxie si fuerint dedicate per
pontificē.de cōse.di.j.in ecclesia.s̄.de reli.do.ad hec. secꝰ di
cit de quibusdā simplicibus oratorijs que ex spāli licētia ina
nis glorie cā potius q̄ deuotiōis faciūt in aliquo angulo sue
domꝰ q2 ʒ celebratio in nullo tꝑe interdicti fieri debeat.⁊ sic
nec ēt in illo tn̄ locus nō dʒ dici religiosus.alle.s̄.de pe.⁊ re.
cle.cū secūdū.⁊ qd̄ ibi fuit dcm̄ ꝑost Guil. Glo.vocātes pō
derat lr̄am.q2 ʒ hic loquiꝰ de vocatiōe fcā ad celebrandū.tn̄
postea.solū coactionē punit ꝑ quā cogunt aliquos celebrare.
de vocatiōe aūt ad audiendū diuina hn̄ ponit infra. Glo.
campanarū.q̄rit de diuersis officijs cāpanaꝝ.q2 qn̄q3 pulsan
tur ꝑꝑ diuina qn̄q3 propter aliā cām remittit ad no.in.d.c.j.
7 de offi.custo. ᵃ Sʒ q̄rit hic Guil.† nūqd tꝑe interdicti pote
a rūt pulsari cāpane ad ꝑdicationē vel capitulū cōgregādū. di
cit ꝙ sic.alle.s̄.eo.rn̄so.⁊ de elec.in causis. qd̄ intelligit ꝓce-
8 dere dūmō hoc nō fiat in fraudē. † Gl.ꝑconia q̄rit que sit
fortior vocatio an vocatio per cāpanā an vocatio per ꝑconē.
Rn̄det ꝙ diuerso respectu vocatio ꝑ campanaʒ videtur for
tior.⁊ diuerso respectu vocatio per ꝑconē.nā attento ꝙ vox
preconia paucis innotescit vt dicit tex.in aūt.de litig.§.oēm.
collatione.viij.secus i sono cāpanaꝝ q2 multis inotescit. Iō
hoc respectu vocatio personū cāpanarū drꝰ fortior. attēto ꝙ
etiā ꝑco loquiꝰ ꝙ nō facit cāpana fortior ē vocatio ꝑconis.⁊
iō ibi maior ē cōtēptus.⁊ similiter qn̄ vocatio fit ꝑ edictū. q2
id exꝑsse ꝓponiꝰ ex ꝑte mādantis ⁊ scribiꝰ ꝙ nō cōtingit in
cāpana.⁊ hoc aperte ponit hec lr̄a.s.ꝙ sit maior cōtēptus qn̄
fit vocatio ꝑ ꝑconē vel edicta q̄ qn̄ ꝑ sonū cāpane.cū gl. cō-
cor.hic pau. Colligit eni Archi.ex hac lr̄a ꝙ vocatio ꝑconia
plus arctat q̄ pulsatio cāpane.ad h̄ alle. qd̄ ē dcm̄.s̄.s.q2 ꝑ-
co cū loquiꝰ profert ⁊ exprimit verba secus cōtingit in cāpa
na.ꝑ hoc dicit ꝙ ʒ in minoribus negocijs sufficiat pulsatio
cāpane.in grauioribus tn̄ requiriꝰ ꝑ ꝑconē seu nunciū ꝓut

9 no.Inno.de elec.in causis qd̄ no. † Glo.publice.q̄rit qd
si quis occulte esset excōicatus an incidat in hanc penā ꝑci-
piens ꝙ nō exeat de ecclesia dum celebranꝰ solēnia missarū.
b Rn̄det ꝙ non a ꝯrio lr̄eᵇ ⁊ q2 occultū excōicatū nō debemꝰ
vitare in publico.alle.vj.q.ij.c.ij.eo.ti.cū nō ab hoīe. Occul
te aūt pōt vitari.vn̄ ꝑ hoc dicit Raymūdus in summa huius
ti.§.q̄ritur.ꝙ ille qui sit excōicatū occulte esse in ecclesia cau
te de ea exibit si poterit vt sic nullus ꝑpendeat de cā. Si aūt
nō possit fieri sine scandalo ⁊ qn̄ alij ꝑpenderēt tūc nō dʒ exi-
re ꝑ iura palle.⁊ ne sit ꝓditor peccatoris occulti.ij.q.j. si pec
cauerit. Idē Mat.alle.vltra ꝑdicta.xlvj.di. si clericos. Idē
10 ʒ hic Pau.† Qn̄ aūt dicaꝰ quis scire quē excōicatum. dicit
hic Ste.quādo vidit verberare clericū vel audiuit ferri ꝯ cū
sniam vel qn̄ eꝑs sibi dixit ꝙ excōicatus erat.xxij.q.v.hoc vr̄
11 ij.q.j.ꝑmo.xj.q.iij. nō solū.⁊.c.cure.lxxx.di. si quid. † Gl.
inexpleta.op.ꝙ imo nō debēt missarū solēnia remanere inex
pleta ꝓpter pn̄tiam excōicati.vn̄ op. de no.in.c.nuꝑ.s̄.eo.xj.
q.iij.sicut apostoli.vij.q.j.illud.⁊.c.nihil. Soluit ꝙ aut sacer
dos nōdum inceperat canonē misse.s.qui pridie ⁊c.⁊ tūc dʒ
remanē inexpleta ita hic.interdū iā incepat canonē misse tꝑe
quo excōicatus suꝑuenit.⁊ tūc nō dʒ missa remanē inexpleta
sed cōpleri.vt.d.c.nihil. Idē ʒ Pau.qui dicit hoc ꝓcedere
in officio misse.secus dicit in vesperis.⁊ idē intelligo in alijs
officijs.q2 statim dʒ exire ⁊ alibi cōpellere.alle.no.ꝑ Inn.s̄.
c.nuper. Idem ʒ hic Gui.dicens ꝙ ingrediētibus excōica
tis celebrantes debēt cessare ab officio ēt iā inchoato.⁊ se sa
cris vestibus exuere.alle.ix.q.iij.excōicatus.xxiiij.q.j.oēs nisi
12 forte canonē misse incepisset.vt dictū est. † Qua aūt pena pu
nianꝰ si cōturbātes diuinū offm̄.dicit ꝙ inter cetera pena ca
pitali puniunꝰ.alle.C.de epi.⁊ cle.l.si quis in hoc genus. pu
13 niūtur ēt pena de qua hic. Idē ʒ ʒēʒe.⁊ Mat.† Sʒ q̄rit hic
c Ste.ᶜ qd si excōicatus accedit ecclesiā nō ad orandu3 ʒ ad
aliam cā3.an orātes in ecclesia dicātur sibi cōicare.dicit ꝙ si.
⁊ per ꝯn̄s nō tenebūtur exire.alle.no.ꝑ Archi.s̄.c.statuimꝰ.
14 † Deinde q̄rit nūquid cōicās excōicato maiori cōicādo sim
plici cōione ⁊ nō in crīe incurrat mortale peccatū.dicit ꝙ nō
qd̄ itelligo veꝝ regulariter ꝓut no.s̄.ꝙ me.cā.sacris. ꝑ Io.
15 an.⁊.s̄.eo.c.statuimus.li.vj.ꝑ Archi.† Alterius q̄rit an cele
brās corā excōicato maiori sit irregularis. dicit ꝙ nō.alle.s̄.
eo.ti.is q.in vj.secus dicit in suspēso ab ingressu eccl'ie.q2 si
durāte illo interdicto seu dicta suspensione celebrat irregu-
laris efficiꝰ.s̄.eo.is cui.i vj.⁊c. Gl.qūolibet.declarat lr̄a3
quare sic vniuersaliter dixit.q2 vt cōprehenderet oēm modū
cōpulsionis realē ⁊ ꝑsonalem directū ⁊ indirectum.vt si res
occupent vel grauent cōsanguineos in ꝑsonis vel rebus.ad
16 qd̄ alle.de elec.sciant cūcti.in vj. † Glo.missarū.q̄rit an sit
locꝰ huic pene si publice excōicatus vel interdictus interest
in alijs diuinis officijs q̄ misse.dicit ꝙ nō ꝑ hunc tex. a ꝯrio
tn̄ credo ꝙ aliter puniri poterūt tāq̄ turbantes diuinū offm̄.
17 arg.eoꝝ q̄ supra dixi. † Gl.moniti.q̄rit an sufficiat gn̄alis
monitio. Rn̄det glo.ꝙ sic.quo ad ꝓhibentes ex quo hic nō
adijciꝰ ꝙ noīatim fiat.facit in ar.de deci. ad audientiā. ⁊ ꝑ h̄
dicit sufficere ꝙ emanauerit generalis monitio.s.ꝙ oēs excō
municati ⁊ interdicti exeāt ecclīā.q2 si dn̄s tꝑalꝰ ꝑcipiat ꝙ nō
exeāt erit locus huic pene.q̄tū aūt ad remanētes.dicit glos.
sequens ꝙ reqriꝰ monitio noīatim.vt h̄ pʒ q2.s.noīatim mo
niti remanētes ligabunꝰ.ex generali āt monitiōe nullus liga
bitur.alle.s̄.eo.ti.constōnē.in vj.s̄.de vi.⁊ ho.cle.j. An autē
cōpellens interdictos a iudice audire diuina in loco nō iter
dicto incidat in hanc penā.dicit Pau. ꝙ nō.hic eni solū lo-
quitur qn̄ qs cōpellit nō interdictos vel ēt interdictos audi
re diuina in loco interdictō.vt hic in v̄si.is qui nō cōtenti. di
cit tn̄ ꝙ vltimo casu duplex ē excessus.s.rōne ꝑsonarū ⁊ loci
18 Glo.pe.ē lr̄alis. † Glo.vlt.colligit ex lr̄aᵈ ꝙ excōicatꝰ
d iteru3 excōicatur.de quo remittit ad no.in.c.ita quorūdā. de
19 iudeis.⁊.iij.q.iiij.Engeltrudā. Idē colligit hic Guil.† Sʒ
querit q̄lē effectū oꝑeꝰ iterata excōicatio. Rn̄det ꝙ effectu3
retentionis extra ecclesiam ʒ absoluatur a prima excōicatiōe
non aūt operatur effectum expulsionis extra ecclesiam cū iā
per primā excōicatione3 sit eiectus.alle.d.c.ita quorūdā. Ex
quo pʒ ꝙ primo excōicatus a suo ordinario ꝑmo erit ab illo
absoluēdus.nam si ꝑmo vellet absolui a papa hā excōicatiōe
non posset.nam aut supprimit primū vinculū ⁊ nihil agit.de
offi.ordi.

a Sʒ que
rit. Adde q̄
dicunꝰ per
pe.de anch.
in.c.ꝙ i te ð
pe. ⁊ remis.
⁊ se.de se.in
cōsi.lxviij.

b Et: q2
occultum.
Adde q̄ hn̄
tur ꝑ Inno.
in.c.nuꝑ.ex
de sen.excō.

c Quid si
excōicatus.
Addō Inn.
in.d.c.nuꝑ
de sen.excō.

d Qd ex
cōicatus ite
rum. Adde
bar.in.l. aut
dānū.§.fin.
ff.de pe.tex.
i.l.palā.§.fi.
ff.ð rit.nup.
⁊ i.l.ij. ⁊ ibi
Cy.⁊ Bal.
C.v t.j.cert.
tꝑs que cri.
ter.⁊.d.ant.
i.c.veritat].
ð do. ⁊ ꝯtu.
alex. i addi.
ad bar.i.l. ð
pupillo.§.si
pluribꝰ.ff.ð
oꝑ.no.nū. i
addi.incip.
excōicatus.

offi. ord. ex pte. Aut hoc exprimit. & tūc supior 𝔥 audiēs non ro absoluat. ō sen. excō. officij. † Iuxta pdicta reuocat in dubiū an ligato pluribus sentētijs sufficiat vna absolutio. p cuius declaratiōe distinguit duos casus principales. qr interdū qs ē excōicatus ab vno iudice. & interdū a pluribus. pmo cāu qñ ab vno iudice. & tūc aut fuit ligatus vna snia aut pluribus. pmo casu qñ vna tūc si ppter vnā cām sufficit vnica absolutio. Si vero ppter plures cās. & tūc aut cōstat qꝫ ppter quālibet cāz intendebat singulas ferre snias. tūc erūt necessarie tot absolutiōes qt fuerūt snie. seu cāe. facit. l. scire debemus. ff. de vb. ob. l3 non alle. Aut cōstat qꝫ ppter plures cās vnā voluit pferre sniam. & tūc vna sufficit absolutio. Erūt aūt exprimēde oēs cāe. alias nō sufficeret imo recurrendū esset ad iudicē. s. eo. cū pro cā. Secūdo casu cū qs fuit legatus ab vno iudice pluribus snijs. & tūc erunt necessarie plures absolutiōes. ff. de no. op. nū. l. ō pupillo. Secus dic si dicēdo excōico anathematizo te intēdebat vnā ferre sniam qr & tūc sufficit vna absolutio. alle. de iudi. ad liberādā. & ff. de acceptil. l. pluribus. Et hoc de primo casu pncipali. Secūdo casu principali. qñ pluribus iudicibus excōicatus fuit distinguit. qr si oēs hñt vnā iurisdictionē valet absolutio vna ab vno eorū dū tñ hēat ptātē aliis. alle. de offi. deleg. cam. & c. vno delegatorū. aut hñt distinctas iurisdictiōes. & tūc tot requirūtur absolutiōes qt sunt iudices excōicatores. s. e. officij. vñ debebit dicē ordinario suz excōicatus a vobis & ab alijs absoluatis me a vestra. postea petā ab alijs. facit qd no. i. d. c. officij. & s. eo. cū p cā de offi. or. ex pte. Ultimo qrit hic Lau. an per legatū de latere absolui poterūt isti q incurrūt excōicationē de qua hic in fi. & facit. s. eo. de priui. cle. j. j. rñso vr qꝫ non. qr hic dicit per sedē apostolicā dūtaxat poterūt absolui. & sic apponit dictio taxatiua auferēs alijs ptātē. vl forte pōt dici 𝔥z eū qꝫ l3 excludat alios nō tñ excludit legatū. ad hoc alle. s. eo. ad audientiā. de elec. si abbatē in vj. & qd ibi no. per Ioā. an. de scisma. c. vno. & de sen. excō. qr periculosum. eo. li. & per Inn. & Hosti. de cle. nō resi. c. j. & sic residet per qd vr inclinare in hāc ptez. qd no. bñ facit qd dicam. j. cle. proxi.

1 Cum ex eo qꝫ religiosi. Primo pmissa rōne ponit statutū suū. Secūdo ɔ̄faciēs punit. scda ibi. qꝫ si † No. qꝫ ordo tertius beati frācisci. s. frm & sororū de penitētia & cōtinētia vr approbatus. facit qd vidistis in cle. j. de reli. do. † Et no. tollēdā viā scādalis maxime illis p que cēsura ecclīastica vilescit. & minoris reputat auctoritatis de quo de no. op. nū. c. ij. † Not. qꝫ tpe interdicti fres minores nō debent de suis ecclijs ad diuina admittere istos fres & sorores de tertio ordine sancti frācisci quocūqꝫ priuilegio nō obstāte. † Et no. penā si ɔ̄ fiat. qr incurrūt sniaz excōicatiōis ipso facto a qua satisfactiōe nō pmissa absolui nō pñt ab alio qꝫ a papa. satisfactiōe pmissa absolui pñt ab ordiarijs locorū auctoritate tñ apostolica. Et sic no. qꝫ facilius cōcedit absolutio pmissa satisfactiōe qꝫ ea nō pmissa. ¶ † Glo. scda. opp. qꝫ iste ordo istaꝝ soroꝝ si approbatus de relig. do. cle. j. Soluit ibi loquit in beghenis. hic in sororibus de tertio ordine beati frācisci q nō sunt beghnie s3 appellant fres & sorores de penitētia. vt hic p3. & sic nō appellant 𝔥m La. in extrauagāti. Io. xxij. ¶ † Gl. 3° ordine ad lrē dclarationē querit hic innuit qꝫ triplex fuit ordo beati frā. q sūt isti tres ordines. Rñdet qꝫ pmus ordo fuit fratrū minorū: & iste fuit artissimus in artissima pauptate fundatus & caret pprio in pticulari & ēt i cōi. de quo satis. j. de v. sig. cle. exiui de paradiso. Scds fuit ordo sancte clare q in hoc differt a pmo. qr l3 iste ordo sit artissimus in feminis. tñ h3 propriū in cōi. & iste fuit inuētus solum p feminis. Tertius ordo cōtinētiū seu fratrū de penitētia fuit inuētus p maribus & feminis ēt viuētibus in cōiugio. & isti qui pfitent hūc ordinē hñt pprium ēt in singulari. Et potius est quidā modus viuēdi qꝫ dicat regula est tñ approbatus p Nicolaū tertiū. & hoc cōstat p3 gl. cū gl. cōcor. Pau. & ɔ̄ze. † Idē t3 hic Guil. dicēs qꝫ isti de tertio ordine beati frācisci nō sunt vere clerici. necvere religiosi. qr nō hñt ptātē sui corporis. s3 vxores eorum. & sunt ēt qñqꝫ bigami. facit de cōuer. cōiu. qdā. & c. j. de big. in vj. p pdicta refert hic Guil. qꝫ isti nec in personis nec in rebus gaudēt beneficio vel priuilegio clericali & sunt sine lege. vt locuste. rō iudicat eos vt nudos oī priuilegio clericali quasi de nouo egressos de vtero matris. & ɔ̄z. hic t3 ɔ̄riū. dicēs qꝫ tales gaudēt priuilegio clericali. & hoc t3 hic Io. de lig. & sic dicit se cōsuluisse extense in quadā questiōe perusina. & de hoc p Bar. in. l. semp. §. quibusdā. ff. de iure immunitatis. vbi videt tenere idē qd ɔ̄z. & Io. de lig. nā ibi dicit Bar. aduertēdū qꝫ l3 isti fratres ō penitētia. & idē dicit de fratribus militū gaudētiū non sunt religiosi. qr nemo renūciat pprio. & qñqꝫ habēt vxores. item nō sunt clerici. qr nullū habent ordinē clericalē. habēt tñ quēdā modū viuēdi ab ecclīa approbatū vt hic p3. & s. ō cre. do. cle. j. l3 ibi non ponatur nisi de tertio ordine sancti frācisci. Itez sunt persone ecclesiastice que vocant deo deuoti. xij. q. ij. duo sunt genera. & per hoc dicit qꝫ sunt exēpti a iurisditiōe seculari. & sic dicit hic no. & in dicta cle. j. de reli. do. S3 male in hoc vt videtur & de hoc habent milites gaudētes expssum priuilegiū 𝔥m eum. p hoc infert qꝫ isti fratres de penitētia & milites gaudētes sunt exēpti a muneribus secularibus & collectis. & ab illis a qbus clerici sunt exēpti. & ita dicit qꝫ cōsueuerūt multi aduocati de curia. Et Guido de barsio. Archi. de bono. & Dy. quoꝝ tñ cōsilia erant in fratribus gaudētibus tm. tñ idē in frībus de penitētia 𝔥m eū. fatet tñ qꝫ ɔ̄riū seruatur perusij qr cōueniūtur sub iudice seclari & soluūt collectas. qꝫ pcedere posset de iure 𝔥m eū qꝫ apparere posset qꝫ illū habitū seu ordinē admiserant in fraudē oneris. qr tūc hoc eis nō pdest ētiā de iure. l. semp. §. diuus quoqꝫ pius. ff. de iure imunitatis. & l. titia §. fi. ff. de mu. & ho. vbi glo. tāgit de fratribus de penitētia. & facit. C. de sa. san. eccle. l. sub pretex. & hoc habet in. c. j. de obliga. ad ratioci. quid dicēdū. puto qꝫ cōstat de fraude illa nō pdest. ar. decre. sedes ō rescrip. cū cōcor. & eoꝝ q priꝰ dicta sunt. si de illa nō cōstat. & tūc si apparet priuilegiū exēptionis hoc est claꝝ dūmodo illi non sit p cōsuetudinē seu pscriptionē derogatū de priuile. si de terra. & c. cedētibus. Si vero de priuilegio nō apparet. & tūc Guil. t3 qꝫ non sunt exēpti a seculari iudice nec a muneribus. ɔ̄z. & Io. de lig. & bar. ɔ̄ vt. videtis. forte verior ē opi. bar. p rōnes alle. facit qd not. Inn. in. c. cū ad monasteriū de pollici. de elec. ¶ † Glo. cōtinētes. opp. qꝫ imo isti fratres de tertio ordine nō debēt dici cōtinētes. p3 qr habēt vxores. vt dixi cū gl. pcedēti. nec pmittunt continentiā. Rñdet glo. qꝫ ideo non dicūtur cōtinētes. qr pmittunt cōtinentiā. sed ex eo. qr 𝔥m modū viuēdi eis datur certis diebus in qualibet septimata abstinere a thoro vxoris sue sicut sacerdotes veteris testamēti abstinebāt in septimana a vicijs suis. alle. lxxxij. distin. plurimos cū glo. cōcor. Guil. ¶ † Glo. minoribus. qrit an hec ɔ̄stō liget alios religiosos qꝫ fratres minores admittētes istos de tertio ordine sancti frācisci ad diuina tpe interdicti. rñdet qꝫ non p hunc tex. a sui ɔ̄trario. facit de presum. rōne. Quare aūt magis specialiter prohibuit istos fres minores qꝫ alios. Rñdet Guil. qꝫ fratres minores afficiuntur ad istos qui sunt sui ordinis magis qꝫ alij. & ideo magis delinquebāt in hoc. & ideo ɔ̄ eos potius puidēdū. arg. ff. de legi. l. nam ad ea & c. ¶ † Gl. vel illi. querit an hic derogetur priuilegio quo ad alias ecclesias qꝫ fratrū minoꝝ sisit gñaliter cōcessum istis fratribus tertij ordinis qꝫ in qualibet ecclesia tpe iterdicti admitti possunt ad diuina vel interesse diuinis. Rñdet qꝫ nō sed solū quo ad ipsas ecclesias istorum fratrū vt hic patet. per hoc ēt dicit glo. sc. qꝫ ēt si fratres minores admitterent istos in alijs ecclesijs qꝫ pprijs qꝫ cessaret pena huius decre. fatet tñ qꝫ locū habere posset alia pena cōmunis si in hoc non essent priuilegiati. alle. qd no. in simili. s. eo. ti. cle. j. in gl. adijcitur in verbo subiacere. cū glo. cōcor. hic Pau. & Ste. qui tñ adijcit qꝫ si fres minores reciperent istos in ecclesia ad diuina cōtra volūtatē rectorū assumentes sibi hāc auctoritatem qꝫ inciderēt in hāc penam. qd no. sed forte hoc eēt verū quo ad aliā penā qꝫ huius cle. p superius dicta. ¶ Glo. admittāt op. qꝫ imo pñt admittere p decre. alma. de sen. excōi. Soluit admittē pñt in casibus de qbus ibi. in alijs aūt nō vt hic. ¶ † Glo. subiacere. querit qd si isti fres delinquūt in eo qd hic df. tū alias hñ seruantinterdictū qd seruat matrix ecclesia. an incurrēt penā decre. i. s. eo. dicit qꝫ non sed solū penā huius decre. Ex hoc qr non d3 qs duplici pena ex eodē scō puniri de iudi. at si clerici. Idē t3 hic Ste. Pau. hic vr tenere oppositū. dicit eni qꝫ

a ¶ l. ō pupillo. Addē bar. i. d. l. de pupillo. §. si pluribus. i. j. col. ad fi.

b ¶ Qꝫ l3 excludat alios. Addē bñ fecē qꝫ de dictiōe taxatiua dicit gl. & ibi bar. in. l. ob ea. C. de p. mi. cū cōcor. addu ct. j ibi p ale. & d ias. in. l. j. in. ij. colū. C. ō bo. pos. ɔ̄ tab. ias. in aūt. nō l3. in ij. col. C. de li. pre.

c ¶ Gl. tertio ordine. De isto tertio ordine vide i mo. i cle mē. j. i. ij. co. s. de reli. do mi.

et quo per hoc violant interdictū incurrūt illā penā. et ale si teneant interdictū. de quo dcm̄ fuit in cle. j. s. e. in vbo sub 12 iacere. tutius vr̄ tenere glo. ¶ † Gl. fi. q̄rit q̄re fuit expediēs q eo casu q̄ ordinari⁹ absoluit absoluat auctoritate apostolica. R̄ndet q ꝓꝫ puilegiū exēptiōis qđ h̄nt fratres minores. 13 et q̄ delinquerūt in locis exēptꝭ. † Sꝫ aduerte. q̄rit H̄ Lap. an legat⁹ de latere poterit absoluere ab ista excōicatiōe dicit q in primo casu. s. non p̄missa satisfactiōe clarū est q nō. q̄ il la reseruat romano pontifici sicut in simili cle. si qs suadēte de penis. et de h̄r. multoꝝ i fi. [a] Sub appellatiōe aūt romani pōtificis nō cōtinet legatus ēt de latere in decre. j. q. ij. cū ibi. no. de feudis et de elec. si abbatē. post La. i vj. igit et c. Sꝫ dubium est qđ in scđo casu. s. q̄n vult absoluere premissa satisfactiōe. vr̄ tūc q possit q̄ illa nō reseruat romano pontifici. vel dici pōt hꝫ eum. q ēt in hoc casu nō poterit per legatū absolui. lꝫ posset absolui per epm̄. q̄ eps in hoc est delegat⁹ pape et sic in hoc maioꝝ ē q̄ legatus. de offi. leg. studuisti. et b̄m hoc aliquid poterit eps qđ nō poterit legatus. Simile alle. de offi. leg. c. pe. et vlt. Qđ aūt dcm̄ ē de epo idē dicit d̄ archiepo. et sic sue diocesis. sec⁹ si sue ꝓuincie. et nō diocesi. q̄ absolui nō poterūt per eū. nisi forte in mortis articulo. de offi. oꝛ. pastoralis. R̄ē q̄ tali tpe ēt simplex sacerdos absoluē pōt. xvij. q. iiij. si quis suadēte cū si. et sic residet La. potestis dicere q hic appellatiōe ordinarij ꝯprehēdit ēt legatus cū et ille sit ordinarius. de offi. leg. c. ij. in vj. et sic ex hoc capite absoluē poterit. certe hoc nō dicit de locoꝝ oꝛdiarijs. lꝫ de epis locoꝝ et sic vr̄ q non cōprehendat legatus.

Si summus pōtifex.

Prio ponitenū dcm̄. Scđo aliud in simile. secūda ibi. Similiter. tex. hic tractat. exēplifica vt i gl. ¶ † No. q papa appellat summ⁹ 1 pōtifex. [b] de multis aūt nominib⁹ pape tractat hic Mat. vide de ꝯstitu. c. j. in vj. per archi. et p Joā. an. 2 † ¶ No. q lꝫ papa scienter quocūqꝫ participat cū excōicato non per hoc intelligit ipm absoluere nisi hoc exprimit q velit ex hoc illū haberi p absoluto. † ¶ Ex quo no. multis mo- 3 dis posse excōicato. pcipue no. q cōicari pōt excōicato p litteras. et sic facit q scribēs excōicato incurrit minorē de quo in. c. ꝯstōnē. in. iij. glo. s. e. in. vj. nō intelligas tū̄ hoc ꝓcedere in papa. q̄ ille est canonib⁹ solut⁹. de ꝯces. p̄bē. proposuit. et 4 no. s. e. ti. c. nulli. in v. simili. ¶ † No. q vba enūciatiua ꝓpē aliud emissa ēt sciēter nō inducūt dispōnē. [c] ideo papa scribēdo alicui sub dignitatis titulo vel aliter eum nominādo, sub dicto titulo etiā ex certa scientia nō intelligitur per hoc eum in dicto dignitate approbare vr̄ aliquid noui iuris tribuere. facit qđ no. in cle. lr̄as. de pba. et i. l. ex hac scriptura. ff. de dona. et c. ¶ Glo. j. in ver. credit. declarat quid dederit cām cōstitutioni. q̄ credit q hec cōstō emanauit pp do. Fed. de sicilia. Deinde in v. ꝯs declarat qđ determinat prima ps huius decre. Ulterius inducit tex. ad no. p Jnn. et Host. de pui. cū olim el. j. nūquid vꝫ papa vitādo aliquē vr̄ ipsuꝫ excōicare. vr̄ q nō. sic nec cōicādo vr̄ absoluē. vt h pꝫ vt sic sit ꝯrioꝝ eadē disciplina. p hoc isert q ille q pticipat illi quē papa vitat nō incurrit excōicationē minorē quā alias cōsueuit incurrē cōicās excōicato maiori. nō ob. c. si inimicus. xciij. dis. q̄ loquit de eo quē papa vitat et ēt pcipit vitari. secus si solū vitat. facit qđ no. s. eo. ti. si aliq̄n. et p Gof. in ꝓhemio greg. cū gl. cōcoꝛ. Pau. ¶ Glo. scienter. opp. q idē si ignorāter. s. eo. si aliq̄n. ¶ Gl. fatet ꝯriā. et iō hic subaudit ēt. et iō expssit de sciēte. q̄ de ignorāte nō erat dubiū. Jdē hic Ste. dicēs hic decidi al- 5 tercationē antiquoꝝ de qua in locis alle. in p̄ma gl. ¶ † Gl. participat. q̄rit an papa ex hoc pticipio liget minori excōicatione dicit q nō alleg. no. in. c. nulli. s. eo. et in iuribus alle. in j. gl. Jn ꝯriū facit q̄ hec vr̄ sn̄ia dei. Mat. xviij. c. ibi si peccauerit in te fr̄ tuus. ij. q. j. si peccauerit. et c. multi. et in hac pte residet Hosti. s. q si nō dicet absoluere ligaret minori. ipē tū̄ timebat q̄ sciēter cōicādo dicebat absoluere. lꝫ in hoc eius opinio corrigit et ēt in p̄mo dcō cōiter tenet glos. vt hic dicit Guil. et Mat. Fatet tū̄ q papa male facit. et iō dicit eē de stilo curie q aliq h̄nt aliqd tractare cū papa p̄mo absoluūtur ad cautelā et tractatu finito redigunt in eādē excōicatiōis sn̄iam ad instar testium recipiendoꝝ in curia. de testi. veniēs in fi. nec ob. p̄dictis q ē sn̄ia dei. q̄ imo excōicatio minoꝝ inducta est ab ecclesia et a constōne ecclesie. vt in decre. nup. de sen. excō. cū cōcoꝛ. et ideo de illa non loquit hic papa. ¶ Gl. lr̄as colligit excōicato posse pticipari mittēdo lr̄as. q inducit ed no. in. c. constōnem. s. eo. in vj. de quo dixi in no. ¶ Glo. 6 osculo notāda est ꝓpter oꝛtographiā. ¶ † Glo. quouis mō. querit q̄liter possit cōicari excōicato aliter q̄ lr̄is vbo vr̄ osculo. R̄ndet q in cōuiuio oꝛone vel sedēdo vel itinerādo. propter hoc pꝫ q si nutu cōicet excōicato sicut faciūt muti et aliqui religiosi qui loquūtur nutu cum excōicato q incidunt in excōicationem. et hoc lꝫ hic Guil. alle. de sepul. aiarum in vj. despon. cum apud. et q̄ non refert qualitercūqꝫ qs exprimat mētis cōceptū. cum in hoc ēt videatur ei fauere. alle. xj. q. iij. excōicatoꝝ. xxiiij. q. iij. eis. Ad p̄dicta alle. Ste. q̄ si refert an p nūciuꝫ an per lr̄as an per loquelā quis suū exprimat cōsensum. ff. de consti. pecu. l. qui aūt. §. si. cuꝫ. l. se. xxvij. q. ij. lex di 7 uina. ¶ † Gl. velle. querit an hoc h̄ret locū in inferioribus a papa. vꝫ q scienter cōicando excōicato volunt h̄ri illū p absoluto habeat pro absoluto. R̄ndet q nō. nam ideo hoc ē cū papa q̄ sibi est pro rōne volūtas. alle. §. sꝫ q. in prin. insti. de d reg. iur. natura. gen. et ci. et sic videamus in simili [d] q pnceps sola volūtate manumittit. ff. de manumis. l. apud eum. C. de fideius. l. si a volūtate q̄ rōnes cessant in inferiorib⁹. q̄ illi sunt subiecti iuri. iuxta no. de hereti. statutū. in vj. et de offi. archi. c. iij. ad hoc. c. cum desideres. s. eo. ti. Jdē Pau. alle. vltra p̄dicta de p̄ben. si motu ꝓprio. in vj. Jdem Guil. dicens q sola verbalis exp̄ssio pape sine alia solēnitate ipm excōicatum absoluit cū sit legibus solutus. ff. de legi. l. pnceps. C. eo. ti. l. digna vox. et no. Hosti. s. eo. si aliquādo. Jdē Ste. sed q ēt si non exprimat se velle pro absoluto h̄re tamē habetur pro absoluto. vnde op. de no. p Jnno. de offi. oꝛ. cū ab ecclesiarum. Soluit q ibi iudicialiter cognouit aio ꝓbādi vel reprobādi aliquid. vt ibi no. hic secus. hec ꝓcedunt q̄n constat q vere ē excōicatus. Si aūt essꝫ dubiū et sup nullitate excōicatiōis sciscitaret inter ptes. tūc si papa certificat⁹ de hoc dubio admisit eum ad osculū vr̄ declarare eū nō ligatū b̄m Guil. alle. de pꝛiuile. cum olim. el. j. in fi. ¶ Jn. §. similiter gl. nominet. op. ꝯriū istū ver. de no. in. c. si inimic⁹. xciij. di. et. xj. q. j. sacerdotibus. qui fil. sint legi. p tuas. R̄ndet glo. q illa faciebāt dubiū in decretali. tū̄ hodie tenēdū est q hic d̄r. Ex quo pꝫ hꝫ pau. q ex nominatione nō querit ius. alle. d. c. sacerdotibus. xxxij. q. iiij. dicat. nec ob. insti. de adop. in fi. vbi pꝫ q si quis seruū suum nominat filiū efficitur liber. q̄ illud ē fauore libertatis. et similiter non ob. de pba. p tuas. vbi d̄r q si quis illum quē in domo fecit nutriri nominet filiuꝫ p̄sumitur filius nisi ꝯriū pbetur. q̄ illud est fauorabile et fauoꝛe filiationis. et iō ibi nominatio tribuit ius. sec⁹ in casu nostro. q̄ dignitates et beneficia ecclīastica ambitiose petūtur et q̄n q̄ ēt sine titulo detinētur. Jccirco est statutū q de titulo fiat fides. de offi. oꝛ. c. oꝛdinarij. in vj. et. l. cogi. C. de pe. h̄r. simile adducit de mr̄imonio e carnali. q̄ lꝫ se aliqui nominē cōiuges [e] nō pbatur ex hac nominatiōe mr̄imoniū nisi aliter pbetur. xxx. q. j. c. j. Secus tū̄ hꝫ leges. ff. de ri. nup. l. in libero. facit qđ no. de p̄sump. in. c. illud de resti. spo. ex pte. ¶ Glo. tractet. declarat lr̄am. ¶ Gl. approbare. inducit tex. ad no. p Jnn. et Hosti. de fil. p̄sby. ve- 8 niēs. † nūquid vꝫ si epē audiat missam vel recipiat ꝓcurationē a male oꝛdinato vel a male instituto p hoc itelligat cū illo dispēsare et tenēt q nō. ēt dato q eēt talis casus in quo epē possit dispensare. pro qbus bene facit iste tex. et q̄ recipiēdo ꝓcurationem recepit q̄n est suū b̄m Pau. qui cōcoꝛ. cū glo. Per p̄dicta colligit hic Pau. q ipso facto nō d̄r quis dispēsare. et hoc tenet Ber. de cōcel. p̄bē. c. penul. d̄ scisma. fraternitatis. Ain. Goffe. Jnno. et Hostiē. in. d. c. veniens b̄m eū. qđ limitat eē verū si cause cognitio sup causa dispēsandi nō pcedat factū alias videtur dispēsare. alle. qđ dicim⁹ in simili. q̄ si papa p̄missa cognitiōe cause admittat illū cuius excōicatio nulla dicebatur videtur illā declarare nullā. de pꝛiuile. cū olim. de quo tū̄ non est mirandū. q̄ in tali declaratiōe nō est forma statuta sꝫ absolutiōe sic. s. eo. cū desideres b̄m Pau. ¶ Gl. non intelligit. opp. q imo intelligatur approbare. de f proba. [f] in cle. lr̄is. Soluit gl. q ibi loquit q̄n papa narrat factū ꝓpriū et super eo fundatur ipsius intentio. hic secus. put no. in glo. quid si talia. Jdē volūt hic ꝫcꝫ. et Mat. dicētes q rō decre.

---

a ¶ Sub appellatiōe autē. Adde Imo. i cle. q̄ ꝯtingit i. iij. col. s. de relig. do.

b ¶ De mł tis aūt. Adde gl. in ꝓhe. sexti. i v. episcopus.

c ¶ Jō papa scribēdo Adde fely. i p̄he. dcre tal. i. xj. col. fely. in. c. nō nr̄i. xvij. co. v. iij. ꝯ istā d̄ rescri. gl. in c. dn̄s nr̄. xc iij. d. lꝫ in ꝯriū faciat q̄ d̄nt Ang. et alex. i addi. bar. in. l. j. in h̄. col. C. de metra. heri. li. xj. vbi d̄nt q princeps scribēdo alicui loco tanq̄ citati d̄r euꝫ efficerē ciuitatem.

d ¶ Qđ pnceps. Add q̄ h̄itur p fely. i. c. q̄ i ecclesiaruꝫ de ꝯsti. maxie i xx. et in. xxij. col.

e ¶ Nō pbat ex hac nominatōe. Adde alex. in cōsi. clj. i ij. colū. v. iij. r̄ndeo in. v. volu.

f ¶ In cle. lr̄is. Add q̄ h̄itur de vbis enūciatiuis p fely. i. c. p tuas i iiij. col. d̄ pba. et i. c. illo i. ij. col. in. ij. no. de p̄scri. et i. c. si. in. ij. col. e. ti. ias. i l. ex his vbis i. ij. col. C. d̄ test. mil. bar. ba. i cōsi. lx. xxviij. et ipsi iij. in fi. col.

rõ decre.est qꝛ per ea que hic dicũtur papa nõ intendit aliqd disponere cũ non dispositiue sed denũciatiue hoc facere.all. de priuile.si papa in.vj.ꝛ.C.de pba.l.rões.ꝛ.C.de sen.ꝛ in terlo.om.iu.l.ex stipulatiõe.facit qd no.Inno.de proba.qm ꝯ facit cle.j.ꝯ.de prebẽ.põt eẽ ratio huius ver.similiter picu lum intrusionis vitande.alle.de insti.ex frequẽtius.de re.iur. c.j.in.vj.hinc est ꝙ de titulo beneficij quis teneẽ facere fidez alle.de offi.or.c.ordinarij in.vj.nec ob.l.cogi.C.de peti.here di.vbi quis nõ cogitur dicere de titulo.qꝛ illud pcedit in rebus pphanis.secus in bñficialibus ꝯ zenze.de quo plene in regula.j.de re.iur.i.vj.ꝛ in decre.lz heli.de symo.ꝛ p host. ꝛ de pcura.ex insinuatiõe per Inno. ꝛ Jo.an.in.c.ordinarij.facit qd dixi post Guil.cũ gl.in verbo nominẽt.¶ Gl.fi. op.de prin.in ver.nisi forsan.Soluit hũc tex.intelligendũ ꝯ illuz vz nisi papa aliud exprimat.qꝛ tũc illud esset seruanduz in hoc casu secũdo sicut in prio.Juxta hoc q̃rit hic Lap.an saltẽ quo ad p̃sumptionẽ vel possessionẽ afferat p̃iudiciũ illd factũ pape de quo hic hoc ver.Similiter dicit ꝙ nõ per hũc tex.qui dicit ꝙ quicq̃ iuris nõ tribuiẽ per ea que hic dicunẽ. ꝛ sic nec quo ad pprietatẽ nec quo ad possessionẽ vel presum ptionẽ.secus dicit in alio inferiore.qꝛ ꝛ quo ad pprietatem iuris ꝛ quo ad possessionẽ quereret ex talibus maxiẽ vbi age retur de p̃iudicio alicui generãdo vel de iure suo renũciãdo secus si agereẽ de p̃iudicãdo iuri publico vel de dispẽsando alle.de fi.p̃sby.veniens.ꝛ de his q̃ fi.a ma.par.c.ex ore.xxiij. di.nullus.ꝛ.c.ecce.ꝛ di.lxiij.hadrianus.ꝛ qd ibi no.ꝛ p Inno.de rescrip.ad aures.ꝛ per Cõpo.in.c.sup lr̃is.ꝛ per Arc hi.de offi.or.c.ordinarij.in.vj.ꝛ per Inn.ꝛ Host.in.d.c.veniens.ꝛ in.d.c.dilecta.ꝯm Lapum.

¶ De verborum significatione. Rubrica.

Sepe contingit quod.

Famosa vtilis ꝛ quottidiana ẽ hec cle.ꝛ eius materia iõ diligenter aduertenda. Juxta doctrinã Pau.iuriscõsulti in.l.legaui.ff.de lib. leg. Eget aũt hec cle.gl.ꝛ realibꝰ expositiõibus.ꝛ nõ supuacuis vboꝝ solẽnitatibus vel blãditijs.vt gl. j.hic dicit.Quid aũt dederit cãz cõstõni ꝛ qd determinet ponit ea.gl.j.Diuidiẽ aũt decre.i quattuor ptes pncipales.In pma pte poniẽ qd.In scda solutio.In tertia prorogatio.In quarta quedã instruens ptestatio.secunda ibi.Nos aũt.tertia ibi.Que oia.quarta ibi.Si tñ.secũda subdiuidiẽ in ptes tres.qꝛ pmo ponit nouẽ spãlia vel ẽt.xj.diuidẽdo octauũ in tria q̃ pt iudex datus ꝯ formã cle.Secũdo ponit.v.vl ẽt.vij. subdiuidẽdo quartũ in tria per formã huiꝰ ibi nõ exclusa.tertio ponit sex que talis iudex datus ꝯm formaz cle.potest inferens quattuor que nõ põt.secũda ibi.Nõ sic.tertia ibi.Sz qꝛ breuiter aũt pp multitudinẽ dictoꝝ summari nõ põt vt h dicit glo.Loco aũt summarij pt dici ꝙ determinat ꝯciliũ qd importãt hec verba de plano simpliciter sine strepitu ꝛ figura iudicij.qñ taliter alicui cã cognoscẽda cõmittiẽ decidẽs q̃ possit virtute dictoꝝ verborũ.ꝛ que non possit. ¶ No.puidendũ primo his que sepe occurrũt.Cõcor.hic alle.in prima glo.facit.l.nam ad ea.ff.de legi.a cõtrario.¶ † No.nõ puidẽdum que his raro accidũt qd ẽ verũ regulariter.sz accidẽtaliter ꝛ raro seu qñq̃ bene puidetur.iuxta no.de despõ.impu be.lr̃as in gl.ij.de quo hic in gl.ij.ꝛ cũ ea ꝯcor.Ste.¶ No. certã formã cõmissionis cãrum ꝛ hoc multũ vtũtur dñi ꝛ pncipales locoꝝ.ª ¶ † No.de significato istorũ verboꝝ simpliciter ꝛ de plano,sine strepitu ꝛ figura iudicij ꝛ que possit iudex cui cã taliter cõmittiẽ ꝛ q̃ nõ possit.Et no.ꝙ per dcãz formaz releuaẽ vt non teneaẽ seruare ea que sunt de solẽnitate iudicij ꝛ non tendũt ad veritatis indaginẽ vel ꝯseruatiõez lin dagate.Ea aũt q̃ tendũt ad veritatis indaginẽ vel ad ꝯseruatiõez indagate.pmittere nõ pt.ꝛ sic no.ꝙ circa acta litis seu instatie vr̃ fcã remissio sz nõ circa acta cãe ꝛ negocij.† Ex p̃dictis collige q̃ dicunẽ acta tendentia ad solẽnitatẽ iudicij ꝛ que dicunẽ tẽdere ad vitatis indaginẽ ꝛ sic que dicanẽ acta litis seu instãtie ꝛ q̃ acta cãe.qꝛ illa q̃ vtplurimũ h dr̃ i tex.iudicẽ posse pmittẽ sunt acta lit ꝛ istãtie seu solẽnitat iudicij illa dicunẽ acta cãe.ꝛ tẽdẽtia ad vitatis idaginẽ ꝛ ꝯseruationez.

¶ In ṽ.vex.†ᵇ no.illd vulgatũ qd iux formã libelli seu petitiõis formãda ẽ snia.ꝯcor.ff.cõi diui.vt fundꝰ.de acc.q̃liter ꝛ qñ.ij.de simo.lz heli.¶ † Itẽ no.ꝙ recõuẽtio facienda est in exordio litis.ꝛ sic vr̃ ꝙ nõ possit fieri post lit.cõte.de quo dicetur cũ gl.ꝛc.† In ṽ.ꝛ qꝛ.no.quare inuẽte fuerũt positiones ꝛ articuli qꝛ ppter faciliorẽ expeditionẽ litiuz.† Et no. sup quibus debeãt fieri.qꝛ sup narratis ꝛ deductis i petitione seu libello.¶ † Itẽ no.ꝯm guil.ꝛ zenz.posse allegari vsuz longeuũ siue tendat ad cãz ordinariã seu ad dicendam.qd dicunt pcedere duz tñ sit rõnabilis.de elec.cum cãm.¶ No. ꝙ cõmissa causa ꝯ formã cle.pt iudex cogẽ ptes ad danduz sibi positiones ꝛ articulos.¶ † Itẽ no.ꝙ põt post dationez articuloꝝ p̃figere diem vtriq̃ pti ad pducenduz oia eorum iura ꝛ munimẽta a ꝯrio.g secus vz extra casum cle.¶ † Itẽ no.ꝙ pendente dilatiõe ad testes pducendos pñt pduci instra.¶ † No.ꝙ iudex pt interrogare ptes vbicũq̃ equitas id suadet.¶ † Itẽ no.ꝙ si ptibus nõ ꝯdicentibꝰ ẽ in summarijs ꝯueẽ solẽnis ordo iuris nõ p h viciaẽ pcessus.¶ † Ultimo no.ꝙ illud quod dr̃ hic fcã cõmissiõe ab homine hz locũ ẽt si a iure fiat hmõi cõmissio sub hac forma.¶ † Ultimo no.ꝯ Mat.ꝙ summarijs non exigiẽ libelli oblatio.hoc tñ notabile nõ bene hic colligiẽ vt appebit ex infra dicendis ꝛ an sit in se vex infra dicetur.Item no.ꝯm Gui.casuz i quo potius recurritur ad extraordinariũ auxiliũ q̃ ad ordinariũ regulariter ꝯ.in.l.in cãe.el.ij.in prin.§.pomponius.ff.de mino.ꝛ p Bar.ff.de no.op.nũ.l.in puinciali.ꝛ p Inn.de prescrip.ex trãsmissa.¶ Gl.cãs.q̃rit quid si negociũ extraiudiciale cõmittaẽ expediendũ in forma de qua hic an habebit locũ hec cle.Rñdet gl.de hoc nõ eẽ dubiũ alle.de acc.sicut olim quasi ex quo negociũ est extraiudiciale sine dubio ñ exigit solẽnitates iudiciales.¶ † Gl.simplr voluit q̃rere qd iportet dictio simpliciter.Rñdet ꝙ tãtũ quãtũ sine plica vl inuolutiõe.Addit Jo.de lig.vel distinctiõe.alle.glo.de sum.tri.ꝛ fi.ca.firmiter in prin.ꝛ.ff.de le.ij.codicil.§.instituto.ꝛ io.de lig. all.ff.p socio.l.coiri.ff.de vulg.ꝛ pupil.l.j.ff.de ver.ob.l.j.ᵈ §. siquis simpliciter.† Qualiter aũt sit pcedẽdũ cõmissa causa alicui soli cũ hac dictiõe simpliciter gl.non declarat. Joã.de lig.dicit ꝙ eodẽ mõ pcedit poterit quo põt pcedi apposita dictiõe summarie.quo casu qualiẽ pcedi possit diceẽ inferiꝰ quod bene no.† Sũmarie dr̃ breuiter sicut ꝛ simpliciter dr̃. quasi sit dicere pure sine conditiõe ꝛ distictiõe ꝛ per ꝯñs est breuiter dicere.Idez simpliciter id ẽ faciliter.vt in.l.fi.C.de pactis ꝛ in.§.sz qꝛ insti.de fideicõ.here.ꝛ sic faciliter q̃si plane.nã via plana facilior ẽ alta vt de se ẽ notoriũ.ꝛ sic pz ꝙ pt ẽt dici idez qd in ver.de plano.Jo.de lig.dicit fieri simpliciter qd nõ fit ꝯ rigorosaz subtilitatẽ vt in.c.dilecti de iudi. Ste.vero hic occasione istius dictiõis tractat † quottuplex sit simplicitas ꝛ dicit ꝙ triplex ẽ qꝛ q̃dã est simplicitas colũbina que caret dolo.ꝛ hec laudãda est alle.vij.q.j.ex merito xvj.q.j.si cupis.de iureiu.vitat de p̃sum.ex studijs.Quedã ẽ simplicitas inata.ꝛ talis aliqñ excusaẽ ꝛ si nõ a toto ad mi.excusata a pte.xvij.di.de petro.ꝯ.de sortile.ex tuaꝝ.de ꝯse.d.ij. scriptura.ꝛ.lxxxvj.di.tãta ipedit tñ pmouẽdũ.xxxvij.di.petrꝰ.fac ẽt dari coadiutorẽ p̃lato seculari.lxxxiij.di.epoꝝ.ꝛ ij. q.j.qꝛ.Regularis ãt p̃latꝰ pp simplicitatẽ deponiẽ.xvij.q.j. sigs abb.Quedã vo ẽ alia simplicitas q̃ ẽ q̃dã singularitas ꝛ rusticitas q̃ hñt vacãtes cõtẽplatiõi.de hac dr̃ ꝙ sibi soli pdest ꝛ ex merito vite edificat.ꝛ de ista ẽt dr̃ ꝙ dũ simplicitatẽ tñ studeẽ disciplina negligiẽ.j.q.j.fact.¶ † Gl.figura iudicij.querit qd si aliquod istoꝝ quattuor hic positoꝝ deficiat in forma ꝯmissiõis vel verbũ simpliciter vel verbũ de plano ꝛc.An erit locus huic cõstitutiõi vr̃ ꝙ non.qꝛ tex.hic loquiẽ qñ copulatiue ista quattuor iserũtur.s.simpliciter ꝛ de plano ac sine strepitu ꝛ figura iudicij.Ad vitatẽ aũt copulatiue requiritur cõcursus oium copulatiuoꝝ.ff.de cõdi.insti.l.si heredi plures.ꝛ de rescrip.olim.ꝛ.c.inter ceteras.ꝛ qd ibi no. Ad quod ẽt facit ꝯm glo.qꝛ ꝯstat ꝙ qñq̃ in ꝯmissiõe solũ ponitur verbũ de plano.Interdũ poniẽ simpliciter ꝛ de plano Interdũ absq̃ strepitu.Interdũ sine strepitu ꝛ figura iudicij.Interdũ hec quattuor cõiungũtur.s.simpliciter ꝛ de plano ꝛ sine strepitu ꝛ figura iudicij.put pz hic ꝛ in iuribꝰ alle. in glo.Interdũ dicit sine strepitu aduocatoꝝ.alle.de here.c. fi.in pn.in.vj.Cũ ergo p̃dicta ponunẽ diuersa.diuersus dz

a ¶ No.de significato istoꝝ.Adde plene p bar.in extraua.,gã.ad repri.

b ¶ No.illud vulgatũ qd ho.tex.in.l.fi.C.de fideicõ.libe.

c ¶ No.ꝙ iudex pt.ad de text.in.l.vbicunq̃ ꝛ ibi bar.ff.de inter.ꝛ c.

d ¶ §.sigs simpliciter.Adde bart.in.d.l.j.i.j.colum.ff.de vulga.ꝛ pupil.are.pꝰ bart.in.l.manifestissimi.C.de fur.gl.i.c.religiosus in ṽ.simpliciter de test.in vj.alex.i cõsil.xxj.in.j.col.circa fi.in.ij.volu.ꝛ alex.i cõsili.xxxvij.in.j.col.i.v.vol.

esse effectus.ar.l.si idē.C.de codicillis. Quid ergo dicēdū. glo.ꝯcludit ꝙ satis vr̄ dicēdū ꝙ tūc demū locū hꝫ hec cōstō. qñ in forma cōmissionis copulatiue quattuor p̄dicta ponunt̄ ar.huius tex.in prin.⁊ infra.§.pe.vbi repetit eadē verba ⁊.s̄. de iudi.cle.dispendiosam.secus si aliqd predictoꝝ deficiat. Mouet̄ qꝛ modos ꝓcedendi inductus p hāc cle.sine dubio est a iure exorbitans.prout pꝫ ex.c.j.de litis cōtesta.⁊.c.j. de libel.ob.cū ibi no.⁊ de offi.dle.d cāsis.⁊.ij.q.j.in summa.⁊.c. in primis. ⁊ de proba.qm̄ ꝯ. ergo per ꝯn̄s dispositio huius cle.nō est habilitāda nec extēdenda.de re.iur. q̄ a iure.in.vj. cū cōcor.hec vr̄ glo.dicere fore vera qñ deficit vltimū verbū si adsit solū vltimū.s.sine figura iudicij.vel mlt̄o forti⁹ si adsit cum alio dicit glo.ꝙ olim ēt ante cle.tenebat̄ ꝙ per id tollebant̄ substantialia iudicioꝝ ꝓut pꝫ ex glo.⁊ alle.in p̄ria glo. ⁊ ex his que dicent̄ infra cuꝫ glo.⁊ mens in verbo nō exigit ⁊ cū gl.facit ad hoc in verbo defensiōes legittime. ⁊ idē sub dubio forte dicit hodie dicēdū absqꝫ absurditate ⁊ p hoc infert ꝙ forte in casu dcre.indēnitatibus.§.si vo.de elec.in.vj. vbi mādat̄ ꝓcedi sine strepitu.⁊ figura iudicij hēbit locū hec cōstō ēt dato ꝙ casus ille nō ꝯcludet̄ sub dcre.alle.cle.dispēdiosam.⁊ dato ēt ꝙ ibi non ponant̄ copulatiue illa quattuor que ibi ponūtur verūtn̄ qꝛ certū est ꝙ casus ille nō icluditur sub cle.dispēdiosam.certū est ꝙ illo casu hr̄et locū hec cōstō per.§.pe.j.eo. Cōcludit ergo glo. ꝙ solū in alijs casibus nō inclusis sub dicta constōne dispēdiosam.⁊ remanet dubium primo formatuꝫ nūquid vꝫ dficiēte seu suppssō aliquo illoꝝ quattuor locū hēat cōstō ista.qd dubiū dicit glo.se ꝓcurasse declarari si adhesisset cōpilatorib⁹ tpe editionis hui⁹ cōstitutiōis. ¶ † Fatet̄ ꝙ lꝫ sit dubiū an totalis mod⁹ ꝓcedēdi tradit⁹ p hāc cle. hēat locū aliquo dictoꝝ quattuor deficiēte tn̄ certū ē ꝙ aliqua q̄ hic dicunt̄ satis pn̄t adaptari alteri istorum verboꝝ prout patebit ex inferi⁹ dicēdis.⁊ sic residet gl. cū qua cōcordat Ste.Jo.de lig.hic dicit ꝙ si incipias a primis verbis ita ꝙ illa ponant̄ sine vltimo vel oia tria vel duo vel vnū ex dictis tribus nō hꝫ locū cle. Si vero incipias ab vltimo ita ꝙ illud vltimū.s.sine figura iudicij sit ꝓpositum. ⁊ tūc siue solū id sit siue cū alio.⁊ multofortius hēbit locū cle. qꝛ hoc vltimuꝫ totū operet̄ qꝛ tollit substantialia iudicioꝝ ex iure positiuo iducta.⁊ sic p ꝯn̄s i eo icludunt̄ oia significata aliorum sigillatim. ⁊ forte hoc idem voluit glo. lꝫ sub dubio forte vt pꝫ ex supius dictis. Alterius q̄ro cū glo. in ver.sed quid si ista quattuor de q̄bus hic ponit̄ in lr̄is cōmissiōis sed sine copula.an hēbit locū cle.rn̄det gl. ꝙ si dicat̄ simpliciter de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij.⁊ sic solū iter pe.⁊ vltimū ponit̄ culpa locū hēbit cle.qꝛ copula vltio loco posita intelligit̄ in p̄cedētib⁹ repetita.ar.de ap. scdo requiris.⁊.ff. de hereti.insti.l.cū i testamēto.§.j. Si vero penit⁹ nulla copula sit adiecta glo.adhuc dicit idē dicendū.ar.l.triplici.ff.de ver. sig. Ad hoc qꝛ punct⁹ hētur loco copule. vt no.p glo. in.l.si duobus.§.in coeūdo.ff.ꝓ socio.⁊.ff.ad.l.falci.l. precia rerū. ⁊ forte hoc sensit gl.lꝫ nō exp̄ssit qd no. † Quid aūt si disiunctiue dcā v̄ba ponant̄. vt qꝛ mandat̄ ꝓcedi simpliciter vel de plano vl̄ sine strepitu vel sine figura iudicij.an hēbit locū cle. vr̄ ꝙ nō a sensu cōtrario qꝛ loquit̄ qñ copulatiue ponunt̄ dicta v̄ba.⁊ sic secus si disiūctiue. Cōtrariū tꝫ gl.[a] qꝛ disiūctiua ponit̄ pro cōiunctiua.ar.l.sepe.ff.de ver.sig.⁊ sic eadē est rō. ergo idē ius.arg.de cōsti.translato.dicit hec vera qñ ab hoie ꝓferunt̄ dicta verba disiūctiue. Si vero fuissent ꝓlata disiūctiue ab ista cōstōne.tūc dicit glo. ꝙ soluta fuisset qd in prin. formata qꝛ fuisset tunc sensus ꝙ qdcūqꝫ p̄dictoꝝ apponeret̄ in cōmissiōe idē esset effect⁹.hoc pōt ꝓcedere si iudex vult ꝓcedere ƀm formā iudicij.secus si vellet eligere ꝓcedē ƀm alterum dictorū modorū. vr̄ enim data electio p alternatiuam. que nō vr̄ data p copulatiuā ⁊ in dubio disiunctiua. dꝫ intelligi i sui natura nisi mēs disponētis aliter se hēat.facit qd dicit gl.in v̄.nō ꝯdicētib⁹. ¶ † Glo.mādam⁹.q̄rit an alius iferior a papa possit cōmittere cām alicui in forma de qua hic dicit ꝙ nō[b] ēt si sit legatus de letere.alle.no.de here.c.fi.in.vj. ⁊ p Guil.in Spe.ti.ij.§.superest. Ad hoc tex.q dicit mādamus.⁊ sic loquit̄ solū qñ papa mādat. Idem tꝫ hic zenze.qꝛ alij iferiores a p̄ncipe iuris bn̄ficiū auferre nō pn̄t vt i regl'a indultuꝫ de re.iur.in.vj.⁊ in aūt.d nup.§.si vo.col.iiij. Adducit simile.de le.j.in.fi.ff.quibus ap.nō lꝫ.vbi inferior a p̄ncipe si pōt cōmittē cāꝫ[c] cū clausula appellatiōe remota. Idē lꝫ hic Ste.Sꝫ aduerte.† q̄ro an sit differētia.an cā cōmittat̄ p v̄bū mādato vel p v̄bū p̄cipio. ¶ Gl. singl'aris ē ⁊ nō alibi in.l.sepe.d offi.p̄sidis q̄ dicit ꝙ aliqñ cōmittit̄ p v̄bū mādato. ⁊ tūc pōt dlegatus subdelegare[d] sec⁹ si p verbū p̄cipio.⁊ sic dicit ꝙ seruāt curiales dn̄i pape ⁊ dn̄i iperatoris.facit qd no. in.c.dudū.xviij.q.ij.⁊.ff.de iurisdi.om.iudi.l. ⁊ qꝛ. sꝫ forte de iure nō vr̄ veꝝ p no.in.l.j.§.j.ff.ꝙ iussu.⁊ vid ēt Pau.in cle. ꝓcuratorē dꝫ ꝓcura.⁊ Bar.in.l.fundi.§.itē si amic⁹.ff.de acqui.pos. ¶ Gl.significatiōe voluit opponere ꝙ hec dcreta. male sit hic situata.qꝛ debuit situari in ti.de iudi.cū tractat de materia iudiciali. Soluit gl. ꝙ hic auctor decre. p̄ncipaliter intēdit tractare de significatiōe certoꝝ verboꝝ de q̄bus hic. ⁊ id merito fuit hoc titulo collocata.lꝫ expositio ꝯgruat materie iudiciali. Qūo aūt dupliciter accipit̄ verbum tractat hic Guil.dicens ꝙ interdū verbuꝫ accipit̄ ꝓ reuelatione mētis que alias nisi p verba vel quipollētia verboꝝ sicut sunt mutus ⁊ signa sciri nō pōt.de spon.tue.s̄.de sen.excō.cle. si summus. Et isto mō ꝓprie significat illud qd gerit̄ in mēte hois Qñqꝫ aūt hoc nomē verbū anget ⁊ significat vt i sacramēto altaris.s.qñ vite dei ab eius ministro ꝓfertur.duꝫ dr̄.hoc est corp⁹ meū.alle.de sacra vnc.c.vnico. ⁊ similiter in baptismo cum dr̄.ego baptizo te. Idē.j.q.j.detrahe verbū similiter in cōiuratiōe. vt qñ verba salutifera alicui infirmāti applicātur vel similiter sup egros dicunt̄ qd est licitū sine incantatiōe. tn̄ sicut petras ⁊ herbas.xxvj.q.vlti.demonū. Et pp hoc fuit inuentū offm̄ exorcistaruꝫ.xxiij.di.exorcista.xxj.di.§.j. Et id dicit ꝙ licite iterdū ponunt̄ isti versus sup febriētes.s. Vulneribus q̄so prin⁹ me subtrahe xp̄e. Vulnera qnqꝫ dei sint medicia mei. Adde gl.in Rubrica.ff.de ver.sig. vbi dicit ꝙ stricte verbū est ps orōnis.vn̄ ēt nomē appellam⁹ qñqꝫ verbuꝫ.ff.de v̄.sig.l.nominis ⁊ rei.§.verbū ex legibus. ¶ Glo. cupientes.q̄rit quare papa hāc declarationē fecit. Rn̄dei ꝙ ad ipm̄ hoc spectabat interp̄tari ⁊ declarare cū ⁊ ad eū spectet ꝓmulgare talia rescripta vel iura.ar.de sen.excō.iter alia cū cōcor.⁊ maxime qꝛ ad hanc interp̄tationeꝫ nō suffecissent gl.cōsiderato ꝙ glo.debent niti ꝓbabili rōne nullus aūt potuisset bene ꝓbare.qꝛ plus fuisset necessaria p̄statio iuramēti vel in scriptis ferre sniaꝫ q̄ꝫ cōteri litē.⁊ ideo necessaria fuit declaratio p cōstōnem. Oꝛ lꝫ glo. in se satis bene dicat tamē vt videbitis ex iferioribus satis potuissꝫ dari bona ⁊ psuasiua rō p̄dictoꝝ.tn̄ vt declaratio sit vniuersalis ⁊ oēs astrigat vtilior dclaratio p viā ꝯstōnis.ar.no.in.l.j.⁊.l.de nouo.C.de legi. ¶ Glo.due sequētes sunt lr̄ales ⁊ faciles.s.in v̄bo ppetuo.⁊ in v̄bo sancim⁹. ¶ † Gl.necessario.q̄rit an in alijs casibus in quib⁹ ꝓcedit̄ ordinarie ⁊ nō simpliciter ⁊ de plano ⁊ sine strepitu figura iudicij sit libellus necessario offerēdus videt̄ ꝙ sic.ar.huius tex.a ꝯrio sensu. nam si necessario non exigetur in casib⁹ istis in quibus extraordinario ꝓcedit̄ ƀm formā hui⁹ cle.ergo in alijs ordiarijs erit sec⁹. ⁊ ħ tꝫ Ber. Inn.⁊ Hosti.in decre.j.de libel.obla.vbi dicūt p̄dicti libellum esse de substātia iudiciorum.alle.prealle. decre.j. ⁊ auc. offeratur.iij.q.iij.alle.ēt Inno.in auc.de tpe non solu.pecu. super dote.§.cōstōne collatiōe.iiij.allegabat ēt Inn.§.illud in auc.de exhibē.⁊ introducēdis reis.col.v.vbi dicebat exp̄ssum esse p hac parte ēt facit auctē.offerat̄ que dicit libellum esse offerēdū. † offerri aūt ꝓprie dr̄ nō petenti.ff.de leg.iij.l. fideicōmissa.§. si rē de resti.spo.lr̄as circa fi.de app. iterposita in p̄n.⁊c. Nec ob. huic opi.c.siquis cū clerico.xj.q.j.qꝛ ꝓut ibi no.est ibi speciale in.c.illo. Iteꝫ nō ob.decre.ꝓut de dolo ⁊ cōtu.qꝛ prout ibi no.ƀm veꝝ intellectū fuit libellus oblatus ⁊ lis cōtestata. Et hec fuit vna opi.Tan. Vin.⁊ Phi. qui dixerunt ꝙ de iure canonico indistincte libellus nō erat necessario offerēdus.mouebat̄ per p̄alle.c.siquis cū clerico. ⁊ per dictā decre.ꝓut Guil.in spe.de libel. cōcep.§. vtrū libell⁹ recitat opi.⁊ nil approbat. Tertia fuit opi.accur.in aūt offerat̄.C.de litis cōtesta.s.ꝙ tacite possit omitti. sed non expresse remitti ad instar.eius quod dicimus de iuramēto calūnie.l.ij.§.sꝫ qꝛ veremur.C.d iura.ca. Quarta fuit opi.eiusdē Accur.in.§.illud seu in.§ se.vltra mediū magne gl.in aūt.de exhibē.reis.col.v.vbi tꝫ ꝙ nedū tacite posset omitti sed ēt exp̄sse remitti. Quita fuit opi. Martini silimani doc.in legib⁹. Jo.and.qui in effectu dixit ꝙ pōt remitti.sed nō omitti.alle.

ad scdum

¶ Ordi siūctiua ponit̄ add alex. in ꝯsi.xciij.i.iij.col.ad fi.i.iij.vo.alex.i.cōsi.xcviij.i.ij.col.circa me.i.v.vol.

b ¶ Etiaꝫ si sit legat⁹ ad de fely.i.c.j.in.j.col.v̄. legat⁹ nō cōmittit de rescrip.

Nota ꝯ febres

c ¶ Cū cl'a appellatiōe. adde.d.abb ⁊ doc.maxie fely.i.j.⁊.ij.col.in.d.c.j.de rescrip.

d ¶ Sec⁹.si p verbū p̄cipio. Adde ale.i.l.j.i.ij.col.i fi.ff.de leg.j.fely.in c.nā ꝯcupi.scētiā in.ij.col.d ꝯstit.⁊ feli.i.c.cā te in.xvj.⁊.vij.colū.ex.de rescrip.

e ¶ Cōsiderato ꝙ glo. adde gl.no.in.l.sꝫ lꝫ.ff.de offi.presi.

ad secūdum.C.de sen.l.platam.C.de epi.ꝛ cle.auté.generalit ter in fi.C.de priuile.do.l.quotiens in fi.li.xij.per hoc infere bat ꝙ si libellus non petit̄ nec offertur vel ēt petit̄ sed nō of fertur ꝙ nō tꝫ iudiciū.qꝛ hic nulla est remissio. Si vero petit̄ ꝛ offertur vel ecōtra nō petit̄ sed offertur.tꝫ iudiciū.Si vero offertur.sed non petit̄ nec ēt recipitur tenebit ꝓcessus ꝙuis re⁹ renūciet ꝛ omittet oblationē ꝙ̄ facere pōt.qꝛ qlibet pōt renūciare fauori suo ꝛ iuri pro se itroducto.C.d pac.l.siquis in conscribēdo.hic eniꝫ oblatio libelli vi fuisse inuenta fauo re rei.igitur ꝛc. Ad hoc qꝛ inuito nō cōferꝫ bñficium.ff.d re. iur.l.inuito. Itē qꝛ satis expsse vꝫ renūciare non recipiendo oblatū. Sexta fuit opi.alioꝝ dicētiū ꝙ renūciari pōt ne libel lus tradat̄ i scriptis ꝛ ēt tacite remitti.sꝫ ꝙ libellus nullo mō tradat̄ non pōt renūciari nec expsse nec tacite ar.l.fundus.ff. cōi.diui.ꝛ dcre.lꝫ Hosti.d simo.cū si. Que aūt dictarū opinio num est vera. ¶ Glo.vꝫ inclinare in istam vltimam hic simili ter i.d.c.j.de libel.obla. Unde concludit ꝙ necesse ē ꝙ peti tio actoris appareat in actis non tñ est necesse ꝙ sit oblata ꝑ modum solēnis libelli sed sufficit ꝙ verbo fiꝫ fcā per moduꝫ postea appareat redacta i scriptis apud acta ꝛ sup ea lis ꝯte stata.nā tenebit tūc ꝓcessus. Rō qꝛ tūc satis est pmissuꝫ mē ti iuris volētis libellū offerri pꝫ qꝛ tūc cessāt oēs rōnes ꝑ q̄s a iure fuit statutū libellū offerri.de quibus.j.dicet̄.eo.§.verū hec ꝓcedunt qñ pars nō petit libellū offerri.pte vero petēte dꝫ libellus offerri ꝑ dcaꝫ auté.offerat̄.cū si.quasi nō offerat̄ ꝓcessus si nullus.qd vꝫ verū si nullatenus offerat̄ sed si offe ratur ꝛ nō recipit̄ tūc vꝫ valere ꝓcessus dūmō de petitiōe ap pareat ꝑ modū posite.ar.eius qd dixi post mar.de fano. Sed aduerte cōtra istā opi.fortiter op.glo.de hac cle.nā hic vꝫ di ci ꝙ spāle sit in istis causis in quibus ꝓceditur ꝫ formā cle. ꝙ nō sit necesse libellū offerri sed sufficit petitiōeꝫ apud acta fieri per modū posite.ergo in alijs causis vꝫ.dicēdū ꝙ libell⁹ necessario qꝛ offerendus. So.hic glo.ꝙ hec cle.nō hꝫ ob.p dicte opi.imo potius illaꝫ cōfirmat saltē quatenus fuit dcm petitiōem ꝑ modum posite.forte necessariā qꝛ si in istis causis hoc ē fortius in alijs inq̄tuꝫ vero hic vꝫ inui ꝙ hic sit spāle

28 ꝙ libellus nō sit offerēdus ꝛ sic secus i alijs. ¶†Gl. rñdet ꝙ ē spāle in istis causis ꝙ ēt pte petēte nō sit necessario libel lus offerēdus. In alijs aūt est secus qꝛ pte petente dꝫ sibi of ferri.vt est dcm ꝛ sic dꝫ itelligi hec cle. Qd aūt dcm ē libellū esse necessario offerendū petēti. In alijs causis dicit gl.ꝓce dere regulariter. Fallit in casibus in qbus est spāle vt sine li bello ꝓcedatur de quibus i palle.decre.j.de libel.ob.p. Ho sti.ꝛ per Accur.in auté.de exhi.reis.§.illud.i gl. magna col.

29 v.ꝛ pleni⁹ ꝑ Spe.i ti.de libel.ꝯcep.§.nūc dicēdū. ¶†No.

a bene singularē glo.que ponit an ꝛ qñ libellus sit de substātia an teneat iudicium si non sit oblatus.an aūt in oibus casib⁹ i quibus ꝓcedi pōt sine libello ꝓcedi possit ꝫm formaꝫ huius cle.dicit glo.ꝙ non qꝛ hoc nō est d iure cautū ꝛ pꝫ ēt per mul ta exēpla posita in locis palle.in qbus vt hic dicit Gui.d mō te lau.nō exigit̄ libellus ꝛ tñ exigit̄ litis ꝯtestatio vt no. Spe. in loco palle. In cōtrariū facit ꝫm guil.pdictuꝫ qꝛ si qd ē fun damētū iudicij pōt omitti.multomagis litis ꝯtestō ꝛ alia sub stātialia iudicij. Guil.hic ꝯcludit hoc arbitrariū ꝛ arbitrio iu dicis relinquendū.ꝛ hoc ēt satis fuit d mēte gl. Credo tñ ꝙ si debebit arbitrari qd ꝓcedi dbeat ꝫ hāc cle.ex hoc solo ꝙ re periat ꝙ nō sit libelli oblatio necessaria.ꝛ h̄ voluit dicere glo.

30 † Itē aduertēdū ꝙ iter ceteros cās i qbus nō exigit̄ libell⁹ ē qñ eps cognoscit d cā ciuili iter subditos clericos.xj.q.j.si qs cū clerico.ꝛ i auté.vt clerici apud ꝓprios epos i pri.col. vij.qd itelligit spe.i minorib⁹ ꝛ puis cāis.i.d.c.nūc vidēdū. ꝫm Guil.ꝛ Mat.q ēt dicit ꝙ cū ꝓcedit̄ vigore lrarum sedis apostolice littere habētur loco libelli hoc videtur veruꝫ quā do proceditur ꝫm formam clemen.facit quod not. Innocē. §.de elec.dudū.ij i verbo cōtestationē.sec⁹ si ordinarie ꝑ no.

31 i Inn.ꝛ Jo.an.post eū.de dila.ꝑterea circa prin.† Iuxta pdi cta reuocat hic in dubiū Guil.nunquid in alijs causis ꝙ̄ hic dclaratis poterit iudex ꝓcedere d ꝯsensu partiū ꝫ formā hu ius cle.dicit ꝙ nō.qꝛ ordo iudicioꝝ ē itroductus pp publi caꝫ vtilitatē cui partes nō pñt renūciare.alle.no.de offi.dele. de causis.hec vera qñ in oibus actibus ꝛ in toto ꝓcessu vellet iudex procedere dicta forma.partialibus aūt seu particulari bus actibus.puta ꝑductioni testiū ꝛ instrumentoꝝ positiōi.

bus ꝛ articulis poterunt ptes renūciare.hec ēt dicit vera qñ vt iudex procedere haberet.si vero partes cōsentirēt vt pro cedit vt arbitrator tūc hoc pōt facer ꝛ tūc omitti solēnitates iuris.alle.de psū.lrās.de arbi.cum tpe.i auten.vt differētes iudices.§.si vero cōtigerit.ꝛ hoc fuit dictū Inn.licet nō al le.in.c.de causis de offi.dele.ꝛ no.per glo.de re iudi.in.vj.c.

32 si. Cū guil. Cōcordat zen.qui querit † nūquid solēnitates iu dicioꝝ possint omitti virtute ꝯsuetudinis ꝛ legis municipa lis.ꝛ dicit ꝙ sic.alle.d eo q mit.i pos.c.cū venissent. ¶†Gl.

33 nō exigit.qrit an spōte possit offerri ꝛ recipi libellus in istis cāis in quibus ꝓcedit̄ ꝫm formā cle. Rñdet glo.ꝙ sic ꝛ hoc voluit lra hic duꝫ dixit necessario nō exigat qꝛ mens lre ē ꝙ iudex nō hꝫ exigere nec ēt actor necessario offerre ꝛ sic nō in tendit ꝓhibere quo minus spōte possit offerri ꝛ recipi. hoc ēt ꝓbatur a pte in fine huius decre. Idē tꝫ hic zen.dicēs ꝙ si iudex vult ordinem ꝫuare de volūtate ptiū.pōt vnius aūt ptis volūtas nō sufficeret vt dicet̄.j.e.§.fi.ꝛ facit de rescrip.

34 statutū.§.i nullo.† Iuxta hoc qrit gl. quare ꝑ ista vba simpli citer ꝛ de plano ꝛ sine strepitu ꝛ figura iudicij itelligat̄ remis sa necessitas oblatiōis libelli ꝛ ꝯte.litis. Rñdet gl.qꝛ ꝑ for mā pdcām tollit̄ figura iudicij ꝛc. Quod aūt sint d figura iu dicij pꝫ qꝛ forma cuiuscūqꝫ rei ē ipsius appens forma ꝛ fa cies i qua rei substātia figit̄.ff.de ac.ꝛ ob.l.nō figura.facit de cele.mis.cū marte.§.ex eo. Judiciū aūt ē actus triū ꝑsonarū vꝫ iudicis actoris ꝛ rei.§.c.ti.c.forus.facit.l.j.i fi.C.d asser. tol. Cuius substātia principaliter cōsistit ꝛ figitur in pdictis qd apparet qꝛ altero pdictoꝝ deficiente nō dr̄ ꝓprie tūc ad esse figura iudicij sed quasi figura.vt pꝫ in.l.vnica.§.similiqꝫ modo.C.de lati.liber.tol.vbi ex eo qꝛ soluꝫ erant due ꝑsone s.iudicis ꝛ dñi noiantis ꝫuum filium nō erat ꝓprie figura iu

35 dicij sed qsi figura.† Ex pdictis ꝯcludit gl.ꝙ sublata figura iudicioꝝ per cōmissionē supioris vel ꝑ cōtestationem nō vꝫ iudex oino esse astrict⁹ ad aliquas formas vꝫ figuras iudicio ruꝫ nisi inquantū hic exprimit̄. Aduertendū tñ qꝛ vt dicit gl. hic expsse in tex.pl⁹ respiciunt figurā facti negocij vel cāe ꝙ̄ iudicij figurā vt inferius dicet̄.ꝛ ideo merito ꝑ dcaꝫ formam nō tollūtur ea q̄ sunt mere de figura iudicij. hec ꝓcedunt qñ

36 ꝓcedi mādatū ꝫm formā cle.† Quid aūt si mandat̄ ꝓcedi d plano non adiectis alijs verbis an itelligit̄ remitti libelli ob latio per dcm verbū de plano.quidā dixerunt ꝙ sic.alle.C.d naufrag.l.sub diuersis māibus.li.xj. Alij renēt ꝯtrariū.de quo glo.remittit ad no.in.l.leuia.ff.de accu.ꝛ.ff.de offi.ꝓcō.l.nec quicꝙ̄.§.vbi decretū.ꝛ per Jo.fazioli in tractatu suo.d quo glo.facit mentiōeꝫ.j.statim in ver.non postulet.q̄ est gl.ij.post stam.naꝫ vt ibi dicit glo. Jo.fazioli fuit pisanus legū doctor ꝛ cōposuit quēdaꝫ tractatū d summaria cognitiōe ꝛ ipm po suit Spe.in ti.de offi.iudi.§.j.allas si.ꝛ ibi iter alia tractat an i summarijs reqrat̄ libellus vel litis ꝯtestatio.de quo in pal. §.ver.v.ꝛ ver.se. Quid importet̄ per istam dictiōem d plano ꝛ ēt ꝑ dictiōem summarie alijs verbis adiectis dicaꝫ post gl.

37 ¶†Gl.litis ꝯtestatio.qrit ad lre dclaratiōeꝫ certū ē ꝙ peti tio in casu isto est scribenda in actis ꝓut hic dr̄.ꝛ supius ē di ctū cū alia glo. Itē certū ē in alijs iudicijs ordinarijs ꝙ dli beratorie sunt d substātia si petant̄ ꝓut no.ij.q.j.i summa.iij. q.iij.cum accusatus.ꝛ est gl. Jo.xvij.q.iiij.vxor.felicis.lꝫ gl. h̄ nō alle.ꝛ ꝓbat̄ i.d.auc.offerat̄ canonizata.iij.q.ij.ꝛ sic dꝫ intelligi dictū Hosti.ꝛ Inno. de libel.obla.c.j.ꝓut ibi not. sup gl.per.Jo.an.vbi dicūt deliberatorias posse artari lꝫ nō penit⁹ denegari.itellige si petātur:lꝫ expresse ꝛ tacite posset illis renūciari.alle.l.j.ff.de ferijs.C.de epi.ꝛ cleri.auté.ge neraliter.de quo ēt de dilatio.in.c.j.ꝛ.ij. Sꝫ qd erit in istis iu dicijs extraordinarijs in quibus ꝓceditur ꝫm formā cle.nū quid debebūt dari reo alique deliberatorie saltē si petat dr̄ ꝙ non qꝛ ex quo in istis casibus nō est necessaria cōtestatio non vꝫ ēt necessaria dtliberatio.ad h̄ ēt allegat gl.qꝛ videmus in simili ꝙ interdū in his q̄ requirunt summariā cognitionē si mul petit̄ ꝛ iuratur.ff.de eden.l.quedā.§.fi. In ꝯtrium alle gat gl. qꝛ in his casibus exigit̄ ēt iuramentū de calūnia. Itē pōt reus reconuenire actorē vt hic pꝫ sed indeliberatus qs nō pōt cōgrue iurare nec recōuenire.ergo adhuc cogi nō dꝫ nisi ꝑus habitis deliberatorijs petitis.secundo ad h̄ facit qꝛ per hāc formā non tollitur recusatio iudicis qd pꝫ qꝛ hic re seruātur exceptiōes ꝛ defensiōes legittime.§ vt circa h̄ pos

a ¶ No.bñ singularē gl. q̄ ponit. In quibus aūt casibus li bellus sit ne cessarius ꝛ in quibus nō.vide late ꝑ ang. in.§. tripli.in vū. libello.ꝛ i b ias.insti. de act.

b ¶ Nūqd i alijs causis. Adde alex. i.l.si ꝯuene rit.i antepe. col.ff.de re. iudi.feli.i.c. ij.d offi.iudi. qd āt in sen tentia excōi cationis an valeat nō ser uato ordine iudiciario vꝫ de panor.in c.ab excōica to.i.ij.cō.cir ca.fi.d rescri quid aūt in vicarijs vil larū an tene ant̄ seruare ordinem iu diciariū.vid bal.ꝛ Saly. in auten.nisi breuiores. C.de senten. ex peri.reci. alex.in cōsi. vij.inci.viso ꝓcessu.i.ij. vo.i pe.col.

sit deliberare d3 bře deliberatorias. h cõfirmat glo. qr absurdius τ iniquius essz húc iudicẽ q haberet ꝓcedere ɓm hác formá nõ posse recusari si esset sus pctus q̃3 illũ q ꝓcedit in figura iudicij qr iste plus posset ledere. ergo p ɔñs saltẽ sup hoc d3 bře dilatorias τ ꝑmitti dliberari nec artari suscipe iudiciũ tam ꝑcipiti festinatiõe. ar. l. tutor q reptoriũ. §. j. in fi. ff. de admi. tu. τ. ff. de iure fis. l. edicto. §. cũ aũt. τ sic residet glo. p qd vr̃ inclinare q ẽt in casib⁹ istis deliberatorie sint dãde. τ sint de substantia si petant. τ hoc dicit hic Ste. esse verius τ ita dicit seruare curiá. nec ob. ɓm eũ. l. quedá. qr non loquit de iuramẽto calũnie s3 d iuramẽto ne calũniose petat editio. ꝓut ibi no. gl. τ h credo veruz. Credo tñ q breuiores dliberatorias dare poterit quá cõsueuerũt dare iudices ordinarij.
38 Et † no. boná gl. p quá habes an τ qñ deliberatorie sint de substátia siue loquamur de ordinarijs iudicijs siue de alijs. S3 q̃rit h Mat. qd si in libello fiat sola narratio τ nulla fiet cõclusio an fiet litis cõtestatio p rñsionẽ. dicit q sic. alle. no. p Inn. de li. cõtest. c. vno. sed nunqd sequi poterit cõdemnatio dicit q sic alle. no. p Arch. ij. q. j. notũ. τ. c. i ꝑmis. hec maxie ꝓcedũt qñ narratio fit corá papa ꝓut loquũt iura palle. alle. de cõsti. cũ venissent. ɓm Mat. ¶ Glo. nõ postulet lr̃alis est
39 τ fuit. š. expedita. ¶ Gl. feriarũ q̃rit an istud q possit ꝓcedi tpe feriarũ inductarũ ob necessitates hoīuz opet verbũ de plano si tm̃mõ in lr̃is cõmissiõis id sit appositũ sine alijs. Rñdet glo. sub dubio forte q sic qr de plão idẽ vr̃ dicẽ. ac si diceret q plane in domo τ ẽt nõ sedẽdo p tribunali possit cá expediri. τ p ɔñs ẽt tali tpe feriato. alle. ff. de ferijs. l. ij. τ. ff. de adul. l. miles. §. sexaginta. cõcor. cũ gl. hic Ste. de significato
40 hui⁹ dictiõis de plano dicá latius post gl. ¶ † Gl. ob necessitates. in prin. declarat q̃ sint iste ferie inducte ob necessitates hoīum qr ferie messiuz τ vindemiarũ.[a] Deinde querit an talibus ferijs possit renũciari p ptes. dicit q sic. alle. de ferijs c. fi. in. fi. Eis aũt inuitis ꝓcedere nõ põt iudex adeo q si ꝓcedat suia lata pte inuita vel absente ẽ ipso iure nulla pter appellationẽ aliquá. alle. l. j. ff. de ferijs. qd dicit esse vez in alijs cáis q̃3 in istis de qb⁹ hic dr̃: qr in eis ẽt inuitis ptibus iudex
41 põt procedere tpe haz feriaz vt hic p3 † Iuxta pdicta q̃rit hic gl. an iudex causis istis poterit ꝓcedere tpe feriarum inductaz in honorẽ dei τ sanctoz. Rñdet q non. τ hoc voluit iste tex. a cõtrario sensu. per hoc infert glo. ad no. xv. q. iij. in
42 summa. τ p Guil. in spe. de ferijs. §. ij. ad fi. nũqd v3 in cáis matrimonialibus bñficialib⁹ vsurarũ τ deciarũ possit ꝓcedi tpe feriarum inductarũ in honorẽ dei. qr vr̃ q nõ per pdicta licet ꝓcedi possit tpe feriarũ inductarũ ob necessitatẽ hoīuz. qd p3 in talibus casib⁹ põt ꝓcedi simpliciter τ de plano sine strepitu τ figura iudicij. vt pbat in cle. dispẽdiosaz. de iudi.
43 τ sic pbant pdicta iuncta dicta decre. cũ ista. ¶ † Alterius querit glo. qd de ferijs repentinis q̃ inducunt repente propter pncipis coronationẽ. vel victoriá pspere gestam. vel pp aliam similem cám[b] de quibus hẽtur in. l. sed si p ptorẽ. §. ii ferie. ff. ex qui. cau. ma. τ. C. de dila. siue ps. τ. C. de ferijs. l. j. in fi. an tpe istarũ feriarũ poterit ꝓcedere iudex in causis de quibus hic loquit. Rñdet glo. q nõ mouet qr hic ꝑmittitur tali tpe ꝓcedi ergo itelligit ꝓhibitũ ar. de psum. nõne. τ. ve cre. ij. de transla. pla. ad hoc. ẽt allegat qr tales ferie a solo pricipe inducunt nec pñt iduci ab iferiore. C. de ferijs. l. a nullo ergo inducte seruabunt ꝓut ab eo indistincte inducunt hoc vltimo cõfirmat glo. qr talibus ferijs nõ põt renũciari ɓm veraz opi. de qua in spe. de ferijs. §. fi. in pñ. ergo eodẽ mõ tali tpe nõ poterit ẽt in causis istis. pro hoc facit qr tales ferie nõ
44 sunt iducte i fauorẽ hoīuz s3 i pncipis reuerẽtiá. ¶ † No. boná gl. ex qua habes triplicez spẽm feriaz τ quibus ferijs possit renũciari τ in quib⁹ causis ꝓcedi. ¶ Gl. a iure. op. q ob necessitates hoīuz nõ sunt iducte a iure imo iduci dbeat p pſidẽ seu iudicẽ loci inspecta varietate locoz. ff. de fe. l. psides. Soluit a iure ẽ statutũ q inducant ferie ob necessitates hoīuũ ita itelligit hic: s3 tps non ẽ determiatũ i iure eo qr ɓm diuersitatẽ locoz expedit illas qñq3 citi⁹ induci. qñq3 tardi⁹ vt in Tuscia vbi fiũt vindemie post festuz sancti Michaelis. τ sic in fi. septẽbris. τ iõ ministerio pſidẽtis vel iudicátis inducunt cuius erit arbitrari dictũ tps qñ sit congruũ
45 ita cõcludit. ¶ † Glo. valeat querit nũquid iudex cogat in causis de quibus hic ꝓcedere tpe feriato ob necessitates hominũ ɓm formaz huius cle. dicit q non sed põt si vult τ hoc voluit lr̃a hic inquantũ dixit q valeat seu possit procedi ista forma quasi sit mẽs q nõ p hoc cogit qr nõ qcquid iudicis ptáti cõmittit id iuris necessitati subijcit. ff. de iudi. l. nõ qcquid. τ. ff. de offi. psi. l. sepe. τ de offi. dele. ɔsuluit. τ p h infert glo. τ dat cõsilium q si viderit aliquaz ptium ledi breuiter ex tali ꝓcessu tali tpe fiendo q debebit supsedere cũ hoc facere possit vt est dcm̃ τ qr iudex h3 ꝓuidẽ vtilitati cáe τ ptiũ. alle. vt lit. nõ cõte. accedens. ij. de rescrip. statutũ. §. insuper. in. vj. cum si. alle. in glo. ad hoc qd no. in Spec. de arbi. in fi. v̄. sed nunqd tũc sedẽ. vbi dicit Spe. q arbiter in cui⁹ cõpromisso renũciatuz est huiusmodi ferijs nõ tenetur tali tpe ꝓcedere si
46 nõ vult. ¶ † Gl. amputet. op. q i eo q hic dr̃ nõ sit spãle in his cáis de qbus hic. ná idẽ est ẽt in alijs qr iudex d3 amputare materiá dilationũ τ facere litẽ breuiorẽ q̃3 potuit. C. de dila. l. j. τ. l. pperandũ. in pñ. τ. §. j. de iudi. facit de do. τ cõtu. finẽ litibus. Soluit q spãle est in istis cáis τ fortius poterit hoc facere in istis cáis q̃3 in alijs. Fatet tñ q ẽt in alijs facẽ poterit que hic dicunt ab isto ver. vsq3 ad ver. nõ sic. sed fortius facẽ poterit in istis. τ in h est spãlitas. melius dic vt colligitur ex no. in spe. de offi. iudi. §. fi. v̄. iij. alias. viij. τ c. ¶ Gl. poterit. op. q imo non poterit facere litẽ breuiorẽ in tanto in quáto poterit. vt. j. ꝛe. v̄. nõ sic. Soluit q illud dr̃ iudex posse qd honeste põt. xxij. q. ij. faciat homo. τ. ff. de cõdi. insti. filius τ. l. nepos. ff. de ver. sig. τ ideo si põt litẽ facere breuiorẽ s3 nõ honeste ppter ptis pıudiciũ nõ dr̃ posse. τ sic intelligi d3 iste tex. τc. ¶ Glo. exceptiones. q̃rit an istud qd hic dr̃ de exceptionibus frustratorijs repellendis τ alia q̃ sequunt vsq3 ad v̄. nõ sic. tollerent p vbuz abſq3 strepitu si id solũ esset in lr̃is cõmissionis appositum. Rñdet q sic. Mouet qr talia semper multũ clamorẽ τ tumultũ solẽt obstrepere seu strepitũ facere τ pbere obstaculũ veritati habende vt p3 expientia τ probatur. v. q. iiij. in loco benedictionis. vbi dicit canon q cultũ suum iustitia pdit qñ silentio iudici ob strepitũ turba persundit. Ad hoc. l. si qs in suo. C. de inoffi. te. τ de sindico. c. vno.
47 cũ alijs si. allegatis in glo. ¶ † Glo. dilatiões. q̃rit ad littere declarationẽ nunqd iudex datus ɓm formá hui⁹ cle. poterit repellere exceptionẽ surreptiõis oppositá ɔ̃ rescriptũ vel exceptionẽ recusationis cõtra iudicẽ vel exceptionẽ dilatoriá solutiõis vel similes. Rñdet q nõ ponderáda est enim lr̃a q̃ dixit q repellere exceptiones appellatiões τ dilationes frustratorias nõ aũt dixit q põt repellere dilatorias exceptiões τ sic itentus τ mẽs lr̃e ẽ q solũ possit repellẽ exceptiões frustratorias τ cpositas malitiose ad differenduz iudiciũ. τ nõ
48 alias legittimas. Iuxta h q̃rit gl. q̃ est ista exceptio vel appellatio quá intendit hec cle. repellere p hec verba. ná p eaz nõ est dicendũ q iudex datus ɓm hác formá posset repellere exceptionẽ vel appellationẽ quá alius iudex debẽt admittere. Rñdet glo. q hoc nõ clare hic apitur τ ideo in hoc nõ petit doceri. Guil. dicit q hic solũ itendit repellẽ exceptiões frustratorias que dicerent ɓm eũ si exceptio recusatiõis proponitur ɔ̃ iudicẽ ex eo qr aduocat⁹ alteri⁹ ptis est familiaris iudicis. alle. de offi. iudi. c. j. vel si opponat exceptio excõicationis. cõtra eũ qui se defendit vel appellationẽ ꝓsequit vel petit se absolui. alle. de excep. cũ inter. τ. c. dilecti. τ. c. significauerũt. τ gñaliter vbicũq3 lex repellit exceptiones vl̃ iudici visum sit q cá subterfugij pponat. repellit iudex tales exceptiões ɓm Guil. p hoc nõ bñ appet rñsum ad q̃stũ glo. ideo põt dici q solũ debeat iudex datus ɓm formá istaz repellere exceptiones quas alius põt sed potius quas ille facit qd dictũ fuit cum glo. in verbo amputet. τ qd in simili dicit glo. infra. p. in v̄. multitudinẽ. vel dic q excludit exceptiões regrẽtes altiorẽ indaginẽ que in alio iudicio pñt rebuari vt infra dicá post glo. vl̃ dic q excludit exceptiões oẽs si iudex suspicabit de malicia qr nõ retractabit ꝓcessus ẽt si oblata fuerit pbatio nisi veritas pbetur. ar. no. p Inno. de cõcel. pbẽ. post electionẽ. sec⁹ in alijs cáis. de app. iterposita. vel dic q excludit exceptiões q̃ magis frustrant τ differũt iudiciũ seu ꝓcessuz q̃3 respiciũt veritatẽ qr illa nõ sunt de iure naturali imo repugnát. Exẽplũ poni põt forte in exceptiõe nõ potes esse ꝓcurator qr miles vel femina. ar. eius qd no. Bar. in extrauagá. ad repri. in verbo sine figura iudicij. facit qd no. j. dicá
49 post glo. facit. l. fideiussor. §. qdam. ff. mádá. † Iuxta pdicta querit quis

[a] ¶ Deinde q̃rit an talib⁹ ferijs. adde q̃ a plene no. p d. iaſ. i. l. j. in iiij. notabili. ff. de ferijs.

[b] ¶ De qbus hẽtur i. l. s3 si p ptorez adde. d. iaſ. i. l. j. i. ij. col. in pñ. ff. de ferijs.

queritur quis iudicabit cām istā in appellatiōe.appellās nō qz iudicaret quantūcūqz iustā.ꝛ similiter nec appellatus qz iudicaret quantūcūqz iniustā.dicit hic Mat.ꝙ appellās hoc iudicabit q̄stum ad reprimēdā.iudex a quo ad deferendū qz bz videre sine cāe cognitiōe an sit iusta vel iniusta vt sic dēferat ꝛ cognoscat hoc extra formā seu figurā iudicij. subaudi ꝛ iudex appellatiōis quo ad appellationē recipiēdā.ff. ð ap 50 pel.reci.l.sciēdū.fa.qd no.i cle.ii añ.de do.ꝛ ptu.† Quō aūt posset esse notū iudici ꝙ sit deferēdū appellatiōi vel nō deferēdū dicit ꝙ poterit cōstare nō p cāe cognititiōem qz illa nō dz facere sz p euidētiā facit sup quo est iudicatū vl' ex eo qd appellatio illa inhibet a iure i casu illo.vel qz in appellatiōe ante sniam cā non expssa vel minus legittima.de quo p Jnno.ð.de appel.pastoralis.§.ꝑterea.ꝛ per Archi.de appel. si 51 a iudice in.vj. ¶ † Gl.iurgia.alle.cōcor.Sz q̄rit h̄ Mat.ꝙ requirant i aduocato.Rn̄det quattuor.s.psona.cā.mod⁹.ꝛ salariū.psona igit attēdit qz nō dz esse hereticus vel excōicatus.iij.q.j.c.j.de here.vergētis.ꝛ.c.excōicamus.Jtē qz nō dz esse mōachus.de postu.ex pte.ꝛ similiter nec clericus in sacris vel ēt in minoribus bn̄ficiatus.de postu.pla.c.j.Attēdit scōo cā qz nō dz assumere cām iniustā.C.de iudi.l.rē non nouam.Tertio dz attēdi modus vt sit non pducat instrumēta falsa vel falsos.testes nec dicat cōuicia.viij.q.iij.i loco.iij.q.vj.si quis adeo.Quarto dz attendi salariū.l.ꝙ nō petat salariū a quo nō dz necessitas quā dz facit.l.j.§.in honorarijs ꝛ 52 qd ibi no.ff.de va.ꝛ extor.co.ꝛ.ff.de pac.l.sumptus.¶ † Gl.defensiōis legittīe.alle.in pn.cōcor.Ste.ēt hic p iustificatione tex.alle.qz legittima dfensio est ð iure naturali ꝛ sic nemini est auferēda.alle.l.quotiēs.C.ð pci.impe.offe.ꝛ in cle.pastoralis.de re iudi.i.§.ceterū.deinde inducit glo.tex.ꝛ iura 53 pdicta ad qōnē notabilē legistarū.† nūquid vz ptās cui datū ē arbitriū in pcedendo forte ex forma statuti vel p spālē cōcessionez principantis in loco teneat seruare iusticiaz pti.an vero virtute talis arbitrij possit illā ledere ꝛ cdemnare ɔtra iura ꝛ cōtra iusticiā ꝛ sic vti propria ꝛ mera volūtate.ꝛ tenēt cōiter legiste ꝙ nō.qz iusticia ꝛ legittima defensio ptis nō intelligitur sublata per dationē arbitrij.alle.C.de inof.testa.l.si qñ ꝛ.C.de cōdi.inde.l.si pcurator in pn.cū alijs similib⁹ allegatis in gl.pro eis bene fa.hec cle.ꝛ cle.pastoralis.de re.iudi.ꝛ.§.pe.in fi.Cū gl.ɔcor.Ste.dicēs ꝙ si cōmittit alicui de a partiū volūtate vel a pncipe.ᵃ qz bm arbitriū suū pcedat qd nō ppter hoc poterit tollere iusticiā ptis vel eius legittimā defensionem.alle.iura alle.p glo.ꝛ vltra illa alle.ff.de oper.lib.l.si libertus ꝛ.ff.pro socio.l.si societatē.§.arbitrorū.vbi arbitramentū iniquū reducit ad arbitriū boni viri.Sz aduerte qz instat glo.in ver.sed si dicas.qz bm h̄ arbitriū cōcessum ab illo q potuit nil operabit.Cuius cōtrariū dz esse ar.decre.si pa.pa.de priui.in.vj. ꝛ decre. ad audientiā ð decimis.ꝛ.ff.de lej.si qñ.Rn̄det gl.ꝙ imo multū operabit qz pp illud nō tenebit ad obseruādas solēnitates que respiciūt figurā iudicij. vt in simili in hac cle.vñ dicit gl.aduertendū ꝙ eorū que in iudicio agunt quedā sunt acta cāe vel litis.qdaz sunt acta iudicij.acta cāe seu litis ppzie sunt cōfessiones attestatiōes ꝛ ea q̄ respiciūt factū.de q̄ agit.acta vō iudicij ppzie sunt citatiōes satisdatiōes ꝛ similia.ꝛ hec fuit no.Hosti.ꝛ Jnno.vt dicit gl.ꝛ ēt refert hic Mat.in.c.cāmqz.el picolo.de testi.mō put hic pz lz ista vba sine figura iudicij tollent aliqua ex his que ordināt iudicia nō tñ tollūt aliqua de his que instruūt ꝛ decidūt cām ꝛ iō nō est mirū si iudex taliter datus dz admittere legittimas pbatiōes ꝛ defensiones.ꝛ hoc ɔcludit ꝙ iudex taliter datus nil poterit omittere p qd impediret vel occultaret cognitio veritatis.vt pz ex tex.diligenter pōderādo singula hic phibita.Jlla aūt que respiciūt iudicē siue viraqz ptē siue alterā tm̄ ptiū bn̄ poterit omittere ꝛ hec est mens lr̄e vt pz hic discutiēdo singula pmissa tali iudici. Ad h.l.si seruus vetit⁹ ff.de le.j. ¶ No.bn̄ gl.ex qua habes decisionē qōnis pdicte quottidianā ꝛ verā rōnē lr̄e lz gl.in.ver.cupiētes.ad pn.cle.dixerit ꝙ nō potuisset bona rō diuersitatis assignari iter hec phibita ꝛ pmissa.de mā.p Bar.in.l.j.ff.de test.mil.ꝛ i.l.si filiusfamilias.ff.de dona.ꝛ i extuagā.ad reprimēdā.i vbo sine figura.ꝛ ver.videbit.Jtē no.ꝙ sentit gl.ꝙ idē i poztat dare alicui arbitriū in pcedēdo.ꝛ cōmittē cām sine strepitu ꝛ figura 54 iudicij.Jtē nota que dicant acta cāe ꝛ que acta litis.† Querit hic Mat.pone ꝙ egi cōtra te rei vendicatione p re depo sita.ꝛ tu cōfiteris ꝙ cōmodaui tibi nunquid fiet cōdemnatio.dicit ꝙ sic.ꝛ sic dicit tenere Guil.in Spe.in ti.de ac.ꝛ pe.§.melius.§.ij.v.H quoqz.ꝛ v.pone egi ɔ te.deinde querit qd si egi.cōtra te ex mutuo pduco testes qui nihil dicūt de numeratiōe sed dicūt de cōfessione mutui an fiat cōdēnatio.dicit ꝙ nō.put no.in Spe.in ti.de testi.§.j.ver.sed pone qd no.vide qd no. Bar.in.l.ij.§.fi.ff.si cer.pe.ꝛ in.l.si debitorē.ff.de no 55 ua.ꝛ de v.ob.l.si ita stipulat⁹.§.grisogonus. ¶ † Gl.citatione.q̄rit an sufficiat vnica citatio lz non sit pemptoria.an vero requirat tertia citatio vel saltem vnica pemptoria. Jn causis istis de qbus hic loquit.Rn̄det glo.ꝙ sufficit vnica ēt non pemptoria ꝛ hoc satis pbat p istum tex.qui simpliciter dixit c in singulari citationē requiri. ᶜ Fatetur tñ gl.ꝙ in alijs cāis est secus qz in illis saltem in prin.ꝛ in fi.cāe requirit trina vel vna pemptoria.vt pbat.s.vt lit.nō cōte.qm.§.porro.ꝛ no.xxiij.q.ij.de illicita.in.c.cōsuluit.de offi.dele.ꝛ p bar.i.l.cōsentaneū.ꝛ i auten.qui semel.C.qūo ꝛ qñ iudi.ꝛ in.l.si finita §.iulianus.ff.de dam.infe.cum glo.concor.hic Ste.alle.Ad scōm dictū gl.ff.de iudi.l.ad pemptoriū.cū.l.se.ꝛ.C.de iudi.l.pperandum.dicit tñ ꝙ nō negat quin pluries non possit citari pōt tñ bm eum iudex in prima citatiōe in cāis istis ponere pemptoriū sine cāe exp̄ssiōe qd in alijs nō liceret vt in his 56 iuribus supius alle.pz. ¶ † Gl.nō excludi.q̄rit qd si in istis cāis de qbus hic omittit iuramētū calūnie tacite qz nō sit petitū an viciabit pcessus.vr̄ ꝙ sic p hunc tex.cōtra lz gl.qz intentus ꝛ mens lr̄e est quo ad iuramentū calūnie in istis cāis nō plus excludit q̄ in alijs ꝛ si omittit eo casu quo in alijs pōt omitti dz tenere pcessus.facit de iura.calū.c.j.i.vj.in v. 57 verū. ¶ † Gl.pnūciatio.colligit ex tex.vnā rōnē ᵇ quare petitio actoris in actis sit redigēda.qz ad h̄ iudex possit cōformare pnūciatiōez petitioni.vt pz h̄ ꝛ in.l.vt fundus.ff.cōi di.ꝛ in cōcor.glo.pce.facit.l.iiij.ff.qbus ad.liber.pcla.non lz.ꝛ hec rō cōcernit iudicē. Alia fuit rō q̄ cōcernit actorem vz ne frustra se fatiget ꝛ vt possit videre sup quo positiōes ꝛ articulos bz formare.put pz i v. ꝛ qz.Jtē vt sibi agēti ex alia cā nō ob.rei iudi.excep.alle.de re iudi.abbate.in.vj. Et has duas dicit Ste.hic reddi.Tertia fuit rō que cōcernit reū.s.vt possit deliberare an velit cedere.an cōtendere qd alla cōgrue nō posset.alle.iij.q.iij.offerat.Jtem vt sciat sup quo seu ɔ quem habeat formare suas exceptiōes.ꝛ defensiones.Jtez ēt vt si petitio sit inepta absoluat ab instātia ꝛ in casu in quo sit apta absoluatur a pncipali vt possit iterato sup eodē conueniri.ꝛ ex hoc vr̄ ꝙ libelli oblatio cōcernit fauorē iudicis actoris ꝛ rei.Quidā tñ vt gl.hic refert dixerūt ꝙ oblatio libelli soluz respicit fauorē rei qd gl.dicit posse pcedere si loquimur de oblatione petitionis q̄ fit reo expensis actoris.Si vō cōsideramus cuius fauorē respiciat petitionē in actis describi.dicēdū ē ꝙ respicit triplicē fauorē.s.iudicis actoris ꝛ rei vt pdixi 58 ¶ † No.bn̄ rōnes ꝛ cās p quas petitio dz esse apō acta. Et ex hoc pz ꝙ ptes nō pn̄t renūciare quo ad hoc vt dixit glo.in 59 ver.necessario.† Jtē no.ꝙ oblatio libelli seu petitiōis dz fieri reo exp̄sis actoris.de quo p glo.ꝛ doc.in cle.cām de elec.q̄.uis.ꝛ in cle.j.de appel.pp pdicta dicit gl.in verbo formari ꝙ cauti aduocati faciunt triplicē libellū ꝛ vnū dant notario quē scribit apud acta.aliū reo.tertiū seruant sibi ad finē vt melius 60 ꝛ citius possint formare positiōes ꝛ articulos. ¶ † Gl.voluerit voluit opponē ɔ tex.qz videt ꝙ in istis cāis sic summarijs extraordinarijs de qbus loquitur cle.nō sit locus reconuentioni.vnde opp.de no.p Jnno.ꝛ Hosti.de mu.pe.c.j.vbi dicūt ꝙ cōuentus sup cā summaria nō pōt recōuenire nisi sup cā que sit similis cōditionis.Sol.gl.ꝙ aut reus vult recōuenire actorē sup simili cā ꝙ similiter debeat tractari simpliciter ꝛ de plano ꝛ bm formā huius cle.ꝛ sic in simili cā.ꝛ tunc pōt ꝛ ita intelligit hic. Jnterdū reus vult actorē reconuenire in alia cā ordinaria.ꝛ tūc nō possit ex quo cā pro qua actor agit est summaria.ꝛ ita intelligit ɔriū.Rōnē diuersitatis assignat Jnno.ꝛ Hosti.qz cōuentio ꝛ recōuentio sunt simul tractant de.de or.cog.c.ij.Sed vbi vna cā est summaria alia plenaria certū est simul tractari nō possunt sine piudicio alterius earum ex eo qz vna earuz exigit accelerationē.alias vō exposcit dilationes longiores.l iudices.ꝛ autē.iubemus.C.de iudi.ꝛ iō nō dz posse accumulari.fa.l.j.C.depo.ꝛ de cōpensa.l.fina.

a ¶ Quō āt posset.quid āt in dubio an sit deferēdū appellatiōi.vide gl.i.c.vt debit⁹ i.v.ex rōnabili cā.ð appel.ꝛ ibi.d.an.ꝛ docto.pōit.d.ias.i l.j.i.ij.co.in vj.notabili.ff.si qs cau.ꝛ alex.i ɔsi.cxiij.i.j.col.in.v.volu.

b ¶ Qz sz arbitriū suū de hac ɔmissiōe pōit fe.i.c.j.i.xviij.co.de cōsti.vbi pōit de de plurib⁹ similibus causis.

c ¶ Fatet tñ glo.ꝙ in alijs.An āt i oī actu requirat trina citatio vl' ad monitio ponit late feli.i c.ex lr̄is. in iiij.v.ꝛ i.vj.co.ex ð ɔst.

d ¶ Quare petitio actoris.An aūt stāte statutō ꝙ petitio in scriptis nō sit necessaria.itē debeat petitio in scriptis per notariū redigi.vid alex.i.ɔs.lxvj.isi.co.j.volu.

τ.§.depo.c.bona fides.in fi.adde.ff.ad exhiben.l.ij.§.ibidē τ hec rō multū facit ſm glo.cōtra dcm̄ Inno.τ pro opi. quā glo.infra tenebit.l.in glo.ſe.Sed aduerte q2 vt refert gl.aliq legiſte tenēt cōtra dcm̄ Inn.τ Hoſti.in hoc ſcdo dicto dicē tes φ ēt ſi quis ſit ꝯuentus pro cā ordinaria.Mouet̄ p.l.ſ3 τ he.§.non ſolū.ff.de ꝓcura.vbi p3 ꝭ3 vnū intellectū quē gl. ibi approbat φ ſi per ꝓcuratorē actoris petit̄ cā damni infe/ cti quā conſtat celeritatē deſiderare.ff.de dam.infec.l.j.τ i.§. pe.ff.de ferijs.l.ij.reus ſivult actorē recōuenire aliqua actiōe ꝓcurator actoris tenet̄ illū defendere. Pe.de bel.per.no.in l.iij.C.vbi cā ſtatus t3 dcm̄ Hoſt.τ Inno.per.d.l.τ idē t3 in autē.τ ꝯſequēter.C.de ſen.τ interlo.om.iu.τ idē ibi Cy.per rōne3 ſuperius aſſignatā.Ad.§.non ſolu3.rn̄det φ ille.§.hr̄e pōt multos intellectus ad quos eſt volubilis.τ iō dicūt illū §.debere intelligi qn̄ ꝓcurator recōuenit̄ pro ſimili cā.ſ.p cā dāni infecti.τ ita ibi intelligit gl.ꝭ3 ſcdm intellectū.τ iſta opi. ſequunt̄ cōiter legiſte.τ maxime Bar.in.d.autē.τ cōſequēter τ in.l.j.§.fi.ff.de var.τ extraor.co.Cōtra iſtam opi.Innoc.τ ſequaciū obijcit glo.in ver.p̄dicte.de decre.ij.de mu.pe.vbi p3 φ modus datus p̄ter vel cōtra ius in cā cōuentiōis itelli/ git̄ ēt datus in cā recōuentiōis.τ per ꝯn̄s vr̄ φ rōne cōuen/ tiōis τ ipſius bn̄ficio cā q̄ aſa ſui natura ē ordinaria efficitur ſummaria τ ꝭ3 modū ſummariū d3 tractari ſi ipſa cā recōuē/ tiōis ſit ſūmaria τ p ꝯn̄s ſimul poterūt tractari.τ ſic ceſſabit rō Inn.τ Hoſt.Rn̄det gl.φ ſi volum⁹ tenere opi.Inn.poſ/ ſum⁹ dicē φ dcā dcrē.ij.nō h3 obſtare q2 pt dici φ aliud ē qn̄ p reſcriptū tollit̄ id qd̄ reſpic̄ fauorē ptiū vt appellare q2 tūc ſicut id nō licebit reo in ꝯuentiōe ꝓpter reſcriptū.ita nec li/ cebit actori in cōuētiōe.τ ita loq̄t̄ illa decre.ij.aliud aūt ē qn̄ ſubſtantialia iudicij tollunt̄ per reſcriptū q2 tūc reſtringitur tm̄mō ad caſum expſſu3 cōuentiōis.alle.in ar.de re.iur.que a iure in.vj.cū cōcor.τ ita intelligit̄ dcm̄ Inno. Rō diuerſita/ tis pōt aſſignari.q2 in primo caſu valeret renūciatio impetrā tis.d.l.j.in fi.C.de temp.appel.ſed non in ſcdo vt inferi⁹ di/ cet̄.τ no.de offi.dele.de cauſis.de re iudi.c.fi.in.vj.τ dixi cū alia.gl.s̄.in verbo neceſſario ad fi. Aduerte q2 cōtra dictum Inn.multū fa.hec lr̄a ſimpliciter τ indiſtincte ipſa3 itelligē/ do.Itē cōtra ipſum fa.dicta decre.ij.in rōne ſui cui nō vr̄ ſuf ficienter rn̄ſum.na3 rō illius decre.non fuit ex eo q2 poſſet re nūciari appellatiōi ſed fuit vt ſeruet̄ equalitas inter ptes i iu 61 dicio vt ibi p3. † Quid ergo dicēdū hui⁹ timore [a] gl.hic fina liter in v̄.eque cōcludit φ ſatis eque pōt diſtingui q2 interdū delegatus vel ordinarius cognoſcit de cā que ſui natura eſt ſummaria τ in qua de ſui nā ſummarie ꝓceditur.τ tūc pce/ dat opi.Inn.τ ſequaciū.τ tūc equalitas cāe impediat recon/ uentiōe3 ſicut in ſimili no.in.c.j.de mu.peti.in fi.pe.glo.τ de arbi.cū dilectus.in gl.j.vbi p3 φ equalitas cāe criminalis q̄ ad ciuile3 τ arbitralis quo ad aliā impedit recōuentiōe3.In terdū cōtingit φ delegat⁹ virtute cōmiſſionis cognoſcit ſum marie in cā que alias de ſui natura requirit plenā cognitiōe3 τ tūc aut motu ꝓprio fuerūt ſublata iudicij ſubſtātialia.τ tūc ide3 dicendū qd̄ in caſu ꝓxime ꝓcedenti.Aut fuerūt ſublata ad petitiōe3 impetrātis τ tūc vr̄ ēt remiſſa plena cognitio in recōuentiōe.ar.palle.decre.ij.de mu.pe.τ.l.vlti.C.de fruc.τ litis expenſis.Pro hoc bn̄ facit hec lr̄a que generaliter loq̄t̄ dicendo qd petere voluerit non diſtinguēdo an cā ꝓ qua fit recōuentio ſummaria ſit an ordinaria.Rō aūt diuerſitat̄ in/ ter caſu3 qn̄ ꝓprio motu tollunt̄ ſubſtantialia τ caſum qn̄ ad impetratiōe3 colligit̄ ex decre.ſi motu ꝓprio.de p̄ben.i.vj.τ ex eo no.i.d.c.ij in fi.in vlti.gl.τ tenendo iſtā diſtinctiōe3 ceſ/ 62 ſant cōtraria. C † No.bn̄ ſingularē gl.que determinat τ de clarat an τ qn̄ ſi cā cōuentiōis ſit ſūmaria poſſit fieri recōuen tio de cā plenaria.cū gl.cōcor.Ste.τ pau.de lia.Archi.in.c. cuius agēdo.iij.q.viij.τ ꝯſueuit dicere.d.An.i.c.fi.d mu.pe. t3 φ ēt ſi motu ꝓprio tollant̄ ſubſtātialia intelligant̄ etiā ſub lata in cā recōuentiōis.Mouet̄ p dcā3 decre.ij.de mu.peti. in rōne ſui q̄ vniformiter locū h3 ſiue motu ꝓprio ſit fcā ꝯceſ ſio ſiue nō.v3 vt equalitas ſeruet̄ i iudicijs.Idē dicit eade3 rō ne ſi corā ordinario fiat recōuentio ēt de cā plenaria l3 cā cō/ uētiōis ſit ſummaria.Or credo tuti⁹ tenere gl.τ credo φ ſer/ uaret̄ i pratica [b] pp auctoritatē τ alioꝝ tātoꝝ viroꝝ.ar.l.mini 63 me.ff.de legi. C † Gl.exordio.q̄rit τ iducit tex.ad qōnē illa3 nūqd.ſ.recōuētio poſſet fieri ex interuallo poſt litis conteſt.

Ber.Vin.Inn.Guil.τ arch.tenuerūt φ ſic dicētes φ fieri poterit vſq3 ad ꝯcluſionē in cā.Aluari⁹ Tancr.Gof.Hoſt. Jo.mo.ꝯdicentes φ recōuētio d3 fieri ante litis,cōteſt. vel ſtati3 poſt.τ ita t3 Accur.i autē.τ ꝯſequēter.C.de ſen.τ iter lo.om.iudi.τ in autē.de exec.τ his q recōueniūtur in.§.ſan/ cimus.in p̄ma gl.ꝓut plene.de hoc no.p Joā.and.in.c.j.ſu/ per p̄ma gl.de mu.peti.Que aūt dictaꝝ opi.ſi verior dicit gl. φ placet ſibi opi.ſecūda que fuit Ala.τ ſequaciū reiecta opi. Ber.Inno.τ ſequaciū.Pro hac opi.bene facit iſte tex.qui dixit in exordio τc.quaſi a ſenſu ꝯrio velit recōuentionē nō poſſet fieri ex interuallo.fa.ēt pro hoc qd̄ dictū fuit cu3 gl.p̄/ cedenti.Nec ob.p̄dictis φ reus cōuenire pōt actorē qn̄cūq3 durāte iudicio.de or.cogni.c.ij.q2 aliud eſt querere an poſſit cōuenire ipſum actorē taliter φ dicta cōuentio vi3 hēat recō/ uentionis vt ſic ſimul tractent̄ τ finiatur ꝓut fieri d3 cā recō/ uentionis.de or.co.c.ij.τ tūc dicendu3 eſt φ hoc fieri nō pt niſi in exordio litis h̄ eſt ante lit.cōte.vel ſtati3 poſt vt hic ꝓ/ batur.Aliud eſt q̄rere an poſſet reus cōuenire actorē p via3 actionis aut ſimplicis ꝯuentiōis q̄ nō h3 vim recōuētiōis τ dicendū eſt φ p hoc pōt qn̄q3 durāte primo iudicio.Cū glo. ꝯcor.Ste.hic.Aduerte gl.pōt itelligi φ qn̄cūq3 durāte p̄mo iudicio poſſet recōuenire actorē corā iudice quaſi corā iudi/ ce vtriuſq3 τ h̄ eēt claꝝ q2 ēt poſt finitū iudiciū poſſit pt ꝭo in telligi φ reus pōt ꝯuenire actorē durāte p̄mo iudicio coram illo iudice l3 aſa non ſuo.ipſius actoris.τ hec iō q2 actor illū in iudicē approbauit pro ſe τ ſic d3 eodē modo τ ꝯ ſeipm̄ nō dedignari.vt in.l.cū papinianus.C.de ſen.τ tūc ex iſto hēbis φ cū recōuentio habeat duplex ꝓuilegiū.vnū v3 φ nō ſuū iudicē facit cōpetente3.vt.d.l.cū papi.Aliud eſt ſimul teneri ꝓceſſus.ſ.φ ſimul cognoſcātur decidātur τ determinētur.vt d.c.ij.d or.co.cū ibi no.φ ꝓuilegiū primu3 poterit ſepari a ꝭo.τ hic itellectus eſt magis notabilis q2 p̄mus non hr̄et du/ biū.τ hūc ſcdm itellectū amplectit̄ Bar.in autē.τ ꝯiter pall. Jo.cal.tenuit oppoſitū in decre.j.de mu.pe.in addi.q2 h re/ perit̄ iure cautū.Or credo veriorē opi.huius glo.quā ſequit̄ bar.q2 l3 nō ſit tex.expſſus ſaltē hoc ſuadet ro.τc.τ ſic credo 64 φ ſuaret̄ in practica.τ hāc opi.ſeq̄t̄.d.An.τ Pe. C † Gl. clarior q̄rit in quo fiet clarior diffinitio ſi petitio redigit̄ i ſcri ptis apud acta. [c] Rn̄det φ cū memoria nr̄a ſit labilis.xxiij.di. p̄terea.C.q te.fa.po.l.hac ꝯſultiſſima.§.at cū humana.ſi non ſcriberet̄ poſſ3 vitas occultari.τ ſic ipedit̄.Itē q2 exque peti tio repiet̄ ſcripta in actis pt exprimi in ſnīa ꝓut eſt moris. Ex his hēs verā rōnē quare exigit̄ ſcriptura in petitiōe τ in ſnīa q2 p hāc cle.nō itelligūtur ꝓhibita ea q̄ ꝯcernūt vitatis inda ginē vel ꝯſeruatiōnē indagate.vt.s̄.fuit dcm̄ in ſimili cū gl.in 65 v̄bo defenſiōes legittime. C † In v̄.τ q2 remittit de mā poſi tionū ad no.i.c.j.de ꝯfe.in.vj.τ ibi de h̄.τ.e.ti.τ li.τ.c.ij.τ de te.pſen.e.li.p Spe.in ti.de poſitiōib⁹.p legiſtas in.l.ij.§.φ 66 obſeruari.C.de iu.ca.vbi p gl.Cy.Bu.τ bar.τc. C † Gl.cō feſſiōes.op.voluit φ nulla ſit vtilitas facere poſitiōes q2 ille fiūt poſt negatā petitionē.l3 ſi ps ſemel negauit id qd̄ petit̄ v̄iſimile ē φ ēt poſitiōes negabit.ar.regule ſemel malus τc. de re.iu.in.vj.τ de pſum.ſcribā.So.gl.φ imo ſemel ꝯtingit magnā vtilitatē ſurgere ex vſu poſitionū q2 ſepe p illas rele/ uat̄ in multis.ꝓbare bn̄s l3 reſiſtat̄ ſibi in eo qd̄ petit̄.Exem plū p3 ſi peto a te centū que mutuaui titio cuius tu es here tu reſiſtis negādo.nam ꝓbare hēo q2 mutuaui titio cētū.Itē q2 illa ꝓmiſſit reſtituere tali die.Itē φ titius iſtituit te here/ dē itelligo ſi nō es ei⁹ heres abinteſtato.Itē φ mortu⁹ ē.Itē φ tu hr̄ditatē ei⁹ adiuiſti.mō ſi ponā oīa p̄dcā forte negabis p̄mas duas poſitiones reliquas aſa cōfiteberis.τ ſic in illis releuabor ab onere ꝓbādi.τ ſic multū iuuat facere dcās poſi tiōes.Itē dicit gl.poſſibile erit φ tu oēs poſitiones confite/ beris l3 reſiſtas petitiōi.Si vo reſiſtis dicēs te hr̄e exceptio nē pacti de nō petēdo ſolutionē vl ſimilē exceptionē forte p̄/ ſcriptiōis.Ex p̄dictis ꝯcludit gl.φ ſepe multū iuuat τ expe/ dit facere poſitiōes ſup pricipali negocio l3 aduerſarius ſibi in illo reſiſtat cū gl.cōcor.hic zen.τ vide hic duas qōnes po 67 ſitas ad finē glo.in v̄.defenſiōis. C † Gl.articulos.remittit de mā articulor ad dcre.p tuas.d te.ibi ēt de mā iterrogato rioꝝ.τ.e.ti.p̄ſtiū.i.vj.deinde oppōit φ nō debeāt appellari articuli ſ3 intētio vl aſſertio.ar.l.p hāc.C.de tēp.ap.d cā poſ. cū eccl̄ia.So.φ h3 diuerſitate3 fori aliter τ aliter appellant̄. q2 in aliqua

[a] C Gl.hic finaliter.ad/ de alex.i ad di.ad bar.in autē.τ cōſe/ quenter i.j. additiōe cir ca med.C.d ſen.τ inter. om.iudi.

[b] C Pro/ pter aucto/ ritatem.De a aucte gl.vi/ de alex.i cō/ ſi.xcij.i.j.co. in fi.i.ij.vol. alex.in cōſi. xlix.i.iiij.co τ i cōſi.li.in ij.col.in.iij vo.alex.i cō ſili.lix.i.iiij. co.in.ij.vo. τ i cōſi.clxx vj.i fi.co.in v.vol.late p corſe.i rep. to.ſuo.ad abba.in fi.τ d.iaſ.in.l.vt vin i pe.col. ff.de iuſti.τ iu.

[c] C Reſpō det φ cū me moria.pro iſta ſol.vide bo.tex.i.l.iu bem⁹ circa pn.ibi.l3 ne aliqua obli/ uio.C.de te ſte.

qꝛ in aliquo foro dicunt articuli vt hic i aliqbus itētio.vñ ēt dicit articulans intēdit talis ꝓbare interdū assertio qꝛ dicit 68 talis asserit sevelle ꝓbare ꝛc. ¶†Gl.lōgeuꝰ q̃rit a q̃ tpe in cepit iste vsus.Rñdet ꝙ a tpe Gre.ix.qꝛ añ ñ hēbamꝰ exꝓs. suꝫ sꝫ ꝑ ipsuꝫ hēmus expꝰsse i.c.dudū.ij.de elec. ꝛ de lit ꝯte. 69 c.vno.† Querit ħ guil.ꝛ zē.ª cuius loci vsus ꝛ ꝯsuetudo at tēdi dꝫ. Rñdet ꝙ si vsus tēdit ad cāꝫ ordinādā inspicit locꝰ vbi iudiciū vētillat.Si aūt tēdit ad cāꝫ decidēdā tūc si agit ꝑsonali ex cōtractu attēdit locus cōtractꝰ.Si agit reali ispi cit vsus loci rei.alle.de fo.cōpe.romana.§.ꝯhētes i.vj.Sive ro agit criminali ex delicto tūc ispicit vsus loci vbi delictū ē ꝯmissuꝫ.alle.ꝺ fo.cōpe.postulasti.ꝛ.c.lꝫ.xij.di.illō.Cuiꝰ aūt loci vsus inspiciat i testamētis dicit ꝙ loci vbi testm̄ ē ꝯditū fa.l.ij.C.quēadmo.testa.ape.de quo plene ꝑ Bar.in.l.j.C.ꝺ sum.tri.ꝛ ibi ēt ꝑ Cy.ꝛ Jo.de lig.in.c.vt aiaꝝ.de ꝯsti.in.vj. ꝛ de sen.ex.a nobis ꝛc. ¶Gl.obseruari volētes.ꝺclarat lr̃aꝫ i qbus cāis hic vellit suare vsuꝫ positionū qꝛ i oibus.ꝛ dato ꝙ solū loquit in his in qbus spāliter loquit cle.tñ multoforꝰ 70 tiꝰ in alijs. ¶†Gl.ꝺ ptiū.q̃rit an resistēte sola vna ptiū pos set iudex dare terminū simul ad ponēdū ꝛ articulādū. dicꝫ ꝙ sic.sed ambabus ptibus resistētibus nō.ꝛ hoc voluit hic lr̃a dū dixit in plurali nisi de ptiū volūtate aliud ꝓcedat.ꝑ ħ in fert glo.ꝙ si inuitis ambabus ptibus iudex ēt in causis istis ꝺ qbus loquit cle.nō pōt dare terminū simul ad ponendū ꝛ articulādū multomiꝰ in alijs causis ordinarijs.vꝛ tñ i istis de quibꝰ hic spāle ꝙ inuita altera ptiū dare possꝫ dcm̄ termi nū.secus vꝛ in ordinarijs.Et hoc tꝫ gl.seq̄ns.dicit tñ ꝙ ps siuult pōt simul dare positiōes ꝛ articulos ꝛ sic sepe fit i cāis ꝑ aliquos.qꝛ vꝛ talis ponit sic ꝛ si negeꝛ intēdit ꝓbare ñ pos set ad hoc cogi.sꝫ posset pꝛio ponere deinde negata deducē in articulos.an aūt positiōes ꝛ articuli possint omitti de ptiū volūtate.vꝛ ꝙ sic ꝑ hūc tex.ꝛ ħ tꝫ hic Mat.alle.no.ꝑ Host. in sum.ꝺ test.§.sup qbꝰ.vbi dicit ꝙ positiōes ꝛ articuli omit ti pñt de volūtate ptiū tacita ꝛ expꝰssa.ēt in casibus in qbus iuris ordo seruat.In ꝯtrꝫ tñ pōt induci ille tex.qꝛ si spāle ē in istis cāis in qbus nō seruat ordo iuris qȝ ibi fieri posset. ergo in alijs erit ius cōe in ꝯtrꝫ.ar.ff.ad munici.l.j. dic ꝑmā opi.ꝓcedere ꝛ forte verā.nec ob.ille tex.qꝛ ħ vacat.ar.a ꝯtrꝫo 71 sensu hꝫ Mat.ꝛ Jo.de lig. ¶†Gl.ptes.q̃rit an iudex pos sit dare actori ꝛ reo simul terminū ad ꝓbandū.gl.rñdet ꝙ in cāis istis in qbꝰ ꝓcedit sine figura iudicij claꝝ est ꝙ sic.vt ħ ꝓbat.In alijs aūt cāis in qbus ꝓcedit ordinarie nō posset hoc facere inuito reo sꝫ eo volēte sic.Fatuꝰ tñ eēt reus ꝯsen tire qꝛ sic grauaret se onere ꝓbādi defensiōes suas añq̃ itē tio actoris sit fundata qȝ nō erat ei necessariū.alle.no in.c.ꝺ testibꝰ.ꝰ.de test.Spe.tñ in ti.de instr.edi.§.nūc dicamꝰ.dic se pe se obtinuisse vt post fcāꝫ ꝯtestationē ꝛ ꝓstito iuramēto i cā possit iudex statuere terminū pemptoriū ptibꝰ ad exhibē da oia quibus in cā sunt vsure ptes.alle.ff.de edē.l.j.§.edē da sunt oia.ꝛ qȝ ibi no.Refert tñ ibi ꝙ quibusdā id vꝛ duꝝ cū id sit licitū facere vsq̃ ad ꝯclusionē in cā alle.ꝺ fi.instr.cū dilectꝰ.vñ dicūt ꝙ lꝫ iudex id possit nō tñ dꝫ id facere. alle. ff.ꝺ iudi.l.nō qcq̄d.xj.q.j.aliud fa.qȝ statiꝫ sequit cū gl.Oꝛ dcm̄ spe.pōt ꝓcedere i cāis istis i qbꝰ ꝓcedit sine figura iu dicij in alijs nō vꝛ id qȝ fieri possit inuito reo ꝑ ꝓdcā.ꝛ hoc vꝛ hic tenere guil.de mon.lau.dicit.n.ꝙ instr̃a pñt ꝓduci ēt trā sactis oibus dilatiōibus vsq̃ ad ꝯclusiōeꝫ seu renūciatiōeꝫ i cā vbi seruat ordo iuris.ꝺ fi.istr.cū dilectꝰ.nec credit ꝙ pos sit iudex artare ptes ad ꝓducēdū oia iura sua ꝛ istr̃a īfra cer tū diē añ renūciationē cū hoc nō sit iure cautū.sicut ē i.c.pa storalis ꝺ exce.ꝛ ꝺ testi.significauerūt nec sit piculū ꝺ subor 72 natiōe alle.ꝺ do.ꝛ ptu.si vo ꝛ ꝺ test.fraternitatis. ¶†Gl.pꝰ datiōeꝫ.q̃rit an iudex possit simul dare terminū ad ponēdū ꝛ articulādū puta.x.dies.ꝛ extūc terminū alioꝝ.x.dieꝝ vꝛ mē sis ad ꝓducē dū oia iura vꝛ instr̃a qbꝰ sunt ptes vsure in cā. Rñdet gl.ꝙ hoc pēdet ex itellectu huiꝰ lr̃e.nā duplex.pt eē eius intellectꝰ.vnus ꝙ post vbū datiōeꝫ ꝯstruat cū vbo assi gnare.ꝛ tūc ħ eēt casus ꝙ ñ.sꝫ demū post datiōeꝫ articuloꝝ ꝛ nō priꝰ possit statuē hūc terminū.Alius pōt eē intellectꝰ ꝙ vbū post dationē coiūgat ꝛ cōstruat cū vbo exhibēdū vꝛ ex hibēda.ꝛ tūc ħ eēt casus in oppositū.s.ꝙ possit simul dictos duos terminos dare.al'e.simile de testi.cog.c.ij.pro isto ite l lectu facit lr̃a que dicit q̃ncūq̃ sibi vꝛ.Oꝛ tꝫ gl.pmū itellectū ꝛ pmā expositionē.Mouet ex eo maxime qꝛ datis positio b nibus in termiō ē illis rñdēdū ꝛ sic articuli exaiandi.ᵇ Istō aūt tps ꝺ quo vel in quo instat sup his nō dꝫ currere i termi no ꝓductiōis.Itē nō est ꝯgruū statui pti terminū ad ꝓban duꝫ prius q̃ sciat in qbus releuetur ꝛ quos articulos tenea tur ꝓbare.iō primus itellectus melior vꝛ.ꝛ sic residet gl.cre do posse dici ꝙ si iudex eūdē terminū vult dare ad articulā dū ꝛ ponēdū ꝛ ꝓducēdū iura ꝛ instr̃a nō possꝫ hoc facere vt dixit gl.ꝑ rōnes suas.sed si daret diuersuꝫ terminū icipiēdū post lapsuꝫ terminū ꝓductionis articuloꝝ ꝛ ipsoꝝ exaiatoꝝ lꝫ simul daret cū termino datiōis ꝛ articuloꝝ nō video q̃re hoc fieri nō possit nec ꝯ hoc faciūt rōnes gl.qꝛ nō currit tps nisi lapso termino pꝛio.ad hoc qȝ no.C.de dila.siue ps.ꝛ in l.fi.ꝯ admit.ad bo.pos.pñt.ꝛ.ff.de acq.her.l.q̃diu.i v̄.eo.tñ ¶Glo.remissionē.remittit ꝺ forma remissionis q̄ fit pro te stibus ad.c.pñtiuꝫ.de testi.in.vj.Item Ste.dicēs ꝙ regula riter fit litis cōte.datis articulis qñ de istis nō pōt ꝯstare in curia seu i loco iudicij.alle.ꝺ fideiuſ.ꝯstitutꝰ.ij.q.ij.c.ij. de q̄ ēt ꝑ Jo.cal.alle.alias Jo.mo.de here.c.fi.i.vj.vñ dicit Ste. regulariter nō fit cōmissio sup pemptorijs vel dilatorijs q̄ ꝓ ponūtur añ lit.conte.Iteꝫ non fit nisi semel ex stilo curie ꝛc. ¶Glo.pro testibus.q̃rit an ꝓcedat lr̃a siue fiat remissio ꝑ te stibus ꝓbatorijs siue ꝑ reprobatorijs.dicit ꝙ sic.qꝛ genera liter loquitur hic.ꝛ qꝛ ēt in illis fit remissio.de testi.pñtiuꝫ in 78 vj.fa.decre.ij.de testi. ¶†Gl.ꝓducēdis.q̃rit an semp i di latione data ad ꝓducēdū instr̃a liceat ꝓducere testes.hic vꝛ ꝙ sic.cuꝫ loquit in cāis in quibus ꝓcedit sine figura iudicij ꝛ qñ datus fuit terminus ad ꝓducēdū oia acta ꝛ munimēta quibus vti volūt ptes.Oꝛ gl.tꝫ hic ꝙ nō semp i dilatiōe da ta ad ꝓducēdū instr̃a liceat ꝓducē testes.de quo remittit ad no ꝑ se post Ste.ꝛ guil.i.c.puenit.j.ꝺ test.cogē. ¶†Gl.nō obstāte.iducit tex.ad q̄nē illa legistaꝝ nūquid vꝫ post termi nū datū ad ꝓducēdū instr̃a audiat volens ꝓducere illa qꝛ vꝫ ꝙ nō ꝑ hūc tex.vbi pꝫ a sensu ꝯrio ꝙ si non fit remissio ꝑ te stibus ꝓducendis lapsus termini hn̄ ob.ne possent ꝓduci vl terius instr̃a.ꝛ hoc tꝫ Odof.ꝛ guil.in Spe.de dila.§.vidē dū.v̄.qd si datus.alle.guil.ff.de opti.leg.l.mācipioꝝ.ꝛ.C.ꝺ i ge.ꝛ manu.l.diffamari.ꝑ istoꝝ opi.alle.ēt gl.q accu.nō pos. l.si ea.ꝛ de remis.pig.l.si eo tpe.ꝛ dcre.lꝫ cāꝫ.ꝰ.ꝺ ꝓba.i pꝛi. illius decre.ꝛ qȝ ibi no.in.j.gl.Itē qꝛ boni iudices ē litē di rimere.alle.ꝺ dolo finē littibꝰ.ꝛ.c.fi.Alij fuerūt in opi.ꝯria dicētes ꝙ ēt post terminū lapsuꝫ pñt ꝓduci.Mouet.qꝛ qs nō ē cogēdus edē sua instr̃a nisi cū eis vtit.alle.l.j.§.edēda. ff.de edē.scōo alle.de fi.instr.cū dilectus.vbi hoc vꝛ expꝰssuꝫ ibi eniꝫ dꝛ ꝙ vsq̃ ad cōclusionē in cā lꝫ ꝓducere instrumē tū.Tertio ad idē alle.l.iudices.ꝛ auc.iubemꝰ ꝛ qȝ ibi no.C. de iudi.l.nec omissa.C.de libe.cā.ff.de q̄st.l.vnius.§.fi.Ad hoc ēt qꝛ forte ꝯfitebat aduesarius vidēdo i instr̃a.ꝛ sic apie tur via vitati.Altio ꝑ ꝛ ꝯ facit hꝫ gl.cle.excōis.ꝺ exce.Ter tia fuit opi.alioꝝ distinguentiū an ius aduersarij fuerit iesuꝫ termino lapso.vt qꝛ forte perūt testes ꝑ q̄s poterat reproba re instrumētū si fuisse ꝓductū infra terminū ꝛ tūc nō posset ꝓduci post lapsuꝫ terminū.Aut ius aduersarij ē illesuꝫ ꝛ il lo cāu ꝓduci posset instrumētū.alle.ꝓdicti.l.mācipioꝝ.pal. ff.ꝺ op.leg.Et hec opi.vꝛ satis equa ꝺm gl.ꝑ quā alle.qȝ dꝫ in.c.j.de do.ꝛ contu.ꝛ ꝺ ꝓbē.si tibi absenti.in.vj.ꝛ qȝ nol. in.l.si reꝫ.§.quolibet tpe.ff.de euic.ꝛ qȝ no.ꝺ emp.ꝛ ven.c. fi.super prima glo.ꝛ sic residet glo.per qȝ vꝛ approbare hāc tertiaꝫ opi.cū glo.concor.hic Stepha.ꝛ hanc tertiaꝫ opi.se quitur Ja.de are.ꝛ Cy.in.d.l.si eo.§.q accu.nō pos. de hoc per Bar.in.d.l.mācipioꝝ.ff.de op.leg.Ibi Bar.vꝛ dicere ꝙ hoc procedat si post terminū lapsum non est ꝓcessum vl terius ad aliqd in iudicio.Si vero esset ꝓcessum adulterio ra tunc nō posset ꝓducere instrumēta nisi iuret de nouo ad se puenisse.ar.decre.pastoralis de excep.iūcta.d.l.mācipio rū.ꝙ apte videt ꝓbare dictā limitationē ad dictū Ja.ꝺ are. 80 ¶†No.hn̄ istā glo.ꝛ tene mēti ꝓdicta.qꝛ quottidiana sunt c ꝛᶜ eadē qȝ fit an post terminū datū ad testes ꝓducēdos pos set qs testes ꝓducē.vt no.ꝑ Bart.in.l.mācipioꝝ.De mā ꝑ Dy.in regula indultū.ꝛ ꝑ dños de rota in nouis ꝯclusiōibꝰ ꝯclusione.cxxviij. ¶Gl.interrogabat.opi.ꝙ hoc nō fit spā le in causis istis in qbus ꝓcedit sine figura iudicij ꝙ iudex interroget ptē vbicūq̃ equitas suadet.q. imo idē vꝛ in alijs

ª ¶Cuius āt loci vsus. Adde bal.i l.ius ciuile ff.ꝺ iu.ꝛ iu. ꝛ bal.i.l.si ñ spāli.C.de testa.

ᵇ ¶Istō āt tps. Adde alex.in cōs. lxxij.i.j.co. in.iij.volu.

ᶜ ¶Et eadē qȝ fit an pꝰ terminū.ad de alex.i ꝯs. cxxxiij.i.ij. co.post me. in.ij.volu.

de fi.instru.cũ Joã.ad fi.ꝛ.ff.de inter.act.l. vbicũqꝫ ꝛ de iu. cal.c.ij.in fi.in.vj. ℭ Gl.fatet̃ cõtra.nisi forte dicam⁹ ꝙ hoc sit spãle ꝙ ẽt post cõclusionẽ i cã ad petitiõeȝ ptis debeat iu a dex interrogare [a] qđ nõ eẽt in alijs. vt ꝓbat̃ in.d.c. cũ Joã. ℭ No.bonũ dcm̃ ꝛ singulare limitãs.d.c.cũ Joãnes. Nõ 81 potui tñ tm̃ clamare corã vno iudice ꝙ obtinerẽ. ℭ † Gl.ad id.q̃rit an i istis casib⁹ de qb⁹ h̃ sufficiat ptes citare vt cõpareãt corã iudice vt sic virtute hui⁹ citatiõis posset ꝓcedi ad sniaȝ.dicit ꝙ ñ.sȝ est necesse ꝙ ps citet̃ ad sniam audiẽdã p hũc tex.alias nõ teneret sniaȝ ẽt in summarijs ꝛ multoforti⁹ in alijs.ad h̃ alle.l.j.§.itẽ cũ ex eo dcõ.ff.q̃ snie sine ap.resci. b de test.cũ oli in fi.ꝛ ꝺ do.ꝛ cõtu.eũ q.in.vj. ℭ [b] No.bñ istaȝ gl.vt scias ꝑcticare ℭ Gl.si pemptorie.iducit tex.i ar.a ꝯ̃rio sensu ꝙ in casib⁹ in qb⁹ seruat̃ figura iudicioꝝ sit necesse exprimi ṽbũ pemptorie i citatiõe qñ ñ fit trina citatio ad sniaȝ audiẽdã.ꝛ hoc tȝ Jo.in.c.pe illicita.xxiiij.q.iij.Ber.ꝺ of.ꝺ le.cõsuluit.Inn.ꝺ accu.ad petitiõeȝ ꝛ in spe.de cita.§. viso de tpe ver.alias aũt.ꝛ ver.qđ si lata.ꝺ hoc i.l.ad pemptoriũ. cũ se.ff.de iudi.ꝛ p Bar.in.l.si finita.§.iulianus.ff.de dã.in fec.Adde tñ hoc verũ nisi monitio sit fcã p iudicẽ.vt no.gl.i c.ꝯsuluit ꝛ ẽ tex.ƀȝ vnã lecturã in.l.ij.C.quõ ꝛ qñ iudex.Itẽ adde hoc veꝝ nisi snia ferat̃ ptibus p̃sentib⁹.p no.p Jo.an. 82 in.c.fi.de ele.in.vj.fa.l.ẽt.§.fin.ff.de mino.† Juxta p̃dicta q̃rit̃ qđ si aliqs fuit citat⁹ pemptorie ad sniaȝ audiẽdã ñ ꝯparuit die statuto.nec iudex illa die ꝓnũciauit, vult ꝓnunciare post lapsuȝ duoꝝ vl̃ triũ dieꝝ.an erit opus noua citatiõe.an ṽo sufficiat p̃ma citatio.vr̃ ꝙ req̃rat̃ noua citatio p text.ꝙ vi aut clã.l.j.§.fi.In ꝯ̃riũ facit q꞉ exquo est ꝯtumax i p̃mo per emptorio ãplius nõ dȝ citari.C.de iudi.l.ꝓperãdũ.§.sinaũt ꝛ.§.ꝛ siqdẽ.ꝛ.ff.ꝺ iudi.l.p⁹ edictũ. Ad h̃ q꞉ p̃sumit̃ durare in eadẽ ꝯtumacia.ar.ff.de le.ij.l.lutius.§.fi.ꝛ.ff.de ꝓba.l.eũ qui.ꝛ.s̃.de bap.maiores.ꝛ de offi.dele.ꝯsuluit.Hãc ptem dicit.Ste.fore verã vbi ꝯtumacia ẽ manifesta.secus si possȝ in dubiũ reuocari.q꞉ tũc iterato ẽ citãdus ƀȝ Ste.vide Bar. i.l.aut q aliter in.§.j.ff.ꝙ vi aut cã. ℭ Glo.in scriptis.op.ꝺ no.p Egidiũ in decre.nouit.ꝺ iudi.vbi dicit ꝙ nedũ p oĩa ṽba copulatiue hic posite de qb⁹ in prin.cle. sȝ ẽt p solũ verbũ ꝺ plano itelligit̃ remissũ iudici ꝙ possit sine strepitu sniare.sȝ eius opi.reprobat̃ p hũc tex.Ex qbus colligit gl. duo d i qbus he cãe ꝺ qb⁹ h̃ ꝯueniũt cũ alijs. Primũ ẽ ꝙ [d] necesse ẽ diffinitiuã sniaȝ de scripti recitatiõe ꝓferre.Scõo ꝙ iudex sicut in alijs ita ꝛ in istis hȝ sniaȝ p se ꝓferre.de vtroqꝫ p̃dictoꝝ.no.satis.ꝺ sen.ꝛ re iu.c.fi.in.vj.Quare aũt ẽt i istis cãis de qbus h̃ req̃rũtur p̃dicta duo sicut ꝛ i alijs.dicit gl.ꝙ iõ ne alias si p̃mitterent̃ cõtingeret occultari veritatẽ ꝓlatã i iudicio ꝛ diffinitiua ꝛ p ꝯñs victorẽ frustratorie ꝛ ridiculo se laborasset i tali ꝓcessu qđ eẽt absurdũ pp p̃dicta.alibi cõ 83 suluit spe.vt refert h̃ † Mat.ꝙ iudex qñ ꝓnũciat dicat i his scriptis.ita no.Spe in ti.de sen.ꝓla.§.iuxta.ꝛ i ti. de ap.§.ij. nõ tñ vr̃ hoc necessariũ iuxta no.i.d.c.fi.de re iu.in.vj.p bar. in.l.fi.C.de sen.ex piculo recitãdis.ꝛ.ff.de ver.ob.l.sciẽdũ. p̃dicta vera regulariter.Fallit in aliqb⁹ casibus i qbus non requirit̃ scriptura.de qbus p spe.in loco p̃all.ꝛ p gl. in.d.c. fi.an aũt sit necesse exprimi cãȝ in snia.dicit Mat.ꝙ nõ.alle. de re iudi.c.sicut.Fallit in qbusdã casibus in qbus dȝ exp̃mere ƀm eũ.Primo si pp ineptã petitiõeȝ absoluit reuȝ.de iudi.examinata.Scõo qñ a iure cõi recedit̃ vt qñ nõ ꝯdẽnat victũ i expẽsis.de penis calũniã.Tertio qñ absoluit reũ ab actiõe reali ex eo q꞉ nõ possidet.ꝺ exce.ab aduersario.Quarto qñ absoluit ab instãtia iudicij.C.de iudi.ꝓperãdũ.§.illo. ꝓculdubio.Quito i snia excõicatiõis.ꝺ sen.ex cũ medicinalis.i.vj.Sexto i cã appellatiõis.ꝺ fi.istr.cũ Joãnes.ꝺ testa. Rainucius ƀȝ Mat.ꝺ hoc p Jo.i.d.c.sicut.ꝛ p Cy. [e] ꝛ bar. 84 i.d.§.illo ꝓculdubio. ℭ † Gl.stãs opp.ꝙ snia ꝺbeat ꝓferri p iudicẽ sedẽdo ꝛ ñ stãdo vt i.l.fi.C.ꝺ sen.ex pi.rec.ꝛ ꝺ re iudi.c.fi.in.vj.soluit hoc spãle in cãis in qb⁹ ꝓcedit̃ sine figura iudicij.ibi in alijs de quo in.d.c.fi.in gl.pe.an aũt hoc iducere ꝑ p solũ ṽbũ de plano.qdã ꝙ sic.inter quos fuit Egii.ꝺ iudi.nouit.de quo.j.dicet̃. ℭ † Gl.ꝯclusionẽ.q̃rit an in casi 85 bus in quibus ꝓcedit̃ in figura iudicij sit necessaria ꝯclusio vr̃ ꝙ sic per hũc tex.a ꝯtrario sensu.fa.de ꝓcu.auditis.de cã pos.pastoralis.cũ alijs si.alle.in glo.in qbus fit mẽtio de cõclusiõe in cã.gl.cõcludit ꝙ cõiter seruatur apud nos ꝙ in foris secularibus non fit conclusio sȝ foris ecclesiasticis bñ fit cõclusio per partes.Itẽ fit ẽt p iudicẽ ẽt partibus inuitis vl̃ altera eaꝝ qñ sufficiẽtes dilatiões date sunt elapse si iudex ꝓnũciat cõclusuȝ eẽ in cã de quo in spe.de renũ.ꝛ ꝯclu.in pn. 86 ℭ † Nota bene q꞉ ƀȝ hoc videt̃ ꝙ in foro ciuili pñt ꝓduci instrumẽta vsqꝫ ad sniam ex quo in eo non fit ꝯclusio.qđ bñ nota ꝛ signa istaȝ glo. ℭ Glo.faciende.ꝛ sequẽtes sunt lr̃ales vsqꝫ ad gl.in ṽbo nõ ꝯ̃dicentibus.in ṽ.q̃ oĩa.seu in ṽ.si tñ 87 ℭ † Gl.nõ ꝯ̃dicẽtib⁹.q̃rit an ꝯ̃dicẽtib⁹ ptibus posset i cãis de qbus hic loquit̃ ƀuari p iudicẽ figura ꝛ solẽnitas iudiciorũ vltra illa q̃ hic sunt exp̃ssa.Rñdet ꝙ non p hũc tex.a ꝯ̃rio sensu.qđ intelligit ꝛ limitat esse veꝝ qñqꝫ ꝓcedere ƀȝ formã huius cle.nõ est in ptãte iudicis sȝ ad id necessitat̃.vt q꞉ papa sic mãdauit ꝓcedi ꝓut in prin.cle.dr̃ secus dicit fore si taliter ꝓcedere relinquitur volũtati iudicis vt est videre in casu cle. dispendiosaȝ.de iudi. ꝓut ibi no.p glo.in ṽbo valeat.Si aũt ptes nõ ꝯ̃dicũt certũ est ꝙ in cãis de qbus hic poterat iudex obƀuare solẽnitatẽ iudicioꝝ p hũc tex.ꝛ ex hoc no.gl.casum in quo sufficit tacitus ꝯsensus nõ reclamãdo.ad qđ ꝯcor.de acc.c.j.in.vj.Itẽ dũ tñ alibi requiritur exp̃ssus ꝯsensus nec sufficit nõ ꝯ̃dicere vt pȝ in.c.statutũ.§.in nullo.de rescrip.in vj.An aũt indistincte nõ ꝯ̃dicens dicat̃ cõsentire.dicit gl.ꝙ nõ q꞉ sapit mediũ inter ꝯsentire ꝛ dissentire.de quo plene p gl.in regula.is qui tacet.de reg.iu.in.vj.ꝛ p legistas maxime Cy.in.l.iuitus.C.de ꝓcur.p gl.ꝛ Bu.ff.de ꝓcur.in.l. filiusfa.§.iuitus.ꝛ Bar.in.l.q̃ dotis.ff.so.ma.Quare aũt ptibus non ꝯ̃dicentibus posset ƀuari solẽnitas iudicioꝝ ẽt in causis in qbus loquit̃ hec cle.dicit hic Guil.ꝛ ideȝ zen.ꝙ rõ eẽ p̃t q꞉ qlibet põt renũciare iuri suo itroducto in suũ fauorẽ.ꝺ fo. cõpe.si diligenti.ꝛ.c.dilecti.de regula.ad apostolicã.cũ ꝯcor. sed istud est huiusmodi q꞉ hec forma in fauorẽ ptiũ est intro 88 ducta.ergo ꝛc.† Ad h̃ q꞉ res ꝺ facili redit ad nãȝ suã.xxxv. di.ab exordio.ergo de via ex̃ordinaria de facili dȝ posse redire ad ordinariã q̃ ẽ via naturalis.fa.l.si vn⁹.§.pactus ne peteret.ff.ꝺ pac.p h̃ ẽt alle.q꞉ inq̃tũ hic recurrit̃ potius ad extraordinariũ auxiliũ q̃ȝ ordinariũ est cãus spãlis cũ regulariter debeat esse contra.ff.de mino.l.in cãe.ij.in prin.ꝛ.l. si minor §.fi.de quo p Bar.in.l.in ꝓuinciali.ff.de no.op.nũ. ꝛ p gl. i.l.j.§.p hãc.ff.de rei vend.ꝛ.l.fi.C.si aduer.rẽ iudi.C.si mi. 89 se ma.dixe.l.fi.ꝛ p Inn.de p̃scrip.ex trãsmissa. ℭ † Gl.ptibus.q̃rit ad lr̃e declaratiõeȝ quid si in causis de qbus h̃ loqtur cle.vna pte tm̃modo ꝯ̃dicẽte ƀuata sit solẽnitas iudiciorũ an tenebit̃ ꝓcessus.vr̃ ꝙ sic.q꞉ hic loquit̃ in plurali dicẽdo ptibus non ꝯtradicẽtibus. ꝛ sic vr̃ ꝙ in ꝯ̃dicẽdo req̃rat̃ ꝯ̃dictio ambarũ ptium.ꝛ p ꝯñs si altera tm̃ ꝯtradicat nõ viciabitur ꝓcessus.Ad hoc q꞉ si textus voluisset sufficere ꝯ̃dictionẽ alterius ptis tm̃ dixisset ꝓcessuȝ nõ viciari si fact⁹ eẽt non cõtradicẽtibus ptibus vl̃ altera eaꝝ cum ergo id nõ addiderit vr̃ ꝙ ꝓcessus tenere debeat.Ad hoc q꞉ de facili res reddit ad nãȝ suã.xxxv.di.ab exordio.fa.qđ dixi.cũ gl.p̃ce.ꝛ 90 qđ dicet̃ cũ gl.fi. ℭ † Gl.sub dubio.forte tȝ ꝯtrariũ dicẽs ꝙ forte de mente lr̃e est ꝙ subaudiatur ad tex.ibi nõ cõtradicẽtibus ptibus vel eoꝝ altera qđ dicit satis petere resoluam⁹ nõ ꝯ̃dictionẽ in cõsensuȝ ꝛ sic exponamus nõ contradicentibus ptibus.i.consentiẽtib⁹ quasi tũc claꝝ eẽt ꝙ ꝯ̃dictio alterius viciaret q꞉ ptes nõ cõsentiũt qñ vna cõtradicit.fa. qđ 91 no.in fili in cle.in ꝑlerisqꝫ.de elec.cũ gl.ꝯcor.hic Ste.† Alterius q̃ro cũ glo.qđ si iudex in cãu cle.de cõsensu ptiũ prĩo icipit ƀuare solẽnia iudicioꝝ seu ordines iudiciarij.deinde. postea penitẽt ptes ꝛ volũt ꝙ iudex ꝓcedat sine solẽnitate iudicioꝝ nũqd deiceps iter illas ptes poterit ƀuare solẽnia iudicioꝝ.vr̃ ꝙ sic.exquo ptes semel ꝯsenserũt per regulã qđ semel placuit.de re.iu.cũ ꝯcor.in.vj.Itẽ q꞉ vnico actu qs renũciat ꝛ cõsentit.de cõsti.cũ accessissent.vbi de hoc. de offic. dele.gratum.ꝛ de app.solicitudinẽ.Tertio q꞉ sufficit semel aliquid fcm̃ eẽ.q ma.ac.pos.c.insup.Quarto q꞉ iste videntur p̃iudiciales ad inuicẽ.ergo vna electa nõ põt ad aliã redire.ꝛ de elec.vt qs duas.in.vj.Quinto q꞉ vniformis dȝ eẽ finis prin.de bap.maiores.ante mediũ.de app.ƀo requiris.cũ si. igit̃ ꝛc.Exquo i prin.ƀuata sunt solẽnia iuris ẽt postea erũt ƀuanda.Quid dicẽdũ glo.põderatis rõnibus p̃dictis concludit ꝙ si ptes cõsenserũt exp̃sse ꝙ iudex ƀuaret ordinẽ iudicioꝝ i tota lite vel ẽt simpliciter.q꞉ tũc ptes nõ poterũt penitere inuito

a ℭ Qđ nõ eẽt in alijs. Adde feli.i c.j.in.ij.co. ṽ.veꝝ. ex ꝺ iud. alex.in ꝯ.lxxvij.i.ꝯ. co.i.j.vol. ꝛ alex.i ꝯs.xlii ij. i pe.col. circa fi.i.ii. ij.vol.alex. i ꝯs.cxlvij.circa.fi.i.ij.vo.

b ℭ Nota bñ istã glo. Addõ alex.i ꝯs.cv.i.j.co. circa me.in v.volu.

c ℭ Juxta p̃dicta q̃rit̃. Addõ.d.an. in.c.j. extra de iudi.

d ℭ Qđ necesse ẽ. An aũt iudex possit ꝓnũciar̃ ṽbo ꝛ statiȝ ꝯmittẽ notario vt redigari i scriptis vide fel.i.c. sciscitat⁹ iv. col.v. illitterat⁹ ꝺ rescr.

e ℭ Et bar. i.d.§. illo ꝓculdubio vide ñnullos casus i qb⁹ snia põt fieri sine scriptis p iaso. post gl.i.§. curare.inst. de actio.

nitē iuito iudice q̄ sic inchoauit ꝓcedē ꝑ rōnes palle. Si aūt nō ꝯsenserūt expsse ſꝫ tacite nō ꝯdicēdo. Tūc dicit ꝙ in his q̄ postea occurrēt poterūt ptes ꝯdicē. ad hoc alle.tex.hic dū dixit si ꝯdicētibus ptib⁹ in toto vel in pte.ad h̄ ēt alle.qꝛ singulares act⁹ iudicioꝝ sunt de pſe pfecte.hic est ꝙ hēm⁹ titulos singulares.⁊ separatos de actib⁹ iudicioꝝ.vt pꝫ in ti.de libel.ob.lit.ꝯtes.⁊ sequētib⁹.ergo ꝑ ꝯñs lꝫ i vno actu ptes n̄ ꝯdixerūt i alio poterūt ꝯdicere cū separatoriū separata sit rō C.de dona.iter vi.⁊ vxo.l. si maritus cū cōcor.ibi positis. de symo. lꝫ bely. ad fi. Ad pdicta ēt alle.glo.q̄ no. post Vin. ⁊ Cōpo.de rescrip.dilect⁹ i prin.⁊ qd̄ no.i Spe.ð ap.§.restat v.⁊ no.bm̄ Vin.⁊ de cita.§.j.ver. quid si reus.cū glo. cōcor. Guil.⁊ Ste.zenze.hic tꝫ ꝯriū dicēs ꝙ si ptes cōsenserūt ꝓcedit iuris forma ſuata ⁊ postea pētet alterā ptib⁹ ꝙ poterit ꝯdicere lꝫ aliq̄ ꝯ. Mouet̄ qꝛ lꝫ ptes cōsenserit certꝭ actibus non tñ oibus ꝯsenserūt qꝛ diuersa sunt acta ⁊ diuersoꝝ effectuū.ergo lꝫ in aliquib⁹ ꝯsenserit nō dꝫ postea ad alia iferri. alle.xviij.q.ij.qꝛ cognouim⁹.⁊.ff.de op.lib.l.opis. Jo.de lig. cōcor. opi.⁊ satis vr̄ fuisse de mēte gl.⁊ ēt zenze. qꝛ aut ptes ꝯsenserūt ꝙ sup tota lite ꝓcedat ſuata forma iuris vl̄ simpliciter ꝯsenserūt.⁊ tūc ꝓcedit opi. Jo.⁊ Gui.⁊ Ste.aut ꝯsenserūt sup certis actib⁹ vel vſq₃ ad certū actū cāe.⁊ tūc ꝓcedit

9 opi.zenze. ¶ † Ho.bñ istā gl. singulr̄ qꝛ facit ad qōnē illā si i aliquos ē ꝯpromissū tāq̄ i arbitros ⁊ amicabiles ꝯpositores ⁊ eligerunt viā arbitrarij [a] an possint postea redire ad viā arbitratoris.de q̄ ꝑ Dy.⁊ bar.ff.de fur.l.si dñm.⁊.ff. de testa. mili.l.iij.⁊ ꝑ Jo.an.de iureiu.ꝗtauallis.post Host.⁊ Jo.an. post eos i dcre.cū ex officij.de pscrip.⁊ ꝑ bar.ff.de ꝯdi. ⁊ de.

8 l.multā. ¶ Gl.pp hoc.ē lr̄alis pōderās lr̄am. ¶ † Gl. pe.⁊ filii voluerūt q̄rere q̄ sit differētia iter irritū ⁊ irritādū rn̄dꝫ ꝙ ꝓprie irritū ipso iure ē. irritādū dr̄ id qd̄ venit cassandū ꝑ sn̄iam.alle.cōcor.⁊ h̄ verū ꝓprie loquēdo.facit qd̄ no.in.c. q̄ sit.de offi.dele.ad fi.i.vj.⁊.l.i criminali.C.de iurisdi.om. iud. qñq₃ tñ iproprie vnū ponit̄ ꝑ alio iuxta no.ð elec.auditis.qñ q₃ ēt id qd̄ ē nullū dr̄ irritari ⁊ reuocari q̄ten⁹ de fcō ꝓcessit. vt.l.j.⁊ qd̄ ibi no.ff.ð ferijs.⁊ i cle.pastoralis ad fi.de re iudi. Deide q̄ro cū gl.in v̄bo ⁊ scias.quid erit ecōtra si i cāis ordinarijs q̄ reqrūt solēnitatē ⁊ figurā iudicij ꝓcedat iudex sine figura ⁊ solēnitate iudicij ptib⁹ nō ꝯdicētib⁹ an tenebit ꝓcessus.vr̄ ꝙ sic.ar.hui⁹ tex.tꝫ gl.dicēs ꝙ nō tenebit tūc ꝓcessus nedū si fiat ptibus nō ꝯdicētib⁹. ſꝫ ēt si fieret ptibus expsse cōsentiētib⁹.alle.no.de offi. ðle.de cāis.i glo.ij.q.j. in prīs in fi.⁊.l.se.⁊ i Spe.de sen.pla.§.iuxta.v.qd si de ptiū qd̄ tñ gl.intelligit ⁊ limitat bm̄ no.de sen. ⁊ re iudi.c.fi. in.vj.i.v.gl. qꝛ h̄ est verū qñ cōsentiūt vt ꝓcedat vt iudex. Si v̄o ꝯsentiūt ꝙ ꝓcedē posset vt arbitrator tūc secus ꝓut ibi no.nā poterit tūc omittē solēnitates iuris. Jdē tꝫ h̄ Guil. ð mon.lau.alle. de pſump.lr̄as.de arbi.cū tpe.in aūt.vt differētes iudices.§. si v̄o cōtingeret. Jtē limitat Guil.ꝓcedens dcm̄ qñ vt iudex in ciuilib⁹ actib⁹ ⁊ in toto ꝓcessu vellet ꝓcedē omissa solēnitate iuris de ꝯsensu ptiū qd̄ nō pōt.ptialib⁹ aūt seu pticularibus actibus.puta testiū ꝓductiōi ⁊ instroꝝ positiōib⁹ ⁊ articulis bñ poterūt ptes renūciare. Quare āt sit rō diuersitatis iter casus istū ⁊ casuꝫ de quo loquit̄ lr̄a.rn̄det gl.ꝙ rō ē qꝛ in casu cle.ꝓcessus fit ꝯ ius cōe naturā suaꝫ.ar.xxxv.dist.ab exordio.ff.de pac.si vnus.§.pact⁹.v.ꝙ si nō vt totū.q̄ rō cessat in casu pdicto. Altio gl.finē.operi suo iponēs adaptādo se ad ꝑxime dicta inuocat diuinū auxiliū.dicēs ꝙ nā naturans. hoc est ipse deus cū ad illā redibimus ꝑ itercessionē virginis gloriose nos collocet cum electis. Amen.

Abetis expeditā cle. cū apparatu suo ex his que cōiter scribunt docto.ꝓ clariori tñ intellectu tex.⁊ eoꝝ que dicta sunt reassumit hic Jo.de lig.qōnē ꝓncipalē text.seu illi similē.q̄rit.n.⁊ reuocat

1 in dubiū † si cā cōmittit̄ summarie de plano sine strepitu ⁊ figura iudicij.q̄ solēnia iudicioꝝ itelligant̄ exclusa. ⁊ distinguēdo latius q̄ tex.ꝑ singulas ptes iudicij. Prio q̄rit de citatiōe q̄ est initiū iudicij.vt insti. ð pena temē lti.§.fi.nūqd illa intelligat̄ remissa. an vero reqrit̄.⁊ dicit ꝙ reqrit̄ citatio nec vr̄ remissa. Mouet̄ qꝛ illa est de iure nāli ⁊ diuino vt pꝫ ex eo qꝛ de⁹ citauit Adā cū dixit. Adam Adam vbi es. Hoc ēt ꝓbat̄ in cle.pastoralis. de re iudi. q̄ ⁊ ꝑ ꝯñs nō intelligit̄ remissa. qꝛ defensio q̄ est de iure nāli nemini est denegāda.vt ꝓbat̄ in.d.cle.pastoralis.ff.de iusti.⁊ iu.l.vt vi₃ ⁊.l.j.C.vñ vi. de resti. spo. olim.el.j. ad ēt extuagās Henrici iperatoris.q̄ incipit ad reprimēdā.quā Bar.glosauit ex dictus Bar.hic sumpsit Jo.de lig.q̄ hic scribit.ad h̄ ēt fa.cle.

2 ¶ † Scdō q̄rit an i dcō casu necessaria sit legittiatio ꝑsonaꝝ dicit ꝙ sic vt in palle. extuag. Ad h̄ ēt assignant rōnē qꝛ alias sequeret̄ ꝙ fcm̄ nō hñtis mādatū alteri ꝑiudicaret qd̄ esset absurduꝫ repugnat iuri nāli.C.de inoffi.test.l.si qs in suo ⁊ ff.de reg. iur.l. fcm̄. ⁊ regula nō dꝫ.eo.ti.in.vj. Jus aūt nāle tollere nō pōt principis cōstitō.no. Jnno.de consti.que in ecclesiarū.⁊ no.in.l.fi.C.si ꝯ ius vel vti.pub. Ad hoc tex. ibi ⁊ ꝓcuratoꝝ cōtentiones ⁊c.⁊ sic requirit̄ ꝙ habeat mandatū.

3 ar.l.j.ff.de ꝓcur. ¶ † Tertio q̄rit an reqrat̄ libellus vel petitio.⁊ ꝯcludit ꝓut hic dr̄ in tex.⁊ vidistis cū gl.in v̄bo necessario ꝙ nō est necesse ꝙ libellus offerat̄ in scriptꝭ. tñ qꝛ sn̄ia dꝫ formari bm̄ formā petitiōis.ff.cōi di.l.vt fundus.de symo. lꝫ beli.dꝫ appere in actis de intentiōe ⁊ cōclusiōe actoris vt appeat quid petat ⁊ q̄re. ⁊ satis ē ꝙ v̄bo petat qd petat ⁊ quare ⁊ satis est ꝙ v̄bo petat ⁊ in actis religat̄ in exordio litis. Vñ corā salomone fcā fuit petitio. qꝛ dixit mulier corā eo. Filius meus viuit istius aūt est mortu⁹. Et aduerte qꝛ illa petitio cōtinet solū facti narrationē.⁊ nō ꝯclusionē. Ex hoc ifert Bar. an sufficiat sola narratio lꝫ nō cōcludat̄ dicit ꝙ sic.⁊ idē dicit fiat conclusio lꝫ minus bñ cōcludat lꝫ alias sit secus.l.j.ff. si mes.fal.mo.dixe. Ad hoc qꝛ si ꝓcedit libellus sine cōclusiōe fortius cuꝫ ea lꝫ minus ltima. Jtē q̄rit an sufficiat ꝙ sit gnālis petitio lꝫ nō hēat oīa solēnia.de quibus in.l.j.in prin.ff.de eden.C.de an.excep.l.fi.⁊ de lib.ob.c.ij.dicit ꝙ sic ⁊ similiter dicit ꝙ in casu pdicto ꝓcedat petitio si actor nō petijt reū cōdēnari ſꝫ cogi.lꝫ alias sec⁹.l.j.C. de execu.rei iud. Hoc dicit ꝓcedere vbi ex narratiōe pōt appere qd actor velit. facit.l.j. §.j.C.de rei vxo.ac.ꝓ hoc alle.istū tex.ibi iuxta petitiōis formā ⁊c.q̄si velit ꝙ lꝫ nō ꝓnūcietur in eo qd̄ est petitū sufficit ꝙ ꝓnunciet̄ iuxta illud qd̄ est petitū.aliud si est petitū ꝓut ꝓbat tex.in simili.l.iam tñ.§. in hoc.ff. de iudi.solui. facit qd̄ no.ꝑ gl.ſ.de offi.dele.cū olim abbas. Predcā inquātū dcm̄ est petitionē ēt ineptā ꝓcedere in casu isto dicit ꝓcedere dūmodo nō sit tanta ieptitudo ꝙ tollat̄ defensio reo. ſꝫ an ante citationē sit iudici expmēda petitio ⁊ cā dicit ꝙ sic. alias re⁹ citari nō dꝫ.C.de exhi.reis.l.neminē. Ad hoc qꝛ corā Salomone dixit mulier. filius meus viuit ⁊ tuus mortu⁹ est. regū iij.de pſump.afferte.⁊ no.C.de sen.ex pi.re.l.ij.facit qd̄ no.ꝑ Cy.⁊ Bar.C.de lit.cōte.aūt offeratur.⁊ in.l.j.⁊.C.de pscri. xxx.anno.l.sicut.

4 ¶ † Quarto v̄o q̄rit an in dicto casu iurandū sit ð calūnia.dicit ꝙ sic.⁊ hoc ēt hic satis apte ꝓbat̄. Jteꝫ ꝓbat rōne qꝛ ēt de iure diuino veritas est ꝓbāda.cū deus sit veritas. Jo.j.⁊ oīa cedant veritati. exo.c.j.viij.di.veritate. ⁊ ff.de offi.presi.l.illicitas.§.veritas.⁊ idō ne veritas occultetur iurādū est de calūnia nec ob.si dicat̄ ꝙ hec solēnitas sit inducta a iure ciuili.l.ij.C.de iur.cal.qꝛ verū ē ꝙ inducta ē de iure ciuili.ꝙ iurat̄ semel in tota cā sed nō simpliciter ꝙ iuret̄. nā ⁊ de iure diuino iurabit̄ pp incredulitatē.de iureiu. ⁊ si xp̄s. exo.xxij.

5 ¶ † Quito q̄rit an admittat̄ excep.rei iu.vl̄ rei finite de qua de lit.cōtes.c.j.in.vj. dicit ꝙ sic. Mouet̄ qꝛ ēt ex iure diuino nō iudicat deus bis in idipsum.de accu.de bis.⁊ hoc siue apponat̄ ad impediendū porcessum siue in vim peremptorie.secus dicit in exceptionibus que magis differunt frustrant iudiciū seu ꝓcessuꝫ q̄ respiciant veritatē qꝛ illes repellere pōt iudex. vt hic pꝫ. Exēplū pōt forte poni in exceptiōe nō pōt eē ꝓcurator qꝛ miles vel femina.rō pōt esse qꝛ ille nō

6 sunt de iure nāli imo repugnant. ¶ † Sexto q̄rit an ꝓcedi possit die feriata.dicit ꝙ nō vt hic pꝫ.rō pōt eē qꝛ in h̄ ꝓcessu legittimatis ꝑsonis post porrectā petitionē ꝓcuratoꝝ ꝓponunt̄ exceptiōes pēptorie.⁊ illa ꝓpositio hꝫ vī lit.cōtes.quo ad faciēdū ꝓcuratorē dñm litis.⁊ q̄ ad certos effect⁹ lit.ꝯte. C.de ꝓcura.l.nullā ibi post cām incohoatā ⁊ nō dicit post litē.

7 ¶ † Septio q̄rit an dari dbeāt dilatiōes.hic dicit tex.āputet iudex dilationū māꝫ ⁊ litē quātū poterit faciet breuiorē. dic dilatiōes.s. necessarias fore dādas. qd̄ pꝫ qꝛ talis iudex dꝫ recipē ꝓbatiōes vt hic pꝫ.ergo ꝑ ꝯñs dꝫ dare dilatiōes qꝛ ꝓbatiōes fiūt in tpe.C.de dila.l.j.ij.q.ij.offerat̄. Jteꝫ ꝓbationes fiūt ēt qñq₃ sine dilatiōe.ff. de q̄sto.l.vni⁹.§.cognituꝝ.⁊

a ¶ An possint postea redire ad viaꝫ arbitratoris. Adde bar.i.l.si societatē.§.arbitratorū in iij.col.v.q̄ro qd si incepit ff.ꝓ socio.

ff. ꝺ adul.l.in crimine.⁊ iõ eſt equũ certã dilatiõez dari cã ab breuiãde litis.ñ tñ ꝺꝫ eẽ nimis breuis vt hic dr.⁊ hoc ꝯgruit nãli eqtati q: nimis abbreuiãdo auferꝛ actori ius ꝗſitũ ⁊ reo ſua defenſio que ſurgit equitate naturali.ff.de iuſti.⁊ iu.l.vt

8 vj.⁊ cle.paſtoralis.de re iu.† Juxta pdcã ꝗrit ad quid dabiꝛ dilatio.Tex.hic dicit ꝙ p̃io dabiꝛ termin⁹ ad faciẽdũ poſitiones ⁊ articulos ſimul.poſtea dabiꝛ termin⁹ ad ꝓducẽdũ oĩa q̃ ptes voluerit.Dicit tñ tex.hic hꝫ eũ in hoc ꝟuari vſuꝫ de iure aũt dicit ꝙ ſufficit vnã dilatiõem dari ad ꝓbãdũ.alle. ff.de ferijs.l.fi.vñ dicit Bar.ꝙ hoc ẽ expſſo ſtatuto huius ꝺcre.que vult in hoc ꝟuari vſuꝫ.nõ aũt hoc ẽ de iure nãli vł ciuili cũ ſufficit dari in cã ad ꝓbãdũ vnã dilatiõez.vt.d.l.fi.vñ dicit in hoc hec decre.nõ eẽt ꝟuãda in foro ciuili.Tu dic ꝙ

9 tutius ẽ ꝙ ꝟueꝛ per no.in.c.lꝫ.de fo.cõpe.⁊c.¶ † Octauo ꝗrit an ⁊ qñ ꝓducanꝛ teſtes in cã in qua ꝓcedit iuxta formaꝫ iſtã hẽant iurare dicit ꝙ ſic.Moueꝛ q: lꝫ ñ ſit cautũ iure digeſto⁊ in ſimili.ar.l.theopõpus.ff.de do.ple.tñ iure hic eſt clarꝫ p.l.iuſiurãdi.C.de teſtib.canonizata.iiij.q.iij.⁊ iõ iurari dꝫ ar.eorũ que dcã ſunt ꝺ iura.cal.q: hoc tẽdit ad veritatꝫ in

a dagine.ª ⁊ ꝺ iure diuĩo.⁊ p ibi dcã.⁊ p no.de teſt.venerabi.⁊ C.de teſti.l.teſtiũ.iurare ẽt debẽt teſtes ptes pſente.ne ei auferat facultas defenſiõis ꝯ equitatẽ nãlem.facit qꝺ no.C.de teſti.⁊.l.teſtiũ.⁊.ꝭ.de teſti.cũ caꝫ.Cõtrariũ vł no.in.l.filiuſfamilias.ff.ꝺ dona.ſꝫ hoc vł verius.nec ob.c.tua.de cohabi. cle.⁊ mu.q: loquiꝛ in notario.ſed an teſtes debebũt in ſecreto examinari ⁊ poſtea fieri publicatio dicit ꝙ ſic moueꝛ q: p Danielẽ ⁊ ſic ꝺ iure diuino hoc fuit inductũ ꝙ examinarenꝛ in ſecreto.Daniel.xiij.⁊ iõ hoc ꝟuari dꝫ ⁊ ſilr ẽt fieri publicatio aľs tollereꝛ defenſiõis facultas.q: nõ poſſꝫ opponẽ ꝯ eorũ dicta.debẽt ẽt dcã teſtiũ ꝯcludẽ neceſſario.vt ĩ alijs cãis ordinarijs.ar.eius qꝺ ẽ dcm̃ ꝺ Daniel ⁊ Suſanna.⁊ qꝺ no. in.l.teſtiũ.C.de teſti.p bar.An aũt valeat iudiciũ ⁊ ſñia ſi publicatio nõ ſit fcã nec petita vide glo.ꝺ hereti.c.fi.in.vj.ad fi. ⁊ gl.in.l.platã.C.de ſen.⁊ interlo.om.iu.⁊ Bu.⁊ Ber.ibi ⁊ Jnn.de re iu.cũ.J.⁊.A.⁊ ibi bon⁹ tex.⁊ gl.ij q.ij.ĩ ſumma.

10 ¶ † Nono ꝗrit an in hac cã poſt publicatiõez teſtiũ recipiãtur alij teſtes poſt didicita teſtificata.dicit ꝙ nõ pp timorem ſubornatiõis teſtiũ ⁊ q: hoc eẽt ꝯ naturalẽ eqtatẽ p ꝗᷓ alter

11 alteri nõ dꝫ inſidiari.ff.de iu.⁊ iu.l.vt vi.⁊c.¶ † Decimo ꝗrit an in hac cã poſſit actor petere a reo ꝙ ſibi edat inſtra.dic ꝙ nõ q: hoc eſt ꝓhibitũ nõ ſolũ de iure poſitiuo de ꝓba.c.j.⁊ C.de edẽ.l.q accuſare.ſꝫ ẽt ex naturali eqtate.vt.d.l.ij.q ac

12 cuſare.⁊.C.ꝺ teſt.nimis graue.¶ † Undecimo ꝗrit an in cã iſta reqraꝛ ꝯcluſio tex.h dicit nõ q: hec eſt ſolẽnitas iuris poſitiui.q: ſtati cũ liquet de cã põt iudex ꝓnũciare de iure nãli vt pꝫ ĩ ſñia Salomõis.iij.regũ.ꝺ pſum.afferte.⁊ ex illo exẽ

13 plo pꝫ ꝙ nõ eſt neceſſe dare dilatiõez ad allegãdũ.¶ † Duo

b decimo ᵇ ꝗrit an ſit citatio neceſſaria ad ſñiaꝫ audiẽdã.dicit ꝙ ſic vt h apte dicit tex.qꝺ intellige vt vidiſti cũ gl.⁊ in feri⁹ diceꝛ.An in hoc caſu ꝓnũciari ꝺbeat iudice ſedẽte.p tribunali.tex.h dicit ꝙ hoc nõ eſt neceſſariũ ad hoc q: hec ẽ ſolẽnitas iuris poſitiui.C.de ſen.ex pi.reci.l.j.⁊ de re iu.c.pe.in vj.dꝫ.n.eẽ ſñia ꝺliberata.l.ij.C.ꝺ ſen.ex pi.reci.Sꝫ an ſit neceſſe ꝙ feraꝛ in ſcriptis.dicit ꝙ ñ vt h pꝫ ſꝫ ſatis ẽ ꝙ redigatur ĩ ſcripturã vt poſſit ꝓbari.nã aſſertiõi iudicis ñ crediꝛ.ꝺ ꝓba.qm̃ ꝯ iſtũ tex.q apte vult ꝙ iudex pferat in ſcriptis.vñ

c põt dici aliõ ꝺ iure ciuili aliõ de iure canonico vt h ᶜ.Quid ſi nõ ꝟuareꝛ.l.j.C.de ſen.⁊ interlo.om.iu.vt q: pſente ꝓcuratore q fuiſſet.lit.cõte.ꝯdẽnareꝛ dñs abſens an ppea viciareꝛ ſñia.dicit ꝙ nõ.q: illa ſñia ẽ iuris poſitiõi tm̃.pꝫ q: ꝺ iure ciuili nõ ꝗrit actio abſenti tñ ꝗriꝛ obligatio nãlis.l.ſtipulatio iſta.ꝭ.alteri.ff.de ver.ob.melius facit qꝺ no.p gl.j.q.vij.quoties cordis ſi ocul⁹.p h dic eadẽ rõe q: ſi ferreꝛ ſñia ꝓ abſẽte nõ citato ꝙ valeret hoc caſu lꝫ alias nõ teneret.ff.de re iud.l. furioſo.⁊ qꝺ ibi no.⁊.C.quõ ⁊ qñ in.l.ea q̃ ⁊ ibi no.ĩ.j.glo. Jdẽ dicit ſi iudex ꝓcedente cãe cognitiõe q̃ reqriꝛ ꝓ debito nulla alia lata ſñia inheret res capi ⁊ diſtrahi ꝓ ꝺbito lꝫ illa ꝟba magis ſapiãt naturã acti⁹ executiui ꝗᷓ ꝓnũciatiõis.l.j.C. ꝺ execu.rei iudi.⁊ hoc ex ẽplo ſñie Salomõis cui⁹ ꝟba fuerũt actus executiui.ꝺ pſum.afferte.ad hoc q: añ legẽ ciuilẽ talia expediebanꝛ mãu regia.ff.ꝺ orig.iur.l.ij.⁊ ſic via execu

14 tiua.† His viſis nũc dicẽdũ ẽ qd ipoꝛtẽt de pſe ſingula ꝟba pdcã.ſ.ſummarie ⁊ ꝺ plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij.⁊ ꝓmo ꝺ dictiõe ſummarie qd ipoꝛtet.Circa qꝺ dicit aduertẽdũ ꝙ dictio ſummarie qñqꝫ adijciꝛ toti cãe.vt.ſ.tota ſummarie cognoſcaꝛ qñqꝫ vni articulo cãe.Quoad pmũ ſciẽdũ ꝙ

d ſumma idẽ ẽ qꝺ breuis:ᵈ vel idẽ qꝺ pma put no.ff.ꝺ ſta.ho. l.in ſumma.⁊ ſic ſummarie idẽ ẽ ꝙ breuiter vel pmarie.ita tñ ꝙ nõ diminutiue ſed totã ſubſtãtiã ꝯprehẽdat effectualẽ.ff. de re iu.l.j.hinc ẽ ꝙ q aliquid dicit in ſumma pncipalia mẽbra ꝯprehẽdit.ff.de ꝯdi.ide.l.ĩ ſumma.⁊ nihil dꝫ de ſubſtãtialibus omitti.Ex his infert ꝙ libellus dꝫ eẽ format⁹ ſicut cũ ꝓcediꝛ ordinarie ⁊ ſilr lis ꝯteſtari.ff.ad exhibẽ.l.tigni.ꝭ. qs ñ poſſideat.⁊.ꝭ.itẽqꝫ ex his.all.ꝭ.ſiqs cũ faciat.l.iulian⁹. ꝭ.pter.e.ti.⁊.l.iij.ꝭ.ẽ aũt.e.ti.vbi iũcta gl.ꝓbaꝛ de libello in pcẽdẽtib⁹ poſitiõib⁹ ꝺ cõteſtatiõe.ex h ẽt ſeqꝛ ꝙ ſñia ferẽda erit diffinitiua lꝫ qdã ⁊ male dixerũt ꝙ ſit iterlocutoria.ff.de li.agno.l.ſiqs a liberis.ꝭ.ſiqs ex his.ꝓ hoc ẽt infert ꝙ glo.q̃ eſt i.l.j.C.cõia.vel epiſt.q̃ inuit ꝙ ĩ ſummarijs nõ reqꝛ ordo iuris nõ ẽ vera.⁊ ſi dicas qd opabiꝛ dictio ſummarie.rñdeo ꝙ put ex pdictꝫ appet opabiꝛ ꝙ pceſſus expedieꝛ ſũmarie ĩ.breuiter vt dcm̃.Ex hoc ifert ꝙ lꝫ aľs nõ poſſent dilatiões abbreuiari niſi cã cognita.tñ h cãu ĩ abbreuiãdo illa ſola cã erit ſufficiẽs que dꝫ agitari ſũmarie.ff.de re iu.l.ij.ĩ fi.nõ poterũt taliter tñ abbreuiari ꝙ excludaꝛ legittima defenſio ⁊ ꝓbatio q: ſic excluderet cãe cognitiõez q̃ ẽ de ſubſtãtia cãe.vt C.cõmi.vł epi.l.iudex.⁊.l.fi.⁊ no.ĩ.l.platã.C.de ſen.ſꝫ ea q̃ ſunt de ſubſtãtia cãe nõ tollũtur p pceſſuꝫ ſũmariũ vt pꝫ ex

15 pdictꝫ.⁊ ĩ hac cle.igiꝛ ⁊c.† Juxta pdcã ꝗrit q̃ exceptiões poterũt admitti in hoc ꝓceſſu ſũmario.Rñdet ꝙ ſi ſunt exceptiões que nõ reqrũt altiorẽ indaginẽ ille admittenꝛ.Si vo reqrũt altiorẽ indaginẽ.⁊ tũc ſi pñt in alio iudicio reſeruari nõ admittenꝛ p iudices.ſꝫ in alio iudicio reſeruabunꝛ.ff.ad treb.l.ille a quo.ꝭ.ſi ꝺ teſtõ.⁊.ff.ad exhi.l.iij.ꝭ.ibidẽ.Si aũt ĩ alio iudicio nõ hñt examinari ſꝫ reſeruari.tũc ĩ h iudicio ſũmario examinabunꝛ.vt ſentit gl.ĩ.d.ꝭ.ibidẽ ad h q: aľs auferreꝛ ius ptis ⁊ tolleret cognitio qꝺ nõ põt fieri p pceſſuꝫ ſũ

16 mariũ vt ſupius dcm̃ ẽ.† Juxta pdicta ꝗriꝛ q̃ exceptiões dicanꝛ hr̃e altiorẽ idaginẽ ⁊ q̃ ñ rñdet ꝙ ille exceptiões ñ dicũtur hr̃e altiorẽ indaginẽ q̃ pñt examinari ifra tm̃ tps ifra ꝗᷓtũ pceſſus principalis expediꝛ.l.ſi is a quo.ff.vt in poſ.leg. Alteri⁹ ꝗriꝛ an in iſtis ſummarijs exigaꝛ ſolẽnitas pemptorij ſicut in ordinarijs.dicit ꝙ pꝫ ex eo q: interpoſitio primi ⁊ ſecũdi decreti ſit ſummati.⁊ tñ dꝫ ꝙ pcedat pemptoriuꝫ.C. ꝺ his qd ad ecc.cõfu.l.pſenti.ꝭ.ſꝫ ſi h ⁊.l.pſentancũ.C.quõ ⁊ qñ iu.⁊ no.p Jo.de lig.de eo qui mit.in poſ.c.j.⁊.ff.de dã.

17 infec.l.ſi finita.ꝭ.iulianus.† Deinde ꝗriꝛ an in iſtis ſummarijs pcedi poterit tpe feriato.dicit ꝙ nõ niſi in caſibus expſſis.ff.de ferijs.l.j.ij.⁊.iij.Nec ob.hec cle.q: loquiꝛ qñ oĩa ſi

18 iũgunꝛ.ſ.ſummarie ⁊ de plano ⁊c.† Qualiter fiãt ꝓbatiões in hoc ſummario pceſſu.dic ꝙ fiẽt plene.C.de edẽ.l.pcuratoris.ff.de ꝯdi.ob tur.cãe.l.j.facit qꝺ no.ff.de ꝓba.l.quinqua

19 ginta.qꝺ erit intelligẽdũ in cauſis magni piudicij † Ũñ aduertẽdũ eſt ꝙ plena ꝓbatio eſt que facit iudici plenã fidẽ.vt

e ꝓbaꝛ ⁊ no.ĩ dictis iurib⁹.ᵉ Et ſciẽdũ ꝙ ꝓbatio hꝫ ſuos gradus q: aliqñ iudex icipit ſuſpicari hoc ẽ leui argumẽtatiõ inclinari in vnã partẽ.Aliqñ incipit opinari hoc eſt inclinare aĩum ſuum in vnã ptem rõne forti nõ tñ ſic quin credat ptẽ contradictoriã fore poſſibilẽ.Aliqñ credit rõne forti intãtũ ꝙ in nullo dubitat de ꝯrio ⁊ iſta ẽ plena ꝓbatio ⁊ naturalis ⁊ vt dicũt artiſte iſte gradus eſt habitus ꝯcluſiõis demõſtrate in ſpeculatiuis.⁊ ſcribiꝛ primo poſterio⁊ ⁊ ꝓbaꝛ hec.ff.ꝺ qõni.l.j.in prin.ibi cũ ſuſpectus eſt reus.ecce pmus grad⁹. ⁊ alijs argumentis.ecce ſecũdus ita ꝓbatiõe admonetur vt ſola ꝯfeſſio ſeruo⁊ deeſſe videaꝛ ecce tertius.ꝓbanꝛ ẽt dicti tres gradus.in.l.iij.ꝭ.eiuſdẽ.ff.de teſti.Hoc ſuppoſito ẽ aduertẽdũ ꝙ quedã ſunt cauſe ſummarie modici aut nulli ꝓ

f iudicij ⁊ in illis ſufficit ꝓbatio p iuramẽtũ.ff.ad exhibẽ.l.theſaurus.Quid enim nocet ſi patiꝛ me cauente de dãno infecto querere meũ theſaurũ in fundo ſuo.Jdẽ vbicunqꝫ petiꝛ ſola exhibitio.ſꝫ in actu exhibẽdi veniret poſſeſſionis tráſlatio.vt.ff.ad exhibẽ.l.celſus.ꝭ.iulianus.melius idẽ iulianus vel ſi forte aliter p exhibitionẽ dãnificareꝛ re⁹.q: tũc alia ꝓbatio requiriꝛ vt ſtatiꝫ dicã.ff.ad le.aqui.l.j.⁊.ff.ad exhiben. l.celſus.ꝭ.iulian⁹.⁊ ſic vbi nullũ vel modicũ ſit piudiciũ iudex ex ſola iuratiõe iduciꝛ ĩ ſuſpitiõez.Quidã aũt ſꝛ cãus in quibus

a ¶ Et ꝺ iure diuĩo.ad de alexã.i.l. milites.i.ij. co.C.ꝺ teſt. mil.

b ¶ Querit an ſit citatio neceſſaria. Adde fel.ĩ c.cãm in.iij. co,circa pn. ex ꝺ reſcri.

c ¶ Quid ſi nõ ꝟuareꝛ.l. j. Adde ad hãc.q.d.ia. ĩ terminis ĩ l.ſtipulatio iſta.ꝭ.ſi ſtipuler.ff.de ver.obliga.

d ¶ Alidẽ ꝙ pma.Ad de glo.

e ¶ Et ſciẽdũ ꝙ ꝓbatio.ad ꝺbar. i.l.ad nonẽ di.i.iij.co.ff. de iureiurã.

f ¶ L.theſaur⁹.Adꝺ fel.i.c.q̃ i ecclеſia.xi.xvj. col.v.iiij.de claratio,ex de conſtitu.

quibus

gbus aliquod piudiciũ fit reo tñ põt reparari p aliud iudiciũ. ꝛ tũc requirit̃ pbatio alia q̃ per iuramentũ vt puta per vnũ testẽ vel p alia iudicia ita ꝙ iudex inducat̃ in opinionẽ vl̃ suspicionẽ. ff. ad. l. acq. l. i lege acquilia. ff. de carbo. edic. l. iij. §. crimen. ff. õ ven. i pos. mit. l. j. §. si ea. ꝛ hec pbatio dr̃ fcã summarie ꝛ h̃ ẽ pmarie quasi ad pmũ gradũ pbatiõis venerit. s. suspicionẽ vel opinionẽ. ꝛ hoc est qd̃ dicimus prima facie vl̃ sic seu pria fronte. C. de edi. di. hadria. tol. l. fi. vel dr̃ facta summarie. j. breuiter. nã ad plenã pbationẽ fiũt positiões ꝛ articuli ꝛ pbatiões ꝛ distincte pbantur ẽm consuetudinem hodie approbatã p decre. hic võ sufficit ꝙ summatim narret̃ negociũ ꝛ summatim pbet̃. ꝛ h̃ hz locũ in cãis summarijs valde fauorabilibus vt alimentoꝝ ꝛ ventris. ne. s. pereant pbationes. Si aũt nõ essent sic fauorabiles lz possint p aliud iudiciũ repari tũc q̃q̃ sint summarie in eis requirit̃ plena pbatio ex pte agentis. dicet̃ tñ summaria respectu defendentis. qꝛ si iudex viderit reũ p calũniã postulare dilationẽ vel aliquã exceptionẽ opponẽ q̃ reqreret altiorẽ idaginẽ differret̃ exceptionis pbatio nec ipediret̃ actoris intentio. ff. vt in pos. lega. l. si is a quo. §. j. ff. õ pto. stipu. l. j. §. pe. ff. ad trebel. l. ille a quo. §. si testamẽto. Idẽ ẽ dõm in oib⁹ iudicijs possessorijs qꝛ summarie examinant̃. C. vñ vi. l. momẽtanee. ꝛ h̃ qꝛ p petitoriũ pt repari si qd̃ piudiciũ pti inferret̃. vñ in istis reqrit̃ p pte agẽ 20 tis plena pbatio C. quoꝝ bono. l. j. † Circa exceptiões aduersarij võ ꝛ circa dandas dilatiões dz summarie pcedi. ꝛ h̃ casu dicet̃ summarie quasi pria facie h̃ videat̃ cũ iura ptiũ p fecte nõ discutiant̃. Quedã võ sunt cãe i qbus versat̃ piudiciũ ptis nec põt reparari p aliud iudiciũ nisi p appellationẽ vel alijs modis legittimis. ꝛ in istis si dicat̃ pcedi summarie intelligit̃ solũ quo ad ordinẽ sed ab vtraqꝫ pte exigunt̃ plenissime pbatiões ꝛ defensiões legittime. C. de naufra. l. de submersis lz ibi dicat̃ plusq̃ summarie agi. ad h̃ hec cle. qꝛ si h̃ pcedit vbi oia quattuor pdicta ponunt̃ fortius vbi vnũ tm̃. ꝛ h̃ cũ pcedit cõtra psentẽ. Si võ pcedit̃ cõtra absentẽ vt q̃n interponit̃ decretũ vl̃ fert̃ snia diffinitiua semp dr̃ pcedi summarie illa rõne. qꝛ cũ cãrũ merita ptiũ assertiõe pãdant̃. de re sti. in inte. cũ ex lr̃is. C. si p vim vel alio mõ. l. fi. non põt dici in absentia ptis plene liquere. forte enĩ si ps fuisset psens aliud ostẽdisset. ꝛ iõ totũ qd̃ agit̃ dz agitari summarie. hic ẽ ꝙ gesta pte absente nõ ita porrigũt effectus suos ad extraneos sicut gesta pte psente. ff. de inoffi. testa. l. q repudiant̃. ꝛ. l. papinianus. §. meminisse. ꝛ hoc no. glo. in autẽ. ꝛ qui iura. C. de bo. au. iud. pos. vbi. dicit gl. ꝙ ẽm ðcretũ pcedit summaria cognitio ꝛ tñ in eo requirit̃ pbatio p instra vel ẽt testes ydoneos. l. fi. C. de bo. au. iudi. possi. hec vbi de magno piudicio agit̃. Si võ agit̃ de modico vt in primo decreto vbi generat̃ modicũ piudiciũ sufficit pbari p iuramentũ qꝛ reparari põt de facili per aliud iudiciũ si qd̃ piudiciũ inferat̃. alle. qd̃ no. in autẽ. de exhibẽ. reis. §. suscepto. colla. v. p glo. ꝛ de offi. oꝛ. pastoralis 21 in gl. pe. ꝛ sic ẽt summati sentit spe. i. §. porrecta. circa fi. ꝛc. † Iuxta pdicta q̃rit̃ que cãe dici debeãt summarie. gl. dicit ꝙ q̃libet cã regulr̃ requirit plenã cãe cognitionẽ. vt probat̃. in. c. iudicantẽ. xxx. q. v. C. de iudi. l. iudices fallit in casibus q no. in. l. iij. §. sciendũ. ff. õ exhi. re. cle. dispendiosã. de iudi. ꝛ sic regulr̃ ois cã est ordinaria ꝛ nõ summaria. nisi reperiat̃ cõtrariũ. ꝛ sic tz gl. in. d. §. sciendũ. h̃ ẽ doctrina satis cõfusa ꝛ generalis. iõ Dy. in. l. j. §. pe. ff. de pto. stipul. dat aliquas regulas circa hec. Prima est ꝙ vbicũqꝫ agitat̃ cã sup qua snia lata tribuit ius finale ꝛ aufert ius plenũ vni ꝛ tradit alteri ibi desideratur plenissime cãe cognitio. Scđa ꝙ vbi hic nõ occurrit sufficit summaria ꝛ semiplena. ff. qs oꝛ. in bo. pos. ser. l. ij. dies. ꝛ de bo. pos. l. iij. §. si cã cognita ẽm Dy. Sz aduertẽdũ qꝛ vt hic dicit Jo. de li. ll. alle. p Dy. nõ vident̃ pbare regulas Dy. qꝛ ille leges distinguũt an agat de piudicio magno. an de puo ad effectũ. an bonoꝝ possessio de plano. an iudice sedẽte p tribunali debeat agnosci. nõ aũt ad effectũ. aut dicat̃ agi ordinarie vl̃ summarie. qd̃ pz qꝛ nulla bonoꝝ possessio dr̃ dari i forma seu figura iudicij qꝛ ñ ordinarie. facit qd̃ no. gl. parua i. l. j. §. sciendũ. ff. ad exhi. ẽt si ius tribuat. lz tũc det̃ iudice sedẽte p tribunali ꝛ nõ de plano. vt not. in. d. l. iij. §. si cã cognita. ꝛ sic patet ꝙ regule Dy. non procedũt. pñt tñ modificari vt dicamus ꝙ pria regula sit ista ꝙ vbicũqꝫ snia lata tribuit ius finale nec põt repari p aliud iudiciũ nisi p appellationẽ vel aliud remediũ tũc requiritur plena cãe cognitio. C. de iudi. l. iudices. fallit i casu. l. de submersis. C. de naufra. li. xj. Itẽ in casu cõstõnis ad reprimendã imperatoris Henrici. Item in casibus enumeratis i cle. dispendiosã. de iudi. Itẽ in casibus in quibus ꝯ absentem pcedit̃ ad diffinitiuã ꝛ põt negociũ liqdari in absentia ptis de dolo ꝛ cõtu. cãm. C. vbi de cri. agi. opoꝛ. auct. qꝛ i pũincia. C. qũo ꝛ q̃n iu. autẽ. q semel. Itẽ vbi pueniť ad ẽm decretũ vt ẽ dictũ. Scđa regula sit talis ꝙ vbi agit̃ cã sup qua snia lata nõ pit magnũ piudiciũ põt reparari vel parit tale ꝙ p aliud iudiciũ põt repari absqꝫ appellatiõe vel restõne vel simili remedio. tũc pcedit̃ summarie. hec regula pbabit̃ in oibus casib⁹ enumeratis. in. §. sciẽdũ. ꝛ in eo qd̃ dixi. s. de iud. possessorijs. sz h̃ qd̃ dico summarie diuersimode accipit̃ vt supius dictũ ẽ. Sed dices hec pcedũt q̃n dictio summarie cõcernit pcessũ totius cãe sz iura. s. alle. videnť loq q̃n dictio summatim ꝯcernit solũ vnũ articulũ cãe vt pbat̃. in. l. iij. §. sciendũ. ff. ad exhi. vbi summati dz examinari an intersit ꝛ talis articulus sic solũ ẽ examinãdus. ꝛ sic ẽ ẽt videre in cã alimentoꝝ ꝛ carboniana. qꝛ summati examinat̃ an qs sit fili⁹. ff. de li. exhi. l. si qs a liberis. §. si vel parens. de carbo. edic. l. iiij. Sed dic vbi id qd̃ est pncipalis cã intentionis venit examinandũ summarie tũc merito tota cã dr̃ summaria. ꝛ iõ satis reperit̃ in legibus antiqs ꝙ cã agitetur summarie. 22 † Ulterius q̃ro de scđo vz q̃n hec dictio summarie adijcitur vni articulo cãe qualr̃ intelligat̃ dic ꝙ si cã pncipalis est summaria. oẽs eius articuli sunt summarij rõne pxime dicta. Si võ pncipalis cã requirit plenã cãe cognitionẽ tũc est viden- 23 dũ de incidentibus ꝛ emergentibus. † Circa qd̃ dicit aduertendũ ꝙ qdã primo sunt emergentes in qbus vincatur cã pncipalis siue nõ pp qd̃ nõ perdit̃ ius in eis ꝛ in eis est semper summarie cognoscendum. ff. de peti. her. l. si qs. §. plane. ꝛ. ff. de inter. actio. l. si defensoꝛ. §. illud. In his aũt incidentibus ꝛ emergentib⁹ nõ dico agi summarie respectu ordinis. qꝛ in his attendit̃ ordo pncipalis cãe. sed dico pcedi summarie respectu pbationũ cũ nõ sint modici piudicij sufficit ꝙ ostẽdatur iudici sic esse pria facie. vt in iuribus stati alle. Quedã võ scđo sunt emergentes in qb⁹ q ille pponit si vincit si ppterea vincit cãm pncipalẽ. Exemplũ si actoꝛ in prima dilatione nil pbauit vel reus ꝯ intentionẽ actoris fundatã nil probauit in prima dilatiõe. Si petit̃ scđa dilatio si optinet nõ p hoc vincit cãm pncipalẽ. sed remanet sunt dubio pbatiõis. Si võ pdit in isto emergẽti qꝛ denegat̃ scđa dilatio pdit cãm pncipalẽ cũ nil pbauerit i pria. Mõ dico ꝙ si cõsideramus hãc emergentẽ ex pte petentis vt si querit̃ de pbatione ipedimenti faciendi ab eo q petit scđam dilationẽ. dico ꝙ sufficit summaria ꝛ semiplena pbatio puta p iuramẽtũ. de excep. pastoralis. ff. de excu. tu. l. scire oz. §. sufficit. ꝛ ita refert spe. i ti. de ap. §. nũc breuiter. ver. qd ergo papam pnunciasse. ita ẽt no. Guil. de cu. ff. si quis cau. l. ij. §. si qs. Ja. tñ de are. dicit in hoc debere cõsiderari qualitatẽ psone pro autẽ. hodie. C. de repu. ꝛ hoc iõ. qꝛ ex hoc sequit̃ modicũ cõmodũ ꝙ detur secũda dilatio. Si vero tractaretur de pbationibus impedimenti ob alium effectũ dicit ꝙ nõ sufficeret pbari per solũ iuramentũ. Si võ cõsideramus hãc emergentẽ ex parte resistentis qui ex denegatione huiusmodi dilatiõis cõsequitur magnũ cõmodũ si vult ipedire tunc requirit̃ plena cãe cognitio. qꝛ si denegaret̃ pcederetur sup negocio principali. ꝛ iõ cũ agitatur qd̃ de dãda vel denegãda dilatiõe reqrit̃ plena cãe cognitio qꝛ aliquo casu reqrit plenã cãe cognitionẽ. s. cũ denegaret̃. iõ in dubio 24 dr̃ plenaria eẽ. ar. ff. de cõdi. inde. l. sufficit. † Quedã tertio sunt emergentes eꝝ in qbus ex pte pponentis si vinceret totã cãm pncipalẽ vinceret. ꝛ si pderet nõ pderet cãm pncipalẽ nec vinceret aduersarius. Exẽplũ de exceptio. rei. iudi. iusiurãdi ꝛ trãsactiõis. que opponunt̃ añ litẽ ꝯtestatã ad ipediẽdũ pcessũ. nã si opponens vincat vincit totũ pcessũ sz si pderet nõ ppea totũ pderet nec aduersarius vinceret. ꝛ tũc in h̃ emergẽti est dicendũ ꝙ ex pte pponentis requirit̃ plena cãe cognitio vt vincat. põt tñ cognitio certo respectu dici summaria. s. pp breuitatẽ dilatiõis qꝛ si reqreret altiorẽ indaginẽ differet̃ illa dilatio q̃tũ ad impediendũ pcessũ ꝛ fieret lit. cõtest. ꝛ postea opponeret̃ in modũ pemp. de lit. cõtest. c. j. ꝛ. ij. in. vj. ꝛ. l. nã ꝛ postea. in pn. in tex. ꝛ gl. ff. de iureiu. ꝛ ex hoc sequitur ꝙ si opponens in illa exceptiõe succũbit nec plene p-

bauit añ lit. contest.posito q̄ sup h̄ sint examinati testes post lit.cõtest.iterũ poterũt examinari eodẽ.c.q̄ꝛ prima examinatio summaria nõ impediret secundã plenã3.ff.de his qui sunt sui vel alie.iu.l.pe.ff.de re iudi.l.a diuo pio.§.si sup reb⁹. Itẽ q̄ꝛ testes sup prima instãtia sunt examinati ad vnũ finẽ nũc ad aliũ.de testi.cõstitut⁹.⁊.c.significauerũt.ff.de eden.l.argentarius.§.pe.ff.de fur.l.qui tabulas.§.fi.s3 i casu isto ante lit.cõtest.ꝑducuntur ad vnu3 finẽ.s.ne procedat̃ postea vero producuntur ad alium finem.s.vt diffinitiue absoluatur.⁊ iõ cu3 instantia incipiat a contestatione nõ põt dici q̄ ꝑducant̃ in eadem instantia.⁊ de hoc est casus in.d.c.veniens de testi.Nec 25 de emergẽtibus q̄ cõcernũt ꝓcessu3.† Quedã võ sunt emergẽtes vel verius incidẽtes q̃ões vt qñ ꝓponunt̃ aliq̄ ꝑemptorie.⁊ hic aduertendũ est q̄ quedã sunt ꝑemptorie que nõ possunt separari a ꝑncipali cã[a] sicut q̄libet exceptio intẽtionis.Exemplũ si dico testamẽtũ nullũ vel ruptũ agnatiõe posthumi vł si dicã actori nõ cõpetere ius agẽdi q̄ꝛ ẽ mens seru⁹.⁊ in talibus incidentibus est plene cognoscendũ.q̄ꝛ snia lata sup principali parit exceptiõe rei iudicate in incidẽti.l.j.C.de oꝛ.iu.⁊.ff.de excep.rei iud.l.si inter me ⁊ te.q̃d ẽ intelligendũ si ꝑncipalis cã reqreret plenã cãe cognitiõnẽ.secus si summariã.ff.de his q̄ sunt sui vel alie.iu.l.pe.ff.de lib.agn.l.si quis 26 a liberis.§.si vel parens.† Quedã võ sunt ꝑemptorie q̄ pñt separari a cã ꝑncipali.put est videre in qualibet exceptiõe q̄ est actiõis exclusio.nã vtrũq3 simul põt esse ⁊ põt cognosci de vno ⁊ aliud omitti.vt p3 in exceptiõe pacti ꝑscriptiõis ⁊ similiũ.Et harũ triplex est spẽs.q̄ꝛ quedã sunt q̄ nõ pñt ꝑncipalr̃ in alio iudicio agitari vt exceptio pacti ratione q̄ꝛ sit mera exceptio.⁊ ð istis d3 plene cognosci cũ ex vtraq3 pte parent plenũ ꝑiudiciũ ⁊ sic debeant plene discuti.C.de iudi.l.iudices xxx.q.vlti.iudicantẽ.Quedã võ sunt que p se pñt in alio iudicio agitari nõ tñ ad eu3 finẽ ad quẽ sunt examinati in ꝑmo iudicio exemplũ in.l.vendicantẽ ⁊.l.se.ff.de euic.⁊ tũc d3 plene examinari eadẽ rõne.tñ si quis succũbit in modũ exceptionis illa poterit deducere in iudiciũ i modũ actiõis.v.d.l.vendicantẽ.no.de oꝛ.cog.c.j.post Inno.de cã pos.⁊ ꝓpri.cũ ecclesia.⁊ no.Cy.in.l.ꝑemptorias.C.sen.rescin.nõ pos.⁊ no.in 27 l.q rome.§.duo fratres.ff.ð v̄.ob.† Quedã sunt exceptiões que pñt examinari in alio iudicio p modũ agendi ad eu3 finẽ ad quẽ examinate sunt in modũ exceptiõis.[b] vt ẽ videẽ exemplũ in exceptiõe cõpensatiõis.q̄ꝛ si excipio intendo q̄ mihi satisfaciat cõpensando si ergo intendo similiter vt mihi satisfaciat.l.soluendo.in ista exceptiõe ẽ dicẽdũ q̄ q̄ꝛ põt in alio iudicio reparari h3 aliquid summarie cognitiõis.q̄ꝛ nõ admittitur si h3 altiorẽ idaginẽ.s3 demũ si nõ h3 altiorẽ indaginẽ.vt l.fi.C.ð cõpẽ.d3 tñ plene examinari sicut alie.si tñ opponeret̃ exceptio cõpensatiõis debiti naturalis q̃d nõ põt i aliud iudiciũ deduci ꝑncipaliter tũc d3 plene examinari sicut alie exceptiões tales.si ergo disputat̃ de hac exceptiõe cõpensatiõis ad effectũ vt opponens vincat vel vt reprobet cõpensatio tũc requirit̃ plena cãe cognitio.q̄ꝛ faceret plenũ ꝑiudiciũ.ff.ð cõpen.l.q̃d in diẽ.§.si rõnem.Si võ disputat̃ de exceptione ista nõ omittenda nõ h̄ñ reprobando eam.⁊ tũc nõ facit preiudiciũ.vt.d.§.si rõnẽ.⁊ sic non requireret̃ ita plena cognitio per prius dcã.ꝑdicta vendicant sibi locũ in his que ꝓcedunt seu cõtingũt ante sniam.Si aũt post sniam occurrũt alique emergentes vel incidẽtes put aliqñ cõtingit.⁊ hic est aduertendũ q̄ꝛ harũ ẽt triplex est spẽs.q̄ꝛ aliqñ post sniã3 opponunt̃ aliq̄ exceptiões que cõcernũt merita cãe.vt est videre in exceptiõibus de q̄bus no.in.l.j.C.de iu.⁊ fac.igno.⁊ in his dicẽdũ est idẽ q̃d supra in alijs que ante sniã3 occurrũt.aliqñ opponunt̃ exceptiões q̄ cõcernũt executiõnẽ.vt q̄ꝛ dr̃ q̄ executio nõ d3 fieri.vt q̄ꝛ snia nulla vel lata ꝑtextu falsoꝝ instroꝝ.⁊ hec reqrũt summariã cognitiõnẽ quo ad breuitatẽ dilationũ q̄ꝛ non requirit altiorẽ indaginẽ nec ĩpeditur executio si reqrat altiorẽ indaginẽ.sed reseruat̃ exceptio ꝑstita cautiõe de reddẽdo l.ij.C.de fal.⁊.l.fi.C.de oꝛ.cog.⁊ de resti.in inte.scĩscita.[c] Si aũt ꝓbatiões essent in ꝓmptũ tũc executio impediret̃ ⁊ fieret ꝓbationes plene.C.si ex fal.instru.l.fi.idẽ dicit si opponitur exceptio q̄ nõ d3 fieri executio in totu3.sed solum inquantu3 28 conuentus facere põt.ff.so.ma.l.ex diuerso.§.fi.† Quedam sunt exceptiões que opponunt̃ cõtra executiõnẽ simpliciter.sed cõtra rem in qua fit executio.⁊ iste requirunt summariam cognitiõnẽ ⁊ quo ad breuitate3 dilationũ ⁊ quo semiplenã ꝓbatiõnẽ.ff.de excep.rei iudi.l.a diuo pio.§.si sup reb⁹ ⁊ h̄ q̄ꝛ nõ agit̃ de magno ꝑiudicio.q̄ꝛ si nõ mãdatur executio super re illa mandabit̃ sup alia.Itẽ de illa re poterit cognosci 29 in alio iudicio ordinario.Ulterius circa ꝑdicta q̄ritur q̄d si in cã summaria iudex in snia dixerit se habuisse plena cãe cognitiõe3 an p hoc facit ꝑiudiciũ in alia cã.dic q̄ nõ q̄ꝛ intelligit̃ habuisse plenã h3 q̄ materia cause requirit.de iureiu.ad nostrã.el.iij.ff.loca.l.si vno in prin.ff.de vsur.l.stipulatus.ff.ð dã.infec.l.dãni q̄dẽ.ad hoc q̄ꝛ cognoscere summarie non est solũ i iudice s3 ẽt in pte.q̄ꝛ forte nõ curat ꝓcedere vel ꝓducere ꝓbatiões q̄ꝛ scit cãm posse reparari in alio iudicio.⁊ h̄ maxime si ps ꝓdixerit snie vt hic in fi.huius cle.l3 reuera loquat̃ hic in casu in quo parat̃ plenũ ꝑiudiciũ q̄ñocũq3 agat̃.Si vero in cã in qua reqrit̃ plena cãe cognitio ⁊ plena ꝓbatio iudex diceret se habuisse summariã cognitiõe3 snia nõ valeret q̄ꝛ plena cãe cognitio est de substãtialibus.C.de sent.l.ex stipulatiõe.⁊ ideo si omittat̃ viciatur snia.vt no.C.de sen. 30 l.plaũ.ij.q.vj.canonizata.⁊ hec ð dictiõe.sũmaria.† S3 quid de dictiõe simpliciter.vt si mãdetur q̄ cã agitetur simpliciter.dicit idẽ q̃d in dictiõe summarie.q̄ꝛ d3 itelligi simpliciter.i.sine plica hoc est sine distinctiõe innolutiõe.ff.p so.l.coiri.ff.de vul.⁊ pupi.l.j.ff.de ver.ob.l.j.§.si q̄s simpliciter. 31 ⁊ de isto verbo simpliciter fit mẽtio in hac cle.† Modo vidẽdũ est ð hac dictiõe de plano quid p illã importet̃.Circa q̃d aduertẽdũ q̄ planũ.opponitur alto.vnde cognito q̄d dicat̃ altũ quo ad ꝓpositu3 cognoscetur quid dicatur ð plano.vñ cognitio vno ꝯrioꝝ cognoscet̃ ⁊ reliquũ.cle.j.de cẽsi.cũ ibi no.⁊.l.j.ff.de his qui sunt sui vel alie.iur.Altũ aũt dr̃ in ꝓposito vel rõne loci vel rõne stilli.vñ dicimus qñq3 quẽ vti alto stillo.Itẽ aduertẽdũ q̄ꝛ aliquid de plano fieri opponitur ei quod fit ex arrupto ⁊ velociter.⁊ hoc supposito sciendũ q̄ q̄dã est cã vtilis.v3 puta de vili ⁊ leui materia vel leuiũ ꝑsonarũ.⁊ tũc d3 agi de plano.C.de sen.autẽ.nisi breuiores.⁊.ff.de offi.ꝑcõ.⁊ le.l.nec quicq3.§.vbi de plano.ff.de accu.l.leuia.⁊ tũc dictio ð plano importat.l.iudice nõ sedẽte ꝓ tribunali.⁊ sic nõ in loco alto.Itẽ q̄ nõ s̄uatur stilus iudicioꝝ.sed sine libello ⁊ alijs solẽnitatibus cognoscat̃ veritas.vt.d.§.de plano.ad hoc q̃d dixit gl.s̄.in ver.stans.⁊ in ver.in scriptis.Quedã vero est cã grauioris põderis.⁊ tũc regula ẽ q̄ cã d3 agitari plene ⁊ solẽniter.l.iudices.C.ð iudi.xxx.q.v.iudicantẽ.Fallit in quibusdã q̄ agitant̃ ð plano.de quibus.ff.de q̄õni.l.vni⁹.§.fi.de iudi.nouit.in fi.de accu.c.oli3.⁊ i istis nõ intelligit̃ exclusus iudiciarius oꝛdo.vt.d.c.oli3.⁊ ibi no.Inn.alle.rõnẽ.s.q̄ꝛ in casibus grauibus ꝓcedere ita repẽte sine solẽnitate est stilus nimis altus q̃d solũ faciunt reges ⁊ ꝑncipes.ꝓcedẽ aũt de his ordinarie est ꝓcedere de plano ⁊ hoc nõ nimis velociter vel stillo alto.Ex hoc p3 q̄ ex diuersitate cãe stillus dr̃ diuersimode altus.putat tñ q̄ semp i istis nõ sit necesse sedere alto ꝓ tribunali.sed poterit ẽt i camera fieri aliq̄d ⁊ tpe feriato.de quo hic in glo.in ver.feriarũ.Itẽ poterit ca q̄ põt p ver.sine strepitu ⁊ hec dicit vera si querat̃ de tota cã agitanda de plano.Si võ querat̃ de articulo aliq̄ vnius cãe q̄ d3 agitari ordinarie.an articulus aliquis possit agitari de plano.Hic dicit aduertẽdũ q̄ q̄dam facit quis in iudicio corã iudice.solũ exhibẽte ꝑñtiã suã vt ꝓducere libellũ corã iudice.⁊ idẽ semp fieri pt de plano ⁊ iudice nõ sedẽte ꝓ tribunali ⁊ die feriato ob necessitates hoium.l.miles.§.sexaginta.ff.de adul.Ide3 in appellatiõe q̄ solũ a iudice interponit̃.C.de ferijs.l.j.similiter ⁊ relatiões nũcioꝝ fiũt de plano.Item si quis h3 terminũ ad aliquid ꝓducẽdũ corã iudice secus si ad ꝓbandu3 q̄ꝛ p hoc solum q̄ exhibeant̃ testes corã iudice nõ fit ꝓbatio nisi ptĩ detur copia ⁊ terminus ad opponẽdu3 q̃d ꝓductu3 est approbabitur vel reprobabitur vel dabitur ei fides vel denegabitur.C.de fi.instr.l.fi.Quida3 võ sunt articuli in q̄bus iudicẽ d3 aliquid facere ⁊ tũc illud si est modici preiudicij ita q̄ requirat summariã cognitiõe3 ꝟm q̃d dr̃.ff.de interro.actio.l.si fideiussoꝛ.§.illo tũc poterit de plano examinari facere testes diebus feriatis ob necessitatẽ hoiu3.ff.de interro.acti.l.voluit.§.fi.Si võ illud pt ex aliqua pte eẽ magni ꝑiudicij tũc nõ d3 agitari de plano s3 cã plene cognita ⁊ iudice sedente pro tribunali.C.de dil.l.a ꝓcedẽte.⁊ ꝑdcã sunt vera in cãis in quibus venit ferẽda sententia

[a] Sicut q̄libet exceptio.De ista exceptiõe intentiõis.vid gl.i.l.q se ð hẽ ⁊ ibi doc.ff.de condi.ob cau.

[b] Ut est videre i exceptiõe.Adde bar.i.l.ij.ff.de excep.

[c] Si aũt.Adde bart.⁊ do.i.l.iiij.§.cõdẽnatũ ff.de re iu.alex.in cõsi.lxxvij.in pe.col.circa fi.in.ij.volu.⁊ in consi.lxj.in.ij.col.in iij.vo.alex.i cõsil.lxxxij.in.ij.i.v.vol.

[d] Modo videndũ est de hac dictiõe adde bart.i extrauagã.ad repri.i v̄.de plano.

snia diffinitiua. Si aūt cōtingit q sit cā in qua nō speret sequi diffinitiua. sed aliqd decretū iudicis tūc in his ē dicendū q aliqñ tale decretū interponit in his q sunt mere volūtarie iurisditiōis et nulla alia cā requirit nisi volūtas ptiū. et ista de plano interponit. i. iudice nō sedēte p tribunali. insti. de liberti. §. fi. et ff. de manu. vendi. l. nō oino. Quedā vō sunt que requirūt cāe cognitionē. et tūc si cāe cognitio est leuis et summaria vt in dando tutorē et curatorē q dant interdū sine inquisitiōe. et ista similiter expediunt de plano. ff. de iure. l. qui hz. §. quolibet loco. ff. de tu. et cura. da. ab his. l. nec mandare. §. dari. et idē in bo. pos. que nō tribuit ius. ff. quis ordo in bo. pos. ser. l. ij. §. dies. Quedā sunt que requirūt verā et plenā cāe cognitionē vt datio tutoris cū inquisitiōe et bo. pos. que ius tribuit. et tūc nō pōt fieri de plano sed iudice sedēte p tribunali. ff. de cōfir. tu. l. nāli. §. fi. et ff. quis ordo in bo. pos. s. l. ij. §. dies. Aduertendū tū q in his casib⁹ lz reqrat plena pbatio nō tñ est cā ordinaria imo nō fit pbatio in forma iudicij. quinimo nec vlla parte citata. vt no. in. d. §. si cognita. et. d. l. ij. §. dies. et isto respectu pōt dici non plena ḃm ea que dicta sunt circa dictionē summarie. Ex his pz quō itelligant iura et leges que dicūt cām de plano agitari. Ex hoc infert q ex. d. l. ij. §. dies. et. l. iij. §. si cā cognita. non debuit Dyn. sumere regulas. in materia summarie cognitiōis put dixi circa dictionē summarie. et ḃ ō dictione de plano.

32 a ¶ [a] † Nūc videndū est dictiōe sine strepitu si cā mandetur agi sine strepitu quid oz ista dictio. Hic est aduertēdū q de hac dictiōe fit mentio in tex. de accu. olim de sta. mo. ea que. de elec. indēnitatibus. §. si vero. in. vj. et cle. dispendiosam de iudi. quid ergo iportabunt hec vba. Inno. in d. c. olim recitat opi. quorundā. q dicunt q hec verba excludūt oēm solēnitatē iudicij que magis spectat ad ordinē q ad veritatis indaginē seu inuestigationē. Istam opi. non sequit Inno. ibi et bñ sed dicit q strepitus idē est qd rumor. naz descēdit a strepo strepis. qd ē facere rumorē ḃm Hug. vñ dicit q sicut per vbū de plano remouet loci et stili altitudo. sic per verbū sine strepitu remouet altitudo vocuz et clamatio. et iō aliqñ adijcitur sine aduocatorū strepitu et iudiciorū: de here. c. fi. in. vj. per ḃ dicit q si in casibus in qbus oz pcedi sine strepitu pars diceret iudici q se preberet ei qz vellet ei dicere i secreto vl occulte qd iudex tūc deberet hoc facere et ḃ deberet se ei exhibere et illū audire. alias grauaret cū per dicta iura. in alijs aūt causis ordinarijs iudex nō cogit audire eū nisi palā ante tribunal. C. de epi. et cle. l. iubemus in fi. Itē per pdicta dicit q lz in alijs causis det dilatio ppter aduocatos querendos. ff. ex q cau. in pos. ea. l. ab hostibus. §. fi. et. l. ait pretor. tñ in istis nō dabit. qz intelligit remotus strepitus aduocatorū. facit qd no. gl. in ver. exceptiōes. quā vide. putat tñ Bart. q satis pdicta importent p verbū de plano. et sic illud verbum iportet respectū altitudinis loci stili vl vocis. et hec de dictione sine strepitu ꝛc.

33 b ¶ [b] † Nūc superest videre ō dictiōe sine figura iudicij qd importēt hec vba vbi est aduertendū q p ut dixit gl. in verbo nō exigat q figura ē apparens sub forma cuiuscūqz rei sub qua figurat. ff. de acti. et obli. l. non figura. de figura rerū corporaliū. pbatur. ff. de ver. sig. l. quotiens aliqs. et ibi melius pbatur q alibi. ff. de edic. di. adri. tollen. l. fi. de fi. instru. inter. dilectos. de cri. fal. lz figura aūt rei incorporalis dr ipsius natura. vñ figura actiōis dr eius natura. C. de rei vxo. acti. l. vnica. §. cū aūt. ibi rudē figurā ꝛc. Quedā vō sunt facta q que cōsiderant put sunt in fieri seu in actu fidendi et ipsorū figura ē ipse ordo faciēdi. vñ in grāmatica dicimus figure simplicis qz simplr pfert. et sic qz act⁹ pferendi ast simplex. iō dr figure simplicis. In pposito aūt agimus de figura iudicij et lz iudiciū hēat multas significatiōes. de qbus hēm⁹ in regula in iudicijs. de re. iu. in. vi. in. §. pterea. insti. q. non est permis. facere testa. tñ in pposito hic accipitur p actu examinationis et decisionis cā. Figura ergo iudicij erit. s. q ptes seu. s. exaiatio et decisio sint fcē ḃm ordinē suū et debitā pportionē. et ex hac figura iudiciū recipit suū eē et suā substātiā. qd pz ex eo qz si ordo nō seruat iudiciū ē nullū. C. de sen. l. platā ij. q. vj. §. diffinitiua. p hec ergo vba sine figura iudicij tollunt substātialia iudicij vt ipz vbū sonat seu iportat. et sic et lz Jo. an. in hac cle. in gl. in. v. figura et in vbo si exigat. et in vbo de fensiōes legittime. Sz aduerte qz ꝫ pdcā fac qz si tollunt substātialia iudicij. ergo nullo mō erit iudiciū. qz res ñ ē pempta eius substātia. l. obligationū substātia. ff. de actio. et ob. j. q. j. de trabe. dic q in veritate hoc est iudiciū. s. extraordinariū et tollunt substātialia iudicij a iure ciuili et positiuo inducta. nō aūt ea que sunt de iure naturali seu gentiū iducta. vt patet ex his que dicta sunt superius. Aduertendū est tñ q glo. in vbo nō exigit dicit q iudex nō astringit ḃ casu ad aliquas formas iudiciorum nisi quatenus exprimit i hac cle. et hic expressa magis respiciunt figurā negocij vel cause q iudicij ḃm euz. dici pōt ḃm Bar. q iudex p hoc verbū releuat ab omni figure et formā iudicij inducta ab omni iure positiuo et tenet seruare formā inductā de iure gentiū seu naturali rōne et de ista vt plurimū loquit cle. lz aliqua addat vt patet ex superius dictis cuz gl.

34 c ¶ [c] † Ultimo querit hic Jo. de li. qd si a papa cōmittatur alicui cā vt pcedat in ea prout sibi videbit vel sicut vult qd importent hec verba. et qd poterit facere virtute dicte cōmissionis. dicit aduertendū q hec inter se differunt sicut videbit et sicut vult. qz hoc verbū videbit notat arbitriū viri boni. ff. de fideicō. liber. l. fideicōmissaria libertas. sed verbū voluerit notat liberā volūtatē. ff. de leg. ij. l. cū quidā. vnde primo casu necessitatur vt faciat sicut bonus vir. et sic necesse est vt vtatur rōne regulata recto dictamine rōnis. sicut dicimus in arbitrio. ff. iudi. sol. l. vir bonus.

d [d] Si vō cōmittat per verbū voluerit. tūc vti pōt rōne regulata et non regulata. Itē aduertendū q natura volūtatis ē q sit libera nec pōt cogi necessitate pcisa. l. cū pponas. C. de here. insti. xxxij. q. iij. vas. xv. q. j. in pn. de peni. dist. ij. si enim. necessitate. aūt quedā cōsequentie bñ cogit quādoqz exemplū si aliquis fugere vult tormenta hoc vult libere. potest enim hoc velle. hec aūt volendo in cōsequentiā vult illud sine quo tormēta effugi nō pñt. ista est necessitas cōsequentie p hoc pz q vere dr q coacta volūtas est volūtas. ff. qd me. cā. l. si mulier. §. si metu. volūtas enim est ex eo q libere vult añcedēs et ex illo deducit ad volēdū pñs. De varijs aūt modis libertatis volūtas remittit Jo. de li. ad ea que scripsit plene in tractatu de pace ad arborē sup articulo volūtatis. qd aūt sit obiectū volūtatis. dicit Bar. in extrauagā. ad reprimendā in verbo videtur qd ḃm phos et theologos idē dicit Jo. de li. q ē bonū existens vl apparens. et sic qñqz volūtas rōnis recto dictamine nō regulata sed dānata ferat in malū tūc fert sub rōne apparentis boni et cōplacentis sibi rōne ēt nō regulata vt hic et dr voluntas libera. Alio mō dr volūtas prout in lra regulata rōne et hoc dicitur arbitrium boni viri qz bonus vir sic arbitraretur. ff. iudi. sol. l. vir bonus. ff. p socio. l. si societatem. §. arbitrorum et de iureiur. quintauallis. Que autē dicantur verba importantia liberam volūtatē. et que arbitrio boni viri. dicit. Bar. vbi. s. q verbū volo. verbum libet seu libuerit. quod est idem dicere qd libere voluerit important liberam voluntatē. ff. de lege. ij. cum q. dam. et. ff. de fideicommis. liber. l. fideicommissaria libertas. Idem dicit vbicunqz verbum arbitrium vel simile reperitur cum hac adiectione plenū seu liberū ar. ff. de pcura. l. pcurator cui libera. oia aūt alia vba exceptis. pdictis important arbitriū boni viri. vt verbū videbit apparebit placebit et similia de qbus in. d. l. fideicōmissaria libertas. et co. ti. l. thais. §. sorore. ff. de le. j. l. fi. sic p Bar. Idez de vbo iudicio tuo. qz idē est dicere q facta disputatiōe inter te postea iudices. et sic ad boni viri arbitriū sine dubio refert. l. lz gl. et male dixerit cōtrarium in palle. l. thais. §. lucius. ij. ḃm bar. Nec ob. pdictis. ff. de le. j. l. et si ex quo. et. ff. de fideius. l. grece. vbi equiparat vbū volo et vbū equo. qz vtrūqz importat volūtatē. sed vnū liberā aliud regulatā. His pro euidētia pmissis dic q qñqz sub pdictis vbis cōmittit. qñqz facultas cōtrahēdi. qñqz largiēdi ex cā lucratiua seu donādi. qñqz cōmittit facultas iudicādi. Primo casu qñ cōmittit facultas cōtrahendi. et tūc sic cōmittit p vba significatiua arbitriū boni viri. vel facultatez arbitrandi circa cōtractū. et tūc sine dubio oz arbitrari suo arbitrio regulato rōne put bon⁹ vir et paterfamilias diligēs factur⁹ eēt. et sic oz cōtrahere. ff. de ꝯen. emptio. l. hec venditio. et. ff. pro socio. l. si societatē. §. arbitrorū. et. ff. de oper. li. l. si libert⁹. de iureiu. qntauallis. Si vō cōmittit dicta facultas per vba significantia liberā volūtatē. puta sicut vult. tunc oia pōt qualiter cūqz voluerit duobus exceptis. nā donare nō poterit. qz hoc nō venit in concessione libere voluntatis. l. filiusfamilias. §. j. ff. de dona. Scdō non poterit dolū cōmittere. oia illa que ꝛ o

[a] ¶ Nunc videndū est de dictione. Adde bart. i extrauagā. ad repri. in vbi. sine strepit.

[b] ¶ Nunc sup ē. Addō bar. in extra. ad repri. i v. sine figura.

[c] ¶ Ultimo qrit. Adde fely. i. c. j. in xvij. colū. de consti.

[d] ¶ Si vō cōmittit. ad. de fe. i. d. c. j. i. xvij. col. ō consti.

lo carēt pōt facere. ff. manda. l. creditor. §. lucius. hoc eniz nō repugnat regulis iurisgentiū. quo lz cōtrahentib⁹ se decipere sine dolo. ff. de mino. l. in cāe. ij. §. fi. ⁊ ff. loca. l. itē si pcij. Et p hoc pz ꝙ quantūcunqz in libera voluntate ponanť intelligiť libera a regulis iuris ciuilis. sz remanet limitata regulis iurisgentiū ꝓut ēt ex sequentibus apparebit. Secūdo casu qñ cōcediť facultas largiendi ex cā lucratiua seu donādi. ⁊ tūc aut per v̂ba significantia arbitriū ⁊ dz eligere cui donat. ⁊ vt bonus vir. ff. de le. ij. l. cū quidā. ff. de leg. j. l. si sic. ff. de lega. iij. l. fideicō. §. ꝗꝗ. ff. de fideicō. liber. l. fideicōmissaria libertas. Aut cōmittiť per v̂bo libere volūtatis. ⁊ tūc pōt oīa facere ēt cōtra regulas iuris ciuilis. seruatis tñ regulis iurisgentiū. de testa. mili. l. j. vbi ꝑmittiť militi testari qūo vult. ⁊ per hoc pōt relinquere deportato cuius status ē nullus de iure ciuili. nō aūt in dānato in metallū q ē seruus pene. nec seruo ꝓprio qꝛ eius status est nullus ēt de iuregentiū cū seruitus sit cōstō iurisgentiū. ff. testa. mili. neqz. §. si de p̄senti. ⁊. §. seruū ꝓpriū. ⁊ hoc vult. l. cū qdā. ff. de le. ij. nā ei qui est indignus pp offensam nō pōt dari. qꝛ a tali donatū reuocať. C. de reuo. dona. l. fi. s̄. de dona. c. fi. ⁊ iō bonus vir nō arbitrareť ꝭm regulas ciuiles ei largiendū. sed ꝭm nālē equitatē declaratā per ius diuinū meritoriū est tribuere offensori ⁊ maioris ꝑfectiōis. ⁊ iō ille qui cōmittiť libere facultas donandi pōt eligere indignū pp offensaz cōtra regulas iuris ciuilis qd̄ pōt ille cui cōmittereť facultas per v̂bū videbiť vel simile. Tertio casu qñ cōmittiť facultas iudicandi. ⁊ tūc aut cōmittitur p verba importantia arbitriū boni viri. ⁊ tūc dz seq oēs regulas ēt iuris positiui vt pz in eo q assumiť arbiter. ff. de arbi. l. j. hoc verum in eo qui recipit ptātem a ꝑtibus sed vbi pars recipit ptātē a superiore tm̄ cū alias v̂ba nil operareñť intelligiť de arbitrio libero a regulis iuris ēt positiui. Aut cōmittiť p verba significantia liberā volūtatē. ⁊ tūc ē libera regulis iuris positiui dz tñ seruare regulas iurisgentiū ⁊ nālē equitatē. vt in cle. pastoralis. de re iudi. vbi lz imperator sit solutus legibus. tñ qꝛ ex vigore sue ptātis tulit sniaz faciendo in qbusdā cōtra nālem equitatē iō cassatur. hoc ēt apparet in hac cle. ⁊ hoc ēt voluit Inno. in. c. q̄ in ecclesiarū. de cōsti. vbi no. ꝙ lz p̄nceps possit tollere actionē mihi cōpetentē que est iuris ciuilis. nō tñ pōt mihi denegare iusticiā ⁊ iaz sublata actiōe. Ex h̄ apparet soluta qd̄ de qua vidistis in gl. i v̂. defensiōes legittime nūquid vz si ptāti alicuius ciuitatis deť arbitriū an pp hoc poterit facē iniusticiā. puta auferre vni ⁊ tribuere alteri dicendū ꝙ nō qꝛ h̄ est cōtra naturalē equitatē sed bñ pōt omittere solēnitatez iuris ciuilis seu iuris positiui. d h̄ p Bar. in. l. si filiussa. ff. de dona. ⁊. l. j. ff. de mili. te. Idē dicit si deť ptās ꝓcedēdi d fcō. qꝛ tūc intelligēdū est ꝙ ꝓcedere poterit via regia. l. ij. in p̄n. ff. de origi. iur. ⁊ sic intelligiť exclusa oīs solēnitas iuris positiui. nō aūt habebit ptātez ledendi vel iniusticiā faciēdi. qꝛ hoc est cōtra naturalem equitatez. Idem dicit per quecunqz verba cōcedatur potestas libera. qꝛ nō pōt quis eē magis solutus legibus ꝗ̄ imperator cui potestas dicto mō restringiť. vt dicta cle. pastoralis. vt superi⁹ dixi. † Quid si dicať sola facti veritate inspecta. vide in decisio. rote. cōclusiōe. xxxj. Item si dicatur habere potestatē. ⁊ liberū arbitriū vel ꝙ possit facere ad sui voluntatē. vel ꝙ sine omni solēnitate. vel ꝙ nullā solēnitatē teneatur seruare. vel ꝙ non ob. solēnitates iuris dūmodo de maleficio cōstet legittime. vide per Bar. in. d. l. si filiusfamilias. ⁊ in. d. l. j. ⁊ an possit reijcere defensiōez partis. Itē an possit recipere testes ꝑte absente. Idez an sine iuramento vł diebus feriatis in honorē dei an ꝑsonas al's ꝓhibitas. dic vt. d. l. si filiusfamilias. Sz quid si apponātur in cōcessione simul verba importantia arbitriū. ⁊ verba importātia liberā voluntatē. puta ꝓut arbitrat⁹ fuerit ⁊ voluerit. dic ꝭz bar. ꝙ importabūt arbitrium boni viri. Moueť. qꝛ ꝓut pz ex supradictis vnū inest alteri. qꝛ non pōt esse arbitriū sine volūtate. mō regula est ꝙ qñ duo ponūtur copulatiue quoꝝ vnuz inest alteri resoluitur in adiectiuū. l. j. ff. de pac. ibi placitus ⁊ consensus. i. placitus cōsensus. sic ergo in ꝓposito exponeť. i. volūtarie arbitratus. sic ⁊ importabūt arbitriū boni viri. facit. ff. ꝓ socio. l. nec adiecit. qd̄ itellige nisi adderetur verbū libere. vt superius dcm̄ est. Ultimo querit nūquid in dictis casibus iudex pōt reijcere exceptionez prescriptionis vel aliam procedentez ex mero rigore iuris ciuilis. dic ꝙ non. qꝛ in his que iudex hz facere nō teneť sequi regulas iuris ciuilis. sz in his que sunt fcā vbi ꝓpter dispositiōez iuris ciuilis sit iaz ius q̄situ alteri non hz ptātem aliquid imutandi. naz lz ius sit īductum dispositiōe iuris ciuilis. tñ ex quo est alteri quesitū ius illud tollere sine cā esset cōtra rōnez naturalē ⁊ equitatez casus est. ff. depositi. l. bona fides ⁊c. ¶ Deo gratias.

¶ Quid si dicať. Ad de fely. in. c. j. i. xviij. col. de cōsti. vbi ponit ēt de plurib⁹ alijs similibus clausulis.

¶ Clarissimi ac vtriusqz iuris interpretis famosissimi Joannis de Jmola opus preclarum in clementinas cum additionibus eximij doctoris domini Laurentij de Polpertis finit. ¶ Impressum in oppido Tridini dominij Illustrissimi ⁊ inuictissimi domini dñi Guliermi Marchiōis Mōtisferrati Impensis dñi Joānis de ferrarijs al's de Jolitis: ac dñi Girardi de Zeijs predicti loci. Anno natiuitatis dñi nostri Jesu christi. Mcccccxviij. die. xvij. Mensis Aprilis.

Registrum.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z ⁊ ꝯ ꝝ. omnes isti sunt terni. t ⁊ ꝯ Isti sunt bini.

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm